

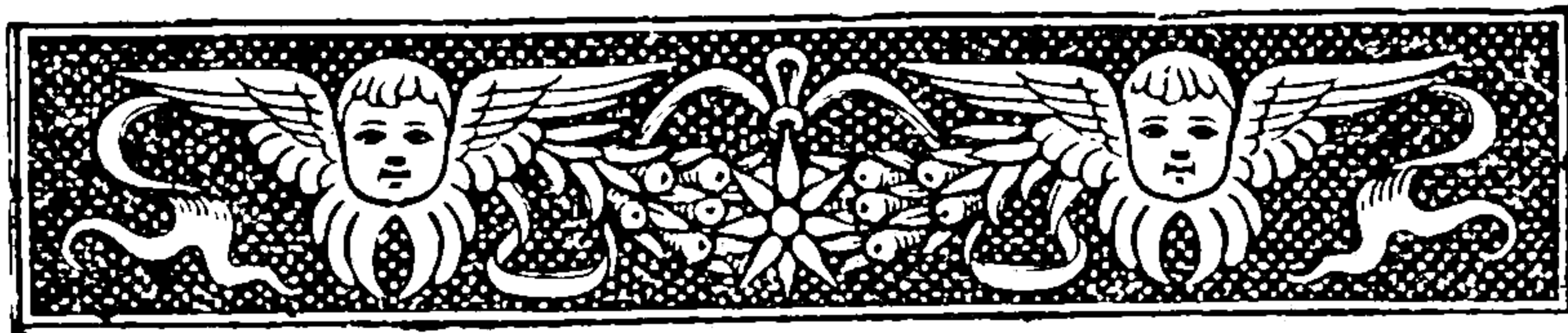
ပါဠိသုတ်
PÁRAMIḌĀN

သက္ကရာဇ်ဝေါဟာ။ ဂေါဇာဒိဗ္ဗာ။ ၈၅၃ ခု။ ဒုတိယ
မင်းခေါင် လက်ထက်တော်အခါ။ ဂူပါရုံစေတီ
တော်ကြီး၏အရှေ့မြောက်သေနံ။ ရတနာ
ဗိမာန်ကျောင်း၌။ ကိန်းအောင်းမွေ
လျော်သော။ တောင်တွင်းလာပုဂ္ဂိုလ်ကျော်မည်တွင်း။
အရှင်မဟာသီလဝံသထေရ်စီရင်ပြုစု
တော်မူသော

ပါရမီတော်ခဏ္ဍိယံ။

ရန်ကုန်မြို့၊
ဟံသာဝတီသတင်းစာတိုက်၊
၁၉၀၀ ဖြည့်နှင်း။

ပါရမီတော်ခဏ်းပျို့။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်။ ခန်းဝါပိုင်က။ ချက်ရိုင်ပြည့်စုံ။ နဝဂုဏ်
တည့်။ ဆန်စုန်အောက်ထက်။ ကျော်ဝှန်တက်၍။ ဘဝဂရပ်သူ။
သယမ္ဘူ။ ဟု။ ခြောက်ဆူတုံထွတ်။ အနတ်နတ်တို့။ ရိညွတ်ကျိုးနွံ။
ဆုံးမခံလျက်။ အဗြဟ္မာမာ။ ဆွဲခြောက်ရွာမှ။ ရပ်ရာခပင်း။ တုံ
ဝပ်ပြင်းသည်။ သေဌ်နင်းမြတ်စွာ။ တို့ဆရာကား။ ပညာစက္ခု။ အ
နုမာန။ မျက်ရမ်းဆလျက်။ နှလှသေးစွာ။ သုမေခါသည်။ ပြည်
သာနိဗ္ဗာန်။ ရှိသင့်တန်ဟု။ ကေနိတိတိ။ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်။ ပါဠိ
သရုပ်။ ပတ်တကုတ်ကို။ ဘွေထုတ်ကျမ်းလာ။ မြင်ချေပါသို့။ လူ
ခါသော်က။ စသည်မျှကြီး။ သင်းသီးအလို။ ရှာဖွေသိုလျက်။ ကိုယ်
နှင့်ဗလှယ်။ တောင်းပန်ဝယ်သော်။ ကုန်စယ်ရင်းချာ။ ကျိုးနပ်ရာ
ဟု။ စာနာလသော်။ တရေးမြော်၍။ သုံးဘော်လူထံ။ တည်ပွဲခံ
အံ့။ ကြံသားခပင်း။ ဆုတောင်းခြင်းကို။ မကြွင်းမကျန်။ ဟောပြီး
ထွန်မှ။ အနန္တရ။ စကားစတွင်။ ဆက်ကာပင်တည့်။ အကြင်သူ
သည်။ ထီးမြူကိုမျှ။ အရကုပ်ကုပ်။ ပုဆစ်တုပ်လျက်။ သရုပ်အ
လျောက်။ ငါးပါးမြော်သား။ မင်းမြှောက်တန်းဆာ။ ရံကာစမြဲ။
ပေးလွန်ကဲသည်။ စက်ရဲရောင်ထင်။ လေးကျွန်းရှင်သို့။ ဒိပင်္ကီ
ရာ။ သုမေခါ၏။ ဆရာပရမေ။ သုံးလူ့ဆွေလျှင်။ ကြားပေ ခဲ့ထ။
မိဘမည်ရည်။ နေသောပြည်နှင့်။ ပွင့်သည်သစ်ပင်။ လူရှင်ဖရိ

သတ်။ အမြတ်နှစ်ပါး။ တပည့်သားသည်။ ယောကျ်ားမိန်းမ။ လုပ်
ကျွေးစသား။ ထိုမှတစ်ဆင့်။ ဗျာဒိတ်ဟန်ကို။ ဟောညွှန်သော
လျှောက်။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လျှင်။ နှစ်ယောက်မတန်။ နှစ်နိဗ္ဗာန်ဟု။
မြတ်မွန်ဘုရား။ သုံးလူ့ ဖျားကား။ သိကြားခုံမြောက်။ လက်အော်
ထင်မြင်။ ပညာရှင်ကား။ ကောင်းကင်ထိပ်ဖျား။ နေလျက်ကြား
သည်။ ။ ဤတရားကား၊ ငှေးဖျားဗျာဒိတ်ရစတည်း။

၂။ ဗျာဒိတ်ရစ။ မဆွသောခါ။ မမိန့်မှာလည်း။ ဓမ္မတာအ
ပြား။ သုံးဆယ်အားဖြင့်။ ဘုရားဟူက။ ပြည့်စုံကြလျက်။ မမျှမဟိ။
ကုန်သော်တိဟု။ ပါဠိဖြင့်အား။ ဆိုတွယ်များကို။ ကြိုးကြားသာ
မျှ။ မြွက်ကာပြအံ့။ ထိုမှတုံဖြိုး။ ဗောဓိသစ်ပင်။ မည်လွဲတွင်လျက်။
ပလ္လင်နိမ့်မြင့်။ အကျင့်တိုရှည်။ ဆိုစသည်တုံ။ တရည်တည်းပင်။
တူကျင်မဲ့ဘဲ။ ကွဲလွဲထူးခြား။ ရှစ်ပါးလောက်စင်။ ဟောရေးဖြင့်
လည်း။ ဆိမြင်လေကောင်း။ နည်းတကြောင်းဖြင့်။ သံညောင်း
သာမျှ။ ရိပ်ကာဆိုပိမ့်။ ရှည်တိုကျင့်ကောင်း။ ဘုရားလောင်းတို့။
ဆုတောင်းသောစဉ်။ ဥာဉ်ဝီရိယာ။ သဒ္ဓါမိက။ သုံးမည်ရလျက်။
ကာလသုံးကြိမ်။ ကျွတ်ထောက်ချိန်၍။ မုနိန်ရှင်တော်။ မြွက်ဘော်
လိုလို။ နောက်ကိုပိုင်းခြား။ မိန့်သောအားဖြင့်။ မှတ်သားစေရစ်။
တံသားထစ်သည်။ ။ သစ်သစ်ကုန်ကုန်ငငတည်း။

၃။ ဗျာဒိတ်ရခါ။ ပတ္တနာတုံ။ ရှစ်ပါးကြိုလျက်။ စေ့စုံသရုပ်။
မည်ရည် ထုတ်သော်။ မနုဿတ္တ။ စသည်တို့တွင်။ အကြင်မျှ
လောက်။ ကြားလျှောက်ခဲ့မြဲ။ ခက်ခဲရာရာ။ ပမာပမည်း။ ဟော
ထုံးနည်းဖြင့်။ အသည်းအသံ။ ခြိုးခြံစွာဆုံး။ နှလုံးတမည်။ ခိုင်
ကျည်သောဟန်။ ပွင့်တန် ရှင်အား။ ဘုရားပညာ။ ထဲမှာ ဝီစိ။
အောက်နှိရှိဟု။ ညွှန်ဘိလသော် ။ မြေပေါ် တူးဆွ။ အရ ကုတ်
ကုတ် ။ အထဲ ဂုပ်၍။ စုတ်စုတ်ပင်ကို။ လျှိုးလေလိုမျှ။ အဏုဆံ
ခြည့်။ ဆယ်စိတ်မည်မျှ။ မခွဲထိုးထိတ်။ ရသေ့ စိတ်ကို။ မလိပ်
မလည်း။ မှန်ချုပ် တည်းလျက်။ ရှင်နည်းဘုရား။ ဟောခဲ့ထား
သည့်။ ထွေပြားတို့ကို။ သိစေလို၍။ မျိုး ဗိုလ်ပွဲလယ်။ ခါထာ

သွယ်လျက်။ အကျယ်၌သို့။ ဟောခဲ့မြဲသည်။ ။ ငါတို့သုံးလူ၊
ချစ်ဘဝည်း။

ဒီပင်္ကရောလောကဓိဒူ။ အာဟုဒိန္နံ ပဋိဂ္ဂဟေတိ။ ဥဿိသဂ္ဂေမေ
ဌတောန။ ဣဒံဝစနမဗြဟ္မိ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ လောကဓိဒူ၊ လောကသုံးပါးကိုသိ
တော်မူပြီးထသော။ အာဟုဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူဝတ္ထုကို။ ပ
ဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်ထသော။ ဒီပင်္ကရော၊ ဒီမင်္ကရာအမည်
ရှိသော မြတ်စွာဘုရားသဉ္စ။ မေမေ၊ ငါ၏။ ဥဿိသဂ္ဂေ၊ ဦးခေါင်း
ရင်း၌။ ဌတောန၊ ရပ်တော်မူဦး၍။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။
အဗြဟ္မိ၊ ဆိုတော်မူပြီ။

၄။ သုံးပါးယာဉ်သာ။ လက္ခဏာတည်း။ မက္ခာကိုယ်ကြပ်။
ရထားကပ်၍။ စီးအပ်သမျှ။ ပို့ကံလျက်။ သတ္တဝါဟော၍။ ယာဉ်
မှူးတော်ဟု။ ကျော်သည်ငါ့ကို၊ ဖြိပုန်းခိုမှ။ မပြိုမငြင်၊ ဖြည်ထင်
ရိမိ။ အတတ်ပညာ။ ပွားကာကာလျှင်။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ။ ရကုန်အ
မည်။ သိတိထေရ်တွင်။ အရှည်မြင်ခြင်း။ မတန်ပြင်း၍။ လက်ရင်း
ငါ့အောက်။ အကြီးမြှောက်သည်။ သျှံတောက်ပညာ၊ သာရိပုတ္တ
ရာ။

၅။ နာတုံမကုန်။ ရှင်တောင်းပန်၍။ ပြန်အံ့ထိုခါ။ သုမေဓာ
သဉ္စ။ ကြည်စွာဖြောင့်စင်း။ အသက်ရှင်း၍။ ဝေးမင်းလှစွာ။ ဗြဟ္မာ
ရွာကို။ လက်သါဆန့်ယမ်း။ ဖြိစိမ့်လှမ်းသို့။ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်ကုံး။
အားကြိုးအန်ထောင်။ ပြီးစီးနောင်ဟု။ ရောက်အောင်ပို့ကြဉ်း။ ဆု
ခဲယဉ်းကို။ စေ့ချဉ်းစွာထွန်။ ရချိန်တန်၌။ မလွန်စေမြဲ။ ဤသို့ကြံ
ငေါ်။ ရည်လသော်တည်း။ တိလေဝ်ကဂ္ဂ။ မရနှစ်ဆူ။ သုံးမည်လူ
ကို။ သိမူဆုံးခပ်။ မြင်နှံ့ စပ်လျက်။ ကျိုးနပ်ပွားလှ။ ဂုဏ်ခေတ္တနှင့်။
ပညာမြေမှန်။ လှူခံမွန်ဟု။ သုံးတန်လူတွင်။ အံ့ချိုးတင်သည်။ ဒီပင်္က
ရာ။ မြတ်စွာထိုရော်။ ငါ့နောင်တော်ကား။ မျှော်တုံငါ့ကို။ ဆုပေး
လို၍။ ဦးကြိုစူးစူး။ ငါ့ခေါင်းဦး၌။ ယူးယူးနင်းလှ။ ရပ်ရှုပြီးသော်။
ငါ့ကိုမျှော်၍။ ။ ရှင်တော်မေတ္တာသက်လတ်တည်း။

၆။ တရားမည်သည်။ သက်ကြည်မေတ္တာ။ ကရုဏာ။ ရွှင်ပြုံး။
 စိတ်နှလုံးဖြင့်။ ယူကျုံးဝင်ထ။ သုံးဘဝတွင်။ အကြင်မျှလောက်။
 နည်းစွာအောက်လည်း။ တယောက်တည်းသာ။ ငါမချွတ်တန်။
 မဟူထွန်သည်။ အားအန်မလျော့။ မပေါ့မမေ့။ ခြင်္သေ့ကျင့်နေ။
 ရှိတိုင်းဖွေ၍။ လွန်လေရှေးဟောင်း။ သူမြတ်ပေါင်း၌။ ဆုတောင်း
 ပတ္တနာ။ သံသရာက။ ရတနာသုံးဦး။ နှိုးကပ်ဘူး၍။ ကျေးဇူးနက်
 တိမ်။ သူအားချိန်လျက်။ မွေ့သိမ်ညံ့နု။ မရုတ်ကွ။ စသည်ဆစ်
 မျက်။ နည်ဖွေညက်ပြီး။ ပွင့်နိုးကျွတ်ထောက်။ ရောက်အံ့ဤသူ။
 ဤရပ်လူကား။ စင်ဖြူလုံး။ စောင့်စည်းသုံး၏။ တွေ့ဆုံးသင့်စွာ။
 ငါနှင့် ကွာသော်။ ချမ်းသာသုံးထပ်။ မရလတ်အံ့။ ကိုယ်ကြပ်
 ရောက်ပေါက်။ ငါသွားလောက်ဟု။ ဝေးမြောက်စကြဝဠာ။ ခြား
 ရာမှာလည်း။ မကြာမားမား။ ကိုယ်တိုင်သွား၍။ တရားညွတ်နူး။
 ချွတ်ဘူးသည်ချည်း။ သင်္ချေပည်း၏။ တနည်းနောက်ရစ်။ လူ
 ရည်စစ်လည်း။ တူဖြစ်ခဲအင်။ ညွှန်ပျောင်းတွင်၌။ ရောက်လျှင်နင်း
 စိမ့်။ ကြံ့နှစ်သိမ့်လျက်။ ငြိမ့်ငြိမ့်စေတနာ။ သဒ္ဓါရင်းသန်။ သုံးတန်
 ဆုကြီး။ ချက်ကံပြီးကို။ ထဲနှိုးစိုက်စိုက်။ ဝမ်းအင်မြှိုက်လျက်။ ရ
 ထိုက်ပတ္တနာ။ သုံမေဓာတု။ မြတ်စွာတရား။ ရှာဝင် သွားစဉ်။
 ကြောင်းပါးပွဲလယ်။ ခရီးဝယ်သော်။ ဆိုဘွယ်မရှိ။ လွယ်တိရ
 ကား။ ငါ့ခေါင်းပါး၌။ မသွားဦးဘဲ။ မေတ္တာဝှဲ၍။ ရပ်ရှဲပြီးသော်။
 ပညာတော်ဖြင့်။ ။ ရှုမျှော်နှိုင်းချိန်တွက်လတ်တည်း။

၇။ လေးပါးအမိုက်။ သုံးခန်းတိုက်တွင်။ ဆောက်စိုက်တန်
 ဆောင်။ ညှိထွန်း ထောင်က။ ရိမှောင် စိုးစိ။ မမှေး ငြိတည့်။
 မရှိအပ်သည်။ တမည် သာလျှင်။ ကြည့်မ မြင်သို့။ အကြင် မျှ
 လောက်။ မြေအောက် မိုးထက်။ ဘဝင် ဖျားရင်း။ ထုတ်ချင်း
 စကြဝဠာ။ ရှစ်မျက်နှာလုံး။ မိုးအဖုံးတည့်။ မဆုံးလေသေး။ ဝေး
 သားလူ့ရပ်။ ကမ္ဘာကပ်လည်း။ စပ်ခါအမြတ်။ မဆိတ်လျှင်းဘဲ။
 ဩဝါဒလဲတည့်။ ပျက်ဆဲပဌမ။ သံဝန့်ကို။ စ၍လေးစုံ။ ရေတုံတုံ
 ချည်း။ ဤသို့နည်းဖြင့်။ ဤတည်းအစ။ တွင်မှအဆုံး။ ဂဏန်းကျုံး

လည်း။မြေလုံးတောင်စုန့်။အမှုန့်မလေ့က်။ ကြားသော်ကြောက်
 အံ့။နောက်လည်းဤတူ။ စဲမူမဆိတ်။ အတိတ်နာဂတ်။ ဆုံးဖြတ်
 ကင်္ကာ။မှောင်သည်းစွာကို။ဝိဇ္ဇာသုံးကြိမ်။လူဖြစ်ချိန်၌။ လောင်
 ထိန်တောက်ညှိုး။တန်ဆောင်မီးလည်း။စနိုးစပ်ကာ။ မနှုန်းသာ
 သား။နာဂတံသ။ ဥာဏကျော်ခေါင်။ ပညာရောင်ဖြင့်။ နောက်
 နောင်ခါ့။ ကြည့်ပြီးမြို့သော်။ ငါသို့လည်းကောင်း။ မြတ်ရာ
 ချောင်းလျက်။ဆုတောင်းဤသူ။ရသေ့မြူကား။ ချူတုံသင်းသီး။
 အလှိုင်းကြီးစွ။ ပြီးစီး ပိမ့်လော။ နိုးပိမ့် လောဟု။ နစ်နောတိုင်
 အောင်။ယခေါင်ကမ္ဘာ။ကြာမြင့်စွာလည်း။နာဂတဝင်။စဉ်တိုင်း
 ပင်ကနီ။ သုတ်သင်ခန့်ချုံး။မြင်ပြီးဆုံးမှ။ ကျင့်ထုံးဖြစ်စေ။လူဗိုလ်
 ခြေအား။ သက်သေညွှန်ကြား။ တပည့်များကို။ မှတ်သားကြ
 ထိုက်။ရှုကုန်ထိုက်လျက်။သံမြိုက်ဘိသိက်။ပညာစိတ်ဖြင့်။ ။
 ဗျာဒိတ်နှုတ်တော်ပွက်လတ်တည်း။

ပဿထဇ္ဈမံတာပသံ။ ဇဋ္ဌိလံဥဂ္ဂတာပနံ။ အပရိမေယေဇ္ဈ
 တောကပ္ပေ။ဗုဒ္ဓေါလောကေဘဝိဿတိ။

ဇဋ္ဌိလံ၊ဆံကျပ်ဦးစွန်းလည်းထုံးထသော။ဥဂ္ဂတာပနံ၊ မြိုးခြံ
 သောအကျင့်လည်းရှိထသော။တနည်းကား။ ကျော်စောသော
 အကျင့်လည်းရှိထသော။ ဇ္ဈမံတာပသံ၊ ဤသုမေဓာရသေ့ကို။
 တုမေတ္တိက္ခဝေါ၊ သင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။
 အယံသုမေဓော၊ ဤသုမေဓာရသေ့သည်။ ဇ္ဈတော၊ ဤသာရ
 မဏ္ဍကမ္ဘာမှ။ အပရိမေယေ၊ မရေတွက်နိုင်သော။ ကပ္ပေ၊ဘဒ္ဒ
 ကမ္ဘာ၌။ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကိုသိသောဘုရားသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတုံ။

ဂ။ နိက္ခမဟု။ကိစ္စလွယ်ရှောင်း။အင်းကောင်းမန္တန်။ မန်း
 မှုတ်ပွန်သား။အနန္တဥာဉ်။ ငါနှင့်ယှဉ်၍။စိမ်းချဉ်မိုက်မျက်။ ဥပါ
 ခက်ဟု။ရမ္မက်မကြွင်း။ဆဲနှစ်သင်းသား။အပြင်းဘမ်းကြူး။တေဂါ
 ဘိလူးကို။တပ်ဦးငါ့တွင်။ကြည်မှူးသင်မှ။မြို့နှင်စဉ်းဖြတ်။မဂ်နှင့်
 သတ်ပြီး။ဥပဒ်သိမ်ဖျင်း။မှောင်ရောင်ကင်းမှ။ကိုယ်တွင်းအရေး။

ငြိမ်းဆေးဖြေနိုင်။ ဂုဏ်နံ့ယိုင်သည်။ ဆွယ်ပြိုင်နှိုင်းရှားထရမြတ်
များတို့။ ။ အကျွေးပျပ်စပ်။ ရင်ဖြင့်အပ်၍။ ဝပ်တုံဤသူ။ ရသေ့ဖြူ
ကား။ လူ၏အမှု။ တချမကျန်။ တီးပွန်ပွန်မှ။ မှန်ကန်ရိုးကောင်း။
ဆွေပုံနှောင်းဝယ်။ မျိုးပေါင်း မွေ့၍။ ဘုန်းမျိုးထိုက်၍။ အောင်
မြိုက်ချမ်းသာ။ မင်္ဂလာလူဝယ်။ ပုဗ္ဗကြယ်သို့။ နတ်နှယ်တပဲ။ အံ့
ကြအံ့လျက်။ မရဲချစ်နှစ်။ ကျော်စောသစ်တွင်။ ကန်မြစ်ကိုယ်ကို။
စည်းစိမ်ထို၍။ မလိုမချင်။ ဝန်နှင့်ဖင်၍။ ပူပင်နေအပ်။ ရေလျှင်ငတ်
သို့။ ငြိမ်းအပ်ရာရာ။ ပညာဆွေးနွေး။ အနိုင်တွေးချည်း။ ဥပမည်း
ဖြင့်။ ထုံးနည်းနာများ။ ပိုင်းခြားနား၍။ ထားခဲ့သောထက်။ လှူလက်
နက်ကို။ ကိုင်လျက်သွား၍။ မြတ်မွေရာဟု။ ရတနာ ကေဒင်း။
ဥစ္စာပေါင်းကို။ ပစ်ရောင်းကုန်နှယ်။ မစွန့်ဝယ်ကို။ ကုန်လွယ်
ဆန်းသာ။ ပေးစဉ်ခါမျှ။ ရက်ကြာနေ့ယွင်း။ ပြုလျက်တင်းခဲ့။ သင်း
ပင်းကျွန်ကျေး။ ဆွေသားမြေးကို။ အလှေးအတူ။ စင်အောင်မှု
သည်။ ဤသူသဘော။ မွန်လှမော၏။ သဗ်နောက။ စသည်သုံးစု။
အနုထေရ။ မဏ္ဍိမတို့။ ပဿထတုံ။ ရှုပါကုန်လော။ ဥဿံမပြု။
ကြောင်းခြာကိုလည်း။ ။ ဆိုအံ့စုံစုံစေ့စေ့တည်း။

၆။ ပရိက္ခရာ။ ဥစ္စာအိမ်ထောင်။ ကုန်အောင်မြေရွှေ။ စွန့်ခဲ့
ပေ၍။ မနေလှူရပ်။ တောသို့ကပ်လည်း။ အလပ်လည်းကောင်း။
သိကြား ကျောင်းကို။ မညောင်းမညာ။ အပြစ်ရှာ၍။ ပစ်ခွါ ခဲ့
မြောက်။ သစ်ပင် အောက်ဝယ်။ တယောက်ထီးတည်း။ မွတ်
သည်းညည်းလျက်။ အရည်းဘာသာ။ တပ်ရာမရှိ။ ကြိုက်မိသ၍။
ရှစ်ရက်နေ့စင်။ မစေ့ခင်၍။ ကျင့်လျှင်ဖြောင့်ကြည်။ အမည်ရှစ်
ပါး။ ဈာန်တရားနှင့်။ ယုံသွားမြေလျှိုး။ ဘိညာဉ်မျိုးကို။ လမ်းရိုး
ဟောင်းတွင်။ ဆင့်ကာထွင်သို့။ သုတ်သင်ကာမျှ။ လွယ်ကာရ
လျက်။ ပွင့်စင်းတန်။ ရသည့်ဈာန်ကို။ မကျန်ကျင့်ညီ။ ဝသီအ
စဉ်။ ငါးပါးယှဉ်လျက်။ ဝလညန။ အဝါးဝ၍။ မြေမှဘဝါး။ မသွား
နင်းသီး။ ဈာန်ယာဉ်စီးလျက်။ မှုကြီးငါစင်။ ဗောဓိခွင်၍။ သိမြင်
ဥပယု။ စသည်ငါးခု။ စတုသစ္စာ။ ပွင့်ဌာမပြတ်။ ဟောခြေချွတ်

လည်း။ ဂှိဝတံဆေဝံကံတည်း။ မရည်ရံမြို့။ အလို့လို့လျှင်။ ဤသို့ ဆွမ်းစား။ ရှာဝင်သွားစဉ်။ ။ ငါ့အားဖူးတုံချက်တွေတည်း။

၁၀။ ဗရဏာလောကီ။ ပီတိဆိန္နဋ္ဌံ။ ဝသိစည်ပင်။ ဤယင်းရှင် ကျီး။ ဖူးမြင်ချက်တွေ။ ယခုနေ့လျှင်။ မစေ့နှစ်ဖြစ်။ ကိုယ်အညစ်ဟု။ အသစ်မလောင်း။ မိုက်မျက်ပေါင်းကို။ အိုင်ကောင်းသိတိ။ ဌာန်မာ ဌ်။ ဖွပ်ကာလက်မွန်။ ခဏဝန်ဖြင့်။ စင်တန်ကောင်းစွာ။ ကျွတ်လေ ရာလျက်။ တွယ်တာသနား။ လူသုံးပါးကို။ မသွားခေါက်ရက်။ ကြည့်ဥဲကွက်၍။ အသက်လှူလှူ။ ဆုကြီးယူ၏။ ရှယ်ချ။ ဤက။ ယ နေ့စသည်။ နောက်မှမဟာ။ ကပ်ကမ္ဘာတည့်။ သန့်သန့်နီနီလျှင်။ သိန်းနှစ်သန့်။ လေးတွေနောင်တန်။ လွန်လတ်သောခါ။ ကမ္ဘာ တဒွ။ ပေါ်စထွန်းသစ်။ ဖြစ်သားရာစာ။ မဟာသမ္မတ်။ မင်းမြတ် နှယ်ရိုး။ အမျိုးစဉ်လာ။ ဥက္ကာကရာဇ်။ တိုင်အောင်ဖြစ်၍။ တလှစ် ယင်းက။ ကပိလတွင်။ နှမနှင့်မောင်။ ပြည်တည်ထောင်သား။ နှစ်ထောင်ရှစ်သောင်း။ မင်းများနှောင်းဝယ်။ ထပ်လောင်း အ သစ်။ စောစစ်နဂါနီ။ ဇေယသိန်နောက်။ သုံးဆက်မြောက်တွင်။ ရာ လောက်ရေတွက်။ လူ့အသက်၌။ မင်းဆက်တကာ။ မစံရာသား။ ချမ်းသာစေ့စုံ။ လူမှုကုံမှ။ အမုံပင်ကြီး။ ရင့်စွာပြီးသို့။ ပွင့်နိုးလေး ပါး။ သစ္စာငြား၍။ ဘုရားဖြစ်တုံ။ ။ စင်စစ်ဤသူရသေ့တည်း။

အဟောကပိလဝါရမ္မာ။ နိက္ခမိတွာတထာဂတော။ ပဓာနံပ ဒဟိတွာန။ ကတွာဒုက္ကရကာရိယံ။

အဓပါလရုက္ခမူလသ္မိံ။ နိသီဒိတွာတထာဂတော။ တတ္ထပါ ယာသံပဂ္ဂယ။ နေရဉ္စရမုပေတီတိ။

ရမ္မာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ကပိလဝါ၊ ကပိလအ မည်ရှိသောပြည်မှ။ အဟောနိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ပြီး၍။ တထာဂ တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပဒဟိတွာန၊ လုံ့လပြုပြီး၍။ ဒုက္ကရကာရိယံ၊ ဒုက္ကရစရိယာကို။ ကတွာ၊ ပြုတော် မူပြီး၍။ အဓပါလရုက္ခမူလသ္မိံ၊ အဓပါလအမည်ရှိသောညောင် ပင်အနီး၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေထိုင်မှုပြီး၍။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ

ဘုရားသည်။တတ္ထ၊ ထိုညောင်ပင်ရင်း၌။ ပါယာသံ၊ နို့ဆွမ်းကို။
ပက္ကယ၊ ခံတော်မူပြီး၍။ နေရဇ္ဇရံ၊ နေရဇ္ဇရာဖြစ်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်
တော်မူ၏။

၁၁။ ကပိလဝတ်။ နေမှတ်ရသော။ တည်သည်နေ့က။ သင်္ကာ
ဇာတိ။ သုံးပြည်ချီ၍။ စည်တိနှစ်ထောင်။ ရှစ်သောင်းအောင်လျှင်။
မြားမြောင်နွယ်ဆက်။ စဉ်မပျက်တည့်။ နန်းထက်နှင်နှင်။ ဘွား
သန့်စင်၍။ မိုးပြင်အဝ။ ကြယ်ဘောင်လသို့။ ဧဝဒဟ။ ကောလိယ
ဟု။ ခွန်သဦးကို။ နှစ်ခရိုင်ထက်။ မဏ္ဍိုင်ထိပ်မှန်း။ ပြည်ထောင်
နန်း၌။ ကြဌနိုးတမ္ပတ်။ ကောင်းကင်ထွတ်မှ။ စက်မြတ်တေဇ။ သုံး
ကျွန်းသို့။ အာဒိစ္စဝင်။ မင်းစင်ရှစ်သောင်း။ သုံးပြည်ပေါင်းကို။ အုပ်
ဆောင်းခဲ့မြောက်။ ရောက်အံ့ရက်စေ့။ ခုနစ်နေ့တွင်။ စက်ရှင်ရဲရဲ။
ပေါ်လှဆဲလျက်။ စွန့်ဘဲသက်သက်။ ဘုံခြောက်ဆက်တွင်။ ဗိမာန်
ရှင်နှင့်။ အေခံခွင်တလွှား။ ဇမ္ဗူသားဟု။ ရှစ်ပါးမြေတာ။ ရပ်မျက်
နှာ၌။ သင်္ချာတသောင်း။ ကျွန်းသူပေါင်းကို။ ကြောင်းစနွယ်နွယ်။
ငါ့နှယ် ကျင့်လေ။ ညွှန်ကြားပေသို့။ မနေလူ့ဘောင်။ ရှောင်ခဲ့
ခေါက်ရက်။ တောကြီးထွက်၍။ သန့်သက် ကြည်လင်။ မြတ်
သောသွင်ဖြင့်။ ရှင်ဟုလည်းဖြစ်။ ခြောက်နှစ်စေ့အောင်။ ကျင့်
ရှောင်ဒုက္ခရစရိယာ။ ထွက်ပြီးစွာမှ။ သုဇာတာသည်။ ပန့်ထွာမ
ဆွ။ ဆည်းကပ်ခ၍။ ဆုရသနေ့။ စေ့စဉ်လည်းကောင်း။ ကြိုက်
လေ ရှောင်းလျက်။ ဆိတ်ကျောင်း ညောင်အောက်။ ရမြောက်
ဆွမ်းကျက်။ နို့ရွှေခွက်ကို။ နံနက်စဉ်စဉ်။ လှူသောယှဉ်၌။ နေရဇ္ဇ
ရာ။ ဖြစ်သာရေကြည်။ ချောင်းမြရည်သို့။ တူတည်သွားလိမ့်။
ဘုရားဖြစ်အံ့သနေ့တည်း။

၁၂။ နွယ်ချိုတောကောင်း။ စာဝကျောင်း၍။ နှစ်တောင်း
အင်မြိုက်။ ရေမတိုက်သား။ မရှိုက်ကိုယ်အား။ ငါးရာနွားကို။
ကြိမ်များဘန်ဘန်။ ရည်ပြန်တိုက်ပြီး။ မကားကြီးတည့်။ သင်း
သီးရှစ်ခု။ နို့နပ်ပြုလျက်။ စတုမဟာရာဇ်။ နတ်မင်းစစ်တို့။ ကာ
လှစ်ရန်မာန်။ စောင့်ဘန်အားရမ်း။ လက်နက်ထမ်းလျက်။ ကိုယ်

အမ်းချချာ၊ နတ်မာဃမူ။ ထင်းစပြင်စေ့စွဲ။ လူ့ဘေးနတ်ဘာ။ မိုးမှ
 ဖြဲဟွာ။ ထီးဝန်းကာ၍။ စကြဝဠာနဂိုရ်။ မြင့်မိုရ်တထောင်။ တ
 တိုက်ဘောင်၌။ နှစ်ထောင်ရံဝန်း။ လေးရပ်ကျွန်းတွင်။ အကြင်ဩ
 စာ။ ရသာထဲပ။ ဟူသမျှကို။ အံ့မှပျားပျစ်။ လပို့ညှစ်သို့။ နတ်စစ်
 ကုန်အောင်။ ယူဆောင်ရည်တက်။ ဩစာနှက်၍။ ကျက်ပြီးစွာ
 ထွန်။ ဆဲနှစ်တန်သား။ ကျိုးမွန် ပေးထိုက်။ အမြှိုက်သုခါ။ နတ်
 စားဌာန၌။ များစွာလျော့လျား။ မထူးခြားတည့်။ ဘုရားဟူကာ။
 ပွင့်စမူးမူး။ ထိုနေ့ဦး၌။ ရဘူးစမြဲ။ မလွဲဖြစ်တမ်း။ နို့သစ်ဆွမ်းကို။
 မြစ်ကမ်းရေစ။ ထက်ဝယ်လှလျက်။ သတ္တသတ္တာ။ နောင်လာစိ
 စစ်ချနစ်ခါလည်။ ကြာအံ့သည်ဟု။ ငုံဆည့်တာတွယ်။ မျှအောင်
 ရှုယ်သို့။ လေးဆယ်ကိုးလုပ်။ မယုတ်အင်ပြည့်။ သပ္ပာယ်ဖြည့်
 လျက်။ ခိုင်တည့်ပွဲလုံး။ ကြောင်နံချိုးမျှ။ ပခုံးညွန့်ခူး။ စစ်မြေမှုးသို့။
 ငါးဦးမာရ်ပွဲ။ အောင်လုဆဲ၌။ မွန်းလွဲရှေးရှု။ ခါငုံမှုဖြင့်။ အောင်သူ
 များဘ။ အောင်တပ်ချလိမ့်။ ကမ်းစနေရည်။ ချောင်းနား ယှဉ်
 သည်။ ။နေစဉ်ချမ်းချမ်းမြေ့မြေ့တည်း။

နေရဉ္စရာယတီရမ္မိ။ ပါယာသံအဒသောဇိနော။ ပဋိယတ္တဝရ
 မဂ္ဂေန၊ ဗောဓိမူလရပေဟိတိ။

တတောပဒက္ခိဏံကတွာ၊ ဗောဓိမဏ္ဍံအနုတ္တရံ၊ အဿတ္တ
 ရက္ခမူလသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓိဿတိမဟာယသော။

သောဇိနော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ နေရဉ္စရာယ၊ နေရဉ္စ
 ရာမည်သောမြစ်၏။ တီရမ္မိ၊ ကမ်းနား၌။ ပါယာသံ၊ နို့ဆွမ်းကို။
 အဒဘုဉ္စိတွာ၊ ဘုန်းပေးတော်မူပြီး၍။ ပဋိယတ္တဝရမဂ္ဂေန၊ နတ်တို့
 စိရင်အပ်သောမြတ်သောခရီးဖြင့်။ ဗောဓိမူလံ၊ ဗောဓိပင်၏အနီး
 သို့။ ဥပေဟိတိ၊ ကပ်တော်မူလတံ။ တတော၊ ထိုနေရဉ္စရာမြစ်မှ။
 အနုတ္တရံ၊ မြတ်သော။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ အ
 ရိုအသေလကျောရစ်။ ကတွာ၊ ပြုတော်မူဦး၍။ မဟာယသော၊ များ
 မြတ်သောအခြံအရံရှိသော။ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတု

သစ္စမဓမ္မ၊ သစ္စာလေးပါး စံရားတို့ကို။ အဘယတ္ထဗျာကဏ္ဍမူလသ္မိံ၊
ညောင်ယုဒ္ဓဟေပင်၏အနီး၌။ ဗုဒ္ဓိဿတိ၊ သိတော်မူလတုံ။

၁၂။ နေရုဇ္ဈရာ၊ မြစ်သာချောင်းနား။ နို့ဆွမ်းစား၍။ ဘုရား
တကာ။ သစ္စာမိဋ္ဌာန်။ ပြုပြန်ဟု။ မကျန် ကျင့်မြဲ။ မြစ်ညာကဲ
လျက်။ ဝမ်းဘဲသဘော။ ရွှေခွက်မျှော၍။ ပူလောနေငြိမ်း။ မွန်း
ယိမ်းတိမ်းမှ။ မြက်စိမ်းနေရာ။ ရှေးဘာသာလျောက်။ ခင်းဌာယူ
ခံ။ ဗောဓိထံသို့။ သွားစံပစ္စာ။ ပတ်လကျောဖြင့်။ ရပ်ရာလည်လှည့်။
တူရှုတည့်လျှင်။ နေ၏ခင်ပွန်း။ ငါဟု ကျန်းလျက်။ ညဉ့်ခန်းကုံ
လေ။ နံနက်နေကို။ ထွက်စေပြိုင်အံ့။ ကြည့်လင့်ငဲ့သို့။ တံတံထို
ဝယ်။ သပ္ပာယ်ထိုင်မြောက်။ ကြင်ရွှေလောက်ဖြင့်။ မပွင့်သမျှ။ ငါ
မထတည့်။ လုံ့လလေးအင်။ ညီလျက်ပင်ကို။ မငြင်မငြိ။ ညောင်
တော်ထို၌။ နေသောကြိုက်တွင်။ ချက်တိုက်သိမြော်။ ဤသူတော်
ကား။ ထင်ပေါ်လုံးခြုံ။ ပွင့်လတ်တုံအံ့။ ။ ချက်ကုံရှိမဲ့သရွေ
တည်း။

ဣမဿဇနိတာမာတာ၊ မာယာနာမဘိဿတိ။ ပိတာ
သုဒ္ဓေါဒနောနာမ၊ အယံဟေဿတိဂေါတမော။

ဣမဿ၊ ဤဂေါတမဘုရားအား။ ဇနိတာ၊ ဖြစ်စေတတ်
သော။ တနည်းကား။ ဣမဿ၊ ဤဂေါတမဘုရားကို။ ဇနိတာ၊
ဖြစ်စေတတ်သော။ မာတာ၊ မယ်တော်ကား။ မာယာနာမ၊ မာယာ
မည်သောမိဘုရားသည်။ ပိတာ၊ ခမည်းတော်ကား။ သုဒ္ဓေါဒ
နောနာမ၊ သုဒ္ဓေါဒနမည်သောမင်းသည်။ ဘိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။
အယံ၊ ဤသူမေခါရသောသည်။ ဂေါတ္တေန၊ အမျိုးအားဖြင့်။ ဂေါတ
မော၊ ဂေါတမမည်သောဘုရားသည်။ ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

၁၃။ အမိမျိုးမှ။ အဘိုးအဦး။ ဘေးစောလကား။ ဒေဝနရိန်။
ဇေယသိန်ဟု။ ကျော်ရှိန်လွန်ပြင်း။ ထိုသည့်မင်း၏။ သားရင်းရင်
သွေး။ သိကြားပေးသည်။ ချစ်မြေးလှဘိ။ သိရိမဟာ။ စောမာယာ
နှင့်။ ပဇာပတိ။ ဘုန်းရှိနှစ်ယောက်။ မိန်းမမြောက်တွင်။ အစ်မ
တင်သား။ ဤရှင်မယ်တော်။ မွေးဘသော်ကား။ သုဒ္ဓေါစော

ခေါင်။ ဖွဲ့ဟောင်သေဌ်နင်း။ ဓမ္မချင်းအံ့။ ဝပ်စင်းငါ့ရှေ့။ ဤ
ရသေ့ကို။ သာမြေထူးတည်။ တွင်အံ့သည်ကား။ မျိုးမည်ဂေါတ
မ။ ငယ်သော်ကလျှင်။ ကြန်ရဆတ်ဆတ်။ နိမိတ်ဘတ်၍။ သိဒ္ဓတ်
သမိုက်။ တသောင်းတိုက်တွင်။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူခေါ်။ ရှိပူဇော်
အံ့။ ။ ချီငေါ်နိစ္စမမေ့တည်း။

အနာသဝါဝီတရာဂါ၊ သန္တမိတ္တာသမာဟိတာ။ ကောလိ
တောဥပတိဿေသာစ၊ အဂ္ဂါဟေဿန္တိသာဝကာ။

အနာသဝါ၊ ကင်းသောအာသဝရှိကုန်ထသော။ ဝီတရာဂါ၊
ကင်းသော ရာဂလည်းရှိကုန်ထသော။ သန္တမိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်
သောစိတ်လည်း ရှိကုန်ထသော။ သမာဟိတာ၊ တည်ကြည်
သောနှလုံးလည်းရှိကုန်ထသော။ ကောလိတောစ၊ ကောလိတ
လည်းကောင်း။ ဥပတိဿေသာစ၊ ဥပတိဿလည်းကောင်း။ အတ္တိ၊
ဤသို့။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်သော။ သာဝကာ၊ သာဝကသို့သည်။
ဟေဿန္တိ၊ ဖြစ်လတ်ကုန်အံ့။

၁၄။ ဥပတိဿ။ ကောလိတဟု။ လူကအမည်။ ကျော်သည်
ရှိန်းရှိန်း။ တသိန်းမက။ ဖြည့်ထသချေ။ တွက်ရေကပ်လုံး။ ခပင်း
ကျုံးလျှင်။ စည်းရုံးပေါင်းစွာ။ ပတ္တနာဖြင့်။ ဂါထာ စိတ်ဝက်။
ဟောမြွက်သက်က။ ဘဝဂ်ထက်ဆို့။ လျှံစီးပို့လျက်။ မြစ်သို့လ
ဘော။ အာသဝေါကား။ ကျလျှောဖျားရေ။ မှန်ဆန်ဖြေ၍။ မမွေ
စေရ။ မဂ်ဖြင့်ချလျက်။ ရာဂလည်းမည်။ မကြည်ရေနောက်။ ဆိပ်
ရှိပျောက်မှ။ လက်အောက်ဤသူ။ ကျွတ်ဆုယူနှင့်။ ကိုယ်တူရင်
ရှည်။ တပည့်နှစ်ဆူ။ ဟူစခေါက်ရက်။ ပြိုင်ဘက်မရှိ။ မေးမြန်းချီ
သည်။ သာရိပုတ္တရာ။ သမာပတ်စွာနဲ့။ တန်းခိုးထန်သည်။ မောဂ္ဂ
လာန်ဟု။ မြတ်မွန်သစ္စာ။ ပွင့်သောခါ၌။ လကျာလက်ဝဲ။ ရံကာမြ
လည်း။ မလွဲဖြစ်တုံ။ ။ စင်စစ်ဘာသာခလေ့တည်း။

အာနန္ဒောနာမုပဋ္ဌကော၊ ဥပဋ္ဌဿတိမံဇိနံ။

အာနန္ဒောနာမ၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိသော။ ဥပဋ္ဌကော၊ အလုပ်

အကျေးသည်။ ဣမံဇိနံ၊ ဤဒဂါတမဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌိဿတိ၊ လုပ်
ကျွေးလတံ့။

၁၅။ နှုတ်မုခပါဌ။ ပိဋကတ်ကို။ သင်ရှုတ်သောခါ။
ဆန်းလင်္ကာဖြင့်။ ဂါထာလည်းကောင်း။ လေးဆပေါင်း၍။ ဖြောင့်
သောင်းတိုက်တိုက်။ ခန့်သည်ပိုဒ်ကို။ ရပ်ကြိုက်သင့်ကူး။ ပန်း
နှယ်ခူးလျက်။ နှယ်ရှူးရင်းကို။ စင်းလုံးပိုင်သို့။ တတ်နိုင်နှုတ်
ဖျား။ ရှုတ်လျင်လျား၍။ ဘုရားတို့သာ။ မိန့်နိုင်ရာသာ။ အာနန္ဒာ
ဟု။ ငါးခါတေဒဂ်။ မိန့်ပွက်သံတော်။ ကောင်းချီးခေါ်သည်။ ရှင်
ကျော်မထေရ်။ ညီတော် သည်လည်း။ နေ့ရှည်ရက်များ။ ဤ
ဘုရားကို။ တည်ကြားကောင်းမွန်။ လုပ်ကျွေးမှန်အံ့။ တတ်
ပွန်အသိမ်အမွေတည်း။

ဓမ္မာဥပ္ပလဝဏ္ဏာစ၊ အဂ္ဂါဟေဿန္တိ သာဝိကာ။ အနာသဝါ
ဝိတရာဂါ၊ သန္တမိတ္တာသမာဟိတာ။

ဗောဓိတဿဘဂဝတော၊ အဿတ္ထောတိပရစ္စတိ။

အနာသဝါ၊ အာသဝတရားကင်းကုန်ပြီးထသော။ ဝိတရာဂါ၊
ကင်းသောရာဂရှိကုန်ပြီးထသော။ သန္တမိတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ
ငြိမ်းသောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ သမာဟိတာ၊ သမာပတ်တရား
တည်းဟူသောတည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ ဓမ္မာစ၊
ဓမ္မာလည်းကောင်း။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာစ၊ ဥပ္ပလဝဏ်လည်းကောင်း။
အဂ္ဂါ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်သော။ သာဝိကာ၊ တပည့်သွီးတို့
သည်။ ဟေဿန္တိ၊ ဖြစ်လကုန်အံ့။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရား၏။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိကို။ အဿတ္ထောတိ၊ ဗုဒ္ဓဟေဟူ၍။ ပ
ရစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁၇။ ဝေတ္တရဏီ။ နဒိမြစ်လောင်း။ အမွန်ခြောင်းသို့။ စောင်း
မြောင်းငြူ။ ရှူ။ ချုပ်ချုပ်ပူသား။ ဟူဟူသမျှ။ အာသဝနှင့်။ မလ
နောက်ကျူ။ မကောင်းမှုကို။ ရှစ်ခုမဂ္ဂင်။ မြိုက်ရေရှင်ဖြင့်။ စင်စိမ့်
ညှိစေ။ လေးကြိမ်လျော်မှ။ ကိုယ်ပေါ်ကိုယ်တွင်း။ သန့်ရှင်းရှင်း
လျှင်။ အချင်းခပ်သိမ်း။ ကျေးဇူးရှိမ်းလျက်။ ချိုးလိမ်းနံ့သာ။ ဈာန်

အင်္ဂါနှင့်၊ ခေမာဥပ္ပသဝဏ်။ မိန်းမမွန်ဟု၊ နိဗ္ဗာန်လည်းရ။ ရဟန်း
မလည်း။ သီလပညာ။ သမ္မာမိက္ခန်။ တုမဲ့လွန်အံ့။ သူမွန်ရသေ့။
ဘွားသည့်နေ့၌။ အကိုက်အညွှောက်။ မြေမှပေါက်၍။ ရောက်
တုံစတေ။ ဗုဒ္ဓဟေလျှင်။ သပြေတကျွန်း။ မကိုဋ်ပန်းသို့။ သိဝန်း
ထင်မြင်။ ထိုခါတွင်အံ့။ ပွင့်စင်လသော်။ ဤသူတော်၏။ ။ရှိန်
စော်ကျေးဇူးအငွေတည်း။

မိတ္တောစဟတ္ထာဠဝကော၊ အဂ္ဂါဟေဿန္တုပါသကာ။ နန္ဒ
မာတာဥတ္တရာစ၊ အဂ္ဂါဟေဿန္တုပါသိကာ။

မိတ္တောစ၊ မိတ္တသူကြွယ်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထာဠဝကောစ၊
ဟတ္ထာဠဝကမင်းသားလည်းကောင်း။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်သော။ ဥ
ပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ ဟေဿန္တု၊ ဖြစ်လကုန်အံ့။ နန္ဒ
မာတာစ၊ နန္ဒာမာတာလည်းကောင်း။ ဥတ္တရာစ၊ ဥတ္တရာလည်း
ကောင်း။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်ကုန်သော။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာတို့သည်။
ဟေဿန္တု၊ ဖြစ်လကုန်အံ့။

၁၈။ ငါးရာငါးရာ။ အရံပါသား။ ထိုခါသင်းမှူး။ သီတင်းဦး
ဟု။ ခည်ထူးခေါ်လောက်။ ခုနစ်ယောက်တွင်။ လက်မြောက်တွင်
ကျယ်။ စိတ်သူကြွယ်နှင့်။ လူဝယ်လူဆန်း။ မာန်ဖြင့်ကျန်းသား။
မြတ်မှန်းမသိ။ ရှင်မုနိအား။ ပြစ်မှားရှေးဦး။ စားမှူးမှူးဝယ်။ ဘီလူး
အာဠဝက။ လှူ၍ရသား။ အာဠဝကရွာစား။ မင်း၏သားလျှင်။ ရှည်
လျှားကြီးပြင်း။ မိုက်မျက်ကင်း၍။ သီတင်းဦးကြီး။ မည်သီးထင်
စွာ။ ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထာဠဝက။ ခေါ်တွင်ကြအံ့။ နန္ဒမာတာ။ ဥတ္တရာ
ဟု။ တကာမိန်းမ။ တက္ကန္တစုံ။ တရားယုံလည်း။ ဥဿုပရိသတ်။
လေးပါးမှတ်လျက်။ ခြေချတ်ပွဲတွင်။ မည်ရည်ထင်အံ့။ သဘင်
တလင်း။ ဤသူခင်းသည်။ ။ခပင်းစုံစုံစေ့စေ့တည်း။

ဣဒံသုတွာနဝစနံ၊ အသမဿမဟေသိနော။ အာမောဒိတာ
နရာမဇ္ဈ၊ ဗုဒ္ဓဗိဇက်ရောအယံ။

ဥက္ကဋ္ဌိသဒ္ဓါဝတ္တန္တိ၊ အဓ္မေါဇေန္တိဟသန္တိစ။ ကတဉ္စလိ
နမဿန္တိ၊ ဒသသဟသိဒေဝတာ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အသမဿ၊ အတုမရှိပြီးသော။ မဟေသိနော၊ ဒီပုဂံရာမြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝစနံ၊ ဗျာဒိတ်စကားတော်ကို။ နရာမရ၊ လူနတ်တို့သည်။ သုတွာန၊ ကြားကုန်သောကြောင့်။ အယံသမေဝေ၊ ဤသမေဝေရသေ့သည်။ ဗုဒ္ဓဗိဇ္ဇာ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့သောအစွဲကိုမျိုးသော သူတည်းဟု။ အာမောဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒသသဟသိ၊ တသောင်းသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဥက္ကဋ္ဌိသဒ္ဓါ၊ ကြွေးကြော်သောအသံတို့ကို။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ အပ္ပေဋ္ဌိ၊ လက်ပမ်းဘောက်ခတ်ကုန်၏။ ဟသန္တိ၊ ရယ်လည်းရယ်ကုန်၏။ ကတည္ဗလီ၊ လက်အုပ်အစုံချီလျက်။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၉။ စတုစက်လျှင်။ လေးချက်အကြောင်း။ အသစ်လောင်း၍။ ဖြစ်ပေါင်းများစွာ။ ဂြေဟန္တာက။ ပတ္တနာဆု။ တောင့်တပြု၍။ ယခုငါ့ဝယ်။ ပွဲမလယ်၌။ ကုန်ကြွယ်ကျေးဇူး။ တရားမှူးဟု။ အထူးလည်းတိုင်။ ခံတည်ခိုင်လျက်။ ဆိုင်မြိုင်ဆိုဘွယ်။ ဆုလှယ်မရ။ သာဝကတွင်။ အာသဘကြီး။ မြောက်စွာပြီးသည်။ ဝှဲချိုးထိုက်စွာ။ သာရိပုတ္တရာ။

။ ပညာဘုန်းရှိန်။ နှိုင်းချိန်ဆုန်းဆ။ မြေနှင့်မျှလည်း။ မရနှုန်းနှုန်း။ တုမဲ့ကျန်းသည်။ ကျယ်ဝန်းသိမြင်။ ဤသို့လျှင်တည့်။ ဒီပုဂံရာ။ ငါ့ဆရာ၏။ မိန့်မှာသံတော်။ ကြားလတ်သော်လျှင်။ နှစ်ဘော်တကွ။ ထိုပွဲမ၌။ နောက်မှမကွာ။ ထံတော်ပါသည်။ များစွာလူနတ်။ ပရိသတ်တို့။ ရှိညွတ်စုံမက်။ လွန်နှစ်သက်၍။ ရွှေစက်ခြေဦး။ ထိမှူးမှူး၌။ လူးထုံညွှန်တွင်။ ဤရှင်မြတ်စွာ။ သုမေဝါကား။ သမာပတ်မွန်။ တန်းခိုးထန်သည်။ ဈာန်သာမက။ စေ့ပျိုးစသည်။ နေ့မှ လည်းကောင်း။ ဗောဓိလောင်းဟု။ ညွန့်ညောင်းရောက်နေ။ ဘုရားစေ့တည့်။ လွေ့လွေ့ရမ်းရမ်း။ မြော်သဉ္ဇဝမ်းဖြင့်။ လက်ပမ်းဟန်လှ။ ဆိုင်စဉ်ပြသို့။ ခုန်ကကျူးလျက်။ မြူးအင်တက်၍။ မြေထက်ဘဝါး။ နင်းသွားမထင်။ ကြွေးသံရှင်ငဲ့။ ရယ်ရွှင်မျက်နှာ။ လစကြာလည်း။ နှုန်းငှါမတန်။ အဘန်ဘန်

လျှင်။ဦးလွန်ကိုယ်စီး၊ ငွေပုံချီသို့။ ။အညီလက်အုပ်တော်လ
တည်း။

ယဒိဿလောကနာထဿ၊ ဝိရက္ခိဿာမဿာသနေ။ အနာဂ
တမ္ဘိအဒ္ဓါနေ၊ ဟေဿာမသမ္ပုခါဣမံ။

အဿလောကနာထဿ၊ ထိုဒိပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ သာ
သနေ၊ သာသနာတော်၌။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ယဒိဝိရက္ခိဿာမ၊
အကယ်၍မကျွတ်ကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မကျွတ်ကုန်သည်ရှိသော်။
အနာဂတမ္ဘိ၊ လာလတုံသော။ အဒ္ဓါနေ၊ ကာလအခွန်၌။ ဣမံ
ဣမဿ၊ ဤသုမေဓာ ရသေ့၏။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်လျှင်။
ဟေဿာမ၊ ကျွတ်ကုန်အံ့သတည်း။ ကျွတ်ကုန်လို၏။

၂၀။ အကယ်ကယ်တည့်။ ကိုးကွယ်၍သို့။ ငါတို့ဆည်း
ကပ်။ ကိုယ်တိုင်ကြပ်လျက်။ တုံ၊ ဝပ်မကွာ။ မြိလှည့်ပါလည်း။
ကြမ္မာဆိတ်တိတ်။ ဘုန်းမြတ်ဆက်စ။ မနီးရ၍။ ပဒပရမ။ မည်
ကာမျှလျှင်။ ဘဝဤတွင်။ ဤချစ်ရှင်သည်။ သို့စင်ဆွတ်ရာ။ မကျွတ်
ပါအံ့။ နောင်လာလသော်။ ဤသူတော်၏။ သိမြော်သစ္စာ။ ပွင့်
သောခါ၌။ သဒ္ဓါယံကြည်။ ရင်းတည်ယခု။ ငါတို့ပြုသည်။ ကောင်း
မှုထွေပြား။ ကုသိုလ်အားဖြင့်။ ဦးဖျားမပြု။ ကျွတ်ခလိုဟု။ တဆို
လူနတ်။ ပရိသတ်ကား။ ။ ချွတ်လွတ်ကြံတွေးငါလတည်း။

မနုဿာနဒိံ တရန္တာ၊ ပတိတိတ္ထံဝိရက္ခိယ၊ ဟေဋ္ဌာတိတ္ထေ
ဂဟေတွာန၊ ဥတ္တရန္တိမဟာနဒိံ။

ဝေမေဝမယံသဗ္ဗေ၊ ယဒိရုဇ္ဈာမိမံဇိနံ။ အနာဂတမ္ဘိအဒ္ဓါနေ၊
ဟေဿာမသမ္ပုခါဣမံ။

နဒိံ၊ မြစ်ကို။ တရန္တာ၊ ကူးကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
ပတိတိတ္ထံ၊ အညာဆိပ်သည်။ ဝိရက္ခိယ၊ ချွတ်ငြားအံ့။ ဟေဋ္ဌာ
တိတ္ထေ၊ အကြေဆိပ်၌။ ဂဟေတွာ၊ ယူကုန်၍။ မဟာနဒိံ၊ မြစ်
မကို။ ဥတ္တရန္တိယထာ၊ ကူးကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံဇိနံဣမဿဇိ
နဿ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ယဒိရုဇ္ဈာမ၊

အကယ်၍ချွတ်ကုန်အံ့။ အနာဂတမှိ၊ လာလာဘုံသော။ အဒ္ဓါနေ၊
အဝုန်၌။ ဣမံဣမဿ၊ ဤရသေ့၏။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မျက်မှောက်လျှင်။
ဟေဿာမ၊ ကျွတ်ကုန်လို၏။

၂၁။ တန္တုသဘွယ်။ လူ့ရပ်ဝယ်၌။ ခပ်လွယ်စေမှု။ တည့်
တည့်ရှုလျက်။ လျင်ချရက်ရက်။ မြစ်တဘက်သို့။ ခန့်တွက်တူရှု။
ကူးသောသူသည်။ ရှေးရှုလေရာ။ မတွင်းသာ၍။ ခပ်ခါဆိပ်ကြေ။
ကျဉ်းထွေးလည်း။ ရောက်လေပါသည်။ တလည်လည်ဟု။ ကျိုး
ကျည်မ ရှိ။ ကူးအားသန်သို့။ အကြံဖြင့်အား။ ဤဘုရား၌။ လျင်လျား
ရှေ့တည်။ ကျွတ်စိမ့် သည်ဟု။ ရည်သားအလျောက်။ ချွတ်ခဲ
မြောက်အံ့။ ရောက်ပေါက်ကာမျှ။ လိုရာကျလည်း။ ကျွတ်ရနှင်နှင်။
စင်သည့်လည်းကောင်း။ စိုးပြီးနှောင်း၌။ စုံပေါင်းတူကွ။ ဖူးတွေရ
၍။ နောက်မှသိမြင်။ ကျွတ်လေကျင်၏။ ဘော်ဝင်ရိုင်းပင်း။ သင်း
ဖြစ်ပါကြောင်း။ ကြိုက်ဆုတောင်းလျက်။ ။ သောင်းသောင်း၍
သို့ကြော်လတည်း။

ဒိပင်္ဂရော လောကဓိဒ္ဓါ၊ အာဟုဒိန္နံ ပဋိဂ္ဂဟော။ မမကမ္ပံပ
ကိတ္တေတွာ၊ ပဒက္ခိဏံပါဒမုဒ္ဓရိ။

ယေတတ္ထအာသုဇိနပုတ္တာ။ သဗ္ဗေပဒက္ခိဏမကံသု။ နရာနာ
ဂါစဂန္ဓဗ္ဗာ။ အဘိဝါဒေတွာနပက္ကမံ။

အာဟုဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူဝတ္ထုကို။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံခြင်း၊
ဌာထိုက်တော်မူပြီးထသော။ လောကဓိဒ္ဓါ၊ လောကကိုသိတော်
မူတတ်ထသော။ ဒိပင်္ဂရော၊ ဒိပင်္ဂရမြတ်စွာဘုရားသည်။ မမ၊
ငါ့အား။ ကမ္ပံ၊ ဗျာဒိတ်ပေးသောအမှုကို။ ပကိတ္တေတွာ၊ ကြား
တော်မူဦး၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျာဖြစ်သော။ ပါဒံ၊ ခြေတော်ကို။ ဥဒ္ဓ
ရိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ တတ္ထတသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုဗျာဒိတ်ပေးသောအ
ခါ၌။ ဇိနပုတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သားတော်ဖြစ်ကုန်ထသော။
ယေ၊ အကြင်သာဝကတို့သည် ။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော။ ကေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသားတော်တို့သည်။
ပဒက္ခိဏံ၊ ရှိသေစွာ။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ နရာစ၊ လူတို့သည်

လည်းကောင်း။နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ဂန္ဓဗ္ဗာစ။
ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဖံ။ငါ့ကို။ အဘိဝါဒေတွာန။
ရိသေတွာရှိခိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ပက္ကမံ။သွားကုန်၏။

၂၂။ သေဋ္ဌဇေဋ္ဌ။ကျေးဇူးစသား။အပ္ပမေယျ။ဤဆုံးစဟု။
သိရခဲလှော်။ကျယ်ဝန်းမြော်သည်။နောင်တော်စောထွတ်။ ဗျာ
ဒိတ်မှတ်ကား။ရွတ်ခဲ့ကိုယ်တိုင်။ငါ့သို့ပိုင်ဟု။ချက်ရိုက်ကျွတ်ထုံး။
ကြားပြီးဆုံးမှ။စက်ဘုန်းလက္ခဏာ။ တရာမက။စဲစဲလှလျက်။ပုံချ
ခတ်နှိပ်။ရွှေတံဆိပ်သို့။ဦးထိပ်အဖျား။ရပ်တံနားပြီး။ဘုန်းကြီးကြ
ငှန်း။ ရှစ်ဆုပ်ပန်းဖြင့်။ ကြံဖျန်းလကျော။လှည့်ခဲ့ပါ၍။ စကြာခြေ
တော်။ ကြွခဲ့သော်တည့်။ထိုရော်အခါ။ နောက်တော်ပါသည်။
အရာခပ်သိမ်း။ရှင်လေးသိန်းလည်း။ ကြည့်စိန်းဖြိုးဖြိုး။ ဘုရားမျိုး
ကို။စိုက်ပျိုးပေထ။သုံးလူ့ဘဟု။ရှေ့မှတလျှင်။ အကြီးစဉ်လျှင်။
ရှောင်ကြဉ် ရွံရှာ။ပတ်လကျောဖြင့်။ပါခဲ့နော်တော်။ ထိုပြီးသော်
တုံ။လူ့ဘော်တရိုး။ နတ်မျိုးဘုတ်ပြတ်။ အဟိတ်နဂါး။ စသော
အားဖြင့်။အများခပ်သိမ်း။ ကိုင်းညွတ်တိမ်းလျက်။ သွားစဉ်ပက်
လျှင်။ ။နှစ်သက်ငါ့ကိုကြည်ညိုရှိပူဇော်လတည်း။

ဒဿနံမေအတိက္ကန္တေ၊ သသံဃော လောကနာယကေ။
ဟတ္ထတုဋ္ဌေနစိတ္တေန၊ အာသနာဝုဋ္ဌဟိတဒါ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။သသံဃော၊ သင်္ဃာနှင့်တကွသော။
လောကနာယကေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။မေ၊ ငါ့အား။ ဒဿနံ၊
မြင်ခြင်းသည်။တနည်းကား။ဒဿနံဒဿနေ၊ မြင်စဉ်။အတိက္ကန္တေ၊
လွန်ထုံလတ်သော်။ ဟတ္ထတုဋ္ဌေန၊ ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်သော။စိတ္တေန၊
စိတ်ဖြင့်။အဟံ၊ ငါသည်။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌ
ဟိတံ။ထ၏။

၂၃။ ဝိရိယာရက္ခ။လုံ့လသမ္ဘူ။ရှစ်ဝတ္ထုဖြင့်။အတုအပ။ကြိုး
စားကြလျက်။သမ္ပပဓာနံ။ ကိစ္စမွန်တည့်။ လေးတန်ထွောက်ကဲ။
ပွင့်ကုန်မြဲလျှင်။ငါ့ပွဲစည်ခါ။သာသနာ၌။ပညာအခေါ်။ မှန်ကင်း
ထောင်သို့။လူ့ဘောင်အဖွဲ့။ကျော်စောအံ့သည်။မြင်နှံ့ထွေပြား။

ငါ့ချစ်သား။ ။ထောက်ထားပညာ။မှတ်သားနာလော့။သတ္တာဝါသ။ဘုံကိုးဝဋ်။ပစ်ချကြမ္မာ။စေတနာကြောင့်။ သညာကေတ်။ နာနတ်ထူးပြား။အလားလားလျှင်။ငါးပါးဂတိ။မှားဘွယ်ရှိလည်း။ ကြောင်းသိလမ်းစဉ်။ညွှန်စေချင်လျက်။ရောက်ကျင်တိုက်တိုက်။ အမြိုက်ပြည်ကြီး။ခရီးချဖွေ။ရှေးရိုးပေတည့်။လူ့ဆွေရှင်တော်။ ကြွနဲ့သော်လျှင်။မြင်မြော်လိုက်ရုံ။လွန်ပြီးတုံ့မှ။ မှောက်ခုံဝပ်ရာ။ ညွှန်ပျောင်းမှကာ။အသာထ၍။ ခဏလျောင်းရာ။ မျောက်မျည်း ခါဋ္ဌ။မင်းလျာအိပ်မက်။မြင်သော်ထက်လည်း။ဆတက်တရာ။ရှင် တင်ကား။ ။ထိုခါလွန်ဝမ်းမြောက်၏တည်း။

သုခေနုသုခိတောဟောမိ၊ ပါမောဇ္ဇေနပမောဒိတော။ပီတိ ယာစအဘိသန္ဓော၊ပဏ္ဍိတံအာဘုဇံတဒါ။

သုခေန၊ချမ်းသာသဖြင့်။သုခိတော၊ချမ်းသာသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ပါမောဇ္ဇေန၊ ဝမ်းမြောက်သဖြင့်။ ပမောဒိတော၊ ဝမ်း မြောက်သည်။ဟောမိ၊ဖြစ်၏။ပီတိယာစ၊ နှစ်လိုခြင်းဖြင့်လည်း။ အဘိ သန္ဓော၊ အလွန်စွတ်သည် ဖြစ်၍။ တဒါ၊ ထိုရော အခါဋ္ဌ။ ပဏ္ဍိတံ၊ ထက်ဝယ်ကို။အာဘုဇံ၊ ခွေ၏။

၂၄။ နှစ်သက်ရောင့်ရဲ။ဗျာဒိတ်ပွဲဝယ်။ဖြစ်မြဲသ၍။အလေ့ ထက်။ လေ့လေ့များများ။ လွန်ပျော်ပါးလျက်။ ဘုရားအစေ့ ကွမ်းတည့်နေ၌။ရသေ့မြတ်စွာ။ သုမေဓာဟု။ သာသနာလည်း ရှင်၏ဘကို။ ပိုင်သမိန့်သည်။ ဗျာဒိတ်ရည်က။ ငါးမည်ထွေ ပြား။ပီတိပွားလျက်။တံ့စားထက်ဝယ်။နေသပ္ပာယ်သည်။ ပွဲလယ်တည့်ပလောက်၏တည်း။

ပဏ္ဍိတေန်နိသိဒိတွာ၊ ဇေဝိန္ဓေသိဟံတဒါ။ ဝသိဘူတောအ ဟံဈာနေ၊အဘိညာပါရမိံဂတော။

ပဏ္ဍိတေန်၊ထက်ဝယ်ဖြင့်။နိသိဒိတွာ၊ နေပြီး၍။ ဇေဝိ၊ ဤသို့။အ ဟံ၊ ငါသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါဋ္ဌ။စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဈာနေ၊ ဈာန်၌လည်း။ ဝသိဘူတော၊ လေ့လာစွာဖြစ်၏။အဘိညာ ပါရမိံ၊ အဘိညာ၌တို့၌အပြီးသို့။ဂတော၊ ရောက်၏။

၂၅။ ဗျာဒိတ်သဘာဝ်။ ထိုဝွဲတွင်၌။ နှိုင်းနှိုင်းပျံ့ပျံ့။ ရှင်၏သကား။ အားရစိမ့်ချေ။ ထက်ဝယ်နေလျက်။ နည်းဖွေပတ်ညက်။ လွန်အင် တက်၍။ နှစ်သက်အဟုန်။ မိမိဂုဏ်ကို။ ပြည့်စုံသောတိုင်း။ ဤသို့ လှိုင်း၏။ ထိုင်းမှိုင်းမဲ့ဘဲ။ မကွဲလွဲတည့်။ ရမြဲသရွေ့။ ရှစ်မည်စေ့ လျှင်။ ရသေ့ဘွယ်ရာ။ ဈာန်ချမ်းသာလည်း။ လေ့လာတည်တံ့။ ငါ လေခံငဲ့၏။ တန်းဆန်လက်ရုံး။ ကြိုးစဉ်ခဏ။ ကြာလှစနိုး။ ဘိညာဉ် မျိုးဖြင့်။ မြေမိုးစောင်းထောင်။ ရှိအောင်ဘန်ဆင်း။ တတ်အား ခြင်းလည်း။ ထန်းပြင်းကြွကြွ။ ငါသာရလျက်။ ။ ပိုင်သဆုံးခန်း ရောက်၏တည်း။

ဒသသဟဿလောကမ္ဘိ၊ ဣသယောနတ္ထိမေသမာ။ အသ မောဣန္ဒိဓမ္မေသု၊ အလဘိဉ္စာဒိသံသုခံ။

ဒသသဟဿလောကမ္ဘိ၊ တသောင်းလောက၌။ ဣသ ယော၊ ရသေ့တို့သည်။ မေမယာ၊ ငါနှင့်။ သမာ၊ တူကုန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဣန္ဒိဓမ္မေသု၊ တန်းခိုးဘန်ဆင်း ခြင်းတို့၌။ အသ မော၊ တူသေသိသူမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အလဘိဉ္စာ၊ ဖြို။

၂၆။ စကြဝဠာ။ ရပ်ရာတလွှတ်။ ဇာတိခေတ်လုံး။ သောင်းပတ် ကုံးတွင်။ အကြင်သသူ။ ရသေ့မူ၍။ ငါ့တူနှင်နှင်။ မြတ်ချစ်ရှင်ကို။ ထွေမြင်လသော်။ ပြိုင်ဘော်ရရ။ မာန်မထတည့်။ မကျနိုင်ဘဲ။ ဈာန်နှင့်မြဲသည်။ ရှိခဲစွာထွန်။ ငါလျှင်လွန်၏။ ဈာန်အဘိညာဉ်။ ယှဉ်လျက်လည်းကောင်း။ ဂုဏ်များပေါင်းတွင်။ ထပ်လောင်း ဗျာဒိတ်။ မေတ္တာစိတ်ဖြင့်။ ဘိသိက်လည်းသွန်း။ ဦးစွန်းသိရီ။ သိဒ္ဓိ ချီလွှား။ ဤစီးပွားလည်း။ သူ့အားလျော့မေ့။ ငါသာတွေ့၏။ ရသေ့ အလို။ နှိုင်းခိုင်းဆိုသော်။ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ငါလျှင်မြောက်၏တည်း။

ပဗ္ဗကံဘုဇနေမပဉ္စ၊ ဒသသဟဿဝါသိနော။ မဟာနန္ဒ ပဝတ္တေသု၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ပဗ္ဗကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ ဘုဇနေ၊ ခွေသည်ရှိသော်။ မဟံ၊ ငါ့အား။ ဒသသဟဿဝါသိနော၊ တ

သောင်းသောစကြဝဠာ၌နေကုန်သောနတ်တို့သည်။ မဟာနဒံ၊
သည်းစွာကြွေးကြော်သောအသံကို။ ပဝတ္တေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။
တုံ၊ သင်ကား။ ရဝံ၊ အမြဲမချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘ
ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

၂၂။ နိဝရဏ။ ရမ္မက်စသား။ ခွင့်ရစောင့်ရှောက်။ ရန်
ခြောက်ယောက်လျှင်။ ကင်းထောက်လိုက်လံ။ မေ့ဆုကြံ့၍။ ပေါ်
လျှံလုံး။ လုပ်ကြံ တုန်းလျက်။ အရှုံးဖြစ်သား။ သူများအားကို။
ရှောင်ရှားရှုတ်ချ။ ခါနိစ္စဖြင့်။ ပါပဂရဟိ။ ခေါ်တွင်ညီလျက်။ သါရိ
မယံတော်။ မွေး၍ခေါ်သည်။ ထေရ်ကျော်မဟာ။ သာရိပုတ္တ
ရာ။ ။ ကမ္ဘာကုန်အောင်။ သောင်းခြောက်ထောင်လျှင်။ မြား
မြောင်ရှည်သက်။ ဘုံငါးဆက်၌။ အထက်တန်ဆောင်း။ မြင့်ဆု
တောင်း၍။ ဖြစ်ဟောင်းဖြစ်သစ်။ စိလျဉ်စစ်လျက်။ ဖွေလှစ်ထင်
ပေါ်။ ထုံးသိမြော်သည်။ မည်ကျော်သာယာ။ ဗြဟ္မဒုရွာတွင်။
သုဒ္ဓါဝါသ။ ကနိဋ္ဌတို့။ စသည်မလွတ်။ လောကဓါတ်ပေါင်း။ တ
သောင်းစကြဝဠာ။ အရပ်မှာကား။ ရောက်လာသောင်းသဲ။ ဗျာ
ဒိတ်ပွဲဝယ်။ ချိုးကဲမြှောက်စား။ အထိပ်ထားလျက်။ ဘုရားတကာ။
လက်ဦးစွာ၌။ အရာတို့၌။ ဗျာဒိတ်ရသား။ ဘတ်ကြညီညာ။ ပြန်လှ
စမြဲ။ နတ်ခဲကား။ ငါ့ပွဲထိုဝယ်။ သပ္ပာယ်တင်ပျဉ်။ ငါ့ဖွဲ့စဉ်လျှင်။
စိလျဉ်ကြောင်းလျား။ ငါ့ကိုကြားလျက်။ ဘုရားစင်စစ်။ ရှင်လျှင်
ဖြစ်အံ့။ ဟစ်သောသံတိ။ မိုးယံခပင်း။ တိုင်အောင်ချင်းသည်။ ။
ထန်ပြင်းအုတ်အုတ်ကျက်ကျက်တည်း။

ယာပုဗ္ဗေဗောဓိသတ္တာနံ၊ ပဗ္ဗက္ခံ၊ ဝရမာဘုဇေ။ နိမိတ္တာနိပ
ဒိဿန္တိ၊ တာနိအဇ္ဇပဒိဿရေ။

ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရားလောင်းတို့အား။ ဝရံ၊
မြတ်သော။ ပဗ္ဗက္ခံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇေ၊ ခွေသောအခါ၌။
ယာနိနိမိတ္တာနိ၊ အကြင်နိမိတ်တို့သည်။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။
တာနိ၊ ထိုနိမိတ်တို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ပဒိဿရေပဒိဿန္တိ၊ ထင်
ကုန်၏။

သီတံအဝဂ္ဂတံ ဟောတိ၊ ဥဏ္ဍုဥပသမ္ပတိ။ တာနိ အဇ္ဇပဒိဿန္တိ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

သီတံ၊ အချမ်းသည်။ အပဂ္ဂတံ၊ ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဏ္ဍုဥပသမ္ပတိ၊ အပူသည်လည်း။ ဥပသမ္ပတိ၊ ပြင်း၏။ တာနိ၊ ထိုနိမိတ်တို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ သုမေခါရသေ့သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

ဒသသဟဿလောကဓါတု၊ နိဿန္ဒါဟောတိနိရာကုလာ။ တာနိအဇ္ဇပဒိဿန္တိ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ဒသသဟဿလောကဓါတု၊ စကြဝဠာ တသောင်းသော လောကဓါတ်သည်။ နိဿန္ဒါ၊ အသံဆိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိရာကုလာ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာနိ၊ ထိုနိမိတ်တို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ စင်စစ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

မဟာဝါ တာနဝါယန္တိ၊ နသန္တန္တိသဝန္တိယော။ တာနိအဇ္ဇပဒိဿန္တိ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

မဟာဝါတာ၊ မုန်တိုင်းလေပြင်းတို့သည်။ နဝါယန္တိ၊ မလာကုန်၊ သဝန္တိယော၊ မြစ်တို့သည်။ နသန္တန္တိ၊ မစီးကုန်။ တာနိ၊ ထိုနိမိတ်တို့သည်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ အမြဲ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

ထလဇာဒကဇာပုပ္ဖာ၊ သဗ္ဗေပုပ္ဖန္တိတာဝဒေ။ တေပဇ္ဇပုပ္ဖိတာသဗ္ဗေ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ထလဇာ၊ ကြည်း၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒကဇာ၊ ရေ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပုပ္ဖာ၊ ပန်းတို့သည်။ တာဝဒေ၊ ထိုအခါ၌။ ပုပ္ဖန္တိ၊ ပွင့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုပန်းတို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ပုပ္ဖိတာ၊ ပွင့်ကုန်၏။ ရဝံ၊ အမြဲ။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

လတာဝါယဒိဝါရုက္ခာ၊ ဗလခါဟောန္တိတာဝဒေ။ တေပဇ္ဇပုပ္ဖိတာသဗ္ဗေ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

လတာဝါ၊ နွယ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမှတပါး။
ရုက္ခာဝါ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ၊ ထိုအခါ၌။
ဖလခါ၊ အသီးကိုဆောင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဝိ၊ ထိုနွယ်သစ်ပင်တို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊
ယခု။ ဖလိတာ၊ အသီးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ခု၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

အာကာသဌာစဘူမဌာ၊ ရတနာဇောတန္တိတာဝဒေ။ တေ
ပဇ္ဇရတနာဇောတန္တိ၊ ခုဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

အာကာသဌာ၊ ကောင်းကင်၌တည်ကုန်သော။ ရတနာစ၊
ရတနာတို့သည်လည်းကောင်း။ ဘူမဌာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။
ရတနာစ၊ ရတနာတို့သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ၊ ထိုအခါ၌။
ဇောတန္တိ၊ ထွန်းပကုန်၏။ တေဝိရတနာ၊ ထိုရတနာတို့သည်
လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ဇောတန္တိ၊ ထွန်းပကုန်၏။ ခု၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

မာနုဿိကာစဒိဗ္ဗာစ၊ ဘူရိယာဝဇ္ဇန္တိတာဝဒေ။ တေပဇ္ဇအ
ဘိရဝန္တိ၊ ခုဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

မာနုဿိကာ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူရိယာစ၊ ပဉ္စင်ဘူရိယာ
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဘူရိယာစ၊
ပဉ္စင်ဘူရိယာတို့ သည်လည်းကောင်း။ တာဝဒေ၊ ထိုအခါ၌။
ဝဇ္ဇန္တိ၊ မြည်ကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုလူနတ်တို့၏ ပဉ္စင်ဘူရိယာတို့
သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ အဘိရဝန္တိ၊ မြည်ကုန်၏။ တုံ၊ သင်သည်။
ခု၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

ဝိစိတ္တာပုပ္ဖာဂဂနာ၊ အဘိဝဿန္တိတာဝဒေ။ တေပိအဇ္ဇပ
ဒိဿန္တိ၊ ခုဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ဝိစိတ္တာ၊ အထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖာ၊
ပန်းတို့ သည်။ တာဝဒေ၊ ထိုအခါ၌။ ဂဂနာ၊ ကောင်းကင်မှ။
အဘိဝဿန္တိ၊ ရွှာကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုပန်းတို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊

ယခု။ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ရဝံ၊မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသည်၊
ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတံ့။

မဟာသမုဒ္ဓေါအာဘုဇတိ၊ ဒသသဟဿီပကမ္ပတိ။ တေ
ပဇ္ဇအဘိရဝန္တိ၊ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

မဟာသမုဒ္ဓေါ၊မဟာသမုဒ္ဓရာသည်။အာဘုဇတိ၊ လည်၏။
ဒသသဟဿီ၊ စကြဝဠာတသောင်းသည်။ ပကမ္ပတိ၊ အပြား
အားဖြင့် တုန်လှုပ်၏။ တေဝိ၊ ထိုသမုဒ္ဓရာစကြဝဠာတို့ သည်
လည်း။အဘိရဝန္တိ၊မြည်ကုန်၏။ရဝံ၊မချွတ်။ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသည်။
ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတံ့။

နိရယေဝိဒသသဟဿေ၊အဂ္ဂိနိဗ္ဗန္တိတာဝဒေ။တေပဇ္ဇနိဗ္ဗ၊
တာအဂ္ဂိ၊ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ဒသသဟဿေ၊ယူဇနာတသောင်းရှိသော။နိရယေဝိ၊ ငရဲ၌
လည်း။တာဝဒေ၊ ထိုအခါ၌။ အဂ္ဂိ၊ငရဲမီးတို့သည်။ နိဗ္ဗန္တိ၊ငြိမ်း
ကုန်၏။တေဝိအဂ္ဂိ၊ထိုငရဲမီးတို့သည်လည်း။အဇ္ဇ၊ယခု။နိဗ္ဗ၊တာ၊
ငြိမ်းကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသည်။
ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတံ့။

ဝိမလောဟောတိသုရိယော၊ သဗ္ဗေဒိဗ္ဗန္တိတာ ရကာ။
တေဝိအဇ္ဇပဒိဿန္တိ၊ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

သုရိယော၊နေသည်။ဝိမလော၊ ကင်းသောအညစ်အကြေးရှိ
သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။တာရကာ၊
ကြယ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ထွန်းပကုန်၏။ တေဝိ၊ထိုနှစ်ပါးသော
နိမိတ်တို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ယခု။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တံ၊
သည်။ရဝံ၊အမြဲ။ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတံ့။

အနောရုဋ္ဌေနဥဒကံ၊ မဟိယာဥဗ္ဗိန္ဒိတာဝဒေ။ တံပဇ္ဇ၊ဗ္ဗိန္ဒိ
မဟိယာ၊ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

အနောရုဋ္ဌေန၊ရိပ်းမရွာသည်ဖြစ်လျက်။တာဝဒေ၊ထိုအခါ၌။
ဥဒကံ၊ရေသည်။ မဟိယာ၊မြေမှ။ ဥဗ္ဗိန္ဒိ၊တက်၏။တံဝိ၊ ထိုရေ

သည့်လည်း။ အဇ္ဈယဗျာဒိယာ၊ မြေမှဥပဋ္ဌိန္ဒြိယတော်၏၊ တုံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ အမြဲ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

တာရဂဏာဝိရောစန္တိ၊ နက္ခတ္တာဂဂနမဏ္ဍလေ။ ဝိသာခါစန္ဒိမာယုတ္တာ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

တာရဂဏာ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့သည်။ ဝိရောစန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဂဂနမဏ္ဍလေ၊ ကောင်းကင်အပြင်၌။ နက္ခတ္တာ၊ နက္ခတ်တို့သည်။ ဝိရောစန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ဝိသာခါဝိသာခေ၊ ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့်။ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

ဗိလသယာဒရိသယာ၊ နိက္ခမန္တိသကာသယာ။ တေပဇ္ဇာသယာဆုဒ္ဓါ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ဗိလသယာ၊ တွင်း၌နေကုန်သော။ ဒရိသယာ၊ ချောက်၌နေကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သကာသယာ၊ မိမိနေရာမှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း။ အဇ္ဈယဗျာဒိယာ၊ နေရာမှ။ ဆုဒ္ဓါ၊ ထွက်ကုန်၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

နဟောတိအရတိသတ္တာနံ၊ သန္တုဋ္ဌာဟောန္တိတာဝဒေ။ တေပဇ္ဇာသဗ္ဗေသန္တုဋ္ဌာ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အရတိ၊ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝဒေ၊ ထိုအခါ၌။ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေသန္တုဋ္ဌာဝိ၊ ထိုရောင့်ရဲခြင်းတို့သည်လည်း။ အဇ္ဈယဗျာဒိယာ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

ရောဂါဝါဂူပသမေန္တိ။ ဇိဗ္ဗန္တာစဝိနဿတိ။ တာနိအဇ္ဈပဒိဿန္တိ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ရောဂါဝါ၊ အနာတို့သည်လည်း။ ဂူပသမေန္တိ၊ ပြင်းကုန်၏။ ဇိဗ္ဗန္တာစ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းသည်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျောက်၏။

တခါ၊ ထိုနိမိတ်တို့ယုံညီလည်း။ အဇ္ဈ၊ ယခု။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်
၏။ တွံ၊ သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတုံ။

ရာဂေါတဒါတနူဟောတိ၊ ဒေါသောမောဟောဝိနဿတိ။
တေပဇ္ဇဝိဂတာသဗ္ဗေ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းသည်။ တနူ၊ ခေါင်းပါး
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေါသော၊ အမျက်ဒေါသသည်၎င်း။ မော
ဟော၊ အရိုက်မောဟသည်၎င်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျေခံ၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော။ တေဝိ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့ သည်လည်း။
အဇ္ဈ၊ ယခု။ ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။
ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

ဘယံတဒါနဘဝတိ၊ အဇ္ဈဇေတံပဒိဿတိ။ တေနလိင်္ဂေနဇာ
နာမ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘယံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသောဘေးသည်။ နဘ
ဝတိ၊ မဖြစ်။ ဇေတံ၊ ထိုနိမိတ်သည်။ အဇ္ဈ၊ ယခု။ ပဒိဿတိ၊ ထင်၏။
တေနလိင်္ဂေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာ
နာမ၊ သိရကုန်ပြီ။ တွံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

ရဇောနုဒ္ဓိသတိဥဒ္ဓံ၊ အဇ္ဈပေတံပဒိဿတိ။ တေနလိင်္ဂေနဇာ
နာမ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ရဇော၊ မြူသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်အတို့သို့။ နုဒ္ဓိသတိ၊ မတက်။
အဇ္ဈဝိ၊ ယခုလည်း။ ဇေတံ၊ ထိုနိမိတ်သည်။ ပဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တေ
နလိင်္ဂေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇာ
နာမ၊ သိရကုန်ပြီ။ တွံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

အနိဋ္ဌဂန္ဓောကမတိ၊ ဒိဗ္ဗဂန္ဓောပဝါယတိ။ သောပဇ္ဇဝါယတိ
ဂန္ဓော၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

အနိဋ္ဌဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံသည်။ ကမတိ၊ တဲ၏။ ဒိဗ္ဗ

ဂန္ဓော၊ နတ်၌ဖြစ်သောအနံ့သည်။ ပဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ သောဂန္ဓော
ဝိ၊ ထိုအနံ့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏။ တွံ၊ သင်သည်။
ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

သဗ္ဗေဒေဝါပဒိဿန္တိ၊ ဌပယိတွာအရူပိနော။ တေပဇ္ဇသဗ္ဗ
ဒိဿန္တိ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

အရူပိနော။ အရူပဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဌပ
ယိတွာ၊ ထားပြီး၍။ သဗ္ဗေဒေဝါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်တို့
သည်။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဝိ၊
ထိုနိမိတ်တို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တွံ၊
သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတံ့။

ယာဝတာနိရယာနာမ၊ သဗ္ဗေဒိဿန္တိ တာဝဒေ။ တေပဇ္ဇ
သဗ္ဗေဒိဿန္တိ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ နိရယာနာမ၊ ငရဲတို့မည်သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေဝိ၊ ထိုငရဲတို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊
ယခု။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

ကုန္ဒါကဝါဠာသေလာစ၊ နဟောန္တိဝရဏံတဒါ။ အာကာ
သဘူတာတေပဇ္ဇ၊ ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

ကုန္ဒါစ၊ တိုက်နံရံတို့သည်လည်းကောင်း။ ကဝါဠာစ၊ တံ
ခါးရှက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သေလာစ၊ ကျောက်တောင်
တို့သည်လည်းကောင်း။ အာဝရဏံ၊ ပိတ်ပင်ဆီးတားခြင်းသည်။
နဟောန္တိ၊ မရှိကုန်။ တေဝိ၊ ထိုတိုက်နံရံ တံခါးရှက်ကျောက်
တောင်တို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ အာကာသဘူတာ၊ ဟင်းလင်း
ဖြစ်ကုန်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။

စုတိစဉ်ပတ္တိစံ၊ ခဏတသ္မိံ နိဗ္ဗတိ။ တာနိအဇ္ဇပဒိဿန္တိ၊
ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

စုတိစ၊ သေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိစ။ ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တသ္မိံ ခဏ၊ ထိုခဏ၌။ နိဗ္ဗတိ၊
မရှိ။ တာနိ၊ ထိုနိမိတ်တို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ပဒိဿန္တိ၊ ထင်
ကုန်၏။ တွံ၊ သုမေခါရသေ့သည်။ ရဝံ၊ စင်စစ်မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဘုရားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

၂၈။ မဟာဒုက္ခ။ ဆင်းရဲမဖြင့်၊ ခံရဆိုးတောင်း။ ဤလူပေါင်း
အား။ ကိုယ်ကောင်းသံထင်။ ငါသိမြင်က။ သင်းဝင်စေပါ။ ချွတ်
ဝိင့်၍ဟု။ ခဲရာလည်းကြံ။ မှုထမ်းခံသည့်။ ရှင်ပျံမဟာ။ သုမေခါ။ ။
အခါတပါး။ ရှင့်အလားသို့။ ဘုရားဆုယူ။ ဟူဟူသမျှ။ ဗျာဒိတ်ရ၍။
ကြိုးပတည်ပွဲ။ ဆိုဆဲဆဲလျှင်။ အင်ရှဲနှစ်သက်။ မပျက်ထက်ဝယ်။
နေခါရှုယ်၌။ ငယ်ငယ်ကြိုးကြိုး။ အတီးနိမိတ်။ အကြောင်းဟိတ်
ကို။ ထိုးထိတ်အုတ်အာ။ ထင်ကုန်ရာသား။ ကြောင်းခြာတို့တွင်။
အကြင်မျှလောက်။ အံ့ဘွယ်မြောက်၏။ မျက်မှောက်လှလှ။ ဤ
ယခုတုံ။ ပုံတုရှေးဦး။ တို့မြင်ဘူးသို့။ မထူးမခြား။ မပြားတနည်း။
တနှုန်းတည်းပင်။ ယခုထင်သည်။ ။ သခင်ရသေ့လက်ထက်
တည်း။

၂၉။ ရှေးတွင်သောခါ။ ဘုရားလျှာတို့။ ပတ္တနာဆုံး။ ထက်ဝယ်
ကြိုးလျက်။ နှလုံးသာယာ၍ ၊ နေသောစဉ်၌။ တမျဉ်းနိမိတ်။ တင်
မြဲဟိတ်သို့။ ဗျာဒိတ်ရခါ။ တို့မြတ်စွာ၏။ အခါခပ်သိမ်း။ မငြိမ်းဘူး
မြဲ။ နှစ်ကွဲရတု။ ပူချမ်းမှုလည်း။ သာရနုမော်။ ခေါ်ကြလောက်။
အညီညီသို့။ မရှိတန်ပြု။ သာယာနု၏။ မြတ်ဆုတောင်းရာ။ နာခံပါ
သို့။ စကြဝဠာခပင်း။ သောင်းတွင်းလောကဓါတ်။ ထက်ဝန်းပတ်
လည်း။ အမှတ်တရ။ ရုတ်ဆန်းမျှလျှင်။ နိစ္စအစွန့်။ လိုလွန့်သောင်း
သဲ။ မြည်ကုန်မြဲလျက်။ ညံ့စဲတိတ်တိတ်။ အသံဆိတ်၏။ မထိတ်
အားနည်း။ မုန်တိုင်းသည်လည်း။ ယမ်းပည်းထွေငေါ်။ ကျွန်လျှင်
တော်သို့။ ထိုရော်အခါ။ ညောင်းလျက်လာ၏။ ဂင်္ဂါမကြွင်း။ မြစ်ခ

ပင်းလည်း။ စီးခြင်းမရှိ။ ခံ့ဘိညာရေ။ အံ့ကြေမိသွား။ တန့်၍
နား၏။ နှုထွားရှင်ရှင်။ ပန်းသစ်ပင်လည်း။ ရေပြင်မြေလုံး။ မိုးဖုံး
ပိတ်ကာ။ ဗျာဒိတ်ခါဝယ်။ ကြိုက်ပါသဖြင့်။ ကြို၍ပွင့်၏။ ဟုတင့်
ဟုတယ်။ သစ်ပင်နွယ်လည်း။ ကြိုးငယ်မလွတ်။ ပင်လုံးကျွတ်
လျှင်။ ခိုင်ပြတ်လက်ဆောင်။ သစ်သီးတောင်သို့။ ကုန်အောင်ထို
မျှ။ သီးခွင့်ရ၏။ အံ့ကြဘနန်း။ ဤသို့ထွန်းသည်။ ။ ပွင့်ခန်းဆု
တောင်းခေါ်ရက်တည်း။

၃၀။ မိုးရပ်ဆုံးစွန်။ ဗိမာန်တခွင်။ ဤမြေပြင်၌။ အကြင်မျှ
လောက်။ မြတ်ထွတ်မြောက်သား။ လျှံတောက်ကြက်သရေ။ မြူ
တေဘဏ္ဍာ။ ရတနာလည်း။ ထိုခါအရောင်။ လွန်၍ဆောင်၏။ လူ့
ဘောင်နတ်ဘောင်။ မှုများဆောင်လျက်။ သာအောင်မှုတ်သိ။ အ
ညီပြုပြင်။ ဂွေသဘင်သို့။ ပဉ္စင်တူရိယာ။ မှုတ်တီးရာသား။ အင်္ဂါငါး
မည်။ လူနတ်စည်လည်း။ ဇေးမြည်သံချို။ အလိုလိုလျှင်။ ထိုထိုရပ်
သား။ ခြံမဲ့မျှကြား၏။ ပေါက်သားရန်အိုက်။ ခိုက်၍ကျကြွေ။ ပင်
ခြေထက်ဝန်း။ အင်ကြင်းပန်းသို့။ ထူးဆန်း တရိုး။ နတ်ပန်းမျိုး
လည်း။ ဖြိုးဖြိုးမြေထက်။ ဗမုက်ပုဆစ်။ ကျံဘွယ်နစ်၏။ ကြွေး
ဟစ်သံရင့်။ ချိုးမွမ်းလင့်သို့။ မြည်ခွင့်ရရ။ ပင်လယ်မနှင့်။ ညီကြ
နဂိုရ်။ မြင့်မိုရ်တသောင်း။ တိုက်အပေါင်းအား။ ကြည်းကောင်းခံ
ပေ။ ဤသည်မြေလည်း။ ရှိသေဟုစွာ။ ကြည်းနာသံဟည်း။ တော်
တိလည်း၏။ စနည်းဤသို့။ အံ့ဘွယ်မြို့လည်း။ ။ ငါတို့မြင်ကုန်
လိုက်လျက်တည်း။

၃၁။ စကြဝဠာ။ ရိုက်ရာအပေါင်း။ တိုက်တသောင်းတွင်။
ဆိုးတောင်းခံမြို့။ မီးငရဲလည်း။ ရေကြွလက်ဖျန်း။ မယ်ဖျူးဝန်း
သို့။ ပူမွန်းမသိ။ တောက်ညိုမထိန်။ အရှိန်စလေ။ တိတ်တိတ်သေ
လျက်။ ပြေ၏ထိုမြို့။ နေရောင်ပျိုလည်း။ မဆို့ထိန်လင်း။ မြူမိုက်
ကင်း၍။ သန့်ရှင်းကောင်းကင်။ ကြည်ကြည်စင်၏။ ပေါ်ထင်မိုး
လယ်။ ခပ်သိမ်းကြယ်လည်း။ နန်းဝယ်ကြက်ဟန်။ မျက်ဗိတာန
သို့။ တသွန်ဝန်းကျင်။ ပြေပြေမြင်၏။ မြေပြင်မျက်နှာ။ မိသားမရွာ

လည်း။ စုံရှာစွာဘိ။ အညှိစေးညှော်။ ဆေးပေလျော်သို့။ လျှံပေါ်
ရေကြီး။ ပြင်းခပ်စီး၏။ ဖြင်ညှိုးရိပ်ရိပ်။ ကောင်းကင်ထိပ်၌။ အနိပ်
အပြ။ မရှာတည့်။ ထွန်းပရောင်ဝါ။ သောကြာစိုင်းရှူး။ ဗုဒ္ဓဟူးက။
စသည့်အလို။ လူတို့ဂြိုဟ်လည်း။ မပြိုမကွဲ။ ပြိုင်တွဲမခွပ်။ ထိန်ဝါ
လျှပ်၏။ ခပ်စပ်နက္ခတ်။ သမသတ်နှင့်။ ပါဒဗိဇနာ။ ဝိသာခါလည်း။
တရာမရွှေ။ ပြည့်သည့်နေ့လည်း။ ဖြစ်မြွေကေနံ။ ကြိုက်မြဲမှန်၏။
တသွန်ဤသို့။ စနည်းမြို့လည်း။ ။ ငါတို့မြင်တိုင်းပင်ပက်တည်း။

၃၂။ ခပ်သိမ်းတသွန်။ တိရစ္ဆာန်များ။ ချောက်ကမ်းပါးနှင့်။
တွင်းနားလိုဏ်ခေါင်း။ မြေထဲ အောင်းလည်း။ ဝပ်ညောင်းပြင်း
စွာ။ ဗျာဒိတ်ခါမှ။ ထွက်ပါလွင်ကျင်း။ ပြင်သန်ရှင်း၏။ အခြင်းထူး
ခြား။ ကြံ့ဘွယ်များကို။ သိကြားမည်မှည့်။ သူ့လိုဖြည့်လည်း။ မ
ပြည့်တန်ဘဲ။ အင်ယုတ်မြဲလျက်။ ရောင့်ရဲခြင်းပြေ။ လူဗိုလ်ခြေ
အား။ ကောင်းတေစုံမက်။ လွန်နှစ်သက်၏။ နှိပ်စက်အနာ။ လူတ
ကာလည်း။ သက်သာဤကျန်း။ လန်းလန်းထူထ။ လွတ်ခွင့်ရ၏။
မဝရေစာ။ ငတ်စွာသသူ။ ပြိတ္တာမူလည်း။ မပူမလောင်။ ဝမ်း
ခေါင်တက်ဆို့။ ပြည့်၏သို့လျှင်။ နှစ်လိုသောလျှောက်။ မွတ်သိပ်
ပျောက်၏။ မွေနှောက်ရမ္မက်။ ခေါင်းပါးလျက်လျှင်။ အမျက်ဒေါ
သ။ မိုက်မဲစသား။ မာန်မျှမကျန်း။ ရေသို့ခန်း၏။ အဆန်းထူးပြား။
စံဘောင်များကို။ မှတ်သားငါတို့။ ယခုမြို့လည်း။ ။ တချို့မ
မေ့စေရက်တည်း။

၃၃။ လူ့ရပ်ခန်းဝါ။ ပါယံလေးရွာကား။ အခါခပ်သိမ်း။
ဘေးမုဒိမ်းဖြင့်။ ကြောက်ကြိမ်းသရဲ။ လွန်စွာမြဲလျက်။ ရန်လွှဲ
ကာရွတ်။ နတ်မှုတတ်သို့။ သတ်ခတ်နှိုင်းနင်း။ ဘေးဒဏ်ကင်း
လျက်။ မိုးဝင်းစဉ်၌။ အခါကြိုက်သို့။ ခိုးမျိုက်မြူမှက်။ အထက်မဝှန်။
ရတုမွန်၏။ လေသွန်တကြောင်း။ နံ့မကောင်းလည်း။ ဆဲမောင်း
သောခါ။ ကျန်နှယ်ခွါလျက်။ လေညာဘက်ပြည်။ လွင်မှုန့်တည်
သို့။ မွန်ရည်စွာရှောင်း။ နတ်နံ့လှောင်း၏။ ဆိုးကောင်းသတ္တဝါ။
ဖြဲဟွာထုတ်ချင်း။ လင်းလင်းတရှက်။ ဘဝဂ်လေးထပ်။ ရုပ်မဲ့ရုပ်

ကိုလပ်စေထိုမှ။ ကြွင်းသမျှကား။ ကြည့်ကလောင်ယောင်။ ရှိတိုင်းမြင်
 ၏။ အောက်ခွင်တလွှား။ ငရဲများလည်း။ ကြိုးကြားတိမ်မြုပ်။ မဂုပ်
 မကွယ်။ ကြောက်ကြိမ်းဘွယ်လျှင်။ ကြိုးငယ်မကျန်။ တင်ပြည့်နီ
 သို့။ ထုံးသန်ရင်တား။ မခြားနားတည့်။ တံခါးနံထောင်။ တောင်
 လည်းမတန်း။ စေါင်ရန်းထရံ။ အကြံရရ။ ညှာတာကြသို့။ ပိတ်တွ
 မတည်း။ ဟင်းလင်းချည်းလျှင်။ စည်းလည်းမသား။ မလားသေ
 ဟိတ်။ စုတိပိတ်ဖြင့်။ မဖိတ်မစဉ်။ ဝိညာဉ်လွှဲဘောက်။ မရောက်
 သူသစ်။ မဖြစ်လာထွန်။ ကိုယ်ဝန်မစွဲ။ ဤခဲလည်း။ ဖြစ်မြဲပင်
 ပက်။ ရှင်လက်ထက်တုံ။ ယခုကြို့၏။ ။ စေ့စုံဆိုရိုး မပျက်
 တည်း။

ဒဉ္ဇံ ပဂ္ဂယုဝီရိယံ၊ မာနိဝတ္တအဘိက္ကမ။ မယမေတံဝိဇာနာမ၊
 ရဝံဗုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ။

တာပသာ၊ သုမေခါရသေ့။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ဒဉ္ဇံ၊ ဖြစ်စွာ။
 ပဂ္ဂယု၊ ချီးပင့်လေ့။ မာနိဝတ္တ၊ မဆုတ်နှင့်။ အဘိက္ကမ၊ ရှေ့သို့
 တက်လေ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇေတံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိဇာနာမ၊
 အထူးသိရကျန်ပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ ရဝံ၊ မချွတ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
 သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတုံ။

၃၄။ ငါကူးမြောက်သော်။ ရောက်မိမ့်ဆုံးခမ်း။ နိဗ္ဗာန်ကမ်း
 ကို။ ကြိုးပမ်းစူးစား။ တာတွယ်များသည်။ ဘာဘွားရသေ့။ ဘုရား
 စေ့။ ။ မမေ့မမှား။ ရှေးဖြစ်လားကို။ မိုးသားဖြီဟွာ။ ငါတို့သာ
 လျှင်။ ဦးစွာမဆွ။ အတိတ်ရ၍။ မှတ်ကြလိုက်မိ။ စဉ်းဝါးသိ၏။ ရင်
 ကမ်းဆန်း။ နှုတ်ခွန်းသာယာ။ ချီးမွမ်းကာမျှ။ အားပါးရလျက်။ ဇွံ
 တက်ဘော်ထုတ်။ နားပါးမှုတ်သည်။ မဟုတ်စွာထွန်။ မြင်တိုင်း
 ပြန်၏။ ဧကန်မချွတ်။ ရှင်သူမြတ်လျှင်။ ဘဝတ္တယ။ တိုင်းခွင်ရ၍။ ထို
 မျှမမှား။ လူနတ်များကို။ ဘုရားလည်းဖြစ်။ ကယ်ပေလစ်တုံ။ မြတ်
 စစ်မလေ့။ ရှင်ရသေ့တုံ။ ယနေ့ကစ။ အဆဆလျှင်။ လုံ့လလွန်ကဲ။
 မြဲစေလတ်သေး။ အောင့်အေးလျက်ပင်။ နှလုံးဖင်၍။ ပွင့်ကျင်ကာ
 မျှ။ ကြံ့ဒုဟဖြင့်။ ဆုတ်ရပိမ့်လော။ တက်ပိမ့်လောဟု။ တွေးတော

နှစ်ကွဲ။ မခွဲဘဲလျှင်။ အရဲတိုးစွာ။ ရည်မိရာသို့။ ယထာဝါဒီ။ ဆို
တိုင်းညီလျက်။ လှမ်းမှီစေကြောင်း။ ကြိုးလေရှောင်းလေ့။ ။
ဇဲစောင်းမယ့်မယွင်းတည်း။

ဗုဒ္ဓဿဝစနံသုတွာ၊ ဒသသဟသိဂူဘယံ။ တုဋ္ဌဟတ္ထောပ
မောဒိတော၊ ဇေတိန္ဒြေသိဟံတဒါ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား
၏။ ဝစနဉ္စ၊ စကားတော်ကိုလည်းကောင်း။ ဒသသဟသိ၊ စကြာ
ဝဠာတသောင်း၌ နေကုန်သော နတ်တို့၏။ ဝစနဉ္စ၊ စကားကို
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးသော စကားကို။
သုတွာ၊ ကြား၍။ တုဋ္ဌဟတ္ထော၊ နှစ်လှိုင်းသော။ ပမောဒိတော၊
ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဇေတိန္ဒြေသိ၊ ဤသို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊
ငါသည်။ စိန္ဒြေသိ၊ ကြံ၏။

၃၅။ ခြင်္သေ့ဆီနှင့်။ သိင်္ဂီနိက္ခ။ ရွှေမျဉ်းဝသို့။ ဓမ္မခန္ဓာ။ နေ
သနာတည့်။ ပေစာ အပေါင်း။ ရှစ်သောင်း လေးထောင်။ စေ
အောင်ရေတွက်။ ငါ့နှုတ်နက်ကို။ ဆောင်ရွက်မှတ်သား။ ပညာ
နားဖြင့်။ တရားထည့်၍။ နားဝင်စွာသည်။ လကျာထေရ်ကျော်။
ငါ့သားတော်။ ။ နူမော်ဒနာ။ ဆွမ်းလှူခါ၌။ မဟာထေရ်မြတ်။
ဆွမ်းကျိုးရှုတ်သို့။ ချင်မွတ်အာသာ။ သဒ္ဓါပြင်းလှ။ တောင့်တအင်
မြိုက်။ ဆုယူကြိုက်လျှင်။ သေရှင်မဇဲ။ သက်စွန့်ကဲ့သို့။ ညွှန်ခဲ့အရိုး။
ကိုယ်လှူကျိုးကို။ မြတ်မျိုးရှင်တော်။ ဟောလစ်သော်တည့်။ ထို
ရော်ရှင်ဘ။ ဗျာဒိတ်ရကား။ ကြောမရိုးတွင်း။ အသည်းချင်းမျှ။ ။
ခပင်းကိုယ်လုံးစိမ့်၏တည်း။

၃၆။ လေပြည်မချောက်။ ဆီမီးတောက်၌။ ထည့်လှောက်
ဆီစာ။ ဆီမီးဝါသို့။ သဒ္ဓါဝံ၊ ရဲ့။ ကြံဆဲ လည်းကောင်း။ ဗေဒိ
လောင်းဟု။ သံညောင်းရွှေကိုယ်။ ဆိုသော်တလျှင်။ အားရစဉ်၌။
တမျှင်နိမိတ်။ အတိတ်မှတ်သား။ ထုံးပုံ ထားသည်။ နတ်များ
သက်ရှည်။ စနည်းသည်တို့။ နှုတ်ရည်ကောင်းမွန်။ ထပ်ဆင့်ပြန်
လျက်။ တတန်အသစ်။ ဆိုလစ်သရော်။ ကြားတုံ့သော်လည်း။ ဆီ

ပေါ်ပိုင်းစ။ အစိတ်ရသို့။ ဝမ်းကမဆံ။ ပီတိနှံ့လျက်။ မှတ်အံ့ကိုယ်
သို့။ ကျေးဇူးတို့ကို။ ။ ဤသို့ကြံ့နှစ်သိမ့်၏တည်း။

အနွေတ္တဝစနာယုဒ္ဓါ၊ အမောဃဝစနာဇိနာ။ ဝိထတံနုတ္တိယုဒ္ဓါ
နံ၊ ရဝံယုဒ္ဓါဘဝါမဟံ။

ယုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အနွေတ္တဝစနာ၊ နှစ်ခွသောစကား
မရှိကုန်။ ဇိနာ၊ တို့သည်။ အမောဃဝစနာ၊ အချည်းနှီးသောစကား
မရှိကုန်။ ယုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ဝိ
ထတံ၊ ချွတ်လွှဲသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရဝံ၊ အမြဲ။ ယုဒ္ဓါ၊
သည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်အံ့။

၃၂။ ယာဝတ္တကံ။ ဥပယျခံနှင့်။ ဥာဏံဟူက။ အနန္တဇာညံ။
လေးဆအစုတ်။ မယုတ်မလွန်။ ဟုတ်ထွမှန်လျက်။ ကေနိအရိုး။ သိ
မြင်ကျိုးလျှင်။ မိဃ်းကြိုးပုဆိန်။ တချက်ရှိန်သို့။ နှိုင်းချိန်ရှေ့နောက်။
စောကြောထောက်လျက်။ မလှောက်ရပြန်။ ခွန်းခြင်း မှန်သား။
သမန္တစက်။ ကျေးဇူးနက်တည့်။ မိန့်ပွက်ထွေငေါ်။ စကားတော်
ကား။ မလျော်လေဘဲ။ ဆိုချွတ်လွှဲလျက်။ ။ နှစ်ကွဲမရှိစွာထွန်
တည်း။

၃၃။ ထိုမြို့သူငါ။ မှန်အောင်သာဟု။ ဆိုရာဆိုမိ။ ပစိပလျှံ။
ကျိုးနက်တံကို။ မကြံတတ်အား။ ဆိုမှ၊ ငြားလည်း။ စကားခြေခံ
ခွန်း။ လူ၌ထွန်း၏။ ကျယ်ဝန်းသိမြင်။ အကျိုးထင်မှ။ ဟောချင်တတ်
ငြား။ ဘုရားတို့မူ၊ မယူလေပြစ်။ လေးခွန်းပစ်၍။ စင်စစ်ဟုတ်မှန်။
ကျိုးကြောင်းတန်က။ မလွန်စေမြို့။ မနှစ်လို့နှင့်။ နှစ်လို့နှစ်ဦး။ ဟော
ဘူးကေနိ။ မှန်တုံ့ရကား။ ငါ၏အားလည်း။ စီးပွားတမည်။ အကျိုး
ရည်၍။ ဤသည်သူမွန်။ ဟောသည်မှန်၏။ နောင်ဘန် သောခါ။
ရသော့ငါလျှင်။ မြတ်ရာပျိုပိုင်။ ကယ်ရနိုင်အံ့။ ။ ရောက်တိုင်အ
မြှိုက်နိဗ္ဗာန်တည်း။

ယထာဝိတ္တံနုဘေလေဋ္ဌ၊ ရဝံပတတိဘူမိယံ။ တထေဝယုဒ္ဓံ
သေဌာနံ၊ ဝစနံရဝသဿတံ။

နဘော၊ ကောင်းကင်၌။ ဝိတ္တံ၊ ပစ်အပ်သော။ လေဋ္ဌ၊ အုတ်ခဲ

သည့်။ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတတိယထာ၊ ကံသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို
အတူလည်းကောင်းလျှင်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဝစ
နံ၊ စကားတော်သည်။ ရဝသဿတံ၊ မချွတ်မြဲ၏။

၃၉။ အာကာသခါတ်။ မိုးလတ်ရပ်ခွင်။ ထက်ကောင်းကင်
သို့။ အကြင်မျှလောက်။ ပစ်လိုက်မြှောက်သား။ အုတ်ကျောက်
လှင်ကန်။ ခပ်သိမ်းဝန်ကား။ တိုင်တန်သောလျောက်။ လွင့်လေ
မြောက်၍။ အစောက်မကြာ။ လက်မှကွာက။ တည်ရာဖြင့်အား။
ကောင်းကင်ဖျား၌။ ကြိုးကြားမထင်။ ချက်တိုင်းပင်တည့်။ မြေပြင်
တသွန်။ ကျမြဲမှန်သို့။ ထိုဟန်လည်းကောင်း။ သံညောင်းဟပြ။ သုံး
လူ့။ အတို့။ ဩဇထွေငေါ်။ စကားတော်လည်း။ နှုတ်တော်ပွက်
က။ ပျော်ယုတ်ရှလျက်။ မရအပြစ်။ မဖြစ်စွာမြို့။ ငါ၏ဘို့ကား။ ။
တချို့မယုတ်ကျန်ငြိတည်း။

ယထာပိသဗ္ဗသတ္တာနံ၊ မရဏံရဝသဿတံ။ တထေဝဗုဒ္ဓ
သေဋ္ဌာနံ။ ဝစနံရဝသဿတံ။

သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏။ မရဏံ၊ သေခြင်း
သည်။ ရဝသဿတံယထာ၊ အမြဲမချွတ်လွဲသကဲ့သို့။ တထေဝ၊
ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။
ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ရဝသဿတံ၊ အမြဲမချွတ်လွဲသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၄၀။ တထေတထေ။ ထုံးပုံဖွေ၍။ ဆိုချေသရော်။ ပမာ
သော်တုံ။ သုံးဘော်ပတ်ညက်။ လူ့အသက်ကို။ လုယက်ရုတ်သုံး။
ချစ်တော်ဖွဲသား။ ဩညှံ့ငဲ့မြော်တင်း။ ယမမင်း၏။ စည်းတွင်း
လက်သား။ လူတလွှားကား။ သုံးပါးရပ်ခွင်။ ဘုံ၌ပင်တည့်။ သင်း
ဝင်သက်ရှိ။ ဇာတိသန္ဓေ။ ဖြစ်ပချေက။ ပလေလက်ခြား။ သေမင်း
အားကို။ နားပါးလှည့်ရစ်။ မဆိုဖြစ်တည့်။ ရုပ်နစ်ကြိမ်ကြိမ်။ ဇီဝိ
တိန်လျှင်။ ညှိုးပိန်သေးခွန်။ တမ်းဆက်မှန်သို့။ တသွန်နည်းယူ။ ဤ
အတူလျှင်။ မှန်ကူတချက်။ အကျိုးဆက်ကို။ မယွက်စေအောင်။
ဆောက်တည် ဆောင်၍။ ဘုန်းခေါင် အစုတ်။ ပွက်သည့်နှုတ်

လည်းမဟုတ်မဆို။ နှောင်းနှောင်းစိုသော။ ကုသိုလ်ယခု။ ငါ
ကောင်းမှုကား။ ။ပွင့်ဆုမချွတ်တန်ပြီတည်း။

ယထာရတ္တိခယေ ပတ္တေ၊ သူရိယုဂ္ဂမနံရဝံ။ တထေဝဗုဒ္ဓ
သေဋ္ဌာနံ၊ ဝစနံရဝသဿတံ။

ရတ္တိခယေ၊ ညဉ့်၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်
သော်။ သူရိယုဂ္ဂမနံ၊ နေထွက်ခြင်းသည်။ ရဝံယထာ၊ မြသကဲ့သို့။
တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ရဝသဿတံ၊ မြသည်
သာလျှင်တည်း။

၄၁။ လေယန္တရား။ ကောင်းကင်များ၌။ ပျံသွားအရောင်။
ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝါ။ သူရိယာသည်။ ဒိသာယုညှိဝန်း။ လျှပ်ခြည်
ထွန်းက။ တကျွန်း၌။ မလင်းကြိုက်လျှင်။ အမိက်နှင်နှင်။ ညဉ့်ဟု
တွင်၏။ အကြင်လူပြည်။ ထိုညဉ့်သည်တုံ။ စက်သည်သောအား။
ပြုဗ္ဗာများတွင်။ ရထားတိုင်ဖူး။ လွှားမှူး တန်းခွန်။ ထူလဟန်သို့။
လင်းတန်ချိန်သင့်။ ကြိုက်သဖြင့်လျှင်။ မှောင်လွင့်တိမ် နောက်။
မည်းရိပ်ပျောက်၏။ မိုးသောက်လတ်က။ ပေါ်စ ရွှန်းရွှန်း။ ယုဂန်
စွန်း၌။ အဝန်းရောင်ပြီး။ ရွှေလှည်းဘီးသို့။ ညီးညီးဘိတ်လက်။ နေ
စက်ရဲရဲ။ ထွက်စမြဲသည်။ မလွဲနေတိုင်း။ ထိုအနှိုင်းလျှင်။ ရှေ့
ထိုင်းနောက်တွ။ မဆွတ်ဆွတ်။ ဟောတုံလစ်သား။ ရှင်ချစ်နှုတ်
ထွက်။ အကျိုးဆက်လည်း။ မယွက်စရာ။ ဆိုသောခါ၌။ ညီစွာကြံ
သင့်။ မှန်သဖြင့်လျှင်။ တပွင့်ဦးစွန်း။ နိဗ္ဗာန်ပန်းကို။ သွန်းသွန်းရှေ့
ဦး။ ဆွတ်ယူခူး၍။ လူမှူးငါလျှင်။ ပန်ရကျင်အံ့။ ကြာတင်နှိပ်စက်။
ဆင်းရဲနက်လည်း။ ။ ငဲ့ကွက်မသွေလှန်ပြီတည်း။

ယထာနိက္ခန္တသယနဿ၊ သိဟဿနာဒဏံရဝံ။ တထေဝဗုဒ္ဓ
သေဋ္ဌာနံ၊ ဝစနံရဝသဿတံ။

နိက္ခန္တ သယနဿ၊ ထွက်ပြီးသော အိပ်ရာ ရှိသော။ သိ
ဟဿ၊ ခြင်္သေ့၏။ နာဒဏံ၊ ဟောက်ခြင်းသည်။ ရဝံယထာ၊ မြသကဲ့
သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌာနံ၊ မြတ်

စွာဘုရားတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ခုဝသဿတံ၊ မြဲသည်သာလျှင်တည်း။

၄၂။ တောင်မြင့်သီလာ။ နေရာဂူထဲ။ ကိန်းပြီးရှဲ့မှ။ ထွက်မြဲတာသာ၊ အခါလေးပါး။ ကြိမ်လတ်ငြားမှ။ ရွှေဝဂ္ဂန္တံ၊ သုံးယူစနာ။ ရပ်ရာကြားလောက်။ မြည်သံဟောက်လျက်။ ခြိမ်းချောက်လန့်ကြား။ တောဝယ်သားကို။ ဘမ်းစား မြည်ရုတ်။ သွေးသံထုတ်မှ။ တဖြုတ်မခံ။ ပဲ၊ တင်သံတွင်။ ခုန်ယုံကျဲ။ နေရာမြဲသို့။ မစဲမှီခင်။ ရောက်ပြန်လျှင်သား။ စွမ်းအင်ထကြွ။ တတ်အားလှလျက်။ သီဟရာဇာ။ ကေသရာဟု။ သင်္ချာသုံးထောင်။ တော တောင်သေဌ်နင်း။ ခြင်္သေ့၊ မင်းကား။ ထွန်းဝင်းပြောင်ပြောင်။ ရွှေဂူချောင်မှ။ အနံ့ထောင်ကြိုးပ။ ထွက်လေကလျှင်။ နိစ္စဟောက်လေ။ မှန်စွာမြွေသို့။ ကြန်စေ့အညီ။ သွေးသီပုံခတ်။ သုံးလူ၊ ထွတ်တို့။ မိန့်ရှုတ်နှုတ်ရည်။ သံတော်သည်လည်း။ ဆံခြည်ဆယ်ခြမ်း။ ကျိုးမဲ့သွမ်းလျက်။ ဆိုဆမ်းကျိကျ။။ ချွတ်ဘူးသောခါ။ မရှိစွာတည့်။ ငါ့မှာယခု။ ပေးသည်ဆုလည်း။ ပြုတ်တုမမြဲ။ ချွတ်ရာခဲ၏။ ။ လက်စွဲနှီးရင်းသန်ပြီတည်း။

ယထာအာပန္နသတ္တာနံ၊ ဘာရမောရောပနံရဝံ။ တထေဝဗုဒ္ဓသေဌာနံ၊ ဝစနံခုဝသဿတံ။

အာပန္နသတ္တာနံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမတို့၏။ ဘာရံ၊ သားဟူသောဝန်ကို။ ဩရောပနံ၊ ချခြင်းသည်။ ရဝံယထာ၊ မြဲသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ ဗုဒ္ဓသေဌာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်သည်။ ခုဝသဿတံ၊ အမြဲမချွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၄၃။ အကြင်သောခါ။ ကြမ္မာယွင်းယို။ အကုသိုလ်ဖြင့်။ ထိုထိုဇာတိ။ ကြိုက်လတ်ဘိသော်။ ဣတ္ထိဘော်ဟု။ ခေါ်ဝေါ်စင်စစ်။ မိန်းမဖြစ်လျက်။ နှစ်ဆစ်တရာ။ ကမ္ဘာရှည်လျား။ ကျင်လည်ငြားလည်း။ ယောက်ျားတရံ။ မဆံဘူးလေ။ မီးယပ်နေသား။ အသေတထန်။ ကိုယ်ဝန်လည်းစွဲ။ ဆင်းရဲတိုင်ထိ။ သားသည်မိတို့။ အ

ဘို့ရောက်စာ။ သားရက်သား။ အင်္ဂါသုံးပါး။ ကြိမ်လတ်ငြားမှု။
 ယူသား ကိုယ်ဝန်။ ပဋိသန်ကား။ အမှန်ဘွားနေ့။ အခါစေ့က။
 အောင်မြေ့မှန်ရဲ။ ဘွားကုန်မြဲသို့။ မလွဲမချွတ်။ မြတ်ထွတ်သစ္စာ။
 ပွင့်ပြီးစွာ၍။ သမ္ဘာရင့်ခိုင်။ ကျေးဇူးစိုင်းသို့။ ရောက်တိုင်ကူးခပ်။
 နိဗ္ဗာန်ရပ်ကို။ လက်ကြပ်ဟောညွှန်။ ပြုမှုပွန်လျက်။ အနန္တဂုဏ်။
 ပညာဟုန်ဖြင့်။ ကျူးချန်ဗွေညက်။ နတ်စက်ပစ်ချ။ မြင့်မိုရ်မြဲသို့။
 ကျန်ရမရှိ။ ထိုးထွင်းသိလျက်။ မုနိရွှေကိုယ်။ မိန့်ပွက်ဆိုသား။ သံ
 ချိုဆန်းထုတ်။ ဗြဟ္မာနှုတ်လည်း။ တံသုတ်ကျမ်းခတ်။ ကြားတိုင်း
 ဘတ်က။ ညီညွတ်စွာထွန်။ မှန်တုံရကား။ ဘုရားဆုယူ။ ငါသသူ
 လျှင်။ အကုမရှာ။ သံသရာမှ။ ငါသာပျိုပိုင်။ ကယ်ရနိုင်အံ့။ ဗွဲထိုင်
 လှေမှူးမှန်ပြီတည်း။

ဟန္တုဗုဒ္ဓကရေဓမ္မေ၊ ဝိစိနာမိဇ္ဈတောစိတော။ ဥဒ္ဓိအဓောဒ
 သဒိသာ၊ ယာဝတာဓမ္မဓာတုယာ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဟန္တု၊ ယခု။ ဗုဒ္ဓကရေ၊ သဗ္ဗညုမြတ်
 စွာဘုရားအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ ဇ္ဈ
 တောစိတော၊ ထိုမှဤမှ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။
 ဓမ္မဓာတုယာ၊ တရားအပေါင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ
 လောက်။ ဥဒ္ဓိ၊ အထက်၌လည်းကောင်း။ အဓော၊ အောက်၌လည်း
 ကောင်း။ ဒသဒိသာ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိ
 နာမိ၊ စူးစမ်းတော်မူ၏။

၄၄။ ရှစ်ပါးစုံအင်။ မာရဂင်ဟု။ စီရင်ဝတ်ပြီး။ သင်းသီးမှု
 ချို့။ ရဲစဉ်းသိသား။ ဗောဓိပက္ခိယ။ ဓမ္မပေါင်မြှောင်။ ကူလက်စောင်
 နှင့်။ ရန်ဘောင်ရိပ္ပပ်။ ဤလူ့ရပ်တွင်။ နှိုးကပ်ကာကာ။ ထောင့်ငါး
 ရာစင်။ သင်းဝင်လက်သား။ ဆွဲနှစ်ပါးသား။ ရှေ့သွားခေါင်းကြိုး။
 ခိုးစဉ်းသီးကို။ ဖျက်ဆီးလေးကြိမ်။ တိုက်လှည်းနှိပ်မှု။ အောင်ငြိမ်
 တန္တ။ ရဲဆုရနှင့်။ နှုန်းကြစတေ။ သမုဇ္ဈေဟု။ ထဲမွေရန်ပယ်။
 သဃိဒူလယ်တွင်။ ငါ့နှယ်ဂုဏ်ခန်း။ သိမြင်ထွန်းသည်။ ကျယ်ဝန်း
 ပညာ။ သာရိပုတ္တရာ။ မဟာထေရ်ကျော်။ သူတော်မြတ်စွာ။ သူ့

ဆိုရှာသည်။ သံဒ္ဓါပစ္စည်း။ ရှင်ခမည်းကံး။ ထုံးနည်းမြားမြောင်။
သွေးကြဉ်းဆောင်၍။ မှန်အောင်အရ။ ခုံနေချလျက်။ ဤမျှဆိုပြီး။
အလိုသီးဖြင့်။ ဆုကြီးချ။ ချ။ ပွင့်စိမ့်ဟူသား။ သူတို့မည်သည်။
အံ့ရှည်အလျား။ စွန့်ကြီးစားလျက်။ ဘုရားပညာ။ ငြိမ်းအလျာဖြင့်။
ရံကာဆောက်ဦ။ ထောက်ပံ့ကူသား။ တံချ။ သဘွယ်။ ကြီးငယ်
မလွတ်။ ကျင့်ရာဝတ်ကို။ နှုတ်လွတ်သံညောင်း။ သို့ကျင့်ကောင်း
ဟု။ အကြောင်းအကျိုး။ စုံပြည့်ဖွိုးအောင်။ မြတ်မျိုးရှင်တော်။ မ
ဟောသော်လည်း။ ထိုရော်ဘိသိက်။ ဗျာဒိတ်ရခါ။ မကြာလက်
ငင်း။ လောလောခြင်းငယ်။ ထိုးထွင်းဝန်းလျား။ သိတတ်အား၍။
တဖိုးမကြံ။ သူမဆံသား။ သယမ္ဘ။ ညဉ့်။ ပညာယဉ်လျက်။ ခိုင်း
မျည်မကွက်။ အောက်ထက်ရပ်ခွင်။ မြေပြင်လုံးရှိ။ မြင်လတံ
သည်။ ။ဝတ်ကုံဆောက်တည်ချင်ရှောင်းတည်း။

၄၅။ ပုဗ္ဗကမ္မ။ ရှေးကပြုသား။ ကောင်းမှုထဲနှိုး။ ဘုန်းတန်း
ကြီး၍။ မင်းထီးဖြစ်လောက်။ ဘွားလတ်မြောက်က။ ထိတ်ကြောင့်
အန္တရာယ်။ ရှင်းရှင်းပယ်၍။ မချယ်စိုးစိ။ မမြှေးငြိတည့်။ တိတိ
လက္ခဏာ။ ကြန့်ရစာဖြင့်။ စကြာရှေးရိုး။ လေးကျွန်းစိုးသား။
တန်းခိုးစုံပေါင်း။ မင်းအလောင်းဟု။ ချီးသောင်းဩဇာ။ ထုံးပုံပြ
လျက်။ ပရမီသွာ။ ဇော်ဂီလာ၍။ ဇာတာစဉ်းလက်။ ချင့်တွက်ရှေး
ဦး။ ဘတ်လေဘူးလည်း။ ရူးရူးသွေလှန်။ မမှန်ကန်သို့။ ကိုယ်တို့
ပြည့်စုံ။ ကျင့်ဝတ်ကုံလျက်။ ရကြို့နေရေ။ ရောက်စေလို။ မပြု
စကြာ။ ရတနာဟု။ သဒ္ဓါဖြောင့်ကြည်။ ပုသ်ဆောက်တည်၍။
သုံးသည်သိတင်း။ ဖြစ်လျင်းဖြင့်။ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ။ စောင့်
နိုင်မှတည့်။ လုံ့လယဉ်ကျိုး။ ဘုန်းသစ်နိုး၍။ စိုးမိုးစကြာ။ ပိုင်သ
ရာသား။ ပမာလည်းကောင်း။ ဆုတောင်းသောကြိုက်။ ရထိုက်
တန်စွာ။ သုဘာသာလျောက်။ ငါ့မှောက်ရှင်တော်။ ဟောငြား
သော်လည်း။ ဖွဲ့ဖွေပ်ဖွဲ့စီး။ ဤဝန်ကြီးကို။ မပြီးမငွေ။ လျော့မေ့
မမူ။ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ။ လုံ့လရှေးရှေး။ နှိုးဆော်ရေးဖြင့်။ ရှိသေး
တုံစွာ။ ဤဒွါကာ။ ။နေကာမပြည့်စုံကောင်းတည်း။

၄၆။ ကောင်းကင် ပစ်လွန်။ လှင်ကန်အုဌ်ခဲ။ သေမြီတာ
 သာ။ ညဉ့်ခါကုန်မြောက်။ ထွန်းတောက်နေပူ။ ရွှေဂူအဝ။ ထွက်စ
 ဟောက်မြေ။ ခြင်္သေ့စရိုက်။ ဝမ်းပိုက်ကိုယ်ဝန်။ ဘွားမြဲမှန်သား။
 တသွန်ဤသို့။ ခြင်းရာတို့နှင့်။ နှုန်းကြသင့်လျက်။ မပွင့် လေဘဲ။
 ချတ်လွဲမဲ့ထွန်။ မှန်သည့်စတေ။ ဖြစ်စေတုံဦး။ ကျေးဇူးအရာ။
 လက်သာလှမ်းမှီ။ လွယ်စွာပြီဟု။ တန္တိဝန္တိ။ မကြံလေတုံ။ အရ
 ကြို၍။ ယုံကာသမြို့။ မခို၊ သရို။ လုံ၊ လချိုသော်။ ငါသို့လောက်
 စင်။ ပျင်းရာဝင်လျက်။ ရကျင်သွေးချို။ ဦးမဖိုမူ။ မလိုမလွတ်။ သူ
 ကြောင့်ညွတ်သို့။ အတတ်များစွာ။ မခံရခဲ။ လုံ၊ လကြိုးစား။ ထုတ်
 ခွန်အားဖြင့်။ ဘုရားပညာ။ ပွင့်စိမ့်ငှါလျှင်။ အလျာဆောက်ဦး။ ဟူ
 ဟူသမျှ။ စုံသော်မှတိ။ အားရဝမ်းမြောက်။ ပွဲကြီးမှောက်တွင်။
 ချက်ရောက်ကြွယ်ပုံ။ မှုကံ့သူမွန်။ ဆုခံတန်သို့။ ငါ့ဝန်ပို့ပိုင်။ လိုရာ
 တိုင်အံ့။ ချက်ရိုက်ကြံတွေး။ ငါ့အရေးကား။ များသေးစွာထ။ ကြိုး
 ကောင်းစွာဟု။ အဆအရာ။ သုမေဓာကား။ ထိုခါတိုးစုတ်။ ခွန်အား
 ထုတ်သည်။ ။ ငဲ့ဆုတ်မတိမ်းမစောင်းတည်း။

၄၇။ အကြင်မျှလောက်။ ပလ္လင်ပျောက်ထက်။ အဆောံအ
 ဦးတံချူ။ သဘွယ်။ အလှယ်လှယ်လျှင်။ ချိုးချယ်ဆက်ဆံ။ ရိုးရင်း
 ခံ၍။ အရံအကာ။ စူဘာရရ။ ဆေးပေါင်းသသို့။ အမျှတန္တိ။ ဝန်ခံ
 ညီ၏။ ထိုဤကြီးငယ်။ ပြုဘွယ်ဘွယ်ကား။ အဘယ်တို့နှင့်။ ဘယ်
 သို့ကျင့်၍။ ဘယ်ဖြင့်ပို့ထိုး။ ဘယ်စေ့မျိုးကို။ စိုက်ပျိုးဦးတည်း။
 ဘယ်သူ့နည်းဖြင့်။ ပမည်းပုံယူ။ ဘယ်သို့မူ၍။ ဆုယူရုံးစည်း။ ဖြစ်
 သနည်းဟု။ သိပ်သည်းရှိခဲ။ ဂုဏ်လေးထွေကို။ နှိုင်းရှုံ့စူးစမ်း။ ရှာ
 မှီးလှမ်းသည်။ ဆုံးခမ်းရောက်ခါ။ သုမေဓာကား။ ။ ကြံငြာပြီး
 စီးကြောင်းကြောင်းတည်း။

သုမေဓာရသေ့ဗျာဒိတ်ရသောအခဏ်းပြီး၏။

(က) ဒါနပါရမီခဏ်း။

ဝိစိနန္တောတဒါနက္ခိံ၊ ပဌမံ ဒါနပါရမီံ။ ပုဗ္ဗကောဟိမဟေသီ
ဟိ၊ အနုစိတ္တံမဟာပထံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သော်။
အဟံ။ ငါသည်။ ပုဗ္ဗကောဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသီဟိ၊
မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ အနုစိတ္တံ၊ အလွန်လေ့ကျက် အပ်ထ
သော။ မဟာပထံ၊ ခရီးမလည်းဖြစ်ထသော။ တနည်းကား။ မဟာ
ပထံ၊ မြတ်သောခရီးဖြစ်သော။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဒါနပါရ
မီံ၊ ဒါနပါရမီကို။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ အနက္ခိံ၊ မြင်တော်မူ၏။

၄၈။ ဓမ္မခန္ဓာ။ ငါ့ပညာဟု။ အင်္ဂါကိုးမည်။ ရင့်နိုးရည်ကို။
ချမ်းကြည်သောက်များ။ တက်စီးပွား၍။ ငါ့သားဖြစ်ကျိုး။ ကျော်
ဟိုးဟိုးလျှင်။ မြေမိုးတုန်ခပ်။ အရပ်ရပ်တည့်။ ပိတ်စပ်ခြောင်း
ခြောင်း။ ဂုဏ်နဲ့လှောင်းလျက်။ ထိန်းကျောင်းကိုယ်နှုတ်။ ကျန်း
မာန်ရှုပ်၍။ ခြေသုပ်ပုဆိုး။ မြွေစွယ်ကျိုးနှင့်။ ချိုကျိုးနွားလား။ ခွန်း
စဏ္ဍားသို့။ ရှောင်ရှားပွဲလယ်။ မချွတ်ချယ်တည့်။ နည်းသွယ်ပုံ
ထုတ်။ ပညာအုပ်၍။ မျက်ကြုတ်ကိုးတန်။ ပြုံးထားရန်ကို။ စွမ်း
အန်မက်ငွေ။ ဖျောက်လွှင့်လွေလျက်။ ချမ်းမြေ့ပွဲလယ်။ မေတ္တာ
ကြွယ်သည်။ စင်ကြယ်သင်းချော။ ငါ့သားစော။ ။ သဘော
မြင်းရာ။ ဤကြောင်းခြာကို။ လကျာ ထေရ်မြတ်။ ဤသို့မှတ်
လော့။ ကျင့်ဝတ်ဆောက်တည်။ ကုန်စိမ့်သည်ဟု။ မှီလည်ဆေခံ
ဦး။ ကြံအားယူ၍။ ကိုယ်လှူသနဲ့။ ဘုရားစေ့ကို။ လွေ့လွေ့စိုက်
ချ။ တည်ဦးစဉ်။ ရှင်ဘမြတ်စွာ။ သုမေဓာကား။ လျာကာသမှု။ ပုံ
လောင်းပြုသို့။ အနုစင်စစ်။ ဖြစ်တုံသမြို့။ ကျင့်ဝတ်တို့ကို။ ဤသို့မွေ
ဖော်။ ရှာလတ်သော်တည့်။ ကျူးကျော်ကမ္ဘာ။ သံသရာတွင်။ ဂင်္ဂါ
ရှေးတီး။ လွန်လေပြီးသား။ မြေကြီးမြို့ဏု။ လုံးစုမမျှ။ သုံးလူ့ဘတို့။
လမ်းမသဘွယ်။ သွားတွင်ကျယ်သား။ ကျင့်နွယ်စို့ထိုး။ အလှူမျိုး
ကို။ ပေးရိုးမပျက်။ ကျယ်နက်ချိချဲ့။ ရှိမဲ့သရွေ့။ မြင်အောက်မေ့
သည်။ ။ စုံစေ့ဦးဖျားစွန်းစွန်းတည်း။

၄၉။ စတုသစ္စာ။ ညံဉ်ဏ်ပညာဟု။ နေအာရုဏ်ကြီး။ ထွက်
 နိုးနိုး၌။ လွန်ပြီးလေမြော်။ ရှေ့နှင့်နောက်ကို။ မွေ့နှောက်စေ့စေ့၊
 အောက်မွေ့သရော်။ သုံးဘော်သေဌ်နင်း။ တရားမင်းတို့။ စိတ်
 တွင်းပြုပြု။ ရှိမဲ့ကုံစင်။ ခပ်သိမ်းမြင်သို့။ ထိုတွင်သောခါ။ သုမေ
 ခါ၏။ ပညာကြွယ်ပုံ။ သတ္တိတုံလည်း။ ချက်ရုံဖူးတွေ။ ဗျာဒိတ်ငွေ
 ဖြင့်။ စုံစေ့ရမ်းဆ။ တတ်အားလှလျက်။ ဦးစွန်းစွန်း။ ပွင့်ခန်း
 ဆောက်ဦး။ အလှူစာဂီ။ ပါရမီကို။ ဝသီအစဉ်။ ထွေပြားယဉ်၍။
 ပညာဉ်မျက်စိ။ မြင်လတ်ဘိက။ ဗောဓိသမ္ဘာ။ ကျင့်ခန်းဝါ၌။ အရာ
 ကျကျ။ ဆိုဆုံးမသည်။ ။ ကုံဇဉ်သို့ကျယ်ဝန်းတည်း။

ဣမံတွံပဌမံတာဝ၊ ဒဋ္ဌံကတွာသမာဒိယ။ ဒါနပါရမီတံဂစ္ဆ၊
 ယဒိဗောဓိပတ္တိမိစ္ဆသိ။

တာဝသ၊ သုမေဓာရသေ့။ တွံ၊ သင်သုမေဓာရသေ့သည်။ ဒါ
 နပါရမီတံ၊ ဒါနပါရမီကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ တာဝ၊ သီလပါရမီ
 တို့၏ရှေးဦးစွာ။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖြစ်စွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိယ၊ ဆောက်တည်
 လော့။ ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ယ
 ဒိဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုရှိသည်ရှိသော်။
 ဣမံဒါနပါရမီတံ။ ဤဒါနပါရမီကို။ ဂစ္ဆပူရေဟိ၊ ဖြည့်လော့။

၅၀။ ဗောဓိသတ္တံ။ ဗျာဒိတ်ရဟု။ တွင်စယနေ့။ ရသေ့အ
 ဗျား။ ကျယ်ဝန်းလျားသည်။ ဘုရားဇရာ။ သုမေဓာ။ ။ မြတ်စွာရှင်
 လှ။ နှုန်းနှုန်းဆလော့။ ပွင့်ရခဲလှော်။ လူ၌ကျော်သည်။ သမ္မေဓိ
 ဆု။ သဗ္ဗညုကို။ လှလှဆောလျှင်။ ရမောကျင်၍။ ဒိပင်္ကရာ။ စော
 မြတ်စွာ၏။ ကင်္ကာမျက်မှော်။ ပန်ကြားလျှောက်လျက်။ အလေဝံ
 အလဲ။ မဆိုမြဲလျှင်။ အံ့အဲသရာ။ နောင်ခါငါ့တူ။ ဖြစ်အံ့ဟူသား။
 နတ်လူစောကျော်။ သုံးလူ့ဘော်၏။ သံတော်တံဆိပ်။ ရွှေပေလိပ်
 ကို။ ဦးထိပ်ခေါင်းထက်။ အချိုရွက်၍။ ဆန်ခက်အမော်။ သောင်ခဲ
 လှော်၌။ အဘော်မစောင်။ သဘော်ဘောင်ဖြင့်။ ပို့ဆောင်ငင်
 ကြဉ်း။ တက်ခဲ ယဉ်းကို။ အစဉ်းမသိ။ ထုံးမရှိ တည့်။ ရမိကန်း
 ဆန်း။ အဖြောင့်သန်းကာ။ မတိုင်ရာသား။ နိဗ္ဗာနကျော်။ ညာကျန်း

မော်သို့။မျှော်သည့်ပီပီ။ ပါရမီကို။ကျင့်ညီစေ့ဆော်။ ဝတ်ကုန်
သော်မှ။ မှောက်တော်ရှင်မွန်။ အရောက်မွန်အံ့။ ကြွင်းကျန်သ
ဖြင့်။ဘုရားကျင့်ကို။ လှောက်ဆင့်မကဲ။ နှေးဖြည်းနွဲ့မှု။ ရခဲရှင်
အား။မှာငြားချွတ်လွတ်။ဖြစ်တို့တတ်၏။ရှင်မြတ်ထို့။ကြောင့်။မြ
ကြောင်းစောင့်လော့။နှစ်ရှောင့်နှစ်ရှား။ကြိုက်တော်ငြားလည်း။
ဘုရားယခု။ ပေးသည်ဆုကား။ပြုစုစေ့ပျိုး။လှူစို့ထိုးမှ။မြတ်မျိုး
အာသာ။ပွင့်ကုန်ရာသည်။အခြာကေန။မှန်တုံရကား။ ပေးတိုင်း
ပွားသည်။ ထွေပြားကုန်အောင်။ မြိုက်လက်ဆောင်ကို။ ။အ
မောင်ဆည်းပူးနိုင်စေလသေး။

၅၁။ ခပ်သိမ်းလှ၌။ အမြိုက် ကုန်အောင်။ လက်ဆောင်
လည်းဟူ။ ကံကျွေးမှုသား။ အလှူဤတုံ။ပေးကုံတတ်အား။ စွန့်
စားသည်ချည်း။ ပစ္စည်းသာမျှ။အာမိသနှင့်။ ဓမ္မဟူကျင်။နှစ်ပါး
ထင်၏။ထိုတွင်ရှေးစ။အာမိသကား။ဒါနဝတ္ထု။ဆယ်ချင့်အား။
ဆယ်ထွေပြား၍။ ကြွယ်ရှားဆိုလ်ပါ။ လူတကာတို့။ဥစ္စာအနှစ်။
ဆယ်တန်ဖြစ်လျက်။လှူကျိုးနက်၏။တသက်တို့တွင်။ အကြင်သူ
သည်။ဤဆယ်မည်၌။ဆောက်တည်လိုက်မိ။နှစ်မှန်းသိအံ့။ အကျိုး
ခံတွေ။မြို့တေသိုပိုက်။အမြိုက်ပြည်ထင်။ထိုသူလျှင်တည့်။ မဝင်
မချင်း။ပါယ်လေးတွင်းသို့။မဆင်းလေဖြစ်။ကောင်းနှစ်စိုးမိုး။ လူ
သုံးမျိုး၌။နတ်ရိုးဖျားလွန်။စံစုန်ဆန်လျက်။နိဗ္ဗာန်ဦးကဲ။ ဝင်လေ
မြဲသည်။မလွဲဖြစ်တမ်း။ဤကြောင်းလမ်းကို။စူးစမ်းတုံမှ။ပစ္စည်း
ဟူသား။ အလှူစွန့်စား။ ဤတပါးလည်း။ ။ဘာဘွားကျဉ်ခဲခိုင်
စေလသေး။

၅၂။ တထွေသော်တုံ။ဤလှူတုံ၌။ ပေးကုံငြား။ တတ်
အားနိုင်စွာ။သူတကာကား။သဒ္ဓါတုနိုး။စုံပြည့်ဖြိုးလျက်။ အကျိုး
ခံချင်။တွင်းပြင်အလှူ။ နှစ်ပါးဟူသား။ ဆောက်ဦများစွာ။ အိမ်
ရာခမ်းနား။သားမယားက။ စသည်စိမ်းရှမ်း။ လှူကမ်းဆောက်
နှင်း။ကိုယ်သာကြွင်းလည်း။အတွင်းအလှူ။ပေးသားမှုဖြင့်။ထုတ်
ယူသည်းပွတ်။ချတ်ဖြတ်ခြေလက်။လှည်းဖျက်သားသွေး။ မျက်

ဆံပေးလျက်။ ကျော်သွေးအံ့အဲ။ အလှူရဲ၍။ ကဲစေရှင်တုံ။ ခပင်းစုံ
ထက်။ ပေးလေ့ကျက်၍။ ပန်နက်နှစ်ထောင်း။ ပန်ထွာတောင်း
သည်။ ။ ဆုကောင်းတံစိုးနိုင်စေလသေး။

၅၃။ ဒါနဒါသ။ ကျွန်စာဌသို့။ လှူရတတ်ဆန်း။ သဒ္ဓါပန်း
လည်း။ လန်းလန်းမပွင့်။ တချို့ကျင့်တုံ။ ကိုယ်နှင့်ထပ်တူ။ ဆွေလူ
တော်ကြ။ သဟာယသို့။ ဝေဌစရာ။ လှူကမ်းဌါနှင့်။ ဝမ်းစာမထူး။
နှလုံးနှူး၏။ တဦးတုံမူ။ ကယ်ကဲ့သူကား။ အလှူဖြင့်ချည်း။ ဝမ်းဝယ်
သည်း၍။ ပစ္စည်းဆောက်ဦ။ ဟူဟူသမျှ။ ပေးကုံသေသည်။ ဒါနသာ
မိ။ ကျော်ကိတ္တိလျက်။ သိဒ္ဓိတင်တင်။ သူသိမြင်၏။ လူတွင်ဖြစ်ဖြေ။
သုံးကွဲမည်ရည်။ အလှူသည်ကို။ ဖွေနည်စိစစ်။ ဤသို့ဖြစ်လည်း။
ရှင်ချစ်မြတ်စွာ။ မိန့်မှာ ဗျာဒိတ်။ နှုတ်တံဆိပ်စင်။ ရသောရှင်
သည်။ သိမြင်မူယူ။ စင်ကြယ်ဖြူလျက်။ အလှူပေးဟန်။ သူမတန်
အောင်။ ။ ထိပ်ခေါင်အမျှားတိုင်စေလသေး။

၅၄။ ထထွေစွန့်စား။ သူတပါးကား။ အမျှားအကောင်း။
နှစ်ထောင်းပေးအံ့။ ရှေးကားဝန်ခံ။ နှောင်းပြီးကြံသော်။ ယိုးယံ
ချန်ရှုတ်။ လှူခါယုတ်၏။ ပြင်နှုတ်ပွက်ဘူး။ သူတဦးတုံ။ ညွတ်နှူး
ကြည်ညို။ လှူအံ့ဆိုလျက်။ နှောင်းပြီးပျက်၏။ ထိုထက်တုံမူ။ တချို့
သူကား။ လှူအံ့မည်ရည်။ ထုတ်သည်ရှေးရှေး။ ခါးထွယ်ပေး၏။
စိမ့်ဒေးတရား။ သူတပါးမူ။ ရည်တိုင်းလှူ၏။ ဤသူလေးယောက်။ ခု
မျက်မှောက်တွင်။ ထင်၏လေးမည်။ အလှူသည်ကို။ အရှည်အ
လျား။ ထုံးပုံထား၍။ ဘာဘွားရှင်တုံ။ ဇေယဘုံသို့။ ရောက်ရုံမကြံ။
ဗိုလ်ဝင်ခံအံ့။ သံတုံသဖြူ။ ဥစ္စာတို့ကို။ နှစ်လှိုစုံမက်။ မခေါက်ရက်
လည်း။ သည်ထက်မက။ တကိစ္စကြီး။ တို့မှာပြီးက။ စစ်စီးနှိုင်း
ရှဲ့။ ဆိုဘွယ်မဲ့ဟု။ လေးတွဲ အောင်အောင်။ မြားမြောင်စိစစ်။ ကြံ
ပြီးလစ်သော်။ ပစ္စယာဆင့်။ မြင့်သည်ဂူထွန်။ ငြိမ်းနှယ်မှတ်၍။
နှုတ်လွှတ်မိက။ ရည်တိုင်းရလျက်။ တောင့်တသူကို။ ဖြည့်သည့်
ကိုယ်ဖြင့်။ ထိုထိုရပ်သူ။ အလှူဂုဏ်နံ့။ လှောင်းလှောင်းပျံ့မျှ။ နေ့က
စ၍။ ။ အဘကျေးဇူးတိုင်စေလသေး။

၅၅။ ဩဇာပါန။ ဇိဝိတဟု။ ဗမ္မအပြား။ လှူသုံးပါးတွင်။
 တရားအလှူ။ ပေးသော သူတို့။ အယူစွဲသုံး။ ဖြောင့်နှလုံးဖြင့်။
 ကောင်းဆုံးရသာ။ မြန်နှိုးရာသား။ ဗာနာနှိခဲ။ ပျားတင်လဲနှင့်။
 ရည်ရွဲစားဆွမ်း။ သားဖြမ်းဘော်ဘော်။ အဖျော်ဆေးဟု။ စတု
 မရူ။ ပေးကမ်းလှူသည်။ လူလည်းတချို့။ ထိုမြို့တပါး။ သူတို့အား
 ကား။ နာဖျားလတ်သော်။ ဆေးဝါးဘော်၍။ မေးခေါ်ကုသပ်။
 သမားအပ်၏။ တိုင်းကျပ်ပြည်ထဲ။ စိုးကဲသေဌ်နင်း။ မင်းတို့သော်
 မူ။ မည်သူကျင့်ပိုင်။ မဆန်နိုင်သား။ ဘုန်းခိုင်နုဘော်။ အာဏာ
 တော်ဟု။ ထိန့်ကျော်စေခြင်း။ မောင်းကြေးနင်းနှင့်။ ပြည်တွင်း
 ပြည်ပ။ ဟန့်တားရလျက်။ ဌက်ကမကျန်။ တိရစ္ဆာန်အား။ ဖြည်
 တားချမ်းဆေး။ ပြောင်းလေးကျော့ကွင်း။ သိမ်းနင်းကျပ်ညွတ်။
 ဆေးခတ်ရေထုံး။ မြားမြိုးပိုက်ကွန်။ မကျန်နည်ဖွေ။ ဆုတ်ဖျက်
 စေ၍။ မသေပျောက်ရ။ သက်ခါနကို။ မင်းမှသော်သာ။ ပေးနိုင်
 ရာဟု။ လှူခါတန်ကြိုက်။ ကျင့်မိလိုက်၏။ စိုးထိုက် မင်းလျော်။
 ဂုဏ်နုဘော်ဖြင့်။ သူတော်ထွန်းသည်။ ရဟန်းရသေ့။ အခလေ့
 တုံ။ ဘေးတွေကြိုက်ဆုံ။ မြင်လတ်တုံသော်။ လွတ်ရုံ မေတ္တာ။
 ချမ်းသာဝေဌ။ နှောင်ဖွဲ့စသည်။ ထိတ်မျှမခတ်။ သံကြိုးချွတ်၍။
 ဘေးလွတ်တရား။ ဆုံးမကြား၏။ ထွေပြားဤသို့။ ကျင့်ခြင်းတို့
 ကို။ နှစ်လိုပန်နက်။ မြတ်ရာမက်သည်။ ဆုခက်ရွယ်ရွယ်။ သူတို့
 ဝယ်ကား။ အံ့ဘွယ်သရဲ။ လွန်ဆကဲ၏။ ဖခင်ရှင်တုံ။ ပစ္စည်းပုံ
 တည့်။ စေ့စုံစွန့်လှူ။ ပေးရမူလည်း။ ငါ့တူကြိမ်။ သူမသိဟု။ အချို
 ဝိန္တီ။ သူတို့ခံလျက်။ သေထံပါးနိုး။ ရောက်လုံပြီးလည်း။ စစ်စီး
 လွယ်လျက်။ စွန့်ခေါက်ရက်လျှင်။ ။ သူ့သက်လွတ်ရနိုင်စေ
 လသေး။

ယထာပိ ကုန္တောသမ္ပုဏ္ဏော၊ ယဿကဿပိအခေါဂ
 တော။ ဝမတေဂုဒကံနိဿေသံ၊ နတတ္ထပရိရက္ခတိ။

တထေဝ ယာစကေဒိသွာ၊ ဟိနမုက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမေ။ ဒဒါဟိဒါနံ
 နိဿေသံ၊ ကုန္တောပိယအခေါဂတော။

ယဿကဿမိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အခေါဂတော၊ အောက်သို့
မျက်နှာရှိသော။ သမ္ပုဇ္ဈော၊ ရေဖြင့်ပြည့်သော။ ကုဗ္ဗော၊ အိုး
သည်။ နိဿေသံ၊ အကြွင်းမရှိ။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဝမတေ၊ ယို
ထွက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအိုး၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နပရိရက္ခတိယထာ၊
မစောင့်ကြွင်း သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်း
လျှင်။ ဟိနမုက္ကဋ္ဌမဇ္ဈိမေ၊ အယုတ်အလတ်အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော။
ယာစကော၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အခေါဂတော၊
အောက်သို့မျက်နှာရှိသော။ ကုဗ္ဗာပိယ၊ အိုးကဲ့သို့။ ဒါနံ၊ အလှူ
ကို။ နိဿေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ တံ၊ သင်သုမေခါရသေ့သည်။ ဒဒါဟိ၊
ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိနာမိ၊ စူးစမ်းတော်
မူ၏။

၅၆။ နိဗ္ဗာန်ကျန်းထိပ်။ ရွှေပြည်ဆိပ်သို့။ သိပ်သိပ်ကြံစည်။
ပို့ပိတ်ရည်လျက်။ ကျိုးကျည်စွာဖြေ။ ဂုဏ်မျိုးစေ့ကို။ ယနေ့စိုက်
ပြီး။ ရသေ့ကြီး။ ။ အသီးနည်ဖွေ။ ရှင်အတွေကား။ စေ့ရေဆန်း
ထုတ်။ အဟုတ်အဟတ်။ မချွတ်ကြောင်းခြာ။ ဘာဘွားရှာလော့။
ပမာမည်သည်။ ဤလူပြည်၌။ ဆီကြည် ရက်တက်။ ရေပြည့်
လျက်သား။ ကြိမ်ခက်ဘောင်းကန်။ ဖျဉ်းအိုးတန်ကို။ ပြောင်းပြန်
ဦးစောက်။ သွန်ဘိမှောက်က။ တပေါက်အရည်။ နည်မျှမကြွင်း။
အောက်ဟင်းလင်းလျှင်။ ကျယ်ဝင်းထက်ချည်း။ ယိုသည့်နည်း
ကို။ တိုင်တည်းရှေးရှု။ သက်သေမူ၍။ အလှူအရာ။ ပေးသောခါ၌။
အခြာချုပ်ချုပ်။ သရုပ်တပါး။ သင်ပေငြားသည်။ ရှေ့သွားအ
ကယ်။ ဥပဇ္ဈာယ်ကား။ ယိုးမယ်မရှိ။ မှောက်သွန်ဘိသို့။ တစ်ခြင်း
သင်။ ရေအိုးလျှင်ဟု။ ယုံမင်မည်မှည့်။ အိုးတပည့်လျှင်။ မှန်၏မ
ချွတ်။ ငါဟုမှတ်လော့။ အထွတ်ဘုန်းခိုင်။ မြေမဏ္ဍိုင်၌။ မတိုင်ရ
သေး။ ဝေးလေသရွေ။ ခါမစေ့တည့်။ အလေ့ကောက်ပဲ။ သီးပွင့်
ခဲသို့။ ဖအဲရှင်ကျော်။ ကြာတင်သော်လည်း။ ထိုရော်လေးမြင့်။ ငါ
အကျင့်ကို။ တပွင့်ပန်းမာလ်။ ပန်လိုသသူ။ ပန်ကာမူဟု။ ဟူ၍ပင်
ကို။ အိုးအလိုလျှင်။ မဆိုသော်လည်း။ ရေစရည်းနှင့်။ တနည်းအ

ကျဉ်း။ လွယ်မှုချဉ်း၍။ ။ ဖျဉ်းလျှင်ဆံရာမြောက်စေလသေး။

၅၂။ လူဖြစ်စော်ညွှီ။ ငဒုဿီနှင့်။ အညီနှုန်းကြ။ ဂေါဿိလ
ဟု။ နွားမျှစောင့်သား။ မဖြောင့်နှလုံး။ သစ်တုံးတဆူ။ တောင်သူင
မူး။ ထိုထက်ထူးသား။ ကျေးဇူးသရဏာ။ ပါဏာတိပါတ်။ လွတ်
သည်ကစ။ ဤမျှဘော်ထုတ်။ လူအစုတ်ကို။ အယုတ်အလတ်။ အ
မြတ်ဖြင့်အား။ သုံးပါးလှူခံ။ ရှင်အထံသို့။ ညယံမိုးသောက်။ မပြတ်
ရောက်မှု။ မြတ်လောက်ယုတ်တန်။ ဆင်ခြင်ဟန်ဖြင့်။ ပေးလွန်
ပိမ့်လော့။ တန်ပိမ့်လောဟု။ နှစ်မြောတိုင်းတွဲ။ ရွေးချယ်မဲ့လျှင်။
ချတ်ဘဲခြေလက်။ လှည်းဖျက် သွေးသား။ နားပါး နှာခေါင်း။
တောင်းလောင်းလည်ဖြတ်။ သည်းပွတ်နှလုံး။ စဉ်းတီးအုံး၍။ အ
ဆုံးစွန့်ပေ။ အစားသေလျက်။ လွတ်စေသူ့သက်။ ဤသည်ထက်
ကား။ ပြိုင်ဘက်မမျှ။ ဗာဟိရဟု။ အပထိုထို။ ပစ္စည်းကိုသော်။ ဆို
ဘွယ်မရှိ။ ပေးဝံ့တိက။ ဗေဓိသမ္ဘာ။ ဆောက်ဦရှာသည်။ မြတ်
စွာရှင်အား။ လှူတရားကား။ များများကြွင်းကျန်။ ရှိတန်အံ့လော။
မနှစ် မြောဘဲ။ ပေးစွန့်ကြံလျက်။ ဖအဲနောက်နောင်။ စည်းစိမ်
ခေါင်အား။ ။ လက်ဆောင်ကံကျွေးလောက်စေလသေး။

၅၃။ တထွေသော်တုံ။ ဤလူ့ဘုံ၌။ သုံးစုံလှူခံ။ နိယံမစဲ။ ရှိ
ဘူးမြဲ၏။ မရဲကိုယ်တူ။ ချစ်သောသူနှင့်။ လျှစ်လျူ။ တချို့။ ရန်သူတို့
တွင်။ နှစ်လှိုသသူ။ အလှူခံလာ။ ရောက်သောခါကား။ အာသာ
ချေမြက်။ နှစ်သက်အင်ရှဲ့။ ဖက်လဲတကင်း။ သိမ်းမြန်း ခြင်းဖြင့်။
ပြင်းသားမှုထား။ လျှစ်လျူ။ အားကား။ များများ မကြည်။ နှုတ်
မွန်ရည်လည်း။ သံခြည်မဟ။ ပေးစတင်းလင်း။ ရက်ကြွင်းထား
ထား။ တာတွယ်များ၏။ စီးပွားမမှု။ ကိုယ့်ရန်သူတည့်။ အလှူခံငှါ။
ရောက်ပေလာအံ့။ အင်္ဂါ ရုပ်ခတ်။ မမွတ်မထွား။ ရေသားမို့မို့။
တိမ်နှယ်ဆိုလျက်။ တချို့သသူ။ မျက်ကြို့တ်မှု၏။ ဤသူသုံးပါး။
ကျင့်ရန်များကို။ ဘာဘွားရှင်လှ။ သံဝေရလျက်။ ချစ်ထမဲ့ထွန်။ ရန်
သူတယောက်။ လျှစ်လျူ။ ရောက်မှု။ ဝမ်းမြောက်သောထွေ။ လွန်
လေရှေ့သို့။ နောင်သို့သောခါ။ ပေးလိုက်ပါက။ ငဌာသုံးစွဲ။ အချစ်

မြဲအံ့။ ရေးကွဲတထွေ။ မအံ့ပဲလေဟု။ အနေဖြောင့်စင်း။ ကြံခင်း
ကျင်း၍။ ခံငြင်းရန်သူ။ ဖြစ်ဘူးမူလည်း။ အလှူအရာ။ ပေးသောခါ၌။
စာနာမရှောင်။ ရေးကျယ်ထောင်လျက်။ အမောင်သံသည့်။ ။
အကြံဆုံးခန်းရောက်စေလသေး။

၅၆။ တနည်းသော်တုံ။ ဤသုံးစုံသား။ လူ့ဘုံလှူခံ။ ဆက်
ဆံ့စလောက်။ ရှင့်ထံရောက်မှု။ ဝမ်းမြောက်ပီတိ။ ဆိုမိဘန်ဘန်။
အနုမာန်ဖြင့်။ မကျန်နည်းဖွေ။ ကြံမိစေလော့။ ခံပေလာထွန်။ ဤသူ
မွန်ကား။ နက်ဖြန်ယနေ။ ညရွှေစားဌာ။ အိမ်မှာမရှိ။ ငါ့ဆွေသိဟု။
မိမိခြင်းရာ။ ဆိုခဲစွာကို။ မေတ္တာသက်ကြည်။ ပြောလာသည်ဟု။
တည့်စေအမှတ်။ မချွတ်စွာမြို့။ သူတို့ဘာသာ။ ဥစ္စာထွေပြား။
အိမ်ခမ်းနားကား။ သက်သွားတဖြစ်။ ခန္ဓာပစ်က။ ရှိရစ်တတ်စွ။
ကျန်ရမဲ့အောင်။ ယူလေမောင်ဟု။ လက်ဆောင်ဥပဒေ။ သလာ
ပေသည်။ သဟေကျမ်းဝင်။ လှူခံလျှင်ဟု။ ဆင်ခြင်နေ့ရေ။ တွေးမိ
စေလော့။ ပုံသေတထူး။ နည်းတဦးတုံ။ ဟူးဟူးထိန်ပြောင်။ အိမ်
မီးလောင်ဝယ်။ ဥစ္စာဆယ်သို့။ သွတ်လှယ်စင်းလျင်း။ သေမင်းသူ
ညစ်။ မီးထုပ်ပစ်၍။ ဆုတ်နစ်ခန္ဓာ။ လောင်သောခါ၌။ ဥစ္စာဆယ်
ဘော်။ ရပါတော်၍။ လိုက်လျော်ငါ့တွင်။ ကျေးဇူးတင်ဟု။ သိမြင်
သော လျောက်။ အရိုး ထောက်လျက်။ ကြံအောက် မေ့ထွေ။
မြှော်နိုင်စေလော့။ နေ့ရေမစဲ။ ရောက်မြဲတချို့။ လှူခံတို့တုံ။ ထိုသို့
မီး၌။ ဆယ်စုလိုက်လျက်။ မမြှောက်မီးခိုး။ လှူထုပ်ပိုးကို။ ကဲစိုး
စောင့်ရှောက်။ မပျောက် ရစေ။ မြန်လင့် ပေ၍။ သေလည်းမ
ကင်း။ ဤရင်းငဌာ။ ကိုယ်မကွာဟု။ စာနာဝန်းလျား။ အယူစား
ဖြင့်။ တတ်အားထွေစွမ်း။ ပေးလှူကမ်းလျက်။ စဲစမ်းတဘန်။ စုန်ရေ
ဆန်သို့။ ။ ကြံဟန်သူနှင့်ဘောက်စေလသေး။

၆၀။ နောက်မှီထရံ။ ကယ်ကွဲ ဟန်လျှင်။ ဆံ့လှံ တော်မိ။
မိတ်ကောင်းရှိသော်။ မချီနိုင်တန်။ ဝန်လည်းကဲမြောက်။ ထိပ်မိုး
ရောက်၍။ ထုတ်ချောက်အလို။ ပြည့်သည် ကိုယ်ဖြင့်။ မဆိုသာ
လေ။ အံ့ကြချေသို့။ သဟေမိတ်စစ်။ အလှူခံဖြစ်လျက်။ သုံးထစ်

စည်းစိမ်။အခေါင်နှိပ်ကို။ ရချိန်လက်ငါးကြိသားမပြု။ ကုသိုလ်
ဟူသော်။အလှူမည်ရှောင်း။ မှုတော်ကောင်း၌။ စုံပေါင်းတော်
ရှေ့။ ညီညာပေသည်။ အဆွေစင်စင်။ လှူခံလျှင်ဟု။ ကျမ်းဝင်
ကောင်းစွာ။ရှင်မြတ်စွာလည်း။ကလျာဏမိတ်။ မှတ်သည်မိတ်
ဖြင့်။ဒလိဒ္ဒလာ။ကပ္ပနာဆုံး။အရှုံးလူပစ်။ လှူခံဖြစ်လည်း။ ချစ်နှစ်
အင်ရှဲ။မပြေစဲလျှင်။ဝမ်းထဲ ရှင်ဖြိုး။လေးမြတ်နိုး၍။ အရိုးကိုငါးမိ။
ထဲနည်းသိလျက်။ ဗောဓိပညာ၌။ ဖိုလ်မဂ်ယှဉ်က။ ငါးစဉ်ဥေ
ယျ။ကေနိကျလျက်။ဒသဗလော်။ကျေးဇူးကျော်သည်။ ရှင်တော်
စင်စင်။တိုင်းသိမြင်လျက်။တော်ဝင်ရိုင်းပင်း။လူဆင်မြင်းကို။ ။
လင်းလင်းမိုက်မှောင်ဖျောက်စေလသေး။

၆၁။ ဘုရားဩရှင်။ သခင်သက်ရှည်။အလှူသည်ဟု။ မွန်
ရည်စွာလှ။ နှုတ်ဩဇာနှင့်။ ချိုမြပြုံးချမ်း။ပျူဌာဆမ်းလျက်။ချိုး
မွမ်းရရုံ။တောင်းလတ်တုံအံ့။အယုံနားထောင်။နန်းပွဲတောင်၌။ဇာ
စောင်ဖွဲ့လျက်။ မည်တော်ဆက်သို့။ သက်သက်ဖြောင့်ကြည်။
ကောင်း မှတ်တည်၍။ ဤသည်ချိန်ဟန်။ အမှန်ဖြစ်စေ။ မသေ
သောကြား။ဤစကားတည့်။အများဗိုလ်ခြေ။တွင်စေခလို။ဝန်တို
မမူ။အလှူအရာ။မဆုတ်ငါဟု။အာသါဆွတ်ဆွတ်။ညွတ်၍လည်း
ကောင်း။နည်းတကြောင်းဖြင့်။ကြံရှောင်းတုံမူ။လူဟူသမျှ။ သေ
ဓာဓာ။ပျောက်ရစ်ကာဟု။ရပါချင်ရှောင်း။သူမတောင်းလည်း။
ပေးကောင်းစွာလှ။ စွန့်တမ်းကျ၏။ လိုထမနား။ ပန်ကြားဝှဲချိုး။
တောင်းတပြီကား။ပွားစီးမရ။ပေတိုင်းမျှကို။ ဘဝနောင်ခါ။ ရ
ပြန်ပါလည်း။ကောင်းကာဟူသည်။အယူလည်းမှတ်။အလှူဝတ်
၌။ညွတ်၍လည်းကောင်း။ မြတ်လောင်းသူတော်။ လူတို့သော်
ကား။ပူဇော်ကြဌာ။လှူခံရှာ၍။ ရသာသောလျောက်။ဝမ်းမြေခံ
ကြည်နူး။လှူကြဘူး၏။အထူးသင့်လျော်။ငါ့ဘုန်းတော်၍။ မခေါ်
ရချေ။ ရောက်လာပေဟု။ နေ့ရေပန်ဆန်း။ လူအဝှန်းအား။ ပေး
များနှောင့်နှေး။ ဦးမလေးတည့်။ အရေး မြော်မြော်။ ကျေးဇူး
တော်၍။ ။မှောက်တော်နှလုံးရှည်စေလသေး။

၆၂။ အလှူခံများ။ သူတုန်းစားတို့။ အငြားဟော်လာ။ ကြိုက်စဉ်သာလျှင်။ ပါရနီဆု။ ပြည့်ရမှုဖြင့်။ စတုသင်္ဂဟ။ သင်္ဂြိုဟ်မ၍။ မေးရနိုင်သည်။ ဖြစ်စိမ့်ရည်လျက်။ အရှည်အတို။ ထိုထိုပစ္စည်း။ ငါသိမ်းဆည်းရှင့်။ အနည်းအများ။ အိမ်ခမ်းနားကား။ ရောက်ငြားငါ့မှာ။ ယာစကာတို့။ မှန်စွာမြို့ဟု။ ဤသို့သော်လည်း။ ကြံသည်နည်းဖြင့်။ ပစ္စည်းစွန့်ဘွယ်။ လှူရေးကျယ်၏။ ယာလယ်စားကျင်း။ လုပ်ခင်းကျွဲနွား။ မျိုးလည်းများ၍။ မငှားသူလုံး။ လယ်လုပ်ထုံးသို့။ ယူကျုံးပေးလွယ်။ လှူဘွယ်လည်းများ။ လှူလည်းပွား၏။ မငှားသူငှာ။ ရသောခါ၌။ ဣစ္ဆာသယ။ ငါ့ဆန္ဒနှင့်။ လျော်ကြစွာဘိ။ ခက်မှန်းသိဟု။ မိမိပင်ကိုယ်။ အာရုံချီတည့်။ မျိုး၍လည်းကောင်း။ နှစ်တောင်းပန်ထွာ။ မခံလာတည့်။ ငါအလိုသီး။ ပန်းကြိုးလုပ်ကြံ။ အလှူခံတို့။ မည့်သံမထုံး။ လျော်စွာသုံး၍။ နှလုံးနှစ်သက်။ စုံမက်ရာရာ။ ပို့ကောင်းစွာဟု။ ဥစ္စာဆောက်ဦ။ ပေးလှူငှဝေ။ ရောင့်ရဲစေမှု။ ပြု၍လည်းကောင်း။ လုံးပေါင်းရပ်သူ။ လူကုန်အောင်စုံ။ ငါ့ငွေ။ လှုံ၍။ ကုန်စေခလို။ ငါ့ကုသိုလ်ဟု။ ဆို၍လည်းကောင်း။ တချောင်းနှလုံး။ စွဲသုံးဖြောင့်မ။ ဝန်မျှမတို။ ငါ့အလိုကို။ ထိုထိုဆက်ဆံ။ အလှူခံတို့။ သက်သံမရှိ။ ကောင်းမှန်းသိ၍။ မိမိလိုရာ။ ရလေပါလျက်။ ဘယ်ခါဘယ်သူ။ ယူပါလိမ့်နည်း။ ဤလည်းကောင်း။ မပေးစွန့်ရက်။ သူခံလျက်တည့်။ ဝက်၍လည်းကောင်း။ မတောင်း ဝံစေ။ မဆွေရမိတ်။ ချွန်းနှယ် ချိတ်၍။ ဆိုပိတ်လက်တည်း။ ပစ္စည်းနိုင်ငံ။ လိုက်၍ကြံသော်။ ဝေးလံဆုကြီး။ ပါးမနီးဟု။ သင်းသီးထွေရော်။ အပြစ်မြှော်၍။ မှောက်တော်ဘာဘွား။ လှူခမ်းနားကို။ စည်းဝါးသိပြီး။ လခိုင်းသီးလျှင်။ ။ဝတ်ကြီးလက်လုပ်မည်စေလသေ။

၆၃။ အကြင်သမှု။ တန္တုနည်းသီး။ ပမာမိုးလည်း။ ပြည်နီးရွာစပ်။ လေးပါးရပ်မှ။ ရောက်ထပ်မစဲ။ ဆုံလာမြဲသည်။ လမ်းကွဲခွင်ကျယ်။ ခရီးဝယ်၌။ သွယ်သွယ်တန်ဆောင်း။ ပင်စည်ကောင်းလျက်။ ရှောင်းရှောင်း ထွက်သား။ ခွခက် ကျိုင်းတံ။ များမလံ

တည့်။လူ့ထံနတ်မိုး။သိကြားပျိုးသည်။တောစိုးမည်သီး။ ဆေး
ပင်ကြီးကို။ အသီးအရွက်။အခက်အမြစ်။ ခြမ်းထစ်အကာ။ စေ့
ခေါက်ခွာ၍။ ပါသာ သောတိုင်း။ လိုရုံလှိုင်း လည်း။ ခုတ်ပိုင်း
တောင်းလောင်း။ သစ်ပင်ကောင်းကား။ မခြောင်းမျက်ဟုန်။ င
ဌာကုန်ဟု။ပတုံပလဲ။ ပိတ်တုံမဲ့တည့်။ ကဲ့ရဲ့သ ဖြို ဟ်။ဆိုချိမ့်သ
ရော်။ ဆေးပင်ကျော်သည်။ မလျော်လည်းကောင်း။ လမ်းဦး
ခေါင်း၌။ပြန့်ကြောင်းစီးပွား။သူ့။အိုးအားဖြင့်။ရောက်ငြားဤဝယ်။
ငါမှန်ကယ်ဟု။ ဆိုဘွယ်ချင်းသင်။ယင်းသစ်ပင်၌။ထင်၏ဟုတ်
မြို့။ထိုကဲ့သို့လျှင်။သူ့။အိုးမျှော်မျှော်။ရှင်တုံသော်လည်း။လော်က
ဗန္ဓု။ပေးသည်ဆုကို။ ယခုရစ။စေ့ပျိုးချ၍။ ရောက်ရပြီးသည်။
ဆေးပင်စည်လျှင်။မည်ကျင်ရကား။ အများလိုတိုင်း။လှိုင်းစေ
လို။ကိုယ်လည်းမကြွင်း။လုံးစုံနှင်းလျက်။ စင်းစင်းကြည်ဖြောင့်။
ကိုယ်ကြောင့်စီးပွား။သူတပါး၌။ များလေခဲ့က။ ကဲ့ရဲ့ဆိုဘွယ်။
အဘယ်တစ်။ ကြံရေးရှိအံ့။မိမိကိုယ်မှ။အပဝတ္ထု။ စည်းစိမ်စု
ကို။ ဆိုမှုဝေးစေ။ အသေထက်တိုက်။လွတ်စိမ့်စိုက်သည်။လူ၌
ဆေးပင်။ငါပြုလျှင်ဟု။ ။ဘခင်အမှတ်တည်စေလသေး။

ဤတွင်၍ကားဒါနပါရမီခဏ်းပြီး၏။

(ခ) သီလပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေတ္တေကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘာဝိဿရေ။ အညေဝိဝိ
စိနိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာဗောဓိပါစနာ။

ဝိစိနန္တောတဒါနက္ခိံ၊ ဒုတိယံသီလပါရမိံ။ ပုဗ္ဗကေဟိမဟေ
သိဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗောဓိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအ
ဖြစ်ကို ရင့်စေတတ် ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့
သည်။ ဧတ္တေကာယေဝ၊ ဤဒါန ပါရမီတို့သည် သာလျှင်။ နာ

ဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ အညောဒါနပါရမီမှတပါးကုန်သော။
 ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်
 တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဇေတဓမ္မာအဝိ၊ ထိုတရားတို့ကို
 လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိနိဿာမိ၊ ရွေးချယ်ဦးအံ့။ ဆင်ခြင်အံ့
 သော်လည်းပေ။

ဝိစိနန္တော၊ ရွေးချယ်ဆင်ခြင်သော။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။
 ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်ပြီးသော။ မဟေသီဟိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်။ အာသေဝိတံ၊ ရှေးရှုမှီဝဲအပ်ထသော။ နိသေဝိတံ၊ အ
 ဘန်တလဲလဲမှီဝဲအပ်ထသော။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။
 သီလပါရမိံ၊ သီလပါရမီကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဒက္ခံ၊ မြင်
 တော်မူ၏။

၆၄။ ပါတိမောက္ခ။ သံဝရတို့။ စသည်ကျင့်ပြင်း။ သီတင်း
 လေးပါး။ ဆွတ္တားထွားလျှင်။ စုလျားဘွဲ့ဖြူ။ သရဗျူဟံ။ မြေစွန်း
 နား။ များလျားချမြတ်။ ရောင်လျှံတိတ်သား။ စာရိတ္တသီ။ မျက်
 ခြယ်စိလျက်။ အင်းကျိတုရင်။ သင်တိုင်းမျှင်ကို။ သို့ပင်မချွတ်။ နေ
 တိုင်းဝတ်လျက်။ ရှင်မြတ်ဘောင်တွင်။ ငါ့သဘင်၌။ အလင်္ကာရ။
 ဂုဏ်ဝါပလျက်။ သွယ်ချနည်းမှတ်။ ပိဋကတ်မျိုး။ ဝန်ကြီးစိုး
 သည်။ ထမ်းပိုးဘဏ္ဍာ။ သာရိပုတ္တရာ။ ပတ္တနာပုံ။ ပန်းတည်
 ခုံ၌။ စိတုံတလင်း။ စံစခင်းသို့။ လက်ငင်းတောင်းသစ်။ ဆုကြီးနှစ်
 ကို။ တစ်တစ်လွေ့လွေ့။ ရသနေ၌။ ရသေ့ပဲ့စီး။ တမုကြီးကား။
 ထုံးမှီးနည်းချ။ ဤသို့စသား။ ဒါနပါရမီ။ လှူစာဂီကို။ ဂန္တိန္နိကံ။
 ကြံပြီးရဲမှ။ လေးတွဲနှစ်လို့။ ဤသို့တဘန်။ ဆင်ခြင်ပြန်၏။ ကောင်း
 မွန်အာရုံ။ မြတ်နိုးထံလျက်။ ဖူးသုံချက်မြင်။ ဆုကြီးခင်သည်။ ဗုဒ္ဓင်္ဂါ
 ရ။ တွင်ထမဟာ။ သုမေဓါ။ ကြောင်းခြာတလျှင်။ ရေအယဉ်
 သို့။ စိစဉ်ဝန်းလျား။ ဤစကားလည်း။ စွန့်စားလှူငှါ။ ကျယ်လေစွာ
 ခဲ့။ အချာချုပ်ချုပ်။ သရုပ်ချဉ်းချဉ်း။ နည်းကျဉ်းစွာလှ။ ပိဏ္ဍတ္တ
 ဖြင့်။ ဒါနထွေငေါ်။ ရုံးစည်းသော်မူ။ တဘော်နှင်နှင်။ တွင်းပြင်ဟူ
 သည်။ စွန့်အံ့ရည်သား။ နှစ်မည်မျှလျှင်။ ဆိုထုံကျင်ခဲ့။ ဒီပင်္ကရာ။

စောမြတ်စွာသည်။ ငါနှင့် ရည်တူ။ ဤသူမချွတ်။ ဖြစ်တုံရှုတ်
သား။ နှုတ်ပါဌ်ပါဌ်။ ပုန်နှင့်ညှိသော်။ တစ်မျှတည်း။ အလှူချည်း
မူ။ ။ရှင်နည်းမရတန်သေးတည်း။

၆၅။ စကြဝဠာ။ အစဉ်နှင့်။ သတ္တဝါများ။ ဥာဏ်၏အား
ဖြင့်။ လေးပါးနန္ဒာ။ ရေခဲကလျှင်။ ဆုံးဆမသိ။ အံ့ဘွယ်ရှိ၏။ မောဓိ
ဥာဏ်မွန်။ အမြင်သန်၍။ အနန္တဘုံ။ ကြိုသားထပ်မျှ။ မျက်နှာဝနှင့်။
တန်ကြစမြေ။ ကြိုတ်ဖုံးထဲသို့။ အံ့အဲသရာ။ စက္ကဝါနှင့်။ အာကာရ်
ပြင်။ လူပုံယင်ကို။ သိမြင်လေနိုင်။ ဥာဏ်မဏ္ဍိုင်အား။ မပိုင်တန်ပဲ။
လှူသာရဲလျက်။ စွန့်ကြဲပေးကမ်း။ ကိုယ်အမ်းချချ။ ဤသည်မျှဖြင့်။
ပိုင်သကြွယ်ပုံ။ ဗုဒ္ဓဘုံသို့။ ရေခဲတုံတဖြီး။ မပြီးငွေ့လျှင်း။ လွယ်
လှမင်း၏။ ထိုရင်းတရား။ နှစ်ပါးစုဘာ။ လှူကာသာလျှင်။ ပညာ
ရင့်ခိုင်။ ကျေးဇူးစိုက်သို့။ မတိုင်တန်သေး။ အရေးတကြောင်း။ ရှိ
တန်ကောင်းဟု။ မြတ်လောင်းရှင့်ဘ။ မျာဒိတ်ရကား။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ။
ကျင့်ကောင်းရာကို။ ထိုခါဘွေဘော်။ ရှာလတ်သော်တည့်။ သူ
တော်မြတ်များ။ ငှေးဘုရားတို့။ မရှားမနှစ်။ လေးမြတ်ချစ်လျက်။
စိစစ်နိုင်မြေ။ ကျင့်မှီဝဲ၍။ အထဲထိုးထွင်း။ နက်စွာချင်းသီး။ သိတင်း
မည်မှတ်။ အကျင့် ဝတ်ကို။ နူးညွတ် ကြည်ယုံ။ မြင်လတ် ထုံ
သည်။ ။ကံ့လုံသုံးချင်ရှေးရှေးတည်း။

၆၆။ မသုံးထောင်းသည်။ ကျင့်ကောင်းသိလ။ အာစာရ
ကို။ ဆုံးစတိုင်တိုင်။ မကျင့်နိုင်ဘဲ။ လှူသာရဲ၍။ စွန့်ကြဲ ကာမျှ။
သစ္စာမုန်ဦး။ ပွင့်လေဘူးသည်။ ရှေးကျ။ လွန်လေ။ မြို့မုန့်မြေ
သို့။ လူ့ဆွေဘုရား။ ရှာသော်ရှား၏။ မြို့ထွားကျင့်ဝတ်။ သိတင်း
မြတ်ကို။ နူးညွတ်စွာလှ။ သုံးကုန်မှလျှင်။ ပွင့်ရသည်ချည်း။ ထို၏
နည်းသို့။ ငါလည်းတုံမူ။ အလှူပေးကာ။ အဘယ်မှာလျှင်။ သစ္စာမုံ
ထွား။ ပွင့်နိုင်ငြားအံ့။ ဘုရားအဖြစ်။ ကျေးဇူးနှစ်ကို။ စိစစ်ထွေ
ငေါ်။ ဆင်ခြင်သော်မူ။ ရှင်တော်တဦး။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ တထူး
မြတ်စော။ သက်ဆုံး ဟောလည်း။ သဘောဆုံးငှါ။ မတိုင်ရာ
တည့်။ ကြောင်းခြာသွေးသွေး။ ကြံချေသေးမူ။ လှူပေးကာမျှ။ မရ

ပေတန်။ ဤသို့မှန်၍။ နိဗ္ဗာန်အသည်။ စောဘုန်းစည်တို့။ နှစ်စည်
ကျင့်ပြင်း။ လှူသီတင်းကို။ ရိုးရင်းနှလုံး။ ဆောက်တည်သုံး၍။ စ
ဆုံးဖြစ်မြစ်။ သိမ်မွေ့စစ်လျက်။ ဆုသစ်ရတော်။ ရှင်တုံ သော်
လည်း။ လိုက်လျော်ကျင့်မြဲ။ သူ့ထုံးစွဲ၍။ ရှောင်လွှဲမညွှာ။ စောင့်
အပ်စွာသည်။ သစ္စာကြောင်းရင်း။ ဤသီတင်းဟု။ ထဲတွင်းထိ
ထိ။ ဤသို့သိမှ။ မိမိကိုယ်ကို။ သီတင်းထို၌။ ကုသိုလ် ဆောက်
တည်။ စောင့်အံ့ရည်လျက်။ ဖွေနည်လှူလှူ။ ဆုံးမပြုသည်။ ။
ကျင့်မှုထုံးပုံသွေးသွေးတည်း။

ဣမံတွံဒုတိယံတာဝ၊ ဒဋ္ဌံကတွာသမာဒိယ။ သီလပါရမီတံ
ဂစ္ဆ။ ယဒိဗောဓိပတ္တုမိစ္ဆသိ။

တာပသ၊ ရသေ့တွံ၊ သုမေဓါရသေ့သည်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်
မြောက်သော။ တာဝ၊ အစဉ်သင့်။ ဣမံ၊ ဤသီလပါရမီကို။ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲ
စွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိယ၊ ဆောက်တည်လေ့။ ဗောဓိ၊
သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ယဒိဣစ္ဆသိ၊ အ
ကယ်၍အလိုရှိအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်။ သီလပါရမီတံ၊
သီလပါရမီကို။ ဂစ္ဆပူရေဟိ၊ ဖြည့်လေ့။

၇၂။ မှုကြီးခဲစွာ။ သူ့တို့တာ၍။ နန်းရာပန်းတည်။ ပြာသာဒ်
ရှည်ဟု။ ငြိမ်းချည်ဥရူ။ စိုက်သစ်ထူသို့။ ဆုယူတောင့်တ။ ရည်
တိုင်းရသည်။ ရောက်စပွင့်လျာ။ သုမေဓါ။ ။ ဇာနာလေးတွဲ။
သူရမ်းဖဲကို။ ဖအေရေထွေး။ ကြံဦးသေးလေ့။ ပေးပေးသမျှ။ လှူ
ဒါနကို။ နောက်မှ ချမ်းသာ။ အလို့ငှါဟု။ စိုလ်ပါ စွန့်စား။ ပြန့်စီး
ပွား၏။ လျောက်လျားကိုယ်တို့။ ထိုသူတို့ကား။ ထိုသို့သည်ချည်း။
အလှူတည်းဖြင့်။ ပစ္စည်းကြွယ်ကုံ။ စည်းစိမ်ပုံကို။ ရတုံလတ်
သော်။ စံမွေ့လျော်လျက်။ နှုဘော်ကိစ္စ။ သိရိခြံရံ။ အကျိုးခံ၏။
တွင်စံဦးလှော်။ ရွှေနှယ်ကျော်သား။ တေဇော်သေဌ်နင်း။ တရား
မင်းတို့။ ပလင်းထစ်ထစ်။ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ အသစ်အဟောင်း။
ထပ်လောင်းအလှူ။ ရှိစွာမူလည်း။ အယူကျွံနစ်။ စည်းစိမ်ယစ်၍။

ကျင့်ညစ်မိစ္ဆာ။ ပါဏာသတ်ပုတ်။ ပြစ်ထုတ်လျော်ကျ။ အဒိန္နကို။
 စသည်ကုန်အောင်။ မရှောင်မကြဉ်။ ပြုသောစဉ်၌။ လေယဉ်ထိ
 ကျောက်။ ဆီမီးတောက်သို့။ မရောက်သေနေ။ ခါမစေ့တည့်။ စု
 တေ့လောင်မီး။ ဖြုတ်ဖြုတ်ကြီးလျှင်။ မျက်ဆီး ဘိလေ။ ဥပစ္ဆေ
 ဖြင့်။ ကွင်းကွေ့ရွေလျှော။ လတ်တလောချည်း။ အငယ်တည်း
 က။ ယုတ်နည်းဖျင်းသိမ်။ စည်းစိမ်အသက်။ ပျက်ခဲ့ဟင်းလင်း။ စံ
 ကောင်းခြင်းမျှ။ မစံရတည့်။ သီလချိုတဲ့။ သီတင်းမဲ့သော်။ စေ့ပြေ
 ခွံပါး။ သစ်သီးလားသို့။ စွန့်စားလှူကာ။ ရတနာပါလည်း။
 ချမ်းသာမလွှတ်ပတည်း။

၆၈။ ခြေချင်းနားချောင်း။ စည်ဘောင်းလည်မှာ။ ခြူးတန်း
 ဆာနှင့်။ ရှုသာဘာနန်း။ ပွတ်တွန်းသင်ချော။ သင်္ဘောမီးပစ်။ ဒုမ
 စစ်ဟု။ ပြုလစ်ကစား။ ပြတားလိမ်းကျံ။ ကြေးနီခံ၍။ အလှူအ
 ရောင်။ ကယ်ကယ့်ယောင်သို့။ တိုက်ချောင်အိမ်ထဲ။ မီးသို့ရဲလျှင်။
 စဉ်းလဲပန်းထိမ်။ ယုံဘွယ်ကျိန်လည်း။ မှိန်လသောခါ။ မဆင်မာ
 သို့။ ပါဏာတိပါတ်။ သတ်ခတ်ယူလု။ မကောင်းမှုတည့်။ ညစ်
 ကျလိမ်းကျံ။ မကောင်းကြံ့ဟု။ ထဲသံစိတ်တွင်း။ ရှောင်ကြဉ်
 ကင်းလျက်။ သီတင်းသိမြင်။ နားမတင်အံ့။ နိသင်္ဂိပါကံ။ လှူကျိုး
 ဆက်လည်း။ ခွန်နက်မဖြိုး။ လုံးပိုးစံ့နှံ့။ သီးဖျင်းခွံသို့။ မစံစမာ။
 လူ့ချမ်းသာကို။ ပက်ပါထင်ထင်။ ယခုမြင်၏။ အကြင်နည်းနာ။ ချို
 ဆိမ့်စွာသား။ သကာနို့ခဲ။ စားဆဲဆဲ၌။ ရဲရဲဖုတ်တောက်။ ပဲနေဂံ
 တခြမ်း။ နှမ်းတလုံးရှိ။ သံပူညှိ၍။ ခွံ့ဘိလတ်သော်။ ထိုရော်သင့်
 ချည်း။ လောင်ရှိန်သည်း၍။ အနည်းမျှလောက်။ မငုံစောက်သို့။
 ဝမ်းမြောက်ခြင်းရာ။ ထိုပမာလျှင်။ ချမ်းသာစည်းစိမ်။ အကြိမ်
 ကြိမ်တည့်။ ရိပ်ငြိမ်စံပ။ ပြင်မျှမပြ။ စံငြားမူလည်း။ အပူဆင်းရဲ။
 မီးခဲအမျိုး။ မကောင်းကျိုးလျှင်။ မျက်ငြိုးပူပန်။ ပေးလထွန်မှု။
 သည်းထန်ပြင်းပြ။ တဒင်္ဂ၌။ မိဘကြမ္မာ။ ခေါ်ကုန် ကာတည့်။
 သက်သာသည်းညံ့။ မခံသာရှောင်း။ အသည်းထောင်း၏။ ဤ
 နှောင်းအပြစ်။ အကျင့်ညစ်ကို။ ကောင်းနှစ်ကုသိုလ်။ ထိုချမ်းသာ

လျောက်။မအောက်စောက်နဲ့။ဘောက်ဘောက်ပြန်ပြန်။စည်း
မိမ့်မွန်နှင့်။ပူပန်ဆင်းရဲ။ရော်ရာလဲသည်။ဖြင်ပဲများစွာ။သတ္တဝါ
ကား။ချမ်းသာရှည်မြို့။သိတင်းချို၍။ ဤသို့နိမ့်နိမ့်ကျကျ
တည်း။

၆၉။ အာယုဝဏ္ဏော်။ချမ်းသာကျော်နှင့်။ဗလော်အားသန်။
ပဋိဘာန်ဟု။ငါးတန်လူ့ရွာ။တွင်ကျယ်စွာသား။ပဉ္စာနိသင်။အ
ကျိုးထင်ကို။ရချင်လှလှ။တောင်းသည်ဆုဖြင့်။ငါးချသိတင်း။မ
ကင်းသိပ်သည်း။ကိုယ်ချုပ်တည်း၍။ပစ္စည်းပေးလှူ။ဆည်းပူးမှု
လျက်။လူအခလေ့။ရသေ့သူတော်။ရဟန်းသော်ကား။ခဲထွက်
ကျင့်ခက်။သိတင်းနက်၏။ထိုထက်သာသနာ။ကြိုက်စဉ်ခါနွဲ့။စာ
ရိတ္တသိ။အညီတကွ။ဝါရိတ္တဟု။သီလအရာ။မာတိကာလျှင်။နည်း
နာစိုးစဉ်း။နှစ်ပါးချဉ်း၍။အကျဉ်းအကျယ်။ဆိုဘွယ်မြတ်ယုတ်။
များစွာဟုတ်လည်း။ကိုယ်နှုတ်နှလုံး။ဆေတံတည်သုံးလျက်။ဝိတ်
ဖုံးလေးပါး။ပါယ်တံခါးကို။လန့်ကြားနင်းမိ။ဘေးမှန်းသိ၍။
မျက်စိနှင့်နား။စသောအားဖြင့်။ထူးခြားစိစဉ်။ခြောက်ဝိညာဉ်
နှင့်။တယှဉ်တည်းပင်။ထင်သားကြိုက်ဆုံး။ရူပါရုံက။စသည်
မြောက်ဘော်။အာရုံတော်၍။ကောင်းသော်ရမ္မက်။မျက်လျှင်
အပြစ်။မူညစ်မောဟ။မိုက်မဲစသား။ဤမျှတန်တန်။တွင်းပရန်
ကို။ဆန်လွန်နိုင်နင်း။ရှောင်ခွါကင်းသည်။သိတင်းဤလျှင်။သုံး
သန့်စင်၏။လူရှင်အဖြစ်။ကန်မြစ်နိုင်ဆုံး။ဤကျင့်ထုံးကို။သုံးစ
ခေါက်ရက်။လူလက်ထက်လည်း။ငြိမ်သက်ကြည်လင်။အသက်
ရှင်၏။ပူပင်ဆိုးတောင်း။ကျဉ်းမြောင်းမရှိ။သေလေပြီလည်း။
စုတိကွဲပြီ။အနန္တရ်လျှင်။ထိုထိုရပ်ဘုံ။ဘော်သုံးစုံ၌။ကြွယ်တုံ
သက်ရှည်။စည်းမိမ့်တည်လျက်။အကြည်အညို။အလိုလိုလျှင်။
အိုလတ်တုံသော်။သေဘေးမြော်လည်း။သူတော်နှင်နှင်။ကြား
သင်ပေသည်။နှလုံးကြည်လျက်။ဆောက်တည်ရရ။သေခြင်း
လှ၏။ထိုကတုံသော်။အကျော်အကျော်။တော်လေတုံတုံ။သုံးစုံ
ချမ်းသာ။လွယ်ကာကာလျှင်။မြတ်ရာအကျိုး။စုံပြည့်ဖြိုးလျက်။

တန်းခိုးခေါင်ချင်း။တိုင်ကုန်လျှင်းသည်။သိတင်းအလှူ။ ဤနှစ်ဆု
ကြောင့်။ ။ဗိုလ်လူအထူအထူတည်း။

၇၀။ နှစ်ထွေကြောင်းရင်း။လှူသိတင်းနှင့်။ မကင်းသသူ။
ကင်းသားလူတို့။ ထူးမှုနှစ်ပါး။ဤထွေပြားကို။ ဝန်းလျား ကျယ်
တွင်။ သိသောရှင်သည်။ ဒီပက်ရာ။မိန့်မှာဦးစ။ နောင်ကာလ၌။
ပဉ္စမဟာ။ စွန့်ကြီးစွာကို။ပြည်သာထိပ်ခေါင်။ စိုးရအောင်ဟု။
လက်ဆောင်တံစိုး။ရည်၍ထိုးလည်း။တန်းခိုးဥာဏ်ရှိန်။ ပွင့်ချိန်
အဆီ။မတိုင်မီလျှင်။လောကီဝိပါက်။ ကျိုးဆက်ကမ်း၌။ပြည့်
သည့်စမ်းသို့။တက်လျှမ်းကြွယ်ဝ။စည်းစိမ်မကို။ရသော်လည်း
ကောင်း။ ဖြစ်ပေါင်းစုန်ဆန်။ မမှန်ခဲယဉ်။ ပုတုဇဉ်တို့။ ရှောင်
ကြဉ်မသိ။ရံခါမေ့မှား။အလားမမြဲ။ဆောက်တည်လွဲ၍။ဆင်းရဲ
ဘုန်းစား။ခွန်းစဏ္ဍားဝယ်။ကြိုးကြားကြိုက်ကြို။ ဆုံသော်လည်း
ကောင်း။ မြတ်လောင်းဖြစ်ချင်။ ကြိုးသောရှင်သည်။ သင်္သရာ
ယဉ်။ထိုသို့စဉ်၌။ရှောင်ကြဉ်မသား။ စီးပွားမဖျက်။ သူ့သက်မ
ဖြစ်။သောက်ယစ်မကြူး။ လွန်ကျူးအိမ်ရာ။ မိစ္ဆာမဆံ။ လူထံမ
သင့်။ငါးပါးကျင့်ကို။ ရှောင်လင့်မနား။ ထိုထက်ပွား၍။ မဂ်ပါး
အနုလုံ။ရောက်အောင်တုံလည်း။ကျင့်ကုန်နိုင်တတ်။ သိတင်းဝတ်
ကို။ ။မပြတ်ဝန်ခံချိုစေလသေး။

ယထာဝရစာမရိဝါလံ၊ ကသ္မိပ္ပိပတိလဂ္ဂိတံ။ ဥပေတိမရဏံ
တတ္ထ၊ နဝိကောပေတိဝါလမိ။

တထေဝတတူသုဘူမိသု၊ သိလာနိပရိပူရယ။ ရက္ခေထသဗ္ဗဒါ
သိလံ၊ စာမရိဝိယဝါလမိ။

စာမရိ၊ စာမရိမည်သောသားသည်။ဝါလံ၊ အမြီးကို။ကသ္မိပ္ပိ၊
တစုံတခုသောချုံအစရှိသည်၌။ ပတိလဂ္ဂိတံ၊ ပြသည်ရှိသော်။
ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တတ္ထ၊ ထိုငြိရာအရပ်၌။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။
ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ ဝါလမိ၊ အမြီးကို။ နဝိကောပေတိယထာ၊ မ
ပျက်စေသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ တုံ၊
သုမေဓာရသောသည်။စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ဘူမိသု၊ ပါ

တိမောက္ခအစရှိသောသီလတို့၌။ စာမရီ၊ စာမရီမည်သောသား
သည်။ ဝါလမိ၊ အမြီးကို။ ပရိရက္ခတိဝိယ၊ စောင့်သကဲ့သို့။ သီလံ၊
သီလကို။ ပရိပူရယ၊ ဖြည့်လေ့။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီလာနိ၊
သီလတို့ကို။ ရက္ခေထ၊ စောင့်လေ့။

၇၁။ သင်္ချေလေးထပ်။ တသိန်းကပ်ကို။ ကူးခပ် ပေါက်
မြောက်။ မရောက်မချင်း။ သီတင်းမြိုးခြံ။ ကျင့်အားသံလျက်။ အ
ကြံဆွတ်ဆွတ်။ မလောက်မှတ်၍။ တပသီကြီး။ မြောက်စွာပြီး
သည်။ ပွားစီးလိမ္မာ၊ သုမေဓာ။ ။ ပမာသွေးသီ။ စာမရီဟု။ နောက်
ချီပွပွ။ မြီးဆံထွလျက်။ တောမထိပ်ခေါင်။ သရေဆောင်သည်။
ရွှေရောင်ပြီးပြီး။ သားအမျိုးကား။ ကျင့်ရိုးအစဉ်။ ချင်းတို့ဥာဉ်ဖြင့်။
ရှောင်ကြဉ်လျက်ပင်။ မြီးဆံပင်၏။ အကြင်သရော်။ မသွားတော်
၍။ ထော်လော်ကန့်လန့်။ ချုံနွယ်ညွန့်၌။ အတွန့် ရှောက်ရှောက်။
ငြိလေမြောက်အံ့။ မျှလောက်မွေးသက်။ တမျှင်ရှက်ကို။ စုံမက်
ချစ်စိုး။ နှံမြောနိုး၍။ သားမျိုးတိရစ္ဆာန်။ အားကုန် သွန်လျက်။
လည်လန်မူးမော်။ ရုန်းချေသော်လည်း။ ထိုရော်မြီးဖျား။ ပြတ်ခန့်
ညား၍။ မသွားတဆွေ။ ထိုရွှေဝပ်တန့်။ အသက်စွန့်လျက်။ တွန့်
သည်တပင်။ မွေးတမျှင်ကြောင့်။ ကိုယ်စင်ဆုံးရှောင်း။ မသေ
ကောင်းဟု။ ကျိုးကြောင်းယိုးယံ။ အကြံမဲ့ပဲ။ ဖြစ်ခဲ့စွာလောက်။
မင်းမြှောက်တန်းဆာ။ ရတနာအမြီး။ ငါသေပြီးလည်း။ ပျက်စီးမဲ့
ထွေ။ ရပစေဟု။ ကောင်သေ ပင်ကိုယ်။ ဝပ်၍ဆိုသား။ ထို
တိရစ္ဆာန်။ တောသားမွန်၏။ ကျင့်ဟန် ထူးပြား။ ဤဖြစ်လား
ကို။ ။ ဘာဘွားနှလုံးရှိစေလသေး။

၇၂။ မြီးဆံချစ်တပ်။ အသေဝပ်လျက်။ ရွှေချပ်မှန်စီး။ စာမရီ
သို့။ ဝသီငါးတန်။ ဈာန်လည်းရှစ်ပါး။ တိညာဉ်ဖျားနှင့်။ ဘုရား
ဩဇာ။ ဗျာဒိတ်ရသည်။ ကံ့ငယ်မြှော်။ ရှင်တုံသော်လည်း။ မလျော်
စွာလွန်း။ ရဟန်းတို့၌။ ပရိုက်စသည်။ ခုနစ်မည်လျှင်။ မဲနည်ကား
ကျေ။ မွဲမည်းချေ၍။ မြွေနှင့်မိကျောင်း။ စသည်ပေါင်းသော်။ ခြေခံ
ချောင်းကြိုးခြာ။ မကိုင် သာသို့။ ပမာတန္တ၊ စက္ခု သောတ။

စသည်မြောက်စဉ်။ စိတ်ဝိညာဉ်ကို။ ဖြေဖျဉ်ချုပ်တည်း။ မလိပ်
လည်းတည့်။ ပစ္စည်းစင်ကြယ်။ ရွေးချယ်လျက်လျက်။ ပစ္စဝေက်
လည်း။ တရက်မခြာ။ ဤသို့လာသား။ သင်္ဃာတို့အား။ ကျင့်လေး
ပါး၌။ ရှောင်ရှားစောင့်ရှောက်။ ဆောက်တည်မြောက်လျက်။
မရှောက်ငြိစွန်း။ ကြိုးသို့တန်းလေ့။ ရဟန်းတရား။ ဤလေးပါး
တွင်။ မအားသော်စဉ်။ ပညာဉ်မျက်စိ။ မရှုမိ၍။ သတိမေ့ကျန်။ မှား
မိထွန်အံ့။ မလွန်မသည်း။ အနုတည်းဟိ။ မြို့မျှရှိလည်း။ မိုးထိဆုံး
အောင်။ မြင့်မိုရ်တောင်သို့။ ပူလောင်ဆိုမှီ။ အလို့လို့လျှင်။ အောက်
ကြိုနှိမ့်ချ။ ခံဆုံးမလေ့။ တစမလစ်။ အပြစ်မြော်မြော်။ ရံခါသော်
တုံ့။ သူတော်သူကောင်း။ ကဲ့ရဲ့ရှောင်းအံ့။ စီးစောင်းညီညာ။ မ
ရှောင်သာသည်။ တရာတရား။ အပြစ်သေး၌။ ညစ်ကြေး ဖြစ်
ဟန်။ ကြိုက်လထွန်အံ့။ မတန်မရာ။ ငယ်စွာမသည်း။ အပြစ်နည်း
၌။ အချည်းသက်သက်။ ကိုယ်ကိုမျက်၍။ မပျက်စေရာ။ ကျိုးယုတ်
ကာဟု။ စာနာထွန်တို့။ ဤသို့မကြံ။ ထုံးစံသွေးသိ။ စာမရှိကို။ ရှေ့
ဆီတူရူ။ ထားသည်မူလျက်။ ။နည်းယူဆောက်တည်မိစေ
လသေး။

သီလပါရမီခဏ်းပြီး၏။

(ဂ) နိက္ခမပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေတ္ထေကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘဝိဿရေ။ အညေပိဝိ
မိနိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာဗောဓိပါစနာ။

ဝိစိနန္တောတဒါဒက္ခိ၊ တတိယံနိက္ခမပါရမိ။ ပုဗ္ဗကေဟိမ
ဟေသိဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုပြုတတ်
ကုန်သောတရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေဝ၊ ဤမျှတည်းသာလျှင်။
နဘဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ အညေ၊ ဒါနသီလပါရမီမှတစ်ပါးကုန်

သော။ဗောဓိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏အဖြစ်ကိုရင့်စေတတ်
ကုန်သော။ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်
၏။တေဓမ္မာအပိ၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိ
နိဿာမိ၊ ရွေးချယ်စူးစမ်းဦးအံ့။

ဝိစိနန္တော၊ ရွေးချယ်စူးစမ်းသော။သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။
ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသီဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်။အာသေဝိတံ၊ ရှေးရှုမှီဝဲအပ်ထသော။နိသေဝိတံ၊ အမြဲမှီဝဲ
အပ်ထသော။တတိယံ၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။နိက္ခမ
ပါရမီ၊ နိက္ခမပါရမီကို။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။အဒက္ခိံ၊ မြင်တော်မူဖြီ။

၇၃။ ဥပါဒါနံ၊ သက္ကာယဟု။ တန္တိဘေဒု၊ ငါတည်းဟူ
သော။မသုတော်ရှာ။ဤခန္ဓာမှ။ပြည်သာပြာသာဒ်။အရိမဒ်ဟု။ဘုံ
ထွတ်ညီးညီး။မြို့ရပ်သီးသို့။လင်းစီးထောက်ထောက်။မရောက်
သောကြား။ခြောက်တန်နား၍။ရထားခြောက်ဆူ။သိဒ္ဓိဟူသား။
ယာဉ်ဖြူထွဋ်သီး။ ဆူလှယ်စီး၍။ ပြည်ကြီးလိုခြင်း။သင်းပုံရင်း
နှင့်။ ရှင်မင်းသစ်ရာဇ်။ ငါ့ထံဖြစ်လျက်။အစစ်နှင့်နှင့်။ သူတော်
ခွင်၌။ ညာတင်စကြိုး။ပညာဖြိုးသည်။ ကျမ်းရိုးတတ်စွာ။ သာရိ
ပုတ္တရာ။ ။ပတ္တနာနေ။ဆုကြီးတွေသည်။ ရသေ့ပုတ္တား။ရှင်
ဘာဘွားကား။ နှစ်ပါးအလှူ။ သီတင်းဟူသား။ ဥရုကြံ့ခိုင်။သည်
မဏ္ဍိုင်ကို။မနိုင်လှုပ်ချောက်။ဤသို့ဆောက်၍။ ထူမြောက်ပြီးမှ။
ကြံ့ပြန်ဆ၏။ကုံလျှင်းအောင်။ငြိမ်းကြီးထောင်သည်။မှုဆောင်
ကတ်စွာ။သုမေခါ။ ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ။ဂုဏ်တော်စုတ်ကို။ဘေ
ထုတ်စေ့ရေ။ အောက်မေ့ချေသော်။ လေးတွေပင်လယ်။ မြစ်
ထက်ကျယ်၏။ မလွယ်ခဲခက်။ခွဲစိတ်ဝက်၍။ ရေတွက်ညံ့ဖျင်း။
လှူသီတင်းကို။ စိုင်းပြင်းတွေးခေါ်။ ကြံတုံသော်လည်း။ လိုက်
လျော်ရာရာ။ နီးသို့ဖျာလျက်။ ကျယ်စွာ ယူထုတ်။ တန်ရုံရှုတ်
သော်။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး။ ဆောက်တည် သုံးက။ ချုံးချုံး ဥသံ့။
စောင့်စည်းကုန်၏။ စေ့စုံအဝန်း။ အများထွန်းလျှင်။ လိုပန်းကြိုး
မြတ်။ သဘော ကျွတ်သို့။ ချေချွတ် ပေးနိုင်။ အပြီး တိုင်သည်။

ဥာဏ်ခိုင်ကြီးထူ။ သဗ္ဗညု၏။ အစုဆောင်ဆောင်။ ကျေးဇူးခေါင်
ကို။ ရအောင်ရည်ရည်။ ရှင်တုံသည်လည်း။ ဆောက်တည်၍
ယင်း။ လှူသိတင်းဟု။ အရင်းနည်းစွာ။ ဤမျှ သာလျှင်။ သ မ္ဘာ
ဆောက်ဦ။ ကုန်စိမ့်ဟူ၍။ လိုမူလိုစာ။ လုံးပန်းရှာလည်း။ ငါ့မှာအ
ရေး။ ခဲစွာသေး၏။ ကံကျွေးကြွယ်ဝ။ ကျေးဇူးမကို။ ဤမျှရင်း
တည်။ တန်စိမ့်ရည်သော်။ အချည်ခန့်တွေး။ မသင့်သေးဟု။ အ
ရေးတည်ထွင်။ ချဲ့သုတ်သင်သည်။ ။ ကျင့်ချင်ရေသို့လငတ်
တည်း။

၂၄။ ထိုသို့ကျင့်တမ်း။ ဘုရားလမ်းကို။ စူးစမ်းဘွေဘော်။
ချဲ့လတ်သော်တည့်။ နောင်တော်မဆွ။ ဗျာဒိတ်ရတို့။ ဝဲမကမ်း
ထောင်း။ ပင်လယ်ချောင်းဟု။ ခနောင်းလဟာ။ သံသရာ၌။ ချမ်း
သာဆင်းရဲ။ ရောရာလဲလျက်။ ကြလွှဲဝေလွှာင်။ ကြမ္မာဆောင်၍။
တတောင်လည်လည်။ ဆုံကြီးသည်နှင့်။ တရည်တုရိုး။ ပြီးငွေနှိုး
၍။ ထွက်ခိုးခံငြင်း။ ဆန်ရန်ရင်းလျက်။ သင်းပင်းတော်ရွှေ။ မျိုး
ဆွေခွါခွါ။ တောမှာနေမြွေ။ အခလေ့ကို။ အစေ့အစုံ။ မြင်လတ်
တုံသည်။ ။ အာရုံနူးညွတ်ညွတ်တည်း။

၂၅။ ရှေးကလွန်လေ။ မြူမှုန့်မြေသို့။ လူ့ဆွေဘုရား။ အများ
မှီဝဲ။ ကျင့်သုံးစွဲ၍။ ကွဲလွဲမရှိ။ လမ်းတိတိလျှင်။ စွန်းငြိမထင်။ စွတ်
ကြောင်းတွင်သို့။ တည်ထွင်ခရီး။ ရိမန်ကြီးသို့။ ရောက်နီးလိုလို။
ကောင်းမြန်ချိုသာ။ မဂ်ဖိုလ်ရှဉ်းရှဉ်း။ ပါးနီးချဉ်းလျက်။ အကျဉ်း
အမြောင်း။ သူမြတ်လောင်းတို့။ ကျင့်ကောင်းစွာလှ။ နိက္ခမဟု။
ကိစ္စလွယ်မြတ်။ အကျင့်ဝတ်ကို။ နူးညွတ်အာရုံ။ ကောင်းစွာကြို
လျက်။ စုံမက်အင်ရှဲ့။ မြင်ဆဲဆဲ၌။ ဖက်လဲတကင်း။ သည်တပင်း
တုံ။ အရင်းမှန်လှ။ သည်နှင့်မှတ်။ လမ်းစတိမ်းလည်း။ ကိုယ်သ
ရည်း၍။ ပေါင်းစည်းသ မ္ဘာ။ ဆည်းပူးသာအံ့။ အိမ်ရာမထောင်။
ကိုယ်ကိုရှောင်လျက်။ တောချောင်ဆိတ်ဆိတ်။ အောင်းသည်
စိတ်ဖြင့်။ ဗျာဒိတ်မရမှီ။ ထိုငါ ဤလျှင်။ ဝသီငါးစဉ်။ ငါးဘိညာဉ်
နှင့်။ ယှဉ်၍အထွတ်။ သမာပတ်ဖြင့်။ မြတ်တုံသေးရှင့်။ သက်ဇး

မေတ္တာ။ ဘုန်းမြတ်စွာ၏။ မိန့်မှာသံတော်။ ကြားပြီးသော်ကား။
လျော်နှင့်မနား။ ဤတရားဟု။ ဝန်းလျားဖြဖြ။ နိက္ခမကို။ တောင့်တ
သွေးချို။ ကျင့်လတ်လို၍။ ထိုထိုနည်းနာ။ ဤသို့၎င်းသည်။ ။သေ
ချာဝန်းဝန်းပတ်ပတ်တည်း။

ဣမံတွံတတိယံတာဝ၊ ဧဋ္ဌံကတွာသမာဒိယ။ နိက္ခမပါရမီတံ
ဂစ္ဆိ၊ ယဒိဗောဓိပတ္တုမိစ္ဆသိ။

တာဝသ၊ သုမေဓါရသေ့။ တွံ၊ သင်သည်။ တတိယံ၊ သုံးခု
တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဣမံ၊ ဤနိက္ခမ ပါရမီကို။ တာဝ၊
အစဉ်အတိုင်း။ တနည်းကား။ တာဝ၊ ပညာပါရမီ၏ရှေးဦးစွာ။
ဧဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိယ၊ ဆောက်တည်လေ့။ ဗောဓိ၊
သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ယဒိဣစ္ဆသိ၊ အ
ကယ်၍အလိုရှိအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်။ နိက္ခမပါရမီ
တံ၊ နိက္ခမပါရမီကို။ ဂစ္ဆိ၊ ပူရေဟိ၊ ဖြည့်လေ့။

၇၆။ ငါခပ်မြောက်သော်။ မျှလောက်ပင်ပန်း။ လူဗိုလ်ဝန်း
ကို။ ရွှေနန်းစည်းစိမ်။ မဂ်ဓေအိမ်ဖြင့်။ ငြိမ်ဆိမ်ဆေးလေး။ ပျိုပိမ့်
တွေးသည်။ ကြံရေးကျယ်စွာ။ သုမေဓါ။ ။သံသရာစက်။ အ
ဆက်ဆက်၌။ မိုက်မျက်ဝိဇ္ဇာ။ ကြမ္မာယဉ်ပူး။ တဖြင်ကြူးလျှင်။ အ
မူးအမော်။ စုန်ဆန်ပျော်လျက်။ ကရော်ကမည်။ တလည်လည်
တည့်။ အောက်ပြည်တံခါး။ တမားမားလျှင်။ ဝင်များတုံတုံ။ ကုန်
အောင်စုန်လျှင်။ သုံးဘုံရပ်သူ။ ဤမျှလူကား။ မည်သူမပြု။ မိမိမှု
ကြောင့်။ အထုအထ။ တကွကွလျှင်။ နှိမ့်ချပုဆစ်။ ယမရာဇ်၌။ အ
ပြစ်အလျှော့။ ကြားလျှော့ကျံကျံ။ ဆုံးဖြတ်ခံ၍။ လက်ငံစိန်းစိန်း။
ရေထိန်းတို့။ ကြောက်ကြိမ်းလန့်ဘွယ်။ ကလူနယ်လည်း။ အမယ်
အမိ။ ခေါ်သောတိလျှင်။ မချီသည်ည့်။ ခံသည်ဆင်းရဲ။ အလွန်ခဲ
၏။ အံ့အဲစွာမြို့။ ပြိတ္တာတို့လည်း။ မည်သို့ခြင်းရာ။ မဟူသာခဲ။ ပမာ
နည်းထုံး။ ဆိုဘွယ်ဆုံးမျှ။ နှစ်သုံးလေးငါး။ ရာထောင်အားဖြင့်။
ဘုရားရှင်တော်။ ပွင့်ငြားသော်လည်း။ ကျွတ်စော် ဝေးလံ။ နံ
သည်ထားထား။ လျှာဖျားဆွတ်လောက်။ ရေမိဃ်းပေါက်မျှ။ မ

သောက်ရထွန်။ပူဆာလွန်၏။တိရစ္ဆာန်များ။ ပိုးမွှားဖလောင်း။
ဤအပေါင်းတို့။ ကြောက်ညောင်းဝပ်တွား။ရှောင်ပုန်းရှားလည်း။
အသားခြင်းခြင်း။နှိုင်းနင်းကလူ။စားမှတ်မှု၏။ အသူရကဿ။ထို
မျှဝယ်လည်း။ရေလယ်ကြည်းတောင်။ ကယ်ကွဲယောင်သို့။ဘုံ
ဆောင်မိမာန်။နတ်ဟန်စည်းမိမ်။ နေ့သို့ငြိမ်လျက်။ ကြိမ်ကြိမ်
ညဉ့်ယံ။ဆင်းရဲခံ၍။သည်းညံ့ပြင်းပြ။ဤသို့စသား။ထိုမျှခြားနား။
ရပ်လေးပါး၌။ထွေပြားဥသို့။ဆင်းရဲပုံကို။ ရေတုံငြားမှု။ဘုရား
လွတ်စေ။ဗိုလ်ခြေတသောင်း။ခံတွင်းပေါင်းဖြင့်။ မညောင်းရေ
ရွတ်။သက်ဆုံးမှတ်လည်း။ မတတ်အားရာ။ လူနတ်သဘသော်။
ဘယ်မှာပတ်ကုံး။ဆင်းရဲဆုံးအံ့။ အရှုံးနှင်နှင်။ဤသို့စင်ကို။ ခံချင်
ထည့်ရ။လူထိုမျှကား။ ဝဋ်မှမကွာ။ မထွက်သာ၍။ ။တောင်
တာတရှည်လျားလျားတည်း။

၇၇။ ယဉ်ထန်ဝဲ၌။ တဖျင်ဆိုက်လျှင်။အမိုက်ကျွံနင်း။ရေ
မျောထင်းသို့။ ဝေးမင်းခေါင်သီ။ထိုဤစကြဝဠာ။တိုက်များမှာ
သို့။လွင့်ရှာချေတုံ။အကြိုက်ဆုံသော်။ တဖုံမွှားမွှား။တို့ကသား
ဟု။တခြားဤမှာ။ ရောက်ပြန်လာလစ်။ဤသို့ဖြစ်လျက်။ လူဇာစ်
တော်မိ။သုဂတိပင်။ မရှိတတ်လေ။ အထွေထွေသား။ တစ္ဆေ
ဘုတ်ပြိတ်။အဟိတ်အဆိုး။အရိုင်းမျိုးတွင်။ဝင်လေကါကာ။မိစ္ဆာ
ရောရ။မကောင်းမှုလည်း။ညစ်ကျအထည်း။ တိုင်စွာသည်း၏။
ပည်းလေတုံတုံ။ ဆူးသို့ပုံမျှ။ ထည့်ယှံ့ဖွဲသွေ။ အငွေ့မစဲ။ဝဋ်
ဆင်းရဲ၌။ပျက်စွဲဖက်ထစ်။ဤသို့ဖြစ်လျက်။ငုပ်နစ်မျောရာ။သတ္တ
ဝါတို့။ရောက်လာချအောင်။ နောင်လည်းမဆုံး။ခပင်းကျုံးလျှင်။
အရှုံးတလျှင်။ ဆင်းရဲယဉ်၌။ ဝိညာဉ်လားလာ။ တသက်လျာမျှ။
ချမ်းသာတဆစ်။ ရသည့်ဖြစ်လည်း။ မူးယစ်စည်းမိမ်။ မငြိမ်မ
သက်။ ကိုယ်ကို ပျက်၍။ အပျက်လန္တူ။ ဒုဿီသဟောက်။ အ
ငေါက်အငမ်း။လက်ကြမ်းနှုတ်ပူ။ ဘယ်သူဆိုဝံ့။ ယစ်နံ့ဖရည်။
ဆိပ်သို့ စည်လျက်။ ယင်းသည်တဇာစ်။ ကျင့်၍ဖြစ်သား။ ဆိုး
ညစ်ပုပ်မို။ အကုသိုလ်လျှင်။အဟိုကမ္ဘာ။သင်္ချေကြာလည်း။ဆုံး

ဌာမပျောက်။ခံရမြောက်လျက်။ သံကျောက်မီးစာ။ ဘော်ရွှေ
 ပါသို့။ကြမ္မာသွေးဆောင်။သေပြီးနောင်တုံ။ရှောင်လည်းမအား။
 ပါယံလေးပါးတွင်။ ခေါက်များမကြာ။ အရှင်ရွာနှင့်။ နှုန်းဌာမ
 ငြိမ်။ သိမ်ဖျင်း တိမ်လျက်။ စည်းစိမ် လည်းကောင်း။ နှစ်ပြန်
 ရှောင်းသည်။ ။ဆိုးတောင်းတဘားရားရားတည်း။

၇၈။ ငါးပါးကာမာ။ဝန့်ချမ်းသာဟု။ နစ်ကာမူလော။မြစ်
 သဘောကား။မျော၏ထိုသို့။ဟုတ်စွာမြို့လည်း။ တချို့ထုံးပုံ။ရှာ
 ဦးတုံအံ့။သူကြိုသဘော။အစာပြော၍။ မိန်းမောပက်လက်။ဝမ်း
 နှိုးပျက်သော်။အသက်လည်းရှုံး။သူလည်းမုန်းသို့။မဆုံးမချင်း။တ
 သက်တွင်းတွင်။ ဥစ္စာခင်၍။လိုချင်မျက်စိ။ရမိကံဆန်း။ နှုတ်ခွန်း
 ပေါ်လှုံ။ရရုံကြံ၍။ ဆံလှံသိမ်းဆည်း။သူလိုနည်းလျက်။ ပစ္စည်း
 သိမ်းခါ။ဗိုလ်ပါဦးလေး။တင်သံပေး၍။တံတွေးကွယ်ရာ။ထွေးစ
 ရာဖြင့်။အာဏာနုဘော်။ ရှိန်စော်မျှတံ့။ရောင်ဝါမဲ့တည့်။ ဖြစ်ခဲ့
 တတ်စွာ။ ဤယင်းသာလည်း။ ပမာမဟုတ်။ ခပ်တုတ်ယဉ်တွေ။
 ချောင်းနားနေ၍။ သောက်လေသောက်လေ။ ငတ်မပြေတည့်။
 ကျတ်ရေအနည်။ဆားငံရည်နှင့်။ မည်သည်မထူး။ ရှေးဦးစံစ။
 ပွားဆုတလျက်။ ကိုယ်မျှမအား။အများတပုံ။ပွားလတ်တုံသော်။
 ကုံ၏မဲ့ထွန်။ မနိုင်ကန်လည်း။ တန်၏မရှိ။ လိုလေဘိလျှင်။ မိမိ
 ကြမ္မာ။နီးလတ်ခါ၌။တာ၍လွတ်လွတ်။မသေတတ်ဟု။ ရေရွတ်
 ကျိုးမဲ့။သူကဲ့ရဲ့၏။ ယဲယဲသိုးအူ။ဝမ်းချက်စူနှင့်။ မဆူငါးသန်။
 စားသည့်ညွှန်သို့။ကိုယ်တန်မဆုံး။ထို၏နှုန်းလျှင်။မရုန်းထွက်နိုင်။
 ပစ္စည်းစိုင့်ဖြင့်။ စွဲကိုင်ချုပ်ထစ်။ကော်ကပ်ပစ်လျက်။ မုန်ယစ်
 ရှုပ်ရှုပ်။ကိုယ်မျိုးပုပ်၍။ တိမ်ငုပ်စုန်းစုန်း။ကမ္ဘာလုံးလည်း။ ပတ်
 ကုံးပူအတ်။ခံရတတ်၏။ စက်ဝန့်ချမ်းသာ။ဘေးဖြစ်ခါကို။နည်း
 နာစေ့ရေ။ ကြံဦးချေမှု။ သည်းခြေ နောက်မူး။ ယောက်ျားရူး
 သည်။ မဆူးမရား။လမ်းပါးချေးအိုး။ရေဟုမျိုး၏။ ပုပ်သိုးမစင်။
 ဘင်တီးပြင်ကို။ ဖီရင် နံတောင်း။ လိမ်းကျံ ရှောင်းလျက်။ အ
 ကောင်းအတူ။နံသာမူ၍။ရှုရှုရဲရဲ။မီးခဲတမူ။ချက်စူမျက်ကောင်း။

နားသောင်းနှင့်နှိုး။ မြွေဆိပ်ချိုးကို။ ခါးကြိုးဆောက်လုံး။ ပန်းကုံးစ
တေ။ ဤအခွေဟု။ သွပ်နေမှုဆိုး။ တင့်စနိုးလျက်။ အကျိုးမဖြစ်။
ဆင်းရဲနစ်နာ။ အပြစ်သာမျှ။ အဆင်းစသည်။ ပဉ္စကာမာ။ ဤခြင်းရာ
ကျီး။ တန်းဆာဆင်ရုပ်။ သူရူးရုပ်နှင့်။ စက်ဆုပ်ဘေးဒဏ်။ ဖြစ်ကြ
ဟန်လျှင်။ တသွန်ခင်းကျင်း။ ဆိုနှုန်းထွင်းလျက်။ အချင်းအတ။ နည်း
နာချစ်။ ဝဋ်မှကွာမှု။ ဤသို့ရှုလျက်။ တခုကိုယ်ရှောင်။ လွတ်လွယ်
အောင်ကို။ ။ အမောင်ကြံရေးယူလသေး။

၇၉။ အနှစ်အလ။ မကဝေးနိုး။ မဆွကြီးက။ ရှာဖွေဆော
ဦ။ အဖြူအနီ။ ခြယ်စီမျက်မြတ်။ ရွှေပွတ်မြူကုံး။ ယဂင်ထုံးလျက်။
ကိုယ်လုံးတန်းဆာ။ ရှုရာမငြီး။ ပျံလုနိုးမျှ။ အံ့ချိုးစီရင်။ တွင်းပုန်း
ဆင်သား။ နတ်သွင်ရုပ်ရည်။ ကချေသည်ကို။ မရှည်လက်ချည်း။
လျှပ်ရောင်တည်းဖြင့်။ မိက်မည်းမှောင်ကျ။ ညဉ့်ကာလဝယ်။ ရှု
ကြတံပြက်။ မခေါက်ရက်သို့။ တသက်သို့တွင်။ သို့ပင်ပင်တည့်။
အရှင်စတေ။ သံစွပ်နေလျက်။ မသေအံ့သို့။ အလို့လို့လျှင်။ တွန့်သို့
မရှိ။ မိမိအမှု။ ကိုယ်တခုကြောင့်။ ဗဟုကိစ္စ။ လုံးပမ်းကြလျက်။ ကို
မကျန်။ လယ်ထွန်ယာခင်း။ တလင်းနွားခြံ။ နို့ခံမကား။ အသားပို
စေ။ ဆိတ်ရေဝက်ကြက်။ အောက်ထက်တခွင်။ ခိုစင်ဝမ်းဘဲ။
အိမ်မထဲကား။ တံကဲရည်ခုံ။ များပုံကောက်ရိုး။ ပြောက်ထိုးလ
မှန်း။ ယက်ကန်းမိုင်းဝါ။ ဆိပ်မှာလှေလှည်း။ ရေကြည်းစပ်နှံ။ ပွဲခံ
ဈေးနေ။ ရောင်းစေရေဟင်း။ ထင်းလည်းမလွတ်။ မြတ်သတ်သ
ရွှေ။ မမေ့မကျန်။ အခွန်အတုတ်။ အဆုတ်အနစ်။ အပြစ်အလျှော့။
အကောက် အအောင်။ လက်ဆောင် တံစိုး။ ကြွယ်ဖြိုး အနက်။
ဆည်းစဉ်ပက်လျှင်။ တသက်လျှာစဉ်။ ဝိညာဉ်ဖြုတ်ဖြုတ်။ လ
နှယ်ဆုတ်၍။ လေသုတ်မီးခဲ။ တောက်စစ်သို့။ တောက်လွှဲဖိတ်
ယို။ ကြမ္မာတိုမျှ။ ကိုယ်သော်လည်းကောင်း။ နည်းတကြောင်း
တုံ။ ဆိုးတောင်းပူအိုက်။ မတိုက်မနင်။ ပင်ဟုမအောင်။ ပထောင့်
ပချည်း။ သက်စွန့်ဆည်း၍။ ပိတ်သည်းပိတ်နည်း။ တဖြည်းဖြည်း
လျှင်။ လည်းလည်းမထ။ လိုသမျှဟု။ လုံ့လကုတ်ကော်။ မလော်

မလည်း။ သိပ်သည်းသည်းနှင့်။ အချည်းမတန်။ ခဏဝန်ဖြင့်။ မမှန်
 လွဲလျက်။ ကိုယ်တသက်တွင်။ နံနက်ညနေ။ မစေ့သောကြား။ ငါ
 ဌာကားဟု။ မှတ်သားစဉ်စဉ်။ လက်မယဉ်တို့။ ရောယှဉ်နှုတ်ဝင့်။
 လက်ခံလင့်၍။ မစင့်သသူ။ ယူလေထဲတွင်း။ ဟင်းလင်းမဟဲ့။ ဟာ
 ပျောက်ခဲ့ဟု။ ချဲ့ချဲ့တုန်ကျည်း။ ရင်သပ်လည်းလျက်။ တင့်ရည်း
 ခေါက်ရက်။ မရှိပျက်သည်။ လက်ထက် လူ့ရွာ။ ဥစ္စာလည်း
 ကောင်း။ နှစ်ပါးပေါင်းသော်။ အကြောင်းမရှိ။ ကိုယ်နှင့်ဥစ္စာ။ ဤ
 ခြင်းရာကား။ ပမာတရည်။ ကချေသည်နှင့်။ လျှပ်ခြည်ဤဖြင့်။
 နှိုင်းကြသင့်၏။ ရှင်ကျင့်လိုက်လျော်။ ဤသို့သော်လည်း။ သူတော်
 ဘာဘွား။ ကြိနည်းထား၍။ ယိုးယားကုန်အောင်။ ဤလူ့ဘောင်
 ကို။ ။ အမောင်နှလုံးမူလသေး။

၈၀။ ပစ္စည်းအိမ်ထံ။ ဝတ္ထုကံကြောင့်။ နှလုံးနှောင့်မျှ။ ပူ
 ဆောင့်ပူဆာ။ ဤခြင်းရာကား။ ချမ်းသာယူယူ။ ဆင်းရဲပူကို။ မည်
 သူကားစံ။ မည်သူခံဟု။ အသံဟပြ။ မစစ်ရင်။ ဘယ်သူပြင်ချိမ့်။
 ချင်းသင်ကိုယ်ကို။ ပူချမ်းထိ၌။ ဖြစ်လိုဖြစ်ရ။ ကိစ္စနည်းစွာ။ အ
 လွယ် သာကို။ ခဲရာ စေ့ရေ။ ကြိ၍ချေမှု။ တပေ လွှားလွှား။
 ကြောင့်ကြများခဲ့။ ဖြစ်လားမကြွင်း။ လူအခြင်းကို။ ခင်းကျင်းနည်း
 သွေး။ ကြံဦးသေးမှု။ ခွေးနှုခွေးဝဲ။ စွန်ရဲလင်းတ။ ဝန်လိုစသား။
 သိမ်းကမကျန်။ တိရ ခွာန်တို့။ လည်လန်ပက်လက်။ ကျောက်
 ယက်ဆုတ်ပစ်။ သားတတစ်ကြောင့်။ သတ်ညှစ်မစဲ။ လုကြဆဲ၌။
 စွန်ရဲချီလျက်။ လွတ်လွတ်ထွက်မှု။ ဌာကိုဘာသာ။ ကောင်း
 ကင်မှာဟု။ လွတ်ရာမသိ။ ကိုယ်တင်စီးလျက်။ နှုတ်သီးထိုးစွပ်။
 အားလုံးဆွပ်၍။ ခွပ်လတ်သရော်။ ငလျော်ဌာန်ဆိုး။ ထိုဟင်းမျိုး
 ကို။ ကြောက်စိုးဝေးလံ။ ပစ်၍ပျံမှု။ ချင်းထံရန်ခိုက်။ နောက်မလိုက်
 တည့်။ အောက်၌ခွေးက။ ယင်းသင်းစသည်။ ဌာန်မှတပါး။ လူ
 ဘော်များလည်း။ ဘေးအားတရစ်။ ထိုသားတစ်ကို။ ပစ်လျှင်
 ပစ်လျှင်။ ရန်မှစင်၏။ အကြင်ဌာန်သည်။ ငြင်းခက်ဆုန်းဆုန်း။ ချီ၍
 ရုန်းမှု။ ပုန်းလည်းမလွတ်။ သင့်ကိုမှတ်၍။ လိုက်သတ်ဌာန်များ။

အပြုံးထား၏။ ကြွယ်ရှားသတ္တဝါ။ လူ့ဘာသာလည်း။ ဥစ္စာရှိသူ။
နှလုံးပူ၏။ မယူမူဘဲ။ ရှောင်ကြဉ်ဘဲက။ ကြည်နဲ့ကြည်နဲ့။ ဤတ
လူ၌။ တယ်သူမထိ။ ဤသို့ရှိသား။ တွင်ဘိမည်ရ။ နိက္ခမ၏။ ဆယ်
ဆစီးပွား။ ကျေးဇူးများကို။ ။ သဘွားအရချ။ လသေး။

၈၁။ ဓန့်ရှည်ပန်းသီး။ ဤမျှကြီးလျှင်။ သွားတီးတွင်တွင်။
ဝင့်တခွင်၌။ မတင်ကျေးဇူး။ တဖြင်ကျ။ တည့်။ တလူးလာလာ။
ကြာတင်စွာလည်း။ အာသာရမ္မက်။ မပြေငှက်၍။ ပန်နက်တဘန်။
လူ့သန္တာန်ကို။ တောင်းပြန်လေလေ။ ဤအထွေကား။ မသေဝံ
ကြ။ ရေမရ၍။ တောစခိုခို။ မြက်ငုတ်တို၌။ စိုစိုဆောင်းတွင်း။
စွတ်သည်နှင်းကို။ မိုးဝင်းသောက်ရောင်။ ထွက်အောင်နေခြည်။
လျှာရည်လက်ဆစ်။ လျက်တို့တစ်လည်း။ ပူအစ်နေအတ်။ ရေငတ်
အာသာ။ ပြေငှါမရှိ။ လိုတိရေးရေး။ ဟူလေးလေးတည့်။ ကြံသေး
ဤယင်း။ လူအခြင်းလျှင်။ နှုန်းတွင်းတွေးခေါ်။ တဖြေးလျော်၏။ သုံး
ဘော်ဘဝ။ ဤလောက၌။ ဤမျှဖြင့်သာ။ ကြောင်းခြင်းရာကား။
ပမာမဟုတ်။ ဘွေထုတ်တညီ။ ဆိုသွေးသိအံ့။ ခြင်ဆီသားတစ်။
ရှင်းရှင်းခြစ်၍။ သူညစ်သားထိုး။ သားပေါင်ရိုးကို။ လျှာပိုးသတ်
ဆန်း။ သွေးရည်ဖျန်း၍။ တောပန်းရောက်လစ်။ ခွေးအားပစ်မှု။
ဆွတ်တစ်လျှာရည်။ ထိုခွေးသည်လျှင်။ မွတ်ကြည်ချင်ရဲ။ မပြေ
ခဲသို့။ လှီးလွှဲကာမျှ။ သင်္ခါရဟု။ ဒုက္ခသဘော။ ရိုးခေါ်ခေါ်၌။ ပေါ်
ချောမူနည်။ စည်းစိမ်သည်လည်း။ လျှာရည်ထွက်ရုံ။ မဝကု၍။
မွတ်ကြိုရှားပါး။ ဆွန့်သောအားဖြင့်။ အများသတ္တဝါ။ ပန်းရိစ္စာခဲ။
ချမ်းသာအနှစ်။ ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုံးထစ်စည်းစိမ်။ ငြိမ်တဖြိုးကား။
မပြီးငွေကြ။ ရမိရရာ။ ကိုယ်မကွာတည့်။ နောက်ပါစင်းစင်း။
မြတ်လျှင်းအံ့။ ယင်းသင်းကာမာ။ ဝင့်ချမ်းသာသည်။ အကာစင်
စစ်။ ဖြစ်၍မွတ်လော။ ထိုသဘောကို။ သိမောခြင်းရာ။ အရိယာ
တို့။ ကင်္ကာမျက်မှောက်။ ဒိုလ်မင် ရောက်လည်း။ တပျောက်
ဆိတ်ဆိတ်။ အိုက်လေတိတ်သို့။ ပရိက္ခရာ။ ဝင့်သုံးရွာ၌။ ချမ်းသာ
အထွေ။ သုတ်လေမဝေ။ ရှည်ပြီးငွေဟု။ ချက်ထွေရထွန်။ ဝင့်

ထက်လွန်သား။ နိဗ္ဗာန်လည်းမည်။ နှစ်စည်သတိ။ ကာမရှိကို။
မြင်မိကနား။ တိုင်တိုင်သွား၍။ ဝမ်းပါးဘဘန်။ လောကီညွန့်သို့။
မပြန်မိမ့်ချေ။ နေပိုက်လေသား။ အထွေဤသို့။ ဟုတ်စွာမြို့ဟု။ မချို့
မတဲ့။ ကြံနိုင်ခဲ့က။ နဲ့နဲ့မခိုင်။ နဲ့နဲ့သည့်တိုင်သို့။ အကိုင်သည်းစွာ။ ဝဋ်
ချမ်းသာနှင့်။ ကာမာမျောက်နဲ့။ စေးခွါခဲမှ။ ဗဒ္ဒေကြံမိ။ မောင်ဣသိ
သည်။ မပြီမရှောက်။ ထွက်ရမြောက်အံ့။ မျှလောက်ဆိုခြည်။
ကျင့်မှုနည်ကို။ ယုံကြည်ဆက်ဆက်။ သိထဲနက်၍။ တောထွက်
ကိုယ်ရှောင်။ လွတ်ရအောင်ဟု။ ။ အမောင်ကြံနည်းယု
လသေး။

ယထာဒ္ဓုဗ္ဗာရေပုရိသော၊ စိရုရတ္ထောဒုက္ခဋ္ဌိတော။ နတတ္ထ
ရာဂံဇနေတိ၊ မုတ္တိံယေဝဂဝေသတိ။

တထေဝတွံသဗ္ဗဘဝေ၊ ပဿအဒ္ဓုဗ္ဗာရံဝိယ။ နိက္ခမာဘိရ
ခေါဟောဟိ၊ ဘဝတောပရိမုတ္တိယာ။

အဒ္ဓုဗ္ဗာရေ၊ နှောင်အိမ်၌။ စိရုရတ္ထော၊ အမြဲနေသော။ ဒုက္ခဋ္ဌိ
တော၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနှောင်အိမ်၌။ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်းနေခြင်းကို။ နဇနေ
တိ၊ မဖြစ်စေ။ မုတ္တိံယေဝ၊ လွတ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဂဝေသတိယ
ထာ၊ ရှာသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ တွံ၊
သုမေခါရသေ့သည်။ သဗ္ဗဘဝေ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝတို့ကို။ အဒ္ဓု
ဗ္ဗာရံဝိယ၊ နှောင်အိမ်ကဲ့သို့။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဘဝတော၊ ဘဝသုံး
ပါးမှ။ ပရိမုတ္တိယာ၊ လွတ်ခြင်းငှါ။ နိက္ခမာဘိရခေါ၊ တောထွက်
ခြင်း၌ရှေးရှုသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။

၈၂။ ဆိုဘွယ်ရှိသေး။ ပမာသွေးအံ့။ ယဉ်ကျေးမဲ့ထွန်။ မျက်
စောင်းမာန်နှင့်။ မမှန်မကား။ ကျင့်မှားရှာချေ။ လက်ခြေမသာ။
မဘွယ်ရာမှု။ အပြစ်စုကြောင့်။ လည်ထူပါးတီး။ သျှောင်လှည်း
ကတ်ကျေး။ စိုးဘေးမင်းဒဏ်။ နွံပြီးထွန်မှ။ လှင်ကန်ထိတ်ကြဉ်း။
ကြိုးစည်းသံကွင်း။ ခြေချင်းထူးပွတ်။ ထည့်ခတ် ကြိမ်းကြိမ်း။
နှောင်အိမ်ငြိမ်း၌။ စောင့်ထိမ်း ထက်ကြပ်။ အပ်ထားအပ်သား။

သေစပ် ပါးနီး။ ရောက်လှ ပြီးသော။ အပြီး တားတား။ ကြင်
ယောကျာ်းသည်။ ရှည်လျား ကျဉ်းမြောင်း။ ကြိုဆိုး တောင်း
လျက်။ ခံညောင်းလတ်သော်။ ထိုရော်ချင်းသင်။ နှောင်အိမ်တွင်၌။
သို့ပင်မကွာ။ နေချင်စွာမြို့။ ငါ့ဤသို့ဟု။ နှစ်လှိုဝမ်းသာ။ မတရာ
တည့်။ လွတ်စွာငါ့အား။ တိမ္မာငြားအံ့။ စီးပွားရှေးရှု။ ဘယ်သူယ
ခု။ ဘယ်သို့ပြု၍။ ကြိုးဖုဖြေပိုင်။ လွတ်မြောက်နိုင်အံ့။ မိန်းမိုင်
လျက်လျက်။ နံနက်ညနေ။ တစေ့စေ့လျှင်။ အောက်မေ့ရာရာ။ သို့
ချည်းသာတည့်။ ကြံကာသမြို့။ ထိုကဲ့သို့လျှင်။ ထက်သို့ဘဝဂ်။ ဆုံ
သုံးဆက်၌။ ကြေညက်လော်လဲ။ ခံရမြဲသား။ ဆင်းရဲအယဉ်။ ပုထု
ဇဉ်တို့။ ရောယှဉ်ရပ်နံ။ တလံခန္ဓာ။ သတ္တဝါလျှင်။ မသာလဖျစ်။ လူ
နှယ်ဖြစ်၍။ တရစ်ရှားထွန်။ ဥပါဒါန်ဟု။ ဆန်လွန်မသာ။ နိုင်နင်း
စွာသား။ ကြမ္မာတမူ။ မင်းတဆ။ လျှင်။ ဟူလည်းမက။ စိုးတရ
တည့်။ ဆန့်ဝတ်။ နာဂိန်ထိသား။ မျက်စိနားပါး။ နာမျိုးအားဖြင့်။
ကျောက်သားအုတ်ကျိုး။ ကျည်းတိထိုးလျက်။ လည်ကြိုး မျက်
မှောင်။ ချည်၍လှောင်သည်။ နှောင်အိမ်အလား။ လူ ရှုများကို။
ဘာဘွားရှင်ချစ်။ ကြံစိစစ်၍။ အပြစ်မြော်မြော်။ သိပြီးသော်လျှင်။
သူလျော်ထားတင်။ နှောင်ချိုင့်လျှင်ဟု။ ။ယုံပင်အမောင်ရှု
လသေး။

၈၃။ ကြမ္မာသစ်တင်။ ဝန့်၌ပင်တည့်။ ပဲ့ပြင်သောအား။
အောက်လျှိုး သွားသော်။ ငါးပါးကာမဂုဏ်။ ရေသို့စုန်လျက်။
မျောသုန်ဆန်တက်။ ပဲ့နိုင်ခက်သား။ တံစွက်ဝန်သေ။ ပြည့်သည့်
လှေသို့။ ရွာနေလူဖိုလ်။ ယင်းအလိုလျှင်။ ဦးချိုစူးစူး။ လိုက်၍ပူး၏။
ဆန်ကူးမသာ။ သတ္တဝါကား။ အညာမချန်။ ကာမဂုဏ်ကြောင့်။
နှလုံးနှောင့်၍။ အဖြောင့်မူယူ။ အပူအဆာ။ ပြစ်များစွာ၏။ ယင်း
သာမဟုတ်။ ကြောင်းရင်းထုတ်မူ။ သောက်တုတ်မြက်ရေ။ နွား
ဆိတ်ရွှေကို။ ဝစေသွေးသား။ ပိုကြောင်းထားသည်။ မဲဆား
ဟင်းလျာ။ ရောင်းငှါမွေးမျိုး။ သူနှုတ်ဆိုးနှင့်။ ဆိုရိုးမပျက်။ နှုန်းကြ
ဘက်သား။ ဘဝဂ်ထုတ်ချင်း။ လူခပင်းအား။ ပါယ်ထွင်း လေး

ထပ်မလပ်ခံဆေး၊ ဖြစ်စိမ့်မွေးသဉ်။ ဘေးဖြစ်ကြမ္မာ။ ဤတဏှာ
 ဟု။ ရှုရှာချေသော်။ ခဲခက်လှော်ခဲ့။ အန္တောကာသ။ တောထွက်
 ရမူ။ ကြောင့်ကြမရှိ။ လွင်ထိတိန္ဒ။ မပြီမတင်။ လိုရာနှင်သည်။
 ကောင်းကင်မိုးဖျား။ စက်ရထားသို့။ ရှစ်ပါးအရပ်။ ကပ်ကပ်သ
 မျှ။ လိုလွန်ကြလည်း။ ကိစ္စနည်းစွာ။ မထိပါတည့်။ မကြာထုတ်
 ချောက်။ ထကာ ရောက်၏။ တယောက် သာချည်း။ သန့်သန့်
 တည်းဟု။ ပစ္စည်းသော်တုံ။ ကုံမကုံလျောက်။ သဒ္ဓါပေါက်က။ မ
 လောက်မဟူ။ ကောက်ကာယူ၍။ လူလည်းမွေးလွယ်။ သူတော်
 လယ်၌။ တင့်တယ်အညာ။ လေးမြတ်ပါ၏။ ဝမ်းစာတိုင်းရှဲ့။ ဆင်
 ခြင်ခဲ့က။ နာမဲ့ဤကျန်း။ ရုပ်လန်းလန်းလျှင်။ ညှိုးပန်းမလှ။ စိတ်က
 ငြိမ်းချမ်း။ မမိုသမ်းတည့်။ မရမ်းရေလည်း။ ကြည်းကြည်းအလို။
 ဖြည်းဖြည်းအို၏။ ကုသိုလ်ကံနှစ်။ ထုံရိုးဖြစ်သား။ ပန်းစစ်လျက်
 တူ။ ခန္ဓာကြူအား။ လူကိုထားဘိ။ သိကြားသော်မြို့။ ဦးဖြင့်လျှို့၏။
 ဤသို့အထူး။ တဦးတဦး။ ဆိုသော်မှူးမျှ။ ထင်ထင်ရလျက်။ မှည့်ကြ
 စတေ။ ညာမှကြွသို့။ သေအံ့မှူးမှူး။ ကျေးဇူးအနက်။ ပြည့်ခေါက်
 ရက်လျှင်။ ပွဲထွက်ပွဲခံ။ ကုသိုလ်စံ၍။ စိမ့်ခံလေးလေး။ လိုရာရွေး
 လျက်။ ငြိမ်းဇေးစွာစွာ။ သုံးချမ်းသာကို။ လှမ်းကာရောက်ရ။ စုတိ
 ကျ၏။ နန္ဒဥသင်္ချာ။ သို့စင်တုံသား။ ကုံလုံစီးပွား။ အကျိုးများကို။ စဉ်း
 ဝါးသိသိ။ ကြဉ်းဆောင်မိက။ ဗောဓိရင့်စ။ နိက္ခမဟု။ ကေစာရီ။
 ပါရမီကို။ ဝသီလေ့ကျက်။ ရှေးရှုလျက်လျှင်။ ။ စုံမက်အမောင်
 ပြုလသေး။

နိက္ခမပါရမီခဏ်းပြီး၏။

— — —

(ဃ) ပညာပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေဇ္ဇက္ခကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘဝိဿရေ။ အညေပိဝိ
 ဝိနိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာဗောဓိပါစနာ။

ဝိစိနန္တောတဒါဒက္ခိံ၊ စတုတ္ထံပညာပါရမီံ။ ပုဗ္ဗကေဟိမဟေ
သီဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုပြုတတ်
ကုန်သောတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ။ ဤမျှတည်းသာလျှင်။
နဘဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ အညေ တပါးကုန်သော။ ဗောဓိပါ
စနာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏အဖြစ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော။ ယေ
ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဓမ္မာအပိ၊ ထို
တရားတို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိနိဿာမိ၊ ရွေးချယ်ဦးအံ့။

ဝိစိနန္တော၊ ရွေးချယ် စုံစမ်းသော။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။
ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသီဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်။ အာသေဝိတံ၊ ရှေးရှုမှီဝဲအပ်ထသော။ နိသေဝိတံ၊ အဘန်
တလဲလဲမှီဝဲအပ်ထသော။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း
ဖြစ်သော။ ပညာပါရမီံ၊ ပညာပါရမီကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အ
ဒက္ခိံ၊ မြင်တော်မူ၏။

၈၄။ ပဋိပဒါ။ ဆောက်တည် ရာသား။ သိက္ခာသုံးထပ်။
ပြည့်ကျိုးနပ်ကို။ ကိုယ်ကြပ်စေငဲ့ပဲ့။ ကျင့်တုမဲ့ဟု။ ချီတွဲကျောက်
မျိုး။ လေးမြတ်နိုး၍။ မစိုးတောင့်တ။ ငါ့ကြောင့်ရသား။ ပြည်မဘုံ
ဆက်။ ရွှေအိမ်ချက်ကို။ ဖိုလ်မဂ်ငြိမ်းပြု။ လင်းစီးရှုလျက်။ အါဟုနေ
ယျော်။ သီးသီးကျော်သား။ သူတော်ငါ့သား။ ထေရ်မြတ်များ
တွင်။ ညာဖျားလည်းတင်။ တိုင်မြောက်စင်သည်။ သိမြင်ကြောင်း
ခြာ။ သာရိပုတ္တရာ။ မဟာသူစင်။ အားလုံးထင်သည်။ ရှင်ခ
မည်းတော်။ ရသေ့ကျော်ကား။ ထိုရော်ကောင်းနှစ်။ ဤသို့ဖြစ်
သား။ အပြစ်သန့်ရှင်း။ တောထွက်ခြင်းကို။ ဂုတ်ရင်းတူးဆွ။ ဆို
ပြီးမှတည့်။ နေကျထားထား။ ကျင့်သုံးပါးကို။ တခြား လည်း
ကောင်း။ ကြံပြန်ရှောင်း၏။ အကြောင်းရင်းစစ်။ ကျေးဇူးနှစ်ကို။
သုံးထပ်လှေကား။ ကျင့်သုံးပါးဖြင့်။ ငါကားရကြံ။ ဤသို့သံ၏။
ဆက်ဆံသူနှင့်။ ဤအကျင့်တုံ။ တဖြင့်ရောရာ။ စပ်လေပါခဲ့။ စာနာ
လတ်သော်။ သင့်တင့် လျော်သား။ သူတော် ဟူက။ အလှူသိ

တင်း။ တောထွက်ခြင်းကို။ ရိုးရင်းသည်ချည်း။ ဤမျှတည်းဖြင့်။ ဥာဏ်စည်းလှိုင်းမ။ သိခြင်းတလည်း။ ဥေယျာဓိ။ သဗ္ဗညု၏။ ပွင့်ဆုရုတ်ရုတ်။ တည်ထွင် ထုတ်သည်။ မဟုတ် သေးတန်။ သည်ထက်လွန်၍။ အမွန်နှစ်တောင်း။ ကျင့်ပြန်ကောင်းသား။ အကြောင်းတစ်ပါး။ ရှိဦးရာ၏။ စူဠာဓိ။ မျှလောက်ဝယ်၌။ အနွယ်သင့်လျော်။ ရှိသေးသော်လျှင်။ ရတော်ငြားလှ။ ငါကျင့်ရအံ့။ ဤမှတစ်ပါး။ ဘယ်တရားဟု။ ဘာဘွားကြောင်းလမ်း။ ရှာစုံစမ်းသည်။ ။ ဆုံးခမ်းရောက်ချင်စွာလွန်းတည်း။

၈၅။ စကြဝဠာ။ တတိုက်ရာ၌။ ရှာရှာပတ်ညွှတ်။ အထက်အထက်။ ဝါးပွားဆက်၍။ ဘဝင် တိုင်အောင်။ ငြိမ်းကြီးဆောင်လည်း။ ဘုန်းခေါင်ဘုရား။ ကိုယ်တော် ဖျားကို။ ထောင်ထားတိုင်းငှါ။ မရှိရာသား။ ဓမ္မတာစစ်။ ဖြစ်လတ်ခဲ့က။ ကိုယ်ကိုမျှလျှင်။ မရတိုင်းရှည်။ ဖြစ်ခဲ့၏။ ရှင့်။ မည်မှည့်ထိုဤ။ ဖြင်ပေါသိသား။ လောကီ လောကုတ်။ ဝိမုတ်ငါးတန်။ ဈာန်အဘိညာဉ်။ ယှဉ်လျက်မကွာ။ အသာဓာရဏ။ ဓမ္မခြောက်စုံ။ စတုဝိသ။ သမန္တဟု။ ကျမ်းမနည်းဆန်း။ ပဋ္ဌာန်းခပင်း။ သိမြင်ချင်းသား။ ကျယ်ဝင်းဂုဏ်တော်။ ကျေးဇူး တော်ကား။ အကျော်ထဲနက်။ အံ့ဆတ်တက်၍။ တိုင်းဘက်အဘယ်။ ဆိုဘွယ်ချေငှါ။ ရှိလှည့်ရာအံ့။ များစွာသို့စင်။ ကျေးဇူးရှင်ဟု။ ဖြစ်ချင်ခလို။ ရှင်မျှကိုယ်သည်။ ကုသိုလ်မြားမြောင်။ ထိုက်တန်အောင်လျှင်။ လက်ဆောင်ပြီးခိုင်း။ ကံကျွေးနိုင်မှ။ တိုင်အံ့မချွတ်။ ရောက်၏မှတ်လော့။ ကျင့်ဝတ်သွေးချို။ ဤသို့ဆိုလျက်။ အလိုသည်တည်း။ ရှာပေါင်းစည်းသော်။ မည်းဘာဘွား။ ရလေ့ဖျားကား။ သို့ထားယူချေ။ တိုက်ဝယ်ဘွေသို့။ ကျင့်ပေကောင်းစွာ။ ဘုရားလျာဝို့။ ပညာပါရမီ။ ဤသည်အကျင့်။ လေးထပ်ဆင့်ကို။ စွင့်စွင့်စုပုံ။ မြင်လတ်တုံက။ ကြည်ယုံကိုယ်ကို။ ဆုံးမဆိုသည်။ ။ ကျင့်လိုဤသို့တခန်းတည်း။

ဣန္ဒြိယတို့စတုတ္ထတာဝ၊ နန္ဒကတောသမာဒိယ။ ပညာပါရမီတံ
၈၆။ ယဒိဗောဓိပတ္တုမိစ္ဆသိ။

တာပသ၊ သုမေဓာရသေ့။ တံ၊ သင်သုမေဓာရသေ့သည်။
တာဝ၊ အစဉ်သင့်။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။
ဣမံ၊ ဤပညာပါရမီကို။ ဒဉ္စံ၊ ခြံစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိယ၊
ဆောက်တည်လေ့။ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်
ခြင်းငှါ။ ယဒိဣန္ဒြိယံ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်
ရှိသော်။ ပညာပါရမီတံ၊ ပညာပါရမီကို။ ဂစ္ဆယူရေဟိ၊ ဖြည့်
လေ့။

၈၆။ သံသာကမ်းရပ်။ မကူးခပ်သား။ အရပ်သုံးဆူ။ သုံး
ပါးလူကို။ မည်သူကူးတို့။ မခံမြို့တည်။ ပို့ပိမ့်ငါသ၊ သဘောသျှာ
ဟု။ ရောဆုကြီး။ ခင်းရပြီးသည်။ ရှာမှီးသန္တာ။ သုမေဓာ။ ။
ပညာမျက်စိ။ အမြင်ရှိနှင့်။ မသိမကြား။ သူရိက်အားလျှင်။ နှစ်ပါး
မိန့်ဘွယ်။ ဆိုရေးကျယ်၏။ ထိုဝယ်တတည်။ ပညာသည်အား။
စီးပွားမီးလယ်။ ကြယ်လည်းမတန်။ တွင်ကျယ်လွန်၏။ အပဏ္ဏိ
တ။ ဗာလသူရိက်။ လူတို့၌ကား။ ရောင်မြိုက်ပညာ။ မထွန်းပါ၍။
ယုတ်မာကျိုးနည်း။ အပြစ် သည်း၏။ ပမည်းညွှန်ငှါ။ ဤအရာ
ကား။ မသာထစ်ခွ။ ဆူးငြောင့်စသား။ ခြေမျဆန့်လောက်။ ခရီး
ကောက်၌။ သူ့နောက်မလိုက်။ တိမ်းတခိုက်လျှင်။ ငိုက်သောအ
သွင်။ မျက်မမြင်သည်။ လမ်းခွင်တိတိ။ သာစွာဘိဟု။ သွားမိ
ကောင်းနိုး။ ထောက်ကျိုးပြင်းပြင်း။ ကြပ်ကြပ်နင်းမှု။ စောင်းပင်း
တိမ်းမူး။ ရွပ်ရွပ်စူး၏။ ဘဦးဘမ်း။ ဆူးခွကျိုးလျက်။ နင်းတိုးချေ
မိ။ မသိခေါက်ရက်။ အဝင်နက်သို့။ ဘက်လက်တူမြို့။ သူရိက်တို့
လည်း။ စားတို့သောက်ကမ်း။ တမ်းလတ်သောခါ။ အာသာရမ်း
ရမ်း။ လျှာရည်ရွမ်းမျှ။ နုကြမ်းမသိ။ ပြစ်မရှိဟု။ အစိအစစ်။ မရ
ဖြစ်တည်။ သတ်ညွှတ်လုယက်။ ခိုးဝှက်လျှပ်ပေါက်။ ကြင်မျှလေဝံ
လျှင်။ ပြီးမြောက်ခဲ့က။ အားရဝမ်းသာ။ တခါတော်မီ။ ရသည်ရှိ
မှု။ နောင်ပြီး သက်ဆုံး။ ပြောရာထုံးဖြင့်။ နှလုံးမူစောက်။ တ
အောက်မေ့မေ့။ ပွားဘိ ရွှေလျှင်။ ကျက်လေ့ သမှု။ သား တရ
ကြောင့်။ အာယုဆုံးပါး။ အပါယ်လား၏။ ဆီးတားဝိတ်သို့။ ပညာ

ချို၍ဤသို့တထွပ်။ ဆင်းရဲနစ်သည်။ ။အပြစ် သော်လည်း
သည်း၏တည်း။

၈၇။ ထင်းပိုးအလွန်။ ထွင်ကန်ရုံမျှ။ စီးဆုံကျသို့။ ဤကထို
ထက်။ ရည်တက်ကာသာ။ ခြင်းရာနှစ်မြိုက်။ နှလုံးကြိုက်လျက်။
သူရိက်အလှူ။ ပေးပါမူလည်း။ ရွယ်ချ။ ဖိုလ်မဂ်။ မပန်နက်တည့်။
မှာဘက်ဝယ်သာ။ ကျင်လည်ရှာ၍။ ဤရွာဤမြေ။ ဤရွာငွေနှင့်။
ဤဆွေမိဘ။ ခင်ပွန်းစသည်။ တကွမကွာ။ ငသူသာလျှင်။ ငဌါစ
တေ။ ငါ့ကိုယ်သေလည်း။ ဖြစ်စေသတည်း။ ဤသို့နည်းဖြင့်။ ထင်
ရည်း ဆုယူ။ မူ၍လည်းကောင်း။ လှူပါ ရှောင်းလည်း။ ဖျင်း
သောင်းဖက်သပ်။ မအပ်စွာငှာ။ ဒါနအလှူ။ ဟူသောစေတနာ။ မ
မည်ပါတည့်။ ပေးရာယိုးယား။ ငါးပါးပေါ့ပျက်။ ကျိုးမနက်ကို။
စွန့်ရက်ခဲ့က။ မရနောင်ဘန်။ မရှိတန်ဟု။ မျက်မာန်ရှေးရှေး။ ပေး
၍လည်းကောင်း။ လှူပါရှောင်းလည်း။ ကောက်နှောင်း မျိုးပဲ။
ကျတ်ဝယ်ကြသို့။ လှူရဲပါတွန်။ သဒ္ဓါ ထန်လည်း။ အကျန်ပြစ်
သား။ တရားလျော့လျှံ။ အလှူခံ၍။ ကျိုးနွံကြည်ညွတ်။ နိစ္စပတ်ဖြင့်။
မှတ်၍လည်းကောင်း။ မြတ်လောင်းသူတော်။ ကြိုက်ကုန်သော်
လည်း။ ကော်ရော်လျောက်ပတ်။ မကြည်ညွတ်တည့်။ ပေါင်း
ဖတ်သုပ်သုပ်။ လယ်မပုပ်၌။ အလုပ်လုပ်လျား။ သူရင်းငှါးကို။ ခ
စားနေရေ။ အနိုင်စေသို့။ စုခြေရာဆန်း။ ကိုယ်မတန်းတည့်။ မှန်း
လိုက်ကာမြို့။ ကိုယ်တိုင်ပို့လည်း။ နှစ်လိုခင်သိ။ ပဉ္စဋ္ဌိဖြင့်။ ပီပီသ
သ။ မတုပ်ကွတည့်။ ထကြွမငြိမ်။ ကိုယ်အိမ်ပြေးသန်း။ ပုန်းနှင့်
လေနှိုး။ ပျောက်လိမ့်မိုးသို့။ ပြန်နှိုးသွားဘော်။ အိမ်ရောက်သော်
လည်း။ စားပျော်သောက်ယစ်။ ကုသိုလ်နှစ်ကို။ စိစစ်မငြိမ့်။ မ
စိမ့်မိတ်စော။ နှမြောလှလှ။ နောင်တမှုဖြင့်။ ပြု၍လည်းကောင်း။
ဤလူပေါင်းကား။ အကြောင်းမျိုးတုံ့။ ပညာမဲ့၍။ ဆိုခဲ့တရိုး။ ကျေး
ဇူးမျိုးဖြင့်။ ။အကျိုးသော်လည်းနည်း၏တည်း။

၈၈။ ကမ္မဗန္ဓု။ လူဟုဆောက်တည်။ ပညာသည်အား။
ညွှတ်တရားဖြင့်။ စီးပွားသော်မူ။ အထူးထူး၏။ အမှုညစ်ကျ။ မ

ကောင်းမှုကား။ ကုဏ္ဍိယာယံ။ ယူးယူးရွံ့လျက်။ လုပ်ကြံသမှု။ အ
 ပြစ်နု၏။ တန္တုကြောင်းခြာ။ ဥပမာကား။ ကျက်စွာရဲရဲ။ သံပူခဲ
 ကို။ လောင်မြဲကိုင်ခက်။ သိလျက်လျက်လျှင်။ ရက်ရက်သွတ်
 သွတ်။ ကောက်၍လွှတ်မှု။ ချော့ဘတ်ပြင်အား။ လျှော့တပါးဖြင့်။
 သည်းဖျားမဝှန်။ သင့်ရုံတန်သို့။ ထိုဟန်ပမာ။ ပြစ်ကြီးစွာသား။
 ပဉ္စာနန္တရိတ်။ အတိတ် ရောက်ပြီး။ ဝိစိနိုးကို။ သီးစေတခြား။
 ထားဘိထိုမှ။ မျက်မာန်ထ၍။ ခဏတချက်။ သိလျက်လျက်လျှင်။
 နှုတ်လက်ဆန်လွန်။ ကျင့်မိလွန်အံ့။ မတန်မရာ။ ယားရွံ့ရှာလျက်။
 ပညာရှိကျိုး။ အမျိုးမြတ်ထွတ်။ အလွတ်ဟောတန်။ ရဲစွမ်းအန်
 နှင့်။ သန်မြန်သောလျောက်။ ကြီးရှယ်ရောက်သား။ လက်မြောက်
 ညာတင်။ ငါသို့စင်လျက်။ ဆင်ခြင်မပြည့်။ ဖြစ်လှည့်ချေပါ။ မရာ
 စွာဟု။ တကာဆိုမှီ။ အလို့လို့လျှင်။ ဤသို့စေ့ရေ။ ဖြေ၍လည်း
 ကောင်း။ မှားတိမ်းစောင်းသား။ အကြောင်းယွင်းငေါ်။ ထင်လတ်
 သော်တုံ။ မတော်ရှေးရှု။ ဤအမှုကား။ လူသူကွဲနွား။ ထိပါးကာ
 မှ။ စောင်ရန်းပြုလျက်။ ဆူးစုစည်းသန်း။ လွတ်စိမ့်တန်းသား။
 စောင်ရန်းလည်းကောင်း။ ယိုယိုချောင်း၍။ နှာမောင်းသီးဖျား။
 ဆွတ်ခိုးစားသို့။ သူ့အားချမ်းသာ။ ဖိတားရာဟု။ ပညာစောင်
 ရန်း။ သူ့ဘို့မှန်းသား။ ဖြောင့်တန်းစါနာ။ တတ်လိမ္မာသည်။ ငါတ
 လည်လည်။ ကျင့်ချိမ့်သည်ကား။ လူ့ပြည်ငါ့ထက်။ ခက်သူမရှိ။
 ဤသို့တိလျှင်။ မိမိရမ်းဆ။ တတ်အားလှ၍။ တလ္လမူညစ်။ ရှာသည်
 ဖြစ်လည်း။ ။ အပြစ်နည်းခေါင်းပါး၏တည်း။

၈၉။ အကုသိုလ်ကို။ ဆိုသော်အပ။ ဤတုံမှကား။ ဒါနဝတ္ထု။
 လှူကောင်းမှုဖြင့်။ ဆယ်ချ ကုသိုလ်။ ဆည်းပူးလိုမှု။ ဤကိုယ်
 ခန္ဓာ။ အနိစ္စ၏။ ကြောင်းခြာစေ့စေ့။ ပညာငွေဖြင့်။ အောက်မေ့
 တလျှင်။ ဤဝိညာဉ်သည်။ ရှင်စဉ်စားရုံ။ ကံစေဤမျှ။ ဤငှါစ
 သား။ တွင်းပလည်းတည်း။ ဤမည်သည်ကား။ မရှည်ပျောက်ရှ။
 အရဝကို။ နေ့ညနက်ဖြန်။ ရက်လွန်ထိုထက်။ ယုတ်တက်မရှိ။ ရမိ
 ရစေ။ အမြဲတေတည့်။ ထုပ်သေထားထား။ ထကာသွားအံ့။ မေ့

မှားကျန်သော်။ တက်ခေါ်ရကာ။ ကုန်လင့်ရာဟု။ တရွာသွား
မည်။ ခရီးသည်နှင့်။ တရည်တည်းပင်။ ထင်၏လည်းကောင်း။ အ
ပေါင်းရှေးညွှန်း။ သင်္ကန်းသပိတ်။ ပရိက္ခရာ။ ရှစ်ပါးငြိဟု။ အန္တောဗ္ဗ
က။ ဝိဟာရတို့။ စသည်မလွတ်။ ဆယ်ပါးဝတ်ကို။ လျှောက်ပတ်
စီရင်။ မလှူခင်၌။ ရွှေတွင်ခင်းကျင်း။ မျက်မာန်ကင်းလျက်။ ရှင်
ရင်းရုပ်ခတ်။ ဇောစိတ်ညွတ်၍။ သံတွတ်နှုတ်ရည်။ လှူအံ့သည်
ဟု။ အကြည်အညို။ ဆို၍လည်းကောင်း။ ဝပ်ညောင်းရှိခိုး။ လေး
မြတ်နှိုးလျက်။ သားဖြိုးခမည်း။ အမိနည်းသို့။ ပစ္စည်းအင်ရွှေ။ လှူဆဲ
ဆဲ၌။ သုံးစွဲစေလို။ အစ်ကိုယ်မည်မှည့်။ သည်ကောင်း၏။ ဟု။ ပေး
တည့်လက်စမ်း။ ကမ်း၍ လည်းကောင်း။ လှူပြီး နှောင်းလည်း။
ထပ်လောင်းလေလေ။ လက်ယက်ရေသို့။ ဝေကအလှူ။ ပွားသည်
မူဖြင့်။ နတ်လူဗြဟ္မာ။ ပြိတ္တာမကြွင်း။ ယမမင်းကို။ ရလျှင်းပါစေ။
တိုင်သက်သေကား။ ဤမြေနတ်သား။ တည်ဟုထား၏။ သိကြား
စေသော။ အလှူဩဇာဟု။ ရေစက်ပြုလျက်။ သာဓုကော်ရော်။
နမော်ဒနာ။ ခေါ်ပါစေကြ။ လှူဝေဌသား။ ဤမျှဆောက်တည်။
ပညာသည်၌။ ထဲနည်ဘွေဘော်။ ကျေးဇူးသော်လည်း။ ။ အ
ကျော်တက်စီးပွား၏တည်း။

၉၀။ သီလဝန္တ။ ရဟန်းစသား။ မိဘအိမ်ရှင်။ မိမိလင်ဟု။
လူတွင်ညီးညီး။ သုံးပါးမီးကို။ ရှောင်သီးယိုးယား။ ပညာအားဖြင့်။
ယောကျ်ားမိန်းမ။ ရှိတုပ်ကွလျက်။ နှိမ့်ချစောင်းမာန်။ မဆန်လွန်
တည့်။ အန်တန်မရှိ။ ဦးရှိကော်ရော်။ ပူဇော်သမှု။ ကျင့်တူသင်
သင်။ မစပြင်၍။ စီရင် သောအား။ သားဦး သားနှောင်။ တိုင်
အောင်မြေးမြစ်။ ခုနစ်စဉ်ဆက်။ ပွားတက်လေလေ။ အာကာသေ
ဟု။ နဘေစန္ဒော်။ လသို့ပေါ်သား။ သူတော်တံထွာ။ လူလိမ္မာတို့။
ဘာသာကျင့်တမ်း။ ညီတင်းကျမ်း၏။ လက်ကြမ်းနှုတ်ပူ။ သူမိက်
မူကား။ ဤလူရပ်ဝယ်။ မှုကြီးငယ်၌။ အံ့ဘွယ်အရာ။ ချီးမွမ်းစာ
ဖြင့်။ ဆိုဌာအပြစ်။ ပြင်ပဖြစ်၍။ တဆစ်ကိုယ်ဤ။ မသေမိက။
ကသိကရဉ္ဇ။ ကစဉ္ဇကလျား။ ညာကြေပါးလျက်။ စကားတင်သံ။

ညှိသိုးနံ၏။ လူ့ထံတသွန်။ ပစ္စုပ္ပန်လည်း။ နှစ်တန်ထူးခြား။ ဤသို့
အားဖြင့်။ ထင်ရှားကင်္ကာ။ ပွားယုတ်ရာသား။ ပညာသတ္တိ။ ရှိမရှိ
ကို။ ။ တစ်မြင်ရလွယ်၏တည်း။

၉၁။ တထွေနည်းသွယ်။ သေပြီးဝယ်လည်း။ ဆိုဘွယ်
မိန့်ရေး။ ရှိတုံသေး၏။ ရှေးရှေးပညာ။ လူတကာကား။ ချမ်းသာ
သုံးတန်။ စံစုန်ဆန်လျက်။ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်။ ရောက်ခလိုဟု။ သွေး
ချိုပတ္တနာ။ လှူကမ်းခါ၌။ ပန်ထွာခဲ့ဘူး။ ခါလည်ကျူးသော်။ ကျေး
ဇူးကြွယ်ပေါ်။ ရှင်စောထို့၌။ အကြိုက်ဆုံငြား။ ဆုသုံးပါးတွင်။
လျင်လျားတကိုယ်။ ရှေးစိုစိုလျှင်။ ကျွတ်လိုကျွတ်ရ။ သာဝက
စစ်။ ပုညခေတ်ဟု။ ဖြစ်ခါသမြို့။ ထိုသို့ပြုလွယ်။ မစင်ကြယ်
တည့်။ အကျယ်ရှုရှု။ သဗ္ဗညုကို။ ပြုစုစေ့ဆော်။ ဖြည့်လိုသော်
လည်း။ သံတော်မိန့်စ။ ဗျာဒိတ်ရအံ့။ ဤမှတထူး။ ကိုယ်ချည်းကူး
အံ့။ ရှေးဦးသင်လွှာ။ ဟောပေပါသား။ ဆရာမရှိ။ စွမ်းသတ္တိဖြင့်။
အသိကျယ်စွာ။ ပစ္စေကာဟု။ ကိုယ်သာကံလုံ။ ကျွတ်လို တုံ
လည်း။ ကြိုက်ဆုံသဖြင့်။ နန်းဝဗွင်သို့။ လေးဆင့်သစ္စာ။ ပွင့်လေ
ရာ၏။ ကံစွာဤသို့။ ဖြစ်ဟန်တို့ကား။ မချိုပညာ။ သူဝယ်သာ
လျှင်။ ။ အရာထူးဆန်းကြယ်၏တည်း။

၉၂။ မတတ်လိမ္မာ။ မြင်နည်းစွာသား။ ပညာမဲ့ထွန်။ သူ
မိက်ကျွန်ကို။ နိဗ္ဗာန်တရား။ ဟောလှည့်ငြားလည်း။ နားမနာသီး။
ဘုတ်နှင့်ကျိုးသို့။ ဆီမီးအတောက်။ ငြိမ်းခဲ့ပျောက်မှု။ အနောက်
အရှေ့။ မထွေတိမှာ။ ရှာသော်ရအံ့။ ဝဋ်မှခန္ဓာ။ ချုပ်ခဲ့ရာသား။
ချမ်းသာဝှမ်းလှိုင်။ အတိုင်အတံ့။ ဘယ်မှုစုံဟု။ ယစ်နံ့ဖရည်။ ဆိပ်
သို့စည်လျက်။ ရွှေပြည်အထူး။ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဝမ်းနူးအမြိုက်။
မမှတ်ပိုက်တည့်။ လမိုက် မှောင်ကျ။ ညဉ့်ကာလဝယ်။ ရာမျှ
လောက်အောင်။ သူကန်းဘောင်၌။ သူယောင်ငရု။ ရယ်မြူးစလို။
ပို့ပိမ့်ဆိုသော်။ သင်းကိုယ်သင်းကိုင်။ နောက်ယိုင်စဉ်လျား။ ငင်
၍သွားရှင်။ ချုပ်ပါးလည်းရောက်။ ရှေးရိုး ပျောက်မှု။ ရစ်ခေါက်
စည်းတန်း။ ချုပ်ကိုဝန်းလျက်။ ချင်းလက်ချင်းဆွဲ။ တလဲလဲလျှင်။ ရ

ရဲနေရောင်။ မိုးသောက်အောင်လည်း။ မြောက်တောင်ခရီး။ လှည့်
 ရှာပြီး၍။ ရှာမှီးမငွေ့။ ထို၍မစဉ်။ ထိုညဉ့်အပ။ ထိုနေ့စသား။ ထို
 ညချုပ်ရီ။ ထိုဤချင်းမို့။ မည်ကာမြို့တည့်။ ထိုသို့မလွဲ။ ချုပ်ဝယ်ဖြ
 သို့။ အထဲထိုးထွင်း။ နက်စွါချင်းသည်။ ငြိမ်းခြင်းအမွန်။ နိဗ္ဗာန်တိုင်
 တိုင်။ မဟောနိုင်သား။ ဂုဏ်ခိုင်နည်းခံ။ ဆရာထံ၌။ တင်သံနားဝ။
 မကြားရတည့်။ လူကတဦး။ နတ်သို့ပူးသော်။ တလူးလာလာ။
 သေရမာနှင့်။ ရှင်ဌာစံတည်။ တလည်လည်လျှင်။ တါရှည်သို့ပင်။
 လူနတ်ခွင်၌။ ဖြစ်ချင်ခလို။ ရည်တင်းဆိုလျက်။ ကုသိုလ်ဆုယူ။ ဟူ
 မိကနား။ ထိုသို့အားဖြင့်။ ရှည်လျားနေောင်ခါ။ သာသနာ၌။ ကြိုက်
 ပါလတ်သော်။ ခုံးလူ့ဘော်သို့။ ဥာဏ်တော် ဖေါဖေါ။ စင်
 ဆေးကြော၍။ ချောမော ပရိသတ်။ အကျွတ်ရပြီး။ ရွှေပြည်မှီး
 သား။ စနိုးခြင်းရာ။ ကြားလိုက် ကာမျှ။ အခါ၍ ချွတ်။ လိုက်မ
 တတ်လျှင်။ မလတ်မကော။ ကြံကာမောလျက်။ သဘောဘောင်
 ကြီး။ ကန်မြေံပြီးမှ။ မစီးမိခင်။ ကမ်းဝယ်တင်သို့။ သည်တွင်
 မှာဘက်။ သံသာစက်၌။ သေဆက်မစဲ။ ဂျွတ်ရခဲလျက်။ ဆင်း
 ရဲဘေးဘျမ်း။ တွေ့ရာလှမ်းသည်။ စိမ်း ရှမ်းမိုလ်ပါ။ သတ္တဝါ
 အား။ ။ ကြောင်းခြာဆိုရေးကျယ်၏တည်း။

၆၃။ အပြစ်အကျိုး။ ဆိုရိုးပေါင်းစည်း။ ဤသို့ချည်းလျှင်။ သည်
 နည်းပွားပွား။ ပညာ အားဖြင့်။ နှစ်ပါး နှင်နှင်။ အစုံပင် ဟည်။
 မျက်မြင်သံသာ။ ယုတ်တက်ရာသား။ မမာသသူ။ မာသားလူ
 တို့။ ထူးမှုတရား။ ပညာခြား၍။ သီးစားပင်သေး။ ဟူဘိမွေးသို့။
 မိုလ်လှေးသတ္တဝါ။ သူပြန်မှာလျက်။ ပညာရင်းတည်။ မြို့ကြီး
 မည်ရှင့်။ အုန်းစည်စီးပွား။ အပြားပြားလျှင်။ မရှားဂုဏ်။ ပိသေ
 သတည့်။ ခြားမဦးကိုင်။ ကျေးဇူးစိုင့်သို့။ တိုင် တိုင်ခန့် တွေး။
 ရောက်တု်သေးရှင့်။ သန္ဓေစင်နေ။ ဗျာဒိတ် ရေဖြင့်။ ပြောက်
 ချေမွဲကပ်။ ဆဲရှစ် ရပ်၌။ မအပ် ကျိုးနည်း။ မြူ အထည် ကို။
 သုတ်လှည်းလျှော်ဖြူ။ ရှင်တု်မူကား။ ရှယ်ချူဆုကြီး။ ဦးတင်ပြီး
 ၍။ ခိုင်ပြီး မြောက်မှ။ အလှိုင်းမကို။ အရ ကုတ်ခကပ်။ ကျင့်နှိုး

ဆော်၍။ ထိုက်လျော်အောင်အောင်။ မှုကြီး ခေါင်ကို။ ဆောင်
 တုရကား။ ရှည်လျားကြာခေါက်။ ကြင်မျှလောက်၌။ မရောက်
 နိုင်သေး။ ဝေး သားကမ္ဘာ။ သံသရာ အယဉ်။ ဖြစ် သော စဉ်
 တွင်။ ရှောင်ကြဉ်မအား။ ကံသုံးပါးတွင်။ ယိုးယားညစ်ကျ။ မ
 ကောင်းမှုကို။ ကြည့်ရှုမငဲ့။ ဆယ်ရံ၊ ရံဘန်။ မှားမိထွန်အံ့။ ကျန်
 နှင့်အတူ။ ရှင်ရှိသူတို့။ မမူမရာ။ ဝံသညဉ်ငါဟု။ ပညာချန်းရိုး။ ဦး
 ထိပ်မိုးလျက်။ မစိုးကိုယ်လို။ အကုသိုလ်အား။ ခေါင်းပါးစေငှါ။
 ဂုဏ်ပညာကို။ ။ ဖြတ်စွာမြင်သိနဲ့ စေလသေး။

၉၄။ အမှိုက် မီးဘောင်။ ထည့်၍ လောင်သား။ ကြက်
 တောင်သဘွယ်။ ကြီးငယ်အပြစ်။ အမူညစ်သို့။ ရောက်လစ်သေ
 ခါ။ မမွန်စွာဟု။ ရုပ်ဝါမပြန့်။ ရှုံ့ရှုံ့တွန့်မျှ။ အညွန့်မလှ။ ကြိမ်ကြိမ်
 တလျက်။ ရတုသံဝေ။ ဥာဏ်ဆေးရေဖြင့်။ ချေ၍လည်းကောင်း။
 နံတောင်းဘီရင်။ မကျင်နှစ်ဆစ်။ နင့်မူညစ်ဟု။ အပြစ်ရှိ ကြိုက်။
 ထိုက်၍တဘန်။ ဆေးထိုက်ပြန်သို့။ ဆန်လွန်မိငြား။ သူ့စီးပွား
 ကြောင့်။ ယိုးယားကရံ။ ဝစီကံနှင့်။ လက်ငံမနော်။ နှလုံးသော်
 လည်း။ စေ့ဆော် ကြံမိ။ အပြစ်ရှိမှု။ နောက်ပြီမစိုး။ သိသော
 ကျိုးလျှင်။ ကြည်ဖြိုးရှင်မှု။ ဥာဏ်ဆေးပြုလျက်။ ကု၍ လည်း
 ကောင်း။ ဆုတောင်းပေးလှူ။ သီတင်းမူလည်း။ ရှင်သူပြစ်ပြစ်။
 သုံးတုလစ်၍။ အနှစ်ကိုယ်သို့။ ကုသိုလ်တို့ကို။ နှစ်လှိုဝမ်းသာ။
 ပြုသောခါကား။ ဝဲ့ညာသဘင်။ ဗိတာန်ပြင်သို့။ ကြည်ရှင် လို
 လွန့်။ ဇော စိတ် ဖြန့်လျက်။ အသန့် အရှင်း။ မျက် မာန် ကင်း
 လျက်။ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ။ ကြောမြင် စသည်။ ပွပွရုပ်ဖိန်း။ ဗီ
 တိသိမ်းလျက်။ မသိမ်းထလေ။ အိုင်ကြီးရေသို့။ မြဲတေသဒ္ဓါ။
 စိတ်သောခါတည့်။ ပညာကြပ် တည်း။ လှူပစ္စည်းကို။ ဆည်း၍
 လည်းကောင်း။ အပေါင်းနှင်နှင်။ မျှလောက် တွင်၌။ ဥာဏ်လျှင်
 ချိန်ကြီး။ မည်စေပြီး၍။ ပွားစီးနောက်နောင်။ ဥာဏ်ထိပ်ခေါင်
 သို့။ ရောက် အောင် ခုက။ ရွှေ ရွှေစ လျက်။ သိရ ကြောင်း

ကြောင်း။ ပညာကောင်းကို။ ။မြတ်လောင်း ဆည်းပူး ဝံစေလသေး။

ယထာပိဘိက္ခုဘိက္ခုန္တော၊ ဟိနမုက္ကဋ္ဌမဏ္ဍိမေ။ ကုလာနိနိဝိဝဇ္ဇန္တော၊ ဇေယျာတိယာပနံ။

တထေဝတွံသဗ္ဗကာလံ၊ ပရိပုစ္ဆန္တောဗုဓာနံ။ ပညာပါရမီတံဂစ္ဆော၊ သမ္ဗောဓိံပါပုဏိဿတိ။

ဘိက္ခုန္တော၊ ဆွမ်းခံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟိနမုက္ကဋ္ဌမဏ္ဍိမေ၊ အယုတ်အလတ်အမြတ် ဖြစ်ကုန်သော။ ကုလာနိ၊ ဧါယကာတို့ကို။ နိဝိဝဇ္ဇန္တော၊ မကြဉ်သည့်ဖြစ်၍။ ယာပနံ၊ မျှလောက်ရုံသောဆွမ်းကို။ ဇေယျာတိယထာ၊ ရသကဲ့သို့။ ဇေတထာ၊ ထိုအတူလည်းကောင်းလျှင်။ တွံ၊ သင်သုမေခါရသေ့သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ ခပ်သိမ်းသောကာလပတ်လုံး။ ဗုဓာနံ၊ ပညာရှိတို့ကို။ ပရိပုစ္ဆန္တော၊ မေးမြန်းသည်ဖြစ်၍။ ပညာပါရမီတံ၊ ပညာပါရမီကို။ ဂစ္ဆော၊ ဖြည့်၍။ သမ္ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿတိ။ ရောက်လတံ။

၉၅။ ဆည်းပူးပညာ။ ယူသောခါတု။ ပမာသက်သေ။ ဥပဒေကို။ သိစေအချည်။ ထုံးမည်သည်ကား။ ဝတ်တည်ဆွမ်းဟု။ အာဂန္တုအား။ လှူမှတ် ထားသား။ ကြွယ်ရှား နောင်မယ်။ မျိုးလေးနွယ်၌။ ရွာလယ် ချင်းလာ။ ကျောင်း သင်္ဃာဟု။ ဝမ်းစာဆွမ်းလည်။ ရဟန်းသည်လျှင်။ မျိုးမည်ယုတ်လတ်။ အမြတ်အလွန်။ မရွေး ထွန်တည့်။ မကျန် စေဘဲ။ လှူစမြဲ သား။ အိမ်လွှဲရောက်ခါ။ တုံရာ ရာ၌။ ငုံကာရှေးရှု။ ရပ်သည် မူလျက်။ နေပူမွန်းချက်။ မိနင်းရည် စက်လည်း။ တောက်ရက်တုံတုံ။ ခံစေ့စုံသော်။ မျှရုံ ဝမ်းစာ။ ရလေပါသို့။ အခြာမလွှဲ၍။ ကျေးဇူးစိုက်ကို။ အနိုင်ကြိုးပမ်း။ ရမိမ့်ထွမ်းသည်။ ရမ်းရမ်းဆုရည်။ ရှင်တုံသည် လည်း။ ကြံစည် ပွန်း တီး။ ပညာ ကြီးဟု။ ဂွေချိုး လက်မြောက်။ ကြင်မျှလောက်လျှင်။ အကောက်အကျပ်။ ကျမ်းဝယ် ဖြစ်သား။ ဆိုးညစ်ခလုတ်။ ပါဌသစ် ဂုတ်က။ စသည် မကျန်။

လက်ငံတန် လျက်။ တတ်ပွန် ကျယ်ဝန်း။ ဆန်း အလင်္ကာ။ သွဲ
နည်းနာဖြင့်။ ဗိန္ဒာသုတ။ အတ္တကဝိ။ ပဋိဘာန။ ဤမျှလေးကြိမ်။
ဂုဏ်သိမ်နှစ်စည်။ ပညာသည်လည်း။ လူရည်ကြီးကြီး။ ပြည်ပခုံး
၌။ လက်ရုံးအားယူ။ ဆန့်သည်မူဖြင့်။ လိုသူလာစေ။ ပါဌ် မပြေ
လည်း။ ဖြေအံ့ဟူသည်။ ဥာဏ်ဝတ်တည်လျက်။ ကျိုး ကျည်သံ
ယံ။ အလာခံအံ့။ မနွံမာန် စောင်။ စဉ်းလဲရှောင်၍။ တတ်ယောင်
မမူ။ အတူ အတန်။ အလွန် ယုတ်တက်။ ဆွေ စဉ် ဆက်ကို။ မ
တွက်ဆဘဲ။ မျိုးကွဲလွဲလည်း။ အထဲနည်းနာ။ သိရပါက။ ကောင်း
ကာ ဟူသည်။ အယူ တချောင်း။ တည်စွာ ရှောင်း၍။ တတ်
ကောင်းပညာ။ ရသါရာ၌။ သဒ္ဓါကြည်မြဲ။ ရိတုပ်ကွလျက်။ အစအ
ဆုံး။ မှတ်သည်ထုံးဖြင့်။ နှလုံးစင်ဖြူ။ ရှာမေးမြူလျက်။ ရှင်ဖြူဘ
သွား။ ဥာဏ်တရားကို။ ။ ထူးပြားတတ်သိ မြင်စေလသေး။

၉၉။ မထင်ရာရာ။ ပုစ္ဆာနက်လေး။ ခဲခက်မေး၍။ နှေးနှေး
ညောင်း စောက်။ ဆရာ မှောက်၌။ သောက် ထုံရင်နှို့။ စစားစို့
လျက်။ ကိုယ်ဘို့ပညာ။ ပွင့်ရစာကို။ ရှာ၍လည်းကောင်း။ ဂုဏ်
ထောင်းနံ့ကြူ။ သိသသူ၌။ ခံယူဆုံးမ။ ကြားသင်ရသည်။ ရှေးက
အနုမာန်။ ယူစဟန်ကို။ ကိုယ်တန်အလိုက်။ နှလုံးပိုက်ဖြင့်။ နှိုက်
၍သိမြော်။ ရချေတော်မူ။ ပြောဘော်ရှိရာ။ သဒ္ဓါနာဖြင့်။ ကြောင်း
ခြားရိုးထိ။ သူ့သတ္တိနှင့်။ ညှိ၍လည်းကောင်း။ တောင်းလောင်း
ရင်းဖျား။ အလယ် သားမှ။ များလျားထွက်ကျင်။ ကြာချည်မျှင်
ကို။ လွှစင်ချွတ်ချွတ်။ တိုက်၍ဖြတ်သို့။ မမှတ်လိုက်မိ။ စွန်းနားငြိ
သား။ မသိထင်လွန်း။ မြေးရှောက်တန်းမူ။ တကျွန်းခြားရာ။ ပင်
လယ်မှာလည်း။ ရောက်သာခဲ့က။ ဒုဟမျှတည်း။ အနည်းမဟူ။
ဖြေမိမ့်သူသို့။ အယူဝိုးဝါး။ ရှိစဉ်သွား၍။ ယူမှားကာမျှ။ ဧကန္တ
လျှင်။ မကျနိုင် လေ။ တပိုဒ် ကျေကို။ စင်စေ အစေး။ ဆေး၍
လည်းကောင်း။ ပွားကြောင်း ပညာ။ ဤခြင်း ရာကို။ မြတ်စွာ
ရှေးရှူ။ သိသည်မူလျက်။ ရှင်လူပုဏ္ဏား။ ကြွယ်ရှားယုတ်မြတ်။
ပညာတတ်နှင့်။ ပူးပွတ်မကင်း။ ဆိုတွင်းမိန့်သံ။ နားပါးခံ၍။ ကထံ

ကထိ။သင်္ကာရှိသား။မွန်းပြီညှိစေ။ဥာဏ်သရော်ကို။ချဉ်ပေါ
ရေထိ။ကြေးနီညှိသို့။မရှိစေရ။ပျောက်များကလျှင်။ခြားမဦး
ကိုင်။လိုရာတိုင်လျက်။ပြီးခိုင်းမြင့်ကျယ်။အံ့ဘွယ်ဘွယ်တည့်။အ
ဘယ်မျှကြီး။ဆိုရာသီးအံ့။ချက်ပြီးစုံပေါင်း။ဘုရားလောင်းတို့။
တချောင်းနှလုံး။သုံးပြီးရကား။တပြားပြားလျှင်။နှုတ်နားခံပါ။
ဂုဏ်ပညာကို။မြတ်စွာနှလုံးဝင်စေလေသေး။

ပညာပါရမီခဏ်းပြီး၏။

(င) ဝိရိယပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေတ္ထေကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘဝိဿရေ။ အညေဝိဝိ
စိနိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ။

ဝိစိနန္တောတဒါဒက္ခိံ၊ ပဉ္စမံဝိရိယပါရမီံ။ ဗုဗ္ဗကေဟိမဟေ
သီဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗေါဓိပါစနာ။ သဗ္ဗညုအဖြစ်ကိုရင့်
စေတတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဧတ္ထေကာ
ယေဝ၊ ဒါနသီလနိက္ခမပညာပါရမီတို့သည်သာလျှင်။ နဘဝိဿ
ရေ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ အညေဝိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်မှတပါးကုန်သော။
ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဓမ္မာပိ၊
ထိုတရားတို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိနိဿာမိ၊ စူးစမ်းဦးအံ့။

ဝိစိနန္တော၊ စူးစမ်းသော်။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဗုဗ္ဗကေ
ဟိ။ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသီဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အာ
သေဝိတံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်အပ်ထသော။ နိသေဝိတံ၊ အဘန်တလဲလဲအ
ဖြစ်အပ်ထသော။ ပဉ္စမံ၊ ငါးခု ပြောက် သော။ ဝိရိယပါရမီံ။
ဝိရိယပါရမီကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဒက္ခိံ၊ မြင်လေပြီ။

၉၇။ သတိပဋ္ဌာန်။ ကြိုးကြိုးလွန်ဖြင့်။ လေးတန်ချည်တည်း။
သဗ္ဗဇည်းဖြင့်။ မလည်းမလိပ်။ တိုင်ဦးထိပ်၌။ စိပ်စိပ် ဖွဲ့ရှက်။ နှောင်
ဆိုင်းခက်သား။ ငြင်းဆက်ဖျားလွန်။ ထွတ်နိဗ္ဗာန်သို့။ သန်မြန်စွမ်း

ဟုန်။တက်ပြီးချန်သား။ မဖုန်ပညာ။ ငါ့သင်္ဘောတွင်။ ကြီးရာတင်
ရှောင်း။ လက်စောင်ကောင်းဟု။ ချီးသောင်းပရိသတ်။ အလွတ်
ဟောကြော်။ လွန်သိမြော်သည်။ သူတော်မဟာ။ သာရိပုတ္တ
ရာ။ ။ဦးစွာဝံ့။ စေ့ပျိုးချသည်။ ဆုရပွင့်လျှာ။ သုမေခါကား။
သဒ္ဓါခေါင်နှိမ်။ ကျင့်လေးကြိမ်ကို။ အတိမ်အမြုပ်။ မဂုဗ်ရှာမိုး။
ဤမျှကြီးလျှင်။ ဆိုပြီးတုံ့မှ။ နေဩဆဲဆဲ။ မှတ်ပြီးရဲသော်။ တကွ
သီးခြား။ ကျင့်တရားကို။ ဘာဘွားရှင်ပျံ။ ဤသို့ကြံ၏။ ဝန္တနွတ်
လွတ်။ ခံ၍ညွတ်လျက်။ မကျွတ်သတ္တဝါ။ သူ့ဘို့တာ၍။ ခဲရာတိုး
တိုး။ ဆုကြီးကြီးသည်။ ကျင့်ရိုးပုဏ္ဏား။ ရသေ့ဖျား။ ။ဘုရားအ
ဖြစ်။ ဆုကြီးနှစ်ကို။ ရဆစ်ချိန်သင့်။ အကျင့်လေးပါး။ ဤသို့ခြား၍။
ဘာဘွားစေ့နှံ။ ဤသို့ကြံ၏။ ဝန်ခံငြမ်းဆင်။ လေးတိုင်စင်ကို။ အ
ကြင်မျှလောက်။ မြင့်တိုင်းဆောက်၍။ ရောက်ပေါက်ကြီးကျယ်။
ထိုရာရှယ်အံ့။ ထိုဝယ်တိုင်းတိုင်း။ ကြိုးမဆိုင်းမှု။ လယ်ပိုင်းငြမ်း
ရှည်။ ယိမ်းပင်းဖည်လျှင်။ ရည်သားအရာ။ မမှီသာသို့။ ဒါနသီလ။
နိက္ခမနှင့်။ ဥာဏပါရမီ။ ဤသည်မျှရုံ။ စုံကားလေးပါး။ သင်းသီး
အားဖြင့်။ တပါးကြောင်းခြာ။ မဆံပါတည့်။ ဤသာတိတိ။ ဂုဏ်
ကြီးချိသည်။ ။တစ်မဟုတ်ရသေးတည်း။

၉၈။ အသီးအသီး။ ဖြင့်ကြီးခတ်မျှ။ ယမိုက်စသား။ လှိုင်းမ
ဟိုးကျော်။ ကျေးဇူးတော်ကို။ ဆိုသော်မလွယ်။ အဝန်းကျယ်၏။
မြေဝယ်ဗိုင်းထွေး။ အရေးကြောင်းကြောင်း။ မထင်ကောင်းသို့။
ဘုန်းပေါင်းစေ့ဆော်။ ကိုယ်တော်ခလေ့။ မွေသည်စင်စစ်။ ဖြစ်
၍လည်းကောင်း။ ထန်းရှောင်းရေပြင်။ ကြာဖက်တွင်၌။ စိုင်းနှင်
သိန္ဓော။ ဖေါဖေါနင်းကြွား။ ထိကာသွားသို့။ ယောက်ျားသူခြေ။
ကုဇေတသောင်း။ ပေါင်းမှတူနိုင်။ အားဆုံးတိုင်သား။ စွမ်းခိုင်လှ
ထွန်။ ကိုယ်တော် အန် ဖြင့်။ သန်၍ လည်း ကောင်း။ လမ်းတ
ကြောင်း၌။ ကြွရှောင်းလတ်သော်။ ခြေတော်ဘဝါး။ ရာထင်ရှား
က။ နောက်သွားလူသူ။ နင်းမိမူကား။ အပူအဆာ။ ဖြစ်ခဲ့ရာဟု။ တာ
၍လည်းကောင်း။ အကြောင်းသုံးပါး။ ဤသို့အားဖြင့်။ ဘဝါးရွှေ

စက်။ ကြွစဉ်ဘက်လျှင်။ မြေထက်နင်းရာ။ မထင်ပါသား။ တံထွာ
ကိုမျှ။ မြင်ကားယံသူ။ ဘယ်နတ်လူသည်။ ရှေးရှု။ ဖူးလာ။ မအံ့ပါ
ချိမ့်။ အနိမ့်သာလျက်။ အံ့ဆတ်တက်ရှင်။ အထက်သော်ကား။ ကာ
ကထားဟု။ သီးခြားလွတ်စေ။ ဆိုချေစရာ။ မရှိစွာခဲ့။ အံ့အာသို့
စင်။ ဂုဏ်များရှင်ရှင်။ အုတ်အင်ရည်တူ။ ဖြစ်စိမ့်ဟူလျက်။ ရှင်ဖြူ
ကျော့ကျည်း။ လေးပါးတည်းသော်။ ။ လျော့လျည်းမအပ်စွ
သေးတည်း။

၉၉။ လေးပါးအနည်း။ ဤမျှတည်းသော်။ ဆုံစည်းကာ
သာ။ အလျှာလောင်းတော်။ ကျယ်သိမြော်ဟု။ မကျော်သေးတန်။
မှန်တုံရကား။ ကျင့်တပါးလည်း။ ဘုရားဖြစ်စာ။ ရှိသေးရာဟု။
မကြာလည်းကောင်း။ ဘွေလတ် ရှောင်းသော်။ မြတ်လောင်း
ပုဏ္ဏား။ ရှင်ဘဘွားကား။ ရှည်လျားမဆွ။ သုံးလူ့ဘတို့။ နိစ္စမှီဝဲ။
ကျင့်သုံးစွဲ၍။ ပွင့်မြစင်စစ်။ ကြောင်းရင်းဖြစ်လျက်။ စုလစ်ငါး
ဆင့်။ တုံသို့တင့်သား။ အကျင့်တတည်း။ လုံ့လမည်ဖြင့်။ ပွားစည်
ပင်မ။ ဝိရိယကို။ ပြည့်ဝဥသံ။ မြင်လတ်တုံက။ ကုံလုံမှုသီး။ လုံ့
လကြီးဟု။ ဂွေချီးလူ့ဘောင်။ ခံရအောင်လျှင်။ ပဲ့စေါင်ကြပ်တည်း။
အားထုတ်သည်လျက်။ တင့်ရည်းသွေးချို။ ဤသို့ဆိုသည်။ ။
ကိုယ်ကိုဇောသို့လထေးတည်း။

ဣဒံတွံပဉ္စမံတာဝ၊ ဒဉ္စံကတွာသမာဒိယ။ ဝိရိယပါရမီတံ
ဂစ္ဆယဒိဗောဓိပတ္တုမိစ္ဆသိ။

တာဝသ၊ သုမေခါရသေ့။ တုံ၊ သင်သည်။ တာဝ၊ အစဉ်သင့်။
ပဉ္စမံ၊ ငါးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဣဒံ။ ဤဝိရိယပါရမီ
ကို။ ဒဉ္စံ၊ မြစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိယ၊ ဆောက်တည်လေ့။
ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့။ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ယဒိဣဒ္ဓိသိ၊ အ
ကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်။ ဝိရိ
ယပါရမီတံ၊ ဝိရိယပါရမီကို။ ဂစ္ဆယူရေဟိ၊ ဖြည့်လေ့။

၁၀၀။ တဝဲလည်လည်။ မြင့်တာရှည်လျက်။ ဤသည်ဝန့်
မှ။ မထနိုင်စွမ်း။ လူစိမ်းရှမ်းကို။ ဘေးဘျမ်းကင်းရာ။ ပြည်သာအ

ထံ။ ပျိုပိမ့်ကြံသည်။ ရည်ငံလိမ္မာ။ သုမေခါ။ ။ ကြောင်းခြာထ
ထူး။ အောက်ဓေဦးလော့။ ကျေးဇူးကြီးငယ်။ ပြုဘွယ် ဘွယ်
သား။ ယာလယ်ထွန်ယက်။ တိုင်းဆက်လုပ်ဆောင်။ ပူလောင်နေ
ခြစ်။ တံကျစ်ဝန်လေး။ အနှေးအလျင်။ မျက်မှောက်တွင်၌။ အကြင်
ထိုထို။ ဤလူမိုလ်တို့။ ကုန်တိုစယ်စ။ ဟူသမျှကို။ ကံငစေ့အောင်။
အိမ်ထောင်ပစ္စည်း။ ကိုယ်တို့ဆည်း၍။ ရေကြည်းအလျောက်။
ထိုမျှလောက်သား။ လုပ်ထောက်ဆောင်ခင်း။ ပြုစဉ်တွင်း၌။ ယုံ
ယွင်းမနှေး။ အိမ်ဈေးဆိပ်ဝှန်။ မှု၍တန်လျက်။ ခန့်သည်တစေ။
အပိုးသေမှ။ ကြံလေသရွေ။ အောက်ဓေရာရာ။ သို့ချည်းသာလျှင်။
ချမ်းသာအလျောက်။ ပြီးစီး မြောက်၏။ မခေါက်မခက်။ ငဲ့ကွက်
လုံ့လ။ လျော့ဘိကမူ။ ကိစ္စသင်းသီး။ ပြီးသည်ထားဘိ။ မိမိကိုယ်
မှ။ အရှက်ရ၏။ ကံငစေ့လွယ်။ ကိုယ်တို့ငယ်မျှ။ အကယ်၍သို့။
ဖြစ်လှည့်မြို့အံ့။ တက်ဆိုဘဝင်။ ကောင်းကင်ထက်ဖြင့်။ ချင့်တွက်
မနိုင်။ ဥာဏ်မဏ္ဍိုင်ကို။ ပြီးပိုင် စိမ့်သည်။ ရည်သား မှောက်
တော်။ ရှင့်အားသော်ကား။ ချီငေါ်ဘယ်မှာ။ ဆိုရာရှိအံ့။ မချီမဝံ့။
အမှုခံမှ။ ဖွံ့ဖွံ့ချမ်းသာ။ ပွားစီးရာသည်။ မှန်စွာသမျှ။ လူ့ထုံးရှု၍။ ရ
ဆုပတ္တနာ။ ပြီးစေငြိလျှင်။ သေချာလုံ့လ။ ဝီရိယကို။ ။ ဆယ်ဆ
အမောင်ကြိုးလသေး။

၁၀၁။ လုံ့လမဲ့ဘဲ။ မျက်နှာလွဲ၍။ အခဲအဝံ့။ ငဲ့တုံလက်ချ။ လူ
တို့မျှကား။ ကြားကလက်တည်း။ ဤမှုသည်းစွ။ ထိုချည်းပြီးတိုင်။
မတတ်နိုင်ဟု။ ဥာဏ်ခိုင်ကြီးထူ။ သဗ္ဗညုကို။ ပွင့်ဆုမယူ။ ကြောံ
သည်မူ၏။ လျစ်လျူ။ ထိုမြို့။ လူတချို့တုံ။ ကူးတို့သည်ကြီး။ မြောံလူ
နီးမှ။ ချန်သီးလုံ့လ။ အားကိုချ၍။ မရမျှာဒိတ်။ လက်ချည်းပိတ်၏။
ထိုးထိတ်မရွံ့။ လက်ငံမြောက်မြား။ သူတပါးတုံ။ ခွန်အားထုတ်
ထုတ်။ အရကုတ်လျက်။ သမုဒ္ဒရာ၏။ ပင်လယ်မြစ်လည်း။ ပက်စစ်
ခန်းတန်။ နှင်းနိုးထွန်လျက်။ တောစွန်အုံနား။ နွားကျောင်းသား
တို့။ ထောင်ငြားသိမ်းနင်း။ နွားမြီးကွင်းကား။ မငြင်းနိုင်ခက်။ နှံ
စုတ်ဌက်တည့်။ ရုန်းထွက်လွယ်ပိုင်။ မဆန်နိုင်သို့။ စွယ်ခိုင်ပြောင်

ထီး။ပေါက်သားကြီးနှင့်။မနီးကြထွေ။ဝေးစေဤယင်း။အပျင်းမူ
 ဆိုး။တလွန်းကြိုးကို။ဆင်မျိုးဆက်ခန့်။မာန်လည်းမချ။ငါ့လုံ့လ
 ဖြင့်။မတွနိုင်စေ။ဖြေအံ့ယင်းတူ။ငါသသူဟု။ထွမ်းယူပုံပြင်။ရဲ
 ဆေးတင်၍။အောင်မြင်ပတ္တနာ။ဗျာဒိတ်ခါဝယ်။ရောက်ကာသ
 မြို့။ဤကဲ့သို့လျှင်။ပို့ပိမ့်ကယ်ဆယ်။ဆုကြီးရယ်သည်။အကယ်
 ရှေး၍။ရှင်တံးမူလည်း။ချမ်းပူခဲခက်။မရေတွက်ဘဲ။ပန်နက်ခဲ့မိ။
 ရှေးဘုန်းရှိ၍။ဗောဓိဥာဏ်မွန်။မချွတ်တန်သည်။မှန်ပြီကား။
 ပွင့်လိုငြားလည်း။မှန်စားကုတ်ကော်။တိုက်တွန်းဆော်၍။ ။
 မှောက်တော်ကိုယ်ကိုနှိုးလသေး။

၁၀၂။ ရတနာ တည်။ အချည်ဝန်းရ။ သဘော မလျှင်။
 လွင့်စဆဲဆဲ။ပင်လယ်ဝဲ၌။အထဲနံ့ကိုင်း။ဝန်းချက်တိုင်အား။အနိုင်
 ရှိတ်ထိ။ပေါက်လတ်ဘိမူ။ထေးမိထေးတည့်။ငုံကြည့်ချောင်း
 နောင်း။မကြာကောင်းသို့။ဝဲပေါင်းဝိဇ္ဇာ။တဏှာပင်လယ်။သံ
 သာကျယ်၌။ငါးသွယ်သပြိုဟ်။ခန္ဓာကိုယ်ဟု။ဝန်ဗိုလ်နှက်မ။
 ဆုကြီးရ၍။အဝဆယ်လံ။သဘောပျံလျှင်။မည်ခံရှင်းနှစ်။ရသေ့
 စစ်သည်။ဖြစ်ပြီးကား။ကျင်လည်များ၍။ယိုးယားရံခါ။ရှည်မြင့်
 ကြာသော်။မိစ္ဆာဝိတက်။မှက်ဖြင့်လည်းခဲ။နှေးဖြည်းနွဲ့၍။ကြည်
 နဲကြည်နဲ့။အပျင်းဟူသား။လျစ်လျူတိမ်းပါး။ပေါက်လတ်ငြား
 မူ။ပပ်ကြားထေးထူ။လုံ့လဟူသား။တကူပျဉ်ကွပ်။သားစေ့
 ထပ်၍။ကြပ်ကြပ်ခိုင်ခံ့။အားထုတ်ဝံ့က။ရအံ့ဂုဏ်လှိုင်း။ငါရည်
 တိုင်းဟု။ရှင်ကျိုင်းရသေ့။ကြံ့အောက်မေ့လျက်။ယနေ့ကစ။ဝါ
 ယာမဖြင့်။ ။လုံ့လကိုယ်စွမ်းကိုးလသေး။

ယထာသိဟောမိဂရာဇာ၊ နိသဇ္ဇဌာနစက်မေ။ အလိနဝိရိ
 ယောဟောတိ၊ ပဂ္ဂဟိတမနောသဒါ။

တထေဝတုံ သဗ္ဗဘဝေ၊ ပဂ္ဂယှိဝိရိ ယံဒဉ္စံ။ ဝိရိယပါရမိတံ
 ဂစ္ဆာ၊ သမ္မောမိံ ပါပုဏိဿတိ။

သိဟောမိဂရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ နိသဇ္ဇဌာန စက်မေ၊
 အိပ်ခြင်းနေခြင်းသွားခြင်း၌။ အလိနဝိရိယော၊ မတွန့်သောစိတ်ရှိ

သည့်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဂ္ဂဟိတမနော၊ ချီး
ပင့်သောနှလုံးရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။တထေဝ၊
ထိုခြင်္သေ့၊ အထူလည်းကောင်းလျှင်။တံ၊ သုမေဓာရသောသည်။
သဗ္ဗဘဝ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝ၌။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ဒဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ။
ပဂ္ဂယျ၊ ချီးပင့်လော့။ဝီရိယပါရမီတံ။ဝီရိယပါရမီကို။ ဂန္တိ၊ ဖြည့်
၍။ သမ္ပောဓိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်
လတံ။

၁၀၃။ လုံ့လကိုယ်စွမ်း။ ထမ်းလတ်သောခါ။ပမာသမ္ဘူ။
ထုံးတမ္မတုံ။ပဏ္ဍုကာလ။ကေသရနှင့်။တိဏဟူသည်။လေးဆူ
အရိုး။ခြင်္သေ့၊ မျိုးတွင်။အစိုးရစင်။တောတခွင်၌။ကောင်းကင်ယုံ
တတ်။သိန္ဓောမြတ်လည်း။ မလွတ်ရစေ။ လိုက်နာညံ့ဖွေလျက်။
ကေသရာသီ။ ခေါ်တွင်ညီလျက်။ ရှေ့ချီကား ကား။ မှင်ဖါးဖါး
လျှင်။သားများသေဌ်နင်း။ ခြင်္သေ့၊ မင်းကား။ တိုက်တွင်းဂူဟာ။
မြင်းသီလာ၌။အိပ်ခါသော်လည်း။သိမ်းဆည်းခြေလက်။နောက်
မြီးဝှက်၍။ညာလက်နံတောင်း။ကိုယ်တစောင်းဖြင့်။ လျောင်းတုံ
စိမ့်ချေ။အိပ်ပျော်လေလည်း။လက်ခြေထားလျောက်။ရာမဘေဝံ
တည့်။နိုးမြောက်မွေးမှင်။ခါသန့်စင်လျက်။ ဥမင်ဂူထဲ။ရှေ့လက်
ကြံပြီး။ ထွက်မြဲ သုံးခွန်း။ ဟောက်သံ မွန်း၍။ ရပ်ကျန်းတည့်
တည့်။ မထည့်ဦးခေါင်း။ နံတောင်း နောက်ဖိ။ ခုန်မှီစမြဲ။ လျှပ်
ခြည်ဝဲသို့။ ပျံလဲတောဖျား။ဆွန့်ကာလွှား၍။ ခွန်အားတွင်ကျယ်။
အလှယ်လှယ်လျှင်။ စံပယ်ကွန့်က။ မြူးပြီးမှတည့်။ ဂူဝနောက်
ထား။ စာရှာစားလည်း။ဆိတ်နွားဒရယ်။ ယုန်ငယ်သမင်။ ကြီး
ပြောင်စင်သား။စွယ်ခွင်စွင့်စွင့်။တောင်ရှိမြင့်သည်။ ဖြစ်လင့်က
စား။လျှင်လျားခုန်စိုင်း။ခုတ်မြဲတိုင်းဖြင့်။တည်းထိုင်းမရှိ။ဘမ်းစိစိ
လျှင်။ ပြုဘိလတ်က။ မဆုန်းဆတည့်။ လုံ့လစောင်းမာနံ။ အား
ကုန်သွန်သား။တိရ ခွန်တောမင်း။ဤဖြစ်ခြင်းကို။ ဖြောင့်စင်းပ
မာ။အားထုတ်ခါ၌။ နည်းနာအမောင်ကြံလသေ။

၁၀၄။ ပမာလုံးလုံး။ ခြင်္သေ့၊ ထုံးကို။ အရုံးအစည်း။ မှတ်

သည့်နည်းဖြင့်။ပမည်းယူယူ။နှိုင်းရှည့်မှုလျက်။ ဤလူရပ်ခွင်။အ
 ကြင်အကြင်။အဖြစ်တွင်၌။ မြင်းဆင်ကျွဲနွား။ကျေးဌက်အားဖြင့်။
 အလားမတော်။ကြိုက်လတ်သော်တည့်။ မလျှော်မလျှံ။ဝန်ကြီး
 ခံလျက်။သည်းညံ့ချိချိ။ လုံ့လရှိဟု။သူသိသူထင်။ ပွဲညာတင်၍။
 ချစ်ခင်ရိုသေ။မွေးပေသောကျိုး။ အားကြီးအံ့ရ။ သူမမျှအောင်။မှု
 ထမ်းဆောင်လျက်။ ကိုယ်ရှောင်လွတ်ဆေး။ မသန်ပြေးတည့်။
 လိုရေးလည်းရောက်။ပြီးထုတ်ချောက်လျှင်။အောင့်စောက်သည်း
 ဆောင်း။မညောင်းမကျင်။သစ်ပင်အဖျား။ ဂုဏ်သွားသဲထိ။လုပ်မိ
 ကနား။ရှောင်ရှားမညွှာ။လိုရာဖြစ်စေ။အရေအရိုး။နုပျော့ကျိုး၍။
 ဦးချိုးခြောက်ထပ်။သွေးသားကပ်လည်း။ ပျပ်စပ်ထိုင်ရာ။သေ
 ကာသမြို့။မတွန့်တို့ဟု။ဤသို့ကြပ်ကြပ်။အသေအပ်၍။ သုံးရပ်ဦး
 ကိုင်။ဆုပေးပိုင်သည်။ဥာဏ်စိုက်ကြီးထူ။ သဗ္ဗညုကို။ တိုင်တုခွ
 ထောင်။လုံ့လခေါင်ဖြင့်။ ။အမောင်ထမ်းအားသံလသေး။

ဝိရိယပါရမီခဏ်းပြီး၏။

(စ) ခန္တိပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေတ္ထေကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘဝိဿရေ။အညေပိဝိဝိ
 နိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာဗောဓိပါစနာ။

ဝိဝိနန္တောတဒါဒက္ခိံ၊ ဆဋ္ဌမံခန္တိပါရမိံ။ ပုဗ္ဗကေဟိမဟေ
 သိဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ဗောဓိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအ
 ဖြစ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော။ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။
 ဧတ္ထေကာယေဝ၊ ဤတရားတို့ သည်သာလျှင်။ နဘဝိဿရေ၊ မ
 ဖြစ်ရာ။အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုပြု
 တတ်ကုန်သော။ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏။ဧတေဓမ္မာအပိ၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဝိ
 နိဿာမိ၊ စုံစမ်းဦးအံ့။

ဝိစိနန္တော၊ စုံစမ်းသော်။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပုဗ္ဗကေ
ဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသီဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။
အာသေဝိတံ၊ ရှေးရှုမှီဝဲအပ်ထသော။ နိသေဝိတံ၊ အဘန်တလဲလဲ
အမြဲမှီဝဲအပ်ထသော။ ဆဋ္ဌမံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်
သော။ ခန္တိပါရမီ၊ ခန္တိပါရမီကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဒက္ခိ၊ မြင်
တော်မူ၏။

၁၀၅။ ပရမံတပေါ၊ ခန္တိကျော်ဟု။ သူတော်အကျင့်။ အား
ရှစ်ဆင့်ကို။ ငါနှင့်ကြိမ်မှ။ ကိုယ်စွမ်းရ၍။ သံပကြွားကြွား။ ဥာဏ်
ဖြင့်လွှားလျက်။ သုံးပါးဝင့်ကမ်း။ ဤချောက်ခန်းမှ။ သာချမ်းမြေ့
ခိုင်။ ခုန်ပြီးနိုင်သား။ ဆွယ်မြိုင်မရှိ။ အသိတိစင်။ ထေရ်ကြီးရှင်တို့။
နားဝင်ရိုးထိ။ မကြံမိလည်း။ ခန့်ချီမေးမြန်း။ ငါ့နယ်ထွန်းသည်။
ကျယ်ဝန်း ပညာ။ သာရိပုတ္တရာ။ ကရုဏာ တိုက်တွန်း။ ဆု
ကြီးမှန်းသည်။ ကြိုးပမ်းမှုသည်။ ရှင့် ခမည်းကား။ တင့်ရည်း
ခေါက်ရက်။ ပန်နက်ပဋိညာဉ်။ ယှဉ်သားကိုယ်ထ။ ကျင့်လုံလ
ကို။ ဤမျှသင်းသီး။ ဆိုတုံ ပြီးသော်။ ရှာမှီး အသစ်။ အကြံဖြစ်
သည်။ စင်စစ်ဤသို့တဦးတည်း။

၁၀၆။ ကုပ်ကျစ်သေသတ်။ ဆုကြီးဝတ်ကို။ မချွတ်အန်
ကိုး။ ဖြည့်အံ့ကြိုးသည်။ ရှေးရိုးခရီး။ ရသေ့ကြီး။ တသီးတပါး။
ကျင့်တရားဖြင့်။ အများသခင်။ ဖြစ်အောင်လျှင်ဟု။ အောင်မြင်ရ
နိုး။ ရှင်ကားကြိုး၏။ ကျော်ဟိုးချီးသံ။ ကောင်းကင်လျှံမျှ။ ရဟံစ
သား။ နဝဂုဏေ။ ဂုဏ်မြို့တေကို။ လွတ်စေထားဦး။ မြင့်မြူးထက်
ဝါ။ အရာအထောင်။ အတောင်အစောက်။ စေတီမှောက်တွင်။
ထွားလောက်ပွတ်စင်။ ကြေးမှုံပြင်သို့။ ဆံတွင် ရန်ညင်း။ သီးခွံ
တွင်း၌။ ကြီးမင်းကိုယ်တော်။ လုံးရပ်သော်လည်း။ နှုသော်ဖြိုး
သား။ တန်ခိုးမလွှတ်။ ဆုံလေတတ်၏။ အမှတ်ဓမ္မတာ။ ဤမျှသာ
လျှင်။ အရာနက်နဲ။ မအံ့ရဲခဲ။ အထဲနက်ကျိ။ ဆုံးမရှိသည်။ သိရိဗဟို။
ကျေးဇူးကိုသော်။ မဆိုလေကောင်း။ ဥာဏ်ပေါင်း လင်းထိန်။
တရားရှိန်ဖြင့်။ အစိန္တေယျာ။ ဤသို့ကျော်သား။ မိုးမျှော်ထက်

ဆို။ ကျေးဇူးတို့ကို။ ဤသို့တင့်ရည်း။ ငါးပါးတည်းဖြင့်။ မသည်း
လွန်းဘဲ။ ရစမြဲသော်။ ။ ခဲ၏မမည်သေးဘူးတည်း။

၁၀၇။ အလွန်တင့်ကဲ။ မအံ့ရဲသည်။ အထဲချောင်နက်။ အ
ကျိုးဆက်ကို။ လွက်လွက်မျှသာ။ ကျင့်ငါးခါဖြင့်။ စစွာမမည်။
တန်ဖိမ့်ရည်သော်။ အခြည်အမွန်။ မပြီးတန်သည်။ မှန်တုံရကား။
တပါးကျင့်ရေး။ ရှိတန်သေး၏။ အစေးစင်စင်။ ရှာဦးကျင်မှု။ အ
ကြင် အကြောင်း။ ရှေးသူဟောင်းတို့။ ကျင့်ကောင်း လေဘူး။
သည်မှ ထူးသည်။ တဦးသီးခြား။ ဤတရားကို။ ဘာဘွားမြတ်
လောင်း။ ငါကျင့်ကောင်းဟု။ တချောင်းနှလုံး။ ဤသို့ သုံးလျက်။
သိမ်းကျုံးတွေတော်။ ရှာလတ်သော်တည့်။ သူတော်ပုဏ္ဏား။ ရှင်
ဘာဘွားကား။ ရှည်လျားမဆွ။ သုံးလူ့ ဘတို့။ လွှက်နည်းမှီး။ အပြစ်
သီးဖြင့်။ ပုံကြီးတဆူ။ ပမာမူလျက်။ အယူကြံခက်။ သူ့အမျက်
အား။ နှုတ်လက်မငံ။ အောင့်၍ခံသား။ သည်းညံ့ခန္တီ။ ပါရမီကို။
ရှေ့ဆီလည်းထား။ ကသိုဏ်းလားသို့။ မပြားလုံးခြံ။ မြင်လတ်တုံ
က။ ဥသိုထို၌။ ကျင့်နှစ်မြို့က်လျက်။ မှတ်ပိုက်ထားသို။ ဤသို့ဆို
သည်။ ။ မြတ်ကိုယ်နဲ့ဘော်ပွဲမှူးတည်း။

ဣမံ တုံဆဋ္ဌမံတာဝ၊ ဧဋ္ဌံကတွာသမာဒိယ။ တတ္ထအနွေစ္စမာန
သော၊ သမ္မောမိပါပုဏ်ဿသိ။

တာဝသ။ သုမေဓာရသေ့။ တုံ၊ သင်သည်။ ဆဋ္ဌမံ၊ ခြောက်ခု
တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဣမံ၊ ဤခန္တီပါရမီကို။ တာဝ၊ အ
စဉ်သင့်။ ဧဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိယ၊ ဆောံတည်လေ့။
တတ္ထ၊ ထိုခန္တီပါရမီ၌။ အနွေစ္စမာနသော၊ နှစ်ခွသော နှလုံးမရှိ
သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောမိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပါပုဏ်ဿသိ၊
ရောက်လတုံ။

၁၀၈။ အဆက်ဆက်လျှင်။ သို့သက်တာလှမ်း။ မှာဘက်
ကမ်း၌။ အိုရွှမ်းသေပျောက်။ ဤမျှလောက်သား။ အနံအောံခန္ဓာ။
သတ္တဝါကို။ အညာ ဆန်တက်။ ကူးတို့မဂ်ဖြင့်။ မှာဘက်တိုင်
အောင်။ ပို့ပိမ့်ဆောင်သည်။ အမောင် လိမ္မာ။ သုမေဓာ။ ။ မြေ

ခြာမဏ္ဍိုင်၊ ပင်ရိပ်မြိုင်၌၊ ဦးကိုင်နဂိုရ်၊ ပြည်ဗဟိုသို့၊ ရောက်လိုမှု
ကား။ ကြီးဖြစ်လားဖြင့်။ အများဆက်ဆံ။ လောကဓံလျောက်။
ရောက်သည်ကျိုးမဲ့။ ဝါဒီချဲ့သား၊ ကဲ့ရဲ့ကစ။ ရှုတ်ချဆိုမည်။ သူ့
ရိပ်ရည်ကို၊ ငဲ့ဆည်တွယ်ဘာ၊ အောင့်အည်းကာလျှင်။ ။ မြဲစွာ
မျှတတ်အားစေလသေး။

၁၀၉။ အပွေဟုတွား၊ တွက်မိမှားသား၊ ရှေးဖျားအနည်း။
တခွန်းတည်းလျှင်၊ အည်းအည်း၊ ဩဩ။ နင်ငါလောဟု။ ဖြန်း
တောချုတ်ချယ်၊ ဆိုစဉ်ဝယ်လျှင်၊ အကျယ်အပွား၊ တက်ရေဖျား
သို့၊ အမြားအမြောင်၊ မိုးထိအောင်လျှင်၊ တောင်ရှိမောက်မောက်။
ချောင်းနှယ်ပျောက်လျက်၊ သူငါ့ကိုတို့မှာ။ ဆွေ၊ မြင်းပါဖြင့်။
မသာနှုတ်ချည်၊ ဆုန့်ဆုန့်စည်သား၊ ရေယည်ခုံငြင်း၊ စကားဖျင်း
ကို၊ ကန်သင်းခန္တီ၊ ပါရမီဟု၊ အဆီဖြောင့်တန်း၊ ဆည်ရိုးသန်းက။
မာန်ကျန်းမျက်ပါ၊ လင်းပြည့်စွာသား၊ ရန်ရှာခိုက်ဆဲ၊ စံလေမြဲဟု။
ဝမ်းထဲကြံငါ၊ ပိုက်၍သော်လည်း။ ။ မှောက်တော်သိုတတ်
အားစေလသေး။

၁၁၀။ ဝါစာဖရသ်၊ ကြမ်းသည်နှုတ်ဖြင့်။ ရန်ချုတ်ဆိုင်
ဖြိုင်၊ မနာနိုင်တည့်။ မိတိုင်ဘရောက်၊ မအောင့်စောက်သော်။
လျှောက်အံ့မင်းမှာ၊ လာဟုငင်၏။ ထိုတွင်မလိုက်၊ နင်ချင်းတိုက်
လျက်၊ လွယ်ဖယ်ဆက်လည်း။ လက်သာမတန်၊ လွန်ချင်းလွန်မှု။
တွင်ကန်အုတ်ခဲ၊ စွဲ၍မဆုံး၊ နှလုံးညစ်ပုတ်၊ မနိုင်ယုတ်သော်။ သေ
စုတ်တိုင်အောင်၊ ထားလှံထောင်၍၊ မရှောင်သီးကြ၊ အကြံငတို့။
ဤမျှရန်ပွား၊ အပြစ်များကို၊ နှုန်းထားသံဝေ။ ရလေလေလျှင်၊ နေ့
ရေသိမြော်၊ အပြစ်ဘော်၍။ ။ မှောက်တော်သိုတတ်အားစေ
လသေး။

၁၁၁။ အကျယ်အကျယ်၊ မငြိမ်းဘွယ်လျှင်၊ ယိုးမယ်ဖွဲ့ဖွဲ့။
ကဲ့ရဲ့နှောင့်နှေး။ မကောင်းဆေးဖြင့်၊ အမေးထင်ထင်၊ လိုရာငင်
၍၊ ကွယ်မြင်သူထွောင်၊ ပလေဆောင်သား၊ ဟုတ်ယောင်မသား။
လူ့စကားကို၊ ထိပ်ဖျားတွပ်တွပ်။ မိုး၍ဟပ်သား၊ စွယ်သပ်ဆိပ်

မျိုး။ ငန်းနှင့်နိုး၍။ ဆေးရိုးအဖျဉ်။ ခန္တိညည်ဖြင့်။ ကောင်းမည်
စိတ်ချေ။ ဆိုလေစေဟု။ ကုတ်သေကိုယ်တို့။ အောက်ယုတ်ကြို့
လျက်။ ဆိုမြို့ဖြေဖြေ။ ညံ့သောထွေဖြင့်။ ကြန်သေကုဟန်။ သမား
မွန်သို့။ ။ မန္တန်ယှဉ်တတ်အားစေလသေး။

၁၁၂။ သမုဒ္ဒရာဇ်။ ပင်လယ်မြစ်လည်း။ ခုနစ်တောင်မွန်။
အသကဏ်နှင့်။ မြို့ဟန် ခြင်းရာ။ စကြဝဠာ၌။ ဆိုက်ကာသမြို့။
ကမ်းနှုတ်ဖို့လျက်။ တို့၍စွဲ၏။ ဆကဲထိုထက်။ လူတို့ထွက်သား။
အမျက်ပဋိဇာတ်။ ရေးရွတ်ငြိးကြည့်။ ရေလျှင်ပြည့်လည်း။ အ
ထွဋ်မကောင်း။ တိတ်တိတ်အောင်းသား။ ကမ်းတောင်း ခန္တိ။
ကျောက်တန်းစိ၍။ အဖိထားမိ။ ဆည်လင့်တိက။ ရန်ညှိမဖို့။ သန့်
သီးကိုယ်ဖြင့်။ အလိုအလျောက်။ ချမ်းသာရောက်၏။ ရေမြောက်
အခမ်း။ ကမ်းနှင့်ထွေရော်။ ဤသို့သော်လည်း။ မှောက်တော်ရှင်
မွန်။ သူ့စောင်းမာန်ကို။ ။ မဆန်ယှဉ်တတ်အားစေလသေး။

၁၁၃။ ဂိဗ္ဗန်ကါလေ။ ပူခါနွေ၌။ မိုးခြေတက်ချုပ်။ မုန်တိုင်း
ဟုပ်၍။ တိမ်ပုပ်ပွဲသွေ။ တဖျင်ဌေလျှင်။ အငွေ့ဖီးခိုး။ မြူအမျိုး
ကို။ ထစ်ကြိုးရှာဟုန်။ မိဗန်းပဇ္ဇန်ဖြင့်။ ငြိမ်းကုန်သည်ချည်း။ ထို
၏နည်းလျှင်။ သိမ်းပြည်းဖြစ်အောင်။ လွှင့်တင်းဆောင်သည်။ ရန်
ဘောင်အမျက်။ အရိုးထွက်လည်း။ ညံ့လက်ချချ။ လျော့တိက
လျှင်။ ရေစရောက်လေ။ ဖီးသို့သေ၏။ မထေမဲ့မြင်။ မြူမှုန်တင်
လည်း။ ရေစင်သွန်းမျိုး။ ခန္တိမိဗန်းဖြင့်။ မျက်ငြိုးငြိမ်းစေသည်။
သည်းစွေလျက်။ နေ့ရေမခြာ။ ညှာ၍သော်လည်း။ ။ မှောက်
တော်ကြည့်တတ်အားစေလသေး။

၁၁၄။ ဘေးဟူသမျှ။ မျက်နှာဝကို။ စနသေသတ်။ ကျည်း
လျှိုခတ်သို့။ မလွတ်ကြီးငယ်။ ဖုံးပိတ်ကွယ်၍။ အပါယ်နရက်။
တံခါးရှက်လည်း။ ငြိမ်သက်ခန္တိ။ သည်လျှင်ပီဟု။ သွေးသိဌ်ချိုး။
မှီး၍လည်းကောင်း။ အောင်းကကျေပွန်။ အရေမွန်သည်။ မှန်တုံ
ရကား။ လက်ချားပလေ။ မှဲ့မည်းချေ၍။ ငြိမ်းနေကိုယ်ပင်။ နှလုံးရှင်
ကား။ ဘေးစင်ရန်ရှောင်။ သူများ ဘောင်၌။ မအောင်ဘူးမြဲ။

အောင်ဆက်သို့။ သူရဲပင်ကို။ သူတော်ထိုဟု။ ဆို၍လည်းကောင်း။
 ဆဲမောင်းလွန်ကြား။ ပြုသကားဟု။ ပြီးထားရန်စို။ တုံ့ပြန်လိုမှု။
 နှောင်းဆိုသူကား။ တော်တရားလျှင်။ ရှေးဖျားသူထက်။ အရှုံးနက်
 ဟု။ စက်မွေသတ်။ ဂါထာပါဌ်ဖြင့်။ မှတ်၍လည်းကောင်း။ ဤလူ
 ပေါင်းအား။ ကျိုးကြောင်းကုန်အောင်။ စိစစ်ဆောင် လျက်။ အ
 မောင်သုံးသည်။ ။ နှလုံးယဉ်တတ်အားစေလသေး။

ယထာဝပထဝီနာမ၊ သုစိမ္ပိအသုစိမ္ပိစ၊ သဗ္ဗံသဟတိနိက္ခေပံ၊
 နကရောတိပဋိဗ္ဗဒ္ဒယံ။

တထေဝတုံပိသဗ္ဗေသံ၊ သမာနာသမာနက္ခမော။ ခန္တိပါရမီ
 တံဂစ္ဆာ၊ သဗ္ဗေမိပိပါပုဏိဿတိ။

ပထဝီနာမ၊ မြေကြီးမည်သည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သုစိမ္ပိ၊ စင်ကြယ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ အသုစိမ္ပိ၊ မစင်
 ကြယ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ နိက္ခေ
 ပံ၊ စွန့်ခြင်းကို။ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏။ ပဋိဗ္ဗဒ္ဒယံ၊ မုန်းခြင်းချစ်
 ခြင်းကို။ နကရောတိယထာ၊ မပြုသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူ
 လည်းကောင်းလျှင်။ တုံပိ၊ သုမေဓာရသေ့သည်လည်း။ သဗ္ဗေ
 သံ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား။ သမာနာသမာနက္ခမော၊ ညီညွတ်
 သောအာရုံမညီညွတ်သောအာရုံ၌သည်းခံသည်ဖြစ်၍။ ခန္တိပါရ
 မီတံ၊ ခန္တိပါရမီကို။ ဂစ္ဆာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေမိပိ။ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်
 သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတုံ။

၁၁၅။ ပမာတသီး။ နည်းဖြင့်မှီးလည်း။ မြေကြီးခြင်းရာ။
 ဓမ္မတာကား။ မာလာကျိကျ၊ စသည်စု၍။ စတုဇာတိ။ နက်ကျိ
 လေးမည်။ နံသာရည်ဖြင့်။ အကြည်ပွတ်ကျံ။ မံသော် လည်း
 ကောင်း။ အဲမောင်းစူးလှံ။ အလံရာထောင်။ တိုင်အောင်ကျယ်ဝ။
 တူးဆိတ်ဆွလျက်။ တလ္လရိရည်။ သရော်နည်ဖြင့်။ ပုပ္ဖပြည်ရေ
 ညွန့်။ သွန်သော်လည်းကောင်း။ မခြောင်းမျက်မာန်။ မွန်မမွန်ဟု။
 အနိတန်လည်းဟူ။ အောင့်ကျင့်မှုဖြင့်။ ဌ၊ စုခြင်းရာ။ မရှိပါတည့်။
 ခံကာသမြို့။ မြေကဲ့သို့လျှင်။ ကိုယ်တို့တိုင်းရှဲ့။ မငဲ့သူအား။ စီးပွား

တွင်ကျယ်။ တာတွယ်နေကံင်။ ရှိသောရှင်သည်။ နင်သင်စသား။ နှိမ့်ချဆိုလေ။ နှုတ်မချေကို။ နေ့ရေအမောင်။ သည်းခံရှောင်၍။ ။ ပြည်ခေါင်တိုင်ဆုပြီစေလသေး။

၁၁၆။ မသန့်မသက်။ နံစော်စက်သား။ မြေခွက်အပြည့်။ ဘင်ပုပ်ထည့်၍။ ဧည့်မှု စလွှာ။ လက်ဆောင်ပါလျက်။ တကာဆွေဝှမ်း။ ယင်းသင်းကမ်းလည်း။ မလှမ်းလင့်ထွန်။ မယူမှန်က။ သင့်ဝန်သင့်ဌာ။ သင့်အိမ်ရာသို့။ ပြန်ကာသမြို့။ ဤကဲ့သို့လျှင်။ ငါတို့လူ့ပြည်။ ရန်သူသည်တု။ မကြည်သောလျှောက်။ နှလုံးကောံနှင့်။ ပတောက်ပရစ်။ အပြစ်ရှာရှာ။ မြည်တမ်းလာအံ့။ မသာနား၌။ သူအဓိက်ကို။ မကြိုက်ရကား။ အစားမြည်တမ်း။ မလှမ်းသောတူ။ ဆုလှယ်မလို။ မဆိုခဲ့က။ လွတ်စွတို့မှာ။ သူတို့သာဟု။ ပမာလိုက်လျော်။ ကြံ၍ သော်လည်း။ ။ မှောက်တော် သည်းခံ ချီစေလသေး။

၁၁၇။ ပစေးပဦ။ နင်သင်ဟူ၍။ ရန်သူမကြိုက်။ နားပါးအိုက်မျှ။ အဓိက်တို့မှာ။ စုတုံ လှာသား။ တခါငုံလျက်။ မတုံမတည်။ သူရူးသည်လျှင်။ အမြည်အတမ်း။ နှမ်းသည်ဖြစ်၍။ အောံမေ့မှာမှာ။ ယောင်ထည့်ရာကို။ လိမ္မာသသူ။ ဘယ်သူသင့်တု။ ပြုလေရာအံ့။ ယုတ်မာအောက်သူ။ မတော်မူတည့်။ ပြု။ စုစောင်းမာန်။ ထန်သောအလျှောက်။ သည်းခြေနေကံင်၍။ သအောက်သအုန်။ မျက်သုန်သုန်တည့်။ မှန်မှန်ဆန်ဆန်။ အလွန်အကျ။ ချည်ဆူးထည့်ရာ။ မထောင်းတာဘဲ။ မြိုင်၍မဲသော်။ မလွဲမထူး။ သွပ်ရူးပါသည်။ မည်တတ်ရှာချိမ့်။ အနိမ့်အကျ။ ဤသို့စသည်။ ကံ ငစေ့ရေ။ ဖြေ၍သော်လည်း။ ရှင်ကျော်ကြံတက်။ သူ့နှုတ်ထွက်ကို။ အနှက် ခန္တီ။ ထည့်ရ ကျီဟု။ ။ နောက် ဒီတိုက် ခန်း ကျီစေလသေး။

ခန္တီပါရမီခဏ်းပြီး၏။

(ဆ) သစ္စာပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေတ္ထေကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘဝိဿရေ။ အညေပိဝိမိ
နိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာဗေမိပိပါစနာ။

ဝိမိနန္တော တဒါဒက္ခိံ၊ သတ္တမံသစ္စပါရမိံ။ ပုဗ္ဗ ကေဟိမ
ဟေသိဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုပြုတတ်
ကုန်သော တရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေဝ၊ ဤခြောက်ပါးတို့
သည်သာလျှင်။ နဘဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ အညေ၊ ဤခြောက်
ပါးမှတစ်ပါးကုန်သော။ ဗေမိပိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏အဖြစ်
ကိုရင့်မာစေတတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဓမ္မာအပိ၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ဝိမိနိဿာမိ၊ ရွေးချယ်ဦးအံ့။

ဝိမိနန္တော၊ ရွေးချယ်သည်ရှိသော်။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။
ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသိဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်။ အာသေဝိတံ၊ ရှေး၍ ဖြစ်အပ်ထသော။ နိသေဝိတံ၊ အဘန်
တလဲလဲအမြဲ ဖြစ်အပ်ထသော။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။
သစ္စပါရမိံ၊ သစ္စာပါရမီကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဒက္ခိံ၊ မြင်တော်
မူ၏။

၁၁၈။ သတ္တရတနာ။ စကြာကစ။ စိုးမိုးရ၍။ ခွန်သလေး
ကျန်း။ စတုရန်း၌။ ရစ်သန်းလကျော။ စက်ရာဇာသို့။ ရတနာစစ်။ အ
စုံဖြစ်လျက်။ ခုနစ်ဗေမာဏ္ဍင်။ ဗေမိအင်ဖြင့်။ စက်ရှင်ဓမ္မရာဇ်။ ငါ
သားဖြစ်၍။ ဖွင့်လှစ်ညီးညီး။ သစ္စာတီးကို။ စင်းသီးဖြန့်လွှား။ ထေရ်
မြတ်ဖျားတွင်။ လျှင်လျှားရိပ်ခြည်။ သိနားလည်သည်။ ညာတည်
ထိုက်စွာ။ သာရိပုတ္တရာ။ သန္တာဆည်းပူး။ ဘုရားဖူးသည်။ ရှေး
ဦးပတ္တနာ။ ထိုရော်ငါကား။ ခြောက်ခါစေ့အောင်။ ဤသို့ဆောင်
လျက်။ ထွတ်ခေါင်ပြုတတ်။ အကျင့်ဝတ်ကို။ ရည်မှတ်သားပြီး။
သင်းသီးတဘန်။ ကြံတုံပြန်၏။ မတန်မရာ။ သည်တည်းသိလျှင်။
အလျာဆောက်ဦး။ မဟူတန်စွာ။ ရှိသေးရာ၏။ ပွင့်ညှာသားသား။

ကျင့်တပါးလည်း။ ရှိငြားတုရား။ ဖြည့်အံ့ငှါဟု။ ထိုခါ ဘာသာ။
ရသေ့များကား။ ။ စူးစားရှာတွေ့ဘော်လတ်တည်း။

၁၁၉။ ထိုသို့တွေ့ဘော်။ ရှာလတ်သော်တည်း။ သူတော်
ရှေးများ။ မြတ်ဘုရားတို့။ မုသားစောင့်ရှောက်။ သီတင်းလျှောက်
လျှင်။ မကောက်ဥဇု။ ဖြောင့်ဖြောင့်ပြုလျက်။ ဆိုမှုနှုတ်ထွက်။ မ
ပျက်စပါ။ ရိုးမွန်စွာသား။ သစ္စာပါရမီ။ ဤသည်အကျင့်။ ခုနစ်
ဆင့်ကို။ စွင့်စွင့်ကျောက်ဆောင်။ ဘုံနန်းခေါင်သို့။ ဥာဏ်ရောင်
မျက်စိ။ ရှုမိထစ်ထစ်။ မြင်တုလစ်သော်။ ဆုသစ်ရစ။ ရှင်၏ဘ
ကား။ ကျယ်ဝခြင်းရာ။ ဆိုရေးမာသား။ သစ္စာထိုဤ။ ပါရမီကို။
သွေးသီ ထုံးနည်း။ ဥပမည်းဖြင့်။ ကြပ်တည်း။ ကျင့်လို့။ ဤသို့ဆို
သည်။ ။ ကိုယ်ကိုတိုက်တွန်းဆော်လတ်တည်း။

ဣမံတွံသတ္တမံတာဝါဒဋ္ဌံကတွာသမာဒိယ။ တတ္ထအန္တော
စနော၊ သမ္မောမိံပါပုဏိဿသိ။

တာဝသ၊ သုမေခါရသေ့။ တွံ၊ သင်သည်။ တာဝ၊ အစဉ်သင့်။
သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဣမံ၊ ဤသစ္စာပါရမီ
ကို။ ဒဋ္ဌံ၊ ဖြစ်စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိယ၊ ဆောက်တည်လေ့။
တတ္ထ၊ ထိုသစ္စာပါရမီ၌။ အန္တောစနော၊ နှစ်ခွသောစကားမရှိ
သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သမ္မောမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿ
သိ၊ ရောက်လတုံ။

၁၂၀။ ကြောက်ငြင်လန့်စိုး။ လူညစ်ဆိုးအား။ ကွယ်ကိုးမှ
ရာ။ ဖြစ်စိမ့်ငှါဟု။ ကျွတ်စွာလွယ်ကူ။ ဆုမယူဘဲ။ ခက်ရာရဲသည်။
ဖအဲလိမ္မာ၊ သုမေခာ။ ။ သစ္စာတပါး။ ဤစကားသည်။ ဘုရားအ
မွန်။ စင်စစ်မှန်၍။ ဆန်ထွန်မျက်ကွယ်။ သဘောပယ်၏။ ရိုးမယ်မာ
ယာ။ လှည့်ပတ်ရှာသား။ သစ္စာမစောင့်။ မဖြောင့်သသူ။ လူမှု၍
လည်း။ အသည်းအပြင်း။ ကြောက်မင်းဝကျယ်။ အငယ်အကြီး။ ဝိ
စိနိုးသား။ အသီးငါးစု။ မကောင်းမှုက။ စသည်အမှု။ ဟူဟူသ
ရွှေ၊ တွေ့တွေ့ရာရာ။ ညွှာတာသဖြင့်။ မကျင့်လိမ့်မည်။ မတည်မ
ရှိ။ ချုံ့သို့ပြီမျှ။ မှားမိသည်ချည်း။ အပြစ်သည်းဟု။ စောင့်စည်းမ

သား။ ကြည်ရှောင်ရှားလျက်။ ဘုရားအလျှာ။ သူတော်စွာတို့။
သစ္စာမှန်ကုန်သည်တိတည်း။

၁၂၁။ ကြားသိလျက် လျက်။ မမှန်၍။ ကွယ်ပြန်သ
သူ။ ဤလူတလွှား။ အလျှာထားကား။ သိကြားမာတလိ။ မဏိရတ
နာ။ စကြာဖြစ်စေ။ ကြိုက်ပါလေ၍။ ရှိသေဆုကောင်း။ အားတိုင်း
တောင်းလည်း။ မွေလောင်းရာထား။ သားယောက်ျားမျှ။ မဘွား
စပါ။ မိန်းမသာတည်း။ အခါရှည်လျား။ ဘွားအောင်များလည်း။
ဖြစ်လားကြပုံ။ လာတုံနဲ့က။ သားမှဆုတ်၍။ အဟုတ်ကျေးကျွန်။
အိမ်ထောင်ဝန်လည်း။ မမှန်ချို့တဲ့။ ဆိုဘွယ်မဲ့ဟု။ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်။
ဤသို့မြင်၍။ အုတ်အင်ကိုယ်ရုံ။ ကိုယ်တို့တု။ မကံ့ရကား။ ပြက်
မသားကို။ ဘုရားဆောက်ဦ။ ရှာသောသူတို့။ မတူပါရှောင်း။ ဖြစ်
ပေါင်းများစွာ။ ရှည်မြင့်ကြာလည်း။ သစ္စာလည်းမှား။ ပြက်မ
သားဖြင့်။ စကားချွတ်သည်မရှိတည်း။

၁၂၂။ မချွတ်သစ္စာ။ ယခင်ခါ၌။ မှန်စွာကျင့်တတ်။ ဗေဒိ
သတ်တို့။ နှုတ်လွတ်စူးစူး။ လျှာမထူးသည်။ ဆိုဦးဆိုမှန်။ ဘယ်
သူတန်၍။ ကေနံတန်းတန်း။ မြားသို့ညွှန်းသား။ တခွန်းစကား။
သစ္စာအားဖြင့်။ သုံးပါးမဲ့ အောင်။ ဟူးဟူး လောင်သား။ လယ်
ခေါင်ရေခံပြီး။ ဆဉ်တန့်တီးလျှင်။ မီးကိုဆုံးမ။ မျောကျတုံလေ။ စီး
သောလှေသည်။ ရေယက်ကမ်းဆွဲ။ ပင်လယ်ဝဲ၌။ ကြံခဲလက်ချ။
သေစပါးနီး။ ရောက်လုပြီးလည်း။ လွတ်ကြီးလွတ်နိုင်။ ပိုင်ပိုင်သ
သ။ စိုးတရလျှင်။ နေလသော်လည်း။ မပေါ်ဝံ့တွန်။ ရှင်ရှိကျွန်သို့။
မဆန်အာဏာ။ လိုတော်ပါ၏။ မရွာပဇ္ဇာန်။ လေတိဟုန်လျက်။
ဖုန်ဖုန်မြူဆောင်။ မိဗန်းလျှင် ခေါင်လည်း။ ရှောင်ဟု ကောင်း
ကောင်း။ ဆရာမောင်းက။ တသောင်းရေဒဏ်။ ပြည့်သည်မှန်
သို့။ သည်းထန်၍မိဗန်း။ ကန်ချောင်းပြီးမျှ။ ရွာတုရသား။ အဆအ
ရာ။ ဤသို့သာလျှင်။ သစ္စာစကား။ လူ့စီးပွားကို။ ထွေပြားဆောင်
သည်။ မြားမြောင်ရမ်းရမ်းမိမိတည်း။

၁၂၃။ အမှန်အမှန်။ ဆိုမိထွန်သား။ အမွန်သစ္စာ။ ကိုးကွယ်

ရာဟု။ မဟာသတ္တော်။ သူထင်ကျော်တို့။ စွဲခေါ်မပြု။ ဆေးမကု
တည့်။ သေလုရှားရှား။ မြွေဆိပ်ပူး၍။ မူးသော်လည်းကောင်း။ သည်း
ထောင်းဆိပ်ဝ။ အစိမ့်ရသား။ မြားမထောက်ထောက်။ ရင်လယ်
ဘောက်၍။ မိန်းရှောက်ပြူးတူး။ မေးမထူးလျှင်။ မူးသော်လည်း
ကောင်း။ ရာဟောင်းလောင်းသား။ တွင်းခေါင်းသာမျှ။ မျက်ကွင်း
ဝ၌။ သစ္စကြိယာ။ ပြုကာမပြု။ မြင်ပြန်လိုဟု။ ဆိုသော်လည်း
ကောင်း။ ဤလုံးပေါင်းသီး။ အကြောင်းဖြစ်လား။ ကြိုက်လတ်ငြား
မူ။ သိကြားကုဌာ။ မလွတ်သာတည့်။ သစ္စာနှုတ်သီး။ မနှုန်ကြီး
ဖြင့်။ ကျော်ချီးစေအောင်။ အငြိမ်းဆောင်သည်။ «အခေါင်မြို့
တေလထိတည်း။

၁၂၄။ ဝသုန္ဓရေ။ ဤမြေသော်လည်း။ စေါင့်စည်းမသီး။
ကျင့်သောအားဖြင့်။ စကားသစ္စာ။ မှန်သောခါကား။ ဩဇာလေး
နက်။ ပေါ်ဆိတ်တက်၍။ နှုတ်မြက် သစ်ပင်။ ဆေးဘက်ဝင်၏။ အ
ကြင်သောခါ။ ဤသစ္စာကို။ အရာချွတ်လွှဲ။ မသုံးစွဲတည့်။ စဉ်းလဲ
စကား။ မှားလတ်တုံအံ့။ မြေခုံစည်းတန်း။ မသားထွန်းသား။ တ
ကျွန်းပတ်ရုံ။ တနိုင်ငံ၌။ အသံမသီး။ ပြက်စကားကို။ မကြားစလို။
အောင်လိမ့်ဆိုသို့။ ပေါ်စို့ရသာ။ မြေဩဇာလျက်။ တထွာတ
တောင်။ လက်ချပ်ဘောင်လျှင်။ နက်ချောင်ဝပ်နစ်။ အောက်လျှိုး
ဖြစ်၍။ ခါးချစ်ဆေးဝါး။ လူတို့စားလည်း။ နာဖျားမလွတ်။ ဥပဒ္ဒ
ဝေါ။ ဘေးဘျင်းပြော၏။ သဘောတရား။ စကားသစ္စာ။ မှန်သော
ခါနှင့်။ ယွင်းရာမမှား။ ဤနှစ်ပါးကို။ နှုန်းထားဘွေတော်။ ရှာတု
သော်လည်း။ အကျော်သစ္စာ။ စကားသာလျှင်။ ပြည်ရွာရပ်သား။
လူ့စီးပွားကို။ အမြားအမြောင်။ ကြီးကျယ်ဆောင်သည်။
ကုန်အောင်မြေနှင့်တရှိတည်း။

၁၂၅။ အထွေအထွေ။ စွဲဝေကြောင်းခြာ။ နီးသို့ဖြာမျှ။ နည်း
နာစိလျှင်။ ထုံးပုံယှဉ်လျက်။ ပဋိညာဉ်အပြား။ အင်ငါးပါးနှင့်။ စ
ကားအဖြည့်။ စုံပြည့်သွေးသွေး။ အမေးငါးထွေ။ အဖြေလေးပါး။
မှတ်သားပွဲထိုင်။ ဆိုကုန်နိုင်၍။ ဦးကိုင်ကျင့်တမ်း။ လူမှုကျမ်းလျက်။

နှုတ်အင်းချချ။ အစအလယ်။ အကျယ်အဆုံး။ သီကုံးပန်းမာလ်။
လက်ရွေးဆန်သို့။ တတ်ပွန်တနည်။ ဝံစတည်လျက်။ အခြည်အ
ရိပ်။ အသိပ်အနယ်။ လှယ်ဖယ်လည်းချို။ စည်းသိပါးဝ။ နိမ့်ကျချေ
တင်။ အငင်အလိုက်။ အခိုက်အတန့်။ အကွန့်အရှည်။ လည်လည်
ပတ်ပတ်။ ညီညွတ်လျောက်လျား။ စကားဖိုမ။ စုံအောင်ရလျက်။
ကုံငသို့စင်။ ပညာရှင်သည်။ ဖြစ်ကျင်ကစား။ စကားအရာ။ အင်္ဂါ
လေးတန်။ မပွန်နိုင်သော်။ ရာသူတော်လည်း။ မကျော်စောပါ။
နှုတ်လျှာလေးဖန်း။ မျက်သို့သွမ်း၏။ ရှေးလမ်းကျင့်တီး။ သဘော
မှီး၍။ ရေးကြီး ခွင့်ကျယ်။ ဖြောင့်တန်းသွယ်လျက်။ ပိုးမယ်မ
ကွက်။ ဟုတ်အောင်ထွက်သား။ လျှိုဝှက်မဆို။ သူ့ကိုသော်သာ။
အညါလည်းထီး။ ဘုရားအတူ။ ဘယ်ရပ်သူဟု။ ကျိုက်ဆူဟိုးဟိုး။
ကြိုးသည့်မိဃ်းသို့။ အမျိုးစဉ်ဆက်။ ချမ်းသာလျက်ပင်။ အသက်
ရာထောင်။ ကုန်အောင်မမေ့။ မစေ့ဟင်းလင်း။ လူ့ခံတွင်းတွင်။
တျင်းတျင်းကျံကျံ။ ချီးမွမ်းသံတည့်။ နားခံဟူးဟူး။ ဆယ်ရပ်ကြွေး
၏။ အထူးအဆန်း။ ဤသို့ထွန်းသား။ တခွန်းတတ်ပွန်။ သစ္စာမွန်
ကြောင့်။ ရိုးမွန်နှုတ်သီး။ ဆို၍ပြီး သည်။ ။ ပွားစီး အတိုင်းမ
သိတည်း။

၁၂၆။ ဤသို့မရှား။ သစ္စာအားဖြင့်။ အမျှား အကျယ်။ အ
သွယ်သွယ်လျှင်။ အံ့ဘွယ် ထူးဆန်း။ စီးပွားထွန်း၏။ အပန်းတ
ကြီး။ ကျော်ချီးလောက်အောင်။ စီးပွားဆောင်သား။ လူ့ဘောင်ဇ
ကန်။ ရှေးသူမွန်တို့။ မွန်တုံရကား။ ဆုသစ်ငြားသည်။ ဘာဘွားသူ
တော်။ ရှင်တုံသော်လည်း။ သုံးဘော်သွင်။ ဖြစ်ရည်ထင်လျက်။
ဦးတင်ဆုရ။ ယနေ့စသည်။ ထိုမျှကမ္ဘာ။ သင်္ချာအခန့်။ နောက်အ
မွန်၌။ လိုလွန်မအား။ လှံထားစည်တန်း။ လက်နက်ဝန်းလျက်။ ရှေ့
တွန်းနောက်ငင်။ ပြုရချင်လည်း။ မရှင်လေးပြစ်။ ကိုယ်တစာစ်
ကို။ နှစ်၍လည်းကောင်း။ ဖြားယောင်းအလို။ ပါအောင်ဆိုလျက်။
သပြီ ဟ်ထောက်ပင့်။ ကိုယ်ရှည်မြင့်၍။ ရွှေနှင့်ငွေကြေး။ ဥစ္စာ
ပေးလည်း။ မလေးအောက်မေ့။ မြေမရွှေသို့။ နှုတ်တေ့ကိုယ်စီး။

သုံးမုသားကို။ ရှောင်ရှားကန်မြစ်။ ပစ်၍လည်း ကောင်း။ လိုဟု
တောင်းသား။ အသောင်းကျေးဇူး။ ဥာဏ်ပွင့်ဖူးကို။ ဆိုဦးစကား။
သစ္စာအားဖြင့်။ ။ဘာဘွားဆုယူခူးလသေး။

၁၂၇။ အမျက်ပြု။ ရှု။ မသူတော်စွာ။ မာယာစဉ်းလဲ။ ပြက်
မြဲနုတ်ထွက်။ အောင်ခက်၍သည်။ ပွဲလေးတည်တွင်။ ပျားရည်
ရွဲရွဲ။ ရည်မမြဲတည့်။ ချွတ်လွဲယမ်းတမ်း။ ကောက်သည်ဝမ်းဖြင့်။
ပေါ်ဆမ်းလိမ်းကျံ။ မုသားသံကို။ လေးထုံစုံဘက်။ ရှိတိုင်းထွက်
၍။ စစ်မက်ပြုခါ။ မအောင်ရာတည့်။ သစ္စာတခွန်း။ နှုတ်နေထွန်း
က။ တကျွန်းသေဌ်နင်း။ မင်းဟုဖြစ်လေ။ သစ္စာသွေက။ မကျေမ
လွတ်။ မတတ်အားသည့်။ လူမည်သည်လည်း။ မတည်နှုတ်ထွက်။
သစ္စာယွက်က။ ထိပ်ထက်သံမှို။ နှက်သည့်ကိုယ်သို့။ လိုလိုရာရာ။
မလွတ်သာတည့်။ သစ္စာ၍ယင်း။ ကိုင်၍ နှင်းလျက်။ ခြေရင်း
လက်ဝေ။ ခံစေကာမြို့။ ထိုသို့မဟုတ်။ လေသုတ်ဆီမီး။ သေဝနိုး
သို့။ နှုတ်သီးဥပစ္ဆေ။ သစ္စာလေဖြင့်။ အကွေအကွင်း။ အဖျင်းအ
သိမ်။ တိမ်စေကာကာ။ ဤသို့သာလျှင်။ သစ္စာအောင်စည်။ တ
ချက်မြည်က။ မည်သည်သသူ။ မဟူရာရှောင်း။ သူကောင်းသူနပ်။
အောင်ချာချုပ်သား။ နှုတ်အုပ်မြဲစွာ။ စည်သစ္စာကို။ ။သံဝါအ
မောင်ကျူးလသေး။

ယထာပိဩသမိနာမ၊ တူလဘူတော သဒေ ဝကေ။ သမ
ယေဥတုဝဿေဝါ၊ နဝေါက္ကမတိဝီထိတော။

တထေဝတွံပိသစ္စေသု၊ မာဝေါက္ကမသိဝီထိတော။ သစ္စပါ
ရမိတံဂစ္ဆာ၊ သမ္မောမိ ပါပုဏိဿသိ။

ဩသမိနာမ၊ သောက်ရှူးကြယ် မည်သည်ကား။ သဒေဝ
ကေ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ လူ၌။ တူလဘူတော၊ ချိန်
နှင့်တူသည့်ဖြစ်၍။ သမယေဝါ၊ ညဦးသန်ခေါင်မိုးသောက်ရောင်
အခါ၌လည်းကောင်း။ ဥတုဝဿေဝါ၊ ဆောင်းနွေမိဃ်းဥတု၌
လည်းကောင်း။ ဝီထိတော၊ သွားသောခရီးမှ။ နဝေါက္ကမတိ ယ
ထာ၊ မလွန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူ လည်းကောင်းလျှင်။

တံဝိ၊ သင်သုမေခါ သည်လည်း။ သစ္စေသု၊ သစ္စာတို့၌။ ဝိထိ
တော၊ ဆိုမြဲသောစကားမှ။ မာဝေါက္ကမသိ၊ မလွန်လင့်လော့။
သစ္စပါရမိတံ၊ သစ္စာပါရမိကို။ ဂန္တံ၊ ဖြည့်၍။ သမ္မောဓိ၊ ဘုရား
အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿသိ၊ ရောက်လတံ။

၁၂၈။ ဥပမာဖြင့်။ တူစွာလိုက်လျော်။ သစ္စာ ကျော်ကို။
ဘေဘော်ပြည့်စုံ။ ကြံတုံသမှု။ အတန္တကား။ ရောရနက္ခတ်။
လကျာပတ်လျှင်။ တောင်ထွတ် မြင့်မိုရ်။ ရစ်သည့် ပြိုဟ်တွင်။
တန်းသိုတိုင်ဖူး။ ကြယ်စိုင်းရှူးကား။ အမှူးဖြစ် တန်။ လွန်သားအ
ရောင်။ လတူဆောင်လျက်။ မိုးခေါင်တိမ်ပြင်။ နေဝင်နေထွက်။
ရှေ့နောက်ဘက်၌။ နှစ်လည်ကြိုက်လျှင်။ မိသားစုဆောင်းနွေ။
သုံးထွေရတု။ လျော်သမှုလျှင်။ ရာလုမလွဲ။ အသွားမြဲဟု။ ရဲရဲလျှံ
ဝင်း။ ဤကြယ်မင်းကို။ ဖြောင့်စင်းလူနတ်။ ချိန်ကြိုးမှတ်သို့။ ဆု
မြတ်ရတော်။ ရှင်တုံသော်လည်း။ မျိုးဘော်သူမိမ်း။ လူခပ်သိမ်း
ကို။ သာဠိမ်းကြတန်။ စကားမွန်ဖြင့်။ မလွန်မယုတ်။ တည်ကြည်
ဟုတ်လျက်။ နှုတ်နှင့်အမှု။ အတူတူလျှင်။ မည်သူ မမှောင့်။ ဥဇု
ဖြောင့်လျက်။ ဆိုခေါင့်ဆိုခဲ။ ဖွတ်လျှာစွဲကို။ အောင်မြဲသစ္စာ။ ခွန်း
ချင်းသာလျှင်။ မြတ်စွာလျှာမြစ်တူးလသေး။

၁၂၉။ မူခေါ်လောကန။ လူရည်မျှ၍။ သိကြံဘူးဟောင်း။
ဆိုးကောင်းယုတ်မြတ်။ အတတ်သည်မျိုး။ သူခိုးသူစင်။ အရှင်နှင့်
ကျွန်။ မိတ်ရန်သသူ။ ကလုနိပ်နွဲ့။ ခံမခံလျောက်။ လန့်ကြောက်
ရှောင်ရှား။ ရင်းများရင်းနည်း။ ပစ္စည်းအိမ်လုပ်။ ဖြစ်စရပ်နှင့်။ အ
ထုပ်ကြိုးရာ။ ရွင်းရွင်းပါလျက်။ မျက်နှာမငဲ့။ မပြေတံစိုး။ ကိုယ့်
ဆွေမျိုးလည်း။ အရိုးမလွတ်။ ဓမ္မသတ်နှင့်။ ဦးမတ်တည်းတိုင်း။
နှုန်းဟောင်းတိုင်းလျှင်။ သမိုင်းမော်ကွန်း။ အဖြောင့်သန်းလျက်။
မဆန်းမသစ်။ အပြစ်ကျေးဇူး။ နှစ်ဦးညီအောင်။ ချိန်ကြိုးထောင်၍။
မရှောင်တတ်အား။ တရားထိုထို။ ဆုံးဖြတ်ဆိုလည်း။ ကိုယ်လိုမ
လိုက်။ အနှိုက်အနှံ့။ တိုင်စွဲသက်သေ။ ပတ်ဖြေသောခါ။ သူ့ခြင်း
ရာကြောင့်။ ဆန္ဒာဂတိ။ မစွန်းပြီတည့်။ တရိကဋ္ဌက်။ ငရုတ်ချင်း

ပြီး။ ပိတ်ချင်းသီးက။ စသည်အစုတ်။ နာဂုတ်တူးဖြူ။ ဆေးထိုထို
ကား။ အချိုအခါး။ တော်၍စားက။ လေးပါးခါတ်ဝေ။ သည်းခြေ
သလိပ်။ ပျောက်နိုင်မဆန်။ ငြိမ်းမြေ့နှံသို့။ ထိုဟန်ပမာ။ ဤလူ့ရွာ
တွင်။ မုသာဝါဒ။ စသည်လေးခု။ ရောရဆက်ဆံ။ ဝစီကံကြောင့်။
လျော်လျှံမှုန်ဆန်။ သူမမှန်ကို။ ကေနွဲ့သော်။ သစ္စာကျော်ဖြင့်။ ။
မှောက်တော်ငြိမ်းဆေးနှူလသေး။

သစ္စာပါရမီခဏ်းပြီး၏။

— — —

(၈) အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေတ္ထေကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘဝိဿရေ။ အညေပိဝိ
စိနိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာဗေါဓိပါစနာ။

ဝိစိနန္တောတဒါဒက္ခိံ၊ အဋ္ဌမံအဓိဋ္ဌာနပါရမိံ။ ပုဗ္ဗကေဟိမ
ဟေသိဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်အဖြစ်
ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေဝ၊ ဤ
မျှသာလျှင်။ နဘဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ အညေ၊ တပါးကုန်
သော။ ဗေါဓိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်အဖြစ်ကိုရင့်စေတတ်
ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
ဧတေဓမ္မေအပိ၊ ထိုတရားတို့ကို လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိ
နိဿာမိ၊ ရွေးချယ်ဦးအံ့။

ဝိစိနန္တော၊ ရွေးချယ်စူးစမ်းသော။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။
ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသိဟိ၊ မြတ်စွာဘုရား
တို့သည်။ အာသေဝိတံ၊ ရှေးရှုမြဲအပ်သော။ နိသေဝိတံ၊ အမြဲမှီ
ဝဲအပ်ထားသော။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ အ
ဓိဋ္ဌာနပါရမိံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဒက္ခိံ၊ မြင်
တော်မူပြီ။

၁၃၀။ အဋ္ဌင်္ဂမာ၊ စီးဖြန်းရာသား။ အင်္ဂါရှစ်ပါး။ မဂ်တရား

ဟု။ညာဗျားမြော်မြော်။တံတားပေါ်ဖြင့်။ အမော်ကျွန်းဦး။နိဗ္ဗာန်
ကူးသား။ ရှေးဦးငါ့ နောက်။ လျှောက်တုံသဃာ။ အရာထေရ်
ခေါင်။ရှင်မာရ်အောင်တို့။ရှိသျှောင်ယိုးယား။မြတ်ရာထားသည်။
ငါ့သားမဟာ။သာရိပုတ္တရာ။ ။မေခါဝိကြီး။အံ့ကျော်ချီးသည်။
ပွားစီးလိမ္မာ။သုမေခါကား။သစ္စာပါရမီ။အကျင့်ဤကို။ဂန္တိန္တိန်
နဲ့။ စိတ်ဝက်ခွဲ၍။ပေါ်ထဲတွင်းပ။နည်းနာပြုလျက်။ ဤမျှသင်းသီး။
ဆိုတုံပြီးမှ။ဘုန်းကြီးဘမွန်။ ကြံတုံပြန်၏။မတန်သေးစွာ။ ဘုရား
လျှာတို့။မျှသာဖြည့်၍။ မပြည့်လေဘူး။ သည်မှထူးသား။ တဦး
အကျင့်။ရှစ်ထပ်ဆင့်ကို။ဉာဏ်ပွင့်ရစာ။ရှိသေးရာဟု။ မြတ်စွာ
ထိုရော်။ ရှာလတ်သော်တည့်။ သူတော်ရှေးခါ။ ကျင့်လေ့လာ
သား။ကြောင်းခြာရှစ်တန်။အဓိဋ္ဌာန်ဟု။အမွန်ဟောညီ။ပါရမီကို။
အဆီခေါင်ထက်။ နေမွန်းချက်သို့။ တသက် လျှာခင်း။ ကြံစည်
တွင်းဝယ်။ဝင်းဝင်းသိမြော်။မြင်လတ်သော်လျှင်။နှိုးဆော်ကိုယ်
ကို။ဤသို့ဆိုသည်။ ။ကျင့်လိုဂါထာတဦးတည်း။

ဣမံတွံအဋ္ဌမံတာဝ၊ ဒဉ္ဇိကတွာ သမာဒိယ။ တတ္ထတွံ အစ
လောဟုတွာ၊ သမ္မောဓိံ ပါပုဏိဿသိ။

တာပသ၊ သုမေဓာရသေ့။တွံ၊ သင်သည်။တာဝ၊ အစဉ်သင့်။
အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ဣမံ၊ ဤအဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို။ ဒဉ္ဇိ၊ မြီ
စွာ။ကတွာ၊ ပြု၍။သမာဒိယ၊ ဆောက်တည်လော့။ တတ္ထ၊ ထိုအ
ဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ၌။ တွံ၊ သင်သည်။ အစလော၊ မတုန် မလှုပ်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သမ္မောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတ ဘုရား အဖြစ်သို့။ ပါပု
ဏိဿသိ၊ ရောက်လတုံ။

၁၃၁။ အဓွန့်ကျယ်သား။ ပင်လယ်သာဂရ။စက်ဝဲမတွင်။
ဦးမျှမပြ။။ နစ်သောသူကို။ ဆယ်ယူ ကယ်ကယ်။ ပို့ပိန့်ရှယ်
သည်။ ရေးကျယ် တတ်စွာ။ သုမေခါ။ ။ဂင်္ဂါရှေးတီး။ လွန်
လေပြီးသား။မြေကြီးနှုန်းထား။သူတော်များကား။ဘုရားအလျှာ။
မျိုးဖြစ်ပါသား။ရုဘာတတန်။အဓိဋ္ဌာန်ဟု။မှန်ကန်ဆောက်တည်။
တတ်ကြံစည်ဖြင့်။သုံးသည်သိတင်း။မြစင်းလျှင်းလျှင်။ ပေးခြင်း

အလှူ။ကောင်းမှုမူကား။မည်သူမြစ်နိုင်။ချုပ်ကိုင်မနာ။ကိုယ်ထီး
ခွါလျက်။တောမှာနေစောက်။ တခေါက်မပြန်။ စူးစူးမှန်လျက်။
အလွန်တင့်ကဲ။ ကြံ့ခက်ခဲသား။ ရေထဲဥမင်။ ပင်လယ်ခွင်၌။ပြီ
တင်ဆုံးခမ်း။စွဲလမ်းရာကြီး။ မသီးလတ်သော်။မိပ္ပါယော်ဟု။လို
တော်အတိုင်း။ အလှိုင်းပျံ့ပိုင်။ဖြိုးစီးနိုင်ဟု။ ဆုံးတိုင်ချမ်းသာ။အံ့
စရာဖြင့်။အုတ်အာသရဲ။တပွဲတပြင်။ပုံကြီးထင်၏။ ရှင်တုံသော်
လည်း။ သူတော် ရှေးက။ ကျင့်မှုလက်။ တစမကျန်။ ထို၌မှန်
လျက်။ ။မိဋ္ဌာန်ဆော်တည်မြဲစေလသေး။

၁၃၂။ လိမ္မာသိကြား။ ပညာအားဖြင့်။ မှတ်သားစေချင်။
ကြည်စင်စိတ်ဖြူ။ခပ်သိမ်းသူကား။အလှူသီတင်း။ကောင်းမှုရင်း
၍။ဆောက်နှင်းကြမ္မာ။ချမ်းသာပင်စည်။ထိုထိုပြည်၌။သက်ရှည်
နတ်ရပ်။ ဘုံသို့ကပ်လည်း။ ပျပ်စပ်တည့်လည်း။ အသက်ပြည့်
အောင်။လည်ရှည်မိမ့်ခံ။ငယ်စံစံ၏။ အကမ္ဘာတာ။ကြာကာမလို။
ထိုထိုမြတ်လောင်း။ဆုကြီးတောင်းသည်။ သူဟောင်းသော်။
ဆုယူပတ္တနာ။ရည်ရာရာ၌။ဗြဟ္မာနတ်ပြည်။သက်ရှည်ရပ်သား။
ဖြစ်လေငြားလည်း။ ပါးရှားသဒ္ဓါ။ မေ့လျော့ကာလျှင်။ သမ္ဘာ
ဆော်ဦ။မလှူရတတ်။ကုသိုလ်ဝတ်မှ။ချွတ်သားတတန်။ခန္ဓာဝန်
ကို။မမွန်စနိုး။အောင့်ကျင့်ခိုးလျက်။နိုးစိုးမပျော်။ ဗိမာန်တော်၌။
တွင်းဝင်ကြိုက်လျှင်။ မိန်းရှိုက် အောင့်လျက်။ ငါ့အသက်ကား။
သည်ထက် မလွန်။ တန်စေသတည်း။ ဤသို့နည်းဖြင့်။ ဖြည်း
ဖြည်းဆောက်တည်။ မိဋ္ဌာန်ရည်က။ အကြည်ပင်သာ။ စုတေ
လာ၍။ အောက်မှာကျသစ်။ လူ့ပြည်ဖြစ်လျက်။ အနှစ် ပြည့်စုံ။
တည်တံ့တုံလျှင်။ ဥာဏ်ချုပ်နားတည်။ မြစ်ရင်းစည်၏။ တရည်
ဘယ်သူ။ ဤအမူကား။ မတူစွာမြို့။ထိုကဲ့သို့လျှင်။ ရှင်တုံသော်
လည်း။ ကုသိုလ်နည်း၍။ မဆည်းရထွန်။လွန်လတ်သောခါ။ပါ
အောင်အလို။စိတ်ကိုစိုးမိုး။မိဋ္ဌာန်ကိုးလျှင်။ ။ဂုဏ်မျိုးလွန်ဆ
ကဲစေလသေး။

ယထာပဗ္ဗတော သေလော၊ အစလော သုပတိဋ္ဌိတော။ န
ကမ္မတိဘုသဝါတေဟိ၊ သကဋ္ဌာနေဝတိဋ္ဌတိ။

တထေဝတံအဓိဋ္ဌာနေ၊ သဗ္ဗဒါအစလောဘဝ။ အဓိဋ္ဌါနပါရ
မိတံဂစ္ဆာ၊ သမ္မောမိံပါပုဏ်ဿသိ။

သေလော၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ အစလော၊ မတုန်မလှုပ်
သော။ သုပတိဋ္ဌိတော၊ ကောင်းစွာ တည်သော။ ပဗ္ဗတော၊
တောင်သည်။ ဘုသဝါတေဟိ၊ ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်။ နကမ္မ
တိ၊ မတုန်မလှုပ်။ သကဋ္ဌာနေဝ၊ မိမိအရပ်၌သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိယ
ထာ၊ တည်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုကျောက်တောင်အတူလည်း
ကောင်းလျှင်။ တံပိ၊ သင်သုမေခါသည်လည်း။ အဓိဋ္ဌာနေ၊ ဆေခံ
တင်ခြင်း၌။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အစလော၊ မတုန်မလှုပ်သည်။
ဘဝဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လေ့။ အဓိဋ္ဌာနပါရမိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကို။
ဂစ္ဆာ၊ ဖြည့်၍။ သမ္မောမိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပါပုဏ်ဿသိ၊ ရောက်
လတုံ။

၁၃၃။ အတန္တကား။ ကျောက်စုသတိ။ မိုးထိဖျားလွန်။
ကေဃာန်လျှင်။ ညွှန်လည်းမရော။ သလင်းကျောက်။ မြေကြော
ကုန်းခေါင်။ သံမြို့တောင်ကား။ ဝေလောင်ခတ်ထိ။ မုန်တိုင်းဖိ
လည်း။ မချိတ်မညွှန်။ တုန်လှုပ်နုနုလျက်။ လွန်ဘူးသောခါ။ မထင်
ပါသို့။ ပမာဏိတူ။ ရှင်တုံမူလည်း။ အလှူဒါန။ သီတင်းစသား။ လုံ့
လစေ့ဆော်။ သူတော်အရာ။ ယဉ်သောခါ၌။ မိစ္ဆာ ဖြစ်ဘွယ်။
ပုတ်အုံရှယ်လျက်။ မိုးလယ်ရပ်စွန်။ သံလွင်ကန်ဖြင့်။ နတ်မွန်သိ
ကြား။ ဟန့်ဆီးတား၍။ ထိပ်ဖျားမြောက်မြောက်။ ချောက်သော်
လည်းကောင်း။ ကြေးနီချောင်းသို့။ ဟောင်းလောင်းကြမ်းတူး။ မီး
ကြည်းဟူး၍။ မကူးသာ အောင်။ ကောင်းမှုရှောင်ဟု။ ပူလောင်
ဆုတ်နစ်။ မာရ် ဆိုးညစ်တို့။ မြစ်သော် လည်းကောင်း။ လိုဟု
တောင်သား။ စည်းပေါင်းသန္တာ။ ထိုသောခါ၌။ မျက်နှာငဲ့ကွက်။

စိတ်မယွက်လျှင်။ အသက်ထက်ဆုံး။ မိဋ္ဌာန်သုံးလျက်။ ။ နှလုံး
ပျက်နိုင်ခဲ့စေလသေး။

အမိဋ္ဌာန်ပါရမီခဏ်းပြီး၏။

(ဈ) မေတ္တာပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေတ္ထေကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘဝိဿရေ။ အညေပိဝိစိ
နိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာဗောဓိပါစနာ။

ဝိစိနန္တောတဒါဒက္ခိံ၊ နဝမံ မေတ္တာပါရမီံ။ ပုဗ္ဗကေဟိမ
ဟေသိဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုပြုတတ်
ကုန်သောတရားတို့သည်။ ဧတ္ထကာယေဝ၊ ဤရှစ်ပါးသည်သာ
လျှင်။ နဘဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ အညေ၊ ဤရှစ်ပါးမှတစ်ပါးကုန်
သော။ ဗောဓိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်
သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေ
ဓမ္မအပိ၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိနိဿာမိ၊
ရှေးချယ်ဦးအံ့။

ဝိစိနန္တော၊ ရှေးချယ်သော။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပုဗ္ဗ
ကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသိဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်။ အာသေဝိတံ၊ ရှေးရှုမြှဲအပ်ထသော။ နိသေဝိတံ၊ အဖန်ဟ
လဲလဲအမြဲမြှဲအပ်ထသော။ နဝမံ၊ ကိုးပါးမြေခံသော။ မေတ္တာပါ
ရမီံ၊ မေတ္တာပါရမီကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဒက္ခိံ၊ မြင်တော်မူ၏။

၁၃၄။ နဝလောကုတ်။ ကိုးပါးဟုတ်လျက်။ သမုဒ္ဒယ၊ ဒုက္ခ
နိရော်။ မင်းဟုကျော်သား။ လေးဘော်အင်စုံ။ ကိုယ်တို့ကိုမှ။ ရာ
တုံသု၊ အား။ ပြန့်စီးပွားသည်။ ထေရ်များအကြီး။ မည်သီးထင်စွာ။
သာရိပုတ္တရာ။ ။ သမ္ဘာဆောက်ဦ။ ဆုကြီးချ။ သည်။ ရှင်ဖြူဘ
ဘွား။ ငါပုဏ္ဏားကား။ ဘုရားအဖြစ်။ ကျင့်ဆင်တတ်နံ။ အမိဋ္ဌာန်

ဤပါရမီကို။ အညီလုံးရှိ။ သိမြင်တုံမှ။ အင်စုံလက်ငုံ။ တဖန်ကြံ၏။
 တွင်စံမမည်။ ရှစ်ဆရည်သား။ ဆောက်တည်ကျင့်၌။ မျှတည်း
 သာလျှင်။ အခြာကြွယ်ပုံ။ ဥာဏ်များဆုံကို။ မကုံရာသေး။ အရေး
 တပါး။ တရားအမှန်။ ရှိဦးတန်ဟု။ ဘမ္မန်ထိုရော်။ စုံစမ်းသော်
 တည့်။ လောင်းတော်တကာ။ စီးဖြန်းရာသား။ မေတ္တာပါရမီ။ ရှေး
 တန္တိကို။ အဘိတလျှောင်။ နိုးသည်တောင်သို့။ ကုန်အောင်ပြု
 ပြု။ မြင်လတ်ခဲ့က။ ရှိမဲ့မကြွင်း။ ကျင့်လိုလျှင်း၍။ ဆောက်နှင်းကိုယ်
 ကို။ ဤသို့ဆိုသည်။ ။ ကြည်ညိုနှစ်သိမ့်အင်စုံတည်း။

ဣမံတွံနဝမံတာဝ၊ ဒန္တံကတွာ သမာဒိယ။ မေတ္တာယ အသ
 မောဟောဟိ၊ ယဒိဗောမိပတ္တုမိစ္ဆသိ။

တာဝသ၊ သုမေဓာရသေ့။ တုံ၊ သင်သည်။ နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်
 သော။ ဣမံ၊ ဤမေတ္တာပါရမီကို။ ဒန္တံ၊ ခြံစွာ။ ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိ
 ယ၊ ဆောက်တည်လေ့။ ဗောမိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတ္တု၊
 ရောက်ခြင်း၌။ ယဒိဣစ္ဆသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့အလိုရှိ
 သည်ရှိသော်။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာဖြင့်။ အသမော၊ အတူမရှိသည်။
 ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေ့။

၁၃၅။ သံသာလင်းမ။ ခရီးဝဋ်။ ဒုက္ခဖြင့်အား။ ပန်းရိှား
 သီး။ အများသတ္တဝါ။ ဘော်သုံးရွာကို။ ကရုဏာရှေးရှု။ ကယ်ဆု
 ယူသည်။ အင်တူရရှား။ ရသေ့များ။ ။ ဘုရားဖြစ်စာ။ ဤမေတ္တာ
 ကား။ ကောဒသ။ ဆွဲတဆလျှင်ခံ။ ရကျိုးထင်။ ဤလူတွင်၌။ နိသင်
 စီးပွား။ ကျေးဇူးများ၍။ ဘုရားဆုပန်။ ရှင်နှင့်တန်၏။ ရှေးလွန်အ
 ကျင့်။ လျော်သဖြင့်တုံ။ အသင့် ဟောထိုက်။ အင်လည်း၊ ခြိုက်၏။
 အမြိုက်ဆောက်ဦ။ မေတ္တာဟူသား။ မွေးကြွရေကြည်။ နှင်းမြ
 ရည်တိ။ တူမရှိအောင်။ ပိုညှိရွဲရွဲ။ သွန်မရဲလျှင်။ မစနေရေ။ ခိဗ်း
 သို့စွေလျက်။ ရစေချမ်းသာ။ ရှင်မေတ္တာကို။ သတ္တဝါမိုလ်လူ။ ဦး
 ဖြင့်ယူလျက်။ မပူမလောင်။ ဘော်ချင်းရှောင်၍။ ။ လူ့ဘောင်
 ချစ်ကုန်ကြစေလသေး။

၁၃၆ ။ မြေကြီးလုံးစုကိုယ်တချနှင့်။ ဂဏုမမျှ။ ဖြစ်လှည့်ကြ

သား။မဆွရှေးခါ။သံသရာ၌။ဘယ်ရွာသသူ။ ဘယ်သို့မူ၍။စက်
 နှယ်ငွေသော်။ အမေ့ဘဇ။အဆွမြေးသား။ မယားပိန်ပြောင်။
 မောင်နှမရင်း။သားချင်းညီကို။ခဲအိုခယ်မ။အစ်မတော်ဆက်။သ
 မက်ခမင်း။ခေါ်ရင်ဦးရီး။လင်ငယ်မိုးနှင့်။ မိကြီးမိထွေး။နို့ကျွေး
 ထိမ်းယ။ယောက္ခမက။စသည်ဘယ်သူ။ မြန်လူစိမ်းစော်။မျိုးမ
 တော်ဘဲ။သီးသီးကွဲ၍။ ရှောင်လွှဲမဲ့စွာ။ မစပ်ပါသည်။ ဖြစ်ရှာ
 ထွဉ်ချိမ့်။နှစ်သိမ့်အင်ရှဲ။ဆွေတော်ဆဲမူ။ဘောက်လဲကြမ္မာ။ဆုံးခဲ့
 ရာဟု။ပျောက်ရှာခဲ့ပြီးတိမ်းကြီးတိမ်းအောင်။ရာထောင်အသက်။
 ယူတလျက်လျှင်။သစ်ထွက်ပြန်နိုး။ မြဉ်တီးတိုး၏။တမျိုးရပ်မှ။
 ဖြစ်ခြားကာမျှ။မျက်နှာထိုသူ။ ဘေဝံ့မူကား။ ငိုသူညှိုးလျှ။မသိ
 ကြတည့်။တလည်းတကာ။ရန်လည်းရှာ၏။မိလ်ပါတလှစ်။ဤအ
 အပြစ်ကား။ချစ်အံ့သည်စင်။ မလောက်ပင်လျက်။ မုန်းချင် ငြိုး
 ထား။ကြံပြစ်မှားသည်။ ရွာသားအစုတ်။မည်မဟုတ်ဟု။ ဆန်း
 ထုတ်ဆိုသည်။ကြဉ်ညိုစကား။ ရှင်မကြားလော။ပိုးမွှားသတ္တဝါ။
 ဆွေချင်းတာလျက်။ ကြင်နာသက်ကြည်။နှလုံးရည်၍။ မစည်ရ
 ခိုက်။ဒုစရိုက်ဖြင့်။ ။အမှိုက်ဖြစ်ကုန် ကြစေလသေး။

၁၃၂။ စွန်းဖျားနှစ်ဘက်။မီးငြိမ်း လျက်လျှင်။ လယ်ချက်
 တမည်။နန်းဥတည်ဖြင့်။ သင့်သည်ဘင်နှင့်။ မစင်ဖြစ်လား။ ရွာ
 သားတောနေ။ပျိုအန်ထွေသား။သူသေဖုတ်စ။ထင်းကလ္လကား။
 မီးမျှချက်ပြုတ်။မဖုတ်စပါ။ နင်းကျော် ကာလျှင်။ ရွံရှာသမြို့။ထို
 သို့လည်းကောင်း။လူစော်ငှောင်းအား။စောင်းမြောင်းမိန့်ခက်။
 အမျက်တယူ။မတော်မူဖြင့်။ရှင်လူနှစ်ပါး။ ရွာကျောင်းသားတို့။
 ရှောင်ရှားစရာ။ညွှာလတ်ခဲ့က။ မျက်မာန်ထမူ။ရှုတ်ချမုန်းဆေး။
 မျက်မရှေးက။ချစ်ရေးပျော်စွာ။နေကြသာ၏။ မေတ္တာတုံ့သော်။
 အကျော်လူဝယ်။ ဆတဆယ်လျှင်။ ဆိုဘွယ်မရှိ။ မိမိစီးပွား။သူ
 အားမူလည်း။ မဟူလေကောင်း။ သို့ဖြစ် ရှောင်းဟု။ အလောင်း
 တော်များ။မေတ္တာ ပွား၍။ ဖျဉ်တားဆုံးမ။ မျက်ဒေါ သကို။စနု
 ပိတ်အုပ်။ချုပ်ကုန်သည်ချည်း။ ရှင်လည်းမပြတ်။ မေတ္တာဝတ်

ကို။ ချေချွတ်အံ့သည်။ ရည်ပြီးရကား။ ဤလူများကို။ သနားသာ
ညင်း။ ကြင်နာခြင်းဖြင့်။ ။ ချင်းချင်းချစ်ကုန်ကြစေလေသေး။

ယထာပိဥဒကံနာမ၊ ကလျာဏေပါပကေဇနေ။ သမံ ဗရတိ
သီတေန၊ ပဝါဟေတိရဇောမလံ။

တထေဝတုံ ဟိတာ ဟိတေ၊ ဘာဝယ သမံ မေတ္တာယ။
မေတ္တာပါရမီတံဂစ္ဆာ၊ သမ္မောဓိံ ပါပုဏိဿသိ။

ဥဒကံနာမ၊ ရေမည်သည်ကား။ ကလျာဏေ၊ ကောင်းကုန်
သော။ ဇနေစ၊ လူတို့ ကို၎င်း။ ပါပကေ၊ မကောင်းကုန်သော။
ဇနေစ၊ လူတို့ကို ၎င်း။ သီတေန သီတ ဘာဝေန၊ ချမ်း သော
အဖြစ်ဖြင့်။ သမံ၊ အမျှ။ ဗရတိ၊ နှံ့၏။ ရဇောမလံ၊ မြူအညစ် အ
ကြေးကို။ ပဝါဟေတိယထာ၊ မျှောသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအ
တူလည်းကောင်းလျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟိတာဟိတေ၊ စီးပွားရှိ
သောသူစီးပွားမရှိသောသူတို့ကို။ သမံ၊ အမျှ။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာ
ဖြင့်။ ဘာဝယ၊ ပွားစေလော့။ မေတ္တာပါရမီတံ၊ မေတ္တာပါရမီကို။
ဂစ္ဆာ၊ ဖြည့်၍။ သမ္မောဓိံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿသိ၊ ရောက်
လတုံ။

၁၃၈။ တန္တုပမာ။ ရေဘာသာကား။ ပညာရှိမဲ့။ လေးတွဲ
ဂုဏ်ပေါ့။ အသော့မပါ။ ကိုယ်သက်သာနှင့်။ သူနာဆိုးတောင်း။
သူကောင်းမရွေး။ အစေးညှီစော်။ သရော် နည်နစ်။ အညစ်ချွေး
ညှီ။ မသတိသား။ ထိုဤရန်ပြင်း။ မြူချေးညှင်းကို။ သန့်ရှင်း စင်
ကျော။ ငြိမ်းဆေးကြောသည်။ သဘောညီချင်း။ ရေဤယင်းနှင့်။
နှုန်းတွင်းလိုက်လျော်။ ရှင်တုံသော်လည်း။ မျိုးဘော်တို့ဘောင်။
စီးပွားဆောင်၍။ ယုတ်အောင်အကျိုး။ ရန်ရှာငြိုးသည်။ သူခိုးသူ
ကြွယ်။ ဥပါယ်မူကြူး။ ကျေးဇူးပျောက်ချေ။ ပလေလဆောင်။ သူ
လောင်တန္တု။ ထိုသို့စသား။ ကာဠုကဏ္ဍိ။ ဒုဿီသူညစ်။ ခင်ပွန်း
ပစ်လျှင်။ ဖြစ်ချင်ကစား။ စီးပွါချမ်းသာ။ ရှာမရှာသည်။ ဗိုလ်ပါ
အထွတ်။ ချစ်မချစ်ကို။ ဆွတ်ထစ်မေတ္တာ။ ရေနံ့သာဖြင့်။ ကရုဏာ
သန့်သန့်။ မျှစီဖြန့်လျက်။ ပွားညွန့်သားသား။ ရှင်မှုထားကြောင့်။

နှစ်ပါးမိတ်ရန်။ ကန်တော့ပြန်၍။ ။စောင်းမာန်ပစ်ကုန်ကြစေလသေး။

မေတ္တာပါရမီခဏ်းပြီး၏။

(ည) ဥပေက္ခာပါရမီခဏ်းအစ။

နဟေတေတ္တေကာယေဝ၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မာဘဝိဿရေ၊ အညေဝိဝိဝိနိဿာမိ၊ ယေဓမ္မာဗေမိပိပါစနာ။

ဝိစိနန္တောတဒါဒက္ခိံ၊ ဒသမံဥပေက္ခာပါရမိံ။ ဗုဗ္ဗကေဟိမဟေသီဟိ၊ အာသေဝိတနိသေဝိတံ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊ ဘုရားအဖြစ်ကိုပြုတတ်ကုန်သောတရားတို့သည်။ ဧတ္တကာယေဝ၊ ဤကိုးပါးသည်သာလျှင်။ နဘဝိဿရေ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗေမိပိပါစနာ၊ သဗ္ဗညုတညါဏ်၏ အဖြစ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဓမ္မအပိ၊ ထိုတရားတို့ကိုလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိစိနိဿာမိ၊ ရွေးချယ်ဦးအံ့။

ဝိစိနန္တော၊ ရွေးချယ်သော။ သေဝိအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဗုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မဟေသီဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အာသေဝိတံ၊ ရှေးရှုမှီဝဲအပ်ထသော။ နိသေဝိတံ၊ အဘန်တလဲလဲအမြဲ မှီဝဲအပ်ထသော။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ဥပေက္ခာပါရမိံ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကို။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဒက္ခိံ၊ မြင်တော်မူလေ၏။

၁၃၉။ အပ္ပိစ္ဆတာ။ ရောင့်ရဲ ရာသား။ ကထာဝတ္ထု။ ကျင့်ဆယ်ခုဖြင့်။ ဆိမ္မတတ်ပွန်။ အရိုးမှန်လျက်။ ဆယ်တန်ပရိယတ်။ စည်းခတ်ပိုင်းခြား။ ငါတရားကို။ နှုတ်နားထောင်ထောင်။ သက်စွန့်ဆောင်သည်။ ကျော်ခေါင်ပညာ။ သာရိပုတ္တရာ။ ။ သဒ္ဓါကြည်ယုံ။ ပွင့်ရကြိုသည်။ ကြွယ်ပုံသန္တာ။ သုမေဓာကား။ မေတ္တာပါရမီ။ ဤသည်တရား။ ကျင့်တပါးကို။ ဤသို့ဆိုလျက်။ ကိုယ်ကို

ပွားစီး။ ယဉ်စေပြီးသော်။ သင်းသီးတထွေး။ ကြံတုံသေး၏။ ကံ
ကျေးကိုးပါး။ ဤတရားမှ။ တခြားကျေးဇူး။ သဘောထူးသား။ တ
ဦးပွင့်စာ။ ရှိသေးရာ၏။ ဆယ်ခါ ဆောက်ဦ။ ဆုကြီးချူတို့။ အမှု
လျောက်ပတ်။ ဖြည့်ရာဝတ်ကား။ အမြတ် တပါး။ သိမ်းပကား
ဘွယ်။ အဘယ်အရေး။ ရှိလေသေးဟု။ ဇောပြေးအင်ရှဲ့။ ရှာဆဲဆဲ
လျှင်။ ရောင့်ရဲငြိမ်းရာ။ ဥပေက္ခာဟု။ ဆယ်ခါမြှောက်ချီ။ ပါရမီကို။
အညီစေ့စုံ။ မြင်လတ်တုံ၍။ ကုံလုံကျင့်လို့။ ဤသို့ဆိုသည်။ ။ ကိုယ်
ကိုဆောက်တည်ရှေးရှေးတည်း။

ဣမံတွံ ဒသမံတာဝ၊ ဒဉ္စိကတွာသမာဒိယ။ တုလဘူတော
ဒဉ္ဇောဟုတွာ၊ သမ္မောမိံ ပါပုဏိဿသိ။

တာပသ၊ သုမေဓာရသေ့။ တွံ၊ သင်သည်။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြော်
သော။ ဣမံ၊ ဤဥပေက္ခာပါရမီကို။ တာဝ၊ အစဉ်သင့်။ ဒဉ္စိ၊ မြို့စွာ။
ကတွာ၊ ပြု၍။ သမာဒိယ၊ ဆောက်တည်လေ့။ တုလဘူတော၊
ချိန်သကဲ့သို့။ ဒဉ္ဇော၊ မြသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သမ္မောမိံ၊ သဗ္ဗညုအ
ဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿသိ၊ ရောက်လတုံ။

၁၄၀။ ငါကောင်းယာဉ်ငြိမ်။ အခေါင် နှိမ်က။ ၎င်း တိမ်
မျောရာ။ လူဗိုလ်ပါကို။ ချမ်းသာကူးတို့။ မြတ်ရာပို့ပိဋံ။ မချိုစွမ်း
ခေါင်။ ကြွကြွထောင်သည်။ အမောင်လိမ္မာ။ သုမေဓာ။ ။ ရှေး
ခါအများ။ မြတ်ဘုရားတို့။ ဖြစ်လားကျင့်မွေ။ အလေ့ကား။ ချမ်း
မြေသာငြိမ်။ ဥဒါသိမ်ဟု။ အချိန်နှစ်ပါး။ မလားမလာ။ သက်သာ
ရာ၌။ ပူဆာပျောက်ကွယ်။ ကျင့်ချင်ဘွယ်သား။ မလွယ်မဝယ်။
လှေကုန်သွယ်တို့။ ကျွန်းငယ်သောင်စ။ မှီခိုရသို့။ သန္တရတ္တိ။ တုမ
ရှိသည်။ မောမိသန္တာ။ ဥပေက္ခာကို။ အလျာဆောက်ဦ။ မှတ်သား
မှုဖြင့်။ ရှေးရှူသည်ချည်။ ကျင့်သိမ်းဆည်း၍။ ရှင်လည်းရှေးနှင့်။
လျော်သဖြင့်လျှင်။ အသင့် ငြိမ်းရာ။ ဥပေက္ခာကို။ ။ မြတ်စွာ
ကျင့်ဆောက်တည်လသေး။

၁၄၁။ အကြင်အကြင်။ အရပ်တွင်၌။ ငြိတင်တဲနေ။ နှိုးကပ်
လေအံ့။ မျိုးဆွေသူစိမ်း။ ခပ်သိမ်းဗိုလ်လယ်။ ထိုမျှဝယ်၌။ ယိုးမယ်

လည်းဖွဲ့။ ကျေးဇူးမဲ့တည့်။ ကဲ့ရဲ့ရူးရူး။ လေသို့ဟူး၏။ အထူးသည်း
ညံ့။ ခံရကာကာ။ ထိုသည်ရှာလည်း။ ဥပေက္ခာဖြင့်။ ကျင့်ရာမ
ဟုတ်။ တအုတ်တအာ။ အကြင်ရှာ၌။ ပဏ္ဏာကာရ။ လှူခံစသည်။
ညွတ်မျှပူဇော်။ သာဓုဘော်ဖြင့်။ ချီငေါ်ပေါ်ပေါ်။ ချီးမွမ်းပြော၏။
သဘောကောင်းမင်း။ ချီးစင်းစင်းလျှင်။ ထိုယင်းဤရှာ။ အရပ်မှာ
လည်း။ ဥပေက္ခာဖြင့်။ ကျင့်ရာမဟုတ်။ အယုတ်အမာ။ အကြင်ရှာ
၌။ တခါချီးမွမ်း။ တခါကြမ်းလျက်။ ညစ်ညမ်းဆိုးရွား။ မတရားလှ။
အဓမ္မဖြင့်။ လျော်ကျလွန်လျား။ မှုများထူပြော။ သဘောမသင့်။
လူကျင့်စကား။ တရားပျောက်တိမ်။ ပေါ်ရုပ်ထိမ်လျက်။ တကြိမ်
သေလျှင်။ တကြိမ်ရှင်၏။ အောင်မြင်ရှုံးသူ။ မဟူစအပ်။ ထိုအရပ်
လျှင်။ ကြပ်ကြပ်ကျင့်စာ။ ဥပေက္ခာ၏။ အရာစင်စစ်။ ဖြစ်သည်ထူး
ခြား။ ဤထွေပြား၌။ ဘာဘွားဤအောင်း။ ကောင်းမကောင်းကို။ အ
လောင်း ဝီဝီ။ ချိန်သို့လီလျက်။ မညီညွတ်ရာ။ ဥပေက္ခာဖြင့်။ ။
မြတ်စွာနှလုံးဆည်လသေး။

၁၄၂။ စတုဒိသာ။ လေးပါး ရှာမှ။ ဆုံလာ ထုတ်ချင်း။
ကျယ်လှဝင်းသား။ လေးပြင်း လေးတူး။ လမ်းထိပ်ဦး၌။ ပြုံးပြုံး
ထောင်ဆောက်။ လေးမီးပေါက်နှင့်။ အုတ်ကျောက်ထွင်ကန်။ လှံ
ယှံကွန်လျက်။ လက်မှန်ရှယ်ရာ။ ထက်ဝါဥပြုံး။ ခုံတိုင် တုံးကား။
ဖြုံးဖြုံးလက်လွှတ်။ ပစ်ခတ်ထွက်ထွက်။ အုတ်ကျက်ထွင်ကန်။
တန်းလမ်းမှန်လျက်။ သည်းထန်ဆိတ်ဆွ။ လိုသမျှဖြင့်။ ရှသော်
လည်းကောင်း။ ဦးခေါင်းဦးတိုက်။ အမှိုက်သုတ်သင်။ ပန်းမာလ်
တင်လျက်။ စိုက်ကျင်ဦးကိုင်။ တာတိုင်မတ်လတ်။ မြေခြားမှတ်
၍။ ဥပဒ်မဲ့အောင်။ ရှောင်သော် လည်းကောင်း။ လုံးလျောင်းကြွ
ခိုင်။ တိုင်၏ဖြစ်လား။ သူနှစ်ပါးကြောင့်။ ထွေပြားဘောက်လွှဲ။ ရှိရာ
ခဲသို့။ စွန့်ရဲတင်းတင်း။ ကိုယ်စလျင်း၍။ ဆောက်နှင်းဆုယူ။ ရှာ
တုံမူလည်း။ လျစ်လျူ။ ခြင်းရာ။ ဥပေက္ခာဖြင့်။ ရန်ရှာမုန်းထား။ ချစ်
သနားသား။ နှစ်ပါး သူတို့။ အမူအလျောက်။ မလွဲဘောက်တည့်။

စိုက်ဆောက်မယိုင်။ လက်မှန်တိုင်နှင့်။ ပြိုင် သော်တန်စိမ့်
ရည်လသေး။

ယထာဝိပထဝီနာမ၊ နိက္ခိတ္တံအသုစိံသုစိံ။ ဥပေက္ခတိဥဘော
ပေတေ၊ ကောပါနန္ဒယဝဇ္ဇိတာ။

တထေဝတုံသုခဒုက္ခေ၊ တုလဘူတောသဒါဘဝ။ ဥပေက္ခာ
ပါရမီတံဂစ္ဆာ၊ သမ္မောမိံပါပုဏ်ဿသိ။

ပထဝီနာမ၊ မြေကြီးမည်သည်ကား။ နိက္ခိတ္တံ၊ မြေနှိပ်အပ်
သော။ အသုစိံ၊ မစင်သော ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း။ သုစိံ၊ စင်
ကြယ်သန့်ရှင်းသောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ၊ ထိုဝတ္ထုတို့ကို။ ကောပါနန္ဒယဝဇ္ဇိ
တာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းချစ်ခြင်းမှကြဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဥပေက္ခတိ
ယထာ၊ လျစ်လျူရှုသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ တုံ၊ သုမေ
မိရသေ့သည်။ သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌။ တုလဘူတော၊ ချိန်
နှင့်တူသည်ဖြစ်၍။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဝ၊ ဖြစ်လေ့။ ဥပေက္ခာ
ပါရမီတံ၊ ဥပေက္ခာပါရမီကို။ ဂစ္ဆာ၊ ဖြည့်၍။ သမ္မောမိံ၊ သဗ္ဗညု
အဖြစ်သို့။ ပါပုဏ်ဿသိ၊ ရောက်လတုံ။

၁၄၃။ ပမာနည်ဗွေ။ ဤသေဉ်မြေကား။ ကောင်သေမစင်။
အပုပ်ဘင်က။ စသည်အညစ်။ ပစ်သော်လည်းကောင်း။ ရောင်
မောင်းနီတွေး။ ပန်းချိဆေးဖြင့်။ ခြူးသေး ခြူးနွယ်။ ရွှေငွေခြယ်
လျက်။ တင့်တယ်ကျစ်လစ်။ မျက်မျိုးစစ်တည့်။ နှစ်သော်လည်း
ကောင်း။ ကျဉ်းမြောင်းပူဆာ။ နှစ်သိမ့်စွာသား။ ခြင်းရာအနေ။ မ
ဘောက်လေတည့်။ မြေတလည်လည်။ အတိုင်းတည်သို့။ အောင်
စည်ဆုယူ။ ရှင်တုံမူလည်း။ ရွာသူပြည်သား။ မြတ်ရာထား၍။ အ
များပူဇော်။ ကောင်းချီးငေါ်ဖြင့်။ ပေါ်သော်လည်းကောင်း။ ဆဲ
မောင်းဖျော်ဖျော်။ ခေါင်းဦးကျော်၏။ မတော်သူလေ။ မစစ်ဆေ
မှု။ ပြုသော်လည်းကောင်း။ စုံပေါင်းရောရာ။ ဤနှစ်ခါ၌။ ချမ်းသာ
ဆင်းရဲ။ သဘောလွဲ၍။ လက်စွဲချိန်ခွင်။ လေးတူတင်သို့။ ပုံပြင်နှုန်း

ယူ။ မြေအတူလျှင်။ လျှစ်လျူ။ ဆောင်ဆောင်။ အကျဉ်း ထောင်
လျက်။ ။အမောင်စိတ်ဇော ကြည်စေလသေး။

ဥပေက္ခာပါရမီခဏ်းပြီး၏။

နတ်လူအပေါင်းတို့ကောင်းချီးပေးသောအခဏ်း။

တ္တေကာယေဝတေလောကေ၊ ယေဓမ္မာ ဗောဓိပါစနာ။ တ
တုဒ္ဓိနတ္ထိအညတြ၊ ဒဉ္စတတ္ထပတိဋ္ဌထ။

ဗောဓိပါစနာ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားအဖြစ်ကို ရင့်စေ တတ်ကုန်
သော။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ လောကေ၊ လူ့နို့က်။
သန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ တ္တေကာယေဝ၊
ဤဆယ်ပါးတို့သည်သာလျှင်တည်း။ တတော၊ ထိုဆယ်ပါးမှ။
ဥဒ္ဓိ၊ အထက်၌။ အညတြအညဓမ္မံ၊ တပါးသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ တနည်းကား။ တံ၊ ထိုဆယ်ပါးသော တရားကို။ အညတြ၊
ထား၍။ အညံ၊ တပါးသော တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တတ္ထ၊ ထို
ဆယ်ပါးသော ပါရမီ၌။ တံ၊ သုမေဓာရသေ့သည်။ ဒဉ္စ၊ ဖြစ်စွာ။
ပတိဋ္ဌထ၊ တည်စေလော့။

၁၄၄။ ငါးမာရ်အောင်မြင်။ အကြောင်း တွင်က။ ပိတ်ပင်
မာန်ဘီ။ သုံးလူ့ ဤသို့။ အညိစ္စပြည်။ ရောက်စိမ့် ရည်သည်။ ကြံ
စည်ပွားစီး။ ရသေ့ကြီး။ ။အပြီးတိုင်တိုင်။ ကျေးဇူး စိုက်အား။
ချက်တိုင်ထိထိ။ ကံကျွေးချီသည်။ ဗောဓိသမ္ဘာ။ ပွင့်စရာသား။
သည်သာဆယ်ပါး။ သဘောပြား၏။ ဘုရားအကျင့်။ သည်ထက်
မြင့်၍။ ဥာဏ်ပွင့် စရာ။ ကျေးဇူးလျာကို။ ရှာသော်အလွန်။ မရှိ
ထွန်တည့်။ မကျန် မကြွင်း။ သိထိုး ထွင်းသား။ ဤယင်းတရား။
ဆယ်ပါး ဗဟို။ ကျင့်ဝတ် ကိုလျှင်။ မှီခိုအမောင်။ သုံးစွဲဆောင်
လျက်။ ။ကုန်အောင်ဆောက်တည်မြဲစေလသေး။

၁၄၅။ ဒသဒိသာ။ ဆယ်မျက်နှာ၌။ ရပ်ရာပတ်ပတ်။ ဖြည့်
ရာဝတ်ကို။ ချုံပွတ်တန်းဆီး။ ဥာဏ်ပိုက်ကြီးဖြင့်။ အသီးဓမ္မဘော်။

ရှာတုံသော်လည်း။ရတော်ငြားမိ။မရှိလေချင်။ သည်ပင်ပင်တိ။
 ထင်၏ဆယ်ပါး။ဤတရားမူ။အပြားသုံးစု။အနုရွေးလတ်။အမြတ်
 ဖြင့်အား။ သုံးဆယ်ပြား၏။ ရှည်လျားကမ္ဘာ။ကြာလတ်သရော်။
 ရှင်သူတော် သည်။ ပူဇော်ပြင်ပ။ ပစ္စည်း မျက်။ ယူတချင်ရဲ့။မ
 ပြေခဲမူ။ ရည်ရွဲသွေးသား။မျက်စိနားဖြင့်။ စွန့်စားအင်္ဂါ။ပေးပြီး
 ခါမှ။ကျွန်လျာရောက်ခန့်။ ကိုယ်သက်စွန့်၍။ ဂုဏ်ညွန့်ဆူလှယ်။
 ကျင့်သုံးဆယ်ကို။ ရွေးချယ်မရှောင်။ပြီးစီးအောင်လျှင်။ ။အ
 မောင်ကြံဆစေလသေး။

ဣမေဓမ္မသမ္ဗသတော၊ သဘာဝရသလက္ခဏေ။ဓမ္မတေ
 ဇေနဝသုခာ၊ ဒသသဟသိကမ္ပတိ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။သဘာဝရသလက္ခဏေ၊ သဘာ
 ကိစ္စလက္ခဏာရှိကုန်သော။ ဣမေဓမ္မ၊ ဤဆယ်ပါးသောတ
 ရားတို့ကို။ သမ္ဗသတော၊ သုံးသပ်သော ငါသုမေခါအား။ ဓမ္မ
 တေဇေန၊ တရား၏အာနုဘော်အားဖြင့်။ ဒသသဟသိ၊ ယူစနာ
 တသောင်းရှိသော။ဝသုခ၊ ဖြေသည်။ကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်၏။

၁၄၆။ နှစ်ဆွဲလေးလုံး။ စွဲသုံးအက္ခရာ။ သရဏာဟု။ဦးစွာ
 ရှုတ်ဘိ။ သာဝိတ္တိဖြင့်။သိဒ္ဓိမင်္ဂလာ။ အောင်ပြီးစွာသား။ ရံကာ
 ထေရ်ပေါင်း။ ရှင်ရှစ်သောင်းတွင်။ အကြောင်းသိမြင်။တောင်း
 ပန်ချင်သည်။ နားဝင်နည်းနာ။ သာရိပုတ္တရာ။ ။ပါရမီဥာဉ်။
 ဆယ်ချယှဉ်လျက်။တောင်စဉ်လွန်ကျ။။နေကွန့်ရှုံးသို့။အဦးသုံး
 ဆယ်။ထူးဆန်းကြယ်သား။ ကြီးငယ်ထိုဤ။ ဆယ်ချစ်ကို။ဂန္ထိ
 နစ်နော။ကျယ်ဝန်းပြောသည်။ သဘောနက်နဲ။ သိမြင်ဆဲလျှင်။
 ဖြစ်ခဲစွာထွန်။တရာမွန်၏။ အလွန်ခဲလှော်။ ပွင့်ဆုကျော်သည်။န
 ဘော်ဖြင့်အား။တောင်တာခြားသည်။ရှစ်ပါးအပေါင်း။တိုက်တ
 သောင်းတွင်။ညောင်းညောင်းကြွေးရှင်။မြေလျှင်ကား။လောင်
 လင်ရုတ်ရက်။ဇေးယင်စက်နှင့်။ ။ပုခက် နှင်းပန်းနှိုး၏တည်း။

စလိတာရဝတိပထဝီ၊ဥစ္ဆယန္တံ ဝပိဋ္ဌိတံ။တေလယန္တေယ
 ထာစက္ကံ၊ ဇေကမ္ပတိမေဒနိ။

စလိတာ၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ရဝတိ၊ ကြည်း၏။ ပိဋိတံ၊ ညှစ်အပ်သော။ ဥစ္ဆယန္တံ၊ ကြိညှစ်ယန္တရားကဲ့သို့၎င်း။ တေလယန္တေ၊ ဆီပွတ်ယန္တရားပျဉ်၌။ စက္ကံယထိ၊ လှည်းဘီးစက်ကဲ့သို့၎င်း။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူလျှင်။ မေဒနိ၊ မြေကြီးသည်။ ကမ္မတိ၊ တုန်လှုပ်၏။

ယာဝတာပရိသာအာသိ၊ ဗုဒ္ဓဿပရိဝေသနေ။ ပဝေဓမ္မာနသာတတ္ထ၊ မုစ္ဆိတာသေတိဘူမိယံ။

ဗုဒ္ဓဿ၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိဝေသနေ၊ အပါး၌။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ယာပရိသာ၊ အကြင်ပရိသတ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ သာပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအပါး၌။ ပဝေဓမ္မာနသာ၊ ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ မိန်းမောလျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ သေတိ၊ လည်း၏။

ဃဇ္ဇာနေကသဟဿာနိ၊ ကုန္တိယောစသတာဗဟူ။ သဗ္ဗုဏ္ဏပတိတာတတ္ထ၊ အညမညံသံဃာဋီတာ။

အနေကသဟဿာနိ၊ အထောင်မကကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဃဇ္ဇာစ၊ အိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ သတာ၊ အရာမကကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ကုန္တိယောစ၊ အိုးတို့သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သံဃာဋီတာ၊ ထိကုန်၏။ သဗ္ဗုဏ္ဏပတိတာ၊ အနုပနုပကွဲကုန်၏။

ဥဗ္ဗိဂ္ဂါတသိတာဘိတာ၊ ဘန္တောဗျာမိတမာနသာ။ မဟာဇနာသမာဂမ္မ၊ ဒီပင်္ကရမုပါဂမုံ။

ဥဗ္ဗိဂ္ဂါ၊ လန့်ကုန်သော။ တသိတာ၊ ထိတ်လန့်ကုန်သော။ ဘိတာ၊ ကြောင့်ကုန်သော။ ဘန္တော၊ တုန်လှုပ်ကုန်သော။ ဗျာမိတမာနသာ၊ အထူးသဖြင့်နှိပ်စက်သောနှလုံးရှိကုန်သော။ မဟာဇနာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ သမာဂမ္မ၊ ကောင်းစွာလာကုန်၍။ ဒီပင်္ကရံ၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားသို့။ ဥပါဂမုံ၊ ကပ်ကုန်၏။

ကိဘဝိဿ တိလော ကဿ၊ ကလျာဏံ အထ ပါပကံ။ သဗ္ဗောဥပဒ္ဒဝေါလောကေ၊ တံဝိနောဒေဟိစက္ခုမ။

လောကဿ၊ လူအား။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပါပကံ၊ မကောင်းခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ကိံဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတုံနည်း။ လော
ကေ၊ လူ၌။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ နှိပ်စက်ခြင်းသည်။
ကိံဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်လတုံနည်း။ တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သောဥပဒ္ဒဝေါကို။ စက္ခုမ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝိနောဒေဟိ၊ ဖျော်
တော်မူလော့။

တေသံ တဒါသညာပေသိ၊ ဒီပင်္ကရောမဟာမုနိ။ ဝိသတ္တာ
ဟောထမာဘာထ၊ ဣမသ္မိံပထဝိကမ္ပနေ။

ဒီပင်္ကရော၊ ဒီပင်္ကရာအမည်တော်ရှိသော။ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုပရိသတ် တို့အား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။
သညာပေသိ၊ သိစေ၏။ ဣမသ္မိံပထဝိကမ္ပနေ၊ ဤမြေတုန်လှုပ်
ခြင်း၌။ ဝိသတ္တာ၊ မတပ်ငြိကျန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကျန်လော့။ မာ
ဘာထ၊ မကြောက်ကျန်လင့်။

ယမတိအဇ္ဇဗျာကာသိ၊ ဗုဒ္ဓေါလောကေဘဝိဿတိ။ ဇေသော
သမ္ပသတိဓမ္မံ၊ ပုဗ္ဗကံဇိနသေဝိတံ။

ယံ၊ အကြင်သူမေခေရသွေကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ တံ၊
သင်သည်ကား။ လောကေ၊ လူ၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဇေသော၊
ဤသူမေခေရသွေသည်။ ပုဗ္ဗကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဇိနသေဝိတံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်မှီဝဲအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ ပါရမီဆယ်ပါးတ
ရားကို။ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်၏။

တဿာသမ္ပသတောဓမ္မံ၊ ဗုဒ္ဓဘူမိအသေသတော။ တေနာ
ယံကမ္ဘိတာပထဝီ၊ ဒသသဟာသိဒေဝတာ။

ဗုဒ္ဓဿဝစနံသုတ္တာ၊ မနောနိဗ္ဗာယိတာဝဒေ။ သဗ္ဗေမံ ဥပ
သင်္ကမိ၊ ပုနပိအဘိဝနန္တိသုံ။

တေန၊ ထိုသို့သုံးသပ် သောကြောင့်။ အသေ သတော၊ အ
ကြွင်းမဲ့။ ဗုဒ္ဓဘူမိ၊ ဘုရားဖြစ်အံ့သော အကြောင်းရှိသော။ ဓမ္မံ၊

တရားကို။သမ္မသတော၊ သုံးသပ်သော။ တဿာ၊ ထိုရသေ့၏
အာနုဘော်ဖြင့်။အယံပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ကမ္ဘိတာ၊ တုန်လှုပ်
၏။ဒသသဟသိ၊ တသောင်းသောစကြဝဠာ၌နေကုန်သော။ဒေ
ဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ဗုဒ္ဓဿ၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏။ဝစနံ၊
စကားတော်ကို။သုတ္တံ၊ ကြား၍။တဝိဒေ၊ ထိုအခါ၌။မနော၊ နှလုံး
သည်။နိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်း၏။သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောနတ်တို့သည်။
မံ၊ ငါ့ကို။ဥပသကံမိ၊ ကပ်ကုန်၏။ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။အဘိဝဇ္ဇိ
သံ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၄၇။ ကြံညှစ်ရဟတ်။ဆီပွတ်ယန္တရား။ချည်သွတ်ခြား
နှင့်။ပျဉ်ပြားဝန်းရှက်။အိုးထိန်း စက်သို့။ အောက်ထက်ကောင်း
ကင်။လည်တောင်တင်တ၌။ဝန်းကျင်မျက်ချည်။သီးသီးလည်မျှ။
ဤသည်မြေတာ။ ရှစ်မျက်နှာကား။အုတ်အကျိုက်ကျိုက်။ထိုအ
ခိုက်ဝယ်။ ချီရိုက်သောတူ။ လှိုက် လှိုက်ဆူ လျက်။ လိုကျ။ပွတ်
စည်း။ဆင်နှင့်လှည်းသို့။တော်လည်းခွံ့ခွံ့။ပဲ တင်သံဖြင့်။အကြံရှိ
မှု။ကောင်းသည်ဆုကို။သာဓုကော်ရော်။ ဟစ်စည်ဆော်သို့။ပူ
ဇော်သီးသီး။ဤမြေကြီးလျှင်။ကောင်းချီးသင့်တင့်။ပေးကုန်လင့်
၍။မြည်ခွင့်ရစာ။ ဟစ်သံသာသည်။ ။ကျာကျာမိဃ်းသို့ကြိုး
၏တည်း။

၁၄၈။ မြေကြီးမျက်နှာ။ ဆင်ကုန်းခါသို့။ ကြည်းနာ လှုပ်
ရှား။ တုန် ချောက်ချား၍။ မိုးဖျားတိမ်ထဲ။ လျှပ်ခြည်ဝဲသို့။ ရဲရဲ
တောက်လှ။သက်တင်စုလျက်။ ကယုကယင်။ ထိုစဉ်တွင်၌။အ
ကြင်မျှလောက်။ ရှင်တော် မှောက်ဝယ် အလျောက်အပတ်ပရိ
သတ်တို့။ ရှိညွတ်လှူပေး။ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍။ စည်းဝေးတလွှား။
ထိုလူများလည်း။ တိမ်းပါးငုံဆည်း။ မရပ်တည်၍။ မျက်ချည်သိ
သိ။ ကိုင်တွယ်ဖို့လည်း။ မဤချေချွတ်။ပယတ်ခတ်သို့။မတ်မတ်
မထင်။မြေနှင့်ရင်တိ။ ထက်ကြပ်ထိသည်။ ။မချီညည်းတွား
တိုး၏တည်း။

၁၄၉။ အထွေအထွေ။သောက်ရေသုံးစွဲ။ လောင်းအိုးဆဲ

နှင်းအင်တွဲအိုးလုံး။ အိုးဖုံးစလောင်း။ ကွဲကောင်းသရွေ့နွားသို့
 ငွေလျက်။ ရန်တွေမာန်လု။ ချီ၍ထုသို့။ ခြမ်းစုနှင်နှင်။ သံဖြစ်ကျင်
 လည်း။ ငလျင်အားဖြင့်။ အအုံပွင့်၏။ အမြင့်အနိမ့်။ တောတောင်
 သိမ့်မျှ။ တိမ့်တိမ့်ရိုက်ကျ။ မင်းလွင်မြူးလျက်။ အထူးအံ့အာ။ ပြာဗို
 ဟာကို။ ဗျာပါထိုးထိတ်။ လန့်သည့်စိတ်ဖြင့်။ နိမိတ်မသိ။ မိုးလုံးပိ
 သို့။ မချီနိုင်ဘွယ်။ အန္တရာယ်တဉ်။ အကယ်၍သို့။ ကျွန်ုပ်တို့လျှင်။
 ကြောက်သို့ရှင်စော။ ဖြစ်ခဲ့သောဟု။ မိန်းမောမရွှင်။ လူပုံယင်က။
 ဒီပက်ရာ။ မြတ်စွာဘုရား။ ခြေတော် ပါး၌။ ဝပ်တွား သံထင်။
 လျှောက်ဦး တင်လျက်။ သေရှင်ဒုဟ။ သုံးလူ ဘကို။ ။ မှီကြ
 တောင်သို့ကိုး၏တည်း။

၁၅၀။ နံနက်အခါ။ တနေ့သာ၌။ ဤမှာလာဆဲ။ ခရီးပွဲဝယ်။
 အင်ရှဲပန်ထွာ။ ဘုရားလျှာဟု။ မိန့်မှာကြားပေ။ ညွှန်နစ်ရေတွင်။
 လျှော်တေနှိုးခင်း။ ဝပ်စင်းစင်းသား။ ထိုယင်းသူတော်။ ရသေ့
 ကျော်လျှင်။ သိမြော်ထူးခြား။ ပညာအားဖြင့်။ ဘုရားတကာ။ ဖြည့်
 ကုန်ရာဟု။ အတာ ဆယ်ဆင့်။ ရှေးအကျင့်ကို။ ချီးပင့် လျှော်
 အောင်။ ဆောက်တည်ဆောင်၍။ ဂုဏ်ခေါင်ကျေးဇူး။ ဆယ်ရပ်
 မြူး၏။ ဟူးဟူးသံဟည်း။ ပဲ့တင်ကြည်းလျက်။ တော်လည်း၍မြေ။
 ကမ္ဘာဝေ၏။ မထေထောင်းတိ။ သင်တို့မှာဟု။ မြတ်စွာရှေ့ကိုယ်။
 ဇေးမြည်ဆိုလျက်။ သံချိုတခွန်း။ ပြာသိမ်းမြန်းသည်။ ။ ကျောက်
 ဝန်းထီးသို့မိုး၏တည်း။

၁၅၁။ နှုတ်တော် သာကျူး။ ချီးမွမ်းဖြူး၍။ ကြည်နူးထစ်
 ဆွတ်။ ပါဠိပါဌ်ဖြင့်။ မိန့်ရှုတ်သံလေး။ ကြူကြူမွေးက။ တိမ်မွေး
 လှစ်ကျော်။ လသို့ပေါ်သား။ ဥဘော်ငှီးငှီး။ တုံဝပ်တွားလျက်။
 လန့်ကြားမိုလ်ပါ။ သက်သာ ရာတည့်။ မေတ္တာ ငြိမ်းချမ်း။ စွတ်
 သည်ဝမ်းဖြင့်။ ရမ်းရမ်းအားရ။ ချစ်ယူတလျက်။ ထိုမျှပြောထူ။
 ခပ်သိမ်းလူကား။ ဦးဦးသဲသဲ။ မပူရဲဟု။ ငါ့ပွဲတဘန်။ လာကုန်ပြန်၍။
 တမွန်ထိုခါ။ သုမေဓာကို။ တဒါဝန္ဓိ။ ကြာသို့ရှိသည်။ ။ ဦးထိ
 လက်မံဖြိုး၏တည်း။

သမာဒိ ယိတွာ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊ ဒဋ္ဌိကတွာ နမာနသံ။ ဒိပင်္ကရံန
မသိတွာ၊ အာသနာဝုဋ္ဌဟိတဒါ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊ ဘုရားကျေးဇူးကို။ သမာ
ဒိယိတွာ၊ ဆောက်တည်၍။ မာနသံ၊ စိတ်ကို။ ဒဋ္ဌိ၊ ဖြစ်စွာ။ ကတွာန၊
ပြုဦး၍။ ဒိပင်္ကရံ၊ ဒိပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို။ နမသိတွာ၊ ရှိခိုးဦး
၍။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌဟိတံ၊ ထ၏။

၁၅၂။ မင်္ဂလာကြီး။ ဗောဓိထီးဖြင့်။ အပြီးဆောင်သား။
မြေခေါင်ကျယ်ဝန်း။ ဤသည့်ကျွန်း၌။ ဦးစွန်းအဖျား။ ငါ့တရားကို။
နှုတ်နားခံယူ။ တန်းခွန်ထူ၍။ နတ်လူဗြဟ္မာ၊ သင်္ဃာရှစ်ကွဲ။ တန်းခွန်
စွဲထက်။ နက်နဲလျင်ထန်။ လွန်သားကျေးဇူး။ ငါ့သားဦး။ ။ ဝမ်း
နူးကြည်ယုံ။ နာဦးတုံလေ့။ ကြွယ်ပုံကရုဏာ။ ဘုရားလျာဟု။
မေဓာဝိကျော်။ ငါသူတော်ကား။ ထိုရော်ဆယ်တန်။ မချွတ်
မှန်သား။ ရင့်သန်စူးစူး။ ဥာဏ်ပွင့်ဖူးကို။ ဆွတ်ခူးစရာ။ တံချူ။
လျာဟု။ ဆယ်ခါစေ့အောင်။ ဆောက်တည်ဆောင်လျက်။ သံ
လျှောင်ရစ်ပတ်။ ကျော်တောင်ထွတ်သို့။ မချွတ်စေလို။ ငါသည်
ကိုယ်ဟု။ ထောက်တိုခံပြီး။ ဆရာသီးဖြင့်။ ဘုန်းကြီးရှင်တော်။ ရှိ
ရာမြော်၍။ ထိုရော်ညွန့်မှ။ ရှိခိုးထသည်။ ချီစမင်းလျာ။ ယတရာ
သို့။ ။ ပျူငြိထူးဆန်းကြွယ်၏တည်း။

၁၅၃။ စကြဝဠာ။ ရှစ်မျက်နှာမှ။ ရောက်လာနောက်များ။
သောင်းရပ် သားနှင့်။ တလွှားပွဲဘောင်။ လူကုန်အောင်ကား။
လက်ဆောင်အလျာ။ ကိုယ်ကြပ်ပါလျက်။ နတ်မှာနတ်လျောက်။
ကောင်းကင်ချောက်မျှ။ မိုးအောက်ရပ်သူ။ လူလည်းလူဟန်။ အ
မွန်မွန်တိ။ ပန်းမာလ်အဦး။ အထူးထူးဖြင့်။ ပွဲမှူးငါ့ကို။ ထစဉ်ထို
၌။ ကြည်ညိုအံ့အံ့။ ပူဇော်ကုန်လျက်။ လက်မုံလှူဆက်။ တောင်း
ပန်နက်သည်။ လယ်ချက်ဗဟို။ ဆုသပြီဟ်ဖြင့်။ မပြီမငြင်။ ပိတ်
ပင်တိမ်းပါး။ နာဖျားမူးလည်။ မကြည်ဖြစ်ဘွယ်။ အန္တရာယ်လည်း။
ချီချယ်မစေ့။ မေ့ကြီးမေ့လျက်။ လွေ့လွေ့လိုတိုင်း။ ကျေးဇူး
လှိုင်းကို။ ရှင်ကျိုင်းလွယ်မော။ ရစေသောဟု။ သာချောညှင်း

ညင်း။ အောင်မျှိုသွင်း၍။ အရင်းသံညောင်း။ ကြားနှစ်ထောင်း
သည်။ ။ နှုတ်ကောင်းအလှယ်လှယ်၏တည်း။

၁၅၄။ အကြင်အကြင်။ တောသစ်ပင်တို့။ ပွင့်ဝင်ပြီးခိုင်း။
သီးခါတိုင်က။ လှိုင်သားအသုံး။ အထုံချိန်တန်။ ပွင့်မြဲမှန်သို့။ ရှင်မွန်
ကျိုင်းထွား။ ရသေ့ဖျားလည်း။ ဘုရားအကျင့်။ ပြီးချိန်သင့်ဝယ်။
ပွင့်စေသတည်း။ ထိုလည်းရှေးဖျား။ ကျင့်ဆယ်ပါးကို။ ဘုရား
တကာ။ အရာဆယ်ဆ။ ဖြည့်ကုန်ကြသို့။ လုံ့လကျယ်တွင်။ မောင်
လုလင်သည့်။ ပူပင်တနေ။ ကျင့်ဆယ်ထွေကို။ ဖြည့်စေသတည်း။
ထိုလည်းရှေးဦး။ နတ်လူမှူးတို့။ နဖူးခေါင်ဗွေ။ ဗောဓိမြေ၌။ နေ
ကာမလွှဲ။ သိမြင်မြဲသို့။ ဗုဒ္ဓမြတ်လောင်း။ သူတော်ကောင်းလည်း။
ကျဉ်းမြောင်းမရှိ။ မြေဗောဓိ၌။ သိစေသတည်း။ ထိုလည်း
ရှေးခါ။ စောမြတ်စွာတို့။ စကြာတရား။ ဟောနှုန်းထားသို့။ နှိုင်းရှား
ရည်တူ။ ရှင်မြတ်မူလည်း။ နတ်လူတို့အား။ စက်တရားကိုကြား
စေသတည်း။ ဤသို့ချည်းလျှင်။ စနည်းသံဇေး။ တိသိက်ပေး။ လျက်။
စည်းဝေးပရိသတ်။ အနတ်နတ်တို့။ ။ အထွတ်အောင်ဆုရွယ်
၏တည်း။

၁၅၅။ တနှစ်တနှစ်။ စစ်သော်ဝကျယ်။ ကောင်းကင်လယ်
၌။ တဆယ်နှစ်ခါ။ မျက်နှာပြည့်ဝ။ ဤသည်လလျှင်။ အတတ်ဝ
ခဲ။ မြေမှတ်စွဲ၍။ ဂွေ့ညီးဝါ။ တင့်တယ်စွာသို့။ အခါမည်မှည့်။ ရှင်
လိုဖြည့်လျက်။ စည့်စည့်ထွန်းပ။ ဘုရားလဟု။ ပွဲမရပ်ကျယ်။
သောင်းတိုက်လယ်၌။ တင့်တယ်ရောင်ဝင်း။ လင်းစေသ
တည်း။ ထိုလည်းရှေးဦး။ ရာဟုပူး၍။ ညစ်ညူးမိုးစွန်။ နေဗိမာန်
သည်။ နတ်မွန်သုရိန်။ လွှတ်ချိန်လည်းရောက်။ လျှံဝါတောက်သို့။
ထွက်မြောက်ဝင်မှ။ သုံးလူ့ဘဟု။ စံပွန်းခြေ။ ကြက်သရေ
ဖြင့်။ ထွန်းစေသတည်း။ ဤလည်းတထွေ။ ရေဟူသမျှ။ ချောင်း
မြစ်မတို့။ ကျယ်ဝလဟာ။ ပင်လယ်ချာသို့။ ဝင်လာသည်ချည်း။ ထို
ပြည့်နည်းသို့။ ပေါင်းစည်းလူနတ်။ ပရိသတ်ကား။ လာမှတ်ပွဲခံ။
ရှင်အထံ၌။ ရံစေသတည်း။ ဤသို့နည်းဖြင့်။ ညံ့ဖြည်းဆန်းထုတ်။

နှုတ်မင်္ဂလာ။ ကောင်းရာရာတိ။ တင်ယှာညွတ်ရုံ။ သိဒ္ဓိဆိုသည်။ ။
သံချိုကြွေးတွင်းကျယ်၏တည်း။

၁၅၆။ ဤသို့သောင်းသူ။ နတ်နှင့်လူတို့။ ဆုယူချီးမွမ်းချစ်
အားရမ်းလျက်။ ကိုယ်အမ်းချချ။ တောင်း၍ရသား။ ဆယ်ဆပြုစု။
ဘုရားဆုကို။ ပြုတ်တု မလွတ်။ ဖြည့်ရာ ဝတ်ဖြင့်။ မချွတ်စေ
အောင်။ ဆောက်တည်ဆောင်၍။ တောတောင်မြေမိုး။ တုန်လှုပ်
ကြိုးလျက်။ ဆော်နှိုးခြင်းရာ။ ကုလင့်ပါသို့။ ဗြဟ္မာနတ်လူ။ ယူသည့်
ကောင်းဟိတ်။ အောင်နိမိတ်ကို။ ကိတ်ကိတ်ဝမ်းထဲ။ မှတ်ပြီးရ
သော်။ နေလွှဲရက်ကြာ။ အခါမယွန်း။ ဝတ်ဆယ်ခန်းအား။ ဆိုဆန်း
မဆို။ ကျင့်လျှင်းလို၍။ နဂိုရံမှိမြဲ။ တောထဲဟေမန်။ ဟိမဝန်သို့။ ပြန်
ခဲ့ထိုရော်။ ဈာန်ယာဉ်ကျော်ဖြင့်။ သူတော်ရှင်ကျိုင်း။ တိမ်နယ်ခိုင်း
လျက်။ ထွန်ကိုင်းသက်တင်။ မိုးခံဆင်သို့။ ။ ကောင်းကင်ရှု
သပ္ပာယ်၏တည်း။

၁၅၇။ ဒီပင်္ကရာ။ စောမြတ်စွာ၏။ စကြာတော်ရင်း။ တံ
တားခင်းမှ။ သုံးကွင်းမှန်ကူ။ အောင်သူတကာ။ မနှုန်းရာသား။
မဟာမုနိန်။ မာရဇိန်လျှင်။ နှိုင်းချိန်ဥာဏ်တော်။ တွက်လတ်သော်
သည့်။ လေးဘော်သင်္ချေ။ လွန်ပြီးလေ၍။ စွန်းနေမျှားစွာ။ သိန်း
ကမ္ဘာထက်။ ကိုးဖြာဂုဏ်ထူး။ ခြောက်ရောင်မြူးသည်။ သုံးဦးရှင်
ချစ်။ ပွင့်ပြီးလစ်မှ။ ဖြည့်သစ်သမ္ဘာ။ သုမေဓာကာ။ သစ္စာလေး
ပါး။ သိလိမ့်ကားဟု။ ဘုရားရွှေခွန်း။ ဗျာဒိတ် ပန်းကို။ ရွှင်လန်း
ကြည်ဖြူ။ ပန်ဆင်ယူပြီး။ ဆောက်ဦ သမ္ဘာ။ စုံစမ်းရှာသော်။
ဆယ်ဖြာအညီ။ ပါရမီကို။ သိညီထင်ထင်။ ပြီ. ပြီ. မြင်၍။ ကျင့်ချင်
နှစ်သက်။ ဆောင်ရွက်မှသာ။ အချက်မှန်စွာ။ လင်္ကာဘွဲ့စီ။ ပါရမီ
ခဏ်း။ မြတ်နိုးခန်းသည်။ ။ ထူးဆန်း၍ ရွှေပြီးစုံစေ၏။

ဤတွင်ရွှေနတ်လူတို့ကောင်းချီးပေးခဏ်းပြီး၏။

နိဂုံး။

ဥကင်ဘိသိက်။ အောင်နိမိတ်ဖြင့်။ ဗျာဒိတ်ဆုကြီး။ ရ မြောက်
ပြီးသော်။ ပွားစီးအလျာ။ သုမေဓာသည့်။ ဦးစွာမဆွ။ ထိုနေ့စ၍။
ဆယ်ဆဖြည့်ဝတ်။ မပြတ် ဆောက်တည်။ ဝဋ်စက်ချည် ဖြင့်။
ကျင်လည် သောအား။ မြစ်ဖျားဝကျယ်။ ပင်လယ်ယဉ်တွေ။ ဂ
ဏန်းခြေဖြင့်။ ရေလည်းမခိုင်း။ အဖြစ်တိုင်းလျှင်။ ထုံးပိုင်းမချန်။
အကျန်မရှိ။ မှုထမ်းချလျက်။ တိတိစည်းစိမ်။ စံဆုံးငြိမ်မျှ။ မတိမ်
ပေးပေး။ ဆုတောင်းရှေးသော်။ ကံကျွေးပို့ပိုင်။ အပြီးတိုင်သို့။ ဦး
ကိုင်နိဗ္ဗာန်။ သုံးတန်ပွင့်ဆု။ သဗ္ဗညုနှင့်။ လွယ်မှုဖြစ်စေ။ အရှေ့တ
ပည့်။ ဆုတောင်းပြည့်သား။ မှုရှည်ကုန်စွာ။ လူတကာအား။ ဤစါ
တံချ။ ကျင့်နည်းယူက။ လွယ်ကူလွတ်လွတ်။ စဉ်းစိမ်ထွတ်ကို။
ချင်မွတ်နည်းခံ။ တောင့်တသန်သည်။ ။ ကောင်းကြံ့ပြီးပစေ
သတည်း။

နတ်လူဆောက်နှင်း။ အောင်နှုန်းတွင်းသား။ ထိုယင်းမဟာ။ သု
မေဓာကား။ အခါရှေးက။ ကိုယ်မလျှင်။ ကျင့်စဝတ်တည်။ မှု
ကြီးသည်ဟု။ သုံးပြည် နတ်လူ။ ဆုယူဦး တိုက်။ ပူဇော်ထိုက်
လျက်။ အမြိုက်ဆောက်ဦ။ အလှူစွန့်ကြံ။ သုံးမြစင်းလျှင်း။ သိတင်း
တောထွက်။ ကြံထက်ပညာ။ သေချာ ပင်မ။ လုံ့လအညီ။ ခန္တီ
သည်းညံ့။ ခံသည်မချာ။ သစ္စာနှုတ်မွန်။ မိဋ္ဌါနိခိုင်ခံ့။ သွန်းနှံ့ မေတ္တာ။
ဥပေက္ခာဟု။ ဆယ်တာမြောက်အောင်။ မြားမြောင်ခန်းကြီး။ အ
ကြောင်းပြီး၍။ ပွားစီးတွင်ကျယ်။ ဘုန်းကြွယ်စင်စင်။ မာရ်အောင်
မြင်သို့။ ကျော်တွင်ဤခါ။ ကျင့်စရာကို။ ပညာရှိများ။ နာသူနားဖြင့်။
မှတ်သားသုံးစွဲ။ ကျင့်နှိုက်နှံ့ က။ ချွတ်လွဲမဲ့ထွန်။ ဤစာမွန်ကြောင့်။
သုံးတန်ချမ်းသာ။ နောင်ခါလည်းမြင်။ ယခုတွင်၌။ တင်တင်လူ့
ထံ။ ဝတ္ထုကံဖြင့်။ ကျိုးနွံတင်းတိမ်။ မာရ်အောင်ငြိမ်လျက်။ ။ စည်း
စိမ်ကြီးပစေသတည်း။

နိဂုံး။

အသင့်အသင့်။လူရှင်ကျင့်ကို။လင်းပွင့်စေအောင်။စောဘုန်း
ခေါင်၏။မြားမြောင် ဆန်းကြယ်။ငါးနိ ကာယဟု။ဝန်း ကျယ်
ဟောဘော်။ရင်နှိုတော်ကို။ဆီပေါ်ထောပတ်။ဥာဏ်ဖြင့်ဖွပ်
လျက်။ဆိုမှတ်ဘာသာ။လူပျူငြါဟု။သကာ ချေမြက်။အဖျော်
ဖက်၍။နံ့သက်မွှေးမွှေး။ချိုဆိမ့်လေးသား။တည်ကျေးစားငြါ။ဤ
သည်စာကို။သဒ္ဓါမြိုက်ဟူ။စါးသည်လူကား။ရိုးသူတခွင်။ဗိမာန်
ရှင်သို့။ပူပင်မတွေ့။ရာမရွှေတည့်။လွေ့လွေ့စည်းစိမ်။ချမ်း
သာငြိမ်လျက်။မတိမ်တရား။ဤစာအားဖြင့်။ပွားထံအသက်။အ
သစ်ဆက်သို့။ရေတွက်ဆုံးခပ်။အာယုကပ်သည်။ ။ရာခပ်ဖြိုး
စေကုန်သတည်း။

ခြင်သို့ဆီလျက်။နယ်ဆီချက်သို့။ဘဝဂ်ထက်လျှမ်း။ကျော်
ချီးမွမ်းသား။ဖုံးလွှမ်းကမ္ဘာတ်။ဝိဇုကတ်ဟု။ဘုန်းမြတ်ကြီးစွာ။
မိန့်သည်စာမှ။နည်းနာစေ့ရေ။ကျမ်းတိုင်းဘွေ၍။ဘော်ပေစုံ
ဘက်။ဤဆီကျက်ကို။ရွှေခွက်ဖလား။ပညာနားဖြင့်။သိုထားရ
မြောက်။ကြင်ရွှေလောက်လျှင်။မစောက်ခက်နိုင်။အကိုင်သဉ်း
စွာ။မိစ္ဆာဝိတက်။ကိုယ်ကိုဖျက်သား။အမျက်ပဋိဇာတ်။ဥပဒ္ဒ
ဝေါ။ထဲနာပြော၍။စိတ်ဇောမသန့်။လိုလွန်မအား။ဖြစ်လတ်ငြား
မူ။တရားဤဆေး။နယ်ဆီပေးက။ညစ်ကြေးဖြစ်ဘွယ်။အန္တရာယ်
ကို။မချယ်စေရ။စောင့်ရှောက်မလျက်။ဝေဌအလှူ။ခံသမူဖြင့်။
ဤသူတို့အား။နတ်သိကြားလျှင်။ဟန့်တားပါလင့်။ဘေးရန်လွင့်
၍။ ။ချီးပင့်ကြိုးစေကုန်သတည်း။

လူတို့စီးပွား။ကျင့်တတ်အားသား။သိကြားမာတလိ။မဏိ
မေခလာ။ဗြဟ္မာသုယံ။ဝိသုကံနှင့်။အရံလည်းဖြစ်။မဟာရာဇ်က။
စသည်တရိုး။အိမ်စိုးကိုယ်စောင့်။မှောင့်ရောင့်ပါတတ်။ပုတ်
ခတ်သံဘက်။မှင်တက်မကြွင်း။ပြည်တွင်းပြည်ပ။ဂါမနိဂုံး။တော
စုံးသစ်ပင်။မြေပြင်တောစဉ်။ဘုံယာဉ်စံတတ်။နတ်ဟူသမျှ။လှူ
ဘို့ငှလျက်။စောင့်မချီးပင့်။ကြိုးသဖြင့်လျှင်။အသင့်ကြံမိ။မမှား
ငြိတည့်။မထိဘေးဘျမ်း။သာချမ်းငြိမ်းလျက်။လက်ထက်လူ့

နိဂုံး။

ရွာ။ သုမေခါကား။ ဤစာကြည်ညို။ ငါပင်ကိုယ်ဟု။ ဆိုလိုမအား။
သူတော်များကား။ ယောက်ျားအဟုတ်။ ကြံသည့်နှုတ်ဖြင့်။ သမ္မုဒ္ဒ
ဆု။ သဗ္ဗညုကို။ ယခုကြိုက်စွာ။ သာသနာ၌။ အခါပတ်ကုံး။ စည်း
စိမ်ကျုံးလျက်။ ။ နှလုံးနူးစေကုန်သတည်း။

ဘုရားမြတ်မွန်။ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခေါင်။ လွန်ပြီးနောင်မှ။ နှစ်ထောင်
သုံးဆယ်။ ငါးနှစ်ဝယ်၌။ ဘုန်းကြွယ်မိန့်ရှုတ်။ ပိဋကတ်တွင်။ အ
ကြင်မျှလောက်။ မဲ့ထုတ်ချောက်လျှင်။ ကြားရောက်ပေတန်။ ထုံး
ပုံမွန်အား။ အလွန်ဆန်းကြယ်။ ထိုနည်းကျယ်ကို။ ကျင့်နွယ်လိုက်
လျော်။ သင့်အောင်မြော်၍။ အပေါ်အုပ်။ နိဂုံးချုပ်လျက်။ သရုပ်
သကန်။ ကာရန်မွန်တိ။ ချီတန်အလိုက်။ အဘော်ပိုက်နှင့်။ အ
ကြိုက်သင့်စေ။ နှုသန္ဓေလည်း။ မကွေမကွင်း။ စုံအောင်ခင်းလျက်။
သင့်ရှင်းပြီးတွန်း။ အကျမ်းကျမ်းမှ။ နည်းနာချ၍။ သိရပါအောင်။
အပြီးဆောင်သား။ စာစောင်နိဒါန်း။ ဤမော်ကွန်းကို။ ကျင့်ခန်းကဲ့
လုံ။ နှစ်များပုံဟု။ အယုံအကြည်။ ပညာသည်တို့။ အရှည်သိမ်း
ဆည်း။ ဆောင်စောင့်စည်းလျက်။ ။ မိတည်းဖူးစေကုန်သ
တည်း။

သမန္တပါသာဒိက။ မဟာသီလဝံသထေရ်စီရင်တော်
မူသောပါရမီတော်ခဏ်းပျို့ကားပြီး၏။

ဒီပက်ရာ။မြတ်စွာသနင်း။တရားမင်း၏။စက်ရင်းတော်မှာ
ဝပ်တွား၍။ဘုရားဆုကိုတောင်းသော။ အလောင်းသုမေဓာ။စော
ဘုန်းလျာသည်။ပတ္တနာအာသီ။အရင်းချိုးလျှင်။စဉ်စီဆင့်
လောင်း၍။ဆုတောင်းတော်မူသည်များကို၊ပိုင်း
ခြားမိတ်ဖျာ၍။ရှင်မဟာဝိလဝံ။ထေရ်
မွန်သူတော်။ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်သည်၊
စီရင်ရေးသားတော်မူ
အပ်သော

ဆုတောင်းခန်းပျို့။

သက္ကရာဇ် ၁၂၅၆ ခု ပြာသိုလ။

ရန်ကုန်မြို့။

ဟံသာဝတီစာပုံနှိပ်တိုက်။

အချိုးနိဒါန်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗောဓိညောင်ရွှေ။ ဗုဒ္ဓဟောအေဝံ။ ဆန်းကြယ်ပေါက်
သား။ ရောင်တောက်ပလွင်။ သမိုက်ပြင်ထက်။ အောင်မြင်ခါသင့်။
သစ္စာပွင့်က။ မြင့်အံ့သသူ။ သုံးပါးလူဝယ်။ မပြုလျှင်းပဲ။ လွန်ကျူး
ကဲးလျက်။ အံ့အဲးစလောက်။ မိုးဆုံးချောက်မျှ။ ခြီးမြှောက်ကျူးသံ။
ဘုန်းခေါင်လျှံသား။ ဓမ္မံသာမိ။ မုနိပုဂ္ဂံ။ သုံးလူ့ဘကား။ မဆွစွာ
စွာ။ ဝါဆိုကာ၌။ ဗာရာဏသီ။ ပြည်ကိုမှီ၍။ ဝဏ္ဏီငါးယောက်။ ရှင်
တို့မှောက်ဝယ်။ ကြားချောက်ဘဝဂ်။ ဓမ္မစက်ကို။ သံမြက်ဝှဲးချိုး။
ဟောပေပြီးမှု။ ခြေချွတ်ပြုမှ။ ဥရုဝေဠု။ ကဿပက။ စသည်ညီ
နောင်။ ရှင်တထောင်အား။ တိမ်မှောင်မိစ္ဆာ။ ဒိဋ္ဌိခွါ၍။ အရာနောက်
တော်။ ပါအောင်ခေါ်ပြီး။ ပြည်ကျော်နဂိုရ်။ ရာဇဂြိုဟ်တွင်။ ရေဝံ
တုံကျင်မှ။ ဘူးမြင်လာရှောင်း။ တသိန်းပေါင်းနှင့်။ နှစ်သောင်းမ
ကြွင်း။ ပိဗ္ဗသာရမင်းကို။ လင်းစေမျက်မှောက်။ အမိုက်ပျောက်၍။
ရောက်တုံထိုခါ။ ဝါလနီးသော်။ စောမီးရှင်မွန်။ ဝေဠုဝန်၌။ တတန်
ပျော်မိန်း။ ငြိမ်သက်ကိန်းသည်။ ။ ရှင်ပိန်းမဂ်ဖိုလ်ဒီတိတည်း။

၂။ သင်္ချေလေးမြွှာ။ သိန်းကမ္ဘာ၌။ ပမာသမှု။ အနုမြူဟို။ မရှိ
ဝန်တို။ မကုတ်သျှိတည့်။ ထားသို့ခွဲကျိုး။ ကျေးဇူးဖြိုး၍။ တန်းခိုး
ပြင်း၌။ ဘုန်းရှိန်ထန်သား။ သမန္တစက္ခု။ သဗ္ဗညုကား။ ကာဠုဒါ
ယီ။ ပြဉ်ကပ္ပိယို။ အညီဘုရား။ တပည့်သားနှင့်။ သွားစေချင်ဘွယ်။
ရတုနွယ်၍။ ခြောက်ဆယ်မျှလောက်။ ခြီးမွမ်းမြှောက်သား။ ပြန်
လျှော့ဂါထာ။ ကြားသောခါလျှင်။ ရဟန္တာရှင်ကျော်။ နှစ်သောင်း
ခေါ်၍။ ကျောင်းတော်မိမာန်။ ဝေဠုဝန်မှ။ ကပ္ပိလ မည်ရှောင်း။
ပြည်တော် ဟောင်းသို့။ ချမ်းဆောင်းလပြယ်။ တံပေါင်းဝယ်၌။
ခြောက်ဆယ်ယူဇနာ။ ဝေးစွာခရီး။ သွားလေပြီးသော်။ မင်းကြီး
သုဒ္ဓေါ။ ခမည်းတော်က။ စသည်မကြွင်း။ သာကီဝင်မင်းကို။ နှိပ်

အချိုးနိဒါန်း။

နင်းခြေချွတ်။မာန်အားညွတ်၍။အကျွတ်လည်းဆောင်။ သူတော်
ရောင်ဖြင့်။ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝါ။နိဂြောဓာဝယ်။တကာမျိုးဘော်။
ချစ်ဆွေတော်အား။ဟောဘော်ကြားသည်။ ။တရားဆီမီးလ
ညှိတည်း။

၃။ ထိုခါသရော်။သုံးလူ့ဘေကား။နိဂြော်ခါရုံ။ရဂုံဥယဉ်။
ပန်းတောလျှာသိ၍။တောင်စည်ကျ။လွန်။ယုဂန်ထိပ်ချာ။မိုးရပ်မှာ
က။ရောက်လာချက်ပြုတ်။သုခဘုတ်ကို။တလုပ်တယေဝံ။ရှေ့
တော်မှောက်ဝယ်။လောက်စရုံတန်။ဌဝေတန်သို့။ထို့ဟန်လည်း
ကောင်း။ဘုန်းငွေ့ခြောင်းသား။ချွတ်လောင်းပွင့်နှုတ်။ဆွေတော်
ရတ်အား။လောကုတ္တရာ။ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်။မြန်စွာသောက်ဝ။
အမြိုက်ဌလျက်။သကျသိဟော်။နေသရော်တည့်။နောင်တော်
အများ။ရှေးဘုရားတို့။စည်လျားသုံးစွဲ။ဆွေမျိုးပွဲဝယ်။ဟောမြဲ
ဘာသာ။အနွယ်လာသား။ဂါထာနှင်နှင်။ဗုဒ္ဓဝင်ကို။သခင်သာ
ရိပုတ္တရာ။တောင်းပန်ထွာမှ။သာယာ ဖြိုတ်ဖြိုတ်။မုခပါဌ်တိ။
ရွတ်ပေသောခါ။သာရမဏ္ဍ။ကမ္ဘာမ၌။မရနှိုင်းတူ။လေးဆူရှင်
တော်။ပွင့်လင်းကျော်၍။ထိုရော်မြတ်ပင်။ချိန်သင့်မြင်သော်။ဒီ
ပက်ရော။မှာခဲ့ဘိသိက်။ဗျာဒိတ်လက်စ။ရဦးသောခါ။သုမေဓာဇာ။
ပညာမျက်စိ။မြင်မိလေထွန်။ထူးခြားဟန်ကို။နေတန်လကျာ။ရှင်
မြတ်စွာအား။အကြားလည်းရည်။သက်သေတည်၍။သာကြည်
ရွှင်ပြော။စိစည်ဟောသည်။ ။သဘောဤသို့ပါဠိတည်း။

ဤသည်လျှင်။အချိုးနိဒါန်း ၃ ပိုဒ်ပြီး၏။

ဆုတောင်းခန်းပျို့။

၁။ အမရဝတီနဂရခန်း။

(က) ကပ္ပေစ သတ သဟဿေ။ စတုရောစအသင်္ချေ
ယေ။ အမရံနာမနဂရံ။ ဒဿနေယျံ မနောရမ္မံ။ ဒသဟိသဒ္ဓေ
ဟိအဝိဝိတ္တံ။ အန္တပါန သမာယုတံ။ ဟတ္ထိသဒ္ဓံ အဿသဒ္ဓံ။
ဘေရိသင်္ခရဏာနိစ။ ခါဒထအပိဝထစေဝ။ အန္တပါနေနဗေဝါ
သိတံ။

သာရိပုတ္တံ။ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ ဣတော။ ဤဘဒ္ဒ
ကမ္ဘာမှ။ ဥဒ္ဓံ။ အထက်၌။ သတသဟဿေ။ ကမ္ဘာတသိန်းအ
တိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော။ ကပ္ပေစ။ ကမ္ဘာ တို့ကို လည်း
ကောင်း။ စတုရော။ လေးပါးကုန်သော။ အသင်္ချေယေစ။ အ
သင်္ချေတို့ကိုလည်းကောင်း။ အတိတ္တမိတ္တာ။ လွန်၍။ အမရံနာ
မ။ အမရအမည်ရှိသော။ နဂရံ။ ပြည်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်
ပြီ။ အမရံနာမ။ အမရအမည်ရှိသော။ နဂရံ။ ပြည်သည်။ ဒဿ
နေယျံ။ ရှုချင်ဘွယ်ရှိ၏။ မနောရမ္မံ။ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။
အန္တပါနသမာယုတံ။ ထမင်းအပျော်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဟတ္ထိသဒ္ဓံ။
ဟတ္ထိ သဒ္ဓေနစ။ ဆင်သံဖြင့် လည်းကောင်း။ အဿ သဒ္ဓံ။
အဿသဒ္ဓေနစ။ မြင်းသံဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘေရိသင်္ခရဏာ
နိစ။ ဘေရိ သင်္ခ ရထ သဒ္ဓေဟိစ။ စည်ကြီးသံ ခရသင်းသံ
ရထားသံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒါဒထစေဝ။ ခဲလည်းခဲ
လှည့်ကုန်။ ပိဝထစေဝ။ သောက်လည်းသောက်လှည့်ကုန်။ ဣ
တိ။ ဤသို့။ အန္တပါနေန။ ထမင်းအပျော်ဖြင့်။ ဗေဝါသိတံ။ ကြွေး

ကြော်အပ်၏။ ဒသဟိ။ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဟိသန္ဓေ
ဟိ။ ဤအသံတို့ဖြင့်။ အဝိဝိတ္တံ။ မဆိတ်မတိတ်။

၄။ အရညဝါသီ။ တောရပ်မှီ၍။ တိစိဝရိတ်။ ကျင့်ဝတ်
စိတ်ဖြင့်။ ဆို့ပိတ်ကံမြစ်။ ရမ္မက်ညစ်ကို။ ပယ်ထွစ်စင်ဖြူ။ ငါ့အယူ
၌။ တအူဖြောင့်စင်း။ နှလုံးသွင်းသား။ ရှင်ချင်းတကာ။ အရိယာ
တွင်။ အညာလည်းတင်။ ကျေးဇူးထင်သည်။ ကျယ်တွင်ပညာ။
သာရိပုတ္တရာ။ ။ ကမ္ဘာကျူးကျော်။ ရှေးသရော်ကို။ ထွန်းပေါ်
ဤမျှ။ ဂဏန်းချသော်။ ရေဆတွက်ကိန်း။ ကပ်တသိန်းလျှင်။ အ
ပြုံးလွန်လေ။ လေးသင်္ချေထက်။ ရွှေမြေနတ်ပြည်။ ထပ်တူစည်
၍။ ပတ်လည်ကျော်ပင်။ သိဝန်းတွင်သည်။ ။ ပြည်ထင်အမြဲ
ဝတီတည်း။

၅။ အမြဝတီ။ ခေါ်ညီတွင်မည်။ ပွင့်လင်းစည်သား။ ထို
ပြည်သီရိ။ ရဋ္ဌဘုန်းရှိကား။ မဇ္ဈိမတိုက်။ ကျွန်းထိပ်နှိုက်လျှင်။ သာ
မြိုက်ကျော်သဲ။ နို့မျှကြီးသို့။ လင်းကဲးတဖြာ။ ရှစ်မျက်နှာမှ။ ကျေး
ရွာခရိုင်။ စပ်ကာပြိုင်၍။ မဇ္ဈိင်ထိပ်မိ။ ပြည်ဗဟိုဟု။ မပြိုမကွဲ။
မင်းလဲးသောင်းထောင်။ စိုးရိးအောင်တည့်။ ယခေါင်မပျက်။ အ
လယ်ချက်၌။ မကွက်စည်မြေ။ မွမ်းမျှနေသား။ ကုဇေကျေးသီး။
ရွာလက်ကြီးထုံ။ ဝေးနီးပုံယင်။ ပြုံးပြုံးမြင်၏။ ဝန်းကျင်ဗိုလ်လူ။
ရွာစွန်သူတို့။ မပူသောအား။ ဟောင်းထက်ပွား၍။ လက်နားတိုင်း
ကျပ်။ မြေမလပ်လည်း။ ။ ထူထပ်အခေါ်ဘဏီတည်း။

၆။ တအုတ်တအုတ်။ နိုင်ငံချုပ်လျက်။ စည်ရပ်စည်ဝါ။ အ
ရွာရွာ၌။ ဗျာမျှအံ့စွဲ။ မြိုင်ပျားပွဲးသို့။ မကွဲးမကွေ့။ ရုံးစည်းထွေ၍။
နေထုံဝန်းကျင်။ နှုပျံ့ဖြင်လျက်။ ရှင်သားရောင်းဝယ်။ ကုန်စယ်မ
ခေါင်။ ပြည်ကုန်အောင်မှ။ ထွေထောင်တက်မ။ အစုံကျလျက်။ ကို
ဇဗ္ဗေဗ္ဗေ။ ဗိုလ်တိဝေးသား။ အိမ်ဈေးသဘင်။ မွမ်းဖြင်ဤသို့။ ရှု
ဘွယ်မြို့လျှင်။ မချိုမတုံ့။ ရှစ်ရပ်ဖြူ၏။ တုမဲ့စင်စင်။ ပြည်ကြီးအင်
ကို။ ချိန်ချင်နှိုင်းဆွယ်။ ပမာရွယ်သော်။ ။ တူဘွယ်မရှိ လေ
ပြီတည်း။

၇။ အသီးအသီး။ ပရိဏ်းဆီးသား။ ရွာကြီးရွာငယ်။ ထိုထို
ဝယ်၌။ သာဘွယ်သာနိုး။ ရေပေါ် မိုးသား။ ကြာမျိုးငါးထွေ။ နတ်
ပန်းကြွေသို့။ ပွင့်ရွှေဖွေးဖွေး။ ရေလုံးမွှေး၏။ ခြေးခြေးသာယာ။ မြေ
လာသား။ ကြိုးကြာ သံမြက်။ စက္ကဝက်နှင့်။ ရေကြက်ဝမ်းဘဲ။
ဟင်္သာဝဲလျက်။ မကွေးတွန်ထူး။ ဘော်ဖြိုင်မြူး၏။ မင်းလူးဘုန်းသစ်။
ပျော်ရာဖြစ်သည်။ တောတွစ်တသွန်။ ဥယျာဉ်ကန်လည်း။ ပန်းမန်
စုံပေါင်း။ ဝတ်မုံလှောင်း၏။ နံ့ကောင်းကြည်းထောင်။ သုတ်လေ
ဆောင်လျက်။ လူ့ဘောင်မတန်။ ပမာထွန်လည်း။ မိုးစွန်တိမ်ဖျား။
သိကြားသုံးစွဲ။ ချိုမြိန်စင်စစ်။ ကောင်းကင်ဖြစ်သည်။ ။ နတ်မြစ်
မန္တာကိနိတည်း။

၈။ ဤသို့ခပ်သိမ်း။ ပျော်ရာငြိမ်းလျက်။ စုံမက်ရှုပုံ။ ထိုမြို့
တုံလည်း။ ပြည့်စုံမဆိတ်။ ရှစ်ရပ်ထိတ်မျှ။ လမြိတ်စပ်ကာ။ ပြည်
သာယာ၌။ အောင်ချာသီးသီး။ သဘင်ကြီးလျှင်။ နိုးလတ်တုံသော်။
ငါးစုံသံလွင်။ ပဉ္စင်တူရိယ။ ခွက်ခွင်း စသည်။ တီးထ နောင်း
နောင်း။ ကြေးနင်း မောင်းလည်း။ ညောင်း ညောင်း ညှန်းညှန်း။
မိုးနှယ်အုန်း၍။ ချန်းချန်းကျည်ကျည်။ မြိမ့်မျှမြည်က။ အသည်အ
လာ။ ဗိုလ်ပါရှိုးရှား။ မျိုးလေးပါးတို့။ ဆန်းပြားမောင်းဝါ။ ရေထွေ
ကြာသို့။ တိမ်ပြာရုပ်ဖမ်း။ ဆန်းကြယ်မွမ်း၍။ ရင်လွှမ်းရွှေချ။ သရ
ဘူမကိုနှင့်။ ဦးစိုက်ပန်းခက်။ ကွက်ရရွက်တိ။ လက်လက်ညှိမျှ။ ဘိုး
ရှိဖြူနီ။ ယကင် စိလျက်။ ပန်းသိလန်းလန်း။ စုလည်းစွန်းနှင့်။ တ
သန်းကြယ်ရောင်။ ဖြူလရောင်သို့။ ကုန်အောင်စုံစေ့။ ရွာစေ့ဟု။
ချစ်မြွေထွေငေါ်။ ဆင်လတ်သော်တည်း။ ရိုက်ကျော်ပင်လယ်။
မြစ်ဝမ်းနှယ်လျှင်။ တဆယ်မြည်ပြား။ သံတိကြားသည်။ ။ ပြည်
ဖျားရပ်ကြီးဒီဒီတည်း။

၉။ ခပ်သိမ်းစုံအင်။ ထိုပြည်တွင်၌။ ကြည်းပြင်တောင်နား။
နုပျမ္မားသော်။ ပွားသားရွာလျှံ။ တိုင်းနိုင်ငံ၌။ ကြက်ပျံမကျ။ ရေစာ
ဝ၍။ စည်ထွေဝန်းကျင်။ မွမ်းမွမ်းဖြင်၏။ ကောင်းကင်ရဟတ်။ နတ်
ရေလွှတ်လျက်။ မချွတ်ရွာမြီး။ လခွေးတကြိမ်။ မိုးဖြင့်စိမ်၍။ မသိပ်

မပျင်း။ လုပ်လက်တွင်းလည်း။ မျိုးမြင်းမသောင်း။ ခန့်တိုင်းကောင်း
 ၏။ နတ်ပေါင်းကစား။ ပင်လယ်နားဝယ်။ ထွန်းငြားချိုချည်။ ဥယျာဉ်
 ပင်ပျို။ အလိုလည်းရောက်။ နတ်ကောက်သလေး။ နီတွေးဖြင်ဝန်း။
 အံ့ဘွယ်ဆန်းသား။ ထိုကျွန်းမိမာန်။ ပြည့်စုံ ဟန်လည်း။ မတန်
 လှည့်ပဲ။ ဆယ်ဆက်ကဲဟု။ ။ ကျော်သဲကျွန်းလုံးအညီတည်း။

၁၀။ ရထားမြင်းဆင်။ စည်အိမ်ရှင်နှင့်။ သံလွင်ညှင်းညှင်း။
 ခရုသင်းတို့။ ထုတ်ချင်းမြေမိုး။ ကောင်းကင် ကြိုးသို့။ တပိုးနှင့်
 ထက်။ သံငါကျော်ကျော်။ ငေါ်လည်းမထူး။ ငေါ်ကျူးဖြင့်။ က
 မြူးကွေးချန်။ ပျော်လှည့်ကုန်ဟု။ သာဟုန်မစဲ။ သဲသဲရရ။ လူတူ
 ဆိုသွင်။ ရှင်နှင့်မပြား။ ခြင်းရာအားဖြင့်။ ကြားသိအုတ်အုတ်။ ကျာ
 ကျာမှုတ်၍။ ချက်ပြုတ်ခင်ယင်။ မနာကျင်သော်။ လက်ငင်အနိုင်။
 နေမိမ့်ကိုင်သို့။ အိုင်အိုင်ရင့်ကျူး။ နှလုံးနှုံးအောင်။ တထူးတလည်း။
 တဆန်းမြည်သည်။ ။ ကျည်ကျည်သံပြိုင်သံပြီတည်း။

၁၁။ မစားရတတ်။ ငတ်မွတ်ချည်းနှိုး။ အထီးကျန်ထ။ ဧည့်
 သည်စသား။ မရလုပ်ကျွေး။ အမွေးအမြူ။ နည်းသသူနှင့်။ ဆာပူပန်း
 ငြီး။ ခရီးခွန်ရှည်။ သွားလိမ့်မည်သူ။ ရွာဝေးလူတို့။ ယူလေဘိနပ်။
 ခြေနှင်းစွပ်၍။ တန်ထုပ်နေဆာ။ ထီးဖြင့်ကာလျက်။ ချမ်းသာသ
 ဖြင့်။ မမြင့်ရောက်စေ။ စီးကုန်လေလော့။ ရွှေရွှေမောင်းမောင်း။ ထုံ
 နံ့ထောင်းနှင့်။ ပွင့်ကောင်းပန်းမန်။ တွန့်နားလန်သား။ တဖန်မညစ်။
 အသစ်စဲစဲ။ ဤဝတ်လဲးကို။ သုံးစွဲတင့်ချေ။ ဆင်ကုန်လေဟု။ အ
 ထွေအပြား။ သာစကားဖြင့်။ ရှစ်ပါးအဖျော်။ ပျားဘော်သကာ။
 ဩဇာကြိုင်မွှေး။ ဆီဆွေးကျစ်သင်း။ ထမင်းသစ်သီး။ မုန့်တီးပဲ
 ကျက်။ ဟင်းခါးချက်နှင့်။ လေခွက်လက်စွဲ။ ကြွေးကြော် သဲ
 လျက်။ ဝတ်လဲးစံပ။ လိုသမျှလျှင်။ ဒါနဖြောင့်ကြည်။ နတ်သို့ရည်
 သည်။ ။ ခြောက်ပြည်ဝသဝတီတည်း။

(ကာ) နဂရံသဗ္ဗင်္ဂသဗ္ဗန္တံ။ သဗ္ဗကာမမုပါဂတံ။ သဗ္ဗရတ
 နသဗ္ဗန္တံ။ နာနာဇန သမာကုလံ။ သမိဒ္ဓံဒေဝနဂရံ။ အာဝါ
 သံပုညကမ္မာနံ။

အမရ်နာမ။ အမရအမဉ်ရှိသော။ နဂရံ။ ပြည်သည်။ သဗ္ဗင်္ဂ
 သဗ္ဗန္တံ။ အလုံးစုံပြည်၏အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သဗ္ဗကာမမပေါဂ
 တံ။ ခပ်သိမ်းသော အလို ဆုတ္တာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သဗ္ဗ ရတန
 သဗ္ဗန္တံ။ ခပ်သိမ်းသောရတနာတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ နာနာဇနသမာ
 ကုလံ။ အထူးထူးသောလူမျိုးတို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ဒေဝနဂရံဝိယ။
 နတ်ပြည်ကဲ့သို့။ သမိဒ္ဓံ။ ပြည့်စုံ၏။ ပုညကမ္မာနံ။ ကောင်းမှုရှိ
 ကုန်သောသူတို့၏။ အာဝါသံ။ နေရာဖြစ်၏။

၁၂။ ထိုတုံသမှု။ မြို့ဝတ္ထု၌။ ဝိသုကာမ္မ။ ဗြဟ္မာစသား။ စက္က
 ဘါနိ။ သိကြား ညီလျက်။ စန္ဒမံ မလွတ်။ နတ်အပေါင်းနှင့်။ မင်း
 ကောင်းမနု။ စီရင်ပြုသို့။ စတုရဿ။ ပန်းလည်ချ၍။ အမျှပတ်ပတ်။
 အဝန်းခတ်လျက်။ သေသတ် ဆတ်မျက်။ ယုတ်တက်မဲ့အောင်။
 ကျုံးသုံးမြောင်နှင့်။ ကျည်းချောင်တံခါး။ ရင်တားခိုင်ခံ့။ တကြွေဝန်း
 ကျင်။ မြေပြင်မျက်နှာ။ ညီစွာစည်လျက်။ ကသိုဏ်းခွက်သို့။ စည်
 မျက်နှာဟန်။ တိတိမွန်၏။ မကျန်ဖြစ်ခြင်း။ ပြည်ထဲးရပ်သီး။ မြို့ကြီး
 ဓလေ့။ ကြပတေ့လျှင်။ စုံစေ့ အတွတ်။ ခုနစ်အင်္ဂါ။ ရွာဘွယ်ရာ
 သည်။ ။ စုံစွာထူးထူးပြားပြားတည်း။

၁၃။ သွန်းရရွန်းလျှင်။ ကော့ယွန်းအနား။ ပြဆောင်ဖျား၌။
 လွှားလွှားတပ်ခွန်။ ထက်ရပ်စွန်မှ။ ထွက်ဟန်စိုင့်ရှူး။ မိုးလယ်မြူး
 သို့။ တိုင်ဘူးကြယ်ကြီး။ ချရားသီးလည်း။ ညီးညီးဝါဝါ။ ထိပ်ဖျား
 မှာက။ ဥဂ္ဂါစွင့်စွင့်။ လွှင့်သောအလား။ ပတ္တမြားလျှင်။ လန့်ကြားလူ
 မှောက်။ တောင်ရှည်မြောက်၍။ ပျံတောက်သေ့ယောင်။ ပြသန်
 ရောင်နှင့်။ နန်းခေါင်ဝင်းဝင်း။ မီးရှူးလင်းသို့။ ပြင်းပြင်းထွေးထွေး။
 အှိရိပ်ပြေးသည်။ ။ နိုးဝေးတန်လှုပ်ရောင်ဖျားတည်း။

၁၄။ အရှေ့အနောက်။ တောင်မြောက်ထုတ်ချင်း။ ကောက်
 ကစင်းလျှင်။ တျင်းတျင်းဖျည်တေ့။ စေ့စေ့ကျောက်ချပ်။ ဖျာနှုတ်
 စပ်၍။ အထပ်စည်စီ။ တဖျင်ညီလျက်။ ဝီဝီလာလာ။ ရုပ်ဝါတဆန်း။
 စောင်းတန်းမီးတား။ လက်စောင်နားမှ။ နတ်သားဘီလူး။ ခြင်္သေ့
 ရှိုးလျက်။ ပွင့်ဘူးကြာသွင်။ ခပ်ရှုပ်ဆင်၍။ ဖြူလွင်ငွေတု။ ညံ့နှုရဲး

ရဲး။ထဲးမွှေကြီးသား။ပုလဲးအတူ။ကြွေးဖြူရောင်ကျင်း။သလင်းမှန်
ရောင်။မင်းလမ်းဘောင်နှင့်။ အမြောင်သွားတီး။ရှုမငြီးသား။ ခရီး
လေးသွယ်။ ဖိုင်ဖိုင်ကျယ်၏။ ။လမ်းငယ်အစည် တလျှား
တည်း။

၁၅။ အကြိမ်အကြိမ်။သူကောင်းအိမ်၌။ ထူးစိမ်စတေ။
ကျော်ပုတ်မြေဖြင့်။ဖြူခြေလည်းဆောင်။ မိုးခေါင်ဖွေးဖွေး။စွေးရ
ရွေးလျှင်။တွေးတွေးဝါနီ။ပျောပျောသိမျှ။ စုံစီပြေတင်။ရွှေပြား
ဆင်သား။တုရင်ကမောင်း။သက်တင်ချောင်းသို့။ ဥဒေါင်းလည်
မော်။မျှော်ဟန်နဂါး။ ငွါးငွါးမောက်မောက်။ အံ့လောက်သရစ်။
မင်းနေဖြစ်သား။ရလစ်သွန်းသွန်း။တုံဆောင်နန်းလည်း။ ကျွန်းလုံး
မျက်နှာ။မနှိုင်းသာတည့်။ အံ့အာသရဲး။ ပြည်ထဲးပြည်လာ။မင်း
စကြာတို့။ ဖြစ်ခါသောဟန်။ နှင်းနိုး ထွန်လျက်။ ယုဂန်ခန်းဝါ။
ကောင်းကင်မှာ၌။ အာကာသဇာတ်။ နတ်နှင့် ပြည့်ညီ။ မလွန်ပြီ
ဟု။ ။ဆိုညီဝိုးဝိုးဝါးဝါးတည်း။

၁၆။ အကြိုက်အကြိုက်။ပြည်ကြီးနှိုက်လျှင်။အခိုက်အတန့်။
အသန့်အရှင်း။ ကျင်းပေစမြီး။ဟေးလွှဲးမြဟွာ။ ဗေဒင်လာဟု။ အ
ခါအခါ။ရှာဘာသာဖြင့်။ပြိုဟ်စာလည်းပေး။ဦးဆေးမင်္ဂလာ။ယ
တရာနှင့်။တသာလွှဲးလွှဲး။ရမျှားဆွဲး၍။ကျင့်မြီးလည်းကောင်း။ရှေး
သူဟောင်းတို့။အပေါင်းညီညာ။ရိသေရာဟု။ဒိဋ္ဌာနုဂ္ဂတိ။ မှတ်မှီ
သမျှ။အဓိကလျှင်။ရက္ခတောစိုး။ဗိဿနိုးကို။ရှိခိုးတုံ ဝပ်။ရေစင်
သပ်လျက်။ ပညပ်အနွယ်။ မကွယ်မရို့။ရန်ပို့မိတ်ငင်။ ဥပန်နှင့်
၍။ ထိုတွင်ပွဲးလမ်း။ ဖွဲ့မြီးတမ်းဖြင့်။မွမ်းမွမ်းဗိုလ်ရ။အထုအထ။
ပျော်ရိုးမျှသည်။ ။မဆွဲဘိုးကြီးဘေးဘွားတည်း။

၁၇။ မရှိမရ။ အိမ်ထောင်လျှဟု။ အာစမထည့်။ သလည့်
သလွင်း။လူ့ ခပင်းတို့။မငြင်းမချန်။ မမှုန်မဆန်။ ခိုက်ရန်မနှောင့်။
မတောင့်မတ။နိမ့်ကျမဆို။ သိကြားကြိုသို့။မပြုမငြင်။ခပ်သိမ်း
အင်ဖြင့်။မပင်မပန်း။ မြောက်ကျွန်းအယောင်။ ဆောင်လေရာရာ။
ကြိုတိုင်းပါ၍။စိန္တာမဏိ။မျက်ဘုန်းရှိဟု။ဇောတိရသော်။ လူ့ရှု

ကျော်သား။ မနော်မယ။ ကျောက်မျိုးစသည်။ နေသိဒ္ဓိ။ ပြီးဘိတုံ
တန်။ ပြည်မွန်ကျေးဇူးနဖူးလက်တင်။ ငြိမ်သက်ကျင်သည်။ ။
အုတ်အင်ခပ်သိမ်းခမ်းနားတည်း။

၁၈။ ရွှေငွေဖန်ခွဲ။ ပုလဲးသန္တာ။ နိလာပတ္တမြား။ ပြယိုးယား
နှင့်။ ပြောက်ကျားစိန်ရောင်။ အကြောင်အနီ။ ဖြင်ပေါသိ၍။ ဝဇီရ
ဇိန်။ ထိန်သားအလျှံ။ ခုန်ယုံကောင်းကင်။ မီးကျိုးသွင်သို့။ ရှင်သား
ကျောက်မျိုး။ တန်းခိုးထန်ပြင်း။ မင်းတို့တန်းဆာ။ မသာရကလ်။ အ
မျက်မွန်တိ။ ပြည်တန်ထိသား။ သိရိဝင်းဝါ။ ရတနာဆယ်ပါး။
ပြည့်စုံများ၏။ လေးခြားမရော။ မျိုးတိပြောလည်း။ မနှောရှောင်
ကြည်။ သန့်စင်ကောင်းနေ။ မင်းဆွေပုဏ္ဏား။ သူကြွယ်ဖျားနှင့်။ မှု
များဝန္တံ။ လုပ်ဆောင်ခံသား။ ကုံတံမဲ့ပဲ။ သူဆင်းရဲလည်း။ သင်း
ကွဲးတသီး။ ပရိဘ်းဆီးလျက်။ ပြည်ကြီးသဘွယ်။ လူမျိုးနွယ်
လည်း။ ။ ထိုဝယ်အခြားခြားတည်း။

၁၉။ မင်းနှင့်ပုဏ္ဏား။ သူဌေးအားလည်း။ ဘိုးများဥစ္စာ။ ထူ
ပြောစွာဟု။ မဟာသာလ။ တွင်ထအမည်။ သုံးပါးတည်၍။ အစည်
အပင်။ ထိုပြည်တွင်၌။ ဘိုးစင်တောင်ဆက်။ ဘေးလက်ထက်က။
အနှက်ဆည်းပူး။ ခန္ဓာကျူးလည်း။ တဦးဥစ္စာ။ တယောက်မှာသို့။
ပံ့ကာဖိုလျက်။ ပျိုပုပ္ဖကြယ်။ နဖါးသွယ်၍။ တောင်ငယ်ယိုယို။
ကျိတုံအပျဉ်။ အကျည်အခဲး။ ဝန်လွှဲးမအား။ ချီကြွားမနိုင်။ အတွေ
စိုင်းဖြိုး။ ဘိုးလောင်းကြီးမှ။ မိုးမှီးလည်လည်။ မော်ကွန်းတည်လျက်။
ဤသည်သူငါ။ ဤဥစ္စာဟု။ အက္ခရာတိုင်တည်း။ ကမ္မည်းလည်း
ညွှန်း။ အစုံသွန်းလျက်။ မည်တန်းသုံးထွေ။ သူကြွယ်နေ၍။ မျိုးဆွေ
မိုလ်ပုံ။ ဘုန်းငွေလှံသည်။ ။ ကြွယ်ကုံမရှားမပါးတည်း။

၂၀။ ထိုပြည်သနင်း။ သူကြွယ်မင်းတို့။ ပေဘင်းမြင်းကျင့်
နွယ်။ တနေ့ဝယ်သော်။ နှစ်ဆယ်နှင်နှင်။ တင်းဝင်တောင်းဖြင့်။ ငွေ
တိချင့်၍။ လေးမြင့်ခါလည်။ ဆောက်တည်အမြီး။ ထုတ်သုံးစွဲ
သော်။ အမဲးဟင်းလျာ။ ဝယ်ခြမ်းကာလျှင်။ မရာမရေ။ ကုန်လေ
တင်းကား။ အပေါ်အားကို။ ထားဦးဆိုအံ့။ နှံသိုတွင်းမြေ။ ရာကု

ဧတိ။လက်မထိသား။အညှိလည်းစွဲ။အထဲဝန်သေ။ အမွေရှေး
က။မဆွတ်ဘူးဘေး။စာသာရေး၍။မြေချေးလူးလူး။မဘော်ဘူးသား။
ထိမ်မြူးမဲ့ထောင်း။ ဥစ္စာဟောင်းရှင်။ သိန်းသောင်းကုဧ။ မရေ
တွက်သာ။ပေါ်ဝန်မှာလည်း။ ဆိုရာမသိ။ဖြင်ညီးထပ်မျှ။ပြည့်စုံထွ
လည်း။လောကဒေဝါ။မင်းချမ်းသာသို့။နေရာထိမ်းမှတ်။ ထိုပြည်
မြတ်ကား။ တိမ်လတ်မိုးမှာ။တုသိတာရှင်။ ။ယာမာရိုးထွည့်
မမှားတည်း။

၂၁။ ဤသို့ဝန်းကျင်။မြေပြင်ကုန်အောင်၊ပြည်ကြီးဘောင်
၌။ အခေါင်လည်းချိုး။ မင်းအုပ်မိုး၍။ မစိုးမရိမ်။ ချမ်းသာငြိမ်
လျက်။စည်းစိမ်သာပျော်။ပြည်မြတ်ကျော်ကား။ ။ထိုရော်အ
ခါပွင့်လင်းစွာတည်း။

အမရဝတီနဂရခန်းပိုင်ရေ ၁၈ ပြီး၏။

၂။ ဘောဂဗလခန်း။

(ကိ) နဂရေအမရဝတီယာ။သုမေခါနာမဗြဟ္မဏော။
အနေကကောဋိသန္နိဝယော။ဗဟုတဓနဓညဝါ။

သာရိပုတ္တ။ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။အမရဝတီယာ။ အမ
ရဝတီအမည်ရှိသော။နဂရေ။ပြည်၌။သုမေခါနာမ။သုမေခါ
အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မဏော။ပုတ္တားသည်။ အနေကကောဋိ
သန္နိဝယော။ ကုဧမကသော သိုမှီး၍ ထားသောဥစ္စာရှိ၏။
ဗဟုတ ဓနဓညဝါ။ များသော အမြီးသုံးဆောင် သောဥစ္စာ
စပါးရှိ၏။

၂၂။ ဩရန္တာဂီရ။ငါးခုစသား။ တန္တမိမ်းချည်။ သံယော
ဇဉ်ကို။ဖြတ်ရည်ပိုင်းပိုင်း။ချတ်ပြီးလှိုင်းမှ။ပန်းဆိုင်းဦးလုံး။နိဗ္ဗာန်
ကုံးဖြင့်။တင့်ဆုံးထိပ်ပြင်။ မကိုန့်ဆင်၍။ရင်ပြင်ပွဲးလယ်။ ငါ့ရှေ့
ဝယ်၌။ သပ္ပာယ်ငြိမ်ဆိမ်။ ရှင်စည်းစိမ်ဖြင့်။ ခြောက်ကြိမ် အ

ဖြစ်။နေရာစစ်လျက်။ချစ်နှစ်ဝမ်းသာ။နားထောင်စွာသည်။ခိုဏာ
 သဝေါ။သာစောလကျာ။သာရိပုတ္တရာ။ ။ပြည်သာအမရ။
 ထိုရွာမ၌။မိဘမျိုးစည်။ချစ်လျည်မှ။ကြည်ဘွယ်မဲ့လျှင်း။နိမ့်
 ကျကင်း၍။သန့်ရှင်းဇာတိ။မြို့တေထိလျက်။သိရိပြည်လုံး။ရွာတုံ
 ဆုံးသို့။ဘုန်းလက္ခဏာ။လျောက်ပတ်စွာသား။ဗြဟ္မာမျိုးနွယ်။
 ပုဏ္ဏားကြွယ်ကား။တွင်ကျယ်ပညာ။သုမေဓာဟု။ထင်စွာထို
 ရော်။ကျွန်းလုံးကျော်သည်။ ။သူတော်ဗြဟ္မာ့စာရိတည်း။

၂၃။ ဗြဟ္မာ့စာရိ။ခေါ်ညီထိုတွင်။ပုဏ္ဏားထင်ကား။ဗေဒင်
 အရိုး။ဗါဟိမျိုးကို။ကျိုးကျိုးကျည်ကျည်။သင်ပြီးနှည်လျက်။ငယ်
 ရည်ငယ်သွေး။ကြာဆံနွေးသို့။ထွားမွေးကျစ်လျစ်။ပန်းနှယ်ဖြစ်
 ၍။သနစ်သနာ။ကိုယ်အင်္ဂါနှင့်။ညီစွာရံပြီး။ရေးကြီးခွင့်ကျယ်။သိ
 ခါရွယ်လျှင်။တင့်တယ်ကြည်းကြည်း။သင့်ရုံတည်းက။ခမည်း
 မယ်တော်။လူ့ဘော်စံပြီး။နတ်ဘုံမြီးသော်။သားထီးလွန်ချစ်။
 တယောက်စစ်ဖြင့်။မွေနှစ်ကုန်အောင်။ဆွေမျိုးဘောင်၌။အခေါင်
 လည်းချိုး။အိမ်လုံးပိုးလျက်။ဟိုးဟိုးထင်ပေါ်။ထိန်ထိန်ကျော်
 သည်။မမြော်ဟိုးယား။သူလေးပါးနှင့်။ရှိုးရှားမဆို။ကုန်သည်
 ကိုယ်ဖြင့်။သူလိုမရှား။ပုဏ္ဏားဖျားကို။ ။ရွာသားမဆန်
 မဖိတည်း။

၂၄။ ကုဇေတိသာ။အရာမက။ရွှေငွေစသား။တောင်မျှ
 ရန့်ရန့်။နုန့်နုန့်ပြီးပြီး။ကြွယ်မျိုးတိုး၍။ထံပိုးတွင်ကန်။မြတ်သတ်
 ကျန်ဖြင့်။လုပ်ခွန်ကုန်ရင်း။ဝင်သွင်းမစဲ။မိုးသို့ဖွဲ့၏။ဖြင်ပြီးပြည့်
 စုံ။မကုန်ထောင်းအောင်။ဆောင်သားစီးပွား။တောင်ကြီးဖျားသို့။
 ကြားကြားရန့်ရန့်။ဝန်တုန့်ဝန်တို။အုတ်နှယ်ဖို၍။အမိအကဲ။အ
 တွေးတွေးတိ။မြေထဲဥမင်။တွင်းတွင်လည်းမြှုပ်။ကြွယ်ပုပ်ကြွယ်
 စပ်။မလပ်ကြကျီ။အိမ်ဘိအိမ်လျှောင်။ထုပ်ခေါင်လည်းတိုင်။အ
 ဆိုင်ဆိုင်လျှင်။မနိုင်မကန်။ရေဆန်စပါး။စုံချည်းထား၍။မအားမြေ
 ချ။စည်ပင်ဟူသည်။ ။ထိုမျှနေရာသိထည်း။

၂၅။ မျိုးရိုးတကာ။ဘိုးလောင်းမှာက။ဂိဝါရပြီး။ကျင့်

စဉ်မှီး၍။ ပြည်ကြီးဘအေ။ လူမျိုးဆွေဟု။ ဗိုလ်ခြေခြီးမွမ်း။ ပြည်
 ၏ ဝမ်းဖြင့်။ တိုင်တမ်း ဆတ်ဆတ်။ ဆို စမှတ်လျက်။ မချွတ်
 လှည့်နိုး။ ဟိုးဟိုးကျော်ညီ။ ရေပေါ်ဆီသို့။ နှုတ်ချိုသြဇာ။ ပွက်သမျှ
 လည်း။ တောင့်တဝှမ်းချိုး။ ကျေးဇူးမှီး၍။ ဘုန်းကြီးသက်ရှည်။ ဆို
 ကုန်သည်တို့။ ဦးဖြင့်ရှိလျက်။ အမိသဘွယ်။ အရွယ်သုံးပါး။ သက်
 ထားနှံ ဟု။ ကျံကျံလည်းအံ့။ နှုတ်မဆံ့ လျှင်။ အနှံ့ အစပ်။ မြေ
 ပြင်ခပ်၏။ ရွက်ချပ်လန်းလန်း။ ပြည်ဦးစွန်း၌။ ပေါ်ထွန်းရိုးရွှေ။ ဘုန်း
 မိုးဝေ၍။ ပဒေသာပင်။ ပွင့်ကြီးထင်ရှား။ ညွှန်ရှင်မဉ္ဇူ။ ရောက်သည့်
 တူဟု။ ထူးယူနည်းသွေး။ မဝေးတင်တင်။ မီးနှယ်ရှင်သည်။ လူ့ခွင်
 နှံ့ပြီး။ သူကြွယ်ကြီးကား။ ခြောက်သီးစံတုန်း။ နတ်တို့ဘုန်းရှင်။ ။
 နှုန်းသော်ပမာတန္တိတည်း။

ဘောဂဗလခန်းပိုဒ်ရေ ၄ ပြီး၏။

၃။ ပညာဗလခန်း။

(ကိ) အဇ္ဈာယကောမန္တရော။ တိဏ္ဍိဗေဒါနံ ပါရဂူ။
 လက္ခဏေဇ္ဇတိဟာသေစ။ သဒ္ဓမ္မေပါရမီဂတော။

အဇ္ဈာယ ကော။ ဗေဒင်ကိုလည်း တပြောင်း ပြန်ပြန်သ
 ရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ မန္တရော။ ဗေဒင်သုံးပုံကိုလည်း ဆောင်နိုင်
 ၏။ တိဏ္ဍိဗေဒါနံ။ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ။ ကမ်းတဖက်သို့
 ရောက်၏။ လက္ခဏေစ။ လက္ခဏာ ကျမ်း၌လည်းကောင်း။ ဇ္ဇ
 တိဟာသေစ။ ဇ္ဇတိဟာသကျမ်း၌လည်းကောင်း။ သဒ္ဓမ္မေ
 စ။ မိမိဆရာ၏အတတ်၌လည်းကောင်း။ ဝါ။ ပုဏ္ဏားတို့၏ဥစ္စာ
 ဖြစ်သောကျမ်း၌လည်းကောင်း။ ပါရမီဂတော။ ဆရာအကြီး
 သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဝါ။ ပါရမီဂတော။ ရင့်မြင်းတည်းဟူ
 သောအပြီးသို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ၏။

၂၆။ ပရိက္ခရာ။ ဥစ္စာထိုသို့။ တောင်နှယ်မြို့၍။ မချိုပြည့်စုံ။

ကြွယ်ဝတုံလျက်။သုံးပုံများဖြင်။သင်္သကရိုက်။ဗေဒင်နှိုက်လည်း။
မြိုက်မြိုက်လျှာဖျား။ဝမ်းတွင်ထီး၍။ဆန်းပြားတတ်ကုံ။ခံတွင်းငုံ
ပြီး။လုံးစုံနှုတ်ဝယ်။သရဏ္ဍာယ်လျက်။ အသွယ်အသွယ်။ရလွယ်
ထုံးစံ။သန္ဓါငံ၏။မ ရွံမရှာ။ခဲရာရာ၌။သင်္ကာလည်းကင်း။ တွင်ခြင်း
ကြံဘန်။သူ့ ထက်လွန်၍။ဧကန်ကျကျ။ရသားမိပ္ပာယ်။ အကျယ်
အကျည်း။စိုးတစည်းမျှ။ မလျည်းလျှင်ကောင်း။ မညောင်း စေ
အောင်။ အာဂုံဆောင်၍။ လျှောင်ကာမမြွက်။ တည့်တည့်ထွက်
၏။ နှုတ်နက်ဆိုတိုင်း။သံနှယ်ထိုင်း၍။မခိုင်းမမျှည်။ထားကောင်း
ရည်သို့။ဆိုစည်ခဏ။အမြွက်ပြက။မဟစသာ။ ထုံးနည်းနာကို။မ
ကြာဖြေမှု။နှုတ်ဝယ်လု၍။တခုမထား။သူ့ ကိုကြားသည့်။ ပုဏ္ဏား
ဥာဏဂန္တိတည်း။

၂၇။ အထူးအဆန်း။ မြင်နှံ့ဝန်း၍။ ခိုင်ကျန်းဆတ်မြား။
လျှာပါးနှုတ်ငပ်။ ရွှေးတွင်းအပ်သို့။ လျှပ်လျှပ်ဖြွတ်ဖြွတ်။ မုခပါဌ
တည့်။သွတ်သွတ်မည့်။ ဖွားဖွားအံလျက်။ မလျှံထက်မြိုက်။ရိုး
လှည့်ရိုက်သို့။ သိုက်သိုက်ကျမ်းဂန်။ ပြီးပြီးပြန်၍။ မန္တန်အမျိုး။
နှုတ် လျှာ ကြိုး၏။ စူးထိုးထုံစုံ။ ထုံးနည်းပုံနှင့်။ အာဂုံအာကာ။
ဂါထာပါဌသား။ ဖတ်၍ကြားသို့။စကားတတ်ပွန်။အဖြေသန်ဟု။
မလွန်မေးဌာ။ အရွာရွာမှ။ ဒိသာပါမက်။ ခေါ်တွင်ဟုတ်လျက်။
စက်ချတ်ဖြတ်ရည်။လေးတောင့်ပျည်နှယ်။ပညာကျယ်သည်။ ။
နတ်ငယ်သူရသတိတည်း။

၂၈။ မှတ်စရာသား။ပညာကိစ္စ။ဟူသမျှ၌။ကြားကတတ်
ပင်။လမ်းနှယ်ထွင်လျက်။ဗေဒင်သုံးထပ်။ ဆုံးစပ်၏။ စပ်စပ်ချ
မှီ။ မှန်သည်တိသာ။ လက္ခဏာကျမ်းဂန်။ စက်ကြဟန်သို့။ မြေ
ကြန် ကောင်းကင်။ နေဝင်နေထွက်။ ဝိမိစက်နှင့်။ ထွန်း ပြက်
ဥက္ကာ။ လျှော သက်လာ၍။ ရောက်စာ ဘေးဒဏ်။ ဂွေးလွန်အ
တိတ်။နိမိတ်နမက်။အထက်မိုးပြင်။လျှင်လျှင်နှေးနှေး။ ပြိုဟ်ပြေး
မညီ။ရှေ့ချီနောက်ဆုတ်။တိုးချုတ်ရပ်နား။ချင်းနင်းလွှား၍။ သွား
တုံလလယ်။ကြယ်ဥပဒ်က။မလွတ်ကုန်အောင်။ တံဘောင်စံနည်း။

မြေကြီးကြည်းလည်း။ တိုင်တည်းမိတ်ရန်။ ဖတ်တိုင်းမှန်သည်။ ။
 နှိုင်းတန်မြဲဟွာဇော်ဂီတည်း။ ။

၂၆။ ကြန်ပုံလက္ခဏာ။ ပြုစရာကား။ ဂါထာအမျိုး။ အရိုး
 အသား။ ဟောနည်းပြားနှင့်။ ဟူးရားဂဏန်း။ မပန်းအသေ။ နှုတ်
 သာကြေ၍။ ပြိုဟ်နေပြိုဟ်ထိုင်။ ဗျာကရိုဏ်ကို။ တိုင်တိုင်ကိုယ်
 မှ။ ဆုံးအောင်ပြုလျက်။ တျက်တျက်ထိထိ။ သဘောသိ၏။ ဣတိ
 ဟာသ။ ကေဠာဘဟု။ လောကစိန္တာ။ ဆိုစရာသား။ စည်လာ ရှေး
 တီး။ စကားကြီးနှင့်။ နည်းသီးထုံးဖွဲ့။ အိမ်းအည်းမဲ့လျှင်။ ထင်ဖြူ
 ကိုယ်ပူး။ မြင်ချေဘူးသို့။ မလူးလျှာစွန်း။ တောဒည်းဆန်း၏။ ဖြန်း
 ဖြန်းတတ်ပွန်။ ပဋိဘာန်လျှင်လျှား။ ထူးပြားကဗျာ။ ဖွဲ့စရာသား။
 ဂါထာပုံသေ။ စကားဖြေနှိုက်။ ဆိုခိုက်မိန့်တန့်။ ရှင်းရှင်းသန့်လျက်။
 မတွန့်ညင်းညင်း။ ပိန်တွင်းသက်သက်။ ထွေငေါ်နက်၏။ သွက်
 သွက်မြန်သန်။ အဘိဓာန်ဟု။ နိဗ္ဗာန်ကျမ်း။ အရိုးမွမ်း၏။ ပြွမ်း
 ပြွမ်းခင်းကျင်း။ ဝန်းလျားပြင်းသည်။ ။ ထိုးထွင်းခပ်သိမ်း ဗာ
 ဟိတည်း။ ။

၃၀။ ဤသို့ပညာ။ နှံ့စပ်စွာသား။ သုမေဓာဟု။ ထင်စွာ
 ကျော်သွေး။ ဗြဟ္မာမြေးကား။ ကြံတွေးယုတ်မြတ်။ နောင်နာဂါတ်
 လည်း။ ချွတ်အံ့မရှိ။ မိမိစီးပွား။ သူ့အားကုန်အောင်။ မြင့်ကျယ်
 ဆောင်၍။ သိန်းထောင်မက။ မဆွဘုရား။ နောင်တော်များ၌။ သို့
 ထားကျေးဇူး။ ကိုယ်တိုင်ဖူးလျက်။ ဆည်းပူးသမှု။ သဗ္ဗညုအား။
 ပွင့်လှစွာပြီး။ ချိန်သင့်နိုးသော်။ ကောင်းခြီးခံတန်။ ဘုန်းညွန့်သန်
 သည်။ ။ ရင့်မှန်ရှေးပါရမီတည်း။

ပညာဗလခန်းပိုဒ်ရေ ၅ ပြီး၏။

၄။ သံဝေဂနိဗ္ဗိန္ဒရိန္ဒာခန်း။

(ကု) ရဟောဂတော နိသိဒိတွာ။ ဇေဝိဗန္ဓေသဟံတဒါ။
 ဒုက္ခောပုနတ္တဝါနာမ။ သရီရဿစဘောဒနံ။ သမ္မောဟမရဏံ
 ဒုက္ခံ။ ဇရာယအဘိမဒ္ဓိတံ။

သာရိပုတ္တရာ။ သာရိပုတ္တရာ။ တဒါ။ ထိုသုမေခါပုဏ္ဏားဖြစ်
သောအခါ၌။ အဟံ။ ငါသည်။ ရဟောဂတော။ ဆိတ်ကွယ်ရာ
အရပ်သို့ကပ်လျက်။ နိသိဒ္ဓိတွာ။ ထိုင်နေ၍။ ဧဝံ။ သို့။ စိန္တေသိ။
ကြံ၏။ ကထံစိန္တေသိ။ အဘယ်သို့ကြံသနည်း။ မေ။ ငါအား။ ပုနုဏ္ဏ
ဝေါနာမ။ တဖန်ဖြစ်ခြင်းမည်သည်ကား။ ဒုက္ခော။ ဆင်းရဲ၏။
သရီရဿ။ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒနဉ္စ။ ပျက်စီးခြင်းသည်လည်း။
ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲ၏။ သမ္မောဟမရဏဉ္စ။ တွေဝေ၍သေရခြင်း
သည့်လည်း။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲ၏။ ဇရာယ။ အိုခြင်းဖြင့်။ အဘိမန္ဒိတံ
စ။ အလွန်နှိပ်စက်ခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ။ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ။
သို့။ စိန္တေသိ။ ကြံ၏။

၃၁။ ယုတ်မြတ်အပြား။ သုံးပါးတိုင်တည်။ ကိုးခုမည်ဖြင့်။
၅၂၂၁။ စွာခလောကံ။ မိုးရှိမြောက်သား။ အစောက်မတ်လတ်။ မာန်
တောင်ထွတ်ကို။ တိမ်းညွတ်တောက်တို။ မဂ်စွမ်းဖြို၍။ ကိုယ်သို့
နှိမ့်ချ။ မီးပွားကျသို့။ ဂုဏ်အရာ။ စွန်းစွန်းပါသည်။ သဃိတို့ထက်။
လျှမ်းလျှမ်းတက်၍။ နှုတ်ထွက်ပြီးပြီး။ လက်ရတိုးလျက်။ ကျမ်းရိုး
နင်းမှီ။ ဟကာသိသည်။ သာရိပုတ္တရာ။ မည်တော်သာဖြင့်။ လကျာ
ရံသီး။ ငါ့သားကြီး။ ကောင်းခြီးလည်းခေါ်။ သာဓုဘော်ဖြင့်။
ရှင်ကျော်မထေရ်။ နားတို့လည်လော့။ ဤသည်စမ္ပူ။ ကျွန်းသူအ
လုံး။ ပတ်ကုံးထွန်းပ။ ပွင့်လင်းစသား။ အမရဝတီ။ ခေါ်ညီမည်သီး။
ပြည်ကြီးအသည်။ မျိုးရိုးစည်၍။ ခံတည်စရာ။ ထိုရောခါ၌။ သုမေ
ခါဟု။ ကြေညာလွှံ့ထင်။ မည်သာတွင်သည်။ ရှင်တို့ဆရာ။ ဘုရား
ငါကား။ ဗြဟ္မာသဟံ။ ကောင်းကင်ပျံနှင့်။ သူဇံပတိ။ သဒ္ဓိမိုးဖျား။
သိကြားဟူလည်း။ ရည်တူမလွန်။ နှိုင်းနှိုင်းတန်၏။ ဗိမာန်အိမ်ထဲ။
ရွှေပုံခဲသို့။ စံမြီးသုံးထပ်။ ဘုန်းကျိုးခပ်သည်။ မိုးရပ်အချာ။ တိမ်
ဆုံးမှာ၌။ နိမ္မာနရတိ။ နတ်နှင့်ညှိလည်း။ တရှိမလွန်မစား
တည်း။

၃၂။ ထိုသို့ ထိုရော်။ ထို သူတော်လည်း။ ခြောက်ဘော်
မိုးတိမ်။ နတ်သို့ငြိမ်လျက်။ စည်းမိမ်သာစံ။ ဤသို့ခံရှင်။ တရံရော

ခါ။ သိမိမ့်ငှါဖြင့်။ ဘဏ္ဍာကျိကြ။ တွင်းပကြည့်ရှု။ စီးပွားပြုသည်။
 အမှုထမ်းသီး။ အမတ်ကြီးလျှင်။ မိုးမှီးလည်လည်။ မော်ကွန်းတည်
 သား။ စာရှည်ပုရပိုက်။ ကမ္ဘည်းတိုက်၍။ သိုက်သိုက်ဖွေဘော်။
 မှောက်တော်ရှင့်သား။ ဘေးလောင်းထားသည်။ တင်းကားဤမျှ။
 ရှင်တိုးစသည်။ မိဘတိုင်ရုံ။ မျှပြည့်စုံ၏။ ရှင်တုံဤကို။ သိမ်းမြန်း
 သိုလော့။ မပြိုမကွဲ။ မြီးကြောင်းရှင်ထွေး။ ဆောင်လတ်သေးဟု။
 တိုးဘေးစသည်။ ခုနစ်မည်ကို။ ရှည်ရှည်လျှားလျှား။ ရေးမှတ်သား
 လျက်။ ယောက်ျားမိန်းမ။ စသည်ကျွန်ခြေ။ ဥစ္စာတွေနှင့်။ ဝန်သေ
 ထဲးဖြစ်။ တိုက်တာလှစ်၍။ ပြစ်ပြစ်ညွှန်ရေ။ နားသွင်းပေသော်။
 မြို့တောဘဏ္ဍာ။ ရတနာ၌။ ခင်စွာချစ်ဝမ်း။ ရမ်းရမ်းမတက်။ နှလုံး
 ပျက်သည်။ ။ ကြံတက်ယောက်ျားအဖျားတည်း။

၃၃။ ဤသို့အက္ခရာ။ မျိုးစည်စာကို။ ဖတ်ခါမျှတည်း။ နှလုံး
 ကြည်း၍။ မနည်းလောက်စင်။ ဆေးကြောသင်၍။ ဘခင်ဘေးတိုး။
 ငါ့ဆွေမျိုးကား။ ကြိုးကြိုးစားစား။ စီးပွားပစ္စည်း။ သို့စည်ဆည်းခဲ့။
 ထိုနည်းများပုံ။ ရှာမှီး တုံလျက်။ တစုံတယောက်။ ရှည်စောက်
 နောက်နောင်။ တို့တိုင်အောင်လည်း။ မျိုးခေါင်ဆွေခင်။ မနေကျင်
 ခဲ့။ အကြင်မျိုးလူ။ ဆည်းပူးမှုလည်း။ ထိုသူတည်းမဲ့။ ပျော်ခဲ့ ကာ
 ကာ။ ဤဥစ္စာကား။ အရာမယွင်း။ တတင်းတင်းလျှင်။ အိမ်ရင်း
 ဝယ်တိ။ ကြိုးသို့ပြီ၏။ ထိုပြီ အပ။ မိဘဆွေတော်။ နတ်ပြည်ပျော်
 လည်း။ ကိုယ်တော်ကိုယ်ထဲ။ ချင်ရွေးခဲးမျှ။ မူးပဲးသပြာ။ ကိုင်လေ
 ပါ၍။ စုံရာမည်သူ။ ရိက္ခာမူလျက်။ ယူလေမထင်။ အချဉ်းစင်၏။
 ငါလျှင် တုံလည်း။ အပုံထုပ်ပိုး။ အားရှိကြိုး၍။ လပ်ကျိုး ခန္ဓာ။
 သေရာမှာသို့။ မပါလေအပ်။ သံစွပ်အသက်။ ဆက်လိမ့်အမြီး။ နေ
 ရခဲးအံ့။ ။ သုံးစွဲးမတတ်လေအားတည်း။

၃၄။ ပိုင်ယူနှိပ်နင်း။ စိုးမင်း နိုင်ထက်။ ခုတ်ထစ် ဖျက်၍။
 လက်ခက်ခိုးသား။ စီးဝွားမတာ။ ရန်ရှာမုန်းသူ။ မီးဟေ့သား။
 ဤသူငါးမဉ်။ ဆက်ဆံဘဉ်လျက်။ မစဉ်မပင်။ ကမ်းခြေကျင်သို့။
 လျှာတွင်မမြေ။ ဘောက်လွဲးသေအိမ်း။ ရိုးယားပြင်ပျက်။ ကုယ်သက်

ရှည်ရုံ။ ဥစ္စာတုံလည်း။ တစုံတခု။ အနှစ်ရှုသော်။ အနုမြူရှိ။ မြော်မိ
မရ။ မျက်မြင်မျှဟု။ တွင်းပခန်းဝါ။ ဤဥစ္စာကို။ အကာနှင်နှင်။ ပြစ်
ချည်းတင်ပြီး။ ဝန်နှယ်ငြီး၍။ သစ်သီးလည်းခွဲ။ ပျော်ရာပွဲမှ။ ဖဲခွဲ
ဆုံးစွန့်။ တဖန်လည်းကောင်း။ တွင်းခေါင်းသာမြိုက်။ လေသွန်
ကြိုက်သား။ နန်းတိုက်ထဲချောင်။ ပြာသာဒ်ခေါင်ထက်။ ကိုယ်
ရှောင်ပုန်းရှက်။ ဘော်မဲ့တက်၍။ ဝင်ထွက်မိလ်ခြေ။ ဆိတ်ရာနေ
ပြီး။ အထီးတယော။ ကွယ်မြောက်ငြိမ်းငြိမ်း။ ကိုယ်ကိုသိမ်းမှ။
ရှိမ်းရှိမ်းရပ်ရည်။ သက်သက်ကြည်လျက်။ တည်စွာနှလုံး။ သူ
တော်ထုံးသို့။ ဝင်ဆုံးသေချာ။ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ကြောင်းခြာစုံဘက်။
ဖြစ်နှင့်ပျက်ကို။ နှိုင်းချက်ရှိုက်တော်။ စိုက်စိုက်ခေါ်သည်။ ။
ကြံငေါ်၍သို့စည်လျားတည်း။

၃၅။ ပဋိသန္ဓေ။ လေးပါးထွေဖြင့်။ အထွေအထွေတည်း။ ဤ
လူပေါင်းကား။ နောက်နှောင်းထွန်းပေါ်။ ကိုယ်ဟု ခေါ်လျက်။ တ
အော်လဲလဲ။ သံသာဝဲတွင်။ မစဲမပြိမ်။ တိမ်အံ့မရှိ။ ပစိစွာလွန်း။
ငြိာနန်းတည့်။ သူကန်းအသွင်။ တွေးတောသင်၍။ မမြင်မျက်စိ။
နင်းမိရိုးမှား။ ကြမ်းစွန်းသွားသော်။ ဘဝါးထောက်ချ။ အမ်းမံရ
၍။ စည်ကျတုပ်ထွေး။ အနာပေးသီး။ ခြေလောက်ရမ်း။ ယောကျား
နှမ်းသို့။ အသွမ်းဝိဇ္ဇာ။ ရိအောင်ကာ၍။ ကြမ္မာတရား။ ချာန်များ
လျက်။ သုံးဘော်စက်ဝယ်။ အက်အက်ကျဟန်။ အပြန်ပြန်လျှင်။ ဖန်
တလဲလဲ။ မိဝမ်းထဲ၌။ ဆင်းရဲလည်းနစ်။ အသစ်သစ်သည်။ ။
လူဖြစ်တမန်မှားမှားတည်း။

၃၆။ ပရမာနု။ မြေကြီးထူနှင့်။ တန္တုလည်းသွေး။ ခန့်တွက်
တွေးသော်။ ဆယ်လေးပမာ။ မနှိုင်းသာတည့်။ ကမ္ဘာကျူးကျော်။
လွန်လွန်သော်လည်း။ မအော်မအမ်း။ ခန္ဓာသွမ်းကား။ ပျက်တမ်း
နိယံ။ သံပိုင်းခံလျက်။ သေစံတည်တည်။ တဖြစ်လည်က။ တိုင်ချည်
သားထိုး။ နွားနှယ်ညှိုးလျက်။ လန့်စိုးယံ့ယံ့။ ကောင်းကင်အုံ့သို့။
ရှုံ့ရှုံ့ခြေလက်။ လိပ်တုဌာန်၍။ အသက်ဦးထိပ်။ ထားလျက်နှိပ်
သည်။ ။ သေဆိပ်ကြောက်ကြိမ်းနဲရားတည်း။

၃၇။ ဝမ်းထဲဒုက္ခ၊ ဆယ်လတိုင်တိုင်၊ မိန်းမိန်းမှိုင်းလည်း။
သက်နိုင်ငင်ယူ။ အသူတရာ၊ နက်စွာခလောက်၊ မြေတွင်းချောက်
သို့။ ဦးစောက်ကျဟန်၊ မီးရှူးလွန်မှ၊ သန်မြန်လှကိုယ်။ ရှင်လိုလို
လျှင်၊ ပြိုပြို ငြင်ငြင်။ တော်ငြားကျင်လည်း။ ရုပ်သွင် အရှယ်၊
ကွေးကွေးငယ်က၊ ရွေ့ရွေ့စလျက်။ မကြွသေဆိပ်။ အိုခြင်းနှိပ်
သော်၊ ကျန်းထိပ်အင်းတွင်။ ပိုက်စိပ်ငင်သို့၊ နေခြင်မရ။ သေဆုံး
ကျသည်၊ ဒုက္ခခံရိုး၊ တို့လူမျိုးကား။ ။ ညည်းဆိုးတပေလွှားလွှား
တည်း။

၃၈။ အိုမင်းဇရာ၊ အနာနှိပ်နယ်။ သေခါရှယ်၌၊ အကယ်
ရွေ့တည်း၊ ကောင်းမှုနည်းအံ့။ လက်ချည်းသက်သက်၊ ပြုတ်ချက်
နောင်စာ၊ ရိက္ခာမရှိ၊ တိုင်ထိထိုမှ၊ တွင်းဆုံးကျသို့၊ နောင်တဆယ်
ကြိမ်။ စိုးရိမ်ဖန်ဖန်။ ကြောက်ကြိုင်း သန်လျက်။ ယူပြန်မသာ။
စိုက်ခေါ်ခါလျှင်၊ သက်သာသက်လုံ။ ဟော်တုံတုံတည်း။ အာရုံ
ယောင်ယမ်း၊ နိမိတ်စမ်း၍။ ခပ်နှမ်းထွက်သံ။ တောင်ကြီးမြစ်နွဲ့၊
မတုံ့မစား။ နတ်ကြောင်းမှားလျက်၊ တရားမတည်။ စိတ်မကြည်
သော်၊ မဆည်နိုင်ပဲ။ ဂတိလွှဲ၍။ ဆင်းရဲမပြေ။ နှောင်းပြီ၊ သေ
လည်း။ ။ တွေဝေတဖျင့်ဝိုးဝါးတည်း။ ။

(ကု) ဇာတိဓမ္မောဇရာဓမ္မော၊ ဗျာဓိဓမ္မောအဟံတဒါ။
အဇရံအမတံခေမံ၊ ပရိယေသိဿာမိနိဗ္ဗူတိ။ ။

ဇာတိဓမ္မော။ ဖြစ်ခြင်းသဘောသည်။ အတ္တိ။ ဇာတိ။ ဇရာ
ဓမ္မော။ အိုခြင်းသဘောသည်။ အတ္တိ။ ဇာတိ။ ဗျာဓိဓမ္မော။ နာခြင်း
သဘောသည်။ အတ္တိ။ ဇာတိ။ ဤသို့ရှိသောကြောင့်။ သော
အဟံ။ ထိုငါသည်။ တဒါ။ ထိုသူမေမောဖြစ်သောအခါ၌။ အဇ
ရံ။ အိုခြင်းမရှိသော။ အမတံ။ သေခြင်းမရှိသော။ ခေမံ။ ပြီး
ချမ်းသာသော။ နိဗ္ဗူတိ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသိဿာမိ။ ရှာတော့
အံ့။ ဣတိ။ သို့။ စိန္တေသိ။ ကြံပြီ။

၃၉။ ဇာတိဇရာ၊ ဗျာဓိနာလျက်။ သေလျှာစံတည်း။ ငါတုံ
သည်လည်း။ ဆံခြည်မလွတ်၊ မြေလက်ခတ်သို့။ မချွတ်မလွှဲ။ သု

ရမ်းပဲးဖြင့်။ ဘောက်လွှဲးဤကိုယ်။ နာဖျားငြိလျက်။ မအိုမသေ။ မ
နေရဖြစ်။ သေမင်းငြိပ်၌။ နှစ်သားကိုယ်လုံး။ ခွန်ဆက်ရှုံး၍။ မဆုံး
စတေ။ ဖြစ်လေရာရာ။ အခါခါလျှင်။ ရှင်ပါစင်းစင်း။ လွတ်မှုကင်း
ခဲ့။ ထိုယင်းသေဘေး။ ဝေးလေတုံစွာ။ နာဖျားကွာလျက်။ ဇရာ
မအို။ သေကိုယ်ရပ်သွင်။ ရှင်းရှင်းစင်သား။ ချမ်းပင်အမြိုက်။ ငြိမ်း
ရာဘိုက်ကို။ ။ စိုက်စိုက်နှစ်သိမ့်။ ရှာလိမ့်ငါ၏စွမ်းအားတည်း။

(ကေ) ယံနုနိမံ ပုတိ ကာယံ။ နာနာ ကုဏ ပပူရိတံ။
ဆန္ဒယိတွာန ဂစ္ဆေယျံ။ အနပေက္ခော အနတ္တိကော။ ။

အဟံ။ ငါသည်။ နာနာကုဏပပူရိတံ။ အထူးထူးသောအ
ပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော။ ဣမံပုတိကာယံ။ ဤပုပ်သောကိုယ်ကို။
အနပေက္ခော။ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည့်ဖြစ်၍။ အနတ္တိကော။ အလို
မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆန္ဒယိတွာန။ စွန့်ပစ်၍။ ဂစ္ဆေယျံနုန။ သွားရ
မှုကား။ သာဓု။ ကောင်းလေစွာ။

၄၀။ ဆနုပုတိ။ နာရှိနိထိ၍။ ရိရိရှားရှား။ တွင်းပိုးစားသား။
ခေါင်းပါးခွံမြှေး။ သစ်ထဲးဆွေးသို့။ ငြိမ်ကြေးလွှမ်းမို။ ဤသည်
ကိုယ်လည်း။ ထိုထိုမစင်။ ဘင်ကစသည်။ အရည်အရိ။ တံစီးညှိ
ဖြင့်။ ကျိုကျိုပေါင်းစည်း။ ပိတ်တည်းမျက်နှာ။ အညာသိုထား။ အ
ဝါးလည်းဝင်။ တီးပြင်အိုးကျည်း။ လံပါးဖျည်းနှင့်။ စိုးစည်းမထူး။
သရော်တူးခဲ့။ ယူးယူးပေါက်ဖွယ်။ အိုးအနှယ်လျှင်။ အကျယ်ရုံး
စည်း။ လံရှည်တည်းလျက်။ အထဉ်းတိုင်ငေါ်။ ပုပ်တိညွှတ်ခဲ့။ မြော်
တုံနံဟောင်။ ဤအကောင်ကို။ ရွံ့ရှောင်ခွါခွါ။ တပ်ရာမသည်း။ စုံ
မက်နည်းလျက်။ မတည်းမတွ။ ပြည်မကျော်ထင်။ သူငင်နေအပ်။
သန့်ပြန့်ရပ်သို့။ ချည်းကပ်ပါရှောင်း။ အကယ်ကောင်းအံ့။ ။ ညှိ
လှောင်းကိုယ်နံ့မလူးတည်း။

(ကဲ) အတ္တိဟေဟိတိသောမဂ္ဂေါ။ နသောသက္ကာန
ဟေတုယေ။ ပရိယေသိဿာမိတံမဂ္ဂံ။ ဘဝတော ပရိမုတ္တိ
ယာ။

ယေနမဂ္ဂေန။ အကြင်ကုသိုလ်ဟူသော အကြောင်းဖြင့်။

ဘဝတော။ဘဝသုံးပါးမှ။ ပရိမုတ္တိ။လွတ်ခြင်းသည်။ အတ္တိ။
ရှိသည်။ ဟေဟိတိ။ဖြစ်လတံ့။ သောမဂ္ဂေါ။ ထိုကုသိုလ်ဟူ
သော အကြောင်းသည်။ ဟေတုယေ။ တိဟိတိဖြစ်ခြင်းငှာ။
ဟောတိ။၏။တေနမဂ္ဂေန။ထိုအကြောင်းဖြင့်။ နဘဝိတံ။မဖြစ်
ခြင်းငှာ။နသက္ကာ။ မတတ်ကောင်း။ ဘဝတော။ဘဝမှ။ ပရိ
မုတ္တိယာ။ လွတ်ခြင်းငှာ။ တံမဂ္ဂံ။ ထိုကုသိုလ်ဟူသော အ
ကြောင်းကို။ပရိယေသိဿာမိ။ရှာအံ့။

၄၁။ ဖြစ်ကြိုက်ဖြစ်ကြိုက်။ တဇာတ်နှိုက်လျှင်။ အမှိုက်နှင့်
ဖွဲ့။မီးကျိုးခဲးသို့။မလွှဲးမကမ်း။နှိုင်းတမ်းဆိုဘွယ်။လူတို့ဝယ်၌။အ
ငယ်ကင်းကျိ။ကမ္ပည်းရှိက။ခပ်သိမ်းစသား။ထိုမျှမိုလ်ပါ။ သတ္တ
ဝါအား။မီးစါလည်းမည်။ကြမ္မာတဉ်လျက်။အစည်အပင်။ဝိညည်
ရှင်သည်။ မှန်စင်ရကား။ တသီးခြားဖြင့်။ အသင့်လည်းကောင်း
မဖြစ်ရှောင်းသော်။အကြောင်းတိတ်စွာ။ငြိမ်သက်ရာသည်။ချမ်း
သာတမျိုး။ရှိပါနိုး၏။ ကြိုးကြိုးစါးစါး။ထိုကြောင်းလျားကို။ အနိ
အားမချ။ရှာလို့လသော်။ ။မရမရှိတန်ဘူးတည်း။

၄၂။ အလွန်တင့်ကဲး။မချွတ်လွှဲးသည်။ဖေါက်လွှဲးကာကါ
ဖျားနာသေပျောက်။သို့စဉ်လောက်လျှင်။တတောက်ပတ်ပတ်။သံ
သာဝတ်၌။ နက္ခတ်ကြယ်စည်။ စက်အယည်သို့။မပျည်မတား။
လည်ဖန်များလျက်။ မေ့မှားတုံကာ။မကုတ်ရာခဲ။ မတာမတွယ်။
ကိုယ်ကိုကယ်၍။နည်းငယ်မဟုတ်။အဖြစ်ယုတ်မှ။ခွါထုတ်ဝေး
စွာ။လွတ်စေငှါလျှင်။ မကြာရှောင်းရှောင်း။ထိုကျင့်ကောင်းကို။
ရကြောင်းရှာလိမ့်။သဒ္ဓါစိမ့်လျက်။ ။နှစ်သိမ့်ညွတ်ညွတ်နူးနူး
တည်း။

(ကော) ယထာပိဒုက္ခေဝိဇ္ဇန္တေ။ သုခံနာမပိဝိဇ္ဇတိ။ ဧဝံ
ဘဝေဝိဇ္ဇမာနေ။ဝိဘဝေါဣန္ဒြိယဗ္ဗကော။

ဒုက္ခေ။ဆင်းရဲးသည်။ဝိဇ္ဇန္တေ။ရှိသဉ်ရှိသော်။သုခံနာမအပိ။
ချမ်းသာမည်သည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိယထာ။ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝံတ
ထာ။ ထိုအတူ။ ဘဝေ။ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ။ရှိသည်ရှိ

သော်။ ဝိဘဝေါ။ မဖြစ်ခြင်းသဘောကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကော။ အလိုရှိအပ်၏။

၄၃။ ဖြစ်နှင့်မဖြစ်။ သဘောစစ်လျှင်။ လူတွင်နှစ်ကွဲး။ ရှိရာမြီးသို့။ လှီးလွှဲးထူဘွယ်။ ထုံးနည်းသွယ်သော်။ ဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ပမည်းပမာ။ စာနာဤတွင်။ ခိုင်းနှိုင်းသင်အံ့။ အကြင်စုံရာ။ လူဗိုလ်ပါတို့။ ရံခါလတ်သော်။ ဆင်းရဲးမြော်၏။ ထိုရော်ချင်းသင်။ သို့ပင်ပင်တိ။ ဒုက္ခထိလည်း။ မရှိလေတုံ။ နှောင်းပြည့်စုံ၏။ ကြိုက်ဆုံတခါ။ ငြိမ်းပြန်ရာသို့။ ကြမ္မာဥပဒ်။ မည်မှတ်တရား။ ဘော်နှစ်ပါးလျှင်။ လွှားလွှားသို့စင်။ ဖြင်ပြီးသောကြောင့်။ မနှောင့်မရှက်။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြင့်။ ပယ်ဖျက်တို့ကို။ မလိုခွါခွါ။ ဖြစ်မြီးရာလည်း။ ကြောင်းခြာမကျန်။ ရှိနိုးတန်၏။ နှစ်ဖန်ဆက်ဆံ။ လောကဓံဖြင့်။ မညံ့သင်းကွဲး။ ဖြစ်ခြင်းမြီးသည်။ ဆင်းရဲးချမ်းသာ။ ဥပမာကား။ ။ များစွာမည်သည်မထူးတည်း။

(ကော်) ယထာပိ ဥဏှေဝိဇ္ဇန္တေ။ ပရံဝိဇ္ဇတိသိတလံ။ ဇေတိဝိဓဂ္ဂိဝိဇ္ဇန္တေ။ နိဗ္ဗာနံဣစ္ဆိတဗ္ဗကံ။

ဥဏှေ။ အပူသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ။ ရှိသည်ရှိသော်။ ပရံ။ တပါးသော။ သိတလံ။ အချမ်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိယထာ။ ရှိသကဲ့သို့။ ဇေတထိထိုအတူ။ တိဝိဓဂ္ဂိ။ သုံးပါးအပြားရှိသောမီးသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ။ ထင်ရှားရှိသည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗာနံပိ။ သုံးပါးအပြားရှိသောမီး၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗကံ။ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။

၄၄။ ထိုမြို့တုံလျှင်။ အကြင်အကြင်။ ဤလူတွင်၌။ ပန်းပင်လောင်ဆာ။ အရာရာဖြင့်။ ရှာရှာဟူးဟူး။ မူးမူးလည်လည်။ ထိုသူသည်လျှင်။ တလည်လည်းကောင်း။ ရတုပြောင်း၍။ မထောင်းမထာ။ ငြိမ်းပြန်ရာသို့။ နည်းနာတိုင်တမ်း။ အချမ်းအပူ။ ဟူစသည်နှုတ်။ ကိုယ်သငယ်၌။ မပြယ်လေဝင်ရှိန်။ ထိန်ထိန်တောက်လျက်။ သည်းတွင်းကျက်သား။ ရမ္မက်ဒေါသ။ အာဃာတနှင့်။ မောဟဟူးဟူး။ ချဲ့ချဲ့နူးသည်။ မီးရှူးသုံးတိုင်။ မနိုင်မကန် အလျှံရှုရှု။ ဆူပြီ ရကား။ သိ။ မြှားပူဆာ။ မီးငြိမ်းရလည်း။ ချမ်းသာတရိုး။ ရှိတန်ဖိုး၏။ ကျိုး

ကျိုးကျည်ကျည်၊ ရှာဖွေနည်သော်။ ဆံခြည်စိပ်ဖြာ။ ချွတ်ရာမသီး။
မြေသက်တီးသို့။ ။ မပြီးရဘွယ်ရှုံးရှုံးတည်း။

(ကံ) ယထာပိပါပေဝိဇ္ဇန္တေ။ ကလျာဏမပိဝိဇ္ဇတိ။ ဧဝံ
မေဇာတိဝိဇ္ဇန္တေ။ အဇာတိဣတ္ထိတဗ္ဗကံ။

ပါပေ။ မကောင်းခြင်းသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ။ ရှိသည်ရှိသော်။ က
လျာဏံအပိ။ ကောင်းခြင်းသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇတိယထာ။ ရှိသ
ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ယိုအတူ။ မေ။ ငါ့အား။ ဇာတိ။ ဇာတ်သည်။
ဝိဇ္ဇန္တေ။ ဝိဇ္ဇမိနာယ။ ရှိသည်ရှိသော်။ အဇာတိပိ။ ဇာတ်၏ငြိမ်း
ချမ်းရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ကိုလည်း။ ဣတ္ထိတဗ္ဗကံ။ အလိုရှိ
အပ်ကုန်၏။

၄၅။ ထိုမြို့တုံလျှင်။ အကြင်လုံးပေါင်း။ ကောင်းမကောင်း
သား။ အကြောင်းထိုထို။ အကုသိုလ်နှင့်။ ကုသိုလ်အရတ်။ သဘော
ဟုတ်လျက်။ အယုတ်အမြတ်။ နှစ်ပါးမှတ်၍။ မချွတ်ဖြင်ညီး။ တင့်
တယ်ကြီးလျှင်။ သီးသီးအံ့အာ။ လူတို့ရှာ၌။ မကွာယှည်ရံ။ ထင်ရှား
တုံသို့။ စက္ခုထစ်ထစ်။ ဇာတိခေတ်ဟု။ အဖြစ်ဤကိုယ်။ သို့စဉ်အို
လျှင်။ အလိုကတိုင်း။ မြေနှင့်ခိုင်းလည်း။ မနှိုင်းသာထွန်။ လွန်ပြီးရ
ကား။ မုံပွားဇာတိ။ မရှိလူဖြစ်။ တံထစ်ကဲးကဲး။ ဖောက်လွှဲလည်း
ကင်း။ သေမင်းစစ်ချီ။ လိုက်မမီ၍။ သွေးသိပ်မာ။ ကြောင့်ကြစာနှင့်။
စိုးရာမဲ့လျှင်း။ အရပ်မင်းလည်း။ မကင်းတဆင့်။ ရှိပါသင့်၏။ ဖြစ်
နှင့်မဖြစ်။ စင်စစ်တံတိုင်း။ ယုတ်မြတ်ခိုင်းလျက်။ သင့်နှိုင်းပညပ်။
နှုန်းကြအပ်သည်။ ။ ထက်ကြပ်နွေးဘော်နှစ်ဦးတည်း။

(ကား) ယထာပိဂူထဂတောပုရိသော။ တဠာကံဒိသွာ
နပူရိတံ။ နဂဝေသတိတံတဠာကံ။ နဒေါသောနတဠာကဿ
သော။ ။ ဧဝံကိလေသမလဝေဝေ။ ဝိဇ္ဇန္တေ အမတန္တဠေ။ န
ဂဝေသတိတံတဠာကံ။ နဒေါသောအမတန္တဠေ။

ဂူထဂတော။ မစင် အလိမ်းလိမ်း ကပ်သော။ ပုရိသော။
ယောက်ျားသည်။ ပူရိတံ။ ရေဖြင့်ပြည့်သော။ တဠာကံ။ တ
ဘက်ဆည်ကန်ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ တံတဠာကံ။ ထိုရေဖြင့်ပြည့်

သောတဘက်ဆည်ကန်ကို။ နဂဝေသတိ။ သွားခြင်းဌာအ
 လိုမရှိ။ သောဒေါသော။ ထိုအပြစ်သည်။ တဋ္ဌာကဿ။ တ
 ဘက်ဆည်ကန်၏။ နဒေါသောယထာ။ အပြစ်မဟုတ်သကဲ့
 သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ကိလေသမလခေဝေ။ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော အငြိမ်အကြေးကို ဆေးလျှော်ရာဖြစ်သော။
 အမတန္တဋ္ဌေ။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောတဘက်ဆည်ကန်
 ကြီးသည်။ ဝိဇ္ဇန္တေ။ ရှိပါလျက်။ တံတဋ္ဌာကံ။ ထိုအမြိုက်နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော တဘက်ဆည်ကန်သို့။ နဂဝေသတိ။ သွား
 ခြင်းဌာ အလိုမရှိ။ သော။ ထိုသို့သွားခြင်းဌာ အလိုမရှိခြင်း
 သည်။ အမတန္တဋ္ဌေ။ အမတန္တဋ္ဌဿ။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ဟူသောတ
 ဘက်ဆည်ကန်၏။ နဒေါသော။ အပြစ်မဟုတ်။ ပုရိသဿေဝ။
 ယောက်ျား၏သာလျှင်။ ဒေါသော။ အပြစ်တည်း။

၄၆။ အကြင်သမ္ဘူ။ အတန္တကား။ ပြောထုန်းဟောင်း။ ဘင်
 လယ်ခေါင်၌။ ဥသျှောင်လည်ရစ်။ ရင်ရှည်နစ်သား။ သူညစ်စတေ။
 ယောက်ျားလေသည်။ ရေတိဖျင်ဖျင်။ ကန်ကြီးမြင်လျက်။ ခုံမင်
 ရက်ရက်။ ချုံချုံသက်၍။ တိတွက်မဆေး။ ဖြည်းစွာနှေးအံ့။ အတွေး
 နှစ်ပါး။ ယောက်ျားနှင့်ကန်။ ဤဆိုဟန်နှိုက်။ ချမ်းမြိုက်အိုင်မင်း။ အ
 ပြစ်ကင်း၏။ ရှင်းရှင်းချိုးတွန်း။ တွန်းတွန်းဖွားဖွား။ မဆေးငြားသည်။
 ယောက်ျားသူနပ်။ ထိုကျွန်ုပ်ပုပ်လျှင်။ ရှုပ်မျှအပြစ်။ တင်ရာဖြစ်၏။
 စင်စစ်ဤယင်း။ ပမာခင်းသို့။ ဘင်တွင်းဟူသည့်။ လူတို့တဏှာ။ ကိ
 လေသာ၌။ သည်းစွာတည့်လည်။ လည်ရှည်မက။ တလ္လညစ်ညူး။
 နစ်ကျံလူး၍။ မူးမူးမော်မော်။ ကိုယ်ဟုခေါ်သား။ မသြော်မအမ်း။
 ခန္ဓာသွမ်းကို။ တက်လျှမ်းပြည့်ဖြိုး။ ပဇ္ဇနိမိုးလည်း။ တန်းခိုးမမျှ။
 မြေကျော်ထန်။ မြိုက်ရေကန်ဟု။ ယည်သန်ချမ်းကြည်။ တဘက်
 ဆည်အား။ မှီးလည်ရှာဖွေ။ မဆေးချေအံ့။ မြို့တေန်နိဗ္ဗာန်။ ကန်ကား
 မိန့်ရေး။ ဆိုဘွယ်ဝေး၏။ မရှေးပညာ။ လူချင်းငါဝယ်။ ရောက်
 လာသစ်သစ်။ အာလုပ်လှစ်သည်။ ။ အပြစ်တပုံမကြီးတည်း။

(ခ) ယထာအရိဟိပရိရုဇ္ဈေါ။ ဝိဇ္ဇန္တေဂမနေပထေ။ နပ

လာယတိသောပုရိသော။နဒေါသောအဋ္ဌသဿသော။ ။
 ဧဝံကိလေသပရိရုဒ္ဓေါ။ ဝိဇ္ဇမာနေသိဝေပထေ။ နဂဝေသ
 တိတံမဂ္ဂံ။နဒေါသောသိဝမဋ္ဌသေ။

အရိဟိ။ ရန်သူတို့သည်။ပရိရုဒ္ဓေါ။ ထက်ဝန်းကျင်ရံအပ်
 သော။ ပုရိသော။ ယောက်ျားသည်။ဂမနေ။ပြေးသွားရာဖြစ်
 သော။ပထေ။လမ်းခရီးသည်။ဝိဇ္ဇန္တေ။ရှိပါလျက်။ သောပုရိ
 သော။ထိုယောက်ျားသည်။နပလိယတိ။မပြေးအံ့။သောဒေါ
 သော။ထိုမပြေးခြင်းတည်းဟူသောအပြစ်သည်။အဋ္ဌသဿ။
 ခရီး၏။ နဒေါသောယထာ။ အပြစ်မဟုတ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတ
 ထာ။ထိုအတူ။ ကိလေသမလပရိရုဒ္ဓေါ။ ကိလေသာ တည်း
 ဟူသော ရန်သူသည်ခြံရံအပ်သော။ပုရိသော။ ယောက်ျား
 သည်။ သိဝေ။ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သော။ ပထေ။
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောခရီးသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ။ ရှိပါလျက်။တံ
 မဂ္ဂံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောခရီးကို။ နဂဝေသတိ။ မရှာ
 အံ့။ သောဒေါသော။ ထိုသို့မရှာခြင်းဟူသော အပြစ်သည်။
 သိဝအဋ္ဌသေ။သိဝအဋ္ဌသဿ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောခရီး
 ၏။နဒေါသော။ အပြစ်မဟုတ်။ ပုရိသဿေဝ။ ယောက်ျား
 ၏သာလျှင်။ဒေါသော။အပြစ်တည်း။

၄၇။ အကြင်သရော်။ တထွေသော်တုံ။ ဘော်ထွော်မနီး။
 မောသောဆီးသား။ခရီးတောဝ။ ကန္တာရ၌။ ဖြဖြအုံအုံ။ရံလေတုံ
 လည်း။ခွဆုံလမ်းလွှဲ။တဖြာကွဲ၍။ဖဲးခွဲချန်ကျော်။ကျောင်းတော်
 ဖိုင်ဖိုင်။တောင်ကိုင်းပြေးကန်။လွတ်နိုင်တန်လျက်။မလွန်လေပဲ။
 လွဲးလွဲးကိုယ်တူး။မျှင်ချေဦးအံ့။ နမူးနထူး။ခိုးသားပူးသော်။သူရူး
 အသွင်။ယောက်ျားဘင်နှင့်။ ဘေးစင်လမ်းကြီး။ခရီးဖြင့်အား။ဤ
 နှစ်ပါး၌။ ပြစ်မှားတင်ဌာ။ ခရီးသာဝယ်။ အငယ်မြို့ယဉ်။မရှိလေ
 ထွန်။မပြေးလွန်သား။ ထိုကျွန်သူရှင်။ ယောက်ျားသွပ်၌။ ကြပ်
 ကြပ်ဝါဒီ။ညီ၍ဆိုမြည်။တင်တန်သည်ကား။ ။ထူးတည်ချွတ်
 ရာမသီးတည်း။

၄၈။ ထို၏သဖွယ်။ ကိုယ်ဝယ်လုံခြုံ။ လူတို့ဘုံ၌။ ခွဆုံခိုးသူ။
မောသောဟူလည်း။ မတူထွဋ်ငြား။ ဆွဲခြေခံပါးသား။ စိမ်းစားသူ
ခတ်။ ဥပဒ္ဒဝေါ။ တော၏အလယ်။ တိတ်တိတ်ကွယ်၍။ နှစ်ဆယ်
ငါးပါး။ ဆီးဆတားလျက်။ အန်အားထောင်ထောင်။ ဘေးကုန်
အောင်တည့်။ အပြောင်ညီစွာ။ ရံသောခါ၌။ အရိယာသူဟောင်း။
သွားတုံရှောင်း၍။ လမ်းကြောင်းသိထွန်။ တွင်ထွမှန်သီး။ ရှစ်တန်
မဂ္ဂင်။ ခရီးထင်သို့။ ဖင်ဖင်မလိုက်။ မသွားပိုက်၍။ အမိက်တလိုင်း။
အဖြစ်တိုင်းလျှင်။ ခိုင်းသည်ဆင်းရဲ။ ကိုယ်၌မြီး၏။ နှစ်ကွဲးဤတွင်။
စိစစ်ကျင်သော်။ မဂ္ဂင်ရှစ်မည်။ ခရီးရှည်၌။ မည်သည်အပြစ်။ မ
တင်ဖြစ်ခဲ့။ နောက်နှစ်တဖန်။ ရောက်လတ်ပြန်သည်။ ။ ဝန်ကား
တို့ဘို့ဟုတ်မြို့ငယ်ငယ်ကြီးကြီးတည်း။

(ခါ) ယထာ ဗျာဓိဂတော ပုရိသော။ ပိဇ္ဇမာနေတိကိစ္ဆ
ကေ။ နတိကိစ္ဆာပေတိတံဗျာဓိ။ နဒေါသောတိကိစ္ဆကေ။ ။
ဇဝံကံလေသဗျာဓိဟိ။ ဒုက္ခိတောပရိပိဋ္ဌိတော။ နဂဝေသတိတံ
အာစရိယံ။ နသောဒေါသောဝိနာယကော။

ဗျာဓိဂတော။ အနာနှိပ်စက်သော။ ပုရိသော။ ယောကျ်ား
သည်။ တိကိစ္ဆကေ။ ဆေးသမားသည်။ ပိဇ္ဇမာနေ။ ရှိလျက်။
တံဗျာဓိ။ ထိုအနာကို။ နတိကိစ္ဆာပေတိ။ ဆေးမကုစေအံ့။
သောဒေါသော။ ထိုဆေးမကုစေခြင်းတည်းဟူသောအဖြစ်
သည်။ တိကိစ္ဆကေ။ တိကိစ္ဆကဿ။ ဆေးသမား၏။ နဒေါ
သောယထာ။ အပြစ်မဟုတ်သကဲ့သို့။ ဇဝံတထာ။ ထိုအတူ။
ကိလေသဗျာဓိဟိ။ ကိလေသာတည်းဟူသောအနာတို့သည်။
ပရိပိဋ္ဌိတော။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခိတော။ ဆင်းရဲ
သောကိုယ်ရှိသော။ ပုရိသော။ ယောကျ်ားသည်။ တံအာစရိ
ယံ။ ထိုဆေးသမားနှင့်တူသောဆုံးမတတ်သောဆရာကို။ နဂ
ဝေသတိ။ မရှာအံ့။ သောဒေါသော။ ထိုမရှာသော အဖြစ်
သည်။ ဝိနာယကေ။ ဝိနာယကဿ။ ဆေးသမားနှင့်တူသော
ဆုံးမတတ်သော ဆရာ၏။ နဒေါသော။ အပြစ်မဟုတ်။ ပုရိ

သဿေဝ ။ယောကျာ်း၏သာလျှင်။ဒေါသော။အပြစ်တည်း။
ဣတိ။သို့။စိန္တေသိ။ကြံ၏။

၄၉။ တထွေထုံလျှင်။ အကြင်ထုံလည်း။ကြိုကြိုလှိုလှို။တိ
တိမျော့မျော့။ပျော့တော့ထွေငေါ်။ ဗက်ရော်အတူ။ကြိုသသူနှင့်။
နုပြုလည်းတည်။ အနာသည့်လျှင်။ လည်လည်မှီးမှီး။ကြံစည်သီး
လျက်။ပြီးစီးမန္တန်။တတ်ပွန်ဇော်ဂီ။တပသိနှင့်။ဗဟိဗေဒင်။သိမြင်
ကျယ်ရှောင်း။သမားကောင်းတိ။တည်းလည်းရှိလျက်။ ကြိုက်မိ
သောခါ။မကြာတိုက်တွန်း။ ဆေးဝါးမန်း၍။ အပန်းကြီးမှု။ မကု
လိုက်ပဲ။ ခါမြင့်မြီးသော်။ ပေါက်ပြီးရုတ်ထွင်း။ သေဘေးပြင်း
လျက်။ ထိုယင်း အနာ။ သည်း လေ ရာ၏။ ကြမ္မာ လည်းထူ။
ယောကျာ်းနှင့်။သက်ကူဇော်ဂီ။နှစ်ပါးဤတွင်။ ဗဟိတင်ရေး။
ဝေးသည်ပင်ကို။ဝိဇ္ဇာမိရ်ရှိက်။အချက်ရှင်းရှင်း။ ရိပျင်းကင်း၏။
ထိုယင်းသူလောင်း။အနာလှောင်အား။ ။ပြစ်များကြိုးနှယ်လည်း
ခွေတည်း။ ။

၅၀။ ထို၏ပမာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။ တဏှာတာရှည်။ နှုနာတည်
သား။သုံးမည်လူတွင်။အနာပင်ကို။ မကြင်နှစ်ဆစ်။နှင့်မူငြိပ်ဟု။
အပြစ်ကင်းစေ။လွတ်စနေဖြင့်။ဆေးသေလေးကျောက်။မဂ်ရည်
သောက်က။ ရှင်မြောက်လန်းလန်း။ ကျန်းအောင်တတ်ပွန်။ ရှေး
လွန်ဆရာ။ အရိယာဟု။ ဝိဇ္ဇာမိရ်ရ။ ထိုမျှသီးသီး။ နေနှယ်ညီး
လည်း။ အောင့်အီးလုံးကြည်း။ သည်းညည်းခံကာ။ အနာကိုယ်
ပြည့်။ ဖြစ်ကြလှည့်လျက်။ လည့်လည့်သာမျှ။ မေ့လျော့ကြ၍။
ကုသလွတ်ကြောင်း။ကောင်းသားတရား။ ကြားပေအတီး။သွား
ကြီးကို။ရှာမှီးတင်းနာ။ဝေးလံစွာခွဲ။ အရာနှစ်တည်။ဤဆိုသည်၌။
အရှည်နိစ္စ။ဆုံးမပေးတန်။ဆရာမွန်ကား။ ဆိုဟန်တိမ်းတင်။ ရှင်း
ရှင်းစင်၏။ မိတ်ဝင်ကြောင်းကြောင်း။ ငြိမ်းဆေးလောင်း၍။ ပူး
ပေါင်းတုံ့ဝပ်။အကျိုးနပ်ကို။မကပ်ဆည်းမိ။အပြစ်တိကား။ ။ရှိ
သည်သူငါတို့ပဟည်း။ ။

(၆) ယထာပိကုဏ္ဍပံပုရိသော။ကဗျောဗန္ဓုဇိကုဏ္ဍိယံ။

မောစယိတွာနဂစ္ဆေယျံ။ သုခသေရိသယံဝသိ။ ။ တထေဝိမံ
ပုတိကာယံ။ နာနာကုဏပပုရိတံ။ ဆန္ဒယိတွာနဂစ္ဆေယျံ။ အ
နပေက္ခောအနုတ္တိကော။

မဏ္ဍနဇာတိကော။ တန်းဆာဆင်တတ်သောသဘောရှိ
သော။ ပုရိသော။ ယောက်ျားသည်။ ကဏ္ဍေ။ လည်၌။ ဗန္ဓံ။
ဖွဲ့အပ်သော။ ဇိကုတ္တိယံ။ စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသော။ ကုဏပံ။ အ
ကောင်ပုပ်ကို။ သုခသေရိ။ ချမ်းသာစွာနေလိုသည်ဖြစ်၍။ သ
ယံဝသိ။ မိမိအလိုရှိတိုင်းနေလိုသည်ဖြစ်၍။ မောစယိတွာန။
ဖြေ၍။ ဂစ္ဆေယျံ။ ယထာ။ သွားသကဲ့သို့။ တထေဝ။ ထိုအတူ
လျှင်။ နာနာကုဏပပုရိတံ။ အထူးထူးသောအပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်
သော။ ဣမံပုတိကာယံ။ ဤအကောင်ပုပ်ကို။ ဆန္ဒယိတွာန။
စွန့်ပစ်၍။ အနပေက္ခော။ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တိ
ကော။ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆေယျံ။ သွားရအံ့။

၅၁။ ထိမြို့တုံလျှင်။ ပုံပြင်တခါ။ ပမာမည်သည်။ ရှာဖွေ
နည်အံ့။ သွေးပြည်ကျိကျိ။ အရိခွဲးခွဲး။ လဉ္ဇဝယ်ဆွဲးသား။ လွဲးလွဲး
ချည်နှောင်။ အပုပ်ကောင်ကို။ ဟောင်ဟောင်ကြူကြူ။ မရှုသက်
ပိတ်။ လောက်ဘိတ်လောက်ဘက်။ ညိတ်ညိတ်ထွက်၍။ ရှက်လ
တုံကျင်။ ဆင်းရဲမြင်သော်။ အကြင်သရော်။ ယောက်ျားတော်
လဉ္ဇး။ လူဘော်တို့ဝယ်။ အကယ်ကယ်လျှင်။ များကြွယ်သောအား။
ကြိုးကြားစုံရာ။ ရှိတန်ပါ၏။ ယုတ်မာ ကောင်းချီ။ ယောက်ျား
ညှိကား။ ထိုဤမတွေး။ ပစ်၍ပြေးမှ။ နွေးနွေးတဖန်။ သက်လုံပြန်
လျက်။ ကိုယ်တန်ချမ်းသာ။ နေရရာသို့။ ပမာတိုင်တည်း။ ထို၏နည်း
လျှင်။ ငါစင်သသူ။ ပညာထူလည်း။ ဦးဦးစော်စော်။ သရော်တည့်
ဝင်။ ကိုယ်မစင်၌။ ဆံမျှင်မြူရှိ။ မငြိတတ။ မရှိမှတည့်။ ပြည်မ
ကြောင်းတော်။ သွားရေးပေါ်အံ့။ ။ ညှိစော်ကိုယ်နှင့်သင်း
ကွဲးတည်း။

(၆) ယထာဥစ္စာရဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ကရိသံနရနာရိယော။ ဆန္ဒယိ
တွာနဂစ္ဆေယျံ။ အနပေက္ခောအနုတ္တိကော။ ။ ဝေမေဝဣမံကယံ။

နာနာကုဏပပုရိတံ။ ဆန္ဒယိတွာနဂစ္ဆေယျံ။ ဝစ္စိကတွာယ
ထာကုဋိ။

နရနာရိယော။ ယောကျာ်းမိန်းမတို့သည်။ ဥစ္စာရဋ္ဌာနမ္ပိ။
ကျင်ကြီးသွားရာ၌။ ကရိသံ။ ကျင်ကြီးကို။ ဆန္ဒယိတွာန။ စွန့်
ကုန်၍။ အနုပေက္ခာ။ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်း ကုန်သည် ဖြစ်၍။
အနုတ္တိကာ။ အလိုမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆန္တိယထာ။ သွား
ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ။ ဤအတူလျှင်။ အဟံ။ ငါသည်။ ဝစ္စိ။
ကျင်ကြီးကို။ ကတွာ။ ၍။ ကုဋိ။ ကျင်ကြီးအိမ်ကို။ ဆန္ဒယိတွာ
န။ စွန့်ကုန်၍။ ဂစ္ဆန္တိယထာ။ သွားကုန်သကဲ့သို့။ နာနာကုဏပပု
ရိတံ။ အထူးထူးသောအပုပ်တို့ဖြင့်ပြည့်သော။ ဣမံကာယံ။ ဤ
ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဆန္ဒယိတွာန။ စွန့်ပစ်၍။ ဂစ္ဆိသမံ။ သွားရအံ့။

၅၂။ ထိမြူဟထူး။ ဆိုတုံဦးအံ့။ ငြိမ်ငြူးရှားစ။ တဗ္ဗရံဂါ၊
ရေအိမ်မှာ၌။ လာလာသသူ။ ဦးဖြူဦးနက်။ ကိုယ်လက်သုတ်သင်၊
ထွက်ဝင်တစ်။ မသိမကြား။ စွန့်၍သွားသည်။ ယောကျာ်းမိန်းမ
နောက်ငဲ့မျှလျှင်။ တတ တဖန်။ မရှိပြန်သို့။ တသွန်ခြင်းရာ။ ဤခန္ဓာ
လည်း။ ကြောင်းခြာတပြေး။ တူဘိမွေး၏။ အရေးအလျောက်။ သ
ဘောထောက်သော်။ ညှိငြောက်နံစော်။ ရေအိမ်သော်လည်း။ အ
ခေါ်ဘဏီ။ နှိုင်းသွေးသိ၍။ မမိကန်နဲ့။ ကိုယ်တခုကို။ ကြည့်ရှုချေ
မှု။ ရေအိမ်ဟူလည်း။ မတူလှည့်နိုး။ သည်ထက်ဆိုး၏။ ပုပ်သိုးမ
စင်။ ဘင်တီးပြင်နှင့်။ နှိုင်းခြင်မရာ။ မဇ္ဈာယုကျန်း။ ညာထွန်းအမွန်။
သရက္ခန်ဟု။ ကျော်တန်ဂီဝါ။ နံ့သာအလုံး။ အတုံးတုံးတီး။ တောင်
ရှိရှိလျှင်။ မိမိရမ်းရမ်း။ လိမ်းကျံမွမ်းလည်း။ ထဲးဝှမ်းညှိစေး။ စင်မှု
ဝေးခဲ့။ ငြိမ်ကြေးထူစွာ။ ဤခန္ဓာကို။ တွယ်တာမရှု။ စင်ကြောင်းပြု
အံ့။ ဂရုကတ။ လေးပင်လှလျက်။ များစွာမလေး။ အစင်ဆေး
သော်။ ။ အရေးငါ၌မခဲးတည်း။

(ချ) ယထာပိဇဇ္ဇရံနာဝံ။ ပလုက္ခုဒ္ဓကဂါဟိနံ။ ဆန္ဒယိတွာ
နဂစ္ဆန္တိ။ အနုပေက္ခာအနုတ္တိကာ။ ။ ဧဝမေဝါဟံဣမံကာ

ယံ။ နဝဆိဒ္ဓံရူဝသဝံ။ ဆန္ဒယိတွာနဂစ္ဆိဿံ။ ဇိဏ္ဏနာဝံဝ
သာမိကာ။

သာမိကာ။ လှေအရှင်တို့သည်။ ဇန္တရံ။ ဆွေး မြည့်ပြီးထ
သော။ ပလုဂ္ဂံ။ ပျက်စီးပြီးထသော။ ဥဒကဂါဟိနံ။ ရေတဖျင်း
ဖျင်းယိုထသော။ နာဝံ။ လှေကို။ ဆန္ဒယိတွာန။ စွန့်ကုန်၍။ အန
ပေက္ခာ။ ရောက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္ထိကာ။ အလို
မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆိန္တိယထာ။ သွားကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေ
ဝ။ ဤအတူလျှင်။ နဝဆိဒ္ဓံ။ ကိုးပါးသောအပေါက်လည်းရှိထ
သော။ ရူဝသဝံ။ အခါခပ်သိမ်းမဲ့ယိုသောမစင်ရှိထသော။ ဣမံ
ကာယံ။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကို။ သာမိကာ။ လှေအရှင်တို့သည်။
ဇိဏ္ဏနာဝံ။ ဆွေးမြည့်ပြီးသောလှေကို။ ဆန္ဒယိတွာန။ စွန့်ကုန်
၍။ ဂစ္ဆိန္တိယထာ။ သွားကုန်သကဲ့သို့။ ဆန္ဒယိတွာန။ စွန့်၍။
ဂစ္ဆိဿံ။ သွားအံ့။

၅၃။ တထေ နှိုင်းရှု။ ထုံးတစုဖြင့်။ တူလု လျောလျော။
ကြိမ်၍ဟောအံ့။ သဘောထိန်းစိုး။ ရေတရိုး၌။ အဘိုးစစား။ လှေသ
မားသည်။ ဦးဖျားဝမ်းလှိုင်။ နံကိုင်သလင်း။ စပ်ကွင်းမင်ဘာ။ အ
ဖြာဖြာလျှင်။ ကွာကဲ့ သံချွန်း။ မျှော့ပန်း မကပ်။ ပျည်စပ်ငပ်ငါး။
ထေးဖါငြားလည်း။ များများမအပ်။ ရိပ္ပပ်စွာပြီး။ မစီးနင်းကောင်း။
ဆိုးရှားဟောင်း၍။ သရောင်းသွင်းသွင်။ ကမ်းမေးတင်သား။ ပြုပြင်
နှောင့်နှေး။ လှေယိုဆွေးအား။ ဦးလေးတင်ဝန်။ စွန့်ခဲ့ဟန်သို့။ တသွန်
နည်းခိုင်း။ ထိုအနှိုင်းလျှင်။ နေ့တိုင်းပုပ်ထွ။ ကိုးပါးဝမှ။ ကျတုံအ
ဌမ်း။ စမ်းနှယ် လည်းယို။ ဥဒဟိုဗာညံ့။ ထိုထိုမစင်။ ဘင်ကစ
သည်။ အရည်အရိ။ တံစီးညှိတွင်း။ အိုင်ကျင်းကမ်းဌမ်း။ ပြည့်
သည်စမ်းသို့။ ထွက်လျှမ်း ဖြင်ညီး။ ညစ်ကျိ စီးသား။ ညှိကြီးနံ
ဟောင်။ အပုပ်ကောင်ကို။ စင်အောင်သန့်သန့်။ လိုလွန့်ကွန့်အံ့။ ။
အစွန့်မရှည်စေပဲတည်း။

(ရူ) ယထာပုရိသောစောရေဟိ။ ဂစ္ဆိန္တော ဘဏ္ဍမာဒါယ။
ဘဏ္ဍန္တေဒဘယံဒိသ္မိ။ ဆန္ဒယိတွာနဂစ္ဆိတိ။ ။ ဧဝမေဝအယံ

ကာယော။ မဟာစောရသမောဝိယ။ ပဟာယိမံ ဂမိဿာ
မိ။ ကုသလန္တေဒနာယာ။

ဘဏ္ဍာဥစ္စာကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ စောရေဟိ။ ခိုးသူတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော။ သွားသော။ ပုရိသေါ။ ယောက်ျားသည်။
ဘဏ္ဍာန္တေဒနာယံ။ ဥစ္စာပျက်စီးအံ့သောဘေးကို။ ဒိသွာ။ မြင်
၍။ တေစောရေ။ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ဆန္ဒယိတွာန။ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ ဂစ္ဆ
တိယထာ။ သွားသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ။ ဤအတူလျှင်။ အယံကာ
ယော။ ဤကိုယ်သည်။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ ကုသလန္တေဒ
နာယာ။ ကုသိုလ်တရားတည်းဟူသောသူတော်ဥစ္စာကိုလု
ယက်ဖျက်စီးတတ်သောဘေးကိုပြုတတ်သည်ဖြစ်၍။ မဟာ
စောရသမောဝိယ။ ခိုးသူကြီးကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
ဣမံကာယံ။ ဤခိုးသူကြီးနှင့်တူသောကိုယ်ကို။ ပဟာယ။ စွန့်
၍။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သောတ္ထိဘာဝကရံ။ ချမ်းသာသည်၏
အဖြစ်ကိုပြုတတ်သော။ မစ္စံ။ မဂ်ကို။ ဂဝေသိတံ။ ရှာခြင်းငှါ။
ဂမိဿာမိ။ သွားအံ့။ ဣတိ။ သို့။ စိန္တေသိ။ ကြံ၏။

၅၄။ ထိုမြို့တုံလျှင်။ အကြင်ဘွယ်ရာ။ ဥပမာကား။ ဥစ္စာ
သိမ်းဆည်း။ ကိုယ်ချည်းတခု။ ပုလုလည်ဝယ်။ ထုပ်ပိုးလွယ်၍။
ဥပယံတမျှည်။ ပညာညည်ဖြင့်။ မယှည်ရိပ်ခြည်။ လက်သည်သ
လွန်း။ သူမှန်းရှေးဦး။ မသိဘူး၍။ ရပ်ထူးခရီး။ သွားဘက်မှီးသော်။
စီးစီးနင်းနင်း။ ထိုယင်းလွယ်ရာ။ ပါသည့်ခပ်သိမ်း။ ရရုံခြိမ်းလျက်။
ကြိမ်းအောင်းရစ်ဝဲ။ ခိုးစည်းလဲးတို့။ မဲးလတ် သရော်။ မလိုက်
တော်သည်။ သွားဘော်ငါနှင့်။ မည်မသင့်ဟု။ လေလွင့်အသွင်။
ဌာန်နှယ်လျှင်လျက်။ လွတ်ချင်မရူး။ မိမူးမူး၌။ မပူးကိုယ်တိုင်။ ခွါ
ထွက်နိုင်သည်။ ကြံ့ခိုင်တံ့စား။ ယောက်ျားလားသို့။ တည်ကြား
ဖြောင့်စွာ။ သဒ္ဓာသီတင်း။ အရင်းနှစ်ခု။ ရှက်ကြောက်မှုနှင့်။ ဗဟု
သစ္စ။ စာဂပညာ။ ရတနာဟု။ ဥစ္စာအကျော်။ ခုနစ် ဘော်ကို။
သူတော်အမျိုး။ ရအောင်ကြိုးလည်း။ ကိုယ်ဆိုး၍ယင်း။ အယွင်း
ယွင်းလျှင်။ ရှင်းရှင်းကုန်စေ။ အထွေထွေတည့်။ ရှုချေလောကီ။

ရမ္မက်ညှိဖြင့်။ သင့်စေကာကာ။ ပါယ်လေးရွာသို့။ နာနာသိပ်ဖြင့်။
 ပစ်ချထည့်သည့်။ ကိုယ်၏ သဘော။ ရွရွလျှောလျက်။ နှမြောမဲ့
 ပါ။ သူတော်ငါကို။ ရံခါမစဲ။ ပျက်လေမြီးဟု။ မလွဲးထွေငေါ်။ ကြံ
 ဆသော်လျှင်။ သွားတော်ငြိမ်း။ ခိုးသူလားသို့။ ပစ်သားစတေ။ မှတ်
 သိလေမှ။ ရုပ်ကာယဟု။ စောရမည့်သား။ လက်သည်မပြ။ ရန်သူ
 မလာ။ အောင်မြေချာဖြင့်။ ဒီပါမော်ယွန်း။ နိဗ္ဗာန်ကျွန်းသို့။ စွန်းစွန်း
 သွားလိမ့်။ ။ရှောင်ရှားလက်လွတ်သင်းကွဲးတည်း။

နိဗ္ဗိန္ဒဝိန္ဒာခန်းပိုဒ်ရေ ၂၄ ပြီး၏။

၅။ နေပရိစာဂခန်း။

(ခေ) ဝေါဟံစိန္တယိတွာန။ အနေကကောဋိသတံခနံ။ နာ
 ထာနာထာနံဒတွာန။ ဟိမဝန္တာမူပါဂမိ။

သဒရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ ဇေ။ ဤသို့။ အဟံ။ ငါ
 သည်။ စိန္တယိတွာန။ ကြံပြီး၍။ အနေကကောဋိသတံ။ ကုဋေအ
 ရာမကသော။ ခနံ။ ဥစ္စာကို။ နာထာနာထာနံ။ ကိုးကွယ်ရာရှိ
 သောသူ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့အား။ ဒတွာန။ ပေးပြီး၍။
 ဟိမဝန္တာ။ ဟိမဝန္တာသို့။ ဥပါဂမိ။ ကပ်လေ၏။

၅၅။ တဆွေတပါး။ လူနွဲ့ပြားသား။ မီးပွားရှည်ရှည်။ ဟူးဟူး
 လျှည်သော်။ နှေးပြည်မပြင်း။ ဆယ်ချပ်လျှင်း၍။ ဟောင်းမြင်းဆည်း
 ဆူ။ ကုသိုလ်ဟူသား။ အလှူရတနာ။ ရှေးကဌာဖြင့်။ လောင်စာမရှိ။
 မီးမငြိသည်။ သိရိစည်းစိမ်။ နိဗ္ဗာန်အိမ်ကို။ ချမ်းငြိမ်စမွှာယံ။ နေ
 အံ့ရှယ်လျက်။ ဗဟုယံကုန်ကြီး။ ဝယ်ခဲ့ပြီးလည်း။ ခရီးကြောင်း
 လျား။ စည်းဝါးမသိ။ ချွတ်လိနိုးနိုး။ ငါရှေးရိုးမှ။ ဝံတိုးချင်းနင်း။
 သွားတိုင်းလင်းလျက်။ သီတင်း ကျင့်ဝတ်။ ပဋိ ပတ်ကို။ ဆွတ်
 ဆွတ်ခင်ယင်။ ဖြည့်ကျို ထင်သည်။ တောင်တင်ညာထား။ ငါ့ချစ်
 သား။ ။ ဖြစ်သားကောင်းတေ။ မှတ်ကုန်လေလေ့။ သင်္ချေလေး
 ထပ်။ ဘဝစပ်ဖြင့်။ သိန်းကပ်ကျူးကျော်။ ညာထွန်းပေါ်သည်။ ထို

ရော်အခါ။ သုမေဓာဟု။ ငါတုံလည်းကောင်း။ အလောင်းဖြစ်သေး။
 လုလင် ထွေးကား။ မိုက်မြေ့မြိုတိ။ ရမ္မက် ရှိသား။ ဝိစိကိစ္ဆာ။
 သင်္ကာ လည်းရည်။ ပုထုဇာညအား။ တရားနိဗ္ဗာန်။ မမြင်တန်၍။
 သန္နိဋ္ဌာန်ကျကျ။ မချပုံပဲ။ ဤသို့လွှဲလျက်။ ခပ်ဝဲနည်းသွေး။ အ
 ရေးရေးတိ။ ကုလေးကုလား။ အပြားပြားလျှင်။ သောကားပီပီ။
 သနီသနဲ။ ကြံ့နှိုက်နှုံးလျက်။ ခွဲခွဲခြမ်းခြမ်း။ ငါ၏ဝမ်းနှိုက်။ နှလုံး
 ပိုက်ဖြင့်။ ။ စိုက်စိုက်စာနာမိသတည်း။

၅၆။ ဆွဲခြောက်သင်္ချေ။ ကပ်လုံးကြေ၍။ လူ့ဆွေမြတ်မွန်။
 အဖန်ဖန်လျှင်။ နိဗ္ဗာန်ပျော်မိန်း။ အသိန်းသိန်းတိ။ ရွှင်ပိန်းပညာ။ ပွင့်
 သောခါက။ ဆိုရာမသီး။ လုံ့လမှီးလျက်။ မှုကြီးလုပ်ကြံ။ သူမြတ်
 ထံ၌။ အကမ္ဘာဘာ။ လေ့လာစွာလျှင်။ ပြည်သာပဝရိ။ ရှိမှန်းသိ
 လည်း။ ဇာတိပြု ကွဲး။ ဘဝလွဲးက။ မေ့မြီးသမှု။ တဖန်ရှု၍။ ကျွတ်ဆု
 ညွှန်ညွှန်။ မြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဟန်သာမျှ။ ဝိုးဝါးဆလျက်။ ချက်ကျ
 စပ်စပ်။ ဆိုအပ်မဖြစ်။ မြင်တစ်တစ်ဖြင့်။ စိစစ်ထင်ဖြ့်။ မသာနဲ့
 တည့်။ မဟဲ့မရှိ။ ရပ်သိရိအား။ အတ္တိထွေငေါ်။ နက်စံဘော်၍။ ။ အ
 ရော်ငါဖမ်းမိသတည်း။

၅၇။ ဆယ်လံအစောက်။ ရေထဲအောက်သို့။ ထုတ်ချောံ
 ရုပ်ရုပ်။ စုံစုံငုပ်၍။ စမ်းချပ်သရော်။ သူပေါ် စိမ်းစား။ တငါသား
 လျှင်။ လည်ကျားသုံးရစ်။ မည်းချစ်ရင်ပြောက်။ ရေမြွေဟောံ
 ကို။ လန့်ကြောက်မရှိ။ ငါးဟုမိ၍။ လည်စိကိုင်ဆုပ်။ ဝမ်းသာရုပ်
 ဖြင့်။ သူနုပိကျွန်လျော်။ ကြည့်လျက်ပေါ်သော်။ မြော်ကတုံးတုံး။
 အလူဆုံးဟု။ နှလုံးမဆံ့။ ရင်တီးအံ့သို့။ သိန္နီ ပညာ။ ထိုရော်ငါ
 လည်း။ ပမာဤထူ။ စည်းစိမ်ထူ၍။ ရိပ်ပူမထိ။ ချမ်းသာရှိလျက်။ သ
 တိမြင်ကျယ်။ သူတော်နွယ်ကို။ ယိုးမယ်မဲ့လျှင်း။ အချင်းစစ်ဖွေ။
 ကြံတုံချေက။ မွေးရေ ခပင်း။ နှလုံးတွင်း၌။ သားညှင်းအသွင်။ မီး
 ဝယ်ကင်သို့။ ပိတ်ပင်မပြန့်။ ရှုံးရှုံးတွန့်လျက်။ ကြောက်လန့်ထိတ်
 စွာ။ ဘော်သို ရွာတွင်း။ ဝါပါလည်းလေ့ဝင်။ လူဘုံဘောင်ကား။ ။
 ပြောင်ပြောင်ငါ့အားငြိသတည်း။

၅၈။ ကြိလေကြိလေ။ ရှိတိုင်းဖွေသော်။ အထွေအပြား။ ဝန်း
လျားသမျှ။ အတန္တအား။ ကျွတ်လုခါနီး။ ရဟန်းကြီးလျှင်။ သုံး
သီးလောက။ ချမ်းသာဝဋ်။ မြို့မျှမထင်။ နှလုံးဖင်သို့။ မျိုးစင်ရှေးလွန်
စာရင်းကန်ကို။ သူမွန်မှုဆော်။ ဖတ်လတ်သော်လျှင်။ ကြောက်ငေါ
လန့်စ။ ကြိမ်းကြိမ်းထလျက်။ ဥပနိဿရည်း။ ရခြင်းသည်း၍။ ကျိုး
မည်းကန်ဆိုး။ ရေယည်ရိုးဝယ်။ ပုပ်သိုးဆင်ကောင်။ စားသော
ယောင်သို့။ တတောင်လည်လည်။ အောက်လေးမည်တွင်။ ချွတ်
သည်မရှိ။ ကျကုန်ဘိဟု။ သိမှီအဝါး။ လူအလားကို။ နားပါးလည်
လှ။ သံဝေဂဖြင့်။ သာရပင်စည်။ ကောင်းမှုမည်ဘာ။ ကြည်ဘွယ်
မဲ့လျှင်း။ ပမာခင်းအံ့။ ကြွင်းဘွယ်မရှိ။ သိနို့ မြင့်ကြည်။ စံတည်အ
လှ။ ယူအံ့သောငှါ။ မျက်နှာရှစ်ရပ်။ ရေမြေကွပ်သား။ အရပ်သ
နင်း။ မင်းတို့ဥစ္စာ။ ရွာဝယ်တည်က။ မည်ပေထဟု။ ဘွယ်ရာရှု၍။
စိုးပြုထိုတွင်။ ပြည်ကြီးရှင်အား။ တိုင်ကြားချေပြီး။ မြေကြီးကြည်း
ငေါလှူစည်ဆော်သည်။ ။ သံကျော်မိုးရပ်ထိသတည်း။

၅၉။ အသက်ရှည်ကျိုး။ ရှစ်ပါးမျိုးအား။ မြတ်နိုးတနာ။ သိပ်
သည်းစွာသည်။ ခန္ဓါရှုပ်။ ဤကာယ၏။ လေးဆကောင်းစစ်။ ကိုယ်
အနှက်နှင့်။ တဖြစ်တခါ။ စုဝေးလာသည့်။ ခန္ဓါအမျိုး။ အမှိုက်ဆိုး၌။ ပု
ဆိုးစုလျား။ အနှစ်ပွားသား။ ဆယ်ပါးဝတ္ထု။ လှူဆယ်ချကို။ ဂရုဏ
တ။ လေးဖင့်လှလျက်။ ပျောက်ရှမဲ့ပဲ။ ပုလဲးတမူး။ အထူးမွေ့လျော်
ကြံသိမြော်သည်။ လူဘော်တို့ဝယ်။ ကောင်းကြွယ်ပင်စဉ်။ အလှူ
သည်နှင့်။ တလည်လည်ပင်။ မြင်သားဆင်းရဲ။ လူနှစ်ကွဲးကို။ အမြီး
မှတ်သား။ သုံးစွဲများ၍။ တပွားတပွား။ တဆင့်အားဖြင့်။ ရှေးဖျား
မဆွ။ စွန့်ခံ့မှလျှင်။ ရအံ့နောက်နှောင်း။ အခေါင်ကောင်းဟု။ လုံး
ပေါင်းစိပ်ဖြာ။ သုမေခါလည်း။ နောင်ခါ အကျိုး။ နပ်ရာ ကြီး
လျက်။ ။ ကြံခိုးနှလုံးရှိသတည်း။

၆၀။ အကုဇေဇေ။ ကမ္ဘာကြေလည်း။ မကွေမကွာ။ ပွား
ကာကာလျှင်။ ဝါသနာသတ္တိ။ လှူဘုန်းရှိ၍။ ပါရမီ ၄၂။ ဥစ္စာတို့ကို။
မည်သို့မမှည့်။ သူလိုဖြည့်လျက်။ အင်ပြည့်အင်ခွဲ။ ပေးပြီးရဲမှ။

နိက္ခမသို့။ ညွတ်လှလေဆုံး။ ရည်နှလုံးဖြင့်။ ကျုံးကာရွက်စေလှစိုလ်
 ခြေဟု။ မဝေခြမ်းနိုင်။ ရွှေငွေစိုက်ကို။ ဆိုင်ပေပုံယင်။ အိမ်တွင်ရှိမဲ့။
 ထုတ်စေခဲ့၍။ ဦးဘွဲ့လုံးစုံ။ ရှေ့ဝယ်ပုံပြီး။ အံ့ဝှေးချိုးသည်။ ပြည်ကြီး
 ဘေးလွတ်။ အရိမန်အား။ မချွတ်လိုချင်။ စန္ဒန်းတင်လျက်။ မျက်ရှင်
 အမြှက်။ ပြည်ထိုက်အလေး။ ဆန်မှည့်ပေးသို့။ ။ တပြေးငါ၌
 ယှိသတည်း။

၆၁။ စကြာဝဠာ။ တခန်းဝါ၌။ မြေချာဝန်းကျင်။ အကျည်း
 ဆင်၍။ ကောင်းကင်အဆုံး။ မိုးပတ်ကုံးလျှင်။ တောလုံးဗဟို။ မြင့်
 မိရ်ယှိယှိ။ ရွှေတိစ္ဆာန်။ ဆင့်ကာလက်ငင်း။ ဝယ်တုံလျှင်းလည်း။
 ဘိုးပြင်းပေးကာ။ မရရာသည်။ ချမ်းသာဝင်းဝင်း။ ပြည်မင်းမိမိ။
 မြိုက်နိဗ္ဗာန်နှင့်။ မတန်မရာ။ မဟူသာတည့်။ အခါတော်မှီ။ ရပ်သိရိ
 ကို။ မရှိမရ။ ဤသည်မျှဖြင့်။ တသော်လွယ်ကာ။ ရစိမ့်ငှါဟု။ အရာ
 ကုဋေ။ ရွှေနှင့်ငွေကို။ ရွာနေဗိုလ်လူ။ ဆင်းရဲသူအား။ လှူတုံမချနဲ့။ အ
 စိုးလွန်လျက်။ ပေးစွန့်ရိုးရိုး။ နိဗ္ဗာန်မျိုးကို။ ။ စိုက်ပျိုးငါဖြန့် ချ
 သတည်း။

၆၂။ ဣန္ဒြိယ။ မသာရကလ်။ ရောင်၌ရှိန်စော်။ ဝေရော်
 စန။ ကျောက်မျိုးစသည်။ မွမ်းမျှထိုထို။ အုတ်နှယ်ဖို၍။ အလိုခပ်
 သိမ်း။ ငြိမ်းစေတတ်လျှင်း။ အမျက်မင်းတိ။ ဝင်းဝင်းငြိသား။ ဂိရိ
 တောင်မြို့။ ဝေပူလနွှက်။ ချက်ရေခံကြိုက်လျက်။ သူမိက်တေသွား။
 ယောကျ်ားနွားသည်။ အငြားအတော်။ တောင်ကျော်ရောက်ကျိုး
 မစိုးကြောင့်ကြ။ ကြွယ်ဝပါးရေး။ အသက်မွေးမှု။ တခုခုကို။ ကြဉ်
 ရှုမကောက်။ မီးသွေးကျောက်အား။ ယူမှားခဲ့ပြီး။ ရွာခရီးသို့။ မိုး
 လေတဖန်။ ကျော့ကျည်းပြန်မှ။ စိုးရိမ်ရသို့။ နှိုင်းဆထုံးယူ။ ထိုအ
 တူလျှင်။ ဤလူတဖန်။ ကိုယ်အဖြစ်ကို။ မနှစ်မရှား။ ကြိုက်ပါငြား
 လည်း။ ရှည်လျားနောက်နောင်။ ချမ်းသာအောင်ဟု။ အခေါင်မကြံ။
 ကုသိုလ်ကံ၌။ ပေါ်လျှံစရိုက်။ မိက်မိက်မဲးမဲး။ ဖုံးငရဲအား။ မြီးမြီး
 မတာ။ ကြမ္မာခေါ် နိုး။ ဆင်းရဲကြီးသည်။ လုံးသီးလုံးပေါ။ သ
 ဘောဌ်ငြိမ်း။ လူတမ်းစေဆန်း။ ဗိုလ်အဝန်းကို။ သွမ်းမှန်းထွေ

ငေါ်။သီလမြော်၍။သူတော်မြတ်စွာ။သုမေခါကား။ရတနာအလှူ။
ကြံ၍ယူကာ။လူ၏အဖြစ်။မနစ်စရာ။မြတ်သည်သာဟု။ ချွတ်ရာမဲ့
လျှင်း။အရေးခင်းလျက်။ ။စိုင်းပြင်းပုံပြင်ညှိသတည်း။

၆၃။ တလံခန္ဓာ။ဝင်းတထွာ၌။ ရိက္ခာဖြင့်အား။ ဆန်ကွန်း
စားနှင့်။အလွှားလေးတောင်။တထည်ဆောင်က။အခေါင်မနည်း။
ကုံသည်ချည်းလျက်။ပစ္စည်းပယံ။တောင်ယှိမံလည်း။အကြံမချ။
အားမရတဉ်။လုံ့လကြိုးစား။တဖြင်ယားလျှင်။ မုန်းထားခံရေး။င
ရဲဘေးကို။ခွေးမြစ်ရေဟန်။ လိုလွန်စိုးပိုင်။မနိုင်မကန်။ငါ့ကျန်ငါ
အိမ်။ စည်းစိမ်ငါ့ငှါ။ဥစ္စာရွှေငွေ။ငါ့မိုးမြေဟု။သပပ်ချေတုံတုံ။ မ
လုံလိုသီး။အဆန်းကြီးလျှင်။ ဟူးရီးဟူးရာ။လုံးပန်းရှာသည်။ အာ
သာပြင်းထူ။ ဤအပူကို။နည်းယူထွေငေါ်။ စူးစမ်းသော်လည်း။
မျိုးဘော် မဆံ။ လုံးလုံးကြံ၍။ ဟစ်ယုံဆွေ့ဆွေ့။ ဤရွှေငါ့ငှါ။
ဤမှာငါ၏။သီးမှည့်အရှက်။ဤအခက်ဟု။ရမ္မက်ငပ်ငါး။ဟန်ဆီး
တားလျက်။များများသင့်ချည်း။ စားလည်းမကုန်။ ပြေးချန်လှည့်
ပတ်။မြည်တမ်းရှုတ်သည်။ညောင်ကြတ်ပင်ထက်။ မယှဉ်နှင့်
နှိုင်းချက်ချေသော်။တပြေးလျော်၍။လူစော်နံကာ။ဖြစ်ပါလာငြား။
ဝန်တိုများကို။ပြစ်သားမှတ်လျှင်း။အသည်းတွင်းက။မယွင်းနည်း
သွေး။သူမုန်းဆေးအား။များများမကြိုက်။ဥစ္စာတိုက်ဟု။ အမှိုက်
ကြော့ကွင်း။ပြိတ္တာတွင်းဝယ်။ ။ပြေးဆင်းငါမပြီသတည်း။

နေပရိစာဂခန်းပိုဒ်ရေ ၆ ပြီး၏။

၆။ ဟိမဝန္တပဝေသနခန်း။

၆၄။ အထွေအထွေ။ဤသို့ဖျေ၍။ဝေဝေခွဲခွဲ။နှလုံးထဲ၌။လိပ်
ခဲးတည်းလည်း။မှတ်ခြင်းသည်းလျက်။ပစ္စည်းကုန်အောင်။စွန့်ပြီး
နောင်မှ။လူ့ဘောင်မမှီ။လောကီရမ္မက်။တစက်မစွန်း။ရဟန်းလည်း
ပြု။ ရှစ်ခုအင်္ဂါ။သမ္မာပတ်မွန်။ဘိညည်ချာန်ကို။ရန်ဘန်မညှိုး။ ရ
အောင်ကြိုး၍။မပိုးချမ်းသာ။နေလိမ့်ငှါဟု။ အိမ်ရာကျိကြ။တံခါး

စသည်။ ထိုမျှပင်။ အကျန်ကြွင်းကို။ လင်းလင်းလည်းလွှတ်။ ပြစ်
ပြစ်လိုလွန်း။ မခန့်မတွက်။ စိတ်ဝက်မထား။ လေးစားမထင်။ ဘင်
နှင့်တရှိ။ စက်ဆုပ်မိ၍။ ရိမ္မာသွင်း။ ကြေးသင်းကျန်ပင်။ ဆွေမျိုး
ခင်အား။ မငင်နောက်တွယ်။ ငိုရယ်ကြကာ။ သိန်းရာကုဋေ။ မြစ်
ထာလေသည်။ အထွေဆန်ဆန်။ ဟိမဝန်သို့။ ဗမ္မန်မြတ်စွာ။ ထို
ရော်ငါကား။ ။ မကြာကပ်လေဘိသတည်း။

၆၅။ ဤသို့သူတော်။ ပုဏ္ဏားကျော်သည်။ ထိုရော်အံခါ။
ဟောမာတောဝ။ ဝင်လေစဉ်။ မာဃနုတ်မင်း။ ကြည့်သတ်လျှင်း၍။
အချင်းမှုခံ။ ဝိသုကံအား။ ခေါ်၍ကြား၏။ ပုဏ္ဏားသူတော်။ ရှင်ဖြစ်
ရော်လျက်။ တောလျှင်ထွက်၏။ နှိုင်းဘက်လွန်ကဲ။ လူခပဲးတို့။ ပြု
ခဲးကျင့်စွာ။ တောသို့လျာသား။ ရှင်လျှာအလောင်း။ ဤသူကောင်းကို
ကျိန်းအောင်းစေဌာ။ နေရာသာလည်း။ မကြာလျှင်ထွေ။ ပြုလျှင်း
ချေဟု။ စေပေသဖြင့်။ တင့်တင့်တယ်တယ်။ သပ္ပာယ်လျှင်းအောင်
ကုမိချောင်နှင့်။ ယပ်စောင်နောက်ဘိ။ တပျင်မိ၍။ ကျောက်စိမြေ
ခံ။ စကြိုခင်းကျင်း။ တလင်းခပ်သိမ်း။ ထွားနှုတ်သား။ ခက်ယိမ်း
မမြင့်။ သီးပွင့်စားကောင်း။ ရိပ်ဆောင်းသစ်ပင်။ ရေရှင်နီးကပ်းတန်
စမ်းလည်းထွက်။ ငေါင်ကပ်မခြေ။ သားဌက်လေကဲ့။ ကင်းစေဝေး
စွာ။ ကိုယ်ချမ်းသာဖြင့်။ နေဌာလျှောက်ပတ်။ သခိုင်းမြတ်ကို။ စေ
နတ်မှုဆော်။ အမတ်တော်ကား။ ။ ထိုရော်ပြီးလျှင်းစေသတည်း။

၆၆။ ချောမြေ့မိုးယံ။ ကျောင်းစကြို၏။ စွန်းရံနှစ်ဘက်။ ငြိမ်
သက်မိမြီး။ တခဲးပျည်ပြား။ နောက်ထောက်ထား၍။ နေနားသန့်
ရှင်း။ စကြိုတွင်းဝယ်။ အဆင်း ပဲးနောက်။ မြကျောက်ဆောင်
ပန်း။ အင်းပျည်ဝန်းနှင့်။ ဦးစွန်းဆံကျစ်။ အသစ်ပွင့်ရွှေ။ ဝတ်ပန်း
ကြွေသို့။ သုံးထွေ ဝတ်စား။ ကရားပြတို့။ ထိုမြို့တံ့ပြီ။ တရိသူ
တို့။ ဇော်ဂီပုဏ္ဏား။ သုံးစွဲးထားသား။ သစ်သားသုံးခွ။ တိဒဏ္ဍ
နှင့်။ ကိုင် ထ ဆောင်နေ။ သုံးထွေ ငေါက် လောက်။ ကောက်
သည်ထမ်းပိုး။ ဝါးရိုး ခွံနွဲ့။ တောင်ဝေး လက်ကူ။ တံချူချွန်း
တောင်း။ ချင်းလျောင်းဆိုင်းကြီး။ သစ်သီးတည့်ဌာ။ အညာခမ်း။ ခပ်

အိုးအင်တွဲး။ ကျည်ထဲးပတေဝံ။ ရေသောက်ခရ။ ဆွမ်းခံပြုသား။
 ဆီတုရောင်ဘိတ်။ သပိတ်မြေဖြစ်။ ပြာစစ်အိုးဘူး။ မယ်ပြီးမီးလှုံ။
 ပွတ်ခုံပွတ်ကျေ။ မီးမွေယောက်မ။ ဝဲးကွပ်စသည်။ ထိုမျှစုံစေ့။
 အပ်သရွေလျှင်။ ရသေ့သဘွယ်။ လှနှင့်ကွယ်လည်း။ လိုမယ်လို
 တောင်း။ ကျည်းမြောင်းမဲ့အောင်။ ပြုပြီးနောင်မှ။ တိုက်လျှောင်နံ
 ရံ။ နံ ခဲ့စာရင်း။ လူခပင်းတို့။ ဖြောင့်စင်းရှေးရှု။ ရှင်မူလိုပါ။ တော
 သို့လာအံ့။ ဤငှါခပ်သိမ်း။ ယူ၍ငြိမ်းဟု။ မှာထားပြုလျက်။ ဝိသု
 ကမ္မ။ ကျော်ထဟိုးဟိုး။ နတ်မှူးစိုးကား။ ထက်မိုးရပ်စည်။ မိမိ
 ပြည်သို့။ ။ တလည်ပြန်တုံလေသကည်း။

၆၇။ ခပ်သိမ်းလူ့ရှု။ ဆုံးမနာ၍။ သတ္တဝါဟူသည်။ လွှံ့မည်
 ထင်ကျော်။ သုံးလူ့ဘော်ကား။ ထိုရော်မိုးယံ။ ဝိသုကံဟု။ မည်ခံနတ်
 စစ်။ ပြုသည်ဖြစ်လည်း။ ပြေပြစ်ဥဿ။ အလုံးစုံကို။ အာရုံလျှော
 လျှော။ သဘောကိုးလျက်။ အာဏာစက်ကို။ ငွန်ထက်တန်းခိုး။
 အကျိုးခိုင်ကျည်။ ဘုန်းပြုရည်၍။ ထူးတည်ထိုခါ။ သုမေဓာလျှင်။
 ရှာရှာမှီးမှီး။ ပြု၍ပြီးသို့။ ဝှဲးချိုးတမာ။ ရှင်မြတ်စွာအား။ တိုင်ကြား
 ဤသို့။ ဂါထာတို့ဖြင့်။ ။ နှစ်လှိုဟောဘော်ဖွေသတည်း။

ဟိမဝန္တပဝေသနခန်းပိုဒ်ရေ ၄ ပြီး၏။

၇။ ဝိသုကမ္မနိမ္မာနခန်း။

(ခဲ) ဟိမဝန္တဿအဝိဒူရေ။ ဓမ္မိကော နာမပဗ္ဗ
 တော။ အသမောသုကတော မယှံ။ ပဏ္ဏသာလာ သုမာပိ
 တာ။ ။ စင်္ကမံတက္ကမာပေသိ။ ပဉ္စဒေါသဝိဝဇ္ဇိတံ။ အဋ္ဌဂုဏ
 သမူပေတံ။ အဘိညာဗလမာဟရိ။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ ဟိမဝန္တဿ။ ဟိမဝန္တာ
 တော၏။ အဝိဒူရေ။ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ဓမ္မိကောနာမ။
 ဓမ္မိက အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတော။ တောင်သည်။ အတ္ထိ။ ။ ။
 တက္က။ ထိုဓမ္မိကတောင်၌။ မယှံ။ ငါသည်။ အသမော။ သင်္ခမ်း

ကို။ သုကတော။ ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီ။ ပဏ္ဏသါလာ။ သစ်ရွက်
 မိုးသောစရပ်ကို။ သုမာပိတာ။ ကောင်းစွာဖန်ဆင်းအပ်ပြီ။
 တတ္ထ။ ထိုဓမ္မကတောင်၌။ အဟံ။ ငါသည်။ ပဉ္စဒေါသဝိဝဇ္ဇိ
 တံ။ ငါးပါးသောနိဝရဏမှကင်းသော။ အဋ္ဌဂုဏသမူပေတံ။
 ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော။ စက်မံ။ စကြိုကို။ မာပေ
 သိ။ ဖန်ဆင်းပြီ။ အဘိညာဗလံ။ အဘိညာဉ်တည်းဟူသောအား
 ကို။ အာဟာရိ။ ဆောင်ပြီ။

၆၈။ အရိယာဝံသ။ ဓမ္မလေးထွေ။ တရားမြေ၌။ မြစ်ခြေမီးမီး။
 အကိုက်ပွားသော်။ ဆယ်ပါးကဲ့သို့လဲ။ စိုက်ပင်ပျိုဖြင့်။ မဂ်ဒိလ်
 မည်သီး။ ဈာန်ငါးစီးကို။ ချက်ပြီးတွင်းမီးသွတ်ကာသိ၍။ ကိုယ်စီ
 လက်ရ။ ပြုကုန်ကြပြီး။ ငါ့ပွဲကြီး၌။ ခသီးဝပ်ဝပ်။ ကိုယ်လုံးအပ်၍။
 နပ်ရာအကျိုး။ ငါ့ကိုကိုးသော်။ အမျိုးလေးမည်။ မဟာထေရ်တို့။
 မလည်နားတွင်။ စေးမစင်လည်း။ သွင်သွင်ဖြေနိုင်။ ငါနှင့်ဖြိုင်သည့်။
 စည်ခိုင်ပညာ။ သာရိပုတ္တရာ။ ။ ဟောမာဂိရိ။ တွင်ဘိမည်သီး။
 တောရပ်ကြီးမှ။ မနီးမဝေး။ မြစ်တကွေး၌။ ဧကသုတေ။ နေမွေ
 ပျော်သား။ မည်ကျော်သာလှ။ ဓမ္မကဟု။ ခေါ်ကြဝန်းလည်။ တောင်
 မင်းသည်ကား။ မြရည်ရှိမ်းရှိမ်း။ ဖန်ကျောက်စိမ်း သို့။ ခပ်သိမ်း
 အင်္ဂါ။ ထူပြောစွာ လျက်။ တိမ်ဝါ မှောင်တိုက်။ မိုးဖျားဆိုက်
 ၏။ ။ နှစ်မြိုက်အဆန်းတကြယ်တည်း။

၆၉။ တထွေတလာ။ ထိုတောင်သာတွင်။ တခဲး ပြင်နှင့်။
 ဥမင်လိုင်ခေါင်း။ ဧကဟောင်း၍။ ရိပ်ကောင်းမညှိုး။ လေမိုး မ
 ထိ။ ညှိလည်းမပို။ စည်းကျောက်ညိုသို့။ မရိမရွား။ ရံဖီးတားနှင့်။
 ဖျာပြားယှိယှိ။ ပဋိပါဋိ။ အပြင်ညီလျက်။ ဦးစီဖြောင့်စည်။ မြေ
 အင်းပျည်နှိုက်။ ပိုက်ယည်ပျော်မှတ်။ တန်းခိုးမြတ်သား။ နတ်အသူ
 ရာ။ ယုံကျလါ၍။ ကြိုးကြာကရိက်။ တောလုံးထိတ်မျှ။ ညိတ်ညိတ်
 တွန်ထူး။ သေကျူးဖြင့်။ ကမြူးစရာ။ ပွဲးမချာသို့။ ဝိဇ္ဇာမိရ။ သိဉ္စ
 သည်။ ထိုမျှအညီ။ ဇော်ဂီရသေ့။ ညီငွေခံရာ။ တလင်းသာ

လည်း။ကာမာနုတ်တောင်။ပွဲးကုဆောင်၏။ ။ထိုတောင်ခွေ
ကဝယ်တည်း။

၇၀။ သူတော်တကာ။အရိယာတို့။ချမ်းသာငါးပါး။ ဈာန်
တရားကို။ ရင်းပွားဆွတ်ဆွတ်။ ယုရုမှတ်၍။ မြတ်သည်ဌာန။
ခွေကသို့။ လွှံ့မျှ ကျော်နေ။ ထိုတောင် ခြေ၌။ မိုးလေမထောင်း။
မချောင်းမြို့ မုန့်။ ကျောက်ရုန့်ငေါငေါ။ ကုန်းမစော၍။ သင်းချော
ပွတ်စင်။ ကြေးမုံပြင်သို့။ ကျယ်ထွင်တရိုး။ တောစိုး မည်သီး။
သစ်ပင်ကြီးလည်း။ မြဲထီးဆောင်းအုပ်။ တောင်ညွန့်ချုပ်လျက်။
ပိုက်ထုပ်ထွေးထွေး။ပုတ်ပေါင်းစေးမှ။ မဝေးဖူးကြည်။ မြိုင်တ
လျည်ဖြင့်။ အရညကင်။ အရပ်ထင်လျက်။ ဗီပြင်ယုစွာ။ ထိုခန်း
ဝါ၌။ အင်္ဂါငါးပါး။ ကျောင်းအား ပြည့်စုံ။ မစိုးလုံ၍။ ကြည်ယုံ
လျောက်ပတ်။ သစ်မ်းမြတ်ကို။ နေမှတ်လည်းရည်။ ရှင်ဘတည်
၏။ ။ရပ်စည်တင့်တောင့်တင့်တယ်တည်း။

၇၁။ မဟာရံကြီး။ပရိဏ်းဆီးလျက်။ ကျောင်းသီးပြုသစ်
အိုပစ်မှုထမ်း။ ဝါးကြမ်းအမိုး။ဆွေးမြည့်ကျိုး၍။ ကျောင်းဆိုးရ
ဟန်း။ပင်ပန်းလည်းထွ။ဤသို့စသည်။ထိုမျှကြည်ဘွယ်။တဆယ်
ရှစ်ရပ်။လှူနှင့်စပ်သား။မအပ်ဌာန။သါရပ္ပလျှင်။မရစွာရှောင်း။မမ္ဘိ
ကောင်းသော်။ နေကျောင်းကုန်အောင်။ ကြည့်ရှု ရှောင်လျက်။
ထိုတောင်အရံ။မြေချာစံဖြင့်။ မကွံ့ချင်းနင်း။ ခွါသန့်ရှင်း၍။ ချက်
ခြင်းဝင်ထံ။ခဏပျော်ဘွယ်။ ငြိမ်သက်လွယ်သည်။ အနွယ်ရှေး
လျော်။ သူတော်ရဟန်း။ တည်ထွန်းအရပ်။ ဆိုတင့်အပ်အောင်။
ကျောင်းဆောင်ကုဇေ။မဏ္ဍပ်ခြေကို။ ရိုသေညွတ်နူး။ ပြုပြီးဦးမှ။
ကျေးဇူးကြီးငယ်။ရှာသော်လွယ်ဟု။အကယ်ပိုက်ပိုက်။ဝမ်းထဲ
ပိုက်၍။တတိုက်တောရိုး။ ရပ်တမျိုးတွင်။ ဖုံးဆိုးမဝင်။ ငါစီရင်
သည်။ ။ဝန်းကျင်သပွောင့်သပ္ပာယ်တည်း။

၇၂။ သစ်မ်းမဏ္ဍပ်။ အရပ်ပြုရာ။ ထိုကျောင်းလာ၌။ အ
ညာ ပေါပေါ။ မြေစပ် ကောလျှင်။ ချောချော ထွားမွတ်။ ရောင်
ကျောက်ပွတ်သို့။ ကျတ်လည်းမပေါ်။ ခင်ရိုးမော်ဖြင့်။ ခရော် ခ

ရွပ်။ မြေပပ် မကြား။ လက်နားစွန်းခွင်။ သစ်ပင်မရောက်။ မြက်
သောက်ခွယ်မျိုး။ နှာမောင်းထိုး၍။ ဘီသိုးဘီသန်း။ မတန်းမပေါ်။
ကျည်းငေါ်မဟူ။ ကျယ်မှုမထင်။ ငါးပါးအင်ဖြင့်။ ပြစ်တင်ရှင်း
ရှင်း။ ဆိုဘွယ်ကင်းလျက်။ သလင်းကျောက်ခံ။ အနံညီစွာ။ နှစ်ထွာ
ကုန်အောင်။ တံတိုင်းဆောင်သား။ နှစ်မြောင်ညာဘယ်။ စကြို
ငယ်နှင့်။ ခြောက်ဆယ်လျားရှည်။ တောင်တိတည်လျက်။ ယိမ်း
ဖည်မကောက်။ ရှေ့နောက်မချီ။ သုံးထွာစီလျှင်။ အဘီလည်းခင်း။
မေ့လျော့ နင်းလည်း။ တိမ်းတင်းမရှိ။ တကြံ့ညှိသို့။ တိတ်သာ
ငြား။ စကြိုအားလည်း။ ဘာဘွားလင်းသီး။ ပြု၍ပြီး၏။ ။ မငြီးသွား
ပျော်ချင်ဘွယ်တည်း။

၇၃။ ပြုတ်စဲတိကျစ်။ ကျော့စစ်ကုန်းခင်။ လည်ခေါင်ခင်၌။
ခေါက်တင်တုံ ဖယ်။ သွတ်ထွယ်သွားလား။ နေ့တိုင်းအားဖြင့်။ ဘ
ဝါးစပ်မျှစ်။ ပစ်သည့်ခြေစ။ နှစ်ခွကြိရက်။ နှောင့်နှေးကွက်သည်။
သက်သက်မကြဉ်။ အာရုံဆည်လည်း။ အရှည်အလျား။ သွားလတ်
သေခါ။ မစော့ရာနဲ့။ လကျာလက်ဝဲ။ စကြိုထဲ၌။ လင့်ကဲတဖြာ။
ပါးနည်းစွာသည်။ အမြွှာသစ်ပင်။ ရောက်တုံကျင်လည်း။ မဆင်
ခြင်မိ။ သွားသော်ထိ၍။ ခြေငြိလက်စူး။ နဖူးဦးခေါင်း။ အသည်း
တောင်းစွာ။ ယောင်ယမ်းရာနဲ့။ အညာသွန်းသွန်း။ နွယ်တန်းပုတ်
ပေါင်း။ ခြေရာကြောင်း၌။ ရွက်ဆောင်းအပြီး။ စီးထ၌သော်လည်း
မမြော်ဝိုးဝါး။ နင်းမိမှား၍။ ပိုးမြွှားသတ္တဝါ။ တိပါးရာနဲ့။ ကျည်း
စွားနံလျှောင်။ စကြိုမြောင်လျှင်။ တတောင်အနည်း။ ထွာမျှတည်း
၌။ တိမ်းလည်းဘဝါး။ နင်းချွတ်မှားလည်း။ လက်ဖျား ခြေညှိုး။
ခနည့်ကျိုး၍။ ရှိမ်းစိုးဝေဒနာ။ ကျည်းမြောင်းရာနဲ့။ ဖိလာ ထုတ်
ချင်း။ ကျယ်ထွဝင်းလျက်။ အဆင်းကျောက်ဖျာ။ စကြိုရာ၌။ လူး
လာသွားလား။ ဘဝါးထောက်ချီ။ မညီအလှမ်း။ တဖျင်ယမ်းလျှင်။
နင်းတမ်းမမျှ။ စပ်ပူထွလျက်။ ခပ်ကြွအကြံ။ ဆောင့်ကြွားလျှံ၍။
ထွက်သံနှုတ်သာ။ ဘီဝနာအါး။ များများမမှန်။ ဖြစ်တန်ရာရှောင်း။

ငါးပါးပေါင်းသော်။အကြောင်းမဆံ။ငါ့စကြိုကား။ ။တောထံ
နေမြေ့ရသေ့သူတော်အနွယ်တည်း။

၇၄။ အကြင်အကြင်။တောရပ်ခွင်၌။နေကျင်သရော်။ရှေး
သူတော်တို့။မလျော်ကျင့်ထွေ။ရှောင်စနေဖြင့်။ရွှေငွေစပါး။ သိမ်း
ပကားခြင်း။ကင်းသားအမှု။လွယ်ကူဝမ်းစာ။အိမ်တိုင်းရှာ၍။ငမ်း
သာငြိမ်သက်။မျှသည်ရက်ဖြင့်။နိုင်ထက်စိုးကဲ။ပြည်ထဲသနင်း။
စိုးမင်းကန်စည်း။ တုတ်ခွန်ညည်းလည်း။ ကျည်းကျည်းမြောင်း
မြောင်း။ဆိုးတောင်းမရှိ။ မိမိဆေခံဦ။ ငါ့ငှါဟူ၍။လိုမှုလိုစာ။လုံး
ပန်းရှာလျက်။ အရာ ပြက်ပြက်။ မက်မက် မောမော။ ဖြန်းတော
လက်သည်း။ လုအံ့ရည်းသည်။အချည်းရှင်မှန်း။ ရဟန်းသိကာ။ရန်
စမရှယ်။ကြောက်ဘွယ်လည်းနည်း။ အရည်းမပီ။နောက်မှီထရံ။
ကယ်ကယ်တံလျှင်။ စိုးထံမင်းပါး။ခယမ်းစား၍။ တရားနှောနိုး။
တထွေးကြီးလျှင်။ တတီးရှားရှား။ သွားလားမကူး။လက်လွတ်
ထူးလျက်။ ယှဉ်ပူးမစပ်။ရပ်လေးမျက်နှာ။ရောက်လေရာတိ။ မ
ငြိမစွန်း။ ဤသို့ထွန်းသည်။ ရဟန်းချမ်းသာ။ ရှစ်ပါးငှါကို။ဣရိ
ယာပိုက်။ ညီစွာကြိုက်၍။ ရထိုက်ခပ်သိမ်း။ နှလုံးငြိမ်း လျက်။
ညွတ်တိမ်းဝမ်းထဲ။နေမရဲလျှင်။ဆကဲးတရာ။ဖြစ်စေငှါအောင်
ရှင်တထောင်၏။ ။ကျောင်းဆောင်ထိုစကြိုဝယ်တည်း။

၇၅။ ထိုမြို့တံလျှင်။ ကြည်ယံပြတ်ပြတ် ။အာရုံညွတ်၍။ ဝိ
ပဿနာ။ပညာအားခွန်။ဘိညည်ချာန်အား။ရတန်ရထိုက်။ ကြိုက်
မကြိုက်ကို။ နှစ်မြိုက်ရှေးရှေး။ စိတ်ဇောပြေးလျက်။ မနှေး လျှင်
ကြောင်း။ ပွားအောင်ချောင်းလည်း။ထိုကျောင်းတခွင်။ အကြင်အ
ကြင်။ရပ်ပြင်သာယာ။နေရာရာ၌။ချမ်းသာစီးပွား။တရားမယုတ်။
တက်သည်ဟုတ်မှ။အားထုတ်ခွန်ရဲ။လုံ့လမြီးလျက်။ ဆကဲးအ
ထူး။ကျေးဇူးဂုဏ်စစ်။ကြိုး၍ဖြစ်သော်။အနှစ်သာရ။မရွှင်ပဟု။
ပျောက်ရှာမထင်။ ထိုတွင် နေစောက်။ မြောက်သည် ကျင့်ခြင်း။
တည်ထွေပြင်း၍။မဖျင်းမသိမ်။ပညာအိမ်ဟု။ အကြိမ်အဖန်။ ချီး
မွမ်းတန်လျက်။ ကျောင်းကန်ဟူထိုက်။သခမ်းမြိုက်ကား။ လူနို့က်

ခေါင်နှိုင်း။ သုံးစည်းစိမ်အား။ ရချိန်များ၏။ ။ငြိမ်းဖျားလည်
သည့်သဘွယ်တည်း။

၇၆။ ဤသို့ပွက်ဟော။မြတ်ရှင်စောကား။လျှောလျှောထွေ
ငေါ်။ဂါထာကျော်ဖြင့်။ထိုရော်သခိုင်း။စကြိုဝှမ်းကို။ချီးမွမ်းသင်း
သီး။မိန့်တုံပြီးမှ။တောကြီးထွက်စင်။ပုဏ္ဏားထင်သည်။ထိုတွင်
ရောက်လာ။သခိုင်းသာဌ။ရုပ်ဝါတပါး။ဝတ်စားပင်း။လဲသော
ခြင်းကို။သနင်းမြတ်မွန်။ဘော်ထုတ်ပြန်သော်။ကြောင်းဝန်တို့
အား။နားပါးလည်းထောင်။ကုန်အောင်ပရိသတ်။မှတ်လေ ကုန်
မင်း။မိုးထုတ်ချင်းလျှင်။ထန်ပြင်းကျော်သံ။ဝိသုကံဟု။မည်ခံထွန်း
ပ။မာဃစောထွတ်။လက်သားမှတ်သည်။နတ်ဗိသုကာ။အိမ်
ဆရာလည်း။သာယာတောင်ယံ။ကျောင်းစကြိုကို။အရံအကာ။
တန်ဆာအရံ။ပြုပြီးတုံမှ။ကြွနဲ့သရော်။သူတော်မြတ်စွာ။သုမေခါ
လည်း။မြိုင်သာတောလျှည်။အစည်တလျား။ထွဋ်ပတ်သွား၍။
ကိုယ်အားလျှောက်ပတ်။မြတ်သဉ်ရာရာ။ကြည့်ရှုရှာသော်။မြစ်
သာကမ်းမေး။တထောင့်ကွေး၌။ဖွေးဖွေးရောင်ထွတ်။ငွေပြား
ခတ်သို့။မိုးနတ်စကြို။ကျောင်းလှစံကို။ ။တရံမြင်လေမြောက်
သတည်း။

၇၇။ မြစ်ယံတောဝ။သခိုင်းထွကို။ထွေစဖြုတ်ချည်း။မြင်
ကတည်းက။ဦးမည်းဆံဖါး။အနည်းများဖြင့်။နေငြားမသိ။သင်္ကာ
ရှိလျက်။ဝင်မှီရိမှား။ခန့်ငြား။နွဲ့တို့။ဤသို့အလျှင်။ကြံဉ်းကျင်၏။ဤ
တွင်တောထဲ။နေမြီးလည်းမှတ်။သူမြတ်ရဟန်း။ဆွမ်းပန်းသွားလား
မြင်းခေါင်းသားလျှင်။နေနားမဲ့ထွန့်။ကြိုးစားလွန်၍။အဟန်သော်
ကား။ဤကျောင်းသားတို့။ရှိရှားပန်းထွ။ပြင်ပမပြ။။နေပူလည်းဖိန်း
ကျိန်းသည်ယောင်ဟု။နိုးအောင်ငံ့ထွေ။ကြာစွာနေလည်း။လူမွေ
မရှိ။ဆိတ်သည်သိမှ။မိမိကိုယ်ပင်။ကျောင်းထဲဝင်၍။ထိုတွင်စာ
ပေ။ဖတ်ပြီး လေသော်။ကောင်းတေနှစ်သက်။ကြံအားတက်၍။
ကျောရွက်ငွေကောင်း။ဆယ်သောင်းအကျပ်။တိတိရပ်သား။စ

လပ်အလား။ပန်းရိုးမှားသည်။ ။ဝတ်စားကိုယ်မှလဲးထလူရုပ်
ဖျောက်သတည်း။

၇၈။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။မည်တော်ဟုတ်လျက်။အန်ထုတ်ရမ္မက်
ပယ်ဖျက်စေးညောင်။သုံးလူ့ဘော်ကား။ထိုရော်မြတ်စွာ။သုမေခါ
လျှင်။ရှင်လျှာအလျောက်။ ကျောင်းပြုမြောက်မှ။ အဆောက်အဦ။
ကုန်အောင်မူ၍။ လူ၏သဏ္ဌာန်။ စွန့်လေဟန်ကို။ရှေးညွှန်တူရှု။ခပ်
သိမ်းသူအား။ဆုယူတုပ်ကွ။နိက္ခမ၌။မခွန့်လုံး။သုံးစေလိုငေါ်။ရှေး
ဘုန်းတော်ကို။မြော်၍မြတ်စော။ဤသို့ဟောသည်။ ။ချောမော
ဂါထာသူငါမှတ်သားလောက်သတည်း။

ဝိသုကမ္မနိဗ္ဗာနခန်းပိုဒ်ရေ ၁၁ ပြီး၏။

၈။ ဝါကစီရနိဝါသနခန်း။

(ခေါ်) သာဓုကံပဇာဟိတတ္ထ။ နဝဒေါသမုပါဂတံ။ ဝါ
ကစီရနိဝါသေသိ။ဒ္ဓါဒသဂုဏမုပါဂတံ။

သာရိပုတ္တ။ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။အဟံ။ငါသည်။တတ္ထ။
ထိုသစ်မ်း၌။ နဝဒေါသမုပါဂတံ။ ကိုးပါးသော အပြစ်နှင့်
ပြည့်စုံသော။သာဓုကံ။ ပုဆိုးကို။ ပဇာဟိ။စွန့်ဖြီ။ ဒ္ဓါဒသဂုဏ
မုပါဂတံ။ တဆဲ့နှစ်ပါးသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝါကစီ
ဝရံ။လျော်တေသင်္ကန်းကို။နိဝါသေသိ။ဝတ်ဖြီ။

၇၉။ သုံးဆွဲတထပ်။ဘဝရပ်၌။အဝပ်မကျ။သေပျောက်ရှ
လျက်။ဒုက္ခဖြိုးဖြွမ်း။ဆင်းရဲချမ်းဟု။ဝတ်လွှမ်းကိုယ်ရုံ။ မိုးမျှပုံ
လည်း။မလုံနိုင်ထွန်။ ခန္ဓာဝန်အား။နိဗ္ဗာန်ပုဆိုး။ သတင်းမျိုးကို။
အဘိုးယုတ်မြတ်။ ငါ့တွင်ပြတ်မှ။ ဆင်ဝတ်လူတံ။ ငါ့မှောက်စံ
သော်။သည်းခံမတည်။ပညာသည်တိ။ အလုံးရှိလည်း။ မပြီမေး
ဘက်။ ခွန်းချင်း ကျက်သည်။ ထက်မျက် နည်းနာ။ သာရိပုတ္တ
ရာ။ ။လူ့ရှာထွန်းပေါ်။မည်သာကျော်သား။သူတော်တကာ။
နေဌာလျောက်လျား။တောင်လက်နား၌။ခေါင်အားသပ္ပာယ်။ကွင်း

ကွင်းကျယ်၍။ဆိုဘွယ်မိမာန်။ ရှင်တန်ကိန်းအောင်း။ ထိုက်စွာ
ရှောင်းဟု။ အလောင်းရှင်ဘ။ ပုဏ္ဏားထွကား။ ရှင်ပ ငြိမ်းချမ်း။
ကျောင်း သစ်မ်းကို။ ရမ်းရမ်းအားရ။ ပြုပြီးမှလျှင်။ ဖြူဆွ တင်
ကျေး။ ထုနံ့သေည်။ပျံ့မွှေးညံ့ထွား။ကိုယ်ဝတ်စားကို။ ။စွန့်
ထားထိုဋ္ဌလဲးသတည်း။

၈၀။ မုဆိတ်ဆံပင်။ တမျှင်မထွည်း။ ရှင်အရည်း လည်း။
ပြည်းစည်းမဟုတ်။ ဂုတ်လုတ်ဦးသျှောင်။ ဆံကျပ် နှောင်၍။လူ
ယောင်တည်းတည်း။ အဖြူချည်းသော်။အရည်းဟူကာ။မမီလာ
ခဲ့။ တောမှာငြိမ်းချမ်း။ ရသေ့တမ်းကို။စူးစမ်းစာနာ။ သုမေဓာ
လည်း။ အရာသိသိ။ ကြွီလတ်ဘိ၍။ တိတိကျပ်ကျိန်း။ တသိန်း
ထိုး၍။ လရောင်ညွန့်သို့။ခပ်တွန့်ဆွထွား။ ဝတ်ရလျားကို။လူ
အားအဖြစ်။အငြိမ်ကိုယ်စေး။ တလ္လဘေးမှ။ ဝေးလေဤတွင်။ယ
နေလျှင်ဟု။ ။မစင်ဂြိုဟ်သို့လွှဲးသတည်း။

၈၁။ သိန်းတန်အတိုး။ တိမ်မီးခိုးသို့။ ပိတ်ပိုးချည်ဖြူ။ နတ်
လျှင်လှူသည်။ဟူဟူသမျှ။ ရလတ်သောခါ။ အဆာလည်းတိမ်။
အအိမ်နားဝတ်။ လှီးဖြတ်အစွန်း။ယခုထွန်းသည်။ရဟန်းသင်္ဃာ။
သာသနာဝယ်။သင်္ကန်းနှယ်လည်း။ ပြုဘွယ်ခဲးအင်။ စိရင်သော
ခါ။ မတတ်ပါသည်။ ခြင်းရာဥသံ။ ဖြစ်ခဲ့ထု၍။ ကိုယ်ရုံ မင်း
တန်။ အဝတ်မွန်ကို။ အလွန်ကောင်းမြေ့။ညံ့သက်မွေ၏။ ရသေ့
ဘာသာ။ မအပ်စွာလည်း။ တွယ်တာကောင်းသေး။ ဝန်မလေး
ဟု။ မတွေးမဆ။ဝတ်လဲးထွကို။အာလယပြတ်ပြတ်။ ပယ်ချွတ်
လည်းထား။သူမြတ်ဖျားကား။ကိုးပါးအတွစ်။ပုဆိုးပြစ်ကို။ ။
တံထစ်ကေနိစွဲသတည်း။

၈၂။ ပိတ်သာထောင်စပ်။ တိုးသိမ်းခပ်သည်။ ဖြူထုပ်ရဲ
ရဲ။ဤဝတ်လဲးကား။ရခဲးငါ့အား။အတိုးများခဲ့။ထူးခြားမသိ။ဝတ်
ဘိတုံမူ။ပြန်ပျင်းလှူနှင့်။အင်တူတပြေး။ များမဝေးခဲ့။ကိုယ်ကြေး
ညှီငေါက်။ ဝတ်လတ်မြောက်သော်။ အစောက်မတည်။ တာမ
ရှည်လျှင်။အညစ်မြင်ခဲ့။ဝင်သည်အတည်း။ အဝတ်နည်းကို။ငြိမ်

မည်းစနိုး။ အဆိုးလည်းသ။ ဖွပ်ရသော်အား။ ဆိုနည်းများ၍။ ရိဂ္ဂား
ပေါက်ပြစ်။ ရုတ်သည်ဖြစ်လည်း။ အသစ်တည်းတွ။ စပ်အပ်ရခဲ့။
လုံ့လယှည်ယှည်။ အဝတ်ပြင်ဟု။ ရာဇီးပြုလည်း။ ရမှုခဲးယည်း။ နှု
လုံးကျည်းခဲ့။ မချည်းမစေ့။ ရသေ့မည်သည်။ ဝါချည်အမျိုး။ ပု
ဆိုးသက်နိုး။ မရာလွန်းခဲ့။ ရှင်မှန်းမကြည်။ လူစိမ်းချည်တို့။ ဝတ်
စည်ဆဲးဆဲး။ ချွတ်လဲးလေလိ။ သင်္ကာရှိလျက်။ မိမိကိုယ်ထံ။ ဝတ်
ချင်း ရှိ၍။ ထီးနှံ မြီးကြောင်း။ စောင့်ရရှောင်းခဲ့။ အကောင်းဝတ်စား။
သုံးစွဲးငြားလည်း။ ပသွားပျူငြါ။ တန်းဆါဆင်မှု။ ယေဝါငြိသန့်လွင်
မူသဉ်ထင်ခဲ့။ ကိုယ်တွင်မဝတ်။ အမြတ်စတေ။ ထားတုံချေလည်း။
မခြေဝတ်ကြွင်း။ တင်းင်းလျှင်။ ရှင်းရှင်းလိုလွန်း။ မကွန့်စသာ။
ကြီးစွာအလို။ ရှင်ဝန်သိုဟု။ ထိုထိုသသူ။ သူတော်လူတို့။ ဟူလေ
ရာရှောင်း။ ကဲ့ရဲ့ကောင်းခဲ့။ အပေါင်းကိုးမည်။ ဤသို့တည်သော်။
အထည်အမျိုး။ လူပုဆိုး၌။ ကြိုးသို့လည်းထွေး။ အပြစ်သေးကို။
ဆွေးနွေးရှင်ဘ။ ပုဏ္ဏားလှကား။ ။ ဆုန်းဆကြိန္တိနိုးသတည်း။

၈၃။ နိရာလယ။ တောင်းတတပ်ဖြေ့။ မရှိမြေသည်။ ရ
သေ့တို့အား။ လူဝတ်စား၍။ ကိုးပါးအပြစ်။ ဤသို့ဖြစ်၍။ ချွတ်ပစ်
ဝတ်လဲး။ ပယံပြီးရဲးမှ။ ချုပ်တွဲချောမေ။ ဖြူဆံကြောက်။ ကုန်းစေါ
လည်းတိမ်။ ကျစ်ကာလိမ်သည်။ မွေ့သိမ်တေဆန်း။ လျှော်နား
စွန်းကို။ သက်နိုးသင်းပိုင်။ မှတ်၍ကိုင်ပြီး။ ဝတ်ခါနိုး၌။ ကောင်းခြီး
ထွေငေါ်။ ငါ့အားလျော်သား။ သူတော်မွေးရေ။ ဤလျှော်တေအား။
ဗိုလ်ခြေ လူ့ဘောင်။ ကုန်အောင်နွံကျိုး။ ရှိခိုး ဝန္တနာ။ ရှိသေရာ
သား။ အရိယာတပ်ခွန်။ သံညလျှင်မှန်ဟု။ အမွန်တဆူ။ လေးမြတ်မူ
လျက်။ ပတူပယင်။ သိဒ္ဓိတင်သည်။ ။ ပြုပြင်တလဲးလဲးသတည်း။

၈၄။ သူတော်မွေးရေ။ ဤလျှော်တေကား။ ရွှေငွေမူးပဲး။ တ
ခဲးမရ။ ရောင်းချသောခါ။ ဈေးနာ ဆန်လန်။ မစွန်ပါ ရှောင်း။
ကောင်းလည်းကောင်းမြေ့။ ညံ့သက်မွေ့သည်။ ရသေ့ဘာသာ။
အပ်လေပါ၏။ သူ့မှာမခိုင်း။ ကိုယ်တန်တိုင်း၍။ ဖြတ်ပိုင်းနံလျား။
စပ်ဟပ်ငြားလည်း။ တပ်အားသောတိ။ ဆိုးသရိလျှင်။ မရှိအလဲး။

ကိုယ်ဝတ်မြီး၍၊ ချွေးနှုန်းညှိကြေး၊ မြွေးတုံမြှူမှက်။ ဆင်းရဲဘက်
 ဖြင့်၊ စော်စက်ပြင်းထုံ၊ နံဦးနံသစ်၊ ဖြစ်လတ်သေခါ၊ အါးမနာလျှင်။
 ဖွပ်ကာ လည်းကောင်း၊ လွယ်စွာရှောင်း၏။ နှောင်းနှောင်း လတ်
 သော်၊ စပ်အင်မြော်လည်း၊ နွယ်လျော်ရှာရှာ၊ ချုပ်စပ်သာ၍။ ဘာ
 ဝနာမူ၊ မလတ်သူနှင့်။ လွယ်ကူအမွန်၊ အဟုတ်တန်၏။ ရံဘန်ဆိုး
 ငြိမ်၊ မဝတ်ဖြစ်လည်း။ အသစ်လျော်ပင်၊ တေဆုတ်ဖျင်၍။ လျှင်
 လျှင်ဆောဆော။ ရှာသော်ပေါ၏။ သဘောပီပြင်။ သက်ရှင်သ
 ရှေ့၊ တောနေမြွေသည့်။ ရသေ့သဘွယ်။ ဝတ်သပ္ပာယ်၍၊ ရန်မယ်
 လည်းဖွဲ့။ လည်မဲ့မုဒိမ်း။ အစိမ်းတောထုတ်။ သူယုတ်ပြောထူ။
 မိစ္ဆာလူလည်း။ ယူ၍မဝတ်။ ဘေးမဲ့လွတ်၏။ မပြတ်သုံးစွဲ။ ပုလဲးက
 မူး။ အထူးသုတ်သင်။ ပြုပြင်ကျင်လည်း။ ခင်ယင်နှစ်သိမ့်။ စိမ့်စိမ့်
 ပြားပြား။ ဝတ်စားအရာ။ တန်းဆာဆင်သည်။ မမည်ပါထွန်။ ဝန်
 လည်းမလေး။ ကြံရေးကြီးငယ်။ သင်္ကန်း ဝယ်၌၊ တပ်ဘွယ်မ
 သည်း။ တခြင်းနည်း၏။ လျော်ချည်းတေထု။ ဥာဏ်ဆန်းပြုလျက်။
 ဝတ်မှုလွယ်ငေါ်။ ထရားလျော်၍၊ မမြော်အပြစ်။ ကင်းသည်ဖြစ်
 ၍။ မည်းချစ်လျော်တေ။ ပျောက်ရှလေလည်း။ တာတွေမသည်း။
 ဝမ်းမနည်းလွန်း။ ဤသို့ထွန်းသည်။ သင်္ကန်း ဟူလောက်။ သစ်
 ခေါက်ကျေးဇူး။ ဆွဲနှစ်ဦးဖြင့်။ ချီကျူးရုဏ်အင်။ သိန္နီတင်လျက်။
 ကြိုးတွင်တွဲလွဲ။ သင်္ကန်းဆွဲ၍။ ပုလဲးပြည်တော်။ သစ်ခွံလျော်
 ကို။ စိုက်ခေါ်သံချည်း။ ရှင်ခမည်းကား။ ။ လက်တည်းကိုင်မ
 ရဲလတည်း။

၈၅။ ဤသို့မြတ်ပုံ၊ ချီးမွမ်းတုံမှ၊ အမုံပွင့်ရွှေ၊ လိပ်ဆရွေနှင့်။
 တူထွေလျောလျော။ ရောင်ဘိတ်ချောသည်။ လျော်ကြောသင်း
 ပိုင်။ တထည်ကိုင်၍။ တူပြိုင်စဝန်း။ ဝတ်ထွေဆန်းလျက်။ စိန်ပန်း
 မောင်းဝါ။ သင်္ကန်းလျောကို။ ရှုသာတင့်တယ်။ ပခုံးပယ်၌။ ချိတ်
 တွယ်လွှမ်းပြီး။ ပွင့်ကြီးမြောက်။ ပုန်းညက်သဘွယ်။ ပန်းပြောက်
 ချယ်သို့။ သပ္ပာယ်ထွာ။ ခြေသည်းမြှောက်။ အရာမပျက်။ သစ်နက်
 အရေ။ ဆောင်စနေကို။ ပြေပြေပြစ်ပြစ်။ ခေါက်စနစ်လျက်။ တ

ဘက် ပယ်တင်။ ထားပြီး ကျင်မှ။ ပြုပြင်ဦးရစ်။ ဆံကျစ်လည်း
စွပ်။ရှောင်ကျင်တပ်၍။ တင့်အပ်ထိုဝယ်။ ကိုင်ဘွယ်ဘွယ်ကို။
ယမ်း လွယ်ယူပြီး။ ရသေ့ ကြီးကား။ ကိုယ်ထီး စံပ။ သခမ်းလှ
မှ။ကြွလတ်ကျင်သော်။ မတင်အသစ်။ ဟောင်းစစ်အသရေ။မြ
တေပြည့်ညီ။ ရှင်ဝါဒီလျက်။ အနိဝတ်ခါ။ သုမေဓာကား။ ။
ရောင်ဝါရှေးထက်ကဲးသတည်း။

၈၆။ ဘိသိက်မင်္ဂလာ။လူသောခါက။ဆိုရာမသီး။မြေကြီး
စောင်းထောင်။ ပွဲးများဘောင်၌။ ဆန်းအောင်ဆူလှယ်။ အံ့ဘွယ်
ဘွယ်တိ။ချိုးချယ်ရတနာ။ဆင်သောခါထက်။ ထူးအင်တက်၍။
ထွက်လတုံထွန်။ ကျောင်းမိမာန်၌။ သဗ္ဗာန်တည်ကြည်။မဟာ
ထေရ်သို့။အခြည်အဝါ။ရှုသာကြည်းကြည်း။သိပ်သည်းပြေပြစ်။
ရသေ့စစ်လျက်။ ကျစ်လျစ် တင့်တယ်။ ဟောင်းဆင်းရှယ်ဖြင့်။
ခြောက်ဆယ်အလျား။ စကြိုဖျား၌။ စံသွားကြည့်မျှော်။ အသွင်
တော်ကို။ ထိုရော်မစဲး။ရှုပြီးရဲမှ။ ဝမ်းထဲးမသို။အလိုကတိုင်း။
ပန်းနှယ်လှိုင်း၍။ရှင်ကျိုင်းသူတော်။ ရသေ့ကျော်ကား။ အဟော်
သုခ။ဝိတိဝလျက်။ တွင်းပပြည့်မွန်။ဤသို့ပြန်သည်။ ။ရှင်မွန်
တင့်ဆဲးဆဲးသတည်း။

၈၇။ တလုံနွေးနွေး။အောင့်စေးဆိုထွေ။မနေမသာ။ကြံစည်
ရှာလည်း။ခုခါတိုင်မှ။ဆုံးတိုင်ကျ၍။ရသည်တောဝယ်။ ငါ့ဆင်း
ရှယ်ဖြင့်။စံပယ်ထွတင့်။ ဤအကျင့်ကား။မျက်ပွင့်ပန်းကုံး။ တော
လုံးဝင်းဝင်း။ ဆီမီးဆင်းသို့။ မှန်ကင်း တိုင်ချည်။ တပ်ခွန်မည်
သော်။ရှင်ရည်ရှင်ဝါး။ ဤဖြစ်လားကို။ ဘုရားလူ့ဆွေ။ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါ။ရဟန္တာနှင့်။ အရိယာမည်သီး။လုံ့လကြီးတို့။ကောင်းခြီးကော်
ရော်။ပူဇော်သကာ။ ခံထိုက်စွာလျက်။ ထောပနာပိုက်။ တည်ပ
ထိုက်၏။အရိက်လည်းထူ။ဂိဟိလူ၌။ပင့်ကူချည်မြွေ။ မျောက်နှုံး
စေးနှင့်။ သံခွေးခတ်တင်။ တိတ်ကျည်းရှင်သို့။ လွတ်ချင်မအား။
ငြိာန်များသည်။ ရှာသားမျိုးဆွေ။ချည်သောထွေလည်း။ ပြေပြီ
ယခု။ကြိုးဖုနှောင်ဖွဲ့။ နင်းချိုးဖဲ့၍။စွန့်ခဲ့အိမ်ရာ။ တောထွက်လာ

မှု။ကိုယ်တချင်း။ ကျွတ်ဆုပြည့်ဝ။ ဤကိုဆသော်။ ကာလမြင့်
တွေ့လူပင်နေသည်။ ။လွန်လေအားတက်သရောတည်း။

၈၈။ ကမ္ဘာသင်္ချေ။ဆုဝေတီးပြုန်း။ကြေပျက်သုဉ်းလည်း။မ
ပုန်းမလွှဲ။ကိုယ်တို့လက်နက်။ ကျိုးစက်ထောက်ကူ။ကုသိုလ်ဟု
သား။ အလှူရတနာ။ သံသရာ၏။ ရိက္ခာ ထုပ်ကြီး။ လွယ်၍ပြီး
သော်။ခရီးသမ်းလွှဲ။ နိဗ္ဗာန်ကွဲးကို။မလဲးဝတ်စား။ လှူပင်သွား၍။
မအားလေစွာ။ရှင်ရုပ်ဝါဖြင့်။ သွားဌာလျောက်လျား။ ငါ့မူထား
ကား။ညာပျားသွန်းသွန်း။ပွင့်ကြီးပန်းသို့။လန်းလန်းဖူးပင်။အညွန့်
ရှင်၏။ကျပင်တွင်မြတ်ဆု။စီးပွားမှုကို။ပြုအံ့ရှင်ရေး။မကုန်သေးခဲ့။
သုံးလေးငါးခြောက်။ မြှောက်တံ့ရှစ်ခု။ ဖိုလ်မဂ်ဆုကို။ လွယ်မှု
သိုက်မှန်။ ရပြီး တန်လျက်။ မေ့ကျန် ရှယ်လူး။ ကြားလေ ဘူး
သည်။ ။ကျေးဇူးနှိမ့်နှိမ့်မြှောက်တည်း။

၈၉။ ဤသို့မှတ်ပိုက်။ ဝမ်းအင်ချိုက်၍။တောနှိုက်မျက်ပွင့်။
ပျော်သဖြင့်လျှင်။အကျင့်အလျောက်။အန်အားမြှောက်၍။မြဲကျော်
ဆောင်ပန်း။ အင်းယျည်ဝန်းထက်။ခိုင်ကျန်းလည်းနေ။ ပုံသွန်းရွှေ
သို့။ကုဇေမက။ချမ်းရိပ်ဝလျက်။ထိုမျှပျော်ဘန်။ နေ့တို့လွန်၍။ခါ
တန်နေငြိမ်း။ ရိမ်းတုံဆည်းဆာ။ လဝါထင်ပေါ်။ သင်္ခမ်းတော်
တွင်။မွေ့လျော်ကိုယ်ထီး။ကျိန်းတုံပြီးမှ။ မိုးသောက်ထ၍။တွေ့
ဆင်းကျင်း။ တောထွက်ခြင်းကို။ စိုင်းပြင်းလေလေ။အိပ်နိုးပြေ
သော်။စိတ္တကဂ္ဂတာ။သည်းပွတ်ချာက။ ကြည်စွာတောင်စ။သိ
ဒါမြဲသို့။ တည်ထွသောဆုံး။ နှလုံးစေ့ချည်း။ရုံးကျည်းအရေး။ကြံ
ပြန်သေးသည်။ ။နက်လေးကြောင်းခြာတတန်တည်း။

၉၀။ အာဒိစ္စဝင်။မာရဂင်ဟု။အောင်မြင်မဂ်ဖိုလ်။ ပွင့်သား
ကိုယ်ဖြင့်။ အလိုပေါ်ထွန်း။ မြက်တောင် ကျန်းသို့။ တတန်း ဆံ
ခြည်။နှင်းရည်မြှို။ ညစ်ကျိမမြွေး။သုဒ္ဓေါ်သွေးကား။ အရေးထို
သို့။ကြောင်းခြာတို့ကို။မဆိုသရုပ်။ ပါဠိကြွင်းမြှုပ်၍။ အဂုဏ်မပြ။
ချည်းကာမျှလျှင်။လူကသောခါ။ သုမေဓာသည်။အိမ်ပါဝတ်လဲး။
စွန့်ပြီးရဲမှ။နှုတ်ရည်ဖျန်း။လျှော်သက်နိုးကို။ လန်းလန်းဝတ်ဆင်။

သစ်မ်းတွင်လည်း။ချင်ချင်မွတ်မွတ်။နှလုံးလွှတ်၍။ နေမှတ်မရည်။
သွားခဲ့သည်ကို။ တိုင်တည်ရှင်ကျော်။ တပည့်တော်အား။ဟော
တော်ကြားသည်။ "တရားဤသို့အမှန်တည်း။

ဝါကစီရနိဝါသနခန်းပိုဒ်ရေ ၁၂ ပြီး၏။

၉။ ရုက္ခမူလဥပဂမနခန်း။

(ခေါ်) အဋ္ဌဒေါသသမာဏိဏ္ဏံ။ပဇာဟိပဏ္ဏသလကံ။
ဥပါဂမိရုက္ခမူလံ။ရုဏောဒသဟုပါဂတံ။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ အဟံ။ငါသည်။အဋ္ဌ
ဒေါသသမာဏိဏ္ဏံ။ ရှစ်ပါးသောအပြစ်တို့ဖြင့် ဖြိုမ်းသော။
ပဏ္ဏာသလကံ။ သစ်ရွက်မီးသောစရပ်ကို။ ပဇာဟိ။စွန့်ပြီး
ဒသဟိ။ဆယ်ပါးကုန်သော။ ရုဏော၊ရုဏောဟိ။ ကျေးဇူးတို့
နှင့်။ဥပါဂတံ။ပြည့်စုံသော။ရုက္ခမူလံ။သစ်ပင်ရင်းသို့။ ဥပါ
ဂမိ။ကပ်ပြီး။

၉၁။ ကဋ္ဌမုက္ခ။စသည်အချင်း။မြွေလေးစင်းနှင့်။ နှုန်းထွင်း
တွေးခေါ်။ ပမာလျော်သား။သပ္ပေါမည်ဟုတ်။ မဟာဘုတ်ကို။
ဆိပ်နှုတ်စွယ်ချွတ်။ ကင်းရှိန်သတ်၍။ အရဟတ္တမဂ်။ပညာစက်
ဟု။အနှုတ်ဆေးကြီး။သွင်းပြီးသရော်။ နောက်နောင်သော်ကာ။
မပွားစေအပ်။ငါလျှင်ကြပ်၍။ပညတ်ပရမတ်။ မန္တန်ရှုတ်လျက်။
မုခပါဌ ခွန်း။ အံစိတ် မန်းမှ။ လန်းလန်း ထွစင်။ လွတ်မြောက်
ရှင်သား။ ငါတွင်သက်နှံ။ အရဟံတိ။ သာမဂ္ဂိ၌။ အသိမတန်။
ငါသာ လွန်သည်။ လျှင်ထန်ပညာ။ သာရိပုတ္တရာ။ "နာထုံ
သိုက်သိုက်။ ဝမ်းထဲပိုက်လော့။ သာမြိုက်ရ ကြောင်း။ အညွန့်
အောင်း၍။ နန်းလောင်းအောင်မြေ။ အိမ်နိမ့်ခြေနှင့်။ အနေမလွန်။
နှုန်းသင့်တန်သား။ ဗိမာန်သစ်မ်း။ နိဗ္ဗာန်ငြိမ်း၌။ပြိမ်းချမ်းရှင်ဘ။
ကျိန်းပြီးမှလျှင်။ တွေးဆအသစ်။အကြံဖြစ်၏။ မချစ်ဥစ္စာ။ရသေ့
လျာဟု။ အိမ်ရာမထောင်။ မျိုးကုန်အောင်ဖြင့်။ ချည်နှောင်မရှိ။

လူညစ်ကျိုကို။ ဗလိဗေဓာဓ။ စိုးရိမ်ရလျက်။ တလ္လညှီငြောက်။ လူ
နံ့ဖျောက်၍။ သစ်ခေါက်လည်းဝတ်။ လဲးချွတ်လူမွေး။ လူငြိမ်ကြေး
ကို။ လျှော်ဆေးမှုထား။ လူဝတ်စားလည်း။ ။ ငါ့အားပယ်ရပြီး
သတည်း။

၉၂။ တရားအညွန့်။ ကြိုးသို့တွန့်၍။ မပြန့်စသော။ လူတို့ရွာ
တွင်။ ဗာရာဏသီ။ အိမ်ကြောင့်ကြဖြင့်။ ခွသည့်နှလုံး။ လွန်ပြီးဆုံးမှ။
အနန္တတိ။ ရွှေငွေကျိုကို။ မသိတိုင်းရှေ့။ စွန့်ပေခဲ့လျှင်။ မငဲ့မတွယ်။
မြတ်ရာရှယ်သည်။ တောဝယ် ချမ်းမြေ့။ ငါရသေ့ကား။ ရတေ
သောင်းဖျင်း။ အယွင်းယွင်းလျှင်။ သေမင်းစစ်ချီ။ နောက်ရမိသား။
လောကီစည်းစိမ်။ တင်းမတိမ်ကို။ အကြိမ်အဖန်။ ညီစွာထွန်၍။
နိဗ္ဗာန်မည်သည်။ အောင်စည်ချမ်းသာ။ ယူသောခါ၌။ များစွာမ
ခဲး။ ရလွယ်မြီးဟု။ အရဲးတိုးတိုး။ အားရှိကြိုး၍။ တံဆိုးကံကျွေး။ အ
မြိုက်ဆေးကို။ ပေးပေးသမျှ။ ပြတ်သားထွလျက်။ ဆယ်ဆဆင့်
လောင်း။ အနှစ်ကောင်းကို။ ။ စည်းပေါင်းလွယ်ရပြီးသတည်း။

၉၃။ အရညကင်။ တောတွင် ကိန်း အောင်း။ ကျေးဇူး
ပေါင်းကို။ မချောင်းလေဝံ့။ အခါငဲ့လျက်။ ခွါအံ့စူးစား။ မတတ်
အား၍။ ရှည်လျားဘက်ထစ်။ မနှစ်ကိုယ်ကို။ အလိုဖျင်းသောင်း။
အကာဖေါင်းသည်။ ကျင့်ကောင်းမဆံ့။ လူလက်ပံတို့။ အကြံယုတ်
မာ။ မိစ္ဆာလည်းမည်။ အံ့စည်မှတ်ရဲး။ ကိုက်ဆွပ်ခဲး၍။ ကျည်နဲး
ကျည်နဲ့။ ကျားသစ်တူလျှင်။ တလူနေရေ။ မလွန်စေဟု။ တောခြေ
လုံးထိမ်။ ကိုယ်ကိုနှိမ်၍။ ဆိတ်ငြိမ်ရဟေ့။ ကုတော်ဘယ။ ဘေး
ဘျမ်းစသည်။ တန္တမုဒိမ်း။ ငါ့အားငြိမ်းလျက်။ ခပ်သိမ်းမေတ္တာ။
ရပ်မျက်နှာလည်း။ ။ ပိတ်ကာကွယ်ရပြီးသတည်း။

၉၄။ အနုပေက္ခ။ မာန်စောင်ချ၍။ တောင့်တ စုံမက်။ မ
ကွက် ခပ်သိမ်း။ တောစိမ်း မြက်မည်း။ တောင် ပြင် ကြည်း၌။
ဘော်နည်းနေလို။ ငြိမ်းရာ ခိုလျက်။ ထိုနှင့်မတန်။ အမွန် တော
ကျောင်း။ သာရိပအောင်းလျက်။ မထောင်းမိုးလေ။ သစ်သီး နေ
သော်။ မခြေစွာမြေ့။ တောဝယ် မွေ့သည်။ ရသေ့တန်မဲ့။ သာ

ဘောင်ဖွဲ့ဟု။ ကဲ့ရဲ့လည်းရ။ ပျင်းပိုးထ၍။ နေ့လရှည်ကာ။ လုံ့လ
 မှာလည်း။ အခါညည်းဆိုး။ တခါကြိုးလျက်။ ရှင်မျိုးတော်ခါ။ ၎င်း
 ဆန်းသာလျှင်။ ပြုပါကျိုးစက်။ ဂုဏ်မတက်ခဲ့။ သည်ထက်မက။
 နတ်နှင့်ဆလည်း။ နိမ့်ကျမထင်။ စည်းစိမ်အင်ဖြင့်။ မငြင်မငြိ။ ငါ့
 အိမ်ကိုလျက်။ မလိုနှောင့်နှေး။ ခွါတုံသေးရှင်။ နှိုင်းသွေးထိုက်။
 သွင်းပြီးဆိုလည်း။ စလိုစလာ။ သမန္တာမျှ။ ကပ်ကာမရ။ တတမဲ့
 ဘွယ်။ ဤကျောင်းငယ်ကား။ ။ တာတွယ်ငါ့အားများများမရှိ
 အပ်သတည်း။ ။

၉၅။ ထိုပြီတခါ။ ဤကျောင်းသာကား။ ရှာရှာမှီးမှီး။ လုပ်
 ကြီးကြီးမ။ ကြောင့်ကြပန်းရှူ။ ကုန်အောင်မူလျက်။ ဆောက်ဦလုံး
 ပေါင်း။ ပြုရာရှောင်းခဲ့။ အဟောင်းရိပ္ပပ်။ အရိုးယပ်နှင့်။ ကြမ်းကွပ်
 သက်ငယ်။ နှိုးနွယ်ဆွေးရွှေ။ ကြမ်းထေ့မခိုင်။ နံရံပိုင်လည်း။ ညွှန်
 စိုင်မြေခို။ ထင်းပိုးချိုလျက်။ တသိတခါ။ စူဘာကုတ်သဲ။ ဩဇာလဲ
 ပင်ပန်း။ ပြုရလွန်းခဲ့။ လမ်းသန်းလမ်းကူး။ သွားကြိုက်ဘူးသည်။
 ရပ်ကြူးမြေခြား။ တိုင်းတပါးမှ။ ကျောင်းအားသပ္ပာယ်။ အရွယ်
 ဝါလွန်။ သူတော်မွန်တို့။ ရန်ဘန်ကြိုက်ပါ။ ငါ့နေရာသို့။ ရောက်
 လာသောအား။ ညွှာရများလည်း။ တည်ကြားမရ။ ထကြွပြန်
 ပြောင်း။ လေးပြန်ရှောင်းခဲ့။ ထိန်းကျောင်းကိုယ်ကို။ ရိပ်ကောင်းဆို
 လည်း။ ပျင်းလိုပျင်းခန်း။ နေပျော်လွန်းခဲ့။ ခါမှန်းမကြည်။ မရှည်ပူ
 ချမ်း။ နှုကြမ်းထိထိ။ မခံချိခဲ့။ မသိမကြား။ ကွယ်သကားဟု။ တ
 ရားမရှု။ ငြိမ်ငြိမ်းမှုကို။ ပြုလိုသော်လည်း။ မမြော်လူမိုလ်။ သဏ္ဍိတ်
 ကဲ့ရဲ့။ ဖုံးပိတ်ခဲ့၍။ ရှက်မဲ့သောဟန်။ ကျင့်လေတန်ခဲ့။ ကျောင်းကန်
 သိုက်ဝှမ်း။ ငါ့သခိမ်းဟု။ ချစ်လွမ်းရပ်ရာ။ တပ်လွန်းစွာလည်း။
 ပြိတ္တာဖြစ်ဆေး။ ဝန်ဖြင့်လေးခဲ့။ အရေးလုံးစုံ။ ရှုချေတုံလည်း။ တဲ
 အုံလည်းဆောက်။ နေလမြောက်သော်။ နှစ်ယောက်တော်ရှိ။ ဟူ
 လေဘိခဲ့။ ထိုပြီအပ။ သန်းဖြူကြမ်းပိုး။ ကြွက်မျိုးပင့်ကူ။ တက်တူ
 အိမ်မြောင်။ အထောင်အသောင်း။ အပေါင်းပိုးမြွား။ နေသူများခဲ့။
 ရှစ်ပါးအတွဲ။ ဤသို့ဖြစ်သား။ အပြစ်စုံပေါင်း။ သခိမ်းကျောင်း

လည်း။ ကျည်းမြောင်းအထူး။ နေ့ရှည်ကျူးသော်။ ။ ကျေးဇူး
မစေ့စပ်သတည်း။ ။

၆၆။ သစ်မ်းရိပ်ခို။ အပျင်းသို၍။ ကိုယ်လိုစိုးစိုး။ အပိုးမ
သေ။ ငြိမ်းကာနေလျက်။ ကျင့်ထွေမသည်း။ လုံ့လနည်းဖြင့်။ သို့
ချည်းနှင်နှင်။ ချမ်းသာကျင်သော်။ ရှင်၏ဖြစ်သား။ ဤမှုထားကား။
ယောက်ျားသူပြိန်း။ ခပ်အောင်ချိန်းလျက်။ ကလိန်းကလင်း။ ထွေ
ယင်းဖြင့်။ မြစ်မင်းပင်လယ်။ ကူးလိမ့်ရှယ်သို့။ ထိုနှယ်လည်း
ကောင်း။ လူကချောင်းသား။ မြစ်ပေါင်းနက်နဲ။ တရားခဲးကို။ လွဲ
လွဲရငှါ။ ခက်လေစွာခဲ။ ချမ်းသာကိုတိ။ နေမိတုံတုံ။ အပုံသံဝေ။
မရလေတည်း။ ခြွေရွှေစွန့် ဖဲး။ တောထဲးဝင်လျှိုး။ သည်းခံကျိုးဖြင့်။
မညှိုးထက်မြက်။ ဖွံ့ဖွံ့တက်၍။ တောထွက်သောအား။ စီးပွားအ
ညွန့်။ သားသားပြန့်လျက်။ အစွန့်ရှည်လျား။ တရားမြစ်ဖြာ။ စည်
သော် သာတည့်။ တောမှာ ကိုလုံ။ နေစောက်တုံအုံ။ ကြာမုံသ
ဘွယ်။ နေရောင်ကွယ်သို့။ ကျောင်းငယ်မျှတည်း။ မှဲ့မည်းအလား။
ပြစ်ရှစ်ပါးဖြင့်။ ငါ့အားတိမ်းစောင်း။ မမှားကောင်းဟု။ အကြောင်း
ရှာမှီး။ ရသေ့ကြီးကား။ ကြံစီးနက်နဲ။ နှလုံးထဲး၌။ ။ အမြီးကိုယ်
ကိုကွပ်သတည်း။

၆၇။ ဤသို့ကြံပြီး။ ရှင်ကြီးသူတော်။ ရသေ့ကျော်ကား။ ထို
ရော်သစ်မ်း။ ကျောင်း၌စမ်းသော်။ ဖြွမ်းသားအပြစ်။ ရှစ်ပါးဖြစ်
၍။ စွန့်ပစ်တောကျောင်း။ ခွါခဲရှောင်းမှ။ သူဟောင်းတကာ။ အရိ
ယာတို့။ နေငှါထိုက်တန်။ ကျေးဇူးမွန်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်ဝင်ဝ၊ မြိုက်ခွါရ
၏။ လမ်းမမတ်ဦး။ ထွေခါးကူးကို။ ပြူးပြူးရင်တောင်။ တက်ဆုန်
အောင်၍။ ဆောင်ပြောင်မိုးနတ်။ မြပြာသာဒ်လည်း။ ယိုချွတ်မတူ။
မည်သူမပြု။ လူသာရကို။ ကောင်းမှုတို့ဝေ။ သုန္ဒရေမည်သီး။ ဤ
မြေကြီးလျှင်။ ရှာမှီးကိုယ်တန်။ မလင့်ဟန်သို့။ ဗိမာန်တဆူ။ သစ်
ပင်ဟူသား။ နေပူမထား။ တရားဗိမာန်။ အရိပ်မွန်သို့။ ။ တဖန်
သွားဆည်းကပ်သတည်း။

၆၈။ သူတော်တကာ။ အရိယာတို့။ နေငှါသန့်ရှင်း။ သစ်ပင်

ရင်းကား။ တစင်းနီးနွယ်။ ဝါးသက်ငယ်ဖြင့်။ ချည်ဘွယ်နှောင်
 တည်း။ ပြုရနည်း၏။ ကပ်ဆည်းသောခါ။ သာရကာတည့်။ ကောင်း
 ရာနှစ်သက်။ ရွှေရလျက်တည့်။ တမြက် တလင်း။ မဏ္ဍိပျင်း၍။
 လှည်းခြင်းမပြု။ သုတ်သင်မှုလည်း။ မရှုမသာ။ ရှိခဲ့စွာ၏။ အခါ
 မကြိုက်။ ညည့်ရိုက်သန်လွှဲ။ သက်ကြီးတဲလည်း။ မလွှဲနေရော။
 ကျောင်းဝယ်ညွှာသို့။ ရှင်ဝါစစ်ခြင်း။ တကြောင့်ကင်း၍တိလင်း
 ကျည်းကြီး။ မဆီးဟည်းလည်း။ ကွယ်ကာနည်းဟု။ သိမ်းဖြည်း
 ရှံရှာ။ မအပ်စွာသည်။ ယုတ်မာညစ်ဆေး။ ပြုဘွယ်ဝေး၏။ ချမ်းဇေ
 ပူလောင်။ ပြင်တီးကောင်နှင့်။ ကျောင်းဆောင်ရိပ်ဝဲ။ ဤနှစ်ကွဲး၌။
 အမြီး နေတမ်း။ သူ့ထက်စွမ်း၍။ ငြိမ်းချမ်း ပူပန်။ သင့်ရုံတန်၏။
 အလွန်တင့်ကဲ။ သစ်မီးတဲသို့။ သုံးစွဲသောလား။ သိမ်းပကား
 ခြင်း။ နှောင့်ရှက်ကင်း၍။ ကျောင်းခင်းအုံစင်။ ငါ့သစ်ပင်ဟု။ ဖြိုနှင်
 သူ့အား။ ရန်ထားတွယ်တာ။ ငက်စွာမမူ။ နှလုံးဖြူ၏။ နေတူဘော်
 များ။ အိမ်အလားသို့။ ပိုးမြွေးမုန်ပျင်း။ သုတ်သင်ခြင်းဖြင့်။ ထဲ
 တွင်းဝန်ပေါ်။ တအော်လဲလဲ။ ချီလွှဲပြောင်းပြန်။ ယားထုတ်တန်
 သည်။ ဝန်လည်းမရှိ။ ထိုဖြို အပ။ သိကြားမ၍။ ရတံဗိမာန်။ မြစော
 မွန်လည်း။ မလွန်စသော။ ညှိဝါရှိမ်းရှိမ်း။ ရောင်ဘိတ်စိမ်းလျက်။ ချမ်း
 ငြိမ်းဖါးဖါး။ မိုးဖျားထိလှ။ သစ်ပင်နှုအောက်။ နေရမြောက်သော်။
 ပြိုင်ထောက်မရှိ။ ပိတ်ဖြိုးဖြိုး။ ဆီနှယ် ရွှမ်း၍။ ချစ်ဝမ်း ရွှင်ပ။ နှု
 လုံးချလျက်။ အားရနှစ်သက်။ လွန်စုံမက်၏။ မြေထက်သစ်ပင်။ မ
 ရှားဖြင်၍။ ချင်ချင်မွတ်မွတ်။ ခုံနေသတ်လျက်။ နေမှတ်သိမ်းဆည်း။
 တပ်ပွဲနည်း၏။ ပေါင်းစည်းကြီးငယ်။ ကျေးဇူးနွယ်တည့်။ တ
 ဆယ်ဂုဏ်အင်။ ဤသို့ထင်သည်။ သစ်ပင်လည်းဟူ။ ရုက္ခမူကို။
 ရှင်ဖြူရသေ့။ နှလုံးမွေ့လျက်။
 သတည်း။

။ ချစ်မြို့ ညွတ်တိမ်းမတ်

၁၀။ ပဝတ္ထပလဘောဇနခန်း။

(ခံ) ဝပိတံရောပိတံဧညံ။ ပဇာဟိနိရဝသေသတော။
အနေကဂုဏသမ္ပန္နံ။ ပဝတ္ထပလမာဒိယိ။ ။ သာရိပုတ္တံ။ ချစ်
သားသာရိပုတ္တရာ။ ဝပိတံ။ ကြီးအပ် ထသော။ ရောပိတံ။
စိုက်အပ်ထသော။ ဧညံ။ စပါးကို။ နိရဝသေသတော။ အ
ကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ အဟံ။ ငါသည်။ ပဇာဟိ။ စွန့်ပြီး။ အနေ
ကဂုဏသမ္ပန္နံ။ များစွာသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ပဝတ္ထပ
လံ။ အလိုလိုသာလျှင် ကြွေကျသော သစ်သီးကို။ အာဒိယိ။
ယူပြီး။

၉၉။ ဗလဝါမုခ။ ပင်လယ်မသို့။ ကျယ်စဟင်းလင်း။ ယမ
မင်း၏။ ခံတွင်းလဟာ။ တော်သုံးရွာကို။ မခွါနိုင်ပဲ။ ရှောင်ရှားခဲ
၍။ အော်လဲးကျများ။ ငါ့ထံပါး၌။ လျှိုးတွားပန်ထွာ။ ဆည်းကပ်လာ
မှ။ လိမ္မာတတ်ချေ။ ငါသင်ထွေဖြင့်။ အသေလည်းမှတ်။ စည်းလဲး
တတ်လျက်။ ကိုယ် လွတ်ရှင်းရှင်း။ ပြည်မင်းခရီး။ ထွင်ကုန်ပြီး
သော်။ ဝါကြီးဝါငယ်။ မျိုးလေးနွယ်တိ။ ပွဲပြည့်ရှိလည်း။ မချီ
ပညာ။ ပုစ္ဆာနက်နဲ။ ခဲသားအရေး။ လက်ဝါးပေးသည့်။ မရွေးသိ
မြော်။ တပည့်ကျော်။ ။ သားတော်ရှင်ဖြူ။ နှလုံးမူလော့။ ဇမ္ဗူတ
တိုက်။ ဤကျွန်းနှိုက်လျှင်။ ကျော်လှိုက်ဆူဝေ။ ဗြဟ္မာ့ဆွေဟု။ သုံး
ထွေဗေဒင်။ ကျယ်သိမြင်သား။ စုံအင်ပညာ။ သုမေဓာကား။ ဥစ္စာ
စည်းစိမ်။ နန်းအိမ်စွန့်ပစ်။ ကိုယ်ထီးဖြစ်လျက်။ ကျောင်းသစ်ကု
ဇေ။ သစ်မ်းနေလည်း။ မသေနှလုံးသူပျက်ထုံးဟု။ ပိတ်ဖုံးရံမိုး။ လွန်
လေနှိုး၍။ တူရိုးမဲ့ရှောင်း။ သိကြားကျောင်းဝယ်။ ကျိန်းအောင်းနှစ်
မြိုက်။ မနေပျိုက်ဖဲ။ တောထဲချောက်မြောင်။ ပြင်တီးခေါင်၌။ စိမ်း
ရောင်ဖါးဖါး။ သစ်ပင်ပါးကို။ ဝမ်းအားဆွတ်ဆွတ်။ ချင်လှမွတ်
လျက်။ ။ ပြတ်ပြတ်နေရာခန့်သတည်း။

၁၀၀။ ရုက္ခဆာယာ။ သစ်ရိပ်သာကို။ နေရာခန့်ပြီး။ ရသေ့
ကြီးကား။ တောနီးရွာထံ။ အသက်နှံလျက်။ ဆွမ်းခံကျင့်ဝတ်။

ပိဏ္ဍပတ်ဖြင့်။ နူးညွတ်စွာလှ။ လှူကုန်ကြ၍။ ရလတ်သောခါ။ သာ
သည့်ရပ်ဝယ်။ သပ္ပာယ်စရံ။ ရောင့်ရဲးတုမ္မ။ အကြံရ၏။ ဤမျှဝမ်း
စာ။ ဆွမ်းနူးကာလျှင်။ ဘော်ကွာလိုလွန်း။ တောဝယ်ကွန့်လျက်။ မ
ပြန့်စီးပွား။ ခံကာစား၍။ လူအားလည်းကောင်း။ ပေါင်းပေါင်းပျစ်
ပျစ်။ ခေါက်နှစ်တုမ္မ။ တပြုပြည်းပြည်း။ အနှစ်နည်းသည်။ အ
ရည်းမည်မည်။ မဟာထေရ်နှင့်။ အရည်အသွား။ များများမထူး။
ကျေးဇူးမရှာ။ တကာ ဆွမ်းပာစ်။ ရှင်နှယ်ဖြစ်လျက်။ မည်းချစ်
လျှော်ခေါက်။ ဝတ်စောက်မြီးဆန်း။ ရဟန်းတောသူ။ ဖြစ်မိမ့်ဟူ၍။
ရှင်ဖြူတောတွင်။ နေလတ် ကျင်သည်။ မှန်စင်အရေး။ မဟုတ်
သေးခဲ့။ တထွေးလုံးပေါင်း။ ကြံတုံရှောင်းလည်း။ ဆွမ်းကောင်းစား
စား။ လျှာကျိုးများ၍။ ဝမ်းအားတံဆေး။ ရွာဝေးမခွါ။ နေမြီရာ
ကား။ အစာဖြင့်အား။ လားသည့်ငရဲ။ ခံရမြီးလည်း။ ဖြင်ပြီးဆုန်း
ဆ။ ဤသည်မျှဟု။ မရတွက်ရေ။ များလွန်းလေခဲ့။ မြောင်းမြေပိုန်
ဆန်း။ လျှော်သက်နိုးနှင့်။ ဆွမ်းပန်းပစ္စည်း။ သို့သည်ချည်းသော်။ မ
နည်းစီးပွား။ ရဘွယ်ရှား၏။ မူထားထွေငေါ်။ ငါမလျော်ဟု။ ရှင်
ကျော်မြတ်စွာ။ သုမေဓာကား။ ဘွယ်ရာရှေ့ရှု။ ဤသို့ဟူလျက်။ ။
လှေနှုလုံးထွန့်သတည်း။

၁၀၁။ ဂေါစရကံ။ ရွာသက်နှံလျက်။ ဆက်ဆံလှနှင့်။ ငါမ
သင့်ခဲ့။ လေးမြင့်ခါလည်။ မရှည်စေမှု။ ယခုနေ့က။ နက်မြန်စ၍။ မျှ
တရေစာ။ မသေကာလျှင်။ တောမှာနေထိုင်။ အမြီးခိုင်ပြီး။ သစ်သီး
လက်ဝယ်။ လူနှင့်ကွယ်သော်။ အကယ်ငါ့အား။ ကောင်းငြား
ယောင်ဟု။ အခေါင်ကြံစည်။ ဤသို့ရည်လျက်။ မလည်ရွာတွင်း။
လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ သိတင်းကျင့်ထွေ။ မရေမရာ။ ကြာလေစနိုး
သူမြတ်မျိုးကား။ ပိုက်ပျိုးနွားကျွေး။ ထွန်ယက်ကြီး၍။ ဆင်းရဲပန်း
လျှ။ လုပ်၍ရသည်။ ထိုမျှအိမ်ငှါ။ လူ့အစာ၌။ အာသာအလို။ နည်း
သားကိုယ်ဖြင့်။ အတိုအရှည်။ ခပ်သိမ်းသည်လျှင်။ အိုးတည်မီး
ချက်။ အစာကျက်ကို။ ။ သက်သက်ရှောင်ကြည်စွန့်သတည်း။

၁၀၂။ မရှည်ရွာလယ်။ ဆွမ်းခံပယ်၍။ နှိပ်နယ်ရမ္ပက်။ ငက်

သည့်သဘော။လောဘဇောကို။ မပြောစေအောင်။ အစာရှောင်
လျက်။တေးချောင်ထိုဝယ်။စားကောင်းဘွယ်သား။ လုံးငယ်လုံး
ကြီး။သစ်သီ ဝလံ။နံ သည်အသက်။ကျေးဇူးချက်အား။ စုံမက်ရှု
ကြည့်။နုလုံးပြည့်၍။ အမှည့်ညှာကြွေ။ အထွေထွေကို။စားချေမ
မြွေ။ရှာစလေ့လျက်။တနေ့ဘို့အား။ တကြိမ်စား၍။ သွားလျှင်ဆုံ
ကြေ။မှတ်လေသမျှ။ထောင်းထု မတတ်။ ဖြောပြတ် သတ်သား။
ဟင်းဘတ်မီးချက်။ တရွက်မကိုက်။အသီးနှိုက်လည်း။ မီးမြှိုက်
ဖုတ်က။လျှာမျှမတို့။ မပျိုမအန်။ အမွန်လည်းမှတ်။ အစိမ်းဆွတ်
လည်း။မသတ်ရေလုံ။ ကောက်ကာငုံ၍။မစုံမမက်။ အကျင့်ခက်
ကို။သက်သက်စောင့်စည်း။အလိုနည်းသည်။အရည်းဒီလာ။ သု
မေဓာကား။အစာဝမ်းဝယ်။ရောင့်ရဲလွယ်၍။ စင်ကြယ်သက်
မွေးသန့်သတည်း။

၁၀၃။ တဆွဲနှစ်ပါး။တရားထိုမျှ။သန္တောသဟု။ ရောင့်ရဲ
မှုဖြင့်။ဆန်းပြုလွှဲလက်။ရမ္မက်ကုတ်သျှ။စိတ်ဝန်တိုဟု။ဘိတ်ယို
စီးတက်။ရေးငန်းစက်ကို။စစ်ပက်သွန်ပြီး။မြတ်ရာမှီးသည်။ဘုန်း
ကြီးမဟာ။သုမေဓာကား။ မေတ္တာမည်သား။ချမ်းကြည်သွန်ဖြူး။
စိတ်မြေးနူးဝယ်။ကျေးဇူးဟူသည်။ ပွင့်ဖြူနံ့မြိုက်။ ရလွယ်ကြိုက်
လျက်။အကိုက်စိဖြာ။ကုသိုလ်ညှာတိ။ရင့်မာနွယ်စီး။ တောင်စင်
ကြီး၌။အံ့သီးမှည့်ပျော်။ချာန်ငါးဘော်ကို။လျှင်ငေါ်မနွေး။ဆွတ်အံ့
ထွေးလျက်။ညွန့်သေးရွက်ညောင်း။ဂုဏ်နှုမောင်းအား။ ။ရှည်
ကြောင်းထိုရော်ဆန့်သတည်း။

ပဝတ္ထပလဘောဇနခန်းပိုဒ်ရေ ၅ ပြီး၏။

၁၁။ ပဒါနစရိယာခန်း။

(ခါး) တတ္ထပခါနံပဒဟိ။ နိသဇ္ဇဌာနစက်မေ။ အပ္ပန္နိ
ရမ္မိသတ္တာဟေ။အဘိညာဗလပါပုနိ။

သင်္ခါရိပုတ္တံ။ ချစ်သားသင်္ခါရိပုတ္တံရာ။ တတ္ထံ။ ထိုသစ်ပင်ရင်း
၌။ အဟံ။ ငါသည်။ နိသဇ္ဇဌာနစက်မေ။ ထိုင်ခြင်းရပ်ခြင်းစကြံ
သွားခြင်း၌။ ပခါနံ။ ကမ္မဌာန်းကို။ ပဒဟိ။ အားထုတ်ပြီ။ သတ္တာ
ဟေ။ သတ္တာဟဿ။ ခုနစ်ရက်၏။ အတ္တန္တ ရမိ။ အတွင်း၌။ အ
ဘိညာဗလံ။ အဘိညာဏ် တည်းဟူသော အားသို့။ ပါပုနိ။
ရောက်ပြီ။

၁၀၄။ ပျင်းခြင်းကစ။ ဝမ်းဝချောက်ချောက်။ ခြောက်ပါး
ပေါက်၌။ တောမြောက်တူလျော်။ စိတ်လျှပ်ပေါ်လျှင်။ ခုန်ကျော်
ဝင်ထွက်။ အရေးဖျက်၍။ လိန်လက်မတည်း။ ထိုယင်းသည်အား။
ကွယ်တားမသာ။ အဖြာဖြာတည်း။ ကိုယ်ချည်းမကုံ။ ငါနှင့်ဆုံမှ။
စိတ်ကုံကျိတ်ကျိတ်။ ဝိညဉ်စိတ်ကို။ တဆိတ်လိုလွန့်။ မကွန့်စေ
ရ။ တိုင်းတွဆဉ်နိုင်။ စွဲချုပ်ကိုင်၍။ ကြံ့ခိုင်တမတ်။ ကိုယ်ရှိန်သတ်
ပြီး။ နိဗ္ဗာန်နိုးသည်။ မည်သီးကျော်လစ်။ တပည့်စစ်။ ။ သားချစ်
နားဝင်။ စိပ်စိပ်တင်လေ့။ အကြင်ရောခါ။ သုမေခေသည်။ ဟေ
မာဇလ။ တောသို့ကြွ၍။ ပဏ္ဏသလော။ သစ်သီးခွါလျက်။ လူစာ
ရှောင်ရှား။ သစ်သီးစား၏။ ဘဘွားရှင်ကျော်။ ထိုသင်္ခါရ်လျှင်။ ထို
ရပ်ခွင်၌။ ပွင့်ကျင်ဘနန်း။ စီးပွားပန်းဟု။ ခိုင်ကျန်းနှလုံး။ စိုက်စိုက်
သုံး၍။ ကျုံးကာရဘွယ်။ ကျေးဇူးကြွယ်ကို။ ။ အကယ်ရေးရေး
ထင်သတည်း။

၁၀၅။ ဗလိဗောဓ။ ကြောင့်ကြဆံယံကြိမ်။ ရှင်းရှင်းငြိမ်
၍။ စိုးရိမ်တွန့်တို့။ အင်မချိုတည့်။ ထိုသို့တောမှာ။ နေလေခါ၌။ တ
ကာလည်းမည်။ ပင်စည် စောင့်တတ်။ ရုက္ခနတ်ဘို့။ ရိညွတ်လှူ
ကမ်း။ သစ်သီးဆွမ်းကို။ ဝတ်ထမ်းအလား။ လေနတ်သားလျှင်။
လှုပ်ရှားချွေချ။ ပို့စောင်မ၍။ မကြွအကြံ။ တောထံနေပိုက်။ နှစ်မြိုက်
မြိုက်လျှင်။ နတ်တိုက်သံစင်။ မြဥမင်သို့။ ကောင်းကင်ပိတ်ဆီး။ သစ်
ပင်ကြီးအား။ ကျောင်းမှတ်သားလျက်။ စီးပွားကြီးပြင်း။ ကျေးဇူး
ခင်းကို။ ဖြောင့်စင်းအာသာ။ ရှင့်ဘင်္ဂါကား။ ။ နေဌာကျမ်းကျင်
လျှင်သတည်း။

၁၀၆။ ရပ်ရပ်ကျောင်းကန်။ မမွန်လေပဲ။ ရွာထဲဆွမ်း
လည်။ မကြည်ညိုစွာ။ အရပ်မှာနှင့်။ ဝေးတာလံက။ သိတာစသား။
မရအကျွမ်း။ ဗိုင်းဝါဂွမ်းသို့။ အသွမ်းထွေငေါ်။ စကားပေါ်ကို။
ပြောသော်လည်းကောင်း။ နေအောင်းဘော်မှီ။ ဒုဿဗိတ်နောက်။
နှလုံးကောက်အား။ ရှည်မှားချေမိ။ ထိုပြီအပ။ မျှတရေစာ။ မပါအ
လို။ ခါးချိုဆူချည်။ စပ်ဖန်ရှည်လျက်။ ကြည်သောအလျှော့။ မစော
သိပဲ။ ရှောင်မှုခဲ၏။ တကွဲယင်းသို့။ ထို၏မြို့လျှင်။ ကိုယ်ဘို့လျှော
တူ။ ပူချမ်းမူလည်း။ တူသည်အလိုက်။ ရတုနှိုက်တွင်။ မကြိုက်
လေတော်။ ထိုသော်တုံလျှင်။ မစုံလေးထွေ။ ထိုင်နေညောင်းညါ။ ဣ
ရိယာပိုက်။ ကိုယ်နှိုက်ဆုန်းဆ။ မမျှသောဟန်။ လွန်ခဲ့သမျှ။ ခုနစ်
စုလျှင်။ ဤသို့ထင်၏။ ရှင်တို့ရှောင်ဘွယ်။ မသပ္ပာယ်လည်း။ ထို
ဝယ်သောခါ။ သုမေဓာန္တ။ စုံရာမဲ့လျှင်း။ အပြစ်ကင်းသည်။ သန့်
ရှင်းရိမြှေးစင်သတည်း။

၁၀၇။ အကြင်နည်းနာ။ ဥပမာကား။ ကြောက်ဝါကြောက်
ရပ်။ စီးနင်းချပ်လျက်။ ကိုက်ဆုပ်သွေးသား။ သတ်ညှစ်စားသည်။
တောကျားသစ်ကြောင်။ ထိုကုန်အောင်ကား။ ကွယ်ရှောင်မသာ။
တလဟာဖြင့်။ ပုန်းရာမရှိ။ ကြည်းတိတိ၌။ ကြွယ်ရှိသားငါး။ ရှာစား
မရ။ ညှိုးထွေသောအား။ တပါးယားလေ။ ချုံစေးမြေ၌။ ကုပ်သေပုန်း
လျှိုး။ ချောင်းစခိုးမှ။ ဟင်းမျိုးဆားမဲ။ ရလွယ်မြဲသို့။ လှီးလွှဲကြ
ကာ။ သုမေဓာလည်း။ လူခါသရော်။ နန်းအိမ်တော်၌။ မြတ်ဘော်
ဝင်ဝင်။ ကျင့်ခဲ။ အင်လျက်။ ဖြူစင်စေလို။ စောင်းစည်းပြု၍။
ကုသိုလ်ရှစ်တန်။ ပွင့်ကြိုးချာန်မှ။ လေသွန်မဖြည်း။ ကျိုးစက်
နည်းဟု။ ကိုယ်ချည်းသင်းသီး။ တောဝင်ပြီးသော်။ မကြိုးမငယ်။
ပင်အောက်ဝယ်၌။ အံ့ဘွယ်မိုးမှ။ လဝန်းကျသို့။ ပုညမြို့တေ။ ရ
မိမ့်နေသည်။ အသေချပ်လျှင်း။ သင်တောမင်းနှင့်။ အောင်ခြင်း
တူကြချင်သတည်း။

၁၀၈။ အကြင်သောခါ။ လူတို့ရွာ၌။ မိစ္ဆာဖြေဖျည်။ ပညာရှည်
သော်။ ကောင်းရည်မဟာ။ သူတော်စွာသည်။ တုပ်ဝါခြေဆယ်။

အိမ်သာကျယ်ထက်။ ကြွယ်ကြွယ်ရှားရှား။ မယားလင်တည်း။
 နှစ်ယောက်ချည်းသာ။ နေကျင်စွာလည်း။ တထွာတတောင်။ အ
 ချောင်မကျယ်။ တွင်းဝယ်လည်းအောင်း။ အုပ်သည်ဆောင်းသို့။
 ကျည်းမြောင်းပိတ်ပင်။ မအားထင်လျက်။ ဗေါင်းဖျင်ခဲး။ အဖြူ
 လဲး၍။ ရဲးရဲးဝင်းပြောင်။ သင်္ကန်းရောင်နှင့်။ အခေါင်လည်းရောက်။
 ရှင်ဖြစ်မြောက်မှု။ လျှောက်လျှောက်သာသာ။ ငြိမ်သက်ရာသည်။
 ခန်းဝါမကျယ်။ ထိုထိုဝယ်၌။ ကိုယ်ငယ်ဆန့်ရုံ။ တိုက်သော်တူ
 လည်း။ ဗိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်ခင်း။ ကန္တားဖျင်းသို့။ ရှင်းရှင်းလဟာ။ ကျယ်နိုးစွာ
 သည်။ ဖြစ်ရာစမြီး။ သုရမ်းပဲးဖြင့်။ တောထဲအောင်းလွှာ။ သုမေဓာ
 လည်း။ အရာအဆ။ ကြံတည်းတွ၍။ ချစ်ထမပြေ။ ရှင်သရေဖြင့်။
 မြေတေ ရှန်းရွှန်း။ ဒီတိလန်းလျက်။ "ပွင့်ဝန်းကြာ နှယ်ရှင်
 သတည်း။

၁၀၉။ စုတေသွေလှန်။ နေ့နက်ဖြန်ဟု။ ကေနိမချ။ အနိစ္စ
 အား။ သိရခဲးလှော်။ လူသုံးဘော်၌။ တန်းနော်မရှိ။ ပြစ်မှားမိလျက်။
 ဂတိမမြီး။ အာရုံလွှဲးသော်။ အံ့အဲးသရာ။ လူ့ချမ်းသာသည်။ တော
 မှာလည်းရောက်။ မကျင့်စောက်၍။ မှောက်တုံကြွမ္မာ။ ဆုံပေလာ
 ၏။ မရာကျည်းမြောင်း။ ယွတ်ပေကောင်းဟု။ ဆုတောင်းရှိုးရှား။
 ကြိုးတကြားဖြင့်။ ငါ့အားလွှဲး၍။ ငရဲသနင်း။ ယမမင်းကျွန်။ မ
 ရှောင်တန်ခိုး။ မမွန်ရှင်မှု။ ပညာဆုကို။ ရလှဆဲးဆဲး။ ဆင်းရဲအပုံ။
 ကျင့်ပေတုံ၏။ သင့်ရုံသင့်ရာ။ ဆင်ခြင်ပါဟု။ ညာတာ ကိုက်ခဲး။
 ငရဲတိရစ္ဆာန်။ မဟူထွန်ခဲး။ မတန်မရာ။ ငရဲရွာသို့။ လူအာဇာနည်။
 ယောက်ျားသည်လျှင်။ ခြောက်ပြည် နတ်ရပ်။ မကပ် လေပါ။
 ရောက်လာတုံသီး။ လူတုန်းကြီးဟု။ မီးကီးမထိန်။ အရှိန်လည်း
 သေ။ ကြာအိုင်ရေသို့။ ငြိမ်းပေရှင်အား။ ဒီမှာငြားအံ့။ အလားမြီးငှါ။
 ကျင့်ကောင်းစွာဟု။ အောက်မှာဖြစ်မြီး။ ငရဲအပြား။ ပါယ်လေး
 ပါးလုံး။ ခံသောထုံးကို။ ရုံးရုံးစည်းစည်း။ ဤသို့ချည်းလျှင်။ ပြည်းမျှ
 သွေးဆောင်။ ကြံပြီးနောင်မှ။ အခေါင်ကြိုးပမ်း။ ဆောက်တည်

ထမ်းလျက်။ရမ်းရမ်းအားရ။စူးစားလှသည်။ ။လုံ့လရှောင်တ
ခင်သတည်း။

၁၁၀။ တဆန်းတဆန်း။လှူယံထွန်း၍။ ကြိုးလွန်းအပွား။
တင်ဘန်များသို့။ထွေပြားဝန္တံ။ ကိုယ်ကိုနွဲ့လျက်။ မိန့်သံစကား။
ကြောင်းထောက်များဖြင့်။ရှောင်ရှားနှိမ့်ချ။တောဝယ်မှလျှင်။ မုန်
ကျပြေမိန်း။ဆင်နှယ်ထိန်း၍။လျောင်းကျိန်းမျည်းခွေ။ စက်မမွေ
တည်း။မမေ့မကျန်။လုံ့လလွန်၍။ ဟောမန်တောထဲ။ တုံ့ဖယ်ဝဲး
လျက်။သွားမြဲစကြို။ မိန့်ပွက်အံ၍။သုံးယံပတ်ဝန်း။ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
ဖြန်းဖြန်း နှုတ်ဖျား။ ရွရွ ထားပြီး။ ရသေ့ ကြီးကား။ အတီးရှေး
ဟောင်း။သူတော်ကောင်းတို့။ မြတ်ပေါင်းအကြင်။ ကျေးဇူးအင်
ဖြင့်။ပြည်ထင်ချည်းကပ်။ဗြဟ္မာရပ်အား။တိမ်းမပ်တောဝယ်။ရ
ဘုန်းကြွယ်၏။ကြိုက်လွယ်ထိုရော်။ဂုဏ်ရှစ်ဘော်ကို။ ။ထင်
ပေါ်ပြည့်စုံချင်သတည်း။

၁၁၁။ ဆိတ်ငြိမ်သာယာ။ တောခန်းဝါ၌။မွေရာသဲလူး။
မြေသင်ဖြူးထက်။မပျက်ထက်ဝယ်။နေသပ္ပာယ်လျက်။ မကွယ်
တန်ထွပ်။တချပ်သစ်ရွက်။ခေါင်းထက်မကာ။ ရှင်းရှင်းသာလျှင်။
အခါစေ့စေ့။ချနစ်နွဲ့၌။ တဆွေ့မလှမ်း။ ပြိမ်းသည်ဝမ်းဖြင့်။ နှု
ကြမ်းမရွေး။ချမ်းဆေးပူဆါ။ခံချိုစွါ၍။မကြာကျင့်စေံ။ဤမျှလေံ
လျှင်။မကောက်ဝမ်းယဲး။စိတ်ပူလဲးဖြင့်။ဆက်ပျော်ရွှင်။သန့်ရှင်း
စင်၏။ရူတင်အမည်။ ဝတ်ဆောက်တည်လျက်။ မရှည်နေ့ရက်။
ကသိုဏ်းကွက်၌။သက်သက်ပညာ။ ကြည်စွာသောအား။ ဈာန်
တရားဟု။ငါးပါးတိညည်။တန်းခိုးရှည်သော်။ရှစ်စဉ်ကျော်မှတ်။
သမာပတ်ကို။ ဆွတ်ဆွတ်ပွင့်ဖူး။ ပန်းနှယ်ခူး၍။ ညွတ်နူးလျှင်မူ။
နွေးကာယူသို့။ရှင်ဖြူရသေ့။ပျော်ချမ်းမွေ့လျက်။ ။လွေ့လွေ့
ရခုံမင်သတည်း။

ပဒါနစရိယခန်းပိုဒ်ရေ ၈ ပြီး၏။

၁၂။ ဒီပက်ရာဒဿနဗိန္ဒာခန်း။

(၈) ဧဝံမေသိဒ္ဓိပတ္တဿ။ ဝသိဘူတဿဿာသနေ။
ဒီပက်ရာနာမဇိနော။ ဥပ္ပဇ္ဇိလောကနာယကော။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံဣမိနာရုစ္စမာန
ယေန။ ဤသို့ဆိုလတံသောနည်းဖြင့်။ သာသနေ။ ရသေ့တို့၏
သာသနာ၌။ မေမေ။ ငါသည်။ သိဒ္ဓိပတ္တဿစ။ ငါးပါးသောအ
ဘိညာည်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်စည်လည်းကောင်း။ ဝသိဘူ
တဿစ။ ဝသိဘော်၌လေ့လာစွာ ဖြစ်စည်လည်း ကောင်း။
လောက နာယကော။ ဝေနေယျ သတ္တဝါ တို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့
ဆောင်တော်မူတတ်သော။ ဒီပက်ရာနာမ။ ဒီပက်ရာအမည်
ရှိသော။ ဇိနော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ။ ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၁၂။ လောကုတ္တရာ။ မဂ်ပညာဟု။ အမြွှာချွန်ထား။ သံ
ဟင်္ကများဖြင့်။ အဖျားမရုံး။ ထိကာဆုံးသည်။ နှလုံးတံသင်း။ ငြောင့်
ငါးစင်းကို။ ရှင်းရှင်းချိတ်ထုတ်။ ပယ်ထွင်နှုတ်၍။ တဖြုတ်မခံ။ ငါ
အထံ၌။ လိမ်းကျံသုတ်သွေး။ တရားဆေးဖြင့်။ ငြောင့်ဘေးပျောက်
ဟန်။ ပဉ္စက္ခနိတညံ။ အမွန်စင်ကြယ်။ သဃီလယ်တွင်။ မြင့်
ကျယ်သတိ။ နားနာချီသည်။ သာရိပုတ္တရာ။ ရှင်မြတ်စွာ။ ။ မဟာ
သာလ။ ဗြဟ္မဏဟု။ ထိုမျှကြေညာ။ ထင်ရှားစွာသည်။ သုမေဓာ
ကျော်။ ငါသူတော်ကား။ ထိုရော်တောတွင်။ နေကျိုးထင်သည်။ စုံ
အင်ငါးပါး။ ဈာန်၏အားဖြင့်။ တရားကြေးမုံ။ ချမ်းသာပုံကို။ တလုံ
လဲးလဲး။ ရှုမရုံးလျှင်။ မစားရှင်ဘ။ သိပ်သိပ်ကျ၍။ ။ ရွှင်ပချမ်းမြေ့
ပျော်သတည်း။

၁၁၃။ မဟဂ္ဂုတ်တန်းခိုး။ ကျေးဇူးမြီး၍။ အကျိုးပလ။ ဝိ
သေသလျှင်။ တကွရှည်သော်။ ဘိညာည်တရား။ အင်ငါးပါးဖြင့်။
မိုးဖျားလည်းထွန်း။ နေလဝန်းသို့။ ပွတ်ထွန်းနားရည်။ အင်ပျည်နေ
ရာ။ ခြေဆေးလျှာသို့။ ပျူငြါတပဲး။ မခဲးတတ်နိုင်။ ပြီးစီးတိုင်၍။ မ
မြိုင်ဆူလှယ်။ နောက်ဆွယ်မမီ။ ဝသိငါးပါး။ စွမ်းအားလေ့လာ။ သု

မေဓာကား။ ဗြဟ္မာတဆူ။ ပညာထူဟု။ လူကလည်းကျော်။ ရှင်တုံ
သော်လည်း။ ရှစ်ဘော်ဈာန်ချမ်း။ ကျေးဇူးဝှမ်းကို။ မသမ်းဟယ်
လောက်။ ရလွယ်မြောက်၍။ နှစ်ယောက်မရှိ။ မီးနှယ်ငြိလျက်။ ပိ
သည့်မိုးသို့။ တန်းခိုးအရာ။ ထန်ပြင်းစွာသည်။ ပညာလက်ငံ။ ရသေ့
ပျံဟု။ ။ လူ့ထံထင်သိမြော်သတည်း။

၁၁၄။ ပြီးစီးတတ်ပွန်။ ဤသို့မှန်၍။ ဈာန်၏ချမ်းသာ။ လေ့လာ
စွာသော်။ ငါ့သာသနာ။ ထိုရောခါ၌။ ပညာတိုင်ဘူး။ မီးရှူးသမား။
ဘုရားရှင်တော်။ သုံးဘော်သခင်။ လူ့ရပ်တွင်၌။ ဒီပင်္ကရာ။ မည်
တော်သာဖြင့်။ အံအာဘနန်း။ အံကျွန်းကျွန်းလျှင်။ ပတ်ဝန်းအောက်
ထက်။ ဘဝဂ် ထုတ်ချင်း။ ညီးလင်း ရှိန်ဘွယ်။ ကျေးဇူးကြွယ်
ကား။ ။ အကယ်ဖြစ်ငြားတော်သတည်း။

(ဂါ) ဥပ္ပဇ္ဇန္တေစဇာယန္တေ။ ဗုဒ္ဓန္တေဓမ္မဒေသနေ။ စတု
ရောနိမိတ္တေနာဒဿိ။ ဇာနုရတိသမပ္ပိတော။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တေစဥပ္ပဇ္ဇနေစ။ အ
မိဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဇာယန္တေ။ ဖွား
ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓန္တေ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုရခြင်း
၌လည်းကောင်း။ ဓမ္မဒေသနေစ။ ဓမ္မစကြာ တရားကို ဟော
ခြင်း၌လည်းကောင်း။ ဣမေသုဌာနေသု။ ဤဇေးပါးကုန်သော
အရာတို့၌။ ပဝတ္တာနိ။ ဖြစ်ကုန်သော။ စတုရောစတ္တာရိ။ လေး
ပါးကုန်သော။ နိမိတ္တေနိမိတ္တာနိ။ နိမိတ်တို့ကို။ အဟံ။ ငါသည်။
ဇာနုရတိသမပ္ပိတော။ ဈာန်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။
နာဒဿိ။ မမြင်ရလိုက်။

၁၁၅။ ပဋိသမ္ဘိဒါ။ ပညာလေးပါး။ ဆတ်မြန်မြားလျက်။
ငါ့အား ထက်ကြပ်။ မြီးဆည်း ကပ်သော်။ လေးထပ်မျိုးနွယ်။
သဃိလယ်၌။ မကျယ်နည်းမျှ။ ရိပ်ချည်ပြက။ ဆယ်ဆဘောင်
ဘောင်။ သိမြင်ဆောင်သည်။ လက်စောင်ငါ့သား။ ထေရ်မြတ်
ဖျား။ ။ ဖြစ်လားကုန်အောင်။ အကြောင်းဆောင်အံ့။ ဘုန်းခေါင်
ရှင်တော်။ သုံးလူ့ဘော်သည်။ ထိုရော်အံ့အံ့။ ဖြစ်ဆဲဆဲ၌။ ပျည်းနွဲ့

ကြမ္မာ။ရှင်ဘဝါလျှင်။ ကျန်ရာသောအား။ လွန်လေငြားသော်။ဦး
 ဖျားလက်မွန်။မမြင်ဟန်ကို။တသွန်ဤတွင်။ရှင်နားတင်လေ့။ အ
 ကြင်ရောခါ။တုဿတိတဟု။အါကာသခါတ်။လေးထပ်နတ်တွင်။
 တမွတ်ဆောက်ဟန်။ဘုန်းရှိန်လွန်သား။မြတ်မွန်ဒီပင်ရာ။ဘုရား
 လျာသည့်။ချမ်းသာခံကြိုက်။ ပျော်စည်နှိုက်လျှင်။ သောင်းတိုက်
 စကြဝဠာ။ရပ်ခန်းဝါမှ။ ဗြဟ္မာသိကြား။ နတ်အများတို့။ အများ
 စည်းရုံး။ခြေစက်အုံး၍။အားလုံးအားထ။ထောင်းပန်ကြသော်။နတ်
 မှရတေ့။မမေ့သတိ။စောကြံ့ရှိကား။အမိဝမ်းထဲ။ကိုယ်ဝန်စွဲ၍။
 အံ့အဲးသရာ။ထိုရောခါလည်း။ မြတ်စွာဘုရား။ ကိန်းသောအား
 ဖြင့်။လေးပါးစုဆောင်း။လေးရပ်ပေါင်းသော်။ လေးသောင်းရရ။
 စတုမဟာရာဇ်။ နတ်စစ်တလွှား။မယ်တော်အားလျှင်။ ထံပါးမ
 ကွာ။စောင့်ရှောက်လာသည်။ ။လူ့ရွာသဘင်တပွဲတည်း။

၁၁၆။ သိန်းတန်အဘိုး။ လဲးပုဆိုးဖြင့်။ ထုပ်ပိုး သိုထား။
 ပတ္တမြားလျှင်။ဆွထွားရဲရဲ။မိုက်ရာထဲမှ။ရာလဲးတောက်လျှံ။ပို
 ထွက်ပျံ့သို့။မဆံရိမြွေး။သန့်စင်လျှက်။ မွေးတု မယ်တော်။ဖွား
 ခါသော်လည်း။သုံးဘော်ရပ်သား။ ခပ်သိမ်းအားကို။စီးပွားလက်
 ဝေ။ခံစိမ့်ထွေဖြင့်။ကုဋေဗြဟ္မာ။ ချီထုပ်လာသော်။ သုဒ္ဓါဝါသ။
 နတ်ထိုမျှ၏။ပွဲးမအလယ်။အငယ်လက်ဦး။မီးရှူးလွန်ကြိုက်။ထိုခါ
 နှိုက်လျှင်။သောင်းတိုက်လောကဓာတ်။ ထက်ဝန်းပတ်လျက်။မ
 လွတ်ဆယ်ရပ်။ကြည်နို့ စပ်၍။လန့်ဖျပ်ကြောက်တုန်။ မာန်ဟုန်
 ချုပ်တည်း။ယမ်းပည်းရိုသေ။ပူဇော်စေမှ။ ခြေချနစ်ချီ။နင်းစည်စိ
 လျက်။ပီပီလာလာ။ကြီးရပ်ဝါဖြင့်။ မျက်နှာမြစ်အောက်။ မြောက်
 သို့ကြွတမ်း။ သွားမြီးလှမ်း၍။ အားရမ်းစကား။ မလောက်လား
 တည့်။သုံးပါးလူထွတ်။ငါသာမြတ်ဟု။နှုတ်လွတ်ကြိမ်းပ။ ဤပွဲးမ
 လည်း။ ကြိုက်ရခဲးတော်။ ထူးဆန်းကျော်၏။ ။ထိုရော်အံ့
 ဘွယ်သရဲတည်း။

၁၁၇။ အောင်မြိုက်ရောင်ချမ်း။လဲးဝါဂွမ်းသို့။အားရမ်းပွဲး
 ချီး။ထိုသို့ပြီးမှ။ကြီးတုံအရွယ်။ပွဲးလယ်မင်းဘောင်။မုနောဆောင်

၍။စက်ရောင်လှည့်ဝန်း၊ဘုန်းမီးထွန်းလျက်။ကျွန်းဇမ္ဗူဒိပ်။မဏ္ဍ
လိပ်၌။ဘိသိက်ပေးနိုင်။စည်ထီးပိုင်ဟု။မပြိုင်နှိမ့်ချ။ကိုယ်တိုင်
ခလျက်။အားရနှစ်သက်။မင်းတို့ဆက်သော်။စက်ဘဝါးပြင်။ရှိပန်
ဆင်၍။သဘင်ပွဲလီး။ခံမြောက်ပြီးမှ။သက်ကြီးသူနာ။ကြမ္မာကုန်
လေ။သူသေရဟန်း။ရှင်ဟုထွန်းသား။နတ်မွန်းနိမိတ်။လေးပါး
ဟိတ်ကို။ကြောက်ထိတ်လန့်ကြား။မြင်သောအားဖြင့်။ပစ်သား
စင်စစ်။လူအဖြစ်ဟု။အနှစ်ချမ်းသာ။စွန့်ခွါခဲ့ပြီး။ကျင့်ကြီးဒုက္ခစ
ရိယာ။အစာရှောင်ထ။ဆယ်လတွက်ကျုံး။စောင့်စည်းသုံး၍။
ကျွန်းလုံးကုန်အောင်။ဥသျှောင်သဘွယ်။မြေချာလယ်၌။သွယ်
သွယ်ရိပ်မြိုင်။မဇ္ဈိင်ထိမ်းမတ်။ညောင်ကြတ်ပင်အော်။နေမြော်
သောခါ။ပုဒ်အာဟု။သစ္စာတလျှည်။သဗ္ဗညုည်ကို။ပွင့်စည်တုံ
သော်။ထိုသရော်လည်း။သုံးဘော်လူပေါင်း။မြင်တုံရှောင်းသဉ်။
ပွဲကောင်းမဖြစ်ဘူးမြီးတည်း။

၁၁၈။ ထိုမြို့တုံလျှင်။အကြင်သောခါ။ဗြဟ္မာနတ်ကောင်း။
ပန်ထွာတောင်းမှ။တသောင်းစကြဝဠာ။ရပ်ရာထုတ်ချင်း။ကျော်
တင်းဘဝင်။ဓမ္မစက်ဖြင့်။မိုးထက်မြေအောက်။ကြားချောက်သဉ်
တိ။ဒိဋ္ဌိအဆုံး။ရပ်ပတ်ကုံး၌။လုံးလုံးစကား။တရားဟောထွေ။နာ
ပါစေလျက်။ကုဋေအရာ။ဗြဟ္မာလူနတ်။အားလုံးညွတ်လျက်။အ
ထွတ်စင်ကြယ်။နိဗ္ဗာန်ကယ်၏။ထိုဝယ်သဘင်။ပွဲတပြင်လည်း။
ဒီပင်္ကရာ။မြတ်စွာအဖျား။စက်တရားကို။လူအားဟောရာ။သုနန္ဒာ
ဟု။မည်သာအုတ်ကျက်။ကျော်ဌန်းတက်သည်။အားတက်သ
ရော။နှမြောစလောက်။လေးကြိမ်မြောက်လျှင်။ကျွတ်ထောက်နှင်
နှင်။ဤသို့စင်တည့်။လူတွင်အံ့အာ။ပြာဒိုဟာလေးထပ်။နိမိတ်ရပ်
ကို။ကိုယ်ကြပ်ထင်ထင်။မမြင်လိုက်ဖဲး။တောထဲအောင်းလွန်။
ကွယ်ရာကျန်လျက်။ဈာန်အရသာ။ရိပ်မြို့ကာလျှင်။အရာမကြံ။
ချမ်းသာခံ၍။ဆိတ်ညံ့ကုတ်သေ။ငါ့ချည်းနေသည်။လူ့ဆွေမြတ်
ဖျား။ထိုဘုရား၏။ထင်ရှားဖြစ်စည်ဆဲးဆဲးတည်း။

ဒီပင်္ကရဒဿနဗိန္ဒာခန်းပိုဒ်ရေ ၇ ပြီး၏။

၁၃။ မဟာဇနမဂ္ဂသောဓနခန်း။

(ဂိ) ပစ္စန္နဒေသဝိသယေ။ နိမန္တေတွာ တထာဂတံ။
တဿအာဂမနံမဂ္ဂံ။ သောဓနံတုဋ္ဌမာနသော။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ ရမ္မဝတိဝါသီနော။ ရမ္မ
ဝတိ ပြည်သူ တို့သည်။ ပစ္စန္နဒေသ ဝိသယေ။ 'ရွာစွန်အ
ရပ်၌'။ တထာဂတံ။ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ။
ဆွမ်းတိတ်၍။ တဿ။ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ အာဂမ
နမဂ္ဂံ။ လာလတုံသောဓရီးကို။ တုဋ္ဌမာနသော။ အလွန်ဝမ်း
မြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောဓန္တိ။ သုတ်သင်
ကုန်၏။

၁၁၉။ ရှင်သောင်းလေးထောင်။ ဆုံးတိုင်အောင်လျှင်။ နက်
ချောင်ဝပ်လေ။ လှိုင်းမရေ၌။ မြေထုတ်ချင်းလျှို။ တောင်မြင့်မိရ်ဟု။
ဗဟိုတည်ထွန်း။ လေးကျွန်းဦးကို။ နိမိတ်တိုင်သို့။ ခိုင်တု'ပညာ
ထူထဲစွာ၍။ လကျာတောင်စ။ အရာရသည်။ အဘလက်ရုံး။ မြတ်
ဆုံးရှင်ကျော်။ ငါ့သားတော်။ ။ ဘော်ပိမ့်အကြောင်း။ နာတုံရှောင်း
လေဘု။ ချွတ်လောင်းအတွင်း။ ဇာတိခေတ်၌။ တစ်နှစ်လေးငါး။ ရာ
ထောင်အားဖြင့်။ ပိုင်းခြားရည်ညွှန်း။ မေတ္တာဖြန်း၍။ ပွင့်လန်းကြာ
တူ။ ခပ်သိမ်းလူကို။ ကြင်မူဆွေစစ်။ သနားချစ်လျက်။ လွန်ဖြစ်လူ
တွင်။ ဤသို့ထင်သည်။ ဒီပင်္ကရာ။ သစ္စာသိမြော်။ ငါ့နောင်တော်ကို
ထိုရော်စည်စွာ။ ပစ္စန္နဟု။ ရမ္မဝတိ။ ကျော်ညီပြည်သူ။ များစွာလူ
တို့။ အလှူသဘင်။ ပွဲကြီးပြင်လျက်။ စီရင်ညီညါ။ ထိုရောခါလျှင်။ ။
သဒ္ဓါရှေးရှေးဆွမ်းကျွေးပင့်ကုန်ကြသတည်း။

၁၂၀။ ဆွမ်းကျွေးနိမန်။ ဘိတ်မှုဝန်ဖြင့်။ တောင်းပန်ထို
ရော်။ ပင့်ကြသော်တည့်။ ကျောင်းတော်မှသည်။ ပြည်၏အကြား။
မြတ် . ဘုရားလျှင်။ ကြွင်း လေသော်။ သွားတော် မူဘွယ်။ မ
သပ္ပာယ်၍။ ထိုဝယ်မလျှော်။ အပြစ်မြော်သော်။ ထော်လော်စုန်
လှန်။ အုတ်ပုန်ကျောက်ခဲ။ ဆူးငြောင့်လွှဲလျက်။ လက်ဝဲလက်ဝါ။

ခေါင်အားစွာလျက်။ သွားသာစေအောင်။ လမ်းအမြောင်ကို။ တ
စောင်မကြွင်း။ တူရှင်းလက်ပက်။ တူးဆွယက်၍။ တံမြက်ထည်း
ခုံ။ အစုံကြိယာ။ မကွာသီးသီး။ သင်းချပ်တီးသို့။ ပန်းကြိုးအား
ထုတ်။ လူအရုတ်တို့။ ကအုတ်အာအာ။ ညီညွတ်စွာလျှင်။ အရာချချ
တာပစ်ကြလျက်။ ။ဝေဌကုန်အောင်လုပ်ဆောင်ချင်ကုန်ကြ
သတည်း။

၁၂၁။ အခန်းအခန်း။ တာပစ်ငန်းတိ။ လုံးပန်းကြိုးမှု။ ထို
ပြည်သူတို့။ ဆုယူကောင်းကျင့်။ လုပ်ဆောင်ချင်၍။ ပြီးသင့်သရွေ။
ချောမြေ့စည်ဆက်။ ထည်းတံမြက်ဖြင့်။ ရေလက်ဖျန်းကြိုး။ ဆွပ်
ကုတ်သဲးလျက်။ သလဲးဖြူချို။ မှိုမရှိတည့်။ တိတိသုတ်သင်။ ပြင်
သည်မစဲး။ တကွဲးမှုကို။ ထိုမြို့တုံလည်း။ ရွှေဘုံ ပြောင် ပြောင်။
ကျောင်းတိုင်အောင်လျှင်။ အမြောင်နှစ်ဘက်။ မြို့မုတ်ထွက်မှ။ စေ
စေ့စ၍။ နားဝလျှမ်းလျှမ်း။ တင်းကျမ်းပြည့်ပြီး။ ကြာသွတ်အိုးနှင့်။
မညှိုးဖွံ့ပျို။ မှီခိုစလောက်။ ဖူးညော့က် မျိုးများ။ ဌက်ပျောသား
လည်း။ တံမြားအလိုက်။ ရိပ်မြိုင်စိုက်၏။ တိမ်တိုက်ထိလှ။ မှန်ကင်း
ဖုနှင့်။ ရေးထုထူးဆန်း။ ပြောက်ပန်းချူးပင်။ တပ်ခွန်ရှင်တည့်။ လေ
လျင်သိမ်းထ။ လူဟန်ကသို့။ အထွတ်တင့်တယ်။ ထူးဆန်း ကြယ်
လျက်။ ။လျားသွယ်လွင့်ကုန်ကြသတည်း။

၁၂၂။ ဤသို့အံ့အာ။ ခရီးသာကို။ ညီညာစီရင်။ တန်းဆာ
ဆင်လျက်။ မင်္ဂလာလည်းဆောင်။ မြေခေါင်သမိုက်။ သာမြိုက်
ပညပ်။ ထိုပြည်ရပ်၌။ မဏ္ဍပ်သင်းသီး။ ပိုင်းခြားဆီးလျက်။ ပွဲးကြိုး
ခွင်ကျယ်။ ကန္နားဝယ်လည်း။ ဆိုဘွယ်မနိုင်။ အဆိုင်ဆိုင်လျှင်။
ဆောင်ပြိုင်ပြာသာန်။ ဘုံထွတ်ဝင်းဝင်း။ ပြည်လုံးလင်းမှ။ အဆင်း
ခြောက်ထွေ။ ညီရွှေမောင်းတိ။ ချူးပန်း ကြာနှင့်။ သန္တာပန်းနစ်။
ပုလဲးစစ်တည့်။ ဖွဲ့ရစ်နှောင်ရှက်။ ကွက်ရ ရှက်သား။ ကွန်ရက်
ရွှေချည်။ အမွမ်းခြည်လျက်။ ပတ်လည် ခြယ်ထိုး။ ပြောက် မျိုး
ဆေးစွန်း။ ဝတ်ပန်းစုလျား။ ပန်းပွားပန်းဆိုင်။ တိုင်တိုင်းပွဲးပွဲး။

ပြည့်မျှဆွဲးသည်။ မရဲးပျော်ရာ။ ခြောက်ထပ်ရွာနှင့်။ ။ ထိုခါနှိုင်း
ကြသင့်၏တည်း။

၁၂၃။ နှိုင်းသင့် ပမာ။ ခြောက်ထပ် ရွာသို့။ ကျန်ရာ မဲ့
အောင်။ ဆောင်တု ဗျူငြါ။ ထိုရောခါ၌။ ပွင့်ညှာဆံနွေး။ လှိုင်ကြူ
လျက်။ မွေးမွေးကြိုင်ပျံ့။ ပန်းနံ့ထုံရည်။ ပျော်၍တည်သော်။ ရေ
ကြည်ပြည့်ဝ။ လံပါစသည်။ ထိုမျှမကြွင်း။ အဆင်းနံ့သာ။ မြူတာ
အိုးဖြစ်။ ညာသစ်ခမ်း။ ကြာသွတ်အိုးလည်း။ ပြိုးပြိုးထိုဝယ်။ ပြည့်
သောနှယ်သို့။ ကြွယ်ကြွယ် ရှားရှား။ လေးပါးရပ်သူ။ သူတော်လူ
တို့။ ဆုယူတိုင်းသာ။ တောင်းရာရာလျှင်။ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်။ ချမ်းသာမွန်
ကို။ ကေနိမချွတ်။ ပြည့်စိမ့် မှတ်ဟု။ ပြတ်ပြတ်သားသား။ ကြား
သောအသွင်။ မြီးပင်သိထွေ။ ယူစလေလျက်။ ပုံသေမဆွေ။ နိမိတ်ပြ
၍။ ။ အားရမြောက်၍ပင့်၏တည်း။

၁၂၄။ အထူးအထူး။ မြူးရရူးလျှင်။ လှိုင်ဖူးဆပ်သွား။ မလေး
ပွားနှင့်။ ငွါးငွါးစွင့်စွင့်။ နိမ့်မြင့်နိမ့်မြင့်။ လွှင့်သည်နှင့်။ တပ်ခွန်
ရှင်လည်း။ သို့စင်ဆန်းကဲး။ လူခပဲးတို့။ အံ့အဲးသရာ။ ကုသိုလ်ရှာ
လျက်။ သဒ္ဓါကြည်ရှင်။ နတ်ကြောင်းထွင်သည်။ မှန်စည်ရကား။
ဤ၏အားဖြင့်။ သုံးပါးအမည်။ လူ့ပြည်နတ်ရွာ။ ဗြဟ္မာဏစ။ စည်း
စိမ်မကို။ ရလိမ့်မခဲး။ လွှားလွှားကဲးလျက်။ မစဲးကြရှောင်း။ နောက်
နောင်နှောင်းသော်။ လူကောင်းနတ်မှာ။ ရန်ဆန်ကာဟု။ အရာခြား
နား။ အထက်လားတိ။ လွှားလွှားဆိုစွန်။ လက်ရပ်ညွှန်သို့။ ။ ဟန်
ပန်ပြကုန်သင့်၏တည်း။

မဟာဇနမဂ္ဂသောဓနခန်းပိုဒ်ရေ ၅ ပြီး၏။

၁၄။ တာပသပုစ္ဆာခန်း။

(ဂိ) အဟံတေန သမယေန။ နိက္ခမိတွာသကသမာ။
မုနုန္တောဝါကမိရာနိ။ ဂစ္ဆာမိအပ္ပရေတဒါ။ ။ ဝေဒဇာတံဇ

နံဒိသွာ။ ကုဋ္ဌဟတ္ထံပမောဒိတံ။ ဩရောဟိတွာနဂဂဏာ။ မ
နူဿေပုစ္ဆိတာဝဒေ။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ အဟံ။ ငါသည်။ တေန
သမယေန။ ထိုသို့ခရီးကိုသုတ်သင်သောအခါ၌။ ဝါကစိရာ
နိ။ လျော်တေသင်္ကန်းတို့ကို။ ရနန္တော။ ခါလျက်။ သကသ
မာ။ မိမိနေရာကျောင်းသစ်မ်းမှ။ နိက္ခမိတွာ။ ထွက်ခဲ့၍။ တ
ဒါ။ ထိုသို့ခရီးကို သုတ်သင်သောအခါ၌။ အပ္ပရေ။ ကောင်း
ကင်၌။ ဂစ္ဆာမိ။ သွား၏။ အဟံ။ ငါသည်။ ဝေဒဇာတံ။ ဖြစ်
သောနှစ်သက်ခြင်းစိတ်ရှိထသော။ ကုဋ္ဌဟတ္ထံ။ အလွန်ရှင်
သောစိတ်ရှိထသော။ ပမောဒိတံ။ အလွန်ဝမ်းမြောက်သော
စိတ်ရှိထသော။ ဇနံ။ လူများကို။ ဒိသွါ။ မြင်၍။ ဂဂဏာ။ ကောင်း
ကင်မှ။ ဩရောဟိတွာ။ သက်၍။ တာဝဒေ။ ထိုခဏ၌လျှင်။ မ
နူဿေ။ တို့ကို။ ပုစ္ဆိ။ ၏။

၁၂၅။ နှစ်သိန်း ငါးသောင်း။ နှစ်ထောင် ပေါင်းဖြင့်။ လုံး
လျောင်းကျည်ခိုင်။ သရိုင်းတည်ဟန်။ စည်သဏ္ဌာန်သို့။ လေးတန်
ရောင်ကိုယ်။ မြင့်မိုရ်ကျော်ခေါင်။ တောင်ဖြင့်ကွယ်ဆီး။ မုန်ညင်း
သီးနှင့်။ ငှဲးချိုးပုံချ။ ထိုထက်မှလည်း။ မြင်ရခဲးသည်။ နိဗ္ဗာန်ပြည်ကို။
ထဲးနည်သိလှ။ ကေနံကျလျက်။ သာရဒဿီ။ ငါ့ဝယ် မှီသား။
ဂစ္ဆိပညာ။ သင်္ဃာအစုတ်။ ဂုဏဂုတ်၌။ အားထုတ်ကောင်းခြီး။
ပေးစွာပြီးသည်။ သားကြီးမဟာ။ သာရိပုတ္တရာ။ သဒ္ဓါရှေးရှု။
ထိုပြည်သူတို့။ ဆုယူရည်ထင်။ ထိုသို့လျှင်တည်း။ သုတ်သင် ချပ်
ချပ်။ ခရီးရပ်နှင့်။ မဏ္ဍပ်လှူပွဲး။ ပြုဆဲးဆဲး၌။ တောထဲးရပ်မှာ။ သုမေ
ဓာဟု။ ငါတုံဘုရား။ ရှင်ဘာဘွားကား။ စုံဖျားနက်စင်။ မိမိခွင်မှ။ ရှင်
၏ဓလေ့။ ရသေ့အလျောက်။ သစ်ခေါက်ဝတ်လုံ။ ခါပြီးတုံလျက်။
ကိုယ်ရုံလျော်တေ။ သင်္ကန်းရွှေနှင့်။ မိုးခြေကောင်းကင်။ ယုံလေ
ကျင်သည်။ သန့်လွင်ကိုယ်တလွှားလွှားတည်း။

၁၂၆။ ကိုယ်တလွှားလွှား။ တရားစွမ်းအန်။ ဘိညဉ်စွာန်
ဟု။ လေးတန်ခြေရှိ။ ဣန္ဒြိယ။ ကြံကပြီးမျိုး။ ငါ့တန်းခိုးဖြင့်။ လက်မိုး

ခွေဆန့်။ လိုလွန်ရုံးချုံး။ မဟာထုံးသို့။ နှလုံးအလျောက်။ မဘောက်
မပြန်။ ရှင်မှုပွန်လျက်။ ယုံသန်ကျင်းကျင်း။ တိမ်ညွန့်နင်းသား။
တင့်ခြင်းထိုရော်။ ရသေ့ကျော်ကား။ သူတော်ဒီဒီ။ သစ်ခေါက်
နီနှင့်။ ဇော်ဂီ သဗ္ဗယံ။ ဂဠုန်ငယ်သို့။ ။ သပ္ပာယ်ထူးထူး
ခြားခြားတည်း။

၁၂၇။ ထူးခြားတင့်တယ်။ ကောင်းကင်လယ်၌။ စမ္မာယံ
မြတ်နိုး။ ဈာန်အကျိုးဖြင့်။ တန်းခိုးတမည်။ လက်လည်စွာလှ။ အဝါး
ဝသည်။ ကိစ္စပြီးစီး။ ရသေ့ ကြီးကား။ ခရီးလေယသည်။ တိမ်နှင့်
ယှဉ်လျက်။ လာစည်သော ကြိုက်။ ထိုခါနှိုက်လျှင်။ နှစ်မြိုက်
အားရ။ ကွန်ကဌေးချိုး။ ဝမ်းတီးလက်စည်။ ပွင့်ရုပ်ရည်နှင့်။ မြေည်
မစဲ။ သဲးသဲးအုတ်အုတ်။ အားခွန်ထုတ်၍။ နှုတ်မင်္ဂလာ။ စကားသာ
တိ။ အံ့အာကြွေးကြော်။ လုပ်ကြံဆော်သည်။ သူတော်ပြည်သူ။
ထိုမျှလူကို။ ရှင်ဖြူဝေးထွေ။ မိုးကနေလျက်။ ။ မြင်လေထင်
ထင်ရှားရှားတည်း။

၁၂၈။ အဆိုင်အဆိုင်။ မရေနိုင်တည့်။ သံပြိုင်ညှိလျောက်။
လက်ချပ် ပျောက်လျက်။ အန်ထောက် သိချင်း။ ကောက်ကစင်း
ဖြင့်။ သွားလျှင်းမြည်၏။ သံလေး ချိကျ။ ။ ကျေးဇူး တိမ်းမတ်။
ကြောင်းကျိုးစပ်၍။ ဆိုအပ်ရာရာ။ ထောပနာကြံ။ ပဏာမဖြင့်။
ဩဇာချီလျက်။ ချိုမျက်ကြောင်းကြောင်း။ စံနည်း ကောင်းတည့်
နှစ်ထောင်းဝမ်းဖြူ။ နှုတ်သံလျှောက်။ ဦးဦးသဲးသဲး။ လူခဲးတို့။ လုပ်
ဆဲးစည်တွင်။ ထိုကိုမြင်သော်။ ကောင်းကင်မှာက။ ရသေ့လှကား။
မထလေတိတ်။ ဆိတ်သောအခါ။ လက်ပံဝါသို့။ အသာအောက်
မြေသက်၍နေလျက်။ ။ မေးထွေလျောလျောလျားလျားတည်း။

(၇) တုဠဟတ္ထော ပမောဒိတော။ ဝေဒဇာတောမဟာဇ
နော။ ကုဿသောယောတိမဂ္ဂံ။ အဗ္ဗုသံဝနမာယနံ။

မဟာဇနော။ လူများသည်။ တုဠဟတ္ထော။ အလွန်ရှင်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပမောဒိတော။ အလွန်ဝမ်းမြောက်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒဇာတော။ ဖြစ်သောနှစ်သက်

ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ကဿ။ အဘယ်သူ၏။ အဋ္ဌ၊သံဝနမာယ
နံ။အဋ္ဌ၊သံဝနမာယနဟုဆိုအပ်သော။မဂ္ဂ။ ခရီးကို။သောဓ
ယတိ။သုတ်သင်ဆနည်း။ဣတိ။သို့။ပုစ္ဆိ။၏။

၁၂၉။ ကောင်းကျိုးသန္တာ။ သံသရာ၏။ ရိက္ခာကံကျွေး။
ဆည်းပူးရေး၌။လေးလေးနက်နက်။သိပ်သိပ်ပက်လျှင်။ ဤတက်
ညွတ်တိမ်း။ သဒ္ဓါရှိမ်းသည်။ ခပ်သိမ်းတလွှား။ အိုလူများတို့။
ပြတ်သားချက်ချက်။ ကုသိုလ်စက်ဖြင့်။ မက်မက်မောမော။ သ
ဘောသိကျုံး။စိုက်စိုက်ရုံလျက်။အံ့အံ့သဲးသဲး။ ဤရပ်ပွဲ၌။ဖြင်ဖြီး
ပုံယင်။ရှောင်တခင်တည့်။ရှင် ရှင်ပပ။ပေါင်းစည်းကြ၍။ အားရ
ဝမ်းသာ။လုံးပန်းစွာသည်။ သင်တကာကား။ ညီညာအုတ်
အုတ်ကျက်ကျက်တည်း။

၁၃၀။ တခေါင်းတခေါင်း။ ရပ်သားပေါင်း၍။ အထွောင်း
အထွေး၊အထွေထွေတည်း။တောခြေနှံ့မျှ။ ဤလမ်းမ၌။အားရနှစ်
မြှိုက်။ယခုကြိုက်တွင်။တတိုက်ပြည်သူ။ပိုးရွာထူလျှင်။ပီလူပီလက်
ရှိတိုင်ထွက်၍။ရွက် ရွက်ချီချီ။တသီတခါ။ တောင်တာဝေဌ။ငန်း
ပြုကြလျက်။နှိမ့်ချပိတ်ဆို့။ တူးဆွဖို့သည်။ သင်တို့ရွာသူ။ ခပ်
သိမ်းလူကား။ဆုယူဝမ်းမြောက်။သဒ္ဓါပေါက်လျက်။ မလောက်
ကြာဖွယ်။လျင်ခပ်သွယ်သည်။ ကြီးငယ်ခြေခြေလက်လက်
တည်း။

၁၃၁။ ရိုင်းပင်းဘော်ရွှေ။ရာကုဇေတိ။ဗိုလ်ခြေအရံ။မြေ
မုံ့မြေဆိုင်။မနိုင်မကန်။သယ်အားလွန်လျက်။မိတန်အလား။တပ်
ခွန်ဖျားလည်း။ရွက်လျားသွယ်သွယ်။မျိုးမျိုးချယ်၍။ တင့်တယ်
ရေးထူ။အဖုမှိုင့်။ကျူနယ်ရုံမျှ။ထီးအုံထီးချက်။ရွှေအစက်တည့်။
လက်လက်ညှိုးညှိုး။တန်းဆောင်မီးသို့။ ခရီးအတိုင်း။အကျိုင်းဖါး
ဖါး။စိမ်းထွားပင်ရှည်။ဌက်ပျောစည်လည်း။တောလျှည်သဖွယ်
ထူးဆန်းကြယ်၏။ ခြောက်ဆယ်ယူစနာ။ ရွှေမြေမှာ၌။မဟာသု
ဒဿန။ နတ်လမ်း မနှင့်။ တကွချီငေါ်။ နှိုင်းသင့်လျော်သည်။

ကျောင်းတော်တလင်း။ ဤမြေခင်းလည်း။ ။ ဗန်ဆင်းသင်တို့
လက်ထက်တည်း။

၁၃၂။ လုယက် သယံသယ။ မငဘွယ်လျှင်။ ငယ်ငယ်
ကြီးကြီး။ ဤခရီးကို။ မပြီးအံ့သို့။ ယခုတို့သည်။ သင်တို့ရွာသား။
ဤလူများကား။ စူးစားကြဟန်။ အဆက်လွန်၏။ ပြင်းထန်အား
ကြီး။ ကိုယ်တိုင်ရှိုးလျက်။ အကျိုးလိုချင်။ ပန်းပင်မရှိ။ ဝိတ်မက်
မော။ သဒ္ဓါဇောဖြင့်။ ခြေဆောလက်လျှင်။ ဤသို့လျှင်တည့်။ သုတ်
သင်ယူယူ။ ကောင်းအောင်ပြုသည်။ ယခုခါသော်။ ဘယ်သူတော်
အား။ ။ ဘိတ်ခေါ်ကြစိမ့်ရည်သနည်း။

၁၃၃။ အလွန်တရာ။ ဘယ်ဆရာ၌။ အခါနိစ္စ။ အာဝါသ
လျက်။ ဆုံးမခံခံ။ သုံးပါးကံဖြင့်။ နွဲ့ဘိထည့်ငြား။ စီးပွားအင်မြိုက်။
ကြိုက်ကြိုက်လည်လည်။ အချည်မြတ်နိုး။ တန်းခိုးအဟုန်။ ဂုဏ်နှင့်
မကွာ။ သဒ္ဓါချက်ချက်။ ကျေးဇူး နက်သည်။ ငထက်ငတူ။ အ
ဘယ်သူအား။ မြတ်မှုစစ်စစ်။ ပုညခေတ်ဟု။ နှစ်နှစ်လို့လို့။ အဘယ်
သို့လျှင်။ သင်တို့တကာ။ တံထွားမြီးဆုံး။ ရှေးကျင့်ထုံးဖြင့်။ နှလုံးတ
ချောင်း။ ကြိမ်ရှောင်း၏။ အပေါင်းများစွာ။ ဤရပ်ရာ၌။ ။ ဗိုလ်ပါ
သို့စင်စည်သနည်း။

တာပသပုစ္ဆာခန်းပိုဒ်ရေ ၉ ပြီး၏။

၁၅။ မဟာဇနပျာကရဏခန်း။

(ဂူ) တေမေပုဋ္ဌာ ဝိယာကံသု။ ဗုဒ္ဓေါ လောကေ အ
နုတ္တရော။ ဗိပက်ရောနာမဇိနော။ ဥပ္ပဇ္ဈိလောကနာယကော။
တဿသောယေတိမဂ္ဂေါ။ အဇ္ဈုသံဝနူမာယနံ။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ မေမယာ။ ငါသည်။
ပုဋ္ဌော။ မေးအပ်သော။ တေ။ ထိုရမ္မဝတီပြည်သူတို့သည်။ ဝိ
ယာကံသု။ ဖြေကြားကုန်ပြီး။ လောကေ။ လောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ။
သစ္စာ လေးပါး တရားတို့ကို သိတော်မူပြီး ထသော။ အနုတ္တ

ရော။ တုဘက်မရှိထသော။ လောကနာယကော။ သတ္တဝါ
တို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ဒီပင်္ကရောနာ
မ။ ဒီပင်္ကရာ အမည်ရှိသော။ ဇိနော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇိ။ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဿ။ ထိုဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။
အဋ္ဌ၊ သံ။ ဦးဆောက်ပန်းသဘွယ်ဖြစ်ထသော။ ဝန္ဓမာယနံ။
ဝန္ဓမာယနဟုဆိုအပ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂံ။ ခရီးကို။ အဓ္မေဟိ။
ငါတို့သည်။ သောဓယတိ။ သုတ်သင်အပ်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝိယာ
ကသု။ ဖြေကြားကုန်၏။

၁၃၄။ သာရဂမ္ဘိ။ ဥဒဓိသို့။ ခန္တိမေတ္တာ။ ကရုဏာနှင့်။ ပညာ
မျက်စိ။ စုံသောတိလျှင်။ ဒက္ခိဏေယျ။ ရှင်ထိုမျှတို့။ မကျနက်စံ။
ငါ့ထွေသံကို။ နာနံသိလေ။ မေးတိုင်းဖြေလျက်။ သက်သေချုံမြေခံ။
တိုင်ပင် လောက်၍။ ငါ့အောက်လည်းဆုတ်။ ထေရ်ကြီးဟုတ်
သည်။ မယုတ်ပညာ။ သာရိပုတ္တရာ။ ။ သဒ္ဓါစင်းစင်း။ ဆုတောင်း
ခြင်းဖြင့်။ အရင်းသန်အောင်။ နေဝံနောင်ရှိကွာ။ ကိုယ်ဘို့ရှာသည်။
များစွာပြည်သူ။ ထိုမျှလူကား။ သိမူသိရာ။ ငါ့ထံလာ၍။ ငါလျှင်
ဆွေးနွေး။ ဤသို့မေးသော်။ အရေးမကျန်။ ကြားကုန်ထွန်၏။ ဈာန်
အဘိညာဉ်။ တန်းခိုးယည်ဖြင့်။ စက်ပျည်ရထား။ ယန္တရားသို့။
သွားသွားသမျှ။ ကောင်းကင်ဝဋ်။ လမ်းမသဘွယ်။ နှလုံးရွယ်က။
ရောက်လွယ်စမြေ။ ပျံမြူးလေ့လျက်။ ရသေ့တုန်းတုန်း။ ဘုန်းနှင့်မ
ကင်း။ မြေမနင်းသည်။ ရှင်ရင်းမဟာ။ သုမေဓာ။ ။ သုံးရွာရပ်သူ။
နတ်နှင့်လှံတွင်။ နှစ်ဆူမမြောက်။ နှိုင်းဘက်မြောက်သည်။ အံ့လေဝံ
ထွန်းပေါ်။ သုံးလူ့ဘော်ကား။ ။ မည်တော်ဒီပင်္ကရာတည်း။

၁၃၅။ ဒီပင်္ကရာ။ မည်တော်သာဖြင့်။ ထင်စွာ လူ့ပြည်။
ချွတ်အံ့ရည်သား။ ဤသည်မုနိန်။ မာရဇိန်လျှင်။ အောင်ချိန်မထွိုင်။
ပင်ရိပ် ခိုင်လျက်။ ဖျက်နိုင်မာရ်အား။ ရှေးဘုရားတို့။ အများညီ
ညာ။ သွားကုန်ရာသား။ ဝိပဿနာ။ သုံးဖြာလမ်းကြီး။ ခရီးထုတ်
ချင်း။ ကောက်ကစင်း၌။ သိတင်းလေးဆူ။ စင်မြူထွားစွာ။ ရတနာ
ခဲး။ သဲးမွေကြီး၍။ အမြီးစောင်မ။ စရဏတရား။ ထံခါးချံတိုင်။ ကြွ

ခိုင်ဆောက်ပြီ။ လေးခုနစ်ပွဲပြီ။ နတ်ပဒေသာ။ အံ့အာရောက်
 တည်။ လေးမည်မြဲစွာစိုက်။ ပြုညီခပ်သိမ်း။ ကြာတိရှိမ်းသား။ ချမ်း
 ငြိမ်းစွာတံ။ အိုင်ရေကျိုနှင့်။ သတိပဋ္ဌာန်။ လေးတန်သင်းသီး။ မုတ်
 ကြီးတံခါး။ ဗိုလ်ဝင်ထား၍။ နှုတ်နားမဆံ့။ အံ့ကြကြွေးကြော်။ ပေါ
 ပေါပေါသား။ ယသော်ကိတ္တိ။ ဆောက်ဘိတင်ခွန်။ မိုးစွန်အဖျား။
 ရှစ်ပါးသမာပတ်။ လက်လွတ်ကာဆီး။ မြို့ကြီးပြင်နား။ ရင်တား
 ကျုံးမြောင်း။ ဦးမတောင်းတည့်။ ရပ်ကောင်းခိုင်ကျည်။ နိဗ္ဗာန်
 ပြည်၌။ လေးမည်မဂ္ဂ။ တံခါးမဖြင့်။ ဝင်ရ မြောက်ပြီး။ မင်းထီး
 စကြာ။ ကေရာသို့။ ပညာစက္ကရတ်။ သုံးလူထွတ်လည်း။ အရ
 ဟတ္တဒိလ်။ နဂိုရ်ပြည်လယ်။ ပြာသာဒ်ကျယ်ထက်။ စမ္ဘာယ်မဟာ။
 ကရုဏာဟု။ သမ္မာပတ်မွန်။ ဇလသွန်နန်းမ။ ဖွင့်ပြီးမှတည့်။ ဗုဒ္ဓ
 စက္ခု။ ဥာဏ်ဟုကြည့်မြော်။ မျက်စိတော်ဖြင့်။ အရော်မတွေး။
 လူဗိုလ်သေး။ စီးပွားဖန်ဆန်း။ ရှုလျက်မှန်း၏။ ။ ပတ်ဝန်းစကြာ
 ဝဋ္ဋာတည်း။

၁၃၆။ ဇာတ် လည်းမည်။ ဖန်များလည်၍။ နေ့ရှည်ရက်
 ကျူး။ အမူးမပြေ။ မနေမနား။ သွားရကာကာ။ ကျိုးမဲ့စွာတည့်။ ဇ
 ရာမရဏ။ သောကမကြွင်း။ ပူအိုက်ပြင်းလျက်။ ကြောက်ညှင်း
 ထိတ်လန့်။ ဝေးဝေးတောင်တာ။ သံသရာဟု။ ခန္ဓာငါးမည်။ ခရီး
 သည်ကား။ နေနားပန်းထောက်။ မှီခိုလောက်အောင်။ အခေါင်ထွန်း
 စည်။ လေးမည်သိတင်း။ အရင်းမြစ်ဖြာ။ သမ္မာမိက္ခန္ဓာ။ မြောက်သန်
 ခိုင်ကျည်။ ပင်စည်ချချ။ ဥာဏ်ဟုအခက်။ ဝှန်တက်ငွါးငွါး။ ခြေ
 ပါးဘိညှဉ်။ အစည်မပြတ်။ ပင်လုံးကျွတ်လျှင်။ ပွင့်ထတ်နေရေ။
 ငါးထွေမိရတ္တိ။ သီးဘိမစဲ။ ဆကဲးမဟာ။ ကရုဏာဟု။ ရိပ်သာ
 ငြိမ်းငြိမ်း။ ညွတ်တိမ်းပြောထူ။ လူနတ်ဟူသား။ ဦးဦးသဲးသဲး။ နားဝဲး
 ကျဟုံ။ ပိတုန်းအုံသို့။ ပြည့်စုံအင်္ဂါ။ ချိုရာမထင်။ ဤသို့လျှင်တည့်။
 ဒီပင်္ကရာ။ လူရွာနှိုင်းရှား။ ဘုရားဟူသည်။ မဇ္ဇ။ ဤယင်း။ သစ်ပင်
 မင်းလျှင်။ ရပ်ခြင်းမတန်။ အမွန်ဤသည်။ ထိုပြည်ရွာပါး။ ဦးစွန်း

ဖျား၌။ထွန်းငြားရောက်လစ်။ယခုဖြစ်၍။အသစ်စက်စက်။ ကျော်
သံတက်သည်။ ။အုတ်ကျက်အဝှန်းအဝှါတည်း။

၁၃၇။ ထိုသို့ဝှန်းဝါ။ ကျော်စောစွာလျက်။ ဝိဇ္ဇာကန်းသူ။
သုံးပါးလူကို။ ပွင့်မူမြက်ဆန်။ခရီးညွှန်သည်။ ဘဝန္တရ။သဗ္ဗညု
ကား။စတုသစ္စာ။သမ္ဘိဒါနှင့်။ ဝေသာရဇ္ဇ။သတ္တဗေဒ်ဤ။ မဂ္ဂင်
မကျန်။ခပ်သိမ်းဝန်တိ။ ဇေနအနှစ်။စုံသည်ဖြစ်၍။ အထွတ်ကြား
သိ။မိုးဖျားထိမျှ။ ဣတိပိသော။ သွက္ခာတောက။ စသည်ချီဟုန်။
ကျေးဇူးဂုဏ်ဖြင့်။ကြေစုန်ညာဆန်။ပြည်ထိုင်ထွန်၏။ နောက်ပြန်
တောင်လည်။ မည်သူသည်လျှင်။ မကြည်မညီ။ အလိုမလိုက်။မ
ပိုက်မယည်။ ခိုင်မျှည်မရှိ။ ဒိဋ္ဌိသိက္ခာ။ တဏှာ အငြစ်။ ခွဲကံမြစ်
လျက်။ ထိပ်ထစ် ထွန်းထင်။ နေလုံလင်သို့။ လူတွင် နှိုင်းကင်း။
တရားမင်းအား။ အများလုပ်ကျွေး။တုဉ်းပေးစိမ့်သည်။ပြည်သူ
နိမာန်။ တောင်းပန်သမျှ။ အခါလုံ၍။ ယခုလက်ငင်း။ နံနက်ခင်း
ဝယ်။ပြီးလျှင်စေအောင်။ လုပ်ဆောင်ဝေဘန်။ ကျွန်ုပ်ကျွန်တို့။အ
လွန်ကြိုးပမ်း။ဤယင်းလမ်းကို။မွမ်းမွမ်း ကိုယ်စီ။ပေါင်းစည်းညီ
၍။တူပြီမဲ့နှိုင်း။ဂုဏ်များလှိုင်းကို။ ။သည့်တိုင်းကြွစိမ့်သော
ဌာတည်း။

(၈၀) ဗုဒ္ဓေါ တိနာမံသုတွာ။ ပိတိဥပ္ပဇ္ဇိတာဝဒေ။ဗုဒ္ဓေါ
ဗုဒ္ဓေါတိကထယန္တော။သောမနသမ္ပဝေဒယိ။

သာရိပုတ္တ။မျှစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ဗုဒ္ဓေါတိနာမံ။ ဘုရား
ဟူသောအမည်ကို။သုတွာန။ကြား၍။ မေ။ငါ့အား။တာဝဒေ။
ထိုကြားသောခဏ၌။ ပိတိ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ။
၏။အဟံ။ ငါသည်။ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ။ ဘုရား ဘုရား ဟူသော
ဥဒါန်းစကားကို။ကထယန္တော။ဆိုသောခဏ၌။ သောမနသံ။
နှစ်လိုဝမ်းသာခြင်းသည်။ပဝေဒယိ။ဖြစ်လေ၏။

၁၃၈။ ကမ္ဘာအချင့်။တည်သဖြင့်လျှင်။ ပွားမြင့်လေလေ။
သုန္ဓရေဟု။ အထွေ ထူထဲ။ ချင့်မြီးကျိန်းဖြင့်။ နှစ်သိန်း လေး
သောင်း။ အပေါင်း၌။ မြေကြီးအတူ။သိမြင်ထူ၍။ ဘုရိပည။

အမည်ရလျက်။တည်ပစလောက်။ လက်အောက်ငါ့ဝယ်။ပညာ
ကျယ်သည်။တောင့်ကယ်လက်ျာ။ညာကနေတန်။ငါ့သားမွန်။ ။
ပြန်ပိမ့်ကောင်းတေ။မှတ်တုံလေလော့။ မေးပေသောခါ။ဆိုကုန်
လာသား။တကာအများ။ထိုပြည်သား၏။သုရားဟူသည်။စကား
ရည်ကို။အချည်ငါ့အား။ဖြုတ်ချည်းကြားက။ဝမ်းပါး ရွှင်ပ။ ဗီတိ
ဝလျက်။ ။ချစ်ထလွန်စုံမက်၏တည်း။

၁၃၉။ ဒီပက်ရာ။မြတ်စွာအဖျား။ဘုရားရှင်စော။ပွင့်မည်
ဩဟု။ အဆောတလျှင်။ ဆိုချင် ဂွေးဂွေး။ ငါ့ထံဝေး၍။ မမေး
ကောင်းလျှင်။ ခံတွင်းအသောင်း။ ကြားလတ် ရှောင်းသော်။ နှစ်
ထောင်းကြည်စွာ။သုမေခါအား။ပက်ပါဦးကြို့။တောင်စခိုသည်။
ချောင်းလျှိုဆည်ကန်။ရေပြည့်အနံ့သို့။ချစ်ဝှန်သည်းမှ။ကြောမြင်
စသည်။ကြွကြွဖြိုးဖြိုး။ နှလုံးနိုး၍။တန်းခိုးကြီးခေါင်။တောင်ထက်
မက။သုံးလူ့ဘကို။ နားဝစကား။ဖြစ်သံကြားက။ ဘုရားဘုရား။
လန့်တကြားလျှင်။ဆိုများတုံတုံ။ကိုယ်ပြည့်ရုံမျှ။ မငုံလေစေါက်။
ဝမ်းမြောက်စွာလွန်း။ အခွန်းခွန်းလျှင်။ ။ဥဒါန်းနှုတ်မှ ပွက်၏
တည်း။

၁၄၀။ ကျေးဇူးများကြွယ်။ အမြိုက်ကယ်လျက်။ လူဝယ်
ဘုရား။ ထွန်းလတ်ခြားဟု။ မကြားစထောင်း။ လူအပေါင်းတို့။
မညောင်းစေငေါ်။ဆိုလတ်သော်လျှင်။ ထိုရော်အခါ။ ရသေ့ ငါ
အား။ သဒ္ဓါလည်းပွား။ လွန်ပြတ်သားလျက်။ ကြိမ်များ ဖန်ရာ။
အခါခါတ်။ကျက်စွာကြည်ထွ။ဆီဝယ်ကျသား။မိုင်းဆွရည်ယို။
ရွမ်းရွမ်းစိုသို့။ ပွက်ဆိုဖန်ဖန်။ အသံဝှန်၍။ အမွန်နှုတ်နား။ ထို
စကားကြောင့်။ ရေသားခပင်း။အသည်း ချည်းမျှ။ ။ချစ်တွင်း
ထဲချောင်နက်၏တည်း။

မဟာဇနဗျာကရဏခန်းပိုဒ်ရေ ၇ ပြီး၏။

၁၆။ မဂ္ဂသောဓနုပိန္နာခန်း။

(၇) တတ္ထဌတွာဝပိန္နေသိ။ တုဋ္ဌောသံဝိဂ္ဂမာနသော။ ဣဓ
ဗိဇာနိရောပိဿံ။ ခဏောဝေမာဥပ္ပဇ္ဇဂါ။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရေ။ အတံ၊ ငါသည်။ တတ္ထ။
ထိုကောင်းကင်မှသက်ရာအရပ်၌။ ဌတွာဝ။ ရပ်၍သာလျှင်။
တုဋ္ဌော။ နှစ်သက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ သံဝိဂ္ဂမာနသော။ အံ့
ဘွယ်သေဝါစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပိန္နေသိ။ ကြံ့ပြီ။ အဟံ။ ငါသည်။
ဣဓ။ ဤဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရင်း၌။ ဗိဇာနိ။
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့ကို။ ရောပိဿံ။
စိုက်ပျိုးအံ့။ ခဏော။ ကိုးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောဗုဒ္ဓ၊ ပြာ
ဒဓဏကို။ မာဥပ္ပဇ္ဇဂါမာတိက္ကမိ။ မလွန်စေလင့်။ ဣတိ။ သို့။
ပိန္နေသိ။ ကြံ့ပြီ။

၁၄၁။ လေးထွေပင်လယ်။ မြစ်သဘွယ်သို့။ နက်ကျယ်
ချောမော။ ငါလျှင်ဟောသား။ သဘောလေးဆ။ ဂမ္ဘီရကို။ မကျချံ
နေ။ ငါ့ဝယ်ဖြေမှ။ စေ့ရေဆန်းထုတ်။ မြန်သားနှုတ်ဖြင့်။ မယုတ်
မကျန်။ သိမှုပွန်၍။ ကေနိစွဲသုံး။ ထုံးဖြစ်အောင်သာ။ ဆိုတွင်းနာ
လျက်။ ပညာအရောင်။ သဃီာဘောင်၌။ လက်စောင်ကြိုးကြား။
မေးထောက်ထားသည်။ ငါ့သားရှင်မွန်။ ဂုဏဝန်။ ။ မကျန်စွဲ
ချိုး။ နာခံမှီး လေ့။ ရင်တီးလက်သပ်။ လန့်တပြတ်လျှင်။ သံကြပ်
တဆို။ သက်လုံဖိုလျက်။ ကြည်ညိုမြတ်စွာ။ စေတနာဖြင့်။ ထိုခါ
တန့်တီး။ ရပ်တံ့ပြီးသော်။ ဘုန်းကြီးရှင်ဘ။ ရသေ့ထွက်ကား။ နှိုင်းဆ
အားသံ။ ဤသို့ကြံ့၏။ အကမ္ဘာဘာ။ သဇ္ဈိာသဇ္ဈိ။ ကုဓေဆုံပိုင်း။ အ
တိုင်းမသိ။ စမရှိသည်။ ဇာတိဘဝါ။ သံသရာ၌။ ခန္ဓာလည်းမည်။
ဤကိုယ်သည်လျှင်။ မည်မည်ရှားရှား။ အသားမမြီး။ မလွဲးမချွတ်။
ဖြစ်လှည့်တတ်လျက်။ သူမြတ်အထံ။ တမ်းမခံတည့်။ သေပျံ့ပျက်
စီး။ ဦးလေးပြီးမျှ။ မြေကြီးအားသာ။ စီးပွားရှာသည်။ ။ မြင့်ကြာ
ယခေါင်ထက်တိုက်တည်း။

၁၄၂။ တက်တိုက် ယခေါင်။ရှေးအယောင်သို့။ နောက်
 နောင်သော်လည်း။ ဤတူနည်းလျှင်။ အချည်းလွန်လေ။ ရှင်သေ
 မျောပါး။အဖြစ်များဝယ်။ဘုရားလူတွင်။ ပွင့်ငြားကျင်လည်း။အ
 ကြင်သောခါ။ငရဲရှာ၌။ပူဆာမြီးမြီး။မီးကျီးအလျှံ။ဟစ်ကြွေးသံ
 နှင့်။မခံချီအောင်။ အနှောင်ငါးပါး။ ဝပ်လျားပက်လက်။ ထိုးနှက်
 ကလိ။ဆင်းရဲတိလျှင်။မျက်စိတမိတ်။ဆံဆယ်စိတ်မျှ။ မရသက်
 လုံ။ ဇံကြိုက်ဆုံအံ့။ ထိုထုံသောခါ။ သူငါချင်းသင်။ မြတ်ချစ်ရှင်
 အား။ကိုယ်ထင်ပက်ပါ။တွေ့ရစာကား။ ။ဝေးစွာ မထိုက်မ
 လိုက်တည်း။

၁၄၃။ ထိုမှတပါး။ ရင်တွားငုံတုံ။ မှောက်ခုံ လည်းသွား။
 မြင်းကွေးနွားသို့။ခွါဖျားတုံးမျှ။ပခုံးကျောဆစ်။ကွာချစ်အရေ။ နေ
 တိုင်းစေလျက်။တပေလျည်းလျည်း။အညည်းအဆဲး။ရိုးမဲးကျော
 ဖိန့်။ဦးထိန်တကြွား။လန့်ကြားလျက်ပင်။ အသက်ရှင်၍။ သို့စင်နေ
 ရေ။အသေသုံးဆောင်။ ပြုလျှင်အောင်လည်း။ ငါ့တောင် ငါ့ရေ။
 တောင်းပန်ထွေဖြင့်။ပလေလက်ချား။မတတ်အားသည်။ ကွေးနွား
 မကျန်။တိရ နွှာန်မျိုး။အဟိတ်ဆိုးတွင်။ အကြင်သောခါ။ ကြမ္မာ
 ဖို့ဆုံ။ဖြစ်ချေတုံအံ့။ လူ့ဘုံရှင်တော်။ထင်ရှားသော်လည်း။ မြတ်
 တော်ဝင်ဆေး။ပြုဘွယ်ရေးကား။ ။ဝေး၏သို့စည်အခိုက်တည်း။

၁၄၄။ အထူးအထူး။အံ့မှူးရုပ်ပြင်။ အသွင်ပိုက်သိုက်။ မီး
 မြိုက်လောင်ဖုတ်။ ထန်းပင်ငုတ်သို့။ ရှပ်ပြုတ်ကိုယ်ရေ။ မွေမွေ
 ကျည်းမြောင်း။နှုတ်လည်ချောင်းကား။အပ်ကြောင်းမျှသာ။ရှိခြင်း
 ရာဖြင့်။ဝမ်းမှာအားသစ်။သူယုတ်ငြိမ်လည်း။ အပြစ်တချို့။ထို၏
 မြို့တုံ။အုံအုံလိုက်ပြေး။လူငြိမ်ကြေးနှင့်။ တံထွေးညှိငေါက်။ ခြွေး
 ခန်းပေါက်မျှ။ စားသောက်ရကြိုက်။ အမြိုက်နှင်းနှိုး။ ဘုတ်ပြိတ်
 မျိုးက။စသည်များဖြင့်။ပြိတ္တာခွင်၌။အကြင်ရောခါ။ ကြမ္မာလည်း
 နှိပ်။မွတ်ထိပ်ရှားဆောင့်။တဖျင်နှောင့်လျှင်။ပြိတ်တောင့်ပြိတ်တာ
 ယုတ်မာကျည်းမြောင်း။ဖြစ်ချေရှောင်းအံ့။ အသောင်းများစွာ။ထို
 အခါ၌။လူ့ရှာရှင်တော်။ ပွင့်ငြားသော်လည်း။ မြတ်စော်မနံ။ ကု

သိုလ်ကံဖြင့်။ မဆံဝေးစွာ။ အကျတ်မှာကား။ ။ မရာသက်ဆုံး
ထက်တိုက်တည်း။

၁၄၅။ ကမ္ဘာအပေါင်း။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ အခေါင်
ရှည်လွန်။ ကာလဝန်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်တဆူ။ ဟူချင်ဘွယ်တိ။ ထိုသို့ရှိ
လျက်။ မိမိကြမ္မာ။ ကုန်လခါသော်။ ပမာမည်သည်။ ဤလူပြည်၌။
ကြီးရှည်လံစား။ မြင်းကျွေးခွားသို့။ တပါးမရောက်။ မိုးအောက်လူ
မှာ။ ဤရပ်ရွာသို့။ ကျလာတပုံ။ ဖြစ်လတ်ကုံသည်။ လေးဘုံမြို့ဟူ၍
ရပ်မဲ့ရွာနှင့်။ မဟာကပ္ပ။ ငါးရာမျှလောက်။ အစောက်ရှည်တတ်။
သညသတ်ဟု။ ရပ်ခတ်စံတည်း။ သက်မဲ့ပြည်ကား။ မည်သည်
ပမာ။ နှိုင်းရာမဲ့ရှောင်း။ ထူးဆန်းကောင်းလည်း။ အကြောင်းချို့တဲ့။
ရပ်မဲ့သက်မဲ့။ ဖြစ်ခဲ့ရကား။ ဘုရားရှင်တော်။ ချွတ်ခဲးလှော်၏။ ထို
ရော်အလား။ ရပ်နှစ်ပါး၌။ ရှည်လျားသဖြင့်။ ကြိုက်သင့် စည်
တွင်။ အကြင်သောခါ။ ဖြစ်လေပါအံ့။ လူရွာဘုရား။ ကြိုက်လတ်
ငြားမူ။ ။ တို့အားမှန်းမသိလိုက်သတည်း။

၁၄၆။ ပစ္စန္နရာဇ်။ အရပ်ဖြစ်နိုင်။ ဇနပိုက်ဖြင့်။ မိုက်မိုက်မဲး
မဲး။ ပြည်မပွဲ၌။ ဝဲးမကူးလျှင်း။ တော်တွင်းပီပီ။ ဒုဿီ တထွမ်းရှင်ချစ်
မြတ်စေ။ ဟောသည်နှုတ်လွတ်။ မုက္ခပါဌ်မှ။ လက်လွတ်တထွေ
ဖုတ်တရွှေသို့။ နေရေမခြာ။ ပါဏာတိပါတ်။ မိတတ်သရွေ။ မ
တွေ့အံ့သည်။ တမည်သာမြို့။ ထိုသို့ဤသို့။ ဖွဲ့ဘို့မပြတ်။ သတ်ခတ်
ညှစ်ရေး။ အရိုးဆွေးမျှ။ သက်မွေးယုတ်မာ။ မိစ္ဆာဇီဝ။ ငယ်က
ထက်တိုက်။ အမိုက်မြက်စား။ နွားတရထည်။ တောင်သူပြည်
တွင်။ အကြင်ရောခါ။ ဖြစ်ချေပါအံ့။ သစ္စာပွင့်ငြား။ ရှင်စောများတို့။
တရားပါဠိ။ ဆီဖီးညှိလျက်။ မဏ္ဍိမတိုက်။ ပြည်ကြီးနိုင်လျှင်။ အ
မြိုက်နိဗ္ဗာန်။ ထိုခါညွှန်မူ။ ရပ်စွန်ပြည်နား။ တောတွင်းသားမှာ။ ။
မပွားကုသိုလ်စရိုက်တည်း။

၁၄၇။ ဥပဓိဖြင့်။ မရှိချို့တဲ့။ ရပ်ဝါမဲ့တည့်။ တဖွဲကိုယ်
ပြောင်။ ငေါင်းအယောင်လျှင်။ လင်းတောင် လင်းကန့်။ ခြေဆွန့်
လက်ခိုင်။ မြင်းကျိုးယိုင်သို့။ နေထိုင်သွားလား။ မအားချည့်နည်း။

ကြည့်လည်းမမြော်။ ခေါ်လည်းမသိ။ မရှိလုံး။ သစ်တုံးတဆူ။ လူ
ရုပ်မပီ။ မညီအင်္ဂါ။ ဝမ်းတွင်းပါဖြင့်။ ပညာဖန်ဖန်။ အတလုံလျှင်။
တုန်တုန်ချက်ချက်။ မငက်စကား။ တတ်အားခလို။ နင်သည်ကိုယ်
ဟု။ တဆိုနေရေ။ ပြုလျက်နေသည်။ အသေထက်တိုက်။ ပစ်သား
နှိုက်ဝယ်။ အကယ်ကယ်လျှင်။ အကြင်သရော်။ ဖြစ်ချေသော်
လည်း။ သုံးဘော်သနင်း။ တရားမင်းအား။ ပွင့်စည်ငြားမှု။ ရှုံးပါးခဲ့
တုံ။ အင်မစုံသော်။ မကုန်စွာ။ ဘူးရစာမျှ။ ။ ကျန်ရာထိုရော်
အကြိုက်တည်း။

၁၄၈။ တက္ကနွန်းကြီး။ အချည်းနှီးလျှင်။ မတီးမရာ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ယူမှီးမိ၍။ မပြုမစွန်း။ ဂုန်းဂုန်းမွန်းလျက်။ အမွန်းမထင်။ နရက်ခွင်၌
အကြင်မျှသောက်။ ရုပ်မပျောက်အံ့။ တတောက်ပတ်ပတ်။ သံသာ
ဝင့်မှ။ မကျွတ်သစ်ငုတ်။ ခလုတ်တံသင်း။ တံရုန်းဆင်းသို့။ ပေါ်
ခြင်းမဖြစ်။ အမှုငြိမ်ဖြင့်။ နှစ်ဆစ်လူမှာ။ မပြုလာတည့်။ ကမ္ဘာကြေ
ညက်။ လောင်သုဉ်း ပျက်လည်း။ အဆက်မပြတ်။ လောကဓာတ်
များ။ တပါးကျန်ရာ။ ခံရကာလျှင်။ မကွာဆင်းရဲ။ အိုးထဲဖက်
ထစ်။ ဥချိုးဖြစ်သည်။ အပြစ်လူတွင်။ အဝင်လည်းမှား။ ကြိုက်လေ
ငြားမှု။ ဘုရားအပေါင်း။ အသောင်းလူရွာ။ ပွင့်ကုန် စွာလည်း။
ကျောက်ပျာ ရေထဲ။ ပေါ်ခဲသည်နှယ်။ ဖူးရဘွယ်ရေး။ ။
ဝေး၏ထိုခါဝယ်၌တည်း။

၁၄၉။ ဘုရားဟူသား။ မပူနေရောင်။ ခါတိုင်းရှောင်၍။ မိုက်
မှောင်ချည်းသာ။ လူတို့ရွာတွင်။ တဏှာမြူခဲ။ ဆီးနှင့်ဖွဲတီး။ မစဲ
ထက်ကြပ်။ စွတ်ဖပ်ဖပ်လျှင်။ ဖြူလှပ်စင်ငေါ်။ လွန်ခက် လှော်
လျက်။ အမြော်နည်းစွာ။ ပညာမကြည်။ သန်လည်မျက်ဆန်။ နိဗ္ဗာန်
မဂ်ဖိုလ်။ ရောင်ကိုယ်မဝင်း။ အလင်းမရှိ။ မှောင်တိအမြွေး။ ငြိမ်
ကြေးအတည်း။ ရိရိသည်းလျက်။ တည်းတည်းတောသား။ သူ
ရိုင်းလားသို့။ ရှည်လျားကုဇေ။ သန္ဓေကမ္ဘာ။ သည်းသောခါလည်း။
မိစ္ဆာနှောင့်ရှက်။ သန်းခေါင်နက်သား။ ညည့်လျက်မကဲ။ လူခဲး
တို့။ တွေခဲးစွာလှ။ သုံးလူ ဘဟု။ ဩဇာတမည်။ ကြားအံ့သည်မျှ။ အ

ခြည်မထင်။ မှောင်တင်တင်ဖြင့်၊ ချစ်ရှင်တို့အား။ ဘူးသည်ထား
ဘိ။ ။နားမျှလေမသိမ်းထိုက်တည်း။

၁၅၀။ ဤသို့သင်းသီး။ အရှုံးကြီးလျှင်။ ပွင့်နိုးသစ္စာ။ ဘာဝ
နာ၏။ အရာမဟုတ်။ တာဆုတ်ဝေးလံ။ ကြံသော်လဲယည်း။ မချည်း
မစေ့။ မေ့မေ့ ကျန်ကျန်။ လွန်လှည့် ကာကာ။ အခါရှည်လျား။
ဘုရားကိုပူး။ မဖူးပါအပ်။ ဤရှစ်ရပ်၌။ အလပ်လူပစ်။ မဖြစ်လေ
ကျင့်။ အခန့်သင့်သော်။ ပွင့်သည်အကြိုက်။ ဖူးရထိုက်၏။ တိုက်
ရိုက်ကိုယ်ထင်။ ဤဖြစ်တွင်၌။ ချစ်ရှင်ဘုရား။ မြတ်စောဖျားကို။
ငါ့အားထူးတည်။ တွေ့အံ့သည်ကား။ ။အကြည်ယခုဆိုက်
ဆိုက်တည်း။

၁၅၁။ သိမြင် ကောင်းကျိုး။ လူပြိန်းမျိုး ထက်။ တန်းခိုးနှု
ဘော်။ အမြော်လည်းမှန်။ ဂုဏ်ဖြင့်လွန်၍။ ဈာန်အဘိညာဉ်။ ယှည်
သောစည်နှိုက်။ အလိုက်သင့်ပါ။ ကြိုက်စွာဘိမော။ သဒ္ဓါပြော
လျက်။ ရှင်စောနှင့်ငါ။ ဤအခါကား။ ပမာနှိုင်းနှုန်း။ စိုက်ခါတုန်း
ဝယ်။ ရွာဆုန်းတန်းခိုး။ မျိုးနှင့်မိုးသို့။ ဘုန်းမျိုးစေ့ဖြန့်။ အခန့်သင့်
လှ။ လိုတတလျှင်။ ယခုထင်၏။ လျှင်လျှင်နိဗ္ဗာန်။ မလွန်သောကြား။
ကျိုးများပေးမြေ့။ ချမ်းသာစေ့ကို။ ကြွေကြွေ အားရ။ ဤဝယ်ချ
အံ့။ မဆွေမလက်။ ဖြစ်အံ့သံသာ။ နောက်နောင်ခါတွင်။ ခန္ဓာနှောင်း
ကျန်။ စုန်ဆန်ဤကိုယ်။ ရှည်လေလိုလည်း။ ကုသိုလ် ထုပ်ကြီး။
နံတောင် နှိုးဖြင့်။ ပွားစီးသင့်နိုင်။ တံခဲခိုင်းက။ ရှယ်တိုင်း ကျ
လျက်။ ခုမှနောက်၌။ လှမ်းကာမီမိမ့်။ လောကီလောကုတ်။ ချမ်း
သာရုတ်အား။ ။မယုတ်တဝှမ်းတဆိုက်တည်း။

၁၅၂။ ပမာနှိုင်းချ။ နှုန်းနှုန်းဆအံ့။ ဘူမနက်သန်။ မြေကြန်
သိပြီး။ လုပ်ပွန်းတီးသည်။ အသီးစားလေ့။ စိုက်မိရွေလျှင်။ တစေ့
အတွက်။ တပင်နက်ကို။ ပုတ်ကက်သရိုင်း။ ထည့်မနိုင်မျှ။ လိုတိုင်း
ရသို့။ ကြားကလူတွင်။ ယုတ်မြတ်အင်ကို။ နားတင်သိကြို။ ငါလျှင်
တုံ့လည်း။ ငုံ့စုံပြစ်မိ။ အနံ့သိအလား။ ရှည်လျားကမ္ဘာ။ သံသရာ
တွင်။ အကြင်မျှလောက်။ မပျောက်ခန္ဓာ။ ရင်းချာသန်သန်။ နိဗ္ဗာန်

မြေခိုင်၊မတိုင်သရွှေ။ ဂုဏ်မျိုးစေ့ကို။ လွေ့လွေ့မျှားမျှား၊စိုက်
မြှုပ်ထားလျက်။ဘုရားသခင်။ ဤချစ်ရှင်ဝယ်။ ခုခါရှယ်၌၊လို
မယ်လိုတောင်း။ စုံစေ့ကောင်း၏။ရိုးနှောင်းသန်ထင်။ ဤတွင်မေ့
ကျန်၊လည်မှလွန်သော်။ မထွန်မြေအား။ ကြေးချေမှားသို့။ မပွား
နောက်ရှုန်း။ကာလသုဉ်းဝယ်။ရွာဘုန်းဘုရား။ ကြိုကြားပွင့်ခဲး။မ
ကြိုက်ဖဲးမူ။ တကဲးတကဲး။ အမြီးမဟုတ်။နှောင်းနှောင်းယုတ်အံ့။
နောက်ဆုတ်မျိုးနည်း။အရှည်ဆည်းသော်။ ။အချည်းမရှိစေ
ထိုက်တည်း။

၁၅၃။ ဤသို့ကြံစည်။ မှီလည်းရေးခြား။ အပြားပြားဖြင့်။
ဝန်းလျားတံ့ပြီး။ရသေ့ကြီးကား။ခရီးပြုပြင်။လူတို့တွင်၌။ဘော်ဝင်
ရိုင်းပင်း။ အဖြင်းဖြင်းလျှင်။ လုပ်ခြင်းနှိုးနှော။ အရောရောသော်။
စိတ်စောပြတ်ပြတ်။ မကြည်ညွတ်တည့်။ ချောခတ်အရာ။ ဝတ်
ပိုင်ကာသို့။ ဖြစ်ရာဘိနိုး။ ကိုယ်တိုင်ရိုးလျက်။ ကျိုးကျိုး ကျည်
ကျည်။ပြုအံ့ရည်၍။ ။တတည်လုပ်ချေတောင်းပါလေတည်း။

မဂ္ဂသောခနဗိန္ဒာခန်းပိုဒ်ရေ ၁၃ ပြီး၏။

၁၇။ ဩကာသဒါနခန်း။

(ဂေါ) ယဒိဗုဒ္ဓဿသေါဓေထ။ဇေကောကါသံတဒါထ
မေ။ အဟပိသော ဓယိဿာမိ။ အဉ္ဇုသံ ဝဇ္ဇမာယနံ။ ။
ဘောန္တောမနုဿာ။အိုလူများတို့။ တုမေ။သည်။ ဝဇ္ဇမာယနံ။
ဝဇ္ဇမာယနဟုဆိုအပ်သော။အဉ္ဇုသံ။ခရီးကို။ ယဒိသောဓေ
ထ။အကယ်၍ သုတ်သင် ကုန်အံ့။ ဇေ။ ဤသို့သုတ်သင် ကုန်
သည်ရှိသော်။ မေ။ငါ့အား။ ဇေကောကာသံ။တခုသောအရပ်
ကို။တဒါထ။ ပေးပါကုန်လော့။ အဟံဝိ။ငါသည်လည်း။ဝဇ္ဇ
မာယနံ။ ဝဇ္ဇမာယနဟုဆိုအပ်ကုန်သော။အဉ္ဇုသံ။ခရီးကို။
သောဓယိဿာမိ။သုတ်လင်ပါအံ့။

၁၅၄။ ကမ္ဘာကြေညက်။ အဆက်ဆက်လျှင်။ ခေါ်သက်
 ခေါ်သီ။ ခေါ်ဘဏီက။ စသည်များစွာ။ မဟာကထာနိ။ သင်္ချေလွန်
 ချ်။ ကိုင်ကန်ရေတွက်။ ဂဏန်းဆက်လည်း။ စက်သံသရာ။ အစ
 စွာဟု။ သိဌာနဲးအင်။ ထိုမျှတွင်၌။ ထင်ထင်ဤဝယ်။ တွေ့သည်နှယ်
 သို့။ ဘုန်းကြွယ်ထိုက်ထိုက်။ မကြိုက်စေတောင်း။ ယခုနှောင်းမှ။ အ
 သောင်းကျေးဇူး။ ဘုရားဘူးသည်။ ယဉ်ပူးမြတ်ဘော်။ အိုသူတော်
 တို့။ ကော်ရော်ရိုညွတ်။ အသက်ပြတ်မျှ။ ဆွတ်ဆွတ်ဝမ်းမြူး။ ကြည်
 မူးကြည်ရာ။ သဒ္ဓါချက်ချက်။ ကုသိုလ်စက်တိ။ တက်သည်စင်စင်။
 သိဒ္ဓိတင်လျက်။ ဒီပင်္ကရာ။ မြတ်စွာရှင်စော။ ပွင့်သည်ဩဟု။ ငါ
 ပေါ်ထင်ဟုန်။ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို။ ပတုန်ပလဲ။ အကြွင်းမဲ့လျှင်။ လေး
 တွေ့အညီ။ ကျောက်ဖျာချိုသို့။ စိစိ လျှည်လျှည်။ ယခုစည်၌။ မေ့
 ယှည်မကျန်။ သင်တို့ပြန်သည်။ ။ ယုံတန်အချင်းခပ်သိမ်းတည်း။

၁၅၅။ ယုံတန်အချင်း။ သတင်းနှုတ်ရည်။ ပြန်လတ်သည်
 နှင့်။ အံ့ခြည်သင့်ထွ။ ဤလမ်းမကို။ မဆွှေရှေးဖျား။ ဘုရားလက်ဦး။
 ဖူးသဉ်ဒီဒီ။ အညီကြိုပမ်း။ အားလုံးမွမ်းမျှ။ ငမ်းငမ်းသယ်ချင်။ လုပ်
 သည်မြင်သော်။ သင်းဝင်အထူး။ ဝမ်းမြူးပါလျှင်း။ ငါတပင်းတုံ။
 ဤယင်းသင်တို့။ လုပ်၏သို့ကို။ နှစ်လှိုဇောပြေး။ ပြုချင် သေး၏။
 ဆွမ်းကျွေးနိမန်။ တောင်းပန်သောအား။ မြတ်ဘုရားကို။ သွားစိမ့်
 ရည်ရည်။ သုတ်သင်သည်တည့်။ ထူးတည်ရှေ့ရှု။ ကယ်မှန်မူ
 ကား။ အလှူငါအား။ တတို့ထားလေ့။ ပေးငြားပါသော်။ အဘော်
 ငါလျှင်။ သင်တို့ခွင့်၌။ ဝင်၍လည်းကောင်း။ ပြုပါရှောင်းအံ့။
 နှစ်ထောင်းရိုင်းရိုင်းပင်းပင်းတည်း။

ဩကာသဒါနခန်းပိုဒ်ရေ ၂ ပြီး၏။

၁၈။ တာပသမဂ္ဂသောဓနခန်း။

(ဂေါ်) အဒိသုတေမမေဓကာသံ။ သောဓေတုအဉ္ဇုသံ

တဒါ။ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိစိန္တန္တော။ မဂ္ဂံသောဓေမဟံတဒါ။
 သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ တဒါ။ ထိုသို့ခွင့်တောင်း
 သောအခါ၌။ တေ။ ထိုရမ္မဝတီ ပြည်သူတို့လည်း။ အဇ္ဈသံ။
 ခရီးကို။ သောဓေတုံ။ သုတ်သင်စိမ့်သောငှါ။ မမ။ ငါအား။ သြ
 ကာသံ။ တခုသောအရပ်ကို။ အဓံသု။ ပေးကုန်ပြီ။ တဒါ။ ထိုသို့
 ပေးသောအခါ၌။ အဟံ။ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ။ ဘုရား
 ဘုရားဟူ၍။ စိန္တန္တော။ ကြံ့လျက်။ မဂ္ဂံ။ ခရီးကို။ သောဓေမိ။
 သုတ်သင်၏။

၁၅၆။ ပဋိသန္တိဒါ။ မဂ်ပညာဖြင့်။ သစ္စာအနက်။ ဆွဲခြေခံ
 ချက်ကို။ လက်ထက်ဥသျှစ်။ ဆုပ်ပစ်ရှိရှား။ ရှေ့ဝယ် ထားသို့။
 တတ်အားသဘော။ ငါ့သားစောတို့။ နှစ်နောတိုင်တိုင်။ သိမြင်နိုင်
 လည်း။ ဆွယ်ဖြိုနှစ်ယောက်။ မမြောက်လျှင်းပဲ။ ငါသိကဲးသည်။
 နက်နဲပညာ။ သာရိပုတ္တရာ။ ။ တောင်တာဝေငှ။ လမ်းမသုတ်
 သင်။ ဖိုစည်တွင်၌။ လုပ်ချင်ဖြိုးဖြိုး။ နှလုံးနိုး၍။ လူမျိုးသက်ဝေ။ ခံပေ
 သဖြင့်။ ခွင့်မူပါကြောင်း။ ဤသို့တောင်းသော်။ သူကောင်းသူနုပ်။
 မြေလုပ်မဟူ။ မင်းလျှင်မူလည်း။ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ။ သယ်ကြအ
 ပြား။ သူတော်များကား။ ငါ့အားတောင်တာ။ ပေးကုန်ပါသည်။ ။
 မသာရေရေညွန့်ညွန့်တည်း။

၁၅၇။ အခေါင်တန်းခိုး။ ဖန်ဆင်းမျိုး၌။ ခိုးသို့လည်းမွေ့။
 တတ်အားလေ့သည်။ ရသေ့မြတ်စွာ။ သုမေခါကား။ ထောင်ရာ
 အများ။ ကိုယ်ကိုပွား၍။ ဘုန်းအားရှေးရှေး။ လက်မနှေးနှင့်။ အရေး
 ထင်ဖြူ။ ပြီးလွယ်ခဲ့သော်။ ချဲ့ပြန်မတတ်။ ဖြစ်တို့တတ်၏။ ခဲမြတ်
 ရာရာ။ လုပ်စေပါဟု။ တောင်တာရှုကြည့်။ နတ်နှုတ်တည့်သို့။ အ
 ပြည့်ရေလောင်။ နက်ချောင်တံစီး။ မသာကြီး၌။ ခြားဆီးပါကြ။ အ
 ရာချသော်။ လမ်းမထိုယင်း။ ငါ့တာခင်းကား။ စင်းစင်း မကြည်။
 လူမည်မည်သော်။ တောင်လည်အကြံ။ အရှုံပါပါ။ လက်နှင့်စွာ
 ဟု။ ။ ပြုငှါမဝံပေတန်တည်း။

၁၅၈။ အလွန်တင့်ကဲ။ အခဲအခဲ။ စွန့်စားရဲလျက်။ နက်

နဲးရာရာ၊ သဒ္ဓါစောပြေး၊ ကြံခြင်းလေးမှ၊ ကျိုးပေးလည်းကောင်း။
အလောင်းအကဲး၊ ရမြီးဇကန်၊ မှန်တုံရကား၊ သုံးပါးချမ်းသာ၊ ရွေး
ချယ်ရာ၌၊ လိမ္မာယုတ်မြတ်၊ သိတင်းဝတ်ကို၊ သိတတ်ကိုယ်ရည်။
ငါတုံသည်လည်း၊ ဖို့စည်မြေရာ၊ လုပ်တွင်းနာက၊ ချမ်းသာအစေ့။
လိုရုံတွေအံ့၊ ရသေ့နောင်ရှင်၊ ဤသည်တွင်ဟု၊ ပေါင်းပင်တံစီး။
ထိုခရီးကို၊ ဘုန်းကြီးရှင်ဘ၊ အဘို့သေသော်၊ အားရစွာဆုံး၊ ခိုင်ကျည်
သုံးသည်။ ။ နှလုံးတောင်ကြီးသဏ္ဌန်တည်း။

၁၅၉။ လူနတ်အပေါင်း၊ ဆုတောင်းအားသွန်၊ စုံမက်တန်
သည်၊ နိဗ္ဗာန်ထက်တိုက်၊ ချမ်းသာမြိုက်ကား၊ ခါးပိုက်ဥစ္စာ၊ ထုပ်
သင်္ဃါမျှ၊ ကြာစနိုးရှောင်း၊ ရလွယ်ကောင်းလျက်၊ အကြောင်းသိ
တဉ်း၊ ခက်စွာသည်း၍၊ အားနည်းသဒ္ဓါ၊ တောင်းကာမပြည့်၊ ဖြစ်တုံ
၏ရှင်၊ လည်ရှည်တိုင်အောင်၊ တံစီးဘောင်လည်း၊ ရှောင်ဘွယ်
မရှိ၊ ညီအောင်ညှိအံ့၊ တရိဘဝါ၊ ဘော်သုံးရှု၌၊ ချမ်းသာသုံးဆီး။
နောက်ကိုမှီးသော်၊ ခရီးတကွေး၊ ငါ့ဘို့ ပေးသည်၊ လုပ်ရေး
ဆောင်ငန်း၊ ဤတာခန်းကား၊ ကောင်းကန်းမဟုတ်၊ ယုတ်တုံသေး
ရှင်၊ ပြီးရေးအဘ၊ ကြိုးကောင်းစွဟု၊ ချီကြွမြှောက်စား၊ ရသေ့ပျား
ကား၊ ဘုရားဘုရား၊ ပွက်စကားဖြင့်၊ ကိုယ်အားနှိုးဆော်၊ ပင်ပန်း
ဖျော်လျက်၊ ထိုရော်မြေမိုး၊ သယ်ချီပိုးသည်။ ။ လုပ်ရိုးတအား
တအန်တည်း။

တာပသမဂ္ဂသောဓနခန်းပိုဒ်ရေ ၃ ပြီး၏။

၁၆။ ပိဏ္ဍာစာရပဝေသနခန်း။

(ဂံ) အနိဗ္ဗိတမမောကာသေ။ ဒိပင်္ကရော မဟာမုနိ။
စတူဟိသတသဟသေဟိ။ ဆဋ္ဌာဘိညေဟိတာဒိဟိ။ ခိဏာ
သဝေဝိမလေဟိ။ ပဋိပဇ္ဇိအဇ္ဈုသံဇိနော။ ။ ပစ္စုပ္ပန်နာ
ဝတ္တန္တိ။ ဝတ္တန္တိဘေရိယော ဗဟူ။ အာမောဒိတာနုရမဉ္စူ။ သာရ
ကာရံပဝတ္တယံ။

သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ မမ။ ငါ၏။ ဩကာသေ။ အ
ခွင့်သည်။ အနိဗ္ဗိတေ။ မပြီးမီလျှင်။ ဖိနော။ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်
တော်မူပြီးထသော။ ဒိပင်္ကရာ။ ဒိပင်္ကရာအမည်တော်ရှိထသော
မဟာမုနိ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတုဟိသတ သဟဿေဟိ။
လေးသိန်းအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်ထသော။ ဆဋ္ဌာဘိညေဟိ။ ခြေ
ပါးသောအဘိညည်နှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော။ တာဒိဟိ။ သည်းခံ
ခြင်းကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော။ ဝိမလေဟိ။ ကိလေသာတဦး
ဟူသောအညစ်အကြေးကင်းကုန်ပြီးထသော။ ဝိဏ သဝေဟိ။
ရဟန္တာတို့နှင့်။ သန္တိ။ တကွ။ အဉ္ဇုသံ။ ခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇိ။ ကြွတော်
မူ၏။ ။ ရမ္မဝတိဝါသိနော။ ရမ္မဝတိပြည်သူတို့သည်။ ဒိပင်္က
ရဿ။ ဒိပင်္ကရာဘုရားအား။ ပစ္စုပ္ပန်နာ။ ခရီးဦးကြိုဆိုကုန်၍။ အာ
ဝတ္တန္တိ။ ရှေးရှုလာကုန်၏။ ဗဟူ။ များစွာကုန်သော။ ဘောရိယော။
များစွာသော စည်စောင်းညှင်းတို့ကို။ ဝဇ္ဇန္တိ။ တီးကုန်၏။ နုရမရူ။
လူနတ်တို့သည်။ အာမောဒိတာ။ အလွန်ဝမ်းမြောက် ကုန်သည်
ဖြစ်၍။ သာဓုကာရံ။ ကောင်းချီးကို။ ပဝတ္တယံ။ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။

၁၆၀။ သတ္တနိကာယံ။ လူရပ်ဝယ်၌။ ရွေးချယ်အလွတ်။
ပညာထွတ်ဟု။ မှတ်ပြီးသသူ။ ထိုမျှလူနှင့်။ နှစ်ဆူပြိုင်တွေး။ ရည်
ထူးသွေးလည်း။ အလေးနိမ့်ကျ။ ဆွဲခြောက်ဆထက်။ လက်ရတိုး
လွန်။ သူမတန်သည်။ အမွန်သိမြင်။ ငါ့ဝယ်သင်၍။ ဝမ်းတွင်သို
ထား။ ပညာများသည်။ တရားစိုးမှု။ ငါ့သားဦး။ ။ ကျေးဇူးမွေ
လျော်။ သာဓုဘော်ဖြင့်။ ရှင်ကျော်အရဟံ။ နားပါးခံလေ့။ နင်းကျွ
တံစီး။ ရွှံ့ခရီးကို။ မပြီးပါခင်။ ဘို့စည်တွင်၌။ ဒိပင်္ကရာ။ မြတ်စွာရှင်
တော်။ သုံးလူ ဘော်ကား။ ထိုရော်အခါ။ မဟာသုဒဿန။ ကျောင်း
တော်မှလျှင်။ ကာလတန်ပြီး။ ထိုခရီးသို့။ ။ ဘုန်းကြီးကြွတော်
မူလတ်တည်း။

၁၆၁။ တန်းခိုးဘုန်းယသည်။ ဘိညည်ခြောက်ချက်။ စုံလျက်
ပက်လျှင်။ ငြိမ်သက်စိမ့်ချေ။ ဣန္ဒြေဖြင့်။ ပြစ်ပြေချုပ်တည်း။ ရေ
တင်စွည်းသို့။ ကြည်းကြည်းသွင်ပြင်။ စင်သားအညွန့်။ သားသား

ပြန်လျက်။ ရွှေသန့်သင်းချော။ ကျောရရောလျှင်၊ ရှင်စောအထံ။
 မွင်းမွင်းရံလျက်။ သည်းခံသက်သက်။ ရမ္မက်မြို့ကြေး။ မွဲမမြေး
 တည့်။ ရည်သွေးမင်းစံ။ ရွှေနှယ်ခံ၍။ ဝတ်ဆံဖားဖား။ ကြာသို့ထွား
 သား။ လျှာပါးကိုယ်ရည်။ အမည်မည်ဖြင့်။ ရွှေတည်နှိုင်းချက်။ ဇေတ
 ဒဂတိ။ သံမြွက်ဝှဲချိုး။ တင်ကုန်ပြီးသော်။ ထေရ်ကြီးအတိ။ သတ္တ
 ရိန္ဒ၊ ဇေဟိဘိက္ခ။ ကျွတ်ကုန်နူးလျက်။ ကျေးဇူးနံ့သာ။ မေတ္တာချိုး
 လိန်း။ မြတ်စောထိန်းသည်။ လေးသိန်းမျှလောက်။ မြောက်တု
 သဃိာ၊ ရဟန္တာလည်း။ နောက်ပါမကြွင်း။ မိုးလွှမင်းနှင့်။ ။ ထိန်
 လင်းကြယ်သို့ပြုလတည်း။

၁၆၂။ အစင်းအစင်း။ ဆည်းဆာခင်း၌။ ဖျားရင်း တိုင်
 အောင်။ ထိန်ထိန်လောင်သား။ တန်းဆောင်စတေ။ မီးနေခက်နေ
 သို့။ အထွေအထွေ။ တပည့်ရွှေနှင့်။ မြောက်ထွေရောင်ပုံ။ အစုံအ
 စုံ။ သက်တင်မြို့သို့။ ရွှေပုံပုထိုး။ နှင်းပန်းနိုးလျက်။ မိုးမိုးမောက်
 မေခံ။ တပ်ခွန်ဆောက်သို့။ ထွန်းတေခံထိုနှိုက်။ စောရောင်မြိုက်
 အား။ ကျိုက်ကျိုက်နန့်နန့်။ ဆီးတန့်ဦးကြို့။ ခရီးဆိုလျက်။ ထိတ်ပြို
 မွေးမှုန့်။ ကိုင်းကျွန်းတုန်မျှ။ လေဟုန်ခတ်နှောက်။ ပင်လယ်ချောက်
 သို့။ လက်မြောက်ခုံးမင်း။ သံလွင်ချင်းနှင့်။ ခွက်ခွင်းနင်းနောင်း။ စည်
 မောင်းငါးချ။ ခုရတပိုး။ ဆော်နှိုးအညီ။ သံဟိကျာကျာ။ ကောင်း
 ချိုးငြာ၍။ များစွာထိုရော်။ လူနတ်ဘော်တို့။ ။ ပူဇော်ကျိုက်ကျိုက်
 ဆုလတ်တည်း။

ပိဏ္ဍာစာရပဝေသနခန်းပိုဒ်ရေ ၃ ပြီး၏။

၂၀။ ပစ္စုပ္ပန်မနုဗုဒ္ဓပူဇာခန်း။

(ဂါး) ဒေဝါမနုဿေ ပဿန္တိ ။ မနုဿာပိစဒေဝတာ။
 ဥဘောပိတေအဇ္ဈလိကာ။ အနုယန္တိတထာဂတံ။ ။ ဒေဝါ
 ဒိပ္ပေဟိတုရိယေဟိ။ မနုဿာမာနုသက္ခေဟိ။ ဥဘောပိတေ
 ဝဇ္ဇယန္တာ။ အနုယန္တိတထာဂတံ။

ဒေဝါ။နတ်တို့သည်။မနုဿ။လူတို့ကို။ပဿန္တိ။မြင်ကုန်
 ၏။ မနုဿာပိစ။ လူတို့သည်လည်း။ ဒေဝတာ။ နတ်တို့ကို။
 ပဿန္တိ။မြင်ကုန်၏။တေဥဘောပိ။ထိုနတ်လူနှစ်ပါးတို့သည်
 လည်း။အဗ္ဗလိကာ။လက်အုပ်ချီခြင်းကိုပြုကုန်လျက်။တထာ
 ဂတံ။ တထာဂတဿ။ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရား၏။ အနုပစ္ဆ
 တော။နောက်မှ။ယန္တိ။လိုက်ကုန်၏။ «ဒေဝါ။နတ်တို့သည်။
 ဒိဗ္ဗေဟိ။ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။တူရိယေဟိ။ တူရိယာတို့ကို။
 ဝဇ္ဇယန္တော။တီးမှုတ်ကုန်လျက်။မနုဿာစ။ လူတို့သည်လည်း။
 မနုဿက္ခေဟိ။လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ တူရိယေဟိ။တို့ကို။ ဝဇ္ဇ
 ယန္တော။တီးမှုတ်ကုန်လျက်။တေဥဘောပိ။ထိုလူနတ် ၂ ပါးတို့
 သည်လည်း။ တထာဂတံ။ တထာဂတဿ။ ဒီပင်္ကရာမြတ်
 စွာဘုရား၏။အနုပစ္ဆတော။မှ။ယန္တိ။လိုက်ကုန်၏။

၁၆၃။ ဆွဲနှစ်ယူစနာ။ဗြဟ္မာနတ်ရှင်။မြင်တိုင်းပင်ဖြင့်။ တ
 တဒင်္ဂီချင်း။မြေဝပ်နင်းသို့။ကြီးမင်းလှခေါင်။မျှော်လောက်အောင်
 လျှင်။အတောင်ရှစ်ဆယ်။ရူပကာယ်ဖြင့်။သွယ်သွယ်မတ်မတ်။မ
 ညွတ်မယိုင်။ရွှေပွတ်တိုင်လည်း။ပြိုင်သော်မတန်။ဆယ်နှိုင်းစွန်
 သည်။နိဗ္ဗာန်ဌဝေ။စောမြူတေလျှင်။ထက်နေရောင်ကျင်း။ နံနက်
 ခင်း၌။လင်းလင်းပြောင်ပြောင်။ခြောက်ပါးရောင်တိ။ကြဉ်းတောင်
 အလွှံ။ဖိတ်ဖိတ်နှံ့မျှ။ ဖွံ့ဖွံ့ပျိုပျို။ရွှေစို့အညော့။ရွှေတောင်ပေါက်
 သို့။ ရွှေပျောက်ဆန်းကြယ်။ ရွှေကျောင်းလယ်မှ။ စမ္ပာယ်ရှေးရှူ။
 ထွက်လပြုက။ မည်သူ မလွတ်။ ပျပ်ပျပ် ညွတ်၍။လူနတ်ကိုယ်
 ထင်။သဘင်အပုံ။ ပြုကြတုလျက်။ပင်ချိုလန်းလန်း။ နဖူးစွန်း၌။ရိ
 ပန်းဘူးညွှောက်။ လက်မိုပေါက်သည်။ «ဖွဲ့မှောက်ကြာသို့ပြု
 လတ်တည်း။

၁၆၄။ အလုံးစုံလျှင်။ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ကောင်းကင်မြေ
 နေ။နှစ်ထွေလူမိုလ်။ဥဒါဟိုကား။ရောင်ကိုယ်ဖြူးဖြူး။ ထန်းလူးအ
 သွင်။ရွှေပင်အကျိုင်း။သက်တင်ကိုင်းလည်း။နှိုင်းခိုင်းစရာ။ပမာမ
 လောက်။ လမ်းတလျှောက်၌။ ရောက်လာလွတ်လွတ်။ မှန်ကမ်း

ထွတ်သို့။ လူနတ်မျက်ပျော်။ သုံးလူ့ဘော်လျှင်။ ခြေတော်ဆန့်လျှင်း
မြေဝယ်နင်းက။ အုန်းအင်းနွေလ။ နှစ်ဦးစဉ်။ ထဲးမကလိုင်။ မိုးသစ်
အိုင်သို့။ အပြိုင်အပြိုင်။ အဆိုင်ဆိုင်တိ။ တိုင်တိုင်လွှံ့တင်း။ မြေမိုး
ချင်းမျှ။ ထုတ်ချင်းတီးမြည်။ အမည်မည်လျှင်။ သံကျည်ကျစ်ကျစ်
မျက်ပွင့်သစ်သို့။ တစ်တစ်ဝီထွ။ ပဉ္စင်ဖြင့်။ မိုးမှတပဲး။ တတည်ပွဲး
နှင့်။ နှစ်ကွဲးရပ်သူ။ နှစ်ဆူပြိုင်ပြီ။ ကမြူးသိ၍။ ကိုယ်စီနောက်က။
လိုက်ကုန်ကြလျက်။ ။ ရှင်ပန္နတ်သံလှူသတည်း။

(ဃ) ဒိဗ္ဗံ မန္တာရဝပုဗ္ဗံ။ ပဒုမံ ပါရိဆတ္တကံ။ ဒိသောဒိသံ
ဩကိရန္တိ။ အာကာသေန ဂတာမဂ္ဂ။ ။ ဒိဗ္ဗံ စန္ဒနုရဏ္ဏဉ္စ
ဝရဂန္ဓဉ္စ ကေဝလံ။ ဒိသောဒိသံ ဩကိရန္တိ။ အာကာသေန
ဂတာမဂ္ဂ။ ။ စမ္ပကံ သလဠိနိဗ္ဗံ။ နာဂပုန္နာဂကေတကံ။ ဒိ
သောဒိသံ ဥက္ခိပန္တိ။ ဘူမိတလဂတာနရာ။

အာကာသေန။ ကောင်းကင်၌။ ဂတာ။ တည်ကုန်သော။ မဂ္ဂ
နတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗံ။ နတ်၌ဖြစ်သော။ မန္တာရဝပုဗ္ဗဉ္စ။ ထင်ရှား
ပန်းကိုလည်းကောင်း။ ပဒုမံ ပါ။ ပဒုမ္မာကိုလည်းကောင်း။ ပါ
ရိဆတ္တကဉ္စ။ ပင်လယ်ကသစ်ပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသော
ဒိသံ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဩကိရန္တိ။ ကုန်၏။ ။ အာကာသ
န။ ကောင်းကင်၌။ ဂတာ။ တည်ကုန်သော။ မဂ္ဂ။ နတ်တို့သည်။
ဒိဗ္ဗံ။ နတ်၌ဖြစ်သော။ စန္ဒနုရဏ္ဏဉ္စ။ စန္ဒကူး မုန့်ကို လည်း
ကောင်း။ ကေဝလံ။ အသုံးစုံသော။ ဝရဂန္ဓဉ္စ။ မြတ်သောနံ့သာ
ကိုလည်း ကောင်း။ ဒိသော ဒိသံ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဩကိ
ရန္တိ။ ကြီးကုန်၏။ ။ ဘူမိတလဂတာ။ မြေ၌တည်ကုန်သော
နရာ။ လူတို့သည်။ စမ္ပကဉ္စ။ စကားပန်းကိုလည်းကောင်း။ သ
လဠဉ္စ။ ထင်းရူးပန်းကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗဉ္စ။ ထိန်ပွင့်ကိုလည်း
ကောင်း။ နာဂပုန္နာဂကေတကဉ္စ။ ကံ့ကော်ပွင့် ပုန်းညက်ပွင့်
ဆတ်သွားပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသောဒိသံ။ ထက်ဝန်းကျင်
မှ။ ဥက္ခိပန္တိ။ ကြီး၍မြှောက်ကုန်၏။

၁၆၅။ အရှေးတောင်မြတ်။ ယုဂန်ထွတ်မှ။ လတ်လတ်အ

သစ်။ ထွန်းလစ်ပေလာ။ အစစသွာ၌။ ကမ္ဘာဦးသူ။ ခပ်သိမ်းလူတို့။
ဆုယူတောင့်တ။ ကြံတိုင်းရသည်။ တောက်ပဝင်းဝင်း။ နေဝန်း
ဆင်းသို့။ ရံတွင်းမုတ်ပါး။ ကျောင်းတံခါးမှ။ လူများမျက်စိ။ သိရိ
ဘုန်းလှိုင်း။ စောကြံသိုင်းလျှင်။ လမ်းတိုင်းခြေတော်။ ဆန့်လတ်
သော်တည်း။ ကြည့်မျှော်စလွန်။ မျက်စိကြန်မျှ။ ဗိမာန်သူများ။
ခြောက်ပြည်သားလည်း။ တတ်အားသောတိုင်း။ အဆိုင်းအကုံး။
ကြက်ရုံးချရာ။ ထင်ရှားကြံစါ။ မာလာကျီကျ။ ကတ္တရနင်း။ ကတ္တ
ကမည်း။ ရွှေပျည်း။ ကတိုး။ ကြာမျိုးငါးပါး။ အပြားအထွေ။ နတ်
ရပ်မြေ၌။ ပဒေသာဝယ်။ ပင်လယ်ကသစ်။ ပန်းမျိုးစစ်တိ။ ကြီးပစ်
ပူဇော်။ လှူလတ်သော်လျှင်။ ထိုရော်မိုးပြင်။ ပန်းတိဖြစ်၍။ ။ ဝန်း
ကျင်လှိုင်ကြူလေတတ်တည်း။

၁၆၆။ အကုံးအကုံး။ ခရီးဖုံးမျှ။ ထွန်းကျိုးကောင်းအောင်။
လမ်း အမြောင်၌။ ပန်းတောင် ပန်းထီး။ ဖိုးရရီးသား။ ပန်းထီး
တပ်ခွန်။ ပန်းပိတန်တိ။ အမွန်အကျော်။ ဆံမွေးဖော်သား။ ကံ့ကော်
စကား။ ချရားစလပ်။ ရွက်ချပ်ပွင့်ဖူး။ ဆိတ်ဘလူးနှင့်။ ထင်းရူး
ဆင်းဝယ်။ စမ္ပါယ်မုလေး။ ကျူလှိုင်ပျံ။ ငရံ့ပတူ။ မအူယင်ခံတ်။
ဖက်ဆွတ်သရတိ။ ကတ္တရီနှင့်။ မည်းဇလိမြလွ။ အသောကတို့။
လယ်စခေါင်ယန်း။ ပွင့်ဝန်းမြစ်ကိုင်း။ ဒဝယ်မှိုင်းနှင့်။ ပန်းတိုင်း
ခတ္တာ။ ကြောင်လျှာပိတောက်။ ကြက်မောက်ကြက်တက်။ ပုန်း
ညက်ကွမ်းလင်။ သင်းဝင်သင်းခွေ။ ပြည်ပန်းရွှေနှင့်။ မိုးစွေ ပန်း
မြိုက်။ တောပိုက်မကြွင်း။ တဆင်းယင်းမာ။ မဟာထွေကား။ ဆတ်
သွားဖူးမုံ။ ပန်းအပုံဖြင့်။ အုံအုံသဲးသဲး။ ပူဇော်ကြီး၍။ မရဲးပဉ္စဗ္ဗိ။
ညီမျှညွတ်ကျိုး။ ရှိခိုးအင်မြိုက်။ နောက်တော်လိုက်လျက်။ မြေနှိုက်
ဦးထား။ လူတလွှားလည် ။ ထင်ရှားကျွတ်ဆုယူလတ်တည်း။

၁၈၂။ မနုဗျူစာခန်းပိုဒ်ရေ ၄ ပြီး၏။

၂၁။ ကလလနိပ္ပန္နနုဗုဒ္ဓဒဿနခန်း။

(ဃာ) ။ကေသေမုနိတွာဟံတတ္ထ။ ဝါကစိရန္တစမ္ပကံ။ က
လလေပတ္တရိတွာန။ အဝကုဇ္ဇောနိပ္ပန္နာဟံ။ ။အက္ကမိတွာန
မံဗုဒ္ဓေါ။ သဟသိဿေဟိဂစ္ဆတု။ မာနကလလေအက္ကမိတ္ထ။
ဟိတာယမေဘဝိဿတိ။

သါရိပုတ္တရာ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ အဟံ။ ငါသည်။ တတ္ထ။
ထိုညွန့်ပျောင်းအရပ်၌။ ကေသံ။ ဆံကျစ်တို့ကို။ မုနိတွာ။ ဖြေ
၍။ ဝါကစိရန္တ။ လျှော်တေသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ စမ္ပကန္တ။
သားရေအခင်းကိုလည်းကောင်း။ ကလလေ။ ညွန့်ပျောင်း၌။
ပတ္တရိတွာန။ ဖြန့်၍။ အဝကုဇ္ဇော။ မြောက်ခုံ။ နိပ္ပန္နိ။ အိပ်၏။ ။
ဗုဒ္ဓေါ။ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ။ ငါ့ကို။ အက္ကမိတွာန။
နင်း၍။ သိဿေဟိ။ လေးသိန်းသော တပည့်တို့နှင့်။ သဟ။
တကွ။ ဂစ္ဆတု။ ကြွတော်မူစေသတည်း။ ဗုဒ္ဓေါ။ သည်။ ကလ
လေ။ ညွန့်ပျောင်း၌။ မာအက္ကမိတ္ထ။ မနင်းစေသတည်း။ ဧဝံ။
ဤသို့မနင်းခြင်းသည်ကား။ မေ။ ငါ့အား။ ဟိတာယ။ အကျိုး
စီးပွားအလို့ငှာ။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတံ့။ ဣတိမနသိကတွာ။
ဤသို့လုံးပြု၍။ အဟံ။ ငါသည်။ နိပ္ပန္နိ။ အိပ်၏။

၁၆၇။ သမုဒ္ဒရာ။ ရတနာလှိုင်း။ ရေရှိတိုင်းလျှင်။ ဖြတ်ပိုင်း
များလျား။ သမန်းဖျားဖြင့်။ ထစ်များတုံတုံ။ ကုန်အောင်စုံ၌။ ကိန်း
ပုံဆောင်သွေး။ အရော်တွေး၍။ အပြေးအသွား။ စောကြောငြား
သော်။ တတ်အားနိုင်ဘွယ်။ လိမ္မာကျယ်လည်း။ ငါ့ဝယ်ထံရင်း။
ကိုယ်လုံးနှင်းလျက်။ စိုင်းပြင်းလာမှ။ ခုံနေကျသည်။ ဇဝနပညာ။
သာရိပုတ္တရာ။ ။နာတုံပြတ်ပြတ်။ ဝမ်းထဲမှတ်လော့။ ကြီးမြတ်
တန်းခိုး။ လူနတ်မျိုးတို့။ ကွယ်ကိုးမြီရာ။ ချွတ်မှုထာ သည်။ သစ္စာ
ပွင့်လင်း။ ကရားမင်းလျှင်။ ထွန်းဝင်းရောင်ခြည်။ ညီးညီးလည်မျှ။
နှစ်ပြည်ရပ်သူ။ နတ်နှင့်လူတို့။ ပြောထူနှစ်ကွဲ။ သဘင်ပွဲ၌။ ဖြင်ဖြီး
ခြံရံ။ အရဟံချည်း။ ထေရ်ပျံ့နှင်နှင်။ လေးသိန်းရှင်နှင့်။ ထိုတွင်ကြွ
တော်။ မူလတ်သော်တည့်။ ရှင်ကျော်ကြံနက်။ တန်းခိုးတက်ကား။

တသက်ဖို့ဝယ်။ အံ့ဘွယ်သရဲ။ ဆန်ကဲးညာတော်။ သုံးလူ့ဘော်
ကို။ မမြော်ဘူးဘူး။ မြင်ပါဦး၌။ ယူးယူးခြေလက်။ ချွတ်လျက်
ပက်လျှင်။ ချီရှက်မြေခဲ။ မမြီးကိုင်လေ့။ စောဘုန်းဟေ့ကို။ ။ရ
သေ့ရှင်ဘမြော်လတ်တည်း။

၁၆၈။ အရပ်အရပ်။ ပြည့်နှံ့စပ်မျှ။ မလပ်မြေပြင်။ ကောင်း
ကင်ရှိတိုင်း။ စောကြံသိုင်းကား။ ခြောက်လှိုင်း။ ရောင်ခြည်။ လွှတ်
လတ်သည်နှင့်။ နတ်ပြည်ခြောက်တန်။ ဗိမာန်ရပ်သား။ လူတလွှား
လည်း။ စာတ်အားသောလျှောက်။ ချီးမြှောက်သမှု။ သာဓုခေါ်သံ။
မညံ့မစဲး။ ပစ်ကြီးနတ်မှာ။ စုသိတာက။ ကျလာပန်းမျိုး။ အထုံရိုး
နှင့်။ အခိုးလသွင်။ မဝင်နေလ။ ပူရောင်ပြ၍။ ထိုမျှအရာ။ နောက်
တော်ပါသား။ သဗ္ဗာရဟန်း။ သက်န်းအရိပ်။ ချိပ်ချိပ်မောင်းစွေး။
သက်တင်မွေးသို့။ လျှံပြေးလက်လက်။ အောက်ထက်လူများ။
သွားလာဗိုလ်ခြေ။ ကိုယ်ဟုန်လေဖြင့်။ မြွေရွှေခြောက်ထပ်။ ယပ်
နှင့်ယပ်သို့။ အရပ်မျက်နှာ။ ရှစ်ဒီသာလုံး။ မိုးပတ်ကုံးလျှင်။ ဆံထုံး
ဥသျှောင်။ မျက်စည်း။ တောင်မှ။ ခြည်ရောင်ကျသို့။ လမ်းမပွဲ
မှောက်။ ဤမျှလောက်၌။ မောက်မောက်သွယ်သွယ်။ စောဘုန်း
ကြွယ်ကို။ ထိုဝယ်ရှုမိ။ မြင်သည်ရှိသော်။ ဝီတိဖရဏာ။ ပြောလွန်
စွာ၍။ နေဆာလကင်။ ဘယောင်းစင်သို့။ ။ဘခင် ကိုယ်လုံး
ပျော်လတ်တည်း။

၁၆၉။ ရှင်တော်တို့အား။ ကြိုက်လတ်ငြားသော်။ ငါးပါး
ဘိညည်။ ဈာန်ယည်စံမွေ့။ ရသေ့တို့တံ့။ မကြည်ယုံပဲ။ တစုံတ
ရာ။ ပြီးကောင်းပါလျက်။ ရှိရာငြူစူ။ အင်တူလက်ခတ်။ ဈာန်လက်
လွှတ်၍။ တောင်ကျဟ်အားကုန်။ ဌက်ဂဠုန်သို့။ ယုံဟုန်မစဲး။ သူ
ရမ်းပဲနှင့်။ ကွဲးထွေးမတူ။ ငါ့တမူကား။ စင်မြူဝမ်းမြောက်။ သဒ္ဓါ
ပေါက်။ နှုတ်။ ဆွဲခြောက် သင်္ချေ။ ကမ္ဘာကြေ၍။ လွန်လေတုံ
ရှောပ။ ။သိန်းပေါင်းနှင့်။ တသောင်းအခေါင်။ နှစ်ထောင်မက။
ဗြဟ္မဒေဝ။ ဘုရားစသည်။ မဆွှေရှေးဖျား။ မြတ်စောဖျား၌။ အဝါး
လည်းဝ။ ကျမ်းမိလှ၍။ လမ်းမထုတ်ချောက်။ မောက်မောက်ဖြိုး

ပြီး။ပုထိုးအာရုံ။ရွှေဘုံမတန်။ဆယ်နှိုင်းကျန်သား။ နိဗ္ဗာန်အသည်
စောဘုန်းစည်လျှင်။ အကြည်ထိုတွင်။ ရောက်သည်မြင်သော်။
ချစ်ရှင်အထံ။ သေတမ်းခံလျက်။ရည်ငံမပြု။ စွန့်စားလို၍။ ။
ကိုယ်ကိုငါနှိုးဆော်လတ်တည်း။

၁၇၀။ အခေါင်ကြွယ်ပြီး။ပုဏ္ဏားမျိုးတွင်။ တန်းခိုးလက်
ငံ။ချမ်းသာခံလျက်။တရံဘို့မှ။ တာဝေဌ၍။ချီကြွမြေစိုင်း။ မနိုင်မ
ထက်။မရွက်ဘူးစွာ။ သည်တွင်သာ၌။ ပညာရှေးရှေး။ တချက်
တွေးဖြင့်။စောပြေးနှလုံး။ သယ်ရွက်ကျုံးရှင်။ နှောင်းဆုံးနှောင်း
စင်။ဖြစ်ခဲ့ကျင်၍။သင်းဝင်ဖိဖိ။ မပြီးမိခဲ့။ ခံသိလျင်မှု။ လုံးလပြု
လျက်။ယခုအရှည်။သဗ္ဗညည်လျှင်။သွားစင်အခါ။ ပြီးသော်သာ
တည်း။မြတ်စွာဘုရား။ကြွပါငြားမှ။အကျိုးရအံ့။ နောက်ကျသစ်
သီး။အနှောင်းကြီးလျှင်။ ချန်နှီးဤသို့။ ငါ့ဘို့မကံ။ကြွခဲ့ထုံ၏။ အင်
စုံကိုယ်ရည်။ အာဇာနည်ဟု။ ဤသည်ချစ်ရှင်။ ကျော်ဟိုးထင်
သည်။ညွှန်တွင်ခပ်ရှောင်း။မနင်းကောင်းခဲ့။ တောင်စောင်းလက်
နား။ဤမှယား၍။ တပါးခရီး။ သွားရာသီးလည်း။ မကြီးမငယ်။
ကျေးဇူးကြွယ်သည်။ ။လွှဲပယ်မရှောင်လေအပ်တည်း။

၁၇၁။ ကျေးဇူးများဖြင့်။ ခပ်သိမ်းအင်ဖြင့်။ မထင်ချိုတွဲ။
ပြိုင်ဘက်မဲ့တည့်။နှိုင်းရှုမရ။ အထွစမ္မာယ်။ အံ့ဘွယ်ဘွယ်တိ။
သုံးဆယ်နှစ်ပါး။ထူးဆန်းပြားသည်။ လူများမည်း။ချစ်ရှင်နည်း
ကို။လက်တည်းကိုင်ပူး။သို့စင်ဖူးလျက်။ အမှူးမကွာ။ လူဘော်
သာတည်း။ပညာမျက်ဆန်။ ကြည့်မမှန်၍။ကြောင်း၌မစုံ။ ကြံ
လေတုံအံ့။ကြည်ယုံကောင်းကျိုး။ကုသိုလ်မျိုးကို။စိုက်ပျိုးစဟန်။
စေ့တွင်ပွန်၍။မကျန်သိမှု။ငါစင်သူသည်။ဖို့ယူခရီး။ပြီးလုနီးတွင်။
ဘုန်းကြီးမရှိနိုး။ရှင်လေးသိန်းနှင့်။စိန်းလိန်းတင်လင်။မျက်မြင်တစ်
တစ်။ရှင်တော်စစ်သည်။မနှစ်မရှား။ညွှန်တွင်သွားဟု။ အားပါးမ
နာ။ ရှုစိတ်စွာလျက်။ လွယ်ကာအလျင်။ မှုခုံမင်၍။ အရှင်မခန့်။
ကိုယ်စွန့်အပြီး။မလုပ်သီးပဲ။ ချန်မီးမာန်မှ။အားကိုချ၍။ လက်စ

တင်းလင်း။လုပ်ခင်းမပြည့်။တာမရှည်သည်။ ။ကြည့်၍မနေ
ပေအပ်သတည်း။

၁၇၂။ အသီးအသီး။လုပ်ပြီးထိုမြို့။လူများသို့လည်း။သူ့သို့
ကိုယ်ကား။ဟူသောလားလျှင်။မာန်သို့ဝင်လျက်။မမြင်မျက်စိ။နေ
ဘိသဖြင့်။မကူပင့်လည်း။ လိုနှင့်မနား။ ငါ့သို့များ၏။ ငါ့အား ဤ
တွင်။ ရုံးတမ်းဝင်လျက်။ အရှင်အသေ။ မရေမတွက်။ ကိုယ်အ
သက်ကို။ရက်ရက်မထာ။စွန့်ကောင်းစွာဟု။အရာအဆ။ဤသို့စ
သည်။လွတ်ရမဲ့အောင်။ကြံပြီးနောင်မှ။မြားမြောင်မပန်း။ ညွှန်တာ
ခန်း၌။ဦးစွန်းဆံ့ကျစ်။မည်းသစ်အရေ။လဲးချွတ်ဖြေ၍။လျှော်တေ
မကြွင်း။အနီးခင်းလျက်။ခြေနင်းတံတား။ကူထွေကားသို့။ ။အ
လျားငါလျှင်ဝပ်သတည်း။

၁၇၃။ အလျားမှောက်ခုံ။ဝပ်ပြီးတုံမှ။လက်မုံဦးဖျား။ကြာ
သို့လွှားလျက်။တံတားကျောက်ဆစ်။ဖြစ်ရသောကျိုး။ စီးပွားမျိုး
ကို။ဖြိုးစိမ့်သရော်။ ငါ့ကိုမျှော်၍။ ခြေတော်မြေနဲ့။ မထိပဲလျှင်။
သုံးကွေးရပ်သူ။မှန်နှယ်ကူသည်။နတ်လူတို့အား။မြင်းသမားသို့။ရ
ထားအထိန်း။စောကျော်ရှိန်းကား။ လေးသိန်းသင်္ဃာ။ရဟန္တာနှင့်။
ညွှန်မှာမချင်း။ ငါ့ထက်နင်းလျက်။ သန့်ရှင်းစက်ရွှေ။ ကြွစေသ
တည်း။တံစီးနည်း၌။ခြေချည်းကြွငှါ။မလျော်စွာဟု။သင်္ဃာအကွ။
သုံးလူ့ဘအား။စွန့်စားဆောက်တည်။ ဤသို့ရည်လျက်။ ဆံခြည်
ဆယ်စိတ်။ထိုးတိတ်မ ရွံ။ရသေ့ပျံကား။ ။သက်နှံ ကိုယ်လုံး
အပ်သတည်း။

ကလလနိပ္ပဇ္ဇဗုဒ္ဓဒဿနခန်းပိုဒ်ရေ ၇ ပြီး၏။

၂၂။ ဗုဒ္ဓဘာဝတ္ထဝိန္နာခန်း။

၁-၂) ပထဝီယံနိပ္ပန္နဿ။ ဧဝံမေအာသိစေတသော။ ဣစ္ဆ
နောအဟံအဇ္ဇ။ ကိလေသေ ဃာတယေမမ။ ။ကိမေ
အညာတ ဝသေန။ ဓမ္မံသန္တိကတေနိဓ။ သဗ္ဗညုတံ ပါပ
ဏိတွာ။ဗုဒ္ဓေါဟေသိသဒေဝကေ။

သာရိပုတ္တ။ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ ပထဝီယံ။ ညွှန်ပျောင်းအ
ပြင်၌။ နိပ္ပန္နဿ။ ဝပ်သော။ မေ။ ငါ၏။ စေတသော။ စိတ်၏။ ဧဝံပ
ရိဝိတက္ကော။ ဤသို့သောအကြံသည်။ အာသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ကိံအာသိ။
အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား။ အဟံ။ ငါသည်။ အဇ္ဇ။ ယနေ့။
ဣတ္ထမာနော။ အလိုရှိမူကား။ ကိလေသေ။ ကိလေသာတို့ကို။ ဃာ
တယေ။ ဃာတယာမိ။ အကြွင်းမဲ့ပျက်ဆီးရာ၏။ ဣဓ။ ဤဒီပက်
ရာမြတ်စွာဘုရား၌။ အညာတဝသေန။ မထင်ရှားသော အသွင်
ဖြင့်။ ဓမ္မံ။ အရဟတ္တဖိုလ်တရားကို။ သတ္ထိကတေန။ မျက်မှောက်
ပြုသဖြင့်။ မေ။ ငါ့အား။ ကိံ။ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဟံ။ ငါ
သည်။ သဗ္ဗညုတံ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပါပုဏိတွာ။ ပျောက်၍။
သဒေဝကေ။ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကေ။ လောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ။
ဘုရားသည်။ ဟေသံ။ ဟေသမာမိ။ ဖြစ်အံ့။

၁၇၄။ အဇာဓာလုံး။ မိုးအဆုံး၌။ ပတ်ကုံးချင့်တွက်။ ဘဝင်
အလွန်။ မကျန်ဤမျှ။ လွန်ရမဲ့အောင်။ ထွာတောင်လက်သစ်။ စစ်
သော်ရှိက်နှုံး။ မခဲးအံ့သို့။ မချိုပညာ။ သိတွင်းနာလည်း။ အခြာ
ချုပ်ချုပ်။ သရုပ်လေးထပ်။ ပညပ်နှင့်သော်။ ငါးပါးကျော်သား။ ခဲး
ထွော်နက်စံ။ ငါ့ထွေသံကို။ မ ရွံအရိုး။ ငါ့ကိုကိုးမှ။ သိကျိုးနား
လည်။ မြင်ထောက်ရှည်သည်။ ခုံတည် ထိုက်စွာ။ သာရိ ပုတ္တ
ရာ။ ။ မဟာသူမြတ်။ အားလုံးမှတ်လေဘွဲ့။ လျောက်ပတ် သိပ်
သည်း။ ကိုယ်ချည်းကျင့်စေက်။ ဘုန်းအားမြှောက်သည်။ ပွင့်
ညွှောက်သစ္စာ။ ထိုရော်ငါကား။ မြတ်ရာမြတ်ရာ။ ကြံတွင်းနာက။
ချမ်းသာအုန်းစေ့။ လွေ့လွေ့ရမ်း။ တန်းခိုးစွဲ၍။ ဆက်စစ်စီး။ ရှာ
တုံပြီးသော်။ စွန့်ကြီးငါးဆူ။ အလှူတို့တွင်။ ပေးခဲးအင် သည်။
သက်ရှင်ကိုယ်လုံး။ ဆောက်နှင်းဆုံးမှ။ သစ်တုံးပညပ်။ ဝပ်သည်
မြေနှိုက်။ ထိုအကြိုက်တွင်။ နှစ်မြိုက်ဆွတ်ဆွတ်။ မနောဓာတ်ဖြင့်။
ပြတ်ပြတ်ကြောင်းခြာ။ လေးပင်ရာကို။ ဇာနာကိုယ်သို့။ ကြံနှစ်ထို့
သည်။ ။ ဤသို့စီလျည်လျည်တည်း။

၁၇၅။ ခပ်သိမ်းအများ။ မှတ်သားလောက်အောင်။ ပွဲးကြီး

ဘောင်ဝယ်။ ရေလောင်ရွှံ့ကြီး။ ဤခရီးကို။ ခြေနှိုးတဆူ။ ခင်းတုံးမူ
လျက်။ အလှူကုသိုလ်။ တောက်တပိုတွင်။ ကိုယ်နှင့်အသက်။ အစုံ
ဘက်ကို။ ရက်ရက်မတာ။ စွန့်သည်ငါကား။ ပမာနည်းခင်း။ ထန်း
ညွှောက်ရင်းကို။ ရှိန်ပြင်းကျသန်။ လောင်းမီးမှန်သို့။ မကျန်ထိုထို။
အကုသိုလ်ဟု။ ကိုယ်အန္တရာယ်။ တန်ရှယ်ရိပ်။ အထဲဖြစ်သည်။
အပြစ်ဥဿ၊ အလုံးစုံအား။ တရားလေးသီး။ မဂ်ရှိန်မီးဖြင့်။ အပြီး
ဖုတ်မြိုက်။ လောင်ထိုက်ရှင်ရှင်။ လက်ငင်လျင်လျား။ ကျွတ်လိုငြား
သော်။ ဖြူထွားစင်အံ့။ ။ သည်တွင်ယခုစည်စည်တည်း။

၁၇၆။ လွယ်လင့်တကူ။ ကျွတ်ဆုယူ၍။ အလှူပေးကမ်း။
ဝတ်စားလွှမ်းလျက်။ ဆွမ်းသပိတ်တည်း။ အရင်းနည်းဖြင့်။ ကိုယ်
ချည်းတယောက်။ ကူးလေမြောက်သော်။ မစောက်မခက်။ နက်
ရာမမြော်။ ကရော်ကမည်။ တည်ငဝ။ အညတရ။ မည်ကာမျှ
လျှင်။ များစွာမထင်။ သူ့အသွင်သို့။ ကျွတ်ချင်မရူး။ မထူးမခြား။
ငါ၏အားကား။ ဘုရားရှင်ချစ်။ ရှင်တော်စစ်ဝယ်။ ခုခါရွယ်၌။ စင်
လွယ်အဖြူ။ ပွင့်ဆုယူသည်။ ဘယ်သူအံ့နည်း။ တဖြည်းဖြည်းလျှင်
သိမ်းဆည်းဤမျှ။ မျိုးတည်းစ၍။ ချက်ကျ ပြီးဆု။ သဗ္ဗညုသို့။
ရောက်မှုပွင့်လင်း။ တရားမင်းဟု။ ကျော်ထင်းလူနတ်။ အမှတ်
တည်တည်။ ဖြစ်အောင်ရည်အံ့။ ။ ဤသည်ကောင်းမှုရှည်ရှည်
တည်း။

(ဗီ) ကိမ္မေဧကေန တိဇ္ဈေနု။ ပုရိသေနထာမ ဒဿိ
နာ။ သဗ္ဗညု တံပါပုဏိတွာ။ သန္တာရေသံသဒေဝကံ။

ပုရိသေန ပုရိသဿ။ ယောက်ျားတယောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်
ထသော။ ထာမဒဿိနာ။ မိမိ၏အစွမ်းကိုမြင်ပြီးထသော။ မေ
မမ။ ငါ့အား။ ဧကေန။ တယောက် အထီးတည်း။ တိဇ္ဈေနု။
ဝဋ်ဆင်းရဲတည်းဟူသော ရေအယဉ်မှ ကူးသဖြင့်။ ကိပ
ဿာဇနံ။ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ သဗ္ဗညု
တံ။ သို့။ ပါပုဏိတွာ။ ရောက်၍။ သဒေဝကံ။ နတ်နှင့် တကွ
သော။ လောက်။ ဝေဏေယျ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သံသာ

ရသောတတော။ သံသရာ တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအ
ယဉ်မှ။ ဥဒ္ဓရိတွာ။ ထုတ်တင်၍။ နိဗ္ဗာနထလံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောကြည်းထက်သို့။ သန္တာရေသံ။ ကယ်တင်ပေအံ့။

၁၇၇။ ပန္နက်ဆုကြီး။ ငါ့အသီးဖြင့်။ အပြီးရှေ့တည်။ နေဝံ
လည်မဝွေး။ တရားတကုံး။ တဆုံးတခွင့်။ အကြိုက်သင့်သော်။
ကိုယ်ဖြင့် ရင်းချာ။ သူ့ချမ်းသာကို။ ပြုငှာတတ်ကု။ ပြီးအောင်
ထုလျက်။ ကိုယ်လုံ ဆန်းသာ။ ကျွတ်လှည့်ပါသော်။ များစွာငါ
အား။ စွမ်းပကားသည်။ ။ ယေဘုကျားမဟုတ်၏သို့တည်း။

၁၇၈။ အမြိုက်ဝှန်းဖြို။ ပြည်နဂိုရ်သို့။ မအိုမသေ။ ပူလေမ
သိန်း။ မဖိန်းနာရှိန်။ ဇိဝိတိန်လည်း။ ညှိုးဝိန်မကြို့။ လူသုံးစုံကို။ များ
ပုံရဆောင်း။ ကယ်နိုင်ကောင်းလျက်။ ဆုတောင်းပစ္စည်း။ အလို
နည်းဖြင့်။ ကျော့ကျည်း ဂွေးဦး။ ကိုယ်ချည်းကူးသော်။ အထူး
တိုင်တိုင်။ ကျေးဇူးဆိုင်သား။ မနိုင်စသော။ ပျင်းစွာလက်ချ။ လုံ့လ
ကြိုးစား။ မပြည့်ငြား၍။ ။ ခွန်အားမထုတ်၏သို့တည်း။

၁၇၉။ ရွက်စိမ်းညွန့်လန်း။ ရေသဖန်း၌။ လိုပန်းကြီးစွာ။ အ
ပွင့်ရှာလည်း။ ရငှာခဲ၏။ တောင်လုံးမရော။ မည်းနက်ကျောသည်
သဘောတရား။ ကျိုးနက်မျိုးတွင်။ ညာနိုးတဆူ။ တောင်ဖြူရကြို့။
ရှာလှည့်ထုလည်း။ လူ့ဘုံမမြော်။ မြင်ခဲလှော်၏။ နှစ်ဘော်ထို့
ထက်။ ဆယ်ဆထက်လျှင်။ ခက်၏ရမှု။ ဘုရားဆုဟု။ ပြုသည့်
ပမာ။ လူ့တံထွာကို။ ကြံကာလအံ့။ မတိုးဝံ့၍။ ။ ငုံ့တံ့နောက်
ဆုတ်၏သို့တည်း။

၁၈၀။ ထိုကြောင့်ရကား။ ယောကျားဟုတ်ဟုတ်။ အရ
ကုတ်လျက်။ အားထုတ်စွန့်ရဲ။ ကေနွဲ့စွေးသော်။ ဖြင်ပြီးနဲ့ စပ်။ အ
ရပ်အပေါင်း။ တသောင်းစကြဝဠာ။ အရာပတ်ကုံး။ စဆုံးထက်
တိုက်။ ဆူရိုက်ပုံဖြိုး။ မြေးကြီးထိပ်ဖျား။ ခြေချည်သွား၍။ လက်နား
ထုတ်ချောက်။ တိုင်လေမြောက်အောင်။ ရောက်စက်နိုင်ကျိုး။ မစိုး
ချမ်းသာ။ ထိုဘက်မှာလျှင်။ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓ။ အဟုတ်စေ့စုံ။ ပညာပုံ
ဟု။ ရကြို့ထွေငေါ်။ ညွှန်ကြားသော်လည်း။ တွေးခေါ်ရှောင်လွှဲ။

မဖဲးစသာ။ သွားခါသမြို့။ မတွန့်တို့သည့်။ ငါသို့သူသည်။ လူအ
ရည်လျက်။ အရှည်ပွားစီး။ ကြံပြီးမထောင်။ ကုံအောင် လူအား။
သနားမဲ့မှု။ ယခုကိုယ်လွတ်။ သုံးပါးဝင့်မှ။ ထွက်ခတ်လွန်ကျ။ ။
ငါ့ချည်းကူးသော်။ ကျေးဇူးနက်နိုး။ အကျိုးအဘယ်။ များကျယ်
အံ့နည်း။ ငါ့ချည်းကိုးစွမ်း။ ကြောင်းလမ်းဖိုင်ဖိုင်။ ထွင်ပြီး နိုင်မှ။
တိုင်တိုင်တုံ့သည်။ သဗ္ဗညုသည်သို့။ ရောက်ယှဉ်တကွ။ ထိုမျှဆွေ
စုံ။ လူသုံးတုံ့ကို။ ချမ်းလုံစေ့ငှာ။ ကယ်ပေးပါ၍။ ပြည်သာရောက်
ကြောင်း။ ငါကယ်ကောင်း၏။ အပေါင်းများစွာ။ သတ္တဝါကို။ ။
မှန်စွာကယ်ပေးလတံ့နည်း။

ဗုဒ္ဓဘာဝတ္ထဝိန္နာခန်းပိုဒ်ရေ ၇ ပြီး၏။

၂၃။ သုမေခါတာပသအဓိကာရခန်း။

(ဃု) ဣမိနာမေအဓိကာရေန။ ကတေနပုရိသုတ္တမေ။
သဗ္ဗညုတံပါပုဏိတွာ။ တာရေမိဇနတံဗဟုံ။ ။ သံသာရ
သောတံဆိန္ဒိတွာ။ ဝိဒ္ဓိသေတွာ တယောဘဝေ။ ဓမ္မနာဝံသ
မာရုပ္ပ၊ သန္တရေသံသဒေဝကံ။

ပုရိသုတ္တမေ။ ယောကျ်ားတကာတို့ထက်မြတ်သော။ မေမ
ယာ။ ငါသည်။ ဣမေ။ ဤဒီပင်္ကရာဘုရားအထံ၌။ ကတေန။ ပြု
အပ်သော။ ဣမိနာအဓိကာရေန။ ဤသို့အသက်ကိုစွန့်၍ ညွှန်
ပျောင်း၌ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသော ထူးသော အမှုအရာဖြင့်။
သဗ္ဗညုတံ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပါပုဏိတွာ။ ရောက်၍။ ဗ
ဟုံ။ များစွာသော။ ဇနတံ။ လူအပေါင်းကို။ သံသာရသောတ
တော။ သံသရာတည်း ဟူသော ပင်လယ် ရေ အယသည်မှ။
ဆိန္ဒိတွာ။ ဖြတ်၍။ တယောဘဝေ။ ဘဝသုံးပါးတို့ကို။ ဝိဒ္ဓိ
သေတွာ။ ဖျက်ဆီး၍။ ဓမ္မနာဝံ။ လောကုတ္တရာ တရားတည်း
ဟူသောဓမ္မသဘောထက်သို့။ သမာရုပ္ပ၊ ကောင်းစွာတက်

စီး၍။သဒေဝကံ။ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကံ။ လူကို။ သံ
သာရသော တတော။ သံသရာတည်းဟူသော ပင်လယ်ရေ
အယဉ်မှ။ဥဒ္ဓရိတွာ။ ထုတ်၍။နိဗ္ဗာနထလံ။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောကြည်းထက်သို့။သန္တာရေသံ။ကယ်တင်ပေအံ့။ဣတိ။
ဤသို့။စေတသော။စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော။ အကြံသည်။ အာ
သိ။ဖြစ်ပြီး။

၁၀၁။ နှိုင်းရှား အံ့လောက်။ စေ့ရောင်တောက်ကား။
မခေါက်မရက်။မြေတွင်လျက်တည့်။ရွှေစက်ခြေမြိုက်။မချထိုက်
ရှင်။ညွှန်နှိုက်သော်ကား။မြတ်စောပျားနှင့်။မရှားမရှာ။ဝေးလံစွာ
ဟု။ဇာနာမြီးမြို့။သေတန်းခံ၍။ထုံးစံဖြစ်လောက်။ ပွဲးကြီးမှောက်
တွင်။လျှောက်မိမ့်သရော်။ညွှန်ပေါ်အလျား။သစ်ပျည်ပြားသို့။တံ
တားကျောက်ဆစ်။ ပစ်သည်အမှု။ ငါ့အလှူနှယ်။ ဤပွဲးလယ်၌။
ကြီးငယ်မိုလ်ထု။ ပြိုင်ဆွယ်ပြုသော်။တူမှုခဲးခက်။ညွှန်စီးထက်၌။
ငါ့ထက်ဘယ်သူ။နှလုံးဖြူ၍။ ။အင်တူသွေးပါလတံ့နည်း။

၁၀၂။ ယောက်ျားဖြစ်ရွှေ။ကျေးဇူးလွေ့သား။ ရသေ့အ
သွင်။ ဈာန်နှင့်ပင်လျှင်။ ချိတ်ငင်မဲ့ပဲး။ရှင်တော်ပွဲးဝယ်။ ဝံ့ရဲးစွန့်
ရက်။စိတ်ထက်ထက်လျှင်။အသက်မချစ်။မြေတွင်နစ်၍။ ကျောံ
ဆစ်စင်းစင်း။ တံတားခင်းသည်။ကုန်ရင်း အနည်း။ ဤမျှတည်း
လျက်။အချည်းမမဲ့။ သုံးဆောင်ပြီ၍။ နှိုင်းရှဲ့ဟန်ပန်။ ပမာထွန်
သော်။ရောင်ဝန်ဘဏ္ဍီ။နှစ်ပါးလီ၍။ မမိကနဲ့။ကိုယ်တချမျှ။ နစ်လှ
ဆောဆော။လှေပိန်းကောနှင့်။သဘောသခင်။ ကုန်များရှင်တို့။ငါ့
တွင်ဥစ္စာ။ပြည့်တံပါ၏။ ဆိုက်လွှာငါသို့။သဘောတို့ဟု။ ထက်
ဆိုလုံးစုံ။ဝယ်ရကြိုသည်။လူ့ဘုံမယွင်း။ဤနည်းခင်းသို့။နင်းအံ့
လုလု။ သဗ္ဗညုလည်း။ ဘိက္ခုသင်္ဃာ။ ရဟန္တာနှင့်။ ရောက်လာ
တိုက်တိုက်။ငါသို့ဆိုက်က။ အမြိုက်ပိုင်သ။ ကျေးဇူးမကို။အရ
ယုံမိ။မြူတေထိမျှ။ပိတ်ဖရဏာ။ ငါ့သဒ္ဓါနှင့်။မြတ်ရာရမ်းရမ်း။
ဆုကြီးလှမ်းသည်။ ။ချစ်ဝမ်းဖြောင့်ကြည်ညို၏တည်း။

၁၀၃။ ပင်ပျိုမြင့်ရှည်။မြေ၌တည်က။ ပင်စည်အများ။နှစ်

လွန်ပွားသို့။ တရားစင်ဖြူ။ ငါ့အလှူလျှင်။ မယူမိစည်။ တဖန်ဖျည်၍။
 ပညည်ရှေးရှေး။ တထွေးထွေးသော်။ ဗိုလ်ထွေးတို့အား။ သနား
 ထွမ်းအကြံရှိ၍။ နောက်ဖြိုသောခါ။ ကယ်ပိမ့်ဌာဟု။ တွယ်တာတ
 ကြိမ်။ ညွန့်စွဲမိလျက်။ ကျွတ်ချိန်တတန်။ ငါ့ပျိုလွန်၍။ နှောင်းကျန်
 တွေးခေါ်။ မြတ်ရာမြော်လျက်။ ထိုရော်ငါ့အား။ ဤဘုရားတွင်။ စီး
 ပွားရှယ်ရှယ်။ ကိုယ်ကုန်သွယ်လျက်။ လူဝယ်မည်သူ။ မမူဘူးခြံး။
 စွန့်ရခဲ၏။ ရင်းကဲးဖြိုးဖြိုး။ ပွားတံပိုးဖြင့်။ ရိုးရိုးယုံထွ။ သက်စွန့်ရ
 သည်။ ဤမျှကြည်ညို။ ငါ့ကုသိုလ်ကြောင့်။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်။ စိုးပြီး
 ထွန်မှ။ မကျန်ပြောထူ။ သုံးပါးလူကို။ ။ ဆယ်ယူကယ်ရလို
 ၏တည်း။

၁၈၄။ ကမ္ဘာသင်္ချေ။ ဆက်လွန်ရေသည်။ မကျေဂဏန်း။
 မွေမွန်းမထင်။ စမမြင်သည်။ များဖြင်ရှေးခါ။ သံသရာက။ ယ
 ခေါင်မျှလည်း။ မရငြိမ်သက်။ မိက်ရမ္မက်ကို။ သိုဘက်ဆန်မှုန်။
 ကြမ္မာဟုန်ဖြင့်။ ဖါးချန်ဖါးဆင်း။ တဖျင်းယွင်းလျက်။ ထုတ်ချင်း
 ဘဝင်။ အောက်နရက်ဟု။ နှစ်ဘက်လက်နား။ ပိုင်းခြားတသွယ်။
 တုံသုံးဆယ်၌။ ကြိုးငယ် မည်ပြား။ အလားလားလျှင်။ မုံမွှားအ
 သစ်။ ပေါ်လစ်တုံတုံ။ ဖြစ်ကြိုက်ဆုံက။ တပုံခံရ။ အိုခြင်းစသည်။
 နုက္ခအပေါင်း။ အသည်းထောင်းမျှ။ ကျည်းမြောင်းဦးလေး။ ချုံသို့
 မွေးသည်။ ။ ဗိုလ်ထွေးဥဒါဟို၏တည်း။

၁၈၅။ ထိုသို့ဗိုလ်ထွေး။ အောင့်စေးလျက်ပင်။ အသက်ရှင်
 ၍။ မြင်သားဆင်းရဲ။ ရေယည်ဝဲးသို့။ ကျလွှဲပြုန်းထိုး။ ရေတပိုးသို့။
 နာမျိုးမွေ့နှောက်။ အပေါက်ပေါက်လျှင်။ ထိုးဖောက်အကြား။ ရေ
 ကြိုစား၍။ ငပ်ငါးစပ်အင်း။ ပျဉ်ကင်းမထူ။ သဘောဟူသော်။
 ဗိုလ်လူသတ္တဝါ။ ကိုယ်ခန္ဓာလည်း။ ဗလဝါမုတ်။ ယည်ထုတ်စီး
 မှုန်။ ရေအဟုန်ဖြင့်။ ပျက်တုံသည်ချဉ်း။ အပည်းပည်းတိ။ ရှေး
 တည်း နောက်တွ။ ဆယ်ကြမမူ။ မည်သူမျက်မိ။ မမြင်မိတည့်။
 အချိုဝန္တံ။ ငါသာခံလျက်။ မကြံထောင်းအောင်။ ကြံကြိုးထောင်၏။
 နေဝံနောင်သောခါ။ ထိုရော်ငါတုံ။ လိုရာလည်းရော။ ပြီးစီးမြော်

သော်။မျက်မှော်ချမ်းသာ။စံခါမနေ။တရားတွေဖြင့်။ ရှာတွေပတ်
ညက်။မိုက်ရန်မက်ဟု။ လွှဲခက်ရေယည်။ သံယောဇဉ်ကို။တ
လျည်ထွက်ခတ်။ ကြောလယ်ဖြတ်၍။ မတ်မတ်ရည်ကူး။ဘော်
သုံးဦး၌။အမှူးသုံးဆူ။ကြမ္မာဟူသား။ပြောထုတ်စုံ။ကျွန်းထင်းတုံး
ကို။အလုံးပုတ်ချိုး။ လှော်ဟုန်ထိုးလျက်။ လူမျိုးပုံယည်။လှေပြည့်
တင်၍။ သသ်ရာကျယ်။ မြစ်ပင်လယ်မှ။ ဆယ်ကယ် အားသွန်။
ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့။ "မကျန်ပို့ရလို၏တည်း။

သုမေဓတာပသအဓိကာရခန်းပိုဒ်ရေ ၅ ပြီး၏။

၂၄။ နိဂမနခန်း။

၁၈၆။ မြတ်စွာဘုရား။ မိန့်ခဲ့ကြားသား။ငါးပါးမျှလောက်
ကျွတ်ချိန် ထောက်၌။ နှစ်ယောက်ရိုက်ရာ။ ရဟန္တာခေတ်။ လွန်
သည်ဖြစ်လည်း။ကြွင်းလစ်နောက်နောင်။ နှစ်သုံးထောင်တွင်။စေ့
အောင်ဝေဘန်။သုံးကြိမ်ချန်လျက်။နိဗ္ဗာန်အတိတ်။ မဆိတ်မညံ့။
နာဂံတခါ။ သကဒါ၌။ သောတာပန္န။ အကျွတ်ရသား။မျှားစွ
ရှေးဖျား။ မလွန်စားတည့်။ ဘုရားကိုယ်ထင်။ မမြင်ရသည်။တ
မည်သာမြို့။အင်မချိုသည်။ "ဤသို့သာသနာတော်တည်း။

၁၈၇။ သာသနာတော်။ ကြိုက်ခဲးလှော်၌။ မြတ်ဘော် ဝင်
ဝင်။ဖြစ်စေချင်၍။ လေးအင်ရာသီ။ သင်္ဂဏီက။ ဝိဘင်းစသား။
ကျမ်းမချနစ်ထပ်။ နှိုထိုးဆပ်၌။မအပ်မရာ။ ဆုံးမစာလည်း။ပါ
ရာ ဇိကဏ်။ သိလက္ခနီက။ သုတ္တန် ကျမ်းပေါင်း။ ဆယ်ကြိမ်
လောင်း၍။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ စေ့အောင်ဝေဘန်။ ဓမ္မခန့်
ကို။ နှောင်းကျန်လူများ။ ငါလွန်ငြားသော်။ ဗတ်ကြားပေက။ငါ
ဆုံးမသို့။နာကြကုန်ရစ်။စင်စင်စစ်ဟု။ရှင်ချစ်ဘုရား။စေါင့်ကြပ်
ထားသည်။ "ကိုယ်စားအနှိုးအဆော်တည်း။

၁၈၈။ ကိုယ်စားနှိုးဆော်။ဤသို့ကျော်သား။ ကြိုက်တော်

ခဲးစွာ။ သာသနာတွင်။ သူငါငတို့။ ဖြစ်ရသို့ဖြင့်။ မချိုအင်္ဂါ။ လူ့
ပြည်လာ၏။ ခန္ဓာကောင်းပင်။ သည်တွင်တဖန်။ ဤသဏ္ဌာန်ကား။
စုန်ဆန်ဘဝ။ မဆွှေရှေးဦး။ ဆုတောင်းဘူး၍။ ကျေးဇူးစုပုံ။ တချက်
ကုံလျှင်။ ကြိုက်တုံလာထွန်။ ဆယ်ဆယ့်၏။ ။ နှောင်းကျန်ထို
ဘုန်းသင့်ကျော်တည်း။

၁၀၉။ ဘုန်းသင့် အကျော်။ သူတော်တို့အား။ ဤတရား
ကို။ စီးပွားရှေးရှေး။ သာရပေးလျက်။ တောင်ဝေးရပ်မှာ။ ကျောင်း
သာဖန်ဆန်း။ ရဟန်းဆောက်ဦ။ ပေးလှူ သို့ထား။ သိမ်းပကား
သည်။ သိကြားဆရာ။ သုမေဓာကို။ ပမာ စိုးစည်း။ နှုန်းထွင်း
လျည်း၏။ စိတ်မျည်း တွေးခေါ်။ ကြံစိမ့်သော်သား။ မိန့်တော်
လက်။ ကျမ်းများမှာဖြင့်။ ညီစွာနိဒါန်း။ အသစ်ထွန်းသည်။ ကျမ်း
ဆန်းစာဆောင်။ မြိုက်လက်ဆောင်ကား။ ဆုံးအောင်သာသနာ။
လူတို့ရှာ၌။ ပညာရှိများ။ စည်တလျားတည့်။ မှတ်သားကြလျက်။
အဆက်ဆက်လျှင်။ ။ မပျက်သုံးစွဲတည်စေသော။

၁၁၀။ အောင်မြိုက်မှန်ကူ။ သုံးရပ်လူတွင်။ မည်သူဆွယ်ဖြင့်။
စောဘုန်းခိုင်၏။ ချက်တိုင်သံတော်။ ဂါထာကျော်ကို။ ဖွေဘော်နက်
စံ။ မကြံချေပဲ။ နားဝင်ခဲးဟု။ စိတ်ရဲးသဒ္ဓါ။ ပညာမလင်း။ လူပြိန်း
ပျင်းအား။ ဖြောင့်စင်းလွယ်ကူ။ မှတ်စိမ့်ယူ၍။ တံချူလည်းကောင်း
ရှေးစာဟောင်းကို။ နောက်နှောင်းလူများ။ ပညာပွားတို့။ နားမနာ
သီး။ ဆေးနှယ်ညီး၍။ ငှဲးချိုးအမြိုက်။ နှုတ်ထွယ်တိုက်သည့်။ အဓိက
စုဝေး။ ဆင်းရဲးဘေးကို။ ။ ငြိမ်းစေး၍ ဇာပယ်စေသော။

နိဂမနုခန်းပိုဒ်ရေ ၅ ပြီး၏။

ဤတွင်ရွှေဆုတောင်းခန်းပြီး၏။

စမ္မကပုဗ္ဗိယမထေရ်သည်။ ဖုဿမြတ်စွာဘုရားဖြစ်တော်
မူခါ။ ပုဏ္ဏားအမျိုး၌ဖြစ်၍။ ဗေဒင်တို့ကိုတတ်ပြီးသော်။ ထိုဗေဒင်
၌။ အကျိုးမရှိသောအဖြစ်ကိုသိ၍။ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကိုပယ်၍။
ရသေ့ရဟန်းပြု၍။ တော၌နေသော်။ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားကို
ရည်မှတ်၍။ တပည့်တို့နှင်းဆောင်ခဲ့ကုန်သော။ စကားပန်းတို့ကို
ပူဇော်၏။ မြတ်စွာဘုရားလည်း။ ပန်းအနု မောနာ ပြုတော်မူ၏။
စကားပန်း လှူသောကောင်းမှုကြောင့်။ အသက်အတိုင်း နေ၍။
ရတေသော်။ လူနတ်တို့ စည်းမိမ်ကိုခံစံပြီး၍။ ငါတို့မြတ်စွာဘုရား
ဖြစ်တော်မူသောအခါ။ မြတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်၍။ မြတ်စွာဘုရား
အထံ၌။ ရဟန်းပြုလျှင်။ မကြာမီရဟန္တာအဖြစ်လွှဲရောက်၏။ ။
စမ္မကပုဗ္ဗိယမထေရ်ဝတ္ထု။

စာကြည့်ရှုသူမိတ်ဆွေတို့စည်းစားဆင်ခြင်ရန်။

ကျွန်ုပ်စာပြင်ဆရာမောင်တိုင်းသည်။ ရန်ကုန်မြို့ ဟံသာဝတီ
စာပုံနှိပ်တိုက် အကြီးအကြပ်၏ အမိန့် အရ။ ဤဆုတောင်းခန်း
လင်္ကာကိုပြုပြင်လုပ်ကိုင်ရာ။ စာမူ ၃ စောင်ကိုကြည့်ရှု ပြင်ဆင်
လုပ်ကိုင်ခြင်းကိုပြုပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုမူတို့၌ အချို့ စာမှာ
လင်္ကာစကား။ အပိုဒ်မျှစုံလင်စွာမပါ။ စုံလင်စွာပါသောအရာတို့၌
လည်း။ တစောင်နှင့် တစောင်များစွာ ကွဲလွဲလျက်ရှိချေသဖြင့်။
မသင့်ရာကိုပယ်။ သင့်ရာကိုရှေးချယ်၍ထည့်သွင်းပြီးလျှင် ပုံနှိပ်
လုပ်ဆောင်ခြင်းကို ပြုပါသည်။ နောင်မူကွဲတစောင်ကို တွေ့၍
မတူရှိခဲ့လျှင်မှားလေသည်ဟု ရှေးဦးစွာ ပြစ်တင်ခြင်းကိုမပြုဘဲ
မှားသင့်မမှားသင့်။ မှန်မမှန်ကိုဉာဏ်အလျော့ရှေးကောဝံဝေဘန်၍
ကြည့်ရှုကြပါကုန်။

သာသနာရောင်။လတန်ဆောင်ကဲ့သို့။ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝါ။

ထွန်းလင်းဖြာထွသော။ရတနာပူရ။အဝဇ္ဇမြို့တော်ကြီး

တွင်။ခြားသီးတွက်စစ်၍။သက္ကရာဇ် ၉၀၄ ခုနှစ်။

ပိဋကတ္တယဝိနယဓရ၊ဂဏာစရိယ၊ဂ

ဏပါမောက္ခဖြစ်တော်မူသော

ရှင်အရှင်သမာဓိ

မထေရ်သည်။စိစဉ်ရေးသားတော်မူအပ်သော

ဇနဓိအံ့ခန်းမျှ
ကို

ကျွန်ုပ်တို့ဟံသာဝတီတိုက်က။၁၂၅၆ ခု နယုန်လအ

တွင်း၊သိုက်မြိုက်စွာပုံနှိပ်လုပ်ဆောင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့။

ဟံသာဝတီစာပုံနှိပ်တိုက်။

နေမိဘုံခန်းပျို။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗိရုဏီဘုံခန်း။

ဝေဠုပန ဝတ္ထာ မာတလိ ပုန ဒေဝလောကာဘိရုခံ ရထံ ပေ
လေထိ။ ရာဇာ ဒေဝလောကံ ဂစ္ဆန္တော။ ခွါဒသယောဇနိကံ မဏိ
မယံပဉ္စရပိကံ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိပဏ္ဍိတံ ဥယျာနံပေါက္ခရုဏီ
သဗ္ဗန္တံ။ လ။ သဂ္ဂပတ္တာဝိမာနေ။

၁။ သကျာဝတ။ ကုမာရဟု။ သြဇာသာကြည်။ နှုတ်မွန်
ရည်ကြောင့်။ ပင်စည် ညွန့်ညွှောက်။ မင်းရိုးပေါက်လည်း။ လွှဲး
ဘောက်မထင်။ ရာဇဝင်ဖြင့်။ ဥကင်မြင့်ခေါင်။ ထက်ဝန်းဆောင်
က။ ရန်ဘောင်တျင်းတျင်း။ ပယ်ထွပ်ခွင်းသို့။ သတင်းတောက်
ထိန်။ ဘုန်းတော်ရှိန်ကို။ ဖိဝိန္ဒြေ။ အသေလတ်လတ်။ တောင်ဟုန်
ခတ်၍။ ရှုတ်ရှုတ်ချီပြေး။ တစ်တစ်လွေးလျက်။ အသွေးမျိုသောက်
စွန်ကိုကြောက်သား။ တောင်ရောက်နုနယ်။ ကြက်သဇယ်သို့။
ပေါယုယ်လန်စိုး။ ကြောက်ရွံ့ညှိုးတည့်။ တန်းခိုးပြက်တက်။ မြေ
အက်အက်မျှ။ ထိပ်ထက်ဦးကင်း။ ထိန်ထိန်နင်းသို့။ ထန်ပြင်းကြေ
ညာ။ ကျွန်းမျက်နှာထက်။ မဟာဗေဓိ။ တုမရှိသား။ နေမိမင်းတဲ့။
စောရန်တဲ့ကို။ ငဲ့ပြည်ရွာ။ နောက်လှည့်ခွါလျက်။ အာကာမြင့်
ချိန်။ တာဝတိန်သို့။ စမြိန်မပြေ။ ရောက်ပစေဟု။ ဝေဇယန္တာ။ ခေါ်
မည်သာသား။ မျက်မြွှာစိမြောင်။ ရထားဆောင်နှင့်။ တထောင်
ပြည့်နေ။ သိန္ဓောခြေလည်း။ လေမတူပဲ။ တိမ်ကိုခွဲလျက်။ ဝမ်း
ထဲကြည်မွမ်း။ ပျားရည်ဆမ်းသို့။ ချစ်ကျမ်းဝင်ဘိ။ မာတလိလျှင်။

တစ်နတ်ပြည်။ တင်လေသည်ကား။ ခါလည်းလုလု။ ရတုသစ်
သစ်။ သရစ်ပေါ်ပေါ်။ သာပျော်ရွှန်းရွှန်း။ ကိန်းခန်းသင့်မော။
ရွက်ရင့်လျှော့၍။ ရွက်ကျော့နုလန်။ ရွက်သစ်ပြန်တည့်။ ပန်းမန်
ငုံကင်း။ သုတ်လေညှင်းနှင့်။ မြေသင်းနံ့။ တပျံ့ ပြူးပြူး။ မင်းလွင်
မြူးထွက်။ တန်ခူးလည်းကုန်။ လကဆုန်သည်။ ။ပစ္စုန်ရိုက်မြည်
ချန်းချန်းတည်း။

၂။ မိဃ်းပြင်ထွက်ပြု။ ရင့်ရှုတည့်။ ရှုခြင်းမဲး။ လျှပ်
ခြည်ကြီးထွက်။ တိမ်ခဲးလုံးပြောက်။ မိုးရည် ပေါက်ဖြင့်။ မြစ်
လျှောက်ကိုင်းကျွန်း။ သဲပြင် ထွန်းလည်း။ ထက်ဝန်း ရွမ်းရွမ်း။
အာဘော်လွမ်းထွက်။ ကမ်းလည်းငုံထွေး။ ရက်ပြေးသဲးသဲး။ ဝဲး
တိယိုက်ထိုး။ တပိုးပစ်လွှား။ ရေသားပြုန်းပွက်။ ကဆုန်ရက်ကား။
နံ့မြက်ရှားရှား။ စကားပွင့်မွှေး။ လှိုင်ကြွလေထွက်။ နိုးဝေးတုံ့လာ။
ရတုမှာလည်း။ လေညာကောင်းကင်။ လွင့်လိုက်တင်ထွက်။ နတ်
ရှင်မင်းကျော်။ သွားပြည့်ပျော်၏။ ရှေ့တော်မျက်မြင်။ မိုးဝပြင်
ဝယ်၊ တုရင်ကမောင်း။ မွန်ခေါင်းစုလစ်။ သရစ် သွန်းသွန်း။
ထက်ဝန်းပြုပြု။ ကောင်းကင်နွဲ့မျှ။ တဆွဲနှစ်ယူစနာ။ အခန့်တာ
ထွက်။ ကျယ်စွာနံ့လျား။ တကျွန်းအားသို့။ ပတ္တမြား စိမြှောင့်။
ခြင်သီစောင့်သား။ ရှစ်ထောင့်ချံမြင့်။ ကျည်းရွက်ဖွင့်ထွက်။ ငါး
ဆင့်တုံ့မွန်။ ရွှေမိမာန်နှင့်။ ရွယ်တန်မကြီး။ ညီးရရီးသား။ နတ်သွီး
တထောင်။ ခြွေရံဆောင်ထွက်။ ကုန်အောင်ထွန်းနိုင်။ ရွှေပွတ်တိုင်
က။ ပွင့်ဆိုင်ကြာပြန်။ ရွှေသလွန်ထက်။ ဒေသန်တူရှု။ လေညှင်းယူ
ထွက်။ ရွှင်မှု ပြူးပြူး။ မျက်လုံးမျက်ခွက်။ လရောင်စက်သို့။ နား
ရွက်ဖြန့်ကား။ ညွန့်ညွန့်ထွားမျှ။ မေးပါးသွယ်သပ်။ အာစပ်ဝင်း
ရွှေ။ ချေလည်းမပျောက်။ ကြန်လျှောက်နှာရောင်။ မျက်တောင်
ကော့ပြူး။ နဖူးပြင်ထွက်။ ရင်ဝလည်းမောက်။ ဘိတ်ဘိတ်တောက်
မျှ။ ပြောက်ပြောက်စွန်းစွန်း။ ဆေးထင်းပန်းသို့။ လက်သန်းလက်
ချောင်း။ ရိုးပျောင်းနွဲ့နွဲ့။ ဖိစွာထုလည်း။ ရုပ်တုမရ။ မြမြဝါဝါ။ သပြာ
သွယ်သွယ်။ ဘော်များလယ်တွင်။ တင့်တယ်ဆင်းစံ။ ထွန်းဝင်းလျှံမျှ

ငယ်သံတွတ်တွတ်။ ရလည်းလွတ်လျက်။ ရုပ်ဓာတ်ပုံညီ။ ဗီရဏီ
ဟု။ ချီချီချချ။ ခေါ်ဆိုကြသား။ စံပလျစ်လျ။။ မိုးနတ်သူလျှင်။ ရှက်ဖြူ
မိုးဖြန့်။ တန်းခိုးဝှန့်လျက်။ ဗိမာန်အလုံး။ ရွှင်ပြိုးပျော်မွေ့။ တနေ့တ
ကွဲး။ ရင့်ကဲနွဲးတည့်။ ဝှဲးတချိုးချိုး။ ပဉ္စင်တီးလျက်။ ဝေးနီးကြား
ထင်။ ပျော်စံရွှင်သည်။ ။ ထွက်ဝင်မြှောက်စည်ပြွန်းပြွန်းတည်း။

၃။ အဖြာဖြာလျှင်။ ကလျာရှုကြည့်။ ပြိုးအင်ပြည့်လျက်။
ရောင်ခြည်အတိ။ ဝင်းဝါပြီမျှ။ မဏိစိမံ။ ရိုးတံချက်ချက်။ ညောင်
ရွက်သွင်သွင်။ မြင်ကမူးမော်။ ရွှင်မှုပျော်လည်း။ နာပျော်ထွဋ်အိ။
ချစ်သူ ချီလျက်။ သံပြီသံပြိုင်။ ခွင့်ရေးကိုင်က။ အတိုင်အဘောဝံ။
လှယ်ကာကောဝံတည့်။ လက်ထောက်ပြန့်လူး။ ဇေရင့်ကျူးလျက်။ တ
ထူးတလည်။ ကောင်းကင်ပြည်တွင်။ ရွှေစည်ရွှေမောင်း။ ရွှေညှင်း
စောင်းနှင့်။ ညောင်းညောင်းညှန်းညှန်း။ လူမင်းဘုန်းလည်း။ မနှုန်း
ထွဋ်ထိုက်။ ခရီးကြိုက်၍။ ဆိုက်ခဲ့တရံ။ ရထားပျံထက်။ လှဝံမင်း
ခြေ။ မြင်တုံလေသော်။ သပြေတမ္ပတ်။ ကိုယ်လုံးညွတ်မျှ။ ဆွတ်
ဆွတ်နှလုံး။ ရွှင်ပျပြိုးလျက်။ ချစ်ထုံးမြီးချည်။ မေတ္တာကြည်သား။
ကျင်လည်တမိ။ မာတလိကို။ နေမိမင်းဖျား။ မေးလကြား၏။ တ
ရားနေမျိုး။ သတိုးနတ်ရှင်။ အိပ်မက်တွင်မျှ။ မထင်စဘူး။ ရှူးမူး
ထွဋ်ထုံ။ ငါးဆင့်ဘုံနှင့်။ မျက်ပုံချယ်မြှောင်။ တပြောင်ပြောင်
လျှင်။ သည်ဆောင်ရပ်ပြိုင်။ ကွန်းစဉ် ဆိုင်လျက်။ လိုင် လည်း
မြင့်ဖြိုး။ နဘူးဆင်ဝင်။ မာရဘင်ထုပ် လျှောက်။ အပြောက်အ
ပြန်း။ ရည်ရှင်ကိန်းတည့်။ အသိန်းအသန်း။ ရွှေကြယ်မွန်းလျက်။
ကျယ်ဝန်းရန်ပြ။ ကောင်းကင်ဝဝယ်။ ရှင်မမီးနတ်။ တန်းခိုးလွတ်
လျက်။ ဖြူဆွတ် ဆွဆွ။ ဝတ်စ ညွန့်ညွန့်။ သရက္ခန့်ရန့်။ သင်း
သင်းပျံမျှ။ နုညှံလှုပ်လှုပ်။ ရင်အပ် တန်ဆာ။ လည်မှာ ခြူးပွင့်။
ထူးကဆင့်သား။ နုရင့်ရိုးခက်။ ပြိုးပြိုးပြက်တည့်။ ပြာညက်လဲ
လဲ။ နွဲ့နွဲ့ နောင်းနောင်း။ နံ့သာပျောင်းလည်း။ လှောင်းလှောင်း
အလွန့်။ တွန့်တွန့်ကြည်းကြည်း။ သပ်သပ်ချည်းမျှ။ ရလည်းကေ
သာ။ မြရွက်ညှာသို့။ သွယ်ပြာရစ်ပတ်။ နဝရတ်တည့်။ မျက်ခတ်စိ

တင်။ရည်ရှင် ရှင်း ရှင်း။ဝင်းဝင်းထိတ်ထိတ်။သူ့ စိတ်ငါ့စိတ်။ယို
 တိတ်ထွဋ်စွာ။မာမာပျံပျံ။မိန်းမူးခေါက်ချိုး။နတ်မယံပျိုးကြောင့်။
 တန်းခိုးပြင်းသား။ငါမင်းကိုယ်ရည်။မရပ်တည်မျှ။တီးမြည်ရိုက်ဆင့်
 ကျေးရင့်လည်း။ တို့ရှင်ဘုန်းပြီး။ ရှုန်းရှုန်းတိုးမျှ။ ကောင်းကျိုး
 ကောင်းသူ။ကောင်းအင်တူက။ရည်ချ။ပစေ။သက်ဝေကြင်ဘော်။
 ပျော်ကြောင်းပျော်လျက်။မြော်မိထွဋ်ကျင်။ ရွယ်ငါးပြင်ဝယ်။တ
 အင်မယုတ်။ရွှေထွတ်ချတ်သို့။အဟုတ်ထွကြွယ်။မိစပယ်ကား။ ။
 အဘယ်နတ်သွီးတို့နည်း။

၄။ အဆန်းအဆန်း။ရွှေကျိုးရန်းနှင့်။မကန်းခံတွင်း။ခြင်သံ
 နင်းမှု။ပြောကွင်းရေးချဲ့။နွဲ့ရနွဲ့တုံ။ကယ်ကွဲရောင်ထွေ။ခြူးညွန့်
 ခွေလျက်။ရဝေစိုက်ထား။မိုက်မှောင်တားလည်း။ဝန်းလျားနံညီ။
 ပဉ္စမိဝယ်။ရုလီရုလော။မသာရကလ်။ကျောက်မွန်မြဲခဲ။သန္တာဆွဲ
 လျက်။ပုလဲးပျစ်ရှက်။ ပိတန်ကြက်လည်း။ အထက်ရောင်သွယ်
 တဖြင်နွယ်လျှင်။ သာကျယ် ဝင်းဝင်း။ သလင်း ထောင် စိပ်။
 ရွှေအိမ်အိပ်သား။ ချမ်းရိပ်စံနေ။ထောင်ရံရွှေလည်း။ သန္ဓေကျစ်
 လစ်။ချစ်လည်းချစ်တုန်း။သွေးရုန်းမျက်မည်း။ခြည်းရရည်းလျှင်။ရ
 လည်းငုံသစ်။ကုန်သွယ်နစ်လျက်။သရစ်ရွှေညွန့်။ ကွန့်ရရွန့်တည့်။
 စိတန့်မျက်ကောင်း။ရွှေနားခောင်းလည်း။ရောင်မောင်းပြက်ပြက်။
 ဘရက်သရဘူ။ ရွှေချ။သင်တိုင်း။ ဘယ်နှင့်ခိုင်း၍။နှိုင်းရှာပလိမ့်။
 ငြိမ့်ရရိမ့်မျှ။ ရွှေအိမ် တင့်အပ်။ ရွှေဘုံတပ်သို့။ ရံထပ်ချိုးချယ်။
 နတ်မိမယ်ကား။ အဘယ်ကောင်းမှု။ ပြုခဲ့ဘူးသား။ အထူး ဖြင့်
 အား။ကောင်းကင်ဖျားဝယ်။ပျော်ပါးထွဋ် ကျင်။နတ်သဘင်နှင့်။သို့
 ပင်ကပ်ဆည်း။ ရှုဘွယ်ချည်းလျှင်။ငါလည်းနှစ်ထောင်း။သို့လည်း
 ကောင်းတည့်။ခြောင်းခြောင်းဝှန်တောက်။ ဘုံသာပေါက်၍။ ရွှေ
 မှောက်မိုးယံ။ကုသိုလ်ကံကြောင့်။စံပရလိ။ ထင်လဘိဇာ။ မျက်စိ
 မြော်ဆန့်။ရထားတန့်လျက်။ လန့်လန့်မြင်ချေ။ ကြက်သရေနှင့်။
 မြဲတေ ရှမ်း ရှမ်း။ ကိုယ်ရောင်ကြမ်းမျှ။ လျှမ်းလျှမ်းပြေးတက်။
 လျှပ်မြည်ထွက်သို့။ရံမက်လွန်ကြင်။ မျိုးမြတ်တွင်ကား။သည့်လျှင်

တစ်။ ထွေးညံ့ညံ့ကို။ နှုတ်ပျိုခိုက်။ မင်းကိုယ်ဆိုက်၍။ နှစ်မြိုက်ဝမ်း
 ပါး။ မြင်မိငြားလည်း။ ရပ်ခြားလူရွာ။ မကျမ်းပါသော်။ ခြင်းရာ
 စိမ်းဆွံ့။ မေတ္တာလံ့ခဲ။ ရောင်လျှံ ဝင်းငြိ။ မျိုးဘုန်းရှိကို။ မြင်မိချေ
 လျက်။ မလွန်ရက်တည့်။ သံမြက်ညင်းညင်း။ ခံတွင်းချိုနံ့။ ဆိုသော
 ပျံ့မျှ။ ဝတ်ဆံ့အလား။ ကြာညိုထွားသို့။ လျှာပါးနှုတ်ကျိုး။ မြိုးမြိုး
 မြမြ။ ဟလရပ်ရပ်။ မြီးချုပ်သစ္စာ။ ထိနံခါလျှင်။ ကြမ္မာတော်မီ။
 တူတညီဖြင့်။ ရှေ့ဆီကြေးမုံ။ နောင်နှင့်ကြို၍။ ပိုက်ခြံကျွမ်းသူ။
 လွမ်းရမူကား။ ပစ္စုလွမ်းထပ်။ ရင်ချင်းအပ်၍။ မြီးကွပ်မေတ္တာ။
 ထပ်ကာကာလျှင်။ လက်ျာလက်ရုံး။ ခုံးပစေလျက်။ နှစ်သက်ဖြား
 ယောင်း။ ပျော်ကြောင်း ကြောင်းလျှင်။ စုံပေါင်းအင်မြိုက်။ ရှင်
 သောကြိုက်ဝယ်။ ခေါ်စိုက်မောင်နည်း။ ရင်ထက်လည်းလျက်။
 သာဖြည်းညှင်းညှင်း။ လွမ်းတင်းဆိုရောင်။ လူမင်းခေါင်နှင့်။ အို
 အောင်သဖြင့်။ ချစ်သော်တင့်က။ မြီးမြင့်ရှက်ကျုံး။ တသက်လုံး
 တွင်။ မြကုံးဆံ့စု။ ပန်နစ်ပြုပိတ်။ ရွယ်နှစ်ပ။ လျှလျပါးပါး။ စုလျား
 ချစ်ဆွဲ။ တနွဲ့နွဲ့လျှင်။ ချဲ့ချဲ့ကြင်လျက်။ လည်ချင်းရှက်၍။ ပိုက်ဘက်
 ဘုံတုံ။ ပြိမ့်လေးကုံသား။ ရှေ့ပေါ်စ။ ဆင်းမြမြကို။ ဘဝစပ်
 ချဉ်။ ဘုန်းမယှည်၍။ ဝိညဉ်ပျောပျော။ တမောမောမျှ။ မင်းစော
 စိမ်းလူ။ မှိန်းကာရှည်။ ။ အသုချစ်မငြီးတို့နည်း။

၅။ အထွေအထွေ။ ရှုချေသော်တုံ။ ဘော်နေစုံလျက်။ ပိုက်ခြံ
 ရင့်နွေး။ စက်ကြကွေးသား။ ရေကျေးရေကြက်။ ရေဝန်လက်လည်း
 လည်ဘက်စာခွံ။ မြူးကွံ့ပျံ့တုံ။ ဆည်းငုံမရှိ။ ဝမ်းကွေးလိနှင့်။ မိမိပျော်
 မြီး။ ဘော်မကွေးတည့်။ အံ့အေးတို့ဆုံး။ မြို့နှင့်ကျုံးသို့။ ပတ်ကုံးလွင်
 ကျယ်။ ရှင်စဘွယ်တုံ။ စံပယ်လူးလာ။ သေခံ့မျိုးငှာဖြင့်။ သိတာမြ
 ရည်။ ရေကန်ကြည်လည်း။ လေပြည်ညံ့စွာ။ ရနံ့ခွါလျက်။ ရွှေကြာ
 ချပ်ရံ။ ရွှေဝတ်ဆံ့နှင့်။ ရွှေတံရိုးနွဲ့။ လွဲရဲလျှင်။ လက်ဘဲဆွတ်ယူ။ ဦ
 ရှုကို။ ကြူစချင်စွာ။ ဥယျာဉ်မှလည်း။ ပေါက်ပြန့်မွန်။ သရက္ခန်နှင့်။
 ပန်းမန်စုံထွဉ်။ ရှမ်းဝါမှည့်လျက်။ အင်ပြည့်သစ်သီး။ ပည်းဖြင်ညီးမျှ။
 အံ့ကြီး အံ့အောင်။ မိုးလယ်ခေါင်တွင်။ နေရောင်မဖြန်း။ ရွှေတံး

ခန်းနှင့်၊ ရွှေခန်းပီပီ။ ရွှေအိမ်ဘိထက်။ သီရိကြည်မှူး။ ရွယ်သုံးဦး
 လည်း။ ပျံ့ပျံ့။ နှစ်မြိုက်။ ပျော်ကြောင်းပိုက်လျက်။ ရောင်မြိုက်လတ်
 လတ်။ ပြာထွတ်ထွတ်လျှင်။ နတ်တည့်ကာလ။ ရတုကြွမှု။ ချမ်းမြ
 လေပြည်။ ထလတ်သည်နှင့်။ လွမ်းမည်ဟန်ဟန်။ သုဝဏ္ဏလိပ်။
 တံဆိပ်ပြောက်ကွင်း။ ရွှေတံတင်းလျှင်။ ထုံသင်းလျက်ကဲ့။ အဖုံးမဲ့
 သော်။ ဆွေညွှတ်ပုဆိုး။ ထောင်တန်မျိုးကို။ ထုပ်ပိုးမယို။ တကွဲးသို
 အံ့။ ဆိုလည်းမှန်စွာ။ ဥပမာနှင့်။ လူ့ရွာမပျော်။ နတ်ဖြစ် သော်
 လည်း။ စက်ဘော်မိလုံ။ ရှိပါထုံစုံ။ ပိုက်ခြံနောင်ထွေး။ တရားရေး
 မျှ။ နက်လေးဂုဏ်အင်။ မြေအပြင်ထက်။ ကျော်ထင်ရှန်းတိုး။ ဘုန်း
 သစ်နှိုး၍။ မိုးမချုပ်မီ။ ကိုးနာရီဝယ်။ အင်ညီရှုငြိမ်း။ ညွတ်ခွေ
 တိမ်းလျက်။ ပြည့်ရှိမ်းသီရိ။ ကိုယ်လုံးငြိကို။ မချီလှည့်ထွန်။ မျက်စိ
 လန်မျှ။ အကျွန်ယခု။ မျှော်ကာရှုသည်။ ။ အသို့ ဆွေဇနီးတို့နည်း။

၆။ မိန်းပြတ်မိန်းပြတ်။ တဆွတ်ဆွတ်မျှ။ ရင်ခတ်ရွှေရောင်။
 မယ်ဆွေမောင်ဟု။ မြန်ဘောင်ထင်စွာ။ ဤအခါဝယ်။ ငါလည်းမင်း
 ပျို။ နတ်မိညီနှင့်။ ကုသိုလ်မညွှန်။ တမလွန်က။ မေ့ကျန်ခဲ့ထ။ နွဲ့နွဲ့
 မြသား။ ရှင်မကျေးဇူး။ တမူးမူးလျှင်။ မထူးမတည်။ ဖြစ်လတ်သည်
 ကား။ ရွှေပြည်သခင်။ နတ်ရှင်နေ့တိုင်း။ မျှာပါလှိုင်းလျက်။ ထုံးပိုင်
 ဖြေအံ့။ မပြေစံ။ သား။ ချစ်နံ့မျှတည်း။ စနည်းမျက်စိ။ ရှိလတ်သလေ
 တပျော့ပျော့ လျှင်။ ရဲစော နောင်ညွှိ။ မှတ်ရာဆိုဖြင့်။ သံမြို့မြို့
 လျက်။ တကျွန်းဘက်သို့။ စဉ်းလက်မတူဝေးမှ။ သူကြောင့်။ ညဂ
 ဖြူနွဲ့။ ပြာလွဲလွဲလျှင်။ ယဲယဲညှိုးပျောင်း။ မျက်ခြည်ညောင်းမျှ။
 မင်းကောင်းကိန်းခန်း။ မြင်ရဆန်းဟု။ အပန်းတကြီး။ နတ်သွီးကို။
 မင်းထီးမြော်လှည့်။ ရှုမျှော်ကြည့်လျက်။ တည့်တည့်မရွက်။ မျက်နှာ
 ဝက်ဖြင့်။ မိုးထက်ထွန်းဘောက်။ မေးမြူထောင့်သော်။ နှစ်ခေါက်မ
 ပြန်။ နှစ်ဘန်မကြား။ နှစ်ပါးမဖြစ်။ လိမ်လစ်မထောင့်။ မြားနှယ်
 ဖြောင့်သား။ စောင့်နှယ်လည်းညှိ။ မိတလိကား။ ဖြန့်ချိမေတ္တာ။ မင်း
 ကြီးစွာကို။ ခြင်းရာမရှက်။ ပြန်ဆိုပွက်၏။ နရက်တံခါး။ ဘဝါးချို
 လမ်း။ လူစိမ်းရှမ်းကို။ လက်ထွမ်းယူလိုက်။ တူရှုတိုက်ဖြင့်။ မြိုက်

မြိုက်ချစ်ဝမ်း။ စည်းစိမ်ဝှမ်းသို့။ သာချင်းပို့တင်။ ကုသိုလ်ရှင်ဟု။
ညွန့်ရှင်ခက်ဖြာ။ ရှက်နုရှာချ်။ သစ္စာလေးပါး။ ငုံထွားထွားသည်။
ဘုရားပွင့်လောင်း။ အိုမင်းကောင်း။ နိမောင်းရဲရဲ။ တဲးစွေး
စွေး။ လျှပ်ဝါပြေးလျက်။ ဝေးဝေးနီးနီး။ ရှုမငြီးတည့်။ တသီးပေါ်
ထွန်း။ တုံသါနန်းနှင့်။ ရံဝန်းပည်းသိ။ ဗီရဏီဟု။ သညီကျော်ထင်။
ဘူးမြော်ချင်သား။ ပြာစင်လတ်လတ်။ မိမိနတ်ကား။ နှုတ်လွှတ်ခံ
တွင်း။ ညှိုးညှိုးညင်းမျှ။ ဆိုတင်းစကား။ လေသံကြားက။ ပြာထွား
နောင်မယ်။ ဝမ်းနည်းဘွယ်တည့်။ ပစ်ပယ်လွှဲသွေ။ မဆိုချေလည်း။
အနေကျကျ။ မမှတ်ရသော်။ ရှင်မကြောင်းနွယ်။ နိဒါန်းသွယ်ပိတ်။
ပင်လယ် တလျှို။ မြစ်နား ခိုသား။ နဂိုရ်တည်ရာ။ လူပြည်ရွာ၌။
ပညာရှိမြတ်။ ဗေဒင်တတ်သား။ အံ့ရှုတ်ဖွားဖွား။ ရှင်ပုဏ္ဏား၏။ ဝတ်
စားပေးခွင့်။ ရိက္ခာလင့်လျက်။ ခိုင်းဝင့်ချည်ကောင်း။ စပါးထောင်း
နှင့်။ ရေလောင်းရေခပ်။ တောင်ကပ်ဖါးရား။ တောလားထင်းခွေ။
ဆောင်းခွေပူပန်။ သူ့အိမ်ကျွန်ဟု။ စောင်းမာန်နှိမ့်ချ။ လုပ်ကြံရ
သည်။ မယ်လျှအိမ်ကျွန်သွိုးတည်း။

၇။ အတန္တကား။ ဖြစ်ဖုကုန်လေ။ မီးလောင်မြေတွင်။ ပင်
ခြေညွန့်ညွှောက်။ ပင်သန်ပေါက်သို့။ ကြံထောင့်စောင်းပဲ့။ မိဘမဲ့
တည့်။ နွဲ့နွဲ့ပြာညက်။ ရွယ်ရောင်ပျက်မျှ။ နံနက်ညနေ။ လုပ်ဆောင်
စေလည်း။ သေသေချာချာ။ စေပါသရွေ။ မငြီးငွေ့လျှင်။ လွေ
လွေပေးကြောင်း။ အရှင်မောင်းလည်း။ ကောင်းကောင်း နာခံ။
လုပ်ကြံတုံလျက်။ အဖျက်ရှာနှိုး။ အရှင်ညှိုးလည်း။ ရှိခိုးပုဆစ်။ ပစ်
ညစ်မကြိုက်။ အရှင်ထိုက်လည်း။ လိုက်လိုက်ကျင့်သီး။ သူကြီးချစ်
ဘွယ်။ အရှင်ကွယ်လည်း။ ပြက်ပြယ်မဘောက်။ အရှင်မှောက်
လည်း။ ရှုံကြောက်ခရ။ အရှင်ထလည်း။ ရွရွနောက်ပါ။ အရှင်လာ
လည်း။ မျက်နှာရလို။ ဘော်ချင်းကိုလည်း။ နှုတ်မျှမခါး။ နို့နှင့်ပျား
သို့။ သနား ဆက်ဆံ။ ရောရှက်ပြီ၏။ သက်သံတွန့်ချိုက်။ မနာ
ကြိုက်လည်း။ အရိုက်မဲ့ဘဲ။ သိချင်းလွှဲလျက်။ ရင့်နွဲ့ချိုငေါ်။ နာမှု
ပျော်သို့။ သူတော်တကာ။ ဆိုစရာသား။ ပျူငှာမကျွမ်း။ မိန်း

မသွမ်းနှင့်။ ကွဲးလမ်း လေစွာ။ ပြင်သူ၊ မှာလည်း။ နှုတ်လျာဆို
 သည်။ ကြံချိုရည်သို့။ လည်လည်ဝိုက်ဝိုက်။ နှစ်မြိုက်တတ်ပွန်။ ကြံ
 စဟန်မူ။ တမလွန်ဝေး။ ယခင်ရှေးက။ မိုက်မြေးထူခဲ့။ အလှူမဲ့၍။ ချို
 တဲ့တုံ့လစ်။ လူအဖြစ်တွင်။ ညစ်ညစ်ကျကျ။ သူ့ထမင်းစား။ သူ့
 ခြံသားဖြင့်။ သူ့အားကြိုးနွဲ့။ သူ့အထံဝယ်။ သူ့ရံသူ့ခြွေ။ ဖြစ်ရချေ
 ခဲ့။ မြေကိုခွဲခြမ်း။ ရွှေခွက်လှမ်းသို့။ ကိုယ်စွမ်းနှစ်ထောင်း။ ကြံ
 သော်ကောင်းဟု။ နှဲ့နောင်းပြာကြည်း။ ဆွေမယ်နည်းလျှင်။ ရှာ
 ဆည်းကိုယ်ကျိုး။ ပြုစုပျိုးက။ ကောသံမျိုးနေမြန်း။ သွေမာလန်းသို့။
 ရဟန်းပုဏ္ဏား။ လှူခံအားလည်း။ မလ်ဘွားနှစ်လို့။ စားရာဘို့တွင်။
 တချို့ခွဲဝေ။ ပေးလှူထွေနှင့်။ ရပ်မြေဝေးစွာ။ ဧည့်သည်လာလည်း။
 ကြင်နာစုံမက်။ ခေါ်စိုက်စက်သား။ ရင်ထက်ပိုက်ဖြား။ မွေးသည်
 သားသို့။ စကားနှုတ်ဆက်။ မေးမြူလျက်တည့်။ ခြေလက်ဆေး
 ဘွယ်။ စင်ကြယ်ရေမိုး။ သေခံချိုးစေရ။ တဲနေချမှ။ ရှေးကကျင့်
 ထုံး။ အုံးနှင့်အိပ်ရာ။ နံ့သာဘယောင်း။ လှောင်းလှောင်းပျံ့မွှေး။ ကေ
 ကျုံးလျက်။ လက်ဘက်ရည်မျို။ ကွမ်းရွက်ချိုနှင့်။ သင်္ကြံဟပ်ပင့်
 ထောက်။ အားအလျောက်ဖြင့်။ မိုးပေါက် ကုန်းကြည်း။ ကျင်း
 ဝယ်ချည်းလည်း။ နိဿရည်းပြက်ပြက်။ မှတ်ကောင်းလျက်ဟု။
 သက်သက်မြတ်လေး။ လုပ်ကျွေးမွေး၏။ ကျောဒေခေါင်းနာ။ ရောဂါ
 ထွေပြား။ ရှိထုံငြားလည်း။ ဆေးဝါးဘော်ထုတ်။ ငရုတ်မုန်ညည်း။ ချဉ်
 ချိုသင်းနှင့်။ နှင်းကသယ်။ လိမ်းဆီနယ်လျက်။ သူကြွယ်အိမ်
 လုပ်။ သိမ်းပိုက်ထုပ်သည်။ ။ မြီးချုပ်ကြံမိတသီးတည်း။

၈။ ဇာတိမြတ်စွာ။ သံသရာက။ ကြမ္မာတချောင်း။ ခင်ပွန်း
 ကောင်းလျှင်။ အကြောင်းရှေးညွှန်။ ကောင်းစွာဘန်သည်။ ကောင်း
 မွန်ငြိမ်သက်။ စည်းစိမ် ထက်တည့်။ ရမွက်ထူသား။ လူ၏ အ
 လျောက်။ နတ်တို့အောက်တွင်။ ပေါက်ရောက်ပင်စည်။ မကောင်း
 သည်လည်း။ ဝဲလည်းနောက်ဆုတ်။ တန်းခိုးဖြုတ်လျက်။ မယုတ်
 မကျ။ သောကလောင်းထပ်။ လှည်းကြောင်းကျပ်သို့။ ရိပ္ပပ်ပူလှိုက်
 ဆင်းရဲထိုက်လျက်။ ထက်တိုက်စိုးနှောင့်။ ကြမ္မာကြောင့်လျှင်။

ကောင့်တောင့်တတ။ ဖြစ်ချေရသား။ လောကတံထစ်။ ဓမ္မစစ်
 ကို။ သစ်သစ်ဝင်ကျုံး။ ကြိုးနှယ်ထုံးမျှ။ နှလုံးဆောက်တည်။ ကြံစ
 ရည်နှင့်။ ကြံစည်လေတုံ။ ခရီးဆုံဝယ်။ ရိပ်ခုံမိုးထဲ။ ဇရပ်ပွဲ
 လည်း။ အင်တွဲ ကြိုးရှည်။ အိုးကြိုးတည် လျက်။ ရေကြည်ချိုး
 သောက်။ ရေတွင်းပေါက်၏။ ပြန်ခေါက်သွားလား။ ဘဝါးလမ်း
 ကြောင်း။ ပြန်လျှို ချောင်းနှင့်။ လမ်းဟောင်းရွှံ့နဲ။ ခရီးခဲ လည်း။
 လက်စွဲထွမ်းကိုင်။ တံတားတိုင်ကို။ ခိုင်ခိုင်ခန့်ကျန်း။ အပြောင့်
 သန်း၏။ လုပ်ပန်းကြိုးအား။ သူ့ခြံ သားမှု။ မြို့နားကျုံးဝယ်။ ရုန်း
 ကာသယ်လည်း။ ပုံဆွယ်ဖြိုးမောက်။ ပုထိုးပေါက်သို့။ ရွက်ခြေံ
 စဲးစဲး။ သလဲးပုံရ။ ကူလုံးပြုလျက်။ ရုပ်ထုမိမာန်။ တန်ခွန်ကုက္ကား။
 မုလေးပွားနှင့်။ ခွေးသွားဟူသား။ လူတို့အစဉ်။ ကောင်းမှုယှဉ်၏။
 ဥယျဉ် တောပန်း။ သွေ့ယော်မြန်းလျက်။ ရွက်လန်းမမြော်။ ခွေ
 ခါသော်လည်း။ ရှင်တော်ပွင့် လျက်။ ခက်လက် လဲပြာ။ ညွန့်
 သန္တာနှင့်။ အညှာ တထွေ။ နှုပ စေသား။ ပင်ခြေ ဆွတ် ဖျန်း။
 ညောင်ရေသွန်း၍။ ဝန်းဝန်းလျားလျား။ များများမကုံ။ အားနှင့်ရုံ
 ၍။ စုံစပကာ။ တောကပါသား။ ခွံခွါလက်နွေး။ တောင်ဝေးဘိနပ်။
 ချည်ချောင်းအပ်နှင့်။ မုန့်ကြွပ်တလွှာ။ သကာတခဲး။ တင်လဲးတ
 မှုတ်။ လက်သုတ်တထည်။ ဆီရည်တစက်။ ထွန်းလက်ဆီမီး။
 သစ်သီးတလုံး။ ပန်းကုံးတသွယ်။ ကိုယ်ဝယ်ရစ်ပတ်။ တထည်
 ဝတ်က။ အမြတ်ခေါင်းထက်။ တပိုင်းဝက်၍။ ရက်ရက်စွန့်လေ။
 အဌာနဲ့နေသား။ သဗ္ဗေသတ္တာ။ သတ္တဝါလည်း။ ဝမ်းသာလှလှ။
 သာရပွက်ဟ။ အမျှမျှလျှင်။ မယ်လျကုသိုလ်။ ရစေလို လျက်။
 ဟင်းချိုယောက်မ။ တစမကျန်။ လှူဝေဘန်၍။ သူ့ကျွန်ဖြစ်လျက်။
 သူ့အိမ်ထက်ဝယ်။ သူ့လက်မကင်း။ သူ့အချင်းလည်း။ ဝါတွင်း
 ဝါပ။ စောင့်သိလနှင့်။ ညဟူသရွှေ။ ဩဇာငွေ လည်း။ မတွေ့မှတ်
 သိပ်။ သူ့အိမ်ရိပ်တွင်။ အိပ်လည်းရှိခိုး။ ဆောံတည်နှိုးက။ ပုထိုး
 စေတီ။ လက်အုပ်ချီလျက်။ ဖိဖိလာလာ။ မေတ္တာတိုးလျက်။ လေ့
 ကျက်တွတ်တွတ်။ စာလျှင်ဘတ်သို့။ ရွတ်လတ်သော်တုံ။ စေ့စုံဖြ

ဖြူတရုတပါး။ လူမည်ခြားမှ။ ဝန်းလျားဖြင်ပည်း။ ရေနှင့်ကြည်း
သို့။ နှုတ်နည်းတခွန်း။ ဆိုမပန်းလျှင်။ စောင်ရန်းအလား။ မန္တရားနှင့်။
ကာလွှားရှေ့ဆောက်။ လေးမီးပေါက်သို့။ စောင့်ရှောင်ပေငြား။ သူ့
စီးပွားကြောင့်။ သူ့နားငါ့နား။ ကြားလည်းကြားချင်။ ရှင်လည်း ရှင်
ပျူ။ အံ့လည်းအံ့ရာ။ သာသည်းသာဆို။ စကားချိုနှင့်။ မိညိုစောယုတ်။
ဇာတိ ဆုတ်လည်း။ နှုတ်လျှင်မွန်ထောင်း။ ကျင့် ရည်ကောင်း
သည်။ ။ လမ်းကြောင်းနတ်ပြည်ခရီးတည်း။

၆။ ဤသို့အလို။ သူမဆိုတည့်။ ကိုယ်ကိုထူးခြား။ ကြံစိတ်
ပြားဖြင့်။ ဝတ်စားမလွင်။ ညှိုးချပ်ပြင်နှင့်။ အစဉ်ဆက်ဆံ။ လောက
ဝံ့ဝံ့ယံ။ အခွံပယ်ပစ်။ အရေချစ်သား။ မညစ်စေမှု။ ဆံဖွတ်ဖြူသို့။
အယူဖြောင့်စွာ။ စောင့်သိလနှင့်။ ဒါနသော်လည်း။ တစွန်းတည်းကို
နည်း၏မမှတ်။ ပေးထွေတတ်က။ အမြတ်ထားတင်။ အများစင်ဟု။
သိမြင်လိမ္မာ။ သံသရာနောင်ကျိုး။ အခေါင်မိုးလျက်။ မယံမျိုးမျက်
စိ။ မြင်စမိသော်။ ဇာတိကြွလွှဲ။ နတ်ပြည်ပွဲနှင့်။ ဆင်းရဲမမြင်။ ပြုပြု
ထင်မျှ။ ကောင်းကင်အလတ်။ ဘုံပြာသာန်နှင့်။ မြိတ်လွှတ်ရလည်း။
ဖြင်ပေါပည်းလည်း။ ရလည်းရှုတွ။ ပွရရွလျှင်။ မြမြသွယ်သွယ်။
တင့်တယ်ဆင်းရောင်။ ဘော်တထောင်ဝယ်။ အခေါင်လှ တင့်။
ရှက်ဖြူဖွင့်လျက်။ ရိုက်ဆင့်အငြိမ့်။ တခြံခြံတည့်။ ရွှေအိမ့်
သခင်။ မိနတ်တွင်ကား။ ဥကင်အဖျား။ လလျှင်ထွားသို့။ လန့်ကြား
ကြက်သီး။ ထဘွယ်ကြီးလျှင်။ အနီးမဟုတ်။ အဝေးဆုတ်လည်း။
စံရတ်ရွှေထက်။ ဆယ်ရည်တက်မျှ။ ပြာညက်ညံ့ညံ့။ ရှယ်ဖွံ့ဖွံ့
၍။ တွံ့တွံ့ ကုံ့ကုံ့။ ပြင်ဆုံဆုံနှင့်။ ကြေးမုံမျက်နှာ။ လက္ခဏာ
ကြန့်ညီ။ ဗီရဏီဟု။ မြှောက်ချီပင့်လွှား။ တန်းခိုးအားဖြင့်။ ပျော်
ပါးတရံ။ သဘင်ခံလည်း။ ရောင်လျှံဝင်းဝါ။ ရတနာချံပြင်။ ရွှေ
ပလ္လင်ထက်။ သက်တင်ရည်ကို။ ရောင်ခြည်ယိုမျှ။ ပြာညိုလတ်
လတ်။ ဆေးလျှင်စွတ်သို့။ လက်တတ်ရေးထု။ ထွေးလှလှတည့်။
အသူသည် မျိုး။ အသူကျိုး၍။ အဲခိုးသန်လျက်။ ကြံခေါက် ရက်
လျှင်။ ကြင်ဘက်ရှိရှယ်။ ပန်းနှစ်သွယ်သို့။ မျိုးနွယ်ဒီဒီ။ လည်ချင်း

မှီလျက်။ တညီဘော်စုံ။ ပျော်လေတုံဟု။ အာရုံမြင်မိ။ ဆို
 ဘွယ်ရှိသား။ မျက်စိလတ်လတ်။ မိသက်ပြတ်ကို။ ငါနတ်သော်
 လည်း။ မြော်ကတည်းက။ မနည်းလောက်စင်။ ဆွတ်ဆွတ် ကြင်
 ၏။ သွယ်မြင်ရိုးရိုး။ ပြိုးပြက်ကြီးလျက်။ တံခဲးလှစ်ချ။ သူရိယလျှင်။
 ပေါ်စရောင်နီ။ မျက်နှာချိုသို့။ ရှေ့ဆီပြလစ်။ နတ်စစ်စစ်ကို။ ကေ
 ရာဇ်မင်းစင်။ မမြင်ပေဘူး။ ဆွတ်ယုံပျူ။ လျှိုမြူးဆင်းဝါ။ မိညက်
 ပြာလျှင်။ ဗျာပါမမှောင့်။ ကောင်းကင်ထောင့်ဝယ်။ နတ်ကောင်း
 ဘာဝ။ စံစရ၏။ မိဘာတိုးဘေး။ ပေးလည်းမဖြစ်။ စည်းစိမ်နှစ်ထက်။
 ကျစ်လျစ်ကိုယ်ပြင်။ ယခင်ထုံးပြီး။ ဦး၍ပြီးသို့ရည်စီးလျှံတောက်။
 ရှုမစောက်မျှ။ ရွှေမှောက်နှုတ်ထွက်။ ရွှေအိမ်ထက်လည်း။ သွယ်
 မျက်ကိုးပါး။ နှိုးနှိုးနှင့်။ ဂုဏ်သိတ်စွန်း။ ချိတ်ရည်သွန်းသို့။ ပြော
 စွန်းသင်းတွဲ။ မန်ညင်းကြီးလျက်။ ဝတ်လဲသစ်သစ်။ သရစ်လတ်
 လတ်။ လေပြည်ခတ်က။ ပြာသန်ဝန်းကျင်။ ချ။ သွင်သွင်လျှင်။
 ရှင်ရှင်လမည့်။ ရွှေအိမ်သည်ဟု။ ကိုယ်ရည်တန်ဆောင်။ တပြောင်
 ပြောင်သား။ အိုအောင်ငယ်သွင်။ မျိုးလွန်းကြင်ကို။ ရှင်ရှင်ပျူ။
 ကကသိသိ။ ချိုချိုကျ။ ထူးထူးဆန်းဆန်း။ ရွှန်းရွှန်းပြီးပြီး။
 ပျော်ဘွယ်နိုးမျှ။ တံပိုးသံကျာ။ စိန်ခရာလည်း။ နှစ်မြွှာကွေ့လည်။
 ကျေး။ မြည်လျက်။ မိတ်ကြည်သန်း။ ရင့်နွဲ့ပဉ္စင်။ စည်သံလွင်နှင့်။
 အိမ်ရှင်ညှိုးညှိုး။ တချန်းချန်းသည်။ ။ ရှေးဘုန်းကုသိုလ်
 မကြီးတည်း။

၁၀။ ပြာညက်ချော့၍။ သဘောမြဲချည်။ ဂတိတည်လျက်။
 ငါးမည်ဆင်းပုံ။ အင်စုံစုံဝယ်။ ရွှေငုံမြိတ်ရစ်။ ပေါ်စသစ်က။ က
 လျစ်ကလျ။ လိုတူရှိရယ်။ ကြင်စဘွယ်နှင့်။ ပြိုးရယ်ချစ်ငွေ့။ ရင်
 ဆုံထွေလျက်။ စက်မွေပျော်ရာ။ လသော်တာသို့။ ပ ပါဝတိ။ ထွ
 စွာချိုသည်။ ဤနှင့်နှိုင်းဆ။ တိုင်းစကြသော်။ ရှင်မညှိုးနွမ်း။ ကြေး
 မုံသမ်းသို့။ ပြီးမွမ်းချေပြု။ ရယ်စမှုနှင့်။ ရတုကဗျာ။ ချိုသာသာ
 လည်း။ စာမဖွဲ့လောက်။ မယ်ဝယ်ပျောက်မျှ။ ထွန်းတောက်ရောင်
 ဖြန်း။ လောင်ဘနန်းတည့်။ ထက်ဝန်းညှိုးညှိုး။ မိုးသမီးလျှင်။ အတီး

၁၀။ လူ့ပြည်ကသော်။ ပုဏ္ဏားအိမ်သူ။ ပူပူဆာဆာ။ လုပ်ကြံနာ
လျက်။ စားရာဘို့နက်။ တချို့ဝက်၍။ ရေစက်ယိုဘိတ်။ ကုသိုလ်
စိတ်ဖြင့်။ အိတ်စုလည်းကြီး။ အချည်းနှီးလျှင်။ ရှာဖွေစေများ။ ပြည့်
သောလားသို့။ ဆယ်ပါးဝတ္ထု။ ဆည်းဘူးပြုသား။ ကောင်းမှုကယ်
ငင်။ နတ်ရွာတင်၍။ မိခင်နတ်ပြည်။ ဖြစ်လတ် သည်တည်း။ ဝန်း
လည်ရန်ပေါင်း။ ဘော်သောင်းသောင်းနှင့်။ လည်းလျောင်း စက်
တန်။ မြသလွန်ထက်။ လေသွန် ဖြည်းဖြည်း။ ညရီဆည်းဝယ်။ စု
လည်းထုံးသစ်။ ရွှေကုံး ရစ်လျက်။ ပန်းနစ်ဆင်ချယ်။ တင့်သွယ်
သွယ်တုံ။ ရွှေစွယ်နောက်ပိတ်။ သက်ထိတ်လန့်ကြား။ အိုဘုရား
ဟု။ လူ့သားတထူး။ မမြင်ဘူးသော်။ မူးမူးယောင်ယောင်။ ဆီမီး
ရောင်နှင့်။ တန်ဆောင်ရွှေတိုင်။ နှစ်ပါးဖြိုင်သို့။ ရိပ်မြိုင်ဝန်းကျယ်။
မြင့်ရာရှယ်သား။ မိမယ်တယောက်။ နည်းကိုထောက်၍။ အောက်
ကကျမ်းသူ။ ကျင့်လေဟူသို့။ တိမ်ဖြူရိုးယံ။ တန်းခိုးပျံလျက်။ ခြေ
ငံအံ့အံ့။ သံဝှန်သဲမျှ။ မိည်းစံတုန်း။ တဖြုန်းဖြုန်းသည်။ ။ ကျင့်နှုန်း
ဆိုဝှေးလတ်ချိုးတည်း။

၁၁။ ဤသို့အံ့ရာ။ နတ်ချမ်းသာကို။ လူ့ရွာညောင်းဆန့်။
ကိုယ်ဟောင်းစွန့်က။ ဗိမာန် ထက်တည်း။ ဖြူကနည်းလျှင်။ ဖြင်
ပည်းဝိုးဝင်း။ ကျိုးကျိုးကျင်းမျှ။ မိမင်းနတ်ကောင်း။ ဖြစ်လာရှောင်း
ဟု။ အကြောင်း ထွစ်ဘော်။ ပြန်ပြီးသော်မှ။ သွေးခေါ် မြင့်မိရ။
ရောက်လျှင်းလိုမှု။ ပြာညိုလတ်မျှ။ ဆွတ်ဆွတ်ထွေလျက်။ သန္တာညွန့်
ကွေး။ တန့်ရွှေရေးသို့။ ငယ်သွေးမကြီး။ ညီးရရိုးလျှင်။ ဇနီးလဲ
ပြာ။ ထွမောစွာနှင့်။ ကေသာရွက်ထုံး။ စုလည်းလုံးလျက်။ မြကုံး
သွယ်မြိတ်။ ရောင်လျှံဘိတ်မျှ။ ထိတ်ထိတ်ဝင်းဝါ။ နတ်ကလျာကို။
ငါနှင့်မကြိုက်။ သူနှင့်ထိုက်၍။ ပိုက်ရလေသော။ ဆိုနှုတ် ဆော
လည်း။ မင်းစော လက်ရုံး။ ဘုန်းပဌာန။ ဘယ် တောင့်တ အံ့။
ယောက်ျားတန်ခွန်။ လူရည်မှန်က။ ကောင်းမွန်အထွတ်။ ကြယ်ကို
ဆွတ်သို့။ မလွတ်တူပျည်။ စက်ဘော်ယှည်သား။ အစည်စကား။
မင်းကြီးကြား၏။ ပျော်ပါးသွယ်ကြီး။ သစ်သီးချဉ်ချို။ ဥယျာဉ်ပျို

နှင်း။ ပင်ညို လတ်လတ်။ ရင်ခတ်ရွှေသား။ စကားရွှေလှော်။ ကံ၊
 ကော်ရွှေခန်း။ မိုးချန်းချန်းက။ ဂမန်းပွင့်စည်။ ငတို့ပြည်ကား။ မည်
 မလာပါ။ အညာဆန်ဆန်။ လွန်လတုံတုံ။ ရွှေတိဘုံထက်။ ရုပ်ပုံ
 ထွတ်ထွတ်။ မွတ်ရရွတ်သား။ နတ်သွီးများ။ ပဇာဒားရှင်။ မြင်ငြား
 သဖြင့်။ ချစ်ရိပ်ပွင့်ကို။ လှင့်ဘာသာ။ ပျူငှာဆန်းဆို။ လွမ်းလိုလို
 နှင်း။ သံချိုမြမြ။ နှမပြာဝင်း။ နေရစ်မင်းဟု။ ညင်းညင်းသံနွဲ့။ နှုတ်
 ဆက်ခဲ့၍။ ပြည်တဲ့စီးပွား။ တရားကျင့်ရိုး။ တုမဲ့နိုးသား။ သတိုး
 ရုံးကြော့။ လာထည့်တော့ဟု။ ငင်လျှော့ကြိုးဖျား။ ထတိုးနားက။
 လက်ဝါးပျံ့ပျံ့။ ထွင်ကန်ဖြူးက။ ဟူးဟူးလွှတ်ထန်။ လေကိုလွန်
 သား။ မြင်းသန်တထောင်။ ဟန်ထွဆောင်လျက်။ မိုးခေါင်တိမ်ခြေ။
 နှင်တုံလေက။ မှိုင်းဝေနှင်းရည်။ မြင်လိုက်သည်ကား။ ရောင်ခြည်
 ပြိုပြို။ နေကဲ့သို့သည်။ ။ မြင့်မိုရ် တန်ဆောင်ဆီဖီးတည်း။

ဗိရဏီဘုံခန်းပြီး၏။

၂။ သောနဒိန်ဘုံခန်း။

၁၂။ ဝေဠုပနဝက္ခာမာတလိပူရတော ရထံပေသေတွာ။
 သောနဒိန္နဒေဝ ပုတ္တဿသန္တိကေသတ္တကဝိမာနာနိဒဿသိ။
 သောတာနိဇေတဿသရိရံသမ္ပတ္တိဒိသွာတေန ကတကမ္မပုစ္ဆိ။
 လ။ ယောမောဒတိသဂ္ဂပတ္တာဝိမာနေ။

လက်ဝဲလက်ျာ။ ရွှေမှာနောက်ဆို။ တိမ်မည်းဘို့လျက်။ သမ်း
 ညိုညစ်ကြေး။ အထွေးထွေးတွင်။ အဝေးကပင်။ မြော်လိုက်မြင်
 လည်း။ မိုးပြင်ခရီး။ ရွှေချောင်းစီးသို့။ ဖီးကျိုးနှယ်ဘက်။ ခြောင်း
 ခြောင်းထွက်၍။ အထက်ပြောင်ပြောင်။ မလောင်သည်သာ။ နတ်
 စကြာကို။ တံဖျာခတ်မိုး။ ခြိမ်းသံနှိုးက။ ဖြိုးရိုးသွယ်သွယ်။ နား
 ရွက်ငယ်လျက်။ ခွင်ကျယ်လေးထောက်။ ဗလားမှောက်သို့။ မေး
 ပေါက်လက်ဖျား။ သိန္ဓောလွှားလည်း။ နားလသော့ထွေ။ တန့်ရပ်

စေလျက်။ညာကြေခတ်ရှောင်။တပြည်ထောင်သို့။ တောင်လည်း
အက်ချ။စက်နှယ်ရှာသား။ တေဇပြင်းထိန်။ သောနဒိန်ဟု။ အရှိန်
ကျော်ထင်။ခေါ်မည်ပင်နှင့်။ ကောင်းကင်လွှံ့ကြား။ မိုးနတ်သား
၏။ယောက်ျားဘုန်းလျှင်။ ရှုန်းရှုန်း၍မြင့်။ ခုနစ်ဆင့်သား။ နတ်
မင်းတန်ခွန်။ရွှေမိမာန်ကို။မျက်ဆန်မအို။ မြင်စေလို၍။ ကုသိုလ်
ရှာညှိ။ မာတလိလျှင်။နေမိမင်းအား။ပြတုံငြားသည်။ ။ဝမ်း
ပါးဆွတ်ဆွတ်လွတ်လွတ်တည်း။

၁၃။ ရွှေကြယ်ငွေကြယ်။ကြိုးငယ်လုံးညီ။ပတ်ကုံးစိလျက်။
သိင်္ဂီနတ်နန်း။ ပြာသာဒ်ကွန်းဖြင့်။ သွန်းလည်းမဖြစ်။ နေတက်
သစ်သို့။ကျစ်လျစ်စုံလှည့်။ရုပ်ပုံပြည့်လျက်။ ကြည့်လည်းမညီး။
ခြူးသီးခြူးရှက်။ခြူးခက်ညွန့်ကောင်း။ နှိုမောင်းနွယ်ထိုး။သရစ်
ချိုးမျှ။နရိုးပွင့်ကာ။သင်းဘွဲ့ကြာနှင့်။ကြက်လျှာထစ်သား။စုလစ်
ဆင့်တည်။နိမ့်မြင့်ရှည်လျက်။ အသည်လက်တီး။ ရွှေသားပြီး၏။
ရှားမီးရည်ခန့်။ လျှောက်ပြိုင်ဆန့်လည်း။ကြန့်အလိုက်နှင့်။ ဆိုက်
တိုက်သင့်စေ။နိတုံရွှေကား။နေကိုထွန်းပြိုင်။ ကွန်းမဆိုင်လျက်။
လိုင်လည်းချောင်ချောင်။ ထက်ဝါခေါင်မှ။ယပ်စောင်တင်တား။
ဆင့်သုံးပါးနှင့်။ခြားနားတကွဲ။ရွှေမယ်ခဲးလျက်။အမြီးကပ်သခး။
ဝပ် လည်း သုံးနေ။ ကြပ်လေး ထွေနှင့်။ ရွှေသတိတွင်။ မဏိ
မောင်းစွာ။ မျက်ကောင်းမြွှာလျက်။ ဘုံသာမီးခွင်။ နတ်တို့တွင်
လည်း။ဆင်ဝင်ကသည်။ မျက်စိရည်သော်။ ဆံခြည်မမှား။ ရွှေ
တံခါးနှင့်။ပတ္တမြားတုံ။တံခါးခုံက။ရုပ်ပုံရေးချ။စွေးစွေးထွေလျက်။
သီဟခံထောက်။ လေ့နန်းပေါက်လည်း။ မြဲကျောက်ရှစ်ထောင့်။
စိသွယ်မြှောင့်၍။ ကြောင့်မျက်ရှူးတိ။ ပုလဲး မိနှင့်။ ထပ်ရှိကြိုး
ငယ်။ချိုးတချယ်လည်း။အလယ်တချို့။အစွန်းဆိုလျက်။တိင်ညှို့
အသွင်။သက်တင်သဘွယ်။ လျှပ်နှယ်ပြီးပြက်။ ရောင်ချင်းရှက်
၍။ဝင်ထွက်မျှော်ရှု။ ပျော်စမှုတည့်။ ရတုသုံးခါ။ရွှင်ပြီးစွာလျှင်။
လူ့ရွာမင်းမျိုး။ မျက်မုန်းကျိုးမျှ။ ပြိုးပြိုးရောင်ထင်။ တောင်ရှိစဉ်
သည်။ ။ကောင်းကင်မချိညွတ်ညွတ်တည်း။

၁၄။ လေးပါးထောင့်သား။ မြောင့်မြောင့်ရှည်သွယ်။ ထုပ်
သန်းကျယ်လည်း။ အလယ်တည့်ထား။ ရှည်သုံးပါးနှင့်။ စွန်းနားသုံး
ရှိ။ လုံးလုံးတိလည်း။ တရှိလည်းကောင်း။ မောင်းရရောင်းလျှင်။
သည်ချောင်းသည်တိုင်။ လျှောက်ပြန်ဖြိုလျက်။ ထုပ်ကိုင်ခေါင်
ထက်။ ဥသျှောင်ဝှက်နှင့်။ တပြက်နံထု။ ကြန်ကိုရှုလျက်။ ရိုးချကြံ
ညွှောက်။ ဟက်ပျောရောက်၍။ အောက်အထက်ကား။ မြဉ်းနှင့်ခွား
လည်း။ စားလသောလျှောက်။ ကြန်စေ့ဖြောက်၏။ ခေါင်ရောက်
တိန်ညင်း။ လန်ဘူးခင်းက။ တဆင်းတည်းဘက်။ ဆယ်ဘန်ချက်
သား။ စံထွက်ရည်ကောင်း။ ခြည်တသောင်းလည်း။ မောင်းမောင်း
တသ်စွန်း။ နီသားပန်းသို့။ ခိုနန်းခိုဝင်။ ရိုးစင်ခပ်သွန်း။ ရန်းသည်အ
ခြေ။ အနေထောင့်သတ်။ ခပန်းခတ်က။ စွတ်စွတ်စွေးနီ။ ရည်လေးသီ
မျှ။ မျက်စိချယ်မြှောင်။ ရိပ်ဖြူဆောင်လည်း။ သို့ချောင် မကြွင်း။
ဝေယံညှင်းကို။ နတ်မင်းတို့ငယ်။ ရှင်းရှင်းပယ်လျက်။ ရေနယ်ရိုး
တံ။ ရွှေမိုးခံလျက်။ တွင်စံလှော်ချတ်။ သက်၍ ရှုတ်သား။ မုတ်ထွက်
ထွာဝေး။ ကြိုတ်ဆင့်ထွေးက။ ခွေးလေးမသန်း။ ပန်းလည်းမရှုပ်။
ကုံးစပ်မပေါ်။ ထော်လော်မထ။ သွန်းပုံချသို့။ တောက်ပတံချဉ်း။ တ
ကြံတည်းလျှင်။ စုလည်းနံထောင်။ ထက်ဝါခေါင်မှ။ အရောင်ပြေး
ထွက်။ အောက်သို့သက်မှု။ နံနက်တထွေ။ ညနေတပါး။ ညဉ့်သော်
ထွားသို့။ ခြားခြားရွှေဆုတ်။ စိတ္တမုတ်လည်း။ ဥဿဘရား။ နှင်း
သားကား။ ဘဝါးညံ့ရွှေ။ စောင်းတန်းခြေတည့်။ တထွေဆန်းပြီ။
နန်းရတုဖြင့်။ မျက်ရှုမျှော်အိ။ ဖြင်ပေါသီလည်း။ ဇီဝရက္ခ။ ရောင်
လျှံတိတ်တိတ်။ သန်လျှင်းချိတ်နှင့်။ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲ။ မျက်စုံကြီး
လျက်။ ခဲလတ်လိလိ။ မျက်စိစုံစောင်း။ နှာမောင်းလိမ်ကွေ့။ မကန်း
ရှေ့ဝယ်။ ခြင်္သေ့လည်ပြန်။ ဥဒေါင်းတွန်လျက်။ ကွန်လတ်သည်
ကား။ မှန်ကင်းဖျားတွင်။ ပတ္တမြားရံပတ်။ ဇောတရသ်လျှင်။ အထွဋ်
ဘူးခေါင်။ သောက်ရှူးရောင်ဖြင့်။ သန်းခေါင်ညဉ့်ခန်း။ နေနှယ်ထွန်း
လျက်။ ကျယ်ဝန်းဘုံဆင့်။ ပြူးပြူးတင့်သည်။ ။ မိုးနှင့်တရှည်မတ်
မတ်တည်း။

၁၅။ အလယ်ဆိုင်သား။ လေးတိုင် သည်ခေါင်။ ရွှေလိုင်
 ချောင်မှ။ လေးမြောင်ခွါရ။ တံခါးဝတွင်။ နှိမ့်ချရုတ်လျက်။ ကြက်
 မောက်ဆက်သီး။ အထက်နိမ့်မြင့်။ သကျဉ် ဆင့်လည်း။ မျက်ရှင်
 အတိ။ နေခြင်္သတိသော်။ ပြီလတုံတုံ။ ဆပ်သွားရုံလည်း။ ရုပ်ပုံရေး
 ချယ်။ ခြူးသေးနွယ်လျက်။ သွယ်သွယ်ညွတ်ကောက်။ သက်တင်
 ရေဝံသား။ ရိုးခေါက်သွယ်ညွန့်။ တကယ်လွန့်သို့။ အဟန့်ဖိလာ။
 မောက်နိမ့်သား။ မျက်နှာခတ်ထွည့်။ နဂါးကြည့်လျက်။ တည့်
 တည့်ဆင်းချန်။ ငှက်ဂဠုန်နှင့်။ မရန်မဆန်။ အစွန်အနား။ သားရေ
 လျှင်။ ထွေပြားသန့်ရှင်း။ ခပန်းရင်းက။ ဝင်းဝင်းနီနီ။ ပဉ္စမိလည်း။
 အပြီးလျားရှည်။ ဆင့်ကာတည်လျက်။ အသည်ထောင်ပြည့်။ လ
 ရောင်မှဉ်က။ ကြည့်လသောထွေ။ ပျော်ပစေလျက်။ မစေမကန်း။
 လွင်နန်းပြီ ပြီ။ သဘင်ချဲ့လည်း။ ရိုးနွဲ့ချပ်ပုံ။ ကြာပဒုံနှင့်။ စုံစုံစေ
 စေ။ မြင်သရွေတွင်။ ကြွေ ကြွေ ကြက်ကြက်။ မျက်ခွက်မျက်လုံး။
 ရင်ဘုံးရင်ဝ။ လက်မ လက်သန်း။ သွန်းရခွန်းလျှင်။ လည်ရန်း
 တောင်ပံ။ ခါးဆံမြီးပေါက်။ ညီးညီးတောက်မျှ။ နှစ်ယောက်ဘော်
 စဉ်။ ပျော်ဘက်ယှဉ်လျက်။ ဝိညဉ်ဖွင့်ထား။ အရှင်လားသို့။ နှစ်ပါး
 ညီညွတ်။ ရုပ်ပြီးနတ်လည်း။ ဆွတ်ဆွတ်မြင်ချေ။ ရွှင်လေလေ
 လျှင်။ ကြက်သရေ တိုက်ချောင်။ မိုက်သည့် မှောင်လည်း။ ရွှေ
 ရောင်အာဏာ။ ဝင်းဝင်းဝါမျှ။ ရွှေကြာချပ်တိုင်း။ ပုလဲဆိုင်းတည့်။
 ပြိုင်းပြိုင်းချဉ်ပူး။ ရောင်ခြင်ကူးလျက်။ ညစ်ညူးညှိုးနဲ့။ တိမ်မိုးထဲ
 က။ ပြောင်ပြီးစွာလျက်။ နေဝါထွက်သို့။ နှစ်သက်ပြည့်ပြည့်။ မွန်း
 တည့်တည့်သော်။ ထပ်ရှဉ့်တရှိ။ ညီညွတ်ဘိသို့။ တိတ်ဝန်း၍။
 စယွန်း စတို့။ သမ်း မို့မထင်။ ဖြူစင်သန့်သန့်။ လရောင် ညွန့်သို့
 ခေါင်ရန့်ရဉ်ပြင်။ ပြင်လုံးမြင်သား။ ကောင်းကင်မှောင်ဝယ်။ ရောင်
 နိကယ်သို့။ တင့်တယ်စဟန်။ အံ့ဩလွန်မျှ။ သမန်တလင်။ ပညာ
 ဆင်သား။ မြေပြင်တည်ထွန်း။ လူမင်းနန်းနှင့်။ ကျယ်ဝန်းအစ။ အ
 ထွန်းဆွယ်။ တံတိုင်းရှယ်သော်။ ပြယာယ်တန္တု။ ပြက်ရယ်ပြု
 သို့။ ရှုစအပ်ပျိုး။ ရွှင်ပျော်နိုးလျက်။ မိုးတထောင်တွင်။ ရွှေတောင်

သွင်သို့။မြင်သူအလုံး။မျက်စိကျုံးသည်။ ။စိတ်ပျိုးရှင်ပျံ့ဆွတ်
ဆွတ်တည်း။

၁၆။ အလွန်မြင့်ဟုတ်။တိမ်ညွန့်ထုတ်နှင့်။ ချုတ်ချုတ်ထိုး
မိ။မိုးဖျားဝိမျှ။အတိရမ္မ။ဥက္ကဋ္ဌဖြင့်။ ပူညအလျောက်။ မိုးထက်
ပေါက်က။ဆောံနှင့်ထားမ။တစဉ်းရှသား။ တစမထင်။သဘော
ပင်လျှင်။ဘုံပြင်သာဟန်။နတ်ရပ်မွန်ကြောင့်။လစန္ဒရာ။အဝင်းမှာ
ကား။ရွှေကြာရင့်ထွား။ပွင့်သောလားသို့။ဘားဘားလည်းကောင်း။
ခတ်သွယ်လျောင်းမျှ။ဥဒေါင်းကတူ။ ဟူလည်းမရဲ။ဂဠုန်ဝဲသို့။
ကြာဆွဲကြာယပ်။ကြာထပ်ကြာဘူး။ ကျေးဌက်ခြူးလည်း။မူးမူး
ပတ်လည်။မျက်ချဉ်တွန့်တွန့်။ကွန့်ရရွန့်လျှင်။ လန့်လန့်ကြွမျှ။ ထ
လတ်ဘနန်း။မကန်းလိပ်ငါး။ အပါးပါးလျှင်။ ဆပ်သွားကာရန်း။
သန်းသားကင်းပြီး။ကြက်မောက်စီး၍။လက်တီးကန်နား။ လည်
ဆီးတားလျက်။များသားအဝှန်း။ရွှေရှက်ညွန့်ကို။ဖြန့်၍ထုပစ်။ ယ
ချဖြစ်သား။အသစ်စဲစဲ။ဖိုဝထဲသို့။လက်ဝဲလက်ယာ။ လိုင်သာ
ကျဉ်းချောင်။လောင်လတ်လိလိ။ မီးကျိုးအလား။ညှိလျက်ထား
သို့။ဘဝါးချနင်း။ကြမ်းတပျင်းလည်း။တဆင်း တည်းဘက်။ ဝင်း
ဝင်းထွက်မျှ။ ရည်စက် ရှမ်းရှမ်း။ မျက်တိ မွမ်း၏။ ပွတ်ခြမ်း
ပွတ်လုံး။ ခပန်းဘုံးနှင့်။ ရွှေတုံးရွှေချောင်း။ ရှောင်းရရောင်း လျှင်။
မောင်းမောင်းစွေးစွေး။ တွေးတွေးနီနီ။ နန်းဘိနန်းလျောင်။နန်းမ
ဆောင်နှင့်။ နန်းခေါင်နန်းဖျား။ နန်းကိုးပါးတွင်။ တခြားသင်းသီး
နတ်မင်းတီးတို့။ရောင်ပြီးပြည့်ပြည့်။ နေထွက်ထည့်သို့။ နတ်တည့်
ပျော်ရွှင်။နန်းဦးကင်လည်း။ကျည်းရှင်ရှက်ထွ။တမုတ်မနှင့်။သိပ်
ချင်သွင်း။ဘိနပ်ခင်းလျက်။ စည်ကွင်းလက်ကောက်။ နေခြည်
ကျော်က။ တောက်လတုတု။ ရွှေတိပုံလျက်။ရောင်ဟုန်ဝေဝေ။
ရွှေမှတကွေး။ငွေတည်းလဲးမူ။ဆင်းရဲစနိုး။ရွှေမိုးရွှေခြင်။ ရွှေစင်ရွှေ
ကောင်း။ရွှေပျောင်းရွှေပျော့။မွေးလတော့နှင့်။ခပ်ပြေးညှိပြော။တချို့
ဝါကား။ဆရာပန်းချီ။ဆေးစွန်းညီသို့။ သိင်္ဂီရည်ရှာန့်။ မိုးကြိုးမုန့်
နှင့်။ဂဠုန်အန်ဘတ်။ ပျော်ခတ်ဘက်လက်။ရောင်ခြည်ကွက်၏။

သက်သက်ပြည်ပြည်။ သံတောင်းလည်တည်။ ခပ်ကြည်သွင်သွင်
အပြင်တလီ။ ပုစွန်ဆီလင်း။ ရည်နီကြောင်ကျား။ သွယ်မြောင်ခြား
လျက်။ တပါးကြန်ကြန်။ တဘန်ကြတ်ကြတ်။ တလတ် ကောင်း
ကောင်း။ မှဉ့်သော်မောင်းသား။ ခပေါင်းအရည်။ ရွှေကိုးမည်တွင်
ရောင်ခြည်လွင့်လွင့်။ အဆင့်ဆင့်သော်။ အတင့်ကျော်ဟု။ ဘော်
ဘိသကဲ့။ ရှုစရဲ့မျှ။ ပြီ၊ ပြီ၊ ဝင်းဝင်း။ ဆန်းကြယ်ခြင်းဖြင့်။ တတင်း
ကြက်သီး။ စက်နှယ် လှီးသား။ မြေကြီးစိုးပိုင်။ နန်းဦးကိုင်နှင့်။
ပြိုင်သော်ရှုံးလှည့်။ မိုးလုံးပြည့်သည်။ ။ ကြည့်ကမူးမူးပတ်ပတ်
တည်း။

၁၇။ ကြီးမားမြင့်ရွှေ။ ကောင်းကင်ကွေ့ဝယ်။ နေ့လည်း
နေ့ခန်း။ နေ့နှယ်ထွန်းမျှ။ နေဝန်းဝင်ချုပ်။ ညည့်တည်းအုပ်မှု။ တိမ်
ပုပ်မည်းညစ်။ ရှင်းရှင်းလှစ်လျက်။ ထစ်ထစ်ပထင်။ လအသွင်သို့။
မိုးပြင်မှောင်ခဲ။ ပြူရောင်ကြီးလျက်။ နေ့ပွဲရေခံပြန်။ တဘန်ပြောင်
ပြောင်။ မီးရှူးထောင်သို့။ မျက်မြှောင်စိမြှောင်။ ရွှေအိမ်သာနှင့်။ လျော်
စွာလည်းကောင်း။ မြောက်ခတ်စောင်းက။ လေကြောင်းပင့်ယှဉ်။
နတ်ဥယျာဉ်လည်း။ အချဉ်အချို။ သစ်တိုသစ်နီ။ သတီသတောင်း။
ဌေးဘအောင်းတည်။ သင်းပေါင်းသမီး။ အိမ်ဇီးမန်ကျဉ်း။ တေငါင့်
တလည်းနှင့်။ စရည်းရှစ်ရှား။ သဘန်းခါးတို့။ စောင်းရှားကမ္ပလာ။
ထောက်ရှာတည်သီး။ ညီးရရည်းလျှင်။ လုံးကြီးကျွေးကော။ ဟက်
ပျောသီးရှည်။ သစ်မည်စည်လည်း။ ပျားရည်ရောရ။ နတ်ရတု
ဖြင့်။ သီးနှံရှိလင့်။ သီးမာရင့်လျက်။ မှည့်နှင့်တချို့။ နတ်မင်းတို့
သည်။ ။ ချစ်ပျိုလေးလေးမြတ်မြတ်တည်း။

၁၈။ ကြွေကြွေချစ်ပျို။ ညှို့ရရိုနှင့်။ တချို့တဆန်း။ မှည့်
ရွှေစွန်းလျက်။ နန်းသို့ရင်ဆိုင်။ မျက်နှာပြိုင်ဖြင့်။ ဂနိုင်းတောလုံး။
သီးမျိုးရုံးသား။ ပအုံးဟင်းစား။ သခွားငပြုတ်။ မျောက်လုတ်မှတ်
အော။ မင်းပေါမင်းပြာ။ ဗာလာကြဝေး။ ကျွေးနှင့်ခရမ်း။ စင်ပြွမ်း
သထွတ်။ ချည်ပြတ်လင်ရှော။ ကလောခံစပ်။ သနပ်နွဲ့။ ပိနွဲ့သ
ရက်။ မြေကံမြေမြေ။ အရသာမျိုး။ ကနစိုးလည်း။ ခက်ကျိုးညွတ်မျှ။

ဆွတ်မတတည့်။ပင်ခတမ္ပတ်။ ရင်ခတ်ရင်ကမ်း။ နတ်ရပ်ကွမ်း
လည်း။ ရိပ်ချမ်းမရိုး။နတ်တန်းခိုးဖြင့်။ ခက်ရိုးမြမြ။ပင်ထွာတနွန်း။
ထန်းနှင့်အုန်းလည်း။ဘုန်းလည်းကောင်းသာ။ အကြောင်းစွာဖြင့်။
သုခထက်ပြည့်။ ထည့်လတ်တုံပြီး။ ညိုညိုညိုညို။ ခိုင်ပြီးထွ
လျက်။ခက်လက်ကုန်အောင်။ရွက်ဖူးခေါင်သည်။ ။ရွှေရောင်
စွေးစွေးစွတ်စွတ်တည်း။

၁၉။ အထူးထူးသား။ပင်လူးထက်ပျို့။ခက်ရှက်ညိုမျှ။မှည့်
ချိုမြေ့ကပ်။ပဲတက်ခွယ်ငန်း။လုံးဝန်းတိတိ။ ခရမ်းပိလည်း။ ဘုန်း
ရှိစားသို့။ကမ္ဘီကစော့။မှန်တော့မှန်လာ။ တမာတမဲး။ ဥနှုံးကြရ။
ကက္ကုခတက်။ဘက်သက်ဘက်အုပ်။ဝါးလက်ချပ်နှင့်။ ရေမြုပ်
ကြိပ်သီး။ ညိုညိုမရှား။ သစ်ကျားသစ်အယ်။ ယိုးယပ်စပေါ့။
ဇာတိဗျိုလ်နှင့်။ကြိည့်ကြိဖြူ။သစ်အူသစ်ထောင်။ လဲးလောင် ဝက်
ခေါက်။ရှောက်နှင့်ပိတ်ချင်း။မှန်သျှင်းမှန်ကူ။သစ်ဆူကြောင်လျှာ။
နွေခါသရစ်။ဥသျှစ်မှည့်ဝင်း။မုန်ညင်းငရုတ်။ကျေးနုတ်ခပေါင်း။
စားကောင်းသမျှ။ကာလမငဲ့။အသီးဖွံ့သား။ ဖောက်ကြို့စောင်း
ထောင်။ ပညောင်မှည့်ရွှေ။ သပြေသဖန်း။ လင်းလွန်းပြည့်စင်။
ခြေအင် လိပ်တော။ နှစ်သိမ့်ပျောမျှ။ သဘောစူးစမ်း။ နတ်ရပ်
တမ်းဖြင့်။မှည့်ရှမ်းကင်းနု။သုံးထွေပြုလျက်။လူသူ့အလိုက်။ မြေ
ဝယ်စိုက်သို့။အမြိုက်မြိုနံ့။ ပျံ့ပျံ့တည့်။ အနံ့တက်ပြည့်။ဩ
ဇာထည့်သည်။ ။သီးထွည့်ကျိုးခန့်ဖြုတ်ဖြုတ်တည်း။

၂၀။ အခြားအခြား။ရံစိုက်ထားလျက်။ရွက်ပါးရိုးညှံ့။ငရံ
ပတူ။မအူပျဉ်းထိပ်။ဝက်ကြိပ်သိပ်မွေ။ကျည်ပွေ့လှလင်။သင်း
ဝင်မျောင့်။ရာသိုလဲးအုံ။ကင်းပုံကျိုးအါ။ချိုစွါစွါလျှင်။သကာရည်
ခဲး။မတူဘဲးမျှ။သင်တွဲပဲးလင်း။ဆူးချင်းသစ်ဆိမ့်။ပင်နိမ့်ပင်မြင့်။
စွင့်စွင့်စွန်းစွန်း။ သွန်းသွန်းသွယ်သွယ်။ ကြိုးငယ်စိပ်စိပ်။ပင်ရိပ်
မြိုင်မြိုင်။သီးခိုင်လှလှ။ပွင့်ဖြူဝေဝေ။အထွေထွေလည်း။ဖြည်းလေ
ခတ်ငွေ့။ ထွေလမူကား။လူနှယ်ယားလျက်။ ရွက်ဖျားမထိ။ ပင်
ခြေချိုလျက်။ဇာတိတည်ဦး။နတ်ပြည်ထူး၏။ငုံဘူးမလပ်။ ပွင့်ချပ်

မညှိုး။ သီးစပျိုးမှ။ ဆိုရိုးမိတ်လင်။ သာရွှင်နှစ်ထွေ။ မိတ်ဆွေနှစ်
 စုံ။ ပန်းမန်တုံလည်း။ ရွှေဘုံမိုးသား။ တန်းခိုးအားဖြင့်။ စကားရွှေ
 စက်။ ပုန်းညက်ရွှေထွေ။ ကံ့ကော်ရွှေသွေး။ မုလေးရွှင်ပြုံး။
 ကြွက်ရုံးရွှေသား။ ခရားရွှေဝါ။ ဇလထာရွှေပေါက်။ ပိတောက်ရွှေ
 ဆင်း။ အင်ကြိုင်းရွှေတူ။ ပျည်းမြူရွှေရောင်။ လယ်ခေါင်ရွှေစွန်း။ အ
 နန်းရွှေထွေ။ စွယ်တော်ရွှေစွတ်။ ဘက်ဆွတ်ရွှေလူး။ ထင်းရူးရွှေ
 ဟန်။ သရက္ခန်ရွှေဘက်။ ထန်းချက်ရွှေညွှပ်။ တောရှောင်ရွှေသား။
 ကြံစားရွှေဝင်း။ တန်ဆင်းရွှေပြီ။ ကတ္တီရီရွှေနှုန်း။ ဂမုန်းရွှေလား။
 ဆပ်သွားရွှေဆီ။ သရဘီရွှေနည်း။ စရည်းရွှေကဲး။ ဘိန်းနွဲ့ရွှေနိုင်။
 ထားဝယ်ရှိုင်းရှင့်။ မြစ်ကိုင်းတောင်ကြာ။ ခတ္တာမိုးစွေ။ သင်းခွေ
 ကြက်မောက်။ ပေါက်လည်းလေးပါး။ ပန်းထင်ရှားရှင့်။ နဂါးပန်း
 ထူး။ ဆိတ်ဖလူးက။ ကွမ်းဘူးကွမ်းလင်။ ညွန့်ရှင်ခက်ဖြာ။ ပရဝါ
 မြလွှ။ အသော်ကတို့။ နိစ္စမခန်း။ ထုံရိုးမွန်းလျက်။ ရှန်းရှန်းရှင်း
 ရှင်း။ ပန်းခပင်းကို။ လေညှင်းပျံလာ။ နန်းသို့ သာလျှင်။ မျက်နှာ
 တူရူ။ ဝတ်ဆံဖြူလျက်။ နံ့ကြူလှိုင်တက်။ ကြိုင်စေလျက်တည့်။ ပင်
 ထက်ယောင်ရောင်း။ ရှက်ပေါ်ဟောင်းဖြင့်။ သန်တောင်းလနွေ။ ရှင်း
 ရှင်းကြွေ၍။ ပင်ခြေမြင့်မြင့်။ ခက်ဆင့်ရှိမ်းရှိမ်း။ ရှက်စိမ်းသန့်သန့်
 မြှုပ်ညွန့်မှု။ လိုလွန်မပွင့်။ လူလျှင် ချင့်သို့။ စိစွင့်ဆီဆိုင်း။ ခက်
 ကျိုင်းဖြင်ပည်း။ တညီတည်းလျှင်။ သုတ်ဖြည်းလေကောင်း။ နံ့
 သစ်ထောင်းလျက်။ တပေါင်းလည်းကြူး။ လတန်ခူးသည်။ ။
 ပန်းဦးပေါ်စလတ်လတ်တည်း။

၂၁။ ဆိုင်းရရိုင်းသား။ ပန်းတိုင်း ခတ္တာ။ ရွှေရင်း မာရှင့်။
 မဟာထွေကား။ မုရားရွက်သွန်း။ မျက်နှာပန်းလည်း။ ပွင့်ဆန်းမပွင့်။
 ရိုးတံမြင့်လျက်။ ခါသင့်ဆုံးဖြတ်။ ကြိုင်ကြိုင်လွတ်၏။ စိမ်းလတ်
 ရွက်ညို။ ထိုပန်းတို့တွင်။ တချို့သံဘက်။ ခက်လက်ဆွကြွ။ ပွင့်
 ရိပ်ပြမှု။ တဝကမ္ဘာ။ အဟံဇာနား။ စကားရှစ်ခွန်း။ နှုတ်စောင်ရန်း
 ကို။ ဖြန်းကြသောအား။ သိဘိလားသို့။ တပါးလိုလွန်။ ဦးမချွန်တည့်
 ဗိမာန်သနင်း။ နတ်မင်းတစ်။ အလိုရှိမှု။ ပိတ်ဆွတ်နှူး။ ခက်လက်ထူး

၍။ပွင့်ဘူးမပိန်။ရွှေရည်မိန်သို့။ဣန္ဒနီလာ။မြရက်ညှာနှင့်။သန္တာအ
ရိုး။ဝတ်ဆံထိုး၍။ဖြိုးဖြိုးကားလွန်။နို့၊မြူးဝှန်မျှ။ချိန်ချိန်ပွင့်နှင့်။ခါမ
လင့်တည့်။ခါသင့်သရစ်။ရောက်တုလစ်မှု။အမြစ်ငါးဖြာ။ရက်
ညှာကိုးမည်။ပွင့်ရည်ခြောက်ဆိုင်။အခိုင်ခိုင်လျှင်။တပြိုင်ညီရုံး။
သိရွှေကုံးသို့။ခက်ပြိုးရက်ရှင်။မြပင်ရိုးထွန်း။ပွင့်ရောင်ဖြန်း၏။
နတ်ပန်းဘာသာ။နတ်တည်ရွာ၌။ပျော်ရှာစေခြင်း။နှင်းလည်းမ
ဖျန်း။ရေသွန်းမတွေ့။မျိုးစေ့မကြီး။ဆင်းရဲမနှောင့်။ဆိုးအောင့်မ
ကြည်း။လက်သည်းမပြုန်း။နတ်တို့ဘုန်းဖြင့်။သီးတုန်းပွင့်တုန်း။
ခါဆုန်းမြော်ထောက်။မျက်ဖျော်ထောက်သား။မြောက်ကဥ
ယည်။စပ်ကာယှည်လျက်။တောင်စည်ခန်းဝါ။နန်းလက်ျာက။
ဆိပ်သာကျယ်ကွင်း။တလယ်ခင်းမျှ။ခြေနှင်းမြဲကျောက်။ချိုး
ငြိမ်းသောက်သား။ပေါက္ခရဏီ။ခေါ်ညီတွင်စွာ။ရေကန်သာ
လည်း။ဝါတာလေမင်း။ပန်းခပင်းကား။လေညှင်းပျံပျံ။ရနံ့ထုံ
ရည်။ကြည်းကြည်းကြည်လျက်။ငါးမည်ကြာရွှေ။ပွင့်ချပ်ဝေမျှ
ညနေရီမှောင်။ဝတ်ဆံရောင်သည်။။လယ်ခေါင်နီရည်
ထွတ်ထွတ်တည်း။

၂၂။ချမ်းမြေ့လွန်၍။ရေကန်တန်ဆာ။ရံအင်္ဂါဖြင့်။ဟင်္သာ
ဝမ်းထဲ။ပျံဝဲလည်ရှက်။ကြင်ဘော်ဘက်နှင့်။ခြေလက်ညောင်း
ဆန့်။ရွှေတောင်ဖြန့်လျက်။မြူးကွန့်စလာ။ရွှေကြိုးကြာလည်း။
မကွာဘူနေ။ဘော်နှစ်ဆွဖြင့်။သံခြေရင့်တွန်။ချစ်တင့်ဟန်ကို။
ကားလွန်ဆင့်ပို။မျက်ပွင့်ဆိုလျက်။မယ်ညိုသောင်တင်း။ရွှေပိန်
ညှင်းလည်း။ဘော်ချင်းငယ်ဘက်။ရည်ကြလျက်တည့်။ငှက်၏
ဘာသာ။ခြင်းရာတောလို။ဝမ်းထဲသိုလည်း။ဖရိုဖရဲ။နှုတ်ထွက်
ကြိုးလျက်။ဆွညးမောင်နှံ။နေရောင်ခံ၏။ကမ်းယံမှီခိုင်း။ရွှေဥ
ပြိုင်းလည်း။မရိုင်းထိုဝယ်။ချစ်ရိပ်သွယ်လျက်။လည်နွယ်ခေါက်
ချိုး။ရေအောက်လျှိုး၍။ကြာရိုးကြာစွယ်။နံ့ကြွယ်ပျံ့ရာ။ကြူးစ
ရှာ၏။သာရာရွှင်ပျော်။ကျမ်းဝင်ဘော်သား။စင်ယော်မြစ်တွေ့။
ချစ်သံလေးနှင့်။ဝေးကရုလျှင်။ရတုရေဖျန်း။နတ်တို့ပန်းဖြင့်။ရွှန်း

ရွှန်းရွှင်ရွှင်။ ဖြင်မရတတ်။ ချည်ခင်ဝတ်တု။ ဆွတ်ဆွတ်ကြင်
လွန်း။ မိတ်ခင်ပွန်းနှင့်။ ယုံသန်းယုံကြွား။ ရေပေါ်လွှားလည်း။ ခြေဖျား
မစွတ်။ ရွှေတောင်ခတ်လျက်။ နတ်ကားမဟုတ်။ တန်းခိုးရှုတ်သို့။
ယုံသုတ်မြှောက်အား။ ခြေထောက်နားလည်း။ တပါးမဝေး။ ရေ
ကျေးရေကြက်။ မြူးထူးလျက်တည့်။ ရေထက်နားတုံ။ ကြားနာ
တုလျှင်။ စဲခံပြင်ဖြူ။ စဲတန်းလူထက်။ လွယ်ကူမညီ။ ဖြစ်စေလို
က။ ကိုယ်ကိုစိရင်။ ဌက်ရုပ်သွင်သည်။ ဆောလျှင်ခဏသွတ်
သွတ်တည်း။

၂၃။ ဝါဆိုဝါခေါင်။ လေပြင်းဆောင်၍။ ဆင်ပြောင်ရှိရှိ။ တ
ပိုးဖိလည်း။ ကျိကျိကျကျ။ တခရုလောက်။ ယင်တသောက်မျှ။
မနောက်စမြေ။ ကြပတေ့ဖြင့်။ စက်မွေဘော်ယည်။ ပျော်ဘက်
ယှဉ်လျက်။ ဝိညဉ်ရှင်ရှင်။ ပန်တော်ဝင်နှင့်။ သဘင်ရေချိုး။ နတ်
တို့ကိုး၏။ ရွှင်နိုးရွှင်ပျ။ တစက်ကျမှု။ မြမြချမ်း၍။ သိတမ်းမိမ့်
မိမ့်။ ငြေငြေမျှ။ နှစ်သိမ့်ပျော်ဘွယ်။ ကန်သာကျယ်၌။ အလယ်ဗ
ဟိုဠ်။ ရွက်ဖျားညိုနှင့်။ ရည်ချိုလေးလေး။ မွေးရရွေးသား။ တွေး
တွေးဝါနီ။ ဝတ်ဆံစိလျက်။ ရှုအိချစ်ထပ်။ ချပ်ရရပ်တုံ။ ထွပ်ထွပ်
ဝန်းလည်။ ညွန့်ညွန့်ရှည်လျက်။ သာကြည်ရွန်းရွန်း။ တဖြန်းဖြန်း
လည်း။ ပီတုန်းအပေါင်း။ ပန်းရက်တောင်း၏။ လှောင်းလှောင်း
ကြိုင်ယုံ။ မြင်သူအံ့မျှ။ ဝတ်ဆံအလျောက်။ ကောက်ရရောက်လျှင်။
မြခေါက်ရိုးမြင့်။ ဖြိုးဖြိုးတင့်လျက်။ တပင့်အနက်။ မြညှာချက်
ဝယ်။ ငါးခက်လည်းဖြာ။ ငါးပွင့်ပါလျက်။ လကျာရံလည်။ ရောင်
လျှံခြည်နှင့်။ ရှေ့ရည် ဆံဝတ်။ ကြာတောင်ခတ်သို့။ နတ်တည့်
တန်းခိုး။ ငါးကြာမျိုးတွင်။ ချိုးလည်းမွမွ။ အထွေခြောက်စုံ။ ကြာပဒုံ
ကား။ ဆုံသားတိတိ။ မရှိပလေ။ အံ့ပစေလျက်။ ရွှေတန်ဆောင်
နှယ်။ ပွင့်ရောင်ကျယ်၏။ အံ့ဘွယ်တထူး။ နှာခေါင်းစူးမျှ။ ကူးတို့
ထည့်စွာ။ နတ်တည့်ရှာမှာ။ ဝါဝါခတ်ပြင်း။ ချင်းချင်းချက်ချက်။
သန္တာခက်သို့။ အရွက်ကွေးလမ်း။ ဟင်းရမ်းထော်ပြည်။ ရွှေလှော်
ရည်သို့။ ရိုးရှည်ကန်စွန်း။ မှော်ရွက်ဝန်းလည်း။ ဆန်းလတ်သော

ထွေ။ ဝတ်ဆံချွေလျက်။ နတ်ရေခန့်ချုံး။ ကန်အလုံးလျှင်။ ကြွတ်
 ဖုံးဖွင့်လျက်။ ခန့်သရက်သို့။ လှိုင်တက်ပေါက်ပြ။ လေညှင်းထမှု။
 ကြွကြွချင်ပွတ်။ ရွှင်ဆွတ်ဆွတ်မျှ။ လတ်လတ်အသစ်။ သရစ်စဲး
 စဲး။ သလဲးရွက်ပုံ။ ပြင်စဲးခုံဝယ်။ စွယ်စုံမျက်လုံး။ ရောင်ခြည်ပြိုး
 လျက်။ ပျည်ခုံးသယောင်း။ လှေသိန်းသောင်းနှင့်။ ပဲ့ပေါင်းတင်
 တင်။ ခင်တယင်လည်း။ သွင်ပြင်ကောင်းထူး။ ဥဒေါင်းမြူးသို့။ ရွှေ
 ခြူးလိမ်ရှက်။ မှော်ရွက်နုရိုး။ ဆောက်လုံးထိုးလျက်။ ညီးညီးညီး
 ညီး။ ရုပ်ကြီးရုပ်ငယ်။ ရွှေကြယ်အတိ။ မျက်စိမျှော်ကြည့်။ ရှုပျော်
 ထည့်လျက်။ နတ်တည့် ရှေးဘုန်း။ ရေးသည် ဆုန်းဖြင့်။ ဥဒုန်း
 စကား။ ထားလည်းကြံယူ။ တကူလက်ထောက်။ ကြွက်လျောက်
 နံထောင်။ မခေါင်မပျပ်။ စေ့စပ်တိုင်းတိုင်း။ အပိုင်းအဆစ်။ အပြစ်
 မထင်။ ကြောင်ဝင်အုပ်အုပ်။ ချွန်းဆက်ချုပ်လည်း။ မလှုပ်မရှား။
 ထန်းတဖျားသား။ ပဲ့နားဦးစွန်။ ရွှေတန်ခွန်လည်း။ လည်ပြန်ထွန်
 ချောက်။ ခြင်္သေ့ဟောက်သို့။ အောက်ကသားရဲ။ မိကျောင်းခဲး
 ချဲ့။ ကျွဲစဲးအံသွား။ မာန်ကြွားကြွားတည့်။ မားမားမောက်မောက်။
 ရွှေနောက်တို့ကို။ ပျိုလည်းပျိုစေ။ သွန်းသွန်းခွေလျက်။ ကြန်သေ
 သင့်ထား။ ဝပ်သည်ဘားထက်။ နဂါးလည်ခေါင်း။ ကျွဲစဲးကောင်း
 နှင့်။ ရေကြောင်းရန်ဆန်။ ဗိမာန်မကွာ။ ချမ်းသာမကင်း။ ဝင်းဝင်း
 ဝေးနီး။ နတ်သွီးမရှား။ နတ်သားဖြင်္ဂည်း။ ထွတ်ရည်းလျက်။
 ခြည်းခြည်းချင်းချင်း။ စောင်းညှင်းအဲအန်။ ခြေထက်ဝန်း။ သာ
 စခန်းနှင့်။ ရေနန်း အိမ်ဆောင်။ တပြောင်ပြောင်လျှင်။ မိုးခေါင်
 ထက်ဘုံမြင်ထည့်တုံသည်။ ။ အာရုံလတ်လတ်ဘတ်ဘတ်
 တည်း။

၂၄။ ဤသို့စုံထည့်။ အင်လုံးပြည့်သား။ နတ်တည့်ပြည်ရွာ။
 မြင်သောခါလည်း။ ကြေညာထိန်းကျောင်း။ ဦးခေါင်းမှန်ကူ။ တန်
 ခွန်ဖြူက။ ဇမ္ဗူကြူးရိုက်။ မူးမူးရိုက်မျှ။ ဟိုက်ဟိုက်တုန်ဟိ။ ဘုန်း
 တော်ရှိသား။ နေမိမင်းခေါင်။ မင်းများနောင်ကား။ တိမ်တောင်
 စပ်ကြား။ မထိပါးတည့်။ ရထားနှင်တတ်။ သိကြားမတ်ကို။ မိုး

လတ်တန့်နား။ မြင်းဦးထားလျက်။ ဝမ်းပါးနှစ်ထောင်း။ အကြောင်း
 သိကုံ။ မေးလတ်တုံ၏။ အပုံအယောင်။ မြန်တိုင်းခွင်ဝယ်။ ဦးတင်
 ထွတ်ဖျား။ ငါမင်းအားကို။ ရထားမြင်းလျှင်။ ယူလာတင်သည်။
 နတ်ရှင်ယုံဘိ။ မာတလိ။ ။ မီးကျိုးအရောင်။ လောင်သလိုလို။
 ကောင်းကင်ညှို့ဝယ်။ ဆိုသည်း မယုံ။ တောင်မျက်ပုံသို့။ ရွှေဘုံ
 ပြောင်ပြောင်။ ရွှေရောင်ဖြိုးဖြိုး။ ရွှေမိုးလတ်လတ်။ ရွှေကြယ်ခတ်
 လျက်။ ရွှေပွတ်ရွှေတိုင်။ ရွှေလိုင်ရွှေချောင်း။ သိန်းကိုးသောင်းနှင့်။
 ခပေါင်းမှည့်ခါ။ ကြည့်စပါလည်း။ ခတ်ဝါဖြော့ဖြော့။ တန်လျှင်း
 တော့သား။ ပျော့ပျော့ နိမြန်း။ လယ်ခေါင်ရန်းသို့။ ကျယ်ဝန်း
 ဖြောင့်ဖြောင့်။ ရှစ်ထောင့်ဒီဒီ။ ကြန့်ညှိထုပ်လျောက်။ အောက်
 ကလည်းကို။ ယပ်ရှို့ သာလွန်း။ နတ်မင်း နန်းဟု။ ရွှန်းရွှန်းလ
 တောက်။ မိုးတလျောက်ဝယ်။ ရိုးထောက်ကိုးတောင်။ ရွက်ဖြူ
 ဆောင်လျက်။ ရွှေညောင် သွင်သွင်။ ရွက်ရှင်လူလူ။ ရွှေချ။ သွယ်
 ရက်။ ကိုးမည်မျက်လည်း။ အထက်ပြည့်ပြီး။ ကြည့်မရဲနှင့်။ နတ်
 ပွဲးမဆိတ်။ ညိုညိုညိုတည့်။ မှိတ်သားမျက်စိ။ မရှိလေသာ။
 ရကနာ ပြောက်ကန်။ ရွှေခုံပြန်ထက်။ မာန်မလွတ်သေး။ ချစ်နဲ့
 မွေးမျှ။ ငယ်သွေးပျိုနိုး။ သောင်းထိပ် မိုးလျက်။ တန်းခိုး ပြော
 ကျယ်။ လွန်တင့်တယ်သည်။ ။ အဘယ်မိုးနတ်သားဟည့်
 နည်း။

၂၅။ ပေါက္ခရဏီ။ နဒီရေကန်။ ပန်းမန်သစ်သီး။ တပြည်
 ထီးဖြင့်။ ယိုစီးကျပေါက်။ နေခြည်ကျောက်သို့။ ရောက်လတ်စဦး။
 မမြင်ဘူး သော်။ မိန်းမူးခြီးဖြင့်။ တဖင့်ဖင့်လျှင်။ ချစ်ခွင့် သိရီ။
 ဗိရဏီ နှင့်။ သိင်္ဂီ လိုင်ချောင်။ နန်းတန်ဆောင်ကို။ မင်းခေါင်
 စေ့ရေ။ ခြီးမွမ်းချေ၏။ ရှိသေနှိမ့်ချ။ သည်မှာမှတည့်။ ပြောပွဲး
 ချိုး။ အံ့ဘွယ်ကြီးရှင်။ ခရီးထွက်ထွက်။ ခေါ်ငှက်ထူးထူး။ ကျေး
 ဇူးထင်ထင်။ ဘေးမမြင်တည့်။ ငါလျှင်ကောင်းသို့။ နှစ်လွှဲစေရ။
 နိမိတ်ပြသို့။ ကြိုးကြော့ မြည်သံ။ ကျည်းရှက် ယံကို။ လက်တံ
 ညွတ်ညွတ်။ တချက်ခတ်က။ လတ်လတ်လက်လက်။ ကျည်း

ရှင်ထွက်၍။ အထက်ဝင်းဝင်း။ ပြင်ထုတ်ချင်းလျှင်။ အလင်းစိုက်
 ထောင်။ မိုက်သည့်မှောင်လည်း။ ရွှေ တောင်ဟူပြီး။ ညည့်မရှိ
 သို့။ ဇာတိ ကောင်းထွတ်။ ဥပပတ်ဖြင့်။ မိုးနုတ် စင်စစ်။ ဖြစ်
 စခေါက်ရက်။ တပြက်ပြက် သား။ ကြက်သရေထုံ။ ရွှေစင်ပုံ
 သို့။ နောင်ယုံနုတ်ကို။ ရွယ်လည်းမျှလျက်။ နှုတ်ချိုပျံ့ပျံ့။ နန်း
 လုံးနှံ့ က။ ရှိ။ ရှိ။ ကျွံ့ ကျွံ့။ ယုံ ယုံ ယူးယူး။ နဖူးရှိတင်။ ညွတ်ကြည်
 လင်တည့်။ ရည်ရှင်မျက်ပြစ်။ သင်္ကချစ်ရွှေပေါင်း။ မြနားခောင်းနှင့်။
 မျက်ကောင်းပည်းထူ။ သရဘူ တန်ဆာ။ လည်မှာဆန်းကြယ်။
 ဆွဲကိုးသွယ်သား။ စလွယ်ရောင်ချက်။ ဖြန့်အမျက်ထက်။ သက္က
 ဒါန်ထောင်။ ချယ်စိမြောင်လျက်။ ကြောင်မျက်ရွှေးနှင့်။ ပုလဲးသန္တာ။
 အချာရှုပ်သိုင်း။ သင်တိုင်းဆင်ဝတ်။ တင့်လှမြတ်မှု။ နဂပါတ်လည်
 ရက်။ ရွှေချည်ရက်သား။ ခက်လက်ညွန့်ဖြာ။ ပဒေသာမှ။ အညွှာမ
 ပျက်။ အရွက်မပဲ့။ နွဲ့ နွဲ့ ခိုင်ညွတ်။ ဘူးခေါင်ဆွတ်သား။ လတ်လတ်
 သစ်သစ်။ စနစ်မပျောက်။ ပိတ်အခေါက်ဖြင့်။ မြကျောက်ထုပ်
 ထုပ်။ ကျည်းတို့ဖွပ်လည်း။ မစပ်ထည့်ကျင်။ ကိုယ်ပေါ်တင်၏။
 ရည်ရှင် ရှင်း ရှင်း။ လေးထောင့်ခင်းနှင့်။ မုန်ညင်းရံစိတ်။ သရစ်
 ပိတ်သား။ ဘိတ်ဘိတ်လတောက်။ လက်ကောက်သက်စွပ်။ စ
 ကျပ်စငွေ။ ကြွေ ကြွေ အဖြန့်။ ပြုန်းလသော့လား။ ခန်းနားစည်
 တန်း။ မနောမွန်းသား။ လင်ပန်းသန္ဓေ။ သောက်ရေကျေးလည်း။
 ဝေးဝေး မဆုတ်။ ရွှေစင်ချတ်သို့။ မှတ်ကတောက်နိုး။ မောက်
 မောက်ဖြိုးမျှ။ နရိုးဆယ်တန်။ ရွှေကြာပြန်နှင့်။ အမွန်လုပ်သစ်။ ရွှေ
 အိုးဖြစ်လည်း။ ကျစ်လျစ်ဘိသည်။ ရွှေတော်တည်လျက်။ အမည်
 ထွေပြား။ ဖျည်းကရားနှင့်။ မရှားထည့်တုံ။ မင်းခမ်းပုံလျက်။ ရောင်
 ဟုန်နွယ်နွယ်။ ပြောင်ပြောင်ကယ်သည်။ ။ အဘယ်မိဘုရား
 တည့်နည်း။

၂၆။ ဘုန်းချင်းတွေ့ဆုံ။ ချစ်ရိပ်မြို့၍။ ကြေးမုံထင်ထင်။ သွင်
 ပြင်လျလျ။ နှမလည်းကောင်း။ ဆွေမပြောင်း၍။ တောင်စောင်း
 လက်နိုး။ တပွင့်ထီးနှင့်။ ညီးညီးတခြား။ မယားပီပီ။ ကလျာဏီ

ဖြင့်။ ငယ်ချိုငယ်မိုး။ ဆွေမျိုးသားချင်း။ ဆွေညွှန်းမင်းတို့။ ကျိုးကျင်း
 ရယ်ပြုံး။ ယခင်ထုံးလည်း။ ရွှေကုံးဆင်ရစ်။ ပန်နစ်ဂီဝါ။ ကေသာ
 စိန်ပွင့်။ ကြာနှင့်မြဲလျှောက်။ တင်ညွှောက် ပျပ်ပျပ်။ ဖြူးကသပ်
 သား။ ဆံစပ်ရေးရေး။ သွယ်ပတ်ကွေးလျက်။ ဆယ်လေးတင်း
 တင်း။ သနစ်သွင်း၍။ မင်းတို့အစည်။ ဆံလျည်မျက်ဖြွာ။ ကုဏ္ဍ
 လာလည်း။ ခြူးကြာ ပြောက်ကွင်း။ တနုထွင်းလျက်။ ခတ်ပြင်း
 ရည်နဲ့။ ရောရရည်ကောင်း။ အခြည် လောင်းမှု။ နားခောင်းအ
 ရောင်။ လောင်လလိလိ။ ရှိရှိအရွယ်။ ငယ်ကားငယ်သူ။ နံကြွလှိုင်
 တက်။ ကြိုင်ကြိုင်ထွက်သား။ ကိုယ်ညက် မွေးမွေး။ ငယ်သွေး
 ကြည်းကြည်း။ ရွှေမုလည်းနှင့်။ ရထည်း ပေါ်လွင်။ ပခုံးတင်၏။
 ငယ်ပြင်ငယ်လွန်း။ ငယ်သွေးစွန်းလျက်။ ပန်းနှင့်တူစွာ။ ဂုရုသာ
 လည်း။ ကလျာငယ်တို့။ ရင်ခေါင်ဆိုနှင့်။ တချိုငယ်ဘော်။ မြိတ်စို့
 ပေါ်လျက်။ မျက်ဖျော်တထူး။ ရှက်ခေါင်ဘူးသို့။ တိကျ။ ဝတ်
 သန့်။ ပန်းညွန့်ညွန့်နှင့်။ တွန့်တွန့်ကွေးကွေး။ ဝတ်ဆံနွေးသို့။ ငယ်
 သွေးငယ်ယောင်။ ငယ်ပြင်ဆောင်လည်း။ ကြက်တောင်ဆံစည်း။
 ငယ်ချင်းရည်း၍။ ခမည်းမောင်မင်း။ သံညှင်းခေါ်ဆက်။ မိုးထက်
 မိုးသူ။ ပျူပျူ။ ဌာဌာ။ ခြင်းရာနှစ်သိမ့်။ ညှိုးညှိုးငြိမ်းမှု။ စိမ့်စိမ့်ကုံကုံ။
 ဆုံ။ ရရုံ၍။ ပုံပုံ။ ပွပွ။ ဆွရရွလျှင်။ အလှမည့်။ ဖွံ့ရရွန့်တည့်။ တွန့်
 တွန့်သွားလား။ ရွှာဘဝါးလည်း။ များများမပြ။ ထိကာချလျက်။
 လျှလျ ချပ်ချပ်။ သပ်သပ်ရှင်းရှင်း။ ကျင်းကျင်းသွယ်သွယ်။ ပြ
 ယယ်ခြေငုံ။ ထွေငေါင်သား။ မိသိမောင်းမ။ ထောင်မကနှင့်။ စံပ
 တထပ်။ သလွန်စပ်လျက်။ မိုးလျှပ်အသွင်။ သက်တင်မပြား။ ပတ္တ
 မြားမြှုပ်ကာ။ နီလာအရွက်။ သန္တာခက်ဝယ်။ ကျေးဌက်ရုပ်ဆန်း။
 ကြာသွန်းသွန်းနှင့်။ ကြာပန်းကြာစွယ်။ ခြူးနွယ် ခြူးခိုင်။ ခြူးတိုင်
 ခြူးသီး။ မီးမီးဟူမှား။ ဘလားထွေးခံ။ မျက်တိရံလည်း။ မင်းစံအ
 ပ။ မမြင်ရတည့်။ သွယ်လျကျစ်လျစ်။ ကိုယ်ဖြင့်လှစ်က။ ထစ်ထစ်
 ဝင်းဝင်း။ လင်းကြိုးလင်းသား။ စောရင်းညက်ဖြူ။ ဗိမာန်သူကို။
 တူရူအာဘော်။ ကြည့်ကွက်မျှော်က။ ခေါ်လာလုလု။ မယ်လည်းရှု

လျက်။ပြင်နုကျိုင်းထွား။ဤနတ်သားကို။နတ်များတညီ။နတ်မည်
ချိုလျက်။နတ်ပြည်ထက်ဝယ်။လန့်ကြောက်ဘွယ်ကား။ ။အ
ဘယ်စွမ်းခွန်အားတည့်နည်း။

၂၇။ ဤသို့လျှင်တည်း။ မြေပြင် စောင်း ထောင်။ ဖြစ်ပြီး
နောင်မှ။ သွေးဆောင် ကြမ္မာ။ နတ်ခေါ်လာသော်။ စကြာဘဝါး။
ခြေမသွားတည့်။တရားပွင့်နိုး။ လူမင်းတီးကား။ ထွန်းညှိုးရောင်
ချက်။ရထားထက်က။တပြက်မြင်ငြား။ အိုဘုရားဟု။ကြွားကြွား
လည်တော်။မိန်းမူးမြော်လျက်။ မွေ့လျော်တုံလေ။ပျော်ဘွယ်ရေ
လည်း။မိုးနေချုပ်ဝင်။ခရီးဖင်မူ။ ပဉ္စင်ငါးဖြာ။ တူရိယာတို့။ခြင်း
ရာယုံပျူ။။ဇေကျူးလျက်။ခေါ်ထူးခေါ်ဆင့်။သံရင့်သံကျယ်။သံ
နွယ်သံရှည်။ မြည်လတ်တုံခြင်း။ စည်စောင်းညှင်းနှင့်။ သတင်း
တောက်၍။ဤနတ်မွန်သို့။အကျွန်တုံလည်း။ ဆွေပြာကြည်းနှင့်။
ဖြင်ပည်းရွှေရံ။စံပရမည်။ထင်လတ်သည်ကြောင့်။ဆံခြည်မညှိုး။
ဝမ်းတော်ဖြိုးလျက်။မြတ်နိုးလှလှ။ဘယ်ကောင်းမှုလျှင်။ ပြုခဲ့ဘူး
သား။ကျေးဇူးအာဏာ။ဤနတ်ရွာ၌။ရတနာပြောင်ပြီး။ရွှေတောင်
ထဲထက်။ဆင်းရဲမဲ့လျှင်း။ လေးကျွန်းချင်းသီး။မင်းလည်းကြက်
သီး။ထဘွယ်ကြီးမျှ။နတ်သွီးမရှား။နတ်သားသောင်းသောင်း။အ
ပေါင်းဝန်းလျား။ဝတ်စားစီဆင်။ အင်ခွင်ပေါယယ်။ ကိုးပယ်အ
ကွင်း။ထည့်သော်ကြွင်းလည်း။ချင်းလင်းဖွေးလွေး။များလေသေး
လျက်။နတ်ရေးနတ်လျောက်။ နတ်ကောက်နတ်ကျပ်။ ရန်စစ်မ
ပြီး။ နှလုံးမပူ။ မည်သူမထင်။ သို့စင်အပြည့်။ ဖြစ်လာထည့်ဟု။
တည့်တည့်တော်တိ။မာတလိကို။ ။နေမိနတ်ဆွေမေးတုံလေ
တည်း။

၂၈။ ကဿပုဇ္ဈော ဗျာကာသိ။ မာတလိဒေဝသရထိ။
ဝိပါကံပုညကမ္မာနံ။ဇာနံအက္ခာသိဇာနတော။ ။သောနဒိဇ္ဈော
ဂဟပတိ။ဇေဒါနပတိအာဟု။လ။မောဒတိ။

ထိုသို့စေ့စုံ။မေးလတ်တုံသော်။စေးချလွှမ်းအုပ်။ ငြိရှက်ရှုပ်
လျက်။စက်ဆုပ်ဘွယ်လိ။ဘယ်မသိ၍။ဒိဋ္ဌိမိက်မော။အောက်သို့

မျောက။ဆယ်ဆောလက်ငင်။ ကြည်းသို့တင်သား။ ဘုရင်မြတ်
 စွာ။မင်းများချောက်။အညာမြင့်ခေါင်။တောင်ကားနဂိုရ်။ တိမ်ညို
 ချုပ်ဆိုက်။မြင့်မိုရ်တိုက်တွင်။လိုက်လိုက်ကျင့်သီး။စည်းမိပ်ကြီး
 သား။အတီးမြင်သိ။မာတလိကား။တစ်မကြာ။ပညာမိန်ကျောက်
 ထိုးထွင်းဘောက်၍။ အောက်နှင့်အထက်။ ဘဝက်အခန့်။ မျှော်
 လိုက်ဆန့်သော်။ နတ်မွန်တောင်းဆု။ ရှေးကောင်းမှုကို။ လှလှ
 လှက်လှက်။ပေါ်လထွက်သား။ ပြက်ပြက်ညာဘို့။ လကဲ့သို့လျှင်။
 နှစ်လှိုလောက်လောက်။ မြင်လတ်မြော်သော်။ နှုတ်ထောက်လေး
 ချို။ပြန်လဆို၏။ကြည်ညိုတညီ။ ဇမ္ဗူဒီဝယ်။ပည်းသိခန့်ချုံး။လူ
 အလုံးကို။ ။နည်းထုံးကျင့်ပစ်မဲ့မည်တည်း။

၂၉။ ဂြိုဟ်လည်း ဂြိုဟ်ပြောင်း။ မိုးလည်းကောင်း၍။ကန်
 ချောင်းစီးပေါက်။ ပုံလယ်မြောက်သို့။ တယောက်တည်းချဉ်း။
 ရှင်ဝယ်ပဉ်းလည်း။ ပစ္စည်းဝန်ပုပ်။ မသိုးမြုပ်တည့်။ သုပ်သုပ်
 သောင်းသောင်း။ ဖုန်းတောင်းအဝှန်း။ ပေးကမ်းဖြန့်လျက်။ လန့်
 လန့်လက်လက်။ စက်စက်ရှတုန်း။ တေဇာတုန်းဖြင့်။ ရှုန်းရှုန်တိုး
 ဝှန်။မိုးကြိုးမှန်သို့။လက်အန်ဆန့်သော်။ပြည်ထောင်ဘော်လည်း။
 မပေါ်ဝံ့ကြီး။ စက်နှုတ်လှီးမျှ။ ကြက်သီးတင်းတင်း။ ထိပ်ထက်
 နင်းသည်။ မှန်ကင်းလူသား။ ဦးစွန်းဖျား။ ။တရားနေမျိုး။သ
 တိုးရဲခေါင်။နားတော်ထောင်လော့။ ရပ်ချောင်တောစွန်။ဟိမဝန်
 တွင်။ဂိဗ္ဗန်နွေခါ။မိုးမရွာသော်။လောင်ဝါတောက်ပျံ။ ကြူမီးလျှံ
 သို့။မိုးထံထွန်းတောက်။ဘုံနန်းပေါက်၍။ လက်မြှောက်အိမ်ရှင်။
 စဉ်သံလွင်နှင့်။ ပဲ့တင်မှုတ်ကျိုး။ တံဖိုးမိန်ဖြစ်။ ခရာဟစ်လျက်။
 လက်ရှစ်ကချေ။ အထွေထွေလျှင်။ ပြင်ခြေတွန့်တွန့်။ ညွန့်ညွန့်
 ညက်ညက်။ စုံမက်ကြင်မိ။ နောင်အရှိလည်း။ ပိတိ ငြိမ့်ထည်။
 ရှိမ်းရှိမ်းပြည့်မျှ။ကြဉ်ကမူးယောင်။ ဤနတ်မောင်ကား။ရွှေညောင်
 ဗုဒ္ဓဟေ။ မြေကား အချာ။ သစ္စာ လေးပါး။ ငုံထွား ထွားသား။
 ဘုရားမြတ်ထွ။ ကဿပသာသနာ။ သဃီာ ပုံယင်။ ဆွမ်းတော်
 ဝင်လျက်။ ရပ်ထင် ရပ်ကျယ်။ ပျော်ဘွယ် သရစ်။ မြစ် ကား

လကျာ။ စီးသွယ်ပြာလျက်။ ဗာရာဏသီ။ ခေါ်ညီမည်သီး။ ရွှေ
ပြည်ကြီး၌။ ဝှဲးချိုးလူချစ်။ သူကြွယ်ဖြစ်၍။ မြေးမြစ်စဉ် ပွား။ ပစ္စည်း
အားနှင့်။ တခြားကြီးမှ။ နောင်ဘဝကို။ နောင်တမဆို။ နောင်အလို
ဖြင့်။ နောင်ကိုဖြစ်မွန်။ နောင်ရည် ချန်လျက်။ တန်ခွန်လွှင့်ထား။
ကျင့်မမှားသည်။ ။ တရားယုံယုံကြည်ကြည်တည်း။

၃၀။ ဝမ်းထဲးပိုက်ခြုံ။ တရားယုံသား။ လူ့ဘုံ၌ဝယ်။ ထိုသူ
ကြွယ်လျှင်။ ကြီးငယ်နှုရင့်။ ရှေ့နောက်ဆင့်လျက်။ ရင်ခွင့်အစစ်။
ဖြစ်သည်အလျှော့။ ပေါက်ရောက်မျှစ်ပျို။ သားတို့ကိုလည်း။ မဂ်
ဖိုလ်စီးပွား။ တရားရည်မြိုက်။ ဝဝတိုက်လျက်။ ယဉ်ပိုက်ကြောင်း
ကြောင်း။ ကောင်း ကောင်းမမ။ ထုံးပုံပြဇာ။ ခြံပခြံနိုး။ သွီးသွေး
သောက်။ ဝမ်းမြောက် ငယ်သော်။ ကစားပျော်နှင့်။ မျိုး ဘော်
ယောက်ဘ။ နှမမြောက်သား။ မျိုးဆွေအာနည်း။ နာဖျားမေး
မြန်း။ နှုတ်ခွန်းဆက်ဆံ။ ကူပင့်ရံ၏။ လိမ်းကျံမေတ္တာ။ ပြင်သူမှာ
လည်း။ သဒ္ဓါတန်ဆောင်။ မီးရှူးထောင်လျက်။ နောင်သံသရာ။
နတ်ရွာဖြစ်တင်။ ဖြစ်စေချင်၏။ ရှင်ရှင်လူလူ။ နေပူချိုးချိုး။ ခရီးဝေး
ထွ။ ပန်းခြေကျလျက်။ နေ့ညရောက်ငြား။ ဧဉ္ဇေသည်အားလည်း။
ပိုက်ဖြားပဲ့ပြင်။ ဝမ်းကကြင်လျက်။ ရင်သားနှို့ရည်။ စို့စေသည်
သို့။ သေရည်သောက်ရစ်။ စီးပွားနစ်လျက်။ တနှစ်မထွန်။ တဘန်
မတော်။ နှုတ်ပေါ်ထွက်ကြမ်း။ နေ့တိုင်းသွမ်း၍။ ခြီးမွမ်းနည်းပါး။
လူမိုက်မှားကို။ သွားလာထိုင်နေ။ ရင်ဆိုင်တွေ့လည်း။ မွေမွေဆုံး
မ။ စကားထွနှင့်။ မိစ္ဆာအရုတ်။ သတ်ပုတ်တောလိုက်။ စရိုက်ကျင့်
ရိုး။ မူဆိုးမရိမ်။ တရားစိမ်လျက်။ လိမ်လိမ်မာမာ။ နှုတ်သာညွတ်
နှုံး။ ကြည်ဆွတ်ခူး၏။ ရန်းကြူးမျက်လို။ ရန်းတင်းဆိုနှင့်။ သူ့ကို
ယူပြီး။ မကြိုက်မိက။ ချီချီချဲ့ချဲ့။ ကဲ့ရဲ့စလွယ်။ ပြယ်ပြယ်အဆုံး။ နှု
လုံးရှုတ်ဆတ်။ ချောပစ်တတ်လည်း။ ဆွတ်ဆွတ်ချစ်အပ်။ ရင်ကို
သပ်သို့။ မအပ်မရာ။ ရှောင်ခွါပစ်လွှဲ။ ဖဲးဘိခမည်း။ နှုတ်သာ
ဖြည်း၏။ လိပ်လည်းကိုယ်ပြစ်။ ဖြစ်သည်ကျေးဇူး။ သူတထူးကို။
ကြိုးပူးမျက်မှောင်။ မင်းသို့ဆောင်လည်း။ မေါင်သူခိုးအား။ လွတ်

စေသားဟု။ သနားသောကျိုး။ မေတ္တာဖြိုး၏။ ရှိုးရှိုးရှားရှား။ ကုန်
အားနည်းညံ့။ ဖွံ့မဖွံ့က။ နှံ့ . နှံ့ . ချစ်သက်။ စိတ်ကြည်လျက်တည့်။
အိမ်ထက်တောသွား။ တပါးရပ်ဝေး။ တရေးရေးတုံ။ မွေးမွေး
မှက်မှက်။ ကြိုငံကြိုငံတက်မျှ။ သရက္ခနံ့စံ့။ ပန်းရည်ပျံ့သား။ ဂုဏ်
နံ့ထုံပြီး။ လက်ပတီးနှင့်။ ဘုန်းကြီးတန်းကြီး။ မထီးသဃ်ရာဇာ။
မဟာသူတော်။ မြော်လတုံက။ ကြည်ညွတ်ဆွတည့်။ တလမ
ယွင်း။ လေးသီတင်းနှင့်။ နာခြင်းတရား။ ကျောင်းကန်သွားလျက်။
တိုင်းကားကျယ်ဖြန့်။ အာဏာလန့်သား။ အဝှန့်ပေါယပ်။ လူ
ကုန်ကယ်လည်း။ ငါ့နှယ်အတူ။ ကျင့်လေဟူသို့။ တံချူတချောင်း။
ရှေးလမ်းကြောင်းသည်။ ။ လူကောင်းမွန်မွန်ရည်ရည်တည်း။

၃၁။ သန်းခေါင် ကာလ။ မှောင်ရိပ် ကျသို့။ မိန်းမ
ယောက်ျား။ ကျင့်ရိုးမှူးလျက်။ သေဝံစားမူးမော်။ ပျော်စမည်သာ။
နတ်ရွာလုံးမေ့။ ရှုံးသရွေ့ကို။ ရွှေရွှေတည်တည်။ ကြိုးရှည်သွယ်
သွယ်။ အလယ်သွားသွား။ စကားတန်းတန်း။ မီးရှူးထွန်းက။ ထက်
ဝန်းလင်းလင်း။ ချင်းလတ်တုံပြီး။ သူရဲကြီးကား။ ဝေးနီးရပ်ရွာ။ သူ
ဘို့ရှာလျက်။ မဟာဒီပ။ ပြည်ချက်မတွင်။ ဘုရားသာသနာ။ ထွန်း
သောခါနှင့်။ ကြမ္မာညီဆုန်း။ စိုက်တုန်းတုန်းဝယ်။ ချန်းချန်းမိုး
မှာ။ ကြိုးကရွာသို့။ ရိပ်သာစောင်းစောင်း။ ခုနစ်ကျောင်းလည်း။
နှစ်ထောင်းအာရုံ။ ဆောက်လတ်တုံလျက်။ သုံးပုံကျမ်းခက်။ ဂုဏ်
ပြည့်နှက်ကို။ စိတ်ထက်ယူယူ။ ဆရာပြု၏။ ဣမ္မဣရာ။ ဆယ်ဖြာ
ဘိတ်ယို။ ဆယ်ကုသိုလ်နှင့်။ ကြည်ညို စိတ်ရွှင်။ ကျောင်းကန်
တင်လည်း။ ပုံယင်ဥသံ။ ဆွေမျိုးရုံလျက်။ စုံသားလက္ခဏာ။
တင့်တယ်စွာလျှင်။ ကွယ်ရာမျက်ရှူ။ သာဓု သောင်းသောင်း။
ညောင်းညောင်းသံရှင်။ ဝှဲချိုး ဖြင်လျက်။ တင်တင် ပြောပ။ လူ
ထိုမျှလည်း။ တကွကျင့်ထုံး။ ဆောက်တည်သုံးသည်။ ။ နှလုံး
ခိုင်ခိုင်ကျည်ကျည်တည်း။

၃၂။ သာဓုသာဓု။ ခေါ်ရာမှနှင့်။ ဣဣမြတ်နိုး။ ကျောင်း
အကျိုးကို။ ပြည့်ဖြိုးနက်ကျိ။ ပညာရှိသား။ သာရိပုတ္တရာ။ ထေရ်

မြတ်စွာလျှင်။ မရွာစထောင်း။ တနေ့ကောင်းမျှ။ ကန်ချောင်းမြောင်း
တိ။ မိုးပေါက်သိလည်း။ ထွန်းညှိုးဥာဏ်မြတ်။ ပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍။
မှတ်ပမိမ့်မှား။ နှုတ်မထားတည့်။ လျှင်လျားဖြွတ်ဖြွတ်။ ယဉ်ထွေ
လွတ်သို့။ လူနတ်အဖျား။ ဘုရားတို့သာ။ ဟောနိုင်ရာသား။ နတ်
ရွာရွယ်ချောင်း။ ထိုသည့်ကျောင်းဝယ်။ ကိန်းအောင်း ၅၀ မွန်။
သီလဝန်နှင့်။ ကျမ်းဂန်ငါးသွယ်။ ပင်လယ်ငါးထပ်။ ကူးလေခပ်
က။ ကျိန်းဝပ်လေးတန်။ နိဗ္ဗာန်ပြည်မ။ နေတည်ကျသား။ ဘုရား
ကိုယ်စား။ တပည့်သားကို။ ညွတ်တွားကြည်ဖြူ။ ဆရာမူက။
အယူမြီးမြီး။ ဆုံးမခံလျက်။ တရံတဆစ်။ စိတ်မညစ်တည့်။ ဖွပ်
သစ်ရွရွ။ ဆွဆွဖြူစွာ။ ကျဉ်းခဝါသို့။ သဒ္ဓါမညှိုး။ ဖြူရောင်ထိုး
လျက်။ ကောင်းကျိုးဝေဖြန့်။ စိတ်မတွန့်သည်။ ။ အခွန်မြင့်မြင့်
ရှည်ရှည်တည်း။

၃၃။ ရှာမှီးရှာမှီး။ ကြံစသီး၍။ လက်တီးကွန်းပြောင်။ ခုနစ်
ဆောင်သား။ မိုးခေါင်ဖွေးဖွေး။ နိုးဝေးထင်စွာ။ ကျောင်းတန်ဆာ
ဖြင့်။ မြေတာတူးချဲ့။ စောင်ရန်းဖွဲ့လျက်။ နွားကျွဲဘာသာ။ မလိမ္မာ
လည်း။ မျှော်ကာဖြစ်ပြီး။ သစ်သီးပန်းမန်။ ဥယျာဉ်ကန်နှင့်။ သူမွန်ကု
သိုလ်။ လိုလတုံလွန်း။ ရေစက်သွန်းလည်း။ ရွန်းရွန်းစိတ်နူး။ တထူး
ရှာဆည်း။ တဖြည်းဖြည်းတုံ။ ပစ္စည်းဝန်ထုပ်။ ကိုယ်သက်ချုပ်က။
ဆုပ်၍မပါ။ ရှိရစ်ကာတည့်။ ကြမ္မာဆောင်ထ။ နောင်ဘဝသို့။ ရွရွ
စိုက်စိုက်။ နောက်မလိုက်ခဲ့။ မိုက်မိုက်မှောင်မှောင်။ ကျော့ညွတ်
ထောင်တွင်။ ဆွေမောင်ကျိုင်းစင်။ လည်မဝင်ဟု။ တတ်ပင်တစ်။
ကြံစမိက။ ချိုချိုဖြန့်ဖြန့်။ ပေးစွန့်ဒါန။ ဝိဟာရနှင့်။ သီလစင်ကြယ်။ မိုး
ထက်ကယ်၍။ သူကြွယ်နတ်ပြည်။ ဖြစ်လှာသည်တည့်။ အမည်တ
မူ။ နတ်များဟူသား။ ကျိုက်ဆူကျော်ရှိန်။ သောနဒိန်ဟု။ ထိန်ထိန်
ဝင်းငါ။ သမ္ဘာလည်းကောင်း။ ကောင်းကင်ချောင်း၏။ အကြောင်း
မှန်အောင်။ လူမင်းခေါင်ကို။ သွေးဆောင်ခေါ်ငြား။ ငါနတ်သား
လည်း။ မကြားတဖြိုး။ တိမ္မာသိအံ့။ မိမိပြုသား။ ကောင်းမှုအာဏာ။
တို့နတ်ရွာသို့။ များစွာအုပ်ထွေ။ ခြွေရွေပြည်းပုံ။ ဖြစ်လှာတုံက။

ဘုံခုနစ်ဆင့်။ စုလစ်မြင့်လျက်။ စွင့်စွင့်ပလ္လင်။ နန်းဦးကင်ထက်။
ရှင်ရှင် ကြက်သရေ။ တက်သစ် နေသို့။ ထိပ်ဖွေမြင့်၌။ ဝေ
ဇယန်လည်း။ အလွန်တောက်ပ။ သာမော့လှလျက်။ ဖြည်းချမ
ပြင်း။ ရှိုးရှိုးရွင်းမျှ။ လေညှင်းလာက။ ပဉ္စင်လည်း။ မြမြခြည်း
ခြည်း။ ရွှေဆည်းလည်းနှင့်။ နရည်းခရာ။ မနှိုင်းသာတည့်။ ရံကာ
ပတ်ကုံး။ နတ်အလုံးကို။ ရှင်ပြီးစေနှင့်။ တန်ခိုးမြင့်လျက်။ ရိုက်ဆင့်
သံကျာ။ တူရိယာသည်။ ။ သာစွာသွင်သွင်မြည်မြည်တည်း။

၃၄။ တညီတညီ။ ဆွေပီပီလျှင်။ အပြီအပြီ။ ကိုယ်ဖွဲ့သည်
ရှက်။ ဘော်ကျမ်းဘက်နှင့်။ စုံမက်အင်ပျို။ လာငတို့ဟု။ နှစ်လို့လှ
လှ။ ထိုကောင်းမှုတွင်။ သာဓုကျကျ။ ခေါ်သံမြိုက်မြိုက်။ ဝမ်းပိုက်
တီးစည်။ ထိုသူသည်လည်း။ မည်သည်ဆုကား။ ငတို့အားဟု။
ဝမ်းပါး မှတ်လျက်။ ပန်းငါးခက်နှင့်။ နှစ်သက် အင်လှိုင်း။ ရည်
သောတိုင်းလျှင်။ မိုက်မှိုင်းမရှိ။ ညစ်ကျမလွှမ်း။ မိုးကြယ်ပြွမ်းသို့။
မွမ်းမွမ်းထက်ဝန်း။ တောက်ပထွန်း၏။ အုန်းထန်းစိစဉ်။ ဥယျာဉ်
ပြုဘူး။ စိတ်နူးဖြောင့်ဖြောင့်။ ကောင်းမှုကြောင့်မူ။ မြောက်ထောင့်
တခန်း။ ဇေယန်စွန်းက။ နတ်ပန်းလှိုင်နဲ့။ ကြိုင်ပျံ့မျှ။ ဝတ်ဆံ့အရတ်။
ရွှေလှော်ချတ်လျက်။ တမုတ်နီးပါး။ ညွန့်ထွားထွားနှင့်။ မြလားအ
ညှာ။ သန္တာရိုးခက်။ ရိပ်စက်ချမ်းချမ်း။ မှည့်ဝါရွမ်းလျက်။ လက်
လှမ်းယူဆွတ်။ တံချူညွတ်က။ ကျွတ်လသောထွေ။ အညှာပြေ၍။
စချေနဲ့ညို။ ပျားထက်ချိုသား။ အလိုပြည့်မော။ သစ်သီး တော
လည်း။ ဖြင်ပေါ်ပည်းသီ။ ရှုအိအိသည်။ ။ သိင်္ဂီရောင်ခြည်ရောင်
ခြည်တည်း။

၃၅။ ကောင်းကြံ့ကောင်းကြံ့။ ဆင့်လောင်းမံလျက်။ မြီးမြီ
မြီးမြီ။ တခြည်ဆံ့မျှ။ ယိုးယံယွင်းဖည်။ စိတ်မလည်တည့်။ ကိုယ်
ရည်နံ့နံ့။ လောကဓံကြောင့်။ အခွံခွါခွါ။ အကာလှစ်လှစ်။ အနှစ်
ယူယူ။ တချူများများ။ စီးပွားချွေတိုး။ သူကြွယ်မျိုးလျှင်။ ရိပ်မိုးပြီး
စီး။ ကျောင်းကြီးကံစွ။ ထိုဌာန၌။ ငါ့ဆရာတို့။ ချိုးသောက်ဘို့ဟု။
ပို့ပို့ခိုင်ကျန်း။ ကန်ရိုးသန်းလျက်။ ကျယ်ဝန်းလဟာ။ အညှာမြောင်း

ကျယ်။ သွယ်လတုံခြင်း။ မိုးရည်သွင်းလျက်။ အင်းနှင့်အတူ။ ကြာ
ဖြူကြာနီ။ ဝံ့စိမ္မင်းမ္မင်း။ ဟင်းရမ်းကတောက်။ ပွင့်ညွှောက်ရိုးရဲ။
ရှက်လဲးဘူးဆင့်။ ကောင်းမှုဖြင့်ကား။ နတ်မင်းပြည်ရှာ။ ဖြစ်တုံ
လှာသော်။ ဆိပ်သာတထောင်။ မြေကျောက်ရောင်နှင့်။ စိန်ကြောင်
ဝတ်ဆံ။ ပွင့်တံပွင့်ခက်။ အရှက်တခြမ်း။ သန္တာဆမ်းလျက်။ ခပ်
သမ်းမည်းလို။ နွယ်ညှိပန်းလား။ တန့်ကခြား၍။ ပတ္တမြားရည်
စက်။ ရောင်ခြည်ရှက်မျှ။ ရွှေချက်ရဲရဲ။ ဝတ်ဆံထဲမှ။ ပုလဲးရံစိ။ ရှု
ပျော်အိဇာ။ ညရီနံနက်။ ပန်းရက်မျိုသောက်။ ဝတ်ကြားလျှောက်
လျက်။ မည်းခြောက်ပိတုန်း။ ဖြုန်းဖြုန်းယုံဘဲ။ ဝမ်းပဲးဟင်းသာ။
ကြိုးကြာကျေးဌက်။ ရေကြက်ရေစူး။ မြူးထူးဝမ်းသာ။ ရွှင်တုံ
စွာလျှင်။ ကာလာဝက။ ဂင်္ဂေယက။ စသည်တွင်ရိုး။ ဆင်ဆယ်မျိုး
လည်း။ တန်းခိုးပြင်းသား။ နတ်မင်းမိန့်ဆို။ ဖြစ်စေလိုက။ မပြုမငြင်။
စိရင်ပြီးစီး။ နတ်သွီးနတ်သား။ အပြားအထွေ။ ပျော်ပစေလျက်။
ခြွေရွေများစွာ။ နတ်တကာသည်။ ။ မေတ္တာနှောင်ချည်နှောင်
ချည်တည်း။

၃၆။ သက်ဝေသက်ဝေ။ ပရမေဖြင့်။ မကွေမကွေ။ ကြင်
လေလေလျှင်။ ရွှေရွှေရောင်လျှံ။ ဌက်မောင်နှံသို့။ မြီးမြီးကန်။ မဲ့
ကိုညွှန်သား။ လင်မွန်ခမည်း။ ဆွေမောင်နည်းနှင့်။ ရစ်စည်းကြပ်
ကြပ်။ မေတ္တာထပ်လျက်။ လူ့ရပ်တခြား။ နတ်ပြည်သွားလည်း။
တပါးမရွေ။ တနေ့မကွာ။ အတူသာလျှင်။ ခန္ဓာရှည်လျက်။ အ
ဆက်ဆက်၌။ ချစ်ဘက်တကိုယ်။ ဖြစ်လေလိုဟု။ ကုသိုလ်ညီပြု။
ပြာနုလည်း။ ယခုတသွန်။ ဤမိမာန်တွင်။ ချစ်ရန်ဘုန်းဆုံ။ ဦးထွတ်
စုံလျက်။ ရွှေဘုံဝင်းဝင်း။ ထီးနှစ်စင်းနှင့်။ နတ်မင်းနှစ်ဆွေ။ စံစေထွေ
ဖြင့်။ နေလည်းတဆိုင်။ လလည်းဖြိုင်သို့။ ရိပ်မြိုင်ဝှမ်းမျှ။ ကျမ်းချစ်
ကြလျက်။ စံပထွက်ဝင်။ ရှင်ရှင်ညွှန်း။ လက်မြှောက်ပြုန်းမျှ။ ဘုန်း
လည်းကြီးစွာ။ ပဒေသာမှ။ အညွှာကိုင်းညွတ်။ ဆွတ်ကဝတ်နှင့်။
နတ်တည့်ဩဇာ။ နတ်သုခကြောင့်။ ချမ်းသာပင်စည်။ အသက်
ရှည်လျက်။ မည်မတဘဲ။ ထိုနတ်ပွဲဝယ်။ ဆင်းရဲပလာ။ အာဏာ

၅၅။ တေဇစက်စက်။ မိုးကြိုးထက်သို့။ ဝက်ဝက်ရုတ်ဖဲ့။ ဖဲ့လတ်
သောလား။ နတ်ဘော်ယားမျှ။ စိတ်ဖျား လိမ္မာ။ လူသူရွာက။ သဒ္ဓါ
ညွတ်ပျောင်း။ ခုနစ်ကျောင်းလျှင်။ နတ်ကောင်းစံရေး။ စည်းစိမ်
ပေး၍။ ဖွေးဖွေးထွတ်ထွတ်။ မောင်မင်းလတ်နှင့်။ ဆွတ်ဆွတ်ရှင်
ဖြိုး။ မိမယ်ပျိုးကို။ တန်းခိုးမြှောက်တင်။ ကျူးလွှာညွှတ်ကျင်သည်။ ။
အိမ်ရှင်အောင်စည်အောင်စည်တည်း။

၃၇။ ဤသို့ဟူ၍။ ဇမ္ဗူကျွန်းသာ။ တောင်မျက်နှာထက်။
ဗာရာဏသီ။ ခေါ်ညီမည်ပင်။ ထိုပြည်ထင်၌။ ဆယ်တင်သဘော။
လွှင့်ဆော့ဆော့သား။ ရှင်စောမြတ်လှ။ ကဿပဘုရား။ သုံးလူ
ဖျား၏။ ထွန်းငြားတုံစွာ။ သာသနာ၌။ တကာ သူကြွယ်။ ကုန်
ကောင်းသွယ်သို့။ မြေဝယ် ယက်ဆွ။ ရွှေတူးပေါက်။ ရွေးကာ
ကောက်သား။ ကျောက်အထဲတွင်။ ပုလဲမြင်သို့။ ပည်းဖြင်ဘိုး
များ။ ရောင်းလှာများသား။ ပတ္တမြားတချည်။ ဆန်တပြည်သို့။ ကြံ
စည်စတတ်။ မြတ်သားအမူ။ အလှူဆယ်ညီ။ ပဉ္စသီငါးပါး။ ကျင့်
မူထားနှင့်။ တတ်အားသောလျောက်။ ကျောင်းကန်ဆောက်၍။
ဝမ်းမြောက်တုံလှည့်။ အင်လုံးပြည့်မျှ။ နတ်တည့်ပြည်ရွာ။ ဖြစ်တုံ
လှာဟု။ တကာဟူက။ လှူစပါတမ်း။ လဘက်ကွင်းနှင့်။ ဆွမ်း
လည်းမပြတ်။ ဝတ်လည်း သန့်ကောင်း။ ခုနစ်ကျောင်းဒါယကာ။
မင်းသဒ္ဓါ၏။ ခြင်းရာ ပြဘော်။ လင်းလင်း ပေါ်မျှ။ ထွေငေါ် ဇ
ညောင်း။ ရှေးအကြောင်းကို။ ရှောင်းရှောင်းဘော်ထုတ်။ နတ်တည့်
နှုတ်ဖြင့်။ တသုတ်ခတ်ထိ။ လက်နှင့်တိသို့။ မာတလိနတ်သား။ လူ
မင်းဖျားကို။ ။ ထင်ရှားမနေပြန်တုံလေတည်း။

သောနဒိနိဘုံခန်းပြီး၏။

၃။ ဖလိကဝိမာနဘုံခန်း။

၃၈။ ဇေတိသောနဒိန္နဿကတကမ္မိကထေတွာ။ ပူရတော
ရထံပေသေတွာ ဖလိကဝိမာနဒိသေသိ။ တံဥဗ္ဗေဒတော ပဉ္စဝိ

သတိယောဇနံ။ အနေကသတေဟိသတ္တရတန မယံထန္တေဟိ။
လ။ဝိမာနေ။

ဤသို့ဟူ၍။တိမ်မြူရိုးရိုး။မိုးနှင့်ယှဉ်ချိန်။ သောနဒိန်၏။ ဘုန်း
ရှိန်တောက်လင်း။ ချောက်ချောက်ချင်းမျှ။ ဝှန်ပြင်းမစဲ။ ဘုံတပွဲ
ကို။စောရဲနတ်ဆွေ။ ရှုပစေသော်။လူ့မြေကျော်ထင်။ မြင်ရပြီး
ယော့။မျက်စိလျော့တော့။ ပေါ့လော့မကြာ။ သည်ထက်သာ၍၊
ရှေ့မှာနှစ်သိမ့်။ဖြိုးရှင်စိမ့်ဟု။တိမ့်အတိသာ။အလွှာလွှာကို။ခြေ
ခွါနင်းထောင့်။မြှုပ်မြှုပ်ဘောင့်လျက်။နောက်လည်းတပုံ။မြို့လည်း
မြင့်မြင့်။တင့်လတ်တံ့ပြီး။ချည်းသော်ကြီးလျက်။စီးကားငယ်လို့။
ယည်ပျိုဘောင်းမွေး။နီလာသွေးသို့။ မြစ်တွေနက်နက်။ ခွါလေး
ဘက်လည်း။ ဆစ်မျက်မဲ့ငြား။ မှောက်၍ ထားသား။ ဗလားသ
ဘွယ်။မြီးခေါင်းသွယ်လျက်။ အကျယ်သုံးပါး။ နှုတ်ဖျားမေးရုံး။
ရွှေတာဖုံးသို့။စည်လုံးကျောသန်။နားကျ။ချွန်နှင့်။ မျက်ဆန်ကယ်
လောင်း။ ခေါင်းကားငင်နှုတ်။ ယုန်ရေ ဆုတ်သို့။ ကြုတ်ကြုတ်မ
မြည်။စာရှည်ယမ်းယမ်း။ တိမ်ညွန့်လှမ်းလျက်။ လျှမ်းလျှမ်းကွန့်
ထောင်။နောက်ပေါင်ကြို့သွင်း။ရှေ့လက်ကွင်းလည်း။ ပြင်းလတ်
တုံလေ။လိပ်လိပ်ခွေမျှ။မှင်ဝေလည်မော်။ လျှပ်ခြည်ပေါ်သို့။ စိုင့်
ယော်ဝေလာ။အဿဇာဖြင့်။လျင်စွာဟူးဟူး။ရှေ့စူးစူးလျှင်။ထန်း
လူးတဖျား။တန်ခွန်လွှားသား။ရထားခေါင်းညှိ။နောက်ညောင်းချို
လျက်။ချယ်စိမျက်ဝင်း။ရှင်းလည်းစိုစို။တိမ်ညိုညိုဝယ်။ ယိုတိမ
တတ်။ ရောင်ခြည်လွှတ်သည်။ ။မိုးနတ်သိကြားတန်ဆောင်
တည်း။

၃၉။ ရှုဘွယ်ရှုဘွယ်။ရောင်ခြည်သွယ်သား။ကြယ်လည်း
မပြီး။မည်းညစ်ဖုံးလျက်။ပတ်ကုံးရိုက်မှောင်။ တိမ်တိုက်ချောင်
ဝယ်။တန်ဆောင်ညီးညီး။မိုးကြယ်ကြီးဖြင့်။ရှားကျိုးသန္တာန်။ ရွှေ
ရည်သွန်သို့။ခြေသန်မြင်းခြေ။ရှင်တုံလေသော်။ တထွေထွန်းဝါ။
ဆန်းကြယ်စွာလျှင်။ရောသွန်းသွန်း။ မိုးတိမ်စွန်းတွင်။ နတ်နန်းတ
သီး။ဖန်သားပြီးလျက်။ညီးညီးလက်လက်။ပြက်ပြက်ဖြူဖြူ။ နှစ်

ဆွဲငါးယူဇနာ။ သန့်ပြည့်အောင်။ အစောက် ဆောင်သား။ မိုး
ခေါင်မြင့်၌။ ဘုံမိမာန်ကို။ တတန်လည်းကောင်း။ ရထားညောင်း
မျှ။ ရွှေပေါင်းဆက်ရုပ်။ မြင်းဦးချုပ်လျက်။ မလှုပ်မရှား။ တန့်နား
ရပ်ဝေး။ နွဲ့၍ကြည့်စေ။ ပြကုံလေသော်။ ရေမြေသခင်။ ဘုရင်နရပ
တိ။ နေမိသတိုး။ ကျွန်းလုံးနိုးမျှ။ တန်းခိုးလွှံ့ထင်။ လက်လက်မြင်က
စပ်ကျင်ရှိန်းရှိန်း။ စောပြည်ထိန်းကို။ မိန်းမိန်းရှိကြီးရှိအောင်
တည်း။

၄၀။ ထိုသို့ပြတုံ။ မိမာန်ဘုံကို။ လူပုဒ်ဝင်။ ဇမ္ဗူ။ ပြင်ဝယ်။ အရှင်
လတ်လတ်။ စက်နှယ်ဖြတ်သား။ မင်းမြတ်ကျော်စွာ။ မြင်သော့ခါ
လျှင်။ ရောင်ဝါမယုတ်။ ကြာကမုဒ်သို့။ ရွှေနှုတ်ဖွင့်လှစ်။ မေးတုံလစ်
၏။ မိုးဆစ်မြေတာ။ ဝေးလှစွာလည်း။ ထိုရွာထိုပြည်။ ထိုသည်ထို
မင်း။ စိုးရိမ်ပြင်းလျက်။ ရန်တင်းချုပ်ချယ်။ ကြံ့ဘွယ်ဘွယ်၌။ ခိုင်း
ပယ်သောကျိုး။ ကုံတံနိုးက။ မိုးသိကြားစင်။ ချစ်ကျမ်းဝင်လည်း။
လွန်ကြင်လေးမြတ်။ ခင်ပွန်းနတ်။ ပြာသာဒ်တွင်ကား။ စောင်း
တန်းဖျားက။ တံခါးပြင်ကွေ့။ မြင်သရွေ့ဝယ်။ ရွှေငွေ့ထက်သည်။
ထူးစိမ့်မည်ဟု။ ကြံစည်တမျိုး။ ဖန်သာမိုးသား။ ရွှေရိုးရွှေခြင်။ ရွှေ
စင်ရွှေတိုင်။ ရွှေလိုင်ရွှေခေါင်း။ သိန်းနှစ်သောင်းနှင့်။ လက်စောင်း
ကိုးထောင်။ မိုးထိအောင်လျှင်။ နန်းဆောင်ထုတ်သန်း။ ကွန်းစည်
ခန်းလည်း။ ကျယ်ဝန်းလှဘိ။ ကြန်ရှည်ညှိလျက်။ လက်ထိခပ်ရွံ့။
ပုစွန်ခွံကို။ တရံမပစ်။ ဇမ္ဗူရာဇ်စတေ။ ရွှေစတီဖြင့်။ မီးကျိုးအ
ရှိန်။ တောက်ဝင်နံ့ရွမ်းရွမ်း။ ရိပ်ချမ်းသတ်သတ်။ မိက်နှင့်ချွတ်သို့။
မတ်မတ်အလယ်။ ခတ်မြှောင်သွယ်မှ။ ရိပ်ကျယ်၌ဝှမ်းချိုင်း။ ပြိုင်း
ရရိုင်းလျှင်။ ပန်းတိုင်းဆပ်သွား။ ကျိုးရန်းတီးလျက်။ ရင်အားပျိုပျို။
လည်ခတ်ကိုနှင့်။ ဆိုဆိုရပ်ကြီး။ သန်လျက်ချိုးက။ လည်သီး
ပတ်ကုံး။ မိုးချိုးမိုးသော။ တောလနိုးနိုး။ မညှိုးမပိန်။ အရည်မှိန်
သား။ စိန်ကားဖြာဖြာ။ သန္တာရဲရဲ။ ပုလဲပျစ်ရှက်။ ပြွန်အမျက်တိ။
လျှောဆက်လိုင်ဦး။ အထူးထူးလျှင်။ သောက်ရှူးကြယ်ကို။ ပယ်
လော့ဆိုလျက်။ တိမ်ညိုလှစ်ဖည်။ လျှပ်စစ်ခြည်လည်း။ နှိုင်းရှည်မ

တူ။ မှန်ကင်းလှမျှ။ ရွှေချ။ ကွန်ရက်။ ခြူးညွန့်ရှက်သား။ ရိုးခက်ပွင့်
ကြာ။ အပြာပြာနှင့်။ ရတနာချနစ်။ လွန်ကျစ်လျစ်လျက်။ အသစ်
စက်စက်။ မြီးကာဖက်သို့။ လူထက် တမင်း။ နတ်ဘော် ချင်း
လည်း။ ။ လွန်မင်းမှတ်ချေတော့မည်လော။

၄၁။ ပြိုးပြက်ပြိုးပြက်။ ရောင်ချင်းရှက်၍။ အောက်ထက်
ဘညီ။ နေခြည်ထိသို့။ ညရီ။ မိုးချပ်။ တန်းခိုးရှုတ်သား။ တဖြုတ်မ
ညံ့။ ထိတ်ထိတ်လျှံမျှ။ တိမ်ယံမိုးခြေ။ တိုးလေလေလျှင်။ ရဝေစွန်း
စွန်း။ ညွန့်ညွန့်သွန်းမျှ။ ခိုနန်းထုတ်မြီး။ ကြာသင်းတွဲလည်း။ ရဲရဲ
ထွတင့်။ ယခုပွင့်သို့။ ဆင့်ရင့်စုလစ်။ သနစ်သနာ။ ပျော်ဘွယ်သာ
ဘညီ။ နီလာကြောင်မြေ။ ပြောင်ပြောင်ပလျက်။ ပေါ်စထွန်းတင်။
ရွန်းရွန်းရှင်သား။ ကောင်းကင်တန်ခွန်။ နေမင်းဟန်သို့။ ရောင်
ဝှန်တပြီး။ ကျ။ လောင်မီးဖြင့်။ ကြီးသည်အဝှန်း။ မျှော်လျှင်လန့်မျှ။
ဗိမာန်ထက်ဝယ်။ ထွက်သားကြယ်သို့။ ပြိုးရယ်ရှင်ဆို။ သွယ်
လျက်ိုယ်တိ။ ရွယ်ပျိုညက်ကြည်း။ ခြည်းရရည်းတုံ။ စုလည်းထုံးစ။
ရွှေကုံးထွနှင့်။ သပ်ချမြိတ်ဆံ။ ရွှေကြာခံလည်း။ ချောမံစတေ။ လွန်
ပြစ်ပြေလျက်။ ကချေရှင်ရှင်။ ပဉ္စင်ဆင့်ရိုက်။ တင့်သောကြိုက်
ဝယ်။ မည်းမြိုက်ရောင်ခြည်။ ယခင်သည်လည်း။ ငါးမည်စုံညီ။
မျက်ပုံစိလျက်။ ရွှေသိနိမ့်မြင့်။ သုံးထွေတင့်မူ။ ယခင်ရှေးဦး။ မမြင်
ဘူးသို့။ ရှုံးမူးထည့်ဘိ။ ကြည့်မိမ့်က။ သတိ မတည်။ လည်လ
သောထွေ။ ပမာဘွေလည်း။ ဟေမဝန္တာ။ အညာမြောက်ချောင်။
တောသုံးထောင်တွင်။ သူကောင်မသိပ်။ ရွှေတောင်ထိပ်၌။ နှင်း
ရိပ်မှိုင်းကျ။ နေ့တိုင်းထွလျက်။ တောက်ပပြင်းလေ။ ဝင်းဝင်းရွှေ
ထက်။ ပင်ခြေလတ်လတ်။ ရွှေရည်ဆွတ်သား။ နံ့မြိတ်ကြိုင်မွန်း။
မဇ္ဈ။ ပန်းလျှင်။ ထုတ်သန်းအကြေ။ ဆန်တက်လေ၍။ နေတည်းမြင့်
ပြီပွင့်စိစိသို့။ သိသိကြည့်မော။ ငါမင်းစောကို။ ။ မျက်ကြော
ပြတ်စေတော့မည်လော။

၄၂။ ကောင်းကင် လမ်းမ။ ကွန်းထောက်ချသို့။ အစနှစ်
ဟန်။ ပြလတ်ညွန့်သား။ ဗိမာန်နှစ်ဆူ။ ဤနှင့်ဟူသော်။ မတူလျှင်ပဲ။

ကွဲးကြီးကွဲးလျက်။ လွန်ကဲးဆတိုး။ သာယာဖိုးမျှ။ ဖန်မိုးရိပ်ငြိမ်း။
 နန်းရွှေအိမ်ထက်။ စည်းစိမ်သခင်။ နတ်လှင်လည်း။ စွမ်းအင်တန်း
 ခိုး။ ဘုန်းမညှိုး တည့်။ ယိုးယိုးယယ။ သံမြဲသံညောင်း။ ပျူငှာ
 ကောင်းလျက်။ လက်ချောင်းလက်သန်း။ စွန်းသားနှုတ်ခမ်း။ ရှမ်း
 ရှမ်းဝါဝါ။ ပြာပြာလွဲလဲ။ နွဲ့နွဲ့ နောင်းနောင်း။ ဘယောင်းပုံနှစ်။
 သွန်း၍ဖြစ်သို့။ ကျစ်လျစ်ဘိခြင်း။ ရွယ်ရုပ်ဆင်းနှင့်။ ဝင်းဝင်းညှိုး
 ညှိုး။ ဖိုးရရိုးသား။ နတ်သမီးမရှား။ နတ်သားသိန်းသန်း။ ညီလာဝန်း
 လျက်။ သွန်းသွန်းသွယ်သွယ်။ ချယ်လှယ်သင့်ကြံ။ တင့်တယ်ရံ
 သား။ စိမ့်မြှောင်ကွက်။ ပြောင်ပြောင်ထွက်မျှ။ ညောင်ရွက်လူလူ။
 ထီးဖြူဝှေးဝှေး။ တီသင်တွဲနှင့်။ အမြီးလွယ်ခက်။ ရွှေသန်လျက်လည်း
 စက်နှင့်တိုင်းတတ်။ မိုင်းမိုင်းဖြတ်မျှ။ နှုတ်လွှတ်ဟိုးလျက်။ ကြိုးသံ
 ထွက်မှု။ ယွက်ယွက်ယိမ်းယိမ်း။ တိမ်းတိမ်းနွဲ့နွဲ့။ ချဲ့ချဲ့ကုန်အောင်
 နတ်ဘော်ရှောင်အံ့။ နက်ချောင်လျှမ်းလျှမ်း။ ပင်လယ်ဝှမ်း၌။ ပြင်
 ပြွမ်းမျက်မြတ်။ ရှိသတတ်ဟု။ လူနတ်စကား။ ဆိုသည်ကြား၏။
 များပြားထွည့်တုံ။ ဤနတ်ဘုံထက်။ မျက်ပုံကိုးမည်။ မြကောင်း
 သည်လည်း။ ပုန်းရည် တောင်စာ။ လည်ကုပ်ညှာသို့။ သန္တာရွှေ
 ညှောက်။ နီလာ ကျောက်ကား။ ကန့်ထောက်အလား။ ပတ္တမြား
 ယုန်သွေး။ စွေးရရွေးလျှင်။ ဇေလွင့်လာ။ ပွင့်ပွင့်ဝါတွင်။ ပါလတုံ
 မြောက်။ ကျေးဌာန်ကောက်သား။ တိုင်ဘောက် ရွှေချည်။ ဝတ်
 စားရည်နှင့်။ တီးမည်ဆင့်ထူး။ ဇေလွင့်ကျူးလျက်။ ငုံဘူးချပ်ပွင့်။
 လှုပ်လှုပ်ဖွင့်လျက်။ တင့်လှတုစွာ။ မျိုးကြင်ရာလည်း။ သုံးမြွာချယ်
 တန့်။ ရံသွယ်ဖြန့်လျက်။ ညွန့်ညွန့်ညက်ညက်။ ဘူးခေါင်လက်က။
 အရွက်ပေါ်လှစ်။ မြော်သစ်သစ်သို့။ နစ်နစ်နက်နက်။ ညက်ညက်
 ထွားထွား။ ခတ်ပါး ပြင်တံ။ သွယ်ဆံ နက်မည်း။ စုလည်းရစ်
 ကွေး။ မနိမ့်သေးတည့်။ ရေးရေးစံပ။ ဘော်ထိုမျှတွင်။ အလှထွဋ်
 ခေါင်။ ပြာသာဒ်ဆောင်လည်း။ လောင်လလိလိ။ ပြောင်ပြောင်ငြိမျှ။
 မျက်စိမဆုံး။ နှလုံးဦသည်။ မွဲမှာချည်းလျှင်။ ငါလည်းထွေဘူး။
 ရထားဦးက။ ပြူးပြူးကြည့်မျှော်။ အော်အော်အံ့အောင်။ ပြောင်

ပြောင်ပြီးပြီး။ ရဲးရဲးရှင်ရှင်။ မာရဘင်ဝ။ မိရှင်မကို။ ခဏဆော
လျှင်။ ကျွန်ုပ်မြင်သည်။ ။ သည်လျှင်လွတ်လေတော့မည်လော။

၄၃။ တူစက်တူစက်။ ဆုယူ ဘက်ဖြင့်။ နှစ်သက် ဖြား
ယောင်း။ ရင်ငွေ ပေါင်းလျက်။ သိန်းသောင်း ရံဝန်း။ နတ်ရပ်
ကျန်းတွင်။ ထွန်းလတ်တုံပြီး။ ရွှေချက်ကြီးနှင့်။ ရွက်ထီးဖြူညွန့်။
ကာရိပ်ဖြန့်သား။ ဗိမာန်ရှင်မ။ တိမ်စဉ်လဝယ်။ ဆွဆွရောင်နွယ်။
မိုးခေါင်ကယ်သား။ ကြယ်များမိပတ်။ နှိုင်းဘက်ရှိလျက်။ ဇာ
တိမည်ယူး။ ရောင်ခြည်မြူးသော်။ ကျေးဇူးနက်လေး။ ပမာသွေး
လည်း။ မလေးရှိလျက်။ စပယ်ခက်ကို။ ငွေလျက်ကုန်ကာ။ မ
ဝယ်ရာသို့။ ညက်ပြာ ဆင်းအင်။ မဲ့ကိုမြင် သော်။ လှင်ရတု။
ဘယ်မှာရှု၍။ ထူထူဝမ်းနှံ။ မြိုက်ရှာလိမ့်နည်း။ ငယ်ကရည်း၍။
ရလည်းပေါ်စ။ မွေ့လျော်ကြသား။ သိင်္ဂီရည်သွန်း။ ဘုံပြည်နန်း
ထက်။ ခင်ပွန်းမိတ်ရန်။ သည်လျှင်လွန်မျှ။ ဗိမာန်ကြီးကျယ်။ စဉ်း
စိမ်လယ်၌။ စမ္ဘာယ် ရှင်ပျော်။ နတ်နှစ်ဘော်ကို။ မြော်လတ် တုံ
ခြင်း။ ငါသည်မင်းလည်း။ သည်းရင်းမကွာ။ မြွေရံပါလျက်။ နတ်
မှာဦးစုံ။ သည့်နှယ်တုံလျှင်။ ကိုယ်ယုံရှင်စော။ ထင်ထွမော၏။ ပြော
ဟောမည်ရ။ လူ့ပြည်ကသော်။ ဒါနကောင်းမှု။ ဘယ်သို့ပြု၍။ ရရ
စုံပေါင်း။ ရွှေဘုံကောင်းထက်။ စည်စောင်းငါးပါး။ ပျော်ဘွယ်များ
နှင့်။ ဝန်းလျားနှံ့ ချိုး။ ထွက်ဝင်တီးလျက်။ သွီးလှင်။ ရှင်ရှင်ရယ်
ရယ်။ ငယ်လည်းငယ်ကိုယ်။ ပျိုလည်းပျိုမြီး။ မအိုပဲလျှင်။ ဆင်း
ရဲးမလာ။ ဖျားနာမဟူ။ ရန်သူမနှောက်။ ကျောက်လည်းမညောင်း
ခေါင်းလည်းမခဲ။ တလဲလဲလျှင်။ နတ်ပွဲတုံတည့်။ အံ့တို့ထွည့်၏။
ကြည့်စများများ။ ပျော်ပါးလေလေ။ နှိုင်းဝေဝေတွင်။ တိမ်ခြေ
ထွပ်ခွဲး။ လျှပ်စစ်ရဲးသို့။ ပြည်ထဲသခင်။ ဖြုတ်ခြည်းမြင်သော်။ ရှင်
လည်း ရှင်စ။ ကြင်တောင့်တလည်း။ မြင်ရသည်သာ။ နတ်မြဝါကို။
မျက်နှာမကျမ်း။ မေတ္တာလွှမ်း၍။ မွမ်းမွမ်းထုံမြက်။ ကြိုင်တက်
သား။ သရက္ခန်မဇ္ဈ။ ဒါရူရနံ။ တပျံ့ပျံ့လျှင်။ ညံ့ညံ့ ထွားထွား။
စက္က။ သားသို့။ ယဉ်သွားထောင်ပြည့်။ ချည်ကောင်းထည့်လျက်။

လက်လှည့် မခတ်။ နှုတ်လည်းမချီ။ အနီအနှမ်း။ ရုတ်ရက်ဆမ်း
လည်း။ နွမ်းနွမ်းနယ်နယ်။ ရနံ့ပြယ်သား။ တကွယ်မထင်။ ညွန့်
ရှင်ခက်ဖြာ။ ပဒေသာမှ။ အညွှာဖြေဖြေ။ နေ့ရေလွယ်ကူ။ ဆွတ်က
ယူသား။ ဘုံသူနန်းရပ်။ အထပ်ထပ်လျှင်။ ရင်အပ်ပေါ်ပဉ်း။ ခြည်း
ရရည်းတွင်။ ညက်ကြည်းလျှာပါး။ ပြာထွားထွားကြောင့်။ ဘဝါး
ပူနင်း။ မီးကိုချင်းသား။ ကျန်သင်း စောင့်ရှောက်။ အထောက်
ထောက်လည်း။ ချောက်ချောက်ထွပ်ဖျက်။ ဝက်ဝက်ဖွင့်။ ချုံချုံ
ဝင်၍။ ငါလျှင်ဝံ့ရည်။ စွန့်တော့မည်ဟု။ ကြံစည်မပြေ။ တလျှက်
နေသား။ မင်းခြေပောင်မြဲ။ နောင်ခင်ဘကို။ ။ ရှင်မချွတ်ပေ
တော့မည်လော။

၄၄။ ညှိုးညှိုးညှိုးညှိုး။ မိုးသွိုးတို့။ ညှိုးကြိုးညှိုးထွေး။ ပြိတ်
ပြိတ်သေးမျှ။ ဇေယျန်တက်။ နှင်းရည်ဘက်သား။ ကရမက်နှင့်ဖျော်။
အကျော်လိမ်းကျံ။ ပဉ်းမျှရံလျက်။ စံလည်းစံတုန်း။ ရှင်မဘုန်း
နှင့်။ မနှုန်းလှည့်ထိုက်။ မြိုက်ရရိုက် တွင်။ မြိုက်မြိုက် မြင်စေ့။
ဘယ်နဲ့မေ့အံ့။ ရေမြေသနင်း။ ငါသည်မင်းကို။ မဲ့တင်းပွဲဘောင်။
အိပ်မက် ပယောင်မျှ။ မဲ့မောင်လူ့ဆွေ။ မြင်တို့လေဟု။ တွေးချေ
နတ်မယ်။ ပြိုးပြိုးရယ်လျက်။ ပြယာပယ်မျိုးမြွက်။ ပွက်လေတံ့။
တင့်ငံ့လျှင်။ ဖွံ့ဖွံ့နွဲ့နွဲ့။ မြင်မိခဲ့မှု။ ကြည့်ငဲ့လွတ်လွတ်။ မလွန်တတ်
ခဲ့။ လတ်လတ်ရည်စင်။ ရွှေထက်တင်သား။ မျက်ရှင်ပတ္တမြား။ ထွန်း
သောလားသို့။ မြောက်သား ကျမ်းဝင်။ မဲ့သည်ပင်လည်း။ ဆင်
ယင်ရတနာ။ နီလာမြကြောင်။ ဆန်းကြယ်မြောင်သား။ လျှံရောင်
ကျယ်ဝန်း။ နေ့နှယ်ထွန်းမျှ။ ဘုံနန်းထွက်ပေါ်။ မြော်လတုံက။ အံ့
ဪထွေ၏။ စံပစခြင်း။ မင်းခမ်းကျင်းလည်း။ ထွန်းဝင်းပြိုးပြက်။
ချက်ချက်မောင်းမောင်း။ ရည်ပျောင်းပျောင်းသား။ ကွမ်းလောင်း
ပန်းကပ်။ အထပ်ထပ်လျှင်။ ကွမ်းချပ်နိမ့်မြင့်။ သရစ်ဆင့်လျက်။
ကြာပွင့်အသွင်။ သောက်ရေ တင်နှင့်။ ရည်ရှင်မှုတ် ပြောင်း။ စံ
လောင်းစွေးစွေး။ ရွှေသနွေးလည်း။ နားရေးဆယ်တန့်။ ရှားမီးခန့်
လျက်။ ခြူးညွန့်သားသား။ ဘလားကျပ်ပြောက်။ ညှိုးညှိုးတောက်

မျှ။ ခွက်ယောက်လင်ပန်း။ အဆန်းဆန်းနှင့်။ ပုံသွန်းစံမြေ။ လက်
ကောက်ခြေခြင်း။ တဝင်းဝင်းလျှင်။ ရွှေမြင်း ရွှေဆင်။ ရွှေရုပ်ရှင်
လျက်။ ထမ်းစင်သံလျှင်း။ ခရသင်းမှ။ မုန့်ညင်းကြာခြေ။ ရွှေဘူး
ရွှေအိုး။ ကွမ်းပိုးကွမ်းထည့်။ မင်းခမ်းပြည့်မျှ။ နတ်တည့်စည်း
စိမ့်။ တမြို့မ့်မြို့လျှင်။ မုဒိမ့်စည်ကြီး။ မြည်လတ်ပြီးလည်း။ ဂွေးချီး
နှစ်ဖြိုက်။ ကြူးကရိုက်လျှင်။ တိမ်တိုက်မှောင်ကျ။ ပြူရောင်ပသား။
မိုးလခရီး။ မသွားသီးတွင်။ မင်းကြီးနေဦး။ ဆွေမျိုးဘူးသို့။ မူးမူး
မိန်းပြတ်။ တိမ်းခွေညွတ်မျှ။ ဆွတ်ဆွတ် လွန်ကြင်။ တို့ကိုမြင်
သော်။ လူရှင်ဆက်ဆံ။ မေတ္တာခံသား။ နိုင်ငံကျယ်ကွင်း။ ငါသည်
မင်းလည်း။ သတင်းမြီးခြံ။ ကောင်းမှုကံကြောင့်။ စံပရအံ့။ စိတ်ပျံ့
ပျံ့တည့်။ နို့ နို့ ပတ်ပတ်။ ရှုမျှော်လတ် လည်း။ နဝဒတ် သို့။
ကျောက်ရောင်ညိုနှင့်။ ပိတ်ဆို့တားသည်။ ကန်မြရည်လည်း။
နက်ကြည်လျှမ်းလျှမ်း။ ကြာဖွမ်းဖွမ်းတည့်။ ဟင်းရမ်းကတောက်
မျောက်လှေကူးလည်း။ မရူးစပါ။ နတ်တို့ရွာတွင်။ တိမ်ပြာလှစ်
ပယ်။ လျှပ်စစ်နွယ်သို့။ ငုံသွယ်ပွင့်ခက်။ တရုတ်မညှိုး။ ပြီးရရိုး
လျှင်။ ခွံရိုးမြကြော။ လှလှမော၏။ ပည်းပေါ်ညိုညို။ ရွှေရည်
ဘိတ်သို့။ စိတ္တလတာ။ ဥယျာဉ်မှာတုံ။ နွေခါ သံထောင်း။ ယော်
ရွက်ဟောင်းဖြင့်။ ရောင်းရောင်းကြွေကျ။ ခွံရေမြနှင့်။ အလှတိုး
ပွား။ မိုးမိုးဖွားလျှင်။ ထွားထွားညွှံ့စွာ။ ခက်လက်ဖြာလျက်။ အာ
သာဝတီ။ ရွှေကြိုးသိသို့။ စုံစိသီးလှည့်။ သြဇာထည့်၍။ ပျော်မှည့်
ရွမ်းဝါ။ လေပြည်လာက။ အညွှာနှုန့်။ ကျလုလုသည်။ ။ ယခု
ဆွတ်ချွေတော့မည်လော။

၄၅။ ဤသို့ဟူ၍။ ကျိုက်ဆူဝှန်ပြင်း။ ကျော် သတင်းနှင့်။
ကျင်းကျင်းချတ်ဖြတ်။ ရန်လုံးသတ်သား။ ဥက္ကဋ္ဌမိပတိ။ စောနေ
မိကား။ ဆင်ရှိလွေ့လွေ့။ စောင်းတန်း ကွေ့ကွေ့။ ခြင်္သေ့လည်
စောင့်။ ရှစ်မြောင့်မြောင့်နှင့်။ တထောင့်ကိုးလိုင်။ တိုင်ကား သု
ဝဏ်။ ဖန်ကားအမိုး။ ပြည့်လျှမ်းပြီးမျှ။ တန်းခိုးမကြို့။ ဘုန်းလည်း
ပုံလျက်။ ဦးစုံလည်ရှက်။ ဆွေကြင်ဘက်တို့။ တရက်မကွာ။ တ

ခါမကွေ။ မျိုးရွှေရှေ့နှင့်။ မြဲတေရှိမ်းရှိမ်း။ လိမ်းလည်းထောင်း
 လှောင်း။ ရွက်ကောင်းရွှေထီး။ မှုတ်တီးညှင်းစောင်း။ ရွှေနင်းနောင်း
 နှင့်။ မိကျောင်းပြိုင်ဆော်။ ပြည်တော်ပုလဲး။ အောက်ပြန် လွှဲ
 လျက်။ ခွါရှုံးစံပေါက်။ အောက်ကလပ်ကြီး။ ကပတ်ဆီးလည်း။
 သီးသီးမနိုင်။ သာကွင်းတိုင်လျက်။ ကောက်ပြိုင်ဆဲးအန်။ သံဌန်
 မဆိတ်။ ကရဝိတ်ဌက်မင်း။ ညှင်းညှင်းခြေးခြေး။ ဇေညောင်း
 ညောင်း။ လည်ချောင်းသာမော။ ပြောပြောနှစ်သိမ့်။ ငြိမ့်ငြိမ့်နာ
 အောင်။ ရွှေတောင်ရွှေမြီး။ ရွှေနှုတ်သီးနှင့်။ ညီးညီးတင့်မွန်။ ရင့်
 ကတွန်သို့။ ဗိမာန်သခင်။ ပျော်ရွှင်လှည့်ဘိ။ မြင်သည် ရှိသော်
 မာတလိနတ်။ သိကြားမတ်ကို။ မြတ်ထွတ် ထည့်ငြား။ ဘယ်
 ကြောင်းလျားဖြင့်။ နတ်သားနတ်သွီး။ အပြီးပြီးနှင့်။ လင်းမှီးနတ်ပြည်
 ဖြစ်သာသည်ဟု။ ။ မြရည်မင်းခြေမေးတုံလေတည်း။

၄၆။ တဿပုဇ္ဈော ဗျာကာသိ။ မာတလိဒေဝ သာရထိ။
 ဝိပါကံပုညကမ္မာနံ။ ဇာနံအက္ခာသိဇာနတော။ ။ ယာကာမိနာ
 ရိယောဇ္ဈဇေဝလောကေ။ သိလဝဋ္ဌိယောဥပါသကာဒါနရတာ
 နိစ္စံ။ ပသန္တိပိတ္တသစေဌိတာ။ ဥပေါသထေအပ္ပမတ္တာသံဝိဘာ
 ဂါစဒါနုပိမာနသ္မိံမောဒတိ။

ထိုသို့လျှင်တည်း။ မြေပြင်ထုတ်သန်း။ ပြတ်ဘနန်းမျှ။ ကျွန်း
 ဇမ္ဗူဒီ။ ဘဝါးချိက။ မညီတိမ်းတင်း။ မြေစောင်းပင်းသား။ မင်း
 ထက်မင်းစင်။ မေးလတ်ကျင်သော်။ မြရှင်ရည်စို။ တောင်နုရိုရ
 ထက်။ မျက်လှိုလုံး။ ရန်သူပြိုးလည်း။ လက်ရုံးဟန့်တား။ ကျေး
 ကောင်းစားက။ နတ်သားဘော်တွင်။ ကျော်တိုင်းထင်သား။ မြော်
 မြင်မျက်မိ။ မာတလိကား။ နေမိလွှံ့ထင်း။ စောရန်ခွင်းကို။ အခြင်း
 သိကုံ။ ပြန်လတ်တုံ၏။ ကမ်းချံ ကျောက်ဆောင်။ တောင်လည်း
 ဝက်ဝက်။ ကွဲးချအက်မျှ။ လက်နက်ရှတော့။ သိကြား ဆော့သို့။
 ပျော့ပျော့အိအိ။ ဘုန်းတော်ဘိသည်။ သိရိပဝရ။ စောသိဟ။ ။
 နရထိပ်မိုး။ ရှင်သတိုးလျှင်။ ဘေးဘိုးနွယ်ရှက်။ ရွှေနန်းဆက်က။
 စစ်မက်မနှောင့်။ ဆူးညောင့်မရှ။ ရန်စမထင်။ ဝစဉ်ပင်လျက်။ ပုံ

ယဉ်ဖိုဖို။ညီညီညွတ်ညွတ်။မျှမ်းမတ် ရွံ ရွံ။လက်သံလန့်လန့်။အဝှန့်
ကျုံးကျုံး။အားလုံးကြည်ကြည်။သက်တော်ရှည်မျှ။နတ်ပြည်ခေါ်
ယူ။နာတော်မူလေ့။ဇမ္ဗူဝန်းထိပ်။ကျွန်းမြရိပ်တွင်။နင်းနှိပ်အစ။
သမတလျှင်။တည်ထပြည်မြတ်။ သာရာဝတ်ဟု။ထိမ်းမှတ်မည်
သာ။ရှေ့ပြုပွါမှ။ဂင်္ဂါမြစ်ကြီး။ရစ်သွယ်စီးလျက်။ဝေးနီးမြောက်
တောင်။ချတိုင်အောင်လည်း။မင်းခေါင်စိုးခြံ။တန်းခိုးလုံလျက်။
အုံသပျားလား။စည်ပင်ပွားသည်။ ။တိုင်းကားကျယ်ကျယ်
ဝန်းဝန်းတည်း။

၄၇။ ငြိမ်းထွချမ်း၍။ဝှမ်းဝှမ်းချိုင်းချိုင်း။နိုင်ငံတိုင်းလည်း။
သမိုင်းမော်ကွန်း။ ကျယ်ကျယ်ဝန်းလျက်။ရဟန်းမိဘ။တကွသ
နင်း။မင်းလည်း ဖြောင့်ဖြောင့်။စောင့်လတ်သောခါ။သာသနာ
လည်း။ရောင်ဝါ ရွန်းရွန်း။တောက်ပထွန်းလျက်။သန်းနှင့်ကုဋေ။
သင်္ချေမိရာ။ထိုပြည်သာတွင်။ရတနာပြောင်လွင်။ပလ္လင်ကိုးဆင့်
ဘုံနန်းမြင့်ထက်။ရဲရင့်စံတုန်း။တန်းခိုးမှန်းလျက်။ဘုန်းလည်းအံ့
ဘွယ်။နက်ဝှမ်းကျယ်သား။ပင်လယ်အသွင်။ပည်းဖြင်ဆောင်
ယောင်။ဤနတ်မောင်ကား။အိမ်ထောင် ကျယ်သစ်။လှင်ဖြစ်၍။
ကျစ်လျစ်ပြင်လျှာ။လက္ခဏာနှင့်။လိမ္မာပင်ထွက်။ရွှေစင်ရွက်သို့။
ဖိုလ်မဂ်ဆောက်တည်။ကောင်းစိတ်ကြည်လျက်။မျိုးမည်ထွေ
ပြား။ဘဝါးတိမ်းစောင်း။စေးရွံချောင်းနှင့်။လမ်းထောင်းသွား
လား။နင်းချွတ်မှားလျက်။သောက်စားရစ်ဝ။မာန်ကြွကြွလျှင်။
မောဟမိုက်ရှုပ်။လောဘချုပ်၍။လက်ဆုပ်ဥစ္စာ။မသဒ္ဓါလည်း
မိစ္ဆာလွှမ်းဘို့။သမ်းမဲ့မဲ့သား။ညစ်ယိုညစ်မှု။တချို့လူကို။အဖြူ
ထုပ်ထုပ်။လျှော်ဆေးဖွပ်လျက်။ကူးခပ်ဆယ်တင်။လက်နှင့်ငင်သို့
တီထွင်လမ်းကြောင်း။ရှေ့သွားခေါင်းသည်။ ။လူကောင်းပေါ်
စ ရွန်းရွန်းတည်း။

၄၈။ ညည့်ကားအခိုး။မိုးကားသောက်လင်း။မီးရှိနိုင်း
လျက်။ကျော့ကွင်းထောင်ရှက်။ဘော်သုံးကွက်တွင်။ဝိတက်
ဝိစာ။အဖြာဖြာနှင့်။မိစ္ဆာမြှေးတုံ။တဏှာချမှ။လက်စုံခေါင်းမော်။

လူကောင်းပေါ်သား။ လူကျော်မွန်ရည်။ တိုအသည်လျှင်။ ယွင်း
 ဖည်လိမ်ကွေ့စိတ်မရွံ့တည့်။ ကြွေ့ကြွေ့အင်မြိုက်။ ရင်သွေး
 နှိုက်လည်း။ အမြိုက်ဖြန့်ချိ။ ကောင်းဘော်ညှိမှု။ နိမိစကား။ ဆုမွ
 ကြားလျက်။ တံခါးပိတ်ပင်။ ကျုံးသို့ဝင်သား။ တောဆင်မယည်။
 တမာချည်အံ့။ တွဲယှဉ်ကောင်းလှ။ ထိန်းကျောင်းမ၏။ ချစ်စတင်း
 လင်း။ မျိုးသည်းရင်းနှင့်။ သားချင်း မြေးဘော်။ ခေါ်ဝေါ်တသီး
 သမီးခမက်။ ခက်လက်နွယ်ဖြာ။ မျိုးဆွေမှာလည်း။ ကွယ်ရာထင်
 ပြေ။ ကဲ့ရဲ့လုံးပစ်။ စိတ်ညစ်ညစ်မှု။ ကံမြစ်ဖန်ကြိမ်။ ဆပ်ပြာမိပ်၍။
 ညစ်လိမ်လက်ဖြန်း။ ပြူးသွေ့လှန်းလျက်။ ထုံမွန်း နံ့သာ။ သမ္မာ
 သင်္ကပ်။ စောင့်စည်း ကြပ်၏။ ဖပ်ဖပ် မုန်ဖို။ ပျိုပျို ထွားထွား။
 သျှောင်းကျားလူလူ။ ငယ်သူနှလုံး။ မရုံးနိုင်ဘဲ။ ဝထုံးကျည်းချောင်း။
 ကိုယ်ရှောင်ကြို့ဝင်။ မဆင်ခြင်လည်း။ သိမြင်ကျိုးပြစ်။ ချစ်ချစ်ပူ
 လောင်။ မီးကျိုးတောင်ကို။ ရှောင်လော့လန့်လန့်။ မြစ်တာဟန့်၏။
 ကြေးကျွန်အလိုက်။ မိုက်မိုက်မဲးမဲး။ စည်းလဲးစည်းစာ။ လိမ္မာမ
 ပွန်။ အာဏာဆန်လည်း။ စောင်းမာန်တည်းချုပ်။ ဆင်ချွန်း အုပ်
 လျက်။ ရှုပ်ထွည်ပစေ။ လက်နှင့်ဖြေသို့။ ဆိုထွေဖြည်းညှင်း။ နားပါး
 သွင်း၏။ ဆင်မြင်းရှည်ရင်။ မြင်လမှုကား။ မြို့စောင့်ထားသို့။ သေဝံ
 စားနည်းယုတ်။ အားခွန်ထုတ်က။ ခြွတ်ခြုတ်တိုးခွါ။ မျက်ညှိုးညှါ
 သား။ ကေသာဖြူကျား။ သူအိုအားလည်း။ စစ်သွားမခေါ်။ လုပ်ဘော်
 မဟူ။ အိပ်မှုမနိုး။ ရေခမ်းသို့။ ကောင်းကျိုးငြိမ်းရှာ။ သူမိမ်းမှာ
 လည်း။ မေတ္တာဆက်ဆံ။ ယုန်နှင့် ဖျံသို့။ မိမ်းဆွံမြန်လှ။ တောင်သူ
 လင်းခါး။ ကုလားသထုံ။ ပြုပြီယွန်းရိုင်း။ တလိုင်းကျည်းစစ်။ ဖြစ်
 လင့်ကစား။ တော်ဖြောင့်လျားက။ ဆယ်ပါးခင်ပွန်း။ မှန်းပမိမ့်ဌာ
 ကျင့်နည်းနာဖြင့်။ သံသရာမြစ်။ ဝဲးချုံထစ်တွင်။ နစ်နဲတပြိုး။ ဆုံး
 လိလိ မူ။ မထိတန့်ဆယ်။ လက်နှင့် ကယ်သား။ ကြိုးသွယ်လံ
 လျက်။ သဘောထက်သို့။ တဘက်ပျံဟန်။ သူ့ဘို့ဝန်မှ။ မကျန်စေ
 မြို့။ ကိုယ်၌ဘို့တုံ။ ကုသိုလ် လက်ရ။ အတုလဖြင့်။ မိဘချီပိုး။ နို့တိုး
 ဆပ်နိုင်။ ပိုင်လတုံတုံ။ ပစ္စည်းကုံလည်း။ စည်းချစ်ဆူ။ ရွှေဂူနှစ်ပါး

ဘုရားဆင်းတု။ ငါ့ကောင်းမှုဟု။ လှူလှူမြတ်လေး။ ရှိသေမွေးလျက်
လုပ်ကျွေးမကွာ။ ကောင်းခြင်းရာဖြင့်။ ခြေခံရွာနတ်ပြည်။ ပျော်အံ့
ရည်သည်။ ။ ပင်စည်ရွက်နွဲ့သွန်းသွန်းတည်း။

၄၉။ သွန်းသွန်းရွက်နွဲ့။ စိတ်သာရနှင့်၊ ကောင်းမှု ဆယ်
ပါး။ ဇာတ်အားသောလျောက်။ သဆက်အောက်ဝယ်။ မိုးပေါက်
ခံထည့်။ အိုးကြီးပြည့်သို့။ ပျော်မှည့်စပါး။ တစည်သွားဝယ်။ သီး
ဖျားရိတ်လှိုင်း။ လိုသောတိုင်း လည်း။ မနှိုင်းစလောက်။ တစေ့
ရောက်က။ ရှေ့နောက်မြောက်တောင်။ ခက်မထောင်လျက်။ မြင့်
ခေါင်သွယ်သွယ်။ ပေါယယ်ကျေးဌာန်။ နားခိုလျက်တည့်။ ခက်
လက်ညွတ်ညွတ်။ ဆွတ်လည်းမရှား။ စားလည်းမနှိုင်း။ မှည့်ခိုင်
ညီးညီး။ ညောင်ပင်ကြီးသို့။ ထီးထီးထိုင်းထိုင်း။ မုန်တိုင်းခတ်ချွေ။
သီးမှည့်ကြွလည်း။ မြေဝယ်မပျောက်။ နှင်းတပေါက်က။ ကိုက်
ညွှောက်ပေါ်ထွက်။ မြစ်နွယ်နက်၍။ တိုးတက်ပွားစီး။ ခရီးခွဆုံ။
တောအုံလွင်ကျင်း။ ရှိုးရှိုးရှင်းလျှင်။ ပင်ရင်းခိုင်ကျည်။ ရွက်စည်
ရိပ်ခို။ လူဗိုလ်အများ။ ဖြစ်သောလားဟု။ တရားသိသိ။ မြော်မျက်
စိဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိတက္ကနွန်း။ ရှင်ဖြစ် ဆန်းတွင်။ ရေသွန်းပျိုးပါ။ မျိုးကု
ကာဟု။ လိမ္မာသသူ။ လူ၏ဝမ်းဝယ်။ ယည်အောင် ကျယ်သား။
ပင်လယ်ဝှမ်းနက်။ သက်ရွေစမ်းသို့။ ဆွတ်ထွမ်းမဂ်ဖိုလ်။ ရည်
မြှိုက်မျှိုသား။ ပုဂ္ဂိုလ်သန့်ရာ။ ရဟန္တာသို့။ မျက်နှာဥရည်။ ညွတ်
နူးကြည်က။ ဗန်ရည်နီမြန်း။ သက်နိုးပစ္စ။ ဆုယူမြဲကျိတ်။ သပိတ်
ကရား။ ယမားထီးမိုး။ ခက်ရိုးဆစ်မွေး။ ခွံခွါနွေးသား။ တောင်ဝေး
ဘိနပ်။ သင်ရန်းအပ်နှင့်။ ပဲကွပ်လက်ကိုင်း။ ခရိုင်ရေစစ်။ ကညစ်
စူးဆောက်။ သံကောက်ဆီကျည်။ ပျော်ရည်လှိုင်ကြွ။ နံသာဟူ
သား။ အလှူဆယ်ခန်း။ ဆယ်ချပန်းကို။ စွန်းဆန်းမရောင်း။ ငါ့ရှင်
ကောင်း၌။ ကျောင်းမဆောက်ရ။ ဒါနစေ့စုံ။ ကုံသရွေလျှင်။ ဖူး
ထွေဝန်းလျား။ ကျောက်တန်တားသို့။ ဆံဖျားမလှုပ်။ ချီလက်အုပ်
ငုံ။ ကျွန်ုပ်ထက်ထက်။ အသက်ရနှင်း။ ကြည်ညွတ်ပြင်းဟု။ တင်း

တင်းမာကျော့။စိတ်မလျော့လျှင်။ သူတော်နည်းထုံး။ မြတ်ကျင့်
သုံးသည်။ ။ နှလုံးရွှင်ရွှင်လန်းလန်းတည်း။

၅၀။ ရွှင်လန်းရွှင်လန်း။ လန့်ယံ ဆန်းလျက်။ လေးခွန်း
စကား။ မှတ်သားဆိုနည်း။ ယာသကျည်းနှင့်။ စရည်းပင်ကြီး။
ဖါလာသီးတို့။ အတီးစည်လာ။ ကမ္ပည်းစာလည်း။ ခြင်းရာတစ်။
ကြားဘူးသိလျက်။ လောကီချမ်းသာ။ ဥစ္စာပစ္စည်း။ ဆည်းလည်း
ရှိရစ်။ သူ့ဘို့ဖြစ်ခဲ့။ ညစ်ညစ်ညမ်းညမ်း။ ကြမ်းကြမ်းကြုတ်ကြုတ်
မဟုတ် မလျား။ ကျင့်မိမှားလည်း။ ကျည်တား ဆိုလျက်။ မီးပုံ
ထက်ဝယ်။ လောင်ကျက်ဟစ်ကြော်။ ဘယ်နဲ့သော်လျှင်။ ပေါ်
လကုံတုံ။ မှတ်ပိုက်ယုံလျက်။ စေ့စုံသံဝေ။ ရလေထွေဖြင့်။ နွား
ခြေခွါထက်။ ရေကျက်ကျက်ဝယ်။ လောက်လက်ကစား။ ငခုံး
ခါးသို့။ လူများအသက်။ နည်းစွာလျက်တည့်။ စုံမက်ထည့်တို့။ ပျိုရ
ရို့လျှင်။ နှစ်လှိုချင်ဘွယ်။ ရူပကယ်ကား။ လေးဆယ်လွန်က။ သစ်
ကြန့်ကျသို့။ မိန်းမယောကျာ်း။ ရေးသားပိန်လို။ ကောင်းရှိန်တိုခဲ့။
အိုလည်းမစိုး။ တန်းခိုးမငြိမ်း။ ဘုန်းလည်းရှိမ်းမျှ။ သွေးစိမ်းကြော
မ။ ယခုကလျှင်။ နောင်တမဲ့ကြောင်း။ ကျင့်အပ်ကောင်း၏။ လည်
ချောင်းကြုတ်ကြုတ်။ သွေးသား ထုတ်လျက်။ ပလပုတ် ခံတွင်း။
သေမင်းကြောင်ဘား။ ကျားသုံးခုလျှင်။ ဂုတ်ရထိုနည်း။ ကပ်လေ
ပြည်းတည့်။ မျှော်ရည်းမျှော်ရှာ။ မရောက်သာသား။ ခေမာကမ်း
ချံ။ ဘုံမနက်သံ။ မွန်သည်အချာ။ ဤသည်မှာဟု။ ရတနာသုံး။ ပုလဲ
ကုံးကို။ မျက်လုံးချယ်နှိပ်။ ရွှေတံဆိပ်သို့။ ငယ်ထိပ်ရွယ်ရွယ်။
ဘယ်လည်းမစောင်း။ ခေါင်း၏ အထက်။ ဥသျှောင်ချက်ဝယ်။
လက်လက်ရောင်ပြေး။ ရှစ်မြှောင့် ကွေးလျက်။ မွေးမွေး နံ့လှိုင်။
ကြိုင်တို့ထည့်စွာ။ ငါးခက်ဖြာသား။ လက်သာဆွတ်နှုတ်။ ကြာက
မုဒ်ဟု။ ဥပုသ်တခြား။ ပန်းရွှေသားကို။ ထိပ်ဖျားစွန်းစွန်း။ မကိုဋ်
မှန်းလျက်။ ရေသွန်းချပြု။ လှူကောင်းမှုနှင့်။ လှူလည်းကောင်း။
ဘုရားလောင်းတို့။ နှစ်ထောင်းစံမြီး။ ဘုံရိပ်ပွဲကို။ ယဉ်နွဲ့ဆောက်

တည်။ရောက်ကြရည်သည်။ ။စိတ်ကြည် ဖြောင့်ဖြောင့်တန်း
တန်းတည်း။

၅၁။ ဤသို့လျှင်တည့်။ တိုင်းခွင်ပည်းထူ။ပြည်သူမကျန်။
ဆုံးမညွှန်လျက်။တမလွန်နောင်လာ။ သံသရာသွေးဆောင်။ဆွေ
ကုန်အောင်နှင့်။မဲ့မောင်ကြင်သူ။ညက်ဖြူပြာထွား။ မယားညီထူ။
အလှူမကင်း။ သတင်းလည်း သုံး။ နတ်ပြည်ရုံးသို့။ လေးလုံးသ
ရက်။ကြွက်လည်းလေးမျိုး။အိုးလေးပါးတွင်။ထင်ရှားတချ။တစ်
ခေါ်ပြုလျက်။ပြည်သူ့အမိ။ပြည်သူ့ကျိသား။ဖြန့်ချိဝန်းကျင်။ထို
နတ်ရှင်လည်း။သစ်ပင်ကြီးနှယ်။ရိပ်မိုးကွယ်လျက်။ပေါယယ်ရှား
မွတ်။ ဆွတ်လှည့်ပစေ။ သီးမှည့်ကြွေသို့။ တိုင်းခြေစည်နက်။ထို
ပြည်ချက်တွင်။ဘဝဂ်ခေါင်ကယ်။ ရောင်ခြောက်သွယ်နှင့်။ ပင်
လယ်၌မ်းမ။နှိုင်းတည့်ဆလည်း။ မရကဲး၌န်။ အနန္တစကြာဝဠာ။
ကမ္ဘာထိန်ထိန်။ တအိန်အိန်မျှ။သိန်သိန်လှုပ်ရှား။ဘုရားထွန်းပေါ်
ရှင်တော်အရာ။ သင်္ဃာတခြား။ သူမြတ်အားကို။ ညွတ်တွားမှီ
တွယ်။ ကြိုးငယ်သူငါ။နတ်တို့သာလျှင်။ စေတနာထက်သန်။မုန်
ညင်းဆန်သို့။အတန်ငယ်ပျိုး။ ရှိသာခိုးလည်း။ကောင်းကျိုးပည်း
မွမ်း။ ဖြစ်စတမ်းကို။ စုစမ်းနှိုက်နှုံး။ မှတ်ပိုက် စွဲလျက်။ ရဲရဲ
ရက်ရက်။ပိတ်စက်ဖြင့်။ နှုတ်ထွက်ညီခိုင်း။ကိုယ်နှင့်ပိုင်းသို့။ နေ
တိုင်းကြည်ဖြူ။ အသည်လှလျှင်။ မည်သူမနှိုး။ သဒ္ဓါရိုးဖြင့်။ မိုး
လည်းမိုးကြွင်း။နှင်းလည်းနှင်းခါ။ သန်းခေါင် လာသား။လေသာ
ကျဖြည်း။ချမ်းရိပ်ကျည်းမူ။ရထည်းလှုပ်လှုပ်။ရုံကထပ်သို့။ကြပ်
ကြပ်မြီးချုပ်။မေတ္တာထုပ်သး။ပြင်ရုပ်ရွယ်ပျို။မယ်မြည့်နှင့်။ ကု
သိုလ်ဆယ်ပါး။ကရားသွန်းချ။ဝေဖြန့်၌သား။ကြမ္မာ့အလျောက်။
နတ်ရွာရောက်၍။မောက်မောက်မြီးအောင်။ ရွှေရောင်မှည့်ဝင်း။
လပြည့်မင်းသို့။ မှန်ကင်းညွန့်ဖျား။ တန်ခွန် လွှားလျက်။ ကြား
လည်းမငြီး။မှတ်တီးသံရှည်။စောင်းညှင်းမြည်၏။ ရွှေစည်လက်
ဦး။ထွက်ဝင်ကျူးလည်း။ပျံ့ပျူးစဟန်။ပြန်လတုံတုံ။ ကြာငါးရံ
နှင့်။ ရိုးချံဖြန့်ဖြန့်။ဝတ်ဆံမုန့်လည်း။ စုန်စုန်တိုးကဲး။ ပျိုးပျိုးကြီး

သို့။သလဲးရွှေရွက်။ မြစ်ကန်ချင်းမြေ။အရှေ့စပ်တင်။ဇေသန်ခွင်က။
မြင်လည်းမဝေး။ ရေကျေးရေကြက်။ ရုတ်စက်သဲးသဲး။ ပျံ့ဝဲး
သောင်းသောင်း။ကန်သာကောင်းနှင့်။ လှောင်းလှောင်းရနံ့။ပျံ့ပျံ့
ကြွစွာ။ ဥယျာဉ်မှာလည်း။ အာသာဝတီ။ မှည့်ခါပီလျက်။ သီ
သည့်ကြိုးသို့။ ခက်ကျိုးဝါရှမ်း။ ဖဲ့ကိုလွှမ်းမျှ။ ဝမ်းလည်းဆွတ်
ဆွတ်။သာရဝတ်သား။ပြည်မြတ်တိုင်းလုံး။လှိုင်း၍ကျိုးသို့။တရုံး
တပုံ။ နတ်ဘုံလွှပ်စံ။မျိုးဆွေရံလျက်။မောင်နှံ သည်မျိုး။ တို့နတ်
မိုးဝယ်။ တန်းခိုးတနာ။ ပြင်းထန်စွာသည်။ ။လျှံဝါတောက်
တောက်ထွန်းထွန်းတည်း။

၅၂။ ဤသို့ဟူ၍။ မြန်လှမြေးသား။ အလှူအားနှင့်။ ထွား
ထွားဝတ်ညွန့်။ပန်းနှယ်သီရုံး။သတင်းသုံးသား။နှလုံးကျည်းဖွပ်။
ဖြူလှပ်လှပ်လျှင်။နတ်ရပ်ပို့လှာ။မြို့နှင့်ရွာသို့။ချင်းသာကုံလုံ။အင်စုံ
ရံတည့်။ရွှေဘုံပြောင်ပြောင်။ရွှေညောင်သွယ်သွယ်။ရွှေကြယ်ညီး
ညီး။ ရွှေထီးစွင့်စွင့်။ကြီးမြင့်ကားကား။ သားရားရား၍။ စားစားအ
မြှောင့်။ ရှစ်ထောင့်အညီ။ မျက်တိစိလျက်။ တိမ်နိခြင်းကြတ်။
တွေးတွေးတွတ်မျှ။လတ်လတ်ထွန်း။ဖန်မိုးအိမ်ဝန်း။ လိုင်သာနန်း
နှင့်။သိန်းသန်းရံမြွေ။ကချေသဘင်။ဆင်ယင်ဝတ်စား။ အပါးပါး
တွင်။ပြယားသန္တာ။နီလာစိန်ပြောက်။ လက်ကောက်ညီးညီး။ ပု
တီးဝင်းဝင်း။ရွှေခြေခြင်းသည်း။ ပင်ရင်းလှစွာ။ ပဒေသာမှ။လွယ်
ကာညွတ်ချ။ဆွတ်မတဟု။ နရထွတ်ခေါင်။ စောရန်ရှောင်ကို။
အောင်သမင်္ဂလာ။ နှုတ်သံဝါနှင့်။ သာယာ လှည့်ဘိ။ မာတလိ
လျှင်။ ။သိသည်အလျောက်ပြန်ကြားလျှောက်၏။

ဖလိကဝိမာနဘုံခန်းပြီး၏။

၄။ ပတ္တမြားဘုံခန်း။

၅၃။ အထသသောရထံ ပူရတော ပေသေတွာ။ ကော်မ
ဏိဝိမာနံ ဒဿေသိ။ တံသမေဘုမ္မိ ဘာဂေပတိဋ္ဌိတံ။ ဥဗ္ဗေဓ

သမ္ပန္နံ။မဏိပပ္ပတောဝိယ။ဩဘိသမာနောဌိတော။ ဒိဗ္ဗဂီတဝါ
ဒိတာဟိ။လ။ဣမေမနုပစ္စာကိမကံသုသာရမောဒတိသဂ္ဂပစ္ဆာ
ဝိမာနေ။

ထိုသို့ကားလွန်။သိအေးအန်နှင့်။ဗိမာန်ကျယ်ဝန်း။ပန်မိုးနန်းကို။
ကြဌန်းမနော။နိုင်ငံပြောသား။မင်းစောသိဟ။မြင်ပြီးမှတည့်။မြဲမြဲ
သံညှင်း။ခံတွင်းမွေးချို။ရဉ်လေးမျိုသား။ရွက်ညှိခွံခွါ။ကြံသကာ
သို့။ပျူငြါချစ်မှု။ရောရှက်ရလျက်။ ဇွေစုဇွေဝန်း။ ဇွေကင်းသန်း
နှင့်။ဖြူလွန်းဆွဆွ။ပင်လယ်ဝဝယ်။ ရချေသစ်သစ်။ လကျာရစ်
သို့။ အပြစ်မမှား။ မွေးညက်ထွားသား။ ခွန်အားစွမ်းသန်။ ဟန်
လည်းထွဆောင်။သိန္ဓောထောင်ကို။တိမ်တောင်ညစ်ပြာ။ထွစ်က
ခွါလျှင်။ မျက်နှာမထွည့်။ ရှေ့တည့်တည့်ကို။ ကြည့်၍ကြိုးပမ်း။
မှုတော်ထမ်းဟု။ခြီးမွမ်းဖြည့်ဖြိုး။ ရထားမှူးလျှင်။ဟူးဟူးရှေ့ရဉ်
နှင်လေသည်ကား။ ရောင်ခြည် တောက်ဝင်း။ မျက်မှောက် ချင်း
သော်။လင်းလင်းကုန်အောင်။မိုးလုံးလောင်သို့။ရွှေတောင်ချောက်
ချောက်။ ရောက် စိမ့်မခန့်။ ခရီးတန့် လျက်။ လန့်စချင်ဘွယ်။
ကောင်းကင်ကျယ်၌။ ဆန်းကြယ်ထွေပြား။ ပျော်ရာ များသား။
ပစ္ဆိမ္မာသံ။အလုံးစုံလျှင်။ဘုံ၏ခန်းဝါ။တဆင့်သာဖြင့်။ ဆိုရာမ
သီး။သင်းချောပြီးက။ရှားကျိုးလျက်ကဲ့။ မနှိုင်းရှဲ့တည့်။ ပြီပြီ
ထင်ရှား။လူမင်းများကို။နတ်သားကျွမ်းချစ်။ပြတုံလစ်လည်း။ အ
သစ်ဖြင့်အား။ မျက်ပွင့်ပွားမျှ။ဝမ်းပါးဝမ်းကွေး။လှောက်ဆင့်ကဲ
လျက်။စောရဲမင်းကျော်။ မြင်လတ်သော်လျှင်။ ဝမ်းတော်မဆုံး။
ဆွတ်ပျံ့ပျံ့သည်။ ။အံ့၏လွန်လွန်ကျူးကျူးတည်း။

၅၄။ ထူးလေထူးလေ။အထွေထွေလျှင်။ရွှေငွေမြဲခဲ။ပုလဲး
သန္တာ။ နီလာစိန်ကြောင်။ သွယ်စိမြှောင်သား။ ဘုံဆောင် နန်းမ။
မြင်လွယ်ရ၏။ပစ္ဆိမ္မာသံ။ မိုးဖျားထိမှ။ဂီရိမြင့်ခေါင်။ရွှေတောင်
နှိုင်းခြုံတ်။တိုင်းသော်ဆုတ်မျှ။လှော်ချတ်စဲးစဲး။ နီတုံခဲးကား။ကြာ
ခွဲးကြာခြူး။မြီသာထူး၍။လိုင်ဦးလိုင်ချောင်။ သည်စောင်လက်
ဘီး။ လည်ဆီးကွန်းစင်။ တုရင်ကမောင်း။ ဥဒေါင်းကျေးဌက်။

မုတ်ထွက်မုတ်ဝင်။ လက်တင်ကဲးလါး။ ပတ္တမြားမှ။ တပါးမထင်။
 ဗိမာန်ရှင်ကို။ မြင်လတ်သောခါ။ လူသူရှာက။ အရိယာသူတော်။
 သိမြော်မြီးနှိပ်။ မလိပ်မလည်း။ ကျင့်မြတ်သည်းလျက်။ ဗိနည်း
 မဆန်။ သုတ္တန်ပရမတ်။ မတတ်စထောင်း။ ဘယ်ရှင်ကောင်းနှင့်။
 ပေါင်းမိလေလျက်။ ပျားနှင့်ဘက်သို့။ ရေစက်ချပြီ။ ဘယ်ကောင်း
 မှုလျှင်။ ယူယုံကြည်။ အရင်းတင်၍။ နတ်ပြည်သို့စင်။ ဖြစ်လတ်
 ကျင်ဟု။ ဘုရင် မင်းခေါင်။ နတ်သားမောင်ကို။ သိအောင် အ
 ကြောင်း။ မေးလတ်ရှောင်းသည်။ ။သံညောင်းပျံ့ပျံ့ပျူးပျူး
 တည်း။

၅၅။ မိုးနတ်ရွာပြည်။ ဗဟိုဋ္ဌလည်လျက်။ ရှမ်းစည်ချွံချွံ။
 ခေါင်းလောင်းသံမှ။ အာလမ္ဗရာ။ မုဒိင်နှင့်။ နုစွာဂီတ။ ကသိကြ
 လျက်။ ပေါက်ပြမည်အိုင်။ စည်ငါးဆိုင်လည်း။ သံပြိုင်သံတူ။ ရင့်ရှု
 ရှုလျှင်။ ချစ်သူခေါ်တုံ။ ပျော်ဘွယ်လှံလျက်။ ဆွေစုံအိပ်မွှေး။ ခြင်း
 ရာပေးသား။ သံလေးချည်ချောင်း။ သါသည်စောင်းနှင့်။ မိကျောင်း
 ညှိုးလှုပ်။ ညှင်းလက်အုပ်လည်း။ ချုပ်ကနွဲ့နွဲ့။ ပုလဲးအောက်ပြန်။
 ပြည်တော် ထွန်လျက်။ တဖန်နှိုင်းထောက်။ မြင်းစိုင်းကောက်၍။
 လုံးဘောက်ခတ်လျက်။ တွန်သည့်ငှက်သို့။ သံခက်တထွေ။ သံ
 ခြေတပါး။ သံပျားညည်းညည်း။ နရည်းလိုလို။ သံချိုရုပ်ရုပ်။ စည်း
 ရုပ်လင်းခွင်း။ ခရုသင်းနှင့်။ ဒုံမင်းသံကျော်။ စည်ပုတ်ခေါ်က။ ချို
 ငေါ်ညှိုးနိုး။ တဖြုန်းဖြုန်းလျှင်။ နတ်ဘုန်းကြီးစွာ။ ဘော်ရံကာ
 လည်း။ နံ့သာလိမ်းပျောင်း။ ငြိမ့်ငြောင့်မွှေး။ ဥဒေါင်းစွန်ထောင်။
 ရွှေရောင်ရိပ်ရိပ်။ မျက်ဖြူနှိပ်လျက်။ နန်းအိပ်ပီပီ။ ရွှေးလုံးစီသို့။ အိပ်
 ဘိနန်းမှာ။ ရွှေရွက်ညှာနှင့်။ ကေသာနက်မည်း။ ယခင်ပည်းမျှ။
 စုလည်းသွယ်ပတ်။ မမိတတ်၍။ မြိတ်လွတ်မထုံး။ ပုလဲးကုံးတိ။
 ပြီးလတ်သောခါ။ လျှပ်စစ်ဝါသို့။ မျက်နှာတိုးတင်း။ ထိုးထိုးထင်း
 သည်။ ကျိုးကျင်းကြီးငယ်။ သွယ်ရရွယ်ကား။ စံပယ်စံရှာ။ လည်
 မှာဘရက်။ ချိုးချိုးချက်လျှင်။ လက်လက်ညှိုးညှိုး။ ရံသမီးနှင့်။
 နတ်ကြီးဘုန်းတန်း။ ရိပ်ကျယ်နန်းကို။ ရွှန်းရွှန်းမျက်စိ။ မြင်သည်

ရှိသော်။ ပိတိပြန့်ပြော။ ငါမင်းစောလည်း။ သဘောမှန်လှ။ ကေန္တ
ကြောင့်။ ဘဝလွှဲပြောင်း။ သို့လည်းကောင်းလျှင်။ ဆွေပေါင်းမျိုး
ရံ။ စုံမောင်နှံဖြင့်။ စံပရမည်။ မှတ်ယုံကြည်၏။ ဤသည်နတ်သား။
ဘယ်ကြောင်းလျားဖြင့်။ ပတ္တမြားဗိမာန်။ ဝေဇယန်နှင့်။ တန်ခွန်
လွှင့်ချည်။ ရွှေတိုင်ရှည်လျက်။ ရွက်လည်သွယ်ငြိ။ ကြယ်ကိုထိမျှ။
ကြည့်မိတုံတုံ။ အာရုံပျို့ပျို့။ နှစ်လို့ ပျော်ပျော်။ ရှေးထက်သော်
လည်း။ အံ့အော်လှည့်ဘိ။ နတ်ဘုန်းရှိကို။ သိပရဆန်း။ ဆိုမေးမြန်း
သည်။ ။ ဝမ်းပန်းသာသာမြူးမြူးတည်း။

၅၆။ ဆန်းကြယ်ဆန်းကြယ်။ ပျော်ဘွယ်ဘွယ်တွင်။ အ
လယ်မောက်ဖြိုး။ မှန်ကင်းရိုးထက်။ တန်းခိုးကြီးမြတ်။ ဇောတ
ရသ်လျှင်။ လုံးပတ်ကိုးတောင်။ လျှံဝါဆောင်လျက်။ မိုက်မှောင်
သမ်းမှို။ နှင်းစို့စို့တွင်။ တိမ်ညိုပတ်ချုံ။ မိုးအုံ့အုံ့လည်း။ ယုံယုံ
ကုန်အောင်။ ကြောက်၍ ရှောင်သို့။ သန်းခေါင်ထွန်းဝါ။ နန်းတန်
ဆာဖြင့်။ မျက်နှာရော်တည့်။ မော်ကကြည့်မှု။ စည့်စည့်မဝင်း။
လေးကျွန်းနင်းသား။ လမင်းယောင်ဖွယ်။ မြူရောင်နွယ်၏။ တင့်
တယ်ထူးခြား။ မုတ်တံခါးတွင်။ အံသွားစွယ်ပေါက်။ ပုလဲးဖောက်
၍။ လှန့်ချောက်ခြိမ်းလို။ မြစိမ်းညိုသား။ အကိုယ်ဒီသ။ မြီးတံမှ
ကား။ သန္တာအလား။ စုတ်ခြည်သားသို့။ မေးပါးနားရှက်။ ကျောက်
လက်ခေါင်းလည်။ မြကောင်း သည်တွင်။ လေးမည်ခြေသည်။
မဏိချည်းလျှင်။ နက်မည်းပြာမွဲ။ မရှိဘဲတည့်။ ဆင့်ကဲတထွေ။
မျှော်ရှုချေလည်း။ ရဝေထက်ချောင်။ ရွက်ဘူးခေါင်ဝယ်။ မြကြောင်
နီလာ။ ချယ်စိမြွှာလျက်။ မသာရကလ်။ မျက်မွန်နေတင်း။ ပလင်း
ထွတ်ဆဲး။ မြတခဲနှင့်။ ရဲရဲရှင်ရှင်။ မြင်မြင်သရွေ။ လွေ့လွေ့ရမ်း
ရမ်း။ နင်းကြမ်းကစ။ ပတ္တမြားအစစ်။ သနပ်သနာ။ ခြူးကြာရေး
ညွန့်။ ကွေးကွေး တွန့်လျက်။ ဗိမာန်ထက်တုံ။ မျက်မြတ်စုံသို့။
စုပုံပည်းမွမ်း။ နောင်ချည်းချင်း၍။ မလွမ်းတစံ။ ရူးမူးအံ့၏။ ပျံ့ပျံ့
မွေးကြူ။ အူရူသား။ ပန်းဖြူပန်းနီ။ စုံစိယောက်စည်။ ပန်းဥယျာဉ်
နှင့်။ သီးချည်သီးချို။ ပင်ပျိုညွန့်ရှက်။ ခွံမြခက်တိ။ ရိပ်စက်ခိုအောင်း။

ကျေးဌာန်ပေါင်းလည်း။ သောင်းသောင်း သဲးသဲး။ ဝမ်းတို့ကွဲးမျှ။
ရင့်နွေးလည်မှီ။ မြည်သံချိုက။ နာအိမှုသာ။ ရတုစာသို့။ သိတာရေ
မြက်။ ကြည်သံသက်ကား။ မိုးထက်မြစ်ကြီး။ တွေကွေစီးလျက်။
သီးသီးသဲးသဲး။ အံ့အဲးကျံကျံ။ ချေငံညောင်းညောင်း။ ရေကြောင်း
ရတု။ ရှုတုံသော်လည်း။ မြစ်မှာချည်းသို့။ ဖြင်ပည်းကုဇေ။ တွက်
ရေမနိုင်။ အဆိုင်ဆိုင်လျှင်။ ရိပ်မြိုင်၌မ်းကျယ်။ ဘုံနန်းလယ်ထက်
သွယ်သွယ်နိမ့်မြင့်။ ဆင့်ရရင့်၍။ မျက်ပွင့်ကဲးလှောက်။ ဖေါက်ရ
ရောက်တွင်။ တယောက်မတူ။ ဆွေကြင်သူနှင့်။ ရှက်ဖြူဝန်းရိပ်။
သေဝံလင်းအိပ်လျက်။ တံဆိပ်ခတ်သေ။ မေတ္တာခွေသား။ နှစ်ဆွေ
နတ်မွန်။ ဤစံဟန်ကို။ အကျန်တုံလည်း။ မှတ်ထင်ရည်း၏။ ခမည်း
နတ်ကောင်း။ ဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဂူကျောင်းတံတား။ ကန္နား
ဆောက်ဆောက်။ ကျော်ချောက်ဖြန့်ချိ။ စွန့်ခဲ့မိ၍။ ဇာတိမိုးနေ။
ဖြစ်တတ်လေဟု။ မင်းခြေမြကို။ မေးလတ်ဆိုသည်။ «ကြည်
ညိုညွတ်ညွတ်နူးနူးတည်း။

၅၂။ ဤသို့ဟူ၍။ တဆူယုံကြည်။ ပွင့်လတ်မည်သား။ တာ
ရှည်ငုံ့ညောင်း။ ဘုရားလောင်းကား။ မြိမ်းမောင်းတံဖျား။ ဖင့်မ
နားတည့်။ ရထားရုန်းငင်။ တပိုးငင်သား။ ခြေလျှင် သိန္ဓော။ မိုး
လယ်ကြောတွင်။ ရှင်ပျော့လှောက်ထပ်။ တန့်နားရပ်လျက်။ ကြပ်
ကြပ်ချည်းတိ။ မာတလိလျှင်။ မျက်စိထွေပြား။ ရှုမိမ့်မှားဟု။ ပတ္တ
မြားဗိမာန်။ ပြလတ်ညွန့်သား။ အလွန်မြင့်ခေါင်။ ရွှေတောင်အတူ။
မြင်တော်မူက။ လျှစ်လျှစ်။ ရှင်ဘက်။ နောင်ကြင်သက်ကို။ ရံမက်
ပိုက်ဖြား။ ရင်ခွင်ထား၍။ သနားကျွမ်းဝင်။ မြင်ပါစေလို။ ဆိုလည်း
ဆိုလျက်။ ခေါ်ဖိုက်စက်နှင့်။ ရန်ဘက်နင်းနှိမ်။ နတ်စည်းမိမ်ကို။
အကြိမ်များစွာ။ ခြီးမွမ်း ရှာလျက်။ လူ့ရှာ ဝယ်က။ ဘယ်ဒါန
ကြောင့်။ ဒေဝသမ္ပတ်။ ရလေတတ်ဟု။ «အမှတ်ပိုက်ယုံမေး
လတ်တုံတည်း။

၅၃။ တဿပုဇ္ဈော ဗျာကာသိ။ မာတလိဒေဝ သာရထိ။
ဝိပါကံပုညကမ္မာနံ။ ဇာနိအက္ခာ သိဇာနတော။ «ယောကေမိ

ပစ္စာဇ္ဇုခန္တိဝလောကေ။ သီလဝန္တေ ဥပါသကာ။ အာရာမေဥဒပါ
နေစ။ သဗ္ဗသင်္ကမနာနိစ။ အရဟန္တေသိတု ဘူတေသုသက္ကစ္စံ ပ
တိမာဒယာစိဝရံပိဏ္ဍုပါတဉ္စ။ လ။ ဝိမာနသ္မိံ မောဒတိ။

ထိုသို့စေ့ရေ။ မေးတုံလေသော်။ တိမ်ခြေလှစ်ဘောက်။ မိုးက
ရောက်၍။ တခေါက်ကြောင်းတုံ။ ခရီးယုံ သား။ နှုတ်တုံချေငြား။
မိုးနုတ်ကြား၏။ ဝပ်တွားရွှေမှောက်။ ခြေစက် အောက်တွင်။ ရွံ
ကြောက်စမြီး။ နှလုံးကွဲ၍။ ပေါက်ပြီးယိုဖြာ။ ဝမ်းနည်းစွာနှင့်။ အာ
ဏာလွန်လွန်။ ဆန်ကရုန့်ရင်း။ မျက်နှုန်းထွင်းသို့။ မုန်းတင်းကွယ်
ဆို။ ဘုန်းနှင့်မြှိုက။ ထိုထိုပြည်ထောင်။ လန့်လန့် ရှောင်မျှ။ ကုန်
အောင်ရှုံးနိုင်။ လုံးလုံးပိုင်လျက်။ ခရိုင်တိုင်းကား။ ရိုင်းတလွှားမျှ။
စွန်းနားလက်စောင်။ နံထောင်ဘောက်ထိုး။ ရန်စစ်နိုးလည်း။ တန်း
ခိုးခြိမ်းမောင်း။ မြေတိမ်းစောင်းသည်။ ကျော်သောင်း၌နိဘိ။ စော
နေမိ။ ။ မသိသော်မေး။ ဆေးကားအစင်။ လူရှင်ဆိုဟူ။ ပမာမူ
သား။ နည်းယူထုံးစံ။ နားတော်ခံလော့။ ခြွေရံစည်ပွား။ တပြည်
အားသို့။ ဝတ်စားတွင်ချည်း။ ဖြင်မျှပည်း၏။ အလှည်းတထောင်။
ပြည့်လျှမ်းအောင်တည့်။ ဖြူရောင်စိမ်းပြာ။ ခပ်ရှိုင်းဝါလျက်။ စိဖြွာ
ကွက်ကျယ်။ ဘရက်သွယ်နှင့်။ ပြီးရယ် ရှင်ဆို။ ကျင်ကိုလုံး
လျောင်း။ ရွှေတုံးကောင်းသို့။ ရွှေပေါင်းသင်္ကချစ်။ ရွှေသနပ်လည်း။
ကျစ်လျစ်လှဘိ။ မြအတိလျှင်။ မဏိချယ်ရန်း။ အလယ်သန်းလျက်။
စိန်ပန်းညွန့်နွယ်။ ဝတ်ဆံချယ်သား။ စမ္ပာယ်တင့်လွန်။ ဤနတ်မွန်
လျှင်။ တမလွန်ဝေး။ ယခင်ရှေးက။ လှူကျွေးချချ။ ရပ်ဌာနကား။
ဘုရားပါဠိ။ သာဝတ္ထိဟု။ ပြည်ကြီး မည်သာ။ နွယ်သညာနှင့်။
ဗိုလ်ပါဗိုလ်။ ပျာမွဲးအံသို့။ နိဂုဏ်ကျေးမက်။ ခွန်ဆက်ရောက်ဝင်။
ထိုပြည်တွင်၌။ နေပင်ပျော်မွေ့။ လူဖြစ်ရွှေလျှင်။ အောက်မေ့ကြံ
စည်။ လူဟူသည်ကား။ ရှေ့တည်မမှီး။ အလိုသီးဖြင့်။ တို့စီးတို့စက်
မြိုင်နက် ချောက်ကြား။ ခရီးမှားလျက်။ မသွားစဘူး။ ဘဝါးစူး
သား။ ဆူးကိုချိတ်ငင်။ မထွင်ရှိစေ။ ဘယ်သူနေအံ့။ ဖြစ်ထွေပုံခင်း။
နှလုံးသွင်းအံ့။ သေမင်းခိုးခတ်။ မောသောလွှတ်လည်း။ ဥပဒ်စန္ဒေ။

မျှော်ကာနေလျက်။ လက်ခြေ လျှော့အောင်။ မြှော့နှင့်ထောင်သို့။
ဆွေမောင်ရွယ်ပျို။ ငယ်သင်္ကပ္ပိယက။ ကုသိုလ်ဆည်းပေါင်း။ ပြု
အပ်ကောင်းဟု။ ကျိုးကြောင်းလိုချင့်။ သဒ္ဓါပွင့်သည်။ ။ ငုံ့ရင့်
သွယ်သွယ်ဖြိုးဖြိုးတည်း။

၅၆။ အလွန်တရာ။ သာမောစွာလျက်။ လက်ျာနံတောင်း။
တောင်ခတ်စောင်းမှ။ ရွှေကျောင်းဆောက်မြီး။ ရှင်တော်ပွဲလည်း။
သဲးသဲးကြော်ငြာ။ စကြာဝဠာ သောင်းတိုက်။ ညောင်းညောင်း
ရိုက်မျှ။ သရိုက်မော်ကွန်း။ ပြည်ကျော်ထွန်းက။ ရဟန်း လူသူ။
ခြောက်ဆူဘုံထွတ်။ နတ်နှင့်သိကြား။ မိုးဖျားမြီဟွာ။ အားလုံးသာ
၍။ ရတနာမိုး။ ကြိုးလည်းမက။ စည်ပင်ဝလျက်။ တေထေန်ပြင်း။
မြေတိမ်းတင်းလည်း။ မင်း၏လက္ခဏာ။ ဆယ်ပြာကျင့်မှီး။ စည်
ကြီးမြည်ကြား။ တန်ခွန်လွှားလျက်။ ဘေးတား ရန်သတ်။ မျက်
စည်းခတ်သား။ မင်းမြတ်စိုးနွယ်။ ချိန်သဘွယ်လျှင်။ အလယ်တည့်
ဆီ။ မင်းကိုမှီသား။ ပည်းသိအင်ကို။ လူအပုံဝယ်။ ဆွေစုံစံပ။ ကြံမိ
ထွ၏။ ယောကျ်ားဘော်ချင်း။ ကျော်သတင်းနှင့်။ ခံတွင်းအင်မြိုက်
ဝမ်းသာလိုက်၍။ ဇနပိနက။ ပြည်ကြီးစသား။ ဖြင်မျှမရှား။ ပုဏ္ဏား
ပုဏ္ဏား။ သူဌေးသူကြွယ်။ ခြလျှင်သယ်သို့။ ကုန်စယ်စုဘာ။ လယ်
ယာရှည်ရှည်။ ဆည်းဘူးစည်ဝယ်။ ညည့်လည်းမဟူ။ နေ့မူမမှတ်။
သေမင်းငတ်လျှင်။ ကြွတ်ကြွတ် ကိုက်ဝါး။ သွေးသား မျိုလစ်။
ကိုယ်တည်းဖြစ်မှု။ ရှိရစ်သည်သာ။ လက်တွင်ပါ၍။ စုံရာမသွား
တရားသိလျက်။ ဆန့်သည်လက်လည်း။ ရက်ရက်မကွေး။ ဆေး
နှေးကိုယ်ယုံ။ ခွေပြီးတုံလည်း။ ခုံခုံမင်မင်။ မဆန့်ခင်သား။ မထင်စ
ရာ။ ဝမ်းတထွာဝယ်။ ဆန့်နာဖွဲထွက်။ တပြည်ဝက်က။ ကိုယ်
သက်မြီးကြောင်း။ တချောင်းပိုက်တုံ။ စိုက်စိုက်ယုံသော်။ အခါရုံထူ
ထူ။ တောင်းသည်ဆုနှင့်။ ကောင်းမှုကြီးစွာ။ မျိုးရိက္ခာကို။ ရွှေမှာ
တည်ထား။ ခင်ကြွယ်သားလျှင်။ များပြားရှာဆည်း။ စားသည်
နည်းလျက်။ ပစ္စည်းဝန်ရောင်။ အိမ်မီးလောင်သော်။ မှုဆောင်ယူ
ဆယ်။ ဝေးမှာသယ်သို့။ ဝန်းကျယ်တိုင်းကား။ လရိုင်းထားသား။

စပါးနှံသီး။ လုပ်လက် ကြီးကား။ ပွားစီး စေကြောင်း။ မိုးသေ
ကောင်းမှ။ လမောင်းနှံ ဆွတ်။ ကျီကျသွတ်သို့။ စိတ်ညွတ်ကြည်
ဖြူ။ ဆယ်ပါးဟူသား။ အလှူမျိုးသန့်။ ပျိုးပင်ညွန့်ကို။ ဖြန့်ဖြန့်ချိချိ။
စိုက်ချမိက။ များဘိသဇန့်။ မကုန်ပေတည့်။ ရေနွယ်မခန်း။ ပန်း
နှယ်မညှိုး။ မိုးနှယ်မခေါင်။ နောင်သံသရာ။ ကမ္ဘာကျူးလွန်။ နိဗ္ဗာန်
ထုတ်ချောက်။ မရောက်မချင်း။ ထမင်းဝတ်စား။ ကွဲးနွားရွှေငွေ။
ရွှေရွှေသိန်းသန်း။ ကျယ်ဝန်းအိမ်ငှ။ စည်းစိမ်မထက်။ တေဇ
ရှန်းရှန်း။ ဘုန်းလည်း ရှန်းရှန်း။ စက်ဝန်းညီးညီး။ ရိပ်ကြီးမိုးဖြန့်။
စွဲစိုးလန့်မှု။ ရန်မာန်အလုံး။ ရွှေလက်ရုံးဖြင့်။ ပတ်ကုံးခတ်ရှောင်။
ကုန်အောင်ညာကြေ။ စက်ခြေထုံ ဝပ်။ အထပ်ထပ်လျှင်။ လူရပ်
နတ်ပြည်။ ပျော်ရမည်ဟု။ ဆောက်တည် ဝမ်းမှာ။ ကြံစိတ်ဖျာ
သည်။ ။ သမ္ဘာငုံငုံဘူးဘူးတည်း။

၆၀။ အရှင်စိစိ။ လှီလှီကြိုကြို။ သင့်ရုံဆူနိုး။ မျက်မုန်းကျိုး
လျက်။ သူရိုးသူကောင်။ တောင်နှင့်အမျှ။ ဝမ်းဝစားကြူး။ ဘီလူး
ထက်လည်း။ ရက် ရောသည်းမျှ။ ငင်ထည်း နင်းနှိပ်။ ထိုး သိပ်
ထိုး တွန်း။ မုန်ပန်း သွင်သွင်။ ငွေသည် ဆင်လည်း။ ချွန်းငင်
သန်လည်။ မျက်နှာဖည်၏။ အလည်မျှော်ဆန့်။ စားမည်ခန့်လျက်။
စည်ပြန့်စီးပွား။ မြေးသားကြီးပြင်း။ အိုမင်းပစေ။ မှည့်မျှချေအံ့။
မနေထည့်ကျင်။ ကြည့်လျက်ပင်တည့်။ ကြာတင်ရောင့်ရဲ။ မရှိ
ဘဲလျှင်။ ဆင်းရဲစပ်လျည်း။ ငံရာဂါညည်းလျက်။ စည်းဘိမတတ်
သေမင်းငတ်ကို။ မင်းမတ်ကြောက်စေ။ အောက်မေ့လေဟု။ နေ့
ရေမချာ။ ဆရာနှိုးဆော်။ မဆိုသော်လည်း။ သူတော်တကာ။ သိ
ကောင်းစွာလျက်။ ဥစ္စာခင်တွယ်။ ရယ်ချင်ဘွယ်နှင့်။ နောင်မယ်
တကာ။ ဥစ္စာသိုမှီး။ ဧည့်သည်ကြီးကို။ လွဲးလီးလွဲးလက်။ ခုံမက်
ပေါ်လျှံ။ စည်းစိမ်ခံလျက်။ လုပ်ကြံကြည်းရေ။ ဆည်းဘူးထွေနှင့်။
ရွှေ ငွေ တောင်ရှိ။ ရှိပစေတတ်။ ပြတ်သတ် လျက်ကဲ့။ အလှူမဲ့
တည့်။ တူးချဲ့မြေမိုး။ အိုးနှင့်သိုမြှုပ်။ ကျီကျချုပ်လျက်။ မင်းထုပ်
သံကောက်။ တယောက် မဖွင့်။ မနင့်စထောင်း။ အဟောင်း မ

ပျောက်။ အသစ် လှောက်လည်း။ မောက် မောက်ပုံပုံ။ ကြည့်
 တုံတုံလျှင်။ တလုံလဲးလဲး။ မူးပဲးစည်ထွက်။ ဆန်ခွက်ယိုဘိတ်။
 ဝန်တိုမိတ်ဖြင့်။ ကျိတ်ကျိတ်လဲလဲ။ ကဲ့ရဲ့မုန်းထီး။ ခသွေးခနှောင့်။
 ဥစ္စာကြောင့်လျှင်။ မဖြောင့်လှည့်ဘိ။ သေသည် ရှိလည်း။ ဇာတိ
 ယုတ်မာ။ မလှစွာတည့်။ ပြိတ္တာဟူသည်။ ကိုယ်အမည်နှင့်။ ရှည်
 ရှည်လျားလျား။ ဘုရားပွင့်လျက်။ အဆက်ဆက်လည်း။ ဟက်
 လက်ဟာလာ။ ဆာဆာလောင်လောင်။ ဝမ်းခေါင်ဟင်းလင်း။ ခံ
 တွင်းရေးရေး။ သူလျှင်ထွေးသား။ တံတွေးကိုမျှ။ မမျှရတည့်။
 ငယ်ကအိုအောင်။ ပညောင်စေ့အား။ ဟောမြွက်ကြားသား။ တရား
 သိယုံ။ မိမိတုံလည်း။ သုံးပုံနှုတ်ပြန်။ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်။ လက်ရသိုသား
 ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်နှိုက်။ ညွတ်ညွတ်ဆိုက်လျက်။ စိုက်စိုက်ကော်ရော်။
 ပူဇော်နှစ်လို့။ စားရာဘို့တွင်။ တချို့ဝေခွဲး။ မလှရဲတည့်။ ဆင်းရဲ
 လေလေ။ သံဝေရရ။ ဝမ်းကဖြောင့်ဖြောင့်။ စောင့်စောင့်စဉ်းစည်း။
 ကျင့်နည်းယူယူ။ အလှူဆယ်ညီ။ ပဉ္စသီလည်း။ နို့ဆီခံထင်္ဓ။ ရွှေခွက်
 မှည့်သို့။ တည့်တည့်ကျင့်ငြား။ အင်ရှစ်ပါးဖြင့်။ သိကြားလည်
 ညိတ်။ ဆောက်တည်မိတ်ကြောင့်။ ဘိသိက်ရည်ခြင်း။ အိမ်ရှေ့
 မင်းသို့။ သတင်းမပြတ်။ ကြိုးလှမြတ်သည်။ ။ မိုးနှုတ်ရွယ်
 ရွယ်စူးစူးတည်း။

၆၁။ ဝဿကာလ။ ပစ္စန္နလျှင်။ သွန်းချမြှင်းမောင်း။ အညာ
 ကောင်းသော်။ ချောင်းလည်းစီးဝှန်။ ကန်လည်းတင်းကျမ်း။ မူး
 မြစ်လျှမ်းသို့။ လှူကမ်းစွန့်ကြီး။ ပုလဲးသိကုံး။ သတင်းသုံးသား။
 နှလုံးတချ။ နတ်ရွာလုသို့။ ဆုလည်းတောင်းမိ။ အကြောင်းရှိ၍။
 ဇာတိလွှဲးဘောက်။ နတ်ပြည်ရောက်က။ ရွံ့ကြောက်လန့် ပြင်း။
 တုတ်ခွန်သွင်းသား။ လူမင်းပြည်ရွာ။ အောက်ရပ်သာနှင့်။ နတ်
 မှာဘုန်းတန်း။ မနှုန်းနှုန်းတည့်။ လိုင်နန်းကိုးသိန်း။ အပြန်းနည်းပါး။
 ချယ်ပြောက်များလျက်။ ပတ္တမြားဘက်။ တံခါးရွက်လည်း။ ရက်
 ရက်တွန်းငင်။ ကြိုးကြာရှင်သို့။ ထင်ထင်သံရှည်။ တွန်ကျော်မြည်
 လျက်။ အလည်ခပ်သွယ်။ ဝမ်းအင်ကျယ်နှင့်။ ဆန်းကြယ်ကျစ်

လျှစ်။ အိုးပျစ်နံပျား။ သောက်ရေထားလည်း။ ပတ္တမြားလုံးပွတ်။ ရွှေ
ကရွတ်နှင့်။ တွတ်တွတ်ရည်မောင်း။ ရွှေအုပ်ဆောင်းလည်း။ မျက်
ကောင်းစိမံ။ လှည့်ရံလျက်။ အလှိုင်ပြောင်စွာ။ တောင်လက်ျာက။
မျှသာထူးထွေ။ ရှေးမှူးစေမျှ။ အိမ်နေလွင်ကျင်း။ ရွှေပြားခင်းသား။
နန်းတွင်းနန်းပြင်။ မထင်စလှည့်။ ဝန်းကျင်ကြည့်မှု။ လှည့်လသော
လား။ ပတ္တမြားချဉ်း။ တဆင်းတည်းလျှင်။ မည်းမည်းညစ်ကြေး။
ဖွေးဖွေးညစ်လို။ ညိုညိုညစ်လိ။ မရှိစဖူး။ လှဆန်းထူးသား။ ထန်း
လူးသုံးပျား။ ရလစ်ထားလည်း။ ပတ္တမြားတုံ။ ဗိမာန်တုံထက်။
ကြေးမုံရွှေခွက်။ လက်ရရက်လျှင်။ ဘရက်နီလွင်။ သင်တိုင်းဆင်
လျက်။ ရုပ်သွင်ပြာဝင်း။ ခိုခြေဆင်းသို့။ ထုံသင်းကြိုင်နံ။ လှိုင်ကပျံ
တည့်။ လေည့်ဖြည်းဖြည်း။ ခြည်းရရည်းလျှင်။ ရလည်းပေါ်ငုံ။
ရံဘော်ရံလျက်။ လေးကံ့ငြိမ်သက်။ ဆွေကြင်ဘက်နှင့်။ စက်
လည်းအတူ။ ရှန်းရွှန်းဖြူသား။ ပစ္စုရံရည့်။ လုံသည်ညည့်သို့။
လျှည့်လျှည့်ရေသော်။ ကုဇေနှစ်တွက်။ ပျော်ချစ်လျက်တည့်။ စုံ
မက်လွန်ကြင်။ ခပ်မရွှင်မှု။ ပဉ္စင်တူရိယာ။ ငြိမ့်ငြိမ့်သာမျှ။ ခရာ
တဖိုး။ ဆော်ကြနိုးသည်။ ။ ကောင်းကျိုးထူးထူးဆန်းဆန်း
တည်း။

၆၂။ ဟောနည်းကျမ်းလာ။ ဥပမာဖြင့်။ ပွင့်လျှာရည်ငုံ။ ဆု
ကြီးသံ့လျက်။ ဌန်ပျံ့တန်းခိုး။ ကျယ်ဝန်းစိုးသား။ နေမျိုးစော
လောင်း။ နားတော်ညောင်းလော့။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ ကျို
ကုန်အောင်ဝယ်။ ထုပ်ခေါင် ပြည့်ထား။ ထောင်းက စားလည်း။
ရှည်လျားကုန်ပျောက်။ သယောဇောက်သော်။ မလောက်မလုံ။ မ
ကုံသဖြင့်။ ချေးငြါးသင့်လျက်။ လူရှင်ထမင်း။ ခံတွင်းဟလျက်။ နံ
နက်ညဝတ်။ မွတ်ရှားတတ်၏။ မြတ်ထွတ်လှဘိ။ ကျေးဇူး ကျို
လျက်။ ဂတိတည်မှန်။ သီလဝန်နှင့်။ နိဗ္ဗာန်မြိုက်ချမ်း။ ကူးတို့
တွင်း သား။ မြစ်ကမ်း တန်တား။ ရှင်မြတ် အားကို။ မများ
မမြောင်။ အိမ်ထောင်အလျောက်။ တယောကံမတည်း။ ဟင်းချို
နည်းလျက်။ ပစ္စည်းသန့်ကောင်း။ တစလောင်းမျှ။ အကြောင်း

တည်က။နတ်ပြည်ရ၍။ဖြင်မျှပဉ်းလှိုင်။မစားနိုင်သည်။လက်ကိုင်
 လှမ်းညွတ်။ နှိပ်ကဆွတ်သား။ နတ်ပဒေသာ။ နတ်ဩဇာ နှင့်။
 နတ်ရွာနတ်ကျွန်း။ နတ်ရပ် ပန်းလည်း။ ပျံ့မွန်းထောင်း နှစ်။ ပွင့်
 ရောင်ညစ်သည်။ မဖြစ်စဘူး။ ပြူးရရူးတည့်။ တန်ခူးရောက်စ။
 နွေပေါက်ကလျှင်။ ခါချလှုပ်ချွေ။ ရှင်းရှင်းကြွ၍။ ခွံရေမြညွှာ။
 လေပြည်သာက။ ကိန္နရာဗိမ။ ဟန်ယုရနှင့်။ ကလသောထွေ။ ခက်
 ညွန့်ခွေလျက်။ ရွှေရွှေဝင်းဝင်း။ အဆင်းရှုချစ်။ အနှစ်ပြည့်အာ။
 မှည့်ခွံဝါနှင့်။ သိဒါမြစ်ကြီး။ သွယ်ရစ်စီးသည်။ ဝေးနီးပျော်လှ။
 စဲးပေါ်စတွင်။ ဗိမမ္ဗိုးပျံ။ ကျေးဌက်သံနှင့်။ ခြေပံပဉ္စင်။ လူသူသွင်
 သို့။ သံလွင်မြည်ကျော်။ အိမ်ရှင်သော်လည်း။ နာပျော်တို့လွန်း။
 လက်မြှောက်ဖြန်းလျက်။ ကဝန်းကသိ။ ကချင်းဖြို၍။ လည်မှီရင်
 ဘက်။ ရွှင်ကြလျက်တည့်။ ငြိမ်သက်ပင်တိုင်။ ချမ်းရိပ်မြိုင်ထက်
 မဏ္ဍိုင် ထိပ်လယ်။ နှင်းနှိပ်နယ်သား။ စပယ်ပွင့်တုန်း။ သိကြား
 ဘုန်းသို့။ ရှုန်းရှုန်းတိုးပွား။ မိုးတလွှားတွင်။ ပျော်ပါး နှစ်ထောင်း။
 လင်မှီးကောင်းသည်။ ။ ကြည့်ညောင်းမျက်စိမူးမူးတည်း။

၆၁။ ဤသို့လျှင်တည့်။ နတ်တွင်ဟူဖြိုး။ မာတလိလျှင်။
 ဝိဝိအောက်ဆုံး။ အထက်ဖုံးသား။ မိုးလုံးမြီဟွာ။ ဘုံသုံးရွာ၌။ ဘွေ
 ရာဝံစမ်း။ လက်နှင့်လှမ်းသို့။ ခွဲခြမ်းထဲးပ။ သိတတ်လှလျက်။ ဒါန
 ပတိ။ အလှူချသား။ သာဝဏ္ဏိတွင်။ မင်းလှင်လျှင်။ ကျွမ်းဝင်မယ်
 လျှ။ ဆွေနှုမနှင့်။ ချစ်စမပြေ။ ရစ်နှောင်ခွေလျက်။ ရာဘွေပစ္စည်း။
 တကိုယ်တည်းလျှင်။ ဆည်းဆည်းဖူးဖူး။ သူ့ထက်ထူး၍။ ကျေး
 ဇူးပြည့်အန်။ ရှည်ရှည်မှန်သား။ ထေရ်မှန်သဃာ။ အရိယာ၌။ ဆယ်
 ဖြာကုသိုလ်။ ရေစက်ယိုလျက်။ ဗြဟ္မဗိုရ်တတ်။ အမြတ်ဝံပေါင်း။
 သီလကောင်းဖြင့်။ ရွှေကျောင်းရွှေဂူ။ ပြုသူမတန်။ လွန်လေဘနန်း။
 မိုးတခန်းတွင်။ ကျယ်ဝန်း လှိုင်ပုံ။ နေထိုင်တုံသား။ ရိပ်မြို့ ချစ်
 သက်။ ရှေးပျော်ဘက်နှင့်။ ရွှေချက်ရိပ်ဖြူ။ ကြယ်လပြူသို့။ အလှူ
 မကင်း။ သတင်းအာဏာ။ ဤနတ်ရွာ၌။ ချမ်းသာပျံ့ပွား။ လန့်လန့်
 ကြားမှ။ နတ်သားဖြင်ညီး။ နတ်သွီးနှင့်။ မှုတ်တီး ရွှင်ပ။ စံစရဟု။ သိ

ဟရဲးပင်။မင်းကျော်ထင်ကို။ ။သိချင်စိတ်စေးမေးလတုံရှောင်း
အကြောင်းနတ်သားပြန်လကြားတည်း။

ပတ္တမြားဘုံခန်းပြီး၏။

၅။ ဒုတိယဖလိကဝိမာနခန်း။ ၊ ၎င်း ၊ ခန်းကို ပေလာယခံ၍
၆။ တတိယဖလိကဝိမာနခန်း။ ၊ မြုပ်သည်။

၇။ ဝေဠုရိယဝိမာနခန်း။

၆၄။ ဣတိသော ဇေတသံ ကတကမ္မံ အာစိက္ခိတွာ ပူရ
တောရထံပေသေတွာ။အပရံပိဖလိကဝိမာနံဒဿသိ။ တံအနေ
ကကုဋ္ဌါကာရပဋိပဏ္ဍိတံ။လ။နာဟံဇေဝင်္ဂိတံဇာတံဇေဝံသုရုစိတံ။
ပူရေသန္တံသမဘိဇာနာမိဒိဋ္ဌိဝါယဒိဝါသုတော။ ။ဝိတ္ထိဟိမံဝိန္န
တိသုတဒိသ္မာပုစ္ဆာမိတံမာတလိဒေဝသံာရထိ။အယံနမစ္စာကိ
မကံသုသာရယောမောဒတိသဂ္ဂပတ္တာဝိမာနေ။

ထိုသို့ညွှန်းဘိ။မာတလိလျှင်။ နေမိကျော်၌။ ဘုရားညွှန်ကို။
ဗိမာန် နံလျား။ ပတ္တမြားနှင့်။ မြင်မြင်သော တိုင်း။ ရွှေနှင့် ခိုင်း
လည်း။ဆယ်နှိုင်းရည်မွန်။လွန်ကြီးလွန်ကို။ညွှန်ခဲ့တုံလေ။မျက်ရှု
ဖြေမှ။တိမ်ခြေလွှတ်ထွင်း။ ဆင်းကားကုန်းစောက်။မြင်းတင်ကောံ
သား။ခြိမ်းချောက်နှင့်ခတ်။ သိန္ဓောလွှတ်၍။ မတ်မတ်တည့်စွာ။
ရွှေမျက်နှာဝယ်။ရှေးခါသဏ္ဌာန်။ နှစ်ဗိမာန်လျှင်။ မိုးစွန်ထိနီး။ဖန်
သားပြီးလျက်။ညီးညီးထင်ပေါ်။ မြင်လသော်လည်း။ မင်းကျော်
မေးဌား။နတ်သားပြန်ပွက်။ ရှေးဟန်ဘက်တည့်။ သံမြက်ခြေငံ။
ထုံးစံကျင့်နွယ်။အဓိပ္ပာယ်လည်း။နည်းသွယ်တကြောင်း။ သိလေ
ကောင်းစွာ။ တုံညောင်းငုံနေ။ အောက်မေ့ချေလည်း။ ခြွေရွှေမျိုး
ပွား။တပည့်သားကို။သင်ကြားကျမ်းရိုး။ကြာမည်စိုးခဲ့။နတ်မိုးခန်း
ဝါ။နှစ်ဘုံမှာကို။ပေလာချုပ်ချုံး။ ရွှေကြွတ်ဖုံးသို့။ ရုံးပေခဲ့လျက်။

အထက်မှာထုံ၊ နတ်တဘုံလျှင်။ လုံးစုံပြောင်ပြီး။ ကျောက်မျက်ရွှံး
ဖြင့်၊ မိုးထဲတိမ်တွင်း။ လွန်လှမင်းလျက်။ မှန်ကင်းညွန့်ဝါ။ အခန့်
တာသော်။ ယူဇနာသုံးဆယ်။ ကောင်းကင်ကျယ်တွင်။ ဆယ်ပယ်
ကွင်းမ။ လယ်ခင်း မျှသား။ ဌာနခန့်ထား။ မုတ်ထွဋ် ဖျားနှင့်။
ပတ္တမြားမိန့်ကြောင်။ စောင်းတန်းထောင်လျက်။ ရွှေတောင်အဟန်။
နတ်ဗိမာန်ကို။ ။ ပြည့်စုံတုံလေမြင်ပစေတည်း။

၆၅။ စွမ်းအန်လက်ရုံး။ တန်းခိုးမှန်းလျက်။ ဘုန်းလည်း၌
တောဝံ။ မိုးထက်ရောက်၍။ မျက်မှောက်သို့စင်။ အိပ်မက်တွင်မျှ။ မ
ထင်စထောင်း။ ကောင်းကင်ကြောင်းတွင်။ နတ်ကောင်းစည်းစိမ်။
ရိပ်ငြိမ်ကြီးကျယ်။ အံ့ဩဘွယ်ကို။ ဘုန်းကြွယ်နတ်လျှော။ မြင်လ
ဆောက။ မိန်းမောကြည့်နေ။ မေးတုံလေ၏။ သပြေတခန်း။ ဇမ္ဗူ
ကျွန်းတွင်။ ထက်ဝန်းအချာ။ တောင်ခန်းဝါထက်။ သော်တာဆန်း
ရှေ့။ ဝန်းသည့်နေ့တွင်။ ဘူးထွေငါ့ကို။ မြဲမြံလျက်။ မြင့်မိုရ်ရ
ထား။ တင်ဟွာငြားသည်။ သိကြားမတ်တော်။ အိုနတ်ကျော်။ ။
အံ့အော်မိမ့်မည်။ ရှေးမြင်သည်ထက်။ အခြည်အဝါ။ ခြူးကြာညွန့်
ရှက်။ လှမောင်းထွက်လည်း။ အရွက်သေးဖွဲ့။ တူရေးကွဲလျက်။
လက်ဝဲလိပ်လည်။ လကျာဗည်မှု။ ဟန်သည်ကိုယ်ကား။ ကြော
မော့သွားသို့။ သျှောင်ဖျားဆံထုံး။ လုံးစဟန်ပက်။ နွယ်ပင်ရှက်သို့။
ယော်ရှက်လဲးနှင့်။ ချုံထဲပွင့်လျက်။ ထွက်ခွင့် မအား။ ယုံနားချံ
ထွေး။ ကျေးကားငိုလျက်။ စာရယ်အက်သား။ နွယ်ခက်တွန့်တွန့်။
ညွန့်ရရွန့်လျှင်။ မိန့်ပန့်အရတ်။ ဂမုတ်အပေါင်း။ တည့်ရုပ်စောင်း
နှင့်။ ဥဒေါင်းကဝဲ။ ဂဠုန်မဲသော်။ ဆင်းရဲစနိုး။ နဂါးညှိုး၍။ ဝပ်လျှိုး
ပျပ်ပျပ်။ ဝပ်လတုံလေ။ မြီးရိုးခွေလျက်။ အမွေမြင်ယုံ။ ဦးလည်ငုံ
လည်း။ ပုံ့ပုံ့ စုစု။ ဝေဠုရိယ။ တောက်ပတလဲး။ ကြောင်မျက်ရွှံး
တည့်။ ရဲရဲတထွေ။ အခြေနှစ်ချောင်း။ ခေါင်းကားနှစ်မြွှာ။ ကိုယ်
မှာတချ။ ရုပ်တုပီမော။ အနီနှောနှင့်။ ရဲစောပြည့်ရှင်။ ဘိသိက်တင်
သော်။ ပီပြင်ရှုတ်ပြု။ ခရုသင်းစစ်။ လကျာရစ်နှင့်။ ညွန့်သစ်ဖါး
ဖါး။ ပုဏ္ဏားမြေစာ။ ကမ်းဟန်ပါလျက်။ ရတနာပြောင်မွန်။ မျိုး

ဆဒ္ဒန်နှင့်၊ ပုစွန်ရန်စစ်။ ဖြစ်သည်အယောင်။ မိုက်မှောင်နင်းခွါ။
 ဗြိဟ္မာမိုးဖျား။ လွှားလွှားသက်ရုပ်။ တိမ်ပုပ်လှစ်တွန်း။ နေလထွန်း
 လျက်။ လေးကျွန်းအောက်က။ ခုံလောက်မြလည်း။ ချိုကြွနိယံ။ ရွက်
 ကခံလျက်။ တဆံခြည်ပို။ ရေမပိုတည့်။ နဂိုရ်မတ်မတ်။ ပြည်မြတ်
 ပွင့်ညှာ။ သူရာတို့အား။ အောက်လျှိုးသွားလျက်။ ကျားနှင့်ခြင်သို့။
 ဘူးတွေမြေခွေး။ ချစ်လေးတွဲတွဲ။ ဖွဲ့လတုံပြီး။ လိပ်ကြိုးကမ္ဘာ။
 ခေါက်ရှာသမင်။ ရုတ်ရက်ရှင်လျက်။ မိတ်ဝင်ပယံဖြောင့်။ လှူနယ်
 စောင့်လည်း။ ကြောင့်မျက်ရှူးတုံ။ ဆန်းကြယ်ပုံမျှ။ သွယ်ငုံရင့်
 ဘူး။ ထွတ်ထူးလျက်။ မုတ်ဦးလိုင်ကျယ်။ မနှိုင်းဆွယ်တည့်။ လံ
 ဆယ်လုံးပတ်။ ဇောတရသ်မူ။ အထွတ်လည်းဆောင်။ ထက်မိုး
 ခေါင်ဖြင့်။ နေရောင်ဟန့်တား။ အညွန့်ထားလျက်။ ကြိုးမားမြင့်
 ရှည်။ မူးမူးလည်မျှ။ မျက်ခြည်တွန့်တွန့်။ ကျွန်ုပ်လန့်သည်။ ။
 တောင်ညွန့်မြင့်မိရ်ဖျားပြီလော။

၆၆။ ထူးစွာထူးစွာ။ ရူးမူးရှာလျက်။ သန္တာမြဲခဲ။ ပုလဲး
 ရောပြီ။ နှိုးနှောဆံမူ။ အလျှံပြောက်ကျား။ မလျောက်လျားခဲ။ တ
 ပါးဆင်းရုပ်။ ဝင်းဝါချုပ်လျက်။ တိမ်ပုပ်ညစ်လွမ်း။ ရာဟုဖမ်း
 သော်။ မည်းသမ်းသော်တာ။ လမျက်နှာလည်း။ ရံခါညစ်ညူး။ ရှိ
 ဟိဘူး၏။ သွယ်ဖြူးမြင့်ခေါင်။ ရွှေတိတောင်လည်း။ မှောင်နှင့်ထိ
 သော်။ ညစ်ကျိုလည်းကောင်း။ ခပ်မမောင်းတည့်။ တကြောင်း
 တည်းဘက်။ တဆင်းနက်ဖြင့်။ အောက်ထက်ဆိုင်မိ။ ဝေဠုရိကား
 ရှိစခဲးလျက်။ မိုးထဲးဝှက်သို့။ နံက်သေးပွဲး။ နှင်းရိပ်ဘွဲ့လည်း။ ရှောင်
 လွှဲး လေတတ်။ မိုးမစွတ် တည့်။ နတ်မြတ် ဘုန်းနှင့်။ နှိုင်းနှိုင်းချင့်
 သော်။ ယခင်မတူ။ ငတို့လူလည်း။ မျက်ဖြူပြောင်းပြန်။ မျက်ဆံလုံ
 လော။ သဘောစမ်းမိ။ မြင်ကသိ၏။ ဇာတိထူးလတ်။ ရူးမူးတတ်
 သါး။ ရံပတ်ဝန်းဖြူ။ ဘုံနန်းမတွင်။ ရွှင်ပျူကြင်မေါင်။ နေခြည်ရောင်
 သို့။ စိုးဆောင်နန်းပိုင်။ လှိုင်လည်းတယောင်။ နောက်လည်းသား
 တော်။ နောင်သော်မြေးဘက်။ ဆက်လက်မြစ်ကောင်း။ အနွယ်
 လောင်းလျက်။ ရွှေဘောင်းသွယ်ညွန့်။ တန့်ကစီနှစ်။ ဘွဲ့သင်္ဂျစ်

နှင်းသရစ်တူလှယ်၊ များ၍ညသွယ်သား၊ စလွယ်ရိုးနီ၊ ရွှေကြိုးသိ
မှ၊ တညီသင့်ထား၊ လှတင့်ခြားလျက်၊ ကိုးပါးမျက်မြတ်၊ နဝရတ်
တိ၊ ရောင်ချင်းထိ၍၊ ငြိလတုံတုံ၊ အာရုံယောဘွယ်၊ စိမြှောင်ချယ်
သား၊ အလယ်တလျှောက်၊ ကျေးဌက်သောက်မျှ၊ မောက်မောက်
လွေ့လွေ့။ ထောင်ကွေ့ပွတ်ခြင်း၊ မုန်ညင်းဆမ်းလျက်၊ ရှမ်း
ရှမ်းရောင်တောက်၊ ရှုမစောက်က၊ လက်ကောက် ထပ်ထပ်။
လက်စွပ်ကြာခံ၊ မျက်ကျောက်စံလည်း၊ ရောင်လျှံ တွတ်တွတ်။
မင်းသာဝတ်၍၊ ရုပ်နတ်ရှင်စွာ၊ ခပ်ဝင်းဝါသား၊ ကမ္ဘာလည်ည
လုံ၊ ရင့်ရည်တုံလျက်၊ ရွှေစုံနတ်ရက်၊ သင်တိုင်းထက်ဝယ်၊ ချယ်
ကွက်လိပ်ပူး၊ မျက်အိမ်ထူးလျက်၊ နဖူးလည်ရင်း၊ လျှပ်ခြည်သွင်း
မျှ၊ ဝင်းလစေမှု၊ ရွက်ထီးဖြူနှင့်၊ သရေ လည်မှာ၊ တန်ဆာချစ်
ဘွယ်၊ ဘရက် သွယ်နှင့်၊ စံပယ်တင့်မြတ်၊ လွတ်ကြီးလွတ်မျှ၊
မျက်မှတ်တင်တင်၊ ကျွန်ုပ်မြင်သည်။ ။ သည်လျှင်နတ်သိကြား
ပြီလော။

၆၅။ ရှစ်ထောင့်ရှစ်ထောင့်၊ ဖြောင့်ရရောင်လျှင်၊ စိမြှောင့်
မျက်တိ၊ သိန်းသန်းရှိသား၊ မိုးထိလိုင်ခေါင်း၊ သည်တိုင်ပေါင်းနှင့်။
ရုပ်စောင်းရုပ်တည့်၊ သကျည့် ထောင့်ယွန်း၊ ပဏ္ဍင်ဝန်းထက်၊
ကြဌန်းတိုင်ဆီ၊ နောက်ခိုင်းမှီလျက်၊ ရောင်နီချစ်ချစ်၊ နေတက်သစီ
သို့၊ လျှပ်စစ်ခေါင်နွယ်၊ သွားရောင်ချယ်လျက်၊ ကျင်စွယ်မတ်
ဆိတ်၊ မည်းမြိတ်မတ်နား၊ သားရားတည့်၊ မေးပါး အာစပ်။
ကြာပွင့် ချပ်သို့၊ နှုတ်နှုတ်ရောင်၊ မေ့ မေ့ထောင် လျက်၊ မျက်
တောင်ခပ်တည့်၊ ခံသို့မည်၍၊ မျှော်ကြည့်မလှုပ်၊ စောင့်ချုပ်ထိုင်
နေ၊ ဣန္ဒြေနှင့်၊ သံခြေမိန့်ဆို၊ ပျံ့ပျံ့ချိုမျှ၊ ကြာညိုဝတ်ပန်း၊ လိမ်း
ဖျော်ဖျန်းလျက်၊ ထွေဆန်းဝတ်ရည်၊ ရွှေလည်ကျင်းကျင်း၊ နား
ရင်းနားခွက်၊ မျက်နက်မျက်ဖြူ၊ ငါနတ်ဟူသို့၊ ကြိုဆူမထင်၊ ရွှေ
ရင်ကားကား၊ ကျောသားလုံးထွက်၊ ပခုံးထက်လည်း၊ ရိုးဆက်
မစေ့၊ ကြပတော့သို့၊ မြွေမြွေရေကြောင်း၊ မောင်းနှင့်လက်ရုံး၊ သ
လုံးဆစ်ဖု၊ တခုမထင်၊ သွေးရှင်နှုန့်၊ ရွှေကိုပြုသို့၊ ရုပ်တုပီပြင်၊ ဟူ

စချင်တည့်။ သွေးရှင်တက်သက်။ အောက်ထက်မြင်မြော်။ ဆယ်
 ထွေနှိုင်းချတ်။ တိုင်း မယုတ်နှင့်။ ဂါရုတ် ပြည့်အောင်။ လုံးရပ်
 ဆောင်သား။ ကိုယ်ရောင်ထွန်းလတ်။ မွန်းမတ်မတ်သို့။ ကြီးမြတ်
 အားခွန်။ ပြင်းထန်တန်းခိုး။ ဘုန်းရိပ်မိုးလျက်။ ရန်ညှိုးရန်ဘက်။ မ
 ထွက်တစုံ။ အံ့လည်းအံ့ညီ။ နတ်ဒီဒီလျှင်။ နုရီလျှောက်ဆို။ ဗဟိုဌ
 ခေါင်းလောင်း။ ကြေးနောင်းစည်ပတ်။ လက်ခတ်မြှောက်တင်။
 သံလွင်ခွက်ခွင်း။ အေးအန်ချင်းနှင့်။ စောင်းညှင်းမှုတ်တီး။ နာမပြီး
 လျှင်။ ဝေးနီးဝန်းရံ။ သဘင်ခံ၏။ လှစံမိုးသူ။ ရှုပနိကယ်။ ဆွဲခြောက်
 ရွယ်သား။ ကိုးသွယ်လျှခြည်း။ ဖြင်ပေါ်ပည်းတွင်။ စုလည်းရွှေငုံ။
 နောင်နှင့်ကြိုက။ စုပုံခန်းဝါ။ နန်းတောင်ညာဖြင့်။ လက်ျာအုံးချ။
 သက်လုံးစုသား။ ပြင်နုဆုံဆုံ။ နောင်ချစ်ထုံလည်း။ ကုံကုံငြိမ်
 သက်။ သဘင်ထွက်က။ အိမ်ထက်ရွှေချ။ ပစ္စ။ ရွှေသွယ်။ မျက်တိ
 ချယ်လျက်။ မန်ကြယ်တံဆိပ်။ ရွှေလိပ် စည်ပေါင်း။ နားခောင်း
 လက်ကောက်။ စံမြောက် ရည်လေး။ ရိပ်ရိပ်ပြေးမှ။ ဖွေး ဖွေး
 လက်လက်။ ညောင်ရွက်လူးလာ။ ကံမွှာကာလျက်။ ညီလာဝန်း
 ပြည့်။ မှည့်မှည့် ရွှမ်း ရွှမ်း။ မင်းခမ်းမင်းနား။ စည်ကဲထားလျှင်။ ပျံ
 ရှားထောင်းထောင်း။ ဘယောင်းနံ့သိ။ ကြိုင်ပျံ့စွဲနှင့်။ ညီပြာလဲ့လဲ့။
 မွဲမျှမစွန်း။ ရွှေညှင်းဖြန်းလျက်။ ထက်ဝန်းပြောင်ပြောင်။ လောင်
 လလိလိ။ ကိုယ်လုံးငြိက။ မျက်စိမျှော်ရှာ။ မွဲကိုသာလျှင်။ ဘယ်
 ညာမထွဋ်။ မိန်းမူးကြည့်တိ။ တဉ်တည့်ဖြောင့်ဖြောင့်။ ဂတိစောင့်
 လျက်။ နတ်မောင့်ကြင်ရာ။ လှမောစွာသည်။ ။ သူဇာမိဘုရား
 ပြီလော။

၆၈။ ဤသို့ဟူ၍။ ပြည်သူမျက်ရှု။ စောနတ်တု ကား။
 ဝေဠုရိယာ။ ကြောင်မျက်သာလျှင်။ ယူဇနာကျယ်ပြော။ မိုးလယ်
 ကြောတွင်။ ပေါ်ပေါ်လတ်ည်။ ပြည့်နိုးသည်ကို။ မျက်ရည်နောက်
 နောက်။ မြင်လတ်မြောက်က။ လွှဲဘောက်ကြမ္မာ။ လူ့ပြည် ကွာ
 သော်။ ငါလည်းသို့လျှင်။ မျိုးလွန်းကြင်နှင့်။ ပဉ္စင်ရိုက်မြည်။ စံရ
 မည်ကို။ ကြံစဉ်ဝမ်းက။ ထင်မောထွ၏။ ဒါနပေါင်းစုံ။ ဂူကျောင်း

ရုံမျှသုံးပုံကျမ်းတတ်။ ဘယ့်သူမြတ်၌။ ကြည်ညွတ်လှဘိ။ တော်
လေမိ၍။ တောင်ရှိဟူတန်။ ဝေဇယန် နှင့်။ ပန်းမန် သစ်သီး။
ဖြင်ညီးမှည့်ရှမ်း။ မြကန်ချမ်းလျက်။ ချစ်ဝမ်းသာမြူး။ ကေကျူး
လျှင်။ ဟူးဟူးလောင်ဆူ။ အရှိန်ပူမျှ။ ရွက်ဖြူတိုင်မြောက်။ ပြိုင်
ကာဆောက်လျက်။ နှစ်ယောက် ဘော်နည်း။ ပျော်ရာပည်းမျှ။
တစည်းတပေါင်း။ သောင်းသောင်းရံခွေ။ စံရလေဟု။ ရာဇေဓိ
စစ်။ ကျိုးပြစ်မြင်ထောက်။ ရှေ့နေခံမျှော်တွင်း။ ခွဲစိတ်ခြမ်းသား။
မှုထမ်းဝန်ချီ။ မာတလိကို။ ။ နေမိမင်းမြတ်မေးတုံလတ်တည်း။

၆၆။ တဿပုဇ္ဈောဗျာကာသိ။ မာတလိဒေဝသာရထိ။ ပိ
ပါကံပုညကမ္မာနံ။ ဇာနိအက္ခာသိဇာနတော။ လ။ စတုဒ္ဒသိပဉ္စဒ
သိ။ ယာဝပက္ခဿအဋ္ဌပိ။ ပါဒိုဟာရိယပက္ခဉ္စ။ အဋ္ဌင်္ဂါသုသမာ
ဟိတံ။ ဥပေါသထံဥပဝသိ။ သဒါသိလေသုသံဝုတော။ သံယမာ
သံဝိဘာဂါစ။ သောဝိမာနသ္မိံ မောဒတိ။

ထိုသို့မင်းမြတ်။ မေးတုံလတ်သော်။ မိုးနတ်သိကုံ။ ပြန်လတ်
တုံ၏။ ပိုက်ခြုံဝန်းလည်။ ရွှေနန်းတည်လျက်။ ရွာပြည်ချမ်းငြိမ်း။
တုတ်ခွန်သိမ်းသား။ ပြည့်ရှိမ်းမာန်တက်။ မင်းတို့ထက်လည်း။
ကျက်ကျက်ထစ်ထစ်။ စက်မှန်ပစ်သို့။ နှစ်ဆစ်မပြန်။ တန်းခိုးအန်
ကြောင့်။ နင်းထွန်ထုပ်ထွေး။ မှည့်ပုပ်ဆွေးမျှ။ စာရေးကျွန်ခုံ။ လွန်
ကြောက်ရွံ့တိ။ နိုင်ငံကျယ်ပြား။ ရှည်သောအားတည့်။ စွန်းနား
ဖျက်ဖြန်း။ မျက်လိုမုန်းလည်း။ ဘုန်းသာဆို ပိတ်။ ရန်တင်းတိတ်
သည်။ ဘိသိက်ခံဆွတ်။ စောရန်သတ်။ ။ တမွတ်မင်းကျော်။
မေးတုံ သော်လျှင်။ လှစ်ဘော် ကြောင်းခြင်း။ ရွှေနား သွင်းအံ့။
လောင်းမင်းစိပ်စိပ်။ ဝမ်းတော်သိပ်လေ့။ နင်းနှိပ်ဘဝင်။ ဖြဟွာ
သက်ကား။ အဆက်နောင်လာ။ ယခေါင်ကြာသား။ နတ်ရွာထွန်း
စ။ နေဝန်းပလျက်။ လလည်းနောက်လိုက်။ မှောင်ရိပ်မိုက်တွင်။
တိမ်တိုက်နင်းဖဲ့။ ဝင်းဝင်းချဲ့လျက်။ ကြံ့အတိသာ။ ပေါ်လတ်ရာ
၌။ ဘုံသာပေါ်ထွန်း။ ထိုမျှနန်းတွင်။ လိုင်နန်းကြယ်ဆို။ မြင့်မိုရ်
တောင်လွှဲ။ ကြောင်မျက်ခွဲဖြင့်။ ယဉ်နွဲ့စံပျော်။ မိမာန်ကျော်

ထက်။ ရှေ့တော်တည့်ဆီ။ ကြည့်အင်ညီသား။ သိရိမျက်ခြည်။
ဤနတ်သည်ကား။ ရေကြည်စီးဖြာ။ တောင်နံ့သာလည်း။ လက်ျာ
ရံဆီး။ တပြည်ထီးဖြင့်။ ဝေးနီးမှီရာ။ မိမိလာဟု။ မည်သာဆိုကြ။
နဂိုရ်မ၌။ မိဘ မျိုး ဆွေ။ မွေးချက် ကြွေလျက်။ သန္ဓေ စွဲစွဲ။
ပစ္စည်း ခဲးမျှ။ ဆင်းရဲ သားစပ်။ ဖြစ်လတ် သရော်။ ရွှင်ဘွယ်
မြော်လည်း။ မနော်စိတ်တိုင်း။ စိုးရိမ်မှိုင်းသည်။ ။ နေ့တိုင်း
ပြုပြုငြင်ငြင်တည်း။

၇၀။ ပြုငြင်ထွက်။ ဆင်းရဲထိလျက်။ ကြံမိလေထွန်။ ရေ
တွင် သွန်သော်။ တဖန်လုံ့လ။ ကျုံးမရသို့။ သောကညှဉ်းဆိုး။
ကြောင့်ကြမျိုးကို။ ကောင်းကျိုးပေးနောင်။ ဝေးလေအောင်ဟု။ မဲ့
မောင်ဝမ်းက။ ကြိမ်းသံပလျက်။ ချင်းတပြန်ဟန်။ ထုံးနည်းညွှန်မှု။
ရန်အပုံတွင်။ ချုံချုံဝင်၍။ သံရှင်ချွတ်နုတ်။ ဦးလည်ချတ်သား။ မည်
ထုတ်စွမ်းခက်။ သူရဲထက်လည်း။ အိမ်နက်မဲ့ဘဲ။ ဝမ်းစာခွဲ
လျက်။ စွန့်ကြီးပေးလွှတ်။ ယောကျ်ားမြတ်ကား။ ပတ်ပတ်ဘွေရှာ။
ရခဲးစွာနှင့်။ သဒ္ဓါစေ့ပေါက်။ ဤတယောက်လျှင်။ မင်းမြောက်
တန်ဆာ။ ပြည်ရွာဗိုလ်လူ။ ထီးဖြူသံလျှင်း။ ဆင်မြင်းလိုပြည့်။ ရ
မည့်အကြောင်း။ အိပ်မက်ကောင်းသို့။ ကျည်းမြောင်းစွာငြား။ စီး
ပွားနောင်ခန့်။ စိတ်ပြန့်ပြန့်လျှင်။ ကောင်းညွန့်တိတ်ထုံ။ ယုံသဒိဒိ။
အင်္ဂါလက်တို။ တဘက်ယိုနှင့်။ ကိုယ်၏ဖြစ်လား။ ဆင်းရဲသား
လျက်။ တန်တားရေတွင်း။ ဇရပ်ကျင်းနှင့်။ ထမင်းသင်ပုတ်။ မျက်
သုတ်ပုဝါ။ ဆယ်ပြာပန်းခက်။ ဦးစွန်းရွက်နှင့်။ လက်ဘက်ကွမ်း
စည်း။ နည်းနည်းများများ။ သဘန်းခါးဌေး။ ခရမ်းကျွေးတို့။ မျှို
လေးမြန်ရှား။ လျှာခြောက်ပါးဖြင့်။ တောလားဆွတ်ယူ။ တပူတ
ချောင်း။ ထင်းရောင်းတခြမ်း။ ပဲနှမ်းရောပြောက်။ လက်ကောက်
မုန့်လွှာ။ သကာထန်းလျက်။ တမျက်မျိုးရေ။ ကြိမ်ခွေတသွယ်။
သက်ငယ် တပျစ်။ ဝါး တဆစ်က။ မပစ် ခေါက် ရက်။ အလှူ
ထက်လည်း။ ဂုဏ်နက်ပြည့်လွန်း။ ကျေးဇူးထွန်းသား။ ရဟန္တာမွန်။
ပုဂ္ဂိုလ်သန်၌။ ချသွန်ရေစက်။ ဆုပနက်၏။ အိုးခွက်ခံစောက်။ စ

စက်ပေါက်သို့။ မလောကမလုံ။ ကြိမိတုံလျက်။ နှုတ်ငုံခြသယ်။
 တောင်ပို့နှယ်လျှင်။ ကုန်စယ်လုပ်သင့်။ လယ်နက်ချင့်၍။ နင့်လမူ
 ကား။ နှစ်သို့ခြားလျက်။ တပါးလက်လွတ်။ ပိဏ္ဍပါတ်ဖြင့်။ ရည်
 ညွတ်ဆွမ်းပန်း။ သင်္ကန်းသပိတ်။ ပရိက္ခရာ။ ကမ္မလာဒနံ။ ပိတ်ဖုံး
 ဖွေးဖွေး။ တောင်ဝေးလက်ကိုင်။ ကပ်ဖထိုင်နှင့်။ ခရိုင်ပဲခွပ်။ ဘိနပ်
 တပင်း။ အပ်မကြွင်း လျှင်။ လှူခြင်း ဒါန။ ကျင့် သီလတုံ။ စိတ်
 ကြွယ်၍မြတ်။ ရည်တုံလတ်၍။ ပဉ္စဒသိ။ လက်ချီလေးတွဲ။ ရှေးက
 ဘွဲ့သား။ နှစ်ဆဲ့လေးလုံး။ ဥပုသ်သုံးလျက်။ နှလုံး ရှန်း ရှန်း။ လဆန်း
 လဆုတ်။ နှုတ်မင်္ဂလာ။ အင်ရှစ်ဖြာ၌။ သမ္မာသင်္ကပ်။ စောင့်ကြပ်ပုံ
 ကူ။ စွန့်ကြီးဟူသား။ အလှူဆယ်မည်။ တံချ။ ရည်နှင့်။ နတ်ပြည်ဘုံ
 ကြီး။ အမြိုက်သီးကို။ လက်နီးရမှတ်။ မြေကဆွတ်၍။ ပြာသာဒ်နန်း
 ဆောင်။ မိန်းမူးယောင်မျှ။ မိုးခေါင်ထက်ပြည့်။ စံရတနာသည့်။ ။
 ကွမ်းတည့်ကြမ္မာစီရင်တည်း။

၇၁။ အထွေအထွေ။ ခွဲဝေဆိုချိမ့်။ နားတော်စိမ့်လော့။
 နက်တိမ့်ထဲး၌။ နှိုက်နှိုးလျှမ်းလျက်။ စူးစမ်းခြင်းရာ။ သူလိမ္မာ
 ဖြင့်။ ခန္ဓာအာယု။ လူ့အသက်ကား။ လည်ထက်ထားသို့။ မြက်
 ဖျားနှင်းကြွေ။ ကမ်းခြေရောက်မိ။ ဝဲနှင့်ထိသား။ မြစ်ရိမြင့်သွယ်။
 သစ်ပင်နှယ်လျှင်။ ဝန်းကျယ်နှံ့ပြ။ တရားတစင်း။ လက်နက်
 သွင်းသား။ မင်းလျှင်လည်းဖြစ်။ သေမင်းစစ်ကို။ မထွက်နိုင်ချေ။
 ကိုယ်သက်သေက။ လေပွေခပ်သွင်။ အင်ကြင်းပင်သို့။ ကလင်
 ကတ။ ဖြင်မျှရှိရစ်။ မြေးမြစ်မြိတ်စွန့်။ ကြေးကျွန်တထူး။ သားဦး
 သားထွေး။ ပြည့်မျှဝေးလျက်။ သူဌေးသူကြွယ်။ ကိုကယ်ညှိုးညှာ။
 မျိုးလေးဖြာတို့။ ဥစ္စာမာန်ကြောင့်။ တရောင့်ရောင့်လျှင်။ နေသောင့်
 နေသာ။ ဇရာမရဏ။ ယက္ခစွယ်ဖြူး။ တောဘိလူးကို။ ကျေးဇူးသိ
 တတ်။ ဆွေမျိုးမှတ်၍။ ဝတ်ဝတ်စားစား။ ပျော်ပါးနေဟန်။ ဘယ်
 မေ့ကျန်အံ့။ မျိုးမွန်နှစ်ဆွေ။ ကြံစထွေဖြင့်။ စာပေသင်ခြင်း။ သ
 တင်းသုံးမြွေ။ ရသေ့ရဟန်း။ ခင်ပွန်းမိတ်ဖြစ်။ သားနှယ်ချစ်လျက်။
 ဘက်ထစ်မြဲခ။ ဆုံးမနာလို။ ခြေရင်းခို၍။ ကုသိုလ် ကောင်းမှု။

အကြောင်းပြုသော်။ ဝေဠုရိယ။ ဘုံခန်းမထက်။ ပေါက်ပြကြား
တင်။ အိမ်ရှင်ရိုက်ကြိုး။ အိုင်သမီးသို့။ ပြီးပြီးအင်မြိုက်။ ပဉ္စင်ရိုက်
လျက်။ လိုက်လိုက်တင့်ခေါင်။ ဝတ်စားရောင်လည်း။ လောင်လ
ဘနန်း။ တောက်ပထွန်းသည်။ ။ ကျယ်ဝန်းမိုးရပ်တခွင်တည်း။

၇၂။ ဤသို့ဟူ၍။ ဇမ္ဗူဝန်းချုပ်။ အုပ်လတံ့ပြီး။ ဘုန်းတော်
ကြီးသား။ စောထီးရန်နင်း။ နေမိမင်းကို။ သတင်းသုံးသား။ နှလုံး
တချောင်း။ ကောင်းသားအမှု။ အလှူပြုလည်း။ ဝတ္ထုပစ္စည်း။ သန့်
စွာဆည်းလျက်။ မယ်နည်းလင်ဘွား။ ပုညအားဖြင့်။ ထင်ရှားနတ်
ရွာ။ ဖြစ်တုံလာဟု။ ။ ကြောင်းချာစေ့ရေပြန်တုံလေတည်း။

ဝေဠုရိယဝိမာနခန်းပြီး၏။

၈။ ကဗ္ဗနဝိမာနခန်း။

၇၃။ အထဿပူရတောရထံ ပေသေတွာ။ ပါလသူရိယ
သနိဘိကနကဝိမာနံ ဒေသေတွာ။ တတ္ထနိသိန္ဓောဒေဝပုတ္တဿ
သမ္ပတ္တိပုဋ္ဌော ဣတရောပိဿ အာစိက္ခိ။ ။ ယထာဥဒယအာ
ဒိစ္စောဟောတိလောဟိတကောမဟာတထူပမံဣဒံဗျမ္ဘံ။ ဇာတရူ
ပဿနိဋ္ဌိတံ။ ။ ဝိတ္ထိဟိမံဝိန္ဒတိသုတဒိသွာ။ ပုစ္ဆာမိတံမာတလိ
ဒေဝဿာရထိ။ အယံနုပစ္စာကိံသာဓု။ လ။ ဝိမာနသ္မိံ မောဒတိ။ ။

ထိုရောအခါ။ ဘုန်းပညာနှင့်။ ပြည်ရွာသိမ်းခဲ့။ လက်နက်ဖွဲ့
လျက်။ ရုပ်သွန်တုတ်။ ရန်လုံးချတ်က။ သမုဒ္ဒရာ၏။ မြစ်လျှင်အ
ခြား။ နိုင်ငံထားသား။ ထိပ်ဖျားမှန်ကူ။ စောတဆူကို။ တိမ်ဖြူရိပ်
ပြာ။ သူမိမ်းရွာတွင်။ ကြည့်ကာမျက်စိ။ ညောင်းလိလိနှင့်။ ရှိပေခဲ့
နိုး။ ငါလည်းဦးစွာ။ နေမျိုးရဲကျော်။ ရှုစပျော်လည်း။ ကြာတော်
မူခဲ့။ တင့်တယ်။ တွဲ တွဲ လေးသိပ်။ နှိပ်နှိပ်လည်းကောင်း။ မြင်းဆက်
ညောင်းခဲ့။ နှစ်ထောင်းရွှင်မြူး။ သည့်ထက်ထူး၍။ ရန်သူရှင်စော။
မြင်မိမ့်မောဟု။ ဖြန်းတောနှင်ခတ်။ သိန္ဓောလွှတ်လျက်။ မတ်မတ်

ရွှေဆောင်၊ မိုးလယ်ခေါင်ဖြင့်။ ရွှေတောင်သဏ္ဌာန်။ ကျလျှင်ချွန်
 သို့။ နင်းထွန်ကွန့်ခြေ။ နှင်တုံလေသော်။ ရွှေသတိပက်။ အောက်
 ထက်ခန်းဝါ။ ဆန်းကြယ်စွာသား။ ဘုံသံခန်းမ။ ညွှန်းလတ်ပြက။
 ရှင်ပျစ်တ်လန်း။ ဘိသိက်သွန်းသို့။ ကြဌန်းထွတ်ထား။ မင်းမြတ်
 ပျားလျှင်။ ဝန်းလျားခန့်ချုံး။ မျက်စိဆုံးမျှ။ နှလုံးဩဇာလဲ။ မြင်ပြီး
 ရဲမှ။ နက်နဲကြံတွေး။ ဂြောင့်အတူ။ မေးမြူအလို။ ကြားလတ်ဆို၏။
 ကုသိုလ်ကောင်းမှု။ တောင်းသဆုနှင့်။ သာဓုခေါ်ဟစ်။ သူတော်
 စစ်လျှင်။ ဖြစ်ထွဋ် လေပင်။ သူ့ကိုမြင်သော်။ ငါ့တွင်ဖြစ်ပည်း။
 အင်ပစ္စည်းကို။ ဆွေနည်းမောင်မင်း။ အကုန်ကျင်း၍။ ။ ဂှင်းဂှင်း
 စွန့်ပေတော့မည်တည်း။

၇၄။ စကြာဝဠာ။ ကျယ်စွာဝန်းလျား။ လှူပြည်သွား၍။
 သိကြားလူယောင်။ အမှုဆောင်လည်း။ ရွှေတောင်နဂါး။ ထားခဲ့
 သိုက။ မြင့်မိုရ်မဏ္ဍိုင်။ မောင်သာ ပိုင်လျက်။ ကြံ့ခိုင်ပြီးကျည်။
 နတ်သားရည်တွင်။ ကြံ့စည်နှုတ်မြန်။ စွမ်းအားအန်နှင့်။ ငြိမ်းသန်
 ကျေးကြီး။ မင်းထံနီးသည်။ ရေးကြီးမြင်သိ။ မာတလိ။ ။ တောင်
 ရှိမက။ ထွန်းဝင်းပလျက်။ ထွက်စခြည်ဖြင့်။ ရောင်ခြည်သွင်သို့။
 မြင်လည်းမရဲ။ အံ့အဲးတုံတုံ။ ဤနတ်ဘုံကား။ လူကြိုလူဆူ။ နှစ်ပါး
 သူလျှင်။ မတူကြဘဲ။ ဆင်းဝါကွဲးသို့။ နတ်ပွဲစည်နှက်။ ဂြောင့်ပျား
 ထက်လည်း။ စုံမက်ခန့်ကျုံး။ သည်လွတ်ဆုံးတည့်။ မိုးလုံးပြောင်
 ပြောင်။ လောင်တို့ရှာခုံ။ လျှံဝါညွှံစိမ့်။ ပတ်လွှံ ထီးတိုင်း။ အုံ့က
 မှိုင်းလျှင်။ မုန်တိုင်းလေပြင်း။ နှင်းနှင့်မြူကြေး။ ပင့်ကူမြှေးလည်း။
 တွေးတွေးမဖြစ်။ ညစ်ညစ်နွမ်းလို။ မည်းသမ်းညိုဟု။ မဆိုရပြင်။
 ထွမ်းပင်ဝယ်။ ရှင်ရှင်တက်လျှမ်း။ နေခြည်သမ်းသော်။ ရှမ်း
 လည်းရှမ်းတည့်။ ရွှေရွှေမှည့်သို့။ ကြည့်လည်းမငြီး။ ငါစောထီး
 ကို။ သက်ကြီးတံဖို။ အံ့စေလို၍။ တကိုယ်ချစ်ကြည်။ ပြလတ်
 သည်ဖြင့်။ ရွှေရည်သွန်းပုံ။ နန်းနိတုံကို။ စေ့စုံပြင်ပ။ မြင်လတ်က
 လျှင်။ ရှင်ပျဉ္ဇတ်ပျော။ ပြတ်မိန်းမော၏။ ကျယ်ပြောမိုးခေါင်။
 ဤနတ်မောင်သို့။ မြန်ဘောင်အဝှန်း။ ကျွန်းလုံးလန့်သား။ ရည်သို့

နှုတ်ချိုး။ ငါမင်းစိုးလည်း။ ကောင်းရိုးအင်စုံ။ ချစ်ရိပ်မြို့လျက်။ ရွှေငုံ
ရွက်စည်း။ ပေါ်ကတည်းက။ ခေါက်နည်းခေါက်တင်။ နောင်သာ
ကြင်သား။ ပြာစင်ညက်ဖြူ။ ဆွေကြင်သူနှင့်။ အတူနှစ်ထောင်း။
ပျော်ရကြောင်းကို။ ဖုန်းတောင်းအများ။ ပုဏ္ဏားစင်ကြီ။ စိမ်းခွံပ
တီ ။ ထော်ဏီကြန်တန်။ သုတ္တန်ပင်ကာ။ ကျည်းခဝါနှင့်။ အောအာ
ခုံစင်။ ကချင်ကသည်း။ မျက်နှာမည်းတို့။ သက်ကျည်းစည်တိုင်း။
သူရိုင်းသူပဲ့။ နဖွဲ့သူထောင်။ ပလောင်လဝ။ မန္တပွနှင့်။ မက္ခရာသီ။
ဝေခိုတို့။ ဇော်ဂီသထုံ။ ပြုမြို့လမြင်။ ကရင်ခန့်။ လဟုသက်ရွာ။
သက်သာကန်ရမ်း။ ရွှမ်းနှင့်ကန်စက်။ လဟက်လဟော။ ဆည်
ကျောက်ရေထွက်။ သရက်ရေသီး။ အပြီးပြီးလျှင်။ ဝေးနီးမရှား။
ရောက်လာငြားလည်း။ တံခါးကျစ်ကျစ်။ သံကောက်လှစ်လျက်။
ပြစ်ပြစ်ရုံးပြု။ လုံလုံရုချ်။ ကောင်းမှုကိုချည်း။ တမှတ်တည်းလျှင်။
ဖြင်ပည်းငါ့တွင်။ ထည်းသာတင်၍။ မြေပြင်တင်းကျမ်း။ သာ ရှင်
ဝမ်းဖြင့်။ ။ ပေးကမ်းဖြန့်ပေတော့မည်တည်း။

၇၅။ ခပ်သိမ်းခြင်းရာ။ လေးမျက်နှာမှ။ လေးဖြာမျိုးမည်။
မိုးမမည်၍။ မိုးရည်မစွတ်။ မိုးကြောင့်မွတ်လျက်။ ဥပဒ်ဘေးတိ။
ဒုက္ခရှိမှု။ မြင်သိနို့ပတ်။ ပစ္စုန်နတ်တည့်။ လက်လွတ်တောင်သူ။
မောင်တမူကား။ လူရဟန်းက။ ထက်ဝန်းစ၍။ ကိစ္စမြင်ထွေပြီး
လျှင်းစေက။ လူ့ပြေမှုကို။ သိကြားယုံသည်။ အင်စုံညီလွန်း။ မိတ်
ခင်ပွန်း။ ။ ထက်ဝန်းကျယ်လပ်။ မိုးလယ်ရပ်တွင်။ ကွပ်ညွပ်
နတ်မင်း။ ထီးတစင်းနှင့်။ ဆင်မြင်းရထား။ လေးလွှားကာစွဲ။ သူရဲ
စစ်ဆင်။ တို့မင်းတွင်တို့။ ကောင်းကင်ဆိုပိတ်။ ပဉ်းမွမ်းညိတ်မျှ။
မိတ်က ရှင် ရှင်။ နတ်အင်ခွင်ကို။ မြင်လပြီးတုံ။ ရှားကျိုးပုံသို့။ ရွှေဘုံ
ခြင်းခြင်း။ ရွှေဘုံချင်းတွင်။ ထွန်းဝင်းကဲးဝှန်း။ သည်လျှင်လွန်၏။ အ
ဟန်သော်ကား။ မိုးသိကြားနှင့်။ တူသားတော်စုံ။ ကြည့်မျှော်နို့
လည်း။ မအံ့နိုင်ဘူး။ မိန်းမိုင်းမူးစွာ။ ကျေးဇူးသခင်။ ငါ့ကိုကြင်သား။
ကျမ်းဝင် မြောက်သား။ ရင်ခွင်ထား၍။ ပျော်ပါးရှင်ပျ။ မမြင်ရ
တည့်။ ဒေဝသမ္ပတ်။ စည်းစိမ်မြတ်ကား။ စွတ်စွတ်စွေးစွေး။ တွေး

တွေးရည်လောင်း။ တမောင်းမောင်းလျှင်။ ရုပ်စောင်းရေးနှိပ်။ ရွှေ
 တံဆိပ်နှင့်။ ဖက်လိပ်ခံနစ်။ စောင်းတန်းထစ်လည်း။ အဆစ်ကိုးရာ။
 ရွှေပင်သာလျှင်။ နီလာမြဲခဲ။ မရောပဲးတည့်။ မိုထဲး ပြောင်းမှုတ်။
 မောင်းမောင်းချတ်လည်း။ ဆုတ်ပချေလျက်။ ကြိမ်ရာချက်သား။
 တက်သက် ဖြဲခိုင်။ ကျင်ဖု တိုင်က။ စွဲးကိုင် လုံးလုံး။ ရွှေလက်
 သုံးနှင့်။ ရွှေကုံးရှင်ပျို့။ တင်၏သို့လျှင်။ နှစ်လှိုဗွေရှာ။ ထွေဆန်းစွာ
 တုံ။ မျက်နှာဦးရည်။ ခပ်ဖြူးရှည်လျက်။ လည်ကားနဂါး။ ပါးကား
 ခြင်္သေ့။ သွားတွင်ရွှေမျှ။ ကြွေကြွေ မြူးထူး။ စွယ်ဘိလူးနှင့်။ ထူး
 လစေငြား။ စောင်းတန်းဖျားဝယ်။ ပတ္တမြား တောက်ငြိ။ ဆင်
 ပေါက်ရှိသား။ မျက်စိတပ်ထား။ နှစ်ဘက်နားတည့်။ ဖလားစိ
 မှောက်။ ရောင်နီတောက်လျက်။ အောက်လည်းထူးဆန်း။ သေဝံ
 ရှူးထွန်းသို့။ စောင်းတန်းထုပ်ဆင့်။ မုတ်ကျယ်ဖွင့်၏။ ကြမ်းပြင့်
 အလုံး။ မျက်စိဆုံးမျှ။ မိုးချိုးမိုးသောက်။ မိုးခါရောက် လည်း။
 တေဝံသည်အပ။ လောင်လကလျှင်။ ကြောင့်ကြဖြစ်လွန်း။ ချစ်ဘာ
 နန်းတည့်။ စွတ်ဖြန်းနန်းခေါင်။ တပြောင်ပြောင်လျှင်။ နေရောင်နှယ်
 ဘက်။ ရွှေရောင်ထွက်က။ စက်စက်စိုမော။ ယိုမည်လောဟု။ တွေး
 တောချိမ့်မည်။ နှစ်သိမ့်စည်လျက်။ ခိုင်ကျည်မိုးမြင့်။ ဘုံကိုးဆင့်
 ထက်။ စွင့်စွင့် မှန်ရောက်။ မိုးကိုဖောက်လျက်။ လွှင့်ဆောက်
 တန်ခွန်။ အတန်တန်လျှင်။ မိမာန်သရစ်။ ကျစ်လျစ်ခြင်းဝယ်။ သာ
 ဝင်းကျယ်လျက်။ ခြူးခွယ်ခြူးခက်။ ခြူးရှက်ခြူးသီး။ ရုပ်ကြီးရုပ်
 လတ်။ စွတ်ရရွတ်လျှင်။ လက်တတ်ရေး၍။ ကွေးပလိမ့်နည်း။ တ
 ဆင်းတည်းလျှင်။ ခြဉ်းခြဉ်းသပ်သပ်။ စေ့စပ်လည်ဆီး။ သဘော
 ပြီးလျက်။ လက်တီးကွန်းစင်။ မာရဘင်နှင့်။ တုရင်ကမောင်း။
 ရွှေသာကောင်း၏။ လိုင်ခေါင်းခေါင်ပြောက်။ ကိုးတောင်လောက်
 တွင်။ အောက်မှကြည့်လည်း။ ထပ်ရှည်တည့်။ အထက်ဆီလည်း။
 မျက်စိပြောင်လွန်း။ မှောင်ကိုထွန်းလျက်။ တောင်နန်းညာတင်။
 မျိုးလွန်းကြင်နှင့်။ နတ်ရှင်နှစ်ဘုန်း။ စံစတုန်းဖြင့်။ ပြုန်းပြုန်းရှင်
 ရေး။ ပဉ္စင်ကြွေးသို့။ နိုးဝေးဝပ်တွား။ ငါမင်းဖျားလည်း။ ရထား

ယူငင်။ နတ်ရပ်ခွင်ကို။ ထင်ထင်မျက်စိ။ မြင်ရပြီ။ သော်။ မရှိမည်
တည်း။ ဖိုးကြောင့်သည်းအံ့။ ဖြင်ပည်းထွဉ်တံ့။ ဥစ္စာပုံကို။ ကိုယ်
ယုံမင်းဖြူ။ ပစာမူအံ့။ အလှူတန်ဘိုး။ ဧေးထက်ကြိုးပိတ်။ သတိုးရာ
ဇာ။ သဒ္ဓါခေါက်ရက်။ အထက်မြင့်သွယ်။ ကုသိုလ်ကယ်၍။ မိုး
လယ်ထွန်းပ။ ဘုံခန်းမကို။ ။ အရခန့်ပေတော့မည်တည်း။

၇၆။ မြစ်ကြီးငါးသွယ်။ မြစ်ငယ်ငါးရာ။ စီးဝင်လှာသား။ မ
ဟါသမုဒ္ဒ။ ရေကိုထုတ်၍။ နည်းယုတ်ခန်းလျော့။ တိမ်မြဲတော့ဟု။
ပေါ့လော့ကြီးမင်း။ ငါးခြောက်စင်းကို။ လက်ရင်းစမ်းထိ။ မဘမ်း
မိသို့။ ရှိစ ကောင်းလျက်။ အကြောင်း ရှက်၍။ မိုးထက်ချောက်
ချင်း။ ငါအောက်မင်းနှင့်။ သတင်းမနိမ့်။ ဘူးတော့မိမ့်ဟု။ နှစ်သိမ့်
ကြည်လင်။ ယူလှာ တင်သည်။ စွမ်းလျင် အန်အား။ မောင် နတ်
သား။ ။ ထောင်ထား တည်ခြင်း။ တပြည်မင်းသို့။ ထန်ပြင်း
တေဇ။ ခြွေရံမှလည်း။ ပြင်ပပိတ်လွှမ်း။ ထိန့်ထိန့်မွမ်းမျှ။ မင်းခမ်း
စုံထွဉ်။ လုံးပုံပြည့်လျက်။ တော်တည့်ဖြောင့်သား။ တပါးမယွင်း။
ဘော်ရှေ့ချင်းတွင်။ တစင်းရှက်ဖြူ။ ဆောင်းဘက်မူလည်း။ ရှေ့ရှု
မျက်မြင်။ ဘယ်သို့ထင်၍။ ကြင်ပရလိမ့်။ တမိမ့်မိမ့်လျှင်။ ငြိမ့်ငြိမ့်
ချမ်းဇ။ လွမ်းဘက်ဝေးလျက်။ ဆီးသေးကျွန်း။ ဆောင်းလည်း
သွင်းမူ။ နောင်တင်းမပြန်။ မဲချစ်ဟန်နှင့်။ မိဇ္ဇာနိဂတိ။ လောင်လိလိ
သား။ တောင်ရှိသစ္စာ။ နောင်မေတ္တာလည်း။ ထပ်ကာလိမ်းကျံ။
ရှိမ်းရှိမ်းမံလျက်။ ဆက်ဆံကျွမ်းချစ်။ လွမ်းကြသစ်လည်း။ ဖြစ်
တည့်မထင်။ ဆင်းအင်စုံကြွယ်။ ရူပကယ်ဖြင့်။ ပင်လယ်ဝှမ်းမ။
စမ်းချေရသား။ မုတ္တမြူထွား။ အာနိသားသို့။ သနားခေါက်ချိုး။
ပိုက်ထုပ် ပိုးက။ မြတ်နိုးတုံတုံ။ သက်လုံးပုံလျက်။ ယုံကျံပြတ်
ပြတ်။ ရှစ်သောင်းထွတ်ဖြင့်။ အံပတ်ဇဝါ။ နံ့သာကြက်မောက်။
လှိုင်ပေါက် ရွှင်း ရွှင်း။ ဗိမာန်တွင်းဝယ်။ သောက်လင်းစက်မွေ။
ရွှေရင်ငွေ့ဖြင့်။ ယနေ့ထက်တိုက်။ ရှုအင်မြိုက်လျက်။ ခေါ်ဖိုက်
ပျံ့ပျူး။ ပိုက်ဘက် ကျူးသား။ နှစ်ဦး မနော။ နတ်မင်း စောတို့။
သဘောပါဟု။ အပြုလတ်လတ်။ သနာဘတ်ရောင်ကီ။ မည်သရီ

နှင်းရည်နီပြောက်လွင်။ မိုးတိမ်ပြင်လည်း။ ရုပ်ရှင်စွန်းဝါ။ ဒုက္ခစာ
 က။ အက္ခရာတိကျ။ အထူးထူးကို။ နံ့ရှူးမခန်း။ ပန်းလည်းမပြယ်။
 ဝတ်ဆံပယ်လျက်။ တင့်တယ်မွေ့လျော်။ ခြွေရံဘော်ကို။ မြော်
 လတ်တုံလည်း။ တပုံတည်းလျှင်။ စုလည်းယခင်။ စီဆင်ပြောက်
 ကွက်။ ဘရက်သရဘူ။ ရွှေချ။ သင်တိုင်း။ ဆိုင်းရရိုင်းလျှင်။ မိုက်
 မှိုင်းညနေ။ မှောင်တိ ဝေလည်း။ ရွှေရွှေ ဝါဝင်း။ တလင်းလင်း
 တည့်။ ရောင်ဆင်းပုံသွန်း။ လုံးစုံထွန်းလျက်။ လွင်နန်းထွက်ပေါ်။
 ရှုငြိမ်းပျော်မျှ။ မနော်ဟရီ။ နတ်ပီပီလျှင်။ သီသီမျက်စိ။ ကြည့်မိမိ
 ကား။ မချီတိမ်းညွတ်။ မိန်းမူးပြတ်၏။ မွေဓာတ်လည်းထား။ ဘယ်
 ဘုရားဝယ်။ မှတ်သားတောင်းဆု။ ဘယ်ကောင်းမှုဖြင့်။ ပြုလေ
 ခဲ့ဘူး။ ဘယ်ကျေးဇူးကြောင့်။ တန်ခူးရက်နွေ။ ပွင့်ဆံ့ရွှေနှင့်။ ပဒေ
 သါပင်။ ဝန်းကျင်ဆိုင်းဆိုင်း။ တံတိုင်းရံပတ်။ ရောင်လျှံလွှတ်သည်။
 စွတ်စွတ် ရည်မောင်း။ ရွှေလည်းကောင်းတည့်။ ညောင်းညောင်း
 ကြွေးရှင်။ နတ်သဘင်ကို။ မြင်ရလေသော်။ ငါမင်းကျော်လည်း။
 တွေးခေါ်ဆံ့ရှိ။ မရှိလျှင်တည်း။ နိဿရည်းဖြင့်။ ဖြင်ပည်းမင်းဝယ်။
 တင်းနှစ်ဆယ်လျှင်။ ကျင့်နွယ်ကျင့်ထုံး။ နေ့တိုင်းသုံးလျက်။ ပြည်
 လုံးချေးဌား။ ရွှေငွေများကို။ မထီးလည်းကောင်း။ ဆုမြတ်တောင်း
 ၍။ တစလောင်းနက်။ တသောင်းထွက်သား။ စိတ်ထက်ယုံကြည်။
 စွန့်တော့မည်တည့်။ ဝံးလည်ဆစ်ပိုင်း။ အဖြစ်တိုင်းလျှင်။ ဆုံ ကျိုင်း
 ပြင်နု။ ငင်၍လုသို့။ သူ့ ဓမ္မတိ။ စုတေခါသော်။ ပေစါစကား။ တရား
 ခေါင်းနင်း။ နားပါးသွင်းမှ။ ခပင်းနတ်လူ။ ဖြစ်သောဟူလည်း။ အ
 လှူကြီးစွာ။ သတိုးငါလျှင်။ ကြမ္မာသွေးဆောင်။ ဆွေမြရောင်နှင့်။
 ကုန်အောင်လုံးလုံး။ အခေါင်ကျုံး၍။ ။ လက်ရုံးဆန့်ပေတော့
 မည်တည်း။

၇၇။ ဤသို့ဟူ၍။ ဇမ္ဗူမြေထက်။ အာဏာ စက်လည်း။
 ဝက်ဝက်ကွေးပြီ။ ရဲသံကိုယ်နှင့်။ ကုသိုလ်ဖွေရှာ။ ဘုရားလျှာကား။
 နတ်ရွာနတ်မွန်။ ရွှေဗိမာန်ကို။ ပြည့်နိမျက်မှောက်။ မြင်လမြောက်
 က။ နည်းထောက်ပုံပြု။ လုံးစုံရလျက်။ ကောင်းမှုစွန့်ကြီး။ ရှေး

ထက်ကဲး၍၊ လက်စွဲမွန်စွာ။ ငါလည်းဤတူ။ အရချူအံ့။ အယူကြံ
မျှော်။ အလိုတော်ဖြင့်။ သိမြော်ဝန်းကျင်။ မိုးလှင်ကို။ ။ နတ်ရှင်
စောလှမေးလတ်တည်း။

၇၈။ တဿပုဋ္ဌော ဗျာကာသိ။ မာတလိဒေဝ သာရထိ။
ဝိပါကံပုညကမ္မာနံ။ ဇာနိအက္ခာသိဇာနတော။ ။ သာဝတ္ထိယံ
ဂဟပတိ။ သေဒါနပတိအာဟု။ အာရာမေဥဒပါနေစ။ ပပါသက်
မနာနိစ။ အရဟန္တေသိတုပါတေ။ သက္ကစ္စံပတိပါတယိ။ ။ စိဝ
ရံပိဏ္ဍပါတဉ္စ။ ပစ္စယံသယနာသနံ။ အဒါသိဥဇုဘူတေသု။ ဝိပ္ပ
သန္တေနစေတသာ။ ။ စတုဒ္ဒသီပဉ္စဒသီ။ လ။ မောဒတိ။

ထိုသို့စေ့စုံ။ မေးလတုံသော်။ လုံးခြုံသိမှု။ ပြန်ပွက်ဟူ၏။ ဇမ္ဗူ
ဝန်းထင်။ ကျွန်းအပြင်ဝယ်။ သံရှင်ချွန်းစက်။ အာဏာထက်က။
ရန်ဘက်အလုံး။ တန်းခိုးတုံးလျက်။ လက်ရုံးစိန်ကျောက်။ ဘုန်း
ရှိန်ကြောက်လည်း။ လက်အောက်မယိမ်း။ ညွတ်ညွတ်တိမ်းမျှ။
ခပ်သိမ်းစိုးဆောင်။ လန့်ဖျပ်ရှောင်သည်။ ရန်ခေါင်နှိပ်ချိုး။ ရှင်
သတိုး။ ။ ကောင်းကျိုး ဖော်ဖော်။ ဇာတာ တော်လည်း။ နှိုး
ဆော်အကြောင်း။ တဿ ကောင်း၏။ သန်းတောင်း ရောက်က။
ပြိုဟ်ကြီးကြွသို့။ ကာလကျိန်းခန်း။ ဆန်းလည်းတန်ခူး။ ဓာတ်လည်
ဦးတွင်။ ကျေးဇူးတော်အား။ ရွှေရထားနှင့်။ သိကြားပင့်ခေါ်။ လိုက်
တင့်တော်စွာ။ မမြော်ဘူးသည်။ ရွှေတုံပြည်ကို။ စည်စည်ပြော
ဆက်။ မေးနှုတ်ထွက်ဖြင့်။ နှစ်သက်သံချို။ ကြား လျှောက်ဆိုအံ့။
ဆီစိုဝါဝွမ်း။ ပိတိ ရွမ်းလော့။ မွမ်းမွမ်းပြည့်နှက်။ ကြည့်စည်ဘက်
ဘည့်။ ပြုံးပြက်ရောင်နွယ်။ အသွယ်သွယ်လျှင်။ ရှုဘွယ်တညီ။
တွေးတွေးနိမျှ။ သိင်္ဂီ နတ်နန်း။ ရိပ်ကျယ်ဝန်းထက်။ ကြဌန်းတိုင်
ဖု။ ထိုင်မှီရလျက်။ ရှစ်ခုထောင့်ပတ်။ မြှောင့်ကခတ်တိ။ မျက်
မြတ်ဝင်းဝါ။ တင့်တရာဖြင့်။ ပြန်ချာပတ္တမြား။ စိန်ကြောင် ခြား
လျက်။ ပြယားသန္တာ။ ချယ်စကာသား။ ရတနာနိတုံ။ ပဉ္စင်ချံ
ထက်။ ထီးအုံထီးချက်။ ထွက်သအရောင်။ လေါင်လနိုးနိုး။ စိုးလဘိ
ဘိ။ လက်တည်းထိမှု။ မီးကျိုးသဘော။ ပူအုံလောဟု။ ဆိုဆေါလန့်

လန့်။ရိပ်ဖြူဖြန့်လျက်။ ရန်သန့်ဝန်းလျား။ ဤနတ်သားကား။ ထင်
ရှားလူ့မြေ။ ဖြစ်တုံလေသော်။ သန္ဓေဇာတိ။ သာဝတ္ထိဟု။ ပြည်
ကြီးမည်ပင်။ ထိုရပ်ခွင်၌။ မိခင်မွေးဘ။ ဆွေမျိုးစသား။ တကွ
ဘေးဘိုး။ အသည်ရိုးဖြင့်။ ထိုစိုးထိုမင်း။ သတင်းကြောက်ရွံ့။ ဘုန်း
ရိပ်ခံလျက်။ လုပ်ကြံပစ္စည်း။ ရှာဖွေဆည်း၍။ ကျင့်နည်းကျင့်ထုံး။
ကျင့်မှန်သုံးသည်။ ။ နှလုံးမွေမွေသိမ်သိမ်တည်း။

၇၆။ မဟာနဂရ။ ဒေသသရစ်။ မင်းနေဖြစ်၍။ ခုနစ်ကုဋေ။
အိမ်ခြေပြည့်နှက်။ တုတ်ခွန်ဆက်သား။ ရွာလက်ရှစ်သောင်း။ မူး
မြစ်ချောင်းနှင့်။ ပြည်ကောင်းထွန်းပ။ ဝန်းသည်လဝယ်။ ဖြဖြထွက်
ပြု။ မိုးလုံးဖြူသို့။ လူသူဖြင်ပည်း။ ရှင်တော်စည်းတုံ။ ဝိနည်းမကျန်။
သုတ္တန်မလွတ်။ ပရမတ်မကြွင်း။ ဟောခြင်းတွတ်တွတ်။ ရှုတ်ရှုတ်
ကျံကျံ။ သင်ဘောခံလျက်။ နတ်ထံကပ်နီး။ ထိုရပ်သီးတွင်။ လင်မီး
စုံလစ်။ အသည်စစ်တည့်။ ဖြစ်လသရော်။ ငယ်ကသော်လည်း။
သူတော်ပေါင်းယှဉ်။ ကောင်းစွာယည်လျက်။ ခာက်စည်ထုံးစံ။
ကျင့်နှုန်းခံ၍။ တရံညစ်ကြမ်း။ စိတ်မသွမ်းတည့်။ ပေးကမ်းသတ္တိ
စွန့်ကြီးချီ၏။ မရှိမည်သာ။ ဝမ်းနက်စွာဝယ်။ သံသရာနောင်ခန့်။
ပွားအောင်ဖြန့်လည်း။ ရဟန်းအပ။ ယာစကော့အမျိုး။ ကြိုးကြိုးကျံ
ကျံ။ လက်ဝါးခံက။ ခြေငံသက်ကြည်။ နှုတ်ထွက်ရည်နှင့်။ မည်
သည့်ခရီး။ ရွံစီးရှောင်ရှား။ သည်ကယား၍။ မောင်ဘွားမယ်ပင်။
ငါ့အိမ်ဝင်ဟု။ အလျင်လက်ထည့်။ နှုတ်လည်းဖြည့်လျက်။ တည့်
တည့်ဖြောင့်ဖြောင့်။ နတ်ပြည်ကြောင့်သည်။ ။ စိတ်ထောင့်မ
ကွေ့မလိမ်တည်း။

၈၀။ ငြိမ်းချမ်းဂနိုင်း။ ငှမ်းရိပ် မြိုင်သား။ ထုံးအိုင် ကျယ်
ခွက်။ တောကြီးချက်ဝယ်။ မည်းနက်ဆင်ညို။ မဖြူလိုသို့။ လူဗိုလ်
တွက်ရေ။ တကုဋေဝယ်။ ရှာဖွေပတ်နှောက်။ သဒ္ဓါပေါက်သား။
တယောက်ရဲရဲ။ ရစခဲးစွာ။ လှောက်လွှဲမဟုတ်။ ဆင်းရဲထုတ်၍။
နှုတ်သာမဆို။ ဆွေနှစ်ကိုယ်လျှင်။ မဂ်ဗိုလ်ရှစ်တန်။ နိဗ္ဗာန်သုံးဖြာ။
အင်္ဂါကိုးသွယ်။ ဓိပ္ပာယ်နက်ထောင်း။ နည်းသိန်းသောင်းကို။ နှုတ်

ကောင်းလျှင်လျှား။ မလောက်လား၍။ ဘုရားမွေနှစ်။ ရင်သွေးစစ်
 ကား။ ဂုဏ်နှစ်ထည့်ထည့်။ ပြည့်လတုံစွာ။ ရဟန္တာ၌။ မာလာဂန္ဓ။
 ကြွိုင်ပျလျက်။ နံ့သာအဘက်။ နှင်းစက်ရည်ပျ။ စတုမရူ။ ဆွမ်း
 ဆန်ဖြူနှင့်။ ပျံ့ကြွထုံသို့က်။ တကိုဋ်သင်္ကန်း။ ခါးပန်းရင့်ဖွဲ့။ လဲလဲ
 သစ်သစ်။ ပြေပြစ်ချောချော။ ရောင်ကျောဘိတ်ဘိတ်။ သပိတ်က
 ရား။ ယမားဆောင်ထီး။ ဖုံးပတီးနှင့်။ အုံးကြီးပြောက်ထိုး။ ကတိုး
 ထုံကာ။ ကမ္ပလာက။ နေရာသလွန်။ ကောင်းမွန်လုပ်ဆန်း။ ကပ်
 ဆောင်ပန်းတို့။ ထုတ်သန်းသွားလား။ တန်တားလျှောက်ခပ်။ စ
 ရပ်တန်ဆောင်း။ ဂူကျောင်းဥမင်။ ကောင်းကင်ဆီမီး။ ညည့်ကြီး
 မိုက်လင်း။ သတင်း ဆွမ်းကျွေး။ မီးဘုံး ပေးလျက်။ ရေဆေး
 သကြိန်။ နွေသန်ဖြင်လွန်း။ ညောင်ရေသွန်းလည်း။ ရွက်လန်းစိမ်း
 မြ။ လှူဒါနနှင့်။ ကာလမိုးဆောင်း။ သွေးသံပြောင်း၍။ ဦးခေါင်း
 လည်းနာ။ ရင်ဆာရင်လိုက်။ ဘိုးထိုက်ရရုံး။ ဆေးလုံးလျက်ဆား။
 ဟင်းခါးပါစည်။ အချည်အချို။ ရှိန်းခိုသိန္ဓော။ ကြစုနှောလျက်။
 ပြိန္နောဆိုညွှန်း။ လက်မန်းလျက်မြိတ်။ ကြိတ်ကြိတ်ညက်ညက်။
 ဓာတ်ပျက်ဓာတ်ကျိုး။ လေမိုးဝပ်ဝပ်။ ကလပ်နှုတ်မြိန်။ အချိန်အခါ
 သူနာရတု။ ကက္ကုကမည်း။ မျက်စည်းနှာနှုတ်။ ဥယျာဉ်လွတ်သား။
 ဆေးမြတ်ကြမ်းနု။ စူးစမ်းမှုနှင့်။ ရှင်ပြုပဉ္စင်။ သံလွင်စည်တီး။ ပန်း
 ထီးပိတန်။ တန်ခွန်မကြွင်း။ ကုန်းကိုးကျင်းက။ ရေတွင်းရေအိမ်။
 ဥပုသ်သိပ်နှင့်။ ကထိန်ညတ်တင်။ အလှူရှင်ဖြင့်။ မိုးပြင်ရပ်သူ။ ဘုံ
 တဆူထက်။ အတူမကွေ့။ တို့နှစ်ဆွေလျှင်။ ဖြစ်လေရာရာ။ တရက်
 ကွာက။ တရာသက်စေ့။ လွမ်းရှိန်ငွေဖြင့်။ အောက်မေ့ဆိုတမ်း။
 ပြိုက်ပြိုက်ရွှမ်းမျှ။ ရှည်ကျွမ်းလူးလည်း။ တကိုယ်တည်းဟု။ ပစ္စည်း
 လှူနှောင်း။ ဆုပန်တောင်းသည်။ ။ စုံပေါင်းနှစ်ပါးရွှေအိမ်တည်း။

၈၁။ ဇာတိမြင့်ရှည်။ တဏှာချည်၍။ စက်လည်ဝဲးလိုက်။
 ဘုံသုံးတိုက်ကား။ မျက်မှိုက်သဘွယ်။ အကယ်ကယ်သို့။ ရယ်စ
 ချင်စွာ။ လူရှင်စသား။ ဖြင်မျှသိပ်နှက်။ ပြည့်ဖြိုးလျက်တည့်။ စက်
 ယက်ဘိသည်။ သေရမည်ကို။ ကြံစည်ကြည်းရေ။ အထွေထွေ

လျှင်။ စိတ်စေပင့်ကြား။ ဖလားဆန်ခွက်။ စိတ်ပန်နက်မျှ။ ရက်
 ရက်ခဲးငြိ။ မစွန့်လိုတည့်။ ဝန်တိုက်စွ။ မဆွေရဖြင့်။ မယှဉ်ကံယျံ။
 ရမ္မက်ကြံ့နှင့်။ ဆက်ဆံလုံးလုံး။ ရန်သူဖုံးလျက်။ မဆုံးကိုယ်တန်။
 လုံးပန်းလွန်က။ ခိုက်ရန်ဖြစ်မှု။ သားတစ်လှသား။ ရုရ သောင်း
 သောင်း။ ငှက်အပေါင်းတွင်။ အကြောင်းကွဲလျက်။ ယုံခဲ့ထွက်သံး။
 သက်သက်စွန့်တိ။ ဘေးမထိသို့။ မြင်သိစမ်းနှိုက်။ ဝမ်းထဲးပိုက်
 ဖြင့်။ မရိုက်မမဲး။ မစည်းလဲးတည့်။ ဆင်းရဲသော်လည်း။ တထည်
 တည်းနှင့်။ အနည်းဝမ်းစာ။ တခွက်သာက။ ခန္ဓာလုံးဝတ်။ ကိုယ်
 လုံးမှတ်၍။ မြတ်တည့်ဟူက။ လှူဒါနနှင့်။ သီလထံရိုး။ နံ့သာအိုးသို့။
 သည်းမျိုးခင်ကြွယ်။ ကြင်မိမယ်တို့။ စင်ကြယ်တူကြ။ ပြုဆွဆွတိ။
 ဘုရားနှုတ်နက်။ ဓမ္မစက်ဖြင့်။ ရခက်ခဲးထောင်း။ ခန့်တွက်ပေါင်း
 သား။ ရှစ်သောင်း လေးထောင်။ ကုန်အောင်ပြည့်စုံ။ လုံးစုံနှုတ်
 လွှတ်။ ပိဋကတ်လည်း။ လတ်လတ်ပေထက်။ ရေးစေလျက်တည့်။
 စိတ်ထက်ပျပ်ပျပ်။ ညွတ်ဝပ်ကိုင်းကိုင်း။ နေကတိုင်းလျှင်။ ပိုင်းက
 ထွက်ယို။ ဆီရည်စိုသို့။ ကြည်ညိုသက်ရှည်။ နတ်အိမ်တည်လျက်။
 မည်ရည်ထူးခြား။ ဘူးကရားနှင့်။ ဆေးဝါးမကု။ ကောင်းမှုဆယ်
 ဖြာ။ ရတနာသုံးပါး။ မြတ်ဖျားဤသာ။ ကိုးကွယ်ရာဟု။ သဒ္ဓါသော
 ကြောင့်။ စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်လျှင်။ သားထောင့်မြေးရံ။ ဆက်ဆံဆွေ
 ဝါး။ ကြေးကျွန်အားလည်း။ စကားသံချို။ ဆုမ္မဆိုလျက်။ ကိုယ်၏
 မြတ်ထွတ်။ ရက်စုံသတ်သား။ လမြတ်ထင်ထင်။ ဆန်းပြင်ပြင်၌။
 ကြင်ကြင်နာနာ။ ရောဂါမသိပ်။ အိပ်သယောကျ်ား။ နိုးသောလား
 သို့။ တရားအလျှော်။ ခန္ဓာဘောလည်း။ ထုတ်ချော်နတ်ရွာ။ ရောက်
 တုံ့ထွာသော်။ ယူဇနာသုံးဆယ်။ မြင့်မြူးသွယ်သား။ ဆန်းကြယ်
 ထွဉ်ထွန်။ ရွှေမိမာန်၌။ နွေသန်ချမ်းဆောင်း။ ရှေးလွမ်းဟောင်း
 တွင်။ ရိုက်ညောင်းပဉ္စင်။ ပိညဉ်ရှင်သို့။ သဘင်နတ်ပွဲး။ မဆိတ်
 ပဲးတည့်။ အံ့အဲးတန်းခိုး။ နတ်တမျိုးတို့။ ညှိုးညှိုးပိန်အောင်။ ဘုန်း
 ရှိန်လောင်မျှ။ ကိုယ်ရောင်ထက်ပြည့်။ ပြောင်ပြောင်မှည့်လျက်။ ရှု
 ကြည့်မစောက်။ ရှေ့နောက်ဝန်းရံ။ ထွန်းဝါလျှံလည်း။ ကွန့်ပျံ့ထွေ

ထူး။ ရှုချေမူးမျှ။ ရှုယံလူးပျိုသက်။ အိုသည်ရက်နှင့်။ ရောင်ပျက်
ဆင်းဝါ။ မထွေစွာလျက်။ ရတနာကြွယ်ဝ။ လိုမဟ၍။ စံပလွန်
ကြင်။ ပျော်ပျံ့ရွှင်သည်။ ။ဘယ်တွင်မစိုးမရိမ်တည်း။

၂၈။ ဤသို့ဟူ၍။ ဗိုလ်လူ၅၀နန်းဖြူ။ ကျွန်းညိုမြဲတွင်။ ခွန်သရွာ
တိ။ သာဝတ္ထိ၌။ ပေးချီဝွန်ရဲ။ တခွက်ကြီးက။ ဖြင်ပြီးကောက်ကြီး။
ရွှေသာသီး၍။ ဝေးနီးလှူဖြန့်။ နိဗ္ဗာန်ချွန်းကောက်။ ကျောင်းကန်
ဆောက်လျက်။ စောင့်ရှောက်မကင်း။ ကျင့်သီတင်းနှင့်။ ရှင်ရင်း
ဟောရှုတ်။ ပိဋကတ်ရေးပြု။ ကောင်းမှုဖြင့်အား။ သိကြားမြင်ပြီး။
မျက်စိပျိုဘွယ်။ မိုးထက်ကယ်၍။ ခြည်သွယ်တထောင်။ ရှားကီး
တောင်လည်း။ ပေါင်မြောင်ကျောက်ရှက်။ ပြေးဆုတ်ထွက်မျှ။ ရစ်
စက်ပတ်ပတ်။ နက္ခတ်တသီး။ ပြိုဟ်ကြီးရှစ်ချ။ ရာဗုသုရိန်။ ကော
ပိန်ကောဇာ။ ခရီးခွါလျက်။ တိမ်ပြာတိမ်ညစ်။ ပယ်ထွစ်ကျယ်
တိုင်း။ မိုးတိုင်း ထက်။ ရိုင်းရိုင်းလိုင်မြင့်။ နှိုင်းပြိုင် ချင့် လည်း။
ကောင်းကင်ခါးပန်း။ ဘုံသာနန်း၌။ သိန်းသန်း ထောင်သောင်း။
အပေါင်း ဝန်းလျား။ ရံနတ်သားနှင့်။ ပျော်ပါး တသီး။ နတ်သွီး
လည်း။ ရောင်ပြီးညံ့မည်း။ တွန့်တွန့်ခြည်းလျက်။ စုလည်းမြိတ်
ကွေး။ ရိပ်ရိပ်ပြေးမျှ။ ဆေးလေးပျူငြါ။ ဂရုသာတိ။ သန္နိတတွက်
ရေ။ သိန်းကုဋေသျှင်။ တူနေယဉ်စက်။ ဆင်းညက်ညက် တွင်။
ငြိမ်သက်ဖွဲ့နွဲ့။ လဲရဲရဲတိ။ မိုးကြွ အလား။ ရွှေညက်သား နှင့်။
ထွားထွားထွတ်ထွတ်။ မွတ်ရရွတ်၍။ ရုပ်နတ်ပီပီ။ စိရရီလျှင်။
နန်းဘီလျောင်ခန်း။ မှောင်ရိပ်ထွန်းလျက်။ ပုံသွန်းကျစ်လျစ်။ ရွက်
သစ်လတ်လတ်။ လှမြတ်မြတ်ကို။ ပြာသာဒ်ခေါင်ဖျား။ ကြောင်နှယ်
ထွား၍။ လူသားမြင်လို။ ခဲအင်ညိုမျှ။ ငယ်ပျိုသက်နု။ ကြမ္မာပြု
သား။ ဆင်းတုရုပ်ယောင်။ ပြောင်ရရောင်တွင်။ စွမ်းခေါင်ရှယ်
တုန်း။ ကျော်သဘုန်းဖြင့်။ ဖြန့်ဖြန့်စဉ်လျက်။ ဆွယ်ရှည်ဘက်
လည်း။ မထွက်လန့်ရှောင်။ တန်ခွန်ထောင်သား။ ဆွေမောင်လင်
စော။ ကြင်တင့်မောက။ ပျော့ပျော့ခွေညွတ်။ မိန်းမိန်း ပြတ်မျှ။
သက်ဖြတ်နောင်သာ။ ချစ်တင့်စွာမျှ။ သုခာမွှေးနံ့။ လက်တော်ခွံ

လျက်။ပျံ့ပျံ့ချစ်ပန်း။ကြိုင်ကြိုင်မွန်းမျှ။ရွှေနန်းရတု။လှလှရွှင်းရွှင်း။
 ဒုံမင်းနောင်ပတ်။ခတ်ခတ်တီးတီး။ချိုးချိုးဝှဲးဝှဲး။နွဲ့နွဲ့ရင့်ရင့်။ဆင့်
 ဆင့်ရိုက်ရိုက်။ လိုက်လိုက်ညီညီ။ တချီတချီ။ ပေါက်ပြဲ စည်
 မောင်း။သံရှည်လောင်းလျက်။ ခြောင်းခြောင်းမြိမ့်မြိမ့်။ မုဒိမ့်သံ
 ဝါ။ ခရာလက်မြှောက်။ တီးတောက် ရွှင်စိမ့်။ ထွက်ဝင်ပြိမ့်မျှ။
 နှစ်သိမ့်မြွေရံ။ဆွေရံစံဟု။ ဝေးလံကြွင်းမဲ့။ရှင်းရှင်းချဲ့သို့။ ပြဲပြဲ
 ထင်ပေါ်။ လှစ်ဘော်မိုးမြေ။တန်းခိုးမွေလျက်။ကြည်းရေအောက်
 ထက်။ဘဝဂ်လွှမ်းမိုး။ ရုက္ခဗိုးနှင့်။ ပိဿနိုးသူရာ။ ကဝါလမိုင်း။
 အပိုင်း အဆစ်။ ကျိုးပြစ် မြင်သိ။ မာတလိကား။ ဗောဓိပွင့်ချာ။
 ရင့်ပြီးစွာသား။တကာဗိုးနှိုက်။မင်းများထိပ်ကို။စိပ်စိပ်နားဝ။ ပြန်
 ချင်းတဖြင့်။ပြောပနောင်ကြား။အမျိုးသားတို့။ရှည်လျားမပျက်။
 အဆက်ဆက်လျှင်။ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း။ ကျောက်ကိုထွင်း
 လည်း။မိုးနှင်းမြူမြှေး။ ပက်။သွေးအံ့။ကြေးပူရပိုက်။ သိုက်သိုက်
 ချုပ်ချုပ်။အုပ်အုပ်ဖုံးဖုံး။စာလုံးကွေးကွေး။ မင်သေးထွထွ။ ပိဿ
 အက္ခရာ။မင်းစည်စာသို့။ သာသနာငါးထောင်။ တည်စေအောင်
 ဟု။ စာစောင်နိဿရည်း။ ဆိုနှုတ်တည်းသည်။ ။ကမ္မည်းမ
 ကျေမတိမ်းတည်း။

ကဉ္စနုပိမာနခန်းပြီး၏။

၉။ အာကာသဉ္စပိမာနခန်း။

၈၃။ ဇေဝ်တေနုဇ္ဈမေသံအဋ္ဌန္တံ ကထိတကာလေသက္ကော
 ဒေဝရာဇာ။မာတလိအတိစိရာယတိတိ။အပရံပိဇဝနဒေဝပုတ္တံ
 ပေသေသိသေ၊ဂ ဇိန္ဒာ။သက္ကောတံပက္ကော၊သထာတိအာရောစေ
 သိ။သောတဿဝစနံသုတွာနသက္ကာဇ္ဈဒါနိစိရာယတူတိဧကပ
 ဟာရေနေဝဗဟုပိမာနာနိဒသေသိ။

ထိုသို့ခြင်းရာ။ ချိုမျက်စွာလျှင်။လက်ဖွဲ့ကျမ်း။ မြရည်ချမ်း

ဖြင့်၊ ရှမ်း၊ ရှမ်းဆွတ်ချိုး။ ရှင်ဝမ်းနိုးလည်း။ စရိုးကျည်ခန့်။ ထုံး
ပုံဖြန့်လျက်။ ညွန့်ညွန့်ညက်ညက်။ တိုးတက်ရှည်ကောင်း။ ရွှေ
အုပ်ဆောင်းသို့။ အပေါင်း ဝန်းချုပ်။ တကျွန်း အုပ်သား။ ရုတ်
ရုပ်ထွန်းပွား။ မင်းမြတ်ဖျားကို။ ရွှေနား ထောင်ထောင်။ မှုများ
ဆောင်လည်း။ ရန်အောင်မင်္ဂလာ။ အစစွာက။ ကေသာရွက်ခွယ်။
မြေသွယ်လျက်။ ချစ်ဘွယ်လွန်ကြင်။ ဆင်းရပ်ပြင်နှင့်။ အင်ခွင်
ပြန့်ပြော။ မိုးတကြော တွင်။ ကျော်စော ဘိသည။ မိန်းမ ရည်
ကြောင့်။ တပြည်ထောင်ခန့်။ ဖြူရောင်ဖြန့်လျက်။ လန့်လန့်ကြား
ညီ။ ဗီရဏီဟု။ မြှောက်ချိတ်းချိုး။ နတ်သွီး၏။ ထွန်းညီးရောင်ထင်။
ဗိမာန်ပြင်က။ စသည်တသွန်။ ဘုံရှစ်တန်ကို။ ညွန့်လတုံသော်။
ထိုသရော်လျှင်။ နတ်ကျော်သိကြား။ မြင့်မိုရ်ဖျားက။ ကိုယ်စား
မှုချီ။ မာတလိကား။ နေမိကျော်ထင်။ ရထားတင်၍။ လျှင်လျှင်မ
လာ။ ဘုံကြောင့်ကြာဟု။ လှူရွာထူရှု။ ကြည့်တော်မူသော်။ ရှုရှု
ပြေးလွှတ်။ သိန္ဓောသတ်လျက်။ လက်ခတ်ညွန့်ပြ။ ထိုချင်းတကို။
ခဏထင်ပေါ်။ သိလမြော်လည်း။ မျက်တော် မထွက်။ ချစ်အင်
သက်၍။ စွမ်းခက်လျင်ကြွ။ ဇဝနဟု။ မည်ရမှတ်ထား။ နတ်တပါး
ကို။ ထင်ရှားချီငေါ်။ လက်ခတ်ခေါ်၍။ သံတော်တပ်တပ်။ စေ
လိုက်ထပ်သည်။ ။ လျှပ်လျှပ်ရောက်မိမ့်သောကြောင့်တည်း။

၈၄။ ကျေးဇူးဝန်၍။ နိဗ္ဗာန်ချွန်းရိုး။ တကျွန်းပိုးသား။ နေ
မျိုးစောကောင်း။ မင်းမြတ်လောင်းကို။ လက်ညောင်းပွတ်ညက်။
ဘိတ်ဘိတ်ထွက်သား။ ချက်ချက် ရောင်ထင်။ ကြေးမုံပြင်သို့။
မြင်ချင်သောဟန်။ စေထပ်ပြန်က။ မြန်သန်စွမ်းအင်။ နတ်ခြေလျင်
လည်း။ နတ်ရှင်နှုတ်နက်။ ဦးထိပ်ထက်ဝယ်။ ရွက်၍လာတုံ။ ပတ်
နှံ့စုံလျှင်။ အာရုံကျယ်ဝန်း။ ရှုမျှော်ဆံန့်မှု။ ရပ်တန့်ထက်ဝက်။
ကောင်းကင် ချက်တွင်။ တက်သား နေတူ။ ဘုံတဆူ၌။ နေပူမ
သက်။ ရထားထက်က။ မြင်းဆက်ချုပ်ကာ။ မင်းကြီးစွာလျှင်။
မေတ္တာထပ်ရှိ။ မာတလိကို။ တစ်မြင်ငြား။ ခြိမ်းစကားနှင့်။ လွှား
လွှားစက်ချွန်။ သိကြားကျွန်လည်း။ မှန်မည်အပ။ မတွေးဆတည့်။

ဒေါသပြင်းလတ်။ မျက်မှိန်လွှတ်လည်း။ ရှုပြတ်တောင်းလောင်း။
မခံကောင်းသား။ အကြောင်းခပင်း။ မရှိလျှင်းသို့။ ဆန်ညင်းလွန်
ကန်။ ငရဲညွှန်လည်း။ ယမန်တခါ။ မိန့်တော်စာနှင့်။ စေပါရောက်
ကြို့။ ယခုတုံလည်း။ ရွှေဘုံကြည့်ပျော်။ မနော်ရမ္မ။ ကြွကြွ စိတ်
ရှင်း။ တင်းငင်းလျှင်။ မြင်းလည်းညောင်းညာ။ မိမိရွာသို့။ ကြာ
ကြာတင်တင်။ သူ့ရပ်ခွင်ဝယ်။ သို့စင်နေစံ။ ညံ့ညံ့သက်သက်။
ရယ်အက်နှုတ်ကျိုး။ စကားအိုးနှင့်။ ပြုံးပြုံးပြည်ပြည်။ ပြောပရည်
လျက်။ ဘယ်မည်ကြာမြင့်။ ဖင့်ဘိသနည်း။ ရောက်ချင်သည်၏။
အိမ်းအည်းသံဟစ်။ မိုးသံထစ်မျှ။ ကျောက်ဆစ်ကုန်းကုန်း။ ပြင်း
ပြင်းရုန်းလျက်။ ဖြုန်းဖြုန်းထွက်ပျံ။ ဂဠုန်သံသို့။ ချုံချုံနှုတ်တည့်။
လျင်ပေထည့်ဟု။ လပြည့်ခန့်ရော်။ ပင့်လတ်ခေါ်သည်။ "သံ
ငေါ်ခြိမ်းခြိမ်းမောင်းမောင်းတည်း။

၈၅။ မှုတော်ရေးရာ။ ထွက်သောခါလျှင်။ ညီညာချပ်ချပ်။
တချောင်းအပ်ကို။ ကြပ်ကြပ်ဦးပဲ့။ ထမ်းသကဲ့သို့။ သူရဲသတ္တိ။
ခေါက်ခေါက် ထိလျက်။ မျက်စိမလွှဲ။ ခွဲခွဲဝက်ဝက်။ ထက်
ထက်၅၅။ ကျားနှယ်လည်းဆုတ်။ ကြောင်နှယ်ချတ်မျှ။ သုတ်သုတ်
ညီညွတ်။ ကွဲနှယ် ခတ်သား။ အမှတ်ထင်ဖြူ။ ဆိုရေး ချဲ့လျက်။
ကြုံအတိသော။ အလွှာလွှာကို။ လှစ်ခွါ နင်းထောက်။ ထိုးခြုတ်
ဖောက်၍။ ရောက်စိမ့်သမျှ။ နှင်ဆော်ပြုကာ။ ယခုမြင့်ကြာ။ မတတ်
သာဟု။ ပညာဖြန့်ချိ။ မာတလိကား။ မင်းကြီးနှလုံး။ ရွှင်ပြုံးစေ
လျက်။ စိတ်မပျက်တည့်။ မိုးထက်ပဉ်းဖြင်။ ဗိမာန်ပြင်ကို။ တင်
တင်ပက်ပါ။ ဝေးမျက်နှာက။ ကွန်ချာရှုပ်စဉ်း။ တဆုပ်တည်းသို့။
ကမ္မည်းလိပ်ဖုံး။ စာတလုံးက။ တွက်ကျုံးမိပ္ပါယ်။ အနက်ကျယ်
သို့။ ပင်လယ်မြစ်နက်။ ရေတစက်ကို။ လျှာထက်ခါးငန့်။ သိစဟန်
ဖြင့်။ ယဉ်ထန်လောက်ငံ။ ပြောကျယ်နှံ့သို့။ အံ့လည်း၅၅ကဲ။
စောသူရဲကို။ မြင်ခဲစွာလျက်။ တပြိုင်နက်ဖြင့်။ တချက်ပြီးမွန်။
ပြုလတ္တန်သည်။ "ဗိမာန်လုံးလုံးပေါင်းပေါင်းတည်း။

၈၆။ ရညောစ တတ္ထ သမ္ပတ္တိ အနုဘဝန္တိ။ ကမ္မံ ပုဏ္ဏော

အာစိက္ခိ။ ။ဝေဟာယသာမေဗဟုကာဝိမာနာ။ဇာတရူပဿ
နိဗ္ဗိတံ။ ဒဒ္ဒန္တ မာနာအာသန္တိ။ ဗိဇ္ဇ၊ဝအန္တန္တရေ။ ဝိတ္တိဟိမံဝိန္နတိ။
သုတဒိသွာ။လ။ဝိမာနေ။

တသီးတသီး။ ဗိမာနိမီး ဖြင့်။မင်းကြီးမင်းမြတ်။ မြင်တုံလတ်
လျက်။ ထက်နတ်မိုးရွာ။ ရှစ်မျက်နှာမှ။ ရတနာကိုးမည်။ အရိုး
တည့်လျက်။ ရောင်ခြည်လွှတ်ထိုး။ ရှုမြိုးမြိုးတိ။ညှိုးညှိုးညှိုးညှိုး။ပြီး
ပြီးခိုင်ခိုင်။အဆိုင်ဆိုင်ကို။ ရန်နိုင်မင်းကျော်။မြင်တုံသော်လည်း။
ထိုရော်သိလို။ နှုတ်ရည်ချိုနှင့်။ ကျိုက်မျို ရွှင်လေး။ ကြောင်းချာ
မေး၏။မြင့်ဝေးရှည်ဆက်။ တဝမ်းထွက်သို့။ စုံမက်ရှေးနှောင်း။
မိတ်ဝင်ဟောင်းဖြင့်။ဆင့်လောင်းချစ်ကျွမ်း။ မေတ္တာလွှမ်းလျက်။
ခွဲခြမ်းစိတ်ဖျာ။တတ်လိမ္မာသည်။ပညာနက်ကျို။မာတလိ။ ။
တောက်ငြိမစဲ။ မီးကျိုးခဲးတွင်။ ယင်ရဲးရောင်ရောင်။ ချည်းချေ
လောင်ခုံ။ကုန်အောင်ချင်းတို့။ထင်၏သို့လျှင်။ လှူမျိုးသဘော။ ရှိ
မည်လောစုံ။တွေးတောမစစ်။အားခွန်သစ်သား။ ကောရာဇ်မင်း။
ဘုန်းရှိန်ပြင်းဟု။သတင်းမည့်။တန်းခိုးဖွံ့လျက်။အံ့လစေတုံ။ ရှေး
ရှစ်ဘုံမှ။လုံးစုံရှုရက်။ တရပက်လျှင်။ပြက်ပြက်ဝေးနီး။ တချက်
ပြီးဖြင့်။ခရီးမိုးဝ။ယိုးယိုးယသား။နှမမပါ။ငါ့ကိုသာလျှင်။ ကြင်
နာနှစ်သိမ့်။ ဝမ်းကွဲးစိမ့်သို့။မိုးတိမ့်အရိပ်။အလိပ်လိပ်တွင်။ပြည့်
သိပ်ထွေဆန်း။ တက်နေထွန်းသို့။ ဘုံနန်းဘုံထွတ်။ ဘုံပြာသာဒ်
တိ။ရွှေပွတ်ရွှေတိုင်။ရွှေလိုင်ရွှေခေါင်း။ ရွှေတိမောင်းလျက်။ လက်
စောင်းလက်တီး။ အဆီးအတား။ ကဲးလားနံရံ။ ရွှေမှည့်ခွံထက်။
စိမ့်မျက်တည့်။ ပြည့်လ သောတိ။ မှုတ်သော်ငြိမျှ။ တစ်မညှိုး။
ဘယ်ကောင်းကျိုးဖြင့်။ရိုးရိုးရဲးရဲး။တိမ်ထဲးဝါလျှပ်။ အထပ်ထပ်
လျှင်။နှံ့ စပ်ဝန်းကျင်။ မျှော်တိုင်းမြင်သည်။ ။ကောင်းကင်
ပြည့်ပြီတော့မည်လော။

၈၃။ အထူးအထူး။မျှော်ကမူးတိ။ဟူးဟူးလောင်တောက်
ရွှေတောင်ပေါက်သို့။ရွှေလျှောက်ရွှေထုပ်။ ရွှေမိုးအုပ်လျက်။ ရွှေ
ရုပ်ရွှေဆန်း။ကွေးကွေးလွန်းမျှ။ ထွန်းလတ်သကား။ အပါးပါး

တွင်းပြယားသန္တာ။ မြနီလာနှင့်။ မသာရကလ်။ မျက်မွန်ငါးစုံ။ ထို
 တဘုံလျှင်။ နိတုံချွတ်သစ်။ ဖန်တောင်စစ်သား။ ကျစ်လျစ်လည်
 ဆီး။ ရွှေလက်တီးနှင့်။ မကြီးမငယ်။ တင့်တယ်ညီညွတ်။ ဆန်း
 ကြယ်မြတ်မှု။ လွတ်လိမ့်မည်ပင်။ ဝေးကထင်၏။ ထမ်းစင်သံလျှင်း
 ရွှေကကျင်းနှင့်ခြင်းခြင်းနီစွန်း။ ရွှေပေါင်းနန်းလင်း။ ချယ်သန်းချယ်
 ကွက်။ ချယ်သန့်ဘက်၍။ ချက်လက်ရှူးရာ။ သောက်ရှူးဝါတည့်။
 ရည်ပြာရည်နီ။ စုံစီစွန်းရွှေ။ ရွှေနန်းနေတို့။ စိတ်စေရှုမြင်။ လှလှရွှင်
 မျှ။ ရှင်ရှင်လတ်လတ်။ လောက နတ်လည်း။ ဆွတ်ဆွတ် ဆက်
 ဆက်။ လွင်မှာထွက်၍။ နှစ်သက်ရှိမ်းရှိမ်း။ အပေါ် လိမ်းလျက်။
 သူစိမ်းမြင်ဘို့။ ဆိုအံ့ သို့တည့်။ နှစ်လှိုမျှော်ကြည့်။ ပျော်စရာည့်
 သား။ ရုပ်တည့်ရုပ်စောင်း။ မျက်နှာလျောင်းနှင့်။ ကယ်ကောင်း
 ထင်ငြား။ နှုတ်ဆက်မှား၏။ ရထားပိတ်သန်း။ မြောက်စောင်းတန်း
 မှ။ ပုံသွန်းထွေပြည့်။ ရေလောင်းဖြည့်သည်။ မချည်းဝံ့ချေ။ မိစ
 တေသို့။ ဆေးဇေလောင်းအိုး။ ရွှေမှုတ်ရိုးနှင့်။ မင်းဗိုးဝေးက။ တွေး
 ဆိုဆ၏။ သိင်္ဂီနီချစ်။ ဇမ္ဗူရာဇ်ဖြင့်။ ကျစ်လျစ် မွေ့သိမ်။ ရွှေပန်း
 ထိမ်လည်း။ အလိမ်အကွေ့။ စုံစေ့ ပြောက်ရှက်။ တစခက်နှင့်။
 မုတ်ထွက်လွင်ပြင်။ ကျည်းရွက်ရှင်လည်း။ တွန်ငင်လှစ်ဖည်။ ရွှေ
 ဌက်မြည်သို့။ ရောင်ခြည် ယိုလျက်။ တစက်စက် လျှင်။ တက်
 သက်နတ်ဘုံ။ ပန်းတည့်ချိုထက်။ ရုပ်စုံကျေးဌက်။ ရွှေခြူးခက်
 လည်း။ ပြက်ပြက်ရောင်ဘိတ်။ ညှိုးညှိုးညိတ်မျှ။ စိတ်စိတ်ဖျာဖျာ။
 ချယ်စိန္တာလျက်။ ဂီဝါတက်နေ။ ထင်ပစေမျှ။ ရွှေခြေချနင်း။ ရွှေ
 တဖျင်းနှင့်။ လေညှင်းဖြည်းကျ။ ဘုံနန်းထွဟု။ ပြောပရီးရှင်း။ သာ
 စွာနှိုင်းကို။ ။ နေ့တိုင်းကြည့်အိတော့မည်လော။

၈၈။ မျှော်ရှုမျှော်ရှု။ ပျော်လှလှလျှင်။ အထူးအထူး။ တောက်
 ပထွန်းတည့်။ မိုးလုံးပြည့်မျှ။ ကြည့်လည်း ထင်ထင်။ သူ့ကိုမြင်
 သော်။ ရွှင် ရွှင်ဆွတ်ဆွတ်။ ချွတ်ချွတ်လွှဲလွှဲ။ မရှိဘဲလျှင်။ နတ်ပွဲ
 နတ်ဘောင်။ ငါရန်အောင်လည်း။ ပြောင်ပြောင်ထွန်းငြိ။ စံရလိကို။
 ပိတ် ရွှမ်းစို။ ဝမ်းထဲသို့၏။ ရွက်ညိုမြဲခေါက်။ ကြာတိလောက်

သား။ပေါက္ခရဏီ။ချမ်းအိုင်ကီနှင့်။နဒိမြစ်မ။ရှစ်သွယ်ကျလျက်။
 နှစ်သစ်ကူး။ပွင့်ငုံဖူးတိ။ပင်လူးညွတ်ဖါး။ သားရရားသား။ တ
 ပြားတလျည်။နတ်ဥယျာဉ်လည်း။ ချိုချဉ်နွယ်ဆူ။ မှန်ကုမှန်သီး။
 လက်နီးစေ့ချည်း။ တင်ပျည်းတင်နွဲ့။ နှဲးထောက်ရှာ။ ကမ္မလာ
 နှင့်။ သမ္ဘရာချည်ကြမ်း။ ကျေးခရမ်းတိ။ စင်ပြွမ်းသဖန်း။ လင်း
 လွန်းရွှေတည်။ပိတ်တကျည်နှင့်။ ပျားရည်လျှာနိုး။ ချဉ်ချိုမျိုးကို။
 နှိပ်ချိုးပွတ်ပွတ်။ လက်တော် ညွတ်၍။ ဆွတ်ပရမည်။ မိုးနတ်
 ပြည် ဝယ်။ ထူးလည် ဝမ်းက။ မကျွမ်းကြ တည့်။ ချမ်းမြ နှင်း
 ပေါက်။တဖြောက်ဖြောံလျှင်။ စွတ်ခြောက်မြစ်ထိုး။မညစ်ညှိုး၍။
 ရိုးကားသန္တာ။အညွှာမြဝက်။အရွက်ပတ္တမြား။ခက်ဖျားခက်ရင်း။
 ပုလဲးဝင်းသို့။မြစ်ဆင်းနွယ်ကျ။ သွယ်သွယ်ထွလျက်။ပေါက်ပြ
 လှိုင်မှုန်း။ဂမုန်းဖြူထွား။ ခရားကံ့ကော်။ ရွှေလှော်သရက္ခန်။ ပန်း
 မန်စုံနံ။တပျံ့ပျံ့လျှင်။ ရနံ့ထုံကြူး။ ဌက်ပေါင်းမြူးလျက်။ တွန်ထူး
 တွန်ဆင့်။တွန်ကရင့်၍။ တွန်နှင့် တွန်ထောက်။ တွန်သံကောက်
 လည်း။ လဲးဘောက်တုံလေ။ နာစခြေတိ။ သန်နွေ ဆမ်းဆမ်း။
 မြောက်လေချမ်းနှင့်။ ချစ်လွမ်း နှိုင်းပွင့်။ မိုးတိမ်မြင့်ဝယ်။ ပိခင့်
 မောင်ကြီး။ဦးရီးသွေးစင်။ရှင်ထွေးချစ်နှင့်။ တောင်မြစ်သွားလား။
 သနားပိုက်ဘက်။ လည်ချင်းရှက်၍။စုံမက်လူးသည်။ တကိုယ်
 တည်းဝယ်။ခမည်းမင်းလွင်။ဆွေမမြင်သော်။ ကောင်းကင်သာ
 ခန်း။မရွှင်လန်းနဲ့။နှင်းဖျန်းပျော်စင်။ထမင်းလွင်နှင့်။မိုးပြင်မှိုင်းဝေ။
 ရွက်ဟောင်းကြွေသော်။တထွေထွက်သန့်။ ညွန့်ရရွန့်လျှင်။တွန့်
 တွန့်ခပ်ကော့။ ဝတ်ဆံပျော့နှင့်။ သို့သောအခါ။သီးရင့်မာ၍။မှာ
 မှာကြည့်ပျော်။ ထည့်ကာ မျှော်လျှင်။ ထင်ပေါ်ဝေးနီး။ ညီးရရီး
 ၍။ လုံးကြီးလုံးငယ်။ ချစ်ဘွယ်ရှိတို့။ ပျိုရရို့လျှင်။ ညို ညိုမြမြ။
 သို့ကာလသည်။ ။ပြွမ်းမျှည့်ညီတော့မည်လော။

၈၆။ ဤသို့စောလောင်း။မမြင်ထောင်းတည့်။မြိုင်ကောင်း
 ရိပ်ချမ်း။ဥယျာဉ်ဝှမ်းတိ။မှည့်ရွမ်းမရှား။ အပြားပြားနှင့်။ မှာပါး
 မှာထူ။ မဟူရဲပဲ။ကျော်ထိတ်သဲမျှ။နတ်ပွဲးစည်ပြည့်။ မျှော်က

ကြည့်လည်း။မဟုည့်နိုင်ချေ။ အထွေထွေလျှင်။ စိမ်းရွှေညှိလွင်။
 ထွေထွေပြင်မျှ။ကောင်းကင်အလုံး။ မျက်စိဆုံးလည်း။ ပြုံးပြုံးပြုံး
 ပြက်။ လက်လက်လင်းလင်း။ ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင်။ အဆောင်
 ဆောင်ကို။မင်းခေါင်နတ်တူ။ မြင်တော်မူသော်။ အလှူကောင်းမှု။
 ပြုပြုပျိုးပျိုး။ကောက်မျိုးထွမ်းသွေ။ ရသေ့သူဟောင်း။ရှင်ကောင်း
 ရှင်မြတ်။မွေခတ်မြှုပ်ရာ။သင်္ဃာကျောင်းရုံ။ ဘယ်စည်းခုံဝယ်။
 ရုပ်ပုံလှည့်။ဘယ်စေတီ၌။မြှောက်ချီကျော်ဟိုး။ဘယ်ပုထိုးဝယ်။
 မြတ်နိုးသွန်းပြု။ဘယ်ဆင်းထူဝယ်။ရုစွင့်စွင့်။ဘယ်အကျင့်နှင့်။
 ဘယ်မင်းလက်ထက်။ဘယ်ပြည်ချက်ဝယ်။ခွန်ဆက်တိုင်းကြပ်။
 ဘယ်အရပ်ဝယ်။ ဖွပ်ဖွပ်မြေထက်။ ချရေစက်နှင့်။ ပန္နက်စိတ်
 ကောင်း။ဘယ်နတ်ပေါင်းတို့။အကြောင်းယုံကြည်။ ပြုလေသည်
 ဟု။ရှေ့တည်ပင့်ခေါ်။မိုးနတ်တော်ကို။ ။မင်းကျော်စေ့ရေမေး
 တုံလေယည်း။

၉၀။ တဿပုဋ္ဌော ဗျာကာသိ။ မာတလိဒေဝ သာရထိ။
 ဝိပါကံပုညကမ္မာနံ။ ဇာနိအက္ခာသိဇာနတော။ ။သဒ္ဓါယ သု
 ဝိနိဒ္ဓါယ။သဒ္ဓမ္မေသုပဝေဒိတော။ သကံသု သတ္ထုဝစနံ။ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓ သာ သနေ။ တေသံ ဇေတ နိဋ္ဌာ နာနိ။ ယာနိ တံ ရာ ဇာ
 ပဿတိ။

ထိုသို့မေးမြူ။ရှေးအတူလျှင်။ကျေး။နံ့သစ်။ ရွှေကြိုတ်လှစ်သို့။
 ချစ်ချစ် ကွမ်းစား။ နှုတ်ခမ်းထွားနှင့်။ လျှာပါးရှုရှု။ ဩဇာခြေငုံ။
 ထွက်သံညှင်းညှင်း။သာခြင်းခြေးခြေး။ ရေးရေးပွင့်ကား။ဖွင့်လ
 ကြား၏။မင်းပျားနေမိ။ဇာတိသေဋ္ဌ။ရာဇညဖြင့်။ ကာလသင့်ဆုန်း
 ရင့်တုန်းတုန်းလျှင်။တုန်းနှင့်တန်းခိုး။ အမျိုးမြတ်စွာ။ မင်းတကာ
 ထက်။ပညာရင့်သိ။ဂုဏ်ပြည့်ဆီနှင့်။ပါရမီကျယ်၌။ ဆယ်ပါး
 ဖြန့်ချက်။ နိဗ္ဗာန်ငြိမ်းသန်။ စွမ်းအား အန်လည်း။ လက်မှန်ရည်
 ရည်။မျက်ခြည်ဆီးဆီး။ ချလိုက်ပြီးက။ တောင်ကြီးကော်ရွက်။
 ယက်ယက်ပစ်လွှား။မိုးကြိုးသွားသို့။ကြောက်အားလန့်ဟုန်။ခွဲခွဲ
 တုန်မျှ။ဝသုန္ဒရာ။မြေမျက်နှာထက်။ ကြောပွင့်ခန်း။တပွင့်ပန်းနှင့်။

မြန်ခန်းနွယ်ဆက်။ ထိပ်လယ်ချက်၌။ ရွှေစက်တမ္ပတ်။ စာပျံလွှတ်
က။ မန္တတ်ဆိုဘွယ်။ စိုးစမ္ပာယ်သည်။ ဆင်းရှယ်ထွမော။ သ
တိုးစော။ ။မနော ဘိသိက်။ အောင် နိမိတ်နှင့်။ ထိတ်ထိတ်
ဆူဝေ။ ရေမြေ အုပ်စိုး။ ရှင်ဘေးဘိုးတို့။ မြတ်နိုး သော အား။
ရွှေတောင် ဖျားက။ သိကြားကိုမူး။ မခေါ် ဘူးတည့်။ ကျေးဇူး
တော်လျောက်။ ရှင်တယောက်ကို။ မျက်မှောက်ရံပတ်။ ဖူးမည်
တတ်ဟု။ နတ်ဝေဇယန်။ ရထားမွန်နှင့်။ အကျန်ပင့်လွှာ။ အရှင်
သာလျှင်။ ကြမ္မာရှိသည်။ မင်းကြီး ရည်ကို။ စည်စည် ပြောပ။
နားတော်ဝမ်း။ ပြသလှစ်တော်။ ပြုပြု ပေါ်မျှ။ မျှော်လေရာရာ။
ဗိမာန်သာတိ။ သည်မှာကားပါး။ သည်မှာများဟု။ ဘုရားဥာဏ်
လွန်။ မတွက်ခန့်တည့်။ အရှင်ရှင်ပျံ။ ပဉ္စင်နှင့်။ ချီချအန်ထောက်။
စောင်းညှင်းကောက်လျက်။ လက်မြှောက်ထွက်ဝင်။ သံခြေလွင်
မှ။ အိမ်ရှင်စည်ကြီး။ ဝန်းကျင်တီးလည်း။ ဝေးနီးကြားပြန်။ မိုးလုံး
လန်မျှ။ ပုစွန်လက်မ။ မြည်လတ်ကလည်း။ ပေါက်ပြသည်းထန်။
မိုးသောက် တန်၏။ မလွန်စထောင်း။ ကြေးနင်း မောင်းလည်း။
ချောင်းချောင်း၌ကဲ။ ကောင်းကင်ကွဲမျှ။ သနဲပိတ်ကျည်။ မြည်
လည်းတကြောင်း။ ရွှေချောင်းလောင်းတုံ။ ညောင်းညောင်းခြည်း
ခြည်း။ ရွှေဆည်းလည်းနှင့်။ နုရည်းမြူးကွန်။ ကျူးဆန့်လျက်။
ဗိမာန်သတင်း။ အဲဒီချင်းတိ။ ထမင်းစားတော်။ နံ့မွှေးလျော်
သား။ အဖျော်ယမကာ။ သုဒ္ဓါထောပတ်။ ဩဇာမြတ်ကို။ စွတ်စွတ်
စွေးစွေး။ နုရေးသားသား။ ပတ္တမြားလင်ပန်း။ လက်တော်ဆွန်း၏။
ငုံသွန်းမာရင့်။ အညှာဖွင့်လျက်။ တံတင်းသဘွယ်။ ဆံညှောက်
လယ်၌။ လှစ်ဘယ်ချပ်ကွာ။ လက်သန္တာနှင့်။ အသာဆွတ်မြှောက်။
လက်ကောက်ညီးညီး။ ပုတီးဝင်းဝင်း။ ခြေခြင်းရဲရဲ။ ပုလဲးကုံး
နစ်။ မျက်စစ်စိတင်။ ဆံကျင်ရွှေကြာ။ မဟာလတ။ တောက်ပရည်
ကောင်း။ ရွှေနားခောင်းနှင့်။ ရွှေမောင်းရွှေဖျင်။ ရွှေတုရင်လည်း။
သက်တင်ရည်ချိုး။ စမ်းရွှေဆိုးလျက်။ ထုံရိုးသင်းသင်း။ သလင်း
ရောင်တူ။ အပြူတချို့။ ပြာညို လဲလဲ။ ရွှေခွဲကျစ်လျစ်။ အသစ်လတ်

လတ်။နတ်ဝတ်နားခောင်း။ လက်တောင်းကိုးရာ။ ပျံကြွစွာလျှင်။
 ကြေညာထောင်းထောင်း။ နံ့သာပျောင်းလည်း။ ထွန်းကောင်းငါး
 ဆယ်။ လိမ်းသတ်နယ်၏။ ကသယ်မန့်ကား။ ထုံးနှယ်လထွား။
 ကွမ်းနှုစားလျက်။နံ့ရှားမခန်း။မလ္လကွန်း၌။ ကျယ်ဝန်းထူးပြော။
 နံ့သာတောသို့။သဘောလေးမူ။ ဇေတြုမျှ။ မဇ္ဇ။နံ့ရွင်း။ ခံတွင်းပျံ
 ချို။နတ်ထိုထိုကား။ဖိုခိုနေတည်။လူပြည်လူရွာ။ဖြစ်သောခါက။
 ချမ်းသာရေကန်။ ရှာဖွေညွှန်သား။ ရှင်မွန်ရှင်ကောင်း။ ရှင်မြတ်
 လောင်း၌။တပေါင်းတဘော်။ကော်ရော်ညွတ်နူး။ရှိခိုးဖူး၍။ မိုးနူး
 မြေမွန်။ လယ်ကောင်းထွန်သို့။တံမလွန်စာ။ ရိက္ခာထပိုး။ပခုံးကျိုး
 မျှ။သူခိုးမယူ။ရန်သူမနိုင်။ မင်းမပိုင်တည့်။မြီးခိုင်တချ။တောင်းသ
 ဆုနှင့်။ ။ကောင်းမှုပြုကုန်သော်တိတည်း။

၉၁။ အရပ်အရပ်။နိုင်ငံစပ်၌။ခပ်မကောင်းနိုး။မျက်စောင်း
 ထိုးလျက်။တန်းခိုးနွံနွံ။ကောက်လက်လိမ်မျှ။သူရိန်နှိုင်းထောက်။
 လေတဘောက်က။လန့်ကြောက်ဝေးလံ။ပြေးထပျံသား။ မြည်သံ
 သီးသီး။ ဌက်တင်ကျိုးသို့။ပြည်ကြီးထောင်တင်း။ ထိုထိုမင်း၏။
 ဦးကင်းထိပ်အောက်။ရင်သွေးသောက်လျက်။ မိုးအောက်ကျွန်း
 လုံး။ရှင်သာကျုံးသည်။လက်ရုံးစက်တည်း။စောရန်ထည်း။ ။
 တိမ်မည်းတိမ်ပုပ်။တိမ်ပြာချုပ်၍။ ကုပ်လုပ်ကွေးလွေး။ ဘုံသ
 လေးဟု။နိုးဝေးမမြင်။ရောင်ထင် ရွန်းရွန်း။ နေ့ညည့်ထွန်းလျက်။
 ကျယ်ဝန်းစံပ။ နတ်ထိုမျှကို။ စစဆိုသော်။ အိုလည်းမဆုံး။ အ
 ကျည်းရုံး၍။ ကြုတ်ဖုံးပိတ်လျက်။ လက်ဆောင်ဆက်အံ့။ ကြင်
 ဘက်စုံလျောင်း။နတ်ပုံပေါင်းတို့။အကြောင်းရှေးခါ။ လူပြည်ရွာ
 တွင်။ ကြမ္မာပင်စည်။ ကောင်းတာရှည်၏။ ဝန်းလည်ထင်ရှား။မ
 မြင်စားတည့်။ နာဖျားနှိပ်စက်။ သူ့အသက်လည်း။ ယွက်ယွက်
 ယွင်းယွင်း။နေပူပြင်းသော်။အိုင်အင်းသလယ်။ ခန်းခြောက်လွယ်
 သို့။ သွတ်ထွယ်ရက်များ။ ချက်လွှားသော်။ ရည်သွားနှုတ်လျှို။
 ချည်စတိုသို့။ မြက်စိုနှင်းပေါက်။ နေခြည်ကျောက်သော်။ သွေ
 ခြောက်လျှောကျ။တခဏသို့။မြစ်မလယ်ရိုး။ဘလုံးထိုးသား။ တ

မိုးထလျက်။ရေပွက်ပမာ။တသက်လျာတည့်။တဏှာကိုင်ချုပ်။
 နှောင်တုပ်ရှက်ထွေး။ ကွာကွင်းဘေးနှင့်။ ဆုပေးဘလား။ လက်
 ကောက်ကြားလျှင်။ ပါးပါးထွာထွာ။ သတင်းသာသို့။ခန္ဓာငါးခွံ။
 ရုပ်နှင့်နံကို။တရံတဆစ်။အနှစ်စတေ။ မရချေသော်။ ရိုသေလေး
 မြတ်။မိမမှတ်တည့်။ တတ်တတ်လိမ်လိမ်။ စည်းစိမ်ကြီးမ။မီးပုံ
 ဝသို့။ ကြောင့်ကြနောင်စိုး။ ဆယ်တပိုးနှင့်။ သေမျိုးသတ္တဝါ။
 ပါယ်လေးရွာကို။ သည်းချာ ခုန်ဆွေ။ ကြောက်ကုန် ရှေ့လျှင်။
 ကိုယ်စေ့မေတ္တာ။ဘာဝနာနှင့်။အာဇာဗြူးရန်။ခက်ချော်မာန်ကို။
 လေးတန်ပယ်ချေ။ ကျေးဇူးထွေလျက်။မြေကပေါ်ထွက်။ မုဒ္ဓေါ
 ဘက်သား။ရမ္မက်စင်အန်။ပုဂ္ဂိုလ်မွန်၌။အလွန်ကပ်ဆဉ်း။မဂ်ဖိုလ်
 ရည်း၍။စောင့်စည်းသတင်း။ ဖြူရောင်ဝင်းလျက်။ သန့်ရှင်းစိတ်
 ကြည်။လှူဆောက်တည်သည်။ ။နတ်ပြည်တချူ။ကျော့မိတည်း။

၉၂။ ဤသို့ခြင်းရာ။ ဟုတ်မှန်စွာလျှင်။ သဒ္ဓါစာဂ။လှူဒါန
 နှင့်။သီလစင်မွန်။ပစ္စုပ္ပန်လည်း။ အလွန်ချီးမွမ်း။ ဇာတိကမ်းကို။
 လောက်လမ်း သဘွယ်။ ဝိညာဉ်တွယ်လျက်။ အပါယ်နရက်။
 အဝံမသက်တည့်။ကျည်းရှက်လှစ်ထား။ရွှေတံခါးဖြင့်။သိကြား
 လက်ယပ်။ အထပ်ထပ် လျှင်။ မဏ္ဍပ် တခြား။ ရုံကန္ဓား တွင်။
 လျှောက်ကြားနုရီ။သံမြှောက်ချီနှင့်။ဗိဇနာပါတ်။အခါမှတ်လျက်
 မိုးနတ်ရွှေပြည်။ ရှမ်းစည်ချန်းချန်း။ မောင်းညှန်းညှန်းလျှင်။ရှုန်း
 ရှုန်းတန်းခိုး။ခေါင်းလောင်းထိုး၍။နှင်းမိုးမစွေ။လေလည်းမသည်း။
 ညရီဆည်းဝယ်။ဖြုတ်ခြည်းကြည့်ကွက်။ကြယ်လဘက်တည့်။
 ပြုံးပြက်ရောင်လျှပ်။မိုးလုံးထပ်မျှ။နို့ စပ်ဝန်းကျင်။ အင်လည်းအ
 ပြည့်။သာ ရွှင်လှည့်တိ။နတ်တည့်သဘော။စံကုန်သောဟု။ သာ
 မောမြည်တတ်။ကျောက်စည်ခတ်သို့။နတ်မာတလိ။ မင်းဘုန်းရှိ
 ကို။မြင်သိကောင်းလေ။အကြောင်းဘွေ၍။ ။စေ့ရေခြင်းစုံပြန်
 လတ်တုံတည်း။

အာကာသဋ္ဌဝိမာနခန်းပြီး၏။

၁၀။ အာကာသဋ္ဌပဗ္ဗတအားဖြင့်ပြားသော
စတုမဟာရာဇ်ဘုံခန်း။

၉၃။ ဇေယျသအာကာသဋ္ဌပိမာနံဒေသတွာ။ သက္ကဿ
သန္တိကံဂမနတ္ထာယ။ ဥဿာဟံကရောန္တောအာဟ။

ဤသို့လျှင်တည်း။ စက်ရှင်ရထား။ သိန္ဓောအားနှင့်။ လွှားလွှား
ဖိုလ်ချစ်။ သတိုးမြစ်ကို။ အဖြစ်မြတ်စွာ။ နတ်လိမ္မာကား။ မျက်နှာ
မြင်မြင်။ မေတ္တာဝင်၍။ ကောင်းကင်တည်ထွန်း။ အခန်းခန်းသား။
ထက်ဝန်းပြီးပြက်။ ဘုံစည်ဆက်ကို။ နှစ်သက်လေ့လေ့။ ပြန်ပြီး
ရှေ့လျှင်။ ချမ်းမြေ့မြစ်အော်။ မြေကပေါက်သား။ ခုံလောက်သုံးစုံ။
ပန်းတည်ခုံထက်။ ထွက်အံ့ကြီးမား။ လေးထိပ်ခြားဝယ်။ သိကြား
တည်ထောင်။ မြင့်မိုရ်တောင်သို့။ ရောက်အောင်မကြာ။ သွားစိမ့်
ဌာလျှင်။ ပြင်လျှာထွတ်ကျိုင်း။ စောရန်နှိုင်းကို။ ညွတ်ကိုင်း ခပ်
သိမ်း။ ကိုယ်လက်လိမ်းလျက်။ သည်းငြိမ်းအူချာ။ ထုံသိဒါသို့။ ဝါ
စာနှုတ်မြဲ။ နာဘွယ်ဟ၍။ ။ လျှင်ကြွတောင်းပန်ဆိုလတ်တည်း။

၉၄။ ဝိဒိတာနိတေမဟာရာဇ။ အာဝါသံပါပကမ္မာနံ။ အ
ထောကလျာဏကမ္မာနံ။ ဌာနာနိဝိဒိတာနိတေဥယျာဉ်ဒါနိရာ
ဇာသိ။ ဒေဝရာဇဿသန္တိကေ။

ဇာတိဟူသံညံ။ ဥစ္စာမည်၍။ စက်လည်မရဏ။ သန်လျက်ရှ
နှင့်။ လောဘခိုးသတ်။ ထိုးချတ်ဖြတ်လျက်။ ဥပနိဆင့်လောင်း။ ဒုက္ခ
ပေါင်းသား။ ချောင်းချောင်း လောင်ပူ။ ကုန်အောင်လူကို။ ရင်တူ
ဖက်လို့။ ချမ်းယာသို့လျှင်။ ကူးတို့ငွေခံ။ ပို့မဉ်သံ၍။ ဓမ္မစရ။ ကျင့်
ဘာဝသည်။ လုံ့လကြီးပြင်း။ သတိုးမင်း။ ။ သားခြင်းမျိုးဘော်
ဆွေဖြစ်သော်လည်း။ ကျော်ကျော်ထင်ထင်။ ဂုဏ်အင် ပွားတိုး။
ကောင်းလေ့နိုးက။ အကျိုးဆိုဆို။ ရှုစိတ်လိုလျက်။ ကြည်ညိုဝမ်း
ထဲး။ ရှိစခဲးစွာ။ မျိုးကွဲးတပါး။ ငါနတ်သားမူ။ သိကြားစေဖန်။ မူ
ကုန်ဆန်ပြီ။ ထုတ်သန်ရောက်လွယ်။ မြောက်ကိုရှုယ်လိမ့်။ ကျင်
စွယ်ဖားဖား။ မုနားသွယ်သွယ်။ မျက်စိ ကျယ်နှင့်။ ချစ်ဘွယ်

လည်းရောက်။ ရွှေကျူပေါက်သို့။ လုံးထောက်တန်ရပ်။ ပြီးပြီး
 သပ်သား။ ကျော်ထပ်လွှံ့ပတ်။ မင်းကြီးမြတ်ကို။ ပြတ်ပြတ်ဝမ်း
 မှာ။ ချစ်ကြည်စွာနှင့်။ ကမ္ဘာသရစ်။ ထူးထွစ်ဘောက်ခွဲ။ အောက်
 မြေထဲ၌။ ငရဲလားဟန်။ ငါပြည့်မှ။ တဖန်လမ်းကောက်။ မြင်းဦး
 ခေါက်လျက်။ ထိုးဘောက် ထွစ်ထွင်း။ နဂါးမင်းသို့။ လင်းလင်း
 ပေါ်ထွက်။ နတ်ပြည်တက်၍။ ပြက်ပြက်ညွှန်ကြား။ မိမိမာန်များကို။
 ပျော်ပါးလှည့်ထိုက်။ ကြည့်အင်မြိုက်မျှ။ မှတ်ပိုက်ပည်းသိ။ မြင်ရ
 ဖြီတည့်။ ပင့်ချီနှစ်ထို့။ ယခုဘို့ဝယ်။ ငတို့လိုရာ။ မြင့်မိုရ်ရွာသို့။
 ယည်သာစံထီး။ ရှမ်းစည်တီး၍။ ။ မင်းကြီးကြွတော်မူလှည့်
 တော့။

၆၅။ အထူးအထူး။ ကြည့်မျှော်ရှုလည်း။ မူးမူးလည်ပတ်။
 မျက်ခြည်ပြတ်ခဲ့။ မှတ်လေ့တကြောင်း။ ကြံတချောင်းမျှ။ ရှင်
 ကောင်းတို့အား။ လှူမိငြား၍။ ကြီးမားမြင့်ထွတ်။ ဘုံပြာသာဒ်နှင့်။
 ရံပတ်သီးသီး။ ရိပ်ကြီးဆွဆွ။ ထွန်းပသာမြူး။ ရေတဗူးမျှ။ ကြည်
 နူးရိုသေ။ လှူမိပေသား။ ကောင်းတေမူလ။ အိမ်ကျွန်မလျက်။ မိုးဝ
 တောင်စွန်း။ တန်းခိုးထွန်း၍။ ကျယ်ဝန်းလှည့်စွာ။ ရွှေဘုံသာနှင့်။
 သွယ်ဖြာ ရောင်လျှံ။ ချွင်ပျော်စံ၏။ ခြံရံ ကြည့်လည်း။ မပြည့်ဝ
 ထောင်း။ စောရောင်ကောင်းမျှ။ ရွက်ညောင်းသွယ်သန်း။ ကောက်
 ရိုးပန်းမျှ။ ထက်ဝန်းပူဇော်။ စည်းခုံတော်ကို။ ကော်ရော်ထင်မိ။
 ရောင်ထင်ငြိလျက်။ မဏိမြဲခဲ။ ပုလဲးပျစ်ရှက်။ ဘရက် ပြောင်
 ပြောင်။ ရွှေတန်ဆောင်နှင့်။ မိုးခေါင် ကယ်ထက်။ စမ္ပာယ်လျက်
 တည့်။ စိတ်ထက်သုံးတန်။ ကြည်စိတ်သံက။ အလွန်ပွားစီး။ ကောင်း
 ကျိုးကြီး၏။ ငွေချိုးနတ်လူ။ မှတ်တော်မူဟု။ ပျူပျူဌာဌာ။ မြင်းရာ
 နှိုက်နှိုး။ အထဲအဖုံး။ ဆိုပြီးဆုံးမှ။ အလုံးပိုင်သ။ မင်းတိုင်းခသား။
 ၆၀န နတ်။ အခဲဆတ်လို။ မင်းမြတ် ရှောင်း ရှောင်း။ ခြေလက်
 ကောင်း၏။ ထောင်းထောင်းရောက်ချေ။ လျင်လေစေဟု။ သံခြေ
 နှုတ်ထပ်။ မကြားအပ်ခဲ့။ လျှပ်လျှပ်နှင်စိုင်း။ ဌက်ဌမျိုင်းသို့။ ထိုင်း
 ထိုင်း ခုန်ပြေး။ တံခွေးဖွေးကို။ ရေးရေး မျှော်တည့်။ အရော်

ကြည့်လျက်။ နောက် လှည့် ငဲ့စောင်း။ မရှိ ကောင်းတည့်။ လေ
 ကြောင်းဟူးဟူး။ ရထားဦးဖြင့်။ ရူးရူးဆောလျင်။ ရွှေပြည်ဝင်အံ့။
 သွင်ပြင်သဏ္ဌာန်။ ထူးကဲလွန်လျက်။ သုဝဏ္ဏလိပ်။ ရွှေတံဆိပ်နှင့်။
 သုံးကျိပ်သုံးယောက်။ သိကြားမှောက်ဝယ်။ တောင်ညောင်မြင့်
 မိရ်။ မြရည်ယိုသို့။ ပွက်ဆိုသွယ်နည်း။ မှတ်ဘွယ်ချည်းတိ။ ကမ္ဘည်း
 ရွှေစောင်။ ရေးရအောင်နှင့်။ ခြောက်ဘောင်နတ်ပြည်။ ပျော်လိမ့်
 မည်ကြောင့်။ ကျည် သရာပင်။ ထင်ထင် မင်းပွဲ။ တင်းတင်း ရဲ
 လျက်။ နက်နဲနီကံစမ်း။ ပိုက်သဝမ်းဖြင့်။ မွမ်းမွမ်းကုဇေ။ သင်္ချေ
 သိန်းသန်း။ နတ်အဝန်းတွင်။ ပထွန်းစရာ။ ရတနာ ချယ်မြောင်။
 တန်းခိုးဆောင်သား။ တထောင်မျက်စိ။ တို့တုန်းရှိကို။ ရှိလည်းမ
 ခိုး။ နေရာတိုးလျက်။ တန်းခိုးမလွှတ်။ ရှင်ကိုယ်မြတ်ကို။ “ဆွတ်
 ဆွတ်ပြတော်မူလှည့်တော့။

၉၆။ ဝေဠုပနဝတွာပူရတောရထံပေသေတွာ။ သိနေရုံပ
 ရိဝါရေတွာဌိတောသတ္တပရိမဏ္ဍပဗ္ဗတောဒသေသိ။ တေဒိသွာ
 စရညောမာတလိဿပုဋ္ဌဘာဝံအာဝိကရောန္တောသတ္တာအာဟ။

ဤသို့မြှောက်ချီ။ ရှေ့နောက်ညီလျက်။ စိစိလျည်လျည်။ အစည်
 သင့်ထွ။ စိရင်မသား။ သိကြားမျက်ဆန်။ နတ်တမန်ကား။ လျင်မြန်
 ရောက်ဌာ။ ရွှေတံပျာနှင့်။ အရာတဆယ်။ ရွှေကြိုးသွယ်ကို။ လက်
 ဝယ်ရစ်ပတ်။ ငင်လှုပ် ခတ်လျက်။ ကျင့်ဝတ်ပြည့်ဖြိုး။ ရဲတင်း
 ကျူးသို့။ ရှေးဦးမလွန်။ နောက်မကျန်တည့်။ အားအန်ညီတူ။ ချီပင့်
 ကူ၏။ ဆူသော်ရိုးမြင့်။ ကြိုသော်တင့်လျက်။ တို့ရှင်ချစ်ဘွယ်။ ရင်
 ပြင် ကျယ်နှင့်။ သွယ်သွယ် မြီး ရောက်။ ခေါင်းသို့ ကောက် မျှ။
 ကျောက်ကားနိမ့်လို။ ကိုယ်ကားတို၍။ ယည်ပျိုကတင်။ ရေသား
 ဖြင်လည်း။ မွေးမြင်လှချော။ ထောင်သိန္ဓောတို့။ သန်ကျောအား
 လွန်။ တသောင်းခန့်၏။ သက်စွန့်ဖြန်းဖြန်း။ တက်တုန်းတုန်းဖြင့်။
 ရုန်းကုန်လသေး။ တို့အရေးကား။ ရက်ပြေးလူလူ။ စဲငူပြင်ကျွန်း။
 မထွန်းစဖူး။ လေဟူးဟူးကို။ ထွန်းရှူးတချောင်း။ တငါလောင်းနှင့်။
 မူးတောင်း ကိုးကွယ်။ တဘက်ရှုယ်သို့။ ရောက်လွယ်ချံချံ။ ခူဝံ

ကြယ်ကြီး၊ ခရီးမတ်မတ်။ မိုးကြောဖြတ်လျက်။ ညီညွတ်တရည့်။
ကြိုးကုန်ထည်ဟု။ တည့်တည့် သွားလား။ ရှေ့ရှည်ပါးနှင့်။ ရထား
ရှက်ဆောင်။ မြင်း တထောင် ဝယ်။ သန်ကောင် မြောက် မြား။
ကျော်ကုန်းကျားလျက်။ စွယ်ဖျားပေါက်ကာ။ တပွင့်ကြာလည်း။
လှစ်ခွါဖောက်ထိုး။ သည်ထက်တိုး၍။ ဆက်ရိုးတင်းတင်း။ ချံချံ
နင်းလေ့။ ကျွန်ချင်း ကျွန်ဘော်။ ကျန်း ကျန်း ငေါ်လျက်။ ခေါ်
တော်ဟူက။ ကြောက်ရွံ့လှ၏။ ဆွေစပြင်သူ။ နတ်လျှင်ဟူလည်း။
အမူကောင်းသည်။ ထီးနှင့်စည်တည့်။ မည်မသင့်ငြား။ လည်နှင့်
ထားဟု။ တံဖျားလတ်လတ်။ နှင်လေလွှတ်သည်။ ။ တောင်မြတ်
မြင့်မိုရ်တူရတည်း။

၆၃။ သိုးလူ့ သနင်း။ တရားမင်းဘုရား။ ဟောခဲ့ ထားသား
ရှည်လျားကျမ်းရိုး။ ခဲစွာနှိုးလျက်။ အမျိုးလေးဘော်။ နာတုံသော်
လည်း။ ရွှင်ပျော်ထည်ဘွယ်။ အသွယ်သွယ်တည့်။ ပင်လယ်ဝှမ်း
လှိုင်း။ စမ်းချေတိုင်းလျှင်။ ငသိုင်းကိုသာ။ ဆုပ်မိကာသို့။ နည်းနာ
ထောင့်ပွား။ အော်တခြားမှ။ စကားဆစ်ခက်။ အသစ်တက်အံ့။ လှော်
ချက်သိင်္ဂီ။ နီလဝယာ။ အဇ္ဈကာနှင့်။ နာလာမုတ္တ။ မည်ထုတ်စသား။
ကမ္ဘာကြက်သရေ။ ဆယ်ပါးရွှေဖြင့်။ လုပ်ထွေကျစ်လျစ်။ ပြီးသစ်
သစ်သား။ သရစ်ထွဆန်း။ ရထားနန်းကို။ ခေါင်ရန်းရည်တင့်။ တော
လုံးပွင့်လည်း။ နှိုင်းချင့်မထောင့်။ ထွန်းတောက်ရောင်လျှံ။ ရွှေတောင်
ပျံသို့။ ဟိသံသဲသဲ။ ကွန်ကြီးလမ်းကျယ်။ မိုးဝှမ်းလယ်ဖြင့်။ ကယ်
လေသရော်။ အထက်မော်လျက်။ ထင်ပေါ်ဝန်းခြို့။ လေးကျွန်းဆုံ
၌။ လေးစုံရောင်ပြန့်။ ဝေးခေါင်ဖြန့်လျက်။ တိမ်ညွန့်မတ်မတ်။ မြင့်
မိုရ်လတ်ကို။ ရံပတ်သီးသီး။ ရစ်သီးခြားခြား။ ခုနစ်ပါးဖြင့်။ ဝန်း
လျားနိမ့်မြင့်။ တောင်စည်ဆင့်ကို။ နတ်ရှင်မျက်ပျော်။ ပြတုံသော်
လည်း။ ရှုမျှော်ထွပြား။ ရွှေရထားက။ ဘာဘွားဘေးလောင်း။
မမြင်ထောင်းတည့်။ မိုးကြောင်းသွားစံ။ ဧည့်ကြီးခံသို့။ တရံထင်
နိုး။ ရွှင်ဖြိုးဖြိုးလျှင်။ နေမျိုးစောထီး။ မေးဝှေးချိုးသား။ အတီးလွန်
ဝေး။ ဖြစ်ဟန်ရှေးကို။ ကျွေးနှင့်ခရမ်း။ သရက်ပြွမ်းမျှ။ မှည့်ရွမ်း

ညီးညီး။ပင်တိုင်းသီးသား။ မြို့ကြီးယဉ်ကာ။ဥယျာဉ်သာ၌။ မြတ်
စွာဟောလို။ ဂါထာဆိုလျက်။သံချိုနှုတ်တော်။ဤသို့ဘော်ကာ။ပူ
ဇော်နှစ်ထောင်း။ကြွေးကြော်ညောင်းသည်။ ။သောင်းသောင်း
သာရနတ်လူတည်း။

၉၈။ သဟဿ ယုတ္တံ ဝဟယာဝါဟိ။ ဒိဗ္ဗယာနိ တိဋ္ဌိ
တောဟာယမာနောမဟာရာဇ။အဒဿသိတန္တရေနာဂေ။ဒိသွာ
နာမန္တယိဒူတံဣမေကေနာမပဗ္ဗတော။

အစမထင်။သင်္ဃရာဟု။ဗလဝါမြစ်မ။ ဝဲးဩဇာတွင်။ မွန်းချ
တဏှာ။အဝိဇ္ဇာတုံ။မျက်လွှာချုပ်ချုပ်။လက်ဝါးအုပ်လျက်။ ရှုပ်
လစေကာ။မိုက်မိုက်သာလျှင်။ကြမ္မာဆောင်ကြဉ်း။ဆင်းရဲးညဉ်း
လျက်။ သေမည်းလန့်ဆုံး။ အညွန့်တုံးသား။ နှလုံးပူဆာ။ ငြီးငွေ့
စွာမှ။လွတ်ခွါကိုယ်ရုန်း။ငါ့မှာပုန်းက။ မင်းဘုန်းချမ်းလျက်။မိုက်
ရမ္မက်ကို။ ပယ်ဖျက်စင်ကြယ်။ ရှင်စံပယ်သည်။ မျိုးနွယ်လေး
ပါး။တပည့်သားတို့။ တိုင်းကားထွစ်တွင်း။စည်ပင်မြင့်လျက်။ ယ
ခင့်သောခါ။မိမိလာဟု။မည်သာခေါ်ပင်။ ဤပြည်ထင်၌။ ရှင်တို့
ဆရာ။ဘုရားငါကား။သမ္ဘာဖြန့်ချိ။ကောင်းညွန့်ရှိသား။ နေမိမင်း
ကျော်။ ဖြစ်သရော်လျှင်။ သာပျော်ခန်းဝါ။မြင့်မိုရ်ချာက။သူဇာ
မြောက်သား။မိုးသိကြားကား။ငါ့အားချစ်တပ်။ လပ်လည်းကြီး
စွာ။ ပေးလိုငှါဖြင့်။ ဆက်စာလိပ်ရွှေ။ ကမ္မည်းခွေလျက်။ ဝေဇာ
ယန္တာ။မည်သာတမ္ပတ်။ယည်ကျော်မြတ်ကို။ လွှတ်လျှင်စိမ့်မား။
မြှုပ်ပါးတွင်။ ကြွားကြွားရောင်ညို။ ပေါက်အံ့သို့သား။ နှစ်လို့
ရှုအိ။ ခူလီခူလာ။ ကက္ကရာနှင့်။ သာခါခန့်မြတ်။ ဝင်သဝတ်ကို။
ပတ်ပတ် ဝန်းလည်။ စီမြောင်ချည်လျက်။ ထုံရည်တင့် ပေါင်း။
ရောင်မောင်းတခြား။ ကတဲးသားဟု။ ပတ္တမြားမျိုး။ တန်းခိုးကြီး
မြတ်။တွတ်တွတ်နီနီ။ဇီဝရက္ခာ။ကောမူလာက။စသည်မြောက်
မည်။ထောင်နေခြည်သို့။”မွန်ရည်နှိုင်းစံ။ဆစ်ပိုင်းရံလျက်။ ပတ်နှံ
မမြောက်။စိန်စစ်ကျောက်ကား။ခုံလောက်ခုံထက်။ နပန်းနှက်၍။
ဝန်းရွက် နောက်ညောင်း။ ပုံတောင်းနန်းအိုး။ တပိုးစပ်တိုင်။ မြီး

ခိုင်လက်ရုံး။ ခါးပန်းဖုံးထက်။ ရွေးလုံးကြွေကြွေ။ ခြင်္သေ့ထောင့်
နား။ မားမားနေထိုင်။ ရွှေစိုင်လုံးထွင်း။ နှိုင်းနှိုင်းခင်း၍။ တူခြင်းမ
ထင်။ ရွှေဆက်ငင်လျက်။ ကရကျင်ကရနို့။ ငွေတချို့နှင့်။ ဆယ်မြို့
မက။ ပြန်တာချသော်။ တရားငါးဆယ်။ ရထားကျယ်ကို။ ဆန်း
ကြယ်ထွေစွာ။ ရူးမူးရှာမျှ။ မျက်မြွှာစိတည့်။ တညီကြည့်သော်။
ဝမ်းပြည့်ဖြိုးဖြိုး။ ရွှေပေါင်းမိုးလျက်။ သတိုးစောလောင်း။ မိုးတ
ကြောင်းထက်။ ကောင်းစလှည့်သည်။ ငါ့အရည်ကြောင့်။ ရွက်
ရှည်လှတင့်။ တန်ခွန်လွှင့်လျက်။ ကြီးမြင့်ဆင်ပြောင်။ ထောင်ကား
သိန္ဓော။ လေဟော ဟောကို။ နတ်စော ဘုန်းလျှင်။ ရုန်းက ငင်
သည်။ ။ ပင်စွဲနားအံ့မဟူတည်း။

၆၆။ ဆက်သန် လန့်ပြေး။ တိမ်ညွန့် နွေးသို့။ ကွေးကွေး
လက်မြှောက်။ မေးဖျားပေါက်မျှ။ နောက်လည်းဝမ်းပျည်း။ ပခုံး
စည်းလျက်။ ယဉ်းတရာဘက်။ ရထားစက်ကို။ ဆေါင်ရွက်ကြွား
ကြွား။ သိန္ဓောသွားသော်။ ဆပွားရွှင်ဝမ်း။ မိုးပြင်လမ်း၌။ ညချမ်း
နေငြိမ်း။ ရထား ထိမ်းလျက်။ ရှိမ်းရှိမ်းညှိရောင်။ တောင်၏ အ
လျှင်။ ခုနစ်စည်ကို။ စက်ယည်စီးလျက်။ မင်းကြီးကွက်၍။ နှစ်
သက်နာလို။ မေးနှုတ်ချို၏။ တိမ်ညှိတိမ်ဝါ။ တိမ်ပြာ တိမ်နှမ်း။
လက်နှင့်လှမ်းလည်း။ ရမ်းရမ်းမှီနှိုး။ ချုပ်ချုပ်မိုးလျက်။ အခိုးမိုက်
မိုက်။ ကောင်းကင်ဆိုက်မျှ။ သိုက်တူမြင်တူ။ ပရဘူတိ။ ဝါးကျ။
ခယင်။ တုန်ကရင်နှင့်။ ရှိုင်းလင်ဝပ်။ ကြလိုကြခပ်။ ချောက်ထပ်အ
ပေါင်း။ သိုက်ကြသောင်းတိ။ နံ့ကောင်းလှိုင်ခြင်း။ ကြိုင်ပြင်းသား။
အင်ကြင်းဘက်ဆွတ်။ ရင်ခတ်ပျည်းသိမ်။ ထိမ်နှင့်မအူ။ သစ်ဆူ
ကြောင်လျှာ။ ဇိသဝါမှ။ ဇလတာမြစ်ကိုင်း။ ခဝယ်မှိုင်းတို့။ ရွှေနှိုင်း
ပိတောက်။ ကြက်မောက်စွယ်တော်။ ကံ့ကော်ခရား။ စကားထင်း
ရူး။ စန္ဒကူးတံ။ ပင်လူးအိမ်ဆီး။ ချစ်ဘွယ် ကြီးလျှင်။ သမီးလှင်။
ဖြုတ်ချည်းထင်မျှ။ ကညင်ခန့်နိုး။ ထန်းအုန်းပင်စောက်။ ကျေးရှောင်
စောင်းရှား။ သဖန်းခါးလည်း။ ကြီးမားပေါပည်း။ အိုးစရည်းသို့
မည်းမည်းရိပ်ရိပ်။ တောင်ထိပ် မောက်မောက်။ သူတယောက်

မျှ။မရောက်တံ့၊ငါသာဝံ့၍။လူညံ့တဖြို့။ ပြန်ဘွယ်ရှိ၏။ မျက်စိ
သိရီ။ရှုတို့အိသည်။ ။ငါ့ညီအဘယ်တောင်တည့်နည်း။

၁၀၀။ အကြားအကြား။ခြား၍စီးသား။ မြစ်ကြီးသိဒါ။ခုနစ်
ဖြာနှင့်။ကျယ်စွာနိမ့်မြင့်။စိုးစိုးစွင့်တည့်။မြေနှင့်တစပ်။ တောင်အ
ထပ်၌။ တန့်ရုပ်စောသီး။ဝှဲးချိုးဆိုနှုတ်။ ဥဿဘဘုရား။ ပြယား
ဂေါ်မိတ်။ သမိတ် ရောင်ကျင်း။ သလင်း ကစ။ သိကြွာ ပေါက်
ပေါက်။ရွှေသွေးကျောက်လည်း။ ကောက်သော်၍တွင်။ ပည်းမျှ
ဖြင်၏။ ကွမ်းပြင် တတ်စွန်း။ မံသခန်းနှင့်။ ရည်မြန်းသိန်းချို။ လို
လည်းမရှား။ ပတ္တမြားပြည်ထိ။ မြအတိနှင့်။ ဇော်ဂီ၊ဆေးရိုး။ သ
မိုင်းမျိုးလည်း။နှင်းမိုးဖြန့်ချ။ပင်ဝန်းထွလျက်။ တာလဗိဇ။ ဩသ
ထဖြင့်။ညသော်သိပ်သိပ်။ရှက်အိပ်ဆယ်ပါး။အိမ်တော်ယားတို့။
ဆေးဝါးအစုံ။ရွှေငွေတုံလည်း။ပြည့်ပုံတွင်ချည်း။ ဖြင်မျှပည်း၏။
ကြည်းကြည်း ကြက်ကြက်။ မြ ကျောက် စက်ဖြင့်။ ကြာ ဘက်
အောင်းအင်။ရေရှင်ကမ်းထောင်း။ ချောင်းမြောင်းစီးဝှန်။ ရေတန်
ခွန်လည်း။ပြင်းဝှန်ဖြိုးဖြိုး။အထက်မြူးမှ။ဟူးဟူးထန်ထွ။ သွန်းလချ
လျက်။ ဖိုမယုံဝေး။ မြည်ကြွေး မဆိတ်။ ကရိက် ကြက် တော။
သောသောသောင်းသောင်း။ဥဒေါင်းကြိုးကြာ။ ဟင်္သာဝမ်းဘဲ။
စွန်ရဲးငဟစ်။ ယစ်နှင့်လင်းဝက်။ ဆယ်ရက်ခါငုံး။ အိုင်ထုံးရံနား။
ယုံကာလွှားတည်း။ကုလားတမာ။သာလိကာလည်း။ ခြင်းရာဆင့်
ဆင့်။ ရင့်ရင့်ကျူးကျူး။ ဝမ်းနူးဝမ်းညွတ်။ ဆွတ်ဆွတ် ဆက်
ဆက်။သံမြက်ခြေစွာ။ ရွှင်ဘွယ်သာလျှင်။ ရုပ်ဝါနတ်ယောင်။ မိ
ထွတ်ခေါင်နှင့်။ ရွှေမောင်လက်ရှက်။ မိုးကသက်သို့။ ပျော်ဘက်
ဖြစ်အောင်။တောတောင်အတူ။ရှုရမူကား။မပျော်ပါးလော။ ထား
ခဲ့ပေမိ။ မင်းရည်ရှိသား။ ဇာတိထွတ်ဖျား။ စောတရားကို။ နတ်
သားညွှန်ပြ။မြင်တုံကလျှင်။ပြောပထည့်ကျင်။ ငါ့ပြည်ဝင်သော်။
အောင်မြင်တန်းခိုး။စာရင်းထိုး၍။ငါ့မျိုးငါ့ဆွေ။ မှတ်ပစေအံ့။ထိပ်
ဗွေလွေးလွေး။အောက်သို့ပြေးလည်း။ရေးရေးရက်ရက်။ နိမ့်နိမ့်
သက်၍။တက်လသကား။ ထိပ်ဖျားသွန်းသွန်း။ ဦးစွန်းမော်မော်။

မျှော်လတုံထွေ။မြင်လေလေလျှင်။ဖန်ဝေစိရင်။ဘယ်နတ်ပြင်၍။
သို့စည်ပေါ်ထွန်း။ကြောက်ဘာနန်းမျှ။ကျယ်ဝန်းနဲ့စပ်။အထပ်
ထပ်တုံ။မိုးလျှပ်ရည်ရွှင်။စို့သက်တင်သို့။တုရင်ကမောင်း။မွမ်း
ခေါင်းကျစ်လျစ်။ရလစ်ကျင်းကျင်း။မှန်ကင်းဖူးငုံ။ရူးမူးတုံမျှ။လှူ
တုံဖြစ်ရွှေ။အခလေ့ဖြင့်။လက်ဝှေ့မသတ်။အန်ခတ်မကြိုက်။
ကြက်တိုက်မခေါ်။ကုသိုလ်ပျော်၍။သူတော်အရိယာ။ဆုံးမနာ
လျက်။ချမ်းသာရှုမျှော်။ကြင်လူတော်တို့။မွေ့လျော်လေသို့။
ကောင်းမှုတို့နှင့်။နှစ်လိုသဖြင့်။မှန်စွာကျင့်သား။ချီပင့်မိုးမှာ။ကိုး
ကွယ်ရာကြောင့်။ချမ်းသာစံမှတ်။သာကုန်မြတ်လျက်။တောင်
ထွတ်နှိပ်နင်း။ဘယ်နတ်မင်းတို့။ «နေခင်းဗိမာန်ဆောင်
တည့်နည်း။

၁၀၁။ ဇံရညောပုဋ္ဌောမာတလိ။ဒေဝပုတ္တောအာဟ။ ။
သုဒဿနောကရိကော။ဤသခရောယုဂန္ဓရော။နေမိန္ဒရောဝိ
နတကော။အဿကဏ္ဍောဂီရိဗြဟ္မာ။

စိုစိုပြည်ပြည်။မေတ္တာကြည်က။ဆိုမည်ခြင်းရာ။မရွံ့ရှာတည့်
သီဒါမြှောင်ရစ်။ထဲးချောင်နှစ်လျက်။ကမ်းထစ်နံလျှောင်။စောင်း
တန်းထောင်သို့။တောင်၏ဖြစ်ထွေ။ချစ်ခွေကို။ကောင်းတေ
မျှော်ရှု။မြော်သမှုနှင့်။လှူလှူထွက်ထွက်။မေးမြူပွက်သော်။ထက်
ထက်နှုတ်မြန်။နတ်တမန်လည်း။ပြန်လတုံခြင်း။သောင်းတိုက်
တွင်းဝယ်။တစင်းပြည်ဘက်။မကြည်သက်လည်း။အမျက်မပန်း။
မေတ္တာဖြန်းလျက်။ဘုန်းတန်းနှုတ်ထွက်။အာဏာစက်ကြောင့်။
ပယ်ဖျက်ထဲးနှစ်။တူးထွင်းထွစ်လျက်။နွယ်မြစ်ပျက်ဖြတ်။ရန်လုံး
သတ်သည်။စောထွတ်ဘုန်းဟေ့။ရွှေခြင်သော်။ «ငါရွှေမဆို။ငါ
ကိုလွန်ကြင်။ငါချစ်ရှင်က။ပည်းဖြင့်နတ်ဘုံ။ခေါ်ဝေါ်တုံ၏။ယုံ
လော့ရှေးခါ။ကမ္ဘာပေါ်စ။လကားတပေါင်း။ရက်လည်းကောင်း
လျက်။ထီးဆောင်းစည်တီး။မင်းကြီးနက်သတ်။အခါမြတ်၌။ရစ်
ပတ်နေလ။ကြယ်ထိုမျှနှင့်။တကွမြင့်မီရ။နဂိုရ်ကျွန်းမော်။တည်
ထွန်းပေါ်က။ထိုရော်ရှည်လျက်။တပြိုင်နက်ဖြင့်။ပျက်လည်းအ

တူ။ ဖြစ်မှုအညီ။ နာရီဘဝါး။ ဆံပျားမယုတ်။ တံတိုင်းဟုတ်ဖြင့်။
 ခြံတံခြံတံဝမ်းပိုက်။ အကြားနှိုက်လည်း။ ဝဲးလှိုက် စီးဖြာ။ ထုံနံ့
 သာနှင့်။ ခိုင်းဝါဒေါင်းမွေး။ နှစ်ကျဆွေးလျက်။ ချမ်းဇေ ကြည်စွာ။
 သီဒါယညဘောင်။ ခုနစ်မြောင်ဖြင့်။ မြရောင်ညိုညို။ ထိုတောင်တို့
 သည်။ ။ မြင့်မိုရ် အရံအကာတည်း။

၁၀၂။ ရာဇ နက်သတ်။ ပတ်မစီးတည့်။ ရွှေထီးမဆောင်း။
 စကားဟောင်းဖြင့်။ အကြောင်းခန့်လျက်။ ဂဏန်းချက်သို့။ စည်း
 လက်သန့်ဌာ။ နေ့မြတ်စွာနှင့်။ ကောင်းခါယှည်ယှည်။ ခုနစ်လျည်
 ကား။ အစည်အတိုင်း။ နိမ့်နိမ့်ချိုင်း၍။ ဆိုင်းဆိုင်းဆိုဆို။ မြို့၏သ
 ဘွယ်။ ဝန်းလျားကျယ်လျက်။ မြင့်သွယ် ခိုင်ကျည်။ ခေါ်ဆိုသည်
 မူ။ မွန်ရည်လတ်လတ်။ သုဒဿန။ ရွှေတောင် တွနှင့်။ ကရဝိက။
 လျှောယုံကျလျက်။ သာရကလျာ။ နံ့သာပန်းစုံ။ ရင်္ဂုသာနီး။ တောင်
 အမျိုးတွင်။ တန်းခိုးမပိန်။ ဝင်းဝါထိန်သား။ ဣသိန္ဒရ။ ယုဂန္ဓတို့။
 တောက်ပနေရှိန်။ ကျောက်လေးစိန်နှင့်။ နေမိန္ဒရ။ ဝိနတဟု။ နာမ
 ခေါ်မှန်။ ဤခြောက်တန်မှ။ အသကဏ်ကား။ အစွန်းနားဖြင့်။ ငန်
 ဆားခပ်ဖြှမ်း။ မြစ်ရေချမ်းလည်း။ တင်းကျမ်းဖြင်ညီး။ ပြင်ကစီး
 လျက်။ ပိတ်ဆီးရန်းရန်း။ ကျယ်စွာလွန်း၏။ သိမ်းမြန်းစိုးချုပ်။ အုပ်
 သည်တမူ။ အကြင်သူတို့။ အလှူကောင်းမှု။ ဆင်းတု ဂူကျောင်း။
 ဆုတောင်း ပတ္တနာ။ မသဒ္ဓါမူ။ မိစ္ဆာစာရ။ ဝမ်းဝ လိုက်လိုက်။
 ကျင့်စရိုက်ကို။ ပုရပိုက်လေးစောင်။ ရေးချေဆောင်လျက်။ ဘုန်း
 ခေါင်နတ်သို့။ ဆက်တွာပို့၏။ ရဲမျိုး စတေ။ ရဲနေကျကျ။ ရဲယှဉ်ခြင်း
 ရာ။ ရဲပညာနှင့်။ လွှားကာရင်းတည်။ လှံရှည် ဆဲးမောင်း။ ကျွန်
 ကောင်းထောင်သင်း။ ဆင်မြင်းလောက်ပြည့်။ မှုတော်ရှည်မူ။ အ
 တည်အတိုင်း။ ခိုင်းခိုင်းခက်ခက်။ လုပ်ကြံဘက်ဟု။ စကြာဝတေး
 အပါး။ သားအကြီးသို့။ သီးသီး ခြားခြား။ လေးပါးခန်းဝါ။ လေး
 မျက်နှာကို။ လေးဖြာခွဲပြု။ လေးဘို့ရလျက်။ စတု မဟာရာဇ်။
 သင်္ကချင်နွဲ့နွဲ့။ ရွှေခွဲရေးရေး။ အမည် ပေးသား။ ကျော်သွေး နို့
 ချောက်။ နတ်လေးယောက် တည့်။ စောင့်ရှောက် နေမှတ်။ ဘုံ

ပြာသာဒ်နှင့်။ နတ်အမတ်ကြီး။ နတ်ခိုင်မြီးဖြင့်။ နတ်ထီး မှုသွား။
လွန်ပျော်ပါး၏။ မြိုင်ဖျားရိပ်လွှမ်း။ ကျေးဌက်မြှမ်းမျှ။ ချမ်း၏မဟူ။
ပူ၏မထင်။ သန်လွင်မိုးဆောင်း။ ရတုကောင်းလျက်။ နိမောင်းပတ္တ
မြား။ ပြယားမြဲခဲ။ ပုလဲးသန္တာ။ နိလာမြူတေ။ ရွှေငွေရောရ။ ကျော်
သစ်တုဖြင့်။ ယခုတိုင်အောင်။ ရှည်မြင့် ဆောင်သည်။ ။ ဤ
တောင်ကမ္ဘာတန်းဆာတည်း။

၁၀၃။ ဤသို့ဟူ၍။ ဆင်ဖြူကိုးရာ။ ထက်ကြပ် ပါလျက်။
ရံကာဖိုလ်ချဲ့။ တဆွဲရှစ်ခေါ်။ ရေကြောင်းသော်တုံ။ လှေလှော်အံး
ထေရ်။ ပင်လယ်နောက်မျှ။ လန့်ကြောက်ရွံ့ရှာ။ ဥခွံခွါသား။
ဘဝနာတိတု။ ပဏ္ဍိတဖြင့်။ ဝရဓမ္မရာဇ်။ စောရန်လှစ်ကား။ ကမ်း
ထစ်လှေကား။ မြင့်မိုရ်ခါးဖြင့်။ လေးခြားဝေနှင်း။ နတ်လေးမင်း
တို့။ နေခင်းမဆို။ ယုတ်နွှဲရ်က။ စသည်နောက်ဆုတ်။ ရွှေရွှေယုတ်
လျက်။ သမုဒ်မြစ်ကျယ်။ သိဒါချယ်သား။ တင့်တယ်ရောင်ညို။
တောင်တို့ကိုလျှင်။ သိလိုခဏ။ မေးချင်းတနှင့်။ မာဃမင်းစေ။ ဖြေ
လတုံငြား။ ရှေးကြောင်းလျားကို။ ဘုရားနှုတ်ထွက်။ ပေထက်ရေး
ပွား။ မှတ်သားစေဌာ။ မြိုက်ရည်သာလျှင်။ မိမိလာမြို့ကြီး။ အနီး
စပ်ယှည်။ မင်းဥယျာဉ်၌။ သဗ္ဗညုဘုန်းတူ။ နေတော်မူသော်။ ဦးဦ
သောင်းသောင်း။ စည်ပေါင်းထူပြော။ သဃီနောက။ စသည်တ
ပည့်။ နာကုန်ထွည့်ဟု။ မျှော်ကြည့်ဆွတ်ဆွတ်။ ပရိသတ်ကို။ ။
ခြေချွတ်ရှင်တော်ဟောလတ်ဘော်တည်း။

အာကာသဗ္ဗပဗ္ဗတအားဖြင့်ပြားသော
စတုမဟာရာဇ်ဘုံခန်းပြီး၏။

၁၁။ ဗိတ္တကုဋုဒ္ဓါရခန်း။

၁၀၄။ ဝေ မဿ စာ တု မဟာ ရာ ဇိ က ဒေဝ လော ကံ
ဒဿေတွာ။ ပူရတောရထံပေသေတွာတာဝတိံ သ ဘဝနံဗိတ္တ

ကုဋ်ခွါရကောဋ္ဌကံပရိဝါရေတွာ ဌိတာဇ္ဈန္ဒပတိမာဒဿေသိ။
 တံဒိသွာရာဇပုစ္ဆိဇ္ဇတရောပိဿအာမိက္ခိ။ ။ အနေကရူပံရုစိရံ
 နာနာဓိတ္တရပကာသတိအာကိဏ္ဏဇ္ဈန္ဒသဒိသေဟိ။ ဗျဉ္ဇေဟေဝ
 ပူရက္ခိတံ ဝိတ္တိဟိမံဝိန္ဒတိသုတဒိသွာ။ ပုစ္ဆာမိတံမာတလိ ဒေဝ
 သာရထိဇ္ဇမေနွဒါရံကိမဘိညမာဟု။ ။ တဿပုဋ္ဌော။ လ။
 ဘူမိပက္ကမာဟိ။

ထိုသို့သံချို။ ပြန်ပြီးဆိုသော်။ တကိုယ်တည်ဘက်။ ချစ်ကြည်
 သက်လျက်။ လက်နှင့်ဆောလျှင်။ ငင်ဘိမတတ်။ တမန်နတ်ကား။
 ယည်မြတ်တဆူ။ ရှေ့တူရှုဖြင့်။ နေပူချိုးချိုး။ ခရီးချိုးချိုး။ မြင်းဆက်
 ညှိုးလည်း။ ရေမိုးမချ။ စာဝကျောက်ကန်။ တောင်ကိုလွန်လျက်။
 နှုတ်မြန်လက်ပါ။ တံပျာဖြန့်နှိုး။ ရွှေကြိုးကားလျော့။ လည်မော့မော့
 လျှင်။ ကြော့ကြော့ဟန်ပန်။ ကရားသွန်သို့။ ထန်ထန်သည်းသည်း။
 မောင်ခမည်းဟု။ ဆည်းလည်းရွှေချ။ လူလူအောင်သား။ ကဲးလား
 လက်ထောက်။ သေနန်းဘောက်လျက်။ နောက်က ပိတ်ထား။
 ပတ္တမြားစိလျက်။ ညောင်ရွက်သွင်သွင်။ ခဏမြင်သော်။ လျှင်လ
 သောလျောက်။ မနည်းပေါက်မျှ။ ရောက်မိ ရောက်စေ။ နှင်တုံ
 သေသော်။ ရွှေငွေ မျက်ရောင်။ တပြောင် ပြောင်သား။ တောင်
 များမိပတိ။ ဂီရိဗဟိုဋ္ဌ။ မြင့်မိုရ်တွင်မည်။ သိကြားပြည်၌။ ရောင်
 ခြည်ယိုဘိတ်။ ညှိုးညှိုးညိတ်မျှ။ ဓိတ္တကုဋ်။ တံခါးမနှင့်။ ထလဘ
 နန်း။ ဥစ္စန်းသျှောင်ရွက်။ စိမြောင်ကွက်လျက်။ ဘရက် လည်မှာ။
 ရတနာစိဖြူပ်။ သိကြားရပ်လျှင်။ အလုပ်သင့်မှု။ ဆိုလုလုမျှ။ ရှု
 လည်းနှစ်လို့။ အရှင်သို့ကို။ မင်းစိုးမျက်စိ။ မြင်သည်ရှိက။ မာတလိ
 အား။ မေးလတ်ကြားလည်း။ ကြောင်းလျားစေ့ရေ။ ပြန်တုံလေ၏။
 တက်နေရိုးရဲး။ ဖြိုးဖြိုးကြီးလျက်။ ပြောင်ပြီးချိုးချက်။ လက်ရရက်
 လျှင်။ ကျည်းရွက်ကံနဲ့ထောက်။ ရက်ဘောက်ရွှေတိုင်။ တုရိုင်ဆန်း
 ပြား။ နန်းတံခါးဖြင့်။ သိကြားထွက်ဝင်။ ရွှေစင်မှည့်ပျော်။ စောင်း
 တန်းတော်လည်း။ အရော်တည့်ပင်။ ကြည့်သော်မြင်သား။ ရုပ်ရှင်
 တမူ။ ရှုရှုဝရဇိန်။ တာဝတိန်ထက်။ ထိန်ထိန် တောက် လောင်။

လက်နက် ဆောင်လျက်။ ကုန်အောင် ထိပ်မိုး။ ဦးနှိမ်ချိုးလည်း။
 စိုးစိုးနှောင့်နှောင့်။ ရန်ဘက်ကြောင့်လျှင်။ ။ကိုယ်စောင့်ထား
 သည်တည့်ဘုရား။ ။ဝရဇိန်ကို။ဝဇိရဇိန်ဟုတတ်ယကွရာ
 ဇွဲနှင့်ရေး။ပဌမကွရာစလုံးနှင့်မရေးရ။

၁၀၅။ စေ့စေ့စုံစုံဆိုကုန်ရေးရာ။ အစစွာက။ တာဝတိန်သာ
 နတ်ရွာသခင်။ချစ်ရှင်သိကြား။တို့ဘုရားလျှင်။ ဂွေးဖျားဘဝ။လူ့
 ပြည်ကန္တ။မိဘကျင့်နည်း။ သူ့ပစ္စည်းကို။ မရည်းစပါ။ သဘော
 သာဖြင့်။ကြမ္မာယုံကို။ လှူကုသိုလ်မှု။ ဆိုသော်အနည်း။ တတွင်း
 တည်းတွင်။အလှည်းကိုးထောင်။ ထွက်သောယောင်လည်း။နှိုင်း
 ဆောင်မဆွယ်။ အမှတ်ရှယ်၍။ ကြွယ်ကြွယ် ၀၀။ ကုံငသော
 လျှောက်။ စရပ်ဆောက် သား။ ဝမ်းမြောက် စိတ်ဖြောင့်။ အလှူ
 ကြောင့်လျှင်။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ အစောက်ဆောင်သား။
 ရွှေတောင် ထိပ် ထက်။ အလယ် ချက်၌။ နှုတ်နက် မောင်း ဆို။
 တောင်းလောင်းတို့မျှ။ထိုထိုပစ်လွှတ်။လက်ရှိနိသတ်သည်။လွတ်
 လွတ်ပြေးထွက်။စက်၏တန်းခိုး။ မည့်မည့်ကျိုးလျက်။ စိုးမိုးအ
 သစ်။သိကြားဖြစ်၏။ရလစ်ဘုံဆင့်။ စွင့်စွင့်စိုးနှိမ်။ စည်းစိမ်ကြာ
 ညောင်း။သိကြားဟောင်းမှု။ သေကောင်းသောက်တတ်။ နတ်မှူး
 မတ်လျှင်။မြတ်မြတ်နိုးနိုး။လျှာရှည်ကျိုး၍။နှိုးလည်းမရ။အိပ်ပျော်
 ကြလျက်။ဘုဘမသိ။မျက်စိမှိုင်းဝေ။ ဖြစ်ကုန်ချေသော်။ ခြေကို
 ကိုင်လစ်။ငင်ကပစ်လျှင်။မြစ်သို့ရိုက်ကျ။ဖြဖြအလုံး။စည်းစိမ်ဆုံး
 လည်း။တရုံးတစည်း။ ဖြင်ပည်းတကွ။ ကမ္မဇကြောင့်။ ဌာနသင်း
 သီး။တစင်းထီးနှင့်။ပြည်ကြီးလည်းကောင်း။ တသောင်းယူစနာ။
 နိုင်ငံတာလျက်။ချမ်းသာမညှိုး။တန်းခိုးမစယ်။ဘုန်းမပြယ်တည့်။
 စမ္မာယံစလျက်။အသက်ခန္ဓာ။မြင့်ရှည်ကြာသော်။ အူချာသည်း
 ပွတ်။မွတ်မွတ်ထွားထွား။ရေသားနစ်နစ်။ သမီးချစ်ကို။ ကောက်
 ကျစ်ကွေ့လည်။လုပ်ကြံရည်ဖြင့်။ ဆွေသည်ဖြစ်ကြောင်း။ တို့ရှင်
 ကောင်းလျှင်။ချောင်းနောင်းသင့်တုံ။နှစ်ပွင့်စုံသို့။ရွှေဘုံဝင်ထွက်။
 ကြင်ကြလျက်တည့်။ အမျက်ပြောစည်။ ဤနှစ်တည်ကြောင့်။ မ

ကြည်လျှင်ဘဲ။ မြင့်မိုရ်ထဲက။ စွမ်းရဲးညီညွတ်။ စစ်မက်လွှတ်၍။
နတ်နှင့်မတန်။ လူ့ဖြစ်ဟန်သို့။ ခိုက်ရန်ပွားသည်တည့်တရား။

၁၀၆။ တယောက်ထက်ကား။ တယောက်ပွား၍။ ထင်ရှား
မျက်မြင်။ ကောင်းကြွယ်ချင်လည်း။ ပဲ့ပြင် ကြမ္မာ။ အရင်းစွာကို။
စိတ်ဖျာမကြံ။ နှလုံးပျံ့နှင့်။ ဝေးလံရပ်မြေ။ သွားရှာချေလည်း။ ပန်း
ခြေကျလျက်။ အင်မတက်တည့်။ နှောင့်ရှက်ငြိုးစိုက်။ မီးအိုးပိုက်
သို့။ ကိုယ်နှိုက်အမျက်။ ချုပ်ချုပ်ထွက်မျှ။ ဟိန်းဟက်ခေါ်ခေါ်။ ဖြစ်
တုံသော်လည်း။ သူတော် ဇာတိ။ သည်းခံဘိက။ မိမိနှစ်သက်။
နေကာပက်လျှင်။ တိုးတက်တုံလှည့်။ လုံးစုံပြည့်၏။ နတ်တည့်သ
ဘော။ ဆင်းရဲသောဟု။ ကျော်စောညံစဲ။ မရှိဘဲလျက်။ ကိုက်ခဲ
မတတ်။ သူရာနတ်တို့။ သခွတ်ပွင့်က။ စိတ်ကြွကြွလျှင်။ ဒေါသ
မုန်ယို။ ဗပ်ဗပ်စိုမျှ။ မျက်လိုမျက်စည်။ ပြည်နှင့်သွီး။ ရန်ကြီးနှစ်ပါး။
ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ရှည်လျားငြိုးဆုန်း။ စီးပွားဖြန်းလျက်။ အမုန်း
ဆက်ဆံ။ လောကဓံကြောင့်။ မြီးမြိုပြုအပ်။ လုပ်ကြံတပ်လျက်။
ရွပ်ရွပ် ကိုက်ဝါး။ ပခုံး သားကို။ စားလတ် လိလိ။ မျက်စိ မျက်
မှောင်။ နှုရောင်လည်ဘင်း။ တင်းတင်းမလှည့်။ စောင်းကာကြည့်
က။ မည့်လတ်ဘနန်း။ ရွှေသာသွန်းသား။ ရုပ်ဆန်းထွထူး။ ဘီလူး
သဘက်။ ကြောက်မက်သူရဲ။ တောထဲမြိုင်နက်။ လွတ်လွတ်
ထွက်၍။ လည်ထက်စီးကိုင်း။ လက်နှိုင် ကလူ။ နတ်ရန်သူအား။
ငှေ့လည်ချိုး။ အရိုးသွင်သွင်။ အရှင်ခွဲခွဲ။ သွေးရဲရဲလျှင်။ ပေါက်
ငြိုး ဟင်းလင်း။ ခံတွင်း ကြုတ် ကြုတ်။ ထုတ်လတ် ချင်ဘွယ်။
ကယ်ကယ့် အလား။ သစ်ကျား ခြင်္သေ့။ ရွှေသတိ ပင်။ အရှင်
တရထည်။ ဟောက်လတ် မည်သို့။ ရဲရည် ထောင်ကန့်။ ဟန့်
လတ်တုံငြား။ ရန်စောင့်များနှင့်။ လက်နား လက်စောင်း။ ရွှေထိ
ကောင်းသား။ ရဲလောင်းကျဉ်းမြောင်း။ ကြွက်တည်းထောင်ရှင်။
ထောကြောင်လက်တွင်။ ပြေးသွားဝင်သို့။ အောင်မြင်မိမိတ်။ ရန်
ဆိုပိတ်လျက်။ မိတ္တကုဋေ။ တွင်ထမည်ပင်။ တံခါးလွင်၌။ တို့ရှင်
ရုပ်တော်။ ရန်ဘက် မြှော်က။ ဟော်ဟော် ပြေးဟုန်။ ချွဲချွဲတုန်မျှ။

ဂဠုန်တန်းခိုး။ နဂါးလျှိုးသို့။ ပြုံးပြုံးဖျည်းဖျည်း။ ချည်းလတ်သ
ဖြင့်။ ဘုန်းသာလွှင့်၍။ သူနှင့်ဦးကြို့။ မတွေ့လိုဟု။ ။ ရန်ကိုတား
သည်တည့်ဘုရား။

မိတ္တကုသုဒ္ဓါရခန်းပြီး၏။

၁၂။ သုဓမ္မာသဘာယခန်း။

၁၀၇။ ဝေဠုပနဝတွာ မာတလိဒေဝ သာရထိ။ နဂရံပဝေ
သေသိကေနုရတ္တံ။ သဟဿ ယုတ္တံဝဟယဝါဟိ။ ဒိဗ္ဗယာနံ ပ
တိဗ္ဗိတော။ ယာယမာနောမဟာရာဇာ။ အဒ္ဓါဒေဝသဘိဇ္ဈဒိသော
ဒိဗ္ဗာမာနေဌိတောဂစ္ဆန္တေ။ သုဓမ္မဒေဝသဘိဒိသွာ။ လ။ ဒေဝါနံအနု
မောဒယန္တိ။

ဤသို့နတ်သား။ မင်းမြတ်ဖျားကို။ ကြောင်းလျား ဟုတ်မှန်။
နှုတ်ရည်မွန်နှင့်။ ပြန်လတုံသော်။ ခြေတော်စက်စုံ။ ကြာပဒုံသို့။ ရွှေ
ဘုံဟူပြီ။ ရွှေသတိဖြင့်။ ဘုန်းရှိဒိဗ္ဗာ။ ဤအခါဝယ်။ ငါသာယောက်
ကျား။ ဘဝါးချနင်း။ တင်းတင်းရည်ငံ။ ကြိမ်းသံဝင့်ဝင့်။ ပြင်လက်
ပင့်လျက်။ လှတင့်မင်းစော။ ဝင်စေသောဟု။ သဘောကျမ်းဝင်။
မစပြင်၍။ ကောင်းကင် တန့်ထောက်။ ထောင့်လေး ယောက်နှင့်။
သာလျောက်မွေညက်။ ရွှေကာပက်လျှင်။ ရွှေဆက်တည်းကျပ်။
ငုံနွဲ့ရပ်လျက်။ မဏ္ဍပ်မည်သာ။ သုဓမ္မာဟု။ စကြာဝဠာတသောင်း။
နေလပေါင်း၍။ ရောင်ကောင်းမွန်းတည့်။ ထွန်းဟော တည့်သို့။ ရှု
ကြည့်ပြီးပြီး။ ရွှေရိုးရွှေခြင်။ တုရင်ကမောင်း။ ဥဒေါင်းကျေးဌက်။
ရွှေပင်ဘက်လျှင်။ ချက်လက်ရောင်လျှံ။ မျက်မြောင်ရံတိ။ ဝတ်ဆံ
သကဲ့။ မျက်အိမ်ဖွဲ့လျက်။ သုံးဆွဲရှစ်ဖြာ။ ရတနာစုံလွန်း။ လုံးပုံ
ထွန်းလျက်။ ကျယ်ဝန်းသာခေါင်။ စရပ်ဆောင်ဖြင့်။ ရွှေတောင်
ကြက်သရေ။ မြင်တုံလေက။ မင်းခြေ ကိုယ်ရည်။ ရွှင်အားစည်
သည်။ ။ သာကြည်ဆွတ်ဆွတ်ပျံ့ပျံ့တည်း။

၁၀၈။ ဆွတ်ပျံဆွတ်ပျံ။ မျှော်ကအံ့လျှင်။ ကျယ်နှံ့ မြင်သိး။
 နန်းထက်ကြီးသား။ ဝေးနီးလှည့်ပတ်။ တမန်နတ်ကို။ ထွတ်ထွတ်
 ထွားထွား။ ဝတ်ဆံသွားနှင့်။ နှုတ်ဖျားငုံရင့်။ ရွှေကြာပွင့်လျက်။ သံ
 ဆင့်မေးမြူ။ မွေးမွေးကြွသော်။ ဆောင်ယူပင့်ခေါ်။ ပြန်ပွက်ဘော်
 ၏။ နားတော်ထောင်စိမ့်။ ကုန်အောင်နှိမ့်လျက်။ ငြိမ့်ငြိမ့်ရံပိတ်။
 မွမ်းမွမ်းညိတ်မျှ။ ဘုတ်ပြိတ်မလွတ်။ နတ်များသနင်း။ သိကြားမင်း
 ၏။ သတင်းကြေညာ။ လူသူရှာက။ သဒ္ဓါထက်ထက်။ ရေစက်ချ
 ချ။ ဒါနစွန့်စွန့်။ စိတ်သန့်ဆွဆွ။ သီလစောင့်စောင့်။ ကုသိုလ်ကြောင့်
 လျှင်။ ရှစ်မြှောင့်ပီပီ။ ပညာမီနှင့်။ မျက်စိချယ်လျက်။ ကိုးယောက်
 ဘက်သား။ အထက်လိုင်ခေါင်း။ ရွှေတည့်ပေါင်းကို။ သိန်းသောင်း
 ခန့်တွက်။ ရေသော်ခက်၏။ ဝန်းရှက်ဆင်စွယ်။ ရနယ်ခြင်ကြား။
 မြှောင်ထွားလျက်။ ကိုးပါးမျက်မြိတ်။ နဝရတ်တွင်။ စွတ်စွတ်ရည်
 ညို။ သိန်းခိုပဲဝတ်။ ကိတ်တပတ်ကို။ စိတ်ခတ်ရံလည်။ မြှောင်
 ကချည်လျှင်။ ပုန်းရည်တောင်စာ။ လည်ရောင်ဝါလည်း။ ကြက်
 လျှာရလစ်။ စိကနစ် တည့်။ သရစ် သွန်းချိုး။ မှန် ကင်း ရိုးနှင့်။
 ကြာမျိုး စုံလျက်။ ခြူးပုံရှက်တွင်။ မှန်မျက် ပိုးကောင်း။ တင်း
 ကိုးသောင်းကား။ နိမောင်းရုံးစဉ်း။ မျက်လုံးချည်းတည့်။ အတွင်း
 ထောင်ပြည့်။ ကုန်အောင် ထည့်သော်။ မဖြည့်ရဘဲ။ မိုးလင်းကဲ
 ဖြင့်။ ပြောင်ပြီးတောက်ပ။ မြှော့မယ်နကား။ ပတ္တမြား အတိ။
 ရောင်ချင်း ထိသော်။ ငြိလလုလု။ မျက်ရှုတခဲ။ ကြောင်မျက်ရှူး
 ကား။ ကြဆွဲငှာထူး။ မျက်စိမူးမျှ။ လွန်ဘူးတိန်ညင်း။ ဖန်ရောင်ဝင်း
 လျက်။ ရုပ်ဆင်းလဲးဖောက်။ ထုပ်လျှောက်သန္တာ။ မသာရကလ်။
 နီလာပြွန်တိ။ ရွှေမှန်လက်တီး။ လည်ဆီးရေးရေး။ သကျည့်ပြေး
 လျက်။ ကျေးနှင့်ရိုင်းပိုင်း။ ပန်တိုင်းသွန်းသွန်း။ ကျီးရန်းသက်တင်။
 မဏ္ဍပ်ခွင်ဝယ်။ ချစ်ခင်မကွာ။ မိုးသူဇာကို။ ရံကာရိုင်းရိုင်း။ လက်
 တော်ကိုင်လျက်။ ငါးဆိုင်ရွှေစည်။ သံရှည်မောင်းကျော်။ စောင်း
 ညှင်းဖျော်လျက်။ ဝင်တော်မူမြီး။ သဘင်ပွဲတည့်။ ခွဲခွဲသွင့်ထား။
 ရွှေတံခါးဖြင့်။ လွှားလွှားမင်းမြူ။ ဝင်တော်မူလော့။ နှိုင်းမြူမနား။

ဘဝါးမကြမ်း။ ဇေချမ်းလျက်။ ရှမ်းရှမ်းဝင်းဝင်း။ ဖန်သာခင်း
သည်။ ။တလင်းသာထွဉ်းညှိတည်း။

၁၀၉။ ထိုသို့နတ်မောင်။လေးမြတ်ဆောင်လျက်။စောခေါင်
ပွင့်လျာ။ရင့်ပြီးစွာကို။နှုတ်သာခွန်းကောင်း။ ဇေရင့်ညောင်းလျက်။
လည်ချောင်း သက်သံ။ ရွှေနားခံသော်။ တရံ ရှင်လွယ်။ နာချင်
ဘွယ်တိ။မြင့်သွယ်မိုးချိန်။တာဝတိန်ထက်။စိန်နှင့်မြကြောင်။ တ
ပြောင် ပြောင်လျှင်။ တက်ရောင် နေမှူး။ မမြင်ဘူးတည့်။ မီးရှူး
သောင်းထောင်။တန်ဆောင်သိန်းသန်း။ ထွန်းသော်တပင်း။မတူ
လျှင်းတည့်။ မြူထင်းစင်လှ။ ဖွေးဖွေးဆွသား။ သရဒအခါ။ ဆန်း
သော်တာ၌။တငါရူဝံ။ရောင်ပျံပျောက်ဆိပ်။ရိပ်ရိပ်နဂါး။ ကြယ်
လျောင်းလျားနှင့်။ များပြားထင်ပ။ ကောင်းကင်ဝသို့။ သက္ကဒေ
ဝိန်။ ကျော်သံရှိန်နှင့်။ပုဆိန်မိုးကြိုး။လက်နက်ကိုးလည်း။ တန်းခိုး
ထွေဆန်း။ ဘုန်းကြောင့်ထွန်းသား။အဝန်းကိုးရာ။ ယူဇနာဖြင့်။
သည်မှာမင်းတဲ့။ ဝင်းပြဲပြဲလျှင်။ တုမဲ့လွတ်စင်။ သဘင်ခံမြီး။
စရပ်ပွဲးကို။သူရဲမင်းစော။တပျောပျောတည့်။ မောမောမိန်းရှာ။
ခပ်သိမ်းစွာထက်။သာယာလွန်ဆုန်း။ဝတ်ပန်းကုန်းတိ။မြိမ့်အုန်း
စည်တော်။မိုးချုန်းမျှော်လည်း။မပျော်စထောင်း။ ပျော်စထောင်း
လျှင်။အကြောင်းသင့်သင့်။ဘုန်းနှင့်ကြမ္မာ။ညီသောခါဝယ်။ ပက်
ပါတည့်ထင်။ ရှုကြည့်မြင်က။ဆောလျှင်မေးငြား။ ကြောင်းလျား
ဖြစ်ဟန်။ရှေးဖြစ်လွန်ကို။ နိဗ္ဗာန်သခင်။မြတ်ချစ်ရှင်ကား။ သိမြင်
ပြဲပြဲ။ဂါထာဖွဲ့လျက်။ရှက်လဲ့ ရွန်းရွန်း။ ငုံသွန်းထွားထွား။ ပွင့်
ကားလူလူ။နံကြွမွေးမွေး။ ဇေဗြိမ်းချမ်း။ဥယျာဉ်၌ဝမ်း၌။ရွှေကျမ်း
တစောင်။ ဟောချွတ်ဆောင်သည်။ ။ကုန်အောင် ကျွတ်ညီ
နှံ့နှံ့တည်း။

၁၁၀။ ဒေဝါပိခေါတဿ ဂမနမဂ္ဂံ ဩလောကေန္တောဝနိ
သိန္တော။ တေရာဇာအာဂတာတိသုတွာ။ နိဗ္ဗဂန္ဓဝါမပုပ္ဖဟတ္ထာ
ယာဝစိတ္တကုဋ္ဌာရကောဋ္ဌကာပဋိမဂ္ဂံဂစ္ဆာ။မဟာသတ္ထံဂန္ဓမာ

လာဒိဟိပူဇေတွာ။ သုဓမ္မာဒေဝ သဘာယံ အာနာယံသု ရာဇရ
ထာဩတရိတွာဒေဝသဘာယံပါဝိသိ။

ထိုရောအခါ။ မဟာသမယ။ ရွှေတောင်မ၌။ ကာလကျိန်းခန်း။
လကောင်းဆန်းလျက်။ ကြွန်းထွတ်တင်။ စောလွန်းကြင်ကို။ ချစ်
ခင်ဝမ်းသာ။ ကြည်ညွတ်စွာလျှင်။ လာရာတူရူ။ မျက်နှာမူလျက်
ဆုယူတသုန်။ မျှော်လင့်ကုန်သား။ ပစ္စုန်ဒေဝ။ ဣန္ဒကန့်။ သော
မယာမ။ ဝိရုဇ္ဇက။ စသည်မကြွင်း။ နတ်ခပင်းတို့။ ဘော်ချင်းနောက်
ပိတ်။ ရုတ်ရုတ်ထိတ်မျှ။ စိတ္တကုဋေ။ တံခါးဝသို့။ လာကြန့် စပ်။ န
ပန်းထပ်ဖြင့်။ စလပ်တစင်း။ အကြွင်းပိတောက်။ ကြက်မောက်
ကြောင်လျှာ။ ပရဝါနှင့်။ ကြံစာဘက်ဆွတ်။ ရင်ခတ်အနန်း။ ခေါင်
ရန်းစွယ်တော်။ ကံ့ကော်သရဘိ။ ကတ္တရိမြစ်ကိုင်း။ ဆိုင်းရရိုင်း
လျှင်။ ပန်းတိုင်းခတ္တာ။ မလ္လာရှောက်ခါး။ ရွှေစကားနှင့်။ ဆပ်သွား
ဂမုံး။ ကြက်ရုံးပျည်းဖြူ။ အရရုတ်။ ဇမ္ဗူနရီ။ မြောက်ကချိ၍။ ညီညီ
ညာညာ။ လူသော့ခါက။ မေတ္တာဖြန့်၌။ ဒယာမဖြင့်။ နိစ္စမြီးပင်။
လိမ္မာသင်လျက်။ ကောင်းကင် ပိတ်ဆို။ နတ်ရှာပို့သား။ ငတို့ခ
မည်း။ ချစ်ရှင်နည်းဟု။ ပေါပည်းဖြင်ညီး။ အပြီးပြီးလျှင်။ ခရီးဦးကြို။
ဘူးလင့်ဆိုသည်။ ကြည်ညိုနတ်ပုံသောင်းသောင်းတည်း။

၁၁၁။ ဝန်းဝန်းလျားလျား။ များပြားသဖြင့်။ အဆင့်ဆင့်လျှင်။
အပွင့်အဝံ့။ ဖြူနီဝံ့လျက်။ အထုံနံ့သာ။ 'ရှစ်မျက်နှာမှ။ အံ့အာသရဲ
ပူဇော်ကြီး၍။ သဲးသဲးနတ်ပေါင်း။ ရိုက်ရိုက်ညောင်းမျှ။ သောင်း
သောင်း ကျော်ဟစ်။ ဖျော်ဖျော်ပစ်သား။ ပူဆစ်တပဲး။ နစ်မရဲ
တည့်။ ပြည်ထဲးသနင်း။ ရှင်ရင်းမွေးဘ။ စောသူရလျှင်။ တေဇဂ္ဂန်
တောက်။ ရွံ့ကြောက်လန့်သည်း။ ယုံယုံချည်းတည့်။ ရိုက်ကြည်း
ကျော်၌။ မင်း၏မာန်လည်း။ ပြင်းထန်မရှိ။ သည်းခံချိုလျက်။ ပေး
မိလတ်က။ ကြွယ်ဝချမ်းသာ။ သဒ္ဓါညွန့်ရှင်။ အလှူရှင်တည်း။ ရင်
ခွင်ပိုက်၌။ နို့ရည်စက်နှင့်။ ထိပ်ထက်နမ်းပြား။ မွေးသည့်သား
သို့။ စီးပွားရှက်ဆောင်။ တမျက်တောင်မျှ။ ပျက်အောင်မကြံ။ ရှင်
နိုင်ငံဝယ်။ လောကဓံယုံလှ။ ထုံးပုံပြုလျက်။ နောင်တဆယ်ကြိမ်။

စိုးရိမ်ဆယ်ထွေ။ မရှိစေလျှင်။ မင်းခြေနတ်ပြည်။ တင်လိုက်သည်
 ကြောင့်။ ရွှေစဉ်တီးချိုင်း။ အိမ်ရှင်အိုင်မျှ။ ပြီးခိုင်ကြီးကျယ်။ အသွယ်
 သွယ်လည်း။ ရောင်နွယ်ထွက်ပြိုင်။ အဆိုင်ဆိုင်လျှင်။ ရွှေတိုင်ရွှေ
 ရိုး။ ရွှေမိုးရွှေအိမ်။ ရိပ်ငြိမ်ချမ်းကြီး။ စံမငြီးတည့်။ ဝှဲချိုးထွပ်ဘော်
 ကျေးဇူးတော်ကို။ ချီငေါ်ဆိုတမ်း။ နေ့တိုင်းလွမ်း၏။ မွမ်းမွမ်းထက်
 ပြည့်။ ဝန်းကျင်ကြည့်လော့။ အံ့လှည့်တုံ့ပြီး။ ခရားသီးနှံ။ ရွှေထီး
 သဘွယ်။ လွန်တင့်တယ်လည်း။ ပေါရယ်ထွေပြား။ တို့နတ်များ
 ကို။ မင်းဖျားမြတ်နိုး။ သည့်ထက်တိုး၍။ ထမိုးထောင်သောင်း။ မ
 နှိုင်းကောင်းသား။ ညွှန်ပျောင်းတဏှာ။ ကိလေသာမှ။ စင်စွာလက်
 တွန်း။ ဆေးကြောသွန်းလျက်။ သိမ်းမြန်းပိုက်၍။ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့။
 ရောက်ရုံလှမ်းကိုင်။ ငြိမ်းကိုတိုင်က။ နေထိုင်ငုံရှု။ ယာယီပြုသို့။
 စတုသုဒ္ဓိ။ ဝိရတ္တိကြောင့်။ ပြီပြီရှက်ရှက်။ ရမ္မက်ကြွေကျ။ အမတ
 ကို။ ရအံ့သောဌာ။ ဒေသနာဖြင့်။ ဂါထာဟောရှုတ်။ ငတို့နတ်
 ကို။ ။ ချွတ်လှည့်သခင်ကောင်းကောင်းတည်း။

၁၁၂။ ဤသို့ဟူ၍။ ဦးဦးသဲးသဲး။ နတ်ခဲးတို့။ လက်ဆွဲးလက်
 ငင်။ ဘုရားရှင်ကို။ ချစ်ခင်ညွတ်ရည်။ ဆွတ်ဆွတ်ကြည်မျှ။ ငါး
 မည် မာရ်ပျောက်။ ရှင်တော်ပေါက်၍။ ရောက်လတ်သောလား။
 မင်းတရားဟု။ ရှေ့ဖျားဦးတွေ။ ဖူးလင့်ရွှေလျှင်။ သုံးကုဋေ ခြောက်
 သန်း။ နတ်အဝန်းတွင်။ သွန်းလည်းသွန်းသစ်။ ပုံနှံ့ဖြစ်လည်း။ ကျစ်
 လျစ်တန်းခိုး။ ကဲးလွန်တိုးမျှ။ ခြူးရိုးခြူးခက်။ ခြူးရှက်လူလူ။ သ
 ရဘူရောင်ချက်။ စိမြောင်ကွက်သား။ ဘရက်ဝတ်စား။ ပတ္တမြား
 အင်ပျည်။ ထက်ဝယ် ရှည်လျက်။ ယည်သမိတ်တော်။ မပေါင်း
 ဘော်သား။ သေလျော်ချင်ဘွယ်။ ပေါင်းဘော်လွယ်စွာ။ စမ္မာယံ
 ထူးခြား။ သကြားနေရာ။ သုဓမ္မာသို့။ မျက်နှာထောင်ထင်း။ ရှင်ရောင်
 ဆင်းနှံ့။ ရွှင်းရွှင်းကြည်လင်။ ပြည့်ရှင်မင်းဖြူ။ ဝင်တော်မူဟု။ ပျူ
 ပျူငြါငြါ။ နှုတ်သာချီငေါ်။ သွင်းလေခေါ်၏။ ထိုရော်မင်းဖျား။ ရွှေ
 ရထားက။ ဘဝါးခြေစက်။ ရိုသေသက်၍။ အနက်ပြည့်ပြီး။ တိုး

လည်းမအား။နတ်များနေကျင်။ မဏ္ဍပ်ခွင်သို့။ ။ဆောလျင်မ
နေဝင်တုံလေတည်း။

၁၁၃။ တတ္ထနံဒေဝါအာသနေန နိမန္တယိံသု။ သက္ကောအာ
သနေနစ။ ကာမေဟိစ နိမန္တေသိ။ တမတ္တံပကာ သန္တောသတ္ထာ
အာဟ။

နံလျားသုံးရာ။ယူစနာဖြင့်။ဆယ်ဖြာရောင်လူး။ ရွှေတောင်ဦး
၌။သောက်ရှူးသောင်းထောင်။ညည့်သန်းခေါင်ဝယ်။တိမ်တောင်
လှစ်တွန်း။တဖြိုင်ထွန်းသို့။ ကျယ်ဝန်းတင်းကျမ်း။မဏ္ဍပ်၌မ်း၌။
ရွှမ်းရွှမ်းနီမြန်း။ ကသစ်ပန်းထက်။ တသန်း ဖိုးကောင်း။ မမြင်
ထောင်းတည့်။ စောလောင်းအရန်။ ထိုက်တန်ညံ့စွာ။ ကမ္မလာ
လည်း။ခန်းဝါသင့်တင့်။ခင်းလင့်သော့အား။နေတုံငြားမူ။ ခန်းနား
ဆောင်ယောင်။နတ်များဘောင်ဝယ်။ လျှံရောင်ထွက်ပြီး။ ကြယ်
တလုံးသို့။မင်းသုံးဘွယ်ရာ။တင့်တယ်ပါလျက်။ပြင်လျာရုပ်သွင်။
တရံမြင်ကို။သဘင်ဖြိုးပြည့်။တိုးကကြည့်လျှင်။ နတ်တည့်စည်း
စိမ်။ မွေ့သိမ်ချမ်းသာ။ စံစေဌာတုံ။ ပန်ထွာကျံကျံ။ နတ်ဆိုသံ
ကား။တောင်ယံတောင်အောက်။ပဲ့တင်ပေါက်၏။ရောင်တောက်
ဝင်းဝင်း။နတ်မင်းမာစာ။ဝါသဝလည်း။နရတမွတ်။ပြည်ကြီးနတ်
ကို။လေးမြတ်တုံတုံ။ မေတ္တာပုံလျက်။ စုံစုံမက်မက်။ နှုတ်တော်
ဆက်မှ။နှစ်သက်လွန်ပြင်း။နတ်ရွာနှင်း၍။ ခပင်းဝန်းချုပ်။ ကိုယ်
လုပ်မောင်းမ။ သောင်းမကသား။ ဖြင်မျှရံသီး။ နတ်သွီးတည့်။ရွှေ
ထီးဖြိုင်လျက်။မဏ္ဍိုင်ချက်၌။ကောင်းဘက်ကြွယ်ဝ။ စမ္ပါယ်ကြ
လျက်။ ကာမချမ်းသာ။ စံပါစေလို။ ဘိတ်မန်ဆို၏။ မြင့်မိုရ်က
သည်။နတ်ပြည်နတ်ရွာ။ဗြဟ္မာထုတ်ချင်း။ထိုကြောင်းခြင်းကို။ရှင်
ရင်းရှင်ချစ်။ဘုရားဖြစ်မှ။နံ့သစ်လှိုင်မွန်း။ကြိုင်ကြိုင်လွန်းသား။ပန်း
လည်းပွင့်ခါ။ဥယျာဉ်သာ၌။ဂါထာ နက်ကျယ်။ နည်းနာ သွယ်
၍။ ။မိပ္ပါယ်ပြည့်စုံဟောလတုံတည်း။

၁၁၄။ တံဒေဝါပတိနန္ဒိ သုဒ္ဓိသွါရာဇမာဂတံသွါဂတန္တေ
မဟာရာဇ။အာဂတောတေအဒုရာဂတံနိသိဒတာနိရာဇသိ။ ဒေ

၁ရာဇသသန္တိကေ။ ။သက္ကောပိပတိနန္ဒိယ။လ။ ဘုဉ္ဇကာ
မအမနူသော။

ဇာတိ၌ဉာဏ်။သံသရာဟု။ဩဇာခနောင်း။ဝဲးလေးကြောင်း
တွင်း။တပြောင်းလည်လည်း။နစ်သည့်ချည်းကို။လက်တည်း၌
လျက်။ကိုင်ကာဘက်၌။ကြည်းထက်မတင်။ငါသာလျှင်တည့်။
အဋ္ဌင်္ဂမဂ်။နိဗ္ဗာန်ဘက်သို့။ငြိမ်သက်ချမ်းကယ်။ပျိုကသယ၌။ပုန်း
ကွယ်မောဟ။ချောက်ထဲချသော်။ဒေါသရောင့်တက်။ဆောင့်
ညှစ်လျက်တည့်။ရမ္မက်ပေါ်လျှပ်။အာရုံကပ်က။ကြပ်ကြပ်
လည်းနှောင်။တပ်တွင်းလောင်သား။သူလှောင်ခိုးသား။ဟင်းမျိုးစား
ကို။ဥာဏ်စားထက်ဆုံး။သတိတုံးထက်။တုံးလုံးအကောင်။စည်း
ပြီးနှောင်ဖြင့်။ရန်အောင်ပီပီ။ခြေချီဘဝါး။သွားသွားသမျှ။တရံမှ
လျှင်။ကြွကြွလန့်စိတ်။သက်မထိတ်တည့်။ဘိသိက်ရပြီ။ဘေး
မထိသား။သာရိပုတ္တရာ။လကျာနေတန်။မောဂ္ဂလာန်နှင့်။အာနန္ဒ
ရာဟူလာ။မဟာကုဿပ။ကောဏ္ဍညက။ထေရရုံးပေါင်း။တ
ပည့်ကောင်းတို့။အကြောင်းဝေးလှ။ရှေးဘဝဝယ်။သာစွာဆိုညီ။
ဝေးနီးမှီသား။ဤမိမိလာ။ပြည်မြတ်စွာ၌။သမ္ဘာရှမ်းပြင်း။နေမိမင်း
ဟု။တင်းတင်းကြက်သီး။ခြေချပြီးက။မြေကြီးနုနု။တလန့်လန့်
လျှင်။အဝှန်းရှင်ရှင်။ကျွန်းလုံးပိုင်သား။ရန်နိုင်စောကျော်။ငါဖြစ်
သော်လျှင်။ထိုရော်ငါ့ဘုန်း။တချက်ဟုန်းက။ပျက်ပြုန်းကြေးနိုး။န
ဂါးလျှိုးလျက်။တောစိုးသစ်ကျား။လန့်တကြားလျှင်။မြစ်သားမိ
ကျောင်း။ပင်လယ်အောင်း၌။ထောင်းရှာလတံ့။မပေါ်ဝံ့တည့်။ရွံ
ရွံရှိရှောင်။ငါမင်းခေါင်ကို။ညီနောင်မတော်။သိကြားသော်မှ။
ယည်ကျော်လွှားလွှား။သိဇ္ဇောအားနှင့်။ရထားတဆူ။တင်ထွာယူ
သော်။ကျောက်ဂူထွက်က။ခွန်အားပြသား။သိဟရုံးထွေ။ငါ
ရောက်ချေ၍။ရွှေငွေရောင်ပုံ။မြင့်မိုရ်ဘုံသို့။ခြေစုံနင်းဘူး။တန်း
ခိုးမြူးသည်။ ။ကျေးဇူးမိုးခေါင်ထိထိတည်း။

၁၁၅။ ထိုသို့မိုးထိ။ကျော်၌နိုးထိလျှင်။မုနိတဆူ။အရချ။
သည်။ဇမ္ဗူ။နင်းချဲ့။ဤမင်းတံ့ဟု။ပြီ။ပြီ။မြင်မြင်မင်း။မြင့်မိုရ်ကြမ်းမျှ။

ခြီးမွမ်းပွက်ဟ။ ဆိုကုန်ကြလျက်။ ဒေဝဝန်းလျား။ ဘော်ရန်များနှင့်
 သကြားနတ်မင်း။ တောင်းပန်ခြင်းကား။ လေးစင်းမြစ်အောက်။
 ငါးကြီးနှောင့်၍။ မသေသံကောင်းဘဲ။ ရေပွဲပွဲဟု။ မင်းလဲစိုးကျူး။ မ
 ရှိဘူးသို့။ ဟူးဟူးလေဝင်ဆူ။ အရှိန်ပူလည်း။ ပြည်သူထိန်းကျောင်း။
 သူမြတ်လောင်းတို့။ ကျင့်ကောင်းသွေကွဲ။ မရှိဘဲလျှင်။ ဆင်းရဲနစ်
 ရပ်။ စိုးရိမ်မြုပ်စိမ့်။ ပိုက်ထုပ်မြန်းသိမ်း။ ထက်ဝန်းငြိမ်းက။ ကြိမ်း
 ကြိမ်းမထ။ အများစွက်။ စည်စေလျက်တည့်။ ပုခက်တွင်းဝယ်။
 သနားဘွယ်သား။ သူငယ်ကိုမျှ။ နို့ရည်တ၍။ မိဘခေါ်ထွေ။ မငိုစေ
 လျှင်။ ညာကြောနှောင်ရှုပ်။ ကုန်အောင်ချုပ်သည်။ စိုးအုပ်ပွားဖြန့်။
 ဘုရားညွန့်။ ။ လန့်လန့်တသီး။ ရှားနှစ်ကြီးသို့။ ဘုန်းမီးတောက်
 ရှိန်။ တာဝတိန်၌။ စိန်တရတည်။ လက်ရုံးရည်ကြောင့်။ နတ်ပြည်
 စကျေး။ ရှင်းပေး၏။ ငယ်သွေးလတ်လတ်။ ထွတ်ထွတ်ထွား
 ထွား။ ပါးပါးချပ်ချပ်။ သပ်ရပ်လျှင်။ ထွပ်ထွပ်ဝင်းဝင်း။ သံညင်း
 မြက်မြက်။ ညက်ညက်ကြည်းကြည်း။ ခြည်းရရည်းသား။ ရလည်း
 မနိမ့်။ ငြိမ့်ရရိမ့်နှင့်။ နှစ်သိမ့်မကွာ။ နတ်ချမ်းသာဖြင့်။ ရောင်ဝါ
 လျှံပြည့်။ စံတို့ ဟည့်လေ့။ ရွက်မှည့်ကြွေပျောက်။ 'နွေတည်း
 ရောက်မှု။ လှိုင်ပေါက်ဝေးက။ မွှေးမွှေးထွသီး။ ပေါ်စဘက်ဆွတ်။
 ပန်းရင်ခတ်နှင့်။ ရှင်လတ်နေရာ။ လူ့မြေမှာလည်း။ မျှော်ရှာမျှော်
 ကြည့်။ မျက်ရည်အတိ။ မချိညှိုးပြင်း။ ဆွေမျိုးမင်းကြောင့်။ မိုး
 ကြွင်းနှင်းသည်။ မြောက်လေဖြည်းမှု။ မဲ့ချည်းချမ်းစွာ။ လွမ်း
 ဘော်တအံ့။ နောင်မြရဉ်ရောင်။ မင်းကြီးခေါင်ကို။ မဲ့မောင်ချီငေါ်။
 နှမဖျော်လျက်။ မပျော်စရာ။ ရှင့်ပြည်ရွာလျှင်။ ယူဇနာ ကျယ်
 ဝန်း။ ရွှေနန်းခေါ်ခေါ်။ လွန်သာမောလည်း။ တောင်တောမျှတည်း။
 ပျော်ရာနည်းဖြင့်။ ထောင်လည်းမက။ တုတ်ခွန်သသား။ ရတနာ
 အတိ။ ရှိလင့်ကစား။ မြင့်မိုရ်ဖျားဝယ်။ ပတ္တမြားရည်သန့်။ ထ
 ခြည်ခန့်တည်း။ ဆန့်၍ကျုံးသော်။ အလုံးလှိုင်းပုံ။ ထိပ်မှိုင်းမြို့ဟု။
 စုံစုံမက်မက်။ မေတ္တာသက်၍။ ချိန်းချက်တကိုယ်။ တောင်းပန်
 ဆိုသည်။ ။ ကြည်ညိုနတ်ပုံအတိတည်း။

၁၁၆။ ဇေဝံသက္ကေန ဗိဗ္ဗ ကာမေဟိ နိမန္တေန္တော ပိရာဇာ
ပဋိက္ခိပန္တောအာဟ။

ဤသို့ဝန်းလျား။ ငါဘုရားကို။ လေးပါးစစ်ဆင်။ စတုရင်ဖြင့်။
မြေပြင်ရိုက်လည်း။ ကျော်လှိုက်သည်းသား။ ခမည်းဘကောင်း။
ဘိုးလောင်း ဘေးစည်။ နတ်ယည်စီးစီး။ ခရီးလမ်းကျယ်။ မိုးဌာမ်း
လယ်ဖြင့်။ တကွယ်ချောက်ချောက်။ ကိုယ်ထင် ရောက်ဟု။ မျှ
လောက်နတ်များ။ မဆိုစားတည့်။ တရားထင်ကျော်။ အရှင်သော်မူ
ဘုန်းတော်ရှိန်ပြင်း။ တန်းခိုးချင်းသား။ ရန်နင်းသတိုး။ ငှားကောင်း
ကျိုးဖြင့်။ စိုးမိုးခေါင်နှိပ်။ ရွှေတောင်ထိပ်၌။ စက်ရိပ်ခြေစုံ။ ချဘူးတုံ
၍။ နတ်ဘုံလူ့ပြည်။ အရှင်နောင်လာ။ ပြောခြင်းရာကား။ ကမ္ဘာသုဉ်း
ကြေ။ မဆုံးလေတည့်။ ထွေခြေရပ်နတ်။ လတ်ရရတ်၍။ ဆွတ်
ဆွတ်ပျိုမျှ။ ညိုညိုမြဲလျက်။ ဆင်းလှပြင်နွဲ့။ လဲ့လဲ့လှုပ်လှုပ်။ အထပ်
ထပ်လျှင်။ နှံ့စပ်ကျယ်ဝန်း။ ကြယ်လဆန်းသို့။ သိန်းသန်းကုဋေ
သင်္ချေသင်္ချာ။ မြမြဝါတွင်။ သူဇာရည်ပြင်။ ငါးမည်အင်လည်း။ ဆံ
မျှင်လုံးခွေး။ မရှုံးဘေးလျှင်။ စောရေးကြင်ဘက်။ ရင်ခြင်းရှက်၍။ ညောင်
ရှက်လူလူ။ ထီးဖြူဝေဝေ။ ရွှေကားအချည်။ မျက်လည်မြှောင်စိ။
ကုန်အောင်ညိုသော်။ သိရီလှည့်ကာ။ ဖြိုန်ချာသရစ်။ မှောင်ကိုလှစ်
သား။ လျှပ်စစ်ရောင်ထွန်း။ ရွှေတောင်နန်းထက်။ အဝန်းသုံးသောင်း
လုံးလုံးပေါင်းလျက်။ ရိုက်ညောင်းရှင်ရှင်။ ပဉ္စင်ငါးဖြာ။ ချမ်းသာ
ပြည့်ဟုန်။ ကာမဂုဏ်ဖြင့်။ စုန်စုန်ဆန်ဆန်။ ကျော်ဌန်ဆူလှိုက်။ ဘ
ဝဂ်ဆိုက်မျှ။ နတ်တိုက်နက်တွန်း။ ခင်ပွန်းမင်းကြော့။ မင်းမူတော့
ဟု။ လော့လော့ နတ်များ။ တောင်းပန်ကြားလည်း။ မင်းဖျားနှုတ်
ထွယ်။ မလိုပယ်သား။ သုံးသွယ်ဂါထာ။ ခြေစွာလျှင်။ ။ ထို
ခါခတ်သွတ်ရှုတ်ဘိလတ်တည်း။

၁၁၇။ ယထာစိတကံယာနံ။ ယထာစိတကံဓနံ။ ဇေဝံသမ္မ
တမေဝေတံ ယံပရတောဒါနပစ္စယော။ ။ နဝါဟမေတံဣန္ဒြာ
မိယံ ပရတော ဒါနပစ္စယော။ သယံကတာနိပုညာနိ။ လ။ နစ
ပစ္ဆာနုကပ္ပတိ။

ရွှေငွေခိုလာ။ ဖန်မြတ်စွာနှင့်။ လေးဖြာရောင်သွယ်။ ရွှေတောင်
 ကျယ်က။ မိုးကြယ် အတူ။ ဖွေးဖွေး ဖြူမျှ။ ထွက်ပြု။ များစွာ
 စကြာဝဠာဆိုက်ဆိုက်။ အရှင်တိုက်ဖြင့်။ သိုက်သိုက်မိုးလုံး။ တန်း
 ခိုးဖုံးလျက်။ ပိုက်ကျုံးယူပိုင်။ ရန်သူဆိုင်လည်း။ မနိုင်စထောင်း။ ဝဲ
 ကြောင်းထိပါး။ ရေကျုံးလားလျှင်။ ထွားထွား ပျက်ကြေ။ မည့်
 ညက်သေတိ။ လေပွေထိုင်းထိုင်း။ ခတ်ကျဆိုင်းသော်။ ဆစ်ပိုင်း
 ကျိုးနွဲ့။ ကြက်ပေါင်ပဲ့နှင့်။ နဲ့နဲ့ရုံးစဉ်း။ ပင်လုံးလည်းသို့။ ညည်းညည်း
 ပတ်ပတ်။ စွယ်လုံးခတ်က။ သည်းပွတ်ထိန့်ထိန့်။ တသိမ့်သိမ့်လျှင်
 ဘိမ့်ဘိမ့်ကြောက်ညောင်း။ တုန်ချွေပျောင်းသည်။ နတ်ပေါင်းဝပ်
 တွား။ ရှင်သိကြား။ ။ ဝန်းလျား အောင်မြင်။ ရွှေတောင်ရှင်နှင့်။
 မိတ်ဝင်မမှား။ တဘသားသို့။ စီးပွားဆောင်ရွက်။ ပြည်ထောင်
 ဘက်လျှင်။ ရှည်ဆက်ကျုံးခေါင်။ ဖြစ်ဘူးရောင်တည့်။ ညီနောင်
 ချီငေါ်။ ဟူပါသော်လည်း။ မျက်တော်ရှိမည်။ မထင်သည်နှင့်။ ဝန်း
 လည်အင်ခွင်။ ဝေးနီးဖြင်မျှ။ မမြင်ဘူးတည့်။ ရှုံးမူးကြည့်လျက်။ သို့
 သည့်ဘုန်းတန်း။ ထွန်းလည်းထွန်းကဲး။ တုမဲ့ဘဲးတည့်။ ပြောင်ပြီး
 တည့်ကာ။ အဖြာဖြာလျှင်။ မဟာသက္က။ ဒေဝအဖျား။ မူထား
 ကောင်းလိုက်။ ဝင်းတော်မြိုက်စွာ။ ပျော်ပိုက်ကြင်နွဲ့။ ရွှေဘုံထဲ
 တွင်။ တပွဲးတလက်။ တူစားဘက်သို့။ စုံမက်ချစ်ဘော်။ ဖြစ်တုံ
 သော်လည်း။ သူတော်ထုံးကြန်။ အောက်မေ့ထွန်သော်။ အလွန်
 မြတ်လေး။ ဆုလျှင်ပေးသား။ စကျေးကျွန်ရွာ။ ရတနာရွှေငွေ။ မိုလ်
 ခြေဆင်မြင်း။ သတင်းမဲ့ပါ။ တသက်လျှာလျှင်။ ရံခါမအား။ သူ့ရ
 ထားကို။ ဌား၍စို့စို့။ စီးသည် သို့ဖြင့်။ အင်တို့မတက်။ သူ့အိပ်
 ထက်ဝယ်။ အိပ်မက်သဖွယ်။ တန်းခိုးငယ်မူ။ စမ္ပါယ်ပျံပျံ။ မရွှင်
 မြူးခဲ့။ စုန်းကြိုးပိုးတောက်။ တမိုးသောက်က။ ပျောက်လသော
 လား။ ဘုန်းတော်အားသည်။ ။ များများမကျော်မထင်တည်း။

၁၁၈။ လူမင်း ပြည်ရွာ။ နန်းသိင်္ဂါလျှင်။ သာစပါသော။
 တစ္ဆေတောသို့။ ကျော်စောနည်းလျှော့။ မြီးမွမ်းပေါ့လျက်။ ကြော့
 စပါလေ။ အပေါ်ရေကို။ မင်းခြေကျိုင်းမြေ။ ပစာတအံ့။ မာဃရိုး

မှား။ မိုးထက်ဖျားဝယ်။ သကြားထိုးပစ်။ မိဗန်းကြိုးထစ်သော်။
 အတွပ်ယုံကွက်။ ငုံ့ကုံလျက်သို့။ စက်ဝရဇိန်။ လက်ရုံးရှိန်နှင့်။ အ
 ရိန္ဒမ။ မင်းကြီးထွလျှင်။ တောက်ပခန်းနား။ ပြည့်မွမ်းထားလျက်။
 ဝတ်စားနိစ္ဆာ။ အထွေထွေလျှင်။ ကချေသဘင်။ မြင်လည်း ထူး
 ဆန်း။ ရှိုးရှိုးရွန်းသား။ သိန်းသန်း နတ်သား။ ခြွေရံခြားလျက်။
 ထွားထွားထွတ်ထွတ်။ မွတ်မွတ်မွေ့ညက်။ ငယ်သက်လတ်လတ်။
 ဆွတ်ဆွတ်ကြင်ဘော်။ မြင်လသော်လည်း။ ရှင်တော်မူစွာ။ နန်း
 တောင်ညာက။ သူဇာနှိုင်းရှိ။ တိုင်းမိမိသား။ ဇာတိမြတ်မူ။ မိမိးသူ
 နှင့်။ ပျံ့ကြွထုံသင်း။ ဗိမာန်တွင်းဝယ်။ လေညှင်းထစည့်။ သန်းခေါင်
 ညဉ့်၌။ ထပ်၍ညဉ့်ခြုံလောက်။ ရထည်းခေါက်ကို။ တယောက်တ
 ပိုင်း။ ကိုယ်ချင်းခိုင်းလျက်။ အတိုင်းထက်ကား။ အလွန်ပွားမျှ။ သ
 နားပန်းတောင်။ ကြိုင်ထွယောင်သား။ မဲ့မောင်လွမ်းလျက်။ မယ်
 လွမ်းလျက်တည့်။ ပိုက်ဖက်ယုယ။ နှမပျော်တုံ။ မောင်ပျော်တုံဖြင့်။
 ရိပ်မြို့မကွာ။ ရွာဟင်းသာသို့။ ကြမ္မာတိုက်ညွှန်။ ချစ်ထိုက်ရန်
 လည်း။ အတန္တ ကား။ သူ့ မြောက်သားကို။ ချစ်အားရမ်းထိ။ နမ်း
 မှားဘိသော်။ မျက်စိပျော်ရာ။ အပေါ် သာသို့။ နတ်ရွာနတ်အိမ်။
 သူ့ စည်းစိမ်ထက်။ ရိပ်ငြိမ်တန်းခိုး။ အင်မတိုးသည်။ ။ မင်းစိုးမ
 ပျော်မရွှင်တည်း။

၁၁၉။ ဇမ္ဗူဝန်းရုံး။ တုတ်ခွန်ကျုံးသား။ ရန်လုံးနင်းချိုး။ ငါ
 သတိုးကို။ ပြုံးပြုံးပြိတ်ပြိတ်။ ရှုဖြိုးစိတ်ဟု။ နှစ်သိမ့်ဖွယ်ချည်း။ အ
 ပည်းပည်းတွင်။ ဂုလည်းရွှေရှက်။ ထွေးခြေညက်နှင့်။ စက်လည်း
 မကွေ။ နေလည်းမကွင်း။ ဝိုးဝိုးဝင်းတည့်။ လွန်ပြင်းချစ်သည်။ ဆွေ
 ရှင်နည်းဟု။ ခမည်းမင်းပြာ။ ထိုရွှေကွာက။ သန္တာလက်စမ်း။ ထ
 ဖြင်ရမ်းလျှင်။ ရှမ်းရွှမ်းနူးနူး။ မူးမူးမော်မော်။ မျှော်ရှာချေချေ။
 မျက်စိပွေမျှ။ ရွှေမြေနတ်ပြည်။ မေတ္တာချည်လျက်။ ကျင်လည်လူး
 လည်း။ တကိုယ်တည်းနှင့်။ နရည်းမြောက်စည်။ မြည်လည်းဝမ်း
 မြောက်။ အလွမ်းပျောက်လျက်။ တီးတောက်ပဉ္စင်။ ကျူးထကျင်
 လည်း။ ရှင်လစေတုံ။ ဆွေနှစ်စုံဖြင့်။ ရွှေဘုံနန်းထိပ်။ ထက်ဝန်းနှိပ်

သား။တံဆိပ်တင့်မော။တို့ရှင်သောဟု။ဆိုပြောရိုးရိုင်း။ ပင်လယ်
 လှိုင်းသို့။ နေ့တိုင်း ခံတွင်း။ မဆန့် လျှင်းတည့်။ သတင်းရှိန်စော်။
 ထိန်ရိုက်ကျော်မျှ။ ဘုန်းတော် တိုးဘောက်။ မိုးကိုလျှောက်၍။
 အောက်လည်းကျိုက်ပွက်။ အထက်လှိုက်ဝေ။ ထိပ်ဖွေကွန်ချာ။
 ရတနာစည်းစိမ်။ရိပ်ငြိမ်ချမ်းနေ။စမ္ပာယ်ထွေဖြင့်။ရိသေညွတ်နူး။
 ဆွတ်ပျံ့ပျူးမျှ။ မင်းလူးမင်းလွင်။ကိုယ်ထင်မျက်မှောက်။နတ်ရွာ
 ရောက်က။ စားသောက်ပျော်ပါး။ ကစားမြူးချန်။ ကာမဂုဏ်နှင့်။
 ပစ္စုန်သခင်။နတ်ရှင်ဒေဝါ။မင်းမာယာဖြင့်။ လျှာကာမဆို။ သွေး
 သားချိုလျက်။အဟိုပြောနှုတ်။သဘောဟုတ်ဖြင့်။ ယူထုတ်ပြွမ်း
 ပြွမ်း။လက်နီးကမ်းသို့။ မျက်မှမ်းစိမြောင်။ သိရိအောင်လျှင်။ မြင့်
 ခေါင်မောက်မောက်။ ပြောင်ပြောင်တောက်မျှ။ အစော့်ချနစ်ရာ။
 ယူဇနာဖြင့်။ နတ်ရွာ တန်ခွန်။ ဝေဇယျန်ဟု။ ဗိမာန် ပြာသာဒ်။
 လွတ်ကြီးလွတ်သား။ပတ်ပတ်ခန့်ချုံး။ နန်းလုံးလုံးကို။ သက်ဆုံး
 မြတ်နိုး။ငါ့နှုတ်စိုးဟု။ချစ်ကြိုးနှောင်ရှုပ်။အရှင်ချုပ်လည်း။ကျွန်ုပ်
 အမှတ်။လောကဝတ်တွင်။လှော်ချွတ်ပုံသွန်း။ယိုဘနန်းသား။လင်
 ပန်းဖလား။သူ့ဝတ်စားကို။ ပလ္လားပါချင်။ လူပေါ်လွင်တို့။ချစ်ခင်
 မိတ်ဖွဲ့ငှါးပခဲ့၍။ လေးတွဲ ကိုယ်ကြောင့်။ တရောင့် ရောင့်လျှင်။
 ဝမ်းသောင့်ဝမ်းသာ။စံစားရှာသို့။ပမာသွေးသိ။တပြေးညီသော်။
 စိစိလျှည်လျှည်။အစည်စကား။ ဟုတ်သော်အားဖြင့်။ ဖြူထွားဘိ
 ခြင်း။သူ့ထမင်းကို။ခံတွင်းမမြိန်။ တာဝတိန်ထက်။ ထိန်မျှကျော်
 ပြီး။မပျော်သီး၍။စောထီးပွင့်ညှိုး။မတင့်နိုးသည်။ ။ရည်တိုးမ
 မြော်မမြင်တည်း။

၁၂၀။ ထိုကြောင့်ရကား။လူပြည်သွား၍။သကြားစောင်
 မ။မင်းခေါင်ထွလျှင်။ ဒါနဆည်းဘူး။ငါ့နည်းကူးမှ။ပေးကြူးအလှူ။
 မိုးနှုတ်ဖြူလျှင်။ထွမ်းချ။နတ်ပြည်။ ဂူကျောင်းတည်လျက်။ ဆယ်
 မည်တည်းသိပ်။ကမ္မည်းလိပ်တွင်။ တံဆိပ်ဖွင့်ကြည့်။ မင်းကျင့်
 တည့်လည်း။မပြည့်စနိုး။ဆထက်တိုး၍။ ကြိုးလတံတံ။ ပြိုးပြိုးပုံ
 လိမ့်။ တောအုံမျက်မည်း။ ငတို့စည်းတွင်။ ငါ့ထည်းငါ့နွား။ ငါ

လက်သားနှင့်။ ငါ့အားတီထွင်။ ငါ့လယ်ပြင်ကို။ ငါ့လျှင်ထွန်ယက်။
 ငါ့လုပ်နက်ဖြင့်။ ခွန်ထွက်သီးမှည့်။ ကျီကြထည့်လျက်။ ပြည့်ပြည့်
 ၀၀။ ကုံငြင်းရာ။ မြန်သူခါဖြင့်။ ဩဇာပျံ့ပျံ့။ ရနံ့ချင်းချင်း။ ဟင်း
 လည်းဟင်းငံ။ သူမဆံသို့။ ကျော်သံမစဲ။ ငါမင်းရဲလျှင်။ ပုလဲစင်
 ပြီး။ 'သတင်းသုံးလျက်။ နှလုံးသင်းသီး။ အလှူကြီးဖြင့်။ ဝေးနီးလှ
 ဗိုလ်။ အံ့ကြဆိုတိ။ အိုလသောခါ။ ပစ္စာနောင်တ။ မကြောင့်ကြ
 လျှင်။ ပုညစုံပေါင်း။ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ညောင်းညောင်းညှန်းညှန်း။
 ငါ့ကိုနှုန်းလည်း။ ဘုန်း၏အကျိုး။ ငါမညှိုးတည့်။ တန်းခိုးရောင်လျှံ။
 နတ်ဘောင်စံအံ့။ မြီးမြိတချက်။ စိတ်ကြံထက်သည်။ ။ လိမ့်
 လက်မပေါ် မလွင်တည်း။

၁၂၁။ ဇေမဟာ သတ္တော။ ဒေဝါနံ မရူရသဒ္ဓေန။ ဓမ္မ ဒေ
 သေသိ။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တောပိ မနုဿဂဏနာယ သတ္တဒိ ဝါသာ
 နိဌတွာဒေဝ ဂဏတောသေတွာဒေဝ ဂဏမဇ္ဈေဌိတောဝမာ
 တလိဿဂုဏကထံကထေန္တောအာဟ။

ဤသို့ဟူ၍။ လူများအရှင်။ ဘုရင်နရပတိ။ နေမိသတိုး။ ကျွန်း
 လုံးစိုးသား။ နေမျိုးစောထီး။ ထိုမင်းကြီးကား။ ဖြင်ညီး ခံထွန်း။
 နတ်အဝန်းကို။ ခင်ပွန်းဆယ်ပါး။ ပြစ်မှားတစ်။ မရှိစေကောင်း။
 မေတ္တာလောင်းလျက်။ ဦးခေါင်းဝပ်ချ။ ကြည်ညွတ်ထွတ်တည့်။ နတ်
 ရွာတံချ။ ။ အလှူပေးစွန့်။ သီလသန့်မှု။ ဗိမာန်သခင်။ ကောင်းကင်
 တင်းကျမ်း။ ကြယ်နှယ်ဖြိုမ်းမျှ။ ရှည်ကျမ်းရှည်ဘော်။ မွေ့လျော်
 တူကွ။ ငါမြင်ရသော်။ ရွှင်ပျစနိုး။ ဝမ်းတို့ဖြိုးစွာ။ ကောင်းကျိုးအ
 လျောက်။ ကောင်းရာရောက်၍။ ကောင်းမြောက်စည်ပင်။ ကောင်း
 အင်ခွင်နှင့်။ ကောင်းတင်ကောင်းကျော်။ ကောင်းတုံသော်လည်း။
 မူးမော်ထွည့်ထွန်။ မမေ့ကျန်နှင့်။ တဖန်ဒုက္ခ။ ယုတ်ရာကျအံ့။ ဘဝ
 လွန်မြတ်။ ဥပပါတ်ဖြင့်။ အထွတ်လျှမ်းလျှမ်း။ မြတ်ရာလှမ်းလည်း။
 ရမ်းရမ်းမိဌာ။ ဘာဝနာနှင့်။ မေတ္တာ နှုတ်မန်း။ အခွန်းခွန်းလျှင်။
 ကမ္မဋ္ဌာန်းထက်ကြပ်။ သတိကွပ်ဟု။ အပ်နှုတ် သီးဖျား။ မြို့ကြီး
 သားကို။ တရားပိုက်လွှမ်း။ အမြိုက်ချမ်းဖြင့်။ ရွှမ်းရွှမ်းထိပ်ပြင်။

ဘိသိက်တင်သို့။ ကြာတင်နိုးဝေး။ ဆုံးမပေးသည်။ ။ ဆောင်
သွေးနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတည်း။

၁၂၂။ အထက် မြင့်စွာ။ နတ်ဗြဟ္မာလျက်။ ချမ်းသာမမြီး။
ဒုက္ခဝေးတွင်။ ဆင်းရဲကြပြန်။ အဖန်ဖန်လည်း။ ကေနိစွဲသုံး။ နှလုံး
တချောင်း။ နတ်ပုံပေါင်းတို့။ မကောင်းစရာ။ ကောင်းစရာကို။ မှန်
စွာတညီ။ မြင်ရပြီတည့်။ ဤဘဝထက်။ နောင်ခါတက်၍။ ဖြစ်
ဆက်ရှည်လျား။ နတ်ပြည်ပွားမျှ။ မြေးသားစည်ပင်။ ဖြစ်စေခြင်
၏။ သာ ရှင်လျစ်လျူ။ နတ်လျှင်ဟူလည်း။ လူသူ နှယ်ပါ။ ဓမ္မတာ
ဖြင့်။ ခန္ဓာဖြစ်ပျက်။ အသက်ရှေ့ကျ။ ရတေရလျက်။ အနိစ္စချည်း။
ဖြစ်သတည်းဟု။ ထုံးနည်းထွေပြား။ တရားဟောပွက်။ လူ၏ရက်
ဖြင့်။ ထွက်လတံ့ရှေ့။ ခုနစ်နေ့တည်း။ စေ့စေ့စုံစုံ။ အနှစ်ပုံတည့်။
လုံခြုံမိပ္ပာယ်။ နက်စိတ္တယ်လျက်။ နည်းသွယ်ဖြန့်ဖြန့်။ ငင်ထုတ်
ဆန့်မှု။ အဌာနပြောရစ်။ ပင်လယ်မြစ်လည်း။ နှစ်နှစ်လို့လို့။ နတ်တို့
ဘောင်ဝယ်။ မင်းခေါင်စံပ။ နေပြီးမှလျှင်။ ဓမ္မနာပွဲ။ ဟောပြီးရဲမှ။
လက်ဝဲလက်ယာ။ မျက်နှာကြည့်မော်။ ဝေးနီးမျှော်လျက်။ မှုတော်
ထမ်းချီ။ မာတလိ၏။ တောင်ရှိမက။ ဖြင်မျှလွန်ထူး။ ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကို။ ချီကျူးပင့်ထောက်။ မြှောက်လိုရကား။ မိုးသိကြားလည်း။
ဝမ်းပါးနှစ်ထောင်း။ ဂါထာကောင်းဖြင့်။ သံညောင်းတွတ်တွတ်။
ဤသို့ရှုတ်က။ ဆွတ်ဆွတ်ဆက်ဆက်။ နာကုန်လျက်သည်။
နှစ်သက်အလွန်တရာတည်း။

၁၂၃။ ဗဟုပကာရာနော ဘဝံ။ မာတလိ ဒေဝ သာရထိ။
ယောမေကလျာဏကမ္မာနံ။ ပါပါနိပဝိဋ္ဌံသယိ။

သုံးကုဋေ ခြောက်သန်း။ ရံကာဝန်းလျက်။ ထွန်းလသော့အား။
လေးကျွန်းသားကို။ စီးပွားဆောင်ရွက်။ ရှင်စေလျက်တည့်။ မွန်း
ချက်တည့်ထူးပြည့်သည့်ညသို့။ နတ်များ ဘောင်လယ်။ ပြောင်
ပြောင်ကယ်မျှ။ တင့်တယ်ဝင်းဝါ။ အရှင်သာလျှင်။ ကြေညာထော်
လော်။ ရန်စဖော်လည်း။ မျက်တော်ခြောင်းခြောင်း။ လည်တောင်း
လောင်းလျှင်။ ရှံညောင်း ကြောက်စေ။ ဝပ်ဝပ်ကွေးမျှ။ နိုးဝေးအ

၅၄။ တေဇာတိသည။ တေတိညနိတိပယျာ။ ရှင်သိကြား။ ။ များ
ပြားအိပ်ဘန်။ ငယ်ကျွန် အရုတ်။ ဝပ်ကထုတ်မှု။ ကြွတ်ကြွတ်မျှ
သောက်။ ပင်သယ်ချောက်မျှ။ လောက်စဟန်တုံ။ နတ်ကျွန်ပုံတွင်။
မှုကုံရွေးကောက်။ လူရေးထောက်လျက်။ ရွှေမှောက် ယုံကြည်။
ရဲစွမ်း ရည်နှင့်။ ကြံစည် နက်ကျိ။ မာတလိ ကား။ မျက်စိ တ
ထောင့်။ ဘုန်းတော် ကြောင့်လျှင်။ ဖြစ်ခေါင့် ဖြစ်ခဲး။ လိမ္မာကဲး
သည်။ ။ လက်စွဲတောင်ဌေးတချောင်းတည်း။

၁၂၄။ ဥပမာဖြင့်။ သိသာစေလို။ ကြားလျှောက် ဆိုလည်း။
ကျိုးကိုနောက်လည်။ သာကြည်နောက်စွမ်း။ ကိုင်ဖမ်းမတတ်။
ယုံခဲ့လွတ်သား။ ရဲမြတ်ယောက်ျား။ လူသူသားသို့။ သိကြားလက်
အောက်။ ပေါက်မြောက်ခွန်အား။ ကျေးသန်စားသား။ ထင်ရှား
နတ်မောင်။ ဟန်ပန်ထောင်လျက်။ ရှောင်တကျောကျော။ စကား
ပြောနှင့်။ သံကြောလုံးစည်း။ အပည်းပည်းတွင်။ ဖြုတ်ခြည်းအ
ကျိုး။ မပြီးနိုး၍။ ကွယ်ကိုးကြံဘက်။ စေ့ခေါက်ရက်လျှင်။ မိုးထက်
ကသည်။ လူမင်းပြည်သို့။ ဇွန်ရှည်ခရီး။ မနီးထုတ်ချောက်။ ညည့်
ကိုရောက်၍။ ဝမ်းမြောက်နှစ်မြိုက်။ မလိုက်လိုက်လို။ ချိုချိုမွန်မွန်။
ပန်ပန်ထွာထွာ။ အတူပါက။ လိမ္မာသဖြင့်။ မြေကိုဖွင့်၍။ အရှင်တ
မန်။ ငရဲညွှန်လည်း။ အကျွန် ကြောက်လှ။ သံဝေရ၏။ ထိုကတ
တည်။ မြင်းဦးဖည်လျက်။ ရွှေစည်သံလွင်။ ကြွေးရွှင်ရွှင်တိ။ မိုးပြင်
တန်နား။ ဗိမာန်များကို။ ရထားမချွတ်။ ပြတုံလတ်လည်း။ ဆွတ်
ဆွတ်မနည်း။ ရွှင်မောသည်းမျှ။ ငါလည်းသို့လျှင်။ ဖြစ်ပချင်ဟု။
ပြာစင်မင်းခြေ။ ဆိုရှာချေလျက်။ ရိုသေပျံ့ပျူ။ ကိုယ်လိုထူးဖြင့်။
ကျေးဇူးလေးနှင့်။ ချစ်ဘွယ်ကျင့်သည်။ ။ အရှင်ကျွန်တွင်ကျွန်
ကောင်းတည်း။

၁၂၅။ ကျွန်တွင်ကျွန်ကျော်။ ကျွန်သူတော်နှင့်။ ကျွန်ဘော်တ
ကာ။ မြီးမွမ်းရာဖြင့်။ လိမ္မာတတ်ပွန်။ အများဝန်လည်း။ မကျန်တုံ
စွာ။ အပြာပြာ၌။ ဇာနာဆီးဆ။ သိတတ်လှ၏။ မင်းခမင်းနိုး။ မင်း
ဝယ်ကြီးလျက်။ မင်းထီးအထွေ။ မင်းစေတီ။ မင်းညီမင်းသား။

မင်းဆွေဝါးနှင့်။စီးပွားနိမ့်ကာ။ညှို့ထက်ထွာသို့။ ဖြစ်ပါစေခြင်း။
 တို့လူမင်းလည်း။လက်ရင်းသုံးစွဲ။ ညာကြေရဲသား။ ပန်းပဲညွပ်
 တူ။တိုသသူကို။လူလူကြီးကျယ်။ ထီးစလွယ်နှင့်။ စမ္ပာယ်လက်
 ဆောက်။မှူးမတ်မြှောက်၍။ ရန်ထောက်အောင်ကျိုး။ ရွှေတောင်
 စိုးက။မိုးကြိုးစက်ရှိန်။မကြိမ်ကြဝံ။လူသူအံ့သါး။သိန့်ထင်ပေါ်။
 အရှင်မျှော်လျှင်။မြော်တော်မူလျောက်။ ကျေးမက်လှောက်လျက်။
 နောက်နောက် သော်လည်း။ သည့်နှယ်ချည်းလျှင်။ ခမည်းကြိုး
 ပမ်း။မှုတော်ထမ်းက။ရမ်းရမ်းစုရုံး။ရွှေငွေကျိုးလျက်။ စွဲသုံးရွှေ
 ထား။ ဗလားလက်ကောက်။ခွက်ယောက်လင်ပန်း။တကျွန်းဝတ်
 လုံ။ ရကြို့ဆင်မြင်း။ ကျွန်သင်းထိတ်ထိတ်။ ဖုံးပိတ်စည်မောင်း။
 ထွေရဲလောင်းနှင့်။ပဲ့ပေါင်းညီးညီး။ကြိုးကြိုးမမ။ကြွယ်ဝမချွတ်။ရ
 မည်မှတ်ဟု။ချစ်မြတ်လေးကျင်။ရဲဆေးတင်လျက်။ရဲချင်ရဲလို။
 ရဲဆိုရဲခေါ်။ရဲတင်းဆော်လော့။ဝမ်းတော်သာစွာ။ မင်းမာယာ
 နှင့်။ ပျူငှာရှေးဦး။ ချီးမွမ်းဖြူးသည်။ ။ကျေးဇူးဖြစ်သစ်ဖြစ်
 ဟောင်းတည်း။

၁၂၆။ ဤသို့ဟူ၍။ ဇမ္ဗူကျွန်းလော။ ကျွန်းငယ်လောလျှင်။
 သေါသေါသောင်းသောင်း။စောင်းစောင်းဇွဲဇွဲ။တုန်လဲဝန်းကျင်။
 ထိန့်ထိန့်ရှင်မျှ။ ပဲ့တင်တော်လည်း။ မြေကြီးကြည်းသား။ တင်
 ရည်းဗောဓိ။စောနေမိကား။ပိပိလည်းကျိုး။ရွာသမီးသို့။ကောင်း
 ကျိုးပည်းဖြင်။ဖြစ်စေခြင်၏။တင်တင်မျက်စိ။မာတလိကို။
 ဘုန်းရှိစောထွချီပင့်ထတည်း။

သုခဗ္ဗာသဘာယခန်းပြီး၏။

၁၃။ ပိပိလကန္တဗ္ဗာသဘာယခန်း။

၁၂၇။ အထရာဇာ သက္ကံအာမန္တော။ ဣစ္ဆာမဟံဒေဝမဟာ
 ရာဇ။ မနုဿလောကံ ကန္တတိအာဟ။ သက္ကော တေန ဟိသမ္ပ

မာတလိ။ နေမိရာဇာနိတထေဝမိမိလံနေဟိတိအာဟ။ လ။ မိမိလံ
ပါပုဏိံသု။

ထိုရောအခါ။ အောင်မြေချာ၌။ သစ္စာလေးမည်။ ပွင့်ဆောက်
တည်က။ ကြံစည်လှိုင်ဖြိုး။ နေ့တိုင်းကြိုးလျက်။ ဟိုးဟိုးကျော်
ချောက်။ ပြိုင်ပြည့်ထောက်လည်း။ နှစ်ယောက်မဲ့အောင်။ တင်း
တင်းဆောင်သုည်။ မြန်ဘောင်ပိုက်ထုပ်။ စောပြည်ချုပ်ကား။ တိမ်
ပုပ်ထွစ်ငင်။ လျှပ်ခြည်သွင်သို့။ ရယ် ရှင်စိမ့်ချေ။ ဣန္ဒြေနှင့်။ ပြေပြေ
ပြစ်ပြစ်။ လွန်ကျစ်လျစ်လျက်။ ကောရာဇာတိ။ ကြည့်ဘွယ်ရှိမျှ။ သိန္နီ
ထွတ်ဖုံ။ ဝမ်းလှလှလျှင်။ သာဓုဟစ်ခေါ်။ တရားဖျော်လျက်။ ပျော်
ပျော်ပါးပါး။ မိုးသကြားနှင့်။ နတ်များရံထပ်။ ရွှေမဏ္ဍပ်၌။ အရပ်
မဟုတ်။ ယာယီဆုတ်သို့။ ရန်ချတ်မင်းများ။ ကြားသောအားတည်း။
ရက်များညောင်းရှည်။ ပြန်တော့မည်ဟု။ လူ့ပြည်သွားလို့။ ချိန်
သင့်ဆိုသော်။ မြင့်မိုရ်သခင်။ လွန်ကြင်လေးမြတ်။ တဆွတ်ဆွတ်
လျှင်။ ညွတ်သည်အပ။ စုံမက်ထွလည်း။ ချစ်ဘမင်းစော။ ကောင်း၏
ဩဟု။ လျှင်ဆောလွယ်မှု။ အခွင့်ပြုလျက်။ နဲ့နဲ့နဲ့နဲ့။ မှုမဖြူနှင့်။
ထွေပဲ့မရှည်။ ကြည့်လတုံဘိ။ မာတလိကို။ မိမိလည်းကောင်း။
ပျော်နှစ်ထောင်းမျှ။ ရပ်ဟောင်းပြည်သာ။ မိမိလာသို့။ သိင်္ဂါခန်း
တိုက်။ နန်းဆိုက်ဆိုက်လျှင်။ ဘက်ပိုက်ပျံပျံ။ ချောင်းကျ။ သို့။ သာ
မြူးကြည်လင်။ ပြည်တော်ဝင်က။ အောင်မြင်ဘိသိက်။ ကျွန်းလုံး
ထိတ်မျှ။ ညိတ်ညိတ်ထွက်ပြု။ လူလည်းဘေးမဲ့။ စောင့်ကြပ်ပဲ့လျက်။
တဆဲ့ ငါးရက်။ ဖြူရောင် စက်နှင့်။ ထွက်လသောလား။ လူမင်း
သားကို။ လျော့လျားနေရာ။ ထုံပျံ့စွာသား။ ကမ္မလာညွှံပျော့။ ရွှေအုံး
မော့နှင့်။ သို့သောအခါ။ ကိန်းပကာလျှင်။ ပြုပြင်ပက်ပည်။ နေခြည်
မထိုး။ ရွှေစောင်မိုးလျက်။ သည်မျိုးကြင်ဘက်။ တနံနက်မျှ။ နန်း
ထက်ဝံဦး။ မကွာဘူးမျှ။ မဲ့ထူးမပြေ။ ရက်များရေလျက်။ မင်းခြေ
စောမောင်။ အိပ်မက်ယောင်လိမ့်။ ရောက်အောင်မနေ။ ပို့ပချေဟု။
စေလတုံလျက်။ နှုတ်တော်နက်ကို။ ဦးထက်ထားတင်။ ရထားငင်

၍။ စိရင်မပျက်။ ရွှေနှယ်ဘက်လျှင်။ တက်မိမ့်သောဟန်။ ကပ်
လတ်ပြန်သည်။ ။ တဘန်ကြိုးကြိုးစားစားတည်း။

၁၂၈။ ထိုသို့နတ်သား။ ရွှေရထားကို။ မင်းဖျားထံမှာ။ ကပ်
လခါတုံ။ ကြင်ရာတဆို။ ထိတ်မွမ်းပြီလျက်။ မင်းကိုကြင်ဆ။ နတ်
မယံလျှတို့။ ပဝရသိဒ္ဓိ။ စောနေမိကို။ မျက်စိမြင်ကျမ်း။ ပျူငြါဆမ်း
လျက်။ နတ်ကွမ်းနတ်ရွက်။ နတ်လဖက်နှင့်။ မြန်ရှက်သုခ။ ကြွိုင်
စွာသား။ နံ့သာပျော်ရည်။ ထွက်နတ်တည်၍။ ရွှေပြည်သခင်။ နတ်
ရှင်ပျံ့မှန်း။ စမ္မာယံတုန်းလျက်။ တုန်းချင်းမချည်။ ဆွေသည်မဖြစ်။
နောက်နှစ်ရှင်ရင်း။ ပြန်လေမင်းဟု။ ညင်းညင်းခြေးခြေး။ သံလေး
ညောင်းညောင်း။ နွဲ့နောင်းခေါက်ချိုး။ ပြုံးပြုံး ပြိမ့်ပြိမ့်။ စိမ့်ရ
ရိမ့်၍။ နှစ်သိမ့်ရုပ်ဓာတ်။ ပြာလတ်လတ်လျှင်။ ထွတ်ထွတ်ထွား
ထွား။ ရေသားညက်ညက်။ မက်မက်မောမော။ မွတ်မွတ်ချော
တိ။ ပျောပျောတိမ်းညွတ်။ မိန်းမိန်းပြတ်မျှ။ မိုးနတ်သွီး။ ညီးရရီး
တွင်။ ပွဲးကြီးရင်ပြင်။ ဆင်ယည်တုပ။ ဟိုးဟိုးယကား။ အလှထွေ
ပြား။ ရွှေရွှေထွားသို့။ နှုတ်ဖျားသန္တာ။ အာကားတလည်း။ မျက်
မည်းရောင်ညှို့။ ဝင်းရောင်ပျိုလျက်။ နှစ်လှိုလေးတွဲ။ နွဲ့ရရွဲ့လျှင်။
လဲလဲမြဲမြဲ။ ပွပွလှပ်လှပ်။ သွယ်သပ်သပ်မူ။ ချစ်တပ်ချင်ဘွယ်။
ပြီးရှင်ရယ်လျက်။ ကေသွယ်ရွက်ညှာ။ မြဆံကြာနှင့်။ ပြင်လျှာ
ဆုံစဉ်း။ ခြဉ်းရရည်းသည်။ ။ ဂုလည်းရွှေငုံရွှေငုံတည်း။

၁၂၉။ အသီးအသီး။ ဆိုဝှဲးချိုးနှင့်။ ဦးဘီးကျိုင်းထွား။ လူ
မင်းသားကို။ ပျော်ပါးစေကြောင်း။ လှည့်ဖြားယောင်းလျက်။ နှစ်
ထောင်းအင်မြိုက်။ ရင်ခွင်ပိုက်လျက်။ ကြိုက်ကြိုက်မှတ်မှတ်။
မြင့်မိုရ်ထွတ်ဝယ်။ နတ်နှင့်လူကား။ မတရားဟု။ ခက်သားမထိုး။
မိုးမကြိုးတည့်။ တန်းချိုးကြိုးလွန်း။ တုန်းမီးထွန်းလျက်။ တကျန်း
စိုးဆောင်။ မဲ့သည်မောင်ကို။ အိုအောင်ချစ်ဘော်။ မဖြစ်သော်
လည်း။ တော်တော်မရ။ နတ်မိန်းမတို့။ ယွင်းခွလိမ်လစ်။ ကောက်
တကျစ်နှင့်။ ပွင့်သစ်ညှိုးခြောက်။ ရနံ့ပျောက်သို့။ ကသောက်က
သက်။ ပေါ့ပြက်ပေါ့လျှံ။ ကဲ့ရဲ့ခံ၏။ လှစံမင်းခြေ။ မှတ်တို့လေဟု။

ရိသေပြယဟံ။ ချစ်ရိပ်သွယ်၍။ ကြီးငယ်မြင်ချင်။ တလျက်ပင်
သား။ လွန်ကြင်နှစ်ထို့။ နတ်သားတို့မူ။ မြင့်မိုရ်။ ထိပ်ညွှောက်။ တို့
ရွှေမှောက်သို့။ ရောက်လတ် သော်သည်။ ရှင်ရုပ်ရည်ကို။ ကြံ
စည်စမိ။ လုံးရပ်ရှိလျက်။ တရှိမြင်နည်း။ တသွင်တည်းလျှင်။ ရွှေ
ခြည်း သိန်းသန်း။ သတိသွန်း၍။ ဥဒါန်းနောက်နောင်။ ပြောရစ်
အောင်နှင့်။ ရွှေတောင်မြင့်မိုရ်။ ထားခလိုသည်။ ကြည်ညို
ဆွေပုံဆွေပုံတည်း။

၁၃၀။ သွားမည်ငမ်းငမ်း။ ရွှေစည်ရွှမ်းလျက်။ မွမ်းမွမ်းဖြင်
ပေါ်။ မောရ ရောလျှင်။ သော သော သောင်း သောင်း။ ညောင်း
ညောင်းကြွေးကြွေး။ နိုးဝေးပဲ့တင်။ ကောင်းကင် အုပ်လျက်။ အ
ထက်မြင့်၌။ အလွန်တရာ။ ညွတ်ကြည်စွာဖြင့်။ ညီညာတကိုယ်။
နတ်ထိုထိုတုံ။ သံချိုနှုတ်မှာ။ နာလည်းမငြီး။ ထုံးပုံမှီးလျက်။ မီးကျိုး
ဟူက။ လောင်တတ်စွဟု။ မိဘဆိုလျက်။ သူငယ်လက်လျှင်။ တ
ချက်ထိမူ။ သည်းချာဆူသို့။ ပြည်သူစိုးချာ။ မင်းတကာတို့။ အာ
ဏာစက်သွား။ သတင်းကြားလျှင်။ နွားနှယ်မိုက်မဲး။ မုန်းဆေးကြီး
လည်း။ ဆင်းရဲမရှာ။ ချမ်းသာချီခဲ့။ မျက်တော်မဲ့လျှင်။ ကြီးငဲ့မှီ
ရာ။ သန္တာရငဲ့ထွေ။ ကျင့်လေလေဖြင့်။ ဖြစ်စေရှင်လှ။ စည်ပင်ဝ
လျက်။ ပြောပပြည်လုံး။ ဘိုးဘေးထုံးလည်း။ လက်သုံးပုရပိုက်။
ရှင်ဝယ်နှိုက်လျှင်။ ကျင့်ထိုက် ကျန့်တန်။ မင်းမွန် ဟူပြီ။ တမရှိ
သား။ ဗောဓိ ပွင့်လောင်း။ တို့မင်းကောင်းဟု။ စည်မောင်းရရ။
မေတ္တာပြုသည်။ ချစ်မှုကျေကျန့်ကျေကျန့်တည်း။

၁၃၁။ မဟာရာဇ။ သမတဖြင့်။ ဒိပက္ခန်းခေါင်။ ထက်ဝန်း
ထောင်က။ ဘုန်းရောင်လွလွ။ တဆွဆွလျှင်။ စကြာလက္ခဏာ။
လက်တွင်ပါသည်။ ကြမ္မာမချို။ ပြည်သူမြို့လည်း။ စိမ်းညို ရောင်
ဝါ။ ရွှေတောင်သာ၌။ တကာနတ်ပုံ။ အလုံးစုံကို။ တပ်ကုံချစ်ထုံ။
မေတ္တာတုံ၏။ အုံ့ကာအုံ့ကာ။ မရွာတုံဘဲ။ နှင်းသာဖွဲ့၍။ ပြည်
ထဲမွတ်က။ ခိုးသားထလျက်။ ကြောင့်ကြ မီးပွား။ အတီးကြား
လည်း။ တရားစောင့်တည်။ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြည်မူ။ ဝန်းလည်ဝေး

လံ။ဆယ်ပါးသံနှင့်။နိုင်ငံအဝှန်း၊ရှင်လူဖြန့်က။ခင်ပွန်းကိစ္စ။နတ်တို့
မဟု။ဝမ်းကကြွေကြွေ။ငါအောက်မေ့ရှင်။ဖူးတွေခေါက်ရက်။
ကြင်စုံမက်၏။နှစ်သက်ပုံလှောက်။ဝမ်းတို့မြောက်စွာ။စောင့်
ရှောက်သိလ။ထွန်းဝါပလျက်။မာဃနတ်မင်း။သက်လုံးနှင်းသား။
သည်းရင်းမြောက်သား။မိဘုရားက။စသည်ဖြင်ညီး။နတ်သွီးနှင့်။
ဝေးနီးများပြား။မောင်နတ်သားတို့။ဆပွားလွန်ချစ်။နေတုံရစ်ဟု။
ဖွင့်လှစ်နံ့ကျော်။ခံတွင်းတော်က။ထွေငေါ်မျှမြန်။သွားမည်ချိန်
သည်။ ။အရိန္ဒမစောထီးတည်း။

၁၃၂။ သာရွှင် သာရွှင်။ အလွန် ကြင်မျှ။ ချစ်ခင် လေးတွဲ။
နှုတ်ဆက်ခဲ့မှ။ မင့်မကွက်။ ရထားထက်သို့။ ခြေစက် မြူတေ။
တက်တုံလေမှု။ညာကြေမလွှဲ။ မှုထမ်းမြီးသား။ရဲရဲရုတ်ရုတ်။
မြတ်မြတ်တိုးထိ။မိတလိကား။သီရိရတန။ရွှေတောင်ကသော်။
သကြာရည်ရှင်။ဝေဏ်ဆင်နှင့်။ထမ်းစင်သံလျင်း။မြင်းလည်းမွန်
ရည်။ရွှေတော်ချည်သား။အမည်ထွေပြား။ အပါးပါးတွင်။ နတ်
သား စီးထွည်း။ တဆူတည်းကို။ ဖြည်းဖြည်း လည်း ကောင်း။
နောက် ညောင်းလှည့်လှည့်။ ကြည့်လည်း မရဲ။ မြောက်သို့ဝဲမှ။
ဝမ်းဘဲသဘွယ်။လက်ျာနွယ်မှု။ တင့်တယ်ဘိသည်။ နေရောင်
ခြည်တွင်။ ရွှေလည် ထောင်ထောင်။ ရွှေတောင် ညီးညီး။ ရွှေမြီး
ဖြန့်ဖြန့်။ တန့်လတုံလျက်။ဂဠုန်ငှက်သို့။ တချက်လည်ကွေ့။ အ
ရွှေတူရှု။ အဖြောင့်ယူလျက်။ တိမ်ဖြူဆိုင်းဆိုင်း။ ကောင်းကင်
တိုင်းဖြင့်။ဆစ်ပိုင်းခရီး။မနီးခွန်ရှည်။လူမင်းပြည်ကား။ရေကြည်
စီးသွယ်။ ပင်လယ်ပစ်ကျ။မြစ်မပြက်ပြက်။ ဘုံချက်နန်းဆောင်။
ပြောင် ပြောင်နေနှယ်။ လက်ညှိုး ရွယ်လျက်။ စီးသွယ် ငါးထွေ။
တိမ်ခြေနင်းကြွေ။ သိန္ဓဝသို့။သာလှမွေ့ညက်။ စောင်းတန်းထက်
ဖြင့်။ခွါလက်ဆန့်ညောင်း။ကွန့်ကဟောင်းတွင်။ လောင်းလတ်သ
ဖြင့်။သဘောလွှင့်သို့။မိုးမြင့်လိပ်ကြေး။ရိပ်ရိပ်ပြေးမျှ။စွေးစွေးစွတ်
စွတ်။ လတ်လတ်တန့်နိုး။ နှုတ်ချိုပျိုးလျက်။ ရွှေကြိုးလျှော့တုံ။ မ
လျှော့တုံလျှင်။ လုံးစုံရိပ်နေ။စံစေလျက်။ စာရေမငတ်။ နှင်လေ

လွှတ်က။ ပြည်မြတ်ထုတ်ချောက်။ ဘေးမဲ့ ရောက်သည်။ ။
အောင်မြောက်မင်္ဂလာကြီးတည်း။

၁၃၃။ မဟာဇနော ရထိဒိသွာရာဇာနော အာဂစ္ဆတိတိ ပ
မုဒိတော အဟောသိ မာတလိ မိမိလံ ပဒက္ခိဏံကတွာ။လ။ သ
ကဋ္ဌာနမေဝဂတော။

ဦးနက်ဦးဖြူ။သောင်းသောင်းအူမျှ။ပြည်သူတကာ။ အရွာရွာ
လည်း။မျက်နှာဖြိုးလန်း။နှင်းမိုးဖြန်းမှု။ ရွန်းရွန်းရှိမ်းရှိမ်း။ ဇေဠိမ်း
သို့။ ခပ်သိမ်းနှစ်သို့။ တဖြစ်သို့လျှင်။ ငတို့ရှင်စော။ လာပြီသော
ဟု။ မောမောမိန်းရူး။ ကြည့်ကမူးလျှင်။ ကျေးသင်းချို။ ပြောက
ဆို၏။ ယည်ပျိုထောင့်ရှင်။ ရပ်ထင်ဝေးမြေ။ စေကကုတိ။ မာတလိ
လည်း။ မိမိလာဟု။ ယါမာနှိုင်းရည်။ ထိုရွှေပြည်ကို။ ဝန်းလည်မြင်းချစ်။
လက်ျာရစ်မှ။ တွန်တွန် ကြိုးကြာ။ သာဦးစွာနှင့်။ သိဟာ ဂူထဲ။
ထွက်၍ ဝဲသို့။ မှင်ရဲခံဆွေ။ ခြင်္သေ့ခံနား။ နန်းတံခါး၌။ ဘုရား
ဆုတောင်း။ သူမြတ်လောင်းကို။ ချောင်းနောင်းယုယ။ သက်စေ
မ၍။ မိုးဝခြေထပ်။ ခုန်လျှပ်လျှပ်လျှင်။ ထွက်နပ်မင်း။ ပြန်တော့အံ့
ဟု။ ပြည်းညွှတ်နက်။ တောင်းပန်ပွက်၏။ မစက်မကျိန်း။ ရထား
ထိန်းလျှင်။ သိန်းလည်းမဟူ။ လွှားလွှားဖြူမျှ။ ရှုရှုပြေးခတ်။ လေ
ပုန်းလွှတ်သို့။ တောင် ထွတ်ခန်းဝါ။ မိမိရွာဖြင့်။ မျက်နှာ တည့်
တည့်။ မြောက်ကိုကြည့်လျက်။ မှု၍သို့ဝိစွာ။ ဟိသံသာနှင့်။ ။
မြင့်ကြာမနေပြန်ပြန်လေတည်း။

၁၃၄။ မဟာဇနော နေမိရာဇာနံ။ ပရိဝါရေတွာကိဒိသော
ဒေဝ လောကောတိ။ ဒေဝ လောကံပုစ္ဆိ။ ဒေဝါနုဉ္စ သက္ကဿ
သမ္ပတ္တိဝဏ္ဏေတွာ။ တုမေဟိဒါနာဒိနိပုညာနိကရောထင်္ဂေ။ လ။
ပဗ္ဗဇ္ဇိတောတိဝုတ္တေ။

ဇာတိနေခန်း။ မြင့်မိုရ် ကျွန်းသို့။ စွန်းစွန်းလည်းကောင်း။ ပြန်
လေရှောင်းမှု။ တသောင်းခြောက်ထောင်။ ဘော်ကုန်အောင်တွင်။
ထွေခေါင်နတ်ပြင်။ အထွတ်တင်သား။ ပြာစင်ညက်ထွား။ မိဘုရား
က။ မတ်များတသွန်။ ကလန်သန်ပြင်။ တိုင်ပင်ပြုဘော်။ သားဘော်

မင်းလျှာ။ တကာပြည့်သူ။ ပင်လယ်ဆူသို့။ အူအူသောင်းသောင်း။
 စည်းဝေးပေါင်းလျက်။ စောသောင်းရန်နင်း။ ပြည်ကြီးမင်းကို။ ထုံ
 သင်းပန်းသတ်။ ဆန်းကြယ်မြတ်သား။ မင်းဝတ်မင်းစား။ ကွဲ
 နွားဆန်ရေ။ ရွှေငွေမြင်းဆင်။ လက်ငင်တွဲရှက်။ ဆက်လတ်ပြီး။
 ဝှဲချိုးမြတ်နိုး။ ရှုအင်ပြီးမျှ။ တိုးလည်းမဆုံ။ ရံကာခြံလျက်။ ပျံ့ပျံ့
 မွှေး၍။ လေတ်သကား။ တောင်ထိပ်ဖျားဝယ်။ စကားကြွေမည်။
 ကဆုန်ပြည့်၌။ နတ်တည့်ရထား။ ဂွမ်းအားရည်ငံ။ သိန္ဓောယှံနှင့်။
 ရောင်လျှံမောင်းမောင်း။ ရွှေရည်ချောင်းသို့။ ကျန်ကောင်းအရှင်။
 အရှင်ကောင်းကျန်။ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်။ တမလွန်နောင်လာ။ ပြောခြင်းရာ
 ဖြင့်။ နတ်ရွာနတ်ခွင်။ ကြွလေကျင်သား။ ရုပ်သွင် လှကျိုင်း။ စော
 ရန်ပိုင်းကို။ နေ့တိုင်းဆိုတမ်း။ ရူတလွမ်းလျက်။ ရွမ်းရွမ်းညှိုး
 နေ။ ကြိုးနှယ်ခွေမျှ။ ရက်ရေနှင့်ကာ။ ရှင့်ကို သာလျှင်။ မျှော်ရှာ
 မျှော်ကြည့်။ နေကုန်လှည့်သည်။ ။ပျောင်းချည်ကြိုလှိုကြိုလှို
 တည်း။

၁၃၅။ နေ့တိုင်း မချာ။ မင်းကြီး စွာကို။ ညီညာ ပေါင်းရ။
 တောင်းသဆုဖြင့်။ ယခုတမူ။ ဇမ္ဗူကြားထင်။ ပြည်တော်ဝင်၍။
 ကြည်လင်တည်ပ။ နေခြည်ရသော်။ အလှတရာ။ ပွင့်သည်ကြာသို့။
 မျက်နှာထိုးထင်း။ တိုးတိုးတင်းတည့်။ ကျိုးကျင်း ရှင်ပြီး။ အားလုံး
 လှပုံ။ နိဂုံကျေးမက်။ ရွာလက်ပြီးခိုင်း။ ခရိုင်မြို့ပြ။ ဈေးနာစသား။
 သူဝသူရှား။ ကုန်သွားလယ်လုပ်။ ဟုတ်ဟုတ်ထွန်ယက်။ ရဲခက်
 ရဲရူး။ ထောင်မှူးထောင်ကွပ်။ ရုပ်ရှုပ်တိုက်ခွဲ။ ကာစွဲလေးသား။
 ယောက်ျားမဟုတ်။ ရွှေခြေဆုတ်က။ ဦးနှုတ်ခံခံ။ ဝေးလံမှုထမ်း။
 ရုက္ခပြွမ်းလျှင်။ ရမ်းရမ်းရက်ရက်။ နှစ်သက်ပြောဆို။ မဆိုးဘို
 က။ ရှုယံအိုရွေကျ။ မဆိုးမနှင့်။ ရွရွသွေးလား။ ပုဏ္ဏားရဟန်း။ စိတ်
 ပျံ့လန်း၏။ ရွှေနန်းပိုးဆက်။ ရှိခိုးဘက်တွင်။ ပြောချက်လွန်လစ်။
 တို့ရှင်ချစ်လျှင်။ စင်စစ်နတ်ပြည်။ ရောက်လေသည်ဖြင့်။ ယုံကြည်
 မှတ်ထင်။ နတ်ဘုံပြင်ကို။ မြင်လသော်တည်း။ ဘယ်သို့နည်းဟု။
 ဖြင်ပည်း မေးမြောက်။ မင်းရေးထောက်လည်း။ စံကျောက်တိုး

များ။ပတ္တမြားဝယ်။ စပါးဆန်ရေ။ နောက်ဖြစ်ချေသို့။ သာထွေ
 နှိုင်းရှဲ့။ဆိုရာမဲ့လျှင်။အံ့ဘွဲ့အပ။မမြင်ရဟု။ဒေဝသမ္ပတ်။ နတ်နှင့်
 သိကြား။ ပျော်ပါးစံသို့။ ဗိမာန်တို့ကို။ ဤသို့ထွေပြား။ အကျယ်
 ကြားမှု။နားပါးစိတ်တက်။ရှက်လှည့်ပေကာ။အကျည်းသာလျှင်။
 နုရာဒိပ။ပြန်ပွက်ဟလျက်။ဖြင်မျှပည်းထူ။သင်တို့မူလည်း။ အလှူ
 မကင်း။ သတင်းမကွာ။ဖြစ်ကုန်ပါက။ နတ်ရွာနတ်ရပ်။ ကပ်ရ
 လတံ့။ အံ့လည်းမနိုင်။ရိပ်မြိုင်ချမ်းသာ။ အာဏာကြောက်ရွံ့။ စံရ
 မည်ချည်း။ တမှတ်တည်းဖြင့်။ နိဿည်းရရ။ လူ့ပြည်ကလျှင်။
 မိဘဘိုးဘွား။ဆွေဝါးကုန်အောင်။ကောင်းမွေနှောင်လျက်။ကျိုင်း
 ကောင်မသား။ ငန်းတော်ကျားသို့။မူထားဆိုပစ်။ စိတ်မညစ်နှင့်။
 ဆန်နစ်မုန့်ဖွဲ။ ဆင်းရဲသားလျှောက်။တတောက်ပတ်ပတ်။ ရ
 တတ်သမျှ။ဒါနပေးစွန့်။ဝေချမ်းဖြန့်လျက်။သန့်သန့်သက်သက်။
 စိတ်ထက် ဖြောင့်ဖြောင့်။ သီလ စောင့်ဟု။ မင်းကောင်း အရိုး။
 စောသတိုးလျှင်။ စေ့ပျိုး ဝန်း လျား။ လူအများ ကို။ တရား ထိန်း
 ကျောင်း။ညှိရုံးပေါင်းသည်။ ။ကျိုးကြောင်းစုံညီစုံညီတည်း။

မိမိလက္ခဏေသဘာဝခန်းပြီး၏။

၁၄။ မဟာဘိနိက္ခမပဗ္ဗဇ္ဇခန်း။

၁၃၆။ ဇနပိဒ်တိုင်းကား။ပွားပွားစီးစီး။ရှိုးရှိုး ရွန်း ရွန်း။ ဝန်း
 ဝန်းလည်လည်။ ပြည်ပြည်ရွာရွာ။ ညာညာကြေကြေ။ အလှေအ
 ထွောင်း။ လူပုံပေါင်းကို။ နှစ်ထောင်းအင်မြိုက်။ ရင်ခွင်ပိုက်သို့။
 ရည်မြိုက်သေးချို။ သောက်စေမျို၍။ ကုသိုလ်မကြွင်း။ သတင်း
 ပြိုးခြံ။ဒသခံနှင့်။ မြီးမြီးအလှူ။ ကျင့်တော်မူလျက်။ ပြဇာတ်သူမျက်
 ပွင့်။ စောရန် လွှင့်ကား။ မြင့်မြင့်ကြာကြာ။ ခန္ဓာ သက်ကြွယ်။
 ခေါင်းတော်ဝယ်လျှင်။သွယ်သွယ်မြိတ်ဖွံ့။ မွေးပျံ့ပျံ့သား။ ရနံ့
 တည့်ချည်း။သျှောင်ရွက်စည်းကား။ နက်မည်းရောင်ချက်။ ဖြစ်
 တုံလျက်တည့်။ တစက်ဆီရည်။ မစိုသည်သို့။ ထူးလည်တချို။

အဖြူတို့ကို။ နှစ်လို ရှင်မင်း။ နှလုံးသွင်းသား။ ကျွန်ရင်း ကျွန်ချာ။
 ဆတ္တာသမား။ မှတ်သားထင်ပေါ်။ မြင်လ သော်လျှင်။ အော်တို့
 ဘုရား။ ဘဝါးတော်အောက်။ ကြားလလျှောက်က။ ခပ်ကောက်
 ညွတ်ညွတ်။ မျက်ခတ်ညှိုးညှိုး။ နှုတ်သီးသပ်သပ်။ ရွှေမွှေးညှပ်နှင့်။
 ချည်းကပ်နေရ။ ယုယုရလျှင်။ မွမွပါယုံ။ နှုတ်စေတုံ၍။ အမုံထွား
 ထွား။ ရွှေလက်ဝါးထက်။ ထားလတ်သရော်။ မြော်တော်မူပြီး။
 သက်ကြီးရှိုက်ငင်။ မရွှင်ညှိုးလ။ သံဝေဂဖြင့်။ ထုံးပယုံကြည်။
 ဆတ္တာသည့်အား။ မင်းဖျားဆုကျေး။ ချက်ခြင်းပေးလျက်။ ရည်
 လေးတောက်ထွန်း။ ဤဘုံနန်းမှ။ ရဟန်းလျှင်ဆော။ ပြုတော့မော
 ဟု။ ရုံးစောနတ်တူ။ ကြံတော်မူက။ သည်းအူရင်းစစ်။ ဥပရာဇ်
 ကို။ သစ်သစ်ခပင်း။ ပြည်ကြီးနှင်းမူ။ စောင်းပင်းမြေကြီး။ ကျော်
 စောပြီးသား။ ဘုန်းမီးတောက်ရှင်။ ငါတို့ရှင်ကား။ ချစ်ခင်မုန်းလို။
 လွှဲလက်အိုလျှင်။ မဆိုစရာ။ ဆိုစရာတည့်။ ထကာပြည်ထောင်။
 ကြားလေနောင်ကား။ ကုန်အောင်ရှက်သည်။ ဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟု။ ဖြည်းဖြည်းသံမွေ့။ မေးတုံရွှေလျှင်။ စေ့စေ့မကျန်။ ဤသို့ပြန်
 က။ တဖန်နောင်တ။ မရှိရသည်။ ။ ကိစ္စကုန်ပြီးကုန်ပြီးတည်း။

၁၃၇။ ဥတ္တမင်္ဂဟာမယံ ဣမေဇာတာဝယောဟရာ။ ပါ
 ကုဘူတာဒေဝဓူတာ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာသမယောမမန္တိ။

သမုဒ္ဒရာ။ တောင်ညာရစ်ချောင်။ စီးသွယ်မြောင်လျက်။ ရွှေ
 တောင်နန်းထိပ်။ မြဲကျွန်းရိပ်တွင်။ ရန်နှိပ်နင်းမျိုး။ ငါသတိုးလျှင်။
 ဆွေမျိုးဆွေစ။ ပြင်ပခပ်ရိုင်း။ တူရှည်ခိုင်းလည်း။ ပိုင်းပိုင်းစက်လွှဲ။
 ဘုန်းသာရှလျက်။ တေဇကွန်လုံ။ ငှန့်စေပျံလည်း။ မခံသည်းဘဲ။
 မြေကြီးကွဲးရှင်။ ပုလဲးမောင်ပင်။ မျက်နှာမြင်လျက်။ မာဟင်ထွား
 ထွား။ ဣန္ဒနိသားလည်း။ ခွန်အားပြည့်ထိုက်။ ရောက်လှာ ဆိုက်
 ၍။ တိမ်တိုက်မိုးမြင့်။ တန်းခိုးလွှင့်သည်။ ဘခင့်လက်ရုံး။ သားရွှေ
 တုံး။ ။ ပတ်ကုံးအောင်နှိုင်း။ အခေါင်တိုင်စိမ့်။ ငှမ်းအိုင် ကြီး
 ကျယ်။ ပင်လယ် ချက်ခြင်း။ ရွက်ဖြူ နင်းက။ ခုံမင်း ကြားတင်။
 သံလွင် လက်မြောက်။ ချောက်ချောက်ကျော်စော။ မြေကြောရှုပ်

ရှုပ်။ ထုပ်ထုပ်ဆတ်ဆတ်။ ပြတ်ရှာဘိနိုး။ တံပိုးခရာ။ ကျာကျာ
 မှတ်မြည်။ ရွှေစည်ရွှေမောင်း။ ရွှေခေါင်းလောင်းနှင့်။ ရွှေစောင်းရွှေ
 ညှင်း။ သာချင်းစည်းရုပ်။ လက်ချပ်လက်ရှစ်။ မင်းသစ်ပီလာ။ သို့
 သောခါဝယ်။ ကြမ္မာပွင့်မှန်း။ ယောက်ျားဘုန်းဖြင့်။ ရှုန်းရှုန်းဖြိုး
 ဖြိုး။ တိုးတိုးတက်တက်။ ပျိုငယ်သက်က။ ကြင်ဘက်ရောင်လှ။
 ရံမိုလ်ထုနှင့်။ လှလှပျော်ဘွယ်။ စံအံ့ရှယ်လော့။ တာတွယ်နည်း
 စွာ။ မောင်ချစ်ဘလျှင်။ ဝမ်းကနောင်နှေး။ ကြောင့်ကြမြွေးမျှ။ ငယ်
 သွေးလွန်ပြီး။ သက်ရှယ်ကြီး၍။ ရွှေဘီးချောလျက်။ မည်းကျော
 နက်သား။ မြရွက်နံ့ကျော်။ ဥသျှောင်တော်လျှင်။ မမြော်စချစ်။
 ရောင်ဝါညစ်နှင့်။ အဖြစ်ထူးလဲး။ အဘော်ခွဲလျက်။ တကွဲပတ်
 ဖွေး။ ကြာညွှောက်နှေးသို့။ လေးငါးပင်ရွှေ။ ပြိုသွေသွေကို။
 ယနေ့နှုတ်စေ။ မြင်တုံလေက။ မွေးရေတွန့်တွန့်။ စိတ်မပြန်လျှင်။
 လန့်လန့်ရှိမျှ။ သံဝေဂဖြင့်။ ။ မောင့်ဘရွှင်မြီးမရွှင်တံည်း။

၁၃၈။ နိုင်ငံချဲ့ချဲ့။ မင်းဇာတိဝယ်။ နေမိကျော်သဲး။ ဆုလိုက်
 လွှဲးလျက်။ ဆကဲးလည်းကောင်း။ ငါ့သားလောင်းမှု။ ပြောင်း
 လတ်တုံခဲ။ တုန်လဲမျှ။ နဲ့နဲ့နဲ့နဲ့။ မုန့်မုန့်ညက်ညက်။ ဘုန်းစက်
 လောင်မီး။ ငါမင်းကြီး၏။ သီးသီးသွယ်သွယ်။ လှတင့်တယ်သား။
 မြနွယ်မည်းရောင်။ ပိတုန်းတောင်သို့။ မဲ့မောင်ချစ်ဘက်။ ရှင်မ
 လက်နှင့်။ ညံ့သက်ထုံးတတ်။ လှဆုံးလွတ်က။ နတ်တရထည်။
 ဟူစသည်ရှင်။ ထူးလည်နောင်ကို။ သူထုံးဆိုသို့။ မအိုသေးဘဲး။
 တဝက်လဲးက။ မွဲးမွဲးသေနာ။ အဖြူပါမျှ။ မေတ္တာမဲ့လျှင်း။ ရက်ရော
 ပြင်းသား။ သေမင်းမုန်းထား။ ငတို့အားဟု။ စကားမတတ်။ တ
 မန်လွှတ်တည့်။ ရွတ်ရွတ်ဖမ်းဆီး။ လည်ထက်စီး၍။ မီးမျှမမြှိုက်။
 အစိမ်းကြိုက်သား။ ငမိုက်ကြောင်ဘား။ တောသစ်ကျားစက်။
 တရားမစောင့်။ မာန်ရောင့်ရောင့်လျှင်။ ငင်ဆောင့်ငင်ညှစ်။ နို့အစ်
 မစင်။ လုလင်လတ်သူ။ ဦးဖြူကြိုးကြယ်။ ယူလေသယ်သား။ ကြီး
 ငယ်ဖြစ်တမ်း။ ဤဘေးဘျမ်းမှ။ ပြိမ်းချမ်းသာကြွယ်။ ရှောင်လွှဲ
 ပယ်အံ့။ ဘယ်နှယ်မနှုန်း။ နိဗ္ဗာန်ကုန်းသို့။ ပြေးပုန်းမှီးခို။ အောင်းလေ

လို၍။ ကုသိုလ်ဖြန့်ဖွေ။ စွန့်လတ်ထွေတည့်။ ပရမေတန်းခိုး။ တ
ကျန်းစိုးသား။ နေမျိုးရင်သွေး။ ရှင်ထွေးနေရာ။ ကြမ္မာကုန်မှု။ ဘုန်း
ခြင်းတူ၍။ မညွှတ်။ ငုံ့စ။ ထက်ဘုံကလျှင်။ ရည်ချသွန်းပြီး။ ပင်ခြေ
နူးသို့။ ဆယ်ကျူးခန့်တွက်။ နေသင့်အသက်တွင်။ တရက်မကျော်။
ငယ်ကျမ်းဘော်နှင့်။ မွေ့လျော်တုံလျက်။ မိချစ်သက်ဟု။ ရင့်ထက်
လည်းမြီး။ နှလုံးကွဲ၍။ ရည်နွဲ့ရည်ချင်း။ သည်းရင်းသည်းပင်။ ကျွမ်း
ဝင်လှစွာ။ မြီးသစ္စာနှင့်။ ကွာကဆွတ်ဆွတ်။ မိမျိုးမြတ်ကို။ နတ်
နှင့်နှိုင်းလည်း။ ။ အတိုင်းကြင်မြီးမကြင်တည်း။

၁၃၉။ မကွေမကွာ။ ဝါသနာဖြင့်။ ခန္ဓာအသက်။ ဆက်ဘိမ
တတ်။ သေပြတ်ကြင်ဘွယ်။ ရှေးသေ့နှယ်ကို။ နောင်မယ်စိုးမင်း။
မျိုးသည်းရင်းဟု။ ကိုယ်ချင်းနံ့မှီ။ လွမ်းရှာအိလျက်။ တညီချစ်
စွာ။ သင်နှင့်သာဟု။ မေတ္တာပုံရ။ အရရလျှင်။ ကိုယ်မှုမြင်လစ်။ တား
သည်ဖြစ်အံ့။ နှုတ်ပစ်ငင်ယူ။ ဆံပင်ဖြူလျှင်။ ကလူလေနှိုး။ အရှင်
ကိုး၍။ ရောင်ညှိုးကျည်းမြောင်း။ ကြွက်ကယ် လောင်းကို။ မိန့်
ညောင်းကွယ်ထောင့်။ ခုတ်မည်စောင့်သို့။ ညစ်ညောင့်ညစ်ညမ်း
ဝမ်းလည်းကျားတား။ စားလည်း အင်ကလိုင်။ လည်ချောင်းတိုင်
လျက်။ လက်နိုင်နှိမ့်ချ။ အားရှိလှသား။ မရဏခိုးကြီး။ မရှက်သီးမျှ
ခရီးကျိုးဖြတ်။ နှလုံးလွှတ်လျက်။ ရိမတ်ရွှေမြို့။ နေမည်သို့ဖြင့်။ နှစ်လို့
ရှင်လန်း။ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်။ ရဟန်းဆောက်တည်။ ပြုလိမ့်မည်တည့်။
ငယ်ရည်ငယ်သွား။ နှုတ်ထွားထွားသား။ ငါ့သားတမူ။ ငါ့အတူလျှင်။
အယူနောက်လှဲ။ မဖောက်လွှဲတည့်။ ငရဲမကြောက်။ သောက်
သောက်စားစား။ တရားတံမ်းတင်း။ သားချစ်ယွင်းမှု။ သတင်းသုံး
သား။ မူထားကျင့်ညစ်။ သူခိုးဖြစ်ဟု။ အပြစ်တင်ပြီ။ သူကဲ့ရဲ့အံ့။
ပန်းပွဲဖိုပါး။ မီးပွားစည်ကြ။ ပြေးဆုတ် ထသို့။ ဒေါသ ခြောင်း
ခြောင်း။ မရှည်ကောင်းလည်း။ တောင်းလောင်းပြတ်တို။ ချောပစ်
ဆိုကာ။ မျက်လိုလှတတ်။ မင်းရေးချွတ်မှု။ မှူးမတ်နည်းတုံ။ ပြည်ကြီး
ကြိုသော်။ အံ့၍ရန်သူ။ ချံ့ချံ့ယူလိမ့်။ မမူစအပ်။ မူစအပ်လျှင်။ ရုပ်
လသဖြင့်။ မကျင့်စကောင်း။ ကျင့်စကောင်းနှင့်။ အကြောင်းမျှော်

ရှု။မပြုစရာ။ပြုစရာလည်း။လိမ္မာရစ်စေ။ချမ်းသာရေသို့။တိုင်းခြေ
ပြည်သူ။ဝစဉ်ထူမျှ။အလှူချကျေး။မိဘမွေးလျက်။နီးဝေးသွားရာ။
အရိပ်ပါသို့။ပြည်ရွာကွပ်သို။ပဲ့ပြင်ဆိုလျက်။ထိုထိုပြည်ထောင်။
ချစ်ခင်အောင်တုံ။နောက်နောင်ဘေးမဲ့။မိတ်ဆွေဖွဲ့၍။ပြည်ထဲ၊
သနင်း။မင်းတို့ဘွယ်ရာ။ကျင့်တံထွာဖြင့်။ဆန္ဒာဒေါသ။ဘယာ
မောဟ။မရှိရလျှင်။တိုင်းတွကြံသီး။ရှေးအစီးနှင့်။ရေးကြီးသ
မား။မြို့စွန်စားလျက်။လက်နားလက်စောင်း။ကျွန်ကောင်းငယ်
ဘော်။မှုထမ်းကျော်ကို။မျက်မြော်လက်နှိပ်။ပြည်လယ်သိပ်၍။
အိပ်လည်းငြိမ်းစေ။နေလည်းငြိမ်းလျက်။တိုင်ပင်ဘက်သား။
တက်သက်စစား။မတ်ကြီးအားလည်း။ထံပါးမကင်း။နှလုံးသွင်း
၍။ရုန်းတင်းမဆို။ရွှေနှုတ်ချိုနှင့်။တင်လိုသသူ။သင့်အောင်မူ
သား။လူ၏အဖြစ်။ကောင်းတုံလစ်သည်။။အပြစ်တင်မြီးမတင်
တည်း။

၁၄၀။ ဝတ္ထု ပူရိမရာဇာဝိယပဗ္ဗန္တိတွာ။ တသ္မိံယေဝ
အဗ္ဗဝနေ။ဝိဟရန္တော။ဗြဟ္မဝိဟာရေ။ဘာဝေတွာ။ဗြဟ္မလောက
ပရာယနေအဟောသိ။တဿပဗ္ဗန္တိတာဘာဝံ။အာဝိကရာန္တော။
သတ္တာဩသာနဂါထာမာဟ။

ဤသို့ဟူ၍။ဓမ္မ။ကျွန်းလုံး။ကျယ်ဝန်းရုံးက။ မင်းဆုံးနေမိ။သီ
ရိဘဝနာ။အတိကျာသီး။မဟာသီဟရာဇ်။သတိုးမြစ်လျှင်။ပယ်
ထွပ်တျင်းတျင်း။ဘုန်းသခွင်းက။ရန်တင်းမြုပ်တိမ်။သူ့စည်းစိမ်
လည်း။နင်းနှိမ်မကျိုး။ပွားတိုးခိုင်ကျည်။မိမိပြည်လည်း။အရှည်
ချမ်းသာ။ဖြစ်စေငှါလျှင်။လိမ္မာကျစ်လျစ်။သားတော်ချစ်ကို။ထစ်
ထစ်ထက်ထက်။နှုတ်ရွှေစက်နှင့်။ပြက်ပြက် ဖြဲဖြဲ။ မင်းရေးပဲ့
လျက်။နွဲ့နွဲ့ပုံပြင်။ပေါ်ရုံတင်လျက်။နတ်ပင်ရည်ရောင်။မြီးချည်
နှောင်သို့။တထောင် ကြောစိမ်း။ပြည့်ရှိုင်းရှိုင်းမျှ။တိမ်းတိမ်း
ညွတ်ညွတ်။ဆွတ်ဆွတ်ပျော့ပျော့။မော့လသည်ချည်း။အပည်း
ပည်းသား။ရလည်းဝေဝေ။ဖြင်မျှရွှေဝယ်။ထွနေမယုတ်။ထွတ်
ချတ်စဲးစဲး။ရဲရဲမြူးမြူး။သောက်ရှူးဝင်းဝင်း။ရှင်းရှင်းတွန့်တွန့်။ဖွံ

ဖွံ့မွတ်မွတ်။ သူဇာနတ်သို့။ မျိုးမြတ်လွန်ကြင်။ တောင်နန်းရှင်နှင့်။
 တိုင်းခွင် ပည်းထူ။ ထီးဖြူရတနာ။ ပြည်ကြီးစွာကို။ အာသာလုံး
 ပြတ်။ မိမိမှတ်၍။ မြတ်ထွတ်ရှာဖွီး။ မဂ်ခရီးဖြင့်။ သစ်သီးချိုချည်။
 ထိုဥယျာဉ်၌။ မင်းစည်မင်းဆက်။ တောသျှင်ထွက်က။ ပျက်စလို
 တိုင်း။ စိတ်ဆင်ရိုင်းကို။ လက်ခိုင်းဉာဏ်မြတ်။ ပိုဖြန်းသတ်လျက်။
 နေမှတ်ငြိမ်းချမ်း။ သူတော်တမ်းဖြင့်။ သခမ်းကျိန်းဌာ။ နေရာတူရှု။
 ဝင်တော်မူက။ အဖြူလေးချွတ်။ လျော်တေဝတ်နှင့်။ လူနတ်ချစ်မှု။
 ရဟန်းပြု၍။ စတုမဇူ။ ဩဇာဟူလည်း။ မယူဝမ်းစာ။ သစ်သီး
 သာလျှင်။ ခန္ဓာမျှတ။ အနိစ္စနှင့်။ ဒုက္ခဖြစ်ပျက်။ လည်ကာဖက်
 လည်း။ လေ့ကျက်ရှုတ်ဆို။ ဗြဟ္မစိုရ်သတင်း။ ဖြူဝင်းထွပ်ထွပ်။
 နေ့တိုင်းဖွပ်၍။ ရုံထပ်ရွှေ။ တဆွဆွလျှင်။ သီလစင်မွန်။ ကသိုဏ်း
 ဈာန်နှင့်။ အလွန်သာစည်။ ဗြဟ္မာပြည်သို့။ ။ တလည်ရောက်
 လေတုံသတည်း။

၁၄၁။ ဗြဟ္မဝိဟာ။ ဘာဝနာနှင့်။ အရိယာသူတော်။ နေမွေ
 လျော်လျက်။ မြိုက်ဘော်ရှာသည်။ တယောက်ထည်းလျှင်။ မည်
 လည်းသွားလား။ ဘဝါးစပ်ကျင်။ ခြင်ယင်ကိုကိမ်း။ သားဌာနရုံး
 လည်း။ တောထဲရပ်မြေ။ ကျိန်းဝပ်ထွေနှင့်။ မှည့်ကြွညှာပြတ်။
 လေပြည် ခတ် က။ စိမ်းလတ် ကောက်ကွေ့။ ဖြစ်သရွေလည်း။
 ရသေ့ တို့ဆွမ်း။ မြန်စတမ်းဟု။ စွတ်ရွှမ်း မိုးလ။ နှင်းပြီးကျ
 လျက်။ ချမ်းမြေ့ဟူလောက်။ ဆောင်းအလျှော်လည်း။ လျော်ခေါက်
 ခင်းပြန့်။ ရုံပေါ်ဖြန့်လျက်။ နိဗ္ဗာန်အမြစ်။ သစ်တပင်ကြီး။ သစ်ရွက်
 ထီးက။ ရှာဖွီးမပန်း။ ကျောင်းတခန်းဟု။ ထွေဆန်းမကြီး။ စိတ်ကိုနွဲ့
 လျက်။ သည်းခံခန္တီ။ ပါရမီမြတ်ထွတ်။ ဗောဓိသတ်တို့။ ကျင့်ဝတ်
 ဖြောင့်ဖြောင့်။ သနောင့်သနား။ သွေးသားပျော့ပျော့။ လျော့လျော့
 ကြိုယုတ်။ ကြာဂမုဒ်ကို။ နှုတ်၍နေပူ။ ထွင်းဘိမူကား။ လူလူချပ်ရံ။
 ဝတ်ဆံမြရိုး။ သမ်းမည်းညှိုးသို့။ တန်းခိုးလွန်မင်း။ ဘုန်းတော်ပြင်း
 လည်း။ ချက်ခြင်းပြယ်ညံ့။ တာထွယ်ငုံမူ။ မျှော်မွေးကုံ။ သတင်းပုံမျှ
 သင့်ယုံယုတ်စိုး။ နှုမြောခိုး၍။ ကြံခိုးနေဘက်။ နှုတ်ပွက်ပြသ။ နိက္ခ

မဖြင့်။လက္ခဏာ၃၅၀။နံပင်နဝင်း။ကြင်းဂြိုဟ်စား။နံကိုးပါးလည်း။
သမားခေါ်ဝေး။မဆွေးနွေးတည့်။ စွန့်ရေးစူးစူး။ ကိုယ်တော်ထူး
ဖြင့်။ညွတ်နူးကြည်စွာ။ပြည်ကိုခွါ၍။သဒ္ဓါပင်စည်။ရှင်ပြုသည်ကို။
မထေရ်သဃီ။မှတ်ကုန်နာယု။သဒ္ဓါခါတ်ရုပ်။ဝိဘတ်အုပ်သား။
နည်းချုပ်အဆုံး။ ဂါထာရုံးလျက်။တလုံးအနက်။ ခါထွက်ဘိတ်
ယို။သက်လုံးဆိုလည်း။အိုသော်အိုစံ။နွတ်မဆံ့လျှင်။နံနံငယ်ပျိုး။
သဝေထိုးလည်း။ကျမ်းရိုးမပျက်။ဝိတက်ဒဏ္ဍီ။ဆန်းအညီလျှင်။
ရာသီနှစ်ပိုင်း။ထီးထီးထိုင်းတည့်။ မှိုင်းမှိုင်းလဆင်။မုန်တိုင်းရှင်
နှင့်။မင်းလွင်ကျူးမြည်။တန်ခူးလည်က။ ညွန့်ရှည်သရစ်။ ကျေး
ဌက်ရစ်မျှ။ နံ့သစ် ပျံ့မှုန်း။ ပွင့်တုန်းတုန်းသာ။ ဂမုန်း ထူပြော။
ဥယျာဉ်တော၌။ရှင်စောမြတ်ဖျား။ဤသို့ကြားသည်။ ။တရား
အနှစ်ပုံသတည်း။

၁၄၂။ ဣဒံဝတ္ထာနေမိရာဇာ။ဝေဒေဟောမိမိလဂ္ဂဟော။
ပုထုယညံယဇိတ္တာနု။သမယံပဗ္ဗန္ဓာဂမိ။

ရှစ်သောင်းလေးထောင်။နက်ချောင်ဝှမ်းကျယ်။ပင်လယ်ဝန်း
ဝန်း။သဘောထွန်းသား။လေးကျွန်းမျက်နှာ။ခေါင်းတင်ရာ၌။ကြီး
စွာဗဟိုဋ္ဌ။မြင့်မိုရ်ရောက်ထည့်။မတ်မတ်တည့်မှု။ တရှည်မနီး။
တောင်နီးလက်အောက်။ယုဂန် ပေါက်သား။ အောက်လည်းတ
သွန်။ချစ်တန်မှ။ လှည်းသန်တူယောင်။လူသုံးထောင်ဟု။မြရောင်
တတ်စွန်း။တောင်ညာကျွန်းလျှင်။ကူသန်းပြည့်သိပ်။ နိဗ္ဗာန်ဆိပ်
ဖြင့်။အအိပ်နေကြ။ ပြင်ပတပါး။ ထွက်၍သွားက။ လှံထားဆူး
ညောင်။ဆီးတားစောင့်သား။ တထောင်ငါးရာ။ သူခိုးရှာမှ။ချမ်း
သာတောင်ခိုင်။ ကောင်းခေါင် တိုင်သို့။ နေထိုင် အောင်မြင်။ ငါ
ဆောင်တင်၍။ပဉ္စင်သာမဏေ။ငြိမ့်ငြိမ့်ခြေမျှ။ဣန္ဒြေတည်းချုပ်။
စိတ်မလှုပ်လျှင်။လက်အုပ်ရမြော်။ ဈာန်နုဘော်ကြောင့်။ရှင်ပျော်
ပျံ့ပျူး။ဂုဏ်ရောင်မှူးသည်။ ကျေးဇူးမှည့်လွယ်။ တပည့်ကြွယ်
တို့။ ။ပေါယယ်ကုန်အောင်။နားတို့ထောင်လေ့။သွေးဆောင်
ကြမ္မာ။ သတ္တဝါကြီးငယ်။ငါးသွယ်ပျောက်ပျောက်။ ပင်ရောက်

နုမြစ်။အသစ်သစ်တိ။ အမြစ်မသေ။လှမောင်းခွေသား။ ကိလေ
 နှယ်ဖြာ။သံသရာတွင်။သေရာမပြန်။ ခပ်မြောက်လွန်သား။ဆန္ဒနိ
 ဆယ်အား။ငါတုရားလျှင်။လူသားတွင်ဘက်။ ကြောက်မက်လန့်
 ဖြို။ကျွန်းလုံးဆိုမျှ။သံကိုသံချင်း။ စက်နှင့်ထွင်းသော်။ သင်းသင်း
 ကြွပ်ကြွပ်။ရှုပ်ရှုပ်နှိုက်ဘောက်။ လက်နှိုင်ပေါက်သို့။ ကျောက်
 ကိုကျောက်ဘော်။ ခတ်တုံသော်လည်း။ တေဇော်ဟိုက်ဟက်။
 မီးလျှံထွက်သို့။စက်ဝရဇိန်။မိုးပုဆိန်ကို။ လက်ချိန်ပစ်လွှဲ။ ခြမ်း
 ခြမ်းကွဲးလျက်။ ရဲးရဲး တောက်လျည်။ လွှားလွှားစည်သို့။ ဆွယ်
 ရှည်ဦးငေါ်။ မထွက်ပေါ်တည့်။ ပြည်တော် အချာ။ မိမိလာဟု။
 မည်သာဆိုလျက်။ နဂိုရ်ချက်၌။ ဘဝဂ်ထိထိ။ မနွတ်ရှိ၍။ နေမိ
 လွှံတင်း။ ငါသည်မင်းလျှင်။ လက်ရင်းသိပ်ချည်း။ ရာဟုညည်း
 သို့။စည်းမသိကြောင့်။ နှလုံးထောင့်လည်း။ အောင့်အောင့် ကျွတ်
 ကျွတ်။ ကွယ်ရာတတ်ဟု။ လွတ်လွတ်ပြေးလို့။ ကြောက်သူသို့
 လျှင်။မင်းဗိုးကြံဘက်။တန်းခိုးနှက်သည်။ ။လက်နက်စမ္ဗ။လုံး
 လုံးတည်း။

၁၄၃။ ဗေဒိဇရာက်ရာ။ မြေမျက်နှာထက်။ မိစ္ဆာအောင်
 ချက်။ ဖူးခေါင် ခက်က။ ပေါ်ထွက် ညွန့်လန်း။ သစ္စာပန်းကို။
 ဥာဏ်ချွန်းဆွတ်ချ။ သမ္ဗုဒ္ဓဟု။အရရွယ်ချောင်း။ လုံ့လကောင်း
 ဖြင့်။ ရင့်ညောင်းသန္တာ။ရွမ်းဝါဝါလျှင်။ အာဏာထိတော့။အိအိ
 ပျော့မျှ။ပျော့ပျော့ရှိဘွယ်။အရှိရွယ်သား။ တကွယ်မမြင်။ဖြစ်တုံ
 ခြင်လည်း။ ရပ်ထင်ပြည်ရွာ။မင်းတကာကို။ကရုဏာပုံ။ မေတ္တာ
 ထုံလျက်။အင်စုံခိုင်ဖြိုး။ငါပြည်ကြီး၌ ကွမ်းသီးပိုးထိုး။ကွမ်းရွက်
 ညှိုးက။ မြတ်နိုးထည့်ဘွယ်။ အကယ်ကယ်သို့။ တင့်တယ်အမှု။
 ရှင်ကိုလှူသား။လူလည်းငါ့ရွာ။မရှိရာတည့်။ လိမ္မာပဲ့ပြင်။ငါလျှင်
 သင်က။ နတ်ခွင်မှီးမှီး။ ခရီးပေါင်းစည်း။တကြောင်းတည်းဖြင့်။
 ငါ့ချည်းမသွား။ငါ့နောက်များလျက်။တံတားလျှံလျှံ။လက်
 ထောက်တောင်ဌေး။ရှေ့ပြေးဆရာ။လမ်းသာသာနှင့်။ ဂန္ဓာရဂုံ။
 တောအုံ့မျက်မည်း။ဆူးချုံ့ထည်းလျက်။ စောင့်စည်းမြင်သိ။လွင်

တိတိလျှင်။ မျက်စိမှိုင်းမှိုင်း။ တိမ်နွယ်ဆိုင်းမျှ။ ထိုင်းထိုင်းထက်
ထက်။ ညညှံနက်မှောင်ဝေ။ မရှိစေတည့်။ တောင်လေဟူးဟူး။ ရေ
လည်းရူးလျက်။ ကူးလည်းမလွယ်။ မြစ်ပင်လယ်ကို။ သွယ်ထွယ်
ပို့ထား။ ကူးတို့လားလျှင်။ တရားနောက်မှီ။ ပဉ္စသိနှင့်။ တညီကိုယ်
ယုံ။ ကုသိုလ်ခြံ၍။ ပည်းပုံမြားမြောင်။ လူကုန်အောင်ကို။ ။မင်း
ခေါင်နတ်ရွာရုံးရုံးတည်း။

၁၄၄။ ပိဒေဟရာဇ်။ ဇာတိခေတ်၌။ ဖြစ်စခေါက်ရက်။
နန်းဆက်နန်းပိုင်း။ သမိုင်းရှည်လျား။ မော်ကွန်းထားမျှ။ ဘုရားပွင့်
လျာ။ ထိုရော်ငါလျှင်။ ကြေညာအံ့ချိုး။ အလှူကြီးနှင့်။ ပုတီးမကွာ။
ရတနာသုံးပါး။ ဦးထက်ထားလျက်။ ကြီးမားသွယ်ခေါင်။ မြင့်မိုရ်
တောင်လည်း။ မထောင်ထားနိုင်။ အခါတိုင်က။ ယွတ်ယိုင်လည်း
ပြီ။ ငတို့ကိုယ်ကား။ သူအိုသူလတ်။ သွားတတ်တော့တ။ အနိစ္စ
တရား။ မြီးမှတ်သားလျက်။ ပျံ့ရှားလေးလေး။ တဖေလျှင်။ မွေးစွာ
သိလ။ ပြုဆွဆွနှင့်။ ငါဦးခေါင်း တော်။ ဆံဖြူ မျှော်က။ မပျော်
ထည့်အိ။ ပြည့်ခွံဆီကို။ ညှိညှိတောက်တောက်။ တံထွေးပေါက်
သို့။ ရွှေမှောက်စောထွတ်။ နှလုံးမြတ်၍။ လွှဲချွတ်ပစ္စ။ ခွံထူလျှော်
တေ။ သစ်နက်ရေနှင့်။ သွယ်ခွေကျစ်ထုံး။ နှလုံးရည်မြေ။ ရသေ့
ဆောက်တည်။ ပြုတော့မည်ဟု။ ရည်လတုံပြီး။ ငါစောထီးကို။ သီး
သီးရောင်ရောင်။ မိထွတ်ခေါင်နှင့်။ သားမောင်မည်း။ ဆွေနည်း
လွန်ကြင်။ ကျမ်းဝင် မြောက်သား။ မဲ့ကိုထား၍။ သနားသဖြင့်။
မစွန့်လင့်ဟု။ အခွင့်ရကြောင်း။ တချောင်းချောင်းလျှင်။ နွဲ့နောင်း
ခေါက်ချိုး။ ပြင်ယောင် ညှိုးနှင့်။ လွမ်းစိုးမိန်းရူး။ မြေဝယ်လူးမျှ။
ကျေးဇူးသခင်။ ငယ်လင်မွေးဘ။ ရှင်စောထွတ်တည့်။ ရှနဘနန်း။ ဖန်
ရည်မြန်းသား။ သင်္ကန်းဝတ်ချင်။ တောချောင်ဝင်က။ ကောင်းကင်
လျက်ကဲ့။ လတည်းမဲ့မျှ။ ကြံ့ အတိသံ။ ရှိပထည့်ကာ။ မရောင်ဝါ
သို့။ ပမာတချ။ ဒေါင်းအဥကို။ ပုလုကွေးလွေး။ စာသလေးလျှင်။
နွေးနွေး ရင်ဝ။ တောင်ပံချလျက်။ ဌက်မပီပီ။ တညီနေ့တိုင်။ မ
အုပ်နိုင်သို့။ ခရိုင်သဘင်။ ပည်းဖြင်မရှား။ ပြည်ကြီးအားကို။ ချစ်

သားရောင်နဲ့။ အမှုမခံ။ ညံ့ညံ့လျစ်လျူ။ ယမန်သူနှင့်။ ပြုမူမတည်။
ပျက်တော့မည်ဟု။ မျက်ရည်စွတ်စို။ လွမ်းဆွတ်ငိုလျက်။ ကြင်
ကိုယ်နှစ်သိမ့်။ ရောင်ငြိမ့်ငြိမ့်နှင့်။ ကွဲးစိမ့်မည်တဲ့။ ဘယ်နတ်ဖွဲ့၍။
လဲလဲချစ်တုန်း။ မိခင်ဘုန်းကို။ မုန်းဘိသနည်း။ မယ်လျှချည်းလျှင်
ဦးသည်းလောင်ပျံ့။ ရှိရစ်တုံဟု။ ဝတ်ဆံ့သဘွယ်။ သွယ်သွယ်ခြေ
ညှိုး။ ငါ့ဖမ်းထက်။ ရှိခိုးကြည်ညို။ ပန်ထွာဆိုလည်း။ မဂ်ဖိုလ်ရှာ
ဟန်။ အမွှာဝန်၌။ နေသန်ကျိန်းလျောင်း။ ကျောင်းကားသစ်မ်း။ သစ်
သီးထွမ်းလည်း။ နှုကြမ်းမရွေး။ ခွံရေခွေးသား။ ချိုလေးဖန်ခါး။ နေ
တိုင်းစားလျက်။ ခွန်အားကြိုလျော့။ ငုံရွှေပျော့မှု။ ကော်ကော်ဆံ့ငတ်။
ရောင်လျှံလွှတ်၍။ လှမြတ်တင့်ရဲ။ မပွင့်ဘဲသို့။ ကော်ထဲဝင်ချည်း။
စိတ်ကိုညည်းလျက်။ မည်းမည်းမွေးရေ။ ကြင့်မြတ်ထွေဖြင့်။ ယဉ်
ထွေလိုက်လွှဲ။ ပင်လယ်သဲမျှ။ ကြလဲးဘိန့်ဘိန့်။ မိုးမြေသိန့်မျှ။ ထိန့်
ထိန့်အံ့အော်။ အလွန်ကျော်သား။ ဘေးတော်မညှိုးစိုး။ ရှင်သတိုး
က။ တန်းခိုးဆင့်လောင်း။ မင်းအပေါင်းဖြင့်။ ရှစ်သောင်းလေး
ထောင်။ ကုန်အောင်မပြည့်။ နှစ်ယောက်ထည့်တွင်။ ပြည့်လတုံ
ခြင်း။ အကျန်ကြွင်းဖြင့်။ သတင်းသုံးလျည်။ ဤဥယျာဉ်၌။ ကျင့်စဉ်
ကျင့်ချင်။ ပြည်ကဝင်သည်။ ။ ငါလျှင်မင်းဖျားအဆုံးတည်း။

မဟာဘိနိက္ခမပဗ္ဗန္ဓခန်းပြီး၏။

၁၅။ ဇာတ်တော်ကိုပေါင်းခန်း။

၁၄၅။ သတ္တာဣမိဓမ္မဒေသနံအာဟရိတွာနဘိက္ခဝေ။ ဣဒါ
နေဝပုဗ္ဗေပိတထာဂတော။ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခန္ဓောယေဝါ
တိဝတွာ ဇာတကံသမောခါနေသိ။ တဒါသက္ကောအနုရုဒ္ဓေါအ
ဟောသိ။ မာတလိဒေဝပုဗ္ဗောအာနန္ဒောအဟောသိ။ စတုရာသီ
တိရာဇပရိသာဗုဒ္ဓပရိသာအဟောသုံ။ နေမိရာဇာပနအဟာမေဝ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါလောကေ။ ဥဒပါဒိ။

ဤသို့စေ့စုံ။ ဟော လတုံလျက်။ သုံးဘုံ မှောင်မှောင်။ ဥာဏ်
ရောင်ထစ်သား။ ရှင်ချစ်ရှင်ရင်း။ သကျာမင်းကား။ ရှင်းရှင်း အ
ဝိဇ္ဇာ။ မြေးခွံခွါမှ။ နိဗ္ဗာရမ္မဏ။ မြိုက်ရည်မြှင့်။ ဗလသမာပိတ်။
ချာန်မြတ်ချမ်းချမ်း။ တရွှမ်းရွှမ်းလျှင်။ မွမ်းမွမ်းသွန်းဖြိုး။ ကိုယ်
လုံးချိုးလျက်။ တန်းခိုးဆန်တက်။ ကျော်ငှန်းပွက်မျှ။ ပယ်ဖျက်
မိုက်မှောင်။ ဂုဏ်တန် ဆောင်ဖြင့်။ ပြောင်ပြောင် ထွန်းလျှံ။ ထက်
ဝန်းပျံ့သည်။ ငါ့ထံတသွန်။ တပည့်မွန်တို့။ ။ ဗိမာန်တူလျော်။
ငြိမ့်ချမ်းပျော်လျက်။ အခေါ်ဘဏီ။ ဗိုလ်ပါမိသား။ ကပိလဝတ်။
ပြည့်မြတ်သာခေါင်။ နန်းသုံးဆောင်ကို။ ရှောင်ရှောင်ခွါခွါ။ သံသ
ရာယုံမြောက်။ ခွါကြိုချောက်သို့။ ပိုးလောက်ညှိသွင်။ ထိမထင်၍။
ကိုယ်ပင်ပေါက်ကြီး။ တယောက်ထီးဖြင့်။ သီးသီးကြံပြု။ စွန့်ကြီး
မှုကား။ ယခုမျက်မြင်။ ဤသာလျှင်ဟု။ ထင်ထင်ပြောပ။ မဆိုရ
တည့်။ ရှေးကသော်လည်း။ ပျော်ရာချည်းလျက်။ မနည်းမွေးရေ။
မျည်းခွေလေမျှ။ သံဝေလန့်ဆော့။ စွန့်သည်သော့ဟု။ ရှင်စော့သ
တင်း။ တောထွက်ခြင်းကို။ အရင်းအဖျား။ စကားဆုံးစ။ ဟောရုံမျှ
တည့်။ ဗုဒ္ဓစက္ခု။ သဗ္ဗညုဖြင့်။ ဝတ္ထုနည်းရိုး။ ကမ္မည်းထိုးမျှ။
ကောင်းကျိုးဝေဘို့။ ရှင်နှစ်ယုံလျက်။ ဤသို့တကြောင်း။ ဇာတ်
တော်ပေါင်းသည်။ ။ ရိုက်ညောင်းကြားလွှံ့ သံဝှန်တည်း။

၁၄၆။ ထိုရောအခါ။ နတ်ရွာစိုးဆောင်။ ရန်ငြိုးရှောင်လျက်။
ရွှေတောင် ထိပ်စွန်း။ မြင့်မိုရ်ခန်းက။ ခင်ပွန်းမိတ်ဆွေ။ ချစ်ရိုသေ
သော်။ ဝေဇယန္တာ။ ရထားသာနှင့်။ ရတနာမျက်ရှင်။ တန်ဆာဆင်
လျက်။ ခြေလျှင်မြင်းဟုန်။ ဂဠုန်ရွှေဌာန်။ ပျံဖြိုးထွက်သို့။ နှုတ်ဆက်
ကြင်သူ။ တင်ချေဟူသား။ အယူကောင်းမြတ်။ သကြားနတ်ကား။
ရဟတ်စက်သွင်။ ဘုံသုံးခွင်ဝယ်။ ကျော်ထင်ဝှန်တက်။ ငါ့လက်
ထက်၌။ ဖြစ်ဆက်ကြိုက်စွာ။ ယခုခါ၌။ ပြင်ချောထွေထွား။ နှုတ်မ
ပြားတည့်။ ထင်ရှားသောတိ။ ဘုန်းတန်းရှိစွ။ မွေးမိကြံစဉ်။ ရွှေခွက်
တည်က။ ဆီရည်ရွှမ်းယို။ အလိုလိုလျှင်။ မြန်ချိုလောက်လောက်။
ကြွိုင်ပေါက်မျှ။ မောက်မောက်ရုံလှည့်။ မိုးအပြည့်တည့်။ ခမည်း

ဆွေမျိုး။ ချိုပိုးထိန်းယ။ ခပ်သိမ်းစသား။ ပြင်ပတိုင်းခြေ။ ကြားတုံ
လေလည်း။ ဖြစ်ထွေမောင်ပျို့။ စားဌာယိုဟု။ ကုသိုလ် ကျိုးစက်။
မြတ်နိုးလျက်ထည့်။ ရမ္မက်ကြေးညောင်။ ဖွတ်ဆေးလျော် အံ့။ သူ
တော်စိတ်ဆွတ်။ ညွတ်ကြီးညွတ်၍။ မြတ်ထွတ်ထွတ်။ ရဟန်းပြု
က။ အနုရုဒ္ဓါ။ တွင်မည်သာနှင့်။ ပညာလျှင်မြတ်။ ပန်းနှယ်ဆွတ်မျှ။
ပိဋကတ်သုံးပုံ။ နှုတ်ဝယ်ငုံလျက်။ လုံးစုံသိပ်ထည့်။ ကျေးဇူးပြည့်
သည်။ ။ တပည့်ရှင်ကောင်းရှင်မွန်တည်း။

၁၄၇။ ထိုရောခါတုံ။ လေးကျန်းဆုံက။ ရွှေတုံ ယည်သာ။
နတ်စကြာနှင့်။ တင်ဟောမျှ။ မာတလိကား။ ဇာတိဖန်များ။ ရဟတ်
ချားသို့။ သနားထည့်ထွေ။ လည်တုံလေလျက်။ သန္ဓေတော်ထွေ။ ဤ
ဘဝဝယ်။ ငါ့ဘထွေးသား။ ရင်သည်း ကြားတည့်။ မပြားမျိုး
ကြွယ်။ မင်းရိုး။ နွယ်၏။ ဆင်းရှယ်ထွေနှိုင်း။ နွဲ့နွဲ့ ကျိုင်းလျက်။ တိုင်း
သော်ညီချစ်။ လက်လေးသစ်လျှင်။ စင်စစ်နှစ်သိမ့်။ ငါ့အောက်နိမ့်
၍။ မြန်ဆီနဲ့သာရ။ မြိုက်ဓမ္မကို။ အရစွဲစွဲ။ နှလုံးထဲက။ နက်နဲ
ထည့် ထွန်။ ကြံစဟန် လည်း။ ယည်ထန် သြဃ။ နစ်မွန်း ကြ
လျက်။ မောဟမြွေးထုပ်။ စေးချုပ်ရှုပ်တွင်။ မြီးချုပ်တစ်လစ်။ ဆင်း
ရဲနစ်သား။ အဖြစ်ယုတ်မာ။ သတ္တဝါကား။ ချမ်းသာ တကြိမ်။
စိုးရိမ်တစ။ စိတ်ဒုက္ခနှင့်။ ကြောင့်ကြ နှိပ်စက်။ ချိုင့်လှောင်ဌာ
လျှင်။ ပျံ့ထွက်လိုလွန်။ စိတ်မပြန့်သို့။ ကျွန်အဖြစ်ပက်။ သေမင်း
လက်မှ။ ခက်ခက်ငြင်းဆန်။ ခြေစုံကန်လျက်။ နိဗ္ဗာန်မြော်တုံ။ ကျန်း
မော်ခုံသို့။ ကိုယ်ယုံလွတ်ချင်။ သူတော်ခွင်၌။ ပြေးဝင်ပူးယှဉ်။ စိတ်
ယံညံ့ယံညံ့လျှင်။ စိမ်းချည့်သံယောင်။ ကျွန်ပျက်ချော်ကို။ မတော်
သောအား။ ဉာဏ်စက်သွားနှင့်။ လွှားလွှားဖြတ်ချတ်။ မျက်ကြွတ်
ကိုးပါး။ ကျိုးမဲ့အားလည်း။ တရားသုတ်သင်။ သင်းချောစင်စိမ့်။ ငါ
တွင်ယခု။ ရဟန်းပြု၍။ ဆုလည်းရှစ်ပါး။ လုပ်ကျွေးထားလျက်။ ရှဉ်
လျားအမှု။ လုံ့လပြုသော်။ ညစ်ကျက်လေ။ မဂ်တွင်ကြွေက။ ရွှေ
သတိနှယ်။ သန့်စင်ကြယ်လျက်။ ပင်လယ်စီးလွှတ်။ နက်ဆုံးဖြတ်
သား။ ပိဋကတ်သုံးဆိုင်။ သူနှင့်ပြိုင်လည်း။ တတ်နိုင်သည်သာ။ ရှု

ရွာပါမျှနည်းနာထုတ်ထုတ်။ နှုတ်မဆံ့လေ။ အံ့လေးထွေနှင့်။ လူတ်
စေတေဒက်။ ငါးခါပွက်လည်း။ ဘဝဂ်ညိတ်ညိတ်။ ညာကြေပိတ်
မျှ။ ထိတ်ထိတ်လည်းကောင်း။ ပဲ့တင်ခြောင်းသည်။ ။ ရွှေကျောင်း
စိုးလျက်အံ့နန်တည်း။

၁၄၈။ ထိုရော်ကာလ။ ထိုဌာန၌။ အမျှးမှီရာ။ သာမောစွာ
လျက်။ ဂင်္ဂါသွယ်ရစ်။ ပင်လယ်မြစ်လည်း။ ရစ်လတံ့ဘိ။ တုမရှိ
သား။ မိမိလာမည်။ မင်းနေပြည်တွင်။ သာကြည်နှစ်ထောင်း။ တရု
ပေါင်းသော်။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ ကုန်အောင်မှူးမတ်။ ပရိ
သတ်လည်း။ ညီညွတ်တကွ။ ထိုဌာနဝယ်။ တရားလေးဆဲ့။ လေး
ခုဖွဲသား။ တွဲတွဲလေးပင်။ သီလအင်နှင့်။ ချီငင်မဲ့ဘဲ။ စွန့်ရဲရဲ
လျှင်။ ဖြန့်ကြဲ ရေဘိတ်။ ကုသိုလ် စိတ်နှင့်။ တရိစ္ဆာန်။ သတံ
ဟောတိ။ တရားချီသော်။ သိသိယံယံ။ ထုံးနည်းပုံလည်း။ ကြေးမုံ
ထိပ်ဝယ်။ အရိပ် နှယ်သို့။ ချီသယ်ပိုးရှက်။ ရနံ့တက် မြေမိုး။
ညွန့်ညွန့်ပြီးသို့။ အကျိုးအကြောင်း။ တချောင်းဆုံးဖြတ်။ နှလုံး
မှတ်သည်။ မြတ်မြတ်ပူတ်ယုတ်။ ဆုတ်ဆုတ်တက်တက်။ ဌာန
ထွက်ခရီး။ အသီးသီးလျှင်။ ပြောင်းပြီးပြောင်းပြန်။ ဘုံသုံးတန်ဝယ်။
ဖြစ်ဟန်ဩလဲ။ ဌာနနှယ်ဝဲလျက်။ ဆင်းရဲကြံ့ရှင်။ မခံနိုင်တည့်။
မဏ္ဍိုင်ထိပ်ပြင်။ ငါအောင်မြင်က။ ဖြိုနှင်ဥပတ်။ ငါ့မှာလွတ်ဟု။
ညွတ်လတံ့ရှောင်း။ ငါ့မှာအောင်းအံ့။ ငါ့ကျောင်းရောက်ရောက်။
ငါ့နောက်လိုက်လိုက်။ ငါ့နှိုက်ခခ။ ဆုံးမနာနာ။ အနှစ်သာလျှင်။ ဂါ
ထာသိမ်မွေ့။ ဟောသနေ့ဝယ်။ ကြွေကြွေမှတ်ထွေ။ အကျွတ်ရ
၍။ မရဏကင်းစောင့်။ ငင်ညှင်းဆောင့်သား။ ကွယ်ထောင့်ပုန်း
နေ။ ဥပစ္ဆေကို။ လာစေခြိမ်းနွံ။ ကြိမ်းပသံလျက်။ သည်းခံသက်
သက်။ ရမ္မက်ဆေးကြော။ မြစ်တွင်မျှောသို့။ သဘောဖြူဆွတ်။
လူနှင့်နတ်ကို။ ခြေချွတ်ရောင်ရောင်။ ကယ်ပို့ဆောင်လျက်။ စောင်း
ထောင်မြေလွှာ။ မေတ္တာနှုတ်သီး။ ဘုန်းမိုးစီးလည်း။ ဝေးနီးနွံ ပြေး။
ချမ်းလျှင်။ မွေးစရာသို့။ ငါနှစ်လိုလျက်။ ရွှေမြို့အောင်ခန်း။ နိဗ္ဗာန်

ကျန်းသို့။စွန်းစွန်းထုတ်ချောက်။လုံးစုံရောက်သည်။ ၊တယော
မကြွင်းမကျန်တည်း။

၁၄၉။ တိုရောအခါ။ ထိုပြည်သာ၌။ ရာဇာနှင်နှင်။ ထက်
ဝန်းကျင်မှ။ မွမ်းဖြင်စိုးဆောင်။ မင်းကုန်အောင်ကို။ စွယ်ခေါင်
ချိုးဖြုတ်။ တန်ခိုးနှုတ်လျက်။ လှီးချတ်စက်သွား။ ဘုန်းတော်အား
လည်း။ လန့်ကြားသောတိ။ စောနေမိကား။ ဘူရိပညာ။ လွှံ့မေတ္တာ
နှင့်။ ဘာဝနာဆက်။ လှူစွန့်ကြီးလျက်။ ငရဲလက်မှ။ လွတ်ချင်စွာ
ဟု။ တလသော်လည်း။ သူ့တိုက်စည်းတွင်။ ချုပ်တည်းပြုလျက်။
ပိတ်တိုင်းရှက်သား။ ကွန်ရက်ပမာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။ တဏှာနှောင်
ချည်။ ဘုံသုံးပြည်ဝယ်။ ကျင်လည်တုံလျက်။ ဝဲသည်ဌာန်သို့။
အောက်ထက်ပြန်ပြောင်း။ ဘုရားလောင်းတို့။ မကောင်းတချက်။
ကောင်းတချက်လည်း။ ယုံကွက်ရွှေရှုတ်။ နောက်မဆုတ်တည့်
ရတ်ရတ်တိုးဝင်။ ကြိုးအင်လွန်စွာ။ သံသရာ၌။ မိစ္ဆာပြောထု
ပျက်ချော်လှနှင့်။ ဆယ်ယူဇနာ။ ဝေးလေကွာလျက်။ ကြွံ့သွေး
ငင်။ မတွေ့ချင်ဟု။ ဘုရင်မင်းကောင်း။ ဆုလည်းတောင်း၍။ အ
ကြောင်းစုံစီ။ ပါရမီဖြင့်။ အညီသုံးဆယ်။ ဖြည့်ရေးကျယ်လည်း။
ပင်လယ်ငုပ်လျှိုး။ ကြိုးလေခွဲဖြို။ သဲမြေထိသို့။ မျက်စိဦးခေါင်း။
တောင်းလောင်းခြေလက်။ စက်စက်ယိုစီး။ စွန့်ခြင်းကြီးဖြင့်။ ကြက်
သီးမထ။ ဘုရားအညွန့်။ ဖြန့်သကျေးဇူး။ ဖင့်ဖင့်ဖူးသား။ ဘီလူး
မွတ်ကျိုက်။ ကြွပ်ကြွပ်ကိုက်လည်း။ မရှိုက်မငင်။ ဘုံသုံးပြင်ဝယ်။
ငါလျှင်တစ်။ ကိုယ်တော်ဝံ့လျက်။ အံ့တို့လှည့်က။ စကြဝဠာထပ်
ရှဉ့်။ မီးကျိုးပြည့်လျက်။ နင်းတည့်ချုံချုံ။ မရွံဖောက်ဖောက်။ ပေါက်
ရောက်သွားလား။ ငါ့ကိုထားဤ။ ယောက်ျားမရှိ။ ရဲသတ္တိနှင့်။
မြေကြိုးနှုလုံး။ သည်းခံထုံးလည်း။ မြီးဆုံးကေန့်။ အမိဇ္ဇာန်မှ။ ဖြစ်
ဟန်ဆိုဘက်။ မြင့်မီရပ်ကံတည့်။ ရဲခက်စွမ်းလှ။ ရွှေဂူဝဝယ်။ ကေ
သရမျိုး။ လုံ့လရိုးဖြင့်။ ကြိုးလတံ့ရှောင်း။ ဝဲခနောင်းတွင်။ ဥဒေါင်း
ကျေးဌာန်။ ဆယ်ရက်ငုံးခါ။ ဖြစ်လေရာလည်း။ သမ္ဘာသုံသန့်။
ရွက်နှုည့်လျက်။ အစွန့်ရှည်လျား။ ဘုရားပွင့်လျာ။ တုသိတာမှ။

လူရွာကျဌာနား။ လူမင်းလားလျှင်။ ထင်ရှားဖြစ်လျက်။ ဤတသက်
 မူစွန့်ထွက်စရိယာ။ ခြောက်နှစ်ကြာ၍။ သုဇာတာဆွမ်း။ ဘုဉ်းပေး
 တမ်းဖြင့်။ ယူလှမ်းမြက်စည်။ နေရညွှရာ။ ချောင်းသာလွန်လေ။
 အောင်ထိပ်ဖွေသား။ မြေကားအချာ။ ရတနာပလ္လင်။ ဗေဒိပင်
 ဝယ်။ နေဝင်ရိုးရဲ။ မာရ်စစ်ခဲလျှင်။ သဲးသဲးကျော်သံ။ သူ့ကိုစွံ၍။
 ငါ့ထံသံကြား။ ပြေးခဲ့သွားလည်း။ တပါးမလွဲ။ ထက်ဝယ်မြီး
 လျက်။ ကြက်ပွဲမျှတည်း။ တယောက်ထည်းလျှင်။ ရိုက်ကြည်း
 ကျော်ဆင့်။ တန်းခိုးလွင့်က။ ပြေးလွင့်လန့်ဆို။ ကွဲးပျက်ပြိုသော်။
 မက်ဖိုလ်ရဆု။ သဗ္ဗညုဖြင့်။ ဓာတ်သူ့ရွှေနား။ ငါ့တရားကို။ ဟော
 ကြားမိန့်သံ။ ဆောက်တည် ကြံ့ရှင်။ သဟံဖြဟွာ။ တောင်းပန်
 ထွာ၍။ ဒေသနာဟောချွတ်။ ကျွတ်လသကား။ ဘုရားတို့တမ်း။ ခွဲး
 ခြမ်းသိလွယ်။ ဂဏန်းသွယ်မှု။ နှစ်ဆယ်အနေ။ လေးသင်္ချေနှင့်။
 ကုဋေခြောက်သောင်း။ တကွပေါင်းလျက်။ လူကောင်းခန့်တွက်။
 တသိန်းနက်ကို။ ပြက်ပြက်ဟောညွှန်။ ဓမ္မခန့်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်
 အောင်။ ငါ့ပို့ဆောင်၍။ သုံးဘောင်ရပ်တွင်။ သိဒ္ဓိတင်သည်။ ။
 ငါလျှင်လူနတ်တန်ခွန်တည်း။

၁၅၀။ ဤသို့ဟူ၍။ နတ်လူ ကြည်ညို။ ဘုန်းရိပ် ခိုသား။
 ပုဂ္ဂိုလ်များမင်း။ တို့ရှင်ရင်းကား။ လေညှင်းဖြည်းဖြည်း။ ပျော်ရာ
 ချည်းလျှင်။ စရည်းကြံ့စာ။ မဟာဓေကား။ ဆပ်သွားကြက်ရုံး။
 ရစ်လုံးသွယ်မြောင်။ ပွင့်ရောင်ဝေဝေ။ နွေးလည်းရှင်ရှင်။ သစ်ပင်
 ရိပ်စက်။ သရက်နုကြမ်း။ ဥယျာဉ်ဝှမ်း၌။ နေချမ်း ရွှင်ပျော်။ လူသုံး
 ဘော်ကို။ အနော်ဒတ္တ။ အိုင်မြတ်ကလျှင်။ လှစ်ချကတွတ်။ ယည်
 ထွေလွှတ်သို့။ ကံပတ်ရွှေပေ။ ဖွင့်လှစ်ဖွေသော်။ အရွှေ ရဝတ။
 ဟောစတည်ဦး။ ဂါထာကျူးလျက်။ ရန်ငှားပြည်ရှင်။ မင်းနှင်နှင်
 ကား။ ဆံပင်ဖြူစ။ မြင်လ ကလျှင်။ လှပရှာဆန်း။ ရနံ့ ခန်းသား။
 ပေါက်ပန်းအတူ။ သံဝေယူ၍။ ကျွန်းသူဝပ်ကြို့။ တုတ်ခွန်ပို့လည်း။
 မည်သို့မခန့်။ သက်သက်စွန့်လျက်။ ရဟန်းဘာဝ။ နိက္ခမဖြင့်။ ဆန္ဒ
 ကောင်းလျက်။ တောသာထွက်သား။ မင်းဆက်ပေါ်ယယ်။ နိဒါန်း

သွယ်မှ။အလယ်ကမ္ဘာနှစ်း။ငရဲခန်းလည်း။ ကျယ်ဝန်းခပ်သိမ်း။
 သံဝေကြိမ်းလျက်။ မငြိမ်းစရာ။ အဆုံးမှာမူ။ ချမ်းသာ အင်စုံ။
 ဗိမာန်ဘုံထက်။ ရိပ်မြို့ကျင့်ဘော်။ မြင်ကမြော်လျှင်။ မနော်ရမ္မ။
 မွေ့လျော်ကြလျက်။ ရွှင်ပချစ်ရမ်း။ ဘုံခန်းကျမ်းကို။ ချီးမွမ်းပွဲ
 ဘောင်။ စာကုန်အောင်ထက်။ သာခေါင် သာဖျား။ သာစကား
 တည့်။တရားကျမ်းရိုး။ မော်ကွန်းထိုးသည်။ ။ဖြိုးဖြိုးဤသို့
 ပြီးကုန်တည်း။

ဇာတ်တော်ပေါင်း၍။

နေမိဘုံခန်းဤတွင်ရှေ့ပြီး၏။

(က)။ ကြားလော့သွန်းသွန်း။မြင့်မိရ်ထွန်းမှ။တို့ကျွန်းတည်
ဟန်။ လက်ယာချွန်သား။ ငါးမာရ်နိုင်လျက်။ မဏ္ဍိုင်ချက်တွင်။
လေးဆက် ပွင့်ထောက်။ ပြန်ခေါက်သွတ်သွတ်။ သဘောလွတ်
သား။ ရိမတ်သာစည်။ အောင်မြေပြည်ဝယ်။ ဇွန်ရှည်သာသနာ။
ယခုခါ၌။ဤစာပေါ်သစ်။သက္ကရာဇ်လည်း။စစ်စစ်မှန်မှန်။ နှစ်ဇေ
ယနှင်း။ကိုးရဲ့အဖျား။လေးခုပွားလျက်။ရက်များလပြောင်း။လတ
ပေါင်း၌။နေ့ကောင်းအသ်။စည်းနေရာ၌။လက္ခဏာကျမ်းလို။သူ
မဆိုတည့်။ ကုသိုလ်တခု။ ငါလျှင်ပြုသား။သာရပွက်ဟ။ ကျမ်း
တေဇကြောင့်။အဝဇ္ဈနန်း။မင်းကောင်းထွန်း၍။ ကျယ်ဝန်းတိုင်း
ကား။နိုင်ငံပွားလျက်။ရှေးဖျားမတူ။ ယခုသူလည်း။ အလှူစေပျိုး။
သီလကျိုး၍။ ဆွေမျိုးမပျက်။ ခုနစ်ဆက်လျှင်။ အသက်ရှည်မှ။
ကြွယ်စည်ဝတည့်။ဆနုရတိ။နှိပ်စက်ထိလျက်။ရိရိရှားရှား။ဖျား
ဖျားနာနာ။ဖြစ်တုံစွာလည်း။ဤစာပေါ်ထိုက်။ နှစ်မြိုက်မြိုက်လျှင်။
ရာပိုက်လေပါး။မမေ့မှား၍။ ။တရားဖျော်စေကုန်သတည်း။

(ခ)။ အရာအရာ။ ပျူဌာလောကဝတ်။ ဗေဒင် မှတ်လျက်။
ပိဋကတ်သုံးပုံ။ ကိုယ်ပင်ယုံက။ ထုံးပုံနည်းနာ။ အဖြာဖြာလျှင်။
သဒ္ဓါပြေပြစ်။ အနက်စစ်လည်း။ အနှစ်မွန်တိ။ နာဘွယ်ရှိသား။
နေမိတုံခန်း။လင်္ကာထွန်းက။ တကျွန်းဗိုးချာ။ မင်းတကာလည်း။
အာဏာ ဆိပ်ထန်။ ဘုန်းရှိန် ဌန်မျှ။ တမန်စေနှော။ အရောရော
လျှင်။ သဘော ဖြောင့်တန်း။ မိတ်ခင် ပွန်းဖြင့်။ ကူးသန်း ထုတ်
ချောက်။ကုန်စယ်ပေါက်လျက်။နှိုင်းထောက်ပြည်ရွာ။စည်စွာစွာ
လျှင်။ချမ်းသာငြိမ်းအိုး။ရွှင်ဝမ်းဖြိုးမျှ။ မြရိုးခက်လက်။ ရိပ်စက်
ခိုအောင်း။ဥဒေါင်းကျေးဌက်။ လွင်ဝေးကျက်၍။သံမြက်ပျံပျံ။
ကျူးကတွန်တွန်။တောတွန်အုံနား။သစ်ကျားယည်ကျေး။ရပ်ဝေး
ရပ်နီး။ခရီးခိုမျှ။ မလှမဖမ်း။ အဝှမ်းဖွေးလွေး။ ဘေးလည်းမရှိ။

ငြိမ်းသောတိလျှင်။ ရွက်ရိလဲးကြွေ။ သန်နွေရိပ်မြိုင်။ တောဂနိုင်
 မှ။ ပွင့်ခိုင်လူလူ။ ကျေ။ နံ့သာ။ သစ်သီးမှာလည်း။ ဩဇာလေးနက်။
 မြေကထွက်၍။ မြန်ရှက်ထောင်းထောင်း။ ကောင်းစေသတည်း။
 စနည်းနတ်ပဲ့။ သူဇံဆိုဟန်။ တဘောင်မွန်လျက်။ ကျမ်းဂန်သင်
 ငြား။ အမျိုးသားတို့။ နားဖျားဘေးကင်း။ ပေါက်ရောက် ချင်း၍။
 သတင်းသုံးမြွေ။ ရသေ့သူမြတ်။ စိတ်ဆွတ်ဆွတ်လျှင်။ မွေခတ်
 ဂူကျောင်း။ မထောင်းမထာ။ သတ္တာဗိသ၊ နေလသွားရိုး။ မတိုးမ
 ခြုတ်။ မယုတ်မကျ။ လောကနိမိတ်။ အတိတ်နာဂါတ်။ ဥပဒ်
 သန့်သန့်။ စုတ်ယုတ်ပြန့်လျက်။ အဌန့်ပြောထူ။ လူသူတကာ။ ရွှင်
 မျက်နှာနှင့်။ ကြမ္မာမှောက်ကွယ်။ ကြောက်ချင်ဘွယ်သား။ ပါယ်
 လေးပါးကြောင့်။ တရားစောင့်လျက်။ ဖြောင့်လတ်သည်ချည်း။
 လှပစွည်းနှင့်။ မိတည်းဘုန်းခေါင်။ ဘူးရအောင်ဟု။ တန်ဆောင်
 ရှေ့ရည်။ ကိုယ်တိုင်ချည်၍။ ။ နတ်ပြည်မျှော်စေကုန်သတည်း။

(ဂ)။ အဆက်ရှည်စွာ။ သံသရာလည်း။ မကွာမကွေ။ တွေ
 လိုလေက။ နေ့ရေမပြတ်။ မေတ္တာရွတ်သား။ ကြည်ညွတ် လွန်
 ပြင်း။ တကာရင်းမျှ။ တောင်တွင်းဟူသည်။ တိုင်းကြပ်ပြည်နှင့်။ မ
 ကြည်မင်းကျော်။ ရှိသရော်လျှင်။ ကျေးတော်နတ်မောက်။ ရန်ဖီး
 တောက်၍။ မွေချောက်ပူဆာ။ ငြိမ်းစေဌာဖြင့်။ သိဒါရေမြတ်။
 လက်ရုံး သတ်လျက်။ မှူးမတ်တကာ။ စံစရာလည်း။ ကြေညာ
 ကျော်သွေး။ တိုးဘေးကောင်းဆက်။ လောင်းတုံလျက်သော်။ တိုး
 တက်မပြတ်။ တမွတ်ဘွဲ့ချည်။ မည်ရည်မှတ်ထင်။ စည်သံလွင်
 မှ။ မျက်ရှင်စလွယ်။ အင်သွယ် ညီးညီး။ ထီးနှင့်ရွှေက။ အိုးပျစ်ရ
 လျက်။ တေဇ ခြောင်း ခြောင်း။ ပွဲးတိုင်း ကောင်းက။ သောင်း
 သောင်းကျော်လှိုက်။ မြန်မာတိုက်ဝယ်။ ချိုးရိုက်ပဲ့တင်။ မွေးဘခင်
 တည့်။ တွေမြင်မျက်စိ။ ယခုရှိ၍။ နေမိဘုံခန်း။ ကျမ်းထွေဆန်းကို။
 ရှန်းရှန်းထွေပြား။ မကြားပရ။ ဆိုတောင့်တ၏။ ငယ်ကဖြစ်ရွှေ။
 ရှေးကျမ်းငွေ ကို။ အောက်မေ့ဆဲးဆဲး။ ဝမ်းတို့ကွဲးစွာ။ ပြည်ထဲး
 အလျောက်။ နှလုံးဖောက်လည်း။ မပေါက်သာပဲ။ နေပင်မြီးလျက်။

ဆင်းရဲတခါ။ချမ်းသာတကြိမ်။ စိုးရိမ်မကင်း။ စိပည့်ရင်းတွင်။
သတင်းသုံးသုံး။ နှလုံးဆည်းတား။ တပည့်သားကို။ နားပါးမှတ်
တင်။ စာပေ သင်လျက်။ ပေါ်လွင် လေ့နိုး။ မှတ်ခန့် စိုးလည်း။
ကောင်းကျိုးဖြန့်ဝေ။ သုန္ဒရေကို။ သက်သေတည်ထား။ သူ့စီး
ပွားကြောင့်။ တရားနှစ်တူ။ ဤစာဟူသား။ မဉ္ဇူ။ ပန်းရိုး။ နှင်းနှင်းပျိုး
၏။ ထိုစိုးထိုမင်း။ ထုတ်ချင်းနံအနံ။ ရွှေနားပန်လျက်။ ခန့်သရက်နံ။
တပျံ့ပျံ့လျှင်။ ညံ့ညံ့သွေးလိမ်း။ မွေးမွေးငြိမ်းလော့။ သူစိမ်းမြန်လူ။
တောင်သူမုမ္မား။ ဖြစ်တုံငြားက။ ညံ့သားရွှေရွှေ။ အရေခတ်ထူ။
ကြွင်းဆူလည်း။ မတူလျှင်ဗဲး။ ဝက်လည်ရွှဲကို။ မီးခဲးကင်ကြော်။
ဆီပေါ်အရသာ။ မြန်မွန်စွာသို့။ ဖတ်ရာကြားကြိုက်။ ဝမ်းတို့မြိုက်
လော့။ မချိက်မမဲး။ ဘုံးငရဲလျှင်။ နှစ်ကွဲးရှိမှု။ သိသသူကား။ ဇမ္ဗူ။
စောင်းပင်း။ မင်းချင်းချင်းတွင်။ သတင်းလွန်ကြီး။ ရထားစီး၍။ စော
ထီးနတ်ပြည်။ ရောက်လေသည်ကို။ တရည်တူထိုက်။ ငါတို့နှိုက်
ဟု။ မှတ်လိုက်ဝမ်းပါး။ သကြား လက်ငင်။ မိမာန် ပြင်ထက်။
ပဉ္စင်ကျူးသံ။ ဘော်ရွှေရံနှင့်။ ဝံရမည်ကြောင့်။ သိဒ္ဓိစောင့်၍။
ဖြောင့်ဖြောင့်တော်စေကုန်သတည်း။

(ဃ)။ လေကြေ လေညာ။ လျှာ၏ အကြောင်း။ နှာခေါင်း တံ
ဆေး။ ယင်သလေးလျက်။ ကြံရေးမငဲ့။ ရတ်ရတ်ဝံ့မျှ။ အနံ့သိလှ။
ပျံ့သကျ၍။ မထနိုင်ဘဲး။ ပျားရည်ချွေးတွင်။ ဝမ်းထဲးမက်မော။ ယင်
သဘောလျှင်။ စိတ်ဇောလျှပ်ပေါ်။ အာရုံမြော်က။ မူးမော်ယူဆ။
ချစ်တတ်ကြ၍။ သူငယ်အလုံး။ ဖိုလ်မဂ် ရှုံးလည်း။ ကျင့်ထုံး ကျင့်
နည်း။ ကမ္မည်းမှတ်ထင်။ ကြေးမုံပြင်ဝယ်။ မြင်စေခလို။ ဤစာဆို
၏။ အိုလည်းမနေ။ သေလည်းမပျောက်။ မြေးသားပေါက်၍။ လန့်
ကြောက်တစ်။ မရှိလျှင်လေ။ မျိုးတထွေဖြင့်။ မြစ်ရေ မကောင်း။
မိုးနှောင်းရှိရွှေ။ ငါတည်းမေ့မှု။ ဘေးတွေကုန်ခင်း။ ထုံးအိုင်အင်း
၌။ ပေါင်းပင်းသံတိ။ ရဲခွဲချိသား။ ညှိညှိမိစ္ဆာ။ တငါယောကျ်ား။
ငရဲလားလည်း။ သနားတို့စွာ။ ဆိုဆုံးမသား။ ငါ့စက်အာဏာ။
နတ်ရွာမိုးမြေ။ ရောက်ကုန်စေတည်း။ တောခြေငုံလျှိုး။ လေးကို

ကိုးသား။ မုဆိုးခြေကြောင်း။ အယူကောင်း၍။ ဂူကျောင်းရောက်
ဝင်။ သင်ပုတ်တင်လျက်။ ပဉ္စင်သာမဏေ။ ရိုသေသင်္ဃာ။ လူသ
မာကဿ။ သဒ္ဓါတိုးပွား။ ဆော်နှိုးကြားသား။ တရားစည်ကြီး။ ငါ
လျှင်တီးက။ ဝှဲးချိုး ကြွေးကြော်။ သာဓုခေါ်လျက်။ သူတော်သူ
ကောင်း။ ဘုရားလောင်း။ မူ၊ ငုံ့ညောင်းရှည်မြင့်။ ရင့်လတ်တုံ။ ရွက်
ဟုံရွှမ်းထွဉ်း။ ဖြွမ်းဖြွမ်းမှည့်သို့။ ဖြည့်သားကျေးဇူး။ နတ်လူကျူး
လျက်။ နဖူးထိပ်စွန်း။ မကိုဋ် ပန်းဖြင့်။ ထွန်းလစ်စေသော။ သင်း
ချောဖြူဆွ။ သာဝကထက်။ ဆထက်တိုးလေ။ ကြိုးနေ ကျကျ။
နှစ်လသင်္ချေ။ ကျင့်ပလေ၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ လေးပိန်သာလျှင်။ တ
ကာချွတ်ယူ။ မှတ်သသူအား။ ထီးဖြူပြည်ရွာ။ ဥစ္စာနှင်းပုံ။ ပြိတ္တာ
ဘုံကို။ မစုံမမက်။ နှလုံးပျက်၍။ တောထွက်လိုငြား။ ဤစာကြား
က။ ကြံအားနှစ်ထောင်း။ ချောက်ထဲးအောင်းလျက်။ ဆုတောင်း
တခြား။ ဘဝါးလမ်းဘော်။ ငယ်ကသော်လည်း။ သူတော်မကွာ။
ဆရာမကင်း။ သတင်းမချွတ်။ ပေးလှူဝတ်နှင့်။ လျှောက်ပတ်ပေ
နိုး။ ဘွားဘေးဘိုးက။ မိရိုးဖလာ။ သူတကာကား။ ကြမ္မာနှောင့်စို။
မဂ်နှင့်ဖိုလ်ကြောင့်။ ကုသိုလ်ဆည်းဖူး။ မိတည်းဘူးသော်။ ဘိက္ခု။
ဟေ။ ခေါ်သံသိလျက်။ ဝီတိပြင်းဝှန်။ ရမ္မက်အန်၍။ နိဗ္ဗာန်
ပျော်စေကုန်သတည်း။

(င)။ နိုင်ငံကျယ်ဝန်း။ တန်းခိုးထွန်းလျက်။ ရွှေနန်းစိုးပိုင်း။
ဘုန်းမိုးလှိုင်းသား။ စစ်ကိုင်းအဝ။ ပင်းယထောင်တည်။ မြင်းစိုင်း
ပြည်လည်း။ ဤသည်ကျမ်းဟော။ နတ်သဘောကို။ ချောချော
သာသာ။ လင်္ကာဆိုနှုတ်။ မဘော်ထုတ်တည့်။ ထွတ်ချွတ်မွေ့သိမ်။
ရွှေပန်းထိမ်လျှင်။ မျက်အိမ်ဘွဲ့ချည်။ ဖြေကျောက်ရည်သို့။ ပိန်ရှည်
ပိန်တို။ ချိုချိုမြိန်မြိန်။ လေးပေါ့ချိန်လျက်။ သူရိန်နတ်သား။ ချင်း၍
သွားသော်။ ပြောအားပြောင့်သွယ်။ လေးထောင့်သွယ်သား။ ပင်
လယ်ရှစ်သောင်း။ မနက်ထောင်းကို။ ခါးစောင်းရင်ပတ်။ စွတ်စ
ကာမျှ။ လွယ်စွာလှသို့။ ညေယျငါးစုံ။ ဝမ်းတော်ပုံသား။ နှုတ်ငုံ
ရှည်ရှည်။ ဟောချွတ်စည်ကို။ လျည်လျည်မေးဖြေ။ ကြားပါချေ

သို့။ သန္ဓေစေ့စပ်။ စကားထပ်နှင့်။ အဖွပ်အထုတ်။ နှုတ်ကခွါပစ်
 အသစ်လတ်လတ်။ ဆွတ်လွတ်ဘွယ်သာ။ အက္ခရာသီရုံး။ မိပ္ပါယ်
 ကျုံးသား။ ရွှေကုံးမချယ်။ ပုလဲးသွယ်ကို။ စမ္ပါယ်စချင်။ လည်ဝယ်
 ဆင်လေ့။ စည်ပင်ရိပ်ငြိမ်း။ တခြံခြံလျှင်။ စည်းစိမ့်ဟူပြီ။ အ
 မြီးရှိ၍။ မထိမပါး။ နေကစားသား။ အများလူတွင်။ တကွဲးထင်အံ့။
 ရှင်ရှင်ရှက်ရှက်။ နေခြည်စက်ဝယ်။ နံနက်ပွင့်ကျိုး။ ညဉ့်သော်ညှိုး
 သို့။ စိုးစိုးပူပူ။ သည်းအူတွန့်တွန့်။ သံဝေလန့်လျက်။ အဝှန့်လုပ်
 ဆောင်။ အိမ်ထောင်ဘွယ်ရာ။ မအားစွာလည်း။ နတ်ရွာ ကြား
 ညွန့်။ အဘန်ဘန်လျှင်။ နာပြန်နာတုံ။ ဆိုကယ့်၍။ ကြေးမုံနှယ်
 ဘက်။ တလက်လက်တိ။ လေ့ကျက်စေကုန်။ လကဆုန်၌။ ပစ္စုန်
 မောင်းမြိုင်။ ရည်ခဲးစိုင်ဖြင့်။ မဏ္ဍိုင်ထိပ်က။ သွန်းလချလျက်။ ဆန်
 ရမည့်ရွဲး။ မလုပ်ဖဲးသော်။ ဆင်းရဲးဝမ်းမွတ်။ ရှားပါးတတ်သို့။ စ
 ငတ်စငေါ။ ရယ်ရှာမောလျက်။ နှုတ်ပြောပေါ်ရေ။ မရှိစေနှင့်။ မြ
 တေသာရ။ ကြိုက်ခဲးထွသား။ ပုံချနည်းထွယ်။ ထုံးတသွယ်တုံ။
 သက်ငယ် ချောင်းလောက်။ ခြေကြောင်းပေါက်၍။ ရှေ့နောက်
 ညိတ်တွား။ ပိုးရွများလျှင်။ နင်းသွားခြေထိ။ တိုက်ရှပ်မိသော်။ စုတ်
 အလုံး။ ပြစ်ပြစ်ဆုံးလည်း။ ခြပုံးနေတန်။ တိရစ္ဆာန်နှင့်။ မိမာန်စံပ။
 မဟူရဲ။ ဘဝစက်ထွည့်။ ရှေးကဖြည့်သား။ ကောင်းမည့်စီရင်။
 ကြမ္မာတင်က။ သာရွှင်အုံသဲး။ ရွှေတုံထဲး၌။ အံ့အဲးတန္တ။ ထုံးတ
 ခုတုံ။ မျက်ရှုမှူးလည်။ ဗြဟ္မာပြည်က။ တာရှည်မမြီး။ ဘဝလွဲး
 သော်။ သည်းထဲးပူထွပ်။ လူ၏ရပ်၌။ အပ်အပ် ထိုးပစ်။ သူမချစ်
 သား။ ညစ်ညစ်ညက်ညက်။ တစိဝက်တည့်။ ဖြစ်ဆက်ယုတ်
 မြတ်။ မှတ်ထွသမှု။ ဤကိုရှု၍။ ဥဇုဒိဃာ။ စာဂါသီလ။ ဖြည့်အပ်ထွ
 ၏။ မောဟမြေးတုံ။ ရမ္မက်ချုံတွင်။ လုံးစုံကိုယ်ကွံ။ လူပျိုလျှံတို့။
 ခြံကချန်ထွက်။ နွားရွေပျက်လျှင်။ လိပ်လက်လိုလွန့်။ မြူးထူးကွန့်
 သို့။ ကိုယ်စွန့်ဝံ့ရဲး။ မဖြစ်ဘဲးလျှင်။ နက်နဲးကျင့်သုံး။ သူတော်ထုံး
 ဖြင့်။ နှလုံးမှိတ်ထုပ်။ စိတ်ကိုချုပ်လေ့။ ထွပ်ထွပ်ချောက်ချောက်။
 မျက်မှောက်ထင်ပြီ။ ကဲ့ရဲ့တပုံ။ စိတ်အာရုံကို။ စုံစုံမက်မက်။ မ

စွန့်ရက်မှု။ ဖြစ်ဆက်တယောက်။ မိထည်းပေါက်လည်း။ ပေါက်
 လှည့်ကာသာ။ သနားစွာလိမ့်။ လိမ္မာတုံသည်။ လှည့်စရည်နှင့်။
 ထူးလည်ယွင်းဘောက်။ မွေ့နယ်နှောက်လျက်။ ချန်းကောက်ငင်
 ချိတ်။ မျက်စိမှိတ်နှင့်။ တဆိတ်မျှတည်း။ တလည်းသောင်တင်။
 မင်းကျွန်းခွင်ဝယ်။ ပန်းပင် ရပ်နား။ ဘဝါးခြေမျှ။ မချပလို။ ဆု
 လည်းဆိုလော့။ သံချိုတထူး။ ဤလည်း ကျူးပိမ့်။ ဟူးဟူးလျှင်
 လျား။ တန်းခိုးအားနှင့်။ နဂါးကျောက်ရှည်။ ထားလတ်သည်ကို။
 လျှာရည်ရွမ်းရွမ်း။ ဂဠုန်ဖမ်းသို့။ စိမ်းရွမ်းမရှိ။ ဇာတိတည်
 ထား။ ငါပြည်သားဟု။ သနားမဲ့သူ။ ငင်ခေါ်ယူသော်။ လက်တူ
 ကျန်းတော။ ဝံ့၏လောဟု။ လျှင်ဆောလိက်ဖြူ။ ဖြစ်စေလိုစွ။ မှာဆို
 စာခွေ။ ဤလည်းထွေပိမ့်။ ခွံရေနွယ်တံ။ ပေါ်ချပ်ရံမှ။ ဝတ်ဆံမ
 ရှောက်။ ပန်းရက်သောက်သား။ ဝမြောက်ဖြန်းဖြန်း။ ပျားပိတုန်း
 သို့။ ဘုန်း၏အကျိုး။ စရိုးကြံဆစ်။ ရသာညှစ်၍။ နှစ်နှစ်ကျိုက်မျှ။
 ကြိုက်သကိုယ်ဖြင့်။ ထိပ်ရိပ်ပလ္လင်။ မြေချာတွင်၌။ ပဲ့တင်ရိုက်ဆက်။
 လှိုက်ကပ္ပက်၍။ အောက်ထက်ပြောင်းပြန်။ သောင်းသောင်းတွန်
 မှ။ ရန်မာန်ဘီသန်း။ ပယ်လှစ်တွန်းက။ ထွန်းလတုံစွာ။ သာသနာ
 ထက်။ မိကရာရှစ်သောင်း။ သက်တော်ညောင်းလျက်။ နံ့လှောင်း
 ကံ့ကော်။ သစ္စာမြော်သား။ သုံးဘော်သခင်။ နောင်ချစ်ရှင်ဝယ်
 မဂ္ဂင်နန်းအိမ်။ နေထိုင်ငြိမ်၍။ စိုးရိမ်မနှောင့်။ နိဗ္ဗာန်ကြောင့်လျှင်။
 ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်မှန်။ သူတော်မွန်တို့။ မြတ်စွန်မြေးသား။ ဆွေဝါး
 ရုရု။ အမှုကြီးငယ်။ ကြံ့သွယ်ကိစ္စ။ ပြီးကုန်ကြလျက်။ ပီယသဟာ။
 နတ်တကာလည်း။ မေတ္တာအားသွန်။ ပဲ့ပြင်ဖန်၍။ ကျန်နှင့်အရှင်။
 လင်နှင့်မယား။ သားနှင့်အမိ။ နှစ်ကျိရုဏ်ထည့်။ တပည့်ဆရာ။ ညီ
 ညွတ်စွာလျှင်။ ဝမ်းသာလှလှ။ လှူကောင်းမှုကို။ ပြုလည်းကုန်မင်း။
 ဘော်အချင်းဟု။ ခပင်းနှုတ်ပျိုး။ တိုက်တွန်းနှိုး၍။ ။ ကောင်းကျိုး
 ခေါ်စေကုန်သတည်း။

(မူတစောင်၌၊ ပိတရာရှစ်သောင်းဟုရှိသည်။)

(စ) ဤစာသာရ။ ဇောသိတကို။ ရေးရသောကျိုး။ ကုသိုလ်မျိုးကို။ တိုးဘွားမျိုးဆွေ။ ရေမြေသခင်။ ဘဝရှင်နှင့်။ ညာတင်နန်းမ။ ဥပရဇ္ဇံ။ မိသံမောင်းမ။ သူထိုမျှကို။ ရကြပါစေ။ ကောင်းကျိုးဖွေလျက်။ မျှဝေယခု။ ဤကောင်းမှုကို။ သါရနတ်တို့။ ခေါ်စေလိုသည်။ ။ အောင်မြင်မင်္ဂလာနိဗ္ဗာန်သာသို့။ မှန်စွာထုတ်ချောက်။ ရောက်သည်အမှန်။ ဖြစ်စေသောဝင်။

စာကြည့်သူမိတ်ဆွေအများတို့ဆင်ခြင်ရန်။

ကျွန်ုပ်စာပြစ်ဆရာမောင်တိုင်းသည်။ စာပေကျမ်းဂန်တို့ကို များစွာ သင်ကြားဆောင်ရွက် ဘူးသည့်အပြင်။ ပျိုကဗျာလင်္ကာ အစရှိသော ဤစာစိစာကုံးအရာတို့၌။ ကြားဘူးနားဝ။ မှတ်ရစာစနှင့် သူတပါးပစ္စည်းကို။ ငှါးရမ်းသုံးဆောင်သည် မဟုတ်။ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာရတနာဆိုဘိကဲ့သို့ ကျမ်းကျင်တတ်မြောက် ရေးသားတတ်ပါသည်။ သို့ရာတွင်။ ဤနေမိဘုံခန်းကို။ ကျွန်ုပ်တို့ ဟံသာဝတီတိုက်အကြီးအကြပ်၏ အမိန့်အရ။ လျင်မြန်စွာပြင်ဆင်လုပ်ကိုင်ရိုက်နှိပ်ရာ။ ပေမူဟောင်းလေးစောင်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ၎င်းမူတို့သည်။ တစောင်နှင့်တစောင်မတူ။ များစွာကွဲလွဲချွတ်ယွင်းကျပေါက်၍ အလွန်လျှင်ပျက်စီးလျက်ရှိပါသည်။ ပျက်စီးသောအရာတို့ကို သက်သေ အနည်းငယ်မျှ ပြသည်ရှိသော်။

(၁) တစောင်၌။ အဆန်းအဆန်း။ ရွှေကိုယ်ရမ်းနှင့်ရှိပါသည်။ (၂) တစောင်၌။ အဆန်းအဆန်း။ ရွှေလုံးမွန်းနှင့်ရှိပါသည်။ (၃) တစောင်၌။ အဆန်းအဆန်း။ ရေကိုယ်ရမ်းနှင့်ရှိပါသည်။ (၄) တစောင်၌။ အဆန်းအဆန်း။ ရွှေကြယ်ရမ်းနှင့်ရှိပါသည်။ ဤကဲ့သို့အရာရာတိုင်းမှာပင်။ များစွာကွဲလွဲချွတ်ယွင်းကျပေါက်လျက်ရှိသဖြင့်။ သင့်တင့်ရာ ကိုသာလျှင်ယူ၍ မိမိသဘောအရ မတင့်နိုးလွန်းမှ ပြင်ဆင်ထည့်သွင်းလိုက်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့အရာရာတိုင်းကိုပင်ရေးသားထည့်သွင်းပြန်လျှင်လည်း။ ဤလင်္ကာကို စီရင်ရင်းပုဂ္ဂိုလ်

ရှင်အဂ္ဂသမာဓိ အဆို ရောက်တော့မည် မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်အဆို။ ကျွန်ုပ်လင်္ကာသာဖြစ်တော့မည်ဖြစ်၍။ ညီညွတ်သင့်တင့်ရုံမျှပြင် ဆင်ရေးသား ထည့်သွင်းလိုက်ပါသည်။ အကယ်၍ မူကွဲတစ်စောင်တွေ့၍ မတူခဲ့လျှင်။ လူတို့ပစ်ကဲ့ရဲ့တတ် ဆိုဘိသကဲ့သို့။ မှားသည်ဟုဦးစွာပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုမပြုဘဲ။ ဤမျှကဗျာလင်္ကာ မော်ကွန်းရာဇဝင်သမိုင်းအစရှိသောစာပေစာသိမ်တို့ကိုမဆို ဘိဦး။ ဝိသေသပုဂ္ဂိုလ်တို့စီရင်ရေးသားသောအဋ္ဌကထာဋီကာ ကြီးများပင် တစောင်နှင့်တစောင်မတူ ကွဲလွဲခြားနားရှိရလေ သေးသည်ကိုထောက်၍၎င်း။ ဘုရားဟောပိဋကတ်တော်ပင်။ အရှေ့ဘက်သို့ကျရောက်သောပိဋကတ်နှင့်။ အနောက်ဘက်သို့မဟုတ်။ မြောက်ဘက်သို့ကျရောက်သောပိဋကတ်သည်။ စိုးစည်းတိမ်းရိမ်းလေသည်ဟုပညာရှိတို့ဆိုကြသောစကားကိုထောက်၍၎င်း။ လျင်မြန်စွာလုပ်ကိုင်ပြင်ဆင်ရသောကျွန်ုပ်၏ဇနနဉာဏ်ကိုထောက်၍၎င်း။ စပ်ဆိုရေးသားရင်းပုဂ္ဂိုလ်ကျော်။ ရှင်အဂ္ဂသမာဓိလုပ်၍။ ဦးစွာကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုမပြုဘဲ။ စည်းစားဆင်ခြင်၍ဘတ် ရွတ်ကြည့်ရှုတော်မူကြပါကုန်။

ကျွန်ုပ်တို့တိုက်သည်။ သဒ္ဓါတဆင့်။ ရစ်ပင့်ရေးထုံး။ စာလုံးအက္ခရာသေချာစွာ ချုပ်အုပ်ရိုက်နှိပ်လုပ်ကိုင်သောအရာ၌။ မြန်မာပြည်တွင် နှိုင်းယှဉ်ရန်ကင်းသောတိုက်ဖြစ်ကြောင်းကို။ မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ချီးကျူးပြောဆိုသည့်အတိုင်းအမှန်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ စာမူဟောင်း စကားသွားကို လုံးလုံးပစ်၍ ရေးတင်စွာအလွန်ပြင်ဆင်ခြင်းကိုပြုခဲ့လေသည်။

ဘုရိဒတ်ဇာတ်ပေါင်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မိရာဟိမိရသမ္ဗုဒ္ဓံ။ ပါဒေနတွာသဒေဝကံ။ ဂုတ္တတောမြန်မာ
ဘာသာယ။ ဘာသိသိနာဂဇာတကံ။ ။ ဩဃာသဝ။ ဂန္ဓပကင်း။
မှောင်ညည့်တွင်းဝယ်။ အလင်းမရှည်။ ပုထုန္နဉ်တို့။ ဝိညာဉ်ခြေခံ
ပါး။ မပြတ်သွားသည်။ တံခါးလဟာ။ ခြောက်မျက်နှာ၌။ ရူပါရမ္မ
ဏ။ စသည်အာရုံ။ ခြောက်ချက်ကြိတ်။ နှိုင်းပုံသွယ်ချ။ ဇလကနှင့်။
ဃောရဝိသော။ မြွေဟုဟောသား။ မက်မောလောဘ။ မျက်ဒေါသ
အား။ ဟန့်တားပညာ။ တည်းကွပ်နာ၍။ ခွါရာမိပတိ။ မျက်စိမ
ကြွင်း။ ဖိုးနှိပ်နင်းသည်။ မင်းဟုဖြစ်ပြီး။ တရားထီးကို။ မငြီးငွေ့ဘဲ။
ဆောင်းတွေမြဲက။ ဆင်းရဲဟူသည်။ နေပူမိဃ်းစွတ်။ ရှင်းရှင်းလွတ်
လျက်။ တိလက္ခဏာ။ ယဉ်စကြာဖြင့်။ ချမ်းသာနေပိုင်။ ကောင်း
ဆုံးတိုင်သား။ ကမ်းခိုင်မြေကျန်း။ ခေမာကျန်းသို့။ ကူးသန်းနိုင်
ကြောင်း။ ဆုမွန်တောင်းသည်။ မျိုးပေါင်း ပရိသတ်။ ဒိုသုမြတ်
တို့။ ။ မှတ်လော့မှန်စွာ။ အကြင်ငါကား။ မန္တာဝိနူ။ စသည်တို့
တွင်။ စိစစ်ကျင်သော်။ ပေါ်လွင်မြူးရယ်။ ဖျံဖြူးဘွယ်သား။ တ
ဆယ်ကျူးမြောက်။ သူသိလောက်က။ ဆယ့်ခြောက်နှင့် အောင်။
သူတော်ဘောင်၌။ ဆယ်စောင်ဇာတ်မျိုး။ ပါဌရိုးဂါထာ။ ငါးရာ
ကော်ဒုက်။ ကောင်းဟုတ်ဗေဒင်။ သင်္သကရိနု။ အလိုက်အဖက်၊ သေ
ကျက်ဖွယ်ဖွယ်။ သရတ္ထာယံမှ။ နည်းကျယ်သဒ္ဓါ။ ကစွည်းမှာ
လည်း။ နှုတ်ပါရူရူ။ ဝါရဏဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဝံသာ။ စည်တိုင်းလာသား။
ပညာပါရမီ။ ဖြည့်သည်ပြီဟု။ တန္တိခိုင်းနွယ်။ ဆုကြီးရွယ်လျက်။

သူငယ်ကပင်။ ပဏ္ဏ၊ အင်နှင့်။ စာသင်မွေ့လျော်။ တရားပျော်လျက်။
 ထိုရော်အခါ။ ရှေးဆရာတို့။ နာဂါမိပတိ။ ဘူရိဒတ္တ။ ဇာတ်ဘာဝကို။
 အရအမိ။ မသိဝိုးဝါး။ အမှားမှားလျှင်။ စကားရုံးထူ။ စပ်ဆန်းယူ၍။
 တောင်သူပမာ။ လူပျူ။ ဌာလည်း။ များစွာမမြွေ။ မစေ့မစုံ။ တခဏ်းရုံ
 မှ။ လုံးခြုံမပြီး။ မမှီးကျမ်းဂန်။ မမှန်အရိုး။ အကျိုးမထင်။ ပြုသည့်မြင်
 သော်။ ကြည်လင်သန့်သက်။ တိမ်ယောင်နက်သား။ မိုက်မျက်စင်
 ကြယ်။ ရေသဖွယ်တည့်။ မှတ်လွယ်စေဌာ။ သိသာစေချင်။ နားဝင်
 စေအောင်။ ထုံးဆောင်ပုံတူ။ ရေးသားထုသို့။ ရှင်မှုလူမှု။ နှစ်ပါးရှု
 လျက်။ အနုအကြမ်း။ အစမ်းအစုံ။ အာဂုံအာကာ။ အရာသိသိ။ လေး
 ပေါက်ညှို့၍။ ပိတ်ရသော။ လက်ချိုဆိမ့်။ သည်းတွင်း ငြိမ့်မှု။ ဆို
 စိမ့်သောကြောင်း။ ငါလည်းကောင်းလျှင်။ ခွင့်တောင်းပန်ထွာ။ ကရု
 ဏာဖြင့်။ ဥာဏ်ဝါမထုံး။ ငန့်လုံးကို။ ။ ရှင်ပြီးညွတ်စေပြီးသ
 တည်း။

ညွတ်စေတုံပြီး။ ကျေးဇူးကြီးသည်။ ဘုန်းမီးလျှံဝင်း။ သုံးလူ
 မင်း၏။ ဟောခြင်းကျယ်စွာ။ ဘိဓမ္မာကား။ လက္ခဏာရသ။ ကိစ္စတ
 သွန်။ ပဒဋ္ဌာန်ဖြင့်။ မဟဏ္ဏဝ။ သာဂရထက်။ ထဲနက်ကုတ်ကော်။
 ခဲယဉ်းသော်လည်း။ နာပျော်ချင်ဘွယ်။ သဒ္ဓါလွယ်ဟု။ နည်းသွယ်
 မှတ်ပိုက်။ အလိုလိုက်၍။ စိုးထိုက်မင်းတန်။ စကားမွန်ဖြင့်။ ကျော်
 တွန်ကရဝိ။ သံပြိုင်ညှို့သို့။ ဇာတ်သံသာ။ အစပြောလျက်။ ဗါရာဏ
 သီ။ မဟိတလ။ နရတမွတ်။ ဗြဟ္မဒတ်လျှင်။ သည်းပွတ်အလား။ မွေး
 သည့်သားကို။ မှန်းထားအိမ်ရှေ့။ မျိုးစေ့ကြံမြောက်။ မရောက်မီ
 ခင်။ ခြွေစွန့်ဖြင်ဟု။ နှင်ဘိရကား။ ဝတ်စားလျှော်တေ။ ရသေ့ထွေ
 ဖြင့်။ တောခြေစုံဖျား။ မြင်ချောက်ကြားဝယ်။ ရှားရှားမွတ်မွတ်။
 ကိန်းအောင်းလတ်သော်။ ရေနတ်သို့။ အိမ်ထောင်ကြီးနှင့်။ သင့်ပြီး
 သရော်။ သားတော်နှစ်ယောက်။ ရှေ့နောက်စပ်ကာ။ မြင်သောခါ၌။
 ပြည်သာသိမ်းဆည်း။ အချာတည်းသည်။ ခမည်းတော်မင်း။ ခန္ဓာ
 ကင်း၍။ ခပင်းမှတ်ရာ။ ထံတော်လာလျက်။ ညီညာထိတ်ထိတ်။
 တောလုံဖိတ်မျှ။ ဘိသိက် မြောက်သွန်း။ ဘရာမြန်းမှ။ လိပ်ရုဇ

ကြောင့်။ ခတ္တရဋ္ဌ။ နဂသနင်း။ ရေမင်းမျိုးမြတ်။ အပတ်တကုတ်။
သမုဒ္ဒဇာ။ ပန်ထွာ သော့အား။ မင်းဖျား ပရမေ။ ဆောက်နှင်း
ပေသော်။ ဆောင်လေသကြည်။ နဂါးပြည်၌။ နေသည်တကွ ခြင်း
ရာပြသား။ နဂရခဏ်း။ ရှေးနိဒါန်းလည်း။ ထူးဆန်းကြံသိး။ ကျမ်း
ရိုးမှီးလျက်။ သမီးလုင်။ မရှင်မပြိုး။ နှလုံးအနာ။ ဟိုက်ပူဆာသော်။
လက်ာပြိမ့်ဆေး။ အချမ်းပေး၍။ သံလေးညှင်းညှင်း။ ကုသင်ခြင်း
ဖြင့်။ ။ ရှင်းရှင်းလွတ်စေပြီ သတည်း။

ထိုမှ တသုတ်။ တလျှည် ထုတ်ပိမ့်။ သမုဒ္ဒဇာ။ ဦးချာ ရင်
သွေး။ လေးယောက် မွေးလည်း။ မတွေး မတော။ သဘောမှတ်
ကျ။ နဂါးဘုံကို။ ယုံယုံ ကြည်ကြည်။ လူပြည် ထင်စွန့်။ ပိ
တံပြည့်လျက်။ မျိုးကြင် ဘက်နှင့်။ နှစ်သက် ဝမ်းသာ။ ပျော်
ပါးရာတွင်။ ကာဏာ ရိပ်ရိပ်။ နို့စို့ကြိုက်ဝယ်။ လိုက်လိုက် ပီ
ပြင်။ အရှင် ရှုရှု။ ဘူဇဂဏီ။ ရူပရုပ်ဆောင်း။ ပြပေရှောင်းသား။
အကြောင်းတို့ကို။ ဆိုခဲ့မလွတ်။ ဗောဓိသတ်လျှင်။ ရေနတ်စော
ထီး။ ဘမင်းကြီးနှင့်။ မသီးမခြား။ ဘော်ပြိုင်သွား၍။ သိကြားနေ
ရာ။ ဆည်းကပ်ပါသော်။ မဟာရသ။ ဒေဝသီရိ။ သမ္ပတ္တိကို။ မြင်
ဘိရကား။ ဝမ်းတော်ပါး၍။ ကြိုးစားသတင်း။ သုံးလေလျှင်းသား။
အခြင်းဆောင်ညွှန်း။ ဥပုသ်ခဏ်းဟု။ နိဒါန်း ခေါ်ထွေ။ ခုန်သက်
သေဖြင့်။ မကွေမကွာ။ ကိုယ်ပါထက်ကြပ်။ တောင်ကပ်ဖါးရား။
စစားသသူ။ လူနှင့်ရဟန်း။ ခင်ပွန်း ဟူလောက်။ သွေးသောက်
သနင်း။ ကျေးရင်းကျွန်ချာ။ တကာဆွေဝါး။ မကောင်းငြားလည်း။
မပြားပုံခိုင်း။ ဤကိုနှိုင်း၍။ တံတိုင်းမယွင်း။ ကျင့်ကုန်မင်းဟု။ ခင်း
ကျင်းခဲ့ပြီး။ တသီးတခြား။ နဂါးသူမွန်။ တိရစ္ဆာန်လျက်။ အလွန်
သေသတ်။ သီလဝတ်ကို။ အမြတ်ဤသို့။ ကျင့်တုံမြို့ရှင်။ ငါတို့သော်
ကား။ ထို့ထက်ပွား၍။ တရားနိစ္စ။ တည်အပ်စွာဟု။ ဆုံးမကိုယ်ကို။
ကုသိုလ် နည်းတူ။ ယူစိမ့်သောကြောင်း။ လူအပေါင်းအား။ ဤ
စကားလည်း။ ။ တခြားမှတ်စေပြီးသတည်း။

ထိုနှင့်တလျှည်။ ဆိုစည်မချာ။ စပ်ကာသည်းကောင်း။ ဗော

မိလေဝင်းကို။ တွေ့ကြောင်းနှိုးနှယ်။ အလမွှာယယ်လျှင်။ နှိပ်နယ်ကလူ။
ယူလေသရော်။ မယ်တော့မိခင်။ အိပ်မက်မြင်သော်။ ပုံပြင်ခင်း
ခင်း။ မင်းရှေ့ကျင်း၍။ သန့်ရှင်းဝါဒ။ သာဓဇလျှင်။ ရသစိတ်ဖြာ။
အလင်္ကာ၌။ ကရုဏာမည်ထ။ သုဒ္ဓိနဟု။ ပြခဲ့ပိုင်ခြား။ တခဏ်း
ထားမှ။ သုံးပါးညီနောင်။ တောသုံး တောင်နှင်း။ လူ့ဘောင် နတ်
ပြည်။ ရပ်သုံးမည်ကို။ ဖွေနည်ပတ်ခြောက်။ တယောက်တသီး။
သွားလေ ပြီးသော်။ အကြီးတမူ။ ဗိုလ်လူ တကာ။ သဒ္ဓါကြည်
အောင်။ ရသေ့ယောင်လျှင်။ ဆောင်ဘိ ရကား။ ဆံကျစ် ကြား
ဝယ်။ ဘား၏ရုပ်ဝါ။ နှမပါလျက်။ လူ့ရှာပတ်ပတ်။ ရှာလတ်
သော့အား။ ငြိမ်သမားနှင့်။ နဂါးပြခါ။ ဝေဠုကြရာတွင်။ ဂါထာပြ
ယယ်။ ကုန်ရောင်းဝယ်သို့။ ဖလယံချချင်း။ ရွတ်ကြလျှင်း၍။ မင်း
၏အိမ်မှာ။ ဥစ္စာရကြောင်း။ တောင်းလေ သည်က။ တစမကျန်။
ဆိပ်ပေါက်အန်မှ။ အလွန် ကြောက်စွာ။ ဘုရား လျှာကို။ လွတ်
ရာတွင်ရှေ့။ စေ့စေ့နီဒါန်း။ လမွှာယယ် ခဏ်းဟု။ ညွှန်းခဲ့ သင်းသီး။
တူဦးရိုးတို့၊ မြီးကြတုံလတ်။ ဘူရိဒတ်လျှင်။ မချွတ်မယွင်း။ သိတင်း
သုံးရာ။ မိစ္ဆာပုဏ္ဏား။ သားနှင့်တကွ။ တွေ့ကြ လေဟန်။ ပြန်ပေ
တုံထ။ ချဉ်းကာပြသား။ ဗြဟ္မဏခဏ်း။ သာလွန်းမျိုးမြ။ ပဉ္စမနှင့်။
နဂရပဝေ။ ဆက်လေ တုံရှောင်း။ လုံးဝံ ပေါင်းသော်။ ရှေးနှောင်း
စိစစ်။ ခြောက်ခဏ်း ဖြစ်၏။ အနှစ်ချင်ချင်။ မျှလောက် စင်တည့်။
ဆင်သားအလင်္ကာ။ ပဒေသာ၌။ နည်းနာစကား။ သီးပွင့်များကို။
တရားရှေ့ရှု။ နားတန်ချ။ ဖြင့်။ ။ ရှင်လူဆွတ်စေပြီးသတည်း။

ယခု တမူ။ လူတို့ မကိုဋ်။ သမိုက် ပြဋ္ဌာန်း။ စတု ရန် ဟု။
လေးကွန်း ရပ်လုံး။ နိုင်ငံ ကျုံးသား။ မင်းဆုံးဘူပတိ။ ထွန်းညှိ
လျှံဝါ။ ရှေးသံသာက။ ကြမ္မာကောင်းမှု။ ပစ္စည်းပြုသား။ ဥတုသ
ရဋ္ဌာန်။ စကြာ မွန်လျှင်။ ပျံကွန် စွတ်စွတ်။ တန်းခိုးလွှတ်သော်။
အဋ္ဌနှင့်ဇယ။ ခကာ၊ တြိန်း။ ထွက်ကိန်း ယူဇနာ။ နက်ထု စွာသား။
သမုဒြာရေထဲ။ ရိုးရိုးရဲတည့်။ ဘိုးကဲရတနာ။ သာရမြူတေ။ အ
ထွေထွေကို။ ဆောင်ချေသော့လား။ နှစ်ပါး စုံအင်။ အပြားထင်

မိလေဝင်းကို။ တွေ့ကြောင်းနှိုးနှယ်။ အလမွှာပယ်လျှင်။ နှိပ်နယ်ကာလ။
 ယူလေသရော်။ မယ်တော့မိခင်။ အိပ်မက်မြင်သော်။ ပုံပြင်ခင်း
 ခင်း။ မင်းရှေ့ကျင်း၍။ သန့်ရှင်းဝါဒ။ သာဓဇျဖြင့်။ ရသစိတ်ဖြာ။
 အလင်္ကာ၌။ ကရုဏာမည်ထ။ သုဒ္ဓိနဟု။ ပြခဲ့ပိုင်းခြား။ တခဏ်း
 ထားမှ။ သုံးပါးညီနောင်။ တောသုံး တောင်နှင့်။ လူ့ဘောင် နတ်
 ပြည်။ ရပ်သုံးမည်ကို။ ဖွေနည်ပတ်ခြောက်။ တယောက်တသီး။
 သွားလေ ပြီးသော်။ အကြီးတမူ။ ဗိုလ်လူ တကာ။ သဒ္ဓါကြည်
 အောင်။ ရသေ့ယောင်လျှင်။ ဆောင်ဘိ ရကား။ ဆံကျစ် ကြား
 ဝယ်။ ဘား၏ရုပ်ဝါ။ နှမပါလျက်။ လူ့ရွာပတ်ပတ်။ ရှာလတ်
 သော့အား။ ဖြွေသမားနှင့်။ နဂါးပြခါ။ တွေ့ကြရာတွင်။ ဂါထာပြ
 ယယ်။ ကုန်ရောင်းဝယ်သို့။ ဖလယ်ချချင်း။ ရွတ်ကြလျှင်း၍။ မင်း
 ၏အိမ်မှာ။ ဥစ္စာရကြောင်း။ တောင်းလေ သည်က။ တစမကျန်။
 ဆိပ်ပေါက်အန်မှ။ အလွန် ကြောက်စွာ။ ဘုရား လျှာကို။ လွတ်
 ရာတွင်ရှေ့။ စေ့ငွေဒါနိန်း။ လမွှာပယ် ခဏ်းဟု။ ညွှန်းခဲ့ သင်းသီး။
 တုဦးရိုးတို့။ မိုးကြတုံလတ်။ ဘူရိဒတ်လျှင်။ မချွတ်မယွင်း။ သိတင်း
 သုံးရာ။ မိစ္ဆာပုဏ္ဏား။ သားနှင့်တကွ။ တွေ့ကြ လေဟန်။ ပြန်ပေ
 တုံထ။ ချဉ်းကပ်ပြသား။ ပြဟ္မဏခဏ်း။ သာလွန်းမျိုးမြ။ ပဉ္စမနှင့်။
 နဂရပဝေ။ ဆက်လေ တုံရှောင်း။ လုံးစုံ ပေါင်းသော်။ ရှေးနှောင်း
 စိစစ်။ ခြောက်ခဏ်း ဖြစ်၏။ အနှစ်ချင်ချင်။ မျှလောက် စင်တည့်။
 ဆင်သားအလင်္ကာ။ ပဒေသာ၌။ နည်းနာစကား။ သီးပွင့်များကို။
 တရားရှေ့ရှု။ နားတန်ချ။ ဖြင့်။ ။ရှင်လူဆွတ်စေပြီးသတည်း။

ယခု တမူ။ လူတို့ မကိုဋ်။ သမိုက် ပြဋ္ဌာန်း။ စတု ရန် ဟု။
 လေးကွန်း ရပ်လုံး။ နိုင်ငံ ကျုံးသား။ မင်းဆုံးဘူပတိ။ ထွန်းညှိ
 လျှံဝါ။ ရှေးသံသာက။ ကြမ္မာကောင်းမှု။ ပစ္စည်းပြုသား။ ဥတုသ
 မုဋ္ဌာန်။ စကြာ မွန်လျှင်။ ပျံကွန် စွတ်စွတ်။ တန်းခိုးလွှတ်သော်။
 အဋ္ဌနှင့်ဇယ။ ခကား၊ တြိန်း။ ထွက်ကိန်း ယူဇနာ။ နက်ထု စွာသား။
 သမုဒြာရေထဲ။ ရိုးရိုးရဲတည့်။ ဘိုးကဲရတနာ။ သာရမြူတေ။ အ
 ထွေထွေကို။ ဆောင်ချေသော့လား။ နှစ်ပါး စုံအင်။ အပြားထင်

ဖြားပညာ။ ပွားပါလိမ့်မည်။ သူတို့ရည်၍။ သာကြည် ရွှင်လန်း။
 လင်္ကာ ညွှန်းသော်။ ရဟန်း သူတော်။ ခပ် မလျော်ဟု။ သိမြော်
 ကျမ်းဂန်။ ငါ့နောက်ကျန်သည်။ နှုတ်လွန်သူများ။ အပါယ် လား
 လိမ့်။ ဘုရားလှူဘာ။ မုနိန္ဒ လျက်။ မိန်းမယောက်ျား။ လူ စကား
ဖြင့်။ မကြားစကောင်း။ မဆိုထောင်းကို။ အကြောင်းဆောင်သွေး။
ဆိုတံသွေးရှင်။ ဆိုရေးရှိက။ ဆိုအပ်လှ၏။ ဆိုစများလျား။ ထား
ပချေမိ။ ငါ့ဝန်ရှိခဲ့။ ပြီးမိပြီးစေ။ ဆိုလျှင်းပေအံ။ မရွှေ့ပိတ်သို။ ပြုံး
 ဖျဉ်လို၍။ ငါ့ကိုကော်ရော်။ မကြည့်သော်လည်း။ ရှင်တော်ဟော
 တူ။ လေးမြတ်မူ၍။ အယူပြတ်ပြတ်။ နာထွေတတ်က။ ကျိုးကြီးရ
 လိမ့်။ ကြောင်းကျ ဟူသည်။ မီးပူခပ်သိမ်း။ ငြိမ်းစိမ့်သော ဌာ။
 သူတော်စွာတို့။ ဤစာသင်ရ။ ဂေါသီတကို။ နားဝနှစ်ဘက်။ မြ
 ကျောက် ထက်၌။ ဥာဏ် လက်ကိုင်ထေး။ ဖြည်းဖြည်း သွေး
 ၍။ ။နံ့မွှေး တသုန်လိမ်းလင့်ကုန်။

မဟာ သတ္တောသမ္ပတ္တော သကလနာဂဘဝံ။ ဧကပရိဒေဝ
 သန္တံ အဟောသိ။ ။ဤသို့ ပဋိညာဉ်။ ဥယောဇဉ်နှင့်။ စိ
 လျဉ်သင့်အောင်။ ဆောင်ပိမ့်လင်္ကာ။ ဂြေးဦးစွာက။ ရတနာမုတ္တ
 သီလမြတ်ဆုံး။ ပုလဲကုံးကို။ နှလုံးတိုက်ထဲ။ အမြဲသိုထား။ တံခါး
 မဖွင့်။ လွယ်လင့်တကူ။ မည်သူမရ။ မင်းတုတ်ချသို့။ နာဂရာဇာ။
 ဘုရား လျှာလည်း။ လမ္ပဃမန။ လက်မှ လွတ်စင်။ ရောက်လ
 ကျင်သော်။ မိခင်မွေးဘာ။ သားချင်းစသား။ နဂါးပြည်လုံး။ ပတ်
 ကုံး ကြေဌာ။ ကောလာ ဟလ။ သူရိန် ကျသို့။ ပေါက်ပြဲတင်။
 ထိန့်ထိန့်ရှင်မျှ။ မြေပြင်ခပင်း။ တိမ်းလျှင်း ဘနန်း။ ထက်ဝန်းထူး
 ခေါ်။ သဲသဲကျော်လျက်။ တပြိုင် နက်လျှင်။ ဆိတ်ချက်ရင်သား။
 ဖါးရားဆံပြေ။ စုံမက်ထွေဖြင့်။ ကွဲကျပြင်းထန်။ ငိုကြွေး ဟန်
 လည်း။ ။သံဝှန်တသောင်းသောင်းသတည်း။

အဟိတုဏ္ဍိက။ ဘမ်းဦးစ၌။ ဒုက္ခဝေဒနာ။ သည်းစွာခလေဝံ။
 ရှားမီး တောက်သို့။ ဦးစောက် တွဲလင်း။ မြီးရင်း ကိုင်ဆုပ်။ ငင်
 လုပ်ချောက်ချား။ တပြိုင်ရှားလျှင်။ ဖဝါးဖနောင့်။ ချီဆောင့်ချံသိပ်

နင်းနှိပ်သတ်ပုတ်။ အဟုတ်အလှိုင်း။ လိုတိုင်း နှိုင်းထက်။ ညက်
ညက်ကျေမျှ။ ဒဏ်ရေဝလည်း။ ခဏထိုင်း။ မရွှေလျှင်ဘဲ။ ပချုပ်
ထဲတွင်။ အမြဲပင် တည့်။ ထွက်ချင် ထွက်ရ။ တလတိုင် တိုင်။
မိန်းမှိုင်း ကုတ်သေ။ ကွေးကွေး နေလျက်။ တွေဝေ တည့်ကာ။
ရေစာမယူ။ အဖြူအယောင်။ ကိုယ်တော် ရဲ့ရဲ့။ အားမဲ့ဒီဒီ။ မဤ
မယွတ်။ လုံးပတ်လျလျ။ ဝမ်းမှ ခေါင်းခေါင်း။ ရိုးပျောင်း သိမ့်သိမ့်။
ကျောက် လိမ့်လပ် လျား။ ပါးပါး လွှာလွှာ။ ကြိုထူစွာ၍။ နာနာ
ဖျားဖျား။ အိပ်သော့လားသို့။ ရေသားဖိန်းဖိန်း။ မျည်းမျည်းမှိန်း
သည်။ ။ စက်ကျိန်းတပြောင်းပြောင်းသတည်း။

မရဏာသန်။ ဇောငါးတန် ဖြင့်။ သွေ့ထွန်အသက်။ သေပြီး
လျက်တည့်။ တချက်တဘန်။ ပေါ်လပြန်သို့။ အလွန် တင့်ကဲ။ အံ့
အဲစရာ။ ရောက်တုံ လာသည်။ ကြမ္မာ ကောင်းစွာ။ တို့မွေဘဟု။
ဆိုကြသဲသဲ။ မျက်ရည်ရွှေနှင့်။ စားပွဲ တင်းလင်း။ ဖြစ်ခဲ့ လျှင်း၍။
အပြင်းလျှင်စွာ။ ဘူးအံ့လာသား။ ဗိုလ်ပါ နဂါး။ ခြွေရံများလည်း။
မအားရှင်ဘိ။ ပျားနှယ်ဣဏီ။ ဗောဓိဌာနာ။ ဘုရားလျာလည်း။ ညီ
ညာစစား။ ထိုသူများနှင့်။ စကားသာပျော်။ ပြောလတ်သော်လျှင်။
ကိုယ်တော်မချီ။ ပြောင်းလွှာဘိ၍။ ရိရိရှားရှား။ ကြိုသောအာ ဖြင့်။
မစားတတ်ခဲ့။ ဝမ်းနက် မဲ့သော်။ နဲ့ နဲ့ နောင်းနောင်း။ မျည်းခွေ
ပျောင်းလျက်။ ရင်ခေါင်းဆို မျှို။ အန်အံ့သို့လျှင်။ ပျိုတို့ ကျင့်တင့်။
လေချဉ်ပင့်၍။ ကျောက်နှင့်မီးညောင်း။ နံတောင်းမကြွင်း။ နာဘိ
ခြင်းကား။ ။ ကိုယ်တွင်းတထောင်းထောင်းသတည်း။

ဤသို့ဝေဒနာ။ ခံသောခါ၌။ ကျမ်းလာစကား။ အသင့်အားဖြင့်။
တရားနှိုးနှယ်။ စိလျည်သွယ်ပိမ့်။ သူငယ်သူအို။ ကိုယ်ကို မပိုင်။
မည်မှိုင်းရောဂ။ သူနာစသော။ ကမ္မကရဏ။ နှုတ်သိနှင့်။ နာမရူပ။
နိရုဓကြောင့်။ မတသတ္တော။ ဟောသားသူသေ။ အနေဤမျှ။ သ
ရူပဖြင့်။ ဒေဝဒူတာ။ ဆရာမည်မှတ်။ ဆုံးမတတ်သည်။ ။ နတ်၏
တမန်ငါးပါးတည်း။

တမန်ငါးပါး။ဆရာများတွင်။ပျိုထွားနုနယ်။ထိုသူငယ်ကား။
 အကယ်ပင်ကို။ဆိုဘိသော့ထွေ။ဆုံးမပေ၏။ဥပဒေရပြီး။အသက်
 ကြီးတို့။ထုံးမှီးနည်းတူ။ငါ့ကိုရှုလော။နှစ်ခုဟတ္ထ။ပါဒနှစ်ဖြွာ။ခက်
 မပြာသား။ခန္ဓာပင်သွယ်။သင်တို့နှယ်လျှင်။ငါ့ဝယ် ခြေလက်။
 ပြည့်စုံလျက်တည့်။အန်တွက်လိလိ။ရွံ့ဘွယ်ရှိသား။ မိမိမုတ္တ။က
 ရိသန္ဓ်။မထကွံ့နစ်။ညစ်ပစ်ကိုယ်တွင်။မသန့်မြင်သော်။ကိုယ်ပင်
 ကြွ၍။ ကိုယ်မှ အနံ့။ ငါ လျှော် အံ့ဟု။ ကြံ့ကြံ့ ကိုယ် တိုင်။ မ
 ဆောင်နှိုင်းနဲ့။ နေထိုင်မရ။ ကျည်းမြောင်း လှ၏။ ငါ့ဘ ငါ့မိ။ဆေး
 ကြောဘိဟု။ တစ်ကြံ့စည်။ဆိုအံ့သည်လည်း။ ထူးတည်မတတ်။
 ဆင်းရဲ ဝတ် ကား။ မပြတ်ဇာတ်။ ရှိချေ သမြို့။ ဤသို့ ငါ့ မှာ။
 ရောက်တုံလာ၏။ ငါသာမဟုတ်။ အယုတ်အလတ်။ အမြတ်မှန်
 ထား။သုံးလွှဲပြားသည်။ ယောက်ျားမိန်းမ။ဟူသမျှလည်း။ ဘဝ
 တဆစ်။ငါ့နှယ်ဖြစ်အံ့။အသစ်ခန္ဓာ။မလာလတ်မီ။ ပဉ္စသိနှင့်။ပြည့်
 ညီဒါန။ ကြိုးပမ်းကြဟု။ အတ္ထဖြင့်အား။ ဆိုဟန် ကြားလျက်။တ
 ရားနူးညွတ်။ဆုံးမတတ်သည်။ ။မချွတ်သူငယ်စကားတည်း။

ကမ္မဇရုပ်။ ကြာတောအုပ်ကို။ စောင့်ချုပ်အာယု။ ရေအတု
 လျှင်။ ခန်းလုစွာပြီး။ သေခါနီးသား။ သက်ကြီးသူအို။ ထိုဆရာ
 လည်း။ နည်းနာအသင့်။ ယူသဖြင့်လျှင်။မှတ်လင့်စေလို။ဤသို့ဆို
 ၏။ငါ့ကိုယခု။သူငယ်နုတို့။ရှုလတုံသေး။ဆုံးမပေးအံ့။ရှေးသရော
 ခါ။ငါလည်းသင်တို့။စွမ်းကဲ့သို့လျှင်။မချွါအင်္ဂါ။ပြည့်စုံစွာ၏။ဇရာ
 ဆိုးရိ။အိုလပြီးကား။ရှိသည်ငါ့လက်။ငါ့ခြေလျက်လည်း။အမျက်
 ဆုန်းဆုန်း။ ရန်သူမုန်းသို့။ရှုန်းကဲ့ငါ့ကိုယ်။အလိုမပါ။ဆန်ငြင်းရာ
 ၏။ခန္ဓာပင်ဆွေး။ မရောက်သေးသား။ငယ်သွေးတန်ဖို။ သင်တို့
 ကိုလည်း။ မအိုမမင်း။နေလျှင်းအံ့သို့။ထင်တို့သလော။ဤသဘော
 မှ။ကင်းသောဟူသည်။ဘယ်သူကြိုးကြား။ရှိငြားအံ့နည်း။ ငါ့နှယ်
 ချည်းလျှင်။ ဦးမည်းလွှဲဘောက်။ဦးဖြူရောက်အံ့။ မချောက်မချား။
 ညံ့ညံ့ထွား၍။ရုပ်အားအသာ။ခိုးတတ်စွာသား။ဇရာစောရ။ မကြွ
 မိခင်။ ရှုယ်တုံးတွင်၌။ လုလင်သမဲ။ အမိညီတို့။ရဲလော့အလှူ။ပြု

လော့နှလုံး။ သုံးလော့သီတင်း။ တိုက်တွန်းခြင်းဖြင့်။ ပုံခင်းတချ။
ဆုံးမပြုသည်။ ။ ယူနုသုဇယံတို့အားတည်း။

သမားလက်ချ။ ခွင့်မရ၍။ မထတတ်အား။ မသွားတတ်နိုင်။ ညှိုး
ရှိုင်းတွေဝေ။ ကိုယ်လုံးသေသား။ တတွေဆရာ။ ထိုသူနာလည်း။
ရုက္ခကာရ။ ဤသို့ပြု၏။ ရှုကြကုန်သေး။ ယခင်ရှေး၌။ ကိုယ့်သွေး
ကိုယ့်သား။ သင်တို့လားသို့။ မဖျားမနာ။ အကြင်ငါလည်း။ ဣရိယာ
ပထ။ သိုတိုင်းရ၏။ တေရဟိ။ ယခုပြီး။ ကား။ ဗျာဓိဟူသား။ ရန်သူနှိပ်
နင်း။ နှောင်တုပ်ပြင်းသော်။ ဆန်ငြင်းမသာ။ စက်မွေရာ၌။ မကွာစဖဲ။
သစ္စာစွဲသို့။ အမြဲကပ်လပ်။ ပျပ်စပ် ပေါင်းလည်း။ လိုနာကြည်း
လျက်။ ကိုးဖြာထွက်၍။ သန့်သက်မရှိ။ မိမိကိုယ်မျှ။ ရှံတလ္လ၏။
ဟတ္ထပါဒါ။ ငါ၏ခြေလက်။ ပြည့်စုံလျက်တည့်။ နှစ်သက်စွာမှု။
တချချကို။ မပြုနိုင်လျှင်း။ ဆင်းရဲခြင်းကား။ မကင်းဗျာဓိ။ ရှိသော
ကြောင့်တည်း။ ဖြစ်သည်ချဉ်းဟု။ ပုံနည်းမှီထောက်။ ငါ့ကိုလျှောက်
လော့။ တယောက်ငါသာ။ မနာမဖျား။ သင်တို့အားလည်း။ လေးပါး
ဣရိယာ။ မဟာဘူတ။ ဓါတ်မမျှသော်။ ရောဂဗျာဓိ။ စင်စစ်ရှိအံ့။ အဂ္ဂိ
လာန။ ထကြွသွားလား။ တတ်အားသော့ခါ။ ရတနာသုံးဦး။ ကိုယ်
တိုင်ဘူးလော့။ ညွတ်နူးစေတနာ။ နှလုံးသာတည့်။ ပဌာန၌။ ဝေး
ကသော်လည်း။ ကော်ရော်တသီး။ အကျိုးကြီးဟု။ ရိုးရှင်းရိုးရှား။ အိမ်
ကိုတာ၍။ သဒ္ဓါရှုပ်တွ။ ကာယသမ္ပတ်။ မရောက်တတ်ဘဲ။ မပြည်း
နွဲ့နှင့်။ အမြဲသုစရိုက်။ ကိုယ်၌မကွေ။ တည်ကုန်စေဟု။ ဆို့ထွေ
အတ္တ။ သူနာပြုသည်။ ။ ဟုတ်စွာကျင့်စဉ်တရားတည်း။

ကြိမ်လုံး လှံကန်။ ပြင်းထန်ခတ်ပုတ်။ ရေသား စုတ်လျက်။
လှီးချတ်လဉ်ကြောင်း။ နှာခေါင်းနားရှက်။ ခြေလက်ပိုင်းဖြတ်။ လတ်
လတ်အရှင်။ တံကျင်မျှိုနှက်။ မသက်မသာ။ လိုနာလည်းဟူ။ ကလူ
ညှဉ်းဆဲ။ ဆင်းရဲဒုက္ခ။ ဤသို့စသား။ ကမ္မကရဏ။ ဒုတ္တိံသလည်း။
ဆုံးမနက်လေး။ ပေးလတ်တုံခြင်း။ တို့တသင်းကား။ မကင်းလူမြွေ
စိတ်စေတနာ။ ပြည့်စုံစွာသား။ တုမှာ ဒီသ။ လောက အားသာ။
ရောက်တုံလာ၏။ လယ်တာမုက္ခ။ မိုးမြေစသား။ အနိန္ဒြိယ။ ဗဒ္ဓရုပ်

အား။ရှောင်ရှားကြည်ဖဲ။လွဲသားအနေ။ ကိုယ်ဖြစ်ထွေကို။သံဝေ
လည်းရ။ယခုကလျှင်။ဒါနသီလာ။ ဘာဝနာဖြင့်။သုံးဖြာဝန့်။ ဝဲမှ
ထွက်လွန်။ လည်မပြန်သား။ နိဗ္ဗာန်မြို့ခိုင်း။တိုင်စိမ့်သမှု။ လုံ့လပြု
လော့။ယခုငါတို့။ နောင်ခါတို့လည်း။ဤသို့နှင်နှင်။ မချွတ်ထင်အံ့။
သင်တို့တကာ။သတ္တဝါကား။ ချမ်းသာစူးစူး။မရှိဘူးတည့်။အမူး
အမော်။ ကောင်းစွာပျော်၍။ သူတော်မဟုတ်။မယည်နှလုံး။ မသုံး
သိတင်း။မေ့လျော့ခြင်းမှ။ကင်းစေလသေး။ဆုံးမပေးသည်။ ။
ကျင့်ရေးလူများစီးပွားတည်း။

ဒေဝဒူတ။စတုတ္ထဟု။ပြသည်ကျမ်းလာ။ဤအရာ၌။စည်လာတ
ကြောင်း။ တကြိမ်လောင်းအံ့။ အပေါင်းကမ္မ။ ကရုဏာကို။လုံ့လ
တဆူ။ ပြုသသူလည်း။ဟူလတုံထွန်။တို့တသွန်ကား။ရေကန်ရေ
တွင်း။ ကုန်းကျင်းချောင်းမြောင်း။ တောတောင်ကစ။ ဇီဝ ချိုတဲ့။
ဝိညာဉ်မဲ့အား။သုံးဆဲ့နှစ်ခု။ ဒဏ်ပေးမှုကို။မပြုစေတည့်။လူ၏ခန္ဓာ။
ကိုယ်၌သာလျှင်။ ရှေးခါသရော်။ အတ္တဘော်ဝယ်။ မနော်ဒွါရ။
စသည်လွန်ကြူး။ကျင့်ခဲ့ဘူးမြို့။ကြမ္မာတို့ဖြင့်။ဤသို့ပြင်းပြ။ ညည်း
ဆဲကြ၏။ ကာလ နှောင်းကျန်။ တမလွန်လည်း။ တဖန် ဝေဒနာ။
ဆင်းရဲရှာအံ့။ခန္ဓာ၏တိ။ရှိသည့်ရှေ့လျှင်။တွေ့လိမ့်ဒုက္ခ။ကြံဆုံးဆ
လျက်။ဘဝသုံးပါး။ရထားမလည်။အမြဲတည်သား။ ရွှေပြည်သာ
ဟု။နိဗ္ဗာနဟု။ခေမသုန္နီ။ဝိမုတ္တိသို့။ ရောက်မိရောက်ကြောင်း။ ဆု
တောင်းဆုယူ။ အလှူမကွာ။ ကျင့်သမ္မာနှင့်။ ပါဏာတိပါတ်။ မ
သတ်သူ့သက်။ခိုးဝှက်ဥစ္စာ။အိမ်ရာပြစ်မှား။မုသားပျက်ဆို။ သေ
ရက်ကိုလည်း။မလိုဘဲကြည်။ကုသိုလ်ယှဉ်လျက်။ ယည်သည်
နှလုံး။ သူတော်ထုံးကို။ ယူကျုံးမှတ်လေ။ ဆုံးမထွေဖြင့်။ သံဝေ
ရလောက်။ လှန်မြှမ်းချောက်သည်။ ။မျက်မှောက်အထင်အ
ရှားတည်း။

သူသေမည်မှတ်။ ဝိညာဉ်ပြတ်သား။ နတ်၏တမန်။ဆရာမွန်
လည်း။ဆိုဟန်အတ္တ။ပြလတ်တုံခြင်း။အရှင်ကြွင်းသည်။ ဖေါ်ချင်း
လူမျိုး။မျက်ရှုမြီးတို့။ လန့်ပိုးသံဝေ။ ရကုန်စေလော့။ မသေသေး

ခါ။ထိုရှေ့ကွာက။ မြင့်ကြာကွေ့ကွင်း။ တလကင်းသို့။ လွန်ပြင်းစုံ
မက်။ပျော်ကြာဘက်ဟု။အသက်ထပ်တူ။ချစ်သောဟူလည်း။မယူ
တတ်အား။ စွန့်ထားနောက်ပြန်။ငါ့ကိုချန်ခဲ့။ သုဿန် တစ။ သင်း
ချိုင်းဝဋ္ဌ။ပုပ်လှအကောင်။ဖူးဖူးယောင်လျက်။မီးလောင်တိုက်ထဲ။
တန်ရှူးစွဲတို့။ဪလဲကလူ။နှိပ်စက်မှုလည်း။ မည်သူ့မွှေးစင်။ မ
ဝင်အရေး။ မီးသွေးမီးနာ။ ပြာနှင့်သဘော။ အရောရောလျှင်။ နှိုး
နှောတမြေ။ ကိုယ်လုံးကျေမျှ။ အနေမကျ။ ဤဒုက္ခကား။ ဘဝစုံ
ဆန်။သေမင်းကျန်မှ။တော်ထွန်မင်းစစ်။မဖြစ်ချေမိ။ငါ့ဝန်ရှိခဲ့။ရတီ
မြိုးခြံ။မြောင်းမြေခံသည်။ တရံငါသာ။ မဟုတ်စွာတည့်။ ကာမာ
ငါးပါး။ အတိုးစားသား။ အများသတ္တဝါ။ သင်တို့မှာလည်း။ မ
ညာခန့်ထား။ သေမင်းဖြားလျှင်။မထားအရှင်။ ကျန်းရိုး ငင်လိမ့်။
ကောင်းကင်ယုံဝဲ။ ရေထဲ တောင်ခေါင်း။ ဥမင်အောင်းလည်း။ အ
ကြောင်းသိစွာ။ မျိုးရှေ့ လာသား။ ကြမ္မာ ကုန် သည်။ တညွှန်း
တည့်၍။ ဖွေနည်ပတ်ပတ်။ ဘမ်းဆီးလတ္တံ့။ မလွတ်သာလျှင်း။
အာဏာပြင်းသား။သေမင်းအရှင်။ မလာခင်တည့်။ ရောက် လျှင်
လိုက်ကာ။မျိုးရိက္ခာကို။ ကုန်စွာယချ။ပြုလေကုန်မင်း။လှူသီတင်း
နှင့်။မကင်းနေ့ည။ မွေ့လျော်ကြဟု။ဆုံးမသော့ထွေ။ နှိုးဆော်ပေ
သည်။ ။သူသေမမေ့မမှားတည်း။

တမန်အပြား။ထိုငါးပါးတွင်။ သူနာဝင်သည်။ နတ်ရှင်ဒတ္တ။ ဂိ
လာနလည်း။ဆုံးမစကား။ အတ္တအားဖြင့်။ လူများတို့ကို။ ဤသို့ဆို
၏။ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မ။ သာရ အင်ပြည့်။ မှည့်အံ့ တင်းလင်း။ ရှမ်းပြင်း
သန္တာ။သီးရင့်မာသား။ငါသို့သသူ။စင်ဖြူလုံး။သီတင်းသုံးလျက်
ဘဝစက်မှ။မထွက်နိုင်သေး။ လွတ်ရေးခဲ့သော်။ဆယ်ချခေါ်သား။
သံယောဇန။ တုပ်ကွနှောင်ချည်။ ဘုံသုံးမည်၌။ ကြင်လည်သော
အါး။မြွေသမီးလျှင်။ဘမ်းငြားလေထ။ခတ်ပုတ်စသီး။ဒုက္ခလွေ
လွေ။ဘေးကြီးတွေ့ရှင်။ဥဉ္ဇူနေနံ့က်။အသက်သေလွှဲ။အမြဲအနိတ်
ဝိပရိတ်ကို။တဆိတ်မတွေ့။ တိမ်တောင်မြွေးသို့။ညစ်ကြေးလွှမ်း
တူ။တဏှာဟူသား။ထိုသူလည်းကောင်း။ကိုယ်ထဲအောင်း၍။ပေါင်း

ပေါင်းဖေါ်ဖေါ်။ အာရုံမြော်သော်။ လော်လော်လည်လည်။ တအဉ်
မကျ။ တကြွကြွတည့်။ မုန်ကျသွင်သွင်။ ငွေညောင်း ဆင်သို့။
လောင်လင်လိမ်လက်။ တဖြင်ကွက်လျှင်။ ရုတ်ရက်ဆန်သာ။ ကြာ
ခဲ့နှစ်လ။ ဒါနမပွား။ တရားမပျော်။ ရယ်မှုပျော်လျက်။ ဟော်ဟော်
ဟန်ဟန်။ ပြန်ဘိဘနန်း။ ကြမ်းထမ်းမိန်စောင်။ ထောင်ထောင်ထီး
ထား။ လိုက်လျားမသိ။ ဒိဋ္ဌိမူနည်။ မကြည်မည့်။ မယိုရေဘိတ်။ ကိတ်
ကိတ်လဲ့လဲ့။ ကဲ့ရဲ့စရာ။ လှူဒါန်းမှာလည်း။ သဒ္ဓါမရှေး။ မပေးရက်
ရက်။ ဆိတ်ကျက်တုံတုံ။ တောင်ပုံမိမြင့်။ ကြွယ်လင့်ကစား။ အား
ပါးမရမ်း။ ကျေးကျွန်ဝမ်းမျှ။ မချမ်းပါနှိုင်း။ သရိုင်းပုတ်ကက်။ အ
နက်ကျိဖြိုး။ ပုပ်သိုးထားသို။ ဝန်တိုပိတ်တူ။ လူလည်းတချား။ ရ
ဟန်းများတုံ။ အကြားအမြင်။ ဂုဏ်အင်ကျေးဇူး။ အထူးထူးဖြင့်။
ထိမ်မြူးကိုယ်ရှောင်။ ငတောင်ငချောက်။ ပုန်းပျော်မတိမ်။ စည်း
စိမ်ငါသို့။ ပို့လါအံ့ဟု။ ဆဉ်းငုံလေးဖင်မဆင်ခြင်တည့်။ လွင်လွင်ပါး
ပါး။ ကစားခုံတွေး။ သိမ်းမွေးကြက်ဝက်။ မရှက်စသီး။ ရှာဖွ်းဥစ္စာ။
ဖွတ်လျှာစွဲသုံး။ နှလုံးမချုပ်။ သံယံလုပ်ကုန်သွယ်။ ကြွေးဆယ်မြီ
ချ။ စသည်မကြွင်း။ နိုင်နင်းနှိပ်စက်။ လုရက်ယမ်းကား။ သူ့အားရိုး
စွပ်။ တိုက်လျှပ်မင်းစေ။ ရန်မွှေ လှုပ်ချောက်။ ကျပေါက် ဖြစ်
အောင်။ ဆောင်သားမစဲ။ မင်းပွဲသွားလား။ မင်းနားချောပစ်။ မင်း
ချစ်ကျွမ်းဝင်။ မသင်စါပေ။ လိုလွန်နေ၍။ ရွှေငွေရမှု။ လုစားမတတ်။
အပတ်တကုတ်။ အားထုတ်လွန်ကြ။ ရူးမူးထည့်ကာ။ မိစ္ဆာဇိဝ။
လုံးပန်းကြ၏။ ထိုမျှရှင်လူ။ ငရဲသူကား။ ထွက်ပြုဘယ်နဲ့။ ပေါ်လတုံ
နည်း။ ကုန်းကျည်းတောင်ခိုင်။ ဖျက်မနိုင်သို့။ မတိုင်မချင်း။ ဒုက္ခပြင်း
လိမ့်။ မဆင်းရဲခြင်။ ကိုယ်ကိုကြင်မှု။ မြဲပင်သူခ။ အမတကို။ အရ
လည်းကြိုး။ ကုသိုလ်ပျိုးဟု။ ဆော်နှိုးခြင်းရာ။ မိပ္ပာယ်လာသည်။ ။
မှန်စွာဆိုဘိသော့လားတည်း။

(ဤသို့ဝေဒနာ။ ခံသော့ခါနွဲ့။ ကျမ်းလာစကား။ အသင့်အားဖြင့်။
တရားနှိုးနှယ်။ စိလျည်သွယ်ပိမ့်ဟု။ ဆိုသောစကား၏အမိပ္ပာယ်
ကား။ ဤဝယ်၍ပြီး၏။)

ကာဏာရိဋ္ဌ။ ကုမာရလည်း။ ဒေဝလောကော။ ဒီဝေါသဂ္ဂ။ စ
သဉ္ဇပညတ်။ ထက်နတ်ရပ်သို့။ နှံ့စပ်ရှာဖွီး။ သွားလေပြီးသော်။ စေါ
ထီး လုလင်။ နောင်တော် ရှင်ကို။ မမြင်ရကား။ ဂှေးဖျားဦးစွာ။
ရောက်တုံလာ၏။ ထိုခါတမူ။ ဤသည်သူလျှင်။ နှုတ်ပူ လက်မြန်။
ကွပ်ညွှပ် ဟန်ဖြင့်။ အလွန်တရာ။ ကြမ်းကြုတ်စွာ၏။ လာသသူ
အား။ ဖဲတားမေတ္တာ။ တတ်နှိုင်းရာဟု။ ညီညာတရ။ အကြံပြု၍။ သုံး
လူ့အချာ။ ဘုရားလျှာကို။ အသိပျော်မိန်း။ ကိန်းစိမ့်သေကြောင်း။
လည်းလျောင်းနေရာ။ ခမ်းဝါတူရှု။ ထွက်ပြုခွါရ။ မုတ်ဝတ်ခါး။
အကောင့်ထားမှ။ မကြားခြေသံ။ ဆိတ်ဆိတ်ညံ့သည်။ ။ ကြောက်
ရှုံ့ဖိုလ်လူကြိုးလတ်တည်း။

သုဘုတ်ဟူသည်။ မိတူသားချင်း။ ညီတော်ရင်းလည်း။ တော
မင်းဗြဟ္မာ။ ဟိမဝါသို့။ ရှာရှာဖွီးဖွီး။ ထည့်ပတ်ပြီးသော်။ မြစ်ကြီး
အဏ္ဏဝ။ စသည်မကြွင်း။ ဖွေနည်ခြင်းဖြင့်။ သတင်းလည်းနာ။ ရေ
ကြောင်းလာ၏။ ထိုခါခဏ။ နေသာဒလည်း။ ရောဂကုဋ္ဌ။ ရှိသား
ကြောက်ဖွယ်။ အလမွှာယံအား။ မြင်လတ်ငြားသော်။ မင်းသား
နာဂ။ ရှင်ဒတ္တကို။ ပန်းလျှာကလူ။ နိုင်ထက်မူ၍။ နှုနဲ့ဝဲဝဲ။ ကိုက်ခဲယား
ယံ။ ဤသူခံရှင်။ ဆက်ဆံမရ။ မိတ္တဒုဇ္ဈော်။ ပျက်ခေါင်ကျော်သား။
ငါသော်တိမျှ။ ကလတံနည်း။ ပစ္စည်းပေးဘူး။ ကျေးဇူးသခင်။ နတ်
လုင်ကို။ မျက်ရှင်ပတ္တမြား။ လိုသောအားဖြင့်။ ပြစ်မှားမိသည်။ ဘေး
ထိငါ့မှာ။ ရောက်လတ်ရာ၏။ ဆိပ်သာမြစ်မ။ ပယာဂန္ဓ။ ထိုမျှညစ်
ကျ။ မကောင်းမှုကို။ ယခုဆေးကြော။ လျော်ချိမ့်သောဟု။ ။ တွေး
တောကြံစည်ခိုးလတ်တည်း။

ထိုသို့ကြံပြီး။ ပုဏ္ဏားကြီးကား။ ကိုယ်ထီးမားမား။ မြစ်သို့သွား
၍။ မင်းသားရေနတ်။ ဘူရိဒတ်အား။ ပတ္တမြားကြောင့်။ ပြစ်မှားချေ
မိ။ ငါ့ဝယ်ရှိသည်။ အတိဘာရိယ။ ပါပဝတ္ထု။ မကောင်းမှုကို။ ယခု
မနေ။ ဤသည်ရေ၌။ မျှောလေပြီးယော့။ စင်စေတော့ဟု။ ပေါ့ပေါ့
နှုတ်ထွက်။ ဝိလောရွက်သို့။ သူပျက်အလို။ ချောလျော့အိုလျှင်။ မဆို

စရာ။ သွပ်ပြုငှါနှင့်။ ပြင်းစွာရိုက်မူး။ သည်းခြေဆူးသား။ သူရူးအသွင်။ မိစ္ဆာဝင်သည်။ ။ ရေတွင်ငုပ်ကာယျိုးသတည်း။

ထိုရော်ခဏ။ သုဘောဂလည်း။ မြစ်မကမ်းလျှောက်။ ထိုသို့ရောက်သော်။ ပတောက်ပရစ်။ ထိုသူညစ်၏။ ကြွေးဟစ်ဆိုငြား။ ထိုစကားကို။ ကြားလတ်သောခါ။ မိစ္ဆာရိုက်မှား။ ဤပုဏ္ဏားလျှင်။ ပတ္တမြားမဏိ။ လောဘာဖြ၍။ ဘူရိဒတ္တ။ ငါ့မွေးဘာကို။ ကြောင်းစနိုးနွယ်။ အလမွှာယံအား။ ပြငြားသတတ်။ ယခုသတ်အံ့။ မလွတ်ငါ့လက်။ ချင်းအသက်ဟု။ ကြွက်နှင့်ကြောင်ဘား။ တွေ့သောလားသို့။ ။ အံသွားကြိတ်ကြိတ်ငြိုးလတ်တည်း။

အံသွားတခဲ။ ငြိုးပြီးရဲမှ။ အမြဲကြိုးပူး။ ထည့်သည်ထူးသို့။ ငြိုးထူးသိမ်းခတ်။ ခြေကိုပတ်၍။ ရွတ်ရွတ်ငင်တွန်း။ မွန်းဘိရကား။ ရေများလည်းဝ။ ဝမ်းမှကြက်တက်။ ဇောခြောက်ချက်နှင့်။ ထွက်သက်မလာ။ မိန်းသော့ခါဝယ်။ အသာပတ်ဖြေ။ လျှော့ထုံပေ၏။ တစ္ဆေပုဏ္ဏား။ ခေါင်းဖျားခတ်မော်။ ထောင်လျက်ပေါ်မူ။ ထိုရော်တဖန်။ နှစ်လိုက်ပြန်သည်။ ။ အမှန်သေလျှင်နိုးလတ်တည်း။

ဤသို့ထိုရော်။ နတ်သူတော်လျှင်။ ကောခေါ်ဓမ္မာ။ နုစာနာတိ။ အစရှိသား။ ပါဠိကျမ်းလာ။ ညီစွာလည်းကောင်း။ ခြောင်းခြောင်းဒေါသ။ ပဒိုဃကြောင့်။ ပြင်းလှရှုရှု။ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသား။ ရေပူ၌တွင်။ ရိပ်မမြင်သို့။ ဖြစ်ကျင်ရကား။ သူအားနိုင်ထက်။ နှိပ်စက်ပိုင်ပြု။ မကောင်းမှုကို။ မရှုမကြည့်။ သေလှည့်ဘနန်း။ ပင်ပန်းရိဂှား။ မွန်းဖန်များမှ။ ပုဏ္ဏားပျက်ချော်။ ဥက္ခေဝင်းဖော်၍။ မူးမော် ပြင်းစွာ။ ကြောက်လန့်ရှာလျက်။ ။ ဂါထာမည်ဟီးတိုးလတ်တည်း။

လောကံသိဇ္ဇန္တံဥဒကံ။ ပယာဂသ္မိံပတိဋ္ဌိတံ။ ကောမံအဇ္ဈောဟရိဘူတော။ ဩဂ္ဂဋ္ဌိယမုနာနဒီ။ ။ လောကပါလ။ မဟတ္တဟု။ မာဃလက်အောက်။ နတ်လေးယောက်လျှင်။ စေါင့်ရှောက်ကိုယ်စား။ ကြည့်ရှုထား၍။ မျောပါးရေတွင်။ ဥပန်မြင်သော်။ အကြင်သူအား။ သနားတတ်စွာ။ ကိုးကွယ်ရာဖြင့်။ မဟာသမုဒ္ဒ။ ဝေမဇ္ဈိ၌။ မြစ်မဖိသန်း။ ပြင်ကြီးထွန်းသည်။ ကျွန်း၏သဖွယ်။ ချမ်းသာကယ်

သည်။ ပင်လယ်စိုးမှတ်။ အိုရှင်နတ်တို့။ နဝဒတ်မှ။ စီးလတ်ကုန်
 ကြ။ ဂင်္ဂါစသား။ ပြောပကျယ်ဝင်း။ မြစ်ငါးစင်းတွင်။ ရေမင်းနဂါး။
 အများနေရာ။ ယမုနာသို့။ လဟာထုတ်ချင်း။ ပေါက်လေလျှင်းသဉ်။
 ဆိပ်ခင်းသာထွ။ ပယာဂ၌။ မြမြစိမ်းစိမ်း။ ပြည့်ဖြိုးရှိမ်းလျက်။ ချမ်း
 ငြိမ်းစွာမော။ မြရည်လောဟု။ တွေးတောမှားဘွယ်။ သန့်စင်ကြယ်
 သား။ နက်ကျယ်ရည်တွေ။ ဤသည်ရေကား။ အဆွေခင်ပွန်း။ မှန်
 သသူအား။ ပြစ်မှီးဘေးဒဏ်။ ပါပရန်ကို။ မကျန်စေရ။ မျှောတတ်
 စွာဟု။ ရှေးကပုဏ္ဏား။ သမိုက်ထားသည်။ ။ မှတ်သားအစည်တ
 ကွင်းတည်း။

အစည်တကွင်း။ အနှုန်းထွင်း၍။ သိတင်းကျင့်မြတ်။ ဘူရိဒတ်
 အား။ ပတ္တမြားကြောင့်။ ပြစ်မှားဝန်လေး။ ဥပဒ်ဘေးကို။ ဆေးဆေး
 ကြောကြော။ စင်စိမ့်သောဟု။ လျှောလျှောကြေးညော်။ လျှော်အံ့
 လည်းရည်။ မြဆောက်တည်လျက်။ ချမ်းကြည်သိတာ။ ရေချိုး
 လာသား။ ငါပုဏ္ဏားကို။ ခန့်ညားမရှိ။ မွန်းဘိသသူ။ အဘယ်လူနည်း။
 ဟူလေ့မျိုးမည်။ လူ့ပြည်သနင်း။ မင်းနှင့်ဗြဟ္မဏ။ ဝံသတချား။
 ဆင်းရဲသားတည့်။ ဖြစ်ငြားသလော။ မိန်းမောကြံ့ကာ။ မသိသာခဲ့။
 ရုပ်ဝါပြု၍။ ခဏမနှေး။ ဆိုဘိသေးလေ့။ ။ အရေးရှိမဲ့မကြွင်း
 တည်း။

အထနံသုဘောဂေါ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။ ။ ဤသို့ပုဏ္ဏား
 ကြောက်မူထားနှင့်။ ဖြစ်ထားသိလို။ မြည်တမ်းဆိုသော်။ ကိုယ်ကို
 ထင်ပြ။ သုဘောဂလည်း။ ချီချသာကြည်။ ဂါထာရှည်ဖြင့်။ ။
 မည်ရည်မျိုးဆွေကြားတုံပေ၏။

ပဒေသလောကာ ဖိပတိယ သသိ ဗါရာဏသီ ပကီရသ
 မန္တတောတဿာဟံ။ ပုတ္တောဥရဂူသ။ ဘဿသုဘော ဂေါတိ
 မံဗြဟ္မဏအဂ္ဂယန္တိ။ ။ တမတရ။ မိုက်လွန်းလှ၍။ ဆုံးမမ
 နိုင်။ ပျက် ခေါင် တိုင်ဟု။ မုပ်လှိုင် သတင်း။ မကောင်းခြင်း ဖြင့်။
 ခပင်း လူဗိုလ်။ ကဲ့ရဲ့ဆိုလျက်။ ကုသိုလ် သံကောက်။ လက်စွဲ
 ပျောက်သော်။ ထိုးဘောက်မသာ။ ပွင့်ခဲ့ စွာသည်။ နတ်ရွာတံ

ခါး။မပြည့်အားတည့်။ လေးပါးအပါယ်။ အိမ်သဘွယ်လျှင်။ အ
ကယ်စင်စစ်။ နေရာဖြစ်သား။ သူညစ် အမျိုး။ သစ်ရိုး စည်းမီ။
အလဇ္ဇီနှင့်။ တညီနည်းထုံး။ မတော်သုံးသည်။ နှလုံးမည်းနှမ်း။
ပုဏ္ဏားသွမ်း။ ။ကြောင်းလမ်း ဇာတိ။ သင် မသိလော့။ တို့
မိတို့ဘ။တို့ခြင်းတကို။ အစဖွေရှာ။ ဆိုသော်ကြာအံ့။ လွယ်ကာ
သင့်အား။ ကြားပိမ့်မှန်စွာ။ ရေနတ်ငါကား။ ဗါရာဏသီ။ အညီ
ပြည်လုံး။ပပျည်းဘုံးလျက်။ပတ်ကုံးရန်ပြီး။ မင်းသမီးကို။ ရကြီး
ရအောင်။ တန်းခိုးဆောင်၍။ အိမ်ထောင်ရာကျ။ ကြယ်စုံလသို့။
ရသက်တ္တိ။ပြောင်ပြောင်ညီသည်။ဘုန်းရှိရေနတ်။ဒဋ္ဌရဋ္ဌ၏။ ။
မချွတ်သားတော်အရင်းတည်း။

အရင်းအနှစ်။ သားတော်စစ်လျှင်။ ဖြစ်ဘိရကား။ စည်ဆက်
အားဖြင့်။ ဘိုးဘွားအနွယ်။ မျိုးစင်ကြယ်၏။ မြစ်ဝယ် ကမ်းပါး။
လေလွင့်သွားသည်။ နဂါးယုတ်မာ။ တမ်းစေ့ကာ တည့်။ ထင်
ရှာ သဘော။ ပြန့်ပြော ချမ်းသာ။ ကြေညာ ဟိုးဟိုး။ တန်းခိုး
တောက်ပ။ ရှိန်စော် မှလည်း။ နိမ့်ကျမရှိ။ ဘွားဇာတိက။ မှတ်မိ
သရွေ။ ယနေ့ ထက် တိုက်။အလိုက် ချီချ။ သုဘောဂဟု။ မိဘ
ပြဋ္ဌာန်း။ခေါ်တွင်မှန်းသည်။ငါ့အမည်ကို။ ထိုပြည်ရပ်သား။ကြား
ကြားသမျှ။ သိန့်ကြ၏။ မြင်က ညွတ်ကြိုး။ လက်အုပ် မိုးလျက်။
ကြောက်စိုး ရွံရှာ။ လိုတိုင်း ပါသည်။ ။အာဏာ မဆန်မ
ငြင်းတည်း။

အထမြဟ္မဏောအယံ ဘူရိဒတ္တဿ ဘာတာန မေ ဇိဝိတံ။
ဒဿတိ။ ယံနုနာဟံ ဇေတဿ စေတမာတာ ပိတုနဉ္စဿ။ ဝဏ္ဏ
ကိတ္တနေ နမုဒုစိတ္တံ ကတွာ။ အတ္တနော ဇိဝိတံ။ မောစ ယန္တိ။
စိန္တေတွာဂါထမာဟ။ ။ဤသို့သုဘုတ်။အဟုတ်စကား။ပြန်သည်
ကြားသော်။ ပုဏ္ဏား ဒိဋ္ဌိ။ နှလုံး ကျိသား။ ဘူရိဒတ် ညီ။ မှန်ပြီရ
ကား။ဤနတ်သားလျှင်။ ငါ့အား အသက်။ပေးမည်ခက်၏။ ရမ္မက်
မုန်းလွှမ်း။လူတို့တမ်းကား။ခြီးမွမ်းသော့တွေ။ဆိုစပေက။ ကြိုက်
လေသည်ချည်း။ငါလည်းယခု။ချစ်ဘွယ်မှုဖြင့်။ ဤသူ့မိဘ။ဤသူ

စသား။ တောက်ပ ကျော်ဟိုး။ ဘုန်းတန်းခိုးကို။ ငိုးသို့လည်း ရှာ။
ထောပနာ၍။ အာသာညွတ်နူး။ စိတ်ကိုနှူးလျက်။ ကိုယ့်သက်
လွတ်ကြောင်း။ ပန်ထွာကောင်းဟု။ အကြံပြုမှ။ တခုဂါထာ။ တ
ဝက်ပါနှင့်။ ။မကြာခတ်သွတ်ရှုတ်လျှင်းလတ်တည်း။

သစေပိ ပုတ္တော ဥရု သဘာသ။ ကာသိကရညော။ အ
မရာဓိပဿမဟေသက္ခာ အညံတရောပိတာတေ မဇ္ဈေသု။ မာ
တာပနတေ အတုလျာနေတာဒိသော အရဟတိ ဗြဟ္မဏဿ။
ဒါသမ္ဘိ ဩဟာရိ ဘုံ မဟာနုဘာဝေါ။ ။မဇ္ဈ ဝေ ဒနာ။
ဥပေက္ခာနှင့်။ မက္ခာ စလေ။ အဟိတ်နေ၍။ သန္ဓေပေးထ။ ကံမှ
တပါး။ သဘော ပြားလျက်။ ဘွားလတ်တုံဖြိုး။ ပဝတ္တိ ဝယ်။
သိရိ သမ္ပတ်။ ဖြစ်စေ တတ်သား။ လွတ်လွတ် သန့်စွာ။ ရှေး
ကြမ္မာဟု။ မဟာ သဟာယ်။ မျိုးသူကြွယ် လျှင်။ ကယ်ဆယ်
ရှေး ဖျား။ ခွင့်မအား သော်။ ထင်ရှား မျက်နှာ။ မြင်သော ခါ
မှ။ ခန္ဓာ ဆုံးအောင်။ သုံးစွဲ ဆောင်လည်း။ ရှားခေါင် မရှိ။ ယ
သိဒ္ဓိဖြင့်။ ရှုတိဖြိုးဖြိုး။ ကပ်ပြုမိဗ်းသို့။ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာ
ဆောက်နှင်းလာ၍။ မိပ္ပါရမ္မဏ။ သုခနိသံ။ တန်းခိုးစံသည်။ တက်ယုံ
ကျေးဇူး။ နတ်ရွယ်လူး။ ။အထူးနားဝင်။ ဝမ်းထော် ရှင်လော့။ မြစ်
ခွင်တလွှား။ နဂါးတရ။ ဒိဃာယုကို။ အမှုကြီးငယ်။ စေပါးဘွယ်၌
လွဲဖယ်မသာ။ ပိုင်ကားစွာဟု။ အမရာဓိပ္ပ။ ဝေါဟာရဖြင့်။ မွေမင်း
စစ်။ ကာသိရာဇ်၏။ ရင်နှစ်သည်းခြား။ ယူသောအားဖြင့်။ ဝန်း
လျားပြောစည်။ ကာသိပြည်ကို။ စိုးသည်ဒီဒီ။ ငွေ ငွေ ထင်စဘိ၍။
ကာသိရာဇာ။ မည်သာတထပ်။ ခြီးမွမ်းအပ်သား။ အုပ်ကွပ်သင်း
သီး။ စေတီးဒဏ္ဍရဋ္ဌ။ မင်းမြတ်သားမွန်။ ဟုတ်ငြားမွန်မူ။ တန်းခွန်တ
စင်း။ ရှင်ကမင်းလည်း။ ထွန်းဝင်းရှင်ဝေ။ ပင်လယ်နေသား။ မဟေ
သက္ခာ။ နာဂတရိုး။ ရေနတ်မျိုးတွင်။ လက်ညှိုးတချောင်း။ ကြံ့ချိုး
ကောင်း၏။ ဥဒေါင်းရင်လား။ သားလျှီးခါးသို့။ အဖျားကော့တွန့်။ ဖြန့်
သော်လန်တက်။ မည်းနက်ကြောလှ။ ကေသိစသား။ မံသအဋ္ဌိ။ ဆ
ဝိဝဿ။ ကလျာဏဟု။ ဤမျှအပြား။ အင်ငါးပါးနှင့်။ ရေသားကြို့ဆူ။

မည်းဖြူနီနီဖြင့်။ ပြစ်မျိုးလွင့်လျက်။ နှိုင်းသင့်တူနိုး။ သူ့စာရိုးသား။
ဖြိုးဖြိုး ဆင်းပြင်။ ရှင်မိခင်လည်း။ လူတွင် လူနတ်။ လူများမှတ်
သည်။ ။ဘုန်းထွေ၍ပြည့်ရှင်သွီးတည်း။

ဤသို့ထင်ရှား။ ရှင်နတ်သားကား။ ဘိုးဘွားမိဘ။ မျိုးရိုးမှ
လည်း။ ဆုံးဆ ရှေးရှေး။ လျှင်လျှင်ကောင်း၍။ ချောင်းချောင်းနှင့်
သည်။ ဆိပ်၌တေ့ ။ တန်းခိုးမှလည်း။ မြင်ကလူပေါင်း။ ကိုယ်လုံး
ပျောင်းမျှ။ အကြောင်းစစ်သော်။ အမြစ်အရင်း။ အခြင်းအရာ။ အင်္ဂါ
မချို့။ ရှင်သို့သသူ။ မြတ်စွာဟူလည်း။ မူလင့်ကစား။ ထွေပျားအ
ခေါင်။ ဘုန်းကြီးဆောင်သည်။ လျှံပြောင်အာဘာ။ နတ် ဗြဟ္မဇာတိ။
ဝံသာပဏ္ဍ ဗြဟ္မဏအား။ လုပ်ကျွေးထားသည်။ စားနို့နှင့် ကျ။ ကွန်
ကိုမျှလည်း။ မြစ်မရေ၌။ မွန်းထိုက်ရှင်။ သမိုက်လူရှင်။ မင်္ဂလာ
ဖြင့်။ မဟာနုဘော်။ အကျော်အထင်။ ဗေဒင် ဆရာ။ ပုဏ္ဏားမှာ
ကား။ ပဇာတိ။ ဆိုရေးရှိအံ့။ ဇာတိအားလည်း။ လေးပါးအပါယ်။
လားဘွယ်မပြု။ ရှက်ကြောက်မှုကို။ ယုယုယုယု။ စောင့်အပ်စွာဟု။
အာနတ်မင်း။ နှလုံးသွင်းသော။ ။ပုံခင်းကျမ်းဂန်အတီးတည်း။

အထန် သုဘောဂေါ ဟရေ။ နုဇ္ဈဗြဟ္မဏ။ တံမံ ဝဇ္ဇေတွာ
မုပ္ပိဿာမိတိမညသိ နတေဇိဝိတံဒဿာမိတိတေန ကတကမ္မံ။
ပကာသန္တောဂါထမာဟ။ ။ဤသို့ဆိုထ။ နေသာဒဇာတိ။ ထိုမျှစကား။
ပြန်ထွေကြားသော်။ မင်းသားလုလင်။ ရေနတ်ရှင်လည်း။ ငါပြင်ချစ်
ယောင်။ နှုတ်လက်ဆောင်နှင့်။ ချီထွက်မြှောက်စား။ သင်ပုဏ္ဏား
လျှင်။ ငါ့အားပေါ်တင်း။ လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ လွတ်လျှင်းအံ့သို့။ မှတ်
တို့သလော။ သဘောယုတ်မာ။ နင့်ခြင်းရာတဉ်။ ခန္ဓာကြေညက်။ နင့်
ကိုမျှက်ရှင်။ နင့်သက်မသတ်။ ငါမလွတ်ဟု။ မိန့်လတ်ပြီးသော်။ အ
ကြောင်းဘော်၍။ နောင်တော်ကျေးဇူးထိမ်းမြူးလည်းပြု။ ပြစ်မှားမှု
ကို။ ယခုထင်စွာ။ ကြားမိခဲ့၍လျှင်။ ။ဂါထာအစုံရှုတ်လျှင်းတုံ၏။

ရက္ခန္တိဿာယာမိတ္တိတွဇဇာတိယံ ပါတုမာဂတံသောဝိဒ္ဓောဒု
ရမာစရိသရဝေဂေနပေက္ခဝါ။ တံတွံပတိတမဒက္ခိ အရညသ္မိံ
ဗြဟ္မာဝုနေသောမံ သံကာဇံအာဒါယ။ သာယံနိဂြောဓ မုပါဂမိ။

သုဝဿာလိကသံယုဇ္ဈံ၊ ဝိကိရယံသန္တတသုတံ ကောကိလာဘိ
 ရုတံရမ္ဘံ နိစ္စံဟာရိတသဒ္ဓသံ။ ။ဒုဇ္ဈိန္ဒာ။ ဇိန္ဒိစသား။ဗမလ
 လက္ခဏာ။ သုံးဖြာကမ္ဘာတန်းခွန်ပြသို့ အန္တပုထုဇ္ဈည်။ မိုက်ယှည်
 သဘော။မောဟစောနှင့်။ သိမောသာဆုံး။မိုက်နှလုံးဖြင့်။မိုက်ထုံး
 စကား။ မိုက်မှားမှုပြု။ မကောင် မူကိ။အပြီပြီလျှင်။ မြေးဘိတိင်း
 လား။ဥာဏ်ရောင်ထားသည်။ပုဏ္ဏားမူဆိုး။သူမိုက်မျိုး။ ။န္ဒယံ
 ရိုးဆွဝါး။ဇာတိအားဖြင့်။လေးပါးပါရပ်။ကပ်အံ့သောကြောင်း။
 မကျင့်ကောင်းဟု။ဖြားယောင်းသာယာ။ ဂါထာအသင့်။ယခင်ငါ
 ကို။ပုဏ္ဏားဆိုသား။ထိုစကားတွင်။သုံးပါးထည့်သော်။ပြည့်၏လေး
 အင်။သင်နားတင်သော။ မစင်အနက်။လိင်းကျလျက်တည့်။ ငြိမ်
 သက်ချမ်းနေ။ သံတထွေနှင့်။ ပူထွေပြင်းလှ။ မီးရှိန်ဝ၍။ ကိုင်က
 လောင်မြဲ။သံထွေခဲမှ။ ခွါရှဲကြည်တူ။ ရှက်ကြောက်ဟူသား။ လူ
 တို့အကွပ်။ ဟိရောတ္တပ်ကို။အလပ်မလွတ်။ စောင့်ရှောက်ကတ်
 သား။သူမြတ်ကြိမ်း။အရာသိက။ဇာတိဝယ။ သူရအစစ်။ဗဟုသစ်
 ဟု။ ။စင်စစ်လေးထွေပြားသတည်း။

လေးထွေပြားရှောင်း။ ထိုအပေါင်းတွင်။ မျိုးကောင်းပင်စည်။
 သူတို့သည်ကား။မည်ရည်ထင်ရှား။ အန္တယံအားဖြင့်။ ဘိုးဘွား
 ဇာတိ။ မြတ်မှန်းသိ၍။ ဟိရိဩတ္တပ်။ ဤသို့ကွပ်၏။ မအပ်မရာ။
 ကျင့်မိတ္တကို။တင်မူဆိုး။သူယုတ်မျိုးတွင်။နို့ဗိုးထိတ်လန့်။ ရှက်
 ကြောက်စွန့်၍။လိုလွန်ပြုထွေ။ငှစ် ငှမ်းလေအံ့။ တွက်ရေလူတွင်။
 တစ်နှစ်ဝင်သား။ငါစင်သသူ။မျိုးမြတ်ဟူလျက်။လူဖြစ်ဆန်းနှယ်။
 အပါယ်လေးပါး။လားအံ့သောဌာ။ မကျင့်ရာခဲ။ ငါတည်းအမှား။
 ကျင့်မိဌားမူ။ အပြန်းလူတို့။ မည်သူမည်ဝါ။ မျိုးမြတ်စွာလျက်။
 ယုတ်မာကျင့်ရေး။အသက်မွေးရှင့်။ငါ့ဆွေးငါ့မွေး။ဝေးစေတို့မှာ။
 မကောင်းစွာလည်း။တကာကဲ့ရဲ့ဆိုဘွယ်မဲ့ဟု။ငါ့ကိုတု၍။ငါးခု
 သိသ။ဒါနမပွား။ မိုက်သည်များပိတ်။ငါကားသူထက်။ ကြောက်
 ရှက်အလွန်။ စောင့်ပေတန်ဟု။ မကောင်းမှုကို။ ။ပြုအံ့နို့ခန့်
 ညားသတည်း။

ဝယောဂုဗ္ဗ။ ကာလတန်ပြီး။ အသက်ကြီးလည်း။ ထူးရိုးထူးရား
 သူငယ်များသို့။ ငါးပါးသီတင်း။ စောင့်သုံးကင်း၍။ မှားယွင်းသဖြင့်။
 လိုသွန်ကျင့်အံ့။ ထိုရှင်နှိုင်းတု။ ပြုပါချေသော်။ ငါမလျှော်ခဲ့။ သူ
 တော်သူလျား။ မကြားလင့်ချီ။ မြင်လေမိလည်း။ မျက်စိမချင်း။ အ
 သွမ်းတဆူ။ ငါ့ကိုဟုလိမ့်။ ငယ်မူမပျောက်။ ဤရှိလောက်လျှင်။ ဆင်
 ပေါက်ကောက်လှိုင်း။ ခိုးသောနှိုင်းသို့။ ရိုင်းစိုင်းရှက်ဘွယ်။ မတင့်
 တယ်သား။ အရွယ်ကိုမျှ။ မဆုံးဆာဘဲ။ ငရဲရှေ့ရှု။ ခေါင်းဖြူမို့မို့။ သေ
 ဘို့လည်းနီး။ သက်ကြီးမဆို။ သူငယ်ပျိုသို့။ ရိုရိုသံဝေ။ မရလေ
 တည့်။ မခြေနှုတ်မျှော်။ လုံးမော်နှင့်။ မွေ့လျော်စလှည့်။ လွင့်ပါး၏ဟု။
 ကဲ့ရဲ့မှုလည်း။ ယခုငါအား။ ဆိုဘွယ်များခဲ့။ ကစားမြူးလို။ လှလင်ပျို
 တို့။ ငါ့ကိုနည်းယူ။ စံတူမူ၍။ ဤသူယောကျာ်း။ ရွယ်သက်အါးဖြင့်။
 တရားစောင့်ကာ။ တန်ပြီးစွာလျက်။ လေးဖြာပါယ်တွင်း။ ဆင်းအံ့
 အရေး။ ကျင့်တုံသေးရှင်။ ငယ်သွေးငယ်ရည်။ ငါတို့သည်ကား။
 ကောင်းမည်သေ့ခါ။ ကောင်းတို့ပါအံ့။ ကောင်းစွာမကျင့်။ ပြစ်မ
 သင့်ဟု။ ငါ့ရှင်ခိုင်းနှိုင်း။ ကုသိုလ်ရိုင်းပိမ့်။ နေ့တိုင်းစင်းလျင်း။ လှူသီ
 တင်းနှင့်။ ပျော်ခင်းချည်းသိ။ ရောက်ပြီငါဟု။ စါနာတုံလစ်။ အကျင့်
 ညစ်ကို။ ။ စွန့်ပစ်ကြည်ရှောင်ရှားသတည်း။

ရဲစွမ်းသသူ။ လူတို့သည်လည်း။ မတည်မတုံ။ သဘောညံ့
 လျက်။ မဝံ့မစား။ လူ့ပစ်သားတည့်။ ခန့်ငြားစွဲကြောက်။ နှလုံး
 ကောက်၍။ စွန့်မြောက်သီလ။ လက်ခြေချအံ့။ သူရသတ္တိ။ ရဲဘိကြံ
 ခိုင်။ ငါသန်တိုင်ကို။ စွဲကိုင်လက်နက်။ စိန်သန်လျက်ဖြင့်။ ကြောက်
 မက်လန့်ကြိမ်း။ သိကြားမြိမ်းလည်း။ မတိမ်းမပြို။ ကံကုသိုလ်မှ။
 အလိုမသွေ။ ဖြောင့်တန်းစေအံ့။ ကြောက်ချေသေ့အား။ အယူမှား
 သော်။ ယောကျာ်းဤသူ။ ရဲစွာဟုလျက်။ ကြောက်မူကြောက်ထီး။
 မတည်ကြားလျှင်။ တရားမင့်။ ရှက်ကြောက်မဲ့ဟု။ ကဲ့ရဲ့စကား။ ပြစ်
 တင်များအံ့။ မုသားမစွဲ။ ဆိုတိုင်းမြဲသည်။ သူရဲထွေငေါ်။ နှုတ်နက်
 သော်လည်း။ မချော်ယုံရှက်။ တခွန်းမြွက်က။ ဆိုချက်တန်နာ။ မှန်
 ကန်စွာ၏။ ငါတည်းစောင်းပင်း။ နှလုံးယွင်းမှု။ ရဲခြင်းစွမ်းခြင်း။ ကင်း

သသူအား။ မဟုတ်ကောင်း။ နှုတ်လျှာပျောင်းပိဋ်။ မိုက်ကြောင်း
ကျင့်သွပ်။ ငါမအပ်ဟု။ ။ ကိုကွပ်တတ်နိုင်အားသတည်း။

ဗဟုသုတ။ သာရဗုဒ္ဓိ။ ပညာရှိလည်း။ မသိတရား။ သူမိုက်များ
တည်း။ ကမ်းပံးချောကြီး။ ညည့်ခရီး၌။ နင်းကျီးနင်းကျွဲ။ အကြီးမှား
ယွင်း။ သတိကင်းလျက်။ သိတင်းမတည်။ ကိုယ်ရင်းကြည်ရှင့်။ ငါ
သဉ်သူမှန်။ ဥာဏဝန်လျက်။ အလွန်ငြမ်းငြင်း။ အကျင့်သွမ်းကို။
ဝင်းမျှပြွေတပ်။ ရှိအပ်သလော။ အာသဝေါဟု။ မနောစိတ်ကြေး။
ဥာဏ်ရေဆေးအံ့။ သေဘေးမြင်လျက်။ အကြင်ယောကျာ်း။ ဆိပ်
သီးစားသို့။ လေပါးအပါယ်။ လားလေဘွယ်ကဲ့။ အကယ်သိလှ။ ငါ
မိရလည်း။ ကာယဆင်မိန်း။ ကိုယ်မဝင်န်းမူ။ အပြန်းအဖျင်း။ အလင်း
ကျင့်မြင်။ ဤသူဝင်လျက်။ ဆင်ခြင်မဲ့ဘဲ။ ငရဲခေါင်းလျှို။ ကျင့်တုံမျှ
ရှင့်။ ငါတို့သူငါ။ အမိုက်မှာကား။ များစွာညစ်ကြေး။ ကျင့်တန်သေး
ဟု။ ဖော်သွေးကျွမ်းဝင်။ ရည်တူထွင်၍။ အကြင်ငါ့အား။ ရှက်ဖွယ်
များခဲ့။ သိကြားအထူး။ ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်။ တွင်းတူးတွင်းနေ။ ကျင့်
ကောင်းပေဟု။ မသေမသတ်။ စိတ်တုပ္ပာန်ကို။ ။ ထိမ်းညွတ်ချည်
နှောင်သားသတည်း။

ဟိရောတ္တပ္ပ။ စောင့်အပ်လှသား။ ဤမျှလေးပါး။ လူအများတွင်။
ပုဏ္ဏားသင်ကား။ ဆင်ခြင်ရှု၍။ ဗာဟုသစ္စ။ သူရဇာတိ။ မရှိသော်
လည်း။ ဝယော်ကိုမျှ။ ကြံတွက်ဆမူ။ ပါပကြည်ခင်း။ သိတင်းငါး
လီ။ တည်ကောင်းပြီလျက်။ စိတ်ညီဖြွမ်းနှော။ လောဘာစောဖြင့်။
ထိုတောထိုတောင်။ နှံ့အောင်လည်လား။ ခါတပါး၌။ ရေအားသိပ်
စွာ။ သောက်အံ့လာသား။ မဟာမိဂ။ ဇေဏယကို။ ရုက္ခပင်ခြေ။
ပုန်းအောင်းနေ၍။ မပေအသွား။ ဆိပ်လူးမြှားနှင့်။ သနားမရှိ။ ပစ်
လျှင်းဘိသည်။ ။ ဗိဇ္ဇိအယူမှားသတည်း။

ပစ်မိရကား။ ထိုတောသားလျှင်။ လန့်ကြားအဝေး။ ဆိပ်ရှိန
ပြေး၍။ သွေးတံဖပ်ဖပ်။ ပျုပ်စပ်မြေတွင်။ လည်းသည်မြင်သော်။
သင်ပုဏ္ဏားကား။ ခွန်အားကိုယ်စွမ်း။ ထမ်းမိုးထမ်းလျက်။ ညချမ်း
ဆည်းသာ။ မိုက်ရီခါ၌။ တွန်ကြာသူဝ။ သာလိယနှင့်။ ကာကအ

လျော့။ ငှက်ဥဩောတို့။ ဖေါ်နှောတကွ။ ယုံကြွပြွမ်းပြွမ်း။ အရေး
 မွမ်းလျက်။ ကင်းယွမ်းသီးမှည့်။ ခက်တိုင်းပြည့်မျှ။ ရှုကြည့်ပျော်
 ရာ။ မြေမျက်နှာလည်း။ နေ့စာမြက်မျိုး။ အပေါ်မိုး၍။ ရှိုးရှိုးရှင်းရှင်း။
 ခြူးစိမ်းချယ်လွင်။ မြဲပလ္လင်ထက်။ မျက်ရှင်ရောင်တောက်။ မြာစီး
 ဆောက်သို့။ ပင်ရောက်ဝန်းထွ။ မြိုးမြိုးမြဲတည့်။ မြစ်မမြစ်သေး။
 နွယ်ရှက်မြှေးလျက်။ လေဘေးမနိုင်။ ကြွံကြွံခိုင်သား။ မြိုင်မြိုင်ရိပ်
 သာ နိုးပြာစာဟု။ လဟာကျယ်ထွ။ ပညောင်ခွဝယ်။ ။ သားဘ
 အိပ်လာ ဌားသတည်း။

တက္ကဘောသောပါတုရဟု။ ဣဒ္ဓိယာယိသဿ ဇလံ။ မဟာနု
 ဘာဝေါဘာတာမေ။ ကညာဟိပရိဝါရိတော။ ။ သောတေနပ
 ရိဗိဇ္ဈောတံ။ သဗ္ဗကာမေဟိ တပ္ပိတော။ အဒုဇ္ဈသောတုဝံဒုန္တိ။
 တန္တေဝရံဣဝါဂတံ။ ခိပ္ပကိဝံပဿာရေဟိ။ နဘောဒေဿာမိဇိဝိတံ။
 ဘာတုပရိဿရံဝေရံ။ ဆေဒယိဿာမိတေသိသံ။ ။ ထို
 ပညောင်ပါး။ တောင်ပို့ဖျားတွင်။ နံလျားညီစွာ။ ပျည်ကျောက်ဖျာ
 နွဲ့။ ပညာမည်သား။ ရေကြည်လျော်ဖြွပ်။ နှလုံးဖွပ်လျက်။ ထွပ်ထွပ်
 စင်ဖြူ။ သီလဟူသည်။ ချမ်းပူကာတုံ။ ဝတ်လွှမ်းရုံလျက်။ နေတုံသ
 ရော်။ ငါ့နောင်တော်ကား။ ထွန်းပေါ်ရုံတက်။ နံနက်စောစော။ ခိုတ
 ရောက်။ ဖေါ်နှောတအုပ်။ နတ်ကိုယ်လုပ်တို့။ သာရဗျည်း။ တသွန်
 တည်းလျှင်။ စုလည်းပတ်ကွေး။ မနိမ့်သေးသား။ ငယ်သွေးစုံတိ။
 ထပ်ရှိရယ်ပေါင်း။ မြိုင်တောခေါင်းတွင်။ သာလျောင်းမြူးရယ်။
 တင့်စံပယ်သည်။ ။ နှိုင်းဆွယ်မိုးနတ်သိကြားတည်း။

အာဝိအစ။ တတသုံးထွေ။ နှို့ပြွေဝံသ။ သုသီရနွင့်။ ဃနထည့်
 မှ။ ပြည့်သည်ငါးပါး။ အပြားထင်စွာ။ တူရိယာလည်း။ ကိုခါအ
 ဌံ။ တောလုံးနှို့မျှ။ သန့်ပျံ့သာဖြူး။ မကြာ ဘူးသား။ အိပ်မူးစုံမက်။
 ပညောင်ထက်မှ။ ပြေးသက်ခုံမင်။ မေလတ်ကျင်သော်။ အကြင်
 သင်အား။ သားနှင့်အစုံ။ နဂါးဘုံသို့။ ဆောင်တုံခဲပြီး။ ကြီးသားရိပ်
 ငြိမ်းစည်းစိမ်သာထွတ်။ နနံပြသခဲနွဲ့။ ထွားမွတ်ချယ်နွဲ့။ ရုပ်ပုံပြု
 သို့။ စတုသတ။ နာဂမာဏာဝိ။ ကိုယ်စိလုပ်ကျွေး။ ပျော်ကြောင်း

မွေး၏။ စားရေး သောက်ငန်း။ သိမ်းမြန်း ဖြည့်တင်း။ ပျံ့ပျူးခြင်း
လည်း။ ။ဆွေရင်းမိဘအလားတည်း။

နာလော့ပုဏ္ဏား၊ ဤစကား၌။ တရားလာတွေ။ မှတ်သားစေအံ့။
ရွှေငွေပစ္စည်း။ သိမ်းဆည်းကျိတ်ကျိတ်။ ရေဒိတ်မယို။ ဝန်တိုဝှက်
၌။ သူတချို့ကား။ နှစ်လွှဲကြည်ညို။ ပေးမည်ဆိုသော်။ နှုတ်ကိုစွဲ၍။
အမြဲရကြောင်း။ တောင်းလတံ့ဟု။ ပေးအံ့မဟ။ ထိုင်းပျဉ်း လှ၏။
တည်းတွမမူ။ တချို့လူကား။ ပျူပျူငှာငှာ။ မလာဝမ်းထဲ။ မသားစွဲ
၍။ ခြေခံလက်ခံ။ ဇက်လဲတကင်း။ ပေးလျှင်းလိလိ။ မသိသသူယုံစေ
ဟူသို့။ ယူလှည့်နက်ဖြန်။ ဖွန်၏သံဘက်။ ဆင်ကြလျက်တည့်။ ထို
ထက်တနေ့။ တရွှေ ရွှေလျှင်။ ရွှေလတ် ကာကာ။ လက်မှာမ
ရောက်။ နှလုံးကောက်နှင့်။ ဖေဖေပြန်ပြန်။ ကေနံမကျ။ နှုတ်သာ
ပြ၏။ ထိုမှတထူး။ သူတဦးကား။ ညွတ်နူးသဒ္ဓါ။ ပေးတုံပါလျက်။
တခါနောက်ပြီ။ အကြံရှိ၍။ နှမိနှမြော။ ပေးလွန်သောဟု။ တွေး
တောလှည့်ထ။ ကုက္ကုစွဖြင့်။ နောင်တတဘန်။ ယူလိုက်ပြန်ချင်။ မ
ရှင်မမြီး။ ဒေါသဖုံးသည်။ ။နှလုံးမဖြူမထွားတည်း။

ထို့ကြောင့်နှိုင်းရှု။ ပမာဏ်သော်။ သုံးဆဲ့သုံးတန်။ လက်သစ်
ပြန်အောင်။ ရှည်ခြင်းဆောင်လျက်။ အရောင် ယူမြောက်။ မရှု
စောက်တည့်။ ဆင်ဘောက်လည်ဘင်း။ ပြတ်လျှင်းဘနန်း။ မြော
မြောသွန်းသား။ မြိုက်ချွန်းအသွား။ သန်လျက်ဓားကို။ ဝံ့စားရဲလှ။ မြို
ပြီးမှလျှင်။ ဝမ်းချလျှောဟန်။ ထွက်စေပြန်သား။ မန္တာန်ကိစ္စ။ ထို
သိပ္ပထက်။ ရက်ရက်ပင်ကို။ ပေးလျှင်လိုဟု။ ဆိုအံ့သည်မျှ။ ခဲ
ယဉ်းလှ၏။ မြွက်ဟဆိုတိုင်း။ မဆိုင်းကြံစည်။ ပေးလျှင်းသည်
ကား။ ပေးမည်ထိုသူ။ ဟူသည်ထက်သော်။ ခဲခက်ဆယ်ဆ။ မြီး
မွမ်းရ၏။ ဝမ်းကသက်သက်။ ပေးပြီးလျက်တည့်။ တချက်တဘန်။
ယူပြန်မရ။ နှမြောစွာဟု။ နှစ်ခွဲမဲလျှင်း။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကား။ ခပင်း
ထို့ထက်။ ဆယ်လေး တက်သည်။ ။မြစ်ခက် အခေါင် အ
ပျားတည်း။

ပရိက္ခရာ။ ဥစ္စာထိုမျှ။ ဗာဟိရထက်။ ပေးစွန့်ခက်သား။ အသက်

ဟူသည်။ အလှူခံလာ။ ရောက်သောခါဝယ်။ တွယ်တာမရှိ။ ပေးဘိ
 လေ့။ ရည်သံဆိုသား။ အစ်ကိုနောင်ရင်း။ နတ်စိုးမင်းသည်။ အချင်း
 သင်အား။ ဝေလတ်ငြားသော်။ စီးပွားချင်းသာ။ များစွာပြန့်ပြော။
 ဆောင်အံ့သောဟု။ သဘောဖြောင့်စင်း။ နှုတ်လွှတ်လျှင်း၏။ မယွင်း
 ချိန်ခွင်။ လေးမျှတင်သို့။ နှုတ်လျှင်တံတိုင်း။ နှိုင်းသော်ညီအောင်။ သင့်
 ကိုဆောင်၍။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝင်း။ စည်းစိမ်နှင်း၏။ ပေးလုံးခြံ။
 ပေးပြီးတုံလည်း။ ထက်ရုံဇော။ မြင်ကာမူလျှင်။ ရှေးကမကွမ်း။ လူ
 စိမ်းယွမ်းကို။ အခမ်းအနား။ စီးပွားပင်စည်။ ဆောင်ပိဋ်သည်ဟု။
 မကြည်မညီ။ မဆိုလှည့်လျှင်း။ နောင်တကင်း၏။ ပေးခြင်းဤသို့။ မ
 ချိုစုံအင်။ ကျေးဇူးရှင်အား။ စီးပွားလှယ်ပြိုင်။ မဆင်နှိုင်းလည်း။ ကြံ
 ခိုင်ခန့်။ အဝေရာနှင့်။ အဗျာပစ္စု။ အနိဗ္ဗဟု။ တောင်းတမေတ္တာ။ ပြု
 အပ်စွာရှင့်။ ရှေးခါအထူး။ ကြားဘူးပါသား။ ဆိပ်ရုံးပြည့်လှ။ မြေ
 သပ္ပလျှင်။ ငယ်ကသိမ်းမွေး။ အစါပေးလျက်။ လုပ်ကွေးလေ့။ ရှင်
 ရသေ့ကို။ မုတေ့လျှောရိုက်။ သေအောင်ကိုက်သို့။ သူရိုက်အယူ။
 သင်တမူလည်း။ နှိုင်းတူထိုလား။ ကိုးချောစား၍။ ပြစ်မှားကြမ်း
 ကြုတ်။ ခင်ပွန်းဖြုတ်သည်။ ။ အဟုတ်မတော်မလျားတည်း။

နိပ္ပရာဓ။ ဒေါသမမြင်။ နှလုံးစင်သား။ အကြင်သူအား။ တရား
 မရှု။ ပြစ်မှားပြုသော်။ တန္တုပမာ။ လေညာရှေ့ရှု။ လွင့်သည့်မြို့လျှင်။
 တူရူမျက်နှာ။ လွင့်ပြန်လာသို့။ ဝေဒနဇာတိ။ အစရှိသာ။ ခတ်ထိ
 ဆယ်ပါး။ ဒဏ်အပြားလည်း။ ကိုယ်အားမလွဲ။ ရောက်မြဲကေနံ။
 မှတ်တုံရကား။ သင်ပုဏ္ဏားသည်။ ပြစ်မှားလည်းပြု။ မကောင်းမှု
 လျှင်။ ယခုမျက်မှောက်။ သင်၌ရောက်၏။ ကြောက်ကမပိုင်။ မလွတ်
 နှိုင်းခဲ့။ လည်တိုင်မလွန်။ ဆန့်လေ့စင်းစင်း။ ပေါက်သတ်လျှင်းအံ့။
 နောင်မင်းရှင်ချစ်။ သူတော်စစ်အား။ ပြစ်မှားအကြောင်း။ အောက်
 မေ့ရှောင်းသော်။ ခြောင်းခြောင်းမျက်ဟုန်။ ချဲ့ချဲ့တုန်မျှ။ ဆူမုန်ပြင်း
 စွာ။ မသက်သာ၍။ မကြာထောင်းထောင်း။ သင့်ဥက္ကောင်းကို။
 တောင်းလောင်းဖြတ်အံ့။ ။ သက်လွတ်အရှင်မထားတည်း။

အထန်ဗြဟ္မဏေနမေသောဇိဝိတံဒဿတိယံကိစ္ဆိပနဝတ္တာ
ပေါက္ခတ္တယယဝါယမိတုံ။ဝနုတိတိမိန္ဒေတွာဂါထမာဟ။

ဤသို့နတ်သား။ ခြိမ်းသည်ကြားသော်။ ပုဏ္ဏာမိက်မဲ။ ခြင်ရိုး
စွဲကား။ ဝမ်းထဲရှေ့ရှု။မျက်နှိန်ဆူ၍။ဤသူငါ့အား။ သနားမဲ့တွန်။
သတ်မည်မှန်၏။ စောင်းမာန်နှိမ့်ချ။အာဒရဖြင့်။ ကိုယ်မျှလွတ်ရုံ။
တစုံတချုံး ဆိုဘွယ်ပြုလျက်။ ဤသူ့လက်မှ။ ခွါထွက်နိုင်အောင်။
အန်ထောင်လုံ့လ။ကြိုးအပ်စွာဟု။တွက်ဆစာနာ။ကြံစဉ်ရှာ၍။ ။
ဂါထာတဖန်ရှုတ်တုံပြန်၏။

အဇ္ဈာယကောယာစယောဂီအာဟုတဂ္ဂိစဗြဟ္မဏော။ ဇေတ
ဟိ တိတိတိ ဟိဋ္ဌာနေဟိ။ အဝဇ္ဈောဟောတိ ဗြဟ္မဏော။ ။
ဝေဿဝဇ္ဈော။ ယမောသက္က။အာဠဝကတို့။နိစ္စကိုင်စွဲ။ ရန်ထိပ်
ခွဲသား။တွေခဲသံချောင်း။ ငဲ့စောင်းမျက်နှိန်။ဝရဇိန်မိုးကြိုး။ ပုဆိုး
နှင့်သော်။လေးပါးကျော်သို့။လွှမ့်ပေါ်သတင်း။နိုင်ငံချင်းလျက်။ထန်
ပြင်းအာဏာ။တုန်းရောင်ဝါနှင့်။ဒွိဓာအာပ။ သန္ဓနကြောင့်။ဒိပခေါ်
မှန်း။လေးရပ်ကျွန်း၌။ထက်ဝန်းရပ်သူ။တန်းခွန်မူသား။ဓမ္မ။သပြေ။
ပဒေသာပင်။ မည်ထင်မတိမ်။ကုက္ကိလိမ်ဟု။ ချမ်းငြိမ်ရိပ်သာ။
ကြီးမြင့်စွာသား။ မဟာတရ။လေးခုသစ်ကျိုင်း။ ဆိုင်းဆိုင်းတောင်
မြောက်။ ရှေ့နောက်သွန်းသွန်း။ထွန်းဘိသေ့လား။ မင်းပျားဒတ္တ
ရဋ္ဌ။ ယုံကျုံမှတ်သား။ သုဒဿန။ စသည်လေးယောက်။ ထိုမျှ
လောက်တွင်။ ညွန့်ပေါက်သန္တာ။ ဗောဓိလျှာနှင့်။ စပ်ကာမခြား။
အူတုံဘွားသည်။မွန်ကြားတန်းခိုး။ နတ်ရှင်မျိုး။ ။မျက်ငြိုးသတ်
သော်။မူဘိသော်ကား။ ထော်လော်ကန့်လန့်။ ဘယ်သူဟန်လိမ့်။
မကွန့်စသာ။လွတ်ရာမဲ့ထွေ။လက်ချပ်ရေသို့။ ဖြစ်ချေပြီးမှ။ ငါတို့
ချသည်။သန်းဖျမှက်ခြင်။ ကြမ်းပိုးသွင်တည့်။နတ်ရှင်မင်းစစ်။ပြစ်
ကာကျေလိမ့်။ မသေကောင်းသား။ အကြောင်း တမူ။ ဟူအံ့ရှင်
အား။ကျွန်စကားကို။ မှတ်သားမိအောင်။ နားတော်ထောင်လေ့။
သူ့ဘောင်မြတ်နိုး။ပုဏ္ဏားမျိုးကား။တန်းခိုးဣဒ္ဓိ။မိုးနှုတ်ရှိသား။ မုနိ
ဝီရင်။ ကျမ်းရိုးတွင်လည်း။ဗေဒင်ဣယု။ ယဇုသာမ။ ပညတ်ကြ

သား။ ကပ္ပသုံးသွယ်။ မြင့်ကျယ်နှံ့စပ်။ ပညာလျှပ်၏။ အာတပ္ပန။
တက္ကပေါင်းသော်။ လေးပုံခေါ်သား။ ဗေဒေါပဒေသ။ ပွန်းတီးထွ
လျက်။ ယာစယောဂီ။ ဤလည်းတရ။ အာယုတဂ္ဂိ။ ကျေးဇူး ရှိ
သည်။ ။ ဣတိအကြောင်းသုံးထွေတည်း။

အကြောင်းသုံးထွေ။ တခဲထွေသား။ ကျိန်းသေကျေးဇူး။ ဂုဏ်
အထူးဖြင့်။ မဆူးမရည်။ သည်လည်းပြစ်မှား။ ကျင့်မိငြားလည်း။
တပါးသူ နှယ်။ သေဘွယ်မရှိ။ ဇာတ်မနွှဲ။ ဗြဟ္မဏအား။ မီးပုံလား
သို့။ ရှောင်ရှားဝေးစွာ။ ဗဲကြည်ရာ၏။ မျက်ပါလွတ်လွတ်။ သတ်မိ
တုံ့မူ။ ထိုသသူကား။ ဝေဆူသဲသဲ။ ဩလှိုက်လွှဲသား။ ငရဲအိုးကွင်း။
တုံးတုံးဆင်းလိမ့်။ လူချင်းမဟုတ်။ အယုတ်သန္ဓေ။ ဟိတ်မဲ့နေသား။
အဟောတုရိုး။ ဆိပ်ငယ်မျိုးကို။ သတ်ကျိုးလျက်တည့်။ နရဏ်လုံး
လုံး။ ခံပြီးဆုံးမှ။ ချင်းမွေးမျှလျှင်။ သိသတောင်းလောင်း။ ဖြတ်လေ
ရှောင်းသား။ အပေါင်းဒုက္ခ။ အနန္တ ဟု။ ရှေးကစကား။ စည်ဆက်
ကြားရှင်။ ပုဏ္ဏားနှယ်စပ်။ ဖြစ်သည်ကို။ အငြိုးသို၍။ အလိုမ
မြတ်။ မင်းသားသတ်မှု။ လူနတ်ဗြဟ္မာ။ ချမ်းသာသုံးပါး။ ရမည်ထား
ဘိ။ ရှည်လျားကာလ။ နိရိယဉ်။ ခေါင်းမျှမပျူ။ ရှိန်ပူရဲရဲ။ မီးလျှံစွဲလိမ့်။
ကျောက်ခဲမိုးမြှောက်။ မြေအောက်မကျ။ ကျေမွလေခတ်။ ပျောက်
တို့တတ်၏။ မချွတ်မလွဲ။ ဤဆင်းရဲ ကား။ ။ ခံမြဲသဘောအ
နေတည်း။

တံသုတွာသုဘောဂေါ။ သံသယာက္ခန္ဓောဟုတွာ။ ဣမံနာဂ
ဘဝနံနေတွာ။ ဘာတရောပဋိပုတ္တိတွာ။ ဇာနိဿာမိတိဝိနောတွာ
ဒွေဂါထာအဘာသိ။ ။ ဤသို့အလို။ ပုဏ္ဏားဆိုသား။ ထိုစကား
ကို။ ကြားလတ်တုံ့လျှင်။ နတ်လုလင်သည်။ ဆင်ခြင်မှန်စွာ။ ရာမရော
ကို။ သင်္ကာစွန်းငြိ။ နှစ်ပါးရှိ၍။ တိတ္ထိတက္ကတွန်း။ ခင်ပွန်းလည်းပစ်။
ဤသူငြိမ်အား။ ဆွေဝါးမျိုးပုံ။ နဂါးဘုံသို့။ ဆောင်တုံ့ခဲ့ပြီး။ နောင်
ကြီးမကြွင်း။ သားချင်းတရ။ တိုင်ပင်ပြုမှ။ အမှုခံ့ခံ့။ သိရအံ့ဟု။ ခတ်
ငုံ့တွယ်တာ။ နှစ်ဂါထာဖြင့်။ ။ သာယာနူးညွတ်ရွတ်တုံ့လတ်
တည်း။

ယံပူရံတေရဌဿ။ ဩဂ္ဂဋ္ဌိယမနာနဒိဇောတတေသဗ္ဗသော
ဝဏ္ဏ။ ဂိရိမာဟာစွယမနံ။ ။ တတ္ထတေပုရိသာ။ ဗျဉ္ဇသောဒရိ
ယာ မမဘာတရော။ ယထာတေတတ္ထဝက္ခန္တိ။ တထာဟေဿ
တိဗြဟ္မဏ။ ။ တပေါသုတိ။ ယောနိအပြား။ မှတ်ကြောင်းထား
သား။ ပုဏ္ဏားစစ်အင်။ ရှုဆင်ခြင်သော်။ ဗေဒင်သတင်း။ အချင်းမ
ရှိ။ မျိုးသားငြိလျက်။ အဂ္ဂိ ခန္ဓ။ မြစ်မသမုဒ္ဒရာ။ ပြောလဟာနှင့်။ ကြီး
စွာလောဘာ။ မဟိစ္ဆအား။ ခမ်းနားပစ္စည်း။ အနည်းနည်းတိ။ ပေါ
ပည်းဖြင်းဇေး။ နေ့တိုင်းပေးလည်း။ မြတ်လေးလွန်ကဲ။ ရောင့်ရဲစေဌာ။
မတတ်ရာဟု။ ကျမ်းလာစကား။ အတိတ်ကြားသား။ သုံးပါးတို့
တွင်။ တွက်ကျုံးဝင်၍။ ခင်ခင်မွတ်မွတ်။ မဏိရသ်ကြောင့်။ တောင်
ထွဋ်ရှိုင်းဆ။ ခိုင်းမမျှသား။ ဂှေးကတင်ဘူး။ သူ့ ကျေးဇူးကို။ ထိမ်မြူး
သော့ထွေ။ ဂှင်းရှင်းချေသည်။ ဟရေဒုဋ္ဌ။ ဗြဟ္မဏ။ ။ ဓတ္တရဌ။ နာဂ
မှန်ကင်း။ ငါ့ဘမင်း၏။ နေခင်းကောင်းထွဋ်။ ပျော်ရာမှတ်သား။ ရပ်
မြတ်ပင်စည်။ နဂါးပြည်ကား။ သန့်ကြည်ရေမြေ။ ချမ်းဇေးလှသား။
ပြောဝကျယ်စွာ။ ယမနာဟု။ မဟာဂန္ထိ။ နဒိမြစ်ခွင်။ စီးဝင်လေ
ပြီး။ ထိုနှင့်နီးသား။ တောကြီးအခေါင်။ ဟေဝန်တောင်ကို။ နောက်
စောင်မှီချ။ တကဲပြုလျက်။ ရတုသာလွန်း။ တထွေဆန်းသည်။ မီး
ပန်းပွင့်တုန်း။ တန်ဆောင်မုန်း၌။ မအုန်းဝဿ။ မကျနှင်းမြူ။ တိမ်မြူ
စင်ခါ။ ထွန်းရောင်ဝါဖြင့်။ နိသာနာထ။ တာရကတို့။ တကွလျှံညီ။
ထွန်းလင်းဘိသို့။ မဏိကန္ဓန။ ဩဘာသတိ။ တောက်ပဝင်းဝင်း။
ဆယ်ရပ်လင်းသည်။ ။ တောင်မင်းမြင့်မိုရ်သဗ္ဗယံတည်း။

မြင့်မိုရ်သဗ္ဗယံ။ ထိုပြည်ဝယ်၌။ ပင်လယ်မွေခြောက်။ ဘိတ်
ရှိန်တောက်သား။ တူပေါက်သားချင်း။ ငါ့နောင်မင်းတို့။ အခြင်းအ
ရာ။ ဝမ်းထဲလာ၍။ အာကာမသို။ အံဟုတ်ဆိုသော်။ သင့်ကိုမ
သတ်။ ဘေးမဲ့လွှတ်အံ့။ မချွတ်အမျက်။ ငါ့နှုတ်ထွက်မှု။ အသက်ရှင်
ရေး။ သင်ကားဝေး၏။ အတွေးနှစ်ပါး။ ဤစကား၌။ ဆွေဝါးမျိုး
ဘောင်။ ကုန်အောင်တိုင်ပင်။ စီရင်ပြုတိုင်း။ အပိုင်းမလွန်။ ကေနိကျ
ကျ။ နဂါးပြည်မှာ။ ရောက်သော့ခါမှ။ မိစ္ဆာပုဏ္ဏား။ သင့်အားကွပ်

ညွှပ်။အပ်မအပ်ကို။တပ်တပ်လည်းချ။ဆုံးဖြတ်ကြအံ့။ ။နှစ်ခွ
မပြီမတွယ်တည်း။

ဤသို့ဆိုမှ။သဘောကား။မိတ္တဒုန္တိ။ဒုသီဒုဋ္ဌ။ဗြဟ္မဏအား။
ရှောင်ရှားမရှိ။လည်မိကိုင်ညွှပ်။ ငင်ပစ်ချီဆောင့်။ အောင့်တောင့်
ညည်းတည်း။ ပုတ်ခတ် သည်းလည်း။ အိမ်အည်းမရှုတ်။ ပွတ်
သည်မီးတူ။ မဟူစကောင်း။ ဆဲရေးမောင်းလျက်။ ပွင့်လောင်းဘု
ရား။နဂါးသူတော်။နေပျော်နိစ္စ။ပါသါဒဏ္ဍိ။ခွါရတိုင်အောင်။ဆောင်
လေသောခါ။ ကာဏာရိဋ္ဌ။ တံခါးဝဋ္ဌ။ စောင့်လင့် ကြိုက်ဝယ်။
လိုက်လိုက်ပန်းပင်။ ပုဏ္ဏားပင်ကို။ မြင်လတ်ရကား။ ဦးကြီးသွား
၍။ဟန့်ထားထောက်ပင့်။ မြစ်ထာလင့်၏။ဘုန်းရင့်မဟာ။ ဗြဟ္မာ
နတ်စစ်။သိသည်ဖြစ်မှု။မနှစ်မရှား။ငါ့ချစ်သားကို။ အားပါး●နာ။
မသာမကြည်။ ညည်းဆဲသည်ဟု။တို့ပြည်အလုံး။ ပတ်ကုံးကြေ
ညက်။ထွားထွားပျက်အံ့။တချက်မသတ်။လွတ်ပေဆောလျှင်။လူ
တို့တွင်ကား။အစင်အကြယ်။မျိုးနွယ်ကစ။ဗြဟ္မဏလျှင်။ မြတ်စွာ
မှတ်လော။သဘောမယွင်း။ဤအချင်းကို။နောင်မင်းမသိ။သင်္ကာရှိ
ဟု။ဒိဋ္ဌိဝါဒ။အရိဋ္ဌကား။ဘဝမချာ။ ရှေးသံသာက။မိစ္ဆာပုဏ္ဏား။
ယစ်သမားလျှင်။ထင်ရှားစင်စစ်။ဖြစ်ခဲ့ဘူး၍။ညွှတ်နူးကြည်ညို။ဤ
သို့ဆိုသည်။ ။ကုသိုလ်မမြင်မကျယ်တည်း။

အမြင်မကျယ်။သူရိက်နွယ်တည့်။ ယုံဖွယ်လိလိ။ ဒိဋ္ဌိအလို။
တည်းလည်းဆိုမှ။ ကိုယ်၏အချင်း။ ပမာခင်းမှု။ ပလင်းအိုးဝယ်။
သေရက် လှယ်သော်။ မပြယ်နဲ့ဟောင်း။ အငွေ့လှောင်းသို့။ လွှဲ
ပြောင်းခန္ဓာ။တဖြစ်မှာလျှင်။မကွာစည်ဆိုက်။ အမြဲလိုက်၍။ ရှေး
၌လေ့လာ။ ဝါသနာဖြင့်။ မဟာနာဂ။ သုဘုတ်စသား။ ထိုမျှပရိ
သတ်။ညီညွတ်နှိုးဆော်။ခေါ်လတ်တုံပြီး။ဘုန်းကြီးပုဏ္ဏား။ဗြဟ္မာ
သား၏။ခေါင်းပျားကျေးဇူး။အထူးထူးကို။ထိမ်မြူးမထား။ငါလျှင်
ကြားပိမ့်။နားပါးဝဝ။ မှတ်အပ်စွာဟု။ယညဝဏ္ဏနာ။ မြီးမွမ်းရှာ
၏။ဤအရာ၌။ နေသာဒအား။ မင်းသားသဘော။ ဆောင်ခဲ့သော်
လျှင်။ညီတော်အရိဋ္ဌ။ဖိုလ်ဟိတ်သွယ်ခတ်။ရှုတ်သားဂါထာ။မိစ္ဆာ

ဒိဋ္ဌိဖြစ်ဘိရကား။ များများစေ့စုံ။ မဆိုတုံဘဲ။ လိုရုံသမျှ။ ရုံးကြည်း
ပြလျက်။ အစကသည်။ သတောင်းလည်သို့။ နှုတ်ခြည်ပြောက်
လွင်။ အလှဆင်ပိမ့်။ ကောင်းကင်ရုက္ခ။ ဘုမ္မမလွတ်။ ကိုယ်စောင့်
နတ်တို့။ ရိတ္တတ်သဒ္ဓါ။ တရားနာ၍။ ဒိဗ္ဗာရမ္မဏ။ မြင်ကစဉ်မြူ။ နှလုံး
ဟူသား။ မုန်ဆူဝှန်ခြောင်း။ ဆင်မကောင်းကို။ ချန်းတောင်းဥာဏ်
ဟုန်။ ထိန်းလင့်ကုန်ဟု။ အမှတ်ပြုလျက်။ ခြိမ်းချက်ရှေးဖျား။ စည်း
နှယ်သားသည်။ စကားဆိုထောက်။ ရောက်ပြီးသောကြောင့်။ မ
ဖြောင့်နှမ်းမိတ်။ ကာဏာရိဋ္ဌလျှင်။ အနိတ်တရား။ အစထား၍။ ဝန်း
လျားခဲ့သည်။ တဏှာယံလေးပါး။ ဂါထာများတွင်။ အခြားအခြား။
အပြားမဆို။ အလိုလည်းနည်း။ လေးပိုက်တည်းဖြင့်။ ပေါင်းစည်း
လုံး၍။ ဓိပ္ပာယ်ကုန်မ့်။ သုံးပုံပိဋကတ်။ ကျမ်းရိုး တတ်တို့။ မှတ်
သည်ထုံးကား။ ။ လက်သုံးတံတားကြိုးသွယ်တည်း။

တံတားကြိုးသွယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကား။ ကျင့် နှယ်မိစ္ဆာ။ မှားယွင်း
စွာသား။ ကာဏ္ဍာရိဋ္ဌ။ ကုမာရလျှင်။ ဈာနလာဘိ။ တတ္ထိတို့က။ ပွား
ဆင့်ကြ၍။ ဝါဒမိက်ယူ။ ဤသို့ဟူ၏။ လူတို့အပြား။ မျိုးလေးပါးတွင်
ပုဏ္ဏားဗေဒင်။ သင်လေစင်းလျှင်း။ မင်းကားမြေစိုး။ သူကြွယ်မျိုးမူ။
ရေမိုးရကြောင်း။ ကန်ဆည်းမြောင်းနှင့်။ လယ်ချောင်း လုပ်စား။
ဆင်းရဲသားကား။ သူ့ အားခယမ်း။ အမှုထမ်းဟု။ ဝေခြမ်းပိုင်းခြား။
လေးစုထား၍။ ပုဏ္ဏားတို့ဘ။ ဒေဝဗြဟ္မာ။ ဖန်ဆင်းလာသည်။ မှန်စွာ
ရကား။ သားဟုဖြစ်ထ။ ဗြဟ္မဏလည်း။ နိမ့်ကျမရှိ။ ဇာတိဝံသ။
မြတ်ထွဋ်ထွ၏။ ထိုမှတပါး။ ပုဏ္ဏားပြုသား။ ကောင်းမှုတဦး။ ယစ်
ကျေးဇူးလည်း။ အထူးခြင်းရာ။ ဆိုပိမ့်နာလော့။ ဓာတာပိဓ။ ဝရံစ
သား။ သောမယာမ။ ကုဝေရနှင့်။ စန္ဒသူရိယ။ နေလနှစ်ပါး။ လေ
နတ်သားလည်း။ ပုဏ္ဏားတို့ကို။ ကြည်ညိုကော်ရော်။ မီးပူဇော်၍။
သေသော်ပါယ်ဘုံ။ မလားတုံဘဲ။ ပြည့်စုံကာမာ။ ထိုနတ် ရွာ၌
လိုရာမတ။ မွေ့လျော်ကြ၏။ စာပသိဗျော်။ လေးတတ်ကျော်သား
မည်တော်အဇ္ဈ။ ဘူပါလနှင့်။ မုဉ္ဇလိန္ဒ။ ဒုဒိပဟု။ ရှေးကထင်ရှား။
ထိုမင်းဖျားတို့။ စီးပွားလိုလှ။ ဗြဟ္မဏ၏။ ဆုံးမလိုက်နာ။ ယိုသေစွာ

၍။ဝေဿာနရ။ယညပူဇော်။ စုတေသေဝ်လည်း။ဒေဝေါကာလ။
တိဒိဝသို့။ရောက်ကြတုံလေ။ချမ်းသာနေသည်။ ။ကောင်းတေ
ပုဏ္ဏားကျေးဇူးတည်း။

သမုတ် မကြွင်း။ မြစ်ခပင်းတို့။ မြစ်ခြင်းတုံလည်း။ မှတ်ကြို
နောင်တွေ့။နာဘိသေးလေ့။ရှေးသရေ့ခါ။ ဗာရာဏသီ။အညီ
စိုးပြီး။ စည်းစိမ်ကြီးသား။ စောထီးအင်္ဂ။ ဇနိန္ဒလျှင်။ ဟေမတော
ခြေ။ ဝင်တုံလေ၍။ယိုသေတိမ်းညွတ်။ မီးနတ်ပူဇော်။ စိရင်သေဝ်
တည့်။ရည်ဖြော်တက္က။ ဗရဒမိ။သပ္ပိနဝနိ။ ခုံစိငါးပါး။ နွား၏ဩ
ဇာ။ အရသာဖြင့်။သဒ္ဓါနှစ်လို့။ ပုဏ္ဏားတို့အား။ သောက်စားသိမ်း
မွေး။လုပ်ကျွေးသေ့ခါ။မဟာဗြဟ္မဏ။ ဘုဉ်းပေးကြ၍။ အဝကြံ
ခိုင်။မနိုင်မကန်။မိုးနှုတ်၌လျက်။ပစ်သွန်သေ့ထွေ။ စွန့်လိုက်ပေ
သေဝ်။စီးလေရာရာ။မြေမျက်နှာ၌။လတာပြင်ကျယ်။ မြစ်ငယ် ဖြင်
ညီး။မြစ်ကြီးဂင်္ဂါ။သမုဒ္ဒရာမြစ်မင်း။မြစ်တုံလျှင်း၏။ လှူခြင်းများ
စွာ။ထိုရာဇာလည်း။ခန္ဓာစုတေ့။ထိုကရွေ့သေဝ်။မျိုးစေ့သမ္ဘာ။ထို
ကြမ္မာဖြင့်။နတ်ရွာလည်းကောင်း။ရောက်လေရှောင်းသည်။ ။
အကြောင်းဤလည်းတဦးတည်း။

တာဝတိသံသာ။ထက်နတ်ရွာ၌။ဒေဝါနမိနိ။ ဒေဝိနိနတ်စစ်။ဒေ
ဝရာဇ၏။ ရန်မြစ်ချိုးနှိမ်။ ဗိမာန်အိမ်၌။ စည်းစိမ် ချမ်းသာ။ ထူ
ပြောစွာသား။ သေနာပတိ။ နတ်ဘုန်းရှိသည်။သန္တတချက်။ လူ
လက်ထက်ဝယ်။နှစ်သက်မေတ္တာ။ စီးပွားရှာသား။ဆရာသမား။
ပုဏ္ဏားဆုံးမ။ဩဝါဒကြောင့်။ သောမရာဂ။ မြစ်မယသည်ထွေ။စီး
သည်ရေဖြင့်။သုံးထွေ့စရိုက်။ကိုယ်၌ငြိပ်ငြိုး။လျှော်ခဲ့ဘူး၍။နတ်
မှူးမည်သီး။ စစ်သူကြီး ဟု။ မြစ်ပြီး ကိုယ်တင်။ ယခု ထင်၏။
နတ်ရှင်မဟာ။ဗြဟ္မာဒေဝ။ဣဿရလည်း။ မဆွရှေးဖျား။လူသား
တစစ်။မြစ်ဘူးသရော်။တေဇာအဂ္ဂိ။ဇောတိပါဝက။အနုလနှင့်။
ရမကေတု။ ဝါယုသခ။ ကဏ္ဍဝတ္တနိ။သိဒ္ဓိဘာဏုမာ။ ဟုတာဝ
ဟ။စသည်အပြား။စည်ထင်ရှားသား။မီးအားမြတ်နိုး။ ပူဇော်ကျိုး
လျှင်။ တန်းခိုးတနာ။လိုရာမချို။ဤသို့ထွန်ခေါင်။ တိုင် ပြီးနောင်မှ။

ကုန်အောင်လောက။ အနန္တကို။ မစဖန်ဆင်း။ စီရင်လျှင်းသည်။ ။
တတ်ခြင်းသတ္တိအထူးတည်း။

သုဒဿန။ ကာလဝေရ။ ဂိဇ္ဈဂုဏ်။ တောင်ရဟိမဝါ။ မာလာ
ဂိရိ။ အစရှိသား။ တောင်တိတသွန်။ ဖြစ်ကုန်ဟန်လည်း။ ပြန်ပိဋ်
အကြောင်း။ နာတုံရှောင်းလော့။ မင်းကောင်းတယောက်။ သဒ္ဓါ
ပေါက်၍။ သွားထောက်အနီး။ နတ်ခရီးကို။ လိုသီးကြံတွေး။ မေး
လတ်သရော်။ သုံးဘော်ဗေဒင်။ သိမြင်ဆောင်ထ။ ဗြဟ္မဏအား။
မင်းဖျားယိုသေ။ ပူဇော်လေဟု။ ဆိုပေရကား။ ပုဏ္ဏားများကို။ ဆီ
ပျားရသာ။ ရေစာထမင်း။ လုပ်ကျွေးလျှင်းမှ။ နေခင်းတမူ။ မလောံ
ဟူသော်။ ထပ်တူတညီ။ မြင့်မြင့်သိသို့။ စီသည်အုတ်ပြား။ တန်းခိုး
အားဖြင့်။ ပွားလေသောကြောင့်။ ရောင့်ရောင့်လည်တော်။ အထက်
စွင့်စွင့်။ နိမ့်မြင့်ကြီးငယ်။ အံ့ဘွယ်သရဲ။ ထူးကဲခိုင်ကျန်း။ တောင်
များထွန်း၏။ အဝန်းပြောကျယ်။ ပင်လယ်သမုန်။ ရေအပုတ်တို့။
သောက်ထုတ်မကောင်း။ ဖြစ်တုံရှောင်းသည်။ အကြောင်းအထူး။
ဆိုတုံဦးအံ့။ ကျေးဇူးများသည်။ ပုဏ္ဏားတယောက်။ သွန်းမြောက်
ဦးကြေး။ ကိုယ်သန့်ဆေးရှင်။ မတွေးနောင်လာ။ မိုက်မဲစွာသား။
သမုဒ္ဒရာရေ။ နစ်ပချေ၍။ သိလေဗြဟ္မာ။ မျက်ရှိန်ပါလျက်။ မေတ္တာ
မရှေး။ ငါ့ရင်သွေးကို။ အလေးမရှိ။ မွန်းတန်ပြီကား။ ဆားတိဇံ။
ညှိနံဟောက်ဟောက်။ မသောက်ကောင်းဘဲ။ အမြဲတည်စေ။ နင်
သည့်ရေဟု။ ကျိန်ဆဲပြု၍။ ယခုထက်တိုက်။ လျှာ၌တပေါက်။ ကျ
လတ် မြောက်က။ တဇ္ဇ နှိ၅၁။ လူ ထကာ တို့။ ။ရံခါမမ္ဘိ
ဝဲဘူးတည်း။

ဤသို့ဒိဋ္ဌိ။ နှံ့ဖြင်ငြိသား။ အတိဗာလ။ အရိဇ္ဈလျှင်။ ရှေးကဝါသနာ။
ပါဘိရကား။ ပုဏ္ဏားဒေဝ။ ယညကျေးဇူး။ အထူးထူးကို။ အမူးအ
မော်။ မြီးမွမ်းသော်တည့်။ ထိုရော်ရေနတ်။ ပရိသတ်တို့။ မချွတ်ပင်
ကို။ မင်းသားဆိုသည့်။ အသိုမှန်ငြား။ ဟုတ်ယောင်ကားဟု။ ထူးခြား
မသိ။ မှတ်လျှင်းဘိ၏။ ပုတိမစ္ဆ။ တဇ္ဇညှိပုပ်။ ထုပ်သည့်ဘက်လျှင်။
နံသက်သိုးဦး။ သဘောတူသို့။ အယူမှားရှောင်း။ သူမကောင်းနှင့်။

ယှဉ်ပေါင်းသောအား။ ထွေပြားမိစ္ဆာ။ နာနာကာယ။ ဘောက်ပြန်
 ကြ၏။ ကြီးထွေပညာ။ ဘုရားလျာကား။ မသာကိုယ်လက်။ မွေရာ
 ထက်ဝယ်။ ငြိမ်သက်လျောင်းစည်။ မောဟယှဉ်သား။ စဉ်လျဉ်
 စကား။ အမှီးမှီးကို။ ကြားလတ်သောခါ။ ဥပမာဖြင့်။ မဟာမေဒနီ။
 ပြိုခဲ့ပြီဟု။ ဘန်တိဘန်တွတ်။ ရေရွတ်ကြောက်တွယ်။ ယုန်သူငယ်
 ကြောင့်။ မတွယ်မတာ။ ပြေးကုန်ရှာသား။ ဇာနည်လျှင်း။ သားခပင်း
 ကို။ တောမင်းသိဟ။ တိုင်းတွဲဆင်ခြင်။ တွေတိုင်းမြင်၍။ နားဝင်
 ဆုံးမ။ နေထိုင်ချသို့။ ခဏထိုရော်။ အရိပ်ခေါ်လျက်။ မနော်မယ။ ဝါ
 ဒဿိတုံ။ အကျယ်ချဲ့သား။ တဆယ့်လေးပါး။ ဂါထာများတွင်။ ရှေး
 ဖျားတချို့တိုင်တည်ပြုမှ။ ထိုကစသား။ သာရနည်းရှား။ ညီတော်
 အားလျှင်။ ယူမှားမှောက်တွန်။ ကြေပွန်ဖြေတင်။ တုံ့ရာတွင်၌။ သန့်
 စင်ဦးပြည်း။ သင်ရန်းထွည်းသို့။ သိမ်းဆည်းကုန်ကြောင်း။ ဆိုပေ
 ရှောင်းအံ့။ ။ သံညောင်းမပျံ့မပျူးတည်း။

ကလိဟိမိရာနံ။ ကဋမဝါနံဘဝန္တိ။ ဘေဒဏ္ဍကတောအရိဋ္ဌံ။ ပ
 ရိမိဓမ္မအသမေက္ခိကတ္ထာ။ မယာဂုဏာတိဝဟန္တိပညာ။ ။
 ဝဏ္ဏဂန္ဓ။ ရသမကင်း။ ကြာပင်ရင်း၌။ စင်းလျင်းဝပ်လျား။ နေထွဉ်
 ငြားလည်း။ နံ့ရှားတကြိုင်။ ဇေးလှိုင်ချိုမြက်။ ပန်းအရက်ကို။ နှစ်သက်
 ဝမ်းမြောက်။ ငမိုရောက်ဟု။ မသောက်တတ်အား။ ငမိုက်မီးသို့။
 မပြားဝမ်းတွင်း။ ကြမ္မာနှင်း၍။ သားချင်းဖြစ်ပြီး။ ငါနှင့်နီးလျက်။ မော်
 မီးမော်မန်း။ နှလုံးဆန်းဖြင့်။ သူကန်းအလား။ အမြင်မှား၍။ တရား
 လေးဖင်။ နားမဝင်တည့်။ တပျင်ကြံတွေး။ ပညာဆွေးသည်။ မောင်
 တွေးကလိဉ်။ ညီအရိဉ်။ ။ ကုဒိဌမျိုး။ ပုဏ္ဏားဆိုးတို့။ ကြိုးကြိုး
 ပမ်းပမ်း။ သင်သောကျမ်း၌။ ငြိမ်းချမ်းမဂ်ဖိုလ်။ ရောက်မိမ့်ဆို
 လည်း။ အလိုမရှိ။ ဖြစ်တိရကား။ တရားစေမာ။ နိဗ္ဗာန်ရှာသည်။
 ပညာရှိများ။ ယုံမှားပေကာ။ လူမိစ္ဆာမှု။ အောင်းရာလည်း ဖြစ်။
 သဘော စစ်ဖြင့်။ မဖြစ်လျှင်းဘဲ။ ဆောင်သုံးစွဲ၏။ စဲစဲ ရိပ်ထင်။
 တန်ဖိုးမြင်သော်။ ဤလျှင်စတေ။ အကယ်ရေဟု။ မှတ်လေတော
 သား။ စည်တလျားတည့်။ ရိရှားပန်းဟိုက်။ သောက်အံ့လိုက်သို့။

အမြိုက်သာရ။ စူးစမ်းကြ၍။ အတ္တမမြင်။ ထိုဗေဒင်ကို။ ဆင်ခြင်မဲ့
မြို့။ သူရိုက်တို့သာ။ ယုံကြည်ရှာလိမ့်။ အတ္တာနုတ္တ။ နားပါးဝသည။
တွက်ဆစိတ်ဖျား။ သူမြတ်အားကား။ စီးပွားဟုတ်ယောင်။ လှည့်
ပတ်ဆောင်သည်။ ။လည်အောင်မတတ်နိုင်စွမ်းတည်း။

မိတ္တဒုတ္တ။ ဘူနပါလော်။ သူမတော်အား။ လေးပါးပါယ်ခွင်။
ကြမ္မာငင်သော်။ ဗေဒင်ဘယ်သို့။ တားနိုင်မြို့အံ့။ ရိုက်တို့လှည့်ဘိ။
ကျိုးမရှိတဉ်။ ဒိဋ္ဌိအယူ။ လေးမြတ်မူသား။ လောင်ပူညီးညီး။ ထိုယင်
မီးလည်း။ ဖျက်ဆီးခင်ပွန်း။ အကျင့်ဆန်းသား။ သလွန်းတန္တ။ လူ
တလွှကို။ ဒုက္ခခံရှောင်း။ ငရဲချောင်းမှ။ ကယ်ကောင်းတိမှာ။ ဟန့်
မြစ်ထာလိမ့်။ ဥစ္စာရွှေငွေ။ ဆန်ရေစပါး။ ကျွဲနွားဆင်မြင်း။ အပြည့်
သွင်း၍။ ထင်းနှင့်တကွ။ မိုးမျှစုပုံ။ ပူဇော်တုံလည်း။ ဝရံအစာ။ မျှ
သာတန်ဖြို့။ မဘိမတား။ ဖုတ်မြိုက်စားသည်။ မီးအားကြိုးကြည်။
သယ်သူသည်လျှင်။ ကြိုက်လည်စေအောင်။ ဆောင်နိုင်အံ့နည်း။
ပေါ်ပဉ်းဖြင်ဖြ်။ ပေးလှောက်ကဲလည်း။ ရောင့်ရဲနှစ်လို့။ မရှိမြို့တဉ်။
ဤသို့နှင့်မီး။ အလိုကြီးကို။ အစီးအပွား။ ခမ်းနားကုန်ကာ။ စွန့်ကြဲရှာ
၍။ တိမှာလူများ။ နတ်ရွာ လားမြို့။ မီးအားယခု။ လုပ်ကျွေးပြု၍။
ကောင်းမှုဖြစ်မှု။ တောင်သူဆားကွေး။ မီးသွေးဘုတ်များ။ သေခံစား
ချက်တည်း။ စဖိုသည်လည်း။ နတ်ပြည်သို့သာ။ ရောက်လေရာ၏။
ဇာနည်သဖြင့်။ ဤမသင့်ဟု။ နိမ့်မြင့်မရှု။ မိုလ်အထုကို။ တရတဝေး။
ရိုက်ဖော်သွေးသည်။ ။ညီထွေးမစူးမစမ်းတည်း။

လူတို့လုံ့လ။ ကံကိစ္စကြောင့်။ ထွန်းပတောက်ညိ။ မီးအဂ္ဂိကို။
ဒိဋ္ဌိအပေါင်း။ ပူဇော်ကောင်းဟု။ သရိုက်ပြုလျက်။ မြေကြီးထက်
ဝယ်။ ခြေလက်ရံခါ။ နင်းမိကာမျှ။ ရွံရှာကြသား။ တန်စတီးပြင်။
မစင် မကြယ်။ စက်ဆုပ် ဘွယ်ကို။ အဘယ်ဖြင့်အား။ လောင်
ဘုတ်ဝါး၍။ စားတုံသနည်း။ ဤလည်း ညီထွေး။ ဆင်ခြင်သေး
လော့။ မရွေးမခြယ်။ ပစ်ပယ်မရှိ။ ရမိသမျှ။ ဝေ့ကမရှောင်။ ခွေး
ကောင်မလွတ်။ အစာမှတ်သား။ မမြတ်မူထား။ မီးညစ်အားလျှင်။
လေးပါးပစ္စည်း။ ဖျင်ပည်းလုပ်ကျွေး။ နေ့တိုင်းပေးလည်း။ မီးသွေး

မျှသာ။ ဖြစ်တုံရှာလိမ့်။ နတ်ရွာတိသို့။ ဆောင်နိုင်မြို့အံ့။ တချို့သသူ။
 အမိက်လူကား။ အယူမှားချွတ်။ မီးကိုနတ်ဟု။ အမှတ်တရ။ ရိညွတ်
 ခ၏။ တောစတောင်ခြေ။ နေသည်တရ။ မိလက္ခဏာ။ အဗ္ဗုဒ္ဓါ
 ပေါ်။ ပယောတောယ။ ကဏ္ဍကနှင့်။ ဝါလဝါရီ။ အစရှိသား။ အဘိ
 ဓါန။ နာမအများ။ ဝေါဟာပြားသည်။ ရေအားဒေဝ။ မှတ်ကုန်ကြ၏။
 ထိုမှတပါး။ နတ်ဝင်များမူ။ ထင်ရှားသသူ။ သေသောဟူက။ အယူ
 မလွဲ။ နတ်ဖြစ်မြဲဟု။ ဝမ်းထဲပြတ်ပြတ်။ မှတ်ဘိရကား။ ဘူးကရား
 နှင့်။ မှန်းထားမည်ရည်။ နတ်အိမ်တည်၍။ အကြည်အညို။ နတ်ကို
 ချည်းသာ။ လုံးပန်းရှာ၏။ ရတနာသုံးပါး။ အမြတ်အားမူ။ များများမ
 ယုံ။ အာရုံနှောင့်နှေး။ နှစ်ခွထွေးလျက်။ နာဆေးပျားတာ။ ရောက်
 သော့ခါလည်း။ ကြမ္မာဘုန်းဟောင်း။ အိမ်မကောင်းကို။ မြဲကြောင်း
 ပင့်ကူ။ ထေတိုဟူသား။ အလှူသီတင်း။ ဆဉ်းဘူးခြင်းကို။ စင်းစင်း
 မပြု။ နတ်မှုစုံရှယ်။ အကယ်ကယ်သို့။ ရယ်ဖွယ်အိုးကြီး။ မရှက်
 သီးဘဲ။ ကန္နားပွဲနှင့်။ ဝတ်လဲဖြူနီ။ ပန်းသီပန်းနှစ်။ ဆင်ကါရစ်လျက်။
 လက်ရှစ်လက်ဝန်း။ တဖြင်သန်းတည့်။ သွမ်းမှန်းမသိ။ မျက်စိသံ
 လည်။ နတ်ရူးသည်ဟု။ မတည်မတုံ။ လွင့်၍လုံး။ သူမိက်ထုံး
 လည်း။ စွဲသုံးလေ့လာ။ မကျင့်ရာသည်။ ။ မိစ္ဆာယောင်ယိယောင်
 ယမ်းတည်း။

ထိုမှတသီး။ ဗြဟ္မာကြီးလျှင်။ ဖြင်ညီးနန္ဒ။ သုံးလောကကို။ တေဇ
 ထွန်းလင်း။ ပြုဖန်ဆင်းဟု။ ညီရင်းဆိုလျက်။ ထိုနှင့်မတန်။ ဂွေးလွန်
 လူစစ်။ ဖြစ်သရော့ခါ။ ထိုဗြဟ္မာသည်။ ဝေဿာနရော်။ မီးပူဇော်
 ဟု။ ဆိုသော်ဘယ်သို့။ သင့်ချေမြို့အံ့။ မိက်တို့လှည့်ငြား။ လူပြိန်းများ
 တို့။ ပုဏ္ဏားဆိုရာ။ ယွင်းယွင်းပါအံ့။ ပညာရှိအား။ ပျားသို့လည်းချို။
 လှည့်ပတ်ဆိုလည်း။ အလိုမညီ။ ဆီနှင့်ရေလား။ နှစ်ထွေပြားလိမ့်။
 ပုဏ္ဏားဗေဒင်။ အမြဲပင်ဟု။ နတ်ရှင်မဟာ။ ဗြဟ္မာဝေဘန်။ ဆိုတိုင်း
 မှန်သော်။ သုံးတန်အပြား။ ထိုကျမ်းများကို။ ပုဏ္ဏားတို့သာ။ သင်
 ကုန်ရာ၏။ ပညာထောက်ထား။ မျိုးတပါးကား။ တတ် အားချင်
 လည်း။ မသင်ကုန်ဘဲ။ ရှောင်ကြည်လွှဲအံ့။ သင်းကွဲထိုမှ။ ဇနိန္ဒကို

ရဋ္ဌလွှမ်းမိုး၊ မြေပြင်စိုးဟု။ တန်းခိုးပြင်း၌။ ဗြဟ္မာဖန်သည်။ မှန်တုံ
သော်လည်း။ မြတ်ကျော်နွယ်ရိုး။ မင်းမျိုးတို့သာ။ မင်းဖြစ်ရာ၏။
ကြမ္မာဖန်ငြား။ မျိုးတပါးကား။ နတ်များတိုက်တွန်း။ ကုသိုလ်ညွှန်း
လည်း။ ကြဌန်းမင်းစစ်။ မဖြစ်စမြေ။ ဘုန်းငွေစံအံ့။ မျိုးကွဲတပါး။ သူ
ကြွယ်အားတုံ။ ကွဲနွားထွန်နေ။ လယ်လုပ်လေဟု။ ခွဲဝေသင့်စွာ။ အ
ဖိုရှာ၍။ ဗြဟ္မာနတ်ရှင်။ ဖန်စီရင်သည်။ မှန်ကျင်မူလည်း။ ထိုသူတို့
သာ။ လယ်လုပ်ရာ၏။ ရာသားစီးပွား။ မျိုးတပါးကား။ လယ်အား
ကြည်ဖဲ။ မလုပ်ရှဲ့အံ့။ ဆင်းရဲသားကား။ စေားသူမှာ။ စေစားလာ
ဟု။ ဗြဟ္မာနတ်မွန်။ စီရင်ဖန်သည်။ မှန်တုံငြားလည်း။ ဘိုးဘွားမိ
ဘ်။ မျိုးဒုက္ခတို့။ ပရပေသနာ။ ရံခါမလွတ်။ မပြတ်လျှင်းဘဲ။ မူလမ်း
မြဲအံ့။ စုကွဲလေးပါး။ ဤသို့ အားဖြင့်။ အမှားပြင်းသန်။ ထိုဆိုဟန်
လည်း။ မမှန်လှည့်မြို့။ ပုဏ္ဏားတို့ကား။ ယင်းသို့ဗေဒင်။ အမြဲပင်တည့်
မသင်လေတုံ။ တစုံတခု။ လုပ်ကြံမှုကို။ ပြုသည်ထင်၏။ မျိုးအင်မ
ချို။ မင်းရိုးတို့လည်း။ ကောင်းတို့မရှိ။ ပဝတ္တိဝယ်။ မျက်စိထင်ထင်။
ဆင်းရဲမြင်၏။ ဖခင်ဘေးဘိုး။ ဆက်နွယ်မျိုးကား။ မင်းရိုးမင်းသား
မဟုတ်ငြားလည်း။ ယောက်ျားဟူသည်။ လူတို့ဘုန်းကား။ ခါဆုန်း
ချိန်သင့်။ ပန်းနှယ်ပွင့်၍။ ယခင်မင်းစစ်။ နန္ဒရာဇ်သို့။ မင်းဖြစ်ဖိလာ
မင်းချမ်းသာနှင့်။ ကြမ္မာလက်ငင်။ ရွှေနန်းတင်၏။ အကြင်သူကြွယ်
မျိုးတနွယ်လည်း။ လယ်သမီးမလုပ်။ အရှုပ်အဆန်း။ ကုန်စယ်ပြွမ်း
၍။ အငမ်းလက်ငင်း။ လတွင်းတွက်ဆ။ ကြွေးဆယ်စသည်။ ဖျင်မျှ
ပုံယင်။ စီးပွားတွင်၏။ မျက်မြင်ဤသို့။ လူတို့တကာ။ မျိုး ၄ ဖြာကို။
ဗြဟ္မာဖန်ဆန်း။ ညွှန်းလောဟူလျက်။ ပိုင်းခြားပျက်ခဲ။ နှိုင်းချက်စာ
နာ။ စူးစမ်းရှာသော်။ မိစ္ဆာအလို။ ညီထွေးဆိုသည်။ «ကြည်
ညီသူ နားမချမ်းတည်း။

သုဒဿန။ စသည်တလွှား။ ထိုတောင်များလည်း။ ပုဏ္ဏားနေ
ရာ။ ဣန္ဒြကာဖြင့်။ ကြီးစွာပြောထူ။ ဖြစ်သောဟူလျက်။ တခဲနက်
လျှင်။ မပျက်အခိုင်။ လှုပ်မနိုင်သား။ ကြံ့ခိုင်ဇာတိ။ တောင်ကိရိနှင့်။ တ
စီမမြေ။ စိတ်ဖျာကွဲသား။ အုတ်ခဲသဘော။ လိုက်လျောထပ်မျှ။ မတူ

ကြနဲ့။ဝါဒမှားယွင်း။ ဤဆိုခြင်းလည်း။ ညီရင်းတစ်။ အပြစ်ရှိ၏။
 သိမိမ့်မှန်စွာ။စိပ်စိပ်နာလေ့။ကမ္ဘာဦးသူ။ မှောင်တိထူ၍။ အူအူ
 သောင်းသောင်း။ဆုများတောင်းသော်။ တပေါင်းမာသ။လပြည့်
 ဝဋ္ဌ။စန္ဒသူရိယာ။ရောင်ဝါပလစ်။အသစ်စက်စက်။ထွက်လတ်သ
 နေ။အရွှေနှိုးဆော်။ညီစေခေါ်သို့။ရေပေါ်ဆွေဆွ။ပုပ္ဖတို့။ ထူပထူ
 ပါ။ရန်တက်ရာကား။သေလိပပ္ပတ။နိန္ဒနိန္ဒာ။နိမ့်ရာရာကား။မဟာ
 အဏ္ဏဝ။သမသမာ။ညီရာရာကား။လေးဖြာဒိပ။ဖြစ်ကြတုံရှောင်း။
 ဤအကြောင်းကို။ ကောင်းကောင်းမှတ်လေ။ အထွေအပြား။ ယုံ
 မှားမရှိ။ဟုတ်ထွတ်၏။ထိုပြီ အပ။ဗြဟ္မဏကို။မြစ်မရေတို့။ မွန်း
 ချေမိ၍။ ဆားတိဇနဇန။ ဖြစ်သည်မှန်မူ။ အစွန်အနား။ မြစ်တပါး
 လည်း။ပုဏ္ဏားရေကူး။ မွန်းလေဘူးလျက်။စီးထွက်လျှံဝှန်။ ရေမ
 ဇန်တည့်။အလွန်တရာ။သောက်ကောင်းစွာ၏။မဟာသမုဒ္ဒရာ၏။
 ပင်လယ်မြစ်သာ။ဘယ်အာဏာကြောင့်။ဇန်ရာသနည်း။ကြည်း
 ဇတောင်။လုပ်ဆောင်ဆားပျား။ ရေတွင်းများကား။ ပုဏ္ဏားရံခါ
 မမွန်းပါလျက်။ရေဇန်ထွက်၍။ နှစ်သက်လူမိုလ်။မသေခံလိုနဲ့။ ဤ
 ကိုဘယ်သို့။ဆိုတုံမြို့အံ့။ မြစ်ဆို မနိုင်။သွပ်ခေါင်တိုင်သား။ အိမ်
 ခိုင်သူကြွယ်။ရှိတိုင်းနွယ်၍။မျော့နွယ်တွေးစမ်း။တဖျင်လှမ်းလျှင်။
 ဝမ်း၏တမန်။ပုဏ္ဏားကျွန်တို့။တိရစ္ဆာန်ပိုးမွှား။ခမာများကို။မီးအီး
 စွန့်မြော်။ နတ်ပြည် ရောက်ဟု။ စားသေခံစေလို။ ဆိုလှည့်တုံရာ။
 လူရိုက်လာတည့်။လိုက်နာယွင်းယွင်း။နှလုံးသွင်းလိမ့်။ ချင်းတို့ဆို
 ဟန်။မှန်တပြီးကား။ မိမိမယား။ သားကမလွတ်။ကိုယ်ကိုသတ်
 လျှက်။ရိညွတ်ကော်ရော်။မီးပူဇော်၍။ခြောက်ဘော်နတ်တုံ။စံလေ
 တုံအံ့။ချစ်ကြိုဆွေဝါး။ ကိုယ်ကိုထားလျက်။ တပါးသူကို။ သေ
 ကြောင်းဆိုသား။ ထိုစကားလည်း။အမှားသန်စွာ။ ကမ္မေဇဟု။
 ရဋ္ဌတိုင်းသူ။သုံးစွဲမူသည်။ ။အယူအညစ်အညမ်းတည်း။

ပူရေ ပူရဋ္ဌ။ ကာကဿာရိယား။ ဗိပ္ပာယ် ကြားပိမ့်။ ရှေး
 ပျားကမ္ဘာ။ ပေါ်ခါ လည်း ကောင်း။ အပေါင်း ရူပ။ သော န္ဓသ
 တွင်။ နာမ ပညာတ်။ အထူးမှတ်သား။ အဘာ သာရာ။ နတ်

ဗြဟ္မာတို့။ ခန္ဓာလျှောပြတ်။ ကာမဇာတ်သို့။ ဥပဒ်ထင်ပြ။ ဖြစ်ကုန်
 ကြသော်။ ကမ္မဇိဋ္ဌ။ တန်းခိုးရှိ၍။ မိမိကိုယ်ရောင်။ တပြောင်ပြောင်
 တဉ်။ မိုက်မှောင်ပျောက်ပယ်။ ကောင်းကင်လယ်၌။ ဌက်နှယ်ဝဲယုံ။
 ကွန်မြူးစံ၏။ တရံရောခါ။ မြေဩဇာနှင့်။ ပဒါလတာ။ ရသန္နယ်ချို။
 အလိုစားပြီး။ ဆန်ချည်းသီးသား။ လုံးကြီးမကျိုး။ ရိုးရရိုးတည့်။ စား
 ဘွယ်ရှိသား။ သာလိဘတ္တ။ လွရရွကို။ စားကြသောအား။ ရမ္မက်
 ပွား၍။ ယောကျားမိန်းမ။ ဖြစ်စထိုရော်။ မွေလျော်မပျက်။ အိမ်
 ထောင်ရှက်၍။ စည်ဆက်သားမြေး။ မွေးလတ်ရာတွင်။ ပုညာပုည။
 သကမ္မကြောင့်။ ဂေါတ္တလေးပါး။ နောက်မှပွား၍။ ပုဏ္ဏားတို့သာ။
 မျိုးမြတ်စွာဟု။ မိစ္ဆာဝါဒ။ ဝေကန်ကန်။ ယင်းဆိုဟန်လည်း။ အမှန်
 မဟုတ်။ လူအစုတ်ကို။ အယုတ်အကောင်း။ ဖြစ်စေရှောင်းသား။
 အကြောင်းတမူ။ ကြမ္မာဟူ၍။ အယူတည်းဟည်း။ ခမည်းညီထွေး။
 မှတ်ဘိသေးလော့။ မိုက်တွေးသင်္ကာ။ မရှိရာလင့်။ လာဘာလာဘာ။
 စသည်ရှစ်ပါး။ ထိုတရားလည်း။ ရှောင်ရှားမလွတ်။ ရောက်တို့
 တတ်၏။ မန္ဓာတ်ရာဇာ။ စကြာမင်းကြီး။ လက်ရုံးထီးက။ ဖျင်ညီး
 ရတနာ။ မိုးဖြင့်ရွာ၍။ တကာလူများ။ စီးပွားဆောင်မှု။ ချမ်းသာပြုမှ။
 စတုမဟာရာဇ်။ သစ်သစ်မကြွင်း။ ချင်းနင်းခဲ့မြောက်။ တထောက်
 ပျော်ချိန်။ တာဝတိန်ဝယ်။ ဒေဝိန်သုံးကျိပ်။ ခြောက်ယောက်ထိပ်
 ကို။ ထည်းနှိုပ်ဘုန်းဖြင့်။ နေလပွင့်သို့။ ရှည်မြင့်ခန္ဓာ။ ဆိုရာမသီး။ စံ
 စားပြီးလျက်။ ပျက်စီးတဖန်။ ကိုယ်ထီးကျန်၍။ ရှေးညွှန်ကျမ်း
 လာ။ ဤကိုစာသော်။ မကွာဆက်ဆံ။ လောကဓံမှ။ တရံမကင်း။ လူ
 ခပင်းကား။ အစင်းပလော။ ကောင်းကြွယ်သောဟု။ သဘောဂ
 တိ။ တိမှာရှိအံ့။ ဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏား။ သင်တို့အားလည်း။ လူ့သားစင်စစ်။
 လူမျိုးဖြစ်လျက်။ ဖက်ထစ်ချမ်းသာ။ မမြဲရာသည်။ ။ ပမာဝါး
 လုံး။ ဝါးခြမ်းတည်း။

သန့်စင်ဦးပြည်း။ သင်ရုန်းလှည်းသို့။ သိမ်းဆည်းကုန်ကြောင်း။
 ဆိုပေရှောင်အံ့။ ။ သံညောင်းမပျံ့မပျူးတည်း။ ။ ဟုဆိုခဲ့ပြီး
 သောစကားအရကား။ ဤရွှေလျှင်ပြီး၏။

ဧဝံ မဟာသတ္တော။ တေသံဝါဒံ ဘိန္နိတွာ။ အတ္တနောဝါဒံ
ပတိဋ္ဌာပေသိ။ ။ဤသို့လျှင်တည့်။ သိမြင်မှန်စွာ။ ဘုရားလျာ
ကား။ ဗိုလ်ပါတို့အား။ ယူမှီးဒိဋ္ဌိ။ ဖျောက်လျှင်းဘိ၍။ မိမိအယူ။
သဘောဖြူကို။ အတူမကင်း။ တည်စေလျှင်းမှ။ ပါယ်တွင်းမကျ။
နတ်ပြည်မသို့။ တွင်ထလမ်းဟောင်း။ ခရီးကောင်းကို။ ။သွား
ကြောင်းညီညွတ်ပေသတည်း။

ခပ်သိမ်းရေနတ်။ ပရိသတ်လည်း။ သူမြတ်စကား။ ကြားလတ်
တုံသော်။ ဆင်းရွာလှော်သို့။ မြော်ကရိုးဘွယ်။ ရနံ့ကြွယ်သား။ ညှာ
သွယ်မြဲလား။ ပန်းစကားကို။ ထုပ်ငြားနံ့သာ။ ဗက်ပမာသို့။ ပညာ
ဂန္ဓ။ လှိုင်ပျံ့ကြ၍။ အားရအင်တက်။ ခေါ်စိုက်စက်ဖြင့်။ ခွဲရှက်
နှောင်ဘိ။ စိတ်၌ညီသည်။ ။ဒိဋ္ဌိကြီးထုံး။ ဖြေသတည်း။

ဘုရားအလျာ။ ပညာဝါလည်း။ နေသာဒအား။ မျိုးဆွေဝါးသို့။
စီးပွားရှေးဦး။ ငါဆောင်ဘူးလျက်။ ကျေးဇူးမသိ။ တိရရိလျှင်။
ထိထိပါးပါး။ မြွေသမားနှင့်။ ပြစ်မှားလေရှောင်း။ နင်မကောင်းဟု။
ဆဲရေးမှုမျှ။ မပြုလိုက်လျှင်း။ ငြိုးဖြည်းကင်း၍။ နတ်မင်းနေတည်။
နဂါးပြည်မှ။ ။အကြည်နှင်ထုတ်စေသတည်း။

ဗြဟ္မဒတ္တ။ သာဂရဟု။ တွင်ထမည်မှတ်။ လောကနတ်လည်း။
ဆုံးဖြတ်ရက်တိုင်း။ အပိုင်းမလွန်။ ဇကန်စကား။ အမြဲထားမှ။ လေး
ပါးစုံစွာ။ စစ်အင်္ဂါနှင့်။ ဗာရာဏသီ။ ပြည်ကချီ၍။ မမိပေါင်းဘော်။
ကိုယ်ထီးပျော်သည်။ သူတော်ကျင့်တမ်း။ ဘသင်္ခမ်း၌။ ။ငြိမ်း
ချမ်းနေနှင့်။ လေသတည်း။

မဟာသတ္တ။ စောနာဂလည်း။ ပြည်မသနင်း။ ဦးရီးမင်းနှင့်။ ဘိုး
မင်းတို့အား။ ဆွေဝါးဖွဲ့ချည်။ ဖူးမြိမ့်သည်ဟု။ ဆော်စည်ခပ်တီး။
လည်စေပြီးသော်။ မင်းကြီးတကာ။ စံပယ်ရာသား။ များစွာထင်ချေ။
အသရေဖြင့်။ ယည်တွေမြစ်ညာ။ ယမုနာမှ။ ကိုယ်တော်ကြွ၍။ တ
ကွပြွမ်းပြွမ်း။ ချစ်ရိပ်မွမ်းလျက်။ သင်္ခမ်း၌တွင်။ မျိုးပုံယင်ကို။ ငွေ
ချင်ဆွတ်ဆွတ်။ လွမ်းနှင့်လတ်၍။ သုဒဿန။ နောင်တော်စသား။

မိဘစုံမြောက်။ မင်းငါးယောက်မူ။ လျှောက်လျှောက် သာသာ။
နောက်မှလာသည်။ ။ဗိုလ်ပါတခဲထွေသတည်း။

မင်းဖျားရှေးဦး။ ခြင်သေ့မြူးသို့။ ထူးထူးခြားခြား။ ကိုယ်ကိုး
ကား တည့်။ ယောက်ျားပီပီ။ စစ်အင်ချို လျက်။ ဖေါ်ညီမှုတ်တီး။
နာမညီးအောင်။ စည်ကြီးထိန်းထိန်း။ စည်မုဒိန်းလည်း။ မည်ဟိန်း
ကြားကျယ်။ အိုင်အိုင်ကယ်မျှ။ မိုးနွယ်ရိုက်အုန်း။ တဖြုန်း ဖြုန်း
လျှင်။ တုန်းတုန်းတင်းတင်း။ ခရုသင်းနှင့်။ ခုန်မင်းရဲရော။ ထက်မ
နောတို့။ မြေကြောထုတ်သန်း။ ပြတ်ဘနန်းတည့်။ ဖြန်းဖြန်းသံရှင်။
ရှေ့ဖျားတင်၍။ အောင်မြင်သူရာ။ သိကြားလာသို့။ တန်းဆာလေး
မြား။ ရွှေခားရွှေထီး။ ညီးရရီးလျှင်။ သားမြီးဒေါင်းရပ်။ ဘိနပ်ခြေ
နင်း။ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်။ ဝင်းဝင်းရောင်ဝါ။ လွန်နှင့်လာသည်။
ပြင်လျှာတွတ်တွတ်။ ဗောဓိသတ်ကို။ လတ်လတ်ချက်မြော်။ ဦးရီး
တော်ကား။ တွေးခေါ်ဝိုးဝါး။ ခပ်ယုံမှား၍။ ငါးပါးဘိညာည်။ ကျေး
ဇူးယှည်သည်။ စိတ်ယည်ကျင့်မြေ့။ ဘရသေ့အား။ ကြောင်းလျား
မေးမြန်း။ ဂါထာညွှန်းသည်။ ။သာခန်းရောက်လတ်လျှင်
ပြီးတည်း။

သာခန်းထိုသို့။ ရောက်တုံမြို့လည်း။ ပျိုတို့တထွေ။ အောက်မေ့
ချေသော်။ နားဝေနားစည်း။ နှလုံးကြည်းခဲ့။ ဖြည်းဖြည်းပျံ့ပျံ့။ စိတ်
ဝမ်းနူးမျှ။ ရှင်မြူးပျော်ဘွယ်။ လင်္ကာသွယ်မူ။ မနွယ်ကျမ်းရိုး။ ဆို
ဘိနိုး၍။ ယုံမျိုးယုံမှား။ လူပျိုနိုးများတို့။ လွင့်ပါးထွေစွာ။ ကဲ့ရဲ့ကြ
အံ့။ ရှေးကမျိုးမြက်။ ဆိုသည်လျက်တည့်။ မသက်သာလေ။ နှုတ်သံ
ခြေကို။ မြစ်ရေ၌တွင်။ မျှောလိုက်ချင်စွာ။ ဆင်ခြင်သိမြော်။ နောက်
နောင်သော်ကား။ ရှင်ပျော်ဆိုရေး။ ဝေးလေစေတော့။ အကြံလျော့
၏။ ဝန်ပေါ့မတင်။ လှေအိုသွင်တည့်။ လေးဖင်စေဆန်း။ ကျန်းတန်း
ကျင့်တင့်။ အောက်နှင့်အထက်။ အရှက်ရှက်လျှင်။ ဆစ်မြက်ကြိုး
ထုတ်။ ပတ်ခလုတ်ကို။ ကုတ်ကုတ် ကော်ကော်။ ဖတ်သော် ခဲ
အောင်။ ထုံးဆောင်ပုံစံ။ မျက်ပါးကျံသို့။ ဂမံဒေါသ။ ဖြစ်မျှသွယ်
လောင်း။ နက်ရုပ်ဆောင်းလျက်။ ပြန်ပြောင်းလိမ်လစ်။ စကားသစ်

ဟု။တောင်သူမှုနှင့်။ရောရစေ့ဟပ်။အထပ်ထပ်တိ။ချုပ်စပ်ဆည်း
ဆူ။ပန့်သကူကို။မယူပါကဲ။ရွှေနန်းပွဲဝယ်။အမြဲနေကြ။သုံးစွဲကြ
သား။ပြည်မသနစ်။ခရိုင်စစ်သို့။ကျစ်လစ်စင်ကြယ်။နာချင်ဘွယ်
တိ။ရွေးခြယ်ချေမိ။ငါ့ဝန်ရှိခဲ့။နောင်ဖြိုယချ။မပြုမပြင်။မရွှင်မပြ
မချိုမြသည်။ ။ဝါဒငါ၌ကင်းပြီးတည်း။

ဝါဒကင်းစင်။ပြစ်မထင်သည်။ဖြစ်ချင်ရကား။လေးနက်များ
ကို။ဆိုသားမထည့်။သူလိုပြည့်မိမ့်။ဟုတ်တည့်မှန်စွာ။ဤ၌လာ
သား။ဂါထာအပြား။ဆယ့်လေးပါးတွင်။ရှေးများကိုသာ။ဟော
စာပြီးရုံ။ဆိုပြီးတုံမှ။ကြွင်းသမျှကား။မပြလုံးလုံး။မိပ္ပာယ်ကျုံး၍။
ရုံးရုံးစည်းစည်း။ရှစ်ပုဒ်ထည်းဖြင့်။အနည်းကျည်းသင့်။ရွှင်ပန်း
ပွင့်မိမ့်။နာသင့်သူမွန်။ပညာဝန်တို့။ ။ကျမ်းဂန်ကျယ်မြင်မှတ်
စေချင်၏။

ကဿဘေရိမုဒိင်္ဂါစ။သင်္ခါပဏဝဒိန္ဒိမာ။ပူရတောပတိပဏ္ဏာ
နိ။ဟာသယန္တိရထေသဘာ။ ။ဈာနနိသင်။ဘိညာည်တွင်သီး။
ငါးအင်လောကီ။ဂုဏ်ပြည့်ညီ၍။ယုံ့ဤလိုစိုး။နှလုံးနိုးက။တန်းခိုး
ရွက်ဆောင်။ထက်မိုးခေါင်၌။အတောင်နှစ်ဘက်။ဟူးဟူးယက်
သား။ရွှေဌက်တူရိုး။တေဇကိုးလျက်။ငုံလျိုးသေခါ။မြေအောက်
မှာမူ။ကျယ်စွာကွင်းကွင်း။ဥမင်တွင်းဝယ်။တံသင်းသစ်ငုပ်။
ခလုပ်မတား။ရှင်းရှင်းသွားသို့။ဖဝါးနင်းမိ။မစွန်းငြိတည့်။မိမိ
ကိုယ်အား။ရာထောင်ပွား၍။အများမိုလ်ထု။ဖန်ဆင်းမှုနှင့်။ဗဟု
ဧက။ဟူသမျှလျှင်။တောင့်တပြီးစီး။ရန်မက်ဆီးသား။မြို့ကြီး
တံခါး။တောင်တိခြားလည်း။တပါးကြွပ်ကြွပ်။ရှေ့တွင်ရပ်သို့။
တပ်တပ်မြင်နိုင်။နေထိုင်ရှုရှက်။ထဲသံနက်ဖြင့်။ထုံသက်တီး
တိုး။ဆိုခိုးအတင်း။တိုင်ပင်ခြင်းက။စသည်မကျန်။ရှေးလွန်
အတိတ်။သူ့စိတ်ကြံရှောင်း။ကောင်းမကောင်းကို။ကျိုးကြောင်း
ဖြစ်ဟန်။သိမြော်လွန်သည်။ဘုန်းအန်သန်ကြွား။ဘမင်းဖျား။ ။
ငါးပါးတူရိယ။အာတတကံ။စသည်မျက်မြင်။ယခုထင်၏။
ထိုတွင်တမူ။သူဟောင်းလူတို့။မိန့်ဟူစကား။ထုံးတိကြား

သား။ ဂွေးဖျားမဆွ။ ကုမ္ဘီရဟု။ ကမ်းဝဋ္ဌဝယ်။ ကြောက်မယ်ဖွယ်
 တည့်။ ကောက်နယ်တလင်း။ မြေခင်းရှိလောက်။ ကြီးမြောက်စွာလှ။
 ကက္ကဋကု။ ပွပွသန္တာ။ ဖူးငုံအာသား။ ပွင့်လျှာဘုန်းရှိ။ ဆင်ဟတ္ထိ
 လျှင်။ နင်းဘိအားကိုး။ ရွပ်ရွပ်မျိုးသော်။ စည်ကျိုးဘိန္န။ မြစ်သို့ကျ
 ချ်။ လက်မအစုံ။ မျောလေတုံ၏။ ကြိုက်ကြိုကြမ္မာ။ အသူရာတို့။ မ
 ဟာသမုဒ်။ ဝေဝုဏ်ရေကြောင်း။ ဝင်လေရှောင်းသား။ တချောင်းအ
 ကြွေ။ ဆယ်ရလေ၏။ မည်ထွေသီးလှ။ ဂွန်ပေါက်ပြလျက်။ စည်မ
 စည်ကြီး။ စည်ဘေရီးဟု။ ပြုပြီးဆုံးမှ။ ဝါသဝနာ။ တွေ့ကြရန်မွေ။
 နတ်စစ်မြေ၌။ ရှုံးလေရကား။ ပစ်စွန့်သွားသော်။ သိကြားဝကြဘူ။
 ယူလေတုံလျှင်း။ မိုးအုန်းအင်းသို့။ ထုတ်ချင်းအသံ။ ရပ်ဝေးပြန်
 သား။ အာလမ္ပရ။ တွင်ထမည်ခေါ်။ ထိုစည်ကျော်ကား။ ။ ထွန်း
 ပေါ်တန်းခိုးပျံ့၏တည်

ထိုစည်အမျိုး။ အတူကျိုး၍။ ရေရိုးလဟာ။ မျောကြရာတွင်။
 ဂင်္ဂါတကြောင်း။ ပါလေရှောင်းသား။ တချောင်းတမူ။ ကျွန်းဇမ္ဗူ။
 ထက်။ ရိပ်ဖြူဆောင်းဆောင်း။ တကျိပ်ပေါင်းသား။ မင်းကောင်း
 ဒသ။ ဘာတိကတို့။ မြစ်မအယည်။ ကမ္ဘိုးစည်၌။ နာယိတိတိုက်
 သို့။ ဝင်ဆိုက်အတော်။ ရလေသော်တည့်။ မွန်းကျော်ပေါက်ပြ။
 အာလမ္ပဟု။ မှည့်ထမည်ရည်။ မုဒိန်းစည်ကို။ ပြုသည်ပေါ်ထင်။
 လူ့ရပ်ခွင်ဝယ်။ ထိုလျှင်ဂွေးဖျား။ ဖြစ်သည်ကြား၌။ ထိုလားရင်း။
 အကြောင်းမပျက်။ ထိုနှယ်ဆက်သား။ မြဲခက်ကျက်မာ။ မည်သံ
 ဝါနာ။ သင်္ခါပဏဝ။ ဒိန္နိမလည်း။ ကြွကြွ ရှင်ဗြူး။ နှလုံးနိုးမျှ။ မင်းစိုး
 ပျော်မှု။ မင်းရတုဖြင့်။ တရမပြား။ မင်းရှေ့သွားလျက်။ ပင်လယ်ချက်
 မှ။ ခုန်တက်ထံသို့။ လှိုင်းမထိုးသို့။ ရိုက်ကျိုးသီးသီး။ မည်မှတ်တီး
 သည်။ ။ မြေကြီးထိန်ထိန်နို့၏တည်း။

မောရဗိဇာ။ ဟတ္ထကနှင့်။ ဝါဠုဗိဇနီ။ အမည်ရှိသား။ လျှံညိုဝင်း
 ဝင်း။ ယပ်နှစ်စင်းလည်း။ ဂွေးမင်းပြုငှါ။ ရတနာဖြင့်။ ကောင်းစွာ
 ဆန်းကြယ်။ အရိုးဝယ်ကား။ စိခြယ်ပတ္တမြား။ ရွှေရည်ကြားလျက်။
 ပျိုထွားရွယ်သစ်။ လုလင်စစ်တို့။ ခါးထစ်တင်လွှား။ လက်မနား

တည့်။နံပီးနှစ်ဖက်။ သွားစည်ပက်လျှင်။ ထိပ်ထက်ညှင်းညှင်း။
လေပြည်သွင်း၍။ ကိုယ်တွင်း သက်လှ။ ငြိမ်းစေ ရ၏။ ဤမှတ
ဆန်း။ ငါတို့ကျန်း၌။ မြင့်သွန်းယူစာ။ တရာမျှ လောက်။ ပြုံးပြုံး
ရောက်သား။ ပင်အောက်သပြေ။ အသီးကြွေသော်။ ရွှေထိ ဖြစ်
ရှောင်း။ထိုအကြောင်းဖြင့်။လူပေါင်းယခု။သမိုက်ပြုသား။ဇမ္ဗူ။နဒ
ဟိရညကို။ပုံချလုပ်ပြီး။ချမ်းရိပ်ကြီးသည်။ ။ရွှေထီးနေခြည်ဟန့်
၏တည်း။

ဤသို့ကိရိယာ။ ဆောင်ရွက်လာသား။ ရာဇာတဆူ။ ထိုသသူ
ကား။ရဲမူသားသား။ သန်လျက်ထားနှင့်။ သေးမြားတောင့်လွယ်။
မြှော်ရှု ဘွယ်တည့်။ အရှယ်မျှထွတ်။ တိတိတွတ်လျှင်။ ပွတ်
ချောစင်သား။ ရွှေစင်မျက်ပုံ။ ရွှေကြေးမုံသို့။ ပြည့်စုံဝန်းပ။ ပြုံးပြုံး
လှလျက်။ ဒိုလ်ဝ ပစ်လှန်။ ဆယ်ထပ် ပြန်သား။ ရွှေဟန် လည်း
ကောင်း။ အကြောင်း တနည်း။ပမာဆည်း သော်။ ကြည်းကြည်း
ရှင်ရှင်။မျက်နှာပြင်လည်း။သက်တင်ဖို့လား။ နဖူးဖျားဝယ်။ ရွှေ
ပြားသင်းကျပ်။ရွှေပန်းနှစ်ဖြင့်။လျှပ်စစ်ပြောင်ပြောင်။ ညည့်မိုက်
မှောင်၌။တိမ်တောင်ဝင်းဝင်း။လင်းဘိသော့နှယ်။ ရှန်းရှန်းကယ်
မျှ။တင့်တယ်သီရိ။ ရဲရဲညိ၏။ထိုဖြို့တထွေ။ နိက္ခရွှေထိ။အပြေအ
ပြစ်။လွန်ကျစ်လစ်သား။လုပ်သစ်ပိစွာ။ကုဏ္ဍလါဟု။လျှံဝါမောင်း
မောင်း။ရွှေနားခောင်းတုံ။ ကျောက်ကောင်းစိလျက်။ နားနှစ်ဘက်
မှ။လက်လက်ညီးညီး။ရောင်ခြည်စီးသည်။ ။ရှားမီးရည်တူ
ခန့်၏တည်း။

ဧညပုည။ လက္ခဏာတွင်။ ထွက်ကျုံးဝင်၍။ နက်စင်ပိတုန်း။
တောင်ပန်နှုန်းလျက်။မပြုန်းမကြည်။ ရွက်တူရှည်သား။ ပင်ခြည်
သေးသေး။ဆီမွေးပျံ့ပျံ့။နတ်ရနံ့တိ။ နုညှံကေသာ။ထုံးစူလာလည်း
ထွန်းဝါလျှံပြေး။နဖူးရေးမှ။လက်သေးသစ်ခြား။ငယ်ထိပ်ဖျား၌။
မလွှားမထောင်။ကွင်းကွင်းဆောင်သီး။ဥသျှောင်ရွှေပုံ။မြက်တိစုံ
လျက်။အာရုံကောင်းစွာ။ ညဆည်းဆာဝယ်။နဘာဥဂ္ဂဋ္ဌ။ ပိဇ္ဇဝ
ဟု။ အံ့ကြဖွယ်လိ။ပြုံးပြက်ညိ၏။ မျက်စိတမူ။မျက်ပြူကားနည်း။

မျက်မည်းနိုင်လှ။ အဇ္ဈနဟု။ ကြည့် ထရဲရဲ။ တင့်အပ်ကဲလျက်။ ပုလဲ
သစ်။ မဇ္ဈိက နှင့်။ တူစွာ သဘော။ သွားရောင်ကျောလည်း။ မခေါ
မကျေ။ စိလုံးရွှေသို့။ မတွဲမထော်။ နှုတ်ခမ်းသော်ကား။ စားတော်
ကွမ်းပန်း။ မခေါ်လွန်းတည့်။ နိမြန်းသန္တာ။ မှည့်ကျီးအာနှင့်။ ပမာတူ
ဘိ။ စွေးစွေးရှိ၏။ ထိုဖြို အပ။ ပြူးပြူးလှသား။ ဟတ္ထပါဒါ။ လက်ခြေ
မှာလည်း။ လာခါရသ။ ချိပ်ရည်ကျသို့။ ရတ္ထသွေးရှင်။ တွေးတွေး
ထင်သား။ လုလင်စောထီး။ ထိုမင်းကြီးကို။ မည်းရှုပြော။ ပိတိဇော
သည်။ ။ လန်လောမျက်ခြည်တွန့်၏တည်း။

ကပ္ပရက္ခာ။ ပဒေသာဝယ်။ လွယ်ကာဆွတ်ချ။ ပါဝါရဟု။ ဆွ
ဆွထွားထွား။ ဝတ်ရလျားလည်း။ ထူးပြားသနပ်။ မြော်တွေးလစ်
သော်။ စင်စစ်သဘော။ ဇလပ်လောဟု။ တွေးတောမှီးအောင်။ ဝင်း
ညီးပြောင်သား။ ဖြူရောင်ဖွေးဖွေး။ လျှပ်လျှပ်ပြေး၏။ ချမ်းဇေးကုန်
မြောက်။ နှင်းပေါက်ကျကြွေ။ နွေလည်းရောက်စ။ ဗဂ္ဂုဏဟု။ မာ
သပေါ်ထွန်း။ တပေါင်းဆန်းက။ တောပန်းရနံ။ မွေးမွေးပျံသား။ အ
လွံ ပျော်ရာ။ ဟိမဝါဒ်။ ဗြဟ္မာသာလှ။ ခေါ်တွင်ကြသည်။ ပုဗ္ဗဇာတိ။
ပွင့်လျှင်းဘိသို့။ သိရိပြည့်ဝန်း။ ရှိမ်းရှိမ်း ရှန်းတည့်။ လန်းလန်းရှင်
ရှင်။ ယခုမြင်သား။ ဆင်ပြင်ညီညွတ်။ ထိုသူမြတ်ကား။ မိုးနတ်
သက္က။ ဒေဝိန္ဒလျှင်။ သူရဲရဲမက်။ တခဲနက်ကို။ ဝက်ဝက်ပြိုကွဲ။ ဖြန်း
ဖြန်းခွဲ၍။ စစ်ပွဲခေါင်ခေါင်။ တိုက်ပြီးနောင်မှ။ ရန်အောင်ပြီပြီ။ နစ္စကိ
ဖြင့်။ အညီသာ ရှင်။ မြင့်မိုရ်ဝင်သို့။ စိရင်လိုက်လျော။ တင့်လှမော
လျက်။ ဆေးကြောသန့်ရှင်း။ စိတ်မြူကင်းသား။ ဘမင်းနေရာ။ စူးစူး
လာသည်။ ။ သူငါ့ရှုံထိတ်လန့်၏တည်း။

ရှုံထိတ်လန့်ဘွယ်။ ဝင်းဝင်းကယ်မျှ။ ရောင်နွယ်ညီးညီး။ လာ
လတ်ပြီးသော်။ သက်ကြီးဘိုးဘေး။ မြတ်လေးသသူ။ လူတို့ရှေ့မှာ။
ရှောင်ကြည်ရာသား။ ပျူငှာလိုက်လား။ သိတရားဖြင့်။ ကျောင်း
ပါးခန်း။ မဝေးနီးက။ မတီးစည်မောင်း။ ထီးမဆောင်းတည့်။ ခြူး
ကောင်းပြောက်လှ။ ရွှေဒဏ္ဍနှင့်။ ထွန်းပဉ္စလူ။ ထွက်ဟန်ပြုသား။
ထင်ပုပတ္တမြား။ စက်ရွှေခါးကို။ ကျောက်သားလုံးပေါ်။ ပခုံးတော်

မှ။မလွယ်ချလျက်။ စိကြသိပ္ပိ။ ရွှေတိခပ်ခပ်။ ပုံသေအပ်သား။စီး
စွပ်ခြေနင်း။ပယ်ချွတ်လျှင်း၍။မှန်ကင်းစေ။ မွေးချစ်ဘာအား။မျက်
ဝါးတွေမြင်။ကြည်လင်သဒ္ဓါ။စေတနာဟု။လက်မှာချ ရှုပ်။ ဆယ်
ချောင်းရပ်သား။လက်အုပ်ဖူးငုံ။ကြာပဒုံလည်း။ ထွက်အုံရွှေစင်။
ဖြိုးဖြိုးတင်သို့။ထိပ်ပြင်မြှောက်မိုး။ တုံ့ဝပ်ကျိုးသည်။ ။ရှိခိုး
သုံးထောက်တန့်၏တည်း။

ဤလူ့လက်ထက်။ဤတသက်တွင်။ ဤသို့လျှင်တည့်။ မမြင်စ
ဖူး။ထိုရွယ်လူးကား။အထူးမည်ရင်း။ အဘယ်မင်းနည်း။ အခြင်း
အရာ။ သိချင်စွာ၏။ မြေချာ စောင်းပင်း။ တန်းခိုးပြင်းသည်။ ရှင်
ရင်းမွေးဘ။ဤခဏ၌။ဗိဗ္ဗင်္ဂေ။ ဉာဏ်ဖြင့်ရှု၍။ လှံလှံမနှေး။မေး
သည်ကျွန်အား။ မှန်စကားဖြင့်။ ။မှတ်သားရှေ့ရှု။ ကြားတော်
မူလော့။

ဇေယျာနုသာဂရဗြဟ္မဒတ္တနုဗျဋ္ဌာဏုဒ္ဓိမာ။ အဘိညာလာ
ဘိတာပသောတာတဇတေတေရဇ္ဈဿ။ရညောဗျဋ္ဌာတဝဘာဂိ
နေယျာနာဂါတိအာစိက္ခန္ဓောဂါထမဟာ။ ။ဤသို့ပုတ္တ။ သာဂ
ရလျှင်။တုင်ကွညွတ်ကွေး။ သိချင်မေးသော်။ ညစ်ကြေးတဏှာ
ကိလေသပါကဲ့။စွန့်ခွာသုံးပါး။ပယ်ဟန်များတွင်။အိုးနားမှော်တွန်း။
ပြညွန်းနှိုင်းစံ။ပမာကြံသား။ဝိက္ခမ္ဘနု။ပယ်ထဝေးစွာ။ ဘာဝနာဖြင့်
ဘိညာလာဘိ။ပြည့်ညီတန်းခိုး။မြေမိုးပူရှင်။ နတ်လုလင်ကို။ ထွန်း
တင်အရှိ။ပြိုင်ဘက်ညှိသည်။ မုနိမဟာ။ သိလဝါလည်း။ ဖူးလာ
ငါတို့။ထိုသူတို့ကား။ချစ်ဖို့ဆုံကြ။မောင်နှမနှင့်။ယောက်ဖရေနတ်
တ္တရဌ၏။သည်းပွတ်နဂါး။တူတော်များဟု။ ကြားပိမ့်သောဌာ။
ပကျာဝတ္ထ။သညာရလျက်။ဆဋ္ဌဂရ။လဟုပဉ္စမာ။ညင်းညင်းသိ
သည်။ ။ဂါထာသံခြေ။ရွတ်တုံပေ၏။

တေရဋ္ဌောဟိတေနာဂါ။ဣဒ္ဓိမန္တောယသဿိနော။ သမုဒ္ဓတာ
ယဥပ္ပန္နာ။နာဂါဇတေမဟိဒ္ဓိကာ။ ။ဒိသမ္ပတိ။ဘူမိပါလ။သူနာ
ထနှင့်။ဘူပဇနိန့်။နရိန့်ရာဇာ။ နရာသဘာ။ပတ္တိဝက။ နညဝေါဟာ။
များစွာပညပ်။ဆိုတင်အပ်၍။ရှစ်ရပ်တိုင်းခန်း။လူရဟန်းတို့။ရှိပန်း

မြောက်စား။ မိုးရှိလွှားလျက်။ လျှောကြားရိသေ။ တိမ်းညွတ်ထွေ
 ဖြင့်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ ပျော်မွေ့ရာသား။ နတ်ရွာတဆူ။ နန္ဒမူတွင်။ လိုင်ဂူ
 ပတ္တမြား။ မုတ်တံခါးဝယ်။ ပျံ့ရှားနံ့သာ။ ကြိုင်မွှေးစွာသား။ မဟာ
 ပါဒ။ မဇ္ဈ။ သလည်း။ နှိုင်းဆမဝံ့။ ဂုဏ်ရနံ့တံ။ ပတ်လွှံ့။ ဇေးကြိုင်။ ဘုံ
 ရိပ်မြိုင်၌။ မိန်းမှိုင်လက်ဝန်။ ကြောင့်ကြသန်ဟု။ ပူပန်ကင်းလို။ မှီ
 တင်းခိုသော်။ စိတ်ကိုဆယ်ကြိမ်။ ရေချမ်းစင်သို့။ စိုးရိမ်ငြိမ်းမှု။
 များမိုလ်တုအား။ စီးပွားဆောင်ရိုး။ ငြည်ထိုင်မိုးသည်။ ။ ဖြတ်
 မျိုးငသားနုရပျား။

ဖြစ်လားသိလို။ ညွတ်ကြည်ညိုလျက်။ ငကိုစိတ်စေး။ မေးဘိရ
 ကား။ ကြောင်းလျားမကျန်။ ဘမင်းပြန်အံ့။ ယမန်သရော်။ မောင့်
 တူတော်တို့။ ရောက်သော်အစ။ ခုံနေချစ်။ ပြည့်မှုမွမ်းမွမ်း။ ငသစ်မ်း
 ၌။ ကြင်ဝမ်းချစ်ထွေ။ အုပ်မကွေတဉ်။ လွမ်းဖြေနှစ်သက်။ နှုတ်ခွန်း
 ဆက်အံ့။ မြိမ်းချက်မဆွေ။ ကေန္တလျှင်။ ဆင်ကြနဲ့တိုင်း။ ရက်ပိုင်းထို
 ရှေ့။ ဇေ့ပြီးသော့အား။ မှန်စကားဖြင့်။ နတ်သားကြံတက်။ ငသ
 မက်က။ စသည်တဝေး။ ငရင်သွေးနှင့်။ ငမြေးတရ။ ယခုငမှာ။ ဖူး
 မြင်လာ၏။ သာယာမြေ့မြေ့။ ယခုနေ့ကား။ ကြွေကြွေမျိုးပုံ။ တွေရ
 တုံအံ့။ ။ ဖော်ရုံတပေါင်းတရုံးတည်း။

တပေါင်းတရုံး။ အားလုံးအားထ။ တရုမှလျှင်။ ဖူးကြယနေ့။
 တွေအံ့မချွတ်။ အပြီးမှတ်လော့။ သာလတ်သည်ကား။ တပါးမ
 ဟုတ်။ သမုတ်တရိုး။ ရေနတ်မျိုးတို့။ လက်မိုးဦးညွတ်။ ဓတ္တရဌ်ဟု။
 လွှံ့ပတ်သိဝန်း။ ခေါ်ပြဋ္ဌာန်းသည့်။ ကြဌန်းနာဂ။ မောင့်ယောဘာနှင့်။
 နှုမစိုးမင်း။ မောင့်သားချင်း၏။ ရင်တွင်းသည်းချာ။ ဖြစ်သည်သာ
 တည့်။ ပျံ့ရှာကောင်းကင်။ မြေတွင်ယှိုးငုပ်။ နာနာရုပ်ဖြင့်။ ချုပ်ချုပ်
 မျက်ငြိုး။ မလိုနိုးက။ စောင်းကာမျှလည်း။ မွမ္မကျေအောင်။ ဖွဲပြာ
 ဆောင်သည်။ ညှိနောင်နဂါး။ မေါင့်တူများတည့်။ သီးခြားတလတ်
 ဘူရိဒတ်မူ။ ရုပ်ဓာတ်ကစ။ သိကြားကျသို့။ တွေးဆရိုးမှား။ သူ့ရှေး
 ပျားလျှင်။ ခွန်အားသစ်စွာ။ လွန်နှင့်လာသည့်။ ရတနာခဏ္ဍ။ ဥဏှိဿ
 နှင့်။ ဆတ္တဖြူဝင်း။ ခြေနှင်းဘိနပ်။ သားမြီးယပ်ဟု။ ထက်ကြပ်

စည်လျား။ မင်းမြောက်ထားသား။ ငါးပါးတန်းဆာ။ အစုံပါလျက်။
တူရိယာလှလှ။ ပျော်ဘွယ်မှုဖြင့်။ ယခုမျက်မှောက်။ ငထံရောက်
သည်။ ။ ဝင်းမြောက်ကြည်ညိုနှလုံးတည်း။

ဇေတကထေန္တောနုညေဝ။ နာဂပ ရိသာပတွာ။ တာပသသပါ
ဒေဝန္တိတွာဇေတမန္တံ နိသိဒိံသု။ သမုဒ္ဒဇာပိ ဝိတရံဝန္တိတွာ ရော
ဒိတွာကတိပါဟံဝသိတွာ။ နာဂပရိသာယသိန္တိ နာဂဘဝနမေဝ
ဂတာ။ ။ ဤသို့ဘသား။ မင်းနှစ်ပါးလျှင်။ စကားစီလျှင်။ မေးဖြေ
စဉ်၌။ ပင်လယ်လှိုက်သို့၊ ကြိုက် ကြိုက်နုနုနု။ တောလုံးလန့်မျှ။ ဗိုလ်
ပြန်များစွာ။ ဖြမ်းဖြမ်းလာသား။ ရံကာရေနတ်။ ပရိသတ်တို့။ ညီ
ညွတ်သီးသီး။ ရောက်လင်းပြီးသော်။ ကိုယ်ထီး သက်သက်။ က
သိုဏ်းကွက်နှင့်။ မဟာဂူတ။ ဓမ္မပျော်မွေ့၊ ဈာန်ဝင်လေ့သား၊ ရသေ့
စရဏ။ ဂေါပ္ပကကို။ စွဲထလက်ဝါး။ ထပ်ထက်ထား၍။ ခြောက်ပါး
နိသစ်။ ဒေါသစစ်လျက်။ ပုဆစ်လည်းချ။ နေကုန်ကြသည်။ ။
တုပ်ကွရိညွတ်ပြင်းသတည်း။

သမုဒ္ဒဇာ။ မဟာဒေဝီ။ မဟေသီလည်း။ တညီတညွတ်။ ယင်း
သည်းပွတ်က။ စသည်ကြွင်း။ နတ်မင်းငယ်လင်။ အစုံပင်တည့်။
ဘခင်သူတော်။ ရသေ့ကျော်ကို။ ကော်ရော်နှစ်ငြိုက်။ ခြေဦးတိုက်
၍၊ ပြိုက် ပြိုက်ယို ရှမ်း၊ မျက်ခွက်လျှင်းမျှ၊ ချစ်ဝင်းကျေအောင်။ ငို
ပြီးနောင်မှ။ ကုန်အောင်မျိုးဆွေ။ ကွေကွင်းထွေဖြင့်။ မသေမိက။ အ
နိစ္စလျှင်။ ထင်ထွက်သော။ လူ့သဘောဟု။ လျောလျောကြံ့စည်။
တရားဆည်မှ၊ ကြည်ကြည်လင်လင်။ မူးမြင်နဲ့မြင်ကပ်။ မခေါက်မ
ရက်။ ယူတလျက်တည့်။ အုပ်ကျက်များစွာ။ သင်းဗိုလ်ပါနှင့်။ တခါ
လည်းကောင်း။ ပြန်လေရှောင်းသည်။ ။ နှည်ပေါင်းဖော်မကင်း
သတည်း။

သာဂရေဗြဟ္မဒတ္တေတထေငကတိပါဟံဝသိတွာ။ ဗဇရဏ
သီမေငတော။ သမုဒ္ဒဇာနာဘဝနဝကလမကာသိ။ ဗောဓိ
သတ္တောယာင ဇိင်သီလံရက္ခိတွာဥပေါသထကမ္ပိကတွာအယု
ဟပရိယောသာနေ။ သန္တိ ပရိသာယသဂ္ဂပူရံပူရေသိ။ ။ ဗြဟ္မ

ဒတ္တ။ သာဂရလည်း။ တူကွမျိုးပေါင်း။ ဖူးပြီးရှောင်းသော်။ တော
ကျောင်းရိပ်ချမ်း။ ထိုသစ်မ်း၌။ ကြင်လွမ်းဖြေလျက်။ လေးငါးရက်
လျှင်။ စုံမက်လွန်ပြင်း။ နေခဲ့လျှင်းမှ။ ဘမင်းသူမြတ်။ ရသေ့ထွတ်
အေး။ သွားအံ့သောဌာ။ ဝန္တနာဖြင့်။ ပန်ထွာခဲ့ပြီး။ ပြည်ကြီးဗာရာ။ ရပ်
ခမ်းဝါသို့။ အင်္ဂါသေးပါး။ ချဲမက်များနှင့်။ ဖဝါးကြာမုံ။ ပွင့်လတုံ
သည်။ ။ ရွှေဘုံအောင်မြေနှင်းသဘည်း။

ပင်လယ်မြစ်မ။ သမုဒ္ဒ၏။ တိရအနား။ မိနဂါးလျှင်။ ဖွားသား
ဟေတု။ နိဒိတ်ပြု၍။ တွင်မှုမည်တော်။ သညီခေါ်သား။ ထိုရော်ဘုန်း
ကြီး။ မင်းသမီးလည်း။ ပျင်ညီးရောင်ရောင်။ ချိုးကုန်အောင်နှင့်။ ချစ်
မောင်ချစ်ဘ။ ဖူးကြတသည်။ လူတို့ပြည်သို့။ ခေါက်လည်တာဘန်။
မလာပြန်ဘဲ။ မကွဲဖော်ခုံ။ နဂါးဘုံတွင်။ နေလျက်ပင်သာ။ အနိစ္စာ
ဖြင့်။ ။ ခန္ဓာစွန့်လေလျှင်းသတည်း။

ဗုဒ္ဓကံ။ ရ။ စောနာဂလည်း။ သီလမပျက်။ သံကြိမ်ခက်သို့။ အ
သက်ထက်ဆုံး။ စောင့်စည်းသုံး၍။ နှလုံးခိုင်ကြည်။ ပုသ်ဆောက်
တည်လျက်။ နှစ်မည်နံရပ်။ ချုပ်ခဲ့သရော်။ အတ္တော်ဝါဒ။ သဒ္ဓမ္မ၌။
လျှောကျမရှိ။ မြွေတိမြွေ။ ပရိသာနှင့်။ မကွာတစု။ နတ်ပြည်ဆုကို။
လိုဟုတောင်းထွေ။ ပြည့်လျှင်းလေသည်။ ။ ခြွေရွှေမကင်းလေ
သတည်း။

သတ္တာဇ္ဇမံဓမ္မဒေသနံ။ အာဟာရိတွာဇေဝံဥပါသကလာပေါရာ
ဏပဏ္ဍိတာ။ အနုပ္ပန္နေဗိဗုဒ္ဓေဝေဇ္ဇပံ။ နာဂသမ္ပတ္တိပဟာယဥပေါ
သထကမ္မံ ကရိသုယေဝါတိ။ ဝတွာသစ္စာနိပကာသေတွာ ဇာ
တကံသမောခါနေသိ။ ။ ယာနတ္တယ။ မူခပြညွန်း။ ငင်ချိတ်ချွန်း
သို့။ ထက်ဝန်းစန္ဒြ။ လူသုံးစုကို။ အနုသာန။ ဘာဝတ္ထကြောင့်။ နာမ
သဒ္ဓါ။ နွယ်သညာဖြင့်။ သတ္တာမည်ရှိ။ မာရဇိကား။ ဘူရိဒတ္တ။ နာဂ
ရှေးဖြစ်။ ဤသည့်စစ်ကို။ သစ်သစ်မကြွင်း။ ဖော်ထုတ်လျှင်း၍။ သီ
တင်းသမ္မာ။ ဆောက်တည်စွာသား။ တကာတို့အား။ တိုင်တည်
ကြားလျက်။ နားပါးဝင်အောင်။ အကြောင်းဆောင်သည်။ ။
ဖေါင်ဖေါင်ဟောရိုး။ သီလတည်။

ဟောရိုးသီလ။ ဓမ္မဒေသနာ။ ဆောင်ပြီးစွာမှ။ တခါပင်ထက်။
 မြီတင်းနှုတ်၏။ နှစ်သက် မွေ့လျော်။ တရား ဖျော်လျက်။ ဥပေါ
 သထ။ ကမ္မဆောက်တည်။ နိဗ္ဗာန်ရည်သည်။ ဖြောင့်ကြည်သဒ္ဓါ။
 ဒုတိတကာတို့။ ။ ပေါရာဏက။ ပဏ္ဍိတကား။ ဆုံးမ မည့်သူ။
 ဆရာဟူသား။ တူရူလမ်းသိ။ ဧေးမရှိလျက်။ မိမိကိုယ်သာ။ ကိုယ်
 ဆရာဟု။ ပညာတိုင်းတွ။ ကိုယ်ကိုမ၍။ ဆုံးဆင်ခြင်။ ဤသို့လျှင်
 တည့်။ ပြောဖျင်သုခ။ ပြည့်စုံလှသား။ နာဂသမ္ပတ်။ စည်းစိမ်မြတ်
 အား။ စွန့်ထားခဲ့လျှင်း။ ပုသ်သီတင်းကို။ သုံးခြင်းကျင့်လျှင်။ လက်
 ကျမ်းဝင်၏။ သင်တို့တမူ။ ငါသို့သူသာ။ ရှေ့ရှုရှေ့ပြေး။ ရှေ့ကထေး
 သော်။ ကျင့်ရေးမမှား။ ကြောင်းမှန်သွားသည်။ ။ များများမအံ့
 လောက်ကြတည်း။

ဤသို့ဆိုပြီး။ မြတ်ဘုန်းကြီးကား။ ထွန်းညှိုးဉာဏ်တော်။ သစ္စာ
 ဖော်၍။ ထိုရော်ကျော်ဟိုး။ ထိုတန်းခိုးဖြင့်။ ထိုစိုးထိုမင်း။ ထိုသင်း
 ပင်းတို့။ စင်းလျင်း မမြဲ။ ထိုဆင်းရဲ ကား။ ။ ဖောက်လွှဲ ဝနု
 ဒုက္ခတည်း။

ဝနုဒုက္ခ။ ဘဝမပြတ်။ ဖြစ်စေတတ်သား။ မချွတ်မယွင်း။ အ
 ကြောင်းရင်းကား။ မိုက်ခြင်းမောဟ။ ဝိဇ္ဇန္တနှင့်။ ကမ္မစေတနာ။
 ထက်ကြပ်ပါသည်။ ။ တဏှာသမုဒယတည်း။

သမုဒယ။ မူလမှန်စွာ။ ထိုတဏှာ၏။ ချုပ်ရာမှန်လှ။ နိရောဓ
 ကား။ ဘဝရန်ဆန်။ မပြောင်းပြန်သည်။ ။ နိဗ္ဗာန်အသစ်တတည်း။

အသစ်တ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ ရစိမ့်သော့ငြါ။ နိုးစွာခပ်ရှောင်း။ ထိုအ
 ကြောင်းကား။ လုံးပေါင်းကိလေ။ ဆယ်ချချေသည်။ ။ လေးထွေ
 မဂ္ဂဓမ္မတည်း။

ထိုကြောင့်ရကား။ ဆူမြတ်များတို့။ သုံးပါးဘူမိ။ ဆင်းရဲရှိလျက်။
 မထိစေငြါ။ ကိုယ်ကိုတာမူ။ တဏှာကုန်ခန်း။ နိဗ္ဗာန်ကျန်းသို့။ စွန်း
 စွန်းရောက်မှု။ မဂ်လေးချနှင့်။ စတုဖလ။ ရစိမ့်သော့ကြောင်း။ ကောင်း
 သားဆန္ဒ။ ဥဿာဟဖြင့်။ ။ နိစ္စမပြင်း။ ကြိုးကုန်မင်း။

အခါတန်မှ။ ကျသွန်ဖြိုးဖြိုး။ မိဗ်းလည်းရွာတုံ။ မျိုးလည်းစုံ၍။

ယုံကျုံလယ်တာ။ မြေကောင်းရာ၌။ လိမ္မာခွင့်သိ။ စိုက်ကြိမ်သို့။
 ထွန်းညီရောင်ဝါ။ သာသနာဟု။ မဟာသမယ။ ဤကာလ၌။ ခေတ္တ
 သုံးပါး။ ကြိုက်တော်ငြား၏။ ကြိုးစားနေ့ည။ အနိစ္စနှင့်။ ဒုက္ခအနတ်။
 အာရုံညွတ်သား။ ဝိပဿနာ။ ပညာတိုက်တွန်း။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ။
 စီးဖြန်းစင်လျှင်းကြိုးကုန်မင်း။

စင်လျှင်းစီးဖြန်း။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့်။ စွယ်ချန်း ခေါ်ခေါ်။ သန့်စင်
 ကြောလျက်။ ပျော့ပျော့မုန်သောက်။ ခွန်အားလောက်သား။ ဆင်
 ပေါက်ဗလဝ။ ကုဇ္ဈရလျှင်။ ဟုည်းချနင်းချုံ။ ကျ။ ထရံသို့။ အကမ္ဘာ
 ဘာ။ ရှေးသံသာက။ မကွာကပ်လပ်။ အမြဲကြပ်၍။ နောက်ထပ်မ
 ကင်း။ လိုက်လတ်လျှင်းသား။ သေမင်းရဲမက်။ တပြိုင်နက်ကို။ ။
 ခြေလက်မကြွင်းချိုးကုန်မင်း။

ဤသို့ဟူ၍။ လူတို့ဆရာ။ လောကနာကား။ သစ္စာဓမ္မ။ လင်းလင်း
 ပြလျက်။ ဆုံးမပေပြီး။ ရှေးတီးထိုရော်။ မယံတော်မွေးဘ။ နေသာဒ
 က။ စသည်မလွတ်။ သောမဒတ်နှင့်။ ညီညွတ်တကွ။ မောင်ချစ်ငှ
 သား။ အဇ္ဇမုခိ။ နာဂိမကြွင်း။ သားချင်းနဂါး။ ဤသို့အားဖြင့်။ အပြား
 ကိုးယောက်။ ဤမျှလောက်ကို။ မျက်မှောက်ကင်္ကာ။ ဤအခါဝယ်။
 ဖြစ်လာတုံမြို့။ မည်သူတို့ဟု။ ။ ဤသို့မျိုးဇာတ်။ ပေါင်းတုံလတ်
 တည်း။

တဒါမာတာပီတရောမဟာရာဇကုလာနိအဟောသုံ။ နေသာဒ
 ဗြဟ္မဏောဒေဝဒက္ခောအဟောသိ။ သောမဒက္ခောမာဏဝေါအာ
 နန္ဒောအဟောသိ။ အဇ္ဇမုခိဥပလဝဇ္ဇော အဟောသိ။ သုဒဿ
 နောသာရိပုက္ခော အဟောသိ။ သုဘောဂေါမော ဂ္ဂလာနော အ
 ဟောသိ။ ကာဏာရိဇ္ဇောသုနက္ခက္ခောအဟောသိ။ ဘူရိဒက္ခောပန
 အဟမေဝသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓော လောကေဥဒပါဒိ။ ။ သရဏာဂုံ။
 ကိုယ်လုံးထုံ၍။ အာရုံမယွင်း။ ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ တင်းတင်း
 ကျက်မာ။ စည်မျက်နှာသို့။ မြေချာပိတ်လိမ်း။ ခံရှက်ထိမ်းသား။
 လေးထိမ်း ရှစ်သောင်း။ ချင့်ပေါင်းယူစနာ။ နက်စွာအဝှမ်း။ ရေ
 တင်းကျမ်းလည်း။ နှိုင်းတမ်းမမျှ။ ဂန္ထိရနှင့်။ သေလတရိုး။ ဂိရိမျိုး

တွင်။ဖြိုးဖြိုးကြီးဆုံး။ မြင့်မိုရ်ဖုံးသား။သီးလုံးငယ်ထွ။သာသပသို့။
 ဥဏ္ဏန္တိကံနဲ့။ မြင်နိုင်ခဲ့သား။အမြဲကုတ်ရှို။မြို့နုရိရ်၏။ မဂ်ဖိုလ်တံ
 ခါး။ဟန့်ဆီးတားသော်။ဆယ်ပါးအသုဘ။ဒွတ္တိံသလည်း။ကျန်ရ
 မရှိ။စီးဖြန်းချသား။ သတ်ပဋ္ဌာ။ဘာဝနာဟု။မဟာကုန္တိက။ ကိုင်
 ထအမြဲ။လက်နက်စွဲမှ။ဝံ့ရဲအန်ကိုး။ များမကျိုးတည့်။ ဖေါက်ထိုး
 လွယ်ကဲ။ပွင့်ကြောင်းရှာသား။ဥပါသက။သူတော်စသည့်။သီလ
 အားထုတ်။ ဓမ္မဂုတ်တို့။ ။သမုဒ္ဒဇာ။ခြီးမွမ်းရာဟု။ထိုခါမွမ်း
 ကျော်။ငါ့မယ်တော်ကား။မျက်မြော်လောက။ဤကါလ၌။ဒေဝဒဟ
 ပြည်မအုပ်စိုး။ မျိုးရိုးမြတ်စွာ။တွင်မည်သာဖြင့်။မဟာသုပ္ပ။ဗုဒ္ဓဟူ
 သား။ရိပ်ဖြူတစင်း။မင်း၏ရင်သွေး။ဘထွေးဘကြီး။ညီးရရီးသီး။
 သွီးစစ်တွင်။ လက်ဦးမြင်သည်။မိခင်မာယာ။ဖြစ်တုံလာ၍။ နာနာ
 ဝိဓ။ပုပ္ဖပြန့်ပြော။အင်ကြင်းစောဝယ်။ရှင်စောဘုရား။ငါ့ကိုဖွား
 မှ။ပိုင်းခြားအသက်။ ခုနစ်ရက်လျှင်။ရေတွက်စေ့စေ့။ ပြည့်သည်
 နေ၌။စုတေ့ခဲ့ပြီး။ ရပ်တာသီးတည်။ နတ်ပွဲစည်သား။ နတ်ပြည်အ
 လျောက်။လေးဆင့်မြောက်၌။လွှဲဘောက်ခန္ဓာ။ နတ်ဘွယ်ရာဖြင့်။
 ချမ်းသာ ခံကြိုက်။ ဝမ်းပိုက်ဆယ်လ။ မွေးယူယသား။ မဆွရွှေ
 ဖျား။ ကျေးဇူးများကို။ တရားမြို့က်ပေါင်း။ ဆပ်ချေ ကောင်းဟု။
 တသောင်းခေတ်မှ။ဒိဝေါဃတို့။လောကြာဖြွမ်းဖြွမ်း။ထိပ်ထိပ်မွမ်း
 မှ။ ပျော်တမ်းဒေဝိနီ။ တာဝတိနီဝယ်။ ထွန်းထိန်ယူဇနာ။ တရာ
 တိုင်တိုင်။ လေသွန်းလှိုင်သား။ ပင်ခိုင်ဇာတိ။ ကောဝိဋ္ဌာရ။သမိပ
 တွင်။ခင်းထကျောက်ဖျာ။ကမ္မလာထက်။ စံပယ်လျက်တည့်။အ
 ထက်မြင့်မိုရ်။ရုဒ္ဓန္တိရ်နှင့်။တလျှိုကောင်းကင်။မိုးတိမ်ပြင်၌။ရောင်
 တင်လေးကျွန်း။တပြိုင်ထွန်းသား။နေဝန်းရိုးဘွယ်။ရူပကာယဖြင့်။
 မြင့်ကျယ်ဥဏ္ဏ။ တန်းခိုးပြ၍။ ဓမ္မသင်္ခလီ။ ဂန္တိရတ္တ။ ဝိဘင်းစ
 သား။သတ္တမကြို။ ကုသိုလ်သွယ်ဖြာ။တဝါလုံးလုံး။ ယူကြိုးရပ်နံ။
 ငါဟောသံကို။ နားခံမှန်စွာ။စိပ်စိပ်နာသော်။ သင်္ကာဒိဋ္ဌိ။မစွန်းပြီ
 တည့်။အာဒိဗလ။ ရလေတုံလျှင်း။တုတ်နှောင် ကင်းသည်။ ။မိ
 မင်းဘဝညာဆန်တည်း။

ထိုရော်ရေနတ်။ ဓတ္တရဌ်ဟု။ မည်မှတ်တွင်ခေါ်။ ခမည်းတော်
 ကား။ သုဒ္ဓေါဓန။ ကျော်ပေါက်ပြသား။ ငါ့ဘလည်းကောင်း။ ဖြစ်
 လာရှောင်း၍။ မင်းကျောင်းရိပ်မွန်။ ဝေဠုဝန်၌။ ငါနေကြိုက်ဝယ်။
 နှစ်မြိုက်မျက်နှာ။ ဘူးမြင်ဌာတည့်။ ဝမ်းသာဝမ်းမြောက်။ ကြိမ်
 ဆယ်ခေါက်လျှင်။ တယောက်တထောင်။ အရံဆောင်လျက်။ ဘုန်း
 ခေါင်ငါ့မှာ။ စေထပ်လါသား။ မတ်ရာပေါင်းရုံး။ တကျိပ်ကျုံးတွင်။
 နှောင်းဆုံးမျက်ရှု။ တမန်ပြုသား။ ကာဠုဒါရီ။ ပင့်ချီလတ်မှ။ ကပိလ
 သို့။ သွားစသနေ။ ကြွေ့ကြွေ့များစွာ။ ကြီးငယ်လါသား။ သမာဂမ။
 မျိုးသုကျ၌။ ပေါက္ခရဝတ်။ အထုပ္ပတ်ကြောင့်။ ဆခတ္တိယာ။ တကာ
 နေ့ဝါး။ မင်းခြောက်ပါးတို့။ တောဖျားတဲ့ချောင်။ ဝင်္ကတောင်ဝယ်။
 ကုန်အောင်ညီညာ။ တွေ့သော့ခါတည့်။ သည်းစွာပြင်းထန်။ မိုးရွာ
 ဌာသား။ ဝေဿန္တရ။ ရှေးဘဝကို။ ဖေါ်ပြဟောထွေ။ နားဝင်စေမှ။
 ဥဒ္ဓိဇ္ဈန။ ပမဇ္ဈယျ။ စသည်ဂါထာ။ ဒေသနာဖြင့်။ သောတာပန။
 ကျွတ်ထတတန်။ လောကီလွန်၍။ ဓမ္မဉ္စရေ။ ဆုံးမပေးသား။ သံ
 လေးနတ်ရွာ။ ဟောသော့ခါမျှ။ သကဒါဂါမိ။ ဖိုလ်ဘူမိဟု။ ရတိရာ
 ဂ။ ဒေါသခေါင်းပါး။ တရားဘုန်းမြင့်။ နှစ်ဆင့်ရောက်ပြီး။ ဖျင်ညီး
 လိစ္ဆဝီ။ ဝေသာလီဝယ်။ နတ္ထိဝေရာ။ မုနိငါကား။ ကုဋ္ဌာဂါရ။ သာ
 လှအဝှမ်း။ ပြိမ်းချမ်းမွေ့လျော်။ နေသရော်တည့်။ လေးဘော်ဦးစွန်း။
 မဂ်ဟုမွန်းလျက်။ ရဟန္တာမွန်။ မြတ်ဆုံးစွန်သို့။ အမှန်တိုင်မြောက်။
 ထီးဖြူအောက်တွင်။ စွန့်မြောက်ခန္ဓာ။ ဓမ္မတာဖြင့်။ ပမာနိုင်ချက်။
 ကောင်းကင်ထက်ဝယ်။ ဌာန်၏ခြေရာ။ ကြည့်ရှာမမြင်။ ထုံးပုံဖျင်
 နှင့်။ အသွင်မယွင်း။ တူလေလျှင်းသည်။ ။ ဘမင်းပရိနိဗ္ဗာန်တည်း။

ထိုရောအခါ။ ဖျက်ဆီးရှာသား။ မိစ္ဆာဗြဟ္မဏ။ နေသာဒကား။
 ဘဝစည်လျား။ မျောပါးလတ်တုံ။ ယခုဘုံ၌။ ကြင်စုံလူ့ဘော်။ ငါ
 နှင့်ပျော်သား။ ယသော်ဓရာ။ ပိမ္မာဘုန်းကြွယ်။ ရာဟုမယ်၏။ တ
 နွယ်မောင်ဖါး။ ဇာတ်မပြားသည်။ ထင်ရှားမည်မှတ်။ ဒေဝဒတ်ဟု။
 မျိုးမြတ်သကျ။ ငါ့ယောက်ဖလျှင်။ ဖြစ်ထကျင်၍။ တိုးဝင်ငါ့မှာ။
 တောထွက်လာသော်။ ငါသည်ဖန်ဆန်း။ ရဟန်းလည်းပြု။ တိက္ခ

ဝီဝီ။လောကီတရား။ ရှစ်ပါးသမာပတ်။ ရလတ်တုံလျှင်း။ တန်းခိုး
 ပြင်းလျက်။သတင်းညစ်ညူး။ဝက်ညွန့်လူးသို့။ကျေးဇူးတစ်။ မသိ
 လျှင်းဘဲ။သင်းခွဲနေပြီး။ကြီးသားခွန်အား။လေးသမားကို။ မြားဖြင့်
 ပစ်ချေ။ စေသည့်တသုတ်။ဂိဇ္ဈရုဋ်မှ။ထွည်းချကျောက်ဖျာ။ ကြိပ်
 တခါလျှင်။ နာဠာဂိရိ။ဟတ္ထိတိုက်လွှတ်။သတ်မိမ့်အသေ။မီးလျှင်
 မွေသို့။ကြီးလေကစား။ငါဘုရားဝယ်။ပြစ်မှားကျင့်သွပ်။ကျိုးမနပ်
 တည့်။ကြပ်ကြပ်အရှင်။မြေထဲဝင်၍။ ထန်းပင်ရှိရှိ။ အတိရေက။
 ကြီးကြီးထွလျက်။ ထက်သားအရာ။ မည်သည့်ငှါနှင့်။ ပမာတံ
 တိုင်း။မနှိုင်းရှုံ့ကောင်း။သံတို့ချောင်းလည်း။ နံတောင်းနှစ်ဘက်။
 လျှိုနှုတ်ထုတ်ချင်း။ဘောက်ထွင်းကျောက်ရင်။ ဦးထိပ်ပြင်ကံ။ စ
 သည်ရိုးရိုး။ဖမ်းဟင်းလင်း။ ထွင်းလေရပ်ရပ်။ အောက်ထက်ချုပ်
 သော်။တုန်လှုပ်မရှိ။အဝီစိဋ္ဌ။ မချီဝေဒနာ။ခံရာမသိး။ ဆင်းရဲကြီး
 သည်။ ။စောင်းဘီးရှေ့နောက်မပြန်တည်း။

သောမဒတ္တ။မာနဝဟု။ မကျချာန်ဟုန်။မတုန်မလှုပ်။စိတ်ချုပ်
 နှောင်ချည်။ ဗြဟ္မာပြည်သို့။ရည်လေထိုရော်။ ကျိုးကြောင်းမြှော်
 သည်။သူတော်ထွန်းငြား။ပုဏ္ဏားသားကား။ ရှည်လျားသဖြင့်။ငါ
 နှင့်မကွာ။ တုသိတာဝယ်။ နတ်ရွာသူ။ စံပြီးမှတည့်။ ထိုကစ
 တော့။ခန္ဓာရှေ့သော်။ တနေ့မခြား။တူပြိုင်ဘွား၏။ ဆွေဝါးဇာတိ။
 စစ်ကြဘိမူ။ အမိတ္တောဒန။ မည်ကျော် ရသား။ သကျနွယ်ရှေး။
 ငါ့ဘထွေး၏။ကိုယ်သွေးရင်နှစ်။ထင်ရှားဖြစ်၍။ မည်းညစ်တဏှာ။
 ကိလေသာကို။ပယ်ခွါနိုင်မှု။ညီညွတ်ပြုသား။အနုရုဒ္ဓ။ဘဒ္ဒိယက။
 စသည်အံ့လောက်။ မင်းငါးယောက်နှင့်။စွန့်မြောက်အိမ်ရာ။ ငါ့ထံ
 လာသော်။ မန္ဒာကိသား။ပုဏ္ဏားကြားသား။ တရားမြှိုက်ရည်။နာ
 စည်ဆဲဆဲ။နှိုက်နဲ့ပညာ။ရင့်သန္တာဖြင့်။အဋ္ဌာရိယ။ပုဂ္ဂလတွင်။အာ
 ဒိဝင်သား။မြူစင်စိတ်မွန်။သောတာပန်ဟု။ တဖန်ဖြစ်ထေဝံ။ရေခံ
 ထုံသရော်။ နောင်တော်မှန်းထား။ ငါဘုရားလျှင်။မုံထွားသစ္စာ။
 ပွင့်သောခါမှ။ အဝါနှစ်ဆယ်။ အရူယ်တိုင် အောင်။ ရာထောင်
 မက။သဃိဒ္ဓအတိ။ရှိလင့်ကစား။ထံပါးမပြတ်။ အမြဲမှတ်သား။ဥ

ပဋ္ဌက။မရစွန်းစွန်း။နေ့ရက်ကျွန်းကွဲ။ သင်္ကန်းသမိတ်။ ပရိက္ခရာ။
 ကိုယ်တွင်ပါလျက်။ ရွံ့ရှာလိလိ။ မိုးမြေကျိုဝယ်။ ဖြစ်ဘိရကား။
 ဆုရှစ်ပါးကို။ ငအားတောင်းပန်။အမှန်ပြည့်ပြီး။ နှိုးနှိုး ကွပ်ကွပ်။
 တုံ့ဝပ်ကြည်ညို။ ငကိုစင်းလျင်း။လုပ်ကျွေးပြင်းလျက်။ တေဒက်
 ဟု။ ငါးချက်ဌာန။ ရသဒ္ဒကေးဇူး။ အထူးဆန်းကြယ်။ အံ့ဘွယ်
 လေးအင်။ စကြာ ရှင်သို့။ ပုံပြင်တန္တိ။ ဂုဏ်ရာသီနှင့်။ လောကီ
 ပုဂ္ဂိုလ်။တပုဒ်ဆိုသော်။ သံချိုမြမြ။ရှစ်ပါးလျှင်။ရွှရွလိုက်မီ။ထစ်
 ထစ်ပီသည်။ ။ငါ့ညီရှင်မြတ်အာနန္တတည်း။

ရှေးတိဘဝ။ထိုကာလ၌။ အဇ္ဈမုခိ။ မယ်နာဂိကား။ စုံစီရတ
 နာ။ယံချခါဝယ်။မဟာပူရိ။ သာဓဇ္ဈိတွင်။ ဇာတိကောင်းနှစ်။သူ
 ဌေးစစ်၏။ လွန်ချစ်သမီး။ ဖြစ်ပြီးလျှင်ဘော်။ လှဆင်းကျော်သား။
 မြှော်မြှော်သသူ။ ပြတ်ယူနှလုံး။ ပန်းနှယ်ချုံးလျက်။ ပတ်ကုံးဝန်း
 ကျင်းဇမ္ဗူပြင်၌။အကြင်အကြင်။တိုင်းခွင်ပွင့်လင်း။ ထိုထိုမင်းတို့။
 သတင်းစကား။စေတနာများသော်။အပါးဖြင်မျှ။ အနန္တ အား။ ပေး
 လိုက်ငြားလည်း။မှတ်သားကြံတွေး။အိမ်ထောင်ရေးဖြင့်။ရင်သွေး
 မဲ့ချည်း။တယောက်ထည်းကို။ ခမည်းတိမှာ။ ခွဲဝေသာအံ့။ သဒ္ဓါ
 ကြည်လင်။ တတ်အားကျင်မှု။ ရှင်လျှင်ပြုဘိ။ ငါ့မွေးမိဟု။ တစ်
 တိုက်တွန်း။ဖခင်ညွှန်းသော်။ကွတ်ခန်းဆုံးစွန်။သူမြတ်မှန်၍။ဆယ်
 ဖန်တရာ။ ဆီနဲ့သာဖြင့်။ လွှမ်းလာချမ်းချမ်း။ ထိပ်ထက်မွမ်းသို့။
 ညွတ်တမ်းစေတနာ။ငမ္ဘာမြီခို။ ငကိုရှေးရှု။ရဟန်းမူမှ။ တူရူမျက်
 စိ။ထွန်းညှိရောင်တင်။ဆီမီးမြင်သော်။သို့ပင်မထောက်။ကုန်ပျော်
 တတ်စွာ။အနိစ္စာကား။ဤသာမဟုတ်။လူအရုတ်လည်း။ သက်ရုပ်
 သေနည်း။သည့်နှယ်ချည်းဟု။ လန့်ကြည်းထိတ်လ။ သံဝေဂဖြင့်။
 ခယဝယ။ တွင်ထမည်မှန်း။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ စီးဖြန်းသရော်။ တေ
 ဇော်ကသိဏ။ ဈာန်လျှင်ရ၍။ ပါဒလည်းပြု။ ခြောက်ခု ဘိညာ။
 သန္တိဒါနှင့်။ ဝိရာဂတ္ထ။ ကိစ္စခဲမြောက်။ ပြီးစီးရောက်သော်။ ပြိုင်
 ထောက်မာန်ကျန်း။ တက္ကတွန်းကြောင့်။ပင်ဝန်းရက္ခ။ ကဏ္ဍပုဉ္ဇံ။
 ယမကပြာဒိုဟာ။ပြခါမူးမူး။လက်ဦးရှေးဖျား။ ငါ့ကိုယ်စားလျှင်။

ထောက်ထားနှိုင်းရှဲ့။ ပွဲကြီးဖွဲ့၍။ တဆယ့်နှစ်ယူစနာ။ သင်းဗိုလ်ပါ
 နှင့်။ စကြာရှေ့တင်။ လေးကျွန်းရှင်သို့။ ကောင်းကင်ယုံဝဲ။ လူခဲတို့။
 သဲသဲကျော်လွှံ။ ရှုစေအံ့ဟု။ တံတံဝန္တံ။ ခံသားအစ။ ကြောင်းမူလ
 ဖြင့်။ ဓမ္မရုစိ။ ရှန်းရှန်းညိသား။ ဣဒ္ဓိမန္တိ။ ဘိက္ခု။ နိတွင်။ ဤလျှင်တေ
 ဒဂ်။ ငသံမြွက်ကို။ အောက်ထက်မွန်ကြား။ တင်းခွန်လွှားသို့။ ရေ
 သါးရှင်းရှင်း။ ပြာထွတ်ဝင်းသီး။ အဆင်းတမူ။ ကြာညိုဟူလျက်။
 ရည်တူထပ်မျှ။ မလွန်ကြဟု။ ငယ်ကမည်ပင်။ ထက်တိုက်တွင်
 သည်။ ။ သိထင်ဥပလဝဏ်တည်း။

သုဒဿန။ တွင်ထထိုရော်။ ငါ့နောင်တော်ကား။ ပြည်ကျော်
 နဂိုရ်။ ရာဇဂြိုဟ်မှ။ ဝိဒူရန္တ။ ဥပတိဿ။ ထိုဂါမဝယ်။ ရူပသာရီ။
 ဗြဟ္မဏီဟု။ သိညိနိုးဝေး။ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ရင်သွေးဖြစ်လာ။ ဖွားသီး
 ရှာနှင့်။ သညါမပြား။ ခေါ်မှန်းထားလျက်။ အများခါတိ။ ဆသဌိတို့။
 တစ်မွေးဖြင်း။ ပိုက်ထုပ်ခြင်းဖြင့်။ ကြီးမြင်း တုံလတ်။ ရုနန်ထွဋ်
 ဝယ်။ နက္ခတ်ရံကာ။ စန္ဒိမာသို့။ ငါးရာမျှလောက်။ ထွန်းတောက်
 ရောင်ထင်။ ရွှေထမ်းစင်လည်း။ သံလွင်ကံစား။ တောင်မြစ်သွား
 သော်။ စည်လျားမကွာ။ ကိုယ်ကြပ်ပါ၏။ အခါတပါး။ ကမ်းနား
 သဘင်။ လိုအပ်ပြည့်ပြည့်။ ရှုကြည့်ဆဲဆဲ။ လူခဲကား။ အမြဲမရှိ။
 သေမျိုးတိဟု။ ရမိသံဝေ။ မည်ထိုက်ပေသို့။ အနေကျဆုံး။ သိနှလုံး
 ဖြင့်။ ရှင်ဗြိုးမဲ့ထွန်။ အရယ်တန်က။ နိဗ္ဗာန်လှိုဌာ။ သဒ္ဓါနူးညွတ်။
 တောထွက်လတ်၍။ နိရတ္တက။ လောကီမျှသာ။ ပွန်းတီးပါသား။
 ဆရာပုရပိုဇ်။ သိဗ္ဗည်း မိုက်ဝယ်။ ကြိုက်ဘိ ရကား။ နည်းများ
 ယူငင်။ ထိုသူသင်သား။ အကြင်ဝါဒ။ ဟူသမျှကို။ လေ့လာနှုတ်
 ကျက်။ ဇမ္ဗူ။ ထက်၌။ ဖြောက် မေးထောက်။ တယောက် မ
 ထွန်း။ ပေါ်သည့် ကျွန်းသို့။ ထူးဆန်း ခေါင်အား။ တတ်မြောက်
 မြားလည်း။ လေးစားမပြု။ ဗာဟိမူဟု။ ဖေဂ္ဂ၊ နှင်နှင်။ အပြစ်ထင်မှ။
 မဂ္ဂင်သာရ။ လုံ့လ ယှဉ်ယှဉ်။ ရှာဖွေ စည်ဝယ်။ ကင်းကြည်
 ရမ္မက်။ ပဉ္စဝဂ်တွင်။ တွက်ကျုံးဝင်သား။ ထေရ်ရှင်အဿဇိ။ ပါဠိ
 တွတ်တွတ်။ ရှုတ်သားဂါထာ။ ယေဓမ္မာက။ အာဟာတိုင်ရုံ။ နှစ်စုံ

ပါဒ။ကြားခါမျှလျှင်။ နယတထောင်။ ကျယ်ဝန်း ဆောင်လျက်။
 တွေ့မှောင်ကပ် ၊ ဗိဇ္ဇိခွါသော်။ သောတာပတ္တိ။ သိရိသာဘ။ မြို့ဦး
 ရ၍။ ဗုဒ္ဓရတနာ။ ငါနှင့်ယှဉ်ပူး။ လခွဲကျူးသော်။ တထူးသူအား။
 ခူးပြီးထားသား။ ဖြူထွားဘတ္တ။ စားလင့်ရသို့။ ဒိဗ္ဗနာ။ မာဏဝအား
 ဟောထတရား။ ကြားသောအားဖြင့်။ ရှစ်ပါးကျန်ကြွင်း။ ထဲရန်
 လင်း၍။ ရောင်ဝင်းရောင်နွယ်။ ငါ့သဖွယ်လျှင်။ ပွဲလယ်ပြိုင်ညှိ။
 ဖက်မရှိသား။ သာရိပုတ္တ။ မည်ထင်ရသည်။ ။ သားထွလကျော
 နေတန်တည်း။

ထိုရောကာလ။ သုဘောဂဟု။ ငါမှမခြား။ ငနောက်ဖွားသား။
 အေးကြည်ဆ။ ငညီထွကား။ ဒေဝဒဟ။ ထိုပြည်မနှင့်။ ဒေသစပ်
 ကါ။ နီးစွာလည်းကောင်း။ အပေါင်းအိမ်ခြေ။ နေသည်ပြည်မှ။ ကေါ
 လိယ၌။ ခေါ်ကြအညီ။ မောဂ္ဂလီဟု။ နာရိပုဏ္ဏား။ မွေးသည့်သားချစ်
 ရင်သွေး စစ်လျှင်။ ဖြစ်လာ တုံ့ရှောင်း။ ရှေးဆု တောင်း ဖြင့်။ အ
 ကြောင်းဇာတိ။ ခြိမ်းချက်ညှိသို့။ သာရိပုတ္တရာ။ ထေရ်မြတ်စွာနှင့်။
 ကြမ္မာဘို့ဝေ။ သန္ဓေစွဲဘက်။ တနေ့နက်ဝယ်။ မြင်ထွက်မျက်နှာ။
 မျိုးရိုးမှာလည်း။ မေတ္တာမပျက်။ ခုနစ်ဆက်လျှင်။ ချစ်ကြင်သောတိ။
 ထပ်ရှိမွေ့လျော်။ ကစား သော်လျှင်။ ပေါင်းဘော်အကွ။ ချီထိန်း
 ရလည်း။ အမျှနှင့်နှင့်။ ငယ်ကတွင်သည်။ မည်ပင်တုံ့လည်း။ ချက်
 ဆုံဖြုတ်ရာ။ ရွာသညာဖြင့်။ ဝေါဟာချီမျှ။ သမိုက်ကြလျက်။ မိတ္တ
 သဘော။ ရောနှောဘက်ထစ်။ တောင်မြစ်တပါး။ သွားလည်း မ
 ကွာ။ ထက်ကြိပ် ပါသား။ မြင်းအာဇာ။ ကသည် ရထား။ ငါး
 ရာအားနှင့်။ မပြားပျော်မွေ့။ ယှဉ်စုံလေ့၏။ အောက်မွေ့သံဝေ။ ရ
 စထွေသည်။ တူနေမယွင်း။ တောထွက်ခြင်းလည်း။ မကင်းတူပြိုင်။
 နေထိုင်ရှေ့ရှု။ ဆရာမူလည်း။ ထိုသူ သိဉ္ဇည်း။ ထယောက်ထည်း
 ဝယ့်။ ကပ်ဆည်းတူပင်။ ဝါဒသင်၍။ ဖြူစင်မွေ့။ အမြိုက်ရလည်း။
 ဥာဏ ဝေခွဲ။ ကြားစွဲဟု။ အမြဲကတိက။ ဆိုပြီးမှတည်း။ ဥပ
 တိဿ။ သိစတရား။ နားပါးသွင်းလာ။ တဂါထာဖြင့်။ သောတာ
 ပန္န။ ဘဝတိုင်မြောက်။ ငထံရောက်က။ နွယ်လျောက်မြို့စု။ ကြွင်း

ရှစ်ခုကို။မြစ်ဖုသစ်သစ်။ ထွင်နုတ်ပစ်၍။ ခုနစ်ရက်ချင်း။ ထဲရန်
လင်းသော်။ကြီးမင်းထွခေါင်။ မြင့်မိုရ်တောင်အား။ မုန်ညင်းလား
သို့။သွားကြားချပ်ကာ။ဆောင်နိုင်စွာ၏။သန္တာညွန့်သွင်။လက်ဝါး
ပြင်ဝယ်။မွမ်းဖြင်သင်္ချေ။ ဗိုလ်ထွေအနက်။ နေ့စည် လျက်တည့်။
အောက်ထက်ပြောင်းပြန်။ မြေကိုလှန်၍။ ကောင်းမွန်ဩဇာ။ဖော်
အံ့ဩလည်း။မျှားစွါမခက်။ခိုးလျှံထွက်သား။ဆိပ်နှက်ပြည့်လျှမ်း။
နဂါးဝမ်းတွင်။ဝင်လေဆိတ်ဆိတ်။မထိတ်မရွံ့။စင်းကြံလားလား။
သွားသော့ခါလည်း။နာနာသတ္တိ။ တန်းခိုးရှိ၍။ ဣန္ဒြိအရာ။ မဟာ
သဃ်။ သာဝကထက်။ တေဒဂ်ခမ်း။ ခြီးမွမ်းထိုက်တန်။ မောဂ္ဂ
လာန်ဟု။ဌာနန္တရ။ဝါမနံပါး။ ရံမြိုင်ထားသည်။ ။သေးတေ
ပြင်းထန်တည်း။

ရှေ့လွန်သံသာ။ ထိုရောခါ၌။ မိစ္ဆာပုဏ္ဏား။ သူရိက် များကို။
မြှောက်စားပြင်းစွာ။ ခြီးမွမ်း ရှာသား။ ကာဏ ရိဇ္ဇ။ ဒုပည ကား။
အဇ္ဇဒါနိ။ဝေသာလီဝယ်။ လိစ္ဆဝီ မင်းသား။ တွင်ငြား မည်မှတ်။
သုနက္ခတ်ဟု။ မျိုးမြတ်လည်းကောင်း။ ဖြစ်လာရှောင်း၍။ ယှည်
ပေါင်း နှိုးနှယ်။ ငဝယ် ကပ်ဆည်း။ ဦးဆံ ထည်း၍။ အရည်း
ဘိက္ခု။ ရဟန်း ပြုသော်။ ရှုလေ ရာရာ။ တွယ်တာ မရှိ။ နတ်
မျက်စိဟု။ လောကီ ချမ်းသာ။ ပညာထွန်းလင်း။ နေလ ဝင်းသို့။
ရောင် ဆင်း ရုပ် ဓာတ်။ ထိုထို နတ်အား။ ထင်ရှား တင်တင်။
မြင်လတ်သရော်။ နာပျော်ဘွယ်ချည်း။ ရွှေစောင်းပျည်းသို့။ချည်း
ချည်းခြေငုံ။နတ်အသံမူ။ တရံမကြား။ ပင်းလည်နားနှင့်။ အလား
တူထည့်။ လိုရပြည့်မှ။ နတ်သော တကို။ ရစိမ့် သော့ကြောင်း။
တောင်းလတ်သော့ခါ။ဘုရားငါလျှင်။ ကြမ္မာဘို့ရန်။ မထိုက်တန်
ဟု။အမှန်သိထွေ။မပေးနေရှင့်။မရွှေဝန်တို့။ဂုဏ်ပိတ်သို့ဟု။ငါ့ကို
ကဲ့ရဲ့။ကျိုးမဲ့စကား။ ပလေလွှား၍။ကြိုးများငြိရှက်။လွတ်ပြီးလျက်
တည့်။ တောဠက် တိရစ္ဆာန်။ ချိုင့်ဝင် ပြန်သို့။ အလွန် တင့်ကဲ။
ကြိုက်ခဲထွေ။သာသနာဝယ်။ တကာချစ်သူ။ ညာတိ တူသား။
ရဇ္ဇ။ ပမာ။မကွာချည်နှောင်။ ကာမ ဘောင်ကို။ ခွါရှောင်စော

ကြီး။ထွက်မြောက်ပြီးမှ။ မညီးမွေ့လျော်။ ဂိဟိဘော်ဟု။ မသော်
နန္ဒ။ပဉ္စရန္တ။ပြန်ကြနောက်နစ်။တိုးဝင်လစ်သည်။ ။လူဖြစ်တချက်
တာဝန်တည်း။

ထိုရော်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာန်ချောင်းသည်။ အလောင်းစော
ထွတ်။ဘူရိဒတ်ကား။ ထွဉ်ပတ်ရှည်လျား။ စည်ဆက်အားဖြင့်။
မင်းပျားသီဝရာဇ်။ဝေဿနိဇ်ဉ်။ ပွင့်သစ်ကုမုဒ္ဒရာ။ ကြာရှင်အ
တူ။ပမာမူသား။ဆင်ဖြူရတနာ။ ဂဏ္ဍာဇာလီ။ မဒိလှူပြီး။ မိုးလေ
ခန္ဓာ။တုသိတာဝယ်။စကြာဝဠာတသောင်း။ နတ်ပေါင်းညီညာ။
တောင်းပန်ထွာသော်။တံထွာငါးချ။ ရှုလတ်တုံခြင်း။ မယ်တော်
မင်း၏။ သက်ကြွင်းဆယ်လ။ သတ္တဟာဉ်။ ထဲဝမ်းပိုက်တွင်။ဝင်
ဆိုက်သန္ဓေ။ နေလတ်ရကား။ လေးပါး နတ်ကြီး။ ရံထီး စောင့်
ရှောက်။ ကင်းပျောက်အန္တရာယ်။ ငြိမ်းစင် ကြယ်လျက်။ ပဉ္စင်
ထက်မှ။ဆင်းသက်အသာ။ ငြိမ်းစွာသား။ ခိဏာသဝ။ ဓမ္မိက
သို့။ တကွခြေလက်။ ဆန့်လျက် ပြုံးပြုံး။ မီးရှူးလွန်ထ။ ထိုခဏ
ဝယ်။ရူပဗြဟ္မာ။နတ်သုဒ္ဓါရှင်။ မဟာဒေဝ။ မနုဿတို့။ ခံကြတ
ဖော်။သုံးဆင့်ကျော်မှ။ အဂ္ဂေါဟသို့။ အာဒိပြဋ္ဌာန်း။ သံရှင်မွန်း၍။
တုက္ကန်းလူတွင်။ ငါသာလျှင်ဟု။ ကြားထင်ကြိမ်းပ။ ဥတ္တရသို့။
ကြွကြွသံစွမ်း။ချနစ်ထွမ်းဖြင့်။ချီတမ်းဖဝါး။ ကြီးရပ်သွား၍။ နှစ်
ပါးစုံလျည်။အိမ်ထောင်ယှည်မှ။ဥယျာဉ်ခမ်းဝါ။ ပျော်မြူးရာဝယ်။
လေးဖြာနိမိတ်။ဟိတ်လည်းပင့်ဆော်။ထိုသရော်၌။ မြင်မြော်မျက်
နှာ။ရာဟုလာကို။မြဲစွာနှောင်ပတ်။ ကြိုးထုံးမှတ်၍။ ဖြတ်အံ့သော
ကြောင်း။ တချောင်းကြံပြီး။ မြင်းကြီးကဏ္ဍိက။ ဆန္ဒအမတ်။ ညီ
ညွတ်လိုပါ။နန်းကိုခွာ၍။နော်မာမြစ်ယံ။မိုးပျံ့ဆူ၌။တန်းခိုးရှိသား။
ဃဒိုကာရ။ ဗြဟ္မာထွလျှင်။ ကပ်ထရှေးညွှန်း။ဝတ်သင်္ကန်းရှင်။ ရ
ဟန်းပြုဆုံး။အားလုံးကြည်ညို။ ရာဇဂြိုဟ်ဝယ်။ မှီခိုတရံ။ ဆွမ်းခံ
အပြန်။ချမ်းရိပ်မွန်သား။ တောင်ပဏ္ဍဝ။ပဗ္ဗာရန္တ။ နေသောကြိုက်
တွင်။နတ်ရှင်ဗိမ္ဗိသာ။ပြည်ဖိတ်လာသည်။ တွယ်တာမရှိ။စွန့်ဘိ
ရက်ရက်။မငဲ့ကွက်ဖဲ။ ရမ္မက်တဏှာ။ ကုန်သော့ခါမှ။ လာအံ့စ

ကား။မြိမ်းချက်ထား၍။ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်။ထံမျက်မှောက်ဝယ်။
ရမြောက်တရား။ အားပါးမရမ်း။ ညှိုးသမ်းကိုယ်ထီး။ လုံ့လမှီး
သား။ ကျင့်ကြီးခြောက်ဝါ။ လွန်သော့ခါမှ။ ဝိသာခါ ပုဏ္ဏားမ
နံနက်ထတွင်။ဖြူဆွနံ့ကြူ။သူဇာလှူသား။သုဒ္ဓါပမ။ ပါယာသကို။
လုပ်ထွလွေးလွေး။ ဘုဉ်းပေးခဲ့ရှောင်း။ နေရည်ချောင်း၌။ ရောင်
မောင်းချက်ချက်။ မျှောရွှေခွက်လျှင်။ နာနိတက်အညာ။ ပြာဋိဟာ
လည်း။ကောင်းစွာထင်မှ။ သုဒ္ဓိယသည်။ ချုပ်ညနေချမ်း။ ကမ်း
ညားမြက်ဆုပ်။ဆွဲချုပ်ကိုင်လျှင်း။ ကြံဖြန့်ခင်း၍။ အဆင်းမြဲသွင်။
ဤပလ္လင်၌။ အကြင်မျှလောက်။ ကျူနောက်သဘော။ အာသဝေါ
မှ။မနောဖြေကျွတ်။မလွတ်သရွေ။ပျော်မွေ့နှစ်သက်။ဝိတိတက်အံ့
မချက်ဟူသည်။ဆောံတည်မိဋ္ဌာ။စေတနာဖြင့်။ဒိသာဘာဂ။ပါမိ
နသို့။မုခရှေးရှူ။အယူဖြောင့်စွာ။နေသော့ခါတည့်။ ရေံလာမာရ်
စစ်။ရာနိအမြစ်ကို။ ပယ်လှစ်ဘုဉ်းတျင်း။ တန်းခိုးခွင်း၍။ နေမင်း
ရောင်နီ။မဝင်မိက။အညီပျက်ကြေရှုံးပြီးစေမှ။ပုဗ္ဗေနိဝါသ။ဥာဏာ
မကြွင်း။ တညည့် တွင်း ဝယ်။ လင်းလင်း ပွင့်စင်။ ခပ် သိမ်း
အင်နှင့်။သိမြင်တလျှည်။ပြည့်စုံရှည်သား။သဗ္ဗညုတာ။ပညာထင်
ရှား။ငါဘုရားလျှင်။လူများဦးစွန်း။ဖြစ်ငြားထွန်းသည်။ ။လျှံဝန်း
လောကတမ်းခွန်တည်း။

ဤသို့လျှင်တည့်။ ချစ်ရှင်ဘုရား။ သုံးလူ ဖျားကား။ ကိုးပါး
ဇာတ်ပေါင်း။ ဖေါလတ်ရှောင်း၍။ ။အကြောင်းခင်ချင်း။ ဟော
ထုံလျှင်း၏။

ဘူရိဒတ္တဇာတ်ကံနိဗ္ဗိတံ။

ဆင်ခြင်စာနာ။လိမ္မာသသူ။အကြင်လူအား။ ရှေးဖျားလက်ဦး။
မရောက်ဖူးသား။ မြေထူးခရီး။ အသိသီးကို။ရွာနီးရွာစပ်။ မည်
သည့်ရပ်ဟု။တပ်တပ်သိထွေ။မှာလိုက်ပေက။တွေဝေမရှိ။သွား
လေမိသို့။ပါဠိအဋ္ဌကထာ။ဋီကာအနု။ ဆိုမှုလေ့လာ။ အရိုးစာနှင့်။
ဆန္ဒာလက်တိ။ အဘိဓာန။စသည်တသွန်။ လမ်းကြောင်းညွှန်၍။
ကြွင်းကျန်ကြိုးကြား။ ကျမ်းပုံများလည်း။ ထောက်ထားစူးစမ်း။

ကြည့်ရှုမြဲမ်းလျက်။နှစ်ပင်ထွက်ဖြင့်။မခက်မစေး။ရှင်ပျော်ရေး၌။
နက်လေးစေအောင်။ထုံးဆောင်ဖြင်ပည်း။အနည်းနည်းတိ။ကြိဖြန့်
ချီသား။ဘူရိဒတ္တ။ နာဂစောလောင်း။ ရှေးဖြစ်ဟောင်းကား။ဇာတ်
ပေါင်းဆုံးချ။ဤသည်မျှလျှင်။ ။စလုံးခြံပြီးပြည့်စုံ၏။

ကြားမိန့်နာလော့။ ပညာဇာတိ။ နွယ်ရိုးသိမိမ့်။ ပရိမဏ္ဍလ။
တောင်ထွပတ်ကုံး။ရနစ်လုံးလျှင်။ချုံးချုံးရံသန်း။ သိတာဝန်းသား။
လေးကျွန်းထိပ်ဖွေ။ မြင့်မိုရ်ခြေသို့။ယည်ထွစီးဖြာ။ ဘူမျက်နှာ
တွင်။ကုဋ္ဌာဂါရ။ဂေဟကြဌန်း။ပွင့်ရွှေနန်းနှင့်။မည်မှန်းအဝ။ ပူရိန္ဒ
ဟု။စွဲထသန္ဓေ။တို့ချက်ကြွသား။မင်းနေပြည်သာ။ထိုနေရာဝယ်။
သန္တာမျိုးချ။ငါတို့ဘလည်း။ ဓမ္မပါလ။ ဗြဟ္မဏသို့။ စာဂစ္ဆန္တိ။
ကုသိုလ်ရဲလျက်။ဝမ်းထဲဖြောင့်စင်း။ဂုဏ်သတင်းတဉ်း။ လှိုင်ခြင်း
အနံ့။ပန်းနှယ်ပျံ့မျှ။လောက်ငုံသောက်စား။မကုန်အားသား။ပုဏ္ဏား
ဇော်ဂီ။မိရိရဟန်း။ ကူးသန်းလားလား။ ချိုင့်ဝှမ်းရာဖြင့်။ သန္ဓါပြန့်
ပြန့်။စိတ်မတွန့်တည့်။ ရှည်ဆန့်လက်ကြီး။ပေးမညီးဟု။ မြှောက်
ခြီးသာရ။ယခုတိုင်အောင်။ လူ့ဘောင်ပြောပ။ခြီးမွမ်းကြ၏။ ရှေး
ကစည်လျည်။မင်းစည်မင်းဆက်။မပျက်စွဲသုံး။ဤထုံးဤနည်း။ ဤ
သို့တည်းဟု။သိပ်သည်းနက်စွာ။ သိမြင်မှာလည်း။ လိုရာမကျန်။
တတ်ပွန်ကျယ်ဝန်း။အဆန်းဆန်းသား။ ဂဏန်းဟူးရား။ ကိုးပါး
နဝင်း။ကြွင်းသုံးစု။ရှစ်ချဂြိုဟ်ပြေး။ကောင်းကြွယ်ရေးနှင့်။ရန်ဘေး
ဥပဒ်။စက်သွားဖြတ်သို့။ မချွတ်မှန်အောင်။ ကျေးဇူးဆောင်သား။
မင်းခေါင် မင်းဖျား။ မင်းနှစ်ပါးတို့။ မှတ်သားယုံကြို။ မြတ်နိုးထုံ
သည်။ ။ရပုံလက်သုံးတောင်ဝေးတည်း။

ဝရစက္က။ ပါလဟူသည်။ အမည်လိုက်လျော။ ခံထိုက်သော
ဟု။သဘောထင်ပြ။သုပိနန္ဒ။ကမ္မရှေးညွှန်း။နတ်တို့မှန်းသား။နို့ဝန်း
သိမြော်။ငနောင်တော်လည်း။တစ်ခေါ်စလောက်။ ပုဂ္ဂိုလ်မြောက်
၍။လှိုင်ပေါက်ကြည်။ ကျော်ဌန်ဝါသား။ ဆရာကောင်းချည်း
ပေးသည်နည်းတိ။မိုးဖျားထိမျှ။ အကျိအခဲ။ နှလုံးထဲဝယ်။ အမြဲ
ဆည်းဘူး။အထူးထူးသား။ကျေးဇူးခြင်းတ။ပြည့်စုံလှသည်။ မူလ

သိန်းခို၊ မြတ်သည်ကိုယ်ဖြင့်။ မဂ်ဖိုလ်ပစ္စည်း။ တယောက်လည်း
 သာ။ စူးစူးရှာသား။ သန္တာရင့်ညောင်း။ ဗောဓိလောင်းတို့။ ကျင့်
 ကောင်းအဟုတ်။ သုဒ္ဓန္တသ။ ရွှေပြည်မသို့။ တူကွသွားသော်။ သွေး
 ကြည်းဆော်အံ့။ ရှင်တော်ဘုရား။ သုံးရထားသား။ သုံးပါးစကြာ။
 သာသနာတွင်။ သုံးဖြာပိဋကတ်။ ပရိယတ်လျှင်။ မချွတ် ကေနံ။
 ကြောင်းရင်းမှန်ဟု။ သင်မွန်ကြံ့ပြီး။ မြိုင်ခြောက်ကြီးဝယ်။ သင်းသီး
 ဖွဲ့။ ပရိဝါနှင့်။ ရွာလည်းမနော။ တောလည်းမထင်။ လွင်လည်းမ
 မည်။ စာပွဲစည်သား။ နေတည်ဖြစ်အောင်။ ရပ်သီးထောင်၍။ မြေ
 ဟောင် ရှေ့နောက်။ ရောက်လတ်ကုန်ကြ။ မျိုးသိဿအား။ ဝမ်း
 ထွက်သားသို့။ စီးပွား ရှာရှာ။ ခဲယဉ်း စွာသား။ ပညာ အမြိုက်။
 ဘဏ္ဍာတိုက်မှ။ သိုက်သိုက်ဖွင့်ထွက်။ သာရနစ်ကို။ သစ်သစ်ဌဝေ။
 ဖြန့်ဖြူးပေသည်။ သင်စေလိုရာမရွေးတည်း။

ရဋ္ဌသာရ။ လန္ဒသာရော်။ နွတ္တခေါ်သား။ သူတော်သွေးရည်။
 ငါတုံသည်လည်း။ ဖြောင့်ကြည်သဒ္ဓါ။ နောင်ဆရာလျှင်။ သန္တာ
 ရင့်လှည့်။ ညီတပည့်ဟု။ မပြည့်ပေါ်တင်း။ ထဲဝမ်းထွင်းကချစ်ခြင်းတ
 ပြန်မှု။ မဟူစသော။ နည်းနာသင်ထွေ။ အခြေရမြေ။ ကြံ့ကြံ့ထေဝံ၍။
 ရောက်သိန်းခို။ ကျေးဇူးဟိုသား။ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သီး။ ထေရ်ဘုန်းကြီး
 ဝယ်။ မြီးခဲလက်လွတ်။ ကြွင်းမဲ့တတ်သား။ သူမြတ်တို့ထံ။ ထုံးစံရ
 မိ။ အပြည့်ကျိုလျက်။ သု။ စိ။ ပု။ ဘား။ စကားလေးခွန်း။ ကြိုးတန်း
 လက်သုံး။ နှုလုံးမူစောက်။ တအောက်မေ့မေ့။ လွန်သိမ်မွေ့သော်။
 တနုတပါး။ တက်ပွားလေလေ။ ဂုဏ်ခဲတွေမှ။ ဝေဝေခွဲခွဲ။ စာသင်
 ပွဲ၌။ လက်ဝဲလက်ျာ။ မှီတင်းလာသား။ သင်္ဃာကြီးငယ်။ လေးနွယ်
 မျိုးပြား။ တပည့်များကို။ လွှားလွှားခြီးဖြင့်။ ထောက်ပင့်ပစ္စည်း။
 သိမ်းဆည်းကုံစွါ။ မွှါမိဿ။ သင်္ဂဟဖြင့်။ ဖိနုသိသနာ။ သို့သေခါ
 တွင်။ ပညာလက်ရုံး။ မချုံးတိန့်။ ဆန့်ရအံ့ဟုဆွတ်ပျံ့အိသိ။ တေငို
 တကာတည့်။ ဗိုလ်ပါသွားလား။ ခရီးနား၌။ ပျားသို့လည်းအို။ အ
 ရှုပယ်ပျိုက။ အလိုမပါ။ ကြာကြာမြင့်မြင့်။ ရင့်တို့ခံလော။ နှမြော လှည့်
 သိ။ ဥပမိဖြင့်။ သတ္တိစွမ်းတုံး။ ချိန်ဆုံးသင့်မြောက်။ ခါတန်ရောက်

လျှင်၊စောင့်ရှောက်ကိုယ်စား။ရှင်တော်ထားသည်။ သိကြားနတ်
ကျော်။စည်းစိမ်ပျော်၍။မမြော်မကြည့်။ မပြည့်မဖြူး။ တို့ကိုထူး
လျှင်။စူးစူးအားသွန်။လုံ့လမွန်ဖြင့်။ကျမ်းဂန်သင်တမ်း။ လွန်ကြီး
ပမ်းသည်။ ။စိတ်ဝမ်းနှောင့်နှိုးနှောင့်နှေးတည်း။

နှောင့်နှိုးနှောင့်နှေး။ နှလုံးလေးလျက်။ ငယ်သေးသောခါ။ ဆို
ရာချေမိ။ ပြဲတင်းလင်း။ ဆိုတုံ ကြွင်းကို။ ခပ်ပြင်း ဝန်သို။ နေ
နားဆိုရှင်။ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ။ နာအံ့သသူ။ လူတို့ဘုန်းလျှင်။ ငါ့ကိုသင်
၍။ လျှင်လျှင်ဆောဆော။ ရလွယ်မောရှင်။ သဘောနှိုက်နဲ့။ မတတ်
ဘဲလျှင်။ ချုပ်တဲလက်။ စပ်ဆန်းသာလျှင်။ ငါလည်းစာဆို။ ကိုယ်
ကိုကြိုးဝါး။ သူကိန်းသွေးသို့။ ယူမှားဆိုမည်။ နှုတ်ဖောက်သည်တို့။
ထဲနည်လေ့ကျက်။ ပင်သည်ထက်လျှင်။ နှုတ်ထွက်သင့်ကြောင်း။
တဖြင်ပြောင်းတည့်။ နှုတ်ရောင်းနှုတ်ဝယ်။ နှုတ်ပြုယယ်ဖြင့်။ ရှင်
ဖွယ်လန်းလန်း။ ရှေ့ခြောက်ခန်း၌။ ပုံဆန်းစကား။ ငါ့တံထားကို။
လျှောက်သွားစံတု။ အဖို့ပြုသော်။ ကောင်းမှုစီးပွား။ ငါ့အားဖြစ်ပြီ။
ဤသည်စာမွန်။ အဆုံးစွန်မှု။ ကျမ်းဂန်နည်းပွမ်း။ မသင်ကျမ်းသီး။
လူတမ်းမည်မည်။ မကြိုက်လည်အံ့။ မတည်မကြား။ တရားမရှု။
လူမှုလူရာ။ မာယာဖြည့်ပြက်။ ဆိတ်ကြက်တိုက်များ။ ဖဝါးလေ
ဝင်။ သူပင်ကျင့်ရေး။ ပြောင်းလေးဌက်ပစ်။ တံကျစ်တုရင်။ ပေါ်
လွင်ဒီဒီ။ ယာရီတရွတ်။ ထွဉ်ပတ်ချီမန်း။ မကန်းဆယ်တွင်း။ ဖုတ်
သားခြင်းက။ စသည်ကြွအန်။ သုံးဘန်ရာလဲ။ ကျောက်ခဲမှတ်ရ။
သေသဝိဇ္ဇာ။ မြင်းခွါချထား။ သိကြားပဲဆုပ်။ အလုပ်ကြံမေ့။ လက်
ငွေ့လက်ပန်း။ အကျန်းအကြော။ အပေါ့အပါး။ ပြေးလွှားကြိုးချန်။
ကိုယ်ဟုန် နောက်ထွန်။ ရင်ပြန်တိုင်လျှောက်။ ဝါးကောက်ပုလိ။
ပြေးချီတက်တက်။ ပျော်သောထက်ကား။ လေးနက်ထုံးစံ။ မေးမြူ
ကြံလျက်။ ဖတ်အံ့နားဝ။ မွေ့လျော်ကြလော့။ ပေါ်စထွန်းလစ်။ ကျေး
ဇူးနှစ်ကို။ မှတ်ရစ်စေဌာ။ ပညာအလှူ။ ကုသိုလ်မူသည်။ ။ ရှေ့ရှု
မဂ်ဖိုလ်စိတ်ပြေးတည်း။

ဂန္ဓိန္ဒရ။ သါရတ္ထနှင့်။ ဆိုစတင်းလင်း။ မကြွင်းစေအောင်။ ကျေး

ဇူးဆောင်သည်။ စာစောင်ဖွဲ့ပြု၍ ကောင်းမှုကြောင့်။ ယခုမျက်မြင်။
လူတို့တွင်လည်း။ လင်နှင့်မယား။ အပြားအိမ်သူ။ တူနှင့်ဦးရီး။ ဆွေ
နီးတဝေး။ မြေးနှင့်ဘိုးဘွား။ သားနှင့်မိဘ။ နှမနှင့်မောင်။ ညီနောင်
တသွန်။ ကျွန်နှင့်အရှင်။ မိတ်ကျွမ်းဝင်၍။ ခင်ခင်မွတ်မွတ်။ ဘုရိဒတ်
၏။ မျိုးမြတ်တို့နှယ်။ မေတ္တာကြွယ်လျက်။ ကြီးငယ်ကိစ္စ။ ဟူသမျှ
၌။ တကွမကင်း။ ညီညွတ်ခြင်းဖြင့်။ ။ ဖြောင့်စင်းသဘော။ ချစ်
စေသော။

သမုဒ္ဒဇာ။ မျိုးတကာနှင့်။ အခါမြင့်မြဲ။ ကွဲကြပြီးလျက်။ တကွ
နက်လျှင်။ တချက်တဘန်။ တွေ့မြောက်ပြန်သို့။ နှိုင်းတန်ထိုက်။ ခပ်
သိမ်းလှတို့။ ချစ်သူဆွေဝါး။ ကွာလေငြားသည်။ ။ ထင်ရှားအုပ်
တွေ။ ဘူးမြင်လေသည်။ ဖြစ်စေသော။

ဓတ္တရဇ္ဈ။ သာဂရတို့။ ချစ်ကြသောလား။ ရပ်ဝေးခြားသား။
တိုင်းကားပြည်ထောင်။ မင်းကုန်အောင်လည်း။ မျက်တောင်မရှက်။
အဆက်အဆံ။ သံခံတန်ဆေး။ သို့သေးလားလား။ မြေတာခြားမဲ့။
သစ္စာဖွဲ့၍။ သွားပြီ။ ကုန်စယ်။ ရောင်းဝယ်မပြတ်။ ရောက်လတ်သ
ဖြင့်။ နိုင်ငံပွင့်လျက်။ မင်းနှင့်လျှောက်လျား။ ဆယ်ချပြားသား။ ။
ထရားစောင့်ထွေ။ ကောင်းကင်ရေကို။ လွှတ်စေသော။

မင်းသားဗြဟ္မဒတ်။ ရသေ့ဝတ်ဖြင့်။ သေသတ်နှလုံး။ ဆံကျစ်
ထုံးလျက်။ မဆုံးမနှိုင်း။ စိတ်မခိုင်၍။ နေထိုင်ကျကျ။ နဂါးမနှင့်။
တကွမွေ့လျော်။ အိမ်ထောင်ပျော်သို့။ သူတော်ရဟန်း။ ကြံမဆန်း
နှင့်။ မစွန်းမငြိ။ သမာဓိဟု။ ဘုန်းရှိထေရ်မွန်။ ကျင့်တန်နည်းတူ။
လောဘ ဟူသား။ ။ ရန်သူမာန်စစ်။ ဆင်မုန်ရစ်ကို။ မြစ်စေ
သော။

သဘောမြဲသိပ်။ ညွတ်သားထိပ်ဖြင့်။ အိပ်လည်းရှိခိုး။ နိုးလည်း
ကော်ရော်။ ငါပူဇော်သား။ နောင်တော်ရှင်ချစ်။ ဆရာစစ်လည်း။
အနှစ်တရာ။ အခါလေးမြင့်။ အကျင့်သီတင်း။ သန့်ရှင်းလေလေ။
တက်နေပမာ။ သာသနာ၌။ ယထာရူပိ။ ဣတ္ထိတဗ္ဗ။ ပြည့်စုံလှ၍။ ။
တေဇွန်အား။ သစ်စေသော။

မဂ်မောသဒ္ဓါ။ အကြင်ငါသည်။ ကောင်းစွာကာလ။ ဤဘဝ၌။
 သောကဗျာဓိ။ ဘေးမရှိတည့်။ ယုတ္တိအာရုံ။ သုံးပုံ ဆောင်လှိုင်း။
 တတ်သောတိုင်းလျှင်။ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား။ စိတ်ဖျားဝေခွဲ။ ကြံ့နှိုက်နဲ့
 လျက်။ စာပွဲခံခံ။ စာအံသောင်းသောင်း။ တပည့်ပေါင်းကို။ ဖြား
 ယောင်းပစ္စည်း။ ဖြည့်သိမ်းဆည်း၍။ ဟောနည်းသွယ်ဖျား။ ရှင်
 တော်ကြားသို့။ နားပါးဝင်ကြောင်း။ သင်လိုက်ရှောင်း၏။ မကောင်း
 ဝန်တို။ အကုသိုလ်ကား။ ။ ငကိုမချစ်ပစ်စေသော။

မနှောင့်မိစ္ဆာ။ နောင်သောခါလည်း။ ပညာရောင်ဝင်း။ ထိုနတ်
 မင်းလျှင်။ ဘုကင်းလွတ်ပြီး။ ရွှေပြည်မှီးသို့။ ဆုသီးလည်းကောင်း။
 တောင်း သည်ဒီဒီ။ ပါရမီကို။ အညီစုံအင်။ ဖြည့်ကျိုး ထင်၍။
 အသင်္ချေချေ။ မှန်မှန်ကြေမျှ။ ကိလေသာမီး။ လောင်ပြုန်းတီးသား။
 ဖြင်ညီးနန္ဒ။ တိလောကအား။ တရားဟူသည်။ မိုးရည်ဖျန်းဆွတ်။
 ငြိမ်းအောင်သတ်မှ။ သူမြတ်သဏ္ဌာန်။ ဖြစ်ဆုံးစွန့်၍။ ။ နိဗ္ဗာန်တံ
 ခါးလှစ်စေသော။

နိဗ္ဗာန်တံခါး။ ရှည်လျား သဖြင့်။ မပွင့်သရွေ့။ ယခုနေ့က။ စ
 သည်နောင်လာ။ သံသရာဝယ်။ ပညာနှိုက်နဲ့။ အမြဲအမြဲ။ အကြံအ
 စည်။ အရည်အသွား။ ထူးခြားကျင့်တတ်။ သဒ္ဓါညွတ်သား။ သူ
 မြတ်နှင့်သာ။ မေတ္တာတုံ့ဆို။ ဘူးရလို၏။ နှိုင်းဆိုပမာ။ တန္တုရွာဝယ်။
 ရတနာပတ္တမြား။ ရောင်းချေမှားသို့။ ဂုဏ်များခဲကျိ။ ကျေးဇူးရှိကို။
 မသိဝိုးဝါး။ လူပြုန်းအားကား။ မကြားလေချင်။ မမြင်လေဤ။ မမိလေ
 ပဲ။ ဝေးစွာရှုလျက်။ ရှောင်လွှဲမသာ။ ရံခါသွားလား။ တွေ့မိငြား
 လည်း။ ။ ဘဝါးပြန်ဆုတ်နစ်စေသော။

အတိုသကြွ၏။ ငါးဆယ်ရှစ်။ ပြီးလစ်၍သည့်စာ။ ။ မည်သူ
 ဆိုညွှန်း။ မတိုက်တွန်း။ လိုတွန်းကျမ်းလက်။ ။ ပွဲတွေဆန်းပြား။
 သူ့စကား။ ကြားကရှောင်မည်သာ။ ။ မကြားမသိ။ ဆိုတတ်ဖိ
 နောက်ပြီးနှမြောစွာ။ ။ ရှေးကလူမျိုး။ ဆိုလမ်းရိုး။ စာခိုးမမည်
 ရာ။ ။ တကာလူများ။ ကြံထောက်ထား။ ပွားလိမ့်နက်ပညာ။ ။
 နာမဝင်သေး။ ငကိုမေး။ ဆိုရေးအဖြာဖြာ။ ။ နားမဝင်ဘဲ။ ပြစ်

တင်ရဲ့။နက်နဲမလိမ္မာ။ ။သီတင်းသည်ဝတ်။ ကြံမတတ်။ ပတ်
 လွတ်လူမိစ္ဆာ။ ။အပြစ်နည်းများ။တင်လိုငြား။ တိုင်ကြားငါတို့
 မှာ။ ။တတ်တိုင်းနှစ်သိမ့်။ဖြေလျှင်းပိမ့်။ပြေမိမ့်များမကြာ။ ။
 အပြစ်မြင်ထွန်။ သူဆိုဟန်။ တဘန်တင်ပိမ့်ငှာ။ ။ကြံစည်
 တတ်အား။ ငါ့ကိုယ်စား။တပါးခြေတင်ပါ။ ။ခြေတင်ယုံ
 မှား။မတတ်ငြား။ငအားမေးမြန်းလာ။ ။များများမငံ့။ဖြေပေအံ့။
 သိန့်ပုံနည်းနာ။ ။ခွဲချုံးကျစ်လစ်။ စကားသစ်။ စိစစ်လူပျူ။
 ငှာ။ ။ဆိုဆိုသမျှ။အနိစ္စ။ဝယဓမ္မတာ။ ။ဖြစ်ပျက်မြင်ပြီး။
 ပညာကြီး။လိုသီးနိဗ္ဗာန်၅၁။ ။ဘူရိဒတ်ဇာတ်။တုမရစ်။ပြီးလစ်
 ဤသည်စာ။

ဘုရားဟော ၄၇ ဂါထာအရ။ ပိရူရပျိုထွက်
 ရာဇဝသတိခန်း။

၁။ ။ထိုနောက်ပြီးမှ။ဗောဓိပွင့်ငုံ။တမှတ်ခုံလည်း။ဝန်းရုံဆွေ
 ဝါး။ရင်သွေးများကို။ထံပါးချင်းစေ။နေစေရွေလျှင်။ယနေ့အလွန်။
 နက်ဖြန်သဘာက်။ဖိန်းနွဲ့တက်အောင်ရက်မရွေ့သါ။လွတ်ကြောင်း
 ၅၁သည်။ ကြမ္မာနတ်မုံး။ညှိုးဖျင်တုံးနှင့်။ ချိန်ဆုံးခါထောက်။မှန်စွာ
 ရောက်၍။သူ့နောက်မကွာ။ငါလျှင်ပါလိမ့်။ငါမရှိနောက်။ မင်းထံ
 မှောက်၌။ အလျောက် အလျား။ စစား သောခါ။ ကျင့်စရာကို။
 သည်းချာညီနောင်။ မောင်တို့နားဝ။ မှတ်သားကြဟု။ ရာဇဝသ
 တိ။ စုံစီထွေပြား။မြွက်ဖော် ကြားသည်။ ။ကရား ရေနွယ်
 ရှိသတည်း။

၂။ ။ကရားထွက်ပွန်။ရေနွယ်သွန်လျက်။ အစွန်မှတ်ဘွယ်။
 ခုနစ်သွယ်နှင့်။လေးဆယ်ပြည့်နှက်။ချိုဇေးမြက်သား။ အဋ္ဌက္ခရာ။ထို
 ဂါထာကို။နည်းနာဖော် ပြ။ ဆဌမဟု။ လက္ခဏာခန်း။ ထိုနိဒါန်း
 လည်း။ပိုင်းတန်းသားနား။အချားမခင်း။သည့်တွင်သွင်း၍။ မကြွင်း
 မကျန်။ပညာဝန်တို့။နာတန်နာထိုက်။ ပိုက်ကုံးတန်ဖြင့်။ မကွန်မ

ကျယ်။ လင်္ကာချယ်ဖိန့်။ ။နည်းသွယ် လှစ်ဖျေ။ မြကြ စေ
သတည်း။

၃။ အထယော ရာဇဝသတိ။ နိသိဒ္ဓိတွာ သုဏာထမေ။
ယထာရာဇကုလံပတ္တောယသံပေါသောဂစ္ဆာတိ။ ။မရစဖူး။
ပိုက်နွှဲကြူးသား။ သားဦးဓမ္မ။ မောင်ပါလနှင့်။ တကွ ဝန်းမြောင်။
ဝတ်ပန်းရောင်နှင့်။ တထောင်တွက်ရေ။ သားသက်ဝေတို့။ မြူတေ
စံထား။ တွတ်တွတ်ထွားသည်။ ငသားပုံယောင်။ မင်းပွဲ ဝင်သော်။
ပေါ်ထင်လက္ခဏာ။ မျက်နှာ ကျစ်လစ်။ ပွင့်သစ်ကြာနှယ်။ စင်
ကြယ်သန့်ရှင်း။ သတင်းပညာ။ သဒ္ဓါစာရ။ မျှတုံရှောင်းသော်။ ဆိုး
ကောင်းကုန်စင်။ ကျမ်းဝင်ချစ်ကြည်။ ပြန်သည်စကား။ မယားကို
မျှ။ မသိရစေ။ ဝမ်းထဲခွေလျက်။ ထွေထွေဆောင်သင့်။ မှုခွင့်ခွင့်နွဲ့။
ချိန်နှင့်တူရိုး။ နည်းယူခိုး၍။ အားကိုးအန်ထောင်။ သန်းခေါင်လင်း
စင်။ နေဝင်ရိရိက်။ ပူအိုက်ချမ်းအေး။ ဘေးကိုမခန့်။ သက်စွန့်ရဲ
ထင်။ ရဲရည်ဝင်လျက်။ မင်းဆင်စမှတ်။ မင်းလေးမြတ်သား။ မင်း
ဝတ်အစား။ မင်းခန်းနားနှင့်။ မင်းသွား မင်းနေ။ မင်းထွေမင်းသံ။
မင်းစံမင်းပယ်။ မင်း၏နှယ်သို့။ မျက်ကွယ်ဘို့မျှ။ မတူပနှင့်။ နရ
သေဌ်နင်း။ စိုးရှင်မင်းက။ တချင်းတည်းသာ။ ငါနှင့်အတူ။ နေလှည့်
ဟူလည်း။ မည်သူတန်ဆ။ ဘုန်းမမျှချေ။ သို့ဖြစ် ထွေကြောင့်။ အ
နေမြော်ဆ။ မပြုကြလင့်။ ကာမချမ်းသာ။ ခံသည်မှာလည်း။ စာ
နာထောက်ဆ။ ရှုပ်ချ၍သာ။ ခံစားရာ၏။ ။ပညာရင့်ကြစေ
သတည်း။

၄။ ဘူမိပါလ။ ရာဇိန္ဒလျှင်။ မောင်းမကိုယ်လုပ်။ ပတ်ချုပ်ရံကာ။
ပျော်စံရာ၌။ ဘာသာရောပြွမ်း။ ကျမ်းမဝင်သာ။ ဆိတ်ကွယ်ရာ
ဝယ်။ မျက်နှာပြိုင်တဲ။ ပူးတွဲရှက်တင်။ တိုင်ပင်သမျှ။ မပြုသင့်ဘူး။
သားစားကြူးသည်။ ဘီလူးတစုံ။ ငဆွံသဖွယ်။ မျက်ကွယ်တမျှ။ လူ
အ၊ အလား။ နားပင်းအသွင်။ မှတ်ထင်တွေးယူ။ ရွှေနန်းသုဌ်။ ချစ်မြို့
ဆန့်ကျင်။ ကျမ်းမဝင်လင့်။ အရှင်ပိုင်ကား။ ခန်းနားထွေထွေ။ ရွှေနှင့်
ငွေလည်း။ မြွေဆိပ်အတူ။ မယူစောင့်စား။ နိုးကြားတတ်ဘိ။ သတိ

လုံ့လ။ပစ္စက္ခန္တိ။ဒေါသအပြစ်။များစွာဖြစ်သည်။ သောက်ယစ်စား
ကြူး။ပျော်မြူးစည်ကင်း။မင်းတို့တံထွာ။မိဂဒါဟု။မည်သာချမ်းဇ။
ဘေးမဲ့ပေးသား။ဌက်ကျေးပျော်ရာ။ အရပ်သာအား။ ရှောင်ရှား
ဝေးစွာ။ဖဲကြည်ခွါလျက်။ မင်းသာဇကန်။နေထိုက်တန်သား။ သ
လွန်ညောင်စောင်း။ကိန်းအောင်းစက်ရာ။ပဇ္ဇင်သာက။ ရောင်ဝါ
ပြီးထွေ။မင်းစီးထွေနှင့်။ စံရွှေရည်ညက်။ ရထားထက်လည်း။ မ
တက်စီးရာ။ကြံစာနာလျက်။တန်းသာဆင်ယင်။ မင်းလမ်းခွင်နှင့်။
ထွက်ဝင်သွားလား။မင်းတံခါးကို။မှန်ထားပိုင်သ။အခွင့်ရလည်း။
ကာလဆေးမေး။ အရေးယူငင်။ ရှုဆင်ခြင်လျက်။ မဝင်ပေရာ။
ခယမ်းခါနွဲ့။ရှိန်ဝါညီးညီး။မီးကိုတုံယူ။ နေပူနောက်ထား။ အရှင်
အားသော်။ခြောက်ပါးပြစ်ကွေ။ ခယမ်းလေဟု။ ပုံသေမှာထား။
ရှေ့စကားကို။ မှတ်သား၍သာ။ သင့်တင့် ရာက။ မျက်နှာရှင်ပ။
ထင်ပြုပြုနှင့်။အမျှားဘောင်ဝယ်။ရှုစဖွယ်တိ။ ပွဲလယ်တင့်ကြ
စေသတည်း။

၅။ နုရာဇိပ္ပ။နုရစံတည်။မင်းမည်သည့်ကား။အရည်မတန်။ပြင်း
ထန်အမျက်။ထွက်သည်ရှိသော်။မျက်စိမျှက်ဝင်။မီးသွင်ပြုန်းတီး။
ပျက်စီး တတ်ချေ။ သို့ဖြစ်လေ၍။ မခြေနှုတ်ကြမ်း။ အသွမ်းပြန်
ဖြင်း။ပြောဆိုခြင်းနှင့်။ကင်းစေလတ်သေး။သားမြေးညီကို။နန်းရိပ်
ခိုသည့်။ထိုထိုစုဝေး။ဗိုလ်အလှေးအါး။စါးကျေးကျွန်ရှာ။နှင်းသော
ခါတုံ။လျှာမရှိညား။ ငါးနှင့်အတူ။လျှစ်လျူ။တမ်းသာ။ နေပေရာ
ရှင်။ဟတ္ထာရောဟ။စသည့်လေးစု။ဗိုလ်အထူကို။အမှုစွမ်းဆောင်။
တွေတိုင်းအောင်ဟု။ များမြောင်ရိက္ခာ။ ဆုပေးရာ၌။ ဝမ်းသာနှစ်
သက်။မဖျက်ဆီးသာ။ ကြည်ညိုရာရှင်။ ဤသာတင့် ရှန်း။ ကိုယ်
လက်ကျန်း၍။ပွင့်လန်းမှုကား။စီးပွားတက်ကြောင်း။လမ်းကောင်း
ပင်ကို။ဆိုလတ်သည်ကြောင့်။ရုပ်ရည်ဖျက်ဆီး။ကုတ်ဟီးချောင်း
ဆိုး။တန်းခိုးတနာ။ပညာခွန်အါး။ရွှေရှားလျှောသက်။ကိုယ်လက်
ပူပန်။ကာမညွန့်သို့။ကြိမ်ဖန်မျှားစွာ။မသွားရာသည်။ ။ရောဂါ
လွင့်ကြစေသတည်း။

၆။ မင်းပွဲရပ်ခွင်။ရှေ့တော်ပြင်၌။ဆင်ခြင်ဆို၊ ဖိတ်။ ရွှံ့ရှာစိတ်
 နှင့်။ဆိတ်ဆိတ်ချဉ်းသာ။မဖြစ်ရာတည်း။သီတာယဉ်ထွေ။မြစ်မ
 ရေသို့။ မနေမနား။တဖွားဖွားလည်း။ စကားမည်ကာ။ မဖြစ်ရာ
 တည့်။ ခွင့်သာလတ်ဘိ။ ကြိုက်သည်ရှိက။ သတ္တိရဲရဲ။ နည်းနာစွဲ
 လျက်။မကွဲမပြို။ နှိုင်းယှဉ်ဆိုလေ့။ မျက်လို ချွေးထွက်။ ရန်နှစ်
 ဖက်ကို။ဦးရှက်မတိုက်။ထိခိုက်မလေ့။မွေမွေသာသာ။မူရာဆေး
 လေး။ ယဉ်ကျေး ညံ့သက်။ ကြောက်ရှက် တတ်ဘိ။ မင်းလိုသိ
 လျက်။ဇာတိဝယ။ ဂုဏ်မြောက်မြား။ သူတို့အားလည်း။ ရှောင်
 ရှားနှိမ့်ချ။ ဂါရဝဖြင့်။မိဘသိမ်းမွေး။ လုပ်ကျွေးမပြတ်။ မေ့ကျန်
 တတ်သား။အန်ခတ်ကြက်တိုက်။သားလိုက်ငါးဘမ်း။မှုသွမ်းထွေ
 ရာ။ဖဲကြည်ခွါလျက်။ ခန်းဝါရပ်ဝေး။သူ့ခွင်ကြေးမှ။ သို့သေးတ
 မန်။ရောက်လာထွန်သော်။သူ့ ကျွန်တသင်း။ သူ့အချင်းနှင့်။ သင်း
 ပင်းဖော်ရွေ။မဖြစ်စေနှင့်။ရေမြေသနင်း။ကိုယ်ရှင်မင်း၏။ သတင်း
 ရောင်ဝါ။အာဏာတက်ဖြိုး။ထိန်ထိန်နှိုးမျှ။ တန်းခိုးပြင်းဝှန်။ ဂုဏ်
 တမ်းခွန်ကို။ ။မိုးစွန်လွှင့်ကြစေသတည်း။ ၊

၇။ အထွေအထွေ။ထုံးစံဖွေသော်။ သူသေအလား။မင်းစော။
 ဟု။အများဖော် ပြုဆိုစကြ၍။ဆုံးမခံခံ။သူတော်ထံ၌။ကြိုးနွဲ့သဒ္ဓါ
 လှူဒါန်းခါဝယ်။ယာစကာဖုန်းစား။သူတို့အားလျှင်။မတားမြစ်ရာ။
 သည်အခါကား။လယ်တာထွန်ရက်။ ပျိုးရက်ကြရာ။သည်အခါ
 ကား။ဘဏ္ဍာခဲ။ရောင်းပွဲဝယ်တာ။သည်အခါကား။ စိတ်ဖျာဝေ
 မှ။ကောင်းမှုပြုရာ။သည်အခါကား။ပညာပွားသို့။နှစ်လှိုခင်သာ။ပြု
 ကောင်းစွာဟု။အခါအခါ။အရာရာကို။ဝမ်းမှာမှတ်သား။ကြံစိတ်
 စားလျက်။စပါးကြီးမြွေ။နေစေ့ညံ့ခါ။ချင်းရပ်မှာသို့။ အစာရှေးရှု။
 ရောက်သောဟူသို့။နည်းယူကြံခိုး။ကံ မရိုးလင့်။ ဆော်နှိုးဖန်ဆင်း။
 တလင်းခွားခြံ။ကာရံနေနား။မပြတ်သွားလျက်။ စပါးခွန်နက်။ ချင့်
 တွက်ကုန်အောင်။ ကျိုကြလှောင်ပြီး။အိမ်ထောင်ခမ်းနား။သောက်
 စားချက်ရန်။အိုးတန်ဆန်မျှ။ နှစ်လရက်စာ။ ခန့်တိုင်းထွာလျက်။
 မင်္ဂလာပွဲတံ။ချွေးခံရေသုံး။ထုံးနှင့်ညီမျှ။ဆင်ခြင်ရှုလျက်။ ဝတ်တု

စားပ။ မလ္လားကြရာ။ တော်တည့် စွာလျှင်။ စိတ်ပျာဖြော် တင်း။
မှုခပင်း၌။ ညံ့ပြင်းညီမျှ။ ချိန်ဆုံးဆလျက်။ မိတမိန္ဒြိ။ စုံစိတွပ်ဖွေ။ ကြံ
စတွေလည်း။ ။ ခွဲဝေချင့်ကြစေသတည်း။

၈။ မိုက်မဲတွေဝေ။ သူသေအလား။ မျိုးဆွေဝါးကို။ ဝတ်စားရေ
စာ။ မျှရုံသာလျှင်။ ကြီးရာမထင်။ တောသစ်ပင်မျှ။ ဆွေခင်ပွန်းစစ်။
ဖြစ်သောဟူသို့။ နည်းယူထောက်ထား။ အဝေးသားလျှင်။ စီးပွား
ကုန်အောင်။ ရွက်ဆောင်မူကား။ ထိုသူအားလျှင်။ ကြီးမားစေရာ။
သစ္စာမပျက်။ ရမ္မက်မထန်။ စောင်းမာန်ရှုတ်ချ။ မောဟဖြူစင်။ အ
ရှင်မှောက်ကွယ်။ ပြုဘွယ်ကိစ္စ။ တမျှတည်းသာ။ ထွေရာမကြံ။ မြဲ
မြဲခွေလိပ်။ အိပ်လည်းရှိခိုး။ နိုးလည်းဦးတင်။ ရှင်၏ထံရင်း။ မကင်း
စလှည့်။ မင်း၏ရိပ်ခြည်။ နားလည်ကြင်ကျွမ်း။ ခယမ်းဒိဗို။ မင်းလို
လိုက်တတ်။ မင်းမတ်ပီပီ။ မတိမဆန်။ အလွန်တင်ကဲ။ ဝင်ထွက်
မြဲလျက်။ ဝတ်လဲဆင်ရာ။ ဆက်သကာနှင့်။ နံ့သာရည်ဖျော်။ ခြေ
တော်စကြာ။ ဆေးကြောခါ၌။ မျက်နှာချလတ်။ မျက်ပိုးသတ်လျက်။
ကျင့်ဝတ်စုံစွာ။ ကုန်စေရာ၏။ အာဏာပြင်းထန်။ မင်း၏မာန်ဖြင့်။
ဒဏ်မရှိလျက်။ ရိုက်နှက်လွန်လျား။ ပြုလှည့်ငြားလည်း။ ပြစ်မှားစင်
ကြယ်။ ချစ်ခင်ဘွယ်နှင့်။ ။ ခွေးနှယ်ကျင့်ကြစေသတည်း။

၉။ အရာအရာ။ ခွဲဝေမှာပိမ့်။ ကြမ္မာထေခံပင့်။ ကြောင်းမသင့်၍။
ခွင့်မရသေး။ တက်နှောင့်နှေးလျှင်။ ပျာမှေးမီးခဲ။ ရှိန်ဝါစံသော်။ သ
ဟဲထွောက်ကူ။ လေညှင်းဟူသား။ မိတ်သူတော်ကောင်း။ အသင့်
ချောင်းလျက်။ ယှဉ်ပေါင်းလေရာ။ မိုးမရွာ၍။ ရံခါကောက်ညွန့်။
မိုးရေဆွန့်မှု။ စည်ပြန့် သို့သွန်း။ မညှိုးမြန်းအောင်။ ခင်ပွန်း မိတ်
ကောင်း။ မြောင်းကပင်းသင်း။ ရေရှင်သွင်းသော်။ မင်းခကောက်
မျိုး။ ဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးလိမ့်။ အကျိုးအကြောင်း။ ထုံးဟောင်းပုံပြင်။ ရာဇဝင်
နှင့်။ ဗေဒင်ဓမ္မသတ်။ လောကဝတ်လည်း။ မတတ်စသီး။ ဆင်စီးမြင်း
နှင့်။ လေးငင်ထံစက်အချက်ကျကျ။ ပြတ်ရှခါးစေါင်။ ကထောင်ကာ
လွှား။ သူ့ ဗိုလ်ကြားသို့။ တိုးသွားချင်ဖောက်။ ရွံ့ကြောက်မလန့်။ ခန့်
ခန့်သမျှ။ မှုက်စွ၌။ ကိုယ်ထဲကိုယ်ထူ။ လုံ့လမူလျက်။ ရန်သူပြိုင်

ထဲ။ရဲရဲရဲရောက်သော်။နောက်မဆုပ်ဆိုင်း။ ပိုင်းပိုင်းကျိုးအောင်။
သက်စွန့်ဆောင်မှု။ မိုးခေါင်တိမ်ဖျား။တမ်းခွန်လွှားသို့။အများတ
ကာ။မှီခိုရာဖြင့်။ချမ်းသာကဲမိုး။ သစ်သစ်တိုးလျက်။ ဆွေမျိုးများ
လယ်။တင့်တယ်ကြက်သရေ။ တက်လေလေနှင့်။ မြူတေစံကျန်း။
တရွန်းရွန်းသည်။ ။ဂုဏ်ပန်းပွင့်ကြစေသတည်း။

၁၀။ အရှင်မကြာ။ ကိုယ်ခန္ဓာကား။တရာအနှစ်။ကိုယ်၌ဖြစ်
သား။ပန်းစစ်နှိုင်းလျော်။ကျေးဇူးသော်။ကျူးကျော်ကုံခန်း။ကမ္ဘာ
ကျန်းလည်း။ဥဒါန်းမကျေ။လူ့မြေနတ်ရပ်။ပဲ့တင်ထပ်လိမ့်။စောင့်
ကြပ်စိုးကဲ။ပြည်ထဲသခင်။ရှင်၏မေးခြင်း။မင်း၏မေးတွေ။ ချေချေ
သာသာ။ ပညာ ရှိမေး။ အရေးသုံးပါး။ ကြိုက်လာညားသော်။
စကား နှုတ်မြန်။ ရုတ်လွန် နှိုင်းချက်။ တိုင်းဆဖက်၍။ နှစ်သက်
နာဘွယ်။ ရွေးခြယ် စုံစမ်း။ ခွင့် လမ်း သိသိ။ လျှောက် ထား
မိအောင်။သတိဖြူစင်။ရှုဆင်ခြင်လျက်။ ရှင်တည်းဖောက်ပြန်။မေ့
လျော့ကျန်၍။နက်ဖြန်နောင်လ။ရောက်မှကုသိုလ်။ပြုလိုသည်ဖြစ်။
ရွှေနှုတ်လှစ်လည်း။ ကျိုးပြစ်သိမြော်။လိုတော်ကြိုက်ရာ။ မလိုက်
သာတည်း။မင်းမှာတက်သက်။ဝင်ထွက်စစား။ မင်းယောက်ျား
တို့။စကားလျှိုငှက်။လွင်မထွက်စေ။ စောင့်စည်းထွေနှင့်။ပြေပြေ
ပြစ်ပြစ်။ သူ့ကျန် ဖြစ်၍။ ညွှတ်ပစ် ခဲလေး။ အပြစ် ပေးလည်း။
အောင့်အေးခံကာ။ မျက်နှာမခြား။ရှင်မြှောက်စားလည်း။ မလွှားမ
ထောင်။မန်စောင်မရစ်။အရှင်ချစ်က။ပွင့်သစ်ရောင်ဝါ။ကြာနှယ်
ပင်ကို။ လူထိုထိုတို့။ မှီခို ကြမြီ။ နှလုံးစွဲ၍။ အထဲ တပါး။ ပြင်မ
ခြားတည်း။ သနားစရာ။ ရွှင်မျက်နှာနှင့်။မကွာမကွေ။ ချစ်ရိုသေ
လျက်။ခြေတော်စက်ကို။ ။ဦးတက်ဆင်ကြစေသတည်း။

၁၁။ မေတ္တာထပ်ရှိ။တိုင်းမသိတည့်။ ဇာတိများစွာ။သံသ
ရာက။ဝါသနာဆုထူး။ ယူခဲ့ဘူး၍။ပြတ်မူးကြင်လေး။ ငရင်သွေး
ချည်း။ ပည်းမျှပုံယင်။ မွမ်းမွမ်း ဖျင်မျှ။ ချစ်ခင်စရာ။ ဖြစ်တုံလာ
သည်။သည်းချာမြားမြောင်။ သားလှမောင်တို့။မြန်ဘောင်ခန်းဝါ။
ဤလူရွာတွင်။ ချမ်းသာထင်နိုး။ရေပြည့်အိုးနှင့်။ တန်းခိုးမဲ့လျက်။

မိန့်ညင်းဌာန်ကို။နံနက်လဲစင်။ မျက်ဝါးမြင်က။ ဦးတင်ကြည်ချစ်။
လက်ယာရစ်ဖြင့်။ပုဆစ်တုတ်ကွေး။ညွတ်တုန်သေးရှင်။ဘေးမရှိ
စေ။ ဘုန်းမိုး စွေလျက်။ ရွှေငွေဝတ်စား။ စပါးရေဆန်။ သလွန်
ညောင်စောင်း။ရိပ်ကောင်းခန်းဝါ။အိပ်ရာနေခင်း။ ဆင်မြင်းထန်း
စင်။ယင်ညင်အမြတ်။ ပေးပေတတ်သည်။မိုးနတ်တမြင့်။ ထမင်း
သခင်။ ကျေးဇူးရှင်သော်။ ဘယ်လျှင်ရှောင်သွေ။ မညွတ်နေအံ့။
ကောင်းတေမြတ်လေး။အရှင်မွေးက။နှိုင်းသွေးမသီး။ နေခြင်းကြီး
၏။မီးနှယ်လောင်ဖျက်။အရှင်မျက်က။ပျက်ပျက်စီးစီး။ နေခြင်းပြီး
၏။သီးသီးကြံ့လှိုင်း။ ငါမှာတိုင်းကို။ဆုံးကျိုင်းအင်ပျို။ သားမောင်
တို့လျှင်။နှစ်လိုမြီးသေ။ကျင့်နိုင်လေက။ အနေသူ့ထက်။ကျေးဇူး
နက်၍။ ။တိုးတက်မြင့်ကြစေသတည်း။ ။ရာဇဝသတိခဏ္ဍံ
နိဗ္ဗိတံ။

၁၂။ မင်းစေမင်းခံ။မင်းထံမင်းပါး။မင်းစားတို့။မှတ်သား
လိမ္မာ။ကျင့်စရာသား။ ဂါထာလေးဆယ်။ ခုနစ်သွယ်ကို။နာဖွယ်
ချိုမြ။အကျည်းပြသည်။ ။ရာဇဝသတိခန်းတည်း။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရဆိုသောရာဇဝသတိခန်း ၃ပုဒ်။

၁။ ဘူမိပါလ။ ရာဇိန္ဒဟု။ နရသနင်း။မင်းဟူသည်နို့။ အ
ရည်အချင်း။ အရင်းဥစ္စာ။ ပညာအမျိုး။မကိုးသာချေ။ ကမ်းခြေ
သစ်ပင်။ရောက်သောသွင်သို့။ပုံပြင်တူငြား။သနားတော်သာ။လို
ရာရောက်နိုင်။အပြီးတိုင်ရှင်။ပြီးလှိုင်ဂုဏ်အင်။ ရှိပါချင်လည်း။အ
ရှင်တမည်။မချစ်ကြည်က။လူရည်ညံ့ချေ။ မိတ်ဆွေပေါင်းဘက်။
မိဘလျက်လည်း။ ယွင်းကွက်နှောင့်နှေး။ မလေးမမြတ်။ ဖြစ်တို့
တတ်၏။အထွဋ်ရန်နှင်း။ မင်းလျှင်မွေးမြူချစ်ကြည်ဖြူက။ ဗိုလ်လူ
တကာ။မျက်နှာပြုခြင်။ဆိုလျှင်နာပျော်။ဝတ်သော်တင့်နိုး။တန်းခိုး
တေဇ။ ပေါက်ပြုလျှံဝါ။ ကမုန်ကြာသို့။ တခါဖြစ်မြဲ။ မချွတ်လွှဲ
သည်။ ။ဝမ်းထဲစင်းစင်းကြည်စေမင်း။

၂။ မုနိရာဇာ။ မိန့်တော်ဟသါး။ နရမ္ပန်ကင်း။ မင်းနှင့်ရဟန်း။
ထွေဆန်းတသီး။ မြွေနှင့်မီးကို။ မကြီးငယ်ဟု။ နှလုံးပြု၍။ ဂရုမထင်။
မဆန့်ကျင်နှင့်။ မမြင်ရန်မိတ်။ မင်းတို့မိတ်ကား။ ငင်ချိတ်မထား။
ဆံတဖျားမျှ။ မမှားသာချေ။ မှားရောက်ချေသော်။ ကပ်လေမှုပြစ်။
ဖွဲပြာဖြစ်မျှ။ ပြစ်ရာဝဝတ်။ ပေးတို့တတ်၏။ ရေးကတ်ရာခဲ။ တပွဲ
ခွင့်သိ။ လိုသင့်ဘိမှု။ ခန့်ချိတ်လေး။ အရှင်မွေးက။ နိုးဝေးအံ့ခြီး။
နေခြင်းကြီး၍။ ထီးနှင့်မြှောက်စည်။ လည်စလွယ်ပတ်။ ရာကြီး
မြတ်၏။ မင်းမတ်ခံလို။ လုလင်မျှတို့။ သည်ကိုရည်မှတ်။ မင်းလေး
မြတ်အောင်။ ကျင့်ဝတ်ကုန်တွင်။ စုံစေချင်သည်။ ။ပုံပြင်ခင်း
ကျင်းရှည်စေမင်း။

၃။ သုတိသာရ။ ဌာရသဟု။ ယောကျ်ားဥစ္စာ။ စုံမှသိလျှင်။
နရာဘုန်းတူ။ ချစ်ကြည်ဖြူ၍။ ဗိုလ်လူနှုတ်မိတ်။ ကြည့်ရှုမိတ်၏။ ပူ
ရိက္ခတ။ ကံပုဗ္ဗကြောင့်။ သိပ္ပမစုံ။ မေတ္တာထုံလည်း။ ရှက်ဆုံမပြား။
ဦတုန်ဖွားမှ။ မိတ်ထားဝမ်းထဲ။ ရှုမိတ်ခဲစွာ။ ပေါ်ထဲစုံညီ။ သိင်္ဂီ
နှင့်နှိုင်း။ တတ်စုံလှိုင်း၍။ တတ်တိုင်းရာကျ။ ခွင့်သိကြလျက်။ ကာလ
ကိုစာ။ ရပ်ရွာကိုမြှော်။ သူ့အဘော်ကို။ တော်လျော် စေလျင်း။
ဘော်ရွှေချင်းနှင့်။ ကွယ်တင်းမျက်မြင်။ ပြစ်တင်မဆို။ ဝန်တိုမ
ကတ်။ မိတ်မှတ်မထား။ မင်းနားမချော။ သဘောဖြောင့်စိုက်။ မင်း
သုံးထိုက်အောင်။ နှုတ်လိုက်လက်ပါ။ တတ်ပညာသည်။ ။ဥစ္စာ
နှိုးရင်းတည်စေမင်း။

ဘူရိဒတ်ဇာတ်ပေါင်းမူမှန်၊ ရာဇဝသတိခန်း
နှစ်စောင်တွဲပြီး၏။

မင်းတရားရွှေထီးဇေးချင်း။

နမံမာတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ စကြဝဠာ။ သင်္ချာရံဝန်း။ မြင့်မိုရ်ထွန်းသား။ လေးကျွန်း
ထိပ်မော်။ ကမ္ဘာပေါ်က။ ရှင်တော် ပွင့်ရာ။ အောင်မြေချာဌ်။
ရွှေကြာငါးဆူ။ နိမိတ်မူလျက်။ ဇမ္ဗူတိုက်နက်။ တသောင်း
ချက်တွင်။ အနှုတ်ပြောထူ။ နတ်နှင့်လူတို့။ ဆုယူရိညွတ်။ နာကျန်
မှတ်လေ့။ စက်လွှတ်ထွန်းထိန်။ တန်းခိုးရှိန်ဖြင့်။ ဆိုက်ချိန်ကျွန်း
လုံး။ ကျုံးအံ့မင်းထီး။ အောင်ချိန်နိုးသား။ ဘုန်းမီးထန်ပြင်း။ ကျော်
ခေါင်မင်း၏။ သည်းတွင်းကြင်လေး။ နတ်ရှင်သွေးကို။ ဘိုးဘေး
ဆွေတော်။ ဆက်တိုင်းဘော်၍။ ချီငေါ်ပြန်ထောက်။ ကျွန်ုပ်
လျှောက်အံ့။ ထွန်းတောက်တေဇာ။ နေ့နယ်ဝါသည်။ ။ မင်းလျှာ
တည့်ဆေးလေး။ နားထောင်သေး။

၂။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ။ ပေါ်ဦးခါက။ နရာသဘ။ သမ္ဗုတလျှင်။ အစ
မင်းဆုံး။ နိုင်ငံကျုံး၍။ လက်ရုံးတန်းခိုး။ မျိုးရိုးစဉ်ဆက်။ မပျက်
စဉ်လာ။ ဥက္ကာကရာဇ်။ ဖြစ်တုံတသွန်။ လွန်လေ မကြွင်း။
ရှစ်သောင်းမင်းတွင်။ အခြင်းသက်သေ။ ပြ၍ရေမူ။ သန္ဓေစကား။
ကျယ်ဝန်းလျားခဲ့။ တရားဓမ္မ။ အသောကနှင့်။ ရင့်စွာသမ္ဘာ။ ဒုဋ္ဌ
ဂါမဏိ။ ဘုန်းရှိမကြွင်း။ ထွန်းဝင်းစက်ရောင်။ လှံယုံဆောင်သား။
ဒုတ္တပေါင်မင်းမြတ်။ ပြုစောထွတ်တို့။ တုလွတ်သကျ။ မိန့်ခဲ့ဟ
သည်။ ။ မဆွတည့်လျင်ရေး။ ဗျာဒိတ်ပေး။

၃။ စက်ရောင်ပရမေ။ဥာဏ်လျှင်ဘွေလျက်။သရေခေတ္တ
ရာ။ပြည်သာယာနှင့်။ကြေညာနိုင်ငံ။စိုးမိုးနွံသား။ ပုဂံသာထွတ်။
အရိမန်ကို။လက်ခတ်ရှေးယု။ ဗျာဒိတ်ထားမှ။ ဘုရားမြတ်စွာ။
ဒေသစာဖြင့်။ရောက်လာသန့်ရှင်း။တောင်ထိပ်နင်း၍။ညွတ်ခြင်း
ကော်ရော်။စိုင်းသုံးဘော်အား။ မြင်တော်မူပြီး။ချွတ်ချိန်နိုး၍။ဆု
သီးမှန်ထွေ။ ဟောတုံပေရှင့်။ ရွှေမြေမြင်စိုင်း။ တောင်ရင်း
ခိုင်းလျက်။စစ်ကိုင်းကြက်ယက်။စပ်ကာဘက်လျက်။သန့်လျက်
ကမ်းချံ။ ထိုမြစ်ဆုံဝယ်။ ရွှေဘုံတည်ရာ။ ရတနာပူရ။ထောင်ခွဲ
စသား။ပန်းယတဘန်။တည်အံ့ညွှန်သည်။ ။မြောက်စွန်တည့်
နှောင်းပေး။မန္တလေး။

၄။ ရှင်တော်ရှင်ရင်း။ တောင်သင်းပွင်းနှင့်။ တောင်မင်း
ဘိုးဦး။တန့်ကြည့်ကူး၍။ ကျေးဇူးပြည့်၅၇။ ညီအာနန်ကို။ ပြန်ခဲ့
သော့ကျိုး။ဥမျိုးမင်းဆက်။စဉ်မပျက်လျှင်။ ထွန်းတက်တေဇာ။
နော်ရထာ၏။ ဆက်ကာမြေးသား။ တလပ်ခြားရှင့်။ တိုင်းကား
နိုင်ငံ။ပြည်ပုဂံကို။တတန်ကိုးယောက်။လွန်ပြီးမြော်မှ။တထေခံ
မြင်စိုင်း။မြေခြားပိုင်း၍။မြိုင်ခိုင်းရန်မြစ်။ ပြစ်ပြစ်လက်ငံ။ သတ်
လိုက်နွံသော်။မြတ်စံဆင်းရောင်။မင်းညီနောင်တွင်။ဘုန်းခေါင်
နတ်ရှင်။အငယ်လျှင်တည့်။ တိုင်းခွင်ကျယ်ကြောင်း။မြောက်သို့
ပြောင်း၍။ ကျော်သောင်းနတ်လူ။ သိဟသူဟု။ ဆင်ဖြူလွလွ။
တစီးရသည်။ ။အစတည့်ဘိုးဘေး။မျိုးတော်ရှေး။

၅။ တသောင်းသင်္ချာ။ ကျွန်းသာမြရိပ်။ဇမ္ဗူဒိပ်၌။တံဆိပ်
ပြောင်ပြောင်။ ဘုန်းစက်ရောင်ဖြင့်။ ရွှေတောင်ရဝေ။ နန်းကြီး
နေသော်။သပြေသခင်။ ငါးစီးရှင်၏။ရင်ခွင်မွေးငြား။ သွီးဘွား
က။သည်းကြားသက်မှတ်။ သုဇာနတ်သို့။ လျှံပတ်ကျော်ထင်။
မည်ပင်မုနော။ချီချပြောရှင့်။ရှင်စောမင်းလှ။ မြတ်ရှင်မ၏။ နတ်
လှအရောင်။နှစ်စုံပြောင်သား။ဆွေမောင်လင်မိုး။ မဟာကြီးဟု။
သားထီး ရန်နင်း။ တရုပ်မင်းလျှင်။ အရင်းမြတ်ရိုး။ ဘိုးတော်
ဘိုးလည်း။မင်းမျိုးစင်စစ်။အမှန်ဖြစ်၏။ ကျော်လွှတ်ကြညာ။ရာဇာ

သူရ။ဘွားတော်ဘဟု။ရှေးကနိဒါန်း။ဆက်တိုင်းမှန်းသည်။ ။
ကြဌန်းတည့်ချစ်မြေး၊သွီးထွေး။

၆။ နီးဝေးကျော်ဟိုး။တရုပ်စိုးသော်။ တန်းခိုးထွန်းညီး။
ထိုမင်းကြီး၏။ သွီးတော်စစ်။ သမက်ချစ်မှု။ ပြစ်ပြစ်ကျွန်းလုံး။
နှိုင်ငံကျုံး၍။ မင်းဆုံးနတ်သွင်။ ငါးစီးရှင်မှ။ လွန်ကြင်မကင်း။
မြစ်တော်ရင်းတည့်။ သတင်းညာကြေ။ ထိန့်ထိန့်ဝေမျှ။သရေ
သစ်။ သာယာအမည်။ သက်တော်ရှည်ဟု။ ကျွန်းစည်ရှစ်ရပ်။
ကျော်သံထပ်လျက်။ ဆယ်ရပ်ကျေးခိုင်။ ဆယ်ခရိုင်ကို။စိုးပိုင်
တလွှား။ လက်ရုံးထား၍။သည်းကြားရင်သွေး။တစုဝေးရှင်။ဘ
ထွေးကြီးငယ်။အံ့ဘွယ်ဆင်းမြ။နှမနှင့်မောင်။ ညီနောင်ရွှေတုံး။
သားအလုံးတွင်။ကောင်းဆုံးလက္ခဏာ။ပြင်လျာစုံအင်။တလတ်
မြင်သော်။ ကျော်ထင်ထိန့်ဟိုး။ရှင်ချစ်ဘိုးကား။တန်းခိုးကြီးလှ။
ရှင်ချစ်ဘ၏။သက်မျှဝေဘော်။ခမည်းတော်ဟု။မြေပေါ်မိုးအော်။
နေ့နှယ်တောက်သည်။ ။ဖြိုင်ထောက်တည့်မဝေး။ဘေးတော်
ဘေး။

၇။ ငယ်သွေးရောင်ထွန်း။ရွှေပုံသွန်းသို့။ရွှန်းရွှန်းစက်ရှင်။
ကျွန်းခွင်ဇမ္ဗူ။နေ့နှယ်ပြုသည်။နတ်လူရှိညွတ်။မင်းလျာမှတ်က။
ဇွံပတ်ရွံ့ညောင်း။ ရန်လုံးပျောင်းသော်။ အလောင်းသိုက်ဝင်။
တစီးရှင်၏။လွန်ကြင်ချစ်သား။အလတ်ဘွားသည်။ဖြူထွားနာဂ။
ငါးစီးရလျှင်။ဒီပကျွန်းလုံး။ချုပ်လေဆုံးမှ။လက်ရုံးမြောက်မြား။
တကောင်းစားသား။ တရားသတိုး။ ဘေးတော်ဘိုးတုံ။ မျိုးရိုး
ဆက်ကာ။ဧကရာဟု။ရတနာပူရ။ပြည်အင်းဝ၌။နန်းမကွန်းပြေ။
ဘုံသာဆောက်၍။ ထွန်းတောက်ဘုန်းလျှံ။ဘိသိက်ခံသည်။ ။
ကျံကျံတည့်ရိုက်ကြွေး။မြှောက်သနွေး။

၈။ ဘုန်းတေဇဖြင့်။ ဓမ္မသတိုး။ ဘေးတော်ဘိုးလျှင်။
တန်းခိုးစက်ရှင်။ လက်ရုံးအင်ဖြင့်။ ဝန်းကျင်ရန်မြစ်။ လင်းလင်း
လှစ်လျက်။ စုလစ်သွန်းသွန်း။ရွှေဘုံနန်းထက်။ ကြဌန်းစောထီး။
စံလေပြီးမှု။ မြေကြီးစောင်းပင်း။ ဘဝဂ်ချင်းမျှ။ အရင်းယေခံဖ။

မုနောရသီး။တွင်ထမည့်သာ။မင်းကြီးစွါဟု။ဆက်ကာရွှေမွှေံ။
သိုက်ဝင်လျောက်ဖြင့်။ချီးမြှောက်နတ်လူ။ရိညွတ်မူလျက်။ဇမ္ဗူ။
မဏ္ဍိုင်။ကျွန်းလုံးပိုင်ရှင်။ဆွယ်ပြိုင်မဲ့ရေး။ဘေးတော်ဘေး၏။
ရင်သွေးသည်းကြား။တရဖျားလျှင်။ဖြန့်လွှားထီးဖြူ။ဘရာယူ
သည်။ ။ရန်သူတည့်နီးဝေး၊ရွံ့တုတ်ကွေး။

၉။ ဘဝင်ဆူလိုက်။ကျွန်းတတိုက်တွင်။စဉ်စိုက်ကောင်း
ပင်။မြတ်ခြင်းစင်သား။နတ်ရှင်ဘေးလောင်း။ဘိုးတော်ကောင်း
တို့။နန်းကြောင်းပွင့်ရိုး။သိုက်ဝင်မျိုးဟု။တန်းခိုးဝှန်တက်။စဉ်မ
ပျက်တည့်။နန်းထက်စကြာ။ထီးဖြူကာသား။ကြညာထွတ်
ထား။တရဖျားတုံ။ရှည်လျားမမြဲ။ဘုန်းရှိနဲ့စက။အံ့အဲပြိုင်ဘော်။
ဘက်မမြော်သား။ဘေးတော်ရန်နင်း။ကျော်ခေါင်မင်း၏။အ
ရင်းဦးရီး။မင်းခေါင်ကြီးလျှင်။ဝေးနီးတိုင်းခန်း။ချုပ်သိမ်းမြန်း
က။မော်ယွန်းသံတောင်။အုန်းဘောင်မိုးညှင်း။မကြွင်းဥဿာ။
ညွတ်လာပညးလှိုင်။ဥကင်ဆိုင်က။ခရိုင်သင်းကွဲ။နိုင်ငံတွဲသည်။
မကွဲတည့်ခွန်ပေး၊တိုင်းခွင်ကျေး။

၁၀။ ကျွန်းလုံးဇမ္ဗူ။ထိန့်ထိန့်ဆူမျှ။စည်သူကျော်ထင်။မည်
ပင်လွန်ခြင်း။ဘေးတော်မင်း၏။ဘရင်းစောထီး။စည်သူကြီး
နှင့်။သမီးယောက်ဖ။ရင်းချာလှဟု။ရှေးကခုအောင်။ဥဒါန်း
ဆောင်သား။မင်းခေါင်နေမျိုး။ဘိုးတော်ဘိုးလျှင်။ဖြူမိုးဖြန့်
လျက်။ရွှေနန်းတက်က။ခွန်ဆက်တိုင်းကား။မြောက်တလွှားကို။
ညီအားချစ်ထွေ။ပိုင်းခြားဝေရှင်။ပရမေတုလွတ်။စောသိဒ္ဓတ်
တုံ။ဝန်းပတ်အားခွန်။ရန်စောင်မာန်ဖြင့်။ပုန်ကန်ကျန်းဘောက်။
မြိုင်ဆွယ်ထေခံလည်း။ရန်သောက်မာတင်။ဌဆင်မည်သာ။
ရဲမြတ်စွာနှင့်။မကြာထိုပွဲ။အောင်ဆုံးစဲမှု။မင်းရဲကျော်စွာ။
သားမင်းလျာလျှင်။ကြညာနိုင်ငံ။မှုထမ်းနွဲ့သည်။ ။ရွာလျှံ
တည့်တိုင်းကျေး၊ကျယ်လှဝေး။

၁၁။ သပြေဟူသား။ဇမ္ဗူကျွန်းခွင်။တသောင်းပြင်၌။စက်
ရှင်ထွန်းညီး။လက်ရုံးမီးဖြင့်။ဝေးနီးအံ့အဲ။တုလွတ်ကဲလျက်။မင်း

ရဲကျော်စွာ။ မည်သာယှံယှံ။ ဘေးတော်ဦးလျှင်။ ဝဲကူးဥဿာ။
 အကြေရွာကို။ တေဇာလွှမ်းမိုး။ နှံလေထိုးက။ တန်းခိုးရောင်လျှံ။
 ဘုန်းရှိန်စံမှ။ နိုင်ငံကျယ်လှ။ မြန်ဒီပတွင်။ ရှေးကဘေးကြီး။ တစီး
 သခင်။ ငါးစီးရှင်မူ။ ပုံပြင်ဆွယ်တူ။ ရွှေနန်းယူသား။ သိခီသူမင်း
 မြတ်။ ဘေးတော်လတ်လည်း။ ဝန်းပတ်ကျော်ထင်။ ဆင်ဖြူရှင်ဟု။
 ကျွန်းခွင်ဇမ္ဗူ။ ရိုက်ထိန်ဆူသည်။ ။ ရန်သူတည့်နှံဇေးချစ်
 တင်းပေး။

၁၂။ ရာဇာဓိက။ ရှိန်တေဇဖြင့်။ ရင့်လှတိုးဘေး။ သားမြေး
 စဉ်ဆက်။ စပ်ကာဘက်လျှင်။ သရက်မင်းရိုး။ ရှင်ပင့်မျိုးတွင်။
 ထိန်ဟိုးကျော်ဌာန်။ နှောင်းဆုံးစွန်၌။ တန်းခွန်တဆူ။ ဆဒ္ဒန်ဖြူနှင့်။
 ဇမ္ဗူကျွန်းလုံး။ နိုင်ငံကျုံးက။ ကြောသုံးဥဿာ။ တောင်လက်ျာမှ။
 စကြာထီးစင်း။ တုတ်ခွန်သွင်းက။ သေဌ်နင်းနတ်သွင်။ ဆင်ဖြူရှင်
 ၏။ လွန်ကြင်မျိုးနွယ်။ အရွယ်ဖွံ့ထွတ်။ နှိုင်းဆွယ်လွတ်သား။ မိုး
 နတ်ပုံတူ။ ရှင်စောပုကို။ ပြောထုမိုလ်ပါ။ စစ်အင်္ဂါနှင့်။ ရာဇာဓိ
 ရာဇ်။ ပို့သလစ်ရှင်။ ရှင်ချစ်တိုးဝယ်။ စော့ထို့မယ်လျှင်။ ဘုန်းကြွယ်
 မင်းစစ်။ ကြီးဆုံးဖြစ်၍။ စုလစ်ဥကင်။ လက်ျာတင်သည်။ ။
 လွန်ကြင်တည့်ရှင်ဘေး။ ဘက်ဝေးဝေး။

၁၃။ အဆက်အဆက်။ ရွှေနန်းထက်တွင်။ ဘဝဂ်ကျော်
 သောင်း။ မြေကြီးစောင်းမျှ။ အလောင်းစောထီး။ သိုက်ဝင်ပြီး
 သော်။ တစီးသခင်။ ငါးစီးရှင်နှင့်။ နွယ်ပင်မြစ်ရင်း။ ခင်းခဲ့သော
 လျှောက်။ ထွန်းတောက်တန်းခိုး။ တကောင်းစိုးသား။ သတိုးမင်း
 ပျား။ လက်ရုံးထားလျက်။ ရှည်လျားကြာမြင့်။ တေဇာပွင့်၍။ နှင်
 လွှင့်ရန်လှေး။ စင်အောင်ဆေးမှ။ နိုးဝေးတိုင်းခန်း။ ရွှေဝန်းကို။
 သိမ်းမြန်းဆက်ကာ။ မင်းကြီးစွာလျှင်။ ရင်းချာမြေးသား။ အရှည်
 ပွားရှင်။ ဖြန့်လွှားထီးဖြူ။ မင်းဆုံးမူ၍။ ရန်သူကြောက်ငြင်။ ထိုနတ်
 ရှင်၏။ လွန်ကြင်တူရင်း။ စည်သူမင်းကား။ ထွန်းဝင်းစက်ရောင်။
 နေ့နယ် ပြောင်သည်။ ။ မြတ်ခေါင်တည့်မှတ်သေး။ ရှင့်ဘ
 ဘေး။

၁၄။ လျှံပြောင်မြို့တေ၊ ကြက်သရေနှင့်။ ပရမေတန်းခိုး။ ရန်
ညွန့်ချိုးက။ နေမျိုးနတ်ရှင်၊ ရှင့်ဘခင်၏။ လွန်ကြင်ဘေးရင်း။ စည်
သူမင်းကား။ ထွန်းဝင်းတေဇာ။ မင်းကြီးစွာမှ။ သည်းချာသား
ထီး။ မင်းခေါင်ကြီးလျှင်။ ဝေးနီးအုပ်ဆောင်။ ရိပ်ဖြူထောင်က။
ရွှေတောင်နန်းလယ်။ တင့်စံပယ်လျက်။ နတ်ဆွယ်စံဘော်။ မြေခံ
သားတော်ဟု။ ထင်ပေါ်ကြားဇွံ။ ကျွန်းလုံးနှံ့မျှ။ ချီးအံ့လူနတ်။
မေတ္တာညွတ်ရှင့်။ တမ္မတ်လည်းထား။ မွေးသည့်သားမှ။ မပြား
မည်တူ။ မင်းစည်သူနှင့်။ စည်သူကျော်ထင်။ မည်တော်တွင်၍။
တိုင်းခွင် တောင်ငူ။ မင်းထီးမူက။ ဇမ္ဗူ ထီးဆောင်း။ ဟုံတင်
ခြောင်းသည်။ ။ အလောင်းတည့်ရှင့်ဘေး၊ မှန်လှသေး။

၁၅။ ဘုန်းတန်းခိုးဖြင့်။ စိုးတုံရှင့်ဘေး။ နီးဝေးရွာလက်။
သိမ်းမြန်းလျက်တည့်။ တိုင်းနက်တောင်ငူ။ မင်းထီးမူကား။ ဆင်
ဖြူယာဉ်ကြီး။ တစီးသခင်။ ငါးစီးရှင်မှ။ နွယ်ပင်မြစ်ရင်း။ အရိုး
ကြွင်းဟု။ မိုးညှင်းအုပ်စိုး။ ဘေးသတိုးမှ။ နေမျိုးအခြာ။ မင်းကျော်
စွာနှင့်။ နရာဝရ။ အမိတ္တက။ မင်းမှမင်းသား။ မင်းတရားလည်း။
ညာထားတောင်တင်။ ရှစ်သောင်းရှင်၏။ လွန်ကြင်သားချင်း။ ညီ
မရင်းကို။ ဆောံနှင်းဘွဲ့တပ်။ ဆွေမျိုးထပ်ရှင့်။ ကြေရပ်ဥဿာ။
ရှေ့မှာဇင်းမယ်။ ထားဝယ်မကြွင်း။ မိုးညှင်းသီဘော။ ဖြင်ပေါ
အုန်းဘောင်။ လက်ဆောင်ပို့လှောက်။ ဆက်လာရောက်သည်။ ။
ရှုံ့ကြောက်တည့်ညွတ်ကွေး၊ ချစ်မြတ်လေး။

၁၆။ ရန်လုံးကြောက်မီး။ လက်ဝါးပေးမှ။ နီးဝေးဇမ္ဗူ။ မည်
ခေါ်ဟူသော်။ စည်သူကျော်ထင်။ ရှင့်ဘေးခင်၏။ လွန်ကြင်သည်း
ကြား။ မွေးသည့်သားလည်း။ နှစ်ပါးနှံ့မ။ မြတ်လှမောင်ရင်း။ စည်
သူမင်းနှင့်။ သတင်းကျော်ချောက်။ ထိုသုံးယောံတွင်။ စံမြောက်
လက္ခဏာ။ ပြင်လျှာတမ္မတ်။ နှိုင်းတုလွတ်သား။ ထွတ်ထွတ်ကြက်
သရေ။ မြို့တေခေါ်လျက်။ မင်းလှညက်ဟု။ ရွှေစက်ရှင်ရှင်။ လျှပ်
သွင်ညီးရွှန်း။ မြရည်သွန်းသို့။ တကျွန်းမြန်ခွင်။ မျက်ချစ်စင်၏။
ယင်းလျှင်ရှင့်ဘွား။ ရှစ်သောင်းဖျားနှင့်။ တရားပြည့်ဖြိုး။ ရှင့်ချစ်

ဘိုးလျှင်။ နေမျိုးသိဟ။ ရှင့်ချစ်ဘကို။ တောဝင့်တကြဉ်ဖြူ။ တောင်း
ဆုယူသည်။ ။ နတ်လူတည့်မြတ်လေး၊ ပိုက်သိမ်းမွေး။

၁၇။ ဓမ္မုဒ္ဓိပါ။ ကျွန်းသာတိုက်လုံး။ နိုင်ငံကျုံးသော်။ မင်း
ဆုံးနတ်သွင်။ ငါးစီးရှင်ကား။ လွန်ကြွင်းမြေးမြစ်။ အရင်းဖြစ်သော်။
တထွပ်ကြေညာ။ သစ်ယာဟု။ မည်သာကျော်ထင်။ ရှင့်ဘိုးခင်
နှင့်။ လွန်ကြွင်းမြတ်လေး။ ဘွားတော်မွေးသော်။ တသွေးညီနောင်။
မောင်ကားသုံးယောက်။ ထွန်းတောက်ကြက်သရေ။ မြူတေ
ဆင်းမြူမြတ်နှုမလည်း။ သက်မျှဝေချစ်။ နှစ်ပါးဖြစ်၏။ ဘုန်းသစ်
ထွန်းပြောင်။ သားကုန်အောင်တွင်။ အခေါင်ထွတ်တင်။ ရှေးဗျား
မြင်သည်။ အသွင်တင့်လှ။ ရှင့်ချစ်ဘကား။ ချီချစက်ခြေ။ အောက်
မြေဘဝါး။ ရွှရွသွားက။ အများနတ်လူ။ တိုက်လုံးဆုမျှ။ ဓမ္မုဒ္ဓိ
စွန်း။ ပွင့်အံ့မှန်းသည်။ ။ ကြဉ်းတည့် သွေးသွေး၊ မှတ်ကြ
ထွေး။

၁၈။ ပရမေလျှံပြောင်။ စက်ဘုန်းရောင်ဖြင့်။ အခေါင်တု
လွတ်။ ဇာတိမြတ်၍။ လူနတ်အပုံ။ မေတ္တာယုံက။ ကြင်စုံမက်မော။
မျက်ချည်ပြောမျှ။ ဖြူစောသဘွယ်။ အရွယ်ရောင်ဆင်း။ ရှင့်ဘ
မင်းကို။ သေဌ်နင်းစောထီး။ ရှင့်ဘေးကြီးနှင့်။ ဝေးနီးကြေညာ။
သစ်ယာဟု။ မည်သာကျော်ဟိုး။ ရှင့်ချစ်ဘိုးလည်း။ တန်းခိုးကြီး
ဝါး။ တမွတ်ထားလျက်။ ငါးသားရန်ဌူး။ တန်းခိုးမြူးဟု။ ကျေးဇူးမိုး
ဖြင့်။ မြင့်မိရ်ဆင့်သို့။ တို့ရှင့်မျိုးပုံ။ စံတုံရမည်။ မှတ်တော်ရည်
ရှင့်။ စံတည်ပုံသွေး။ ဘိုးဘေးမူလ။ ကျင့်စာရနှင့်။ ထွန်းပလက်
ရုံး။ အောင်မျှီ ကျုံး၍။ ပြည်လုံးတောင်ဌူ။ ဘရာယူသည်။ ။ ထိန်
ဆုတည့်နီးဝေး၊ ပဲ့တင်ကြွေး။

၁၉။ တန်ခိုးတေဇာ။ ဘုန်းသမ္ဘိနှင့်။ ကြေညာတောင်မြော်။
ထိန်ထိန် ချောက်မျှ။ ပြိုင်ထောက်ရန်မြစ်။ နှုတ်ပစ် ထွားထွား။
လက်ရုံးအားဖြင့်။ ရပ်ခြားတောင်ဌူ။ လက်နက်မူက။ ရန်သူကြေ
ညာ။ ရှိရာရာကို။ ဘွေရှာရိပ်မဲ။ ရှင့်ဘခွဲသော်။ ရေလွှဲသင်းခိုင်။ ငါး
ခရိုင်နှင့်။ ပည်းလှိုင်ခွန်အား။ ပဲကူးသားလည်း။ ကြေထွားပျက်ရွှံ့။

ညက်ညက်နွံရှင့်။ မင်းဝံ အနောက်။ ပြည်တလျှောက်ဝယ်။ ရွံ
ကြောက်ညွတ်ခ။ ဆက်စာသလျက်။ လက်ဆ ပျောင်းပျောင်း။
ဝပ်ဝပ်ညောင်း၏။ တောအောင်းစေခိုင်း။ ရှမ်းရိုင်းကချင်။ ပြေး
ဝင်မှီခို။ တေင်မြင့်ရိရသို့။ လူဗိုလ်ပြောထု။ သက်နှံ ပြုသော်။ ကေ
တုမတိ။ ခေါ်ညီရွှေပြည်။ မြို့ကြီးတည်မှု။ စက်ခြည်ထွန်းပြောင်။
မင်းကျော်ခေါင်ဟု။ ရွှေတောင်ကွန်းပြောက်။ ဘုံသာဆောက်
၍။ လက်မြှောက်အိန်ရှင်။ ကျူးအံ့ယင်သည်။ ။ ရည်ထင်တည့်
မှတ်တွေး၊ တနွေးနွေး။

၂၀။ ခပ်သိမ်းဒိသာ။ မျက်နှာ ဆယ်မည်။ ကျော်သံရည်
ဖြင့်။ ပြိုင်မည်မဝံ။ အဇ္ဈိရန်မျိုး။ ဝပ်ဝပ်ကျိုးလျက်။ တန်းခိုးတေ
ဇော်။ ကျွန်းလုံးပေါ်သား။ ဘေးတော်လွန်ပြီး။ ရှင့်ဘိုးကြီးလျှင်။
မင်းထီးလည်းမှု။ ဆက်ကာယူသော်။ တောင်ငူ ဒီပ။ ရပ်ဒေသ
ကို။ ရှင့်ဘနှောင်းဆုံး။ နိုင်ငံကျုံး၍။ လက်ရုံးထွန်းပြောင်။ ရပ်သီး
ထောင်က။ ကျော်ခေါင်မည်သာ။ မဟာသီရိ။ ကိတ္တိဇေယ။ စော
သူရဟု။ ခေါ်ထပညာပ်။ မည်သာတပ်ရှင့်။ ကြေရပ်ဥဿာ။ ဇင်း
မယ်ရွာနှင့်။ ရတနာပူရ။ အင်းဝသေဌ်နင်း။ ဇမ္ဗူမင်းလည်း။ ချစ်
ခြင်းကော်ရော်။ နှမတော်ကို။ မျိုးဘော်ဆွေဆက်။ မပျက်စိမ့်
ရေး။ ထိမ်းမြားပေးလျက်။ ကံကျွေးဆင့်လှောက်။ လက်မြှောက်
စည်သာ။ မင်းတန်းဆာတိ။ ကိရိယာငါးပါး။ ယပ်မားသရဘူ။
ထီးဖြူမကြွင်း။ ပျံသနှင်းသည်။ ။ ဆင်မြင်းတည့်မရွေး၊ ထပ်ကာ
ပေး။

၂၁။ ရှိုးရှိုးရွန်းလျှင်။ မြင့်သွန်း ရွှေတောင်။ ယုဂန်ခေါင်မှ။
ပြောင်ပြောင်ထွန်းဝင်း။ ကျွန်းလုံးချင်းသား။ ထန်ပြင်းတေဇာ။ သူ
ရိယာသို့။ ပမာတုလွတ်။ ဘေးတမ္ပတ်၏။ သည်းပွတ်ရင်သွေး။
နှောင်းဆုံးမွေးသည်။ ရင်သွေးပွင့်လောင်း။ နားတော်ညောင်း
လော့။ အကြောင်းမကျန်။ ကျွန်ုပ်ပြန်အံ့။ ဆဒ္ဒန်ရတနာ။ ယာဉ်သာ
သခင်။ ငါးစီးရှင်တို့။ ဝန်းကျင်ရန်မြစ်။ လှစ်ခဲ့သောကျိုး။ ဆွေစဉ်
မျိုးဝယ်။ သတိုးဓမ္မ။ လွန်ပြီးမှတည့်။ ယောက်ဖရင်းချာ။ မင်း

ကြီးစွာလျှင်။ အရာဇမ္ဗူ။ နှောင်းဆုံးယူ၍။ ထို.တူမယွင်း။ ထုံးစံ
ခင်းလျက်။ ရှင်ရင်းရန်လှစ်။ ရှင့်ဘချစ်ကား။ စုလစ်သွန်းသွန်း။ နန်း
လည်းဆောက်မည်။ အသင့်ရည်၍။ ရွှေပြည်ကေတု။ မြို့သစ်ပြု
ရှင့်။ ပျော်မှုသစ်ဌာန။ ကြာအင်းကန်ကို။ ပန်းမာလ်စေ့စုံ။ စေ့ပျိုး
ထုံသည်။ ။ ကြာငုံတည့်ပေါ်ထွေး၊ ရေဖွေးဖွေး။

၂၂။ ပတ်ကုံး ကျန်းစည်။ မြန်ပြည်တောင်မြောက်။ ထိန့်
ထိန့်ချော့မျှ။ မြိုင်ထောက်လက်ချ။ ရေစာဝ၍။ ဇေယရန်အောင်။
တံဆိပ်ဆောင်သား။ ကျော်ခေါင်ရန်နင်း။ ရှင့်ဘမင်းကား။ ဆင်
မြင်းစစ်ပါ။ အင်္ဂါလေးမည်။ သိမ်းဆည်းသည်နှင့်။ ဆယ်ပြည်
ထုတ်ချင်း။ စက်ခြေနင်းက။ သုံးစင်းထီးဖြူ။ သရဘူသင်းကျစ်။ ရွှေ
စစ်သိင်္ဂါ။ လည်မှာယပ်မား။ တရားကြဉ်ရှု။ မင်းမှုကုန်လျှောက်။
နားတော်လျှောက်က။ ထွန်းတောက်အသရေ။ ကောင်းကင်နေ
သို့။ ပရမေရှိန်စော်။ နေနှယ်ပေါ်လျက်။ ဘွားတော်မူစုံ။ နတ်လူ
အံ့၍။ အဗ္ဘိခွန်ထွောင်း။ ကျောက်ပန်းတောင်းပြင်စည်။ တွဲကြည်
မြင်းကား။ သက်ပန်းသားတို့။ ဘုန်းအားရှင့်ဘ။ ကံကျွေးရသည်။ ။
ငြိမ်းထွတည့်ရန်ဘေး၊ မနှောင့်နှေး။

၂၃။ ရတုသုံးထွေ။ တတွေတွေလျှင်။ သန်နွေမခန့်။ မတန်
ဆွာချောင်း။ မြစ်ပေါင်းလောင်းနှင့်။ ခပေါင်းခရိုင်။ စိုးပိုင်တရိုး။
တုံဝပ်ကျိုးမှ။ သိနိုးမောင်ကြင်။ ကရင်ရှမ်းတော။ ရွာမိုင်းမော
က။ ဖြင်ပေါလက်ဆောင်။ ယုန်ပြောင်ချေဆတ်။ ရှောက်ပွတ်ထူ
လေ။ ရစ်ပေဌာန်နီ။ စုံစီမြင်းကောင်း။ ပျားဘယောင်းတိ။ ကြေး
မောင်းကြေးစည်။ ရှေးတည်ဆက်ကြိုက်။ ရှစ်တိုက်နီးဝေး။
ပြည်ရေးရွာမှု။ တရမကြွင်း။ ပြီးစီးလျှင်းဟု။ ဝင်းဝင်းရွန်းရွန်း။
စက်ရောင်ထွန်းလျက်။ ရိုက်ဖြန်းအိုင်အိုင်။ ထစ်ခရိုင်တိ။ ငွေပိုင်
ငွေခဲ။ နတ်တို့ကြံ၍။ အံ့အဲဘွယ်သာ။ ရတနာမိဃ်းကြီး။ ရွာဆုံးပြီး
မှ။ ရွှေထီးစကြာ။ ဖြန့်မိုးကာလျက်။ စည်သာမရိုး။ စိန်တံပိုးနှင့်။
ရိုက်ကြိုးလက်မြောက်။ ထိန့်ချောက်ပဲ့တင်။ သံလွင်ကျူးဖျား။
ရှင့်ကိုဘွားသည်။ ။ ချစ်အားတည့်ကြင်လေး၊ နတ်ရှင်သွေး။

၂၄။ လက်ရုံးထိန်ညှိး။ စက်ရှင်စီးသော်။ ဆုန်းမီးထန်ပြင်း။
 စကြာမင်းနှင့်။ ရင့်ခြင်းသန္တာ။ ဆုရားလျှောက်။ သွားကာစံတူ။ နိ
 မိတ်မူသား။ နတ်လူရီချစ်။ သက္ကရာဇ်ကား။ ဖြစ်တုံရှစ်ရာ။ သတ္တ
 သတ္တ။ နှစ်ကလည်းကုန်။ ကဆုန်ဂိဗ္ဗာန်။ ယာဉ်ပြန်ဥတ္တရ။ ဆုတ်စ
 တရက်။ လက်ကားခန့်။ လွတ်မှုဘိလာ။ သုံးခါနေဝင်။ စက်ခွင်မ
 ကျ။ ဗုဒ္ဓဟူး၌။ ရောင်မှူးစေ့ချဉ်း။ စဉ်းကားတူမှာ။ တိကျာအုတ်
 ထပ်။ ရပ်မှာမိသံ။ အခေါင်ပ၍။ ဘောမကုန်မှာ။ ဗုဓာသောကြာ။
 ပြိသမကွေ။ ကသစ်နေ၏။ သောရေမြို့စွာ။ ဇိဝါမေရန်။ ပြင်း
 ဟုန်သုရိန်။ ထိန်ထိန်ကရကုန်။ မှတ်လော့တညီ။ ဆွဲလေးပြိသား။
 တိထိန်ကွတ်။ ကြွင်းမှတ် ငါးဆယ်။ ပျော်ဘွယ် ကြွေကြွေ။
 ရောင်မြေကွန်မှူး။ တိုင်ဦး တိုင်လယ်။ လက်စဉ်းရှယ်မှ။ တင့်
 တယ်ကျိုးပြိုင်။ ခုနစ်ဆိုင်နှင့်။ မဏ္ဍိလ်ထိပ်စွန်း။ ဝင်းဝင်းထွန်း
 လျက်။ ကြဌန်းဘွင့်ရာ။ ကြိုက်စွာအဟုတ်။ ကောင်းထွက်ဟု။
 ကျမ်းထုတ်ခဲအင်။ ဟောနည်းဖြင်သည်။ ။ဗေဒင်တည့်နက်
 လေး။ လွန်ဆွေးနွေး။

၂၅။ သည်လရာဇာ။ မည်သာထူးလည်။ မွန်းတိစည်သား။
 လေပြည်ဖြည်းညှင်း။ တောအင်ကြင်း၌။ ပွင့်လင်းတရား။ သုံးလူ
 များကို။ ထွားထွားကြက်သရေ။ မြူတေထွန်းထင်။ မယ်တော်
 ကြင်လျှင်။ စုံအင်လက္ခဏာ။ သွားသော့ခါဝယ်။ နှစ်ဖြာကြဌန်း။
 ရေစင်ဖျန်းလျက်။ ဝေးလွန်းမြီဟွာ။ သုဒ္ဓါဝါသ။ စသည်တလျှင်။
 အစဉ်နတ်လူ။ ခံသော့တူဖြင့်။ ရောင်မြူ ညံ့သက်။ ဘိုးနက်တု
 ကင်း။ ပိတ်သလင်းနှင့်။ လျှင်ပြင်းခံထောက်။ ဝမ်းမြောက်ဆွတ်
 ဆွတ်။ လည်တွင်ဝတ်မှ။ မြင့်ထွတ်တိမ်ဦး။ သွယ်မြူးကုဇေ။ ဝေ
 ပူလတွင်။ ဇောတမဏိ။ လျှံညီတခဲ။ ရဲရဲပျံသွား။ ပတ္တမြားသို့။ တ
 ရားသီဟ။ ရှင့်ချစ်ဘလည်း။ ချစ်လှပြင်း၌။ သက်ထက်လွန်၍။
 ရပ်စွန်ပြည်နား။ တိုင်းကားပတ်ကုံး။ သိမ်းကျိုးစိမ့်ဌာ။ ပို့သလာ
 သည်။ ။ကြေညာတည့် ရှံ့မင်းစစ်ရန်လှေး။

၂၆။ ဆက်လွန် ရှေးနှောင်း။ မကြားတောင်းတည့်။ အလောင်းတဆူ။ ကြီးထူနိမိတ်။ တိတ်ဩဘာနှင့်။ ဇာတာကိန်းခန်း။ မှန်းတုံခါသင့်။ နေ့နယ်ပွင့်က။ မိုးမြင့်တုံထိ။ မင်းနေမိသို့။ ဇာတိမြတ်လှ။ ရှင့်ချစ်ဘကား။ ရှေးကဝယ်ပစ်။ ကျွန်တော်စစ်၏။ သားချစ်သွီး။ မကြီးရှယ်ပျို။ ဖြူညိုပျောင်းထွတ်။ မှတ်ရရှုတ်ကို။ ကြည်ညွတ်သာရွှင်။ မြင်းဆင်ကျေးကျွန်။ ကဲလွန်ပေးလှေခံ။ ခွက်ယောက်လင်ပန်း။ အစုံမှန်းမှ။ ကြဌန်းဘွင့်ရာ။ ဥပရာဌ်။ မကွာတာရှည်။ နီးအံ့သည်ဟု။ မှတ်ရည်ခြားနား။ ထွေးတော်သားကို။ ဘဝါးစက်အောက်။ လက်အုပ်မြှောက်၍။ တယောက်မကျန်။ အပြန်ပြန်လျှင်။ ကဲလွန်ဆုယူ။ မေတ္တာမူဖြင့်။ သိမ်းယူပိုက်ထုပ်။ အုပ်စိမ့်သော့အား။ မတ်မယားနှင့်။ လှထွားထွန်းညှိုး။ မင်းသွီးတည့်။ ထွေပြီးများ၌။ နို့စို့ခန့်၍။ ဘုန်းညွန့်ရှည်ကြောင်း။ ပေးထည့်လောင်းသည်။ ။ ရက်ကောင်းတည့်မေးမေး၊ နံစံရှေး။

၂၇။ အဆန်းတကြယ်။ အံ့အဲဘွယ်လျှင်။ ရောင်နွယ်ထွန်းတောက်။ တောင်မြေခံညှိုးညှိုး။ လျှပ်ခန့်မီးနှင့်။ ရိုက်တီးကောင်းကင်။ ဖြူစင်ရေခဲ။ ရှောင်းရှောင်းကြံလျက်။ ကျော်သဲနတ်လူ။ ဘွားတော်မူကံ။ ဇမ္ဗူပွင့်ရန်။ သည်လျှင်မှန်ဟု။ ရှေ့စွန့်တိုင်းကား။ မိုင်းညောင်းစားလည်း။ ဘုန်းအားငြိမ်းငြိမ်း။ တထောင်ရှမ်းနှင့်။ ကျမ်းတစုပုံ။ ပြေးဝင်တုံရှင့်။ ပြည့်စုံခပ်သိမ်း။ ချမ်းငြိမ်းမတ။ ရှင့်ချစ်ဘကား။ ဒေသရပ်သာ။ ရှစ်မျက်နှာကို။ ငါနှင့်ငါ့သား။ နှစ်ပါးလက်ရုံး။ ရန်နှောင့်တုံးသို့။ ပတ်ကုံးကျွန်းစည်။ လှည့်လည်သဲကြွေ။ မှတ်တော်သံ၍။ မင်းစံရောင်မောင်း။ မတောင်းတို့မူ။ ရွှေထီးဖြူသို့။ သစ်ထူချက်ချက်။ ရွှေပုခက်၌။ စုံမက်လွန်ကြင်။ ပျံပျံးတင်မှ။ ကျော်ထင်ကြေညာ။ ဥပရာဟု။ မည်သာရွှေထီး။ တမွတ်ချိုးသည်။ ။ မင်းကြီးတည့်ရှင့်သွေး၊ ထိုးတော်မြေး။

၂၈။ နေဝန်းစကြာ။ ဥပရာဟု။ မည်သာရွှေထီး။ တမွတ်ချိုးက။ ပြောင်ကြီးယာဉ်ကျော်။ ရန်အောင်သော်လည်း။ ထံတော်မ

ကင်း။ ရှင့်ဘမင်းကား။ ထွန်းဝင်း ဘုန်းသစ်။ ငါ့သားချစ်ဟု။
 ကောင်းနှစ်မြူတေ။ ရွှေချက်ကြွေက။ ရွှေမြေထိပ်မှာ။ နန်းတော်
 သာဠိ။ လွှားကာလေးထုံ။ အောက်ထက်ရံမှ။ ကျံကျံ ရွတ်မန်း။
 ကျမ်းဂန်မှန်း၍။ ဂဏန်းဟူးရား။ သမားထက်ကြပ်။ အထပ်ထပ်
 တိ။ နှိုးကပ်ကောင်းသည်။ မည်ရည် မြောက်မြား။ မတ်မယား
 နှင့်။ ပိုက်ဖြားစေရ။ ထိန်းယကျွန်ရင်း။ အားလုံးနှင်း၍။ ဆင်မြင်း
 ယာဉ်သာ။ ရတနာကျီကြ။ ရှိသမျှကို။ သိဟကြဌန်း။ ပေးပြဌာန်း
 လျက်။ ထက်ဝန်းတိုင်းကား။ ရည်မှတ်ထားသည်။ ။ ကိုယ်စား
 တည့်မှတ်တွေ့။ နောင်အိုရေး။

၂၉။ အရေးအရာ။ နောက်မှာဘေးရန်။ ခပ်သိမ်းဝန်ကို။ မ
 ထွန်တိမ်မြုပ်။ တန်းခိုးချုပ်မှ။ စိုးအုပ်တလွင်း။ ပြည်ထောင်ချင်း
 တွင်။ ယွန်းမင်းမြတ်လေး။ ပေးသည်ထီးဖြူ။ မှန်ကင်းယူ၍။ သရ
 ဘူလည်မှာ။ တန်းဆာ ပြောင်ပြောင်။ ဘုန်းခေါင် ထွန်းပ။ နေ
 ရောင်ပြလည်း။ ရှေးကမင်းဆက်။ နန်းထက်ဘွယ်ရာ။ မင်္ဂလာ
 ဖြင့်။ သိင်္ဂါရဝေ။ နန်းရွှေမြေ၌။ သာထွေအမွန်။ ရွှေသလွန်ထက်။
 ရောင်၌မင်းစံ။ ရွှေပြားခံမှ။ ကျောက်သံမျက်ကောင်း။ ထောင်
 သောင်းခြီးတိ။ မဏိစိခင်း။ ဝင်းရရွင်း၌။ မယွင်းနတ်ဝယ်။ ရွှင်စံ
 ပယ်သော်။ အံ့ဘွယ်ဆန်းပြား။ နတ်ရှင်သားကို။ ငါးပါးပဉ္စင်။
 အိန်ရှင်လက်မြှောက်။ တံပိုးကောက်နှင့်။ ရှစ်ယောက် တောင်
 ဌေး။ သားမွေးဘိနပ်။ သင်းကျပ်အစုံ။ ရွှေဘုံနန်းမြင့်။ ပွင့်ချိန်သင့်
 ၍။ ရိုက်ဆင့်အိန်ရှင်။ သံတင်တံပိုး။ မရိုးဒုန်းမင်း။ ခရုသင်းနှင့်။
 ခွက်ခွင်းလက်မြှောက်။ ပိုးစုန်းကြောက်မျှ။ ထွန်းတောကြက်သ
 ရေ။ ပရမေဖြင့်။ သပြေညွန့်လန်း။ ရေသဗန်းထက်။ ရွှန်းရွှန်း
 တေဇာ။ မင်္ဂလာတံဆိပ်။ ဘိသိက်ရေကြည်။ သွန်းအံ့ရည်သည်။ ။
 ရှစ်မည်တည့်နှိုးဝေး။ ပန်းနှယ်မွှေး။

၃၀။ အထွေအထွေ။ ပြန်၍ရေမျှ။ ရွှေထွေ ငွေအုပ်။ စိစဉ်
 ချုပ်သော်။ ထောင်ထုပ်သောင်းသိန်း။ တွက်ကိန်းကုဇေ။ သင်္ချေ
 အထု။ မြေနှယ်စု၍။ ပျော်မှုဆန်းပြား။ ဖျဉ်းကရားနှင့်။ အလားရွှေ

ခံ။မင်းစံရောင်မောင်း။ ကွမ်းလောင်းစလင့်။ နိမ့်မြင့်လက်တင်။
 ရွှေစင်မြူတာ။ ရွှေကြာရွှေဖူး။ ဆန်းထူး ကလပ်။ ပန်းကပ်ကွမ်း
 အိုး။ကွမ်းထိုးကွမ်းခွက်။ ကိုးမည်မျက်တည့်။ ရောင်ချက်ရတ
 နာ။တရာနားရေ။ စွေးစွေးမောင်းမျှ။ မုနောယသို့။ သိင်္ဂီရောင်
 ထွန်း။ ရွှေလင်ပန်းလည်း။ ကြဌန်း နတ်ရှင်။ ရှင့်ဘခင်၌။ ပုံယင်
 ဘုန်းအား။ပြည့်စုံများ၍။ ခြားနားသိအောင်။ အကြောင်းဆောင်
 သော်။ပြည်ခေါင်နန္ဒ။ထူပြောလှ၏။ ကိစ္စမင်းခမ်း။စံမြဲတမ်း၌။
 နိဒ္ဒမ်းရွှေဝါ။ စိမ်းပြစမြူထွတ်။ မျက်ဝတ်နားခောင်း။ ရွှေပေါင်း
 စလွယ်။ကိုးသွယ်စိမြောင်။ ကျေဝံတိပြောင်လျက်။ ရွှေတောင်
 နန်းလယ်။စံဘုန်းကြွယ်သည်။ ။ရောင်နွယ်တည့်တွေးတွေး၊
 ထွန်းရှိန်ပြေး။

၃၁။ အစိတ်အစေ။ဥပဒေဖြင့်။ ပရမေတန်းခိုး။ လူ့ထိပ်မိုး
 သား။နေမျိုးနတ်ရှင်။ရှင့်ဘခင်၏။ထွန်းထင်တောက်ပ။ ရှိန်တေ
 ဇဖြင့်။ရှေးကမင်းဟောင်း။မစီးတောင်းတည့်။ ရွှေပေါင်းရွှေက။
 ရွှေထီးစသည်။ သိင်္ဂီရောင်ထင်။ ရွှေထမ်းစင်လည်း။ မျက်ရှင်
 ကောင်းဖျား။ ပတ္တမြားနှင့်။ ပြယားနီလာ။ မသာရကလံ။ပြည်
 တန်စိန်ကြောင်။ ဝင်းဝင်းပြောင်မှ။ စိမြောင်ပတ်ပတ်။ ဇေတိ
 ရသံတိ။လျှံပတ်ကောင်းကင်။လောဟိတင်သို့။ ဆင်တုံညီးညီး။
 နေနှင့်မီးသို့။မှောင်ကြီးကင်းပျောက်။လင်းလင်းတောက်ရှင့်။ အံ
 လောက်မနိုင်။ ရွှေစိုင်းငွေသင်။ ငွေအင်ငွေဖျဉ်း။ စေ့ချဉ်းကျစ်
 လစ်။အိုးပြစ်ငွေဖြူ။ ကြီးထူဘောင်းကန်။ စဉ်အိုးတန်က။ ရွက်
 သန်ငွေကျော။ တုမဲ့မောသည်။ ။ဖြင်ပြောတည့်ဖွေးဖွေး၊
 တွေးရရွေး။

၃၂။ ဖြင်ပြော ကုဇေ။ သန္ဓေ ပြည့်စုံ။ တောင်နှယ် ပုံမျှ။
 ကြွယ်ပုံမင်းခမ်း။ပြည့်စုံချမ်းဟု။ ချီးမွမ်းကြားလျှောက်။ ပြန်ပြီး
 မြောက်မူ။မီးပေါက်လက်နက်။သိကြားစက်နှင့်။ မင်းထွက်မင်း
 ဝင်။မော်ကွန်းတင်သား။ပဲ့တင်ရိုက်ခြောင်း။ နာရီမောင်းလည်း။
 သံညောင်းရင့်ပိုက်။ဆယ်တန်ကြိုက်လျက်။ ကျူးရိုက်အားအိုင်။

ဘဝဂ်တိုင်၍။ နှိုင်းပြိုင်မတူ။ ကျွန်းဇမ္ဗူ။ ဝယ်။ ဆင်ဖြူမာတင်။ ဆယ်
စီးသွင်ဖြင့်။ ဝန်းကျင်ရန်လုံး။ ကြောက်ရွံ့ချိုးမျှ။ ပတ်ကုံးတိုင်း
ကား။ တခြားရပ်ခွင်။ ဝန်းကျင်မှီခို။ ရှင့်ဘကိုလျှင်။ ချစ်လိုပန်း
ကြီး။ ရပ်ဝေးနီးက။ သွီးမြင်းဆင်။ ခပ်သိမ်းအင်တိ။ ရွှေစင်ငွေ
သောင်း။ ခွန်လောင်းကျေးမက်။ နှစ်တိုင်းဆက်သည်။ ။ နေ့
ရက်တည့်မရွေး၊ တချွေးချွေး။

၃၃။ ကောရာဇာ။ မည်သာခေါ်လစ်။ သိဟရာဇ်ဟု။ ဘုန်း
သစ်ထွန်းပြောင်။ မုနောဆောင်လျက်။ ရွှေယောင်နန်းသာ။ ကျွန်း
သိင်္ဂါထက်။ စကြာထီးဖြူ။ မှန်ကင်းထူ၍။ ဇမ္ဗူတတိုက်။ စိုးအုပ်
ထိုက်သား။ ရောင်မြိုက်ဖွံ့ထွား။ နတ်ရှင်သားကို။ ကြောင်းလျှား
သဘော။ ကျွန်ုပ်ပြောအံ့။ ကျော်စောမြောက်တောင်။ စောင်း
ထောင်မိုးမြေ။ ထိန့်ထိန့်ဝေမျှ။ သရေ ခေတ္တရာ။ ကြေညဿာ
နှင့်။ အညာအင်းဝ။ ကျွန်းဒီပလည်း။ ခွန်သမပြတ်။ သန္တာန်လွတ်
ရှင့်။ မန္တာတ်သည်းချာ။ ရတနာသို့။ မင်းလျှာရှင့်ကို။ မြင်လတ်ထို
သော်။ လူဗိုလ် ဝှန်ထိတ်။ ကောင်းကင် ဟိတ်ဖြင့်။ နိမိတ်ကြီး
ချည်း။ သဘောနည်းတိ။ တော်လည်းငလျင်။ မင်းလွင်မြူးလေ။
မိဗ်းကြီးစွေသည်။ ။ တထွေတည့်ချမ်းဇေး၊ ရေကြည်မွှေး။

၃၄။ တတိုက်ထိပ်ချာ။ မြသာရွှမ်းရွှမ်း။ စိမ်းရောင်လွှမ်း
သား။ ကျွန်းဝှမ်းဇမ္ဗူဒီပ။ ဘဝဂ်ထိပ်မျှ။ တဆိပ်မကြွင်း။ ရန်ခပင်း
ကို။ နှိပ်နင်းအောင်သည်။ ကျော်ခေါင်ရှင့်ဘ။ သုံးစွဲမသား။ ရာဇ
ဗာဟု။ နှိုင်းတူမဲ့ဖြီ။ နတ်ဇော်ဂီသို့။ သူရဿတိနံ့ပြား။ နှိုးဆော်
ထား၍။ စိတ်ဖြားသိမြင်။ ဗေဒင်ထုံးနည်း။ ဖြင်ပည်းမလွတ်။ သွတ်
ဖြူဟတ်တိ။ ဘတ်သင်ဟောရိုး။ မြိုးမြိုးပြည့်စုံ။ တတ်ကုံနည်း
နာ။ ကြီးပညာဖြင့်။ ရတနာသားတော်။ ဆင်ဖြူကျော်နှင့်။ တေ
ဇော်ထန်ပြင်း။ တကျွန်းမင်း၏။ သည်းတွင်းရင်နှစ်။ သွီးချစ်ကို။ သ
လစ်ထံမှာ။ ရောက်လရာဟု။ မင်းမှာမင်းရေး။ ရောထွေးပုဏ္ဏား။
မေတ္တာပြားက။ ဘုရားတဆူ။ နတ်လူညွတ်ကြည်။ မဟိန်ထေရ်
ဟု။ မြန်ပြည့်ထင်ကျော်။ ဆရာတော်လည်း။ နုမော် ဗျာဒိတ်။

မြတ်သောမိတ်ဖြင့်။ နိမိတ် ကောင်းအောင်။ ဘိသိက် ဆောင်
သည်။ ။ ကျော်ခေါင်တည့်မင်းသွေး၊ သားတော်ထွေး။

၃၅။ ခပ်သိမ်းမကြွင်း။ ဓမ္မ။ နှင်း၍။ ဝင်းဝင်းတေဇော်။ ထွန်း
ပြီးသော်။ တိုးတော်မဟာ။ သင်္ခယာနှင့်။ ရာဇာဒိပ္ပ။ ဘွားတော်
စသား။ ပြီးမျှအုတ်တွေ။ မင်းဆွေစိုးမျိုး။ မှူးရိုးမတ်သား။ ကျေး
စားထီးဆောင်း။ မေတ္တာလောင်းသည်။ တသောင်းစကြဝဠာ။
သင်္ချာထုတ်ချောက်။ လက်ရုံးတောက်သား။ အံ့လောက်တေဇ။
ရှင်ချစ်ဘကား။ သိင်္ဂီရည်ရှင်။ ရှင်ဘိုးခင်၏။ ရောင်ထင်မြိုးပြက်။
ရွှေပုံခက်ကို။ ညောင်ရွက်လှလှ။ ရွှေခြုံသဲသဲ။ ရွှေပန်းဆွဲလျက်။ ပု
လဲမြဲသိုင်း။ တမ္ပတ်တိုင်းဖြင့်။ ရွှေကိုင်းချိတ်ကွေး။ ရွှေတံပြေးမှ။
ရွှေရေးရုပ်မွန်။ လည်ပြန်ခြင်သို့။ ကောက်ကွေ့ နဂါး။ ယန္တရား
တွင်။ လေးပါးဘီလူး။ ဆန်းတထူးလျှင်။ ရွှေခြူးတင့်ယောင်။ တန်း
ဆောင်ရွှေတိုင်။ သန်လျက်ကိုင်းနှင့်။ ရန်နိုင်အင်းကွက်။ ဗိတာန
ကြက်သည်။ ။ နှောင့်ရှက်တည့်မင်းရေး၊ စင်အောင်ဆေး။

၃၆။ အဓိပတိ။ ဘုန်းရှိအခေါင်။ မုနောဆောင်လျက်။ ရွှေ
တောင်ဗိမာန်။ လေသွန်တံခါး။ လွှားလွှားလှစ်ဘွင့်။ ရိပ်မြူလွင့်၍။
ရိုက်ဆင့်အိန်ရှင်။ သံလွင်လက်မြှောက်။ တန်းခိုးငြောက်သော်။
မြိုင်ထောက်နိုးဝေး။ နတ်ရှင်သွေးကို။ ကျပ်ကွေးရှိခိုး။ ညွတ်ကျိုး
သံညှင်း။ နားတော်သွင်းအံ့။ ထွန်းဝင်းတေဇော်။ ခမည်းတော်
ကား။ မွေးသော်မွေးကျိုး။ သားဘုန်းဖြိုးဟု။ ကဲမိုးချစ်ခြင်း။ ပြည်
လုံးနှင်းလျက်။ ခြေကျင်းလက်ကောက်။ မင်းတို့လျှောက်ဖြင့်။ ပျံ
မြှောက်ကောင်းကင်။ မျက်ရှင်ပတ္တမြား။ ပြယာဇနီလာ။ ရတနာစီ
ရစ်။ ပုလဲနှစ်နှင့်။ နတ်စစ်သဏ္ဌာန်။ သိကြားဟန်သို့။ မတန်မြိုင်
ဆွယ်။ ဆင်ဘွယ်ဘွယ်ကို။ ကျင့်နွယ်ရှေးတီး။ မင်းရေးမှီး၍။ ရွှေ
ထီးရွှေစည်။ ငါးမည်တန်းဆာ။ ကိရိယာတည့်။ စုံစွာပေးထပ်။
စောင့်စည်းတပ်မှ။ ဆယ်ရပ်ကြားကျော်။ သက်တော် တရာ။
နန်းသိင်္ဂီထက်။ အဆက်မင်းရိုး။ မိုးမိမ့်အခေါင်။ ရှင်ဘဆောင်

၍။ကြောက်ယောင်ဘေးရန်။ဆုတ်လေပြန်သည်။ ။ပြင်းထန်
တည့်လွှဲပြေး၊အထွေးထွေး။

၃၇။ အဆက်အဆက်။ ရွှေနန်းထက်တွင်။ ရောင်ချက်ရတ
နာ။ ဖြန့်ကာလူလူ။ ဆဒ္ဒန်ဖြူနှင့်။ ဇမ္ဗူ။ မြောက်တောင်။ အုပ်စိုး
ဆောင်သော်။ဘုန်းခေါင်တသွန်။လွန်လေမင်းရှေး။ ဘေးတော်
ဘေးမှ။ကျော်သွေးထိန်ဟိုး။ ဘေးတော်ဘိုးလျှင်။မင်းရိုးမှန်လှ။
ဘေးတော်ဘလည်း။ ထိုကနွယ်ပင်။ မင်းရိုးဝင်၍။ ကျော်ထင်
စည်သူ။ဘေးတော်မူကား။ဇမ္ဗူ။ရိုက်ခြောင်း။ မြေကြီးစောင်းမျှ။
ဘိုးကောင်းမင်းဖျား။ ချစ်ဘွားမင်းပင်။ ဘခင် ရန်နင်း။ ကျော်
ခေါင်မင်းမူ။ ထန်ပြင်းတေဇ။စောသူရဟု။ လက်ချရှစ်ရပ်။လန့်
ဖျပ်ကြောက်ညည်း။မြေကြီးကျည်းမျှ။စီးလည်းစီးချင်း။ မကြွင်း
သတ်နွံ။မြို့ခံမြို့ထိုး။ ရန်မျိုးတလွှား။သူ့ရှင်သားကို။ ထွားထွား
အောင်မြင်။ ဖြိုလိုက်နှင်လျက်။ တိုင်းခွင်တောင်ငူ။ မင်းထီးမူ၍။
နတ်လူရင်နှစ်။ ရှင်ကိုချစ်သည်။ ။ရန်လွှတ်တည့်နှောင်းမွေး၊
စဉ်မဝေး။

၃၈။ အထပ်ထပ်လျှင်။ထက်ကြပ်မကွာ။ ဘယ်ညာစောင့်
စည်း။အပည်းပည်းတိ။ငယ်ချည်းတခြား။ တလတ်ချားလည်း။
တပါးသင်းသီး။ လုလင်ကြီးမူ။ ထွေပြီးတသွန်။ အတန်တန်တိ။
လှည့်တန်မည့်။ပတ်ကုန်းရံမှ။ ကျံကျံသောင်းသောင်း။ သံဆင့်
ထွောင်း၍။ သံညောင်းသံညံ့။ သံပျံသံဇေး။အချင်းပေးလျက်။ သံ
လေးသံအိုင်။သံပြိုင်သံချို။ရှင်ကိုကျူးပေ။ နားဝင်စေလျက်။ပရ
မေထွန်းထင်။ရှင်ဘခင်လျှင်။ စီရင်ချင့်တွက်။ ကြံမပျက်တည့်။
ဘွားဘက်ထောင်ပြည့်။ ရွေးချယ်တည့်လျက်။ ရှင်၏ဘေးဘိုး။
မျိုးရိုးကြောင်းစ။ပြန်လျှောက်ရရှင်။ထိန်းယမကြွင်း။ သင်းပင်းမ
လွတ်။မှူးမတ်ကျေးစား။ပုဏ္ဏားရှင်လူ။မေတ္တာမူလျက်။ ဦးဦးကြွေး
ကြော်။ပျော်ကြောင်းဖျော်သည်။ ။စက်တော်တည့်မွေးမွေး၊
ခေါ်ထိသေး။

၃၉။ မင်္ဂလာတိုင်ဖူး။ယုဂန်ဦးက။ကွန်မြူးတထောင်။ ရောင်

မြည်ဆောင်လျက်။တိမ်တောင်စက်ထဲ။ ဝက်ဝက်ခွဲ၍။ရဲရဲရွှန်း
မော်။နေဝန်းပေါ်သို့။ အံ့အော်မနိုင်။ ကျေးဇူးစိုက်တိ။ စံပြိုင်နှုန်း
ကင်း။ရာထီးစင်းတို့။ ဆက်သွင်းလက်ဆောင်။ ဘုန်းစက်ရောင်
နှင့်။တောင်ငူမည်သီး။ရွှေပြည်ကြီးကို။ ရွှေထီးဖြန့်ပိုက်။ရှစ်စင်း
စိုက်လျက်။သောင်းတိုက်ရှည်ချိန်။ တာဝတိန်ဝယ်။ဒေဝိန္ဒရာဇ်။
ရန်စစ်ညွတ်တွား။ သိကြားရည်တူ။ ဆင်ဖြူသခင်။နတ်ရှင်ရင်
သွေး။မိန့်လေးနှိုင်းချင်း။ ဘောက်ထွင်းရွှေဥာဏ်။ ဂုဏ်ဖြင့်လွန်
သား။ တသွန်မြေပေါ်။ မမြော်ပြိုင်ကင်း။ တို့ထိပ်နင်းအား။ ရစ်
ကွင်းမျက်စုံ။ရွှေကြေးမုံသို့။ အာရုံစက္ခု။ရှုမိမ့်သောဌာ။ ချိုသာ
သာသည်။ ။ဤစာတပင်ရွှေထီး၊ဇေးချင်းတည်း။

မင်းတရားရွှေထီးဇေးချင်းပြီး၏။

မင်းတရားမယံတော်ချောင်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ မဟာရနိန္ဒ။ ပဉ္စမာရဇိနိ။ ဥာဏ်ရောင်ထိန်သား။ သိ
ရိန်ရခတ်။ သုံးလူ့ ထွန်ကို။ ပြောင်ပတ်စက်ခြည်။ ရွန်းရွန်းလည်
မျှ။ ဘုန်းစည်မြတ်ဖျား။ ဘုရားငါးမည်။ တည်လရာသား။ ကမ္ဘာရွှေ
ကျွန်း။ ပေါ်လထွန်းက။ ကြဌန်းဖြစ်စ။ သမ္ဗုတတို့။ ရှေးကလွန်လေ။
တွက်ရေမသိ။ မင်းတကာဝယ်။ အာဏာဖြန့်ချိ။ တူမရှိသား။ သိ
ရိတရိဘဝနာဒိတျာပဝရ။ လောကမှန်ကူ။ နေတဆူသို့။ ဆင်ဖြူသ
ခင်။ နတ်ရှင်သည်းကြား။ မင်းတရား၏။ ထွန်းငြားရင်ခွင်။ မျက်နှာ
မြင်က။ ရုပ်သွင်လက္ခဏာ။ ဖြူပြာရောင်ညီး။ မိဘုန်းကြီးနှင့်။ ရွှေ
ထီးရွှေစဉ်။ ရွှေပြည်တောင်ငူ။ သိမ်းယူစိုးအုပ်။ ရန်မျိုးချုပ်သား။
တုန်လှုပ်နတ်လူ။ သိဟသူဟု။ ကျိုက်ဆူကျော်ထွမ်း။ ကောရာ၏။
ရင်နှစ်ဘုရား။ တရားသတိုး။ နေမျိုးပြည်ရှင်။ ဆွေလင်မခြား။ မင်း
နှစ်ပါး လျှင်။ ဆပွား လွန်ကြင်။ ရှင်ကို မြင်က။ သာရွှင် ပျော်
ကြောင်း။ သံချိုလောင်း၍။ သံညောင်းသာဝန်။ ကျူးပြေန်အံ့။ တံ
ခွန်ထွန်ထား။ မင်းတရားမယံ။ ဥမျိုးနွယ်သည်။ ။ ဘုန်းကြွယ်
တည့်ငြိမ့်လေး။ နာဘိသေး။ ။

၂။ ဇာတိကမ္ဘာ။ ဘုန်းစကြာနှင့်။ ရတနာမြို့တေ။ ထုံယုံစေ
၍။ ပရမေထွန်ခေါင်။ နွတ္တပေါင်လျှင်။ တည်ထောင်ခဲ့ပြီး။ တသီး
သပစ်။ ပြည်ပုဂံ၌။ မောင်နှံ မခြား။ နေနဂါးလင်။ မြင့်ဖျားမြဲရောင်။

မလည်တောင်ဝယ်။ အိမ်ထောင်ပျော်မွေ့။ ဆယ်လစေ့၍။ လွေ၊
 လွေ၊ ပြုထွား။ ဥမြတ်ဘွားက။ တရားရန်နင်း။ ပျူ။ မင်းဖြစ်စ။ လေး
 နတ်သန့်ငွေ။ ကြီးထွက်ဆင်။ အောင်မြင်ဝက်ထီး။ သတ်ခဲ့ပြီးမှ။
 ဖြန့်ချိုးမိလ်ပါ။ စောနရာကို။ များစွာပုံယင်။ ရွှေနန်းတင်၍။ ရေစင်
 ဖျန်းသပ်။ ဘိသိက်ထပ်က။ တွားဝပ်ကြောက်ညည်။ အပြည်ပြည်
 က။ ပတ်လည်မကြွင်း။ လက်နက်သွင်းသည်။ ။ ပျံ့ရှင်းတည့်
 ရစ်ထွေး၊ နွယ်မဝေး။ ။

၃။ ဇိနာပဝရ။ သုံးလူ့ဘလျှင်။ ဆန်ကြွစကြာ။ ဒေသစာ
 ဖြင့်။ ရောက်လာနင်းနှိပ်။ သင်းပွင်းထိပ်ထက်။ တံဆိပ်ရွှေစက်။
 ရပ်တန့်သက်သော်။ စုံမက်သဒ္ဓါ။ ကြည်စွါဆပွါး။ မြတ်ဘုရားကို။
 သုံးပါးစိုင်းမင်း။ ညီနောင်ချင်းတို့။ လျင်ပြင်းဖူးမြော်။ ချိုဖြင့်ကော်
 ၍။ ပူဇော်ကြံမြောက်။ မြေပေါက်ပေါက်ဖြင့်။ မျက်မှောက်ခဏ။
 ဗျာဒိတ်ရ၏။ ဘဝလွှဲကြွေ။ လွန်ခဲ့ပေသော်။ ပရမေထွန်းလစ်။
 မင်းတိဖြစ်သား။ ထောင်သစ်မြင်စိုင်း။ သိုက်တိုင်းမယွင်း။ လူ့
 ထိပ်နင်း၏။ မျိုးရင်းဧကန်။ စင်စစ်မှန်သား။ ယမန်သရော်။ ရှင်
 ဘေး တော်လျှင်။ တိမ်ပေါ် နင်းကြွေ။ ပြောင်ဖြူ လွန်ငွေ။ အင်းဝ
 ထောင်မည်။ ခန့်တွက်ရည်၍။ ကြံစည်စည်တွင်။ သိကြားသင်မှ။
 ရပ်ထင်ထူးလည်။ ပန်းယတည်က။ ရွှေပြည်ရွှေနန်း။ ပြောင်ရွှန်း
 ရွှေသာ။ ရတနာစည်းခုံ။ ပြီးတုံနေခြင်း။ သမိုက်လျှင်းသည်။ ။
 ရန်နင်းတည့်ရှင်ဘေး၊ ကျော်နံ့မွှေး။ ။

၄။ မြတ်စွာသွတိ။ တူမရှိသည်။ တစီးသခင်။ မည်တော်
 တွင်သား။ ထွဋ်တင်ဘုန်းကြီး။ လူ့ရပ်ငြီး၍။ ကြွချိုးနတ်ပြည်။ တာ
 ဝတည်ဝယ်။ ကျင်လည်လေမြောက်။ ထွန်းတောက်သန္တာ။ ဥဇ
 နာလျှင်။ ဘရာ တျင်းတျင်း။ လက်နက် သွင်းက။ ရန်နင်း စော
 လောင်း။ ခုနစ်ကျောင်းကို။ သိန်းသောင်းမိဃ်းမြေ။ ကုဇေထက်
 ဝန်း။ ရေစက်သွန်း၍။ ကြဋ်နန်းဘုန်း၌။ လူပြီး ထွန်မှ။ တံခွန်ထွဋ်
 ကဲ။ ချိုးအံ့အဲသား။ မင်းရဲကျော်စွာ။ စောနရာလျှင်။ မဟာကောသ
 ရ။ ချစ်စွမရဲ။ ပုလဲတမူး။ ရိုက်ကြွေးမုန်ခေါ်။ ဥဖေါ်သထာ။ သန်ပြင်

စွာနှင့်။ရတနာယာဉ်ကျော်။မြင်းစိုင်းလျော်က။မြို့တော်ပန်းယ။
လောကသခင်။စောနတ်ရှင်သည်။ ။ရန်ပင်တည့်ကြောက်ဖေ၊
ဆက်ခွယ်ရေး။ ။

၅။ ရတနာယာဉ်ကြီး။ငါးစီးသခင်။လူ့ခွင်ပျော်ညောင်း။
နတ်ပြည်ပြောင်းက။နန်းလောင်းပွင့်လျှာ။ ပဝရာဟု။သည်းချာ
ရင်နှစ်။သိဟရာဇ်ကိုယ်စား။သားသုံးပါးလျှင်။ဖြန့်လွှားထီးဖြူ။ဥ
ကင်ထူမှ။သိမ်းယူဌာန။နတ်ရပ်ကြွသော်။အင်းဝဟူသည်။ရွှေ
ပြည်သန်လျက်။ကျွန်းထိပ်ထက်၌။မြတ်ဆက် ခွယ်မျိုး။သတိုး
မင်းများ။တည်ထားခဲ့မြောက်။နတ်ဘုံရောက်မှ။ကျော်ချောက်
ကြညာ။မင်းကြီးစွာဟု။တေဇာပြင်းထွ။မိနင်းနေလသို့။လွလွ
ရောင်ဖြူ။ပစ္စ။မိုးကြက်။မင်းရိုးဆက်လျက်။နန်းထွက်နန်းဝင်။သံ
လွင်လက်မြှောက်။နန်းချင်းကောက်၍။ထွန်းတောက်သိသနာ။
မင်းစကြာသို့။ကြညာပွင့်လင်း။တန်ခိုးပြင်းသည်။ ။သိတင်း
တည့်နီးဝေး။ကျော်ရိုက်ဖေ။ ။

၆။ ဇာတိပဝရ။ထွန်းပတေဇာ။ မင်းကြီးစွာ၏။ရတနာ
လက်ရုံး။ရွှေတုံးတပွတ်။သားတော်လတ်ဟု။မြတ်ထွဋ်ဆင်း
ရောင်။ဘေးမင်း ခေါင်သျှင်။စက်ရောင် ထွန်းသစ်။ရိပ်ဖြူလှစ်
သော်။ရင်နှစ်ဇာတိ။ငယ်မောဘိသား။စံတိဆင်းရှုယ်။စောဘို့
မယ်နှင့်။နန်းလယ် တိပ်ပြင်။ဘုံဥကင်၌။ရေစင် ဖျန်းသပ်။ဘိ
သိက်ထပ်က။ရှစ်ရပ်မျက်နှာ။ဘုန်းတေဇာဖြင့်။ရောက်လာမ
ကြွင်း။မိုးညှင်းကလေး။ရှမ်းကျေးတသွန်။နောက်မွန်အုံးပေါင်။
ကုန်အောင်တလျှောက်။ယောက်စောက်ညောင်ရွှေ။အကြွပဲ
ကူး။ကထူးကန်စက်။သက်ပြက်ခားဝယ်။ယူလှယ်မနိုင်။ရွှေစိုင်း
ငွေလျက်။ခွန်တော်ဆက်သည်။ ။တုဘက်တည့်လွန်ရေး။မ
မြင်သေး။ ။

၇။ တေဇာ စက်ရောင်။ရန်မျိုး လောင်သား။မင်းခေါင်
ရင်သွေး။ပန်းနှယ်မွေးသည်။နီးဝေးဝှဲချိုး။မြတ်ဘုန်းကြီးကား။
ဆင်စီးမြင်းနှင်။လေးငင်ထွံကွန်။မြင်သောအန်သို့။တတ်ပွန်ကာ

လွှား။ ရွှေခင်းသန်လျက်။ လက်နက်သိပ္ပ။ ဌာရသကဲ့။ လေ့လကျင်
ဘိ။ အခေါင်ထိ၍။ ဇာတိသရာဇ်။ သက်ဆယ်နှစ်က။ ပယ်ထွတ်
ရန်ပွဲ။ တွေ့တိုင်းခဲသည်။ မင်းရဲကျော်စွာ။ ဥပရာလျှင်။ ကလျာမြို့
တေ။ တိဟိတ်နေသား။ ပရမေထိပ်မိုး။ ဥမျိုးမှန်စင်။ တန်ဆောင်း
ရှင်နှင့်။ ဆွတ်ကြင်ကြည်ချစ်။ ဒါလီရစ်မှ။ ထွန်းသစ်ထင်ပေါ်။
လွှမ်းကျော်ဝေးနီး။ ရှင်ဘေးကြီးကို။ သင်းသီးတခြား။ အိမ်ရှေ့
ထားက။ ဝန်းလျားစကြဝဠာ။ ရပ်မျက်နှာ၌။ ရတနာတမ္ပတ်။ ဘုန်း
တော်လွတ်သည်။ ။ ရှိညွတ်တည့်တုန်ဇေယျဝပ်ကွေး။ ။

ဂ။ ရတနာစာရ။ ပုံသွန်းပြုသို့။ မျက်ရှုထွဋ်ထား။ မင်းတ
ရားမယ်။ ချစ်ဘွယ်ဇာတိ။ ရွှေနားချိုလော။ အရိမဒ္ဒနာ။ ပြည်မြတ်စွာ
၌။ စက်ဝါရောင်ညှိုး။ ပျူ။ စောထီးဟု။ ဘုန်းကြီးနန်းရိုး။ နေမင်းမျိုး
ဝယ်။ တန်ခိုးထွန်းပေါ်။ မင်းရဲကျော်၏။ ညီတော်နောင်မြင်။ ဆင်
ဖြူရှင်လျှင်။ လှူ။ ခွင်ပျော်ငြီး။ နတ်ပြည်မှီးသော်။ ငါးစီးသခင်။ လည်
တွင်ရစ်ဆွဲ။ ကြူးရိုက်လွှဲသား။ ရဲရဲလက္ခဏာ။ မိဗန်းသူဇာသို့။ က
လျာငါးမည်။ ရွှေအိမ်သည်နှင့်။ ကြင်လည်ခွေရစ်။ မျိုးချင်းဖြစ်၍။
ရင်နှစ်သည်းချား။ သား၏သားတော်။ မြေပေါ်တိမ်းစောင်း။ နန်း
ကြောင်းမှန်ကင်း။ ဆက်ပြန်လျှင်းသား။ မိုးညှင်းသတိုး။ ဘိုးတော်
ဘိုးလျှင်။ တန်ခိုးစက်မီး။ ဘုန်းတော်ကြီးသည်။ ။ ဝေးနီးတည့်
ရန်မြွေး။ ရွှံ့လန့်ပြေး။ ။

ဇ။ နရထိပ်မိုး။ ဘဘုန်းမြိုးကား။ သတိုးနတ်ရှင်။ ရန်
အောင်သင်က။ နန်းခွင်ပျော်လွန်။ နတ်ခြောက်တန်သို့။ ဗိမာန်လွှဲ
မြောက်။ ထွန်းတောက်ကျယ်စွာ။ ဥပရာလျှင်။ ရိုက်ရာသိမ်းမြန်း။
ကြည်းရှင်ထွန်း၍။ ထက်စွန်းဝေယန်။ စံလေပြန်သော်။ ကျော်ဌာန်
တေ။ မိဗန်းပြင်လသို့။ နရပတိ။ ခေါင်ထိမှန်ကင်း။ နတ်ရှင်မင်း
ကို။ ကြီးခြင်းခွန်အား။ များသည်ဗိုလ်ပါ။ တရုပ်လာ၍။ ဘယ်ညာ
ရှေ့နောက်။ တောင်မြောက်မမြင်။ အသန္တိယျ။ သုံးလူ့ဘကို။
ပြင်းပြခြင်းချောက်။ မာရ်မင်းရောက်သို့။ ထုတ်ချောက်မဝေး။
တို့သို့ပေးဟု။ မရှေးလျင်ပြင်း။ တောင်းလတ်လျှင်းက။ ရန်နင်း

ဘုန်း၌။ မင်း၏မာန်ဖြင့်။ မကျန် တျင်းတျင်း။ သတ်လိုက်လျှင်း
သည်။ ။မကြွင်းတည့်ရန်မြှေး၊စင်အောင်ဆေး။ ။

၁၀။ ရတနာကိုးမည်။ ပတ်ကုံးလည်၍။ ရောင်ခြည်ညှိုး
ရွန်း။ ပြောင်ပြောင် ထွန်းသား။ ဦးစွန်းထွဋ်ထား။ မင်းတရား
မယ်။အံ့ဘွယ်သရာ။ရွှေနားနာလော့။ သမ္ဘာရင်ဖြိုး။ ရန်ညွှန်ချိုး
သား။သတိုးသည်းချား။မြတ်နှစ်ပါးတွင်။ တရားနရပတိ။ ဘုန်း
ရှိထွဋ်တင်။ တေဇ အင်ဖြင့်။ မင်းစင် ငါးဆက်။ မြင့်လှ လျက်
တည့်။သရက်ပင်ကြီး။ မသီးလိုထွေ။ နေဘိလေသော်။ သံချေ
မိန့်မြှောက်။ မျက်တော်ထွက်က။ လူ့ထက်ကြောက်လှ။ နတ်ရုက္ခ
လျှင်။ သွန်းချသီတာ။ ဘုန်းအာဏာဖြင့်။ လျင်စွာဖန်ပေ။ သီးရ
လေ၏။တထွေတလာ။ရက်မချာလျှင်။ ထွက်သွာရေပြင်း။ ကုန်း
ကျင်းနစ်ပြွမ်း။တင်းပြည့်လျှမ်းလည်း။နက်၌ပရမေ။တန်လေ
စေဟု။မိန့်ထွေတွတ်တွတ်။ကြိမ်လုံးခတ်က။ လွတ်လွတ်လျှော
ကျ။မကြာရတည့်။တေဇတက်ဖြိုး။ဘိုးတော်ဘိုးကား။ တန်ခိုး
အာဏာ။ဘုန်းစကြာသည်။ ။ကြေညာတည့်ကြောက်ဖေ။လက်
အုပ်ပေး။ ။

၁၁။ အခေါင်မြူတေ။ လက်ရုံးရွှေဖြင့်။ပရမေတန်ခိုး။စက်
မိဃားကြိုးသို့။နန်းရိုးနရပတိ။ သိရိတုလ။စုံကြွသာရွှင်။အတူပင်
တည့်။ဆေလင်လက်ရှက်။ စစ်ကိုင်းဘက်၌။ ရွှေညက်ရဲရဲ။ရွှေခဲ
ပြောင်ပြောင်။ဝိဂန့်လောင်မျှ။ရွှေတောင်ပမာ။ ရတနာကိုးမည်။
ရောင်ခြည်တောက်ဟုံ။ ထူပါရုံဟု။ ကမ်းခုံရေနား။ သိကြားပြ
ညွန်း။မြေဦးစွန်း၌။ကြဌန်းဆွေစုံ။တည်ခဲ့တုံမှ။လုံခြုံမကြွင်း။ရခ
တစင်းကို။နှိပ်နင်းပိုင်သ။နရိန္ဒလျှင်။နန်းမအလယ်။ဘုန်းကြွယ်နေ
လ။ကွန့်မြူးပသို့။နရပတိ။ ခေါင်ထိကျော်မွှေး။ မယ်တော်ဘေး
ကား။ နိုးဝေးပတ်ကုံး။ လက်နက်ကျိုးသည်။ ။အားလုံးတည့်
ခွန်ပေး၊ ဇမ္ဗူကျေး။ ။

၁၂။ ဘုန်းခေါင် ထိသည်။ နရပတိ ယောက်ဘ။ ထုလ
မော်ချစ်။ တက်သစ်တေဇ။ ပြောင် ပြောင် ပသား။ လောက

ထွန်ကဲ။မင်းရဲကျော်စွာ။သာယာဝတီ။သိင်္ခနန်းမြင့်။ရိပ်ဖြူဖွင့်
 ၏။ကျော်ဆင့်လွန်ဘိ။နရပတိသည်းချား။တရားရန်ဌား။သား
 တော်ဦးကား။ထွန်းမြူးတေဇာ။ကျွန်းလက်ယာဝယ်။စကြာဖြန့်
 မိုး။ဘရာဇိမ်း၏။ဥမျိုးလူ့ထွန်။ညီတော်လတ်ကား။ဥက္ကဋ္ဌသီရိ။
 စင်ကြယ်ဘိသား။ထွန်းညီထွန်တင်။တန်ဆောင်းရှင်မြေး။နတ်
 ရှင်သွေးနှင့်။မြတ်လေးအင်တက်။မျိုးချင်းရှက်၍။အုတ်ကျက်ပြန့်
 ပွား။ပြည်ကိုစား၏။သည်းချားမှန်ကင်း။လူ့ထိပ်နင်းကား။စလင်း
 အောင်မြေ။မင်းနေတော်တွင်း။နန်းခင်းမှန်စွာ။သာယာဝတီ။စိုး
 ညီယူကျုံး။မင်းဆုံးထွန်တင်။နန်းထက်မြင်သည်။လွန်း
 ကြင်တည့်ရှင်ဘေး။နှောင်းစွန်မွေး။

၁၃။ နရာပဝရ။တေဇတက်ပြီး။သတိုးမင်းစော။မူနော
 ရန်နင်း။နတ်ရှင်မင်းလျှင်။အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ။နောင်ရာယူ၍။ထီး
 ဖြူတရာ။ဆင်စကြာနှင့်။သိင်္ခါအောင်မြေ။သရေခေတ္တ။စိုးပြီးမှ
 တည့်။မွေးတရိုက်ရာ။မပျက်သာဟု။အညာမြစ်ကြောင်း။သိန်း
 သောင်းပည်းသီ။ကြွဆန်ချီ၍။သင်္ခါရောင်၌။ဗိမာန်နန်းလယ်။
 ရှင်စံပယ်လျက်။မျိုးနွယ်ဆွေဝါး။မင်းသားမင်းသွေး။မင်းမြေး
 မင်းမြစ်။သစ်သစ်မကြွင်း။ယူခဲ့လျှင်း၍။ထွန်းလင်းကြက်သရေ။
 ရှည်ဆွေကြင်တော်။မရိုးတော်နှင့်။ရာကျော်သက်ရှည်။ရွှေပြည်
 နန်းမ။နဂိုရ်ချလျက်။တေဇအုတ်ကျက်။လျှပ်နှယ်ပြက်သား။က
 နက်ကဒန်။ဗိမာန်ဖြန့်ဝန်း။ဥကင်စွန်းထက်။တသန်းရောင်ခြည်။
 သော်တာလည်သို့။ကျွန်းစည်ဇမ္ဗူ။လုံးလုံးယူ၍။မပြု။ရန်ဘက်။
 တုတ်ခွန်ဆက်သည်။ရှိလက်တည့်မြှောက်ကွေး။တင်မြတ်
 လေး။ ။

၁၄။ သီဟရဲကျော်။ဘေးတော်တုလွတ်။ရှစ်သောင်းထွန်
 နှင့်။ရံပတ်ဝန်းလျား။သိကြားသူဇာ။မက္ခာလက်ဆက်။မိဗန်းမှ
 သက်သို့။အုတ်ကျက်မြားမြောင်။နန်းရိပ်ချောင်၌။တင့်အောင်ဖြ
 ဖြ။အလှထိချည်း။စုလည်းတလိုက်။ခေါက်ကြိုက်တသီး။ဖန်ပြီး
 စီရင်။ယကင်တခြား။တပါးမြတ်လွတ်။တလတ်ကြက်တောင်။

သုံးရွှေမြောင်လျက်။ ကြယ်ဘောင်လမင်း။ ပြည့်ပသင်းသို့။ ရုပ်
ဆင်းနတ်စစ်။ ဘေးချစ်နှမ။ ယောက်ဘလွန်ကြင်။ တန်ဆောင်း
ရှင်မြေး။ ကလေးစိုးယူ။ နန်းကိုချူ၏။ မျိုးတူချစ်ရှင်။ ရွှေနားတင်
လော့။ ဘေးရှင်သားတော်။ ရဲကျော် ရှုယ်လူး။ မင်းခြောက်ဦး
တွင်။ ရန်ငူးဘုန်းခေါင်။ ဘိုးတော် နောင်လျှင်။ လေးထောင်မ
နော။ ဓမ္မကြောထက်။ မြတ်စောထွဋ်ချာ။ နော်ရထာဟု။ သာ
ယာဝတီ။ မြို့သိင်္ခီ။ နာရီဗဟိုရ်။ လျှောက်ဆိုမပြတ်။ ဝင်မောင်း
ခတ်၍။ လွှံ့ပတ်တန်ခိုး။ ဥမျိုးစတေ။ တည်ထောင်နေသည်။ ။
ထိန်ဝေတည့်လေးလေး။ ဘေးတော်သွေး။ ။

၁၅။ ပျံပျံ။ မိဗန်းစွန်။ သဝက်ဝှန်မျှ။ ဆဒ္ဒန်ပြောင်ဖြူ။ တံခွန်ထူ
သား။ ဓမ္မသခင်။ ရင်ခွင်ပိုက်ကျူး။ မရဘူးတည့်။ ရှုယ်လူးတန်
ဆောင်။ ရဲခေါင်ညီတော်။ ထွန်းပေါ်ကိတ္တိ။ တူမရှိသည်။ သိရိသု
ဓမ္မရာဇာ။ မည်တော်သာဖြင့်။ အောင်ချာရပ်စည်။ ရွှေပြည်စိုး
ဆက်။ မင်းတို့ထက်လည်း။ ဆတက်တန်ခိုး။ နှုဘော်မြိုး၏။ ရန်မျိုး
ပယ်ဖျက်။ မြိုက်မြိုက်ထက်သား။ သန်လျက်သိလဝင်။ ပဉ္စင်ငါး
ပါး။ ယပ်မားဘိနပ်။ ရွှေသင်းကျပ်နှင့်။ ဇလပ်အတူ။ ရိပ်ဖြူရောင်
လျှံ။ ရွှေတံရွှေရိုး။ ရွှေအိုးရွှေကြာ။ ရွှေတာရွှေကျပ်။ ရွှေကွမ်းချပ်နှင့်။
စိတပ်ပတ္တမြား။ ဗလား ရွှေစံ။ ရွှေခံ ရွှေတိ။ မဏိ စိချယ်။ ဆန်း
ကြယ်ရွှေဘူး။ ရောင်မြူးရွှေစင်။ ရည်ရှင်သတိ။ ဝင်းဝင်းညိမျှ။ တရှိ
တူရှုယ်။ မှူးမတ်ကျယ်တိ။ စံပယ်သာစံ။ မိုလ်ဖြင့်ရံလျက်။ နတ်ထံ
ပြောင်ပြောင်။ မြောက်တောင်ရွှေ နောက်။ ရှုမစောက်တည့်။ မြိုင်
ထောက်စရာ။ မရသာသား။ စကြာမင်းလား။ မင်းတရားဟု။ သိ
ကြားသူစာ။ ပမာအထူး။ နေလမြူးသို့။ ကျေးဇူးထွန်းပေါ်။ ရှင်
ဘေးတော်သည်။ ။ နှောင်မြော်တည့်အထွေး။ ရှင်လျှင်မြေး။ ။

၁၆။ နုဋ္ဌိမုတ္တာ။ ရတနာလျှင်။ အာကာ မိဗန်းမှ။ ပျံသက်
ကျ၍။ နန်းဝပြောင်ဝင်း။ ထွန်းလင်းခြင်းသို့။ မှန်ကင်းထွဋ်ထား။
မင်းတရားမယ်။ ချစ်ဘွယ်ဆင်းရောင်။ ရွှေနားထောင်လေ။ ဘုန်း
ခေါင်လွန်ခြင်း။ ဘိုးရင်းထုရား။ လူ့ထွဋ်ထားကို။ တိုင်းကားပွင့်

လင်း။ ဇမ္ဗူမင်းတို့။ ခွန်သွင်း ထံအောက်။ ချစ်ကြောက် ရှိသေ။
 ထိပ်ဗွေရှက်တင်။ ရှိပန်းဆင်လျက်။ ထွက်ဝင်လာလာ။ ရောက်
 ကုန်လာ၏။ ရတနာ သည်း ချား။ လေးပါး ညီနောင်။ သားတန်
 ဆောင်နှင့်။ ပြောင်ပြောင်ထွန်းပ။ ငြိမ့်ငြိမ့်လှသည်။ နှမရှေ့နေ။
 ခုနစ်ယောက်ဝယ်။ စံမြောက်လက္ခဏာ။ ကလျာဠါးမည်။ ဝင်း
 ဝင်းကြည်မျှ။ မြရည်ကြော့ရှင်။ ရှိမ်းရှိမ်းတင်သား။ ရုပ်သွင်တင့်
 ဆုံး။ ရွှေစင်ကုံးသို့။ ချစ်ထုံးနှောင်ကြ။ မောင်နှမဟု။ နရနတ်တူ။
 ဆင်ဖြူ သခင်။ ရာဇဝင် ဖြင့်။ ရေစင် သပ်ဖျန်း။ ဘိသိက် သွန်း
 သည်။ ။ ဥဒါန်းတည့်မင်းရေး၊ ကျင့်စည်ရှေး။ ။

၁၇။ နေနတ်နွယ်ရိုး။ ရေမြေ စိုးသား။ ဥမျိုး မှန်စင်။ တန်
 ဆောင်းရှင်မြေး။ ရင်သွေးတောက်ဝင်း။ ကျွန်းတွင်းဇမ္ဗူ။ ကျိုက်
 ဆူဝှန်သဲ။ ချိုးအံ့အဲသီး။ မင်းရဲမည်သာ။ ကျော်စွာသမီး။ ဘုန်းကြီး
 စံတိ။ နရပတိသည်းပွတ်။ ဘေးတော်လတ်နှင့်။ ပြတ်ပြတ်ဇာတိ။
 ဆံရှိမယွင်း။ အိမ်ထောင်နှင်း၍။ သည်းတွင်းရင်ခွင်။ တောင်ညာ
 မြင်သား။ ရုပ်သွင်ဆန်းပြား။ ရှင်မဘွားကား။ ငါးပါးပဉ္စသီ။ ကျင့်
 ညီသရဏဂုံ။ နိတုံပုံသွန်း။ ဟူဘနန်းလျှင်။ ရစ်သန်းကြော့ချည်။
 ပတ်လည်ဝန်းကျင်။ မြကုံးဆင်သို့။ လှအင်စံဖြိုး။ လှခေါင်မိုးလျက်။
 လှမျိုးလုံးခြုံ။ ကြံတိုင်းယုံ၍။ လူ့ဘုံ၌တွင်။ ဖက်မမြင်သည်။ ။
 နတ်ပင်တည့်ငြိမ့်လေး၊ မှတ်ကြံတွေး။ ။

၁၈။ ဆင်းရောင့် ပရမေ။ ငြိမ့်ငြိမ့်ချေလျက်။ သန္ဓေရှင်း
 ရှင်း။ ရှန်းရှန်းလင်း၍။ နန်းတွင်းထဲချောင်။ ခန်းလုံးပြောင်မျှ။ မင်း
 ခေါင်မင်းဖျား။ မင်းတရားစစ်။ ဧကရာဇ်၏။ ရင်နှစ်သမီး။ ဘုန်း
 ကြီးမြတ်ဖျား။ ရှင်ချစ်ဘွားနှင့်။ တရားရန်နင်း။ ရှင်ဘိုးရင်းလျှင်။
 မျိုးချင်းစုံကွ။ မောင်နှမတည့်။ ဘလည်းညီနောင်။ ဘုန်းခေါင်ဇာ
 တိ။ မိလည်းသားချင်း။ သည်းတွင်း ဆွတ်ကြွင်။ ရှင်လည်းမြေး
 ချစ်။ တမြစ်တနွယ်။ တသွယ်တခက်။ တပင်နက်တိ။ မြတ်သက်
 နှင်နှင်။ ရာဇဝင်ဟု။ ထွန်တင်လွတ်ဘိ။ ဘက်မရှိသည်။ နရပတိ

စေါ်ထီး။ရှင်ဦးရီးတုံ။မြေကြီးဖြန့်ကြက်။ကျော်ရိုက်ပွက်သဉ်။ ။
ဘဝက်တည့်မွန်ရေး၊ရန်တင်းမေး။

၁၉။ သိရိလျှံတောက်။ စံတင့်လောက်၍။ လေးယောက်
ဇာတိ။ထွန့်ခေါင်ထိသား။မဏိဇောတရသ်။ဝေဘူထွန့်က။လျှံ
ပတ်ကြွကြွ။ ယုံလတ်ကျသို့။ အလှဆင်းရောင်။ မိမင်းခေါင်တွင်။
ထွန်းပြောင်တေဇာ။ဥပရာလျှင်။စကြာအတူ။ ဆင်ဖြူမုန်သေဝံ။
ဘွားလျှင်ရောက်က။ တောက်ပ ထင်ပေါ်။ ဘုန်းတော်ရွှေစက်။
ဗျာဒိတ်ပွက်၏။နေ့နက်ဆက်တတန်။ ငါလျှင်လွန်မှု။ ကေနိမှတ်
သား။ငါ့မြေးများဝယ်။ မင်းဖျားစင်စစ်။သည့်လျှင်ဖြစ်ဟု။ဘေး
ချစ်ရန်နင်း။မိန့်တော်နှင်းက။မယွင်းထုံးပိုင်း။တလိုင်းသူရှင်။ပြေး
ဝင်သက်နှံ။ကျွန်တော်ခံ၍။နန်းထံတိုင်အောင်။ ကဲမိုးဆောင်၏။
အုံးပေါင်စော်ပွား။ဝန်းလျားဦးတိုက်။ ခေါင်းဖြင့်ဆိုက်၍။ ကျော်
လှိုက်ဆူဝေ။ကျွန်းထိပ်ဘွေထက်။ ပရမေသိရိ။ ရွန်းရွန်းညီမျှ။
နရပတိစောထီး။ရှင်ဦးရီးသည်။ ။ဆင်စီးတည့်မြင်းရေး၊မြိုင်
ဘက်ဝေး။ ။

၂၀။ ဇာတိသမ္ဘာ။ရင့်ပြီးစွာ၍။အာဏာထက်ရှုန်း။တပြုန်း
ပြုန်းလျှင်။ရွှေဘုန်းပရမေ။သပြေ၌ပတ်။တန်ခိုးလွှတ်၍။ မန္တတ်
စကြာဝတေး။ပမာသွေးသား။ နိုးဝေးကျော်ချီး။ ရှင်ဦးရီးလည်း။
ရွှေထီးရတနာ။ စကြာဖြန့်လွင့်။ ဥကင်ဖွင့်သား။ ထိုမင်းနောင်
တော်။မြေပေါ်စောင်းထောင်။မြတ်ခေါင်လောင်ထိ။ နရပတိပ
ဝရ။လောကမှန်ကင်း။ထိုသည့်မင်း၏။ သည်းတွင်းရင်ခွင်။ နန်း
ထက်မြင်သား။ရုပ်သွင်ထွန်းညီး။ရှင်ဦးရီးနှင့်။ ဇနီးမပြား။နှစ်ပါး
ဆွေစုံ။ချစ်ရိပ်မြို့၍။ ရွှေဘုံကြဌန်း။ ကြည်းရှင် ထွန်းက။ တောင်
ကျွန်းအလုံး။ရန်မျိုးပြုံးသည်။ ။လက်ရုံးတည့်ရောင်ပြေး၊စက်
နှယ်သွေး။ ။

၂၁။ ခေါင်ထွန့်တန်ခိုး။ကျွန်းလုံးစိုးသား။ရှင်အိုးမင်းစစ်။
ကေရာဇ်နှင့်။ အဖြစ်မပြား။ ရှင်ဘွား ထွန့်တင်။ ရှစ်သောင်းရှင်
နှင့်။လွန်ကြင်သဉ်းချား။လေးယောက်ဘွားသား။မင်းဖျားမှန်ထိ။

နရပတိမည်သာ။ပြင်လျှာ ဖွံ့ချော။ရှင်စောအလတ်။ ထွန့်ထွန့် ဆင်းရှယ်။ မင်းခေါင်မယ်အောက်။ ထွန်းတောက်သိရှိ။ဝင်းလျှံ ညီသား။နရပတိမည်တော်။မှည့်ခေါ်မင်္ဂလာ။ ရှေးဘာသာဖြင့်။ လက်ယာခရု။ညွန့်နဲ့နေစာ။ဗြဟ္မာရွတ်သံ။ ဘိသိက်ခံလျက်။သာ စံမည်နှင်း။ရှင်မိရင်းကို။ ဆင်ခြင်းရွှေငွေ။ လုပ်ခြေရွာတိုင်း။လ မိုင်းကျေးမက်။ပေးရက်မချန်။မိဃ်းသို့သွန်မျှ။ရွယ်တန်ပျိုထွား။ မှူးမတ်သားနှင့်။ဖြစ်လားကျင့်မှု။စိတ်ကိုယူသို့။ နွဲ့ဖြူပြာရှင်း။ရွှေ နှယ်ဝင်းသား။တခင်းပြစ်ကွေ။ကိုယ်လုံးရှေ့တို့။ရဝေနန်းချောင်။ ပျော်အောင်အောင်လျှင်။ချစ်ခေါင်လွန်ပြင်း။ ဘေးမင်းဘွားရှင်။ ရှင်မိခင်ကို။ ဆွတ်ကြင် မူးမော်။ မျက်ရှုဖျော်သည်။ ။မယ် တော်တည့်အထွေး၊ဘေးတော်မြေး။ ။

၂၂။ ရှုဖြူရှုဖြိုး။ဖြဖြဖြိုး၍။ရှင်ဘိုးနောင်မွေး။ရှင်ဘေးလွန် ကြင်။ဘွားရှင်ဥမျိုး။ နေနန်းရိုးလျှင်။မြတ်နိုးကဲဆ။ ထိန်းယဇပယ် ချို။ ပညးသိ မွမ်းထပ်။ ကျည်းတပ် ပိတ်သား။ နန်းလယ်ဘွား လျက်။သိကြားနတ်မျှ။ မမြင်ရတည့်။ အထွ ထွန့်တင်။ ရှင်မိခင် ကား။ရုပ်သွင်လက္ခဏာ။ဖြူပြာလဲ့လဲ့။ပျိုနွဲ့မွတ်မွတ်။ နိုင်ရာလွတ် လျက်။ထွတ်ထွတ်ဝင်းဝင်း။ပြောင်ပြောင်လင်းမျှ။ရွှင်းရွှင်းအသ ရေ။ ငြိမ့်ငြိမ့်ချေသား။ ပြစ်ကွေလွတ်ရှောင်။ တထောင်ကြော ခြည်။ မြမြလည်၍။ လျှံရည်သွေးရှင်။ တပြင်ရစ်သန်း။ ထွမော လွန်းသည်။ ။ပြစ်ကျွန်းတည့်ငြိမ့်လေး၊ စံနက်မွေး။ ။

၂၃။ ဇမ္ဗူသိင်္ဂီ။သုဝဏ္ဏနှင့်။ဟေမအာနိ။သိင်္ဂီ^၁စာရ။ကမ္မ၊ ဟရိ။ ရွှန်းရွှန်းညီသား။ မရှိဘက်ကျွန်း။ ရှာပတ်ဝန်းသည်။ရှစ် သန်းကြောမျှ။ ရှင်မိထွကို။ ရှင်ဘနေမျိုး။ လက်ရုံးမိုး၍။ ရင့်ဖြိုး သန္တာ။ပဘာဝတ။ကုသမင်းစစ်။ဆက်တိုင်းဖြစ်သို့။ကြင်ချစ်စွာ ထွ။ရွှင်ပျော်ကြလျက်။ဓမ္မစောင့်သုံး။ရွှေကုံးရတနာ။ ထွန့်ချာဆံ ကျင်။နေတိုင်းဆင်၍။ကျွန်းခွင်ဇမ္ဗူ။ထိန့်ဆူရိုက်ကြည်း။ မန်ထိပ် လည်းသား။ခမည်းတော်ဘ။သိဟသူရာ။ ကျမ်းလာသိုက်ညွန့်။ တောင်ငူ နန်းထက်။ ချသွန်းရေစက်။ ဆွေရှည် ဘက်နှင့်။ စိတ်

ထက်သဒ္ဓါ။ ရတနာမြတ်ပုံ။ မြစည်းခုံကို။ တည်တံ့ခဲ့ပြီး။ ကြွချီး
ဗိမာန်။ နတ်ခြောက်တန်သို့။ ကေနိမယွင်း။ စံလေလျှင်းသည်။ ။
ကြည်ရှင်းတည့်မိတ်ပြေး။ ချလှူကြွေး။ ။

၂၄။ ဇာတိဗလ။ ဘုန်းတေဇနှင့်။ ရှိခနတ်လူ။ သီဟသူဟု။
တောင်ငူတည်ထောင်။ လွန်ပြီးနောင်မှ။ ထွန်းပြောင်တေဇ။ ဝှန်
ပေါက်ပြသား။ ရှင်ဘညီလတ်။ စံတမ္ပတ်လျှင်။ ထက်နတ်ရဉ်တူ။
မျိုးကြင်သူနှင့်။ ယူတုံဘရာ။ စကြာမိဗန်းအောက်။ ကျော်ချေခံသိ
တင်း။ ထိုသည်မင်း၏။ သည်းရင်းထွန်တင်။ ဆင်းရပ်သွင်ကား။
ရွှေစင်ပုံသွန်း။ ဟူဘုန်းတည့်။ ရွန်းရွန်းသီရိ။ ဝင်းလျှံညီသား။
မွေးမိညီမ။ ဘလှညီနောင်။ ပြည်ကြီးထောင်သည်။ ။ ဆင်း
ရောင်တည့်ငြိမ့်လေး။ ရှင်မိထွေး။ ။

၂၅။ လောကရာဇာ။ မင်းတကာ၏။ အချာဘုရား။ မှန်ကင်း
ထားသား။ မင်းများသခင်။ မင်းတွင်မင်းများ။ မင်းတရားဟု။ လေး
ပါးလူဗိုလ်။ ဘုန်းရိပ်ခိုသား။ နဂိုကြံငြန်း။ ဦးစွန်းစောထီး။ ရေ
တွင်မီးသို့။ ဘကြီးတော်ရင်း။ ထွန်းဝင်းပညာ။ ရတနာလက်ရုံး။
ရန်မြစ်ကျုံး၍။ ကျွန်းလုံးကြောက်ရှောင်။ တထောင်မြင်းကျော်။
ဆန်၍မော်လျက်။ ကျူးကျော်ဒေသ။ ပင်လယ်ဝဟု။ ဌာနတခြား။
ယိုးဒယားသို့။ လေးပါးစစ်ပုံ။ ချီလေတုံသော်။ ကိုယ်ယုံစတေ။
ဆင်ထွေသုံးထောင်။ မြားမြောင်ရပ်ဆိုင်။ ကြို့နှင့်ပြိုင်သော်။ ချက်
ရိုင်းတျင်းတျင်း။ ကုသမင်းလျှင်။ သံပြင်းကြွေးဟစ်။ ရန်စစ်လွင့်
လေ။ ကျေကြီးကျေသို့။ ပုံနေတူလွန်း။ လက်ရုံးထွန်းသည်။ ။
မော်ကွန်းတည့်စည်ရှေး။ ပုံတပြေး။ ။

၂၆။ မင်္ဂလာမြှောက်သွန်း။ ပဲကူးနန်း၌။ တသန်းမြီရံ။ လ
နှယ်စံလျက်။ မိသံရှစ်သောင်း။ ရံပေါင်းများစွာ။ လက်ယာတင်
ထီး။ မိထွန်များနှင့်။ ဝန်းလျားစံပယ်။ ပျော်ကြိုက်ဝယ်၌။ အံ့ဘွယ်
သရာ။ ရိုင်းမိစ္ဆာတို့။ ကြိရာတွေးချွတ်။ ကောက်ညွတ်စလေ့။ ပြဲက
တေ့ဖြင့်။ အမေ့ငဲ့ဘိ။ သစ္စာညှိ၍။ တတိရုံးစု။ ရပ်နေလှသော်။ နတ်
တုသီဟ။ နရိန္ဒလျှင်။ ခဏခြင်းနှိုက်။ တိမ်နှယ်မိုက်လည်း။ သိုက်

သိုက်ဝှမ်းဝှမ်း။ ဆွေရှည်ကျမ်းနှင့်။ ပြည့်မွမ်းမှုးမတ်။ ဝန်းပတ်ရံ
ကာ။ စကြာရှေ့တင်။ လေးကျွန်းရှင်သို့။ ရပ်ထင်သာထွ။ ဌာနစာရ။
ကေတုမတိ။ ကြွဲခဲ့ချီသော်။ ပညးသိရှေ့နောက်။ အထောက်
ထောက်ထိ။ တောင်မြောက်လမ်းတိုင်း။ အဆိုင်းဆိုင်းလျှင်။ တ
လိုင်းထူထပ်။ ဟန့်၍ ရပ်လည်း။ ရွပ်ရွပ် ပျက်ပျောက်။ နေရှိန်
ကျောက်သော်။ နှင်းပေါက်အလား။ ပြေးလွင့်ရှားမှ။ တရားကြ
ငှန်း။ တောင်ငူနန်းကို။ ထွပ်တွန်းကျဉ်းရှင်။ ရ မြောက်လျှင်သည်။ ။
လက်ငင်တည့်မနွေး၊ အသာနွေး။ ။

၂၂။ နရဒိဗ္ဗ။ လောကထွဋ်ဖျား။ တရားနတ်ရှင်။ တောင်ငူ
တွင်၌။ သာ ရွှင်ပျော်ပါး။ ပန်းဖြေနားမှ။ တိုင်းကားပတ်ကုံး။ ရန်
အလုံးကို။ ယူကျုံးတော့မည်။ မှတ်တော်တည်လျက်။ ကြံစည်
စိတ်ဖြာ။ နက်ပညာဖြင့်။ မကြာခဏ။ ပြည်ခေတ္တကို။ ပြင်ပတိုက်
ချွံ၊ လက်ရုံးနွံ၍။ ရဲစံဘုန်းဖြိုး။ ညီသတိုးကို။ ဥမျိုးပရမေ။ နှင်းခဲ
ပေမှ။ နတ်ဆွေမှန်ကင်း။ မင်းထက်မင်းလျှင်။ စလင်းစလေ။ ရွှေ
မြေပုဂံ။ ကျွန်တော်ခံ၍။ ကျိုးနွံရန်စ။ အင်းဝမကြွင်း။ ချင်းနင်းပတ်
လျောက်။ ထုံတင်ဆောက်မှ။ ပြန်ခဲ့ကြသော်။ အောက်မှနဂါး။ သိ
ကြားထက်ခွင်။ မြေအပြင်၌။ ထိန်ရှင်ကျော်စော။ သမိန်ထောဟု။
ဝှန်ကြော မုန်သောက်။ ဆင်ထောင် လောက်နှင့်။ ရန်တောက်
ရပ်ဆိုင်း။ ကြိုလင့် ပြိုင်သော်။ တိုက်နိုင်အံ့သည်။ တစီးတည်း
နှင့်။ ကမ္မည်းကင်းလောက်။ မော်ကွန်းဆောက်က။ လန့်ကြောက်
ရွံ့သည်။ အပြည်ပြည်ကို။ နှိုင်းရည်မမြော်။ ဘကြီးတော်လျှင်။
ရိုက်ဆော်ရင့်ချိုး။ အောင်စည်တီးလျက်။ ရွှေနန်းတက်သည်။ ။
မင်းဆက်တည့်စည်ရှေး၊ မမြင်သေး။ ။

၂၃။ ရင့်ဘုန်းသန်၍။ ရန်မာန်ပျောက်ရွှေ။ သပြေသရစ်။
စောရန်ထွပ်ကား။ ရန်မြစ်ပယ်သင်။ ရန်ပင်ပျက်နိုင်။ တိုက်နွံချိုင့်
က။ နိုင်ပြိုင်မရှိ။ ဇာတိထွဋ်ထား။ ရှစ်သောင်းဖျားလည်း။ ထံပါး
လက်ယာ။ စကြာဖြန့်ဝန်း။ ရေသဖန်းထက်။ မြှော့်သွန်းဘိသိက်။
ကျွန်းလုံးထိတ်မှု။ နိမိတ်သာထွ။ သုဇေယျဟု။ ပေါက်ပြရွှင်းရွှင်း။

ရှစ်ရပ်ချင်းမျှ။ ပုန်းငြင်းမသာ။ အာဏာမိမှတ်။ ရွှေစက်လွှတ်က။
ပတ်ပတ်လည်ပြေး။ ဝပ်ဝပ် ကွေးလည်း။ စည်ရှေး ပြောရစ်။
နောင်မြေးမြစ်တို့။ တက်သစ် ဘုန်းရင့်။ တန်ခိုးမြင့်သည်။ ။
ကျော်ဆင့်ထည့်ကျော်မွှေး၊ ကျော်နိုးဝေး။ ။

၂၉။ အနန္တဂုဏ်။ ကျေးဇူးဟုန်ဖြင့်။ ဝသုန္ဓရာ။ ကမ္ဘာမိနပ်း
မြေ။ ဆူဝေညွတ်ပျောင်း။ ပဲ့တင်ခြောင်းမျှ။ ကြောက်ညောင်းဝပ်
လျား။ မျိုးလေးပါးတို့။ ဘဝါးစက်အောက်။ တယောက်မကြွင်း။
ထံရင်းလျှိုးဝင်။ တုဗ်ခွန် ချင်သား။ နတ်ရှင် စောထီး။ ဘကြီး
တော်ရင်း။ မင်းထက်မင်း၏။ သားချင်းနှောင်းအောက်။ ပြိုင်ထောံ
မရှိ။ သိရိဇေယျ။ ပေါက်ပြ ကျော်ထင်။ ရဲပင်ဘုန်းမြိုး။ သတိုး
ဓမ္မ။ မွေးဘနောင်တော်။ ရှိန်စော်ပြင်းပြ။ မုတ္တမကို။ စိုးရနိပ်နင်း။
ထိုသည်မင်းလည်း။ အရင်းလည်းကောင်း။ မျိုးပေါင်းဆွေစုံ။
ကောင်းညွန့် ဟုံသည်။ ။ ကောင်း တုံတည့် ကောင်း လှေး၊
ကောင်းသူဌေး။ ။

၃၀။ ဣန္ဒနီလာ။ ရတနာကို။ တတ်စွာပန်းပု။ ပြီးကြောင်း
ထုသို့။ ညံ့နုထွားထွား။ မင်းတရားမယံ။ ချစ်ဖွယ်တုလွတ်။ ရွှေနား
ညွတ်လော့။ လူနတ်မှန်ကူ။ သိဟသူဟု။ တောင်ငူအုပ်စိုး။ ရှင်ဘိုး
ဘုရား။ ဘမင်းများနှင့်။ နှစ်ပါးတူကွ။ ဟံသဝတီ။ ခေါ်ညီမည်သာ။
မြို့စောင့် ရာတွင်။ မိစ္ဆာရိုင်းလေ။ တိုက်လွှာပေသော်။ ပရမေ
ထွန်းသစ်။ ဆွဲငါးနှစ်က။ ရန်စစ်ပယ်ခွင်း။ ယာည့်ကျော်မြင်းနှင့်။
တင်းတင်းရဲကြော့။ မေ့လျော့စောင်းမာန်။ ကြူးလွန် ကြိုးစား။
မိနပ်းသိကြားသို့။ ထားလည်းသံရှင်။ ဆောလျှင်နှုတ်ချွတ်။ ရှဉ်ချတ်
ဖြတ်က။ ရှင်ဘနေမျိုး။ ရန်ညွန့်ချိုးလျက်။ သတိုးပွဲဦး။ ပျိုလက်နူး
သည်။ ။ ပျိုလူးတည့်ပျိုသေး၊ ပျိုငယ်သွေး။ ။

၃၁။ ရင့်မြိုးသ မ္ဘာ။ ရဲပညာနှင့်။ မင်းလျာရန်ဌေး။ ပွဲဦးဖွင့်
ထွစ်။ ဓမ္မရာဇ်ကား။ ချောင်းသစ်ဟူသည်။ အမည်သာခေါင်။ မြို့၏
တောင်က။ မြားမြောင်သင်္ချေ။ ဆင်ထွေမြင်းပုံ။ မြေသည်ယုံတိ။

ပည်းမျှရှိလည်း။ဆံ့ရှိမစိုး။ လက်ရုံးကိုး၍။တန်ခိုးထွန်းပေါ်။ပတ်
လွှံ့ ကျော်သား။နောင်တော်ဘုရား။ နှစ်ပါးစုအင်။ ရဲဘော်ဆင်
နှင်း။မာတင်အလွတ်။တိုက်သတ်ဖျက်ကျေ။ နိုင်လိုက်ပေသော်။
ပရမေထွန်တင်။တကြိမ်တွင်လည်း။ သုရှင်ရန်နင်း။ထိုသည့်မင်း
၏။ဆင်မြင်းရတနာ။ များစွာလက်ရ။ ရှင်ချစ်ဘကား။ဓမ္မရာဇာ။
မည်တော်သာနှင့်။ နရာထိပ်ဦး။ စောရန်ဌေးသည်။ ။ကျေးဇူး
တည့်မှုရေး၊လွန်နက်လေး။ ။

၃၂။ အထွေအထွေ။ မရေတွက်သာ။ များစွာပုံယင်။အ
တင်တင်တိ။သုရှင်အံ့ကွ။ ကြီးထွေခွန်အား။ သဘောသားလည်း။
တခြားမှုတုံ။ ငွေအပုံနှင့်။ကိုယ်ရုံတဝင်။ ကြည်းတွင်တလိုင်း။
ပိတ်တိုင်းမြေပြင်။ငွေဆင်မြင်းသည်။ပတ်ပတ်လည်မျှ။ရပ်စည်
အောင်မျှ။ပုသိမ်မြို့ကို။တူးဖို့ကျုံးမြောင်း။ရကြောင်းမျက်ငြိုး။
နေတိုင်း တိုး၍။ သိုက်ရိုး ထွန်းပေါ်။ တဝမ်း မြော်သား။ နောင်
တော်လူ့များ။ စေတရားလျှင်။ နှစ်ပါးတူမြိုင်။မြို့ခံနိုင်၍။ကျော်
လှိုင်ပေါက်ပြ။ရှင်မွေးဘကား။ တေဇတက်တုန်း။ ဘုန်းလည်း
ဖြိုးဖြိုး။ရွန်းရွန်းတိုးသည်။ ။တန်ခိုးတည့်ဝှန်ပြေး၊ပဲ့တင်ကြွေး။

၃၃။ အထူအကဲ။ မြော်ရခဲ၏။ ရပ်ကွဲပေါ်ထွန်း။ နောင်
ရေးကျွန်းဝယ်။တောက်ထွန်းညည့်ခါ။တဝါဝါလျှင်။ဆန်းစွာထွ
ဆုံး။ရေသုံးအံ့လောက်။ မိဗန်းနှယ်တေခံမျှ။ မရောက်စသာ။ဝေး
ရပ်မှာသို့။မကြာသခင်။ နတ်ရှင်ဘုန်းတူ။ ကူး၍ယူသော်။ အထူ
တကွ။ဆံ့မျှမခြား။ လက်ရုံးဝါးလျက်။ကုလားရဇ္ဇိ။ ဘရင်ဂျီတို့။
ပည်းသီ ထူထပ်။ ကူးရွပ် သဘော။ ဖျင်ပေါများထွ။ ကျောက်
ဆူးချ၍။ဖြဖြရှေ့နောက်။ ပြောင်းအမြောက်တိ။ မီးပေါက်ပမာ။
ဖြိုးဖြိုးရွာလည်း။နရာထိပ်နင်း။ နောင်တော်ရင်းနှင့်။မယွင်းတူကွ။
လျှင်ထွလေသွင်။မြင်းနှင့်ပင်တည့်။ဆံ့မျှင်မစိုး။ ရန်မျိုးနွယ်ဖြတ်။
ချည်း တည့်လွတ်က။ အမတ်အများ။ ခမ်းနားရွှေငွေ။ အထွေအ
ပြား။မိုးမွှားပုဆိုး။ သယ်ပိုးမနိုင်။ ပည်းလှိုင်လက်ရ။ နိုင်တင်ထွ
ဟု။လောကထွန်ထား။ တရားရွှေမှောက်။ ရွှင်ဝမ်း မြောက်၍။

မုန်သောက် မာတင်။ ဆင်လည်းရှင်ဘ။ ရဲဆုရသည်။ ။ရဲထွ
တည့်ရဲရေး၊ ပြိုင်ဘက်ဝေး။ ။

၃၄။ ဌာနမှန်၍။ ကျော်၍ကျက်ဆူ။ တောင်ငူမည်ပင်။ မြို့
ကြီးတွင်၌။ မြန်ခွင်ကိတ္တိ။ သိရိဇေယျ။ တွင်နာမဝယ်။ ပေါက်ပြ
ကျ။ ရင်း။ ကျော်ထင်ဆင့်သီး။ ဘမင်းသီးချင်း။ နောင်တော်ရင်း
လျှင်။ တင်းတင်းရွယ်ချ။ ရန်သူကုဇေ။ လာပစေဟု။ ရပ်နေတပ်
နှင့်။ အရောက်လင့်သော်။ မမြင့်သူက။ များလှလုံးရင်း။ ဆင်မြင်း
ဗိုလ်ပါ။ ညည့်ပင်လှာ၍။ အံ့အာသရဲ။ လွန်ကဲတွေကြ။ စစ်မစစ်
လျှင်။ အတင်တင်ဝယ်။ ရဲပင်ဘုန်းဖြိုး။ သတိုးရန်နင်း။ စီးတည်းချင်း
က။ ကြောက်ညှင်း။ ရှံညည်။ ပတ်ပတ်လည်လျက်။ ရှေ့တင်စူးစူး။
ဟိုင်းဘီလူးကို။ ပွဲဦးနိုင်ထွေ။ ကျေးကြီးကျေး၍။ နှိုင်းဖွေမရ။ ရှင်
မွေးဘကို။ ပွဲမသဘင်။ ပည်းဖျင်မတ်ပုံ။ ငါ့မှုကံဟု။ ဝတ်လုံရွှေ
သာ။ ကတ္တိပါနှင့်။ များစွာသင်းသီး။ ဘကြီးရန်နင်း။ ရဲဆုနှင်း
သည်။ ။ရှင်ရင်းတည့်မှတ်သေး၊ နာစိပ်စေး။

၃၅။ ဓမ္မလေးဖြာ။ အဓိဋ္ဌာဖြင့်။ သစ္စာပါရမီ။ ဖြည့်ညီတိုင်း
တည်း။ ခမည်းတော်ရင်း။ နောင်တော်မင်းနှင့်။ ရဲခြင်းတူပင်။
ဆင်လည်းမကွေ။ လှေလည်းမကွာ။ ကြေညာပွဲချီး။ စစ်သူကြီးဟု။
ဝေခိုးအံ့အဲ။ အပွဲပွဲဝယ်။ ကျော်သဲကျော်သစ်။ ဆွဲငါးနှစ်က။ ကျစ်
လစ်ကျော်ပင့်။ ကျော်ပန်းပွင့်သား။ ကျော်ဆင့်မနား။ တရားသ
တိုး။ ဌာနဖြိုးတေဇာ။ ဘုန်းသမ္ဘာနှင့်။ တကာကြောံစိုး။ စက်မိဃ်း
ကြိုးသို့။ တန်ခိုးထန်ပြင်း။ ပေါက်ပြချင်းသည်။ ။သတင်းတည့်
ပျံမွှေး၊ လေသွန်ပြေး။ ။

၃၆။ ဘိုးတော်မိခင်။ ဘွားရှင်နတ်တူ။ ဇမ္ဗူ။ နို့ကြား။ မင်းတ
ရားမယံ။ ဘုန်းကြွယ်ထွဋ်စံ။ ရွှေနား ခံလော့။ ကျော်သံမစဲ။ ကျော်
သဲရိုက်ခြောင်း။ ကျော်သောင်းမြေပြင်း။ ထိန့်ထိန့်ရှင်းမျှ။ နတ်
စက်မြင်းသို့။ သိတင်းပျံဇေ။ ငါ့ညီထွေးဟု။ ကြံ့ထွေးဝမ်းထဲ။ ရေလွှဲ
သင်ခိုင်။ ငါးခရိုင်ကို။ ဦးကိုင် ဘုန်းရင့်။ ပန်းတပွင့်သို့။ ယူလင့်
တော်မူ။ တောင်ငူကပင်။ စီရင်အပြီး။ ဦးရီးယောက်ဘ။ ရှေးက

ထောင်တည်။ ရွှေပြည်ကိုစား။ ငါမှန်းထားဟု။ တရားရန်ညွတ်။
မင်းဖျားနတ်သည်။ ။ စက်ပြတ်တည့်နိုင်သွေး၊ ဗျာဒိတ်ပေး။ ။

၃၇။ ဓမ္မရာဇာ။ မည်တော်သာဖြင့်။ မြန်ချာတမ္ပတ်။ စော
ရန်ဖြတ်ကား။ ရင့်ထွဋ်သန္တာ။ ဘုန်းတေဇာနှင့်။ ပညာလက်ရုံး။
သုံးပါးလုံးကို။ ယူကျုံးတတ်နိုင်။ ရဲခေါင်တိုင်၍။ ရှစ်ဆိုင်မှန်ကင်း။
သခင်ရင်း၏။ ကျော်ခြင်းဇွံပေါ်။ အောင်ပွဲတော်ကို။ ရေသော်
စေ့စုံ။ ဆိုမကုံတည့်။ လိုရုံသာမျှ။ လျှောက်ကြားပြအံ့။ ရှင်မသခင်။
ရွှေနားတင်လော့။ စက်ရှင်ရတနာ။ ဘုန်းတေဇာနှင့်။ ဒိသာရှစ်
မည်။ အောင်စည်ပင့်ဆောင်။ ဘကြီးတော်လျှင်။ မြွက်ကော်စီ
ရင်။ မြစ်တခွင်ကို။ ဆောလျှင်ကြွေးစေ။ မိန့်တော်ထွေဖြင့်။ ရေ
ယည်မြစ်ကြောင်း။ လှေသိန်းသောင်းနှင့်။ မညောင်းခဏ။ စုန်လေ
ကြွသော်။ ပေါက်ပြကျိုက်ဆူ။ ခန့်ဖြူကို။ လက်ယူလျှင်လှ။ ချက်
ခြင်းရ၍။ ဒလရိပ်သောက်။ ဖြွမ်းဖြွမ်းရောက်သည်။ ရွံ့ကြောက်
မခန့်။ လွင့်ပြန့်ပြေးထွက်။ လှေတက်မြို့လုံး။ ညွတ်ရုံး တုန်လျှင်။
လေးစီးဆင်နှင့်။ သုရှင်အမတ်။ ရှိညွတ်ထံရင်း။ ရောက်လလျှင်း
သည်။ ။ ဝပ်စင်းတည့်ရန်မြွေး။ ကြောက်တုန်ဇေ။ ။

၃၈။ နရာသိဟ။ တိကုံကျ၍။ ဒလပြန်ရောက်။ စောင့်ရှော
မြို့နေ။ ထားခဲ့ပေမှ။ ပရမေဘုန်းရင့်။ ဆန်းလပင့်သော်။ မြော်လင့်
လျှင်ပြင်း။ နောင်တော်မင်းကို။ ဆင်မြင်းသယံပို့။ တဘက်သို့
တည့်။ နှစ်လှိုင်းမြောက်။ ခတ်လေရောက်မှ။ နေထောက်အောင်
မျိုး။ ပုသိန်မြို့ကို။ တို့တုံအပြင်း။ ခုနစ်စင်းလျှင်။ နောက်ကြွင်းမ
မြင်။ ရန်ပင်ပြီးထွေ။ တွေ့ကြလေ၏။ မြို့နေမြို့သား။ ချောက်ချား
လူဗိုလ်။ ထိန်လန့်ပြိုလျက်။ နဂိုရဲဒလ။ ရုံးခဲ့ကြသော်။ နရထိပ်မိုး။
သတိုးဘုန်း၌။ အပြင်းဆန်၍။ နေဟန်ရှေ့ရှု။ ခန့်ဖြူကို။ လက်ယူမ
လောက်။ တွေးထေခံဝမ်းတွင်း။ ဥဿာမင်းလည်း။ လုံးရင်းများ
စွါ။ ဘယ်ညာဆီးဆ။ ဖြဖြဝန်းရစ်။ သူရဲစစ်သို့။ ရင်နှစ်သည်းချား။
သားမယားနှင့်။ ရှောင်ရှားမဲ့လျှင်း။ သဲပြင်ခင်း၌။ တင်းတင်းရင်
ဆိုင်။ စစ်ကြီးပြိုင်လျက်။ မနိုင်မကန်။ စောဘုန်း၌ကို။ အားအန်ရှိ

တိုင်း။ တလိုင်း ခုန်ပြင်း။ မာန်ရှိန်ပြင်းသည်။ ။ မြစ်တွင်းတည့်
ပိတ်ထွေး၊ ခြန့်ယှပ်မြှေး။ ။

၃၉။ လောကထွဋ်တင်။ နတ်ရှင်ညီလတ်။ ရဲတုလွတ်ကား။
မချွတ်မှတ်သား။ ယိုးဒယားနှင့်။ စော်ဘွား ရင်ဆိုင်။ ရပ်လင့်မြိုင်
လည်း။ လက်နှိုင်ဘောက်ချင်း။ ငါထွစ် ခွင်းအံ့။ လုံးရင်းရှိတိုင်း။
အားအန်လှိုင်း၍။ တလိုင်းငေါက်ကြမ်း။ လက်ပမ်းမလောက်။ မှတ်
ထွေးထောက်လျက်။ ဘုန်းတော်ရန်နင်း။ နတ်ရှင် မင်းကား။ လျှင်
ပြင်းမိန့်ဆို။ ငါ့ကိုယ့်လါရုံ။ ငုံ့ပါကံ့ဟု။ လုံးခြံဗဟိုရ်။ သူ့ကိုမှတ်
ရည်။ နှိုင်အံ့သဉ်တည့်။ ကြံစဉ်မှတ်သား။ စေလာကြားမှု။ ဆံဖျားမ
ရှောက်။ တိုက်ချင်ဘောက်က။ ဝမ်းမြောက် လေးသွယ်။ ဘုန်း
ကြွယ်နေမျိုး။ သတိုးဓမ္မ။ ရှင်မွေးဘကား။ ဇော်တအလား။ လှော်
ကားနီစင်။ ပဲ့ပေါင်းတင်လျက်။ စစ်အင်စစ်ရမ်း။ ပြွမ်းကျွမ်းစစ်မှု။
မြော်ကြည့်ရှုသော်။ ရုံးစုအညီ။ သူ့ရှေ့ဆီသို့။ ဦးစီလွတ်တည့်။ မြစ်
လုံးပြည့်ကို။ ပတ်ထွဋ်ချက်ခြင်း။ တိုက်ဘောက်လျှင်း၍။ သုံးစင်း
လက်တည်း။ ခေါက်ခွေလည်းမျှ။ ရေကြည်းနှံ့အောင်။ သူကောင်
မွမ်းဖျင်။ အတင်တင်သည်။ ။ ကြောက်ညင်တည့် ကြောက်
လွတ်ရာပြေး။

၄၀။ အားသန်ကြိုး၍။ တန်ခိုးလက်နက်။ မိဗန်းကြိုးစက်သို့။
ပြိုင်ဘက်မဲ့မော။ သမိန်ထောဟု။ ကျော်စောထွလျက်။ ကြောက်
ရှက်မစောင့်။ အသက်ကြောင့်လျှင်။ ဖြစ်ခေါင့်ဖြစ်ခက်။ ပြေးဆင်း
သက်၍။ အခွက်ကုဇေ။ လှေလည်းပည်းဖျင်။ အတင်တင်ဝယ်။
သူ့ရှင်ဘယ်မှာ။ မေးမြန်းရှာလျက်။ မာန်ပါစိုက်စိုက်။ ချဉ်းတည်း
လိုက်က။ မြိုက်မြိုက်အသွား။ သန်လျက်ဓါးနှင့်။ ကြိုးဝါးစောင်း
မာန်။ မိဗန်းဖျားဝှန်မျှ။ ရဲအန်တက်ဖြိုး။ ဘသတိုးလျှင်။ မြေလျှိုးမ
လွတ်။ တိုက်သတ် တျင်းတျင်း။ မကြွင်း သိမ်းယူ။ နတ်တူခဏ။
ချက်ခြင်းရသော်။ လောကထွဋ်ထား။ နှိုင်ပြီကြားက။ ရွှင်အား
လန်းလန်း။ လက်ရုံး တန်းလျက်။ ဥာဏ်ကျန်းချိန်းချက်။ သုံးရက်
တိုင်မြောက်။ လှေသို့ ရောက်မှ။ တန်ထောက်ခန်းဝါ။ သူ့နေရာ

ကို။ဘယ်ညာပတ်လှည့်။ရှုစိန်းကြည့်သော်။ အံ့လည့်မရဲ။ တလဲ
လဲလျှင်။ဖြစ်ခဲ့လှထွေ။နိုင်လိုက်ပေဟု။ ပရမေထွန်းပ။ရှင်ချစ်ဘ
ကို။လောကမှန်ကင်း။မိန့်လတ်လျှင်းသည်။ ။ရဲခြင်းတည့်စဉ်
ရှေး၊မြိုင်ဘက်ဝေး။ ။

၄၁။ ဒီပနီလာ။ မြဝါရောင်ဖုံး။ လေးကျွန်းလုံးကို။ လက်
ရုံးဝရစိန်။မိဃားပုသိန်သို့။ထိန်ထိန်လောင်ပျံ။စောဘုန်းလျှံလျှင်။
အံ့လည်းမရဲ။ငါ့ညီပွဲဟု။ လွန်ကဲမိုးခပ်။စိန်လက်စွပ်နှင့်။ရှစ်ရပ်
မှောင်ပျောက်။လက်ကောက်အကျော်။ ဇမ္ဗေဒနဒ။ သိင်္ဂီရောင်
မောင်း။ ကွမ်းလောင်းကွမ်းလိပ်။ မွမ်းသိပ်မျက်စိ။ အာနိကွမ်း
ချပ်။ ထက်ကြပ်အစုံ။ ဝတ်လုံအကွ။ သိင်္ဂီရည်ရှင်။ ခင်တယင်
လည်း။အချင်အပိတ်။ရောင်ဘိတ်ရွှေစင်။ယည်ညင်ပေါက်မ။ပဉ်း
ဖျင်မျှလျှင်။ မွေးဘအရာ။ ခံပြီးစွာမှ။ စကြာသခင်။ နတ်ရှင်ပွဲ
ကျော်။ဘကြီးတော်လျှင်။ရဲဘော်ရဲဆု။ရှေ့တွင်စု၍။ရဲတုလွတ်
ကျွန်း။ တင့်မောလွန်းသည်။ ။ဥဒါန်းတည့်မှတ်သေး။ နောင်
မြစ်မြေး။ ။

၄၂။ သိဒ္ဓတ္တကုမ္မာ။ မင်းသောခါက။ ရတနာလက်နက်။
လေးစက်ပစ်ခြိမ်း။ရန်မျိုးငြိမ်းသို့။ စောင်းတိမ်းမြေပြင်။ကျေးသံ
ရှင်ကို။မြစ်ခွင်လှေပွဲ။ ခေါင်ခေါင်စွဲမျှ။ ခြိမ်းမဲရိုက်ခြောင်း။မျက်
ရှိန်လောင်းက။နှစ်ကြောင်းကြည်းရေ။ ကုဇေရဲအား။ ဝန်းလျှား
ဖြဖြ။ဆန်လတ်ကြွသော်။ တေဇအပြင်း။ နောင်တော်မင်းကား။
ဆင်မြင်းဗိုလ်ခြေ။ မိဃားမြေမလပ်။ရံထပ်သန်းသန်း။ မြို့ကူးခန်း
သို့။ပန်း၏အတူ။လက်ယူခံသင့်။အကြွလင့်၍။နတ်ရှင်ညီတော်။
ရဲကျော်ရန်နင်း။ ရှင်ဘမင်းမူ။ ချင်းတွင်း တလွှား။ ရဲအားကြီး
ထွေ။ ဆန်ကြွလေသော်။ လာစေ ကိုယ်ယုံ။ မြို့ဗတုံကို။ရန်ချ၊
ပယ်နှစ်။လက်နက်ဖြစ်၍။လှည့်ရစ်ပျံတက်။ တိမ်ကြားထွက်သို့။
လေငှက်ပမာ။မယည်သာကို။ လျှင်စွာမနှေး။ ရဲဆုပေးမှ။ ရှမ်း
ကျေးဝန်းပတ်။ ရန်ညွန့်ဖြတ်က။ ဆော်ခတ်သံရှင်။ ရဲတင်းရင်
သည်။ ။ကြားထင်တည့်နီးဝေး။တချေးချေး။ ။

၄၃။ တဆန်းတဆန်း။နတ်စက်ဝန်းသို့။ရပ်စွန်းဆွတ်ရွှေ။
စောသန္ဓေကို။ ရှိသေသင့်တင့်။ မဝင်နှင့် တည့်။ မိုးညှင့်အဖို့။
ကမ်းနီတတည့်။ခံသင့်သည်ကို။ ဘုန်းစည်စက်မီး။ ရံဆီးကြပ်
ကြပ်။မြို့ရှေ့တပ်နှင့်။ယှည်ထပ်ရဲလှေ။ အုတ်ထွေပြက်ပြက်။ဖြဖြ
တက်၍။လှံရှက်လူလူ။မိဃ်းကြယ်ပြူသို့။ သူ့သူရဲမာန်။ကြို၍လှန်
လည်း။ မတန်လက်ရှဉ့်။ညည်းညည်းလည်မျှ။အောင်စည်ဆော်
ခတ်။ ရန်ညွန့်ဖြတ်က။ လျှံပတ်တေဇ။ ရှင်မွေးဘကို။ သိဟရဲ
ကျော်။ဘကြီးတေခံလျှင်။ မုန်ခေါ်ရိုက်မြည်။ မိဃ်းစည်ပမာ။
ကျ။အရင့် သာသား။ စန္ဒာမုနီ။ ကာသိ တိုင်းဖြစ်။ အစစ်ကောင်း
မော။သဘောကိုယ်ရုံ။ ဝတ်လုံအကွ။ ဇော်တရည်ရှင်။ ဘိုးအင်
သိန်းခပ်။ ပေးဆင်ထပ်သည်။ ။လက်စွပ်တည့်ရည်လေး။ နီ
စွေးစွေး။ ။

၄၄။ ရတနာတံခွန်။ လက်ရုံးအန်ဖြင့်။ ရဲမာန်တျင်းတျင်း။
နတ်စက်မြင်းသို့။ ချင်းတွင်း တသွန်း။ ရန်မျိုးခန်းမှ။ ရစ်သန်းမြ
စက်။တကျွန်းချက်တုံ။သွေးထက်လှံခား။ စွယ်ဖျားချွန်ချွန်။ဆင်း
ရဲမှန်တိ။စောင်းမာန်မိဃ်းဖျား။ သံကြိုးဝါးလျက်။ တရားရန်နင်း။
မကြွင်းမြို့လုံး။လက်ရုံးတတည့်။ ပတ်ပတ်လည်မျှ။ရပ်စည်သာ
ထူး။ စေည့်ကူးဝယ်။ ရန်ဆူးထော်လော်။ ရှမ်းကျော်ကိုယ်ရုံ။ခံ
လင့်တုံသော။နန်းငုံပွင့်လျှာ။ဓမ္မရာလျှင်။သိတိမြစ်ကြောင်း။လှေ
ပေါင်းကြိုက်ကြိုက်။ ဦးစီဆိုက်မှ။ ပြိုက်ပြိုက်တက်ဆင်း။မြို့ရင်း
တူးဖြတ်။စက်မီးပွတ်သို့။တောင်ပတ်လှေခါး။လွှားလွှားထိုးချ။အ
ပြင်းရသော်။ လောကဦးရန်း။ ရွှင်လန်းအားရမ်း။ ချိုးမွမ်းမြတ်
လေး။ပေးသည်ရဲဆု။အတုမမြင် ။ပေါက်ကျော်ဆင်သည်။ ။
ရှေ့ပြင်တည့်နီစွေး။ညှင်းမွေးမွေး။ ။

၄၅။ စံနှုန်းလွတ်၍။ တမွတ် ဘုန်းသန်။ တန်ခိုး အန်ဖြင့်။
ကျော်ဌန်တေဇ။ရှင်းမွေးဘကို။ရှင်ဘအကြီး။ စောထီးရဲကျော်။
အသာခေါ်၍။ ပြန်တော် မူနောက်။ ဆင်ပေါ် က်ရာထွေ။ မြင်း
ထောင်နေနှင့်။ဗိုလ်ခြေတသောင်း။ရဲမက်လောင်း၍။အပေါင်းမြို့

နေ။ လှံယုံစေသော်။ စီးလေလျင်ထန်။ ကြွားကြွားဆန်၍။ နန်းရန်
ထွန်ထား။ ရောက်ပြီ ကြွားက။ စော်ဘွား ရည်တူ။ ကိုးသသူ
ဟု။ ရှုရှုစောင်းမာန်။ မိဃ်းစွန်တက်မြူး။ ကြိုလင့်ဖူး၏။ ဆင်ဘူး
ထွန်ရိုက်။ ခုတ်ဖြိုက်ထားဝင်။ အတင်တင်ဝယ်။ ပြည်ရှင်မင်းရဲ။
ကိုယ်တော်ကဲက။ စိန်ရဲတောက်ထွန်။ နတ်စက်ဖြတ်သို့။ လည်
ညွတ်မြို့လုံး။ လက်ယူကျုံးက။ လက်ရုံးမကိုင့်။ ရှင်ဘစိုက်သား။
ကျော်ရိုက်သတင်း။ တရွှင်းရွှင်းလျှင်။ နောင်ကြွင်းရှုမျှော်။ မျိုး
လေးဘော်တို့။ ထံတော်ခြေဦး။ ဆိုက်လွှာဖူးသည်။ ဖြည့်ဖြိုး
တည့်သိမ်းမွေး၊ တချေးချေး။ ။

၄၆။ ဇာတိပဝတ်။ မြတ်ထက် မြတ်တုံ။ ချေချွတ်ရံဆီး။
တန်ခိုးမီးဖြင့်။ အပြီးနေကျ။ မန္တာန်ရသို့။ ရှင်ဘရန်ဌူး။ စေည့်ကူး
က။ ပွဲဦးပွဲနှောင်း။ လက်နက်ပေါင်း၍။ တကောင်းမလည်။ ရှမ်း
ပြည်ဝေးရပ်။ ကြံညှပ်မြဲတောင်။ နို့အောင်ဇွေရှာ။ ကမ်းသီတာ
နှင့်။ ကသာဝန်းပတ်။ ဆော်ခတ်စဉ်မောင်း။ ခြောင်းခြောင်းချန်း
ချန်း။ ငရုန်းငရင်း။ ကုန်အောင်ချင်းက။ ကျန်းတွင်းဇမ္ဗူ။ လူတို့
တန်ဆောင်။ စောဘုန်းခေါင်လျှင်။ စက်ရောင်လွှမ်းဖုံး။ လက်ရုံး
ထွန်ကဲ။ ငါ့ညီပွဲကား။ ဖြစ်ခဲလှစွာ။ လှေနှင့်သာတည့်။ ရောဝန်းခြို့။
မြစ်လုံးစုံကို။ ဝန်းခြို့ရန်မြစ်။ နတ်ဖြစ်တျင်းတျင်း။ ပယ်လှစ်ခွင်း
က။ သတင်းပျံ့မွန်း။ သောင်းတိုက်ခန်းဝယ်။ မော်ကွန်းသက်သေ။
ဖြစ်ထိုက်ပေဟု။ သပြေထိပ်မှူး။ မိန့်တော်ကျူး၍။ အထူးအံ့မှု။
ပေးသည် ဆုကား။ ပျံလှ မိဃ်းစွန်။ မျိုးဆန္ဒနှင့်။ ပြောင်မွန်
ကောင်းမျိုး။ ပုဆိုးကြဉ်းဖြစ်။ လုပ်သစ်ကွမ်းချပ်။ သိန်းခပ်ဘိုးတိ။
မဏိမျက်စံ။ ညီးညီးရံသည်။ ။ ရည်လျှံတည့် ရောင်ပြေးဖြိုး
လွေးလွေး။ ။

၄၇။ သပြေဇမ္ဗူ။ သိမ်းယူလှစ်ရစ်။ သရေခေတ်ကို။ ပယ်
လှစ်အောင်မြင်။ တဝရှင်က။ ယင်းတွင်အစ။ ဟံသာဝတီ။ သိင်္ဂီပူ
ရ။ အင်းဝမကြွင်း။ မိုးညှင်းမိုးကောင်း။ ရန်ညောင်းမရှောင်။ လက်
ရုံးထောင်သား။ အုံးပေါင်နှင့်ယွန်း။ ထူးတဆန်းတည့်။ ကျယ်ဝန်း

ရပ်ခြား။ ယိုးဒယားကို။ ဘုရားဘုန်းတူ။ နိုင်ငံယူ၍။ ဓမ္မကျန်း
စည်။ ပတ်ပတ်လည်က။ တွင်မည်ကျော်ဟိုး။ သတိုးဓမ္မရာဇာ။
မည်သာတမွတ်။ ရဲတုလွတ်ကို။ အထွဋ်ထားတင်။ လူ့ခွင်နတ်
ဘုံ။ လုံးရှိပြီဟွာ။ သူရာနဂါး။ ချောက်ချားစကြဝဠာ။ အာဏာပတ်
ကုံး။ ပြောမဆုံးသည်။ ။ လက်ရုံးတည့်ငြိမ်းဇေပန်းနှယ်မွှေး။ ။

၄၈။ ဖြစ်ခေါင်ဖြစ်ခက်။ တနေ့နက်ဝယ်။ ရက်ရက်လျှင်
ဆော။ နိုင်တင့်မောသား။ သဘောထက်ကြပ်။ မြို့သုံးထပ်နှင့်။
ရေတပ်ကစ။ သုံးဌာနကို။ တေဇကိုယ်ယုံ။ ဝတ်ရုံမတပ်။ ချပ်မျှမ
တင်။ မျက်ရှင် နဝရတ်။ စီခတ် ထိပ်မိ။ မှောက်တို မဆောင်း။
ကျိုင်း ပေါင်း ပျေ။ ရွှန်း ရွှန်း ရွှသား။ ဖြူလွှ ထက်ကြပ်။ လှုပ်
လှုပ် အကျော်။ ခေါင်းထုပ်တော်နှင့်။ ဇေဗ္ဗာနု။ သိင်္ဂီ ရတနာ။
ထွန်းဝါလျှံပြောင်။ လျှပ်ရောင်ခြည်သွင်။ သီလဝင်ဟု။ သံရှင်အ
သွား။ သန်လျက်ခားနှင့်။ လွှားလွှားဖြတ်ခွင်။ ဆင်နှင့်မကန်။ မြင်း
သန်မစီး။ အပြီးအတွေ့။ သူ့စစ်ခြေကို။ ဘယ်မြေရပ်ရွာ။ ဘယ်
ကမ္ဘာ ဝယ်။ ဘယ်ရွာ သနင်း။ ဘယ်သည် မင်း၏။ ရင်တွင်း
သည်းကြား။ ဘယ်မင်းသားလျှင်။ ရှေးဖျားလက်ဦး။ တိုက်စွမ်း
ဘူးနည်း။ ဓမ္မကြည်းမျှ။ ကမ္မည်းမကုန်။ လဝယ်ယုန်သို့။ ဝသုန္ဓ
ရာ။ ကမ္ဘာမိစားမြေ။ မကျေသရွေ။ တစေ့စေ့လျှင်။ အောက်မေ့
စည်လျား။ ပွဲတော်များကို။ သားသားမြေးမြစ်။ ပြောရစ်စရာ။
စကြာလက်ရုံး။ ရန်မျိုးကျိုးသည်။ ။ တင့်ဆုံး တည့်မြတ်လေး။
ပြိုင်ဘက်ဝေး။ ။

၄၉။ တရုတ်တတွေ။ ဘာသာ နေသား။ အထွေလုံးစုံ။ ရှိ
ကြာငုံဖြင့်။ ရွှေဘုံနဂိုရ်။ မြို့ဗဟိုရ်ကို။ ထူးမြို့ဖြဖြ။ မရမိခင်။ လျှင်
စောဝင်၍။ စက်ရှင်ဦးထား။ နောင်သားမြေးမြစ်။ ချမ်းသာရစ်အံ့။
ဦးသစ်သံချောင်း။ မျက်စောင်းနှင့်စက်။ လက်နက်အကွ။ ဘုန်းဖြင့်
ရသား။ ဒေဝလေးပါး။ နတ်မင်းအားတွင်။ တပါးဝင်လျက်။ ညီ
တော်စက်ကြောင့်။ အသက် ဆံရောက်။ ရွံ့လှ ကြောက်၍။ မွေ
နှောက်ဘုန်းတူ။ အရေးယူလော့။ အတုမကွေ။ ကြည်းရေချီရာ။

နောက်တော်ပါစိမ့်။ သစ္စာပြီမှန်။ ကေခန့်ဖြင့်။ ပြောင်းပြန်မရွယ်။
ဆင်စွယ်ပမာ။ တံခွန်သာလျှင်။ တရာရူဝံ။ အာမခံ၍။ မဆံတပါး။
တို့ထွန်ထားကို။ ကြိုင်ရှားနံမြူး။ စန္ဒကူးသို့။ ပျံပျံးချိုပျား။ ယိုးဒ
ယားတို့။ စကား တတ်ဆုံး။ ရွှေစက် အုံးသည်။ ။ ပုံထုံးတည့်
စိတ်ပြေး၊ ကောင်းရာရွေး။ ။

၄၀။ စတရဋ္ဌ။ ဝေါဟာရဖြင့်။ နာဂဘုံလုံး။ လက်နက်ကျိုး
သော်။ မင်းဆုံးရေနတ်။ သိကြားမတ်လျှင်။ မျက်ရှိန်ဝင်က။ စွမ်း
အင်ပညာ။ နာနာရှုပ။ ဖန်ဆင်းလှသား။ ပဉ္စဇာလျာ။ အင်္ဂါစုံအင်။
ရွှေစင်အသား။ ငါပါးကြန်ဟုတ်။ သမုဒ္ဒဇာ။ လက်ဆောင်ပါသို့။
ရာဇာဧကရာဇ်။ တို့ရှင်ချစ်ကို။ ရင်နှစ်သည်းကြား။ သားနှင့်သမီး။
လေးစီးနတ်သ။ ပြုဆွဆန္ဒန့်။ ပြောင်မွန်ရတနာ။ လက်ဆောင်ပါ
၍။ ရာဇာသုမင်း။ ထံရင်းစက်အောက်။ ရောက်သည်မနှေး။ ညွတ်
ကွေးဆယ်လံ။ ကျွန်တော်ခံ၏။ တဆံ မရွက်။ သစ်ခက် မချိုး။
သမ်းညှိုးမဟူ။ မပူနှလုံး။ လက်နက်ကျိုးသည်။ ။ မင်းဆုံးတည့်
မနှေး၊ ချမ်းသာပေး။ ။

၅၁။ အဆန်းအထူး။ ရဲကျေးဇူးကို။ အံ့မှူးမနိုင်။ ရပ်ရှစ်ဆိုင်
ဝယ်။ နှိုင်းဖြိုင်မဲ့နှိုး။ သတိုးဓမ္မရာဇာ။ သူရာပေါက်ပြ။ အံ့ကြမဆုံး။
ပတ်ကုံးကျော်လျှံ။ မည်တော်သံကို။ မခံနိုင်ကောင်း။ မြေကြီး
စောင်းမျှ။ အပေါင်းဝန်းလျား။ ယိုးဒယားနှင့်။ တိုင်းကားမကြွင်း။
မင်းလည်းပြေးဝင်။ ပည်းပျင်ရွှေငွေ။ အုတ်ထွေဆင်မြင်း။ စုပုံနှင်း
၍။ ခြေရင်းတော်မှာ။ ရောက်ပေလွှာက။ နရာဒိဗ္ဗ။ လောကမှန်
ကင်း။ မင်းထက် မင်းလျှင်။ ချစ်ခြင်း ကြည်လင်။ ရွှေစင် ကွမ်း
ခွက်။ ပြောင်ပေါက် နက်ကို။ အင်တက် မြတ်လေး။ ရဲဆုပေး
သည်။ ။ နိုးဝေးတည့်ထိန့်ဇေ၊ ကျော်သံလေး။ ။

၅၂။ လက်ရုံးဝရစိန်။ တထိန်ထိန်လျှင်။ ကျော်ရှိန်မပျက်။
နှစ်သက်မလည်။ ရန်ညောင်းစည်သား။ ဆောက်တည်မိထွေ။
ကြံလျက်နေသော်။ မပြေ မျက်တော်။ တာရှည်မျှော်၍။ ဆော်
လော်ထောင်းထောင်း။ မိုးကောင်းမိုးညှင်း။ မကြွင်းစော်ဘွား။

ရှမ်းတလွှားနှင့်။တိုင်းကားမြန်မာ။ဥဿာအားလုံး။မင်းဆုံးနေမှ။
ဟံသာဝတီ။ရုဇွိတရှက်။ရံလျက်ခားဝယ်။နကျယ်လန်စင်း။တ
နင်းသာရီ။စုံညီမကြွင်း။လက်ရင်းမထား။ယိုးဒယားနှင့်။လေးပါး
စစ်အင်။စစ်တုရင်ဖြင့်။နတ်ရှင်ဘုန်းတူ။ချီတော်မူသော်။ယွန်းသူ
ယွန်းသား။ယွန်းစားမောင်နှံ။သင့်အောင်ကြံ၍။မင်းစံရွှေငွေ။
တွက်ရေမသာ။လက်ဆောင်ပါလျက်။လျင်စွာကြိုးပြောက်။
တဲတော်ရောက်လျှင်။ခြေဦးတင်၍။ကြောက်ညင်လန်ကြား။
ကျိုင်းသည်စားနှင့်။ပြေးသွားပျက်ဟန်။မပုန်ကန်ဟု။ပြောင်းပြန်
လျှောက်ဆုံး။မှုသားသုံးသည်။။ခန့်ချုံးတည့်စိတ်ပြေး၊သိ
အောင်မေး။ ။

၅၃။ လောကနာထနှင့်။ညီတော်လတ်လျှင်။မလွတ်ရစေ။
လျှောက်လျှင်းလေသော်။သံခြေမိန့်မြွက်။နှုတ်တော်နက်ကို။
ထိပ်ထက်တံခွန်။ပန်းနှယ်ပန်၍။သိဒ္ဓတ္တရာ။နက်ထွစွာမူ။ချမ်းသာ
မရှောင်။လက်ရုံးထောင်လျက်။တောတောင်မရွေး။နိုးဝေးမ
မှတ်။အပြင်းလွတ်က။ထီးလက်ရမြောက်။ကြဉ်းခဲ့ရောက်သော်။
ရှုံ့ကြောက်မနေ။ဆက်ရလေက။ဝေးမြေမနီး။ချိုးပန်းကြီး၍။ခ
ရီးတည်းလည်း။မျက်နှာမည်းသို့။အပြင်းတို့သော်။မြို့ကလည်း
နေ။အသာစေလျက်။မျှော်ထွင့်လင့်။ရက်မြင့်မကြံ။ချုံ့ချုံ့ပြေး
ထွက်။လိုက်လံဖျက်က။လမ်းချက်မြေခြား။တရပ်ပါး၌။မီးဖြင့်
တိုက်၍။သိုက်သိုက်မကျန်။ရုတ်ခဲ့ပြန်သော်။အားအန်ပည်းသိ။
တူတညီလျှင်။သိန်းနီစော်ဘွား။ခံစားအသင့်။ကျွန်ခံလင့်၍။
ဘုန်းရင့်နတ်ရှင်။သံလွင်မရိုး။တပိုးရွှေကောက်။လက်မြှောက်
ချေငံ။သပြေသံဖြင့်။ပွဲစံသဘင်။ပြည်ကြိုက်တွင်၌။ဆောလျှင်အ
ပုံ။ပြန်လတုံသည်။။မှုကုံတည့်အောင်သွေး၊လျှင်မနှေး။ ။

၅၄။ ဟံသာဝတီ။သိင်္ဂီပူရ။ဖြစ်ခြင်းတကို။တို့ကလူပြန်။
လျှောက်ဝံ့ပန်သော်။တံခွန်ထွင့်ထား။တို့ဘုရားကို။ကြံမှားသွတ်
ဆိုး။မျက်ငြိုးပြင်းထန်။ပုန်ကန်သောင်းကျန်း။ရံဝန်းပိတ်ဆီး။ခရီး
ကန္တာ။ဘယ်ညာဖြန်းဖြန်း။သန်းသန်းမရှိ။ထိလေကာကာ။သာ

သနာလည်း။ရောင်ဝါမရွန်။ မိစ္ဆာမွန်း၍။ မထွန်းတောက်ပ။မြို့
တော်ကလျှင်။လောကထွဋ်တင်။ရွှေစက်ရင်မျှ။ ပူပင်ချမ်းမြေ့။အ
သက်ရအံ့။ သိင်္ဂီလျှပ်လျှပ်။အုတ်စည်းကြပ်ရွှေ။ကောက်ကွေ့မ
သား။ယွန်းစားနှင့်ပင်။ အလျင်၍ မြောက်။ ဝဲကူး ရောက်သော်။
လက်ထောက်မစင်။သုတ်သင်စနု။မြို့တော်ကလျှင်။ ဒလရောက်
ဆုံး။ ရွှေကြိုးထုံးသို့။ နှလုံး တကိုယ်။ ဖြစ်စေ လို၍။ မှုကိုမှုကို။
သစ္စာရှိသည်။ ။ရောက်တုံတည့်ပျက်ရေး၊တလိုင်းဘေး။ ။

၅၅။ နရာလူ့ထိပ်။ စောရန် နှိပ်ကား။ မလိပ် တစ။ နှုတ်
တော်ဟလျှင်။ရွှေဘောင်တင်မှ။ စက်ရှင်ရတနာ။တက်ခါနီးနီး။
အောင်စည် တီး၍။ ဖြန့်ချိုး ဗိုလ်ပုံ။ ရောက်လ တုံသော်။ မြစ်ဆုံ
ကြောဆီ။ပိုင်ဘလီဝယ်။ ဦးစိကြိုလင့်။အဆင့်ဆင့်ကို။တိုက်လွှင့်
နိုင်ထွေ။ ပမာဗွေသော်။ တိမ်ခြေ ထိအောင်။ ဆဒ္ဒန်ပြောင်တိ။
ရည်စောင်သယံ။ တွေမည်ကြီသော်။ချန်ပျံရောက်သွာ။ကေသ
ရာ၏။ မျက်နှာရှုပ်သွင်။ဖြုတ်ချည်းမြင်က။ ကြောက်ညင်တုန်ဇေ။
လွတ်ရာပြေးသို့။နှိုင်းသွေးတူလျော်။အသံတော်ကို။ကြားသော်
တွေဝေ။သူပုန်းကျေ၍။ ပျက်လေတျင်းတျင်း။ ထုံးနှယ်ဆင်းမျှ။
ချက်ခြင်းနိုင်မြောက်။ ပြန်လေ ရောက်သော်။ ဘုန်းတော် နတ်
ရှင်။ သာ ရှင်တုံတုံ။ထမ်းတိုင်းကုံဟု။ဝတ်လုံသိင်္ဂီ။ ဇောတကွမ်း
ခွက်။နှစ်သက်ပြည့်စုံ။ရဲဆုပုံသည်။ ။ရိပ်မြို့တည့်ငြိမ့်လေး။ရဲ
ဆုပေး။ ။

၅၆။ အပွင့်တရား။ ရိပ်မြို့ကာသား။စကြာသခင်။နတ်ရှင်
ညီတော်။ရဲကျော်ဓမ္မ။ ရှင်မွေးဘကား။ တေဇပြင်းထန်။ မိဗန်း
မြေ၌မျှ ။ရဲမာန်လက်ရုံး။တုမဲ့ကျိုး၍။ ခန့်ချုံးရည်စောင်။ စန္ဒာ
တောင်က။ မိဗန်းခေါင် ထိလောက်။ ချောက်လည်း ပတ်ကုံး။
ကျိုး၏အသွင်။ ရေယင်ပတ်လည်။ခံလင့်သည်ကို။ ဘုန်းစင်ရန်
နင်း။ညှင်းချမ်းရောက်။ မိဗန်းသောံရဲမက်။ ကိုယ်တော်တက်
က။ချက်ခြင်းရ၏။ဘမ်းကြမြင်းဆင်။ ချည်ငင်သုံးပန်။ကြပ်သိမ်
မြန်မှ။ကြောက်လွန်စိမ့်ပြည်။မိုးလည်စွေလုံ။လုံးစုံမကျန်။ထုတ်

ခဲ့ပြန်သော်။ရန်မာန်အလုံး။ ပြိုင်တိုင်းရှုံးသည်။ ။ပတ်ကုံးတဉ်
စိမ့်ကျေး၊တုဘက်ဝေး။ ။

၅၇။ မဟိတလ။ နရရာဇာ။ သည်ကမ္ဘာထက်။ ဇွောရ
ကျည်း။မိစ္ဆာချည်းကို။ တိုက်ထွည်းပြင်းပြ။ မဏ္ဍလဝယ်။တူကွ
မင်းကြီး။ ကုန်းလယ်စီး၍။ ထိုသီးထုံသန်။ လက်ရ ပြန်သော်။
တတ်ပွန်နောက်မဲ့။အတူမဲ့ပြီး။သူရဲကြီးလည်း။ အံ့ချီးလူ့မြေ။တ
ကျိပ်နေနှင့်။ နိုင်လေ မှန်ထုတ်။ ရှည်ကိုးတုတ်လောက်။ သွေး
ချောင်းမြောက်သို့။နိုင်ထောက်ဆိုဘွယ်။ မလွယ်ခဲအင်။အတင်
တင်လျှင်။လုလင်ရွှေဘော်။ရဲမက်တော်နှင့်။အခေါ်ဘဏီ။ ပည်း
သိစော်ဘွား။အဝေးခြား၍။မြစ်နားဆိပ်ပြင်။ ကြိုလင့်ချင်သော်။
မာတင်တုလွတ်။ ကြောပျာသတ်နှင့်။တိုက်လွတ်ပျက်ကျ။နိုင်
လေထွားထွား။လွှားလွှားမပြတ်။ ရှုံ့လွတ်ဟု။ ထိမ်းမှတ်ပေး
က။တက်စစစ်လျက်။ ရုတ်ရက်တိုက်ချိုး။ ပန်းနှယ် ညှိုးသား။
တန်ခိုးလွှမ်းမိုး။ ခုန်ညွှန်တုံးသည်။ ။ပတ်ကုံးတည့်နိုးဝေး။တ
ဖျင်ပြေး။ ။

၅၈။ သပြေဇမ္ဗ။ညွန့်လန်းလူသား။ဇမ္ဗုဒိပါ။ လက်ယာ
ကျွန်းဦး။ထိပ်နဖူးတွင်။ ပြူးပြူးရွန်းရွန်း။ ရောက်စည်ထွန်းသား။
ပင်ဝန်းကြီးစွာ။ ယူဇနာလျှင်။သုံးရာအမျှ။ ခက်မလေးပါး။လေး
ပြင်ထားသို့။ လေးပါးတည့်မင်း။ပုံမယွင်းလျှင်။မှန်ကင်းပရမေ။
ရေမြေသခင်။နတ်ရှင်ဘုရား။ထွဋ်ဖျားတန်ဆောင်။အခေါင်ဒိပ။
ကျွန်းလုံးခသား။နရမဏ္ဍိုင်။ခေါင်ဦးကိုင်လျှင်။အခိုင်အပွင့်။လွန်
ထွတ်၍။ရှက်ဆင့်အသီး။ မှူးကြီးမတ်ရာ။ တကာမျိုးဆွေ။မြွေ
ရွှေရံဝန်း။ ကြယ်လထွန်းသို့။ တောက်ရွန်းတေဇ။ ရှင်မွေးဘ
ကား။ဓမ္မရာဇာ။မည်တော်သာနှင့်။ရေးရာပြင်ကျမ်း။ ပွဲလမ်းပြီး
ထွေ။ငွေခြေဆင်ခြင်း။မကြွင်းပြည့်ဖြိုး။မြို့တိုးမြို့ခံ။ တဆံမရွေး။
နက်လေးသို့ပင်။ညီမျှားရှင်ဟု။သံတင်နှုတ်ရှုတ်။ ထွဋ်ပတ်ကြိမ်း
ပ။မိန့်တော်ဟက။ ကုသမင်းနှုန်း။ ရဲစံတုန်းသည်။ ။ရွာဘုန်း
တည့်ရောင်ပြေး။ကျွန်းလုံးမွှေး။ ။

၅၆။ သမ္ဘာရင်ဖြိုး။ ဘုန်းညွန့် တိုး၍။ သိုက်ရိုးရွန်းရွန်း။
ကျမ်းဂန်ညွန့်သား။ ရွှေနန်းပွင့်ရန်။ ဧကခန့်ဟု။ ငမုန်ဆရာ။ ဗျာ
ဒိတ်မှာက။ မြတ်ရာမြတ်ဘိ။ မြတ်ခေါင်ထိသား။ သိရိထွန်းပ။
မြတ်တေဇဖြင့်။ ဓမ္မရာဇာ။ မြတ်ထွဋ္ဌာသား။ မည်သာပေါက်ပြ။
ရှင်မွေးဘကား။ လောကတံခွန်။ ရင့်ဘုန်းသန်၍။ တသွန်ပေါက်
မည်း။ ရေနှင့်ကြည်းကို။ တိုက်ထွဋ်ရှုပ်ရှုပ်။ ဘဒ္ဒကပ်ဝယ်။ နှံ့စပ်
ဝန်းလျား။ ပွဲတော်များကို။ ချောက်ချားစကြဝဠာ။ ဗြဟ္မာလူနတ်။
လောကဓာတ်၌။ ညီညွတ်ပေါင်းရုံး။ ပုံထုံးနောင်လာ။ ဖြစ်မိမ့်ဌာ
ဟု။ သိင်္ဂါရွှေခွက်။ ရွှေရည်ညက်၌။ အထက်စူဠာ။ မုနိမှာလျှင်။ ရ
တနာကိုးပါး။ အထွဋ်ထားသား။ ပတ္တမြားမျက်ရှင်။ ကျောက်တိုင်
တွင်၌။ သဘင်စုရုံး။ မော်ကွန်းကုံး သည်။ ။ လက်သုံးတည့်
ပြောက်ကွေး၊ ရွှေစာရေး။ ။

၆၀။ အစဉ်ရှေးနှောင်း။ မကြားထောင်းတည့်။ အကြောင်း
မှတ်သား။ ပွဲတော်များကို။ သိကြားဗြဟ္မာ။ သက်သာယာ။ ကြည့်
ရှုဖန်ဆင်း။ ခံတွင်းသိန်းသောင်း။ အပေါင်းကုဇေ။ သံခြေအား
ရမ်း။ မြောက်သည်ဝမ်းဖြင့်။ ချိုးမွမ်းမကုန်။ ရဲစက်ဟုန်ဖြင့်။ ဝ
သုန္ဓရေ။ ဆူလှိုက်ဝေမျှ။ တောနေတောဌာန်။ အထက်ကျူးလွန်။
သတိုးကျွန်ဟု။ ကျော်ထွန်ကွန်မြူး။ မြဉ့်ရင့်ကြူး၏။ ဘီလူးရန်မွှေ။
ဥပဇ္ဈလည်း။ ကြိမ်းထွေသံပ။ ကြက်သီးထမျှ။ မြစ်မတလွှား။ ရေ
တွင်ငါးလည်း။ တပါးမဆန်။ သတိုးကျွန်ဟု။ စောင်မာန်ဖြိုးဖြိုး။
ဖြိုးဖြိုးတိုးလျက်။ လန့်စိုးပြင်းပြ။ ရှင်ချစ်ဘကို။ ဒေသရပ်ရာ။
ရှစ်မျက်နှာလည်း။ တိုးလာနိုးနိုး။ တဟိုးဟိုးလျှင်။ ရိုက်ကျိုးပဲ့ထင်။
မြေပြင်တိမ်းတင်း။ ထိန့်ထိန့်ချင်းမျှ။ ရာစင်းထီးဆောင်း။ ပြည်
ထောင်ပေါင်းသည်။ ။ ကြောက်ညောင်းတည့်တုန်ဇေ၊ ဝပ်ဝပ်
ကွေး။ ။

၆၁။ သတ္တရတန်။ ခုနစ်တန်လျှင်။ ယုဂန်နန်းဖြင့်။ ဆင့်ရ
ရင့်သား။ ထွတ်သွန်းသွန်း။ ရစ်သန်းသိတာ။ ခြားကာကာလျှင်။
လက်ယာထည့်ဝတ်။ ယည့်ယည့်ချုတ်သား။ သမုဒ္ဒရာ။ ကြီးစွာ

ပေါ်ထွန်း။ဇမ္ဗူကျွန်း၏။ရံဝန်းများစွာ။ ကျွန်းငါးရာတွင်။ တပါး
ဝင်သား။ကျော်ထင်ဒီပ။သီဟိုဠ်ကလျှင်။ညွှန်းထဗျာဒိတ်။သုံးလူ
မိတ်၏။သပိတ်စွယ်တော်။ပူဇော်စရာ။ သကုန်သွာ၍။ ရင်းချာ
နှစ်သက်။ခြေတော်ရှက်က။ မင်းထက်မင်းများ။ နေထားဝတိန်။
နှိုင်းချိန်တူရည်။ဟံသာပြည်ကား။ နက်ကြည်ကျုံးမြောင်း။တန်
ဆောင်းမြို့ပြ။ သိင်္ဂီနှင်နှင်။ ဖြူစင်ချယ်စီ။ ပည်းသိ လက်နက်။ရဲ
မက်မြင်းဆင်။မြေပြင်အထူ။သာမှုသဘင်။ သို့ပင်နေ့တိုင်း။ ထုံး
ပိုင်းမချန်။ဇမ္ဗူထွန်မျှ။ထိန်ဌာနအားလုံး။သောင်းပြင်ကျုံးသည်။ ။
ပတ်ကုံးတည့်နိုးဝေး။ကြော်သံကျေး။ ။

၆၂။ ရာဇဂြိုဟ်ဟု။နဂိုရ်ထွန်ချာ။ယဉ်ငါးရာနှင့်။ရောက်
လာနင်းနှိပ်။ဘိုးဦးထိပ်တွင်။ တံဆိပ်ပြညွန်။ငါလွန်မြင့်ကြာ။တ
ရာနှစ်စေ့။ဘုန်းဟေ့ချနစ်ပါး။ တည်ထားရသေ့။ ခေါ်လေ့နတ္ထ
ပေါင်။ကျုံးဆောင်ဇမ္ဗူ။ဆင်ဖြူများစွာ။နာဠာဂီရိ။ထိုးဘိလှံစက်။
စိုးဆက်အာဏာ။ဓမ္မရာကား။ပြည်ချာနောက်ဘက်။ ရွှေတောင်
ထက်ခွင်။ရွှေစင်ပုံခတ်။လုံးပတ်လေးရာ။အာကာတိမ်နိုး။ ဘိတ်
စီးလျှံဝေ။ရောင်ခြောက်ထွေနှင့်။လူ့မြေရပ်ရွာ။ရတနာမုနီ။မည်
ဘိထင်ပေါ်။ ကောင်းမှုတော်မှု။ ရှုမျှော်ဝန်းလည်။ လေးမည်စ
ဆွန်။ စိမန်ကိုးပါး။ ဘက်ဝေးရှား၏။ သည်းကြားနှောင်ရှေး။မ
ဝေးဆွေစုံ။ အာရုံဖြောင့်မွန်။ အလောင်း မှန်ဟု။ ဝေယန်ပမာ။
ကျောင်းသာ ဆောက်များ။ ဘုရား ဆင်းတု။ ရေးမှု ပိဋကတ်။
ဆွမ်းဝတ်ကထိန်။ အချိန်မရှိ။ လှူဘိ စိတ်သန်။ အိုးရေ သွန်သို့။
သဏ္ဌာန်ပတ်ကုံး။ ဆုယူကျုံးသည်။ ။လေးလုံး တည့်ပုံသွေး။
မက်ကံကျေး။ ။

၆၃။ ရာဇာပဝရ။လောကထွန်ထား။တရားသတိုး။ တန်
ခိုးထွန်းစစ်။ နေတက် သစ်သို့။ စက်ရစ် ပြောင် ပြောင်။ တန်
ဆောင် လက်ရုံး။ ရဲဆုံး မှန်ကင်း။ ရှင်ဘ မင်းလျှင်။ ရှင်းရှင်း
ကောင်းစိတ်။တိနေဟိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆယ။ ဒါနကြည်ဖြူ။ လေးဆူ
သစ္စာ။သဒ္ဓါစာဂ။ပုညတက်တုန်း။ဘုန်းတ ရှန်းရှန်း။ဦးစွန်းထွန်

ခေါင်။မြင်းမိုရ်တောင်သို့။မြဲနှောင်ညီညွတ်။ ရင့်မြတ်သန္တာ။သူ
ဇာအသွင်။ရှင်မိခင်နှင့်။ချစ်ကြင်မြတ်နိုး။ ကုသိုလ်ဖြိုး၍။ရှေးကျိုး
ပါရမီ။ဖြည့်ညီပြည့်စင်။ ဟုလွန်ကြင်သည်။ ။ထွန်တင်တည့်
မြတ်လေး၊ နှင်းဆက်ပေး။ ။

၆၄။ ဇာတိဥက္ကဋ္ဌ။ ဆက်တိုင်း မြတ်၍။ နေနတ်မျိုးနွယ်။
စင်ကြယ်ထွန်တင်။ရှင်မိခင်နှင့်။ရဲပင်ရဲဖျား။ တရားသတိုး။အုပ်
စိုးရွှေပြည်။နန်းကြောင်းတည်က။ဆယ်မည်တရား။ပြန့်ပွားသာ
သနာ။ မျိုးလေးဖြာလည်း။မဟာဒါန။ လှူကြွေးချ၍။သီလမဉ္ဇူ။
ကြိုင်နံ့ကြူကို။လူလူထိပ်ပြင်။မို့မို့ဆင်သား။ဆွေလင်ရှည်စုံ။ပျော်
ရိပ်မြို့မှ။နေတုံသန္ဓေ။ မြို့တေထွန်းပေါ်။ မွေးဘွားမြော်က။မယ်
တော်မိရှင်။ သက်ခင် မြတ်လန်။ တဆန်မျှတည်။ တရာတဆူ။
လက်နက်ယူသား။ ဆင်ဖြူသခင်။ ငါ့ကိုကြင်သည်။ ဘိုးရှင်မင်း
စစ်။ဘွားချစ်ရှင်ရင်း။ ရုပ်ဆင်းတင်တင်။ ယခုမြင်မှု။ ဥကင်အ
လယ်။ စမ္ပာယ်စေရ။ ယုယမြတ်လေး။ မြေးမယ်ထွေးဟု။ ရစ်
ကွေးလည်တွင်။ မကြင်ထွည့်လော။လွမ်းမောတို့စွ။ယူတသည်း
တွင်း။ သက်လုံးနှင်းသည်။ ။ချစ်ခြင်းတည့်မြတ်လေး၊ နှောင်
စွန်မွှေး။ ။

၆၅။ အဆင့်အဆင့်။ဗိမာန်မြင့်ထက်။ဘုန်းရင့်ဝန်ဖြိုး။မယ်
တော်မျိုးဝယ်။ငါ့ဘိုးဘုရား။ ငါ့ဘွားရှင်ပင်။ငါ့ထိပ်တင်လျှင်။မ
မြင်ပဟော။လွမ်းမောပါစ။တောင်ညာစိုးရ။တုလသီရိ။မွေးမိရှင်
ရင်း။ဘမင်းဘုန်းထွန်။လူလုံးနတ်လျှင်။ မျက်မှတ်ထင်ထင်။မြင်
ပါတဖြိုး။သမီးရင်သွေး။ငါ့မြေးဘုန်းရှိ။မှန်ထွတ်ဟု။ မချီမချက်။
မြိုင်စက်သွယ်ရွှမ်း။နမ်းလည်းမရဲ။လွန်ကဲလေလေ။ရွှေငွေဆင်
မြင်း။သင်းပင်းကျေးကျွန်။ မကျန်ဖျင်ဇေးစုနှင်းပေးအံ့။ဘိုးဘေးမ
မြင်။ငါ့ဝမ်းဝင်ကို။မိခင်ငါသာ။ကြင်ရှာမရဲ။ရစ်ဆွဲလည်၌။ပိုက်
လည်းမပြီး။ဇမ္ဗူသီးသို့။ လျှံညီး ကိုယ်ရောင်။ ထွန်းပြောင်ချိုး
ခြက်။ကျော်နက်ဦးဆံ။ရယ်သံသာလေး။ချေးချေးပျံ့ပျံ့။ပြင်တိုင်း
ထွလျက်။မြမြလတ်လတ်။မွတ်မွတ်မွေမွေ။မြေမြေချောချော။ထွ

မောတိတိ။မျက်စိရဲရဲ။တင့်အင်ကဲလျက်။မြဲခဲနီလာ။ ပမာအတူ။
ဇမ္ဗူစိုးစံ။ သာသာယုံသည်။ ။ နိုင်ငံတည့်တက်ဝေး၊ မင်းများ
မြေး။ ။

၆၆။ ပျံ့ပျံ့ပျူးပျူး။ရွှေစင်အူးသို့။ရူးမူးမရဲ။လည်နှံဆွဲသည်။
ဝမ်းထဲစေ့စေ့။ ကြံအောက်မေ့သော်။ခွေ့ခွေ့ညွတ်မျှ။လွမ်းတို့
ထွ၏။ သိင်္ဂီရောင်ဝန်း။ သပြေ ထွန်းသား။ တောင်ကျွန်းအလုံး။
လက်နက်ကျုံး၍။ မင်းဆုံးမြောက်ထွ။ စကြာရသည်။ ငါ့ဘမှန်
ကင်း။ငါ့ရှင်ရင်းနှင့်။မိမင်းဘုရား။ငါ့ထိပ်ထားလျှင်။မျက်ဝါးစေ့
စုံ။မမြင်ကုံ၍။နတ်ဘုံမွေ့လျော်။စံလေပျော်သည်။ မယံတော်မိ
ခင်။အတူမြင်သား။နတ်ရှင်စောထီး။ မောင်ကြီးမောင်လတ်။ပျို
ထွတ်ဆင်းရွယ်။ မင်းခေါင်မယံနှင့်။ ဆီးဆွယ် ရှေ့နောက်။မင်း
သုံးယောက်လျှင်။မျက်မှောက်ထင်ထင်။ယခုမြင်မှု။ သာ ရှင်ယု
ယ။ဖြူပြချိုပိုး။ပန်းနှယ်ပျိုးအံ့။မြတ်နိုးရှုပြော။ပိတိဇောဖြင့်။ လွမ်း
မောတိခြင်း။ကြင်ဆပြင်းသည်။ ။ သည်းတွင်းတည့်ငြိမ့်ဒေတ
ရေးရေး။ ။

၆၇။ ပရမေသီရိ။မြတ်ခေါင်ထိသား။ ဇာတိမြတ်ပင်။ရှင်
ကိုမြင်က။ သုမင်္ဂီလာ။ မဟာနိမိတ်။ ကြည်းရေ ပိတ်မျှ။ ထိတ်
ထိတ်သဲသဲ။ ဝှန်အဲ့အဲ့လျက်။ မင်းရဲကျော်စွာ။ ဥပရာဟု။ စကြာ
မင်းသား။ထင်ရှားဝေးနီး။ မေါင်တော်ကြီးလျှင်။ပြည့်ချီးခွန်အား။
လှော်ကားသံလှေ။အထွေထွေတိ။ကုဇေမက။ဆန်လကြွသော်။
ပြည့်မျှမြစ်ခွင်။သဘင်တချ။ ဗိုလ်လူ့ဖွေးဖွေး။ရှုကြဝေး၏။သား
မြေးခေါ်ထူး။အိုင်အိုင်ကျူးလျက်။ဆိုင်ကူးတိမ်မည်။ မှောင်ရိပ်
ခြည်တိ။ ညွတ်သည်တောင်ကမ်း။ ကန်ဝမ်းဆည်ခိုင်။ မခံနိုင်
တည့်။ဖြိုင်ဖြိုင်ဖြောက်ဖြောက်။မောက်မောက်ဖြိုးဖြိုး။ စံရိုးမရှိ။
တိတိရေတွက်။ ခုနစ်ရက်လျှင်။ ဖြိုးပြက်ချိုးခြင်း။ ဝိုးဝင်းထက်
ပြင်။တိမ်ပန်းဆင်၍။မထင်နေဝန်း။ပူမှန်းမသိ။ချမ်းသာတိလျက်
တေမိမြတ်မွန်။ဘုန်းသန်ဘုရား။ဘွားသေ့ခါလျှင်။တူစွာပျံ့ဖြင့်။
အတိတ်ဆင့်သား။ဗေဒဌ်ပါရာ။ကျမ်းဂန်လာလျက်။ကောင်းစွာ

ကောင်းထွန်။ ကောင်းတုလွတ်သည်။ ။ ကောင်းမြတ်တည့်
ကောင်းလေး၊ ကောင်းသူဌေး။ ။

၆၈။ ပဝရဘုမ္မိ။ တွင်မည်ရှိသား။ သီရိခေတ္တ။ ပြည်မသ
ခင်။ စက်ရှင်ပြောင်ညို။ တူမရှိသည်။ နရပတိယောက်ဘ။ မင်းတ
ရားတူ။ ဓမ္မ။ သခင်။ နတ်ရှင်ညီလက်။ ရဲထွန်သတိုး။ ပွင့်နန်းရိုး
ကျီး။ တက်ဖြိုးအာဏာ။ ဘုန်းတော်စာနှင့်။ သမ္ဘာရင့်ညောင်း။ တန်
ခိုးလောင်း သော်။ မြစ်ကြောင်း တလျှောက်။ ရွှေစက် အောက်
ဝယ်။ တယောက်မကြွင်း။ ထံရင်းနောက်တော်။ ရဲမက်ခေါ်၍။
ထွေကျော်ဆန်ကြွ။ သိင်္ဂီရောင်မောင်း။ ရွှေလောင်းရည်ရွှင်။ ရွှေ
ဆင်ရွှေမြင်း။ ယုံလျှင်းဘနန်း။ ကြော့ကြော့လန်းသား။ မကန်းရုပ်
တူ။ မနုသီဟ။ ကေသရာဇာ။ ဟံသာရွှေဘောင်။ ရွှေတောင်ရွှေ
လောင်း။ မိကျောင်းရွှေခဲ။ ရွှေကျွဲကတ်ကော်။ ရွှေလှော်သိင်္ဂီ။ ဇာမ
ရိလည်း။ မြီးချိုကြွားကြွား။ တောင်ကြီးတွားသို့။ ရွှေလွှားရွှေလှံ။ ရွှေ
ကာရံလျက်။ ရက်ဆံခနောင်း။ မြစ်လုံးစောင်းမျှ။ မတ်ပေါင်းဝန်း
ခြုံ။ နန်းပွင့်ငုံလျှင်။ ရန်ချလှစ်ခွါ။ ဆန်သေ့ခါဝယ်။ လက်ပျံ့မွန်း။
ပွဲတော်ခန်း၌။ နိဒါန်း သွယ်ခွေ။ လျှောက်သံ ခြေနှင့်။ တမြေမ
ယွင်း။ ရှင်ဘမင်းကို။ ကျွန်းတွင်းဝန်းပတ်။ လူလုံးမှတ်သည်။ ။
မန္တတံတည့်စည်ရှေး၊ ထင်ကြတွေ့။ ။

၆၉။ အရိန္ဒမ။ တွင်မည်ရသား။ လောကတံခွန်။ မိန့်မှာပြန်၏။
ငါလွန် မြင့်ကြာ။ နှစ်တရာလျှင်။ ရတနာထုံပျံ။ ကွန်မြူးခွံသား။
ကျွန်းစံလက်ယာ။ သောင်းမျက်နှာတွင်။ ယူဇနာအောင်ထက်။ တုတ်
ခွန်ဆက်သား။ မင်းထက်မင်းခေါင်။ ခွတ္တပေါင်အား။ ကိုးဆောင်
စရာ။ သူမြတ်စွာလျှင်။ ပေးလှာရချေ။ သရေရဓာတ်။ ပြတ်ပြတ်
ဆောက်တည်။ ရှိဝပ်ရည်ဟု။ စိတ်ကြည်သန့်ရှင်း။ နားတော်သွင်း
သည်။ ။ ရန်နင်းတည့်စိတ်စေး၊ ပြန်ကမေး။ ။

၇၀။ နရထိပ်ဗွေ။ ရန်မျိုးကွေသား။ သပြေသခင်။ စော
နတ်ရှင်လျှင်။ မြင်တင်ဟူသည်။ ဘုရားတည်က။ သုံးပြည်တမ္ပတ်။
သရေဓာတ်ကို။ ရှိညွတ်တုံတုံ။ တလုံနွေးနွေး။ စိတ်ပြေးကြည်

လင်။ပည်းဖျင်ပတ္တနာ။ သရိုက်ခါဝယ်။အံ့ရာရှုကြ။ ရေတွက်ရ
သော်။ပေါက်မဟိုင်းဟန်။တည်တန်မြားမြောင်။တထောင်ဆင်
နက်။ အင်တက်ရှုဘွယ်။ ငွေတောင် နှယ်တိ။ သုံးဆယ်ငါးစီး။
သင်းသီးတခြား။အရံများနှင့်။ဆန်းပြားထွေလာ။ စွယ်ရောင်မှာ
မူ။သန္တာအဟန်။ မိဃ်းစွန်ကွန်မြူး။ ဟည်းရိုက်ကြူးသား။ ပြောင်
လူးရတနာ။ ရောက်ထုံလာရှင်။ သန္တာ ဆည်းပူး။ လုပ်ကျွေးဘူး
သား။ကျေးဇူးနဲ့ဘော်။ ဖွားလမြော်က။ နှမော်ဒနာ။ ခေါ်စိမ့်ဌာ
လျှင်။သဒ္ဓါဆပွား။မိဘုရားတိ။ဖြစ်ဘိနှစ်ကြိမ်။စည်းစိမ်နှစ်ထပ်။
ထက်ကြပ်နှစ်ခါ။ ပတ္တနာဟု။ သူဇာသိကြား။ နှစ်ပါးဖန်ဆင်း။ပို့
လှာနှင်းသည်။ ။ဝင်းဝင်းတည့် နိုးဝေး၊ ရောင်ခြည် ပြေး။ ။

၇၁။ အဆန်းအထူး။ မမြင်ဘူးတည့်။ ထွန်းမြူး လျှံခြည်။
ရောင်ခြောက်မည်နှင့်။ သုံးပြည်ဘုံတိုက်။ ပူဇော်ထိုက်သား။မ
ကိုဋ်ထွဋ်ထား။ရှင်စောများကို။ မျက်ဝါးထင်ထင်။ ဖူးတွေမြင်
က။သာ ရှင်ရိပ်မြို့။ ပိတိဟုံဖြင့်။ ကြည်ယံပြတ်ပြတ်။ သဒ္ဓါညွတ်
လျက်။နဝရတ်စည်ညီ။ချယ်သင့်စီသား။ စေတီမွေသိမ်။ ဓာတ်
တော်ရှိမ်က။ပျောက်တိမ်ရန်မျိုး။တန်ခိုးပြန့်ပွား။ကိုယ်တော်စား
ဟု။မှတ်သားရှေးရှု။ဆုကြီးယူမှ။ ဆင်ဖြူသခင်။ ဘိုးရှင်ဘုရား။
ချစ်ဘွားဘုန်းရှိ။မွေးမိဘမင်း။သားချင်းလုံးခြံ။ဆွေစုံမျိုးပေါင်း။
ရှေ့နှင့်နှောင်းကို။ထပ်လောင်းစေ့ရေ။ အမျှဝေလျက်။ ရစေဘ
ဝင်။အောက်နရက်ဟု။ဖြစ်ဆက်ပိုင်းခြား။ရည်မှတ်ထားသည်။ ။
သုံးပါးတည့်ကျော်သေး၊ဘုန်းနိုးဝေး။ ။

၇၂။ ဒေဝိန္ဒရ။ နတ်မာဃနှင့်။ ပစ်ချလက်နက်။ မြင်းမိုရ်
ထက်သို့။ဘဝင်မကန်။တန်ခိုးအန်ဖြင့်။ရန်မာန်နှံ့မျိုး။လှံချက်ထိုး
က။ရေမျိုးနဂါး။ထက်ဖျားယူစနာ။ ရပ်မျက်နှာလည်း။ ရောက်
လှာနှစ်တိုင်း။မရိုင်းနေ့ရက်။တုတ်ခွန်ဆက်သည်။မင်းထက်မင်း
ခေါင်။ဒုတ္တပေါင်သို့။ နှုန်းဆောင်မယွင်း။ဘမင်းသတိုး။နေမျိုးဘု
ရား။ မိထွဋ်ဖျားလျှင်။ ပိုင်းခြားသမုဒြာ။ ကျွန်းချာနှံ့နည်။စိုးလ
မည်ဟု။ ဘုန်းစည်နတ်မှ။ သက်လှာကြွ၍။ သီလဖြူဝင်း။ မယ်

တော်မင်း၌။ဆောက်နှင်းသန္ဓေ။ယူစွဲနေ၍။ မြို့တေမျက်နှာ။မြင်
သော့ခါဝယ်။ အံ့အာသရဲ။ လွန်ကဲလှကွေ့။ သရေရခတ်။ပေါ်
ထွက်လတ်သော်။လူနတ်ပူဇော်။ဟိုးဟိုးကျော်မျှ။ မြေပေါ်ထိန့်
ရှင်။နိမိတ်မြင်လျက်။မိခင်ဘုရား။ ရှင်ကိုဘွားသည်။ ။သည်း
ကြားတည့်မည်ပေး။ပြည်ရှင်မြေး။ ။

၇၃။ ဖြစ်ခေါင်ဖြစ်ခဲ့။နှိုင်းရှဲ့လွတ်ကင်း။ဘမင်းမိခင်။ရှင်
ကိုမြင်က။ရပ်ထင်စတေ။ သရေခေတ္တရာ။ မဟာသုဒဿန။ဒေ
သရပ်စည်။ပျူတို့တည်သား။နန်းသည်ရောက်ရာ။ မြေမျက်နှာ
ထက်။ကေသာဆံရှင်။မြဲသည်ထင်၏။ ရင်ပြင်တိုင်အောင်။မြေခံ
အောင်မြောက်ပြီး။လျှံညီးစေတနာ။ဌာပနာလည်း။ အဋ္ဌာဗိသ။
သိမ် ပုံသွန်း။ ကိုယ်စား မှန်း၏။ တောင်စွန်းမြင့်မြူး။ဘိုးဦးသိလ
ဝင်။ဆောလျှင်လုပ်ရာ။သဒ္ဓါဗလ။ ကံကျွေးမသည်။ ။များလှ
တည့်ဖျင်ဇေး။လှူချကျွေး။ ။

၇၄။ ဝရမြတ်ကျော်။ ခါကောင်းပေါ်၍။ဘွားတော်မူနှစ်။
သက္ကရာဇ်မူ။စင်စစ်မှန်လှ။ကိုးရဲ့တဆယ်။ စွန်းဝယ်နှစ်ချ။ရတု
သာလှ။လကားဝါခေါင်။ လျှံပြောင်ထွန်းဝါ။ တနင်းလာ၌။အခါ
လေညီး။ မိုးခတ်နိုးဝယ်။မတီးခင်မှီ။ နှစ်နာရီတိ။ အကြွင်းရှိ၏။
မဏိဇောတရသ်။ ရောက်ဘိလတ်သို့။ မျိုးမြတ်ရာဇာ။မျက်နှာ
မြင်က။တူတွင်စန္ဒရ။မှတ်ကုန်ကြလေ့။သိဟ်မှဂုရု။ ရာဟုဗုဒ္ဓါ။
သောကြာရဝိ။ဇာတိနေမှတ်။ ကရကန့်နှိုက်။ လက်မြတ်ပြိန္နာ။
အင်္ဂါကန်တွင်။ကုန်ခွင်စနေ။တွက်ရေညီညီ။ တိထိနန္ဒာ။စိကြာ
နက္ခတ်။တုမဲ့လွတ်၍။ရဲထွဋ်သတိုး။နေမျိုးဆွလင်။လွန်ကြင်ပြု
ပြု။ ချီယုယလျက်။ မင်းတရားမယ်။ သားဘုန်း ကြွယ်ဟု။ ညွန့်
သွယ်နေဇာ။ ပတ်လက်ယာဖြင့်။ မင်္ဂလာမြှောက်ချီး။အောင်စဉ်
တီး၍။မည်ကြီးဘခင်။ပေးဆောက်နှင်းသည်။ ။ချစ်ခြင်းတည့်
သက်ပေး။ကြင်လေလေး။ ။

၇၅။ မြတ်ရာမြတ်ရာ။ ဆုမြတ်ရှာ၍။ သမ္ဘာရင့်ညောင်း။
ကုသိုလ်လောင်းသား။ချစ်ပေါင်းဘွားရှင်။မျက်နှာမြင်က။ထွန်း

တင်သာသနာ။ အဝါရွန်းရွန်း။ တိုင်းစွန်းနိုင်ငံ။ ကြက်ပျံမကျ။ ဝေ
ဌမေတ္တာ။ မျိုးလေးဖြာကို။ သာယာ ငြိမ်းချမ်း။ ရွမ်းရွမ်းလေး
နက်။ ချိုမြိန်ကြေစာ။ ရသာထက်ပွား။ တောဖျားမြိုင်စွန်။ ပန်းမှန်
သစ်သီး။ ရှေးထက်ကြီး၏။ မပြီးကြပြန်။ ပေးသွန်ဒါန။ သီလရစ်
မျိုး။ သတိုးဆွေလင်။ လွန်ကြင်ကဲဆ။ ချစ်မဝတည့်။ ကာလညီ
ညွတ်။ ပဇ္ဇနနတ်လည်း။ ဖျန်းဆွတ်မြူးချန်။ ရွာဟုန်မပျက်။ ဦးနက်
ဦးဖြူ။ ရှင်လူလန်းလန်း။ ရန်မာန်ခန်းလျက်။ ထက်ဝန်းမကြွင်း။ နေ
နှယ်လင်းသည်။ ။ ခပင်းတည့်လွင့်ပြေး၊ ရန်မှောင်မြွေး။ ။

၇၆။ အထူးအထူး။ လျှောက်ပြန်ဦးအံ့။ ကျေးဇူးသခင်။ ရွှေ
နားတင်လေ့။ တောင်ခွင်ကြည်ခိုင်။ ရံဆိုင်များစွာ။ သာယာဝ
တီ။ ခေါ်ညီဌာန။ ဒေသကျယ်စွာ။ အညာအကြေ။ မင်းနေရပ်ထင်။
မြို့ပြင်မြို့တွင်း။ သင်းပင်းကျေးခိုင်။ ခရိုင်မြို့စား။ မှူးမတ်များလည်း။
တခြားတသီး။ ခင်းနှိုးပိတ်အုပ်။ တွန်းထုပ်ပုဆိုး။ သယ်ပိုးမနိုင်။
ပည်းလှိုင်ရွှေငွေ။ အထွေထွေတည့်။ ရှိသေ့နှစ်လှို။ တောင်နှယ်ပို့
လျက်။ နတ်တို့ဖန်ဆင်း။ တဝင်းဝင်းသည်။ ။ ညင်းညင်းတည့်
သံလေး။ အောင်ဆုပေး။ ။

၇၇။ အထက်အထက်။ နန်းချင်းရှက်သား။ မြတ်ဆက်မျိုး
တော်။ မယံတော်ယောင်းမ။ တုလသီရိ။ ကြားလေဘိက။ နရပ
တိမင်းများ။ ငါ့ဘုရား၏။ ချစ်သားဘုန်းခေါင်။ လူ့တောင်မျက်
မှောက်။ ယခုရောက်ဟု။ သွယ်ပေါက်ကျပြိုက်။ ခေါ်စိုက်မစဲ။ တ
လဲလဲလျှင်။ ဆကဲဝမ်းမှာ။ ကြင်နာတုံတုံ။ ငွေတို့ဆုံဟု။ တစုံမက်
မက်။ ဘိုးနက်များစွာ။ ကြည်းပါဘက်ခန့်။ တိမ်ညွန့်အလား။ မှာ
ထားပြီဌာ။ မင်းဖွယ်ရာဖြင့်။ မကြာ ချက်ခြင်း။ လေ့လာလျှင်း
သည်။ ။ လျှင်ပြင်းတည့်သုံးသေး၊ များမဝေး။ ။

၇၈။ အစဉ်အစဉ်။ မျိုးချင်းယှဉ်၍။ ဖြစ်လျှင် များစွာ။
ဆက်တိုင်း ပါသား။ ဖြူပြာနွဲ့ချော။ လှမော ပြည့်ညီ။ နတ်ပြည်
ရောင်ဆင်း။ မိမင်းညီမ။ ရောင်မြစံသီး။ မြတ်ဘုန်းကြီးနှင့်။ ဝှဲချီး
နတ်လူ။ တောင်ငူသနင်း။ နှစ်ပါးမင်းလည်း။ ချစ်ခြင်းကဲဆ။ ကြား

လေကလျှင်။ ငါ့ဘမိခင်။ ဘွားရှင်မျက်မှောက်။ ယခုရောက်ဟု။
လွမ်းတောက်မနား။ လွမ်းစကားတည့်။ မှား၏ခြင်းရာ။ သဝန်စာ
နှင့်။ ဂီဝါလက်ကောက်။ စံမြောက်ပြောင်ဝင်း။ ခြေခြင်းစောတ။
ခဏမကြာ။ ကြင်နာလွန်ပြင်း။ ပို့လှာ နှင်းသည်။ ။ ရှင်းရှင်း
တည့်မြတ်လေး၊ ရှင်မိထွေး။ ။

၇၉။ သီဟသူရာ။ တွင်မည် သာနှင့်။ မြန်ချာတောင်သူ။
သိမ်းယူအုပ်စိုး။ ရှင်ဘိုးမင်းဖျား။ ရှင်ချစ်ဘွားနှင့်။ သည်းချား
ဝမ်းပေါက်။ ခုနစ်ယောံတွင်။ စံမြောက်တုလွတ်။ ရှင်မနတ်ဟု။
တမ္မတ်လွှံ့ထင်။ သခင်နှမ။ သီလမြတ်ကျော်။ အရိုးတော်လည်း။
ကြားသော်မြတ်လေး။ ရှင်ချစ်သွေးကို။ စိတ်စေးရှုမျှော်။ မြော်တို့
ချင်စွ။ တလည်းတူပြီး။ ခင်းနိုးပြေညွန့်။ ပိတ်တွန့်ဖြူထွတ်။ ပန်းစုံ
သတ်၍။ ဆွတ်ဆွတ်ကဲဆ။ ပို့လာသသည်။ ။ ဝမ်းကတည့်
ကြင်လေး၊ ချစ်သက်ပေး။ ။

၈၀။ ရတနာထွဋ်တင်။ တန်ဆောင်းရှင်ဟု။ ရင်ခွင်သည်း
ချား။ မိမင်းဖျားကို။ ဟုထွားဆင်းရောင်။ တုလမောင်နှင့်။ အိမ်
ထောင်စုံဘက်။ မျိုးချင်းရှက်မှ။ ဝမ်းထွက်သည်းချား။ သား၏
သားတော်။ မြင်မြော်ရေးရာ။ ရဲကျော်စွာတုံ။ ကလျာရူပ။ ဝင်း
ဝင်းဟုသား။ ရှင်ဘွားရှုမျှော်။ ဟုကျော်တုလွတ်။ ရှင်ဘုန်းထွဋ်
နှင့်။ ရစ်ပတ်ခါလီ။ တကြိုးသိသို့။ နတ်ပြီဆင်းပြင်။ ဘွားလမြင်က။
ကြင်လည်းမပျော်။ ဘိုးတော်ချစ်မိ။ တွင်မည်ရှိလျက်။ ရှင်မိသ
မင်း။ သက်နှင်းယှဉ်ဘော်။ နှောင်းဆင့်မြော်၍။ မျှော်တုံဝမ်းပေါ်။
မင်းသုံးယောက်တွင်။ စံမြောက်ရည်လေး။ မိထွေးတော်လတ်။
လူထက်နတ်ကို။ အထွဋ် လည်းတင်။ ရခိုင်ရှင်သည်း။ ဦးကင်
ထွက်ပြီ။ အတူပျော်ပါး။ တောင်ညာထားသား။ မပြားမျိုးဘော်။
မိထွေးတော်က။ အကျော်ပြောက်ကွက်။ ချယ်ရှက်နှစ်ပြန်။ အ
စွန်နားလိုက်။ ခြူးတိုက်တိမ်ကြာ။ တင့်ကာနှိုင်းစွါ။ ကြည်းကပါ
သို့။ မကြာချက်ခြင်း။ ပေးလှာ လျှင်းသည်း။ ။ ထုံသင်းတည့်
ကြိုင်ဖေ၊ ပျံ့ပျံ့မွှေး။ ။

၈၁။ အထွေအထွေ။ ကျွန်ုပ်ရေအံ့။ သပြေဇမ္ဗူ။ ကျွန်းထိပ်
 ဂူထက်။ ပြိုင်တူမဲ့လျှင်း။ ရာတစင်းကို။ မှန်ကင်းပြောင်ညီး။ တန်
 ခိုးမီးသို့။ တကြီးတော်ရင်း။ မင်းထက် မင်း၏။ ရင်တွင်းသမီး။ လျှံ
 ညီးကိုယ်ရောင်။ ထွန်းပြောင်ကြက်သရေ။ မြို့တေဝင်းဝင်း။ ရုပ်
 ဆင်းနုတ်မျှ။ ရှင်အစ်မနှင့်။ မွေးတမင်းညီ။ လွယ်ဖြီလွတ်ရှဲ့။ မင်းရဲ
 ကျော်ထင်။ တူပင်မပြား။ မင်းနှစ်ပါးလည်း။ ကြားက ရွှင်ဖြိုး။
 မြတ်နိုးတနာ။ ကဝါကြည်ဖွပ်။ ပိတ်ထုပ်ဖြူထွား။ ထည်များခင်း
 နှိုး။ ပန်းကြိုးချံမင်။ ဆောလျှင်မကြာ။ ပို့ရလှာသည်။ ။ ဝမ်းမှာ
 တည့်ကြင်လေး။ ချစ်တင်မေး။ ။

၈၂။ ပဝရရာဇာ။ တွင်မည်သာဖြင့်။ မြေချာ ထိပ်တင်း။
 လေးနုတ်နှင်းနှင့်။ ပျူ။ မင်းဖြစ်စ။ အထွေထွေတင်။ တန်ဆောင်းရှင်
 ကို။ မြော်မြင်မျက်နှာ။ ဘွားသောခါ၌။ စည်လာကျင့်ရိုး။ မော်
 ကွန်းထိုးသား။ ဥမျိုးစတေ။ နေနုတ်ဆွေကို။ မှတ်လေမြီယူ။ ပြော
 ဥရုကို။ နွားဖြူကွဲကြီး။ ဝက်ထီးဆိတ်သင်။ တည်ကျင်ကျစ်လစ်။
 ကန်နားသစ်နှင့်။ ခေါင်စစ်စားမင်။ ဌက်ကင်အိုးတည်။ ခေါင်ရည်
 ခောမား။ မဲဆါးမိမ်းကေ။ အံ့မောအကင်။ ကံကျွေးဖျင်လျက်။ ဆံ
 ပင်ဥသျှောင်။ တမုတ်နှောင်၍။ ဟန်ဆောင်ကိုယ်ကား။ သံပိုင်းလွှား
 လျက်။ ဖျင်ပါးဖျင်နှင်း။ လွှမ်းတုံနှစ်ထပ်။ ခေါင်ဘိချပ်လျက်။ တီး
 ရှပ်လင်းခွင်း။ အိုးစည်ညှင်းနှင့်။ သာခြင်း ချည်းချည်း။ ငြိမ့်ငြိမ့်
 ကြည်းမျှ။ အိမ်းအည်းမြည်ရုတ်။ သောက်တုတ်သေစာ။ သူ့ဖွယ်
 ရာဖြင့်။ မကြာခဏ။ မင်းဟူကလျှင်။ လုံ့လဆော်ဘန်။ မကျန်မ
 ကြွင်း။ ထားစေလျှင်းသည်။ ။ နေမင်းတည့် မြစ်မြေး။ ကျင့်
 စဉ်ရှေး။ ။

၈၃။ မင်းရိုး မင်းစစ်။ ဖြစ်သည် မှန်စဉ်။ ငါးစီး ရှင်တို့။
 ဘွားလျှင် ကျင့်ရိုး။ ရှင်ဘိုးရှင်ဘွား။ ထွေဖျားခေါင်ထိ။ မွေးမိ
 မယံတော်။ စက်ပျော်စေမှု။ မင်းရတုဖြင့်။ ညံ့နုဖြူထွား။ ပိတ်ပါး
 ပိတ်ချော။ ပြောက်နှောခင်းနှိုး။ နံကြီးတုလွတ်။ ပန်းစုံသတ်၍။
 အန်ဘတ်ဒါရူ။ မညွ။ ပေါင်းလျက်။ ကရမက်နှင်းရည်။ ချမ်းကြည်

နံ့ရှိန်။ဘုမ္မသိန်ဇဝါ။စိန်ပါကတိုး။ထုံခိုးအဇ္ဈိ။ ပန်းရနံ့တည့်။ပျံ့ပျံ့
 လှိုင်ဟုံ။ပျော်ဘွယ်စုံလျက်။လူ့ဘုံတို့မှာ။သိကြားလာ၍။ဖန်လာ
 သော့သွင်။ရှိုးပင်လန်းလန်း။ရှိုးပန်းလက်လက်။ ရှိုးရွက်လူလူ။
 ရှိုးသူကွေးကွေး။ ရှိုးသေးတွန့်တွန့်။ ရှိုးညွန့်စားစား။ ရုပ်နတ်
 သားနှင့်။ နဂါး ကြာပြန်။ ဟောက်ဟန် လေးထောင့်။ ခြင်္သေ့
 စောင့်လျက်။ရွှေပုခက်ဝယ်။လက်လက်ရဲရဲ။ ရွှေစာဆွဲလျက်။ပု
 လဲကွန်ရက်။ ဗိတာန်ပြက်သည်။ ။ဖြူရွက်တည့်ရောင်ပြေး
 ဘိတ်ဘိတ်ဖွေး။ ။

၈၄။ ရတနာစိတ္တက။ ဝင်းဝင်းပလျက်။ နဝမျက်စိ။စုံဖြိုး
 ညီသား။အာနိရက်ညက်။ ရွှေပုခက်ဝယ်။ရုတ်ရက်ဖြောင့်ဆန်း။
 စိန်ပန်းရှိုးကြာ။ကိန္နရာနှင့်။ ကြိုးကြာဆက်ရက်။ကျေးဌာန်တွန့်
 ထူး။ပျံ့မြိုးတန်နား။ချန်လွှားပြေးလျှောက်။ လိမ်ကောက်ရှက်တွဲ။
 ရွှေချိတ်ဆွဲလျက်။မစဲမည့်။ရွတ်သံရွရွ။မာဂဘာသာ။ဇဝါဇဝါ။
 ရာစီပူရ။ဥဿဘတည့်။ပါဠိသိန်ဟိုဠ်။ ကျဉ်းလိုကျတံ။ညဉ့်လေး
 ယံဉ်။ ကျံကျံမပြတ်။ မာန်ရှိန်ရွတ်လျက်။ မှူးမတ်သမီး။ လျှံညီး
 ပြောင်ဝင်း။ တင့်ရောင် ဆင်းတိ။ ဘမင်းမိခင်။ သာရွှင် သံမြဲ။
 ကျူးစေရသည်။ ။ရှင်မတည့်မွေးမွေးစက်ဘိသေး။ ။

၈၅။ မဉ္ဇူ။ရတနာ။ ပန်းနံ့သာတိ။ ရံခါမကင်း။ ပျံ့ပျံ့ရှင်း
 သား။ လေညှင်း ပြည်းညှင်း။ ပုခက်တွင်း၌။ ရည်ရှင်းရဲရဲ။ဖြိုး
 ပြက်၌မျှ။ပုလဲသန္တာ။ နီလာပတ္တမြား။ ပြယားဂေါ်မိတ်။ လျှံဖိတ်
 စိန်ကြောင်။ စိမြောင်သွယ်ဆိုင်း။ရှုတိုင်းမရဲ။ နန်းရိပ်ထဲ၌။သဲသဲ
 ထိတ်ထိတ်။ညိတ်ညိတ်မွမ်းမွမ်း။ဖြိုးပြက်လျှမ်းမျှ။ ရှမ်းရှမ်းအ
 သရေ။မြို့တေသွေးရှင်။ ရွှေစင်အသား။ မြို့ထွားထွတ်ထွတ်။ပြာ
 လတ်လဲ့လဲ့။ပျို့နွဲ့ငယ်သွေး။ထွရာရွေးလျက်။ကျူးညှင်းညှင်း။မ
 ပျင်းစေရ။မြိတ်ရှင်မကို။ယုယသံညံ့။ပျံ့ကျပြန်လျှောက်။ဆင်းစံ
 မြောက်တည့်။နတ်အောက်ဆံခြည်။တည်ကြည်ငြိမ့်ငြိမ့်။ထွမနိမ့်
 သည်။ ။စိမ့်စိမ့်တည့်ယင်ကျေး။မြကြောသွေး။ ။

၈၆။ အဆန်းအဆန်း။ ဘုဘက်ကျန်းလျက်။ ရှိုးပန်းပြေ

သေး။ ခြူးကွေးရှက်လိမ်။ ခြူးဒိမ်တလိုက်။ ခြူးတိမ်တိုက်လည်း။
ညွန့်ဆိုက်စက်ရွက်။ ဦးစိတက်လျက်။ ကျေးဌက်မြူးယုံ။ ခြူးသူရံ
လျက်။ အလျှံပြောင်ပြောင်။ အရောင်ရဲရဲ။ တခဲပြီးပြက်။ လက်လက်
ထွန်းမြူး။ မုန်ညင်းဖူးနှင့်။ သံကျူးခြောင်းခြောင်း။ သံညောင်းသာ
အိုင်။ သံပြိုင်သံဆင့်။ သံရင့်သံလေး။ တချေးချေးလျှင်။ မွေးမွေး
စက်တော်။ ရှင်ချစ်ခေါ်ဟု။ ပျော်စိမ့်လွှဲသား။ ပုလဲတချို။ မြသို့တ
ထွေ။ ရွှေသို့တအုပ်။ ရံကိုယ်လုပ်တည့်။ အရုပ်ညဲမင်း။ စည်လျက်
ကျင်းသို့။ ချောင်းလျှောက်သည်။ ။ စံမြောက်တည့်ငယ်သွေး၊
လှရာရွေး။ ။

၈၇။ ရှင်ပင်တို့မျိုး။ ဆက်နွယ်ရိုးကား။ တန်ခိုးလျှံပတ်။ အ
ရိမဒတ်။ နေနတ်သားရင်း။ ယူ။ မင်းဖြစ်စ။ ဖြူဆွမာတင်။ ငါးစီးရှင်
ဟု။ ကျော်ထင်ကြေညာ။ တေဇာ ထန်ပြင်း။ မိုးညင်းသတိုး။ ဘေး
တော်ဘိုးရှင်။ ဥမျိုးနှစ်ပါး။ ဘုန်းတော်အါးဖြင့်။ သိကြားသူရသ
တိ။ အညီတိုင်းလှာ။ မော်ကွန်းစာကား။ နရာဒိဗ္ဗ။ လောကတန်
ဆောင်။ မျိုးပေါင်ဆွေစုံ။ လုံးခြုံများစွာ။ ဖြစ်ခြင်းရာနှင့်။ ဇာကာ
စည်းလက်။ ချင့်တွက်အားလုံး။ ဆိုရိုးကျုံးမှ။ လက်ရုံးတော်စက်။
ပွဲအောင်ချက်လည်း။ ရှေးဆက်မင်းဖျား။ ရထားထမ်းစင်။ ဆင်
လည်းစီးချင်း။ မြင်းလည်းယှဉ်ပူး။ သတ်ကြဘူး၏။ အံ့မူးမရဲ။ ပွဲ
တင်စွဲ၍။ လှေပွဲတော်ပေါင်း။ အကြောင်းမကျန်။ အောင်မြင်ဟန်
ကို။ ကြောင်းဝှန်စေ့ရာ။ သိသာပြီပြီ။ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ပိုဒ်။ သံမြိုက်စုံ
စေ့။ ချောမြေ့မြေ့ကို။ ပြုစေ့ပြီးမြောက်။ သံပေါက်တတန်။ ကျူး
ပြေန်အံ့။ ကြွင်းကျန်မဲ့လျှင်း။ နားတော်သွင်းသည်။ ။ ထိပ်နှင်း
တည့်ငြိမ့်လေး။ နာပျော်သေး။ ။ သံတိုင်၈၇ ပိုဒ်ပြီးပြီ။ ။

၁။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ ရွှေနန်းစိုး၏။ ဘိုးလည်းမင်းဖျား။ ဘွားလည်း
တုလ။ ဘလည်းမင်းကျော်။ မယံတော်မင်းစစ်။ ရင်နှစ်သည်း
ကြား။ မင်းတရားမယံ။ ရှင်ဘုန်းကြွယ်ကို။ နာဘွယ်ကျူးဖျား။
ကျွန်ုပ်ကြားသည်။ ။ ရွှေနားမှတ်တော် မူတည့် လည်း။ ။

ရွှေနားမှတ်တော်မူတံ့လည်း။ ။သင်ပွင့်ရောက်လော့။ ဒေသ
စာဖြင့်။မဟာမုနိန်။မာရဇိန်ကို။အချိန်သင့်ပြီး။စိုက်သုံးစီးလျှင်။မြေ
ကြီးယက်ကော်။ညွတ်ပူဇော်၍။ရှင်တော်ရှင်ရင်း။ဗျာဒိတ်နှင်း
သည်။ ။မှန်ကင်းလွန်ကျော် ထင်တည့်လည်း။ ။မှန်ကင်း
လွန်ကျော်ထင်တည့်လည်း။ ။

၂။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ရွှေနန်းစိုး၏။ဘိုးလည်းမင်းများ။ဘွားလည်း
တုလ။ဘလည်းမင်းကျော်။မယံတော် မင်းစစ်။ရင်နှစ် သည်း
ကြား။မင်းတရားမယံ။ရှင်ဘုန်းကြွယ်ကို။နာဘွယ်ကျူးများ။
ကျွန်ုပ်ကြားသည်။ ။ရွှေနားမှတ်တော် မူတံ့လည်း။ ။ရွှေ
နားမှတ်တော်မူတည့်လည်း။ ။ဘဝလွဲပြန်။ခန္ဓာလွန်၍။တဖန်
နောင်အောက်။ဓမ္မ။ချောက်မျှ။စံမြောက်ဘုန်း၌။ဆဒ္ဒန်မာတင်။
တစီးရှင်ဟု။ကျော်ထင်ဟိုးဟိုး။ကျွန်းလုံးစိုးသည်။ ။နွယ်ရိုး
ဘေးမြတ်ပင်တည့်လည်း။ ။နွယ်ရိုးဘေးမြတ်ပင် တည့်လည်း။

၃။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ဆင်ဖြူမာတင်။ငါးစီးရှင်မြစ်။
ကျော်လွှတ်သတင်း။ထိန်ထိန်ချင်းမျှ။မိုးညှင်းသတိုး။ဘေးတော်
ဘိုးသည်။ ။နန်းရိုးလူ့ဆံကျင်တည့်လည်း။ ။နန်းရိုးလူ့ဆံ
ကျင်တည့်လည်း။ ။

၄။ ။ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။မင်းများသတိုး။ပွင့်နန်းရိုး
၏။တန်ခိုးဆန်းပြား။သည်းကြားမှန်ဘိ။ဘက်မရှိသား။နရပတိ
ဘုလ။ပဝရသည်။ ။လောကလူထွဋ်တင်တည့်လည်း။ ။
လူထွဋ်တင်တည့်လည်း။ ။

၅။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။နရပတိရန်နင်း။မင်း၏သည်း
ကြား။နန်းထက်ဘွား၍။မြတ်များထွဋ်တင်။ဆင်ဖြူရှင်ဟု။မိခင်
ဘိုးတော်။ကျွန်းလုံးကျော်သည်။ ။မြေပေါ်သောင်း တိုက်ခွင်
တည့်လည်း။ ။မြေပေါ်သောင်းတိုက်ခွင်တည့်လည်း။ ။

၆။ ။ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ဆင်ဖြူသခင်။နတ်ရှင်သည်း
ကြား။မင်းတရားဟု။တလွှားဓမ္မ။ကျွန်းလုံးယူသည်။ ။မည်
သူမြိုင်မမြိုင်တည့်လည်း။ ။မည်သူမြိုင်မမြိုင် တည့်လည်း။ ။

၇။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။နရပတိရဲကျော်။ဦးရိုးတော်
ဟု။မြေပေါ်တကွင်း။ထိန့်ထိန့် ချင်းသည်။ ။ရာစင်းထီးဖြူရှင်
တည့်လည်း။ ။ရာစင်းထီးဖြူရှင်တည့်လည်း။ ။

၈။ ။ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။နရထွဋ်ထား။မင်းတရား၏။
သဉ်းကြားရှုပျော်။နှောင်းစွန်မြော်သည်။ ။မယ်တော်ရှင်မိခင်
တည့်လည်း။ ။မယ်တော်ရှင်မိခင်တည့်လည်း။ ။

၉။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ခြံသွေ့နံတူ။သီဟသူဟု။တောင်
ငူစိုးရ။ဘမင်းကသည်။ ။တေဇမျိုးနွယ်ပင်တည့်လည်း။ ။
တေဇမျိုးနွယ်ပင်တည့်လည်း။ ။

၁၀။ ။ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ဘိုးတော်သည်းချာ။စော
နရာဟု။ဒီပါစိုးဆောင်။ဘမင်းခေါင်သည်။ ။ဘုန်းခေါင်စကြာ
ရှင်တည့်လည်း။ ။ဘုန်းခေါင်စကြာရှင်တည့်လည်း။ ။

၁၁။ ။ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ရှင်ဘိုးသားလတ်။ရှာပတ်ရန်
မျိုး။မွေကာမျိုးသည်။ ။သတိုးရှင် ဘခင်တည့်လည်း။ ။သတိုး
ရှင်ဘခင်တည့်လည်း။ ။

၁၂။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ရှင်ဘရဲဖျား။ညာတလွှား
ကို။ထွားထွားပတ်ချော။ချင်းတည့်ဖောက်သည်။ ။တယောက်
ဖက်မမြင်တည့်လည်း။ ။တယောက်ဖက်မမြင်တည့်လည်း။ ။

၁၃။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။တုဖက်မမြင်။လှပုံယင်ကို။
ဘခင်ကိုယ်တိုင်။စစ်ကြီးပြိုင်လည်း။ မနိုင်စတောင်း။ ပွဲတော်
ပေါင်းကို။ ။အကြောင်းမှတ်စေချင်တည့်လည်း။ ။အကြောင်း
မှတ်စေချင်တည့်လည်း။ ။

၁၄။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ရှင်ဘ နန်းငုံ။ မြို့ဗတုံနှင့်။
ကိုယ်ယုံ ရည်စောင်။ ကမ်းနီတောင်ကို။ အခေါင်တမွတ်။ ရန်
ညွန့်ဖြတ်သည်။ ။မန္တလက်ရုံးအင်တည့်လည်း။ ။မန္တ
လက်ရုံးအင်တည့်လည်း။ ။

၁၅။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ချင်းတွင်းကသည်။ စုန်ကြွ
ပြန်လည်း။ ဝရွှေပြည်နှင့်။ရပ်စည်သာထူး။ စေည့်ကူးကို။ ရန်ဌး

ရှင်ဘ။လက်ရုံးပြသည်။ ။လက်စချနစ်ကြိမ်စဉ်တည့်လည်း ။
လက်စချနစ်ကြိမ်စဉ်တည့်လည်း။ ။

၁၆။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ရှင်ဘရဲကျော်။ရဲတင်းဆော်
၍။ မပျော်စတော့ဘဲ။လှေရံပေါင်းနှင့်။မြစ်ကြောင်းလည်သည်။ ။
အောင်စည် ကျူးသံလွင် တည့်လည်း။ ။အောင်စည် ကျူးသံ
လွင်တည့်လည်း။ ။

၁၇။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။မယ်တော်ဘုန်း၌၊ ဘုန်း
ရန်နှင့်။ ဆယ်ပြန်သခင်။ ရှင်ကိုကြင်၍။ ရှေ့စင်ရည်ညွှတ်။ ရှေ့
ခက်ဝယ်။ သိပ်လျက်ယုယ။ ကျူးလွှဲရသည်။ ။ရှင်မစက်
ချင်တည့်လည်း။ ။ရှင်မစက်စေချင်တည့်လည်း။ ။

၁၈။ ဘေးလည်းဥမျိုး။ပ။ ။ပြင်ဆုံးပြင်သွယ်။ ပြင်နုနယ်
နှင့်။ ငယ်ရွယ်ငယ်သွေး။ ကြာဆန်နွေးသို့။ သံလေးချိုပျား။ ကျူး
လျှောက်ကြားသည်။ ။ရှေးနားညွတ်စေချင် တည့်လည်း။ ။
ရှေးနား ညွတ်စေချင်တည့်လည်း။ ။

၁၉။ ဘေးလည်း ဥမျိုး။ပ။ ။ကြက်တောင် တလတ်။
မြိတ်လွတ်စုလည်း။ ပြင်လျှင်ကြည်းနှင့်။ သံကျည်းလျှောက်လျှော်။
ကျူးလျှော်သည်။ ။ထွန်းတောက်နတ်ရုပ်သွင်တည့်လည်း။ ။
ထွန်းတောက်နတ်ရုပ်သွင်တည့်လည်း။ ။

၂၀။ ။ဘေးလည်ဥမျိုး။ ရှေးနန်းစိုး၏။ တိုးလည်းမင်းဖျား။ တွား
လည်းတုလ။ ဘလည်းမင်းကျော်။ မယ်တော် မင်းစစ်။ ရင်နှစ်
သည်းကြား။ မင်းတရားမယ်။ ရှင်ဘုန်းကြွယ်ကို။ နာသွယ်ကျူး
ဖျား။ ကျွန်ုပ်ကြားသည်။ ။ရှေးနားမှတ်တော်မူတည့်လည်။ ။ရှေး
နားမှတ်တော်မူတည့်လည်း။ ။

နိဂုံး။

မင်္ဂလာသဒ္ဒါ၊ အကြင်ငါလည်း။ ကောင်းစွာကာလ။ ဤဘဝ
၌။ သောကဗျာဓိ။ ဘေးမရှိတည့်။ ယုတ္တိအာဂုံ။ ထုံးပုံဆောင်ယိုင်း။

နိဂုံး။

တတ်သောတိုင်းလျှင်း။ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား။ စိတ်ပြားဖြတ်ခွဲ။ ကြံ
နှိုက်နဲ့လျက်။ စာပွဲခံခံ။ စာအံ့သောင်းသောင်း။ တပည့်ပေါင်းကို။
ဖြားယောင်းပစ္စည်း။ ဖြည့်သိမ်းဆည်း၍။ ဟောနည်းသွယ်ဖြား။
ရှင်တော်ကြွားတို့။ နားပါးဝင်ကြောင်း။ သင်လိုက်ရှောင်း၏။ မ
ကောင်းဝန်ဗို။ အကုသိုလ်ကား။ ။ ငါ့ကိုမချစ်ပစ်စေသော်။ ။
မည်သူဆိုညွှန်း။ မတိုက်တွန်း။ လိုထွန်းကျမ်းလင်္ကာ။ ။ ဘွဲ့ထွေ
ဆန်းပြား။ သူ့စကား။ ကြားကရှောင်မည်သာ။ ။ မကြားမသိ။
ဆိုတတ်မိ။ နောက်ပြန်မြောစွာ။ ။ ရှေးစဉ်လူမျိုး။ ဆိုလမ်းရိုး။
စာခိုးမမည်ရာ။ ။ တကာလူများ။ ကြံထောက်ထား။ ပွားလိမ့်
နက်ပညာ။ ။ နားမဝင်သေး။ ငါ့ကိုမေး။ ဆိုရေးအဖြာဖြာ။ ။
နားမဝင်ဘဲ။ ပြစ်တင်ရဲ။ နက်နဲမလိမ္မာ။ ။ သိတင်းသည်မှတ်။
ကြံမတတ်။ ဘမ်းလွှတ်လူမိစ္ဆာ။ ။

မင်းတရားမယံတော်ချောင်းဤတွင်ပြီး၏။

ဟိုးဒီယားမိဘုရားချောင်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ တမ္ပတ်ရတနာ။ သစ္စာလေးဆူ။ ပွင့်အံ့ဟူ၍။ မဇ္ဇ။ ရှုရှု။
 နိမိတ်ပြက။ ဗြဟ္မမိပတိ။ ဘတ်မိဝင်းမြောက်။ နိမိတ်လျှောက်
 ဖြင့်။ ငါးယောက်ပွင့်မည်။ ကမ္ဘာရှည်ထက်။ နှိုင်းရည်သိကြား။
 မင်းတရားဟု။ ဘုရားဆက်ဆက်။ ဗျာဒိတ်မြွက်သား။ လူ့ထက်
 မြတ်ပင်။ ဘုရားရှင်လျှင်။ နန်းတွင်ဘွားမြော်။ အနော်ရထာ။ စော
 မည်သာနှင့်။ သူဇာမပြား။ မင်းနှစ်ပါး၏။ သည်းကြားသက်နှင်း။
 မိရှင်ရင်းအား။ နေမင်းမျိုးရိုး။ ဘေးဘိုးနန်းဆက်။ စဉ်မပျက်ကို။
 လေးနက်မှတ်သား။ ကျွန်ုပ်ကြားသည်။ ။ ရွှေနားတည့်ပျံမွှေး
 နာဘိသေး။

၂။ မဟာသမ္ဗုဒ္ဓ။ ပဝရနှင့်။ သကျရှစ်သောင်း။ နှောင်း
 ကားပြုမင်း။ စဉ်မယွင်းဝယ်။ သင်းပွင်းတောင်ညွန့်။ ဗျာဒိတ်၅၈
 သား။ သွယ်ကွန်ဂြိုဟ်ရှည်။ မြတ်သုံးမည်လျှင်။ ရွှေပြည်မြင်စိုင်း။
 သိုက်တိုင်းတည်မြောက်။ လက်ရုံးတောက်က။ မောက်မောက်
 ဆောင်း ဆောင်း။ သာလျောင်း တလျှောက်။ တောင်မြောက်
 ကြက်တင်း။ သင်းပွင့်ရွှေချ။ တောင်ဖြူတောင်ညို။ ငမိတန်က။
 တောင်ချွန်းစသား။ လွင်ပ ကျင်းပည်း။ စဉ်သည် ချည်းတည့်။
 မြင်းလည်းသင်္ချေ။ လေးထွေးမီးပေါက်။ ဆုံးရောက် ကျော်ရှိန်။
 သံစိန်ယောမာ။ စင်းမင်းပါသား။ ထူစွာသုံးထပ်။ ဝတ်သံချပ်နှင့်။
 စိမ့်ရပ်ကျော်လှိုင်း။ ကိုးပြည်ဂိုဏ်းတုံ။ တံတိုင်း ရင်တား။ တံ
 ခါးထိရောက်။ ပုဆိန်ပေါက်သော်။ ချမြောက်စိစိ။ နှိပ်ကွပ်ဖိက။

မြေကြီးအလုံး။ ပြေးလေရုံးသည်။ ။ပတ်ကုံးတည့် နိုးဝေး
တော်သံလေး။

၃။ တရပ်ဦးတည်။ ခံပြည်အလုံး။ ပြေးလေရှုံးမှ။ မင်းသုံး
ယောက်ဖြိုင်။ နန်းရွှေတိုင်နှင့်။ ဦးကိုင်ထွတ်ထီး။ မြတ်သုံးပါးဝယ်။
နောင်ဘွားနတ်တူ။ သိဟသူလျှင်။ ဆင်ဖြူယာဉ်ရှင်။ မတန်လျှင်
နှင့်။ ရုပ်ထင်အင်းဝ။ တည်ခဲ့စ၍။ ပန်းယထိုနှောင်း။ ပြောင်းကုန်
ထက်ဝန်း။ နဂိုရ်ဆန်းသော်။ ရွှေနန်း ရွှေဘုံ။ စည်းခုံရွှေဂူ။ မြို့မ
ပတ်ကုံး။ ကျုံးနှင့်ထောက်ရှည်။ သုံးမည်ကိုးလစ်။ ဂူတော်သစ်
က။ နေခြင်းစ၍။ စံပတုံပြီး။ နတ်ပြည်မှီးသော်။ သားကြီးမြတ်စွာ။
ဥဇနာလျှင်။ လှူဒါသိန်းသောင်း။ ခုနစ်ကျောင်းကို။ မြေစောင်းလှ
မျှ။ ရေစက်ချ၍။ ရှင့်ဘဘေးခင်။ ငါးစီးရှင်ကို။ ဥကင်လျှံဝင်း။ ထီး
ပြည်နှင်း၍။ သားချင်းညီချစ်။ မင်းမူရစ်ဟု။ လွှဲပစ်ခန္ဓာ။ နိဗ္ဗာန်ရှာ
သော်။ ဆက်ကာနန်းရိုး။ တကောင်းစိုးသား။ သတိုးမည်ရ။ ပြည်
ပန်းယက။ အင်းဝတဘန်။ တည်လေပြန်သည်။ ။ရန်မာန်
တည့်ကြောက်တွေးလက်ရုံးရေး။

၄။ ငါးစီးသခင်။ နတ်ရှင်နှမ။ တောင်တွင်းရသား။ ပွင့်လှ
ခေါ်လေ့။ သိဟ်ပထေ့နှင့်။ ပျော်မွေ့နှစ်ဆွေ။ ရွှေအိမ် နေသား။
သက်ဝေသွီး။ စံသီးထွန်းပ။ မိမြတ်လှနှင့်။ ရွှင်ပသာပျော်။ ကျော်
စွာသည်းကြား။ သား၏သားပင်။ အိမ်ထောင်ယင်မှ။ ဘွားမြင်
မျက်နှာ။ မင်းကြီးစွာလျှင်။ သိင်္ဂါဖွင့်လှစ်။ မင်းဆုံးဖြစ်ရှင့်။ ပြောင်း
လစ်နတ်ရွာ။ အရာကုန်အောင်။ မုနောဆောင်မှ။ မင်းခေါင် အ
နော်ရထာ။ ဆက်ကာမဝေး။ ဘေးတော် ဘေးလျှင်။ ကလေး
ရခိုင်။ စိုးပိုင်မကြွင်း။ မိုးညှင်းအုန်းဘောင်။ ရှမ်းဘောင်တလျှော။
ယောက်စောက်ညောင်ရွှေ။ အကြေပုသိမ်။ နေရှိန်ပမာ။ ဥဿာ
တဝက်။ ခွန်ဆက်ပိုင်ငြား။ ဘိုးမင်းဖျားဝယ်။ နှိုင်းရှားလွတ်ကဲ။
မင်းရဲကျော်စွာ။ မည်သာလွှဲထင်။ ဆင်ဖြူရှင်နှင့်။ ရုပ်သွင်ရွယ်
ပျို။ မင်းကြီးညိုလျှင်။ နှိုင်းဆိုမဲ့အောင်။ ကျေးဇူးဆောင်သည်။ ။
ညီနောင်တည့်နှောင်းရှေးဘွားတော်ဘေး။

၅။ မင်းခေါင်သည်းကြား။မြတ်သုံးပါးတွင်။ နှောင်းဘွား
အထွေး။ မဟ်တော်ဘေး၏။ ရင်သွေး မည်သာ။ ဒုဋ္ဌဂါမဏိ။
ကျွန်းလုံးသိလျက်။နရပတိသည်းကြား။မင်းတရား၌။ တောင်ပါး
ညာနေ။သင်္ကဏေနှောင်းမြင်။မွေးမယ်ရှင်ဝယ်။ရင်ခွင်သားကြီး။
ရပ်သီးစိုးကြ။ ရွှေတောင်ရကို။ တုလမြေးရင်း။ မျိုးချင်းမဝေး။
စုံဘက်ပေးမှ။ နှောင်းမွေးရောင်မြ။ အထွအံ့ဘွယ်။ ဘွားတော်
မယ်တုံ။ငွေနှယ်မြူစင်။ ငါးစီးရှင်ညီ။ကမ်းနီစိုးလှာ။ နော်ရထာ
မြစ်။ဘုန်းချင်းရစ်မှ။မင်းစစ်နှင်နှင်။ဇမ္ဗူ။ပြင်ဝယ်။ သခင်မွေးဘ။
ဘွားတော်ဘလည်း။ နေလမ်းနှယ်။ကောင်းကင်ကြွယ်သို့။ လူ
ဝယ်ထူးဆန်း။မြတ်ထွလွန်းရှင်။ဤကျွန်းသေဌ်နင်း။ ဘေးတော်
မင်း၏။ ကြောင်းခြင်းကိုသော်။ သက်ထောင်ကျော်အောင်။ ချီ
ငေါ်ရေတွက်။ဆိုမည်ခက်၏။အမြွက်ချည်းမျှ။ကျွန်ုပ်ပြအံ့။ ရှင်ဘ
ဘုန်းသစ်။မှတ်တံထစ်လော့။ဖွင့်လှစ်ရိပ်ဖြူ။ထီးပစ္စ။နှင့်။ တောင်
ငူမင်းဝံ။မြေထိပ်စံလျက်။ရောင်လျှံစကြာ။နန်းသိင်္ဂါ၌။ဆက်ကာ
မင်းရိုး။လွှမ်းအုပ်စိုးသား။နေမျိုးလဟူ။သိဟသူသည်။ ပြော
ထူတည့်... .. တုတ်ခွန်ကြေး။

၆။ သိဟသူရာ။ လူ့ရွာ ကျော်သည်။ တုန်လှုပ်ကြည်း
သား။ခမည်းတော်ဘိုး။တန်းခိုးကြီးခေါင်။ရုနောဆောင်မှ။ မြား
မြောင်လှူဒါ။ရင့်သန္တာဖြင့်။ နတ်ရွာသိမ်းယူ။ ပြောင်းတော်မူမှ။
ဇမ္ဗူ။အလုံး။ ပတ်ကုံး ဝန်းလျား။ ရှိညွတ်တွားလျက်။ မင်းတရား
ပေါ်မည်။ကျော်သည်အလိုက်။သိုက်နှင့်ကိန်းခန်း။ ဆန်းလရက်
ကား။သိကြားပြဟွာ။ပရမီသွာစန္ဒီ။ညီကြဝမ်းမြောက်။ ဘိသိက်
မြှောက်က။အနောက်သမုဒ္ဒရာ။မြောက်မှာသပြေ။လူနေသရွေ။
အရှေ့နှင့် တောင်။ ထိအောင် စကြဝဠာ။ တရာတစင်း။ ကြွင်း
လေမဲ့ငြား။ မင်းတရားဟု။ ထိပ်ထား စက်အောက်။ ဆက်လာ
ရောသည်။ ။ချစ်ကြောက်တည့်... .. ကောင်းကြီးမွေး။

၇။ မင်းတရားကြီး။ ကျော်ချီး ပေါက်ပြ။ နေသို့ ပသား။
ရှင်ဘခမည်းတော်။မမြော်တုကင်း။ဘိုးရန်နင်းနှင့်။ မြူဝင်းထွန်း

ပြောင်။ မုနောဆောင်က။ မင်းခေါင်သည်ကြား။ သား၏မြစ်ပင်။
စောင့်အင်ဓမ္မ။ အတုလသီရိ။ ဇာတိသန္တာ။ မြတ်ဗုဒ္ဓသား။ ရာဇာ
ဒေဝီ။ ပြည့်ညီငါးပါး။ တရားမွေ့လျော်။ ရှင်ဘွားတော်နှင့်။ နှစ်
ဘော်လက်ဆက်။ ရွှေနန်းတက်က။ ဘဝဂြိဟ္မာ။ သွန်းယာရေ
စင်။ ဘိသိက်တင်လျက်။ ရင်ခွင် ကျူးဖျား။ မင်းသုံးပါးဝယ်။
တရားသီဟ။ ခိုင်ပယ်ရသား။ ရှင်ဘဘကြီး။ ရှင်ဦးရီးတုံ။ သွန်းပြီး
မည။ ဟူလည်း မဝေး။ ရှင်ဘထွေးလည်း။ ဆင်ရေ မြင်းရာ။
လိမ္မာလေးနက်။ လက်ရုံးတက်သည်။ ။ စဉ်ဆက်တည့်...
... ရဲရည်သွေး။

၈။ တသန်းနှစ်သိန်း။ တွက်ကိန်း သုံးထောင်။ ခန့်ဆောင်
ယူစနာ။ လေးရာငါးဆယ်။ ဝန်းကျယ်ဆုံးဆ။ မြင့်လှစကြဝဠာ။
ဤကမ္ဘာထက်။ ဝှန်ဝါတုန်လှုပ်။ ကောင်းကင်ချုပ်မျှ။ လက်အုပ်
ပူဇော်။ လွန်မူးမော်သား။ ဘိုးတော် ထွတ်ထား။ နရဖျား၏။
ကျော်ကြားချီးကြောင်း။ ကျေးဇူးပေါင်းကို။ တသောင်းခံတွင်း။
ပြုဖန်ဆင်းလည်း။ ကျွန်ရင်းဆုံးတိုင်။ မရေနိုင်ခဲ့။ နှိုင်းပြိုင်မဲ့ငြား။
ယိုးဒယားကို။ မင်းသားတော်က။ လုပ်ကြံရသည်။ ဆယ်ဆထပ်
ဆင့်။ ဗိုလ်ခြေချင့်သော်။ မင်းနှင့်မင်းသား။ သြယားတို့က။ ဆီးဆ
ပတ်ဝိုက်။ ရံသတိုက်က။ မိုက်မိုက်ဝေဝေ။ မိုးမြေမလပ်။ ဆင်တိ
သပ်သော်။ ရှုပ်ရှုပ်တဘက်။ တို့ကမျက်လည်း။ တိုက်ဘက်သတ်
ဆုပ်။ ကျားသို့ချပ်လျက်။ လက်အုပ်မရ။ ပြောင်မုန်ဝနှင့်။ လောက
တန်းခွန်။ စီးတည်းတွန်က။ ပြောင်းပြန်ခေါက်ကွေး။ တပြေလည်း
သေ။ ကြေကြီးကြေသည်။ ။ လက်ခြေတည့်... ... စွယ်
ထပ်တွေး။

၉။ သရေဓမ္မ။ အသောကနှင့်။ ခေတ္တ ရတနာ။ အခြာစိုး
ဆောင်။ ခုတ္တပေါင်သို့။ ပြည်ထောင်ထက်ဝန်း။ ရန်မာန်ခန်းလျက်။
ဦးစွန်းမှတ်ရော်။ ညွတ်ပူဇော်သည်။ ဘိုးတော်ဘုရား။ လူ့ထွတ်
ထား၏။ ဝန်းလျားရှိန်စော်။ တန်းခိုးတော်ကို။ မူးမော်ညွတ်တွား။
လူကိုထား၍။ မိုးဖျားနေလ။ ရည်တူမျှလျက်။ ကာလမှတ်သား။

ယိုးဒယားဝယ်။ ဆယ်ဖျားထက်လွန်။ အချိန်တန်လည်း။ ကျူးလွန်
 မိုးကဲ။ တော်စမြဲကို။ ဖြိုမ်းမဲပိုင်းခြား။ မိန့်တော်ထားသော်။ ဆံ
 ဖျားမြူရှက်။ မဘက်ဝံ့လှည့်။ လိုတော်ပြည့်မှ။ လျှံတည့်ကဲမိုး။ နေ
 ခြင်းတိုးရှင့်။ မိဗန်းကြိုးဝရဇိန်။ စက်ရှိန်ထက်မှ။ ကျလတ်သော
 သွင်။ ကွယ်ပြင်ပုန်ကန်။ ပြင်းဆန်မဲ့လျှင်း။ အစဉ်မင်းလည်း။ ယဉ်
 ပြင်းသရဒ္ဒရာ။ ခြားရာမှာက။ သိင်္ဂါလေးချိန်။ ဖုမ္မသိန်ညွန့်ရှင်။ အ
 ပင်အခက်။ အရွက်ပွင့်တံ။ ကြိုင်ကြိုင်လျှံသား။ စဆွံ ကျောင်း
 ဆောင်။ ပြီးအောင်လှူဘို့။ ကျွန်ဝတ်ပို့သည်။ ။ ထိပ်သို့တည့်
 လက်အုပ်ပေး။

၁၀။ အဆန်းအထူး။ ကျေးဇူးပည်းဖြင်။ လက်ရုံး အင်နှင့်။
 ဖြူစင်ယာဉ်မွန်။ ဆဒ္ဒန်အတိ။ ခါသိနေရက်။ မင်းပို့ဆက်ရှင့်။ ဘို့
 ခက်ဆန်းပြား။ ပတ္တမြားတုံ။ ပိုင်းခြားစိုးရ။ အနန္တတည့်။ ဝေးလှ
 သရဒ္ဒရာ။ ဘိလာခြားသန်း။ သိဟိုဠ်ကျွန်းက။ ဖြူဝန်းကာဆီး။ နန်း
 ထက်ကြီးသည်။ သွီးရတနာ။ သူဇာဟူလောက်။ ပို့လှာ ရောက်
 ၏။ ဘုန်းတောက်လူ့ ဖျား။ မိန့်တော်ထား၏။ ပိုင်းခြားဗျာဒိတ်။ ရွှေ
 နှုတ်ဘိတ်က။ သပိတ်တော်စစ်။ လေးထပ်ရစ်နှင့်။ သုံးထပ်ချမ်း
 သာ။ နိဗ္ဗာလက်ငင်း။ ပေးလတ် လျှင်းသား။ စွယ်ရင်း စတေ။
 ရောက်လှာပေသော်။ မြေကြီးအပ။ မိုးမမျှသား။ ဇောတတိမ်
 ဆီး။ ဗျံမှတ်စီး၍။ စောထီးအတိ။ ပြောင်ညိုဝင်းလျှပ်။ ခုနစ်ထပ်
 နှင့်။ ရွှေလျှပ်မင်းစံ။ သည်တိုင်းရံကို။ မံတုံစလျက်။ အထက်ငွေ
 ပြား။ ဘုရားဘုန်းတူ။ ကြည်ဖြူစိတ်သန်။ မှီထပ်ပြန်သည်။ ။ ရှစ်
 တန်တည့် မက်ကံကျေး။

၁၁။ အတိုင်းမသိ။ စွန့်ဘိဒါန။ သိလမြတ်ဆုံး။ လက်ရုံး
 မြင်းမိုရ်။ ကျေးဇူးကိုသော်။ မဆိုအံ့နိုင်။ မိုးသို့တိုင်ရှင့်။ ရောင်စိုက်
 ထွန်းတောက်။ တောင်ရှိလောက်လျှင်။ ပြိုးမောက်အာနိ။ ရွှေအုတ်
 စိသား။ စေတီမဟာ။ လွှတ်သောခါလည်း။ တရာတစင်း။ မင်း
 တို့ရောက်ညီ။ ပည်းသိပြောထူ။ ထီးဖြူစကြာ။ ဆောင်းကြ ပါ
 လျက်။ သည်သာအရှင်။ ဇမ္ဗူတွင်ဟု။ သဘင်ခံထွေ။ မြွေရွှေရံ

ညီး။ သွီးသည်းကြား။ ဆင်ဝတ်စားလျက်။ ထိပ်ထီးလက်ရောက်။
 မြောက်ကဲဆက်တုံ။ စက်ရွှေငုံကို။ တင်တုံဝမ်းမြောက်။ နောက်
 နောက်ထွေပြား။ နှစ်ပါးမကျန်။ ဦးဝန်ခံလျက်။ မင်းစံနှင်နှင်။ နတ်
 ရှင်ကိုယ်လေး။ သားမြေးမြစ်အား။ ကိုယ်လားတည်ချည်း။ ဖြင်
 ပည်းကုဇေ။ မရေတွက်နိုင်။ ထွေဆိုင်ကိုးမည်။ မှ်ဖိုလ်ရည်
 သည်။ ။ ရောင်ခြည်တည့်... .. ထက်ဝှန်ပြေး။

၁၂။ မြေကြီး ကမ္ဘာ။ ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်။ ချုပ်ရုပ် ဝေဝှန်။
 ကျော်စောဟန်ကို။ ရံဘန်ကြီးရွှေ။ ခွန်တော်မေ့လည်း။ ရန်စေ့ခဲ့
 လွင့်။ နတ်နှယ်တင့်လျက်။ ပြည့်နှက်အင်းဝ။ ဌာနမြေဝေး။ ကလေး
 မကြွင်း။ မိုးညှင်းအုန်းဘောင်။ ပြည်ထောင်ထက်ဝန်း။ စောယွန်း
 မကြွင်း။ ထိုထိုမင်းကို။ ထီးစင်းနှင့်ပင်။ အရှင်ဘမ်းယူ။ ကျွန်တော်
 မူလျက်။ မပူဆာဝေ။ ခြွေရွှေသားမြေး။ လုပ်ကျွေးမကွေ။ ငြိမ်း
 ချမ်းစေ၏။ ချိတ်ထွေကြီးမှား။ ယိုးဒယားတုံ။ ကိုယ်စားသားကြီး။
 သွီးသက်တူ။ ယာဉ်ဖြူမာတင်။ လေးစီးဆင်နှင့်။ ကျွန်ပင်စဉ်ဆက်။
 ခံပြီးလျက်တည့်။ ရေးဖျက်လူမှု။ ရဟန်းပြု၍။ သာဓုစိတ်ဖြူ။ ခေါ်
 တော်မူဟု။ ဇမ္ဗူထိပ်မိုး။ ရှင့်ဘိုးနတ်သွင်။ ဘဝရှင်ကို။ ထိပ်ပြင်
 မြောက်လျက်။ ဆက်စာဆက်မှ။ လူထွက်တုံပြန်။ ရေးရာလွန်
 ၍။ လက်တန်နှိုင်းစွာ။ အရေးရှာသည်။ ။ မိစ္ဆာတည့်... ..
 အယူဆွေး။

၁၃။ အလောင်းတကာ၊ မှတ်မိဌာသည်။ သစ္စာဟူက။ စက်
 မီးကျသို့။ ချိကြနတ်ရှင်။ ထိုးစဉ်တွင်၌။ ကြောက်ငြင်ကြီးထွေ။
 ခန္ဓာသွေလည်။ ရည်နေလက်အုပ်။ ထိပ်ထက်ရုပ်၍။ ဖျောက်မြှုပ်
 မဝံ့။ ငုံ့လျက်ထားကြ။ မြို့နှင့်ရ၏။ ပေါက်ပြညာကြေ။ ဇမ္ဗူမြေ
 ဝယ်။ သေကြေရွှေမျှ။ မလွတ်ရတည့်။ ရှေ့ကဘေးလောင်း။ မြစ်
 ကြောင်းဇမ္ဗူ။ စည်သူနရာ။ လည်သောခါဝယ်။ ကြီးစွာအမြဲ။
 ဘိုးလည်းဆွဲ၍။ ရေထဲငုပ်ထွေ။ သေလည်း မလွတ်။ ပေါ်သ
 တတ်ဟု။ အမှတ်ထင်ရှား။ သည်နှစ်ပါးကို။ ရှည်လျားကမ္ဘာ။ မ
 ကြားရာသည်။ ရှေးခါမင်းခေါင်။ ခွတ္တပေါင်လျှင်။ ခွန်ဆောင်လှံ

မြောက်။ စေမ္မရောက်၏။ ပြိုင်ထောက်မမြော်။ ရှင့်ထိုးတော်မူ။
ရွှေလှော်မြောင်ရွန်း။ ဥကင်နန်းဝယ်။ နေဝန်းပမာ။ စံပယ်ရာ
ဖြင့်။ ရတနာဆင်ဖြူ။ မင်းဟူသမျှ။ ဆက်လာရသည်။ ။ လွန်လှ
တည့်... .. အစဉ်ရှေး။

၁၄။ ခေယန္တော။ နန်းတောင်ညာတွင်။ သူဇာနတ်သွင်။ နေ
တိုင်းဆင်သား။ လည်တွင်ဆွဲရစ်။ မဏိစစ်လျှင်။ ခွဲလစ်ထိပ်က။
ယုံလံကျသို့။ ဆယ်ဆရွှေသွင်။ ရှေးဦးမြင်သား။ သခင်္ဌသွီး။ ဝင်းညှီး
သိရီ။ မှတ်တော်သိလော့။ ကဝိဆရာ။ ရှေးသောခါနှယ်။ လင်္ကာ
ဆန်းလမ်း။ မချီးမွမ်းတည့်။ ပြိုင်တမ်း နှိုင်းဘက်။ ကမ္ဘာထက်
ဝယ်။ အဘက်မမြော်။ ရှင့်ထိုးတော်၏။ ပူဇော်လူနတ်။ ခညွတ်ရို
ကျိုး။ တန်းခိုးသိတင်း။ ကြီးခြင်းနဲ့ဘော်။ ရှိန်စော်အာဏာ။ ဘုန်း
ပညာနှင့်။ ငါးရာကျန်းသူ။ လူလည်းမကျန်။ လှူဝန်ဒါန။ တလမ
ယုတ်။ ဥပုသ်မြဲထွေ။ ခွဲဝေပေးကမ်း။ ရဲစွမ်းဖြောင့်လှ။ ကျင့်လုံ
လကို။ ရာမျှအစု။ ရေတွက်ပြု၍ ။ တချက်မျှ။ နေကျပြီးတိုင်။ မဆိုင်း
နိုင်သည်။ ။ ပျံ့ကြိုင်တည့်... .. ကျေးဇူးမွေး။

၁၅။ မင်းကောင်းတကာ။ အောက်မေ့ ရာသား။ ဘွားရာ
ဘိသိက်။ ရန်နှိပ်အောင်မြေ။ ဤသုံးထွေကို။ သပြေတမ္ပတ်။ နေ
ကြမှတ်၍။ ထိုက်သတ်နောက်နှောင်း။ တိမ်းလည်းစောင်းလျက်။
ဦးခေါင်းမြေတွင်။ ကောင်းကင်လက်မြေ။ စဉ်းလေလွှားလွှား။
ကော်ပစ် ရှားသော်။ စွယ်ဖျား ကောင်းမြတ်။ စည်းကြိုး ပြတ်
အောင်။ ဖြူထွတ်ရိပ်ကာ။ ငါသာကြိမ်းဝေါ။ သမိန်ထောက်ကို။ တင့်
မောက်ပယ်တိုင်။ စီးချင်းနိုင်သော်။ တိမ်ဆိုင်နင်းယော်။ ပြောင်ဥ
ပေါ်နှင့်။ မြော်မြော်သမျှ။ ထောင်မက ဝယ်။ ယှသား စွယ်ရာ။
သွေးမြွှာခေါင်ထပ်။ နိုင်သည်ရပ်ဝယ်။ နတ်ရပ်တူမျှ။ သိကြားမ
၍။ ဝိဇယစေတီ။ သိရီရတနာ။ လွှတ်သောခါ၌။ ခုံရွာ စိုးခြင်း။
ကျန်တော်မင်းလည်း။ ဘေးရင်းဘိုးဘ။ ဖြူဆွရောင်ညှီး။ ဆောင်း
သည်ထီးနှင့်။ ဆင်ကြီးမြင့်ခိုင်။ ရွှေစိုင်ငွေထုပ်။ တရုပ်ဥတု။ ရွှေ
တော်စုသည်။ ။ တောင်ထူတည့်... .. ထပ်ကာထွေး။

၁၆။ ဘိုးဘေးနန်းလျှင်။ နွယ်ယှဉ်ထပ်ကြ။ ရှင့်မွေးဘန့်။ တူကွနစ်ဘော်။ ဆွေချင်းလျော်သား။ စံပျော်အင်ဖြိုး။ မယ်တော် မျိုးလည်း။ ဘိုးကားနေမင်း။ မိရင်းနဂါး။ ဥပြုထွားမှ။ ဘွားလတ် တုံပြီး။ ပြူစောထီးဟု။ မင်းကြီးလူထိပ်။ ရန်စနိပ်ဇာ။ ငါးကျိပ် ငါးယောက်။ မြောက်သည် နွယ်ပင်။ ငါးစီးရှင်၏။ ရင်ခွင်သွီး။ ထွန်းနိုးဝင်းကြည်။ ရွှေအိမ်သည်နှင့်။ ဆက်ရှည်မထူး။ ဥမျိုးပူး၍။ သားဦး သားကြီး။ ကျော်ချီးတန်းခိုး။ မိုးညင်းစိုးသား။ သတိုး တရား။ လူ့ဖျားသိဟ။ အင်းဝရွှေနန်း။ ရန်ဝန်းပယ်လွှင့်။ နတ်နှင့်မ ကွဲ။ စံလွန်ကဲမှ။ မင်းရဲမည်သာ။ သားကျော်စွာလျှင်။ ဘာယူ ငြိမ်း။ နတ်ပြည်သိမ်းသည်။ ။ညွတ်တိမ်းတည့်... .. လူ ဖြင်အေး။

၁၇။ မင်းရဲ ကျော်စွာ။ မည်သာ ဖွံ့ဆောင်။ ဘေးတော် နောင်လျှင်။ နတ်ဘောင်ပြောင်းတိ။ စံလေပြီဝယ်။ နရပတိစန္ဒာ။ မဟာခတ္တိယ။ ရာဇရာဇာတိ။ မရှိတူကင်း။ ဘေးတော်မင်းတုံ။ နေမင်းစန္ဒာ။ အစုံပသို့။ တုလဘုရား။ ရှစ်သေဝင်းဖျားနှင့်။ နှစ်ပါး သာရွှင်။ ဘိသိက်ယင်က။ ရေစင်ဖြူဟွာ။ မြောက်သွန်းလာ၍။ မြေမှာစော်ဘွား။ ထက်သိကြားဟု။ ကြိမ်းဝါးလွန်ပြင်း။ ပြည့်ရှင် မင်းလည်း။ ဝပ်စင်းမြောက်တင်။ ဦးနှိမ်ဝင်၍။ စက်ရှင်ခိုလစ်။ ကျွန် တော်ဖြစ်က။ တောင်မြစ်ရေကြည်း။ မွမ်းမွမ်းပည်းမျှ။ ယရည်း ဝှန်းဆင်။ နန်းပြင်နန်းတွင်း။ ကိုယ်ရံသင်းက။ မကြွင်း လေနှိုး။ မျက်ရှိန်ငြိုး၍။ စိမ့်မျိုးဦးတည်။ တောင်းလာသည်က။ ခန့်ပြည် အိမ်ခြေ။ ရေသဉ်အလိုက်။ ဆူလွှဲကြံငြိမ်းမောင်း။ သံပြင်းတောင်း သည်။ ။ရကြောင်းတည့်... .. လျှင်မနှေး။

၁၈။ ထပ်ကာထပ်ကာ။ တောင်းကာမမူ။ ရန်စ ပြူသော်။ ဇမ္ဗူဇိပတိ။ မျက်တော်ရှိ၍။ မိုးဘိ၏သို့။ မြင်စိုင်းမြို့ဝယ်။ ငါတို့ နေရာ။ ထိုးတုံလာသည်။ ပြေးရှာကြေညက်။ ပျက်လေပြီးသည်။ လက်စည်ရှည်ဟု။ ဦးတည်စစ်ခြေ။ တောင်းလာစေသော်။ ရဲ လှေလှော်ကား။ သွား၍တိုက်ထည့်။ မိန့်တော်ရှိသော်။ မြစ်ပြည့်

လျှင်းအောင်။ သူကောင်ပိတ်တိုင်း။ စစ်ကိုင်းဝန်းယာ။ ရေမျှလွယ်
ကာ။ မခပ်သာတည့်။ တခါချောင်းနောင်း။ တောင်းလတ်လျှော်
တုံ။ သစ္စာယုံမှ။ တမြို့ကြက်ပြောင်။ ကြောင်တကောင်သို့။ နောက်
နောင်ကျွန်စစ်။ ဖြစ်ကကောင်းစေ။ ပေးလိုက်ပေရှင်။ ဘုံရွှေကြ
ဌန်း။ နန်းနှင့်မျှော်ကာ။ ဖြော်မျက်နှာ၌။ ထူပါမွေးပေါင်း။ ကျောင်း
တော်မိမာန်။ ကြည်စိတ်သန်သည်။ ။ နိဗ္ဗာန်တည့်... ..

အရတွေး။

၁၉။ ကောင်းမှု ရတနာ။ လွှတ်သော ခါတုံ။ ရောယာဉ်
ပြောင်။ မြော်နှင့်တောင်ကို။ မြဲအောင်ကြပ်ကြပ်။ လှေချင်းထပ်၍။
မြစ်ခပ်လျှင်အောင်။ တံတားဘောင်နှင့်။ ဆင်ပြောင်မြင်းလျှင်။ ဝန်
တင်လှည်းနွား။ လျှောက်သွားခေါ်ကျေး။ လှူကြီးပေးရှင်။ မင်းလေး
ငါးဆက်။ မသီးဝှက်သား။ သရက်ကိုမျှ။ မိန့်တော်ပြုကာ။ သီးရ
လျှင်းလေ။ ကမ်းခြေမမြင်။ ရေတိဖြင်လည်း။ ခုပင်ကျလေ။ ဒဏ်
ခတ်ပေကာ။ ဆံမွေမတန်း။ ချက်ခြင်းခန်း၏။ ရံဝန်းမိုးမှ။ သောတာ
ပသို့။ တုလသီရိ။ စောင့်သိဓမ္မာ။ မဟာဒေဝီ။ မိုးနတ်ပြည်နှင့်။
ပြည့်ညီပုံပြီး။ စံညောင်းပြီးသော်။ သားကြီးမည်သာ။ မဟာသီ
ဟ။ သူရရှေ့ဖျား။ မင်းတရားဟု။ ရှင်ဘွားတော်သိုး။ နန်းရိုးဆက်
အောင်။ မင်းခေါင်နေမျိုး။ သတိုးဓမ္မာ။ ကျော်စွာမင်းရဲ။ ပိုင်ကဲ
နှိပ်နင်း။ ရမည်းသင်းနှင့်။ စလင်းအုပ်ဆောင်။ ဘေးတော်နောင်
ချည်း။ နောင်လည်းနုရပတိ။ ကြားသိဇ္ဇံကျော်။ ဘွားတော်မျိုး
စင်။ မော်ပင်လည်းကောင်း။ အကြောင်းရုံးစည်း။ တဘေးတည်း
လျှင်။ မင်းချည်းနန်းထက်။ ဆက်ကာတက်သည်။ ။ စဉ်လျက်
တည့်... .. နွယ်မဝေး။

၂၀။ တုလမြတ်ခေါင်။ ရွှေတောင်မျက်မှောက်။ သားကြီး
နောက်ဝယ်။ ငါးယောက်သွီး။ ဘုန်းကြီးနှောင်းတွင်။ ဆင်များရှင်
ဟု။ ကောင်းကင်မိုးမြေ။ မွန်းတည့်နေသို့။ သရေခေတ္တရာ။ မင်း
ကြီးစွာလျှင်။ အာဏာထွန်းပြောင်။ မင်းခေါင်ရည်လျှာ။ ရဲကျော်
စွာလျှင်။ လူ့ရွာပြောင်းသော်။ နောင်တော်ရာယူ။ ဆင်မြူယာဉ်

ညင်။တစီးရှင်ဟု။ရွှေစင်ရည်မောင်း။နန်းရိပ်အောင်းသား။ တန်ဆောင်းသခင်။ နတ်ရှင်သွီး။ လျှံညီးဝင်းဖြာ။မိမြဝံ့စွာနှင့်။ သာယာဝတီ။ နာရီပဟိုရ်။ မိန့်ညှိစိမ်းဝါ။ချမ်းရိပ်ကာလျက်။ ကျော်စွာတွင်တိ။ နရပတိယောက်ဘ။ တုလမောင်ကြိုး။ မျိုးချင်းမှီးသည်။ သွီးရှေ့မြင်။အသွင်မိုးနတ်။လတ်လတ်ဝင်းကြည်။ မှောင်ခြည်မတား။ ဘွားတော်ဘွားနှင့်။ နှစ်ပါးမြတ်ခေါင်။ ဘုန်းချင်းနှောင်က။တန်ဆောင်အလား။မင်းလေးပါးနှင့်။သည်းကြားကျင်လောက်။ခုနစ်ယောက်တွင်။စံမြောက်တုကင်း။ မယ်တော်မင်း၏။ဘွားရင်းမြေးစစ်။ ရွှေနှစ်သိရုံး။ရွှေပန်းကုံးဟု။ အားလုံးနှောင်ထွေး။သခင်ဘေးကို။မှတ်ထွေးမြင်သူ။နတ်တုကြချေ။ တန်တေ့ဝေသည်။ ။လက်ခြေကည့်... .. မဆန့်ကွေး။

၂၁။ နရပတိနတ်ရှင်။နတ်ထက်မြင်၍။ မြေပြင်လူမျိုး။ ရှိညွတ်ကျိုးလျက်။ သတိုးမည်သာ။ မဟာသိဟ။ သူရခေါ်တွင်။ဆင်ဖြူရှင်မူ။သခင်ဘွားရင်း။စိုးမင်းဘွားနှောင်း။မင်းချင်းပေါင်း၍။နန်းကြောင်းဆက်ပြီး။သွီးသုံးဘော်။သားတော်သုံးပါး။ ခြေံယောက်ဘွားမှ။စံသွားခဲ့ပြီး။မရိုးတော်နှင့်။ကြာနှယ်ပွင့်မျှ။ နန်းမြင့်သိင်္ဂီ။ မွေးဘရာကို။လျင်စွာသိမ်းယူ။မင်းမူခဲ့လျှင်း။မကြွင်းမျိုးဆွေ။ပါတုံလေ၍။ သရေခေတ္တ။ရွှေပြည်မဝယ်။ နဝကိုးပါး။ ခြယ်မြောင်ခြားလျက်။ ရွှေပြားညောင်ရွက်။အချက်အအုံ။ စိတုံထူးခြား။ပတ္တမြားပန်းတောင်း။ဝင်းဝင်းမောင်းမျှ။ ရွှေပေါင်းသုံးသွယ်။ စံပယ်မကွာ။ သွားတိုင်း ပါလျက်။ ပမာ ထုံးဆောင်။မြင်းရိတ်တောင်ကို။ ကုန်အောင်မိုးနေ။မြီခိုထွေသို့။ မျိုးဆွေများနတ်။အရှင်မှတ်သည်။ ။ဥမြတ်တည့်... .. ဘွားသည့်မြေး။

၂၂။ သာယာဝတီ။တွင်ညီပြည်ကောင်း။ထီးနန်းဆောင်း၍။ များပေါင်းပတ်ကုံး။ တိုင်းအားလုံးကို။ ယူကျုံး ဝန်းလျား။ လက်ရုံးထား၍။ တရားသဘော။ ကျော်စောဘက်ရှဲ့။ ဘုန်းမြင့်ကဲလျက်။မင်းရဲအနော်ရထာ။မည်သာဇွံဆောင်။ ဘေးတော်နှောင်ကို။ မင်းခေါင်သခင်။ဆင်ဖြူရှင်လျှင်။ မောင်ပင်နှမ။ ယဉ်

လှတတော်။ နောင်တော်သွီး။ မရိုးတော်ရင်း။ တူနေမင်း၏။ ရင်
တွင်းသက်မှတ်။ မင်းလှမြတ်ဟု။ ပြာလတ်လဲ့လဲ့။ နွဲ့နွဲ့သွယ်သွယ်။
တင့်ဘွယ်ပြစ်ဝေး။ ရှင်ထွေးအစ်မ။ ရောင်ငြိမ့်မြဲနှင့်။ သကျတို့
ဟန်။ ဆောက်နှင်းတန်၍။ ကဲလွန်ရတနာ။ များစွာပေးနှင်း။ သား
ချင်းများတွင်။ မောင်လျှင်အကြီး။ ငါ့ရာဇ်ဟု။ မှူးကြီးရှက်ပုံ။ နှင်း
ခဲတုံမှ။ ရွှေပြည်ရနှင့်။ ဆွဆွစကြာ။ ရိပ်ဖြူကာလျက်။ အာဏာ
ပြင်းထန်။ တန်းခိုးလွန်သည်။ ။ တောင်စွန်တည့်... .. တ
လွှားကျေး။

၂၃။ ဘလည်းနောင်ညီ။ တူဖိုမှန်တိ။ မိလည်းမခြား။ ရှေ့
နောက်ဘွားလျက်။ မပြားကောင်းကြ။ မောင်နှမကို။ တုလမိရှင်။
သခင်နေမျိုး။ သတိုးမည်ဟူ။ ဆင်ဖြူသခင်။ နှောင်းမြင်ယဉ်လေး။
ရှင်ထွေးဘုန်းကြီး။ သမီးတော်ရင်း။ သားတော်ရင်းကို။ ဆောက်
နှင်းတုံပြီး။ မြေကြီးလှုပ်မျှ။ ဒါနပေးလှူ။ နတ်ပြည်ယူမှ။ ဓမ္မ။ ထိပ်
ရိုး။ မယံတော်ဘိုးလျှင်။ စဉ်ရိုးမပျက်။ နန်းလည်းဆက်၍။ ကနက္က
ဒန်။ ရောင်လျှံဖြန့်ဝန်း။ ဤသည့်ကျွန်းကို။ ထောင့်ယွန်း မကြွင်း။
စိုးရှိပ်နင်းက။ ဝပ်စင်းရိုသေ။ ညာကြေထက်အောက်။ ထိပ်ရေခံ
လက်ထား။ မင်းတရားဟု။ သိကြားနတ်မင်း။ တူမယွင်းတည့်။
ဝင်းဝင်းပြောင်ပြောင်။ အရောင်လျှံလျှံ။ မင်းစံစိုးရာ။ ရတနာဆင်
မြင်း။ သံလျှင်းထမ်းစင်။ လက်တင်နိမ့်မြင့်။ စလင့်ကြာထပ်။ ကွမ်း
ချပ်ရေတင်။ ထွေးအင် မကျန်။ ကိုးပါးဖြန့်လျက်။ ကောင်းမွန်
ဖြောင့်သား။ တည့်ကြားဣန္ဒြေ။ ဌဝေပေးကမ်း။ ရဲစွမ်းနှလုံး။ လက်
ရုံးစက်သွင်။ ဘေးနတ်ရှင်၌။ သက်ပင်မှတ်ရော်။ ရှင့်ဘွားတော်
သည်။ ။ နှောင်းမြော်တည့်... .. သမီးထွေး။

၂၄။ သိရိသူရမဟာ။ ဓမ္မရာဇာမည်ရင်း။ ဘေးတော်မင်း
လျှင်။ နင်းလေနတ်ခွင်။ ခန္ဓာလျှင်က။ ဘွားလျှင်သားချင်း။ နတ်
ဆင်းနှိုင်းလျော်။ အစ်မ တော်ရှေး။ ယဉ်လေးခွန်အား။ ကျော်
ကြားကျွန်းတွင်း။ မြင်းလည်းမကျန်။ လှံကန်ထိုးလွှတ်။ ခုတ်ဖြတ်
စဉ်းဝါး။ လေးမြားမှန်စက်။ ဆင့်တက်ပစ်လွှဲ။ အင်တွဲကျောနေ။

သက်ပြေလျှင်ဆင်း။ စီးနင်းမကျန်။ တတ်ပွန်လွှားကာ။ လေ့လာ
စွာသည်။ နရာပတ်။ မည်တော်ရှိသား။ ယူဘိဘဲ။ ရိပ်ဖြူကာ
လျက်။ ကြေညာနှံ့မျှ။ ကျော်ပေါက်ပြသား။ ဌာန အောင်မြေ။
သရေခေတ္တရာ။ အချာသိမ်းယူ။ မင်းထီးမူလျက်။ ဆင်ဖြူရှင်မြေး။
နှောင်းရှေးရုံးစည်း။ မင်းချည်းနှင်နှင်။ နန်းခွင်ရိပ်ကျယ်။ ပျော်စံ
ပယ်လျက်။ လူဝယ်ထိပ်မိုး။ ရေမြေစိုးက။ ဘေးဘိုးဆက်လျှင်။
နွယ်ယှဉ်စပ်ကြ။ ပြုမင်းကပင်။ မွေးဘမွေးမိ။ ဆံ့ရှိဖြစ်အင်။ မခြား
တင်သည်။ "ရှင်လျှင်တည့်... .. နွယ်မြစ်ရှေး။

၂၅။ မယ်တော်ဘခင်။ ဘုန်းအင်တက်ဖြိုး။ သတိုးဓမ္မာ။
တေဇာထက်ပတ်။ ညီတော်လတ်ကား။ အထွတ်ဘုရား။ လူ့ထွတ်
ထားနှင့်။ မခြားဥပိုင်း။ ဆက်တိုင်းကြင်လစ်။ မယ်ချစ်သနား။ စီး
ပွား ဆောင်ခြင်း။ မိသား ချင်းကို။ ဝင်းဝင်းဖြူစင်။ ဇမ္ဗူပြင်၌။
ကောင်းကင်ပျံရိုး။ ဘေးဘိုးမိဘ။ ရည်တိုင်းရသား။ နွယ်ကြမ
ပြား။ မင်းတရား၏။ သည်းကြားနှောင်းမြင်။ ကျင့်အင်သိရှိ။ မြတ်ထွ
ဘိသား။ ဆံ့ရှိပြစ်မြို့။ ဖြူစင်ကင်းဝေး။ ငြိမ့်လေးမူထား။ ရှင်မဘွား
နှင့်။ ထိမ်းမြားအစုံ။ ဆောက်နှင်းတုံ့၍။ မြေခုံမြင့်ဖျား။ ပြုမင်းဖျား
နှင့်။ သိကြားသူရံ။ ဂဝံပတေ့။ ရသေ့စန္ဒီ။ တူပြီမကွာ။ ဂဠုန်လာ၍။
လုပ်ငှာနတ်တို့။ ရွှေပြည်မြို့ဝယ်။ အောင်မျှီ ရာစင်း။ ပေးဆောက်
နှင်းသော်။ သည်းတွင်းရင်ခွင်။ ရွှေစင်မပြား။ မင်းနှစ်ပါးတွင်။ ရှေး
ဖျားဦးမြင်။ ရှင့်မိခင်သည်။ "လူတွင်တည့်... .. ပြစ်
မှောင်ဝေး။

၂၆။ ပဉ္စကလျာ။ အင်္ဂါငါးမည်။ ဝင်းဝင်းကြည်၍။ ပြစ်ချည်
မတန့်။ စင်မောသန့်လျက်။ လျှပ်ညွန့်ကမ္ဘာ။ သွန်း၍စုသို့။ ဆင်ဖြူ
ရှင်မယ်။ နှိုင်းဆွယ်မမြော်။ ရှင့်မယ်တော်နှင့်။ အနော်ရထာစော။
ရယ်မောသတိ။ ကြားသိပေါက်ပြ။ ရှင့်မွေးဘကို။ နရနတ်ရှင်။
ရေစင်သွန်းဖျား။ ပေးထိမ်းမြားက။ ခမ်းနားထွေထွေ။ ရွှေငွေ
ဆင်မြင်း။ ကျွန်သင်းမှူးမတ်။ လက်ခတ်တခြား။ အောက်မားတိမ်
ညင်။ ပည်းဖြင်ကြေးမက်။ လေးနက်တုမဲ့။ လက်တော်ဘွဲ့ရှင့်။ နှိုင်း

ရှေ့လွတ်ကင်း။ ဝေဿန်မင်းနှင့်။မျိုးချင်းမိမိ။ ချစ်မိတ်ညီသား။
မန္တိမြတ်ဖျား။မိဘုရားသို့။နှစ်ပါးလိုက်သက်။ရွှေဌာပနာ။ မြတ်
ချမ်းသာနှင့်။ နတ်မှာမမြင်။ မိခင်အစစ်။ ရောက်လစ်မှန်စင်။ မ
ချွတ်ပင်တည့်။ရုပ်သွင်လက္ခဏာ။မှတ်တိုင်းပါလျက်။ပြဇာအိပ်
မက်။ တချက်တည်း။ တို့ဝမ်းဝင်ဟု။ မိခင်မွေးဘ။ ကဲဆစုံ
မက်။အသက်သဘွယ်။လည်ဝယ်ဆွဲပတ်။မြှိုက်ရှိန်စွတ်သည်။ ။
လွမ်းဆွတ်တည့်... .. ထင်ရေးရေး။

၂၇။ အနော်ရထာစော။တကြောဇမ္ဗူ။ ကျော်လွှဲကြ် ဆု
သား။ ပြိုင်တူလွတ်ကင်း။ ရှင်ဘမင်းကို။ရောင်ဆင်း ရွယ်သစ်။
ဆွဲလေးနှစ်က။ ရန်စစ်ကုဇေ။မိုးမြေမမြင်။ချီရာတွင်၌။ ခဲအင်ခန့်
ကျုံး။ သိန်းတပ်လုံးနှင့်။ပေါင်းရုံးထားနေ။တထွေမြောက်မြား။
ငါ့ကိုယ်စားလျှင်။ သည်းကြားသားလတ်။ စက်ပတ်သောတူ။
မင်းမူ၍ပင်။ ခန့်စီရင်ဟု။သံရှင်လေးနက်။မိန့်တော်ပွက်က။ ချင့်
တွက်သင့်စေ။ဆင်တွေမြင်းအား။ခြေသားလေးလံ။ ကိုယ်ရံရွှေ
ကာ။ လကျာလက်ဝဲ။ ထားစွဲလွှားသည်။ ဝန်းလည် မီးပေါက်။
ရှေ့နောက်ပတ်ပတ်။ အမတ်အထူး။ သင်းမှူး ကျေးစား။ သွား
သော်သို့လေ။ နေသော်သို့ရုံး။ပတ်ကုံးကင်းသင်း။ ပြင်တွင်းဝန်း
လျား။ကံ့နိုင်အားက။ဘုရားရွှေမှောက်။ချစ်ဝမ်းမြောက်သည်။ ။
ပင့်ထောက်တည့်... .. ကြန့်နက်လေး။

၂၈။ စကြာဝတေး။လေးကျွန်းသနင်း။မင်း၏ပမာ။ နှိုင်းရာ
မပြိုင်။ထွတ်ဘုန်းခိုင်လျှင်။ကျော်လွှဲငှန်းလျှံ။ရေကြောင်းစံရှင်။
အစွဲပါပြား။ ကလေးအားကို။ ကိုးပါးခန့်ချုံး။ သုံးမိုင်းလုံးနှင့်။
ပျက်ဆုံးပျက်လွန်။ သောင်းကျန်းကန်၍။ ဆယ်ပြန် ဆယ်ထပ်။
တို့ရံတပ်ကို။ မလပ်ဖြဖြ။မီးပွားကျသို့။သူကဝင်သည်။ စစ်ထိုး
မည်ဟု။ဘုန်းစဉ်လူ့ဖျား။ဆက်သကြားသော်။ တောင်အားကန်
လျှောက်။မိုးညှင်းနောက်ဝယ်။မရှောက်ရှေးဦး။ အထူးထူးသာ။
ကန်တူးနားကြီး။ရေမီးတောက်ရာ။ဖွေရှာကျိုက်ဆူ။တျင်းတျင်း
ယူမှ။ နှိုင်းတူလွတ်ထွေ။ကူလေနတ်ရှင်။မိန့်တော်ယင်က။ မြင်း

ဆင်မမိ။ အပြင်းချို၍။ ပည်းသည်သသူ။ မဟူစကောင်း။ ခြိမ်း
မောင်း တိုက်ဘောက်။ တောင်အောက်တောင်လတ်။ တောင်
ထွတ် တောင်ထိပ်။ အသိပ်ကြံ့ခိုင်။ အဆိုင်ဆိုင်ကို။ ခေါင်းတိုင်
နွယ်အား။ နတ်ရှင်သားလျှင်။ စွယ်ဖျားမရွက်။ ကိုယ်တိုင်တက်
က။ ပြေးထွက်တျင်းတျင်း။ မကြွင်းကုန်အောင်။ ချောင်းမြောင်
ကမ်းခိုင်။ ထော်မှိုင်ထော်ဘန်။ ပုန်ကန်လွတ်ရိုး။ ပြည်စိုးကင်း
စင်။ သိမ်းငင်ကြိုးစ။ ရေးတော်ပြက။ လောကထိပ်မှန်း။ အားရန်း
ရွှင်ဖြိုး။ ချစ်အားတိုးသည်။ ။ မြေမိုးတည့်... .. တုန်လှုပ်
ကြွေး။

၂၉။ စကြဝဠာ။ ကမ္ဘာကျိုက်ပွက်။ ဇမ္ဗူထက်ဝယ်။ အ
ဘက်မမြော်။ တပွဲသော်ကား။ ရှင်တော်နိဗ္ဗာန်။ လွန်ကတည်းက။
တကြိမ်မျှလျှင်။ နားဝချခါ။ မကြားရာတည့်။ နရာလူ့ဖျား။ ထား၍
ထံအောက်။ ရွှေမှောက်ထွတ်ထား။ သနားမြတ်လေး။ ကြိုးအောင်
မွေးမှ။ ဘထွေးလွန်လျှင်။ ဘရာတင်၍။ ကောင်းကင်ပျံလွှား။ စော
တရားလျှင်။ ထက်ဖျားဆင်ရောက်။ အဦးပေါက်သို့။ မြားမြောက်
အီးအန်။ တိုင်းထက်လွန်က။ စိန့်ခံမင်းကို။ ပေါင်းရုံးခိုလျက်။ နဂိုရ်
ဌာန။ မိုးကောင်းကလည်း။ မြင့်လှတောတောင်။ ကျောက်ဆောင်
ကျောက်မျက်။ ချောက်နက်ချောက်မွန်။ လွန်သော်ထိကာ။ ခွါ
သော်လွတ်လွယ်။ အသင့်ကွယ်၍။ ဆန်းကြယ်ကြံ့စည်။ နေလင့်
သည်ကို။ လူ့ပြည်ဘုရား။ သားလတ်သွား၍။ တိုက်ရှားကြိုးချေ။
ရစေစေက။ လိပ်မွေတင်ရှက်။ အပြင်းထွက်သည်။ ။ တိမ်
ထက်တည့်... .. တောင်မြင့်သေး။

၃၀။ ဖြူးရုဏ္ဏသည့်။ တိမ်ဦးမက။ မြင့်လှတောင်ခြေ။ ချောင်း
လည်ရေတည့်။ မြစ်ရှိရှိနှင့်။ ရွာဘိပြင်းသည်း။ မိဗန်းလည်းရက်
ဆက်။ ခဲခက်စာရေ။ နှင်းတွေတောလုံး။ ဖုံးတုံဖွေးဖွေး။ ရှိစေး
ကျောံဆောင်။ စောင်းထောင်သက်ဆင်း။ မြင်းလည်းမသာ။ လက်
ပါကိုင်စွဲ။ ဆင်နားဆွဲ၍။ ခဲလည်းမညွှာ။ မျက်တော်ပါလျက်။ ပဉ္စာ
ဝုဓ။ ကုမာရသို့။ ဆံမျှမတွန့်။ ကြိုးစွန့်ရန်ပိုက်။ တိုက်တုံခေါင်

ခေါင်။ ကုန်အောင်ခမ်းနား။ သားမယားနှင့်။ စစ်ဘွားကပင်။ မြင်း
ဆင်မျိုးဆွေ။ မြွေရွှေကုန်အောင်။ နန်းရွှေတောင်ထက်။ မြားမြောင်
ကျိုက်ပွက်။ ယူခဲ့ဆက်မှ။ လူထက်မြတ်ဖျား။ ဘဘုရားကား။ မိုး
ကြားထက်ဆီ။ ငှက်နုပျံချီမှ။ ရမီအံ့သည်။ မှတ်လေရည်ရှင်။ နန်း
တည်မြို့နား။ တံခါးသုံးတန်။ ဆန်ကိုလှန်၍။ တန်းခွန်ပျောက်ဆုံး။
လက်ရုံးသည်းဦ။ သက်နှင့်တူသား။ သူ့သူကကတ်။ တမွတ်ရဲ
ရည်။ ရပေသည်ဟု။ မုန်ရည်သွင်သွင်။ ငါးစီးဆင်နှင့်။ မြားဖြင်သုံ
ဖျင်း။ မကြွင်းသိမ်းယူ။ ပေးတော်မူသည်။ ။ လှိုက်ဆူတည့်
... .. ပဲ့တင်ကြွေး။

၃၁။ စုလစ်သွန်းသွန်း။ ရောင်လျှံထွန်းသည်။ တသန်းနေ
သွင်။ လွှတ်နန်းပြင်၌။ နတ်ရှင်ပရမေ။ မိန့်တော်ထွေကား။ သပြေ
စိုးဆောင်။ မောင်တို့ဘေးရင်း။ ကျွန်းတွင်းအံ့ချီး။ မင်းခေါင်ကြီး
၏။ တွင်ပြီးမည်တော်။ အနော်ရထာ စောလောင်း။ ချီသောင်း
ကျိုက်ဆူ။ မဉ္ဇလဟူလျက်။ ဇမ္ဗူသိင်္ခ။ မောင်းတော်စနှင့်။ ဇော
တထွန်းမြူး။ ရွှေဘူးသင်းကျစ်။ လျှစ်စစ်သဘွယ်။ စလွယ်ရစ်ရှင်။
သောက်ရေတင်လည်း။ ရှုအင်မအား။ ပတ္တမြားလက်ကောက်။
ရည်မြောက်နိတုံ။ ဝတ်လုံပုဆိုး။ မြတ်နိုးရည်ရှား။ တောင်နှယ်များ
လျက်။ ဘုရား ဘုန်းတူ။ ပေးတော်မူက။ ဇမ္ဗူဝှန် ခြောင်း။
ယောကျ်ားကောင်း၏။ စုံပေါင်းဇနီး။ သမီးတော်စစ်။ ချွေးမချစ်
ကို။ နားရစ်ပြီးပြက်။ ပေးခဲ့ဆက်သား။ ကွမ်းခွက်ဇမ္ဗူ။ ပေးတော်
မူမှ။ ထီးဖြူမြောက်စဉ်။ ယွန်းပြည်မင်းနေ။ ဘုံရွှေကြဌန်း။ နန်းလည်း
မကြွင်း။ ထပ်ဖြိုင်နှင်းသည်။ ။ ရန်တင်းတဉ်း... .. ရှိရာမေး။

၃၂။ လက်ရုံးတန်းခိုး။ မြေမိုးအော်ထက်။ ဘဝင်အာဏာ။
စကြဝဠာ တတိုက်။ ချီ၍ရိုက်သို့။ ဝှန်လိုက် ရှင်ရှင်။ ဇမ္ဗူခွင်၌။
ကောင်းကင်လည်းမှတ်။ နေသို့ပတ်သည်။ ရန်ဖြတ်လူ့ဖျား။ ထွတ်
ဘုရားလျှင်။ ကိုယ်စားရည်ခင်း။ အိမ်ရှေ့နှင်းက။ ဆင်မြင်းလွှားက။
ပြည်ရွာ တရား။ မြော်တွေးရှေ့နောက်။ ကြားလျှောက်ပျံသာ။
ပျံငှါခွင့်လမ်း။ ရူးစမ်းထင်ချေ။ ခွဲဝေပေးကမ်း။ ရဲစွမ်းတိမ်ပြင်း။

ဖြည်းညင်းနှုတ်တက်။ ငြိမ်သက်ညွန့်။ ထွေထွေစိတ်ဖြာ။ အဋ္ဌာ
ရသ။ တူမှမမြော်။ တမွတ်ခေါ်သီး။ မယံတော်မေပင်ကြီး။ ဦးရိုး
တော်ရင်း။ ကျော်စွာမင်း၏။ မနင်းမြေတွင်။ ပျံသွင်လျှပ်ခြည်။ သ
ဇာနည်နှင့်။ ကြည်းပြည်ထိလုပ်။ ခွက်အုပ်မျက်စုံ။ ဝတ်လုံတိမ်
ဆင်း။ ဆုတော်နှင်းသည်။ ။ဘက်ကင်းတည့်... .. ထု
မဲ့ရှေး။

၃၃။ သရေခေတ္တရာ။ ပြည်သာအုပ်စိုး။ ကျွန်းလုံးမိုးသား။
ရှင်ဘိုးတော်လတ်။ လျှံပတ်တေဇာ။ အာဏာပြင်းထန် တခြံရံ
မောင်း။ မင်းရန်နှောင်းသို့။ ပြည်ထောင်းသရွှေ။ ဦးဂြိုဟ် တွေ
သော်။ ကြောက်လေ့ဘုံချက်။ စွန်နှင့်ကြက်သို့။ ထမ်းရှက်အောင်
လေ့။ နောင်တော်ရှေ့ဝယ်။ မဟေ့ရန်မျိုး။ ထိပ်ထက်မိမျှ။ သတိုး
ဓမ္မ။ ရှင်ဘဘထွေး။ ပြိုင်ဝေးဇွံကျော်။ မယံတော်ဘမင်း။ သ
တင်းကျိုက်သူ။ ဓမ္မ။ ဇွံထင်။ ဘုန်းစက်သွင်သည်။ မြှောင်လက်
စွပ်။ သောင်းခပ်ကြေးလုပ်။ ခွက်အုပ်ရာဘိုး။ ပုဆိုးတမူ။ လူသူ
ရှေးက။ မင်းမှဝတ်မြဲ။ ပုလဲလိုလို။ အညှီအပြာ။ စိမ်းဝါ ရွှေမောင်း။
မမြင် တောင်းကို။ အပေါင်း မွမ်းဖြင်။ လွှတ်နန် ပြင်၌။ ချစ်
အင်စုံမက်။ နှုတ်ပွက်ပျံမွှေး။ ချိုးမွမ်းပေးက။ နိုးဝေးအံ့ချိုး။ ရှုမပြီး
သည်။ ။ရွှေထီးတည့်... .. မကြာသေး။

၃၄။ ကေတုမတိ။ တွင်ညီပြည်ထောင်။ အုပ်စိုး ဆောင်
သီး။ ထွန်းရောင်လက်ရုံး။ ကျွန်းလုံးမြေပေါ်။ မင်းရဲကျော်မူ။ ဘေး
တော်ရှေးဖျား။ မင်းတရားလျှင်။ ရှင်ဘွားတော်ရင်း။ မင်း၏မယံ
တော်။ လူ့ဘော်ပြောင်းမှ။ နတ်ပြည်ကြွသော်။ ရှေးကမြတ်စစ်။
သိကြားဖြစ်သို့။ ကြင်ချစ်သက်နှင်း။ ထူးမရင်းနှင့်။ ဝင်းဝင်းရောင်
လျှံ။ နတ်နှုတ်စံလျက်။ နတ်ထံရပ်ခွင်။ မျက်နှာမြင်သော်။ ဘွားရှင်
ညီ။ မွေးဘမခြား။ ငါးပါးကြက်သရေ။ ပြစ်ကွေမနီး။ မြတ်ဘုန်း
ကြီး၏။ ဇနီးစုံပေါင်း။ ဘိုးတော်နှောင်းလည်း။ ရည်မောင်းသပြေ။
ခွက်အုပ်ရွှေနှင့်။ ဆန်းထွေထူးပြား။ ဝတ်စားခေါက်စုံ။ ပွဲဘုံသ

ဘင်။နတ်ရှင်ရှေ့ဝယ်။စံပယ်ပြောထူ။ပေးနှံဇံးစုသည်။ ။ရဲ
ဆုတည့်... .. ကြွယ်သူဌေး။

၃၅။ ရတနာပူရ။ ရွှေဝထိပ်မိုး။ ကျော်ရိုက်ကြိုးသား။သ
တိုးမင်းစော။ တကြောဇမ္ဗ။ရန်သူမပြိုင်။အခေါင်တိုင်၍။မဆိုင်
ရန်ဘက်။မလွှဲကံပျော်မြို့။ကွန်နယ်အုပ်လျက်။တရုပ်ဦးတည်။
ဝန်းလည်ကြောက်ငြင်။ ဘိုးနတ် ရှင်လည်း။ ရွှေပြင် ဘုန်းကြီး။
သမီးတော်ရင်း။ရှင်မိမင်း၏။ချစ်ခြင်းမျိုးဘော်။အစ်မတော်နှင့်။
တူလျော်မယွင်း။သတင်းကျိုက်ပွက်။လေ့ကျက်ခြင်းဆင်။စုံအင်
ခုံတွေး။ လှံရေးတမူ။ရန်သူအတိ။ဆယ်ထပ်ရှိလည်း။ တစ်ဝမ်း
က။ နှစ်ခွမတွေး။ဘိုးတော်ထွေးလည်း။ ရည်လေးမင်းစံ။ရှိုးရံ
ညွန့်ပေါ်။ နှိုင်းမမြော်သား။ဇမ္ဗော်ခွက်အုပ်။ သွန်းလုပ်ရောင်ဟုံ။
ပြောက်မျိုးစုံသား။ ဝတ်လုံရဲဆု။ချစ်ပေးစု၏။ များသူ့မျိုးဆွေ။
အုပ်ထွေမှူးမတ်။ ကြည်ညွတ်ဆပွား။ ပေးသည်များကို။ မှတ်
သားစေလို။သိစိမ့်ဆိုသည်။ ။သံချိုတဉ်း... .. ရဲမှုရေး။

၃၆။ ခပ်သိမ်း လက္ခဏာ။ တရာသက်ကျော်။ ကျမ်းနှင့်
လျော်သား။ဘွားတော်မူနှစ်။သက္ကရာဇ်မူ။စင်စစ်မှန်စွာ။ ကိုးရာ
လေးဆယ်။နေဝယ်သီဟုန်။နယုန်ဆန်းတက်။လေးရက်ကြာသ
ပတေး။ ချမ်းငြိမ့်ဆင်။နေဝင်နာရီ။ ငါးမိသုံးပါး။ ခါမှတ်ရေခံ
လေ။ တနင်္ဂနွေကြင်း။ နဝင်းတနင်္လာ။ လိတ္တာသုံးပါး။ နက္ခတ်
လေးလုံး။သုံးကားပါးဖြူ။ ရာသီမှန်စွာ။အသိသဆယ်ချ။ခန့်မကွေ။
စနေလက်မြတ်။ယှဉ်ပါးတူကွ။ ကန်ကရုရ။ရာဟုမိန်မှာ။ အင်္ဂါ
ကံတွင်။နေပင်မကွာ။ဇောကြာဗုဒ္ဓဟူး။သုံးဦးပေါင်းကြ။ပြီသ
ရောက်မှတ်။စဉ်မြတ်ကြက်သရေ။မေထုန်နေလျက်။ ပတ်ထွေ
ထက်ကြပ်။ အုပ်ရှစ်ထပ်နှင့်။ ဆယ်ရပ်ထက်ဝန်း။ ပင်ထွန်း လ
တွင်။ မျက်နှာမြင်က။ သခင်မင်းကျော်။ မယ်တော်လွန်းကြင်။
သက်ပြတ်ခင်သည်။ ။ဘွားရှင်တည့်... .. မှန်လှထွေး။

၃၇။ မဏိရတနာ။ မုတ္တာပုလဲ။ ရဲရဲ မိုးက။ပျံလေကျသို့။
ထွန်းပရုပ်သွင်။ မိခင်မွေးဘ။နရမှန်ကင်း။ မင်းများသခင်။ လွန်

ကဲကြင်၍။ ဘုရင်နှစ်မတော်။ ရှုမျှော်နက်လေး။ မည့်တော် ပေး
လျက်။ နားရေးရစ်သန်း။ လင်ပန်းခွက်အုပ်။ မိုက်ထုပ် နေကြ။
ထိန်းယမတ်ရိုး။ ချီပိုးလက်လွှဲ။ မကွဲဘွားရက်။ ကစားဘက်နှင့်။
ပုခက်ရွှေထွေ။ တင်သော်ကျူးစေ။ ချိုးရေ စွဲမြောက်။ လက်
ထောက်ခြေချင်း။ မင်းတို့ရတု။ မျှော်ရှုခမ်းနား။ ဗလားရေလွန်း။
များလွန်းပိတ်အုပ်။ ထောင်ထုပ်ရွှေစင်။ နီလွင်ခွက်ထက်။ ရွှေငှက်
ရုပ်ဟူ။ ကလူစရာ။ နံသာကြိုတ်ခွက်။ စုံမက်ဆပွား။ ပေးသနား
သည်။ ။ဘုရားတည့်... .. လွန်မြတ်လေး။

၃၈။ ထန်ပြင်းတန်းခိုး။ ကြိုးသည်မိုးသို့။ သတိုးဓမ္မာ။ ရာဇာ
တွင်ခေါ်။ ကျွန်းလုံးကျော်သည်။ မယ်တော်မွေးဘ။ ခေတ္တသရေ။
ဘုံရွှေသိင်္ဂီ။ နန်းသာ သက်ရှည်။ သိကြား တည်သား။ ပြည်၏
သေဌ်နင်း။ ဘိုးတော်မင်း၏။ သတင်းရှိန်စော်။ ကျေးဇူးတော်
ကို။ ရေဘော်လူဝယ်။ သက်ကုန်ဘွယ်တည့်။ ကြိုးငယ်စေ့စုံ။ မ
ဆိုတုံလည်း။ သံရုံမြွက်ချည်။ နားတော်လည်လော။ လူ့ပြည်၌
ဝယ်။ တင့်မျိုးကြွယ်သည်။ ပျိုရွယ်သစ်သစ်။ ဆွဲငါးနှစ်က။ ရန်
မြစ်ပယ်ထူး။ ဘရန်ငှားနှင့်။ ပဲကူးပြည်သာ။ စောင့်သောခါတွင်။
များစွာပတ်လည်။ ထိုးလွှာသည်ကို။ ဇာနည်အဿ။ သိန္နဝနှင့်။
ဖြတ်ချပွဲဦး။ မြင်သူမူး၏။ ဟူးဟူးရေရှင်။ ချောင်းသစ်တွင်၌။ မြင်း
ဆင်သင်္ချေ။ တွက်ရေမက။ အနန္တကို။ တေဇမှန်ကင်း။ နောင်
တော်မင်းနှင့်။ တျင်းတျင်းတိုက်သတ်။ တူပြိုင်လွှတ်က။ မလွတ်
အရှင်။ တကြိမ်တွင်တုံ။ မြင်းဆင်ရတနာ။ မင်းရာခမ်းနား။ ဖြင်
ပြားပည်းမျှ။ နိုင်တင့်လှ၏။ ဓမ္မရာဇာ။ မည်သာသတိုး။ ကျွန်းလုံး
စိုးသည်။ ။ရှင့်ဘိုးတည့်... .. ပျိုရွယ်သေး။

၃၉။ အပွဲပွဲလျှင်။ တွေခဲလုံးရင်း။ သူ့ရှင်မင်းနှင့်။ များခြင်း
ထွေရုံ။ သဘောအံ့၍။ ကိုယ်ရုံထားသည်။ လွှားရည်ဆိုင်းဆိုင်း။
တလိုင်း ထပ်ဖြိုး။ ဆင်စီးမြင်းရုံ။ မိုးခေါင်ပျံ့မျှ။ မီးလျှံ တိမ်သို့။
ပုသိမ်မြို့ဝယ်။ ထပ်ဘို့ဖြိုးဖြိုး။ အရထိုးလည်း။ တန်းခိုးထန်ပြင်း။
နောင်တော်မင်းနှင့်။ မယွင်းသံတိုင်။ ခံနိုင်ဇွံပေါ်။ ကျော်ကြံ

ကျော်ရှင်။ညဉ့်သော်ပြောင်ပြောင်။မီးရောင်ပမာ။ဝါစါတေဘံ
ရွန်း။နောင်ရေကျန်းသို့။မော်ကွန်းတကွင်း။နတ်ရှင်မင်းနှင့်။အ
ပြင်းထို၌။ကု၍တိုက်သော်။ဆောက်စိုက်တန်ဆောင်။လက်ရုံး
ရောင်ဖြင့်။ရန်မှောင်လွင့်ပျောက်။အထောက်ထောက်သား။မီး
ပေါက်မီးယုံ။လောင်သံမူးဟူး။ရပ်ထူးဝေးသား။ကုလားဘင်္ဂါ။
များစွာသဘော။ဖြင်ပြောအံ့ဘွယ်။ကြောလယ်နှံ့မျှ။ကျော်ဆူး
ချ၍။ရပ်မျှမသာ။မိနင်းသို့ရှာလည်း။အကာယုံနင်း။ယာဉ်ကျော်
မြင်းနှင့်။စီးနင်းရည်မှတ်။အပြင်းလွှတ်က။မှူးမတ်မြေးသား။မ
ယားမျိုးဆွေ။ရွှေငွေခမ်းနား။ဝတ်စားပည်းဖြင်။တောင်နှယ်မြင်
သော်။မာတင်မုန်သောက်။ဆုတော်လှောက်သည်။ ။ပယ်
ဖျောက်တည့်... ..ရန်တိမ်မြေး။

၄၀။ မကြားစဘူး။လူသုံးဦးတို့။လွေထူးဆက်။အပွဲပွဲကို။
ဖြင်ပြုကုဇေ။လက်မျိုးရေလည်း။ကုန်လေမဲ့နိုး။ကြံတိုင်းတိုး၍။
မြို့တိုးမြို့ခံ။ချတ်နွံစီးချင်း။ဆင်မြင်းထွေပုံ။နိုင်တုံတည်တည်။စက်
မီးလည်သို့။မုန်ရည်သွင်သွင်။သူ့ဆင်မြင်းရှု။ဟိုင်းဘီလူးကို။
ပွဲဦးလှစ်ခွင်း။အခေါင်ချင်းမျှ။လန်စင်းချယ်ယ။ပြောင်နာဂနှင့်။
တိုက်ကြခေါက်ခေါက်။တယောက်တပြန်။ချတ်ချန်ပန်းညီး။
ဆင်စီးသေကျ။ဆင်လည်းရသော်။လောကမှန်ကင်း။ပေးခြင်း
ရဲဆု။တောင်နှယ်စုလျက်။ခက်မှုခဲအင်။ဒလတွင်၌။ပည်းဖြင်များ
ထွေ။ခံလင့်နေလည်း။ပရမေရွှေစက်။ကိုယ်တော်ထွက်က။ပြေး
ကွက်ကြောက်လု။ဌက်ကိုတုရှင်။ရန်ထကြီးမော။သမိန်ထော
တုံ။ရဲစောနတ်သွင်။ဇမ္ဗူရှင်၏။စွယ်ခွင်ဝယ်၌။မိနင်းသို့ရိုက်
လျက်။တိမ်းယိုက်လည်းတွား။ဆင်ပြေးသွားမှ။မီးပွားအတူ။ခနု
ဖြူသို့။ပစ္စုကာဆောင်း။ထီးနီမောင်းနှင့်။တောင်ကြောင်းရေ
အား။ဖြန့်လတ်ပြားလျက်။လှော်ကားရဲလှေ။ဆန်လွှတ်ထွေ
သည်။ ။တပ်တွေတည့်... ..ရေကြောင်းကျေး။

၄၁။ ကုဇေသင်္ချေ။ထိုမျှလှေကို။နိုင်ထွေတျင်းတျင်း။မင်း
လည်းသက်ပြေး။အရေးကုန်လေ။ကြေကြီးကြေသော်။ပရ

မေတ္တမော့ကံ။ လွန်၎င်းမြောက်၍။ မုန်သောက်မစဲ။ ချစ်မြတ်ကဲ
 နှင့်။ အံ့အဲရှုမြင်။ နက်စင်ယဉ်မ။ မင်းမှန်းတက်။ စဉ်ဆက်ဝတ်
 ရိုး။ ပုဆိုးတိမ်လျှပ်။ လက်စွပ်မှောင်ဝေး။ ဆုတော်ပေးမှ။ ရှင်
 ဘေးဘုရား။ ရှေးဦးများက။ ခမ်းနားဆောင်ယောင်။ ပွဲဘောင်
 နှင်းမြောက်။ မော်ကွန်းမြောက်၏။ ပြီးမောက်တိမ်ညို။ ဗဒုံမြို့
 ဝယ်။ ထပ်ပို့လုံးရင်း။ ဆင်မြင်းကျေးစား။ မြေးသားကစ။ မကျန်
 ရတည့်။ ရှေးကကျော်ညီ။ မြို့ကမ်းနီတုံ။ မိုးဆီတူရှု။ ခက်ခဲထူ
 သော်။ ထို့တူကြည်းက။ ရှနပန်းညီး။ ဆုတ်ချေပြီးဟု။ ဘုန်းမီး
 စက်ယဉ်။ လှေနှင့်ယဉ်၍။ ကြောက်ကျဉ်ကြောက်ထွေ။ မိုးမြေ
 မျောက်မျောက်။ မီးပေါက်တန်းခွန်။ တုံးချန်ချတ်ဖြတ်။ မလွတ်
 နိုင်မှ။ မြို့လုံးရ၏။ ယုံကြွအာကာ။ စန္ဒာမဏိ။ တောင်ရှိရွှေငွေ။ ထွေ
 ထွေများစုံ။ ရှေ့တော် ပုံရှင်။ ခက်တုံဆန်းထူး။ စေဉ်ကူးဝယ်။
 ရဲရူးရဲခါး။ စော်ဘွားသားတိ။ ကြိမ်းဝါးကြံစည်။ ခံနှင့်သည်ကို။
 တာရှည်စွဲလစ်။ လက်သွယ်နစ်၍။ ချစ်ချစ်ခေါက်ခေါက်။ တူး
 ပေါက်လွှားလွှား။ မယားသွီး။ ဆင်ကြီးမြင့်ခိုင်။ မနိုင်မကန်။ ကျေး
 ကျန်မပါ။ ကိုယ်သာလွတ်စေ။ ပြေးရှာလေသည်။ ။ ရှင်သေ
 တည့် အထွေးထွေး။

၄၂။ အားကျမာန်ပါ။ နောက်တခါတုံ။ များစွာလုံးရင်း။
 မကြွင်းရငြား။ အိမ်ရှေ့ထားသည်။ စော်ဘွားညီပင်။ ပညးဖြင်
 ခန့်ချုံး။ အုန်းဘောင်လုံးနှင့်။ ပေါင်းရုံးခံတွာ။ စစ်သည်သာတည့်။ မိန့်
 ရွာတိုင်အောင်။ မြားမြောင်မြို့ပြ။ ဟူသမျှကို။ အရယူချေ။ နတ်ရှင်
 စေက။ သပြေစိုးထိုက်။ ဆန်လကြိုက်ဝယ်။ ကျိုက်ကျိုက်မြို့တွင်။
 ဆင်မြင်းလွင်ပ။ အနန္တကို။ လှေကဆင်းသက်။ ခြေပင်တက်၍။
 မြို့ထက်ထိပ်ပြင်။ ကိုယ်တော် ဝင်သော်။ သေရှင် ကြေညက်။
 ပြေးထွက် ကျင်းကုန်း။ တောင်နှယ် ပုန်းလျက်။ ငရုန်း ငရင်း။
 ကောင်းစင်းကောင်းတုံ။ ကျန်လှေတရှက်။ မြစ်နှစ်ဘက်ကို။ တွန်
 ကြက်မကြား။ ဘမ်းထားကြိုးခက်။ ယူခဲ့ဆက်သော်။ မင်းထက်
 မင်းခေါင်။ မင်းရန်အောင်ကား။ ပွဲဘောင်သဘင်။ မမြင်စဘူး။ အံ့

ချိုးကျူးမှ။ ပြောက်ထူးရတနာ။ စိမ္မာခြယ်ဖာပ်။ ကွမ်းချပ်မျက်
စုံ။ ဝတ်လုံလက်စွပ်။ သောင်းခပ်နှင်နှင်။ မြင်းဆင်မကြွင်း။ ရတိုင်း
နှင်းသည်။ ။ဘောက်ထွင်းတည့်... .. ရန်ချစေး။

၄၃။ မှူးမတ်ပျက်ရှာ။ ကြံရာချွတ်ယွင်း။ ဇင်းမယ်မင်းကို။
သေဌ်နင်းနတ်ရှင်။ ယူစဉ်တွင်၌။ နောက်ခွင်တလွှား။ ပဲကူးအား
နှင့်။ ဆန်းပြားကြံစည်။ ဝိုက်လည်ထွေမော။ သမိန်ထောလျှင်။ တွေး
တောမဲ့ထွေ။ မီးသို့မွေမျှ။ နန်းမြေဝန်းကျင်။ ဘမ်းငင်ကြိမ်းဝါး။
မင်းဟု ခြားသော်။ တရားပရမေ။ မိန့်တော်စေ၍။ လှေလည်း
တျင်းတျင်း။ မင်းကိုသတ်ရ။ ဆံမျှမကြွင်း။ ရှေ့တော်နှင်းက။ ရှေး
မင်းစဉ်ဆက်။ ပေးခဲ့ခက်သား။ နန်းထက်စားတော်။ ကွမ်းခွက်
ကျော်နှင့်။ ရွှေလှော်ပြောက်စုံ။ ဝတ်လုံပုဆိုး။ နက်ဘိုးခဲထွေ။ မုန်
တွေသွင်သွင်။ ဆင်လည်းရဲဆု။ ရှေ့တော်စု၍။ ပြိုင်တုမဲ့ငြား။ ယိုး
ဒယားဝယ်။ မိုးဖျားထက်ဆီ။ ရုံလှံ လှံတွင်။ ရှက်စိ တန်တား။
သဘောပြား၍။ လေးမြားမီးပေါက်။ တန်ရှောက်ပြောထူ။ များမှု
သေနတ်။ ထိုးလွှတ်စိတ်ဖြာ။ မင်းလျာရည်တင်။ ခြေပင်တက်
မြောက်။ မြို့ထိပ်ရောက်က။ ဘောက်ဘောက်ချတ်ချ။ ရှနလွှား
လွှား။ တန်တားကူးထွေ။ မင်းနေကစ။ နှစ်မြို့ရသော်။ လောက
ဘုန်းမြိုး။ သံရှင်မိုး၍။ သတိုးဓမ္မာ။ ရာဇာရဲထွတ်။ ခေါင်တမ္ပတ်
ဟု။ ပြိုင်လွှတ်နှိုင်းထောက်။ ရှေ့နောက်သွင်သွင်။ ပလ္လင်နေတန်။
ပြောင်မုန်၌နှင့်။ မကျန်မင်းခမ်း။ ထပ်မွမ်းပေးလှောက်။ မော်
ကွန်းမြောက်သည်။ ။ပွဲမှော်တည့်... .. မိန့်တော်ပေး။

၄၄။ တန်းခိုးလျှံရောင်။ မီးသို့ပြောင်မျှ။ ရန်မှောင်ပိတ်ဖုံး။
နှစ်မြို့လုံးကို။ လက်ရုံးထွန်းပ။ နေ့ခြင်းရသော်။ ကြောက်ထွေသော
အား။ ထွတ်ဘုရားသို့။ မြို့ထွားမာတင်။ လေးစီးဆင်နှင့်။ ရင်ခွင်
သည်းကြား။ သွီးသားကို။ ဝတ်တွားကြောံရှက်။ ထိုမင်းထွက်၍။
ရွှေစက်ထိပ်ပြင်။ ရှက်လှာတင်ရှင့်။ ကြံအင်ရွှေပြောင်း။ ယင်းသည့်
နှောင်းဝယ်။ ထပ်လောင်းကူလှာ။ စစ်သည်သာတည့်။ သမုဒ္ဒရာ
မည်းမည်း။ သဘောချည်းတိ။ ငြိပ်ည်းအံ့လောက်။ ပြောင်ပြောင်

တောက်မျှ။မီးပေါ်၊မီးပျံ၊ခိုးဝါလျှံလျက်။ဆယ်လံအဝ။တောင်
မျှမျှနှင့်။ပြင်းပြလေမိဃး။ထမိုးတဆယ်။ထွေဝယ်လဲမျှ။ရပ်ထမ
သာ။ပင်လယ်မှာကို။ဓမ္မာပွင့်ညောင်း။ဘိုးတော်လောင်းနှင့်။
တဆောင်းရင်တူ။နောက်ယူမလွဲ။ယဉ်ထပ်စွဲက။ပြိုကွဲပြီးမျှ။မိ
တိုင်းရ၏။ပေါက်ပြကျိုက်ပွက်။ချည်တွဲဆက်သည့်။ ပြိုင်
ဘက်တည့်... .. မကြာသေး။

၄၅။ အထူးအကဲ။တကြိမ်ပွဲတုံ။ရေးကွဲကြိမှား။ကျိုင်း
သည့်စားလျှင်။ရှင်အားလည်းမျှက်။ကိုယ်လည်းပျက်သော်။
ချောင်းနက်မြိုင်ချောင်။ပုန်းရှောင်ရာရာ။ပတ်ရှာလိုက်မှ။ကိုယ်
ကိုရရှင့်။ရန်စလက်တည်း။ပျက်ရှိန်သည်း၍။များပည်းအုတ်
ထွေ။ခံလင့်နေသော်။သပြေဖိုးရောက်။တိုက်ချင်းပေါက်၍။မုန်
သောက်မာတင်။ကိုးစီးဆင်နှင့်။မြင်းလျှင်လက်မှ။ရတုံတွဲရှက်။
ကျေးမက်ရွာပြည်။တိုက်နည်ဖြန့်ပြား။သိမ်းလတ်ကြားက။ရှေး
ဖျားနန်းတည်။နန်းစည်မျိုးနီး။ကြေကြီးကြေထွား။စိန်အားခွန်
ပြည်။ဦးတင်တိုင်အောင်။စနောင်စနင်။ဘမ်းငင်ရောက်နိုး။ကင်း
စမ်းထိုးသော်။သတိုးဓမ္မာ။လာသော်ဘယ်သို့။ကြံရတို့အံ့။ထိပ်
ပို့လက်ထား။ရိညွတ်တွားက။တရားရန်အောင်။လူ့ထွတ်ခေါင်
ကား။မြားမြောင်လက်ရ။မြော်ကရွှင်လန်း။ချစ်အားရမ်းသည့်။
ချီးမွမ်းတည့်... .. မြတ်ထွရေး။

၄၆။ မိုးကောင်းမိုးညှင်း။ချင်းတွင်းတလွှား။သောင်သွပ်
စားလျှင်။အန်အားမြောက်ခေါင်။လက်ရုံးထောင်လည်း။ထွန်း
ပြောင်တန်းခိုး။သတိုးတွင်ခေါ်။ဘိုးတော်နတ်သွင်။ဘမ်းငင်မ
ကြာ။ရသောခါတုံ။ကောင်းစွာနှင်နှင်။ဆယ်စီးဆင်နှင့်။ပွဲဝင်ပွဲ
ထွက်။ယင်လျက်သာမြူး။သံလွင်ကျူး၍။လက်ဦးရှေးဖျား။မင်း
သားမင်းလောင်း။မရတောင်းကို။ထပ်လောင်းကျိုက်ဆူ။ပေး
တော်မူ၍။ရိပ်ဖြူချိန်သင့်။စံပယ်တင့်လျက်။အရှင်ဘွားတော်။
ဘိုးမင်းကျော်လည်း။မူးမော်စုံမက်။ပိုက်ဘက်မပြီး။သားကြီး
ရင်သွေး။ချစ်မြေးဘုန်းကြွယ်။တို့သက်ထွယ်ဟု။လည်ဝယ်ရစ်

ဆွဲ။ ပုလဲအသွင်။ ရွှေစင်အလား။ ပတ္တမြားအနှစ်။ မျက်နှာစစ်သို့။
ကျစ်ကျစ် ကဲဆ။ ကြင်မောလှလျက်။ သိင်္ဂီစံရောက်။ မင်းခမ်း
မြှောက်သား။ လက်ကောက်လေးစုံ။ နိတုံပြောင်ဝင်း။ ခြေချင်း
ထွော်ဦး။ ရွှေဖူးမုန်ညှင်း။ ခုံခြင်းကြက်ပေါင်။ မြူရောင်လျှပ်ဝါ။ ဝိ
ဟာရကုတ်။ ဆမုတ်ခြံဝေးဝေး။ ပန်းသေးခြားတန့်။ ဖက်ခန့်မြူညှိ။
သင်ဗိုလ်ထိန်းယ။ ပေးစမရဲ။ ရအင်ကဲသည်။ ။ သုံးစွဲတည့်...

... .. များကံကျွေး။

၄၇။ ဓမ္မဒေဝီ။ စေါင့်ညီမြတ်ခြင်း။ သီတင်းငါးမည်။ ဖြောင့်
ကြည်သီလ။ ဒါန ပေးလှူ။ ရည်ချ။ မဂ်ဖိုလ်။ ကုသိုလ် ဆယ်စု။
ဝတ္ထုဆယ်ပါး။ သူ့အားချမ်းသာ။ ရှာသည်နေ့တိုင်း။ ထုံးပိုင်းရေ
စက်။ လက်နှင့်မကင်း။ မင်း၏သဘော။ လိုက်လျောပျူငြါ။ အာစာ
သတိ။ ဟိရိဩတ္တပ္ပ။ ဆံမျှမကွေ။ စောင့်ထွေတရား။ တည်သော
အားဖြင့်။ သိကြားအသွင်။ နတ်ရှင်ရန်နင်း။ မိမင်းအတူ။ မှတ်တော်
မူ၍။ ထီးမြူပူဇော်။ ညွတ်ကော်ရော်သား။ ဘိုးတော်သားချင်း။ တူ
ကင်းကျင့်မှတ်။ ဘွားတော်လတ်လည်း။ လေးမြတ်ကဲဆ။ ကြင်
မောလှ၏။ ယောက်မမောင်စစ်။ ရောက်ပြန်လစ်ဟု။ လွန်ချစ်ဝမ်း
မြှောက်။ လက်ကောက်ခြေချင်း။ မြူရှင်းနံကြီး။ ခင်းနှီးပိတ်လှပ်။
စလပ်မပြား။ ပေးမှတ်သားသည်။ ။ စကားတည့်... ..
ပန်းသို့မွှေး။

၄၈။ ဘိုးတော်သက်ပေး။ နှောင်းမွှေးဘွားမြော်။ မင်းနှစ်
တော်ဝယ်။ ဘေးတော် လွန်ကြင်။ ဆင်မြူရှင်၏။ တောင်တင်
လကျာ။ သူဇာအဆင်း။ ထိုဘွားမင်းလျှင်။ မြေးရင်းမှတ်ထွေ။
ရောက်လာပေရှင်။ ထိပ်ဗွေ တင်ထား။ ရွက်မမှားသည်။ မင်း
တရား မယ်တော်။ ထုတ်ဘော်ပျံ့မွှေး။ မည်တော် ပေးသား။
မိထွေးတော်ရင်း။ ထွန်းဝင်းကြက်သရေ။ ဆံမွေပြေမှောင်။ ခြည်
ရောင်မစွန်း။ ဝင်းဝင်းထွန်းလျက်။ တောင်ခန်းရိပ်သာ။ မြူဝါပျက်
စောင်။ မိုက်မှောင်မရှိ။ ရွှေတိသာလွန်။ ကြာပြန်နံပါး။ အုံးထားရှူး
ရွက်။ ကြိုင်မြက်ထုံမှတ်။ မြိတ်လွတ်စုလည်း။ ဖြင်ပည်းညွတ်ခ။

ထိန်းယံရံကျင်း။ ဖြတ်ခြင်းသတိ။ ဟိရိအစာ။ ရံခါမကင်း။ မိမင်း
ညီမ။ ကြင်ဆထပ်ပေါင်း။ ထွေးတော်နှောင်းလည်း။ နှစ်ထောင်း
စုံမက်။ အသက်တမျှ။ လွန်ယုယလျက်။ အစ်မကြီးရှင်။ သခင်သွီး။
ထွန်းညီးငြိမ့်လေး။ ဘမင်းမြေးဟု။ ပန်းသေးစုံပြော။ လက်ကောံ
ခြေချင်း။ ပိတ်ရှင်းပိတ်လှပ်။ ပေါ်ထပ်ခင်းကျင်း။ ချစ်ဘေးနှင်း
သည်။ ။ အရင်းတည့်... ... ရှင်မိထွေး။

၄၉။ အစင်းတရာ။ ဖြူဝါဝင်းဝင်း။ မင်းဟူသမျှ။ ထိပ်စဦး
ညွတ်။ ရွှေကုံးမှတ်၍။ လေးမြတ်စုံမက်။ ခြေတော်စက်ကို။ ပန်း
ခက်မညွ။ ဆင်ရာမူသား။ ဓမ္မသခင်။ နတ်ရှင်သွီး။ အရိုးတော်
ရင်း။ ဘမင်းနှမ။ မိုးမှရောက်သော။ နိဗ္ဗာနရ။ ဘုံကကျလစ်။ နတ်ရှင်
စစ်သို့။ ကျစ်လစ်တည်ကြည်။ ငါးမည်သီလ။ ဓမ္မသီရိ။ သတိ
ကောင်းမွန်။ ဆင်းကြန့်ငြိမ့်လေး။ ပျံ့မွှေးနှုတ်ထွက်။ နန်းထက်ဘွား
မြော်။ ရွှေအိမ်ပျော်သား။ ဘိုးတော်မျက်ရှု။ ဓာတုကလျာ။ မြတ်စွာ
သေဌ်နင်း။ မိစိုးမင်းလည်း။ ချစ်ခြင်းလွန်ကြူး။ ရွှေသို့ ဦးလျက်။
ကျေးဇူးသခင်။ မိလွန်းကြင်လျှင်။ နတ်ခွင်မကြာ။ ရောက်သောပြန်
လစ်။ တူမချစ်ဟု။ သရစ်မင်းလျှောက်။ လေးစုံမြော်သား။ လက်
ကောက်လျှံလင်း။ ခြေချင်းရည်လေး။ ညွတ်သေးပိတ်လှပ်။ ကြည်
ဖွပ်ကဝါ။ ခါသာကြိုင်ရွှင်း။ သလင်းအတူ။ ပေးတော်မူသည်။ ။
မညွ။ တည့်... ... ထွန်းရစ်ကွေး။

၅၀။ ဘိုးဘေးနွယ်ဆက်။ စဉ်မပျက်တည့်။ ပုခက်ကျည်
တန်။ ရွှေတန်ရွှေတိုင်။ ရုပ်ဖြိုင်ခြင်သို့။ ဟောက်လေ့ရှူးရှူး။ ဘီလူး
နဂါး။ နတ်သားရုပ်သွင်။ လက်တင်အုံးတား။ ခြူးသားတိမ်ပြင်။ ဗိ
တာန်ဆင်သား။ မျက်ရှင်ကွန်ရက်။ ညောင်ရွက်ပျံ့ဝဲ။ ဇာဆွဲလူလူ။
ပိတ်ဖြူဘိုးရှား။ ထပ်များခေါက်လျက်။ ကော်ဇောထက်ဝယ်။ ညံ့
သက်ခင်းနှိုး။ သိပ်တုံ့ပြီးသော်။ မတ်ကြီးသားမြေး။ ငယ်သွေး
ရောင်မြိုက်။ ခေါက်ကျိုက်မြိတ်လွှတ်။ ရစ်ပတ်စုလည်း။ သွယ်
ချည်းပြာညို။ ရင့်ဆိုသဘွယ်။ ငယ်ရွယ်ကြက်တောင်။ ဖြူရောင်
ပိတ်လှပ်။ ရင်ထပ်သလင်း။ ပျံ့ရွှင်းထုံခိုး။ သွယ်ကြိုးတမတ်။ ဘော်

ထုတ်အစ။သုမ္မတနှင့်။ သကျနွယ်ရင်း။ပြုမင်းတို့ရိုး။ ချစ်တိုးချစ်
ဘွား။ နန်းထက်များကို။ ရွှေနားဖြည့်သွင်း။ မင်းတို့ရတု။ ရွှင်မှု
ကျူးမျှ။မှတ်စေရသည်။ ။ရှင်မတဉ်ပျော်မွှေးသက်ဘိသေး။

သံတိုင်ပုဒ်ပေါင်း-၅၀-ပြီး၏။

၁။ ရာဇဝံသာ။မဟာသမ္မတ။ သကျနွယ်ရင်း။ ပြုမင်းတ
လတ်။ဥမြတ်ဘွားဆက်။စဉ်မပျက်သည်။ ။နန်းထက်မပြတ်
ဘူးတည့်သခင်။ ။နန်းထက်မပြတ်ဘူးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၂။ သင်းပွင်းထိပ်စွန်း။လူကြဌန်းကို။ မြေပန်းကော်ရော်။
စိုင်းသုံးဘော်သည်။ ။ညီတော်နောင်မထူးတည့်သခင်။ ။
ညီတော်နောင်မထူးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၃။ ယင်းကမကြာ။ မင်းဖြစ်လာ၍။ကမ္ဘာဆက်ရှည်။ မြင်
စိုင်းတည့်သည်။ ။အောင်စည်ရိုက်ကာကျူးတည့်သခင်။ ။
အောင်စည်ရိုက်ကာကျူးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၄။ ထိုကချီးသည်။ငါးစီးသခင်။နတ်ရှင်မြစ်ရင်း။ မိုးညှင်း
စိုးသည်။ ။သတိုးဘေးရန်ငူတည့်သခင်။ ။သတိုးဘေးရန်
ငူတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၅။ မိုးညှင်းသတိုး။ရွှေဝစိုး၍။နွယ်ရိုးစည်နှောင်း။ တောင်
သို့ပြောင်းသည်။ ။ပေါင်းလောင်းထိပ်နဖူးတည့်သခင်။ ။
ပေါင်းလောင်းထိပ်နဖူးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၆။ မင်းဝံတောင်ငူ။ထီးပစ္စု။နှင့်။သီဟသူမည်ရင်း။ ဘေး
တော်မင်းသည်။ ။မြတ်ခြင်းလွန်ကျေးဇူးတည့်သခင်။ ။
မြတ်ခြင်းလွန်ကျေးဇူးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၇။ သီဟသူသည်းချား။ ဘုရားဘုန်းခေါင်။ ပြည်ထောင်
ပတ်ကုံး။ကျွန်းလုံးပူဇော်။ညွတ်ကော်ရော်သည်။ ။ဘိုးတော်
လူ့ထိပ်ငှားတည့်သခင်။ ။ဘိုးတော်လူ့ထိပ်ငှားတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၈။ အနော်ရထာ။မည်သာခေါ်တွင်။ နတ်ရှင်သားလတ်။

မင်းရဲထွတ်သည်။’ ။တမ္ပတ်လွန်ဆန်းထူးတည့်သခင်။ ။
တမ္ပတ်လွန်ဆန်းထူးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၉။ တရုပ်ရှမ်းပြည်။ သတ်နည်လိုက်လံ။ မခံဝံ့သူ။ ဘမ်း
ယူချည်ထား။ မိုးကောင်းစားသည်။ ။စော်ဘွားမျိုးတော်ဦး
တည့်သခင်။ ။စော်ဘွားမျိုးတော်ဦးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၁၀။ သတိုးဓမ္မာ။ ရာဇာတွင်ခေါ်။ ကျွန်းလုံးကျော်သည်။
မယ်တော်သခင်။ ဘွားရှင်မြတ်ဆက်။ ရွှေခက်ပန်းသွင်။ လည်
ဝယ်ဆင်သည်။ ။ပြတ်ကြင်လွန်မူးရူးတည့်သခင်။ ။ပြတ်
ကြင်လွန်မူးရူးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၁၁။ ဘိုးတော်ဘွားရှင်။ မိခင်မွေးဘ။ ထိန်းယာအင်ထက်။
ပုခက်ရွှေစင်။ သာပျော်ရွှင်သည်။ ။ရှင်လျှင်မြေးတော်ဦးတည့်
သခင်။ ။ရှင်လျှင်မြေးတော်ဦးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၁၂။ အဆန်းတကြယ်။ ပုခက်ဝယ်လည်း။ ရှုဘွယ်တည့်။
စုံစီရပ်ဟန်။ ကုမ္ဘာနတ်သား။ ဘေးရန်တားသည်။ ။မေးမှား
ဆိုမူးရူးတည့်သခင်။ ။မေးမှားဆိုမူးရူးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၁၃။ နဂါးရေနတ်။ မင်းမြတ်ကျင့်မြဲ။ ပုလဲပတ္တမြား။ ကိုး
ပါးကွန်ရက်။ ညောင်ရွက်ဝင်းလျှံ။ ရွှေစာရံသည်။ ။ဆွဲရံရွှေ
ပွတ်ရှိုးတည့်သခင်။ ။ဆွဲရံရွှေပွတ်ရှိုးတည့်နတ်ရှင်မြေး။

၁၄။ ဇင်းမယ်နန်းလုံး။ လက်ရုံးထွန်းပ။ ရဲဆုရ၍။ ရှင်ဘ
ရန်နင်း။ ဖြူဝင်းပြောင်ပြောင်။ မုနောဆောင်သည်။ ။တန်
ဆောင်နေသို့မြူးတည့်သခင်။ ။တန်ဆောင်နေသို့မြူးတည့်နတ်
ရှင်မြေး။

အနော်ရထာစောသွီးတော်
ယိုးဒယားမိဘုရားချောင်း
ဤတွင်ပြီး၏။

သက္ကရာဇ်။ ၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင်။ အဝမြို့ရွှေစီးရွှေနန်းကိုသိမ်း
မြန်းစိုးစံတော်မူသောမင်းရဲဒိဗ္ဗအမည်ရှိသောမင်းတ
ရားလက်ထက်ပညာရှိအမတ်ရှင်သံခိုသည်။ မင်း
စဉ်မင်းဆက်ရာဇဝင်ကိုစီစဉ်ရေးသားဆက်
သွင်းအပ်သောရွှေနားတော်သွင်း

မင်းရဲဒိဗ္ဗဇာတ်။

ရန်ကုန်မြို့။
၃၄ လမ်း။ ဟံသာဝတီသတင်းစာတိုက်။
၁၈၉၉ခုနှစ်။

နိဒါန်း။

ကဝိဗန္ဓုတိတ္ထောတိကဗျာ။ ဝစနာအရကို။ အကျကောက်
သော်။ ပြောင်မြောက်လိမ္မာ။ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့။ ဖွဲ့ဆိုစီကုံးအပ်
သော။ ချောင်း။ ရကန်။ အဲ။ အန်။ ရတုအစရှိသော ပျို့ကဗျာလင်္ကာ
အစပ်။ အဟပ်တို့သည်။ လောကီလောကုတ္တရာ။ ၂ ဖြာမလွတ်
အကျိုးနပ်သဖြင့်။ မှတ်နာဆောင်ရွက်လေ့ကျက်အပ်သော ဗဟု
သစ္စမင်္ဂလာရှိရကား။ သကျဝံသ။ သမတန္ဒယလော။ သမ္ဘာဘုန်း
မီး။ ထီးဆောင်းနန်းနေ။ ပဒေသရာဇ်အပေါင်းတို့၏။ ဦးခေါင်း
ညွတ်ခ။ ခွန်သပို့သွင်းရာ။ မဟာရာဇဌာန။ နက်သန်ဘူမိန်။ ဝတိန်
သုဒဿန။ အယုဇ္ဇသို့။ အဝရွှေမြို့တော်ကြီး၌။ ထီးနန်းဆက်ခံ။
စိုးစံတော်မူသော မင်းရဲဒိဗ္ဗရာဇာကို။ ပညာရှိအမတ် ရှင်သံခို
လျှောက်ဆိုနားတော်သွင်းသော။ မင်းစဉ်မင်းဆက်ရာဇဝင်ကို
ဖွဲ့ဆို စီကုံးရေးသားသည့် မင်းရဲဒိဗ္ဗချောင်းကဗျာသည်။ ရှည်
ကြာနှစ်လ။ မြုပ်တိမ်ကွယ်ပမည်ကို စိုးသဖြင့်။ ထက်မီဃ်းလ
ပုဏ္ဏမိတ်တွင်။ ယုန်တံဆိပ်ခပ်သကဲ့သို့။ တည်းပြု၍သားနား။
မင်းသွားမင်းနေ။ သေကွေကွက်ကွင်း။ ဘတ်ရှုရင်းနှလုံးကြည်
အောင်။ ရည်ဆောင်အားထုတ်။ ပြုလုပ်ပုံနှိပ်လေ့ရှိသော။ ကျွန်ုပ်
တို့ဟံသာဝတီ သတင်းစာမီးစက်ပုံနှိပ်တိုက်က။ သုတတည်း
ဟူသော။ ရတနာကို ကောင်းစွာလိုလား။ ကျိုးစားရှာဖွီးလေ့ရှိ
သော အမျိုးသားတို့၏အလို့ငှာ။ '၁၂၆၁ ခုဝါခေါင်လ အတွင်း
စက်တင်ပုံနှိပ်ခြင်းကိုပြုလုပ်ပါသည်။

မင်းရဲဒိဗ္ဗဇျင်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ မင်္ဂလာမဏ္ဍိုင်။ လေးရောင်ဆိုင်သား။ မပြိုင်စံရာ။ ဝေယန္တာဝယ်။ ဒေဝါရံဝန်း။ နတ်ကြဌန်းသို့။ ရွှေနန်းသေဌ်နင်း။ မင်းမင်းများသခင်။ ဘုရင်ခေါင်များ။ စေတတရား၏။ သည်းကြားပွင့်ညွန့်။ ရဲဘုန်းသန့်လျှင်။ မြူးကွန့်တေဇာ။ အာဏာတန်ခိုး။ စက်မိဃ်းကြိုးသို့။ ဘေးတိုးဇမ္ဗူ။ သိမ်းယူမြေပြင်။ ဘနတ်ရှင်လျှင်။ ကောင်းကင်ဘဝင်။ ထွန်းတက်တန်ဆောင်။ ထိန်ထိန်ပြောင်ရှင်။ နောင်လည်းနေနတ်။ ရဟတ်စကြာ။ ဆက်ကာလည်းကောင်း။ စံပကြောင်းကို။ သံညောင်းထွေလာ။ လျှောက်ဝံ့ပါသည်။ ။
မင်္ဂလာတည့်ပျံမွှေး။ အောင်မြင်ရေး။ ။

၂။ လေးကျွန်းအချာ။ စက်ရာဇာဝယ်။ ရတနာ မြတ်ထွ။ ဩရသသို့။ တေဇဘုန်းတန်း။ ရောင်ဖြိုးရွှန်းသည်။ ရွှေနန်းပွင့်လောင်း။ နားတော်ညောင်းလော့။ အပေါင်းတွက်ရေ။ သိန်းကုဋေလျှင်။ ရံနေစကြဝဠာ။ ပေါ်သောခါ၌။ သန္တာမြရည်။ ဆန်းလတည်သော်။ ငါးမည်ဘုံထွန့်။ ကိုယ်တော် ဝတ်နှင်။ သတ္တပတ်ရွှေကြာ။ နိမိတ်လာက။ ဗြဟ္မာမွှော်ကွန်း။ တင်ပြဌာန်းရှင်။ ကြဌန်းငါးဆင့်။ ငါးကြိမ်ပွင့်၍။ ဆုံးချင့်မရ။ အနန္တ၌။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ။ ထိုထိုက်သာလျှင်။ အချာထွန့်တင်။ သို့ရာတွင်လည်း။ ရွှေစင်ငွေရည်။ ဘန်မြည်လျှံထွန်း။ အကျွန်းကျွန်း၏။ ဦးစွန်းကေနိ။

မာန်ကင်းမှန်သား။ နိဗ္ဗာန်ကူးဆိပ်။ ဤကျွန်းထိပ်ထက်။ ဖြူရိပ်ဖြန့်
စ။ သမတနှင့်။ ဝရမန္တာတ်။ ဆက်လတ်၌နန်းထိန်း။ သုံးသိန်းသုံး
သောင်း။ လေးထောင်ငါးရာ။ တေဇာရန်ရှိပ်။ ခြောက်ကျိပ်ကိုး
ယောက်။ ဆက်မြောက်ရှည်စွာ။ ရာဇာပဝရ။ နရိန္ဒတို့။ ဟည်ကြ
စက်ရွှေ။ ပဒေသရာဇ်။ ကေရာဇ်တည့်။ ဖြစ်သားမပျက်။ အောက်
ထက်ရေမြေ။ နံမွှေးချင်းနွဲ့။ ဆက်ခါစံမှ။ ယဉ်လျှံမြစ်နား။ ဘိုးဦး
ဖျားဝယ်။ ထွန်ထားဘုန်းမြင့်။ မိန့်တော်ဘွင့်သည်။ ။ နောင်ခွင့်
တည့်တည့်ရေးဗျာဒိတ်ပေး။ ။

၃။ မိန့်တော်ရွှေစက်။ ပေးရာမြွက်မှ။ ငါးချက်နိမိတ်။ လျော်
သံထိတ်မျှ။ ဗျာဒိတ်ငြိငွေ့။ သရေခေတ္တ။ တည့်ထောင်စဉ်။
မာဃဆန္ဒနိ။ လှံကွန်ဂဠုန်။ ဆန်စုန်ရေမြေ။ လှေလည်းနဂါး။ ဆက်
ဖျားခွန်သ။ သူရစစ်အောင်။ ခုတ္တပေါင်လျှင်။ သည့်နောင်ရိမန်။
မလည်တတ်ဝယ်။ နေနတ်နဂါး။ မြတ်သိကြားက။ ဆက်ပွားစဉ်
လတ်။ ဇွံပတ်နုဘော်။ အနော်ရထာ။ တေဇာကြီးဘိ။ နရပတိ
စည်သူ။ ပစ္စ။ ဖြန့်လွှား။ ငါးကျိပ်ငါးမှ။ မခြားနွယ်ရင်း။ ထောင်
သင်းဘွင့်ဘွင့်။ သေဌ်နင့်မကိုဋ်။ မိန့်တော်လိုက်ဖြင့်။ ရန်မိက်
ကြောက်ရှောင်။ မြင်စိုင်းထောင်သား။ ညီနောင်ဘုန်းတူ။ ထီးသုံး
ဆူနှင့်။ ဓမ္မ။ ရန်လွင့်။ ရွှေထီးဘွင့်သည်။ ။ ဆက်မြင့်တည့်ရှည်
ဝေးဘေးလောင်းရှေး။ ။

၄။ သုံးပါးညီနောင်။ မြင်စိုင်းထောင်သား။ ရန်ဘောင်
ဘွင့်လင်း။ နှောင်းမြင်မင်းလျှင်။ မာန်ကင်းမြစိတ်။ မိန့်ခဲ့ဘိတ်
သည်။ ဗျာဒိတ်တော်လျောက်။ မြောက်သို့ရွှေဝ။ စနဲကာသာ။
သင်္ဂါရွှေဂူ။ ဓမ္မ။ ဗိမာန်။ ကန်လည်းတောက်ရှည်။ ပန်းယတည်
က။ ဇာနည်ဖြူဆွ။ တစီးရ၏။ သည်ပသည်ကြား။ မင်းသုံးပါး
တွင်။ ငါးစီးရှင်နှင့်။ မြောက်ခွင်စစ်ကိုင်း။ တောင်ရင်းခိုင်းလျက်။
ဘုန်းလှိုင်း၌ပျိုး။ အစဉ်စိုးမှ။ သတိုးမင်းဖျား။ တရားပွင့်သုံ။ သန်
လျက်ချံထက်။ ရွှေဘုံပြောင်ပြောင်။ တည်ပြန်ထောင်ရှင့်။ သည့်
နောင်ထွန်တက်။ ဆယ့်နှစ်ဆက်လျှင်။ မပျက်စဉ်ပြီး။ တောင်သို့

ချီး၍။ ဘုန်းမီးလျှံလင်း။ ရှိန်ပြင်းလွန်ကဲ။ မင်းရဲနတ်တူ။ သိဟသူ
လျှင်။ တောင်ငူရွှေနန်း။ အောင်မြေကျွန်း၌။ ဖြူဝန်းဖြန့်ရံ။ ဘိသိက်ခံ
သည်။ ။ ကျံကျံတည့်သံလေးမြောက်သန္ဓေ။ ။

၅။ တရွန်းရွန်းလျှင်။ ထောင်ဝန်းနေဝါ။ တက်လျှံဖြာသို့။
နရာဘုန်းထင်။ ရွှေနားတံင်လော့။ ဦးကင်နန်းပွဲ။ စံလွတ်ကဲသား။
မင်းရဲနတ်တူ။ သိဟသူလျှင်။ ခြောက်ဆူဘုန်းတော်။ နတ်ပြည်
ပျော်လည်း။ သားတော်သည်းချား။ မင်းငါးပါးတွင်။ မင်းတရား
ကြီး။ ဘုန်းမီးရှိန်ပြေး။ ရှင်ပင်ဘေးလျှင်။ ချီးကြွေးနတ်လူ။ ရိုက်ရာ
ယူကာ။ ဓမ္မ။ သောင်းတွင်း။ ထိန်ရိုက်ချင်း၏။ ပြည်မင်းကျွန်လျှော့။
ထံအောက်စက်ရွှေ။ မရောက်နေသော်။ ပရမေဘုန်းထူ။ ချီတော်
မူကာ။ လက်ယူမွှေ။ ချက်ခြင်းရ၏။ တေဇဝန်ဖြိုး။ သတိုးဓမ္မရာဇာ။
မည်သာဇွံပတ်။ ညီတော်လတ်ကို။ နေနတ်တန်ဆောင်။ ရွှေ
တောင်ရွှေနန်း။ ငါ့ညီမြန်းဟု။ ကြဌန်းဘုန်းဝန်။ နှင်း၍ပြန်သည်။ ။
ရန်မာန်တည့်နီးဝေးရှုံ့ကြောက်ဖေ။ ။

၆။ ပြည်တော်ပြန်၍။ ရန်မာန်ကြောက်ရှောင်။ ညီမင်း
ခေါင်ကို။ ရွှေတောင်ငူနန်း။ စံစေမြန်း၍။ တသွန်းဥဿာ။ ရာဇာ
မနော။ သမိန္ဒောလျှင်။ တကြောဓမ္မ။ ပြိုင်တူမဲ့တောင်း။ ပန်းလည်
ချောင်းဝယ်။ ငွေညောင်းရန်ခွင်။ မုန်ဆင်တောင်ထွေ။ မြင်းခြေ
ဖြိုးထပ်။ ကြိုးချပ်ပိတ်ယုံ။ သံယံအုပ်စည်။ ကြိုးလင်းရည်လည်း။
စီးထည်တင်တော်။ ဘေးစောကျော်လျှင်။ ဥပေါမုန်ဝန်။ ပျိုဆဒ္ဒန်
နှင်း။ ပြောင်းပြန်စောက်ထိုး။ မိနင်းသို့ကြောံလွန်း။ တွန်းတွန်းစင်း
စင်း။ ငွေချိုးနင်းက။ မင်းနှင်းစီးဆင်။ သည့်ပြင်ခန့်တိုင်း။ တလိုင်း
ပြည်လုံး။ လက်ရုံးထိန်ပြောင်။ တိုက်သတ်အောင်၍။ ဆောင်
ရောင်ထီးနန်း။ သိန်းသန်းခွန်ဘွဲ့။ သုံးဆယ့်သုံးမြို့။ မင်းတို့ဌာန။
မုတ္တမကို။ ယုံလှရဲဘော်။ ညီတော်ဘုန်းမြူး။ စံစေဦးမှ။ ပဲခူးဟံ
သာ။ အောင်မြေချာ၌။ အာဏာစက်ထွန်း။ ရန်နှိပ်မြန်းသည်။ ။
လျှံမွန်းတည့်နီးဝေးထိန်ရိုက်ကြွေး။

၇။ ထိန်ရိုက်ဓမ္မ။ အောင်တော်မူကာ။ ဗိုလ်လူမွမ်းပျင်။

မြင်းဆင်ဖြိုးထွေး။ ဖွေလည်းမြစ်လုံး။ ပိတ်ဖုံးပြောင်ပြောင်။ ကျည်
ထောင်ညိတ်ညိတ်။ ထိတ်ထိတ်မွမ်းမွမ်း။ မင်းလမ်းပိုင်ပိုင်။ ရန်
နိုင်ထီးမြန်း။ ဝရွှေနန်းသို့။ ကြဌန်းထွန်စံ။ ချီလုပ်ကြံသော်။ ဘုန်း
လျှံထွန်းပေါ်။ ညီတော်နေမျိုး။ သတိုးမင်းစော။ မြတ်မနောကို။
တင်မောနတ်ရှင်။ ရွှေနန်းတင်မှ။ မြောက်ခွင်ဦးတည်။ စိမ့်ပြည်
စပ်အောင်။ ထိုပြည်ထောင်ဝယ်။ မိုက်မှောင်မိစ္ဆာ။ ယူချွတ်ရာ
ကို။ သမာနှင်နှင်။ တည်ကြောင်းယင်ရှင်။ သံလွင်ခြားသန်း။ ယွန်း
လည်ထွားထွား။ ခုံစော်ဘွားလည်း။ သည်းချားစက်အောက်။
ဆက်လှာရောက်မှ။ ရွှေမှောက်ဘုန်း၌။ ပဲခူးပြန်၏။ ကျွန်းစွန်ရပ်
မြေ။ ရှိသေလွန်ပြင်း။ သတိုးမင်းရာ။ မာန်ကင်းစွယ်ကျော်။ သပိတ်
တော်၌။ မနော်နတ်နေသေး။ သွီးထွေးကို။ မြတ်လေးညွတ်ခ။ ဆက်
လှာရသည်။ ။ တေတည့်ရှင်ဘေးဘုန်းရောင်ပြေး။ ။

၈။ ရိုက်မွန်းမြေပေါ်။ အောင်စည်ဆော်သား။ ဘေးတော်
ဘုရား။ ယိုးဒယားကို။ တရားဦးစွန်း။ ရွှေစက်တွန်းသော်။ မယွန်း
ငွေတူ။ ဆင်ဖြူလေးစီး။ သားသွီးက။ ဆက်လိုက်မှလျှင်။ နရကြ
ဌန်း။ ရွှေပြည်မြန်း၍။ ရွှေနန်းခြောက်ဆောင်။ ရွှေတောင်သိင်္ဂီ။
ဟံသာဝတီ။ ခေါ်ညီတွင်မည်။ ရွှေမြို့တည်၏။ စစ်သည်ရဲမက်။
အုတ်ကျက်ပည့်သီး။ သောင်းစီးပြောကျယ်။ တပ်လေးဆယ်၌။
ပင်လယ်ပတ်လည်။ ကျွန်းတိုင်းစည်သို့။ မတည်ပုန်ကန်။ ချီတုံ
ပြန်သော်။ ဘုန်း၌အာဏာ။ သစ္စာသတ်လေး။ သေသား အ
ကောင်။ လက်ဆောင်ခင်းကျင်း။ ဆက်စေလျှင်းမှ။ လင်း စင်း
ကျော်စံ။ လိုက်လံညည်းညည်း။ မျက်နှာမည်းလည်း။ တိုက်လှည်း
မကျန်။ သိမ်း၍ပြန်ရှင်။ ဆဒ္ဒန်စတေ။ ထွေထွေများဖျင်။ တိုင်းရွှေ
စင်တည့်။ ပလ္လင်ခုံတည်။ နန်းရွှေချည်၏။ ကျဉ်းပြည်ကစ။ သောဠ
သလည်း။ ဆက်သည်ချည်းဟု။ ကသည်းလဝိုက်။ ဦးစိုက်ရောက်
လာ။ အံ့ရာမျက်ရှူ။ ကောင်းမှုကျသိုလ်။ ရေဆီမနိုင်။ စည်ခိုင်ဖြိုး
ထွေး။ မင်းဆွေပိုးမျိုး။ မှူးရိုးမတ်ကြီး။ စဉ်ထီးဆောင်ယောင်။ ကုန်
အောင်သာယာ။ လေးမျက်နှာမှ။ နေဝါရောင်လျှပ်။ လေးမဏ္ဍပ်

ဝယ်။ လိုအပ်ကိစ္စ။ ဟူသမျှလည်း။ ဒါနအရာ။ မိန့်သုံးသို့ရှာသော်လည်း။ ။
များစွာတည့်နောက်ရေးလှူကံကျေး။ ။

၉။ တန်ခိုးလေးကျန်း။ ထိန်ရိုက်မွန်း၍။ ကြဌန်းပြောက်ထွက်။
ဘုန်းရောင်ပသည့်။ ရှင်ဘဘိုးတော်။ ဘေးစောကျော်လျှင်။ ပျော်
တော်မမူ။ နတ်ပြည်ယူသော်။ ပစ္စ။ ရွှေထီး။ ဘိုးတော်ကြီးသည်။
ပုံပြီးဘိုးနက်။ ရွှေနန်းတက်က။ တိုက်စကြဝဠာ။ ပေါ်သောခါဝယ်။
ရွှေကြာငါးငုံ။ သင်္ကန်းစုံနှင့်။ ထက်တံသမိုက်။ မှတ်သည်လိုက်
ဖြင့်။ မကိုင့်ငါးမည်။ ပွင့်တည်ရည်လျက်။ ထက်ပြည်နတ်ရွာ။
မြောက်မြာအဝှန်း။ လျှိုမြူးကွန်သား။ ကကုသန်ရုပ်ပုံ။ ကောဏာဂုံ
ကသပ။ ဂေါတမနှင့်။ အရိမတည်း။ ရှုလည်းတညီ။ သိင်္ဂီ
ပိဿာ။ အံ့ရာပြောစည်။ ညွှန်၍တည်မှ။ ငါးမည်ပြာသာဒ်။ မိန့်
လုံးပတ်အောင်။ ရွှေတောင်ညီးညီး။ ရွှေထီးစွင့်စွင့်။ မှောင်ဝေ
လွင့်သား။ မြေပြင့်အထူ။ ဆင်းတုပုထိုး။ ပွဲမျိုးပည်းသီ။ စုံတွင်ညီ
ဖြင့်။ စေတီ ဂူကျောင်း။ တန်ဆောင်း စရပ်။ မလပ်ဇွံကျော်။
လှူစည်ဆော်၏။ အနော်ရထာ။ တေဇာဝှန်ထင်။ မင်းစောသင်
ကား။ တမြင်နေနတ်။ ဘိုးတော်လတ်လည်း။ ပြာသာဒ်ရွှေနန်း။
ဇင်းမယ်ယွန်းကို။ ဖြူဝန်းဖြန့်မိုး။ ဆက်မြင်စိုး၏။ ရှင်ဘိုးတော်
ရင်း။ နောင်မြင်မင်းလည်း။ မှန်ကင်းမင်းဝံ။ ဘိသိက်ခံသည်။ ။
နှိုင်းစံတည့်မဝေးသိကြားထွေး။ ။

၁၀။ သိကြားသာဖြူ။ နှိုင်းစံညီသား။ သိဟသူရ။ မဟာ
ဓမ္မရာဇာ။ မည်တော်သာနှင့်။ အာဏာထန်ပြင်း။ ဘိုးတော်ရင်း
လျှင်။ ထွန်းလင်းသာသနာ။ ပွင့်ကြောင်းရှာ၍။ ရတနာပုရ။ နန်းဌာ
နကို။ ရွှေဝမြို့ကြီး။ သမိုက်ပြီးမှ။ ညီးညီးရောင်ခြည်။ ရွှေဘုန်းတည်
လျက်။ မြှောက်စည်ရွှေစင်။ သံလွင်မုရိုး။ တီးမျိုးငါးမည်။ စဉ်
ရှည်နန်းဖွဲ့။ တဆယ့်ငါးပါး။ မင်းခမ်းနားတည့်။ ပုဏ္ဏားရှစ်ဘော်။
ရင့်ရော်သာယာ။ နေဇာမြက်နဲ့။ ဇေယတုဟု။ ခရုသင်းစစ်။
လက်ျာရစ်နှင့်။ နတ်မြစ်မနွှာ။ မင်္ဂလာရွတ်ဖျန်း။ ရေသဖန်းထက်။

မြောက်နန်းကျံကျံ။ ဘိသိက်ခံက။ နိုင်ငံခပ်သိမ်း။ ချမ်းသာငြိမ်း
သည်။ ။ မုဒိမ်းတည့်ရန်ဘေးမြို့မမြွေး။ ။

၁၁။ ပေါ်ဦးကမ္ဘာ။ အစစွာက။ ရွှေကြာငါးမည်။ ဘုန်း
စည်ငါးပါး။ တရားပဝရ။ သမတနှင့်။ အစဦးစွန်း။ ကြဌန်းနှင်နှင်။
မြေပြင်ရိုက်ခြောင်း။ ဘေးလောင်းနေမျိုး။ ဘိုးလည်းနေနတ်။ ဘ
ခေါင်ထွဋ်လည်း။ ဇွံပတ်အာဏာ။ ဆက်ခါစံရှေး။ ဘေးလည်းရှင်
ချစ်။ ရာရှစ်ရှည်ကျော်။ သားတော်အစဉ်။ မြေးလျှင်မြစ်ဆက်။ နန်း
တက်သေဌ်နင်း။ မင်းတို့အကျင့်။ မင်းသင့်မင်းရောက်။ မင်းလျှော်
စကား။ မင်းနားသင့်အောင်။ မင်းခေါင်တို့မှ။ မင်းရတုဖြင့်။ အောင်
ဆုမင်္ဂလာ။ ဤစာနန်းချင်း။ သံညှင်းဖွဲ့နွဲ့။ အခွဲအချိုး။ အကြီးအမြင့်။
အတင့် အတယ်။ စံပယ်နန်းပွဲ။ စံစမြဲကို။ ကျူးလွှဲသံပြောင်း။
သံညောင်းသံဖြိုး။ သံညီညွှတ်။ သိရိမြုတေ။ ကြက်သရေမြတ်ရှု။
တင့်မျိုးစုသား။ ဇမ္ဗူသခင်။ နတ်ရှင်ရင်နှစ်။ ရဲဘုန်းသစ်ကို။ ကျွန်း
ဖြစ်ဆန်းကြယ်။ လင်္ကာသွယ်သည်။ ။ လျှောက်ဘွယ်တည့်
နောင်ရေးများလှသေး။ ။

၁၂။ ဘိုးတော်ထွဋ်တင်။ ဘနတ်ရှင်၏။ အောင်မြင်၌
ခြောင်း။ ပွဲတော်ပေါင်းကို။ နန်းလောင်းမှတ်နေ။ ထွဋ်မြုတေ
လျှင်။ ကြက်သရေတက်တိုး။ ရွှေနားပျိုးလေ့။ ပျံမျိုးစွမ်းခက်။
မုန်အာစက်သား။ ပြိုင်ဘက်လွတ်တူ။ ဇမ္ဗူတံဆိပ်။ ရန်နှိပ်ပြောင်
ကျော်။ ယည်ရဲဘော်ထက်။ ဘိုးတော်ဦးဝယ်။ ဘဘုန်းကြွယ်ကို။
ကျန်းလယ်နတ်တူ။ တင်တော်မူ၍။ သူသူဆင်ထွေ။ ဗိုလ်ခြေမြင်း
အား။ လေးမြားမီးပေါက်။ အမြောက်မိန့်ပြောင်း။ မြေစောင်းဘ
နန်း။ မြို့ကူးခန်းကို။ ရံဝန်းတပ်စီ။ ပြည်ကချီသော်။ ဦးဗြိထပ်မွန်း။
တန်စေထွန်းလည်း။ ရေမွန်းသည့်တူ။ ထိုသူဆင်သည်။ ပျက်ခြေ
လည်သော်။ စွယ်ရှည်လျှပ်မီး။ သုံးစီးပြောင်ခိုင်။ အိုင်ရရိုင်လျှင်။
ရန်နှိပ်ကျူးရင့်။ တိုက်သတ်လွှင့်က။ အတင့်သည်ပ။ စွယ်မျှသူ
ဆင်။ မရှက်ခင်၌။ လှံရှင်သွတ်လှယ်။ နှစ်ချက်တွယ်သည်။ အဘယ်
ထိုးစင်း။ ဘယ်သေဌ်နင်းလျှင်။ ရှိန်ပြင်းရဟတ်။ နတ်စက်ပြတ်

သို့။လွတ်ဘူးလိမ့်နည်း။အံ့ရာပည်းမျှ။နောင်လည်းငါ့ဟန်။ဆန္ဒနိ
ယည်ဖြူ။ရံစေဟူ၍။ဇမ္ဗူ။စိုးပြီး။ဘိုးတော်ကြီးက။သီးသီးဆောင်
ယောင်။ မြားမြောင် ရဲဆု။ နှင်းစု ထပ်လှောက်။ ပို့လာရောက်
သည်။ ။မြိုင်ထောက်တည့်ကင်းဝေးရန်တင်းမေး။ ။

၁၃။ လက်ရုံးစုံမြောက်။ကြားတိုင်းကြောက်သား။ ထွန်း
တောက်နုသော်။အောင်မြေပေါ်တွင်။ ဘိုးတော်စောထွဋ်။ ဘ
နေနတ်ကို။ မလွတ်တျင်းတျင်း။ ရမည်းသင်းသို့။ မကြွင်းသိမ်း
ချေ။မိန့်တော်စေသော်။မိုလ်ခြေလုံးရင်း။ ဆင်မြင်းပင်ပန်း။ စား
ခန်းမထေဝံ။ ရောက်လျှင်ချုံချုံ။တိုက်လုပ်ကြံ၍။မခံနိုင်ချေ။ ပျက်
ကြေမြိုလုံး။ ယူကျုံးသုံ့ပန်း။ ရွှင်လန်းရဲမက်။ ပြည့်နှက်ပြီးမျှ။
လက်ရပြီးမျှင်။ ရင်ပြင်ရွှေမှောက်။ ဆက်သွာရောက်က။ မိဗန်း
အောက်မြေပြင်။ဘယ်ဘုရင်၏။ရင်ခွင်သည်းကြား။ ဘယ်မင်း
သားသည်။ပျိုထွားရွယ်သစ်။သုံးဆယ့်နှစ်က။ခုနစ်အင်္ဂါ။ ကရိ
ယာလက်နက်။ပြည့်ပလျက်တည့်။ ရခက်ခဲထွ။မြို့ကိုမျှလျှင်။ ဒီပ
တန်ဆောင်။ သို့စင် အောင်ဟု။ ယခေါင်ရှည်ကျ။မကြားဘူး
တည့်။ပျံ့ပျံ့။ကြိုင်မွန်း။ မိန့်တော်ပန်းဖြင့်။ ထူးဆန်းမြားမြောင်။
တို့ထွဋ်ခေါင်သည်။ ။မြောက်ထောင်တည့်ဆုပေးမုန့်စွေး
စွေး။ ။

၁၄။ သာသနာတော်။ ထွန်းပေါ် လင်းပြောင်။ တည့်
ကြောင်းဆောင်၍။ရွှေတောင်မင်းဝံ။မနေခံရှင့်။ သံယံကြွထွေ။
ညောင်ရွှေမိုးနဲ။စဲစဲကြိုးကြွ။ခိုက်ရန်စသော်။ဘဝသခင်။ ဘိုးနတ်
ရှင်ရှင်။ နေသွင်ကြက်သရေ။ အိမ်ရှေ့နေသား။ သပြေဗွံကျော်။
ခမည်းတော်လျှင်။ ယွန်းဆော် အောင်စည်။ စစ်သည်ရဲမက်။
လက်လက်ထွေပြီး။ညှိုးညှိုးညှိုးတည့်။စစ်ကြီးသဘင်။ ချီရာတွင်
နှံ။ သုတ်သင်တိုက်ဖျက်။ရှုပ်ရှုပ်ပျက်၏။လျှောက်လာလှည့်သော်။
သို့သည့်အရာ။သည်အခါတွင်။ စကြာနန်းဆက်။ ငါရှိလျက်ကို။
စက်စက်မုန့်ဥ။ ရွှေနေောက်ရှုသော်။ ပြောင်လုနတ်သ။ မျိုးနာဂ
ထက်။ ရှင်ဘဘုရား။ ကြိုးဝါး၌နန်းသည်း။ တစီးတည်းလျှင်။

ကျည်းမျှရေရိပ်း။ ဖြတ်ချိုးဘနန်း။ တိုက်ထွန်တွန်း။ ၁။ ဖျန်းဖျန်း
ပြိုကွဲ။ စစ်ပွဲထောင်းထောင်း။ ပွဲတင်စောင်းမျှ။ ရိုက်ခြောင်းတင့်
ခေါင်။ နိုင်လိုက်အောင်သည်။ ။ ရန်နောင်တည့် အမြေးစံ
ကြပေး။ ။

၁၅။ မင်းဝံအောင်ချက်။ ရွှေနန်းထက်၌။ ကနက္ကဒဏ်
ရောင်၌ဖြိုးညွန့်။ ရှစ်ဆိုင်ဖြန့်လျက်။ ကွန့်လျက်တန်ခိုး။ ရှင်ပင်
ဘိုးလျှင်။ နေမျိုးမှန်ကင်း။ ဘရန်နင်းကို။ ကိုးစင်းထီးဆောင်း၊
ပြည်မိုးကောင်းသို့။ တသောင်းမိုလ်ထန့်။ မိန့်တော်ခန့်၍။ တိမ်ညွန့်
အထိ။ လွှမ်းဘိဘနန်း။ ရွှန်းရ ရွှန်းတည့်။ ဖြန့်သန်းတောင်တက်။
ချောက်နက်မြောင်ကျပ်။ အထပ်ထပ်တည့်။ တပ်နှံတည့်တည့်။
ခံလင့်သည်ကို။ ဇာနည်နှလုံး။ လက်ရုံးပညာ။ အာဏာချင့်ထေခံ။
တိုက်လွှင့် ဖောက်၍။ ရောက်လျှင်ကြေထွား။ စော်ဘွား ကွဲပြီ။
မြစ်ကိုကူးလေ။ လှေနှင့်လိုက်ပြန်။ မကျန်နောက်ရေး။ သားမြေး
မလွတ်။ ပတ်ပတ်သို့ ပန်း။ သိမ်းခဲ့မြန်း၍။ ရွှေနန်းသခင်။ ရင်ပြင်
လွတ်ထက်။ ပြည့်မျှဆက်က။ မင်းထက်မင်းဖျား။ တရားဘုန်း
လှိုင်။ စောထိပ်ဆိုင်လည်း။ ခံခိုင်ကဲလွန်။ အောင်ဖန်များဘူး။
မောင်ကျေးဇူးကို။ ချီကျူးသံညောင်း။ မတင်တောင်းတည့်။
ဦးပေါင်းစလွယ်။ ဆန်းကြယ်ကျည်းလုပ်။ ရွှေအုပ်မျက်စိ။ အာဏာ
ကွမ်းခွက်။ ချက်ချက်ရောင်ကျော။ ရွှေဝေါတုလွတ်။ မင်းဝတ်ရွှေ
ဘုံ။ ဝတ်လုံပုဆိုး။ ဖြတ်နှိုးရဲဆု။ ပေးနှင်းစုသည်။ ။ ပြိုင်တုတည့်
ကင်းဝေးကျန်းလုံးမွှေး။ ။

၁၆။ သည်ပတုံလည်း။ ပွင့်ငုံစကြာ။ မှန်လှစွာသည်။ နရာ
ဘုန်းမြူး။ နာပြန်ဦးလော့။ နတ်လူးပြိုင်ထွား။ ဘာဘုရားကို။ မင်းဖျား
ဘိုးရှင်။ ရှေ့တပ်တင်၍။ လွှမ်းတင်မြေပေါ်။ ချီပြန်သော်လည်း။ ဗန်
မော်စားသည်။ စော်ဘွားမခံ။ ဝေးလံစိမ့်ပြည်။ ပြေးဝင်သည်ကို။
အောင်စည်ကျူးရိုက်။ တပ်ပြန်လိုက်၍။ ကျိုက်ကျိုက်၌ခြောင်း။
ပေးလည်းတောင်းက။ ထားကောင်းမဲ့ချေ။ သို့မင်းနေသော်။
ပျက်ကြေတို့ပြည်။ ဖြစ်မြဲမည်ဟု။ ဥဒည်သေဌ်နင်း။ မင်းလည်း

ကြောက်စေ့။ သေလည်းမဝှက်။ အကောင်ဆက်မှ။ အောင်
ချက်မင်းဝံ။ ပြန်၍စံရှင်း။ ပုဂံထွဋ်ချာ။ နော်ရထာနှင့်။ တေဇာလျှံ
ညို။ နရပတိစည်သူ။ သည့်နောက်မူကား။ ဆင်ဖြူသခင်။ နတ်ရှင်
ရှင်ဘေး။ မင်းရေးကျော်ဟိုး။ ရှင်ဘိုးနရ။ ရှင်ဘမင်းရဲ။ အောင်
သည့်ပွဲကို။ လွန်ကဲမွှော်ကွန်း။ အစဉ်ထွန်းသည်။ ။ ဘယ်
ကျန်းတည့်ကင်းဝေးရန်တင်းမေး။ ။

၁၇။ ထိုကပြန်၍။ ဗိမာန် ရဝေ။ စံ ပယ်နေမှ။ ရှမ်းပြည်
ကျော်သဲ။ ပြည်မိုးနဲသို့။ ထွဋ်ကဲနရ။ ရှင်ဘရွှေတပ်။ နောက်ကွပ်
ဘိုးတော်။ ရှင်ပျော်သာညို။ ပည်းသိမြားမြောင်။ လက်ဆောင်
တွက်ရေ။ အထွေထွေနှင့်။ ညောင်ရွှေစော်ဘွား။ မြေခြားအုပ်စိုး။
ရိုက္ခိုးရွံ့ကြောက်။ ဆက်လွှာရောက်၏။ မုန်သောက်မာတင်။ စစ်
ဆင်ဆောင်လောက်။ တောင်မောက်သောလား။ မော်တလွှား
နှင့်။ စော်ဘွားမိုးနဲ။ စွမ်းရဲညီစွာ။ မင်းတကာတွင်။ ငါသာမှတ်
ဆို။ တွေနှင့်ကြိုလည်း။ မိန့်ညိုကြိုးချပ်။ ရောင်ခြည်လျှပ်သား။
လေခပ်ပုံခေါ်။ ပြောင်ယဉ် ကျော်ထက်။ တိမ်ပေါ် မိဃ်းစွန်။
ကောင်းကင်ဝှန်၍။ ငါးတန်ရန်ဦး။ မိန့်တော် ကျူးမှ။ ဟူးဟူး
တိုက်မဲ။ ခဲခဲကြိုးဝါး။ လွှတ်တည်းလွှားသော်။ စော်ဘွားနှင့်ကွ။
ကြွင်းမဲ့ရ၍။ ဗိုလ်မျှပြည့်နှက်။ ချက်ခြင်းထွက်၏။ ပြုရက်ဖြန့်မိုး။
ရှင်ပင့်ဘိုးလည်း။ တင့်မျိုးလွန်ကဲ။ ရှင်ဘပွဲကို။ အံ့အဲအားရမ်း။
မြှောက်ချိုးမွမ်းလျက်။ မင်းခမ်းခေါင်ဖျား။ ပတ္တမြားကျပ်။ စိတပ်
မျက်စုံ။ ဝတ်လုံလျှံဖြိုး။ ပုဆိုးမင်းဝတ်။ ဘက်စံ လွှတ်လည်း။
ခညွတ်ပြည်ထောင်။ မင်းတို့ဘောင်ဝယ်။ အခေါင်ရန်နင်း။ ရဲဆု
နှင်းသည်။ ။ ရာစင်းတည့်ကြောက်၊ ညွတ်ညွတ်ကွေး။ ။

၁၈။ သည်ပတတဉ်။ ပြည်သို့ချီလေ။ မိန့်တော်စေသော်။
ရှင်ထွေရဲမက်။ အုတ်ကျက်ကျိုက်ကျိုက်။ စီရင်ခိုက်တွင်။ ရှမ်း
မိုက်မိစ္ဆာ။ သစ္စာဘောက်ပြား။ မိုးကောင်းခြားဟု။ တရားဘုန်း
ထင်။ ဘိုးနတ်ရှင်လျှင်။ မောင်ပင်ချီဘိ။ မိန့်တော်ရှိ၍။ မိဃ်းထိ
တိမ်ယွန်း။ ကောင်းကင်စွန်းက။ သိန်းသန်းရဲမက်။ လက်နက်လှံ

ထား။ လေးမြားမီးပေါက်။ အမြောက်ပြောင်းလှိမ့်။ ကောင်းကင်
 ဖြိုမ့်မျှ။ ခံလင့်ကြသော်။ ဘဝသခင်။ နတ်ရှင်ရင်နှစ်။ ဘုန်းသစ်
 ထွန်းပ။ ရန်မျိုးခသား။ ရှင်ဘရန်နှင်း။ ကိုယ်တော်ချင်းက။ လည်
 စင်းထွက်ပြေး။ ကြမ္မာသွေး၍။ အရေးကုန်စင်။ ပြီးအောင်မြင်က
 နန်းခွင်ရွှေမှောက်။ ရှေ့တော်ရောက်ရှင်။ ဝမ်းမြောက်လွန်းစေ။
 ဘိုးဘုန်းဟေ့လည်း။ အိမ်ရှေ့ရာနှင်း။ အိုဘယ့်မင်းဟု။ ကြိုင်ရွှင်း
 ပျံ့မျှ။ အံ့ပြီးမှလျှင်။ ဇောတရသ။ မြတ်လှကွမ်းခွက်။ နန်းတက်မ
 နော။ စိတင်မောသည်။ ရွှေဝေါရိပ်ဝဲ။ ပုလဲမျက်စိ။ အာဇာတော်
 လုံ။ ရွှေဘုံအုပ်စိုး။ မင်းဝတ်ရိုးတည့်။ ပုဆိုးစံကျန်း။ အဆန်းမဝန်း
 သည်။ ။ ရဲပန်းတည့်ကြိုင်မွှေးရဲဆုပေး။ ။

၁၉။ တက်ထွန်းပြောင်ပြောင်။ နှစ်ငါးထောင်လျှင်။ သုံး
 တောင်ရပ်နေ။ ကိုးကွယ်စေဟု။ သရေရဓာတ်။ မြတ်ထက်မြတ်
 ဘိ။ နေနတ်ဘိုးတော်။ နိဗ္ဗာန်ရော်၍။ အခေါ်ဘဏ္ဍီ။ ပြည့်ညီသ
 ဘင်။ ပွဲကြီးယင်၍။ မွေရှင်တိဿ။ ဌာပနာသား။ မဟာမြတ်မုနိ။
 သရိုက်ပြီ၍။ လျှံညီရောင်မောင်း။ လေးထပ်ကျောင်းကို။ ပြီး
 ကြောင်းမောက်မောက်။ မျက်ရှုဆောက်သား။ သည့်နောက်
 သိန်းနီ။ တဘက်ချိုသော်။ တိမ်ဆီသွယ်ဖြိုး။ တောင်မြင့်ဦး၌။
 ထူးထူးလက်နက်။ စိလျက်ကြိုးကျံ။ မြို့နှင့်ခံလည်း။ တပ်ရံဖြဖြ။
 ခဲခက်ထွဏ်။ သူကဇတ်မွတ်။ ကိုယ်လွတ်ပြေးသွား။ စော်ဘွား
 တထွပ်။ သစ်သစ်မြို့လုံး။ သိမ်းယူကျုံးမှ။ လက်ရုံးဆန့်ကာ။ ဘိုး
 ထွဏ်ချာလည်း။ အာဇာနည်ကြား။ ဘာဘုရားကို။ ရေးခြားအံ့
 လောက်။ မောင်သာပျောက်၍။ ရန်တောက်ပျောက်ကြေ။ နိုင်ပ
 ချေဟု။ ကေရာဇိတကာ။ ပေးခဲစွာသား။ စုံရာမြှောက်တင့်။
 မြတ်သောခွင့်ကို။ ထွဏ်မြင့်ဦးစွန်း။ မိန့်တော်မှန်းသည်။ ။
 ရွှေခွန်းတည့်မြွက်ပေး။ ကြိုင်မြတ်လေး။ ။

၂၀။ အိမ်ရှေ့လက်ထက်။ ဘိုးဘုန်းတက်နှင့်။ မြန်ချက်နိုင်
 င်။ သာဓံသဘင်။ အောင်မြင်ပွဲလမ်း။ ရဲစွမ်းတန်ခိုး။ တင့်မောက်
 ဖြိုးတည့်။ ထစ်ကြိုး မိန်းနယ်။ အကျယ် ရွှေမှောက်။ ထည့်၍

လျှောက်ရှင်။ သာလျှောက်ရှင်ပျော်။ ပျံ့ပျံ့။ ဇေယျာအံ့။ ဘိုးတော်
 ဘုန်းဝှန်။ နတ်ပြည် လွန်လည်း။ ဗိမာန်သိင်္ဂါ။ မြန်းရိုက်ရာကို။
 ထွန်ချာပဝရ။ မြှောက်ထိုက်လှရှင်။ ရှင်ဘဘုန်းမြင့်။ ဖွင့်သော
 ဦးကင်။ တစ်ပျင်ကား။ တုယင်ရဲနောင်။ ပြောင်ပြောင်စလွယ်။
 မျက်ချယ်ရောင်မောင်း။ ဦးပေါင်း သင်းကျစ်။ မှောင်ညစ်လင်း
 ပျောက်။ မင်းမြှောက်ရတနာ။ တန်ဆာငါးထွေ။ ချက်ဘွေညီး
 ညီး။ ရှေ့ထီးဖြန့်လွှား။ နေခြည်သားမှ။ ပုဏ္ဏားရှစ်စုံ။ ပွင့်တုံနေဇာ။
 လက်ျာခရ။ အောင်ဆုပြဋ္ဌာန်း။ မြေနန်းတက်ခါ။ မင်္ဂလာကျင့်စဉ်။
 သဖန်းပျဉ်ထက်။ စီရင်သင့်စွာ။ မည်တော်သာမှု။ မဟာဓမ္မ
 ရာဇာ။ အက္ခရာရွန်းစံ။ ဘိသိက်ခံက။ ကျံကျံတီးမြည်။ ကျည်း
 ပြည်ဥဿာ။ မြန်မာမင်းမှု။ ဇေယတုဟု။ ခရုတံပိုး။ မရိုးလက်
 မြှောက်။ တံကောက်ခရာ။ တံမြွေတံရှည်။ ပိတ်ကျည်ဒုံမင်း။ ခရု
 သင်းနှင့်။ ခွက်ခွင်းရိုရော။ စည်ပြောတဆန်း။ စည်ဝန်းသံလွင်။
 ပဉ္စင်တုယောင်။ တောတောင်ကိုင်းကျွန်း။ ရိုက်မွန်းသံထင်။ ပဲ့
 တင်ထပ်မော။ သောသောဝှန်လိုက်။ ကျိုက်ကျိုက်ဟိုးဟိုး။ ကျွန်း
 လုံးနိုးသည်။ ။ ထပ်တိုးတည့်ထွေးထွေး။ ဗိုလ်ဖွေးဖွေး။ ။

၂၁။ အကြိမ်တထောင်။ လျှံပြောင်ထွန်းဝါ။ တရာနာရေး။
 ရှစ်ကွေးထောင့်ယွန်း။ လင်ပန်း ရောင်ကျော်။ မနော်ဘက်မဲ့။
 တဆယ့်ငါးထွေ။ ကြဉ်းနေဆောင်ရွက်။ နန်းတက်လက်ဆောင်။
 ပြည်ပြည်ထောင်က။ မြားမြောင်သိန်းသန်း။ ရှိပန်းခရံ။ ဆက်သ
 ခံမှ။ မိဗန်းယံမတ်မတ်။ ပျံ့မတတ်တည့်။ ပြာသာဒ်ပြောင်ရွန်း။
 ရထားနန်းထက်။ ဖြူဝန်းဝိုက်ဝိုက်။ လေးစင်းစိုက်၍။ မင်းထိုက်
 တန်ဆာ။ ရတနာနှင်နှင်။ မျက်ရှင်ရောင်နွယ်။ နတ်မှာနှယ်လျှင်။
 စံပယ်သဘင်။ ဘုံမြောက်ခွင်သို့။ သံလွင်ရိုက်တီး။ မြှောက်ချိုး
 မရား။ မိဗန်းဗွံကြားမှ။ ဘုရားကျိန်းတန်။ ဇေတဝန်နှင့်။ သဏ္ဌာန်
 မပြောင်း။ လေးထပ်ကျောင်းကို။ အပေါင်းသဗ္ဗာ။ အရိယာဝယ်။
 မဟာသဗ္ဗိနာဝ။ မြတ်ထေရ်အား။ တရားတစင်း။ မင်းတို့သရဖူ။
 လှူတော်မူ၏။ နတ်လူကြည်ပျော်။ ညွတ်ပူဇော်သည်။ ဘိုးတော်

ကောင်းမှု။ သဗ္ဗညုကို။ ဓမ္မ။ သခင်။ ရွှေထီးတင်၍။ ရွှေစင်တော်
ပြည်။ သင်းချောတည်မှ။ မရှည်ဖြိုင်ထောက်။ ရှဉ့်ကဆောက်
သား။ အံ့လောက်မဟာ။ သုဓမ္မာလည်း။ နတ်မှာပြောဆို။ သည်
ပင်ကိုဟု။ ဗိုလ်လူသီးသီး။ ရှုမငြီးသည်။ ။ ဂွဲချီးတည့်အံ့မေး
ငြင်းကြထွေး။ ။

၂၂။ ရွှေနန်းတက်လျှင်။ ဘဝဂ်ကြားကျော်။ ကောင်းမှု
တော်ကား။ ရွှေတော်မောင်းမောင်း။ နောက်တောင်စောင်း၌။
ရွှေကျောင်းပြောင်ပြောင်။ သုံးဆောင်ပြာသာဒ်။ မိနင်းပြင်လတ်
ဝယ်။ ရွှေထွဋ်ရွှေသီး။ ညီးညီးရောင်ချက်။ ဆယ်ရပ် စက်၏။
မြောက်ဘက်ရှစ်ရပ်။ လေးထပ်မိမာန်။ ဇေတဝန်လည်း။ ဝေယန
တူဘိ။ ပိုးဘွယ်ရှိသား။ ပန်းတိလှိုင်ကျ။ နန္ဒမူဟု။ လူလည်းမှတ်
ထင်။ နတ်ပင်အံ့မူး။ ဥမင်ဦးတုံ။ ဖြူးဖြူးတိမ်တိုက်။ ထိုမျှဆိုက်၍။
မှောင်မိုက်လင်းစင်။ ထိန်ထိန် ရှင်၏။ ဝန်းကျင်ရံပတ်။ မှူးမတ်
တဝေး။ သူဌေးသူကြွယ်။ လေးနွယ်မျိုးပြား။ အခြားခြားတည့်။
တရားစောင့်ရှောက်။ မကောက်မယွန်း။ ဖြောင့်တန်းဒါန။ သိလ
သိတင်း။ တောတွင်းတောင်ခြေ။ ကြည်းရေကန်ဆယ်။ ပြည်
လယ်ပြည်ပ။ ဂါမနိဂုံ။ ပြည့်စုံစိတ်ဝမ်း။ လွန်ငြိမ်းချမ်း၏။ ဂွဲလမ်း
စည်မောင်း။ စောင်းညှင်းမှုတ်တီး။ သွီးလှင်။ သဘင်ယိုးခိုင်း။
အဆိုင်းဆိုင်းသည်။ ။ နေ့တိုင်းတည့်ပျော်ရေး ရှင်စည်း
ဝေး။ ။

၂၃။ မိမာန်ရတနာ။ နန်းသိင်္ဂီထက်။ ကျယ်စွာတိုင်းကား။
မျိုးလေးပါးကို။ တရားတည်နေ။ ငြိမ်းချမ်းစေမှ။ ရဲလှေလောင်း
ရဲ။ တိုးကျွမ်းကျောင်း။ ရုပ်ပေါင်းထွေပြား။ လှေကားသံလှေ။
တွက်ရေပြီးဖျင်။ မြေပြင်တောင်ကမ်း။ မွမ်းမွမ်း ထိတ်ထိတ်။
ဘိတ်မျှရေကြည်။ နှင်းရည်ပုံပေါင်း။ ထိန်ရိုက် ခြောင်းသား။
ပွင့်လောင်းခေါင်ထွဋ်။ ဘနေနတ်လည်း။ ပြာသာဒ်သုံးဆောင်။
စံရွှေ ဘောင်နှင့်။ ရွှေတောင် ရေဝယ်။ ပေါ်သော နှယ်သို့။
စံပယ်နိတ်ဖြို။ ပြည်သို့ချီသော်။ သရီမွေပုံ။ ရွှေစည်းခံ၌။ ရွှေဂုံ

ပူဇော်။ ဆုကြီးရော်မှ။ တင့်တော်ရှစ်ရပ်။ ပဲ့စာင်ထပ်မျှ။ ရေတပ်
သူက။ ကြည်းတွင် ကလည်း။ ထိုကရဲမက်။ ပွက်ပွက် ကျိုက်
ကျိုက်။ ဆီးကာတိုက်တည့်။ နိုင်လိုက်ရှုပ်ရှုပ်။ ထက်ကြပ်မကွာ။
ပြည်မှာ ရောက်လည်း။ ရေကြည်းကစ။ ပိတ်ဆီးကြ၍။ ဖြဖြရံ
တက်။ လွန်ရက်မတ်မတ်။ ပတ်ပတ်ညည်းညည်း။ မိုလ်လည်း
မကြွင်း။ ဆင်မြင်းထီးနန်း။ တောင်စွန်း ညာထား။ မိဖုရားနှင့်။
ပြည်စား သည့်မင်း။ တင်းတင်း ယူကြို့။ တောင်ပုံ မိနင်းယံ။
ကျောက်သံပတ္တမြား။ မြေးသားကစ။ ဘမ်းယူကြသည်။ ။
လက်ရတည့်ဖြင့်၊ ရွှေငွေကြေး။ ။

၂၄။ ပြည်ကိုရ၍။ ရွှေဝဗိမာန်။ စံပယ်ပြန်မှ။ ရှေးလွန်
ရာဇင်း။ အမင်းမင်းတို့။ ရှိန်ပြင်းထိတ်ထွ။ လုံးကြို့ကြလည်း။ မရဘူး
လေ။ ရှောင်ချေသည်သာ။ ရန်ရှာမည့်သူ။ ဝံ့မပြုတည့်။ တောင်ငူ
ဟူသည်။ သို့သည်ပြည်ကို။ ဘုန်းစည်နတ်တူ။ ချီတော်မူသော်။
ကြီးထူပညာ။ အာသါစွမ်းရဲ။ တက်ကဲလွန်တိုး။ တန်ခိုးထွန်းပေါ်။
အမြော်အမြင်။ ဆင်ခြင်ဝိရိယ။ တေဇနေစက်။ ဘုန်းလက်နက်
နှင့်။ ဒက္ခရက္ခ။ မာနကြမ်းခိုင်း။ စောင့်သည့်အိုင်ကို။ စိုးပိုင်ကဲလွန်။
ခိုက်ရန်ပျောက်စဲ။ မသတ်ဘဲလျှင်။ သုံးစွဲပြန်ပြန်။ ဗောဓိညွန့်
လျှင်။ လိုလွန်ဝေးက။ ကြိုက်တိုင်းရသို့။ ရေမျှမနောက်။ ကြာ
မရှောက်တည့်။ ထွန်းတောက် ကြက်သရေ။ ထိန်ဝေပြောင်
ပြောင်။ လက်ရုံးရောင်နှင့်။ အခေါင်ကြဌန်း။ ရဲထိပ်ပန်းလျှင်။ ထီး
နန်းဆင်မြင်း။ မကြွင်းသိမ်းကြီး။ မြို့လုံးတောင်ငူ။ အောင်တော်
မူသည်။ ။ လွယ်ကူတည့်သာနွေး။ ကြံတော်ရေး။ ။

၂၅။ ပြည်ကြီးတောင်ငူ။ အောင်တော်မူ၍။ နေထူပြောင်
ရွန်း။ ရွှေနန်းဦးကင်။ ပျံ့ပျံ့ရွှင်မျှ။ သံလျှင်မြို့စား။ ပင်လယ်နားက။
ကုလား ကော်ရော်။ ကျွန်တော် ရိုကျိုး။ ခံရနိုး၍။ အားကြီးပန်
ထွာ။ လျှောက်ကြရာသည်။ သာသနာဖျက်။ ထိုသူပျက်ကို။ ရွှေ
စက်ရိပ်၌။ မခိုထိုက်ဟု။ မကိုဋ်သိရိ။ မျက်တော်ရှိ၏။ ဘုမ္မိမင်္ဂလာ။
တိုးတော်ရာကို။ နတ်ရွာအတူ။ ဖြစ်စိမ့်ဟူ၍။ ကျိုက်ဆုကြည်း

ရေ။ ကင်္ခါသဘင်။ မြေပြင်တောင်ကမ်း။ ညိတ်ညိတ်မွမ်းမျှ။
ဆော်ရမ်းရဲတင်း။ ညှင်းညှင်းကြွချီ။ ရာသီပြာသို။ နှုတ်ညှိပွင့်ခါ။
သာယာရဲမက်။ ဘဝဂ် ဝှန်ခြောက်။ သံလျင် ရောက်က။ စက်
အောက်တဖန်။ ရောက်တွာ ပြန်လည်း။ နတ်ဟန် အမြော်။ အ
ထွန်ပေါ်လျှင်။ မျက်တော်မပြေ။ လုပ်ငြိစေသော်။ ခံနေစရာ။
မရှိသာတည့်။ ကျောက်ဖျာပြိုရှိ။ မိနင်းကိုထိသို့။ မီးငြိသည့်သွင်။
လင်းအောင်မြင်မှ။ ရှေ့ဟံသာပြည်။ နန်းတည်ဌာန။ စက်တော်ချ
သည်။ ။ မွေတည့်လက်နွေး၊ ကြာမနွေး။ ။

၂၆။ မီးငြိသောသွင်။ ချက်ခြင်းပင်လျှင်။ သံလျင်မြို့ကား။
ပျက်၏ကြားက။ ဗညားဒလ။ များလှဆင်မြင်း။ ခင်းကျင်းပြည့်နှက်။
ရောက်တွာ ဆက်၍။ ရှေ့စက်ရိပ်၌။ ဦးခေါင်းဆိုက်က။ မကိုနှု
ထွန်ထား။ ဘဘုရားလည်း။ ဗညားဓမ္မရာဇာ။ မည်သာတထပ်။
မြို့လပ်ထီးနန်း။ ကြပ်ဝန်းခွန်ရ။ မုတ္တမကို။ တကွနတ်ရှင်။ ပေးပြီး
လျှင်မှ။ ဆင်ကာထားတည်။ ပြောစည်အုတ်ကျက်။ အရှေ့ဘက်
သို့။ ရှေ့စက်ပြောင်ဝင်း။ ထိန်ထိန်လင်းမှ။ မြစ်မင်းယဉ်မြိုင်။ ပြန်စ
လှိုင်ဟု။ ငါးဆိုင်ဆုံကျ။ ပင်လယ်ဝသို့။ ရောက်ကစည်ပင်။ ကြာ
မတင်တည့်။ မြေပြင်ဇွဲကျော်။ ကြီးဘုန်းတော်ကြောင့်။ မမြော်
ဘူးလေ။ ပျော်ကြစေဟု။ ကိုးထွေမျက်ရှင်။ ချယ်မွန်းဆင်သား။
ရှေ့စင် ဖေါင်းလွ။ ယဉ်နတ် သထက်။ နရဘုန်းတူ။ စီးတော် မူ
လျက်။ နေတူ ရောင်မြူး။ ဘောင်တော် ကူးသော်။ ပျံ့ဖျူးမင်း
လိုက်။ ရေ၌သဘင်။ စံပယ်ရှင်မှ။ စစ်လျှင်နှစ်ကြောင်း။ ပေါင်း
လောင်းထားဝယ်။ အလွယ်သိမ်းယူ။ တကြောင်းမူကား။ ကြီး
ထူအံ့အား။ ယိုးဒယားက။ ဩယားတထူး။ ဗညားဦးဖြင့်။ ဟူး
ဟူးလွှင့်တိုက်။ ထိန်ရိုက်ဖျန်းဖျန်း။ သဝန်းခံလောက်။ မြစ်ရောက်
လှစ်တွဲ။ သောက္ကဒ်နှင့်။ ပြိုကွဲထိန်ရိုက်။ ကမန်ပိုက်ကို။ ပြိုက်ပြိုက်
မြို့လုံး။ ကြီးကွဲဖျင်ညီး။ အပြီးပြီးသည်။ ။ ရိုက်ချိုးပုံပြေး၊ ကြိုက်
ရာရွေး။

၂၇။ ပစ်ဘောက်အချက်။ အာဏာ စက်ဖြင့်။ ရှေ့ဘက်

တလွှား။ မြို့ပြများကို။ အစားခန့်မှ။ မုတ္တမသို့။ ဖြန့်ကြဲစားခန်း။ အစ
စက်တွန်းသော်။ ယွန်းကတပ်တာ။ ရေးရာမညီ။ ကစီကရင်။
လျှောက်ဦးတင်သော်။ မီးသွင်ရှိန်ပြေး။ မျက်တော်ပေးက။ မ
လေးကြံဆ။ မိသမျှနှင့်။ တေဇဝရဇိန်။ စစ်ချိန်မှတ်သိ။ အပြင်းချီ
လျက်။ တိမ်ဆီအထိ။ လောင်ဘိတက်သက်။ မြစ်ဘက်ကူးမြေခံ။
ယွန်းပြည်ရောက်သော်။ သံကျောက်ကဲ့သို့။ လကွန်းမြို့ကို။ မင်း
တို့ထိပ်ဘွေ။ လုပ်ကြံ စေက။ ရေမကြီးခင်။ အလျင် စွန်းစွန်း။
ဗညားနန်းလည်း။ ရှိပန်းပန်ဆင်။ ရှေ့ဦးတင်၍။ သည်ပြင်တလွှား။
ဗညားပြားလည်း။ ထပ်ပွား သောင်းသောင်း။ ဆင့်ကဲလောင်း
လျှင်။ ဆယ်ချောင်းလက်ဆွတ်။ ဆက်တွာညွတ်၍။ ရေးချွတ်မ
လျော်။ သတိုးကျော်လည်း။ ဘုန်းတော်လွှင့်မြောက်။ ချက်ခြင်း
ပျောက်၏။ အလျောက်တိုင်းကား။ ပြည်သူအားလည်း။ ထိပါး
နှောင့်ရှက်။ သစ်တရွက်မျှ။ မပျက်စေရ။ ထွန်းပ သာသနာ။
ရတနာသုံးမည်။ တိုးတက်စည်အောင်။ အခေါင်နတ်ရှင်။ ဖန်စီ
ရင်သည်။ ။ ကြာတင်တည့်မနွေး၊ အသာနွေး။ ။

၂၀။ တမ္ဗရဋ္ဌ။ တိုင်းမအလုံး။ လက်ရုံးဆန့်ကူ။ အရယူက။
မဇ္ဈ။ ရန်နှိပ်။ မောမိရိပ်၌။ ရောင်ချိပ်လွင့်လွင့်။ သစ္စာပွင့်သို့။ မြေ
ပြင့်အပြည့်။ တည့်၍မအား။ ဖလားဝတ်လုံ။ ရွှေပုံရွှေခိုင်။ ရွှေတိုင်
ဆင်ခြင်း။ ရံကျင်းအုတ်ကျက်။ ထပ်မျှဆက်၏။ မင်းထက်မင်းများ။
မြို့တလွှား၌။ အစား အစောင့်။ အဖြောင့်အမှန်။ ခန့်ထားရန်မှ။
တဖန်ပြဋ္ဌာန်း။ ဗညားနန်းကို။ ကြဌန်းဘုန်းကြွယ်။ ပြည်ဇင်းမယ်
ကို။ ပျော်ဘွယ်ထီးနန်း။ ကျယ်ဝန်းမြို့ကျေး။ နှင်းခန့်ပေး၍။ ထပ်
ကြွေး မိဃ်းသား။ ပျံကြွားမြူးချန်။ ကဆုန်ခါနွေ။ စံကားရွှေနှင့်။
ညောင်ရေရာသီ။ သာညီရင်္ဂ။ ပန်းမျိုးစုံလျက်။ မြူးတုံကျေးဌက်။
သေဝံယက်ရွှေဝတ်။ ယူဆွတ် ရွှင်ခါ။ မင်္ဂလာဖြင့်။ ဟံသာနန်းဆီ။
ပြန်ခဲ့ချီသည်။ ။ နတ်ပြည်တည့်တဝေး၊ ပုံတပြေး။ ။

၂၁။ မင်းတကာလျှင်။ ကြံခါစီရင်။ ပြုစုချင်လျက်။ ပြုလျှင်
ပြီးတိုင်။ မတတ်နိုင်တည့်။ မမြိုင်ရန်သူ။ ကျွန်းဇမ္ဗူထက်။ ကြီး

ထူဘုန်းအင်း။ဘနတ်ရှင်မူ။အမြင်အမြော်။အကျော်အစော။ တည်
မောဇ္ဈန္ဒြေ။တင့်နေထွန်းပေါ်။ ကြံတော်မူတိုင်း။ မတူနှိုင်းတည့်။
ပိတ်သိုင်းရှေ့နောက်။တောင်မြောက်မသိ။ တောဖြစ်ပြီးလျက်။
ဗောဓိစေတီ။သရီရဓာတ်။မွေမြတ်ဂူကျောင်း။ထောင်းထောင်း
မြို့အက်။ ရှင်းရှင်းပျက်လည်း။ တချက်တည်းခြင်း။ ပြီးစေလျှင်း
၍။ဝင်းဝင်းထွန်းဝါ။သာသနာလျှင်။ ဟံသာပတ်လည်။ သိကြား
တည်သို့။ စိုပြည်ဝပြော။ မော်ခေဒဂုံ။ရောင်စုံလှုံစွတ်။ ခေါင်
ထွန်သကျ။ ဟူသမျှကို။ ဘဝသခင်။ ရွှေထီးတင်လျက်။ ရွှေစင်
မင်းစံ။သင်းချောမံသည်။ ။ရောင်လှုံတည့်၌ပြေး၊ စွေးရရွေး။ ။

၃၀။ ကြက်သရေတက်ရွှန်း။ ဘုန်းတော်ထွန်း၍။ ကျွန်း
ကျွန်းသခင်။အောင်မြင်ပွဲစည်။စီရင်သမိုင်း။ တင်မော်တိုင်းကို။
မြိုင်နှိုင်းတူကျွန်း။က ရွှန်းရွှန်းတည့်။မော်ကွန်းရွှေစာ။ ပြောပရာ
လည်း။အာဏာမထွက်။ရိုးရှက်လွန်တင်။ဥဒါန်းဆင်ဝိသုံ။ သည့်
ပြင်တလတ်။နေနတ်နရ။အာသောကလျှင်။တတိယသင်္ဂါယနာ။
တင်ပမာသို့။ ပေစာဓမ္မ။ ဟူသမျှလည်း။ ရှေးကဟောင်းမြင်း။
တိမ်မြုပ်ယွင်းလည်း။ မကြွင်းရအောင်။ မြရောင်ရည်ညက်။ရွှေ
ပေထက်၌။ ရွှေစက်ပျံမွှေး။ ဟောတိုင်းရေး၍။ ကံကျွေးနိဗ္ဗာန်။
မဂ်ရှစ်တန်ကို။ ရရန်သိရုံး။ ဆုယူ ကြိုး၍။ ကျွန်းလုံး ထိန်၌။
သုံးကြိမ်မွန်းသား။ တောင့်သွန်း ပိဿာ။ အာဏာ၌ခြောင်း။
စံခေါင်းလောင်းဖြင့်။အပေါင်းရေမြေ။ထိန်ဝေကြိုင်နံ့။ဒါနဖြန့်၍။
မြူးကွန် တေဇာ။ တန်ခိုးမှာမူ။ သိတာ ရေစမ်း။ ကမ်းကိုလွှမ်း
လည်း။ တမ်းလေမြွက်ဟ။ မိန့်တော်ပြက။ လျှောကျချက်ခြင်း။
မိဃ်းစွေပြင်းလည်း။လင်းလင်းမဖုံး။ လှူလုံးကို။လက်သုံးတော်
ထား။ ပြစေဌားလျှင်။တိမ်သားတက်လေ။ မရွာနေ၏။ဒီရေ၌
လိုက်။ တက်ခါ ကြိုက်လည်း။ မကိုဋ်ဘုန်းတူ။ ကူးတော်မူက။
တက်ဆူမဝံ့။ခံအောင်ငုံ၏။ မအံ့လှည့်နိုင်။ အဆိုင်ဆိုင်တည့်။ မ
မြိုင်လွန်ကျ။။အာဏာမြူးသည်။ ။ကြားဘူးတည့်ဆက်ရှေး၊
မဆင်သေး။ ။

၃၁။ မဏ္ဍိမတံဂိုက်။ ပြည်ပြည် နှလည်း။ ကျိုက် ကျိုက်
 ကျော်ဟိုး။ ဆစ်ကြိုးရိုက်ကြွေး။ သိတင်းမွေး၍။ မင်းရေးရတု။
 မင်းမှု ထိုက်အောင်။ လက်ဆောင် သော သော။ သဘောနှင့်
 ချည်း။ အပည်းပည်းတည့်။ ဝှန်သည်းရိညွတ်။ အက္ခပတ်လည်း။
 မုတ္တကတ်မကြွင်း။ ကျည်းမင်းဝှိုပြည်။ အစည်မကျန်း။ ကုရကျန်း
 လည်း။ တသွန်းအဟို။ ဘုန်းရိပ်ခို၏။ အဟိုနှင်နှင်။ ဇာနည်ဆင်
 လည်း။ ဖျင်၏မွမ်းမွမ်း။ ဆင်ဘမ်းသဘင်။ တိန်ညင်ပြွန်အောက်။
 သွင်းရောက် ဆဲဆဲ။ ထပ်မစဲတည့်။ လေးပွဲသပြိုဟ်။ နဂိုရ်မြန်
 ချာ။ ဆယ်ဖြာမင်းကျင့်။ ထွန်မြတ်မြင့်၍။ ဘုန်းဖြင့်ရောက်ဟော။
 ပဒေသာလည်း။ တည်ရာ ပေါ်ထွန်း။ ဥဒည်ကျန်းနှင့်။ တိမ်စွန်း
 ကောင်းကင်။ ဘုံခြောက်ခွင်သို့။ မြေပြင်အထိပ်။ ရွှေစက်ရိပ်တွင်။
 ပြည့်သိပ်ခပ်သိမ်း။ ချမ်းသာငြိမ်း၍။ မုဒိမ်းတန္တ။ မထရန်ဘေး။
 မြူမမွေးတည့်။ ထွေးထွေးနုရင့်။ သီးပွင့်ရှင်းပြန်။ နွေသန်ဟောမ။
 ကာလရာသီ။ ကုန်ငြိမဆို။ ချဉ်ချိုဆိမ့်လေး။ ကြိုင်မွေးပန်းမန်။
 နန္ဒဝန်နှင့်။ သဏ္ဌာန်တူစွာ။ ဥယျာဉ်သာလည်း။ ရောက်ဟောသသူ။
 နတ်လူပျော်မွေ့။ ရပ်ရာမေ့၏။ ကြီးလေ့ဘုန်းတန်း။ စောကြငှန်း
 လျှင်။ တက်ထွန်းကြေညာ။ သာသနာကို။ လျှံဝါပြောင်ပြောင်။
 တည်ကြောင်းထောင်သည်။ ။ မိုက်မှောင်တည့်စည်ဝေး
 ရန်အလှေး။ ။

၃၂။ တဖြိုးဖြိုးလျှင်။ တန်ခိုးရောင်ခြည်။ ထိန်ထိန်လည်မျှ။
 မည်သည်မစဲ။ နေ့တိုင်းကဲသည်။ မင်းရဲဒိဗ္ဗ။ နရအခေါင်။ ရွှေနား
 ထောင်လော့။ ရွှေတောင်စဉ်ဆက်။ စံပျက်တည်ခန်း။ နန်းတက်
 မနော။ ဘေးလောင်းစောကို။ အကြောဇမ္ဗူ။ သိမ်းယူအုပ်စိုး။
 ရှင်ဘိုးတော်စစ်။ ဘုန်းသစ်ထွန်းတက်။ ဆယ့်နှစ်ဆက်လျှင်။ နတ်
 ဘက်တမျှ။ ရှင်ဘမင်းဖျား။ စံကြောင်းဖျားကို။ ကိုယ်ပွားထောင်
 မြစ်။ ဖန်ဆင်းလှစ်၍။ ရာနှစ်ရှည်ကျော်။ ချိုးကျူး သော်လည်း။
 ကျန်တော်လုံးမြို့။ လျှောက်မကုန်။ ပြောက်စုံ ပြီးပြက်။ ပုခက်
 ရတနာ။ တင်မည်ခါက။ ဇေယျာတိထိ။ ရာသီခန်းပတ်။ နက္ခတ်

ပြိုဟ်တန့်။ လက်လည်း သန့်၏။ အောင်ပန့် မင်္ဂလာ။ တသာ
 ကြင်း။ နဝင်းကောင်းပြီး။ သံလွင်တီး၍။ မှူးကြီးမတ်ကျော်။ က
 တော်စိုးမင်း။ ဖြည်းညှင်းမစ။ ထိန်းယဉ်းယဉ်း။ အခမ်းအနား။
 ခင်းထား ဆောင်ယောင်။ ရွှေတောင်ပြက်သန်း။ ဘုန်းမွန်းကြိုင်
 ကြိုင်။ တိုင်ခံ။ ကျံကျံကြူးကြော်။ စက်တော်ခေါ်ဟု။ ရွှင်ပျော်
 သဘင်။ ပုခက်တင်သည်။ ။ စံရွှင်တည့်မင်းရေး၊ ပျံ့ပျံ့မွှေး။ ။

၃၃။ တပျံ့ပျံ့လျှင်။ ရနံ့ကြိုင်ရွှင်း။ တညှင်းညှင်းနှင့်။ ဒုံမင်း
 သံသာ။ တုရိယာဖြင့်။ စည်သာ နန်းထဲ။ ကျူးရင့်နွဲ့၍။ လက်ဝဲ
 လက်ျာ။ ရံကာခညွတ်။ မှူးမတ်မည်ရည်။ ထီးစည်ရံပြီး။ သားထွီး
 တည့်။ ဖျင်ညီးမစ။ ထိန်းယဉ်းယဉ်း။ နိုးလည်းထွေထွေ။ ဖြားယောင်း
 စေလျက်။ ညံ့ပြေ ချောမွတ်။ ကရတ်ခါသာ။ ပန်းမွေရာထက်။
 ဂီဝါရောင်ချက်။ မျက်နှာကြက်မူ။ ကိုးမျက်စွဲစွဲ။ ရွှေစာပွဲမှ။ ဝဲဝဲ
 ကြာယပ်။ သုံးထပ်ရွှေညောင်။ ပြောင်ပြောင်ရွှေရူ။ လူလူညိတ်
 ညိတ်။ ရွှေချိတ်ရွှေကြိုး။ ဘေးမျိုးပျောက်ကွာ။ လေးမျက်နှာလည်း။
 အဋ္ဌာဝီသ။ ဒေဝနတ်စစ်။ ဒုမရာဇ်တို့။ ရန်လှစ်ပယ်ဖြောင့်။ ထက်
 ကြပ်စောင့်၍။ လေးထောင့်ခြင်သို့။ မရွှေဟောက်ဟန်။ မကျန်
 စိရင်။ သည့်ပြင်တခြား။ နဂါးဂဠုန်။ တောင်ဟုန်ဖြိုးဖြိုး။ သာရွှင်
 မြူးလျက်။ ကစား ဘက်ကား။ ရွှေဌက်ဟံသာ။ တမာကုလား။
 ဖောင်းကားကြက်တော။ ဥဩရင့်ကျူး။ ကျင်ဘူးရွှေစင်။ မြင်း
 ဆင်ပုံကျင်း။ ခုနည်းကြက်ပေါင်။ လုပ်ဆောင်ဆန်းကြယ်။ က
 လူဘွယ်နှင့်။ ဖြိုးကြွယ်လုံးရင်း။ ဆင်မြင်းပြီးဖျင်။ ပြောင်လင်မုန်
 ရှိ။ မျစ်ပျိုသန်ကျန်း။ ရဲညွန့်ရွန်းလျှင်။ ကျယ်ဝန်းကျေးမက်။ ခန့်
 တွက်ကြွင်းမဲ့။ လက်တော်ဖွဲ့ကို။ ပြီပြီတွက်ရေ။ သိသာစေမှ။
 ထွေထွေသံဖောက်။ နားတော် လျှောက်အံ့။ နန်းတောက် ပွင့်
 ရည်။ ထွင်ဘုန်းစည်သည်။ ။ ထူးလည်တည့်သာမွှေး၊ နာ
 ပြန်သေး။ ။

သံတိုင်ပြီး၏။

၁။ စကြဝဠာ။ သင်္ချာကုဋေ။ တသိန်းနေသည်။ ။ ပေါ်
ထွေတပြိုင် ထွန်းတည့်လေ။ ။ ပေါ်ထွေတပြိုင် ထွန်းတည့်
လေး။ ။

၂။ တပြိုင်ထွန်းရာ။ ဓမ္မချာ၌။ ငါးဖြာသုံမြတ်။ သတ္တပတ်
ကို။ ယူဆွတ်ရိပ်းက။ ပွင့်တိုင်းရသည်။ ။ သင်္ခါကြာသင်္ကန်း
တည့်လေ။ ။ သင်္ခါကြာသင်္ကန်းတည့်လေး။ ။

၃။ သင်္ခါရွှေဝတ်။ သတ္တပတ်နှင့်။ ဘုန်းထွင် ငါးဆူ။ ပွင့်တော်
မူသည်။ ။ ဓမ္မဗြာဟ္မသည့် ကျန်းတည့်လေ။ ။ ဓမ္မဗြာဟ္မသည့်
ကျန်းတည့်လေး။ ။

၄။ ဓမ္မကျန်းထက်။ ဖြူဝန်းဖြန့်စ။ သမတနှင့်။ သကျမင်း
ပေါင်း။ ရှစ်သောင်းတိုင်အောင်။ အခေါင်ထိပ်ရိုး။ အစဉ်စိုးမှ။
မြတ်မျိုးထွင်ထား။ ဖိုးဦးဖျား၌။ ကြားခဲ့နောင်ရေး။ ဗျာဒိတ်ပေး
သည်။ ။ ပျံ့မွှေးမိန့်တော်ခန်းတည့်လေ။ ။ ပျံ့မွှေးမိန့်တော်ခန်း
တည့်လေး။ ။

၅။ မိန့်တော်စက်ရွှေ။ ရှိသောထွေဖြင့်။ သရေခေတ္တ။ ပုဂံ
စသည်။ ပန်းယမြင်စိုင်း။ ဗျာဒိတ်ပိုင်းဖြင့်။ သိုက်တိုင်းမှန်ကင်း။
သုံးပါးမင်းသည်။ ။ သုံးစင်းရိပ်ဖြူဝန်းတည့်လေ။ ။ သုံးစင်း
ရိပ်ဖြူဝန်းတည့်လေး။ ။

၆။ မြင်စိုင်း ပန်းယ။ ရွှေဝတ်ကိုင်း။ သိုက်တိုင်း ထောင်
တည့်။ သာထွန်းစည်သည်။ ။ စဉ်ရှည်စံဥဒါန်းတည့်လေ။ ။
စဉ်ရှည်စံဥဒါန်းတည့်လေး။ ။

၇။ ဥဒါန်းဖြစ်စေ။ ရွှေမြေမြင်စိုင်း။ စစ်ကိုင်းပန်းယ။ ရွှေဝ
စည်ဖြိုး။ တောင်သို့ချိုး၍။ ရိုက်တီးပဉ္စင်။ သံလွင်ယဉ်နွဲ့။ တလွန်
ကဲသား။ မင်းရဲနတ်တူ။ သိဟသူသည်။ ။ တောင်ငူစံရွှေနန်း
တည့်လေ။ ။ တောင်ငူစံရွှေနန်းတည့်လေး။ ။

၈။ မင်းရဲနတ်တူ။ သိဟသူလျှင်။ ခြောက်ဆူဘုံပေါ်။ စံ
လေပျော်လည်း။ သားတော်သည်းချား။ မင်းတရားကြီး။ လျှံညီး
တေဇာ။ ပြင်းအာဏာနှင့်။ ရိုက်ရာရှင်ဘေး။ မင်းရေးဘုန်းမြင့်။

ဦးကင်ဖွင့်သည်။ ။ ရာဇဝံသထွင်ထိပ်ပန်းတည့်လေ။ ။ ရာဇဝံသ
ထွင်ထိပ်ပန်းတည့်လေး။ ။

၆။ အထွင် ထိပ်ပန်း။ စောကြဌန်းလျှင်။ ရိုက်မွန်း ကြေ
ညာ။ တိုင်းဥဿာကို။ တေဇာရဟတ်။ တိုက်လွှင့်သတ်က။ သု
ဒဿန။ သိကြားပျော်ရာ။ ဝေယန္တသို့။ ဟံသာဝတီ။ ခေါ်ညီတွင်
မည်။ ရွှေပြည်ရွှေနန်း။ ထက်ဝန်း ပြောစည်။ ဘေးတော်တည်
သည်။ ။ ပတ်လည်သာထူးဆန်းတည့်လေ။ ။ ပတ်လည်
သာထူးဆန်းတည့်လေး။ ။

၁၀။ ဘေးတော်နေမျိုး။ နတ်ပြည်စိုး၍။ ရှင်ဘိုးတော်ကြီး။
နန်းတက်ပြီးလည်း။ ညီးညီးရောင်ခြည်။ ဘုံသုံးမည်ကို။ ညွတ်
ကြည်သဒ္ဓါ။ ကိုးကွယ် ရာဟု။ မြတ်စွာ ငါးဆူ။ တည်တော်မူ
သည်။ ။ နတ်လူကောင်းကျိုး မွန်းတည့်လေ။ ။ နတ်လူ
ကောင်းကျိုးမွန်းတည့်လေး။ ။

၁၁။ ရိုက်မွန်း ကောင်းချိုး။ ဘိုးတော် ကြီး၏။ ထွန်းညီး
တေဇော်။ ညီတော်ရန်နှင်း။ ဘိုးတော်ရင်းလျှင်။ မှန်ကင်းမင်း
ဝံ။ ရွှေနန်းစံသည်။ ။ ကျံကျံဘိသိက်သွန်းတည့်လေ။ ။ ကျံ
ကျံဘိသိက်သွန်းတည့်လေး။ ။

၁၂။ ဘိသိက်မြှောက်သွန်း။ ဘိုးကြဌန်းလျှင်။ သုံးခန်းရပ်
နေ။ ကိုးကွယ်စေဟု။ သရေခတ်ကျော်။ မွေတော်ရတနာ။ မ
ဟာသိရီ။ မြတ်မုနိကို။ တရိဘဝနာ။ ဌာပနာသည်။ ။ မြောက်
ဖြာနေသိန်းသန်းတည့်လေ။ ။ မြောက်ဖြာနေသိန်းသန်းတည့်
လေး။ ။

၁၃။ ဝေယန္တ။ ပမာသဏ္ဌာန်။ ဇေတဝန်ဟု။ နိဗ္ဗာန်ရည်
မြောက်။ ဘိုးတော်ဆောက်သား။ လျှံတောက်မှောင်လှပ်။ ထိန်
ထိန်လျှပ်သည်။ ။ လေးထပ်ပျံဘနန်းတည့်လေ။ ။ လေးထပ်
ပျံဘနန်းတည့်လေး။ ။

၁၄။ ဘိုးတော်ထွန်းလျှံ။ နတ်ပြည်စံသော်။ ကျံကျံသာ
မြူး။ ဘိသိက်ကျူးလျက်။ ဘုန်းထူးထွင်တင်။ ဘနတ်ရှင်လျှင်။

ဘုရင်မိပတိ။ ထွန်တိုင် ဖြိလည်း။ လျှံညိမောင်းမောင်း။ လေး
ထပ်ကျောင်းနှင့်။ အင်္ဂပိုင်း သုံးဘော်။ မျက်ရှု ပျော်သား။ ဘိုး
တော်ကောင်းမှု။ သဗ္ဗညုကို။ နတ်တုသဘင်။ ရွှေထီးတင်သည်။ ။
သံလွင်ကျူးရိုက်ဖျန်းတည့်လေ။ ။ သံလွင်ကျူးရိုက်ဖျန်းတည့်
လေး။ ။

၁၄။ ရှင်ခမည်းတော်။ မမြော် နတ်တု။ မြတ်ကောင်းမှု
ကား။ မျက်ရှုမြင်သူ။ နန္ဒမူဟု။ နတ်လူ ရှုမျှော်။ ဥမင်ကျော်နှင့်။
ကျောင်းတော် လေးထပ်။ ရွှေစရပ်လည်း။ နတ်ရပ်ဌာန။ ရွှေ
နောက်စောင်း။ ပြာသာဒ်ကျောင်းလျှင်။ လျှံမောင်း သုံးဆောင်။
ထိန်ထိန်ပြောင်သည်။ ။ မိုက်မှောင်ခြည်မသန်းတည့်လေ။ ။
မိုက်မှောင်ခြည်မသန်းတည့်လေး။ ။

၁၅။ တန်ခိုးမိုက်မှောင်။ လက်ရုံးရောင်ဖြင့်။ ပြောင်ပြောင်
သာသနာ။ ဘေးတော်ရာဟု။ ဟံသာမည်ရ။ ရာမညကို။ ရှင့်ဘ
ထောင်တည်။ တိုင်းထက်စည်၍။ အပြည်ပြည်မင်း။ ရာထီးစင်းတို့။
ရှိန်ပြင်းလန့်ဖြူ။ စက်ရိပ်ခိုသည်။ ။ နဂိုရ်ထွန်ကြဌန်းတည့်
လေ။ ။ နဂိုရ်ထွန်ကြဌန်းတည့်လေး။ ။

၁၆။ နဂိုရ်ကြဌန်း။ မြတ်ဘိထွန်းသား။ ဘုန်းတန်းတေဇာ။
အာဏာလက်ရုံး။ နှလုံးဇာနည်။ တည်ကြည်စံပယ်။ တင့်တယ်
ကျော်သဲ။ စွမ်းရဲသိပ္ပ။ ဌာရသနှင့်။ ရှင်ဘလက်နက်။ အာဏာစက်
သည်။ ။ ဘဝင်မိဃ်းထုတ်သန်းတည့်လေ။ ။ ဘဝင်မိဃ်း
ထုတ်သန်းတည့်လေး။ ။

၁၇။ ဘဝင်ထုတ်သန်း။ လှူဒါန်းဒါန။ သီလကုသိုလ်။ ရေ
ဆိုများလွန်။ ရေကန်ရေတွင်း။ ရှေးမင်းကောင်းမှု။ ရုပ်တုစေတီ။
သိင်္ဂီကျောင်းဆောင်။ ရွှေညောင်ဗေဓမ္မ။ လျှံညိသာသနာ။ စည်
ထွန်းသာသည်။ ။ ဗျာပါဝေလံကျွန်းတည့်လေ။ ။ ဗျာပါ
ဝေလံကျွန်းတည့်လေး။ ။

၁၈။ စည်ထွန်းသာသည်။ ဟံသာဝတီ။ ပြည်မျဉ်းစွန်း။
နောက်တော်ယွန်း၌။ အနန်းကံ့ကော်။ ရွှေနေဝ်ဇာမျိုး။ မဝိုးနေ

မြည်။လေပြည်ရစ်ဖြိုး။ ကွမ်းဖူးစံကာ။ နှုထွားမှည့်ရင့်။သီးပွင့်
ကင်းငုံ။ ပင်မျိုးစုံသား။ မွေးထုံနှင်းပျော်။ဥယျာဉ်ကော်လည်း။
ခြောက်ဘော်နတ်မှာ။ နန္ဒဝါသည့်။ ။ပမာပုံ မယွန်းတည့်
လေ။ ။ပမာပုံမယွန်းတည့်လေး။ ။

၁၉။ မယွန်းနတ်မှာ။ ဝတိန်သိသို့။ သိယိဝံပယံ။ရွှေနန်း
လယ်၌။ ရွှေသွယ်မင်းတက်။ ရွှေပုခက်ကို။ နှစ်ဘက်ရံဆိုင်း။ ရွှေ
ကြိုးသိုင်း၍။ နေ့တိုင်းပျော်မြဲ။ ရွှေဒန်းဆွဲလျက်။ ရင့်နွဲ့ပျံ့ပျံ့။ယု
ယကျားသည်။ ။ကြိုင်မြူးထုံနံ့မွန်းတည့်လေ။ ။ကြိုင်မြူးထုံနံ့
မွန်းတည့်လေး။ ။

၂၀။ ကြိုင်မြူးထုံမွန်း။ထိန့်ရိုက်၌။ လျှံထွန်းရောင်လင်း၊
ပုခက်တင်လည်း။ မြင်းဆင်လုံးရင်း။ ကျွန်သင်းကျေးမက်။ ခွန်
ထွက်ပြီးဖျင်။လက်ဖွဲဆင်သည်။ ။ပြောင်လင်းရဲညွန့်ညွန့်တည့်
လေ။ ။ပြောင်လင်းရဲညွန့်ညွန့်တည့်လေး။ ။

နိဗ္ဗိတံပြီး၏။

မင်းဆက်ရာဇဝင်သံပေါက်ချုပ်။

(အမှာ) ဆိုလတုံသော မင်းဆက်သံပေါက်တွင်။ နံသင့်
အက္ခရာယူပုံကော်ပုံကိုဤသို့မှတ်သားရာ၏။ ။တနင်္ဂနွေနံ-၁။
တနင်္လာနံ-၂။ အင်္ဂါနံ-၃။ ဗုဒ္ဓဟူးနံ -၄။ အက္ခရာ(လ)နှင့် (ဝ)
ကိုယူ။ ကြာသပတေးနံ-၅။ သောကြာနံ-၆။ နယမ္ပတပါးစနေ
နံမှာ-၇။ ရာဟုနံမှာ-၈။ အက္ခရာ (ယ)နှင့်(ရ)ကိုယူ။ နေနှင့်ကိုး
ပါလျှင်။ ၉-ယူရမည်။ နယမ္ပသက်သက်ကိုသညယူ။ သင်္ချာအ
ရမှာလည်း။ ယထာဏ္ဏမအစဉ်အတိုင်းချလေ။ ဗေဒင်သင်္ချာကဲ့သို့
ပဋိလောမပြန်၍မချနှင့်။ အနုမောလောမချရမည်။ သို့မှညီညွတ်
မှန်ကန်ခြင်းဖြစ်ပါမည်။ ၎င်းရာဇဝင်မင်းဆက်သံပေါက်ကိုနှုတ်
တက်အရ ဆောင်ရွက် လေ့ လာကြပါမူ။ မဟာရာဇဝင်ကြီး၌
မင်းတို့၏အမည် နန်းတက်သက္ကရာဇ်။ နန်းစံနှစ်။ သက္ကရာဇ်ဖြို
က်နန်းများနှင့်တကွ။ အလွယ်တကူသိကြရပါလိမ့်မည်။ သုတကို
ရှာဖွေသောအမျိုးကောင်းသားတို့သည် မပြတ်လေ့လာကြည့်ရှု
မှတ်သားကြစေကုန်သတည်း။ ။

၁။ မဏ္ဍိမဒေသ။ မင်းဆက်သံပေါက်။

ဇေယတု။ ။မှတ်နံ သင့်ညွန့်။ မြတ်မွန် ဇိန။ ထွဋ် သကျ
ပြောင်းကြပြည်နိဗ္ဗာန်။ ။နှစ်ဆယ့်လေးမှတ်။ ဇာတသတ်။
မင်းမြတ်စည်းစိမ်မွန်။ ခါလွန်ဥဒယ။ ။လနေအနုရုဒ္ဓါ။ လေ့လာ
မုဏ္ဍ။ ။ဝေရနဂတာ။ ။တိက္ကာသုသု။ ။နေနုကာလ
သော။ ။ဥဩရသားတကျိပ်။ ။အိမ်လုံးနှိပ်နံကိုးဦး။ ။
အသိာကူးစန္ဒဂုတ်။ ။အရသုတ်ဗိန္နုသာ။ ။ကြာအလှသော
ကမင်း။ ။ကျားဖြူအင်း။ မင်းမျိုးသုံး။ ထုံးနည်းမှတ်ယူရာ။ ။
မဏ္ဍိမဒေသမင်းဆက်ပြီး၏။

၂။ အကောင်းနှင့်သရေခေတ္တရာမင်းဆက်သံပေါက်။

မြတ်သာသနာ။ နှစ်ဆယ်မှာ။ မဟာသတိုးခေတ်။ ။ သုံး
ဆယ်နှစ်။ အိမ်ရှေ့ပျော်။ ။ လေးဆယ်သော်ဝက်ရောက်လာ။ ။
၎င်းနှစ်ပင်ဘွားမြင်သားနန်းလျှာ။ ။ ပဉ္စာနောပြည်မှနှင်။ ။
ခြောက်ဆယ်လျှင်ပျူရွာတွင်။ မဟာသမ္ဘဝ။ ။ သောဆဗ္ဗ။ ရူ
ဇာသမ္ဘဝ။ အနှင့်အာနတ္တပေါင်။ ။ အိမ်ထောင်ဦးနှုတ္တရန်။ ။
အင်းနောစံ။ ရန်ဘောင်ခါး။ ။ ကြိုင်လှစွာ။ ရန်မံပိုင်။ ။ ကြာ
ကိုးဆိုင်။ ရကွန်ဖြစ်။ ။ စစ်ကြီးလာ။ ခန်းလောင်ခေါ်။ ။ စည်
သူကျော်။ လက္ခဏ်စိုး။ ။ ဆယ့်ကိုးသာ။ သီရိခန်း။ ။ ဝေးကွာလံ။
သီရိရာဇ်။ ။ ဝေးစင်စစ်။ တေပါး။ ။ ဝေးရပ်လား။ ပါပိရန်။ ။
မြမြနေ။ ရန်မကွ။ ။ ပြည်သာမှ။ သိင်္ဂဆက်။ ။ ပြည်သူရက်။
မုဗ္ဗလိန်။ ။ မြရွှေစိန်။ ဘေရိန္ဒ။ ။ ပဉ္စနောပဉ္စ။ မုဗ္ဗလရာဇာ။ ။
ခြောက်ရာပြည့်ညီပုဏ္ဏ။ ။ ခြောက်ရာသုံး။ သာခရောက်။ ။
ခြောက်ရာခြောက်။ သာခိစိုး။ ။ ခြောက်ရာကိုး။ ညီကန္တု။ ။
ခြောက်ရာဆယ်။ နောင်ကန်တက်။ ။ သာဇေတက်။ နောင်ဘိဇ္ဇ။ ။
သာဇေထ။ မုန္တရီ။ ။ နန်းစံသတ္တ။ ရောက်ကာလတွင်။ ဒေါဒေါ
ရသ။ ခွေသေသနှင့်။ မူလထောင်ဖြူ ပြီးသက္ကရာဇ်။ ခြောက်ရာ
တဆယ်ခုနစ်ခုတွင်။ သမုန္တရီမင်းပြုသည်။ နန်းစံခုနစ်နှစ်တွင်။
သက္ကရာဇ်ဖြူ၍။ အကြွင်းနှစ်ခုထားသည်။ ဖြူလေပြီးသောကိန်း
ဟောင်းကို။ ဒေါဒေါရသကိန်းခေါ်သည်။ ။ ကိ။ အတိတျာ။ ။
ပါ။ ပညာနဂရ။ ။ သောဉ္ဇသ။ ပြည်ကြီးညှိုး။ ။ တဆယ့်ကိုး။
ထောင်ညှိပျက်၍ပြား။ ။ နှစ်ဆယ့်ငါးမှာ။ သက်သာပန်းထောင်း
တိမ်း။ ။ အဋ္ဌာဒိသကိန်းတွင်။ မင်းတုန်းကျိုး။ ။ နှစ်ဆယ့်ကိုး
တွင်။ ဆယ့်ကိုးရွာကို။ မဟာသမုဒ္ဒရာဇ်ဘွဲ့။ ။ ခုနစ်ဆယ့်လေး
နှစ်။ ရသေ့ကြောင်မင်းဖြစ်။ ။ နှစ်ဆယ့်ကိုး။ ဥမျိုးမင်း။ ။ အ
သစ်လင်း။ ထီးမင်းရိုင်။ ။ ဖြိုမ့်ဖြိုမ့်အိုင်။ ယဉ်မင်းပိုက်။ ။ ခါ
လိုက်သင့်။ ပိုက်သေည်လည်။ ။ ခါသင့်လည်။ သေည်လည်

ကြောင်။ ။ ညှိနောင်ကိုး။ ကြောင်တူရစ်။ ။ စင်စစ်ထွ။ သည်း
 ထန်မင်း။ ။ စေသူအံင်းမုက္ခမန်။ ။ သုံးလခွဲ။ သူရဲမင်းပြုပြန်။ ။
 လေအားသန်။ ရမွန်ဖျား။ ။ လေညာယား။ သိုက်တိုင်းတည်။ ။
 လေလာများ။ သားသေဥလည်။ ။ လေပွလည်။ သေဥလည်
 ပိုက်။ ။ လေသိုက်ကိုး။ ခံလောင်းခါ။ ။ လေတာနော။ ညှိခံ
 လတ်။ ။ လေနောအဌ။ သားထွန်တိုက်။ ။ မြို့နန်းစိုက်။
 ထွန်ပစ်ဆက်။ ။ မြို့ကျုံးနက်။ ထွန်ချစ်ရှင်။ ။ ပန်းညှိပင်။
 စောရဟန်။ ။ သတ္တဗိသာ။ ရောက်သောခါတွင်။ သေသာ
 န္ဒယု။ အကြွင်းချ၍။ ခံဆပဉ္စာ။ ကေါဇာထောင်ဖြိုပြန်။ ပုပ္ပါးစောရ
 ဟံမင်းသည်။ ငါးရဲသုံဆယ့်ငါးနှစ်တွင်။ မင်းပြုသည်။ နန်းစံနှစ်
 ဆယ့်ခုနစ်နှစ် ရောက်သော အခါ။ အကြွင်းနှစ်ခုထား၍ ငါးရဲ
 ခြောက်ဆယ်ကိုဖြိုပြန်သည်။ ဖြိုလေပြီးသော ကိန်းဟောင်းကို
 ခဆပဉ္စကိန်း ဟုခေါ်သည်။ ။ ကံ။ ရွှေအုန်းသီးစိုးစံ။ ။
 အောင်လံ။ ပိတ်သုံ။ ။ ကြာဠု။ ပိတ်တောင်။ ။ ထွန်ခေါင်။ င
 ခွေး။ ။ ထွန်းရောင်။ မြင်းကျေး။ ။ ရွှေရေး။ သိင်္ဂီ။ ။ နောဆ။
 သိန်းခွန်။ ။ အနက်သံ။ ရွှေလောင်းစိုး။ ။ အင်းအိုင်ဖြိုး။ ထွန်း
 တွင်းရ။ ။ အကြူထွ။ ရွှေမှောက်ယူ။ ။ အောင်လံထူ။ ထွန်
 လွတ်ဝင်။ ။ အသာလွင်။ စောခင်နှစ်။ ။ ဇနောဇစ်။ ခဲလူး
 တွင်။ ။ ကြိုင်နံ့ရွှင်။ ပျဉ်ပြားမင်း။ ။ ကြပ်ကြပ်နင်း။ မင်းတံ
 နက်။ ။ ကြာညှိရွက်။ စလေသား။ ။ ကြာသီးစား။ သိန်းခို
 မှတ်။ ။ နွေသတ်နော။ တောင်သူခေါ်။ ။ စံအကျော်။ ကွမ်း
 ဆော်ဆတ်။ ။ စိုးစံဆက်။ ကြည်းစိုးစိုး။ ။ သုံးရာသုံးဆယ်
 ကိုး။ စုက္ကတေး။ ။ ဆိန့်သာလေး။ နော်ရထာ။ ။ ကြိန်းနော
 သတ္တာ။ ဥပရာစောလူး။ ။ ပိုက်ကြူးညွန့်။ ကျန်စစ်မှတ်။ ။
 လူများနတ်။ စည့်သူလောင်း။ ။ မကြာနှောင်း။ ရှင်စောရ။ ။
 ၎င်းရက်ပင်။ ကုလားကျ။ ။ ပွင့်ငုံစ။ နရသိင်္ဂီရာဇ်။ ။ ပွင့်ငုံ
 ပတိစိုး။ ။ ငါးရာငါးဆယ်ကိုး။ ထီးလှိုင်မင်း။ ။ မရင်းအင်း။
 မင်းကျစွာ။ ။ ဗျည်းနောသတ်မှာ။ ဥနာသားတော်။ ။

သွပ်နှုန်းဆေး။ မြွေဘွဲ့။ ။သောဠာသ။ ကျော်စွာပိုင်။ ။
 သင်းသင်းကြိုင်။ စောနှစ်စံ။ ။သာရာလွန်။ စောမွန်နှစ်။ ။
 နွယ်မြစ်မပြား။ စိုးပိုင်းစား။ တကာနော။ စော်ကဲလက်ထက်။
 ပုဂံပျက်။ မင်းဆက်အကျဉ်းချုပ်။ ။

၃။ ပန်းယမြို့မင်းဆက်သံပေါက်။

သံသောဠာတ်။ အဟုတ်မြင်ပိုင်းမှာ။ ။ရာဇသင်္ကြံ။ နန်းစံစိုး
 ပိုင်သ။ ။ရင်းနှစ်တွင်။ အသစ်ယာ။ မက္ခရာဝယ်တဌာန။ ။
 ရင်းနှစ်တွင်။ တစီးရှင်မှု။ သိဟသူ။ စိုးယူထီးနန်းရ။ ။သော်
 တာလ။ ပန်းယတည်သည့်။ တစီးရှင်။ ။သားရှင်ဗုဒ္ဓဇနာ။ ။
 ထွန်းနေဝါ။ ငါးစီးရှင်။ ။တင်အံဇာ။ ကျော်စွာငယ်။ ။တယ်
 ကြွစွ။ နရသူ။ ။တူကျော်သောင်း။ ခြေပြောင်းဥဇနာ။ ။
 မင်းခြောက်ဆက်။ တည်လျက်ပန်းယမှာ။ ။

၄။ စစ်ကိုင်းမြို့မင်းဆက်သံပေါက်။

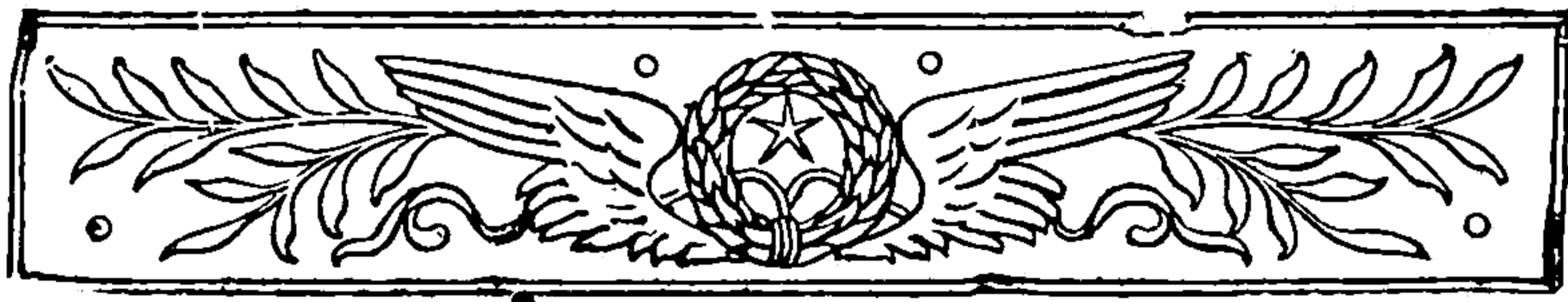
သာယာပိုင်း။ စစ်ကိုင်းသစ်ယာ။ ။သားကိုးကျော်။ နောင်
 တော်တရဖျား။ ။သားကိုးရောင်။ ရွှေတောင်တက်။ ။
 တက်နေဝါ။ ကျံစွာပေ။ ။ထက်နေသဲ။ မင်းရဲကြီး။ ။ထီး
 အရ။ တရဖျား။ ။တိုက်အားသွင်။ မင်းပြောက်စံ။ ။တံကျော်
 သောင်း။ ထောင်းထောင်းညက်။ ။စစ်ကိုင်းပန်းယ။ နှစ်ဌာနကို။
 ရှမ်းကဖျက်။ မင်းဆက်ချွံချွံကျိုး။ ။

ထိန့်ကျော်ဟိုး။ သတိုးဖျား။ ။တကာနော။ စော်ကဲမှတ်။ ။
 တပ်သာချ။ တရဖျား။ ။နှစ်မခြား။ မင်းခေါင်ကြီး။ ။
 ထီးရှစ်လီ။ သိဟသူ။ ။တူရွှေတွင်း။ မင်းဗွေငယ်။ ။တွယ်ရွှေ
 ဇွေး။ ကျေးတောင်ညို။ ။လက်ဆိုးပေါင်းသတ္တ။ ။ဒါရူရ။
 မိုးညှင်းဖြစ်။ ။ရှားနှစ်ဆဲ။ ရဲကျော်စွာ။ ။ရွှေနန်းလာ။ ထူပါရုံ

ဒါယကာ။နရပတိကြီး။ ။ရွှင်စံနိုး။မင်းကြီးမဟာသိင်္ဃာသူရ။ ။
 ရံဝန်းခ။ဒုက္ခိယမင်းခေါင်ခါ။ ။ရွှင်သာစံ။နန်းကြော့ရှင်။ ။
 ရွှေရင်ရံ။သိုဟံဘွား။ ။ကိုးနတ်စား။ခုံမှိုင်းစိုး။ ။ကိုးနတ်ရဲ။
 မိုးပြနရပတိခံ။ ။နောအင်းစံ။ စည်သူကျော်ထင်ခါ။ ။နော
 အံသာ။သတိုးစော။ ။နောလောမြင့်။ပြည်ကကွာ။ ။လက်
 ယာစောင့်။တိဝသေသာ။ ။နောလောရှေ့။ရဲကျော်စွာ။ ။
 နောပဉ္စာပဉ္စ။ပြည်သို့စုန်။ ။တောချုံဖြစ်သည်။လေးနှစ်မျှ။ ။
 နည်းတဝ။တောင်ငူပြည်။ ။ရွှေဝတည်ခြားနားစ။ ။ရွှင်
 သာယ။ပိုင်သဇေယျသူ။ ။ရင့်ကိုးငူ။ရွှေထီးစိုး။ ။ကိုးအချင်း။
 ဘုရင်နောင်။ ။နောလေဆောင်။တောင်ငူရောက်။ ။နော
 သောအောက်။ပျက်စီးပြန်။ ။ရွှေငွေလှံ။ပြည်စံသတိုးစော။ ။
 ရွှေရောင်ရော။ဘုရင်ထွေး။ရှစ်ကိုးလေး။နရပတိကြီး။ ။ကိုး
 နှင့်နိုး။ ညီမင်းခေါင်။ ။ကိုးနောလောင်။ တပင်ရွှေထီးပျက်။
 သတိုးနန်းစောဆက်။ ။ပြည်မြို့ဖြန်းဖြန်းပျက်။ ။နောဇ
 စက်။နောက်ဆက်တောင်ငူ။ညီတော်မင်းခေါင်ယူ။ ။နောက်
 ပိုက်သူ။ သည်းဦးဘုန်းစည်။ ရွှေနန်းတည်စံတုံး။ ။နောထန်း
 အုန်း။နတ်ရှင်နောင်။ ။နောထွဋ်ခေါင်။ တောင်ငူပျက်။ ။
 တချက်အင်းဝမှာ။နောပဉ္စာနဝ။ ညောင်ရမ်းရောက်။ ။နော
 သောတောက်။နောက်ဘက်လွန်။ ။နောနောန။ရဲဒိဗ္ဗ။ ။
 နောနောအာ။သာလွန်မင်း။ ။အင်းနှင့်အနီး။ငါးထပ်ကြီး။ ။
 အနီးကျော်စွာ။ပြည်မင်းခါ။ ။အာဏာဝက်ဝင်း။ဆယ့်တလ
 နှင့်။ပြောင်းသည်အိမ်ရှေ့မင်း။ ။၎င်းနှစ်တွင်အင်္ဂါမင်း။ ။
 အင်းသာနေ။မင်းစနေ။ ။ဇနီတောသား။တနင်္ဂနွေမင်းတရား။ ။
 အင်းနားကိုးမြွှာ။နံဇိဝါ။ ။အအာဥစော။နန်းကလျှော။ ။ဥဩ
 ဥလာ။ ကုန်းဘောင်လောင်းရာဇာ။ ။အအာကံ့ကော်။သားဦး
 စစ်ကိုင်းပျော်။ ။အုပ်အော်ကံ့ပင်။ဆင်ဖြူရှင်။ ။အုန်းအင်
 ဇေယာ။ ငါးထပ်ဒါယကာ။ ။ဇေယျိုင်စွာ။ ဇိဝါမင်းဘောင်း
 ကား။ ။ရက်ကားသတ္တ။ရောက်ကာလ။အမရပြည်ကြီးပိုင်။ ။

အင်းအိုင် ခိုက်လည်။ မြို့ကြီးတည်။ မြို့မည်အမရ သမုတ်ကြ။
မှတ်ပမင်းစဉ်စာ။ ။မင်းဆက်သံပေါက်ပြီး၏။ ။

ရာဇဝင်ထွက်။မင်းစဉ်ဆက်။မပျက်သံပေါက်စာ။ ။နောင်
လာလူများ။အမျိုးသား။မမှားမှတ်စရာ။ ။နှုတ်တွင်ရွရွ။ဆောင်
ကုန်ကြ။လိုကမတောင့်တာ။ ။မင်းဆက်သံပေါက်။အကျဉ်း
ကောက်။မပျောက်စေဘို့ပါ။ ။အလွယ်တကူ။သိချင်သူ။နည်း
ယူ၍သည့်စာ။ ။ထောင့်နှစ်ခုခြောက်။ သုညဇ္ဇောက။နှစ်
ရောက်ခုကေါဇါ။ ။သိဟ်ဝါခေါင်တွင်း။မိနင်းလေပြင်း။ပန်းမင်း
ရွှေခတ္တာ။ ။ဟံသာဝတီတိုက်။ခေါ်သမိုက်။ပုံရိုက်၍သည့်စာ။ ။

မင်းရဲကျော်စွာဇေးချင်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သောင်းတိုက်စကြဝဠာ။ မြေမျက်နှာထက်။ မင်္ဂလာ
တန်ဆောင်။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝါ။ သာသနာ၌။ အခါကြိုက်သာ။
မကိုဋ်သရဗူ။ လူတို့သေဌ်နင်း။ တို့ရှင်မင်းလျှင်။ ဆောံနှင်းကိုယ်
စား။ အိမ်ရှေ့ထားသည်။ သည်းကြားရတနာ။ နန်းပွင့်လျှာအား။
နတ်မျှားမြတ်လေး။ ဖန်ဆင်းပေး၍။ နှောင်းမွေးသားတော်။ မျက်
ရှုပျော်ကို။ ထွေငေါ်ကြောင်းလျား။ ပြန်လျှောက်ကြားပိမ့်။ ။
ရွှေနားတည့်ဆေးလေးနာဘိသေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။ ။
ဇေးဇေးပျံပျံ။ ။ ရွယ်လူးမှတ်ပေး။ မင်းလောင်းသွေးကို။ ကျူးဇေးမစဲ။
သာညှင်းလွှဲသည်။ ။ ရန်ကဲစက်တော်ခေါ်ဘိသေး။ ။ ဇေး
လည်းယင်ယင်ဇေး။

၂။ စကြဝဠာ။ သင်္ချာတခန်း။ ရေကြည်ဝန်းထက်။ ပေါ်
ထွန်းနွယ်ဆင့်။ ကြာငါးပွင့်တွင်။ နီရင့်ရောင်ရွှန်း။ သင်္ကန်းငါး
ဆူ။ နိဇိတ်ယူ၍။ မိုးသူဗြဟ္မာ။ ထိမ်းမှတ်လာသား။ မဟာကပ္ပ။
ဘဒ္ဒကဟု။ သာဓုမည်ထင်။ ကျွန်းခွင်လကျာ။ ဓမ္မချာဝယ်။
ရတနာအထွတ်။ အမြတ်တင်ထား။ ဘုရားသုံးတော်။ နိဗ္ဗာန်ပျော်
မှ။ ပြည်ကျော်ကပိလ။ မျိုးသကျဉ်း။ ဂေါတမခေါ်တွင်။ သုံးလူရှင်
သည်။ ။ အောင်မြင်တည့်ညစ်ကြေးမြူမမြေး။ ။ ဇေးလည်း
ယင်ယင်ဇေး။ ။ ဇေးဇေးပျံပျံ။ ။ ရွယ်လူးနတ်ပေး။ မင်းလောင်းသွေး

ကိုကျူးမစဲ။ သာညှင်းလွှဲသည်။ ။ရန်ကဲစက်တော်ခေါ်
ဘိသေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၃။ သုံးထွေမည်ပြား။ ဘုရားဝိရိယာ။ ရင့်ပညာနှင့်။ သဒ္ဓါ
မိက။ သုံးကြောင်းစတွင်။ ဂေါတမမည်စစ်။ ပညာဖြစ်ဟု။ အသစ်
စက်စက်။ ဖြိုးလျှံတက်၍။ မှာဘက်ရင်သား။ အမျှားသတ္တဝါ။
အိုက်ပူဆာသည်။ ချမ်းသာမဂ်ရေ။ သေခံချိုးစေသား။ ပရမေ
သကျာ။ ဒေသစာဖြင့်။ ရှုလွှာတလျှော့။ သင်းပွင့်ရေခံရှင်။ မျက်
မှေခံလှလှ။ စိုင်းသုံးခုအား။ တရားမြတ်လေး။ မျာဒိတ်ပေးတွင်။
နှောင်းမွေးဘုန်းထင်။ တစီးရှင်က။ စသည်ဆက်ကာ။ ဥဇနာနှင့်။
တေဇာလွန်ကဲ။ မင်းရဲကျော်စွာ။ လူ့ထွတ်ချာလျှင်။ ရတနာဖြူ
လွ။ ငါးစီးရသည်။ ။ကြောက်လှတည့်ရန်ဝေး။ ဘိုးတော်
ဘေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။ ။ဇေးဇေးပျံ့ပျံ့။ ရှုယ်လူးနတ်ပေး။
မင်းလောင်းသွေးကိုကျူးမစဲ။ သာညှင်းလွှဲသည်။ ။ရန်ကဲ
စက်တော်ခေါ်ဘိသေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄။ ဆက်နွယ်မဝေး။ ဘိုးတော်ဘေး၌။ အရေးကြောင်း
လျှော့။ လွှဲကျူးလျှော့ပိမ့်။ ဖြူပေါက်တောဆင်။ မုန်သွင်သွင်ကို။
ဟိုင်းလျှင်ကုဉ္ဇရ။ စီးနာဂထက်။ ပစ်ချအင်တွဲ။ ကြော့ဆဲဆဲတွင်။
ဪဝံသံတင်း။ လွန်ကွင်းလျှော့လိုက်။ မိသောကြိုက်တွင်။ နှစ်
ဖြိုက်ဝမ်းရွှင်။ ရှုမြင်မဟဲ့။ နောက်ပဲ့ချီကြွား။ ဘယ်ယောက်ျား
ဟု။ စကားမင်းထံ။ နှုတ်ထွက်ငံရှင်။ ခြံရံမိုလ်ပါ။ အမတ်ရာတို့။ ညီ
ညာသောင်းသောင်း။ ပစ်တင်မောင်းက။ အလောင်း ပရမေ။
ရေးယူပေသည်။ ။သံခြေတည့်လေးလေး။ ကျမ်းဂန်ရှေး။ ။
ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။ ။ဇေးဇေးပျံ့ပျံ့။ ရှုယ်လူးနတ်ပေး။ မင်း
လောင်းသွေးကိုကျူးမစဲ။ သာညှင်းလွှဲသည်။ ။ရန်ကဲစက်
တော်ခေါ်ဘိသေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅။ တသောင်း လောကဓာတ်။ ဤကျွန်းမြတ်ထက်။ တု
လွတ်ပဝရ။ မုနိန္ဒလျှင်။ ယောက်ျားငါသာ။ သံဝရာဟု။ ပေစာ
တရား။ ဟောဘော်ကြားရှင်။ ယောက်ျားခပင်း။ မင်းချင်းချင်း

တွင်။ဘမင်းယောကျ်ား။ သို့ကိုပြားဟု။ စကားချေဝံ့။ ဆိုလိုသံ
တည့်။ခြံရံမတ်များ။ မိန့်တော်ကြားက။ ထိပ်ဖျားဦးစွန်း။ လက်
အုပ်ပန်းဖြင့်။ထူးဆန်းမှတ်ရ။ စိတ်နေချလျက်။ ဂုဏ်များသခင်။
ကျေးဇူးရှင်အား။ချီးမွမ်းကြားသည်။ ။ဆင့်ပွားတည့်စဉ်ဝေး၊
ယခေါင်ရှေ့။ ။ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

၆။ ချီးမွမ်းနှစ်တောင်း။ ရှင်စော လောင်း၌။ ဆိုကြောင်း
များထွေ။ကျွန်ုပ်ရေပိမ်။ မိသားစုမာစာ။ ပစ်ချဝရဇိန်။ မျက်မှန်
ဖြင့်ပဲ။ကျွန်ုပ်စိုင်းလည်း။ တောမြိုင်ချိုထဲ။ ရခဲမှတ်ချ။။အပြုနှင့်နှင်။
လွန်လျှင်ကကျည်း။ ပြောလည်းမပျက်။ ပြိုင်ဘက်မပြု။ မွေးယုံ
ကြာသား။မခွ။မျိုးဘော်။အကျော်ထံနှင့်။ထွတ်တင့်အံ့ဘွယ်။ ဆန္ဒနှင့်
စွယ်ကို။တတ်ကျယ်ပညာ။ ဗိသုကာလျှင်။ ဆန်းစွာထုပြောက်။
ကန်ကောက်မင်းစီး။လုပ်၍ပြီးသည်။ ။ဌ်ချီးတည့်ကျော်သွေး၊
စဉ်မဝေး။ ။ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

၇။ ကျော်ဌာနသတင်း။ ထိုရော်မင်းအား။ အများမိုလ်လူ။
အံ့ရာမူသား။ရှေးလူပုဗ္ဗကံ။ သန္တာန်မူလ။ ပဝတ္တလည်း။မြတ်လှ
သော့ထွေ။ သိရချေရှင်။ နေလည်းကြွတ်၍။ ဘွားသည်နေပင်။
သကြိန်ဝင်လျက်။အင်လည်းအင်္ဂါ။ ဘိလာမစက်။ နံနက်သုံးတန်။
ရှစ်ပြန်နာရီ။ ကောင်းတိထိဖြင့်။ ရာသီတန်းခူး။ ခေါင်ဖူးသော်
တာ။ပြည့်သောခါတွင်။ရတနာကြက်သရေ။မြို့တေရုပ်သွင်။မီး
ရှူးမြင်မှ။ဥကင်နန်းသာ။ ဘရာယူမြန်း။ ဘိသိက်သွန်းက။ တိုင်း
ခန်းပတ်လျောက်။ထိန်ရိုက်ချောက်သည်။ ။ရွံ့ကြောက်တည့်
တုပ်ကွေး၊ခွန်တော်ပေး။ ။ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

၈။ ဖြစ်ခေါင့်ဖြစ်ခဲ။ ကြိမ်ခဲလှစွာ။ ကျမ်းဂန်ရှာမူ။ သစ္စာ
လေးဆင့်။ ပွင့်နိုးနိုး ဝယ်။ ဘုန်းကြီးလည်း ရောက်။ ညောင်
အောက်ဆွမ်းကျက်။ရွှေခွက်လည်းရ။ဖြစ်မကမ်းမြေး။ ဘုန်းပေး
ကြပေတေ။တနေ့တလုပ်။ မယုတ်အာသာ။ သတ္တာသတ္တ။နဝစာ
လီ။ ဖြည့်ညီရက်ရ။ သဗ္ဗာန၌။သတ္တရက်ဖြင့်။ ချိန်ရှယ်လင့်သို့။
အခွင့် လည်းကောင်း။ ရှင့်ဘေး လောင်းတွင်။ အကြောင်းတုံ

လည်း။ဘုံပဌမ။ဖြစ်စမျက်နှာ။မြင်ကာကြိုက်ပြန်။ဘုန်းသန်ကိတ္တိ။
မြောက်ပြီး။ထင်ရှား။ချွန်းသွားဝရဇိန်။ရောင်ထိန်ချက်ချက်။လေး
နက်လုပ်ရ။ အံ့အဲကြသည်။ ။နှိုင်းဆတည့်ပုံသွေး၊ တူခင်း
ဝေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၉။ သတိုးညွန့်ကောင်း။ အပေါင်း သုံးဆယ့်။ စင်ကြယ်
တွတ်တွတ်။ ငွေသို့ ချွတ်မှ။ ရက်မြတ် ကျော်ထွင်။ ဖန်စီရင်
လျက်။ ရွှေစင်သိင်္ဂီ။ ဇဝါချွန်းရွက်။ အတက်ချွန်းရိုး။ တူနှိုးပြိုင်
ရှား။ သက်တော်များဝယ်။ ရငြားတော်စစ်။ ပတ်ရစ်လကျော။
နာဂါဆဒ္ဒန်။ကြန်သမိုင်းလည်း။ အတိုင်းသင်ခေါင်။ သုံးတောင်
မုတ်ထက်။ ကိုင်ခက်မတွဲ။ သုံးဆွဲသုံးဆစ်။ ပြေပြစ်မျက်ကင်း။
အဆင်းရွှေနှစ်။ သရစ်လှခေါင်။ ဒေါင်းပေါင်မျောမျော။ လျော
လျောခတ်ညွတ်။ နှိုင်းတုလွတ်သည်။ ။နဂါးပတ်တည့် နတ်
ပေး၊ ရခဲရေး။

၁၀။ တကြောင်း ဤမျှ။ လျှောက်တော်ပြပိမ့်။ အသရာ
ဇာ။ရတနာလည်း။ခဲစွာရခက်။အလွန်ကြက်၍။ ထားထက်ချတ်
ကျ။ကျ။ခွံစသို့။လှသည်နားစိုက်။လကျော၌ဝယ်။ နှစ်မြိုက်ဘွယ်
တောင်း။ ဗွေတစောင်းနှင့်။ ကောင်းသောဗွေကြန်။ ရန်မာန်မ
ရှောင်။သုံးတောင်တမိုက်။အကိုက်စွန်းလစ်။ လေးသစ်သံတိုင်။
ဆွယ် ပြိုင်နှိုင်းကင်း။ စိုင်းလျော် မြင်းကား။ အချင်းမှန်စွာ။ သံ
တထွာသော်။ခွါ၏လုံးပတ်။စနတ်သုံးပြန်။ လက်ရုံးအန်ကြောင့်။
ကျော်ဝန်နံ့နည်။ စိန့်တို့ ပြည်မှ။ ရောက်သာ ရဟု။ ပေါက်ပြ
သတင်း။ ယခေါင်ချင်းသည်။ ။ခပင်းတည့်နီးဝေး၊ ပန်းနှယ်
မွှေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၁၁။ စေ့စေ့စုံစုံ။ခြုံရုံတပေါင်း။အကြောင်းသန္ဓေ။ လျှော
သောထွေမှု။ပရမေမှန်ကင်း။ ရန်နင်းဘုန်းထင်။ ငါးစီးရှင်လျှင်။
နွယ်ပင်စင်စစ်။မျိုးရင်းဖြစ်၍။သစ်သစ်မကြွင်း။ နားတော်သွင်း
ရှင်။ နှိုင်းခင်းပုံပြင်။ ပန်းတင်ချံမှ။ ထိုထိုစသည်။ ကိစ္စကြိယာ။
အင်္ဂါပြည့်ညီ။စေတီပြီးလျှင်။ ရွှေထီးတင်သို့။ နတ်ရှင်မင်းမြေး။

မင်းလောင်းသွေးကို။ သံလေးပျံပျံ။ ကျွန်ုပ်ကျေးသည့်။ ။ ရှယ်
လူးတည့်နတ်ပေး၊ မှတ်စိစွေး။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၁၂။ နေနတ်သားနှင့်။ နဂါးဥမျိုး။ စိုင်းမျိုးမခြား။ သုံးပါး
သိုက်ဝင်။ ဗျာဒိတ်ယင်က။ ရွှေစင်နိက္ခ။ မဏိမြကို။ မာဃာရောရ။
သွန်းရုပ်ပြုငွေ့။ အတုမမြင်။ ငါးစီးရှင်၏။ နွယ်ပင်အလျဉ်။ အစဉ်
မပျက်။ နန်းထက်နှင်နှင်။ ဘွားသန့်စင်လျက်။ ဇွံထင်ကျော်ဟိုး။
မိုးညှင်းစိုးသား။ သတိုးတရား။ လူထွတ်ထားတုံ။ တိုင်းကား
နိုင်ငံ။ ပိုက်သိမ်းနွဲ့။ ကောင်းကြံစိတ်ဖြူ။ အလှူသီတင်း။ မယွင်း
စောင့်စည်း။ ကုသိုလ်ဆည်းသည်။ ။ ရိုက်ကြည်းတည့်ကျော်
သွေး၊ ဘေးရှင်ဘေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၁၃။ ငါးစီးရှင်မြစ်။ ဘုန်းသစ်ပရမေ။ ကြက်သရေပြောင်
ပြောင်။ စောရဲခေါင်လျှင်။ ရွှေတောင်ဥကင်။ မမြန်းခင်က။ ဆင်
ပြင်နတ်ဘွယ်။ စောဘို့မယ့်နှင့်။ ခန့်ရှယ်ရည်စောင်။ မြန်ဘောင်
အလုံး။ သိမ်းကျုံးယူစံ။ ကျံကျံပွက်ဆို။ ကျေးတောင်ညိုကို။ ပြော
ဟိုစစ်ခြေ။ များထွေခပင်း။ မိုးညှင်းကလေး။ နှစ်ပါးထွေးလျက်။
ရန်မြွေးသုတ်သင်။ ပယ်အံ့ယင်၍။ ကျွန်းတွင်ကျော်ဟိုး။ သတိုး
စဉ်ရှေး။ ဘေးတော်ဘေးလျှင်။ ရန်ကြေးဖွပ်ဖြူ။ အောင်တော်မူ
ရှင်။ မလင့်အခါ။ ချပ်ပါသန်လျက်။ ပြိုးပြက်ရတနာ။ နှိုးတန်းဆာ
နှင့်။ ရာဇာရွှေစက်။ နန်းသာတက်သည်။ ။ ကြိမ်ခက်တည့်ပုံ
သွေး၊ မကြားသေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။ ။ ဇေးဇေးပျံပျံ။ ။
ရှယ်လူးနတ်ပေး။ မင်းလောင်းသွေးကို။ ကျေးဇေးမစဲ။ သာညှင်းလွှဲ
သည်။ ။ ရန်ကဲစက်တော်ခေါ်ဘိသေး။ ။ ဇေးလည်းယင်
ယင်ဇေး။

၁၄။ ဗျာဒိတ်သိုက်ဝင်။ ငါးစီးရှင်၏။ နွယ်ပင်စည်လျား။
မိုးညှင်းစားသီး။ တရားကျော်ဟိုး။ သတိုးကြဌန်း။ ရွှေတောင်နန်း
ထက်။ ဖြန့်ဝန်းစကြာ။ သံလွင်သာနှင့်။ ချမ်းသာခံပြီး။ နတ်ရုပ်မှီးမူ။
သားကြီးရတနာ။ ရဲကျော်စွာလျှင်။ ရိုက်ရာယူမြော်။ မရောက်
တုတ်ခွန်။ သောင်းပုန်ကန်သော်။ ရန်မာန်နှောင့်နှေး။ ကလေးမိုး

ညင်း။ ထီးနှစ်စင်းကို။ သတင်းကြားကာ။ ချီသွားမမြန်း။ မကျန်း
ကိုယ်တော်။ ထိုသရော်၌။ နှုတ်တော်ယုံလှ။ စောသိဟကား။ နေဘံ
မှတည့်တည့်။ မျက်နှာလှည့်ကာ။ ပြည့်တုံအလို။ ဘုန်းရှိန်ခိုဟု။ ဆို
သော်စကား။ ဆက်ကာကြားသည်။ ။ ကြောင်းလျားတည့်စဉ်
ရှေး၊ ဣဘူးကျေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၁၅။ ထိုတွင်ရှာဖွေ။ ရှမ်းရွာမြေကို။ စက်ရွှေမမြန်း။ နေ
ဆန်းနေကာ။ ဘုံဂီဝါမှ။ ရတနာညောင်စောင်း။ ဥဒေါင်းထွန်း
ဖြိုင်။ ခြင်္သေ့ဆိုင်ထက်။ မခိုင်ညွှန်ရိယာ။ မသိကိုယ်တော်။ လျှောင်း
သရော်တည့်။ ရှုမျှော်မျက်ခြောက်။ မြောက်သို့စောင်းကာ။ ရန်
ညောင်းကိုက်ညွှောက်။ ပျော်တုံမတွန်။ ဝင်ပြေးပြန်သို့။ ကျော်ဝှန်
ကုန်အောင်။ ယခေါင်ဆိုနည်း။ မင်းပေါင်းလည်းဟု။ ရိုက်ကြည်း
တန်းခိုး။ မိဗန်းနှယ်ကြိုးသည်။ ။ ကြောံစိုးတည့်တုပ်ကွေး၊
တိုင်းခွင်ကျေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၁၆။ ရှေးဣပတ္တနာ။ ကြီးသမ္ဘာနှင့်။ အာဏာ၌သည်။
လျောင်းလည်းလျက်ပင်။ ရန်အောင်မြင်သား။ ဇွံထင်တေဇာ။
ရဲကျော်စွာတုံ။ နတ်ရွာတဘန်။ စံဟောင်းပြန်မှု။ ခန့်ရန်နန်းရော်။
သားတော်ဇာတိ။ မရှိသောအား။ ချောက်ချားပြည်သူ။ လူတကာ
တို့။ မဟာသိရီ။ အဘိဇေယ။ သူရတောင်တွင်း။ ရန်နင်းသိဟ
ပတေ့။ ခြင်္သေ့မည်ရင်း။ ကူးခန်းမင်းကို။ ဆောက်နှင်းရိုက်ရာ။
တောင်းပန်ထွာသည်။ ။ မေတ္တာတည့်ရှေးရှေး၊ ငြိမ်းလွယ်
ရေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၁၇။ မိုးညင်းအုပ်စိုး။ သတိုးရန်နင်း။ ပွင့်လင်းရွှေတောင်။
မုနောဆောင်ရှင်။ ဘုန်းရောင်ရိပ်၌။ ရန်မာန်စံသား။ မင်းရဲကျော်
စွာ။ ရတနာကန်နက်။ နှစ်ဆက်စောလီး။ မျိုးမသီးတည့်။ ဦးရီး
ယောက်ဖ။ ရင်းချာလှသား။ သိဟမည်ဟေ့။ သိဟ်ပတေ့အား။
ဤသို့ကြား၏။ တို့ကားမင်းမျိုး။ မင်းရိုးမဟုတ်။ မဲဖြုတ်မင်းစဉ်။
မလျှင်မပျက်။ သံမြို့နှက်သို့။ တချက်တည်းသာ။ သစ္စာဇကန်။ မ

ဘောက်ပြန်သည်။ ။ကျော်စွာတည့် သွေးသွေး ဘက်နှုန်း
ဝေ။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၁၈။ ကူးခန်းကလေး။ တိုင်းကျေးနှစ်ထပ်။ အုပ်ကွပ်ပိုင်
သ။ တော်မှန်ထွက်လျက်။ သိဟမည်ခေါ်။ ဦးရီးတော်လျှင်။ ဗွက်
ဆော်တဘုန်း။ ခင်းကျင်းရန်၏။ စံပြန်နတ်ရွာ။ ကျော်စွာမိပတိ။
သားမရှိလည်း။ ဇာတိမဘောက်။ တဝမ်းပေါက်သား။ ညီအော်
အရင်း။ သတင်းကျိက်ဆူ။ သိဟသူကို။ ဇမ္ဗူကျွန်းဘောင်။ ရွှေ
တောင်ပျော်ခွင့်။ ပြည်မှာပင့်၍။ ဖွပ်ဖွင့်ဥကင်။ သံလွင်လက်
မြောက်။ စိုက်ဆော်တမွတ်။ စိုးတုံလတ်က။ ဇွံပတ်ကြားသိ။ နရ
ပတိပဝရ။ နာမမည်မှတ်။ နှိုင်းတုလွတ်သည်။ ။ရိညွတ်တည့်
ဗိုလ်ဇေး။ ချစ်မြတ်လေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၁၉။ တန်းခိုးကျော်သောင်း။ အလောင်းရင့်စင်။ တကျိပ်
ဝင်၍။ မြန်ခွင်တိုက်ခန်း။ ထက်ဝန်းကြေညာ။ ချမ်းရိပ်ကာလျက်။
နရာသဘာ။ မြေပေလရှင်။ အင်းဝပြည်သူ။ လူတကာတို့။ နေရာ
မသီး။ ရေးရာကြီးဟု။ သီးသီးလျှောက်သော်။ သူငယ်တော်ကို။
ခေါ်၍နတ်တူ။ မိန့်တော်မူ၏။ ပြည်သူသန်လျက်။ ကျွန်းဦးထက်က။
သုံးချက်ဆတ်ဆတ်။ ကြိမ်လုံးခတ်၍။ ခေါင်ထွတ်နရပတိ။ မျက်
တော်ရှိစွ။ မသိကိုယ်ရမ်း။ မြစ်ဝှမ်းအာပေါ်။ လိုတော်ဆန်ဆန်။
မတက်ပြန်နှင့်။ တမန်ကြားမြောက်။ တမိုးသောက်သော်။ ရွှေ
မှောက်ဘုန်းထင်။ ကွန်းပြောက်ယင်သည်။ ။မွမ်းဖြင်တည့်
မွေးမွေး။ ညီလာလေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၀။ ရတနာရောင်ထွန်း။ မုတ်ဝန်းမှ။ ပတ်ဝန်းခြံရံ။ ညီ
လာခံရှင်။ မြစ်ယံကမ်းစ။ ကျလေပြီလော။ မူနောဘုန်းတူ။ မေး
တော်မူသော်။ ဂွန်ဆူဖြိုးမေခံ။ တထွာလောက်လျှင်။ မြေတုံလျှံ
တက်။ နေ့တိုင်းထက်ဟု။ ဆက်ဆက်လျှောက်က။ တန်ရေဝ၍။
နာဂရေနတ်။ တိမ်ညွတ်ကဲလွန်။ ပန်တုံဆေးခွက်။ အာဏာစက်
ကြောင့်။ ခတ်ချက်ရာရင်း။ ထုံးနွှင်းဖြင့်။ လင်းပြောင်သုတ်မှ။
ထိုခဏဝယ်။ ချမ်းမြေ့ယဉ်တွေ။ အထွေမဆန်။ ဖြစ်သော့ဟန်ကို။

မကျန်ကြောင်းလျှောက်။ ဟုံယူ။ လျှော့သည့်။ ။ နှောင်းပေါက်
တည့်ရှင်ထွေး၊ နာဆေးလေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၁။ တကြောင်းတုံလည်း။ အောင်ဘုံဌာန။ ပန်းယနေဘက်
ယွန်း။ သင်ပန်းမည်ထင်။ အရပ်တွင်၌။ ညွှန်ရှင်ခက်လက်။ ဖြိုးဟုန်
တက်သား။ သရက်ပင်ကြီး။ မသီးမပွင့်။ အရှည်မြင့်ဟု။ ဘေးရှင်
ဘေးတော်။ ကြားသရော်လျှင်။ သံတော်လွှတ်စေ။ သီးလေသင်
နှစ်။ သက္ကရာဇ်ဝယ်။ လသစ်မဆန်း။ ရွှေနှုတ်မှန်းက။ ဘုန်းတေဇ
ကြောင့်။ အမွေရကွာ။ သီးမှည့်ပါ၍။ အာဏာတော်စက်။ သရက်
ပင်ချို။ ယခေါင်ဆိုလျက်။ လူမိုလ်ခဲ။ အံ့ကြဆဲရှင်။ ကျင်သဲ
ကျွန်းပြင်။ တိုင်းခွင်ကျော်စော။ ထိုမုနေစကား။ သဘောတရား။
သုံးပါးလောကဓာတ်။ ဘဝဇာတ်ကို။ သိတတ်မြင်နိုင်။ ဥာဏ်
မဏ္ဍိုင်အား။ ကြိုးစားရှေ့ရှု။ ဆုကြီးချ။ သည်။ ။ စင်ဖြူတည့်
ထပ်ပေး။ လှူမျိုးကျေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၂။ အနုအလတ်။ ရင့်ထွတ် ဆုံးခြား။ လောင်း သုံးပါး
တွင်။ ဘုရားသဗ္ဗညုစစ်။ ဖြစ်အံ့ခါနီး။ အံ့ချိုးရဲရဲ။ ပွင့်ဆဲဆဲလျှင်။ စဲစဲ
ညွှန်ရှင်။ တကျိပ်တွင်၌။ ဝင်တုံတယောက်။ ရွှေမှော်လောကနာ။
မဟာနရပတိ။ ထိုသိဒ္ဓိသည်။ ဇာတိဖြစ်မြဲ။ ကောင်းရာလဲမှ။ သွေးခဲ
သည်းကြား။ ရည်ထားမင်းလျှာ။ ဘုန်းစကြာကို။ သမ္ဘာလွှတ်ဖွင့်။
လိုမယ့်ပွင့်က။ ကျော်ဆင့်ထစ်ကြိုး။ တန်းခိုးဝှန်မှုန်။ ပြည်သို့စုန်
သား။ ကြောက်တုန်ကြေညာ။ အာဏာထင်ရှား။ မင်းတရားဟု။
ရှစ်ပါးမြေပြင်။ ခွန်တော်ချင်သည်။ ။ လူတွင်တည့်ဘက်ဝေး။
တိုးတော်ဘေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၃။ မဟာဓမ္မရာဇာ။ ကြေညာကျော်ကြား။ မင်းတရား
တုံ။ တိုင်းကားပတ်ဝန်း။ ပိုက်သိမ်းမြန်းလျက်။ ရေစက်ချလျှင်။
စင်ဖြူသီလ။ အာစာရတိ။ ဘဝသုံးကွဲ။ သူရန်ပဲကို။ ဖြစ်မြဲကေနံ။
ခန္ဓာလွန်မှု။ ပြင်းထန်တေဇာ။ နော်ရထာဟု။ ကုမာရဖြစ်။ တစစ်
မွေ့လျော်။ စည်းစိမ်ပျော်ပြီး။ ကြီးသားရှုယ်သက်။ စွမ်းခက်ရုပ်
ဝါ။ အဓ္မိရသ။ သိပ္ပ မကြွင်း။ အိမ်ရှေ့မင်းလျှင်။ ပွင့်လင်းရွှေ

တောင်။ မုနောဆောင်၍။ မင်းခေါင်ဟူသည်။ မင်းမြတ်မည်နှင့်။
ဘုန်းစည်တီးဖြန်း။ နိုင်ငံဖြန်းက။ မကျန်းတယောက်။ ထံအောက်
ကျိုးနွံ။ လက်စေခံ၏။ ကောင်းကြံ့ဆုကြီး။ နိဗ္ဗာန်မှီးကို။ ဝှဲချိုးလှရှင်။
ဘိသိုက်တင်သည်။ ။ ကြည်ရွှင်တည့်မြတ်လေး၊ ရပ်နီးဝေး။ ။
ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၄။ သုံးပါးရိုက်ရာ။ သာသနာ၌။ အာသာလွန်ပြင်း။ ကြည်
ဖြောင့်စင်းသား။ ထွန်းဝင်း ဘုန်းရောင်။ ထွတ်မင်းခေါင်လျှင်။
တန်ဆောင်ဟူလောက်။ သားနှစ်ယေဘ်တွင်။ လက်ဦးမြင်သား။
ငါးပါးတန်းဆာ။ ထီးစကြာနှင့်။ ပမာမယုတ်။ ကျမ်းဂန်ထုတ်မှု။
စေတုတ္တရာ။ ပြည်မြတ်စွာ၌။ ရာဇာသိဇ္ဈည်း။ ခမည်းတော်မင်း။
ဆေခံနှင်းကော်ရော်။ ဝေသနတော်ကို။ မြော်တုံနောင်ရေး။
ကြောင်းကြေးဟု။ နှောင့်နှေးမရှိ။ သတိတည်စွာ။ မင်းပညာဖြင့်။
မဟာသီဟသူရ။ နို့မျှကျော်ချိုး။ သားတော်ကြီးကို။ အပြီးမျက်
မှောက်။ မင်းမြိုင်မြှောက်သည်။ ။ မြော်ထောက်တည့်နောင်
ရေး၊ ကြံဆွေးနွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၅။ တကာဝှဲချိုး။ မြတ်ရာမှီးလျက်။ ကြီးသားတေဇော်။
မင်းနှစ်ဘော်ကား။ လော်ကစည်းစိမ်။ ဘောက်လဲငြိမ်မှ။ မတိမ်
မမြုပ်။ ရှေးကမြှုပ်သား။ လက်အုပ်တဖြိုး။ ရွှေဖျဉ်းအိုးသို့။ ကောင်း
ကျိုးဗလဝ။ ကံဟောင်းမ၍။ ဆီးဆမနိုင်။ အပြီးတိုင်၏။ ရင့်ခိုင်
ဘုန်းအင်။ အောင်ထင်နိမိတ်။ ကြည်သောစိတ်ဟု။ ကောင်းဟိတ်
သွင်းသွင်း။ ဂဠုန်မင်းလျှင်။ လက်ငင်းမကြာ။ ဘိုးတော်ရာကို။
နန်းသာရွက်ရှင်။ ဖွစ်ဖွင့်ငင်က။ မြေပြင်ခပင်း။ တိမ်းတင်းဘွယ်
တိ။ နရပတိမည်လေး။ သာယုံမွှေးရှင်။ ကြောက်ဇေးရန်ဘက်။ ထုံး
နှယ်ညက်မျှ။ ကြေပျက်သုန်းဖျင်း။ ပွင့်လင်းတိုင်းကား။ လွန်မြေခံ
မြားသည်။ ။ ထင်ရှားတည့်ကျော်သွေး၊ နေနတ်မြေး။ ။ ဇေး
လည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၆။ အာဏာဝှန်ဖြိုး။ ကုသိုလ် ပျိုးသော်။ မျိုးလည်းနေ
နတ်။ ဣပတ်ကြားသိ။ နရပတိသေဌ်နင်း။ ထွတ်မှန်ကင်းလျှင်။

စည်ကင်းနွယ်ဆက်။မပျက်စေမှု။နောင်လာရှု၍။ကေတုမတိ။
ဌာနီရပ်သီး။ ပြည်ကြီးစိုးရ။ ဘိုးမင်း ဘာကို။ နှမတော်ရင်း။
မိသားချင်းနှင့်။ ထွန်းဝင်းဂီဝါ။ရတနာကနက်။ မြို့ရွက်ရိပ်ကြီး။
ထီးရွှေစည်ဖြင့်။ ရှင်ကြည်လေးမြတ်။သဗ္ဗာလတ်၍။တိမ်းညွတ်
ကြေညာ။ ဥာဏ်ရောင် ဖြာလျက်။ မဟာ သိရိ။ တွင်ဘိနာမ။
ဇေယတမ္ပတ်။ တံဆိပ်ခတ်သည်။ ။ရိညွတ်တည့်နိုးဝေး၊ ခွန်
ဆက်ပေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၇။ ကောင်းချီးသံခြေ။ ကြားလျှောက် ပေအံ့။ ပရမေ
ထွတ်ချာ။သောင်းမျက်နှာ၌။အာဏာဝန်ဖြိုး။ မင်းဝံရိုးဝယ်။ဥမျိုး
နွယ်ဆက်။ စဉ်မပျက်သား။ ဘဝဂ်ထုတ်ချင်း။ သတင်းဝှန်ဝါ။
မဟာသိရိ။အဘိဇေယ။စောသူရဟု။ နာမတမ္ပတ်။ တံဆိပ်ခတ်
က။ ရိညွတ်။ ရွံ့ပြင်း။ ရှင့်ဘမင်းကို။သတင်းချီကြွား။ ကြားသား
ပြည်ထောင်။ လက်ဆောင်လည်းပါ။ ရောက်လာမစဲ။ ခွန်သမြ
လျက်။ ကျော်သဲမြေပြင်။ ထိန်ထိန်ရှင်မျှ။ တိုင်းခွင် ရပ်ကျယ်။
ဇင်းမယ်သေဌ်နင်း။ ထိုသည့်မင်းလျှင်။ သတင်းကောင်းချီး။ချစ်
ပန်းကြီး၍။ဝေးနီးအံ့လောက်။ လက်မြှောက်သံလွင်။ရောင်ထင်
ရပ်ကြီး။ရွှေထီးဖြူလွှ။ရောက်လာရသည်။ ။ဒိပတည့်တဝေး၊
ကြိုင်ပျံ့မွှေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၂၈။ ထိုခါသရော်။အကြောင်းဘော်ပိမ့်။ ရှင်တော်မြတ်
ထွ။ ဗျာဒိတ်ရသား။ နွယ်စမပြောင်း။ ဆက်တိုင်းကောင်းရှင့်။
ဘေးလောင်းနေနတ်။ မြတ်သည်နှင့်။ တစီးရှင်က။ ပယ်သင်
ရန်လှေး။မဝေးစပ်ကာ။ အာဏာတလျှင်။မင်းစဉ်တို့မြစ်။ ဘေး
ရှင်ချစ်မှု။ ဖွင့်ထွတ်ရိပ်ဖြူ။ စံတော်မူက။ နှိုင်းတူမရှိ။ သိရိပဝရ။
မြတ်ထွသေဌ်နင်း။ ကျော်ခေါင်မင်းဟု။ ကျွန်းတွင်းသပြေ။ထိန်
ထိန်ဝေမျှ။ချစ်နေမေတ္တာ။ သစ္စာစိုက်နှင်း။ပဲကူးမင်းတုံ။ မယွင်း
နောင်ရေး။စည်ဝေးတိုက်ကား။မခြားနားတည့်။ ရွံ့အားကြီးမှု။
ထီးဖြူမြှောက်စည်။သာကြည်ညွတ်ခ။ပို့လာရသော်။မာဃနတ်
သွင်။ဥကင်ထွတ်ဖွင့်။စံတင့်ပျော်ပါး။ရှူးမတ်များနှင့်။သိကြားနတ်

တူ။ထွက်တော်မူသည့်။ ။ဗိုလ်လူတည့်ကြောက်၏။ တုပ်ဝပ်
ကွေး။ ။ဖီးလည်းယင်ယင်ဖီး။

၂၉။ သတင်းဗွံကျော်။ တန်းခိုးတော်ကား။ နှမောဒနာ။
သဒ္ဓါကောင်းချီး။ မြတ်ရာမှီး၍။ ရွှေထီးဘုရား။ ရင်သည်းကြား
လျှင်။တိုင်းကားမြန်ခန်း။ယူသိမ်းမြန်းလျက်။ မော်ကွန်းသိုက်ဝင်။
ထင်သည်ထစ်ထစ်။သက္ကရာဇ်ဝယ်။တိုးချစ်ဘ၍။ မျက်မြင်လူ
ရှာ။စံပျော်ခါသော်။ မတ်ရာမွမ်းဖြင်။စိရင်ခံပြီး။မြတ်ရွှေထီးကို။
မပြီးရှုကြ။သံမြသလေး။ကောင်းချီးပေးလျက်။ ညီးလက်ရောင်
လင်း။ ထီးသုံးစင်းနှင့်။ ခွက်ခွင်းသံလွင်။ ပဉ္စင်ငါးမည်။ လက်
မြှောက်စည်လည်း။ရင့်မြည်မြိုမြို။နှစ်သိမ့်ဝမ်းပါး။ သားချင်း
များနှင့်။ ဘဝါးရွှေစက်။ နန်းသာတက်သည်။ ။အောင်ဆက်
တည့်စဉ်ရှေး။တုဘက်ဝေး။ ။ဖီးလည်းယင်ယင်ဖီး။

၃၀။ ပေးလှူစေတနာ။မြတ်သမ္ဘာဖြင့်။ ရင့်မာနှစ်နှစ်။ ဆု
သစ်ကောင်းကျိုး။ အုပ်စိုး လျှံပြောင်။ မုနောဆောင်သား။ ငါး
ထောင်တည်ရာ။သာသနာဝယ်။လွန်တင့်တယ်လျက်။ နှစ်ရှယ်
မတွေး။ပြည်ရေးထဲမှ။ လုပ်ကြံပြု၍။ ကြီးထူအင်အား။ လေးပါး
စစ်အင်။ မြင်းဆင်အံ့လောက်။ အမြောက်သေနတ်။ စွတ်စွတ်နီ
တွေး။ရွှေရေးချပ်ကာ။ ရွှေကာမိုးနဲ။ ပျားလျှင်စွဲသို့။ မလွဲစင်စစ်။
သည်နှစ်ဆောင်းဦး။ပြည်ပဲကူးကို။ရှယ်လူးနတ်ရှင်။ ချီအံ့ရင်က။
သံရှင်မြိုမြို။ အောင်စည် ကျူးရိုက်။ နှစ်မြိုက်ကြည်ဖြူ။ ချီ
တော်မူသည်။ ။ရန်သူတည့်အလှေး။ရှုံ့ကြောက်ပြေး။ ။ဖီး
လည်းယင်ယင်ဖီး။

၃၁။ နှစ်မြိုက်ဝမ်းမြူး။ ပြည်ပဲကူးကို။ ရှယ်လူးနတ်တူ။ချီ
တော်မူသော်။ လျှပ်တူ စက်သွင်။ ငွေဆင်မုန့်သောက်။ ဆဒ္ဓန်
ပေါက်ချည်း။အပည်းပည်းကို။ တိုက်လှည်းသတ်ခြင်း။ မကြွင်း
ခဏ။မြိုလုံးရလျက်။လက်ချညောင်းညောင်း။ စောလောင်းဘုန်း
ထူ။အောင်တော်မူက။ ရိပ်ဖြူစကြာ။ သံလွင်သာနှင့်။ များစွာရံ
ပတ်။မှူးမတ်ဗညား။ဝပ်တွားရိုသေ။ရွှေငွေဆင်မြင်း။ ဆက်နှင်းစု

ပုံ။ရတုံခွန်သွင်း။ပယ်လင်းရန်မြစ်။ တူး၍ပစ်သို့။ ဖွင့်ထွတ်ဥကင်။
ဘိသိက်တင်က။ဘေးရှင်ဘိုးလောင်း။ အကြောင်းနွယ်ရစ်။မင်း
ခေါင်မြစ်လျှင်။ ပြစ်ပြစ်မကြွင်း။ နိုင်ငံသွင်းသည်။ ။ပွင့်လင်း
တည့်ကံကျေး၊ထပ်ကာပေး။ ။ဖေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၃၂။ ဘိုးလောင်းကဲလွန်။ ဂှေးကျိုးဘန်၍၊ ဘုန်းသန်ရင်
နှစ်။ဘေးချစ်ဘိုးလောင်း။အကြောင်းစစ။ဗျာဒိတ်ရသား။ သကျ
ဇိနော်။ သုံးဘော်လူ့ချာ။ ဒေသစာဖြင့်။ ရောက်လာရှေ့ရည်။
ကမ်းယံပြည်မှ။ ပြောစည်ယင်းမှာ။ ခွါရာဝတီ။ တညီစဉ်လျှား။
နဂါးအားလည်း။ နင်းသွားခြေရာ။သစ္စာမြဲမှန်။ ရသေ့မွန်ကို။ ပြ
ညွှန်ခဲ့ကာ။ စုန်လွှာထိုရော်။ အံ့ချိုးခေါ်၍။ရှင်တော်ဘုရား။ ဘိုး
ဦးဖျားမှ။ထားတုံလွှမ်းဟိုး။ ဗျာဒိတ်ရိုးတွင်။ ရှင့်ဘိုးတော်မြတ်။
နွယ်မပြတ်တည့်။ရင်မှတ်ဘုန်းခေါင်။ခွတ္တပေါင်ဟု။ကျုံးဆောင်
နိုင်ငံ။စက်လှံပျံက။ အကြောင်းစလျက်။ဒီပမြန်ချာ။ ဘေးတော်
ရာကို။စကြာစိုးမည်။မြန်းအံ့ရည်သည်။ ။ဆက်ရှည်တည့်ထို
ဂှေး၊ဗျာဒိတ်ပေး။ ။ဖေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၃၃။ မြတ်မျိုးစင်စစ်။ ဘုန်းညွန့် သစ်နှင့်။ ဖွင့်ထွတ် လျှံ
ပြောင်။ ရိပ်ဖြူဆောင်သား။ မြရောင်သပြေ။ ကျွန်းအောင် မြေ
ထက်။ ပရမေမှန်ကူ။ လူတို့တန်ဆောင်။ စောဘုန်းခေါင်လျှင်။
ကြာအောင်ဆက်ရှည်။ရသေ့ပြည်၌။သိကြည်ပျော်စံ။ဘိသိက်
ခံ၍။ မင်းဝံစံပယ်။ အရွယ်စင်စင်။ သာကီဝင်သို့။ အောင်မြင်
ဗျာဒိတ်။ နိမိတ်သုံးဘော်။ ထိုသရော်ဝယ်။ ပူဇော်သောတိုင်း။
စည်ဆိုင်းပုဂံ။ မင်းဝံရတနာ။ ဆက်ကာအုပ်စိုး။ တန်းခိုးကြီး
ထင်။တစီးရှင်က။နွယ်ပင်မင်းစစ်။ဘိုးတော်ချစ်မှု။ရင့်နှစ်သန္တာ။
တေဇာလက်ရုံး။ဆန့်ကြိုးယူမြောက်။ မြစ်တလျှောက်ကို။ ပယ်
ဖျောက်ရန်စ။နွဲ့ခဲ့မှလျှင်။ ချီကြွမိုလ်အား။ ယိုးဒယားသို့။ တရား
စောထီး။ရောက်လေပြီးသော်။ လျှပ်မီးစက်သွင်။ ငွေဆင်သူရဲ။
ကာစွဲလေးသည်။ရှေ့တည်မီးပေါက်။ပစ်ဘောက်မြို့မြို့။ မ ရှံတူး

ဆွဲ။တာဝန်ချ၍။သိဟာဘုန်းထွတ်။ရဲတုလွတ်သည်။ ။ရိညွတ်
တည့်ကြောက်ဖေး။ရန်အလှေ။ ။ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

၃၄။ သပြေတိုင်းစွန်း။ ရှေ့တောင်ယွန်း၌။ သောင်းကျန်း
ရိုင်းလျက်။မြို့လက်နက်နှင့်။ အခက်အခဲခိုး။ခံနိုင်ခိုး၍။ မာန်ကိုးမျိုး
သား။ ယိုးဒယားလျှင်။ ကြိုးစားတဘန်။ ထွက်လာ ပြန်သော်။
ပြောင်သန်ယဉ်ကျော်။ ထင်ပေါ်အံ့လောက်။ ဆန္ဒနိပေါက်နှင့်။
ကြိုထောက်သံရည်း။တစီးစာည်းလျှင်။ အုတ်ပည်းမွမ်းရေ။သူ့
ဆွင်ထွေကို။၅၀ကျော်သောင်း။အလောင်းရန်နင်း။ရှင်ဘမင်း
လျှင်။လျှင်ပြင်းဖွင့်လွှတ်။တိုက်သတ်ကြေညက်။ ထွားထွားပျက်
မှု။သမက်နှင့်သား။နှစ်ပါးတကွ။ မြို့လုံးရသား။ တေဇဘုန်းထု။
ဇမ္ဗူ။သခင်။နတ်ရှင်မင်းကျော်။ဦးရီးတော်လျှင်။ ရှင်ပျော်မြတ်
လေး။ပေးသည်မည်သာ။ ကျော်စွာမင်းရဲ။ ဣန္ဒြေတန်ဆောင်။
မြန်ဘောင်ထွတ်တင်။ ငါးစီးရှင်၏။ နွယ်ပင်မြတ်သည်။ ဘေး
လောင်မည်ဖြင့်။အောင်စည်တီးဖြန်း။ရဲဆုမှန်းသည်။ ။မော်
ကွန်းတည့် တင်ရေး။ သောင်းတိုက်ဝေး။ ။ဖေးလည်း ယင်
ယင်ဖေး။

၃၅။ မော်ကွန်းထားတင်။ ငါးစီးရှင်က။သိုက်ဝင်မင်းရိုး။
ရှင်ပင့်တိုးမှု။တန်းခိုးစက်ခြည်။ နေဝန်းလည်သို့။ ဖွေနှည်ရန်မီး။
နွဲ့ခဲ့ပြီးမှ။စောထီးဘုရား။လူ့ထွတ်ဖျားကား။ မှန်းထားသည့်တွင်။
စည်ပင်နောင်ခါ။သစ္စာမြဲနေ။ဖြစ်ရစ်စေဟု။ မိန့်ထွေပြတ်ပြတ်။
ဗျာဒိတ်လွှတ်က။ရိညွတ်ကြောက်လျက်။သားသမက်ကို။မြဲချက်
သစ္စာ။ မကွာတဘန်။နှင်းခဲ့ပြန်သော်။ ကျော်၅၀တီးဆောင်း။အ
လောင်းသည်လျှင်။တို့အရှင်ဟု။မွမ်းဖြင်ရွှေငွေ။အုတ်ထွေဆေခံ
နှင်း။ဆင်မြင်းကစ။ယူခဲ့မှလျှင်။ စံပပွဲကြီး။ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ။
ယတရာဖြင့်။ ထိုခါမိန့်လ။ ပြန်ခဲ့ကြွသော်။ ဒီပက္ခန်းလုံး။ ပတ်
ကုံးကြားနှံ။* လှိုင်ပျံ သတင်း။ ရှင်တိုးမင်းကို။ မကြွင်း ပြည်
ထောင်။ခွန်သဆောင်လျက်။ မြဲရောင်ကျွန်းထိပ်။ ဇမ္ဗူဒိပ်ဝယ်။

တံဆိပ်သဏ္ဌာန်။ အကြောင်းမှန်သည်။ ။ဆက်ယွန်တည့်မ
ဝေး၊မကြာသေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၃၆။ တန်းခိုးစက်ရောင်။ အာဏာဆောင်သား။ မြို့မှောင်
လင်းပျောက်။ တိုင်းတလျှောက်ကို။ ထွန်းတောက် သာသနာ။
ပွားကြောင်း ရှာလျက်။ ကမ္ဘာပေါ်ထွန်း။ တောင်ကျွန်း၌သာ။
လောင်းတကာတို့။ ပွင့်ရာမှန်စင်။ ထင်သားနိမိတ်။ အကြောင်း
ဟိတ်ဖြင့်။ မဆိတ်မညံ့။ ဖြိုးလျှံပြင်ရွှာ။ စည်ပင်သာလျက်။ မဟာ
ဒီပ။ နဂရဝယ်။ စံပင်းကျင်း။ မင်းတို့ပျော်ရာ။ ဟံသာဝတီ။ သိင်္ဂီ
ရွှေနန်း။ မြန်းခဲ့တဘန်။ နတ်ရွာပြန်သော်။ နှောင်းရန်ရေးရာ။ ဒလ
မှာတုံ။ များစွာကြည်းရေး။ ဖြိုးထွေပုံယင်။ အတင်တင်ကို။ ပြောင်
လင်မည်သာ။ ရဲမြတ်စွာနှင့်။ ဖွေရှာပတ်ညက်။ ချိုးဖျက်ရန်စ။
ပယ်ခဲ့မှလျှင်။ ရှင့်ဘခမည်း။ ရုံးစည်းခင်းကျင်း။ ရန်နင်းစကြာ။
ယောက်ဖရာကို။ ဒိဋ္ဌါနွှဲဂတိ။ တည်တိစေငြား။ မြင့်မိုရ်ဖျားမှ။
သိကြားမလျက်။ တဝသုံးတန်။ ထွားသန်ပတ္တနာ။ မင်္ဂလာကောင်း
ချိုး။ ရပ်ကြီးတောင်ငူ။ ရိုက်ဟောင်းယူသော်။ စင်ဖြူသီလ။ ဒါန
မကင်း။ ရှင့်ဘွားမင်းနှင့်။ လျှံလင်းအသရေ။ အောင်ရပ်မြေဝယ်။
ပရမေမှန်ကူ။ နတ်လူအံ့လောက်။ မူနောဆောက်သည်။ ။တ
ထောက်တည့်နီးဝေး။ ပျော်ရာရွေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၃၇။ အလောင်းရင့်စစ်။ ဖွင့်လှစ်ဥကင်။ ဘိုးနတ် ရှင်၏။
နွယ်ပင်မြေးမြစ်။ အကြောင်းစစ်သော်။ ရင်နှစ်မာသန်။ လေးလေး
ပြန်ပိတ်။ ယုဂန္ဓုရ်တောင်။ ဖြိုးခေါင်မြင့်ကျယ်။ သွားစံပယ်သား။
ငါးဆယ်ယူဇနာ။ ပြန်တာချက်မ။ နေဝန်းပသို့။ လောကဝိဒူ။ သုံး
လူဒေသစာ။ သွားသော့ခါဝယ်။ ဇရာဝတီ။ မြစ်ဆီကမ်းဦး။ လွန်
ကျူးတန်းခိုး။ မင်းဝံရိုးတွင်။ ကျော်ဟိုးအံ့ချိုး။ ပြူစောထီးဟု။ သီး
သီးလွှံထင်။ ဇမ္ဗူပြင်ထက်။ တွင်တုံမော်ကွန်း။ စောကြဌန်းက။ စ
၍သိုက်ဝင်။ ဘေးခင်ကြီးမြစ်။ ရှင့်ဘိုးချစ်တုံ။ ဧကရာဇ်ထင်ရှား။
မင်းတရားဟု။ လေးပါးလက်နက်။ သိကြားစက်သို့။ အုတ်ကျက်
ထိန်ရိုက်။ ဇမ္ဗူတိုက်ဝယ်။ ကျော် လှိုက်ဘုန်းမီး။ လက်ရုံးထီး

က။ ထွန်းညှိုးရောင်ရှိန်။ ဝင်းထိန်သာသနာ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိ။ သိဒ္ဓိ
ပဝရ။ မြတ်ဌာနဝယ်။ လောကမှန်ကင်း။ ရှင်ဘိုးမင်းသည်။ ။
သံညင်းတည့်ခြေးခြေး၊ ရန်တင်းမေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၃၈။ ပွင့်လင်းသာသနာ။ တည့်ရာငါထောင်။ မှန်းခဲ့ဆောင်
က။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းမိ။ ရတနာရောင်ထင်။ ပလ္လင်လည်းပေါက်။
မာရ်စစ်ရောက်သော်။ တထောက်ပွဲချင်း။ တျင်းတျင်းကြေပျက်။
သစ္စာနက်သို့။ မိန့်စာကရန်ငြိုး။ သတိုးပြည်စား။ အယူမှီးလည်း။
ခွန်အားကြီးလွန်း။ ရွှေစက်မြန်းက။ ဥဒါန်းဖြစ်လောက်။ ညီအော်
သားချင်း။ တောင်ငူမင်းတုံ။ အပြင်းဆောလျှင်။ စီးမာတင်နှင့်။
ကျည်းရှင်တံခါး။ ရင်တားမလွတ်။ ချိုးဖြတ်တိုက်ဘောက်။ ထိန်
ထိန်ချောက်လျက်။ ကြောက်သည်မြို့လုံး။ ရန်ပျိုးအောင်စဲ။ စင်
ပြီးရဲမှ။ နတ်ပွဲသဘင်။ စီရင်ခမ်းနား။ အပြားပြားဖြင့်။ သိကြား
ဆော်နှိုး။ သတိုးဓမ္မရာဇာ။ မည်သာအံ့ချိုး။ ညီတော်ကြီးကို။ ရပ်
သီးနောင်ကြွင်း။ ဆောင်နှင်းခဲ့ပြီး။ ဘုန်းကြီးအာဏာ။ အညာတိုင်း
ခွင်။ သုတ်သင်သာသနာ။ ဖြန့်ခဲ့လာသော်။ သါယာပျံပျံ။ ကျူးတုံ
အောင်စည်။ ဖြိမ့်မြည်သံလေး။ တခြေးခြေးနှင့်။ တိုင်းကျေးတုပ်
ဝပ်။ ဆယ်ရပ်အုပ်စိုး။ ရိုးရိုးရိုသေ။ သပြေမြန်ခန်း။ သောင်းတိုက်
ကျွန်းဝယ်။ စည်ထွန်းသာမိ။ တောင်မြင့်မိရသို့။ နဂိုရ်ဖြန့်လွှား။
မိန့်တော်ကြားသည်။ ။ နှစ်ပါးတည့်အရေး၊ မည်မထွေး။ ။
ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၃၉။ တရေးရေးလျှင်။ ကောင်းပေးသက်ရှည်။ ဘုန်းညွန့်
စည်လျက်။ သုံးမည်ရတနာ။ တရာမတ်မတ်။ ပွားလတ်ဘုန်းမိုး။
ရှင်ဘိုးဘွားရင်း။ နှစ်ပါးမင်းလျှင်။ မကင်းရိပ်မြို့။ ကြင်သက်ပုံ
သား။ ငါးစုံအင်ဖြိုး။ မျိုးရိုးသန့်ထွေ။ ရှင်ဘသားချင်း။ ဦးရီးရင်းနှင့်။
သက်နှင်းမြတ်လေး။ နောင်ရေးမကင်း။ စည်ကွင်းမြေးသား။ မ
ပြားနွယ်ဆက်။ မျိုးချင်းရှက်၍။ တချက်တည်းသာ။ သစ္စာဆောင်
နှိုး။ နောင်ဘို့ကြီးလျက်။ မပျက်အရိုး။ ဘုန်းပြီး၅၀။ အကြေတ
လွှား။ တောင်ရပ်သားကို။ လေးပါးစစ်သည်။ အုတ်စည်မွမ်းဖြင်။

ချီအံ့ရင်က။ ငွေဆင်ပြောင်ကျော်။ ဥပေါ်သထာ။ မည်သာနတ်ပျို။
ယာဉ်အောင်မျှီနှင့်။ တွန့်တို့မဲ့လျှင်း။ စီးချင်းသည်တွင်း။ တွေစေ
ချင်စွ။ ဘုန်းအင်ကြီးလွန်း။ ရွှေနှုတ်မှန်းက။ သုံးခန်းနတ်လူ။ ထိန်ဆူ
ကျိုက်ပွက်။ အောက်ထက်ဝီစိ။ ကြားသိကုန်လေ။ သုန္ဒရေလည်း။
သက်သေဖြစ်မြဲ။ မာရ်စစ်ပွဲသို့။ ကြိုခဲအံ့လောက်။ ပန်းကျော်မြေ
ဝယ်။ ပြိုင်ထောက် သူရှင်။ ချစ်ချင်းဆင်နှင့်။ မွမ်းဖြင်ပြီးထွေ။
အသင်္ချေကို။ ပရမေမှန်ကင်း။ ရှင့်ဘိုးမင်းဗျင်။ စီးချင်းတိုက်
သတ်။ ရဲတုလွတ်သည်။ ။ တမွတ်တည့်စံသွေး၊ အံ့ဘွယ်မွေး။ ။
ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄၀။ အကြောင်းသန္ဓေ။ ပြည့်စုံပေအံ့။ ရွှေမြေ ရတနာ။
ကမ္ဘာပေါ်ဦး။ ဗြဟ္မာကျူးက။ ကျေးဇူးများလှ။ ဘဒ္ဒကဟု။ နာမ
မည်မှန်း။ လေးမည်ကျွန်းဝယ်။ မြတ်လွန်းတုလွတ်။ စောမန္တာတ်
လျှင်။ ရဟတ်စကြာ။ အာဏာနုဘော်။ သွားစံပျော်သို့။ နှိုင်းလျော်
တူလှ။ ရှေးကအတိ။ အရိမဒ္ဒနာ။ မည်သာတွင်စည်။ ပုဂံပြည်၌။
ဆက်ရှည်မဝေး။ ဘေးတော်ဘေးလျှင်။ နီးဝေးမွမ်းဖြင်။ ဆင်ဖြူ
ရှင်ဟု။ တွင်သည်ကျော်စော။ တို့ရဲနောကား။ သဘောတရား။
လေးပါးညီရည်။ သထုံပြည်ကို။ ဆောင်သည်နိုင်ငံ။ ဝေးကန့်
လျက်။ ဘုန်းလျှံဆက်ကာ။ ဘေးလောင်းရာကို။ အာဏာဝန်ချီး။
ပွဲကြီးအောင်မြောက်။ မုနောဆောံသော်။ လက်မြှောံသံလွင်။
ပဉ္စင်ငါးမည်။ နန်းချင်းစည်ဖြင့်။ ခြံမြည်သံလေး။ တခြေခြေ
တည့်။ နီးဝေးပဲ့တင်။ မြေပြင်တိမ်းတင်း။ ဇမ္ဗူမင်းဟု။ သတင်း
ဝန်ဆူ။ နေဝန်းပြုသို့။ ပြိုင်တူမရှိ။ သိရိဓမ္မရာဇာ။ မည်သာထင်
ရှား။ မင်းတရားကြီး။ လက်ရုံးထီးဖြင့်။ ခြားသီးနိုင်ငံ။ ဘုန်းသစ်နွဲ့
က။ ကျံကျံနတ်လူ။ ဇမ္ဗူကျွန်းတွင်း။ အောင်ဆုနှင်းသည်။ ။
သတင်းတည့် ကြိုင်မွေး၊ ကောင်းချီးပေး။ ။ ဇေးလည်းယင်
ယင်ဇေး။

၄၁။ ဓမ္မရာဇာ။ မည်သာအံ့ချီး။ အာဏာကြီးသား။ ဘုန်းမီး
လျှံရောင်။ တန်းခိုးဆောင်လျက်။ ထွန်းပြောင်လက်နက်။ အာဏာ

စက်ကြောင့်၊ ခွန်ဆက်လာ၍၊ ကြေညာတရား။ အုပ်စိုးပိုင်ဘိ။ နရ
ပတိမှန်ကင်း။ ဘေးတော်မင်းလျှင်၊ အရင်းစင်စစ်။ မင်းသားဖြစ်
လျက်။ တက်သစ်ဘုန်းရှိန်။ ခေါင်နှိမ်ခွန်အား။ အောင်ပွဲများ၏။
သိကြားဆော်နှိုး။ ကောင်းကျိုးရင်းနှီး။ နန်းတက်ပြီးမှ။ စောထီး
လူထွတ်။ လောကနတ်လျှင်။ ပေါင်းဇာတ်ရုံးစု။ ပွဲတော်ဆုကို။
ဝတ္ထုကံကျေး။ ပေးသည့်ဆောက်နှင်း။ သိန်းခိုလ်မင်းအား။ လေး
ပါးအစု။ အာမပြုလျက်။ ယခုထက်တိုင်။ ဘုန်းခိုင်အာဏာ။ များ
စွာခွန်ရ။ သံဃိကဖြင့်။ ထွန်းပသာသနာ။ တည်ကြာငါးထောင်။
ဆုံးတိုင်အောင်လျှင်။ ယခေါင်စဉ်လာ။ ပြောခြင်းရာကို။ မင်္ဂလာ
ဌေးချီး။ လူပြည်ပြီး၍။ စောထီးပွင့်လောင်း။ စံဟောင်းတဘန်။ နတ်
ရွာပြန်သော်။ ဘုန်းဝန်ထင်ရှား။ မင်းတရားဟု။ ကိုယ်စားအရာ။
ဆက်ကာတဘန်။ အုပ်စိုးပြန်သို့။ ထိုဟန်နှိုင်းရည်။ ဘေးလောင်း
မည်ဖြင့်။ ဆက်ရှည်ရှင်ဘိုး။ ရန်ညွှန်ချိုးသည်။ ။ တန်းခိုးတညွှ
နိုးဝေး၊ ပဲ့တင်ကြွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄၂။ • ရှစ်မည်ရပ်သား။ ဝပ်ဝပ်တွားမျှ။ ခွန်အားကြီးမြော်။
တမွတ်ဆောက်သော်။ တထောက်ထိုခါ။ နောင်ရေးရာကို။ အာ
ဏာဝန်းမြို့။ ပေါ်နှံ့ကုံလျက်။ ပြောဟုံများဖြင့်။ မြင်းဆင်ကြည်း
ရေး။ ရွှေလှေရွှေလောင်း။ အပေါင်းရင်အပ်။ အထပ်ထပ်တိ။ ဆော်
ကွပ်မစဲ။ သဲသဲအုတ်ကျက်။ ရွှေတက်ညှိုးညှိုး။ ချသီးရိုက်ဌဲ။ ရေ
မြှောက်ကြံလျက်။ အံ့အဲဘွယ်ကြီး။ မြစ်ကြောင်းပြီးမျှ။ ဘုန်းမီး
နက်တူ။ ချီတော်မူသော်။ မပြုမြိုင်ဘက်။ သိကြားစက်သို့။ ကြေ
ပျက်မြို့လုံး။ ယူကျုံးဘမ်းဆီး။ လောင်မီးစက်သံ။ မညံ့ပဲ့တင်။
နားတွင်ရေးရေး။ ကြက်သီးဇေးမျှ။ ထွက်ပြေးပုန်းလျှိုး။ လွတ်နှိုး
လျှင်ပြင်း။ အင်းဝမင်းကို။ လက်ငင်းဖွဲ့သီး။ ဘမ်းဆီးတဘန်။ ဆက်
လာပြန်သော်။ ရန်မာန်ငြိမ်သက်။ မပျက်စေရ။ ဒါနရည်မှတ်။ အ
သက်လွတ်၍။ ဖြည့်ဝတ်ပါရမီ။ ဝသီလေ့ကျက်။ အာဏာစက်
လည်း။ ကြီးလက်လွန်ပြင်း။ ဘိုးရှင် မင်းကား။ သတင်းစောင့်
ချုပ်။ ဥပုသ်မကွာ။ သဒ္ဓါရိုးရိုး။ တန်းခိုးလက်ရုံး။ ပညာဘုန်းဖြင့်။

ကောင်းဆုံးစင်ခြင်း။ အလောင်းမင်းဟု။ မှန်ကင်းလူတွင်။ ဘိသိက်
တင်၍။ သုံးအင်မခြား။ တရားမှန်စွာ။ ရှမ်းဂန်လသည့်။ ။
မေတ္တာတည့်ရှေးရှေး။ ပျံ့ပျံ့မွှေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄၃။ ဆောင်ဆောင်မြဲရိပ်။ ဇမ္ဗူဒိပ်ဝယ်။ တံဆိပ်စာပျံ။
ခွန်သွင်းခံလျက်။ ကောင်းကြံ့များစွာ။ သာသနာကို။ တကာပိပိ။
မြှောက်၍ကောင်းမှု။ ဗန်ဆင်းပြု၍။ နတ်တုဘုန်းထင်။ မြတ်ပင်အ
စစ်။ ဘေးချစ်ဘေးတော်။ မင်းကျော်မည်သာ။ ဥဇနာလည်း။
သိင်္ဂါရောင်မောင်း။ ရွှေကျောင်းပြောင်ပြောင်။ ခုနစ်ဆောင်နှင့်။
မြားမြောင်ဝတ္ထု။ ရုံးစုလှူထပ်။ ပေးနှင်းအပ်သို့။ ရှစ်ရပ်မျက်နှာ။
သင်္ဘာထေရ်မြတ်။ မွေခါတ်ဂူကျောင်း။ ကမ္မည်းဟောင်းတွင်။
တိုးလောင်းဝတ္ထု။ လှူထပ်ပြုလျက်။ သာဓုပျော်ပါး။ မင်းတရား
ဟု။ သိကြားနတ်လူ။ ဆုယူမြတ်လေး။ ကောင်းချီးပေးက။ မင်း
ရေးကုန်စင်။ မြော်မြင်ရှေးရှေး။ ဘိုးတော်ထွေးကို။ မြတ်လေး
ခြင်းရာ။ အာဏာပြင်းနွဲ့။ နိုင်ငံတဝေး။ နှင်းခဲပေးမှ။ ပြည်ရေးထဲ
ပ။ ကောင်းလှစည်ပင်။ ထင်သားအတိုင်း။ စစ်ကိုင်းပန်းယ။ အင်းဝ
ရွှေနန်း။ မြန်းခဲချင်းနှင်း။ မကြွင်းထိုရော်။ နိုင်ငံတော်တိ။ ရှေး
သော်အံ့ချီး။ ဘေးတော်ကြီးလျှင်။ ပိုင်သီးသာစည်။ ပုဂံပြည်၌။
ဆောင်သည်ယာဉ်သာ။ လှေစကြာဖြင့်။ အာဏာဇမ္ဗူ။ စိုးယူ
ချင်းနည်။ တိုင်းခွင်လည်သို့။ အုတ်စည်မြားမြောင်။ ရွှေဆောင်
ရံဝန်း။ လှေသိန်းသန်းနှင့်။ ရွှေနန်းမြစ်ကြောင်း။ အလောင်းနတ်
ရှင်။ စုန်လာချင်သည့်။ ။ ဝမ်းတွင်တည့်နှောင်းရှေး။ တနွေးနွေး။ ။
ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄၄။ ကောင်းရေး စည်ခိုင်။ အပြီးတိုင်သား။ ပည်းလျှင်
မြင်းဆင်။ အောင်မြင်ပြည့်စုံ။ ရွှေတံနဂိုရ်။ မပြုတဘန်။ ရောက်တုံ
ပြန်သော်။ တိမ်စွန်မိုးရိပ်။ မှောင်ချည်းပိတ်ကို။ တံဆိပ်လရောင်။
ထွန်းနိုင်ပြောင်သို့။ ရန်မှောင်လွင့်လှေ။ ဝပ်ဝပ်ကွေး၍။ တိုင်း
ကျေးသာစည်။ နတ်ရပ် ပြည်သို့။ တွင်မည် နဂိုရ်။ ဗဟိုဒိပါ။
ဟံသာဝတီ။ ဌာနီရပ်ကြီး။ ပိုင်းခြားဆီးလျက်။ ပွင့်ကြီးရောင်

ဝန်း။ သင်္ကန်းနှင့်ကြာ။ နို့မိတ်မှာလည်း။ တရားတည်းချင်း။ ဗြဟ္မာ
မင်းလျှင်။ ဆတ်လျှင်းစေ့ငေါ့။ ထိုခါသော်ကား။ ကြောင်းပေါ်စ
ဖြတ်။ ဗြဟ္မာနှုတ်သို့။ တံသုတ်ထွေခိုင်း။ နန်းပိုင်းကျမ်းမှာ။ ခတ်
စရာသဉ်။ များစွာချီကျ။ အထူးထူးဖြင့်။ ဓာတ်ဦးဆန်းသစ်။ ပါပ
ရာဇ်ဟု။ ကျော်လွှတ်ဝေးနီး။ ဘုန်းမီးခြောင်းခြောင်း။ ဇမ္ဗူစောင်း
မျှ။ အလောင်းရံငွေမှန်။ ဘုန်းသန်ကိတ္တိ။ ရာဇာဓိကား။ ဤသို့ကြား
၏။ တလွှားယွန်းပြည်။ ကြွင်းသည်တို့မှာ။ သာသနာကို။ မကြာ
ဆောလျှင်။ ငါသုတ်သင်အံ့။ အောင်မြင်ရှေ့ရှု။ ကျွတ်မည့်သူတို့။
သုံးဇူ မြတ်ရှင်။ ဥာဏ်ဖြင့်မြင်သို့။ ပုံပြင် မယွင်း။ ရှင်ဘိုးမင်း
လျှင်။ ပုံခင်းထို့တူ။ မြင်တော်မူသည်။ ။ မှတ်ယူတည့်ကြံတွေး၊
တရေးရေး။ ။ ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

၄၅။ ရာဇဌာနီ။ စုံအင် ညီလျက်။ သိင်္ဂီ ပဝရ။ မြတ်ထွ
တံဆိပ်။ ဇမ္ဗူဒိပ်ဝယ်။ စက်ရိပ်ဖြန့်မိုး။ တန်းခိုးနေသွင်။ လက်ရုံး
အင်ဖြင့်။ ဇွံထင်ကျော်စော။ နိုင်ငံပြောသား။ ရင့်မောသမ္ဘာ။
စကြာရတန်။ စောဘုန်းသန်လျှင်။ ဆင်းဝှန်ကြေညာ။ များစွာပုံ
ယင်။ သဘင်မြစ်ကြောင်း။ မျိုးတော်ပေါင်းနှင့်။ သိန်းသောင်း
ကုဋေ။ အသင်္ချေတိ။ ရွှေလှေအောင်းရဲ။ ရွှေကျွမ်းကျောင်း။ ရွှေ
လောင်းညိုးညိုး။ မှန်ကင်းသီးလည်း။ ဝေးနီးရောင်လျှံ။ ကြယ်ရူဝံ
သို့။ အောင်ဆံရေသိ။ တွေးတွေးနိမျှ။ ဟန်ချီလေးလေး။ ခွင်ရေး
စံလှော်။ ဇင်ယော်ပျံဝဲ။ သွန်ကြဲရေပေါက်။ စလျောက်မပြင်။ မြင်
တင်အိမ်မိုး။ တက်ရိုးအညီ။ ဟံသာချီလျက်။ အပြီဆော်နှိုး။ တံပိုး
ခရာ။ ကျာကျာကျူးဖေး။ သံလေးခုံမင်း။ အလင်းကွင်းနှင့်။ မြစ်တွင်း
ငြိမ့်မျှ။ စံပသာရွှင်။ နတ်သဘင်သို့။ မြင်းဆင်ကြည်းရေ။ ဖြိုးထွေ
ရံဝန်း။ ရွှေစက်မြန်းက။ ဦးစွန်းမင်္ဂလာ။ တည်ရာအောင်ဆက်။
မင်းဝံချက်ဝယ်။ ပြိုးပြက်လျှံပြောင်။ မုနောဆောင်၍။ သာခေါင်
စည်ရှည်။ စံစိမ့်သည်ဟု။ ဘုန်းစည်မှန်ကင်း။ ရှင်ဘိုးမင်းလျှင်။
နှောင်းကြွင်းရှုပြီး။ ရှင်ဦးရိုးနှင့်။ ဆွေခိုးမျိုးရင်း။ လွန်ပြင်းမြတ်

လေး။ ဘိုးတော်တွေကို။ နှင်းပေးရွှေနန်း။ ဘိသိက်ဆွန်းသည်။ ။
ထက်ဝန်းတည့်ရံကျေး၊ မနှောင့်နှေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄၆။ မင်းဝံရတနာ။ စည်ထွန်းသာသာ။ တည့်ရာအံ့ချီး။
ထိုရပ်ကြီး၌။ ပိုင်ဆီးဝန်းလည်။ အာဏာရည်က။ မြန်ပြည်နိုင်ငံ။
ဘုန်းဖြင့်နွဲ့လျက်။ ကောင်းကြံမြတ်ယူ။ ဇမ္ဗူဗိုလ်ဆောင်။ မင်းခေါင်
မည်လေး။ ဘိုးတော်ဘေးလျှင်။ ပြည်ရေးထဲရာ။ မင်းချမ်းသာ
ကို။ များစွာရည်မှတ်။ နာဂတ်တိုင်အောင်။ အပြီးဆောင်သို့။ နေခံ
နေောင်ရေးရာ။ သာသနာကို။ ဘုန်းဝါလျှံလင်း။ ရှင်ဘိုးမင်းလျှင်။
မိုးညှင်းမိုးကောင်း။ အပေါင်းအုန်းဘောင်။ သုံးပြည်ထောင်ကို။
တွေ့အောင်သန်ရည်း။ တချက်တည်းလျှင်။ ဖြစ်ပည်းအံ့လေခံ။
မုန်သောက်ပြောင်လွင်။ ငွေဆင်တထောင်။ မတ်ကျော်ခေါင်
ရှင်။ မြားမြောင်မိုလ်ထု။ ရုံးစုထပ်လောင်း။ အရေးကောင်းလျက်။
လျှင်ကြောင်းဘုန်းထူ။ ချီတော်မူသော် ။ မပြုလက်ဆက်။ ကြေ
ပျက်ဘုန်းအား။ လက်ရုံးဝါးက။ စော်ဘွားစလုံ။ သုံးပါးစုံကို။ ရ
တံ့ထိုဝှဲ။ အံ့မစဲတည့်။ လွန်ကဲ ရွံ့ကြောက်။ စက်အေခံထံတော်။
ရောက်တံ့သော်လည်း။ ကျွန်တော်နှင်နှင်။ အရှင်နှစ်ပါး။ ဘုရား၌
သာ။ သစ္စာထိပ်ထက်။ သံမိန့်ကံသို့။ တချက်တည်းသာ။ မြို့စွာ
ဆက်ရှည်။ အစဉ်တည့်စိမ့်။ မှတ်ရည်ဦးထက်။ အမြဲရွက်၍။ ရွှေ
စက်တော်အောက်။ နားတော်လျှောက်သည်။ ။ ရွံ့ကြောက်
တည့်တံ့ဇေး။ ဝပ်ဝပ်ကွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄၇။ စေတနာမြတ်မှန်။ ဖြည့်ကျိုးသန်၍။ သုံးတန်သာသ
နာ။ ပွားမြင့်ရာသား။ သဒ္ဓါရှေးရိုး။ ပြည့်ဖြိုးသတိ။ သမာဓိနှင့်။ ပိတိ
ဖရဏာ။ ထိုအခါဝယ်။ မေတ္တာရှေးရှေး။ ချမ်းသာပေးလျက်။ ပျံ့
မွှေးလက်ရုံး။ ဇမ္ဗူလုံးကို။ ယူကျုံးပိုင်းခြား။ မင်းတရားကြီး။ မြတ်
စောထီးလျှင်။ ဂွေချီးအံ့ရာ။ ဗြဟ္မာ ထုတ်ချင်း။ ဘဝင် လင်းမျှ။
အောင်ခြင်းငါးမည်။ ဘုန်းစည်တီးရိုက်။ ကောင်းချီးဆိုက်သာ။
ဦးစိုက်မင်္ဂလာ။ တောင်ကျွန်း သာဝယ်။ အချာပရမေ။ ခေါင်
ထိပ်ဗွေထက်။ ဝေဝေရံဝန်း။ မြင့်မိုရ်ထွန်းသို့။ ဦးစွန်းဘုန်းလှိုင်။

အာဏာပိုင်က။ ယုံကြိုင်မွေးပေါက်။ ဇမ္ဗူနုချောက်မျှ။ မည်းပြေခံ
ဝိဇ္ဇာ။ မိစ္ဆာမိက်မှောင်။ သုံးပြည်ထောင်အား။ ပယ်ရှောင်ကြဉ်
ရ။ တွင်းပမလွတ်။ သတ်ညှစ်များစွာ။ မိစ္ဆာမှားယူ။ ထိုထိုသူကို။
အယူဖြောင့်ဖြောင့်။ သုံးစောင့်သိတင်း။ မယွင်းမြဲသီး။ တည်စေ
ပြီးမှ။ သွီးရံတနာ။ များစွာပုံယင်။ မြင်းဆင်ရွှေငွေ။ အထွေထွေ
တိ။ အုတ်တွေမွမ်းမျှ။ ခွန်တော်ရသည်။ ။ ရာဆတည့်ကံကျေး၊
ဘုန်းတော်ပေး။ • ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄၈။ အဆက်အဆက်။ စဉ်မပျက်သား။ နန်းထက်နှင်နှင်။
ဘွားသန့်စင်လျက်။ မျက်မြင်လောက။ ပဝတ္တလည်း။ ရှေးကနွယ်
ရိုး။ သတိုးမင်းများ။ စည်မခြားသား။ တရားမင်းခေါင်။ နိုင်ငံ
ဆောင်သို့။ အုန်းဘောင်မိုးညှင်း။ မကြွင်းမီးကောင်း။ အပေါင်းက
လေး။ ခွန်ပေးနွံနွံ။ ကျန်တော်ခံမှ။ ပိုင်စံခင်းကျင်း။ မကြွင်းနောင်
ရေး။ မျှော်တွေးရှုရှု။ ပြုစုပြည်ရွာ။ သာသနာနှင့်။ သင်္ဃာကျောင်း
နေ။ ဝတ်မြေတခြား။ ဘုရားတသီး။ တည်ခဲ့ပြီးမှ။ ပွားစီးသန်သန်။
အမွန်သမ္မာ။ မင်္ဂလာတခု။ တည်ကြောင်းပြုသား။ သုံးလူမြတ်
မွန်။ ချိန်တန်အခါ။ ဒေသစာဖြင့်။ သာယာထွန်းတောက်။ ရောက်
သောအစည်။ ပြောလည်များလှိုင်း။ ထိုထိုတိုင်းကို။ ထုံးပိုင်းမ
ရှေး။ ဥာဏ်ဖြင့်ဆေး၍။ ညစ်ကြေးစင်ဖြူ။ ချွတ်တော်မူသို့။ နည်း
ယူပုံပြင်။ ထိုတွင်မယွင်း။ ရှင့်တိုးမင်းလျှင်။ သိတင်းသိလာ။ သမ္မာ
တည်မှု။ ကောင်းစွာပြုသည်။ ။ ရုံးစုတည့်တဝေး။ ရှမ်းရပ်
ကျေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၄၉။ အခြားအခြား။ နိုင်ငံပြားသား။ တိုင်းကား မြန်ခွင်။
ရန်အောင်မြင်က။ ခမ်းအင်မင်းရေး။ စားကျေးမြို့ပြ။ နှင်းခဲမှလျှင်။
ရှေးကစဉ်လာ။ ရွှေစာကမ္ပည်း။ ဘေးလောင်း နည်းဖြင့်။ ရိုက်
ကြည်းထိန်ချောက်။ မော်ကွန်းဆောက်မှ။ နွေရောက်လဦး။ ပျံ
ပျူးသာဟန်။ နဂိုရ်ပြန်သော်။ ကျမ်းဂန်ရှေးလာ။ သမ္မာမြတ်ရင့်။
ညီသဖြင့်လျှစ်။ မင်းကျင့်ဆယ်ပါး။ တရားစောင့်ရာ။ ပညာတက်
တုန်း။ ဘုန်းလည်းဖြိုးဖြိုး။ တန်းခိုးကြီးခေါင်။ နတ္ထဘောင်သို့။ ဘေး

ခေါင်ကြီးနွယ်။ လွန်ကဲတယ်သား။ နတ်ဆွယ် သာဓံ။ နိုင်ငံ
လွေ့လွေ့။ လက်ရကြွေ့လျက်။ ပျော်နွေ့အင်စုံ။ မင်းသုံ့မှူးမတ်။
ရံပတ်ထောင်သောင်း။ အပေါင်းစား။ ဝပ်ဝပ်တွားမျှ။ တရားနတ်
ရှင်။ ဥကင်မြင့်ကျယ်။ စံပယ်ပျော်ခွင့်။ ရိပ်ဖြူဖွင့်က။ ကျူးရင့်သံ
သာ။ ခရာစည်ပြော။ နှဲသာနှော၍။ မုယောဆူရင့်။ ဆော်ပင့်ရွှင်း
ရွှင်း။ ခုံးမင်းသံလွင်။ အိမ်ရှင်လက်မြှောက်။ တကောက်ခရုံ။ နန်း
ရတုဖြင့်။ ပျော်မှုသဘင်။ နေ့တိုင်းပင်တည့်။ ဆွက်ဝင်နတ်တူ။ စံ
တော်မူသည်။ ။ ဦးဖြူတည့်ဖွေးဖွေး၊ မွမ်းမျှဝေး။ ။ ဇေးလည်း
ယင်ယင်ဇေး။

၅၀။ မုနောရမ္မ။ ပျော်ထိုက်လှသား။ ဘဝထူးလွန်။ ပစ္စုပ္ပန်
၌။ သန္တာန်မဘောက်။ သုံးယောက်ညီနောင်။ တည်ထောင်စိုးစံ။
မြင်စိုင်းကလျှင်။ တွန်းပသာသနာ။ ပွားကြောင်းရှာလျက်။ ဩ
ဘာနိမိတ်။ ဘုန်းမြတ်ဝန်တက်။ နွယ်ဆက် ကောင်းရေး။ ညီ
တော်ထွေးအား။ နတ်ပေးယာဉ်မ။ တစီးရလျက်။ ပင်းယတည့်
ပြန်။ မြောက်စွန်သာဆိုင်း။ စစ်ကိုင်းရွှေဝ။ မြတ်ဌာနဝယ်။ နွယ်စ
ဆက်ကာ။ ဥဇနာနှင့်။ ကျော်စွါမည်ပင်။ ငါးစီးရှင်က။ တွင်သည်
တလျှင်။ မင်းစဉ် လိုက်ရိုး။ ရှင့်ဘိုးတော်ရင်း။ ရှင့်ဘမင်းနှင့်။
မှန်ကင်းထွန်းရောင်။ စက်နှယ်ပြောင်လျက်။ ကြိုးဆောင်နိုင်ငံ။
နွံအံ့ရိပ်၌။ မိုးနဲနှင့်ယွန်း။ ရပ်ဆန်းတထွေ။ စစ်မြေမြားမြောင်။ နှစ်
ပြည်ထောင်ကို။ ဘုန်းရောင်ပဝန်း။ ရွှေစက်မြန်းက။ ဥဒါန်းလွန်
ကြူး။ မကြားဘူးတည့်။ ငါးစူးသန်လျှင်။ တိုက်ဆင်တထောင်။ မုန်
သောက်ပြောင်နှင့်။ ကျော်ခေါင်သတင်း။ ရှင့်ဘိုးမင်းဝယ်။ ထံ
ရင်းတော်ပါး။ မတ်သားချည်းချည်း။ တသွန်တည်းလျှင်။ ကြော
စည်းစွမ်းအင်။ မတ်လုလင်တိ။ တွေ့လျှင်မ ရှံ။ မင်းသားသံသဉ်။ ။
နှစ်ကြိတ်တည့်မတွေး။ ကိုယ်ရည်သွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅၁။ နရတ္တမော်။ တိလော်ကနာ။ ထွန်းတေဇာဖြင့်။ ချမ်း
သာမကိုဋ်။ ရထိုက်ရာရာ။ သစ္စာလေးဆင့်။ ဖြန့်ချိဖွင့်သို့။ မသင့်
ယူမှား။ မိုးနဲစားကို။ ဘုရားဘုန်းထူ။ အောင်တော်မူက။ အယူ

တည့်မှန်။ နှောင်းစွန့်ချင်းသာ။ ဖြစ်စေငှါဟု။ မိစ္ဆာမသင့်။ ရှမ်းအ
 ကျင့်ကို။ ပယ်လင့်အမှန်။ တည့်စေပြန်မှ။ မိုးစွန့်တိမ်ဦး။ ခေါင်
 ဘူးစန္ဒာ။ ပြည့်ဝန်းပသို့။ ညွတ်ခန့်ကြော့။ ရွှေစက်အောက်ဝယ်။
 အံ့လောက်မွမ်းဖြင်။ မြင်းဆင်ရွှေငွေ။ အထွေထွေတိ။ ဦးရှိမြေ
 နှိုက်။ နဖူးတိုက်၍။ စိုက်စိုက်ဝပ်တွား။ မိုးနဲစားနှင့်။ အများတော်
 မှိုင်း။ တွေဆိုင်းပည်းဖြင်။ ရှေ့တော်ပြင်ဝယ်။ သဘင်ပွဲကြီး။ ရင်
 တီးအံ့လောက်။ ရွှေမှောက်ဘုရား။ ဘမင်းဖျားကို။ အများသူငါ။
 သစ္စာမြဲကြောင်း။ မှန်သော်ကောင်းဟု။ ကြောက်ညောင်းလန့်
 ဆို။ သို့ကိုယ်တိုင်လျှင်။ မဝင်တို့မူ။ ပြောထူပျက်ကြေ။ တျင်းတျင်း
 သေအံ့။ သံဝေတရား။ ထိုစော်ဘွားလျှင်။ စကားဥဒါန်း။ မော်
 ကွန်းပြောလျှင်။ လိပ်ပြာစဉ်မျှ။ ဘုန်းဥာဉ် တေဇာ။ စောနရာ
 ကို။ ကြီးစွာထိုနတ်။ အစဉ်မှတ်သည်။ ။ ရှိညွတ်တည့် မြတ်
 လေး။ ရွံ့ကြောက်ပြေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅၂။ ဦးစွန်း ရတနာ။ မြတ်လှစွာသား။ စကြာရထိုက်။
 လေးကျွန်းနှိုက်ဝယ်။ ချိုးရိုက်လူနတ်။ အထွတ်တင်သား။ မင်း
 တရားဟု။ ပြန့်ပွားစည်ပင်။ ဇမ္ဗူပြင်ထက်။ သုမင်္ဂလာ။ သာသနာ
 ၏။ တကာတော်စစ်။ မင်းကောင်းဖြစ်ကို။ တစ်နှစ်သင်္ချာ။ အက္ခ
 ရာဖြင့်။ ထောင်ရာပေါင်းစု။ ကျမ်းဂန်ပြုလည်း။ ဗဟုပရဝ။ မြတ်
 လှနွယ်ဆက်။ တန်းခိုးစက်ဖြင့်။ ဘဝင်နှံ့ဖြာ။ ကောင်းခြင်းရာကို။
 ပညာအားထုတ်။ ဆိုနှုတ်လျှော့ကြား။ ပြန်သော်များ၏။ သိကြား
 နတ်ပေး။ မင်းလောင်းသွေးကို။ လေးလေးသံညည်း။ ရွှေနားသွင်း
 ပိဋ်။ ကြောင်းရင်းရှေးတီး။ ဘေးလောင်းကြီးလျှင်။ တစီးတည်း
 သာ။ နာဠာဂိရီ။ တောင်ရှိနှိုင်းတန်။ ဆဒ္ဒန်ပျံ့နှင့်။ မရွံ့ထိုးဘောက်။
 ခွင်းဖျောက်ပယ်လှစ်။ သူရာစစ်ကို။ ပြစ်ပြစ်ညက်ကြေ။ အောင်
 ဘူးလေ၏။ သက်သေကျမ်းလာ။ ဤကမ္ဘာထက်။ မှန်စွာမချွတ်။
 တန်းခိုးမြတ်သည်။ ။ တုလွတ်တည့် စဉ်ရှေး။ ဘေးတော်
 ဘေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅၃။ ကျင့်ယူမိစ္ဆာ။ များလှစွာသား။ ထိုခါရိုင်းခွင်။ မွမ်း

ဖြင်ဒိဋ္ဌိ။မသိတရား။မိုးနဲစားနှင့်။ အများတော်မှိုင်း။ ၊ရှမ်းရိုင်းတို့
အား။အပြားပြားကို။ယူမှီးမဲ့အောင်။တဉ်ဆောင်သဗ္ဗာ။ မြေစွါအ
နေ။ဖြစ်ပြီးစေသော်။ပရမေဘုန်းဖြိုး။ရှင်ပဋ်ဘိုးလျှင်။ အကျိုးနှစ်
ပါး။ နှိုင်းနဲ့ထားမှ။ ပျော်ပါးသာရွှင်။ သဘင်စစ်ကြီး။ ခရီးဆစ်
ပိုင်း။ဇင်းမယံတိုင်းသို့။မြိုင်ခိုင်းမဲ့နိုး။တန်းဆိုးစက်ရွှေ။ ရောက်တုံ
လေသော်။ ထိန့်ဝေဆူလှိုက်။ မီးပြင်းတိုက်သို့။ ထူးစိုက်တပ်
တာ။သည့်မှာသည့်က။ ဆီးဆခြံခြံ။ ပတ်ကျန်းရံလျက်။မညံ့ပစ်
ချော။ အမြောက်သေနတ်။ ရှယ်မှတ်ထူးလေး။ ကြက်သီးဖေးမျှ။
ထွက်ပြေးမအား။ဇင်းမယံစားလျှင်။ခွန်အားကြီးထွေ။ မြို့ကိုနေ
လည်း။ပရမေဘုန်းထူ။မိန့်တော်မူက။ထိန့်ဆူသောင်းသောင်း။အ
ပေါင်းဗညား။မှူးသားမတ်ကြီး။ ဆင်စီးမြင်းသည့်။ဆိုင်အံ့ရည်
သော်။မြန်ပြည်မှန်ကင်း။အိမ်ရှေ့မင်းဟု။သတင်းလွှံဝန်း။ တက်
နေထွန်းသို့။ရဲပန်းလှိုင်ပွင့်။ဘမင်းရေးရာ။ ကမ္ဘာဥဒါန်း။ စော
ကြဌန်းလျှင်။စွန်းစွန်းဦးစိုက်။ ဆင်လွတ်တိုက်က။ ပြီးရိုက်ဆင်
ထွေ။ပျက်ကြေထွားထွား။ဇင်းမယံစားနှင့်။မယားတကွ။မြို့လုံး
ရသည်။ ။လက်ချတည့်နီးဝေး၊ ညွတ်မျှကွေး။ ။ဖေးလည်း
ယင်ယင်ဖေး။

၅၄။ ဒိဝါကရော်။ထွန်းနေပေါ်သို့။ ရှိန်စော်တန်းခိုး။ ရင့်
ပွားတိုးလျက်။မိဃ်းကြိုးစက်သွင်။လက်ရုံးအင်ဖြင့်။မြေပြင်တိမ်း
စောင်း။ဘုန်းမီးခြောင်းမျှ။အလောင်းပဝရ။ရှင်မွေးဘကို။ ဩဇာ
မြတ်နိုး။ ရှင်ပဋ်ဘိုးလျှင်။ လွန်တိုး ကြင်နာ။ သားမင်းလျာဟု။
ရတနာပြောင်လွင်။ခမ်းအင်မကြွင်း။မင်းတို့ဖွယ်ရေး။ ဆုတော်
ပေးလျက်။ ဧှေးလည်းကောင်းစွာ။ သည့်သာမဟုတ်။ ပုံနည်း
ထုတ်၍။အနုဿန္တေ။ အောင်ပွဲရေမျှ။ အထွေဆန်းပြား။ အလွန်
များ၏။တရားရှင်ဘိုး။စောနေမျိုးလျှင်။ ဌန်ဖြိုးထစ်ရှမ်း။ ချီးမွမ်း
အံ့ရာ။ထောမနာလျက်။ လင်္ကာတဘန်။ အကြောင်းပြန်ပိမ့်။ ပြ
ညွှန်နည်းမွေ။ဆင်ခြေလက်ရုပ်။တံဆိပ်ချုပ်သို့။ကျွန်ုပ်လျှောက်
ရေး။မင်းလောင်းသွေးကို။ကျူးဖေးထွေငေါ်။ စက်မွေပျော်ပိမ့်။

ဘိုးတော်စကြာ။ စောနုရာလျှင်။ ဒီပါကျွန်းစုည်။ နိုင်ငံလည်လျက်။
မြန်ပြည်စင်းမယ်။ ထိုရုပ်ဝယ်၌။ ဆက်နွယ်မခြား။ ဇင်းမယ်စား
ကို။ လျှောက်လျားတဘန်။ နှင်းခဲပြန်သော်။ ရန်လည်းကုန်စင်။
အောင်မြင်ခဲ့ပြီး။ ကောင်းချီးထပ်လှောင်း။ ပြည်ထောင်ပေါင်း
နှင်း။ အလောင်းရင်းမှန်။ နဂိုပြန်သည်။ ။ ကျမ်းဂန်တည့်မျှော်
တွေး၊ ပညာရေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅၅။ အကျိုးဝေးလံ။ ပညာတံလျက်။ အကြံမပြေ။ မှတ်
ယွင်းသွေ၍။ အထွေယူမှား။ မိုးနဲစားလျှင်။ သွေခြားသစ္စာ။ ပစ်
ပယ်ခွါလည်း။ အာဏာဘုန်းစက်။ ရွှေနှုတ်ပွက်က။ ကြေပျက်
မြေးသား။ မယားကပင်။ ဘမ်းငင်တသီး။ ယူခဲ့ပြီးမှ။ မတ်ကြီးတ
ခြား။ ဝင်းစင်စားကို။ စော်ဘွားမြှောက်ပြန်။ ရန်လည်းငြိမ်သက်။
မပျက်မစီး။ နှင်းခဲပြန်သော်။ ထိုသရော်ဝယ်။ နှုတ်ဘက်ကိတ္တိ။ မရှိ
ပြိုင်ဘက်။ ဇမ္ဗူချက်၌။ အဆက် လွန်ကျူး။ မကြားဘူးတည့်။
ကျေးဇူးဝန်ဝါ။ မင်္ဂလာ စကား။ နှစ်ပါးသာပ။ ဘုန်းတေဇကို။
ကြားကလွန်ထိန်။ သေဝိန်စော်ဘွား။ ခုန်စားတကွ။ များလှမိုလ်
ပါ။ စစ်အင်္ဂါနှင်း။ ဖူးလာလျှင်ပြင်း။ တလတွင်းဝယ်။ ဆင်မြင်းရွှေ
ငွေ။ အထွေအကျော်။ လက်ဆောင်တော်ချည်း။ ပည်းမျှမ်းဖြင်။
ရွှေတော်တွင်နှိုက်။ နဖူးထိုက်၍။ နှစ်မြိုက်ကြည်လင်။ အရှင်နှစ်
ပါး။ ဘုရားတို့သာ။ သစ္စာခံမည်။ ရောက်တော့သည်ဟု။ မှတ်
ရည်ဦးတင်။ ဇွံထင်မောက်မောက်။ ရွှေစက်အောက်၌။ ကြား
လျှောက်ထွေသာ။ ကျန်ခံသာသည်။ ။ နောင်လာတည့် ရန်
ဘေး၊ ပြီးလွယ်ရေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅၆။ ပြီးစီးအောင်မြင်။ ကြည်လင်စင်၍။ ထိုတွင်တတည်။
ကောင်းသည်မင်းရေး။ မျှော်တွေးရှေးရှု။ မြင်တော်မူသော်။ ဝန်
ဆုကျော်ပိုး။ သတိုးမင်းစော။ မုနောရတနာ။ မည်သာ နှိုင်း
လျော်။ သမက်တော်နှင်း။ ထင်ပေါ်ဇွံချီး။ မတ်ကြီးအများ။ ဗညား
တကွ။ ချီလေရသော်။ ပေါက်ပြသတင်း။ လင်းဇင်းသူပြည်။
ကြောက်ညည်ရန်သူ။ ထိန်ထိန်ဆုမျှ။ မပြုလက်ဆက်။ ပြေးထွက်

အများ။ လင်းဇင်းစားနှင့်။ ကြောက်အားရွံ့ရှာ။ ကိုယ်လွတ်ခွါ
လည်း။ များစွာသုံးပန်း။ တန်းရရမ်းတိ၊ ပတ်ဝန်းဆီးဆု။ ဆင်မြင်း
ရလျက်။ ရန်စပယ်ရှင်း။ ချင်းနင်းခဲ့ကာ။ ဝှန်ဝါကျော်ပိုး။ သတိုး
မင်းလှ။ ပြန်ခဲ့ကြသော်။ ကြားကသာရွှင်။ နတ်ရှင်ရန်နင်း။ မင်း
ထက်မင်းလျှင်။ တင်တုံရိပ်းလ။ အင်းဝတွင်ပင်။ ဘုန်းအင်ကြီး
ထူ။ ငုံတော်မူလျက်။ ကြည်ဖြူသဒ္ဓါ။ ရတနာရောင်ထင်။ ပုညရှင်
က။ မွမ်းဖြင်ဂူကျောင်း။ ကိန်းအောင်းသဃ်။ အရိယာနှင့်။ ပမာ
နှိုင်းဆ။ သံဃိကလည်း။ ဒါနဝတ္ထု။ ပေါင်းစုဝေးနီး။ လှူခဲ့ပြီးမှ။
ဘုန်းကြီးရှင်ဘိုး။ တန်းခိုးထွန်းဝါ။ နဂိုရဲလာသည်။ ။ သာယာ
တည့်ငြိမ်းလေး။ ပျော်ဘွယ်မွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅၂။ ဥပမေယျာ။ နှစ်ပါးယာတွင်။ အင်္ဂါအမျှ။ လေးစုသမူ။
လွန်ဆမရှိ။ ပိတိစေတနာ။ သစ္စာသိလ။ အညီမျှလျက်။ ကာလနီး
ဝေး။ နောင်ရေးများစွာ။ သဒ္ဓါကြည်လွန်။ နိဗ္ဗာန်လမ်းမှီး။ ထိုမင်း
ကြီးအား။ ဗျာဒိတ်ထား၍။ များသားဓာတ်ကောင်း။ မွေတော်
ပေါင်းကို။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ ပြောင်ပြောင်ထွန်းလည်။
စေတီတည်က။ သာစည်ထူးဆိုင်း။ ဇမ္ဗူတိုင်း၌။ မြတ်နှိုင်းစေတ
နာ။ ထိုအခါဝယ်။ ထွန်းဝါရောင်လျှံ။ စဆုံရေတွင်း။ ကန်သင်းရေ
ကန်။ ပန်းမာလ်နံ့သာ။ ပျော်ဘွယ်ရာတိ။ များစွာလည်းကောင်း။
ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ စုံအောင်သက်နီး။ မှန်းတုံပူဇော်။ တင်
အံ့ရော်က။ မြတ်ကျော်မွေရောင်။ ပြောင်ပြောင်ထွန်းညီ။ စေတီ
တက္က။ ဆန်ကြွှေးရှူ။ ရောက်တော်မူသော်။ ပြတ်ယူစေတနာ။
သဒ္ဓါကော်ရော်။ ပူဇော်လေဘူး။ ညွတ်နူး ပိတိ။ ရွှန်းရွှန်းညီ
သား။ သိရိဓမ္မ။ အသောကသို့။ နှိုင်းဆပုံခင်း။ ရှင်ဘိုးမင်း၌။ သန့်
ရှင်းစေတနာ။ မဟာစေတီ။ ဗွံညီထင်ပေါ်။ ကောင်းမှုတော်
ကို။ နတ်ကျော်ဘုန်းစည်။ တည်အံ့ရည်သော်။ ရှစ်မည်ဒိသာ။
ရပ်မျက်နှာက။ များစွာသောင်းသောင်း။ ဓာတ်ပေါင်းဘုရား။ အ
လောင်းအားလျှင်။ တရားရှေးရှူ။ ရောက်တော်မူသည်။ ။ ရောင်
ဖြူတည့်လျှပ်ပြေး။ ဖွေးရရွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅၈။ မဟာဒီပုသုံးကျွန်းဆလည်း။ မမျှနိုင်ရာ။ တော်ကျွန်း
 သာဌ်။ ရတနာသုံးတန်။ တည်မှန်သာသနာ။ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာ။
 သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓ။ ဂုဏ်ဓမ္မဖြင့်။ ချမ်းမြေ့ကြည်လေး။ စိတ်ဇေးပိတိ။ ရွှင်း
 ရွှင်းရှိလျက်။ အတိရော့ခါ။ အံ့ရာပြောစည်။ ပုဂံပြည်၌။ ဆက်
 ရှည်မခြား။ ရှေးကျိုးအစေးလျှင်။ ကြိုငြားဗုဒ္ဓသာသနာ။ ရတနာသုံးတန်။ ရွှာ
 ပြည့်ဖြိုးသို့။ လွန်တိုးထက်ဝန်း။ ဆိုက်ခန်းသဘော။ လွန်ပြန်ပြော
 လျက်။ အံ့ဩမနိုင်။ ရွှေစိုင်းငွေစု။ ပမာပြုမှု။ ရှုလည်းမအား။ လေး
 ပါးလေးဆ။ အနန္တတိ။ ဇောတရတနာ။ မျက်မြတ်မှာလည်း။
 များစွာပေါင်းရေ။ အထွေထွေလျှင်။ ရွှေထွေငွေစင်။ ပည်းမွမ်း
 ဖြင်မျှ။ မြင်းဆင်တွေခြီး။ သွေးရတနာ။ ထိုအခါဝယ်။ သူဇာနတ်မျှ။
 ပမာကျလျက်။ ရောက်ထတုံလာ။ ဘုန်းအာဏာကြောင့်။ ဒီပါ
 ကျွန်းခွင်။ မြေပြင်ရိုက်ကြည်း။ တော်လည်း နိမိတ်။ တမ္မဒိပ်
 ဝယ်။ ကောင်းစိတ်ကြည်လှ။ သိကြားမ၍။ ရွှေရွှေရွှေလာ။ ရတနာပုံ
 ထုတ်။ ရွှေအုတ်ရွှေပြား။ ခန့်ထားအရာ။ ဌာပနာ၍။ ထွန်းဝါရောင်
 ထင်။ ရှင်ဘွားခင်နှင့်။ စံချင်သောဟန်။ သလွန်ရွှေခြည်။ ခြင်္သေ့
 လည်လျက်။ ရွှေရည်ညီးညီး။ ရွှေထီးတန်းခွန်။ သဏ္ဌာန်ရုပ်တော်။
 ရွှေတော် စံလောင်း။ မွေတော် ပေါင်းနှင့်။ အလောင်းဘုန်းထူ။
 တည်တော်မူသည်။ ။ မြတ်ယူတည်ကြည်လေး။ လွန်ဆွေး
 နွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၅၉။ ချမ်းမြေ့ကြည်စွာ။ စေတနာဖြင့်။ မေတ္တာထုံလှောင်း။
 ဆုကြီးတောင်း၍။ ရွှေပေါင်းညွတ်ကွေး။ ခြူးသေးခြယ်စိုက်။ မ
 ကိုနုသရေ။ မှန်ကျပြီးပြန်။ ဘယက်တန်းဆာ။ ခြူးစိန်ကြာဖြင့်။
 ရှုသာစံပယ်။ စလွယ်သင်းကျစ်။ စိနှစ်ထပ်ရုံး။ ရွှေကုံးရွှေပန်း။
 လွန်ထူးဆန်းလျက်။ ထပ်မွမ်းအများ။ မင်းခမ်းနားနှင့်။ ဘုရားရုပ်
 တော်။ ရွှေတော်ကိုယ်လေး။ ကြည့်ဘွယ်ဖွေးသား။ ရှေးသော်
 ဘုန်းခေါင်။ ငါးမာရ်အောင်လျှင်။ ရွှေညောင်ပလ္လင်။ ဗောဓိပင်နှင့်။
 အောင်မြင်သဏ္ဌာ။ ပွင့်သောခါဝယ်။ သည်ဝါမစား။ ရှင်တော်
 လားသို့။ ညွတ်တွားကြည်မြဲ။ ပိတိဝလျက်။ နတ်ထွမင်းစစ်။ ရှင်

ထိုးချစ်လျှင်။ ဆုသစ်ပတ္တနာ။ ထိုအခါဝယ်။ ကြီးစွာကတင်။ ထိန်
ထိန်ရှင်မျှ။ ရှေ့စင် ထွန်းပြောင်။ ရှေ့ရောင်လျှံမြူး။ သွယ်မြူးပတ်
ပတ်။ ပြင်သစ်ထူးဆန်း။ ရှေ့နန်းဗိမာန်။ ဝေဇယန်သို့။ သဏ္ဌာန်ပုံ
ဖြင့်။ ပြိုင်နှုန်းသင့်သား။ ချီးပင့်နတ်လူ။ သာဓုယူလျက်။ ဇမ္ဗူတ
လွှား။ မှူးမတ်များနှင့်။ သိကြားနတ်ရှင်။ သဏင်ပြောထို။ ခံတော်မူ
၍။ ဆုယူကြည်စွာ။ မင်္ဂလာရှေ့နည်း။ ရွှေကမ္ပည်းဖြင့်။ ရိုက်ကြည်း
ပဲ့တင်။ ခြောက်ခွင်နတ်ရွာ။ အုတ်အာသောင်းသောင်း။ ထိန်ရိုက်
စောင်းမျှ။ မြတ်လောင်းစကြာ။ ဌာပနာသည်။ ။ သဒ္ဓါတည့်
စိမ့်ဇေး။ လှူမျိုးကျေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၆၀။ ကူးဆိပ်မဂ္ဂင်။ ဇမ္ဗူပြင်ထက်။ ထွန်းရှင်လင်းဝါ။ လ
သော်တာလျှင်။ မှောင်ကွာတိမ်မြှေး။ ကင်းပျောက်ဝေးသို့။ ညစ်
ကြေးမိစ္ဆာ။ မှားစွာမှတ်ရည်။ ထိုထိုပြည်ကို။ ညွတ်ကြည်သမ္မာ။
ဖြစ်စိမ့်ဌာဟု။ ကြီးစွာမောက်မောက်။ လျှံတောက်ရတနာ။ ရှု
ဘွယ်သာတည့်။ ရွှေကြာပန်းတင်။ စေတီပြင်၌။ မြောက်တင်မြို့
ရစ်။ စနစ်ဖောင်းလုံး။ ရေးရေးချုံးသာ။ ပန်းကုံးရောင်စိုင်း။ တ
ပြိုင်ရောင်ချော်။ ရှုမျှော်ဝေးနီး။ ချရာသီးက။ ရွှေရွှေ စလျက်။
တတ်လှရေးစုံ။ ဝိသုကြိုလျှင်။ ပွတ်ခုံတည်ရ။ ထိုဓဏဝယ်။ တစ
မလိတ်။ ရောင်ဘိက်ချောမွတ်။ ပွတ်တွင်ချွတ်သို့။ ညီညွတ်လှ
မော။ မြတ်ရှင်စောကို။ အံ့ဩလူနတ်။ တိမ်းညွတ်စေတနာ။ ကိုး
ကွယ်ရာဖြင့်။ ရတနာခြယ်ပြီ။ ပြည့်လျှံ ညီးညီး။ ရှေ့ထီးပြောင်
ပြောင်။ တင်ပျဉ်နောင်မှ။ လေးဆောင်ဝိဟာရ။ ထွန်းပလျှံညီး။
ရွှေရည်စီးသို့။ ဝေးနီးမြင်လောက်။ မှန်ကင်းဆောက်လျက်။ လျှံ
တောက်လင်းရောင်။ ရံဆောင်သဃီ။ အရိယာနှင့်။ များစွာဝတ်
ပန်း။ မှန်းတုံတကွ။ သံဃိကလည်း။ ဒါနဝတ္ထု။ လေးစုလေးပါး။
ပိုင်းခြားနား၍။ တရားနတ်ရှင်။ ရည်ထင်ဆုမွန်။ ကြည်စိတ်သန်
သည်။ ။ နိဗ္ဗာန်တည့်ကံကျေး။ လှူထပ်ပေး။ ။ ဇေးလည်းယင်
ယင်ယင်ဇေး။

၆၁။ နာဂတ် ငါးထောင်။ တည်ကြား အောင် လျှင်။ ရံ

ဆောင်တံတိုင်း။ ဆိုင်းဆိုင်းမီးတား။ မုတ်နွန်းထားလျက်။ နတ်
သားပရဝုဏ်။ ပြောဟုန်ရန်ဘိ။ ဇော်ဂီရသေ့။ ကျိန်းမွေ့သော
ဟန်။ အတန်တန်တိ။ ဂုဏ္ဍာန်ရက္ခ။ တာနောစသည်။ ဝေဌစောင့်
ဘန်။ သဏ္ဌာန်ဝန်းကျင်။ မွမ်းမွမ်းဖြင်မျှ။ တွင်းပြင်ရံမြဲ။ လက်နက်စွဲ
လျက်။ အံ့အံ့ဘွယ်တိ။ မုဂ္ဂိုလ်ရား။ သုဓမ္မာတုံ။ နတ်ရွာသဘင်။ မွမ်း
ဖြင်ပျော်ဟန်။ ထိုဗိမာန်နှင့်။ သဏ္ဌာန်မခြား။ ပုံမပြားတည့်။ တရား
ရှင်ဘိုး။ နေမျိုးစကြာ။ စောနရာလျှင်။ ရတနာထွန်းပေါ်။ ကောင်း
မှုတော်ကို။ ရွှေလွှော်ရောင်လျှီ။ ရွှေတိမ်လျက်။ မိုးယံတိမ်တိုက်။
ဆိုက်လိမ့်ဘနန်း။ လင်းရောင်ထွန်းလျက်။ သုံးခန်းလူနတ်။ ပိတိ
ညွတ်သား။ ကောင်းမြတ်စေတနာ။ ပျော်ဘွယ်သာတိ။ မြောက်
မှာကန်ထွ။ ချမ်းမြကြည်မွန်။ ပန်းမာလ်သစ်သီး။ ရှုမငြီးတည့်။
ခရီးလမ်းကွင်း။ ငွေပြားခင်းသို့။ သလင်းသဲဖြူ။ မနုရဗွာ။ ချောင်း
သိတာနှင့်။ သာယာပျော်မှု။ ရန်းတားပြုလျက်။ စတုဒိသ။ ပိဟာ
ရတုံ။ ဝေးကရောက်လာ။ သင်္ဘောတို့အား။ ဝတ်ပန်တား၍။ လေး
ပါးပစ္စည်း။ အမျှချည်းလျှင်။ မနဉ်းဝတ္ထု။ လုံကြောင်းပြုလျက်။ ရုပ်
တူစည်လောင်း။ သင်္ချာပေါင်းမှု။ ကိုးသောင်းဘုရား။ ရှင်တော်
လားသို့။ အများပျော်ရာ။ ကန်တော်သာနှင့်။ နရာရှင်ဘိုး။ လှူစေ
ပျိုးသည်။ ။ ကောင်းကျိုးတည့်ပျံ့မွှေးမြတ်ရာရွေး။ ။ ဇေး
လည်းယင်ယင်ဇေး။

၆၂။ သုဝဏ္ဏဘူမိ။ တွင်မည်ရှိသား။ သိရိရတန။ ဩဘာ
သဖြင့်။ သကျသုံးလူ။ သဗ္ဗညုလျှင်။ ပေါင်းစုမကွာ။ ရံငါးရာဖြင့်။
ဟင်္သာအစစ်။ ဤတွင်ဖြစ်ဟု။ ရှင်ချစ်ဘုရား။ ပျာဒိတ်အားဖြင့်။
ဟောပြားသရော်။ အတိတ်ဘော်၍။ ဖြစ်တော်မူခါ။ ထိုတောင်
မှီက။ အကြောင်းစလျက်။ ဟံသဝတီ။ တွင်ညီမည်ထူး။ ကျေးဇူး
များလှ။ မြတ်ဌာန၌။ ပုညရတနာ။ မည်သာထင်ပေါ်။ စေတီ
ကျော်ကို။ ရွှေလွှော်ထွန်းလျှပ်။ ဘိနပ်တိုင်အောင်။ မွမ်းပြီးနောင်
မှ။ မြားမြော်ဝတ္ထု။ ရေတွက်ပြုမှု။ ပေါင်းစုရာဆ။ သံဃိက
လည်း။ ရှေးစဉ်နည်းဖြင့်။ ကမ္မည်း ကျောက်စာ။ မင်္ဂလာဇေ

ယော်။ ထားပြီးသော်လျှင်။ ကျောင်းတော်နည်းယူ။ ပမာမူ၍။ ဇမ္ဗူ။
 အုပ်စိုး။ ရှင်ချစ်ဘိုးကား။ ကောင်းကျိုး ဖြစ်တတ်။ နေ့စဉ်တတ်၍။
 အထွတ်စကြာ။ မင်းရေးရာကို။ သန္တာကြီးထူ။ သိတော်မူသော်။
 ထိန်ဆူငှန်ကြား။ ယိုးဒယားသို့။ လေးပါးစုံအင်။ ပညးမွမ်းဖြင်မျှ။
 မြင်းဆင်ဗိုလ်ခြေ။ သုံးကုဋေဖြင့်။ ပရမေစောထီး။ ဘုန်းစက်စီး
 ၍။ နည်းမှီးကျမ်းလာ။ ထိုအခါဝယ်။ ယတရာအသင့်။ မင်းကျင့်
 ပီပီ။ ရွှေစက်ချိက။ အောင်ပြီထွန်းဝါ။ ဘုန်းစကြာသည်။ ။ အာ
 ဏာတည့်လျှံပြေး။ ကြားနှံမွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၆၃။ လေးကျွန်းသေဌ်နင်း။ စကြာမင်း၌။ ထံရင်းမကွေ။
 အမြဲနေသား။ စစ်ခြေ ဗိုလ်ပါ။ ရံများစွာနှင့်။ ရတနာ ထွန်းပ။
 ခြင်္သေ့ကပြီး။ ရထားစီးလျက်။ စောထီး ရင်နှစ်။ ပင်လယ်မြစ်
 ဝယ်။ တိုးလှစ်မအံ့။ ရေအများကို။ ပယ်ခြားလင့်အောင်။ နံရံ
 ထောင်သို့။ လှေဖောင်ခရီး။ ဖြစ်စေပြီးမှ။ ရံဆီးဗိုလ်အား။ ရဲမက်
 များနှင့်။ ရထားစက်ဝန်း။ နေဝံ့စွန်းရှေ့မှ။ ရွာဘွယ်သီတိ။ ရတနာ
 ကိုးထွေ။ ရွှေငွေပုလဲ။ ပန်းဆိုင်ဆွဲသို့။ အံ့အံ့ဘွယ်သာ။ အစဉ်ပါ
 လျက်။ ဘုန်းဝါတန်းခိုး။ လေးကျွန်းစိုးသည်။ ငှန်ပြီးဆူဝေ။ သွား
 ဘူးလေ၏။ ပုံသေကျမ်းလာ။ ထိုပမာသို့။ အာဏာရှေးရှု။ ချီတော်
 မူသော်။ ကြီးထူတောင်ကမ်း။ မြစ်ဝှမ်းချောင်းမြောင်း။ မခက်
 တောင်းကို။ အလောင်းဗိုလ်ခြေ။ သုံးကုဋေဖြင့်။ ပရမေရှင်ဘိုး။
 ထွတ်တန်းခိုးလျှင်။ ရွံစိုးမရှောင်။ ခေါင်ခေါင်တူးတောက်။ ရည်
 တိုင်းရောက်လျက်။ ရန်ထောက်သူ ခွင်။ ဆောလျှင်အပြင်း။ ရွှေ
 စက်နင်းက။ မှန်ကင်းရောင်ငှန်။ ရဲတန်းခွန်သည်။ ။ ရွှေမှန်တည့်
 ပြောက်ရေး။ နီတွေးတွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၆၄။ အဋ္ဌာရသ။ သိပ္ပတတ်စုံ။ ပြီးစီးကုန်လျက်။ ပွင့်ရုံ
 သန္တာ။ ရဲကျော်စွာဟု။ မည်သာချီကျ။ ။ နတ်ရွယ်လူးမှု။ ကျေးဇူး
 တော်ဖြင့်။ ရွှန်းရွှန်းတင့်သား။ ပွားမြင့်လက်ရုံး။ တက်သစ်ဘုန်း
 ဖြင့်။ ပတ်ကုံးကြညာ။ အံ့အာသရဲ။ ဖြစ်ခဲထူးခြား။ လူရုပ်ထား
 ကို။ ကြားကလုပ်ကြံ။ မြဲမြံတန်လျောက်။ အမြောက်လက်ကိုင်။

ပြီးခိုင်းခြင်းဆင်။ရဲပင်ကိုယ်ယုံ။ မှုကံ့ကျော်စော။ ထူပြောလက်
နက်။လွန်ခဲ့ခက်ကို။ ထွန်းတက်တေဇာ။ နန်းပွင့်လျာလျှင်။အာ
ဏာတော်လောင်း။ နဂါး စောင်းသို့။ ထောင်းထောင်း စွန့်ရဲ။
သောက်ကတဲကို။အုန်းသဲစစ်သည်။လေးမည်အင်္ဂါ။ ရံဆီးကာ
လျက်။ မာန်ပါထိုတွင်း။ အတင်တင်တိ။မွမ်းဖြင်တွေကျည်။တူး
ပြီးသည်တွင်။ရဲရည်ကြွားကြွား။ လေးပါးဟန်ထူး။ အံ့ကြမူးမျှ။
ပြောင်လူးနတ်သ။ဇပါက်ပြဇ္ဈံထင်။ မာတင်မုန်သောက်။ ဆဒ္ဒန်
ပေါက်နှင့်။တိုက်ဘောက်ဆင်လွတ်။စောဘုန်းထွတ်လျှင်။ ပယ်
ဖြယ်ရန်သူ။ အောင်တော်မူက။ ပျံ့ကြူ သတင်း။ ရှင့်ဘမင်းကို။
ထွန်းဝင်းရောင်ညီး။ မင်းစီးရွှေပေါင်း။ အလောင်းနတ်သူ။ ပေး
တော်မူသည်။ ။အယူတည့်မြတ်လေး။ကြံစိစွေး။ ။ဇေးလည်း
ယင်ယင်ဇေး။

၆၅။ ပဋိရူပ။အောင်တပ်ချသော်။မာဃာမဉ်ရင်း။သိကြား
မင်းလျှင်။ မှန်ကင်းတမွတ်။ မြင့်မိုရ်ထွတ်မှ။ ဆင်မှတ်ရတနာ။
တန်းဆာပြက်ပြက်။ စွဲလက်နက်ဖြင့်။ ကြံခက်လူ့ရွာ။ သက်ကြွ
လာသို့။ရတနာရောင်မောင်း။ရွှေပေါင်းသင်္ချိပ်။ ရွှေကုံးနှစ်ဖြင့်။
ထပ်ရစ်ရွှေသွယ်။စလွယ်ဘယက်။ပြီးပြက်ရောင်ဝါ။ မင်းတန်း
ဆာဖြင့်။ ခရာမကြွင်း။ စံခြင်းပျော်ရွှင်။ ထွက်စည် ပင်တည့်။
ကြည်လင်ညွတ်တွား။စောတရားကို။ကြောက်အားကြီးစွာ။ ထို
အခါဝယ်။သူ့ရွာစော်ဘွား။ ယိုးဒယားလျှင်။ ခန့်ညားရွံ့ရှာ။ ဦး
တိုက်လာ၍။ ရတနာဆဒ္ဒန်။ နတ်တို့ဖန်သား။ ငွေဟန်ထပ်သူ။
ဆင်ဖြူလေးစီး။မှူးမတ်ကြီးနှင့်။သွီးမကြွင်း။ရှင့်ဘိုးမင်းအါး။ များ
သားရွှေငွေ။အထွေရောက်လာ။မိဗန်းသို့ရွာလျက်။ သစ္စာကောန်။
အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်။ရန်မာန်ပိုင်းခြား။ ထိုစော်ဘွားကို။ဘုရားဆုတန်။
နှင်းခဲ့ပြန်မှ။ပြော၌ထိန်ဟို။မြတ်နုဂိုရ်သို့။ မပြုထွေပြား။ ပြန်ခဲ့
ကြားသည်။ ။သိကြားတည့်ဆော်သွေး။ဘုန်းတော်ပေး။ ။
ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၆၆။ နှောင့်ရှက်ပုန်ကန်။ သစ္စာထွန်၍။ယမန်တွင်သာ။စစ်

ပြန်ကာဟု။ရောက်ရာထောက်ထား။ ဇင်းမယ်စားအညှင်။ အမှား
စတေ။ မှတ်တုံလေသော်။ ရွှေမြေအဝ။ မြတ်ဌာနန္တ။ သုံးလဝါ
တွင်း။တင်းခွဲကာသာ။မျက်တော်ပါ၍။ လျင်စွာခန်းထောက်။ချီ
လေရေခံက။ ရှုံ့ ကြောက်တုန်လှုပ်။ပုဆစ်တုပ်၍။ ကျွန်ုပ်ဘုရား။
ပြစ်မှားဝံ့ပါ။မှူးမတ်ရာနှင့်။ ချိုသာလျှောက်ကြား။ ဇင်းမယ်စား
လျှင်။ကြောက်အားကြီးစွာ။ မူးထွက်လာသော်။ဗမာပုံဆောင်။
တောသုံးထောင်၌။ ရန်အောင်သေဌ်နင်း။ ခြင်္သေ့မင်းဝယ်။ အ
ပြင်းအားကြီး။သားမျိုးတကာ။ မလွတ်သာသို့။ နှိုင်းရာထိုတွင်။
ဘိုးနတ်ရှင်မူ။ဘုန်းအင်လျှံညီး။တန်းခိုးကြီးလျက်။ အတီးရှေးခါ။
ထွန်းတေဇာဖြင့်။ဗာရာဏသီ။တွင်ညီမည်ရင်း။ အလောင်းမင်း
လျှင်။သွေယွင်းမှီးယူ။မကောင်းသူကို။ မှတ်ယူအသင့်။ကောင်း
ကျင့်ကုန်ထွေ။အောင်စနေသို့။ပုံသေထိုတူ။ကျင့်တော်မူသည်။ ။
ကြီးထူတည့်နတ်ပေး၊ ကြိနက်လေး။ ။ဇေးလည်းယင်ချေး၊
နုပျောင်းဇေး။

၆၇။ ရန်ကြေး သုတ်သင်။စင်ပြီးသရော်။ အာဏာတော်
ဖြင့်။ တေဇော်သေဌ်နင်း။ ရှင်ဘိုးမင်းလျှင်။ လင်းဇင်းထိုပြည်။
ကြွင်းလေသည်ကို။သာကြည်မလင့်။ယူသော်သင့်ဟု။အခွင့်ရေး
ခင်း။ရှင်ဘမင်းကို။လျှင်ပြင်းမနေ။ချီရလေသော်။ရေမြေအုပ်စိုး။
ရှင်ပဌ်ဘိုးကား။အကျိုးမျှော်တွေး။နောင်ရေးမထား။ ဇင်းမယ်
စားကို။မယားတကွ။ယူခဲ့မှလျှင်။ထွန်းပတေဇာ။သမ္ဘာရင့်မှန်။
နဂိုရ်ပြန်သော်။ ရန်လည်းငြိမ်းပျောက်။ ပတ်လျှောက်တိုင်းကား။
ဘုန်းတော် အားဖြင့်။ သိကြား ဆော်မ။ ဌာနကောင်း ဆက်။
အောင်မြေချက်ဝယ်။ မဘက်နှိုင်းတု။ တောင်မေရုသို့။ ကြီးထူ
ပဝရာ။ ထိုအခါဝယ်။ မြို့သာတည့်မည်။ ကြံတော်ရည်လျက်။
မြင့်ရှည်ကမ္ဘာ။ မြကြောင်းရှာသည်။ ။ချမ်းသာတည့် ငြိမ်း
ဇေး၊ နောင်ကောင်းရေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၆၈။ လက်ရုံးစက်ရိပ်။ဇမ္ဗူဒိပ်ဝယ်။ ရန်ငြိပ်မင်္ဂလာ။ နန်း
ပွင့်လျာဟု။ ကြီးစွာတန်းခိုး။ ရှင်ဘိုးဘုရား။ အိမ်ရှေ့ထားသား။

တရားမှန်ကမ်း။ရှင်ဘမင်းကို။ လင်းဇင်းသူပြည်။ ကြောညည်
 ဗိုလ်လူ။ထိန်ထိန်ဆူမျှ။ ပြောထူအုတ်ကျက်။နှောင့်ရှက်ရေးရာ။
 သည်အခါမျှ။ ဓမ္မာသူလက်။ လွတ်မည် ဆက်ဟု။ ပြေးထွက်
 ရှောင်ရှား။လင်းဇင်းစားလျှင်။ကြောက်အားကြီးထွေ။ပုန်းရှောင်
 လေသည်။ကောင်းထွေရေးရာ။များစွာဆင်မြင်း။ညီမင်းနှမ။ထို
 ဝယ်ရလျက်။ကောလမြင့်ရှည်။ စစ်သည်မနွမ်း။ ကြောင်းလမ်း
 သာယာ။ ပြန်ခဲ့လာသော်။ ရတနာလက်ရုံး။ တက်ပြီးတေဇာ။
 သားမင်းလျာဟု။များစွာချီကျ။နတ်ရွယ်လူးကို။ရန်ငှားရှင်ဘိုး။
 ထွန်းပြီး ဝှန်ဝှါ။ ချစ်မေတ္တာဖြင့်။ ရတနာ ရွှေဝေါ။ ထွန်းမော
 ရောင်လင်း။ ဆုတော်နှင်းသည်။ ။သတင်းတည့်ကြိုင်လေး၊
 ပျံ့ပျံ့မွှေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၆၆။ ထိန်ဆူ အုတ်ကျက်။ အောင်မြေချက်၌။ ဝှန်တက်
 သတင်း။ရှင်ဘိုးမင်းလျှင်။နှင်းတုံမြို့ရွာ။ ကောင်းအခါ၌။ ဖြန့်ကာ
 တရှိ။တိတိကြီးငယ်။နှစ်ဆယ်တံခါး။ ရထားဖြောင့်တန်း။ စတု
 ရန်းမျှ။ပေါင်းဝန်းခြောက်ရာ။နှစ်ထောင်တာတိ။ ရှုသိရေးရေး။
 မကွေးထောင့်ရစ်။ရုပ်ပစ်လျက်။ ယွင်းပြစ်မသင့်။ နိမ့်မြင့်ကုန်း
 ကျင်း။ တလင်းမြေပြင်။ညှိစဉ်ပင်လျှင်။ မွေရှင်ဆံကျော်။ မျက်
 မြော်ကောင်းကျိုး။ ရှင်ဘိုးဘုန်းထူ။ ရတော်မူသော်။ ကြည်ဖြူ
 သဒ္ဓါ။အံ့အာပွဲကြီး။ရှုမပြီးလျှင်။ ထွေပြီးရှောင်ရှား။ တိုးမအား
 တည့်။အများကြေညာ။ ပူဇော်လာလျက်။ ရတနာရောင်ထွန်း။
 ရွှေနန်းရှေ့ဆီ။အောင်မြေညီ၌။ စေတီရောင်လျှံ။ ရွှေတိမံလျက်။
 နက်စံဘုန်းစည်။ရှင်ဘိုးတည်သည်။ ။သာကြည်တည့်နှောင်း
 ရှေး၊မကြာသေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၇၀။ တောင်ကျွန်းသပြေ။ ခေါင်ထိပ်ပွေ၌။ စက်ရွာဘုန်း
 အား။ မိန့်တော်ကြားက။ တလွှားဇမ္ဗူ။ ကြီးထူရပ်စည်။ထိုထို
 ပြည်မှ။သာကြည်ရိညွတ်။ကျွန်မှတ်နွဲ့။တောင်တာခံလျက်။လုပ်
 ကြံကျိုးမြောင်း။မြစ်လောင်းမတန်။ နက်ဟန်ကြည်ချမ်း။ ပြည့်
 တင်းကျမ်းတိ။ ထပ်ပွမ်းအကျိုး။ ပွားတိုးဝှန်တက်။ ကောင်းခါ

ရက်ဖြင့်။ နှောင့်ရှက်မဆန်။ ရန်လည်းငြိမ်းမှု။ ဇေယတုဟု။ အောင်
 ဆုထပ်လှောင်း။ တိတ်ခါကောင်းဝယ်။ စောလောင်းဘုန်းစည်။
 မြို့တော်တည်သော်။ အောင်စည်ရိုက်တီး။ ကောင်းချီးနံ့မြူး။ ဘဝဂ်
 ကျူးမျှ။ ဆန်းထူးထွေပြား။ တံခါးနှစ်ဆယ်။ ရှုပျော်ဘွယ်တိ။
 မှတ်ရှုယ်မိန့်ရည်။ ခေါင်ဘုန်းစည်လျှင်။ တပြည်ယောင်စီ။ မျှညီ
 တာခံ။ လုပ်ကြံပြီးစေ။ မိန့်တော်ထွေဖြင့်။ အာဇာနည်ခြား။ မြောက်
 စားမြတ်လေး။ ဆုထပ်ပေးလျက်။ ကြံလေးနက်နဲ။ လွန်ကဲအံ့ချီး။
 မြို့တော်ပြီးသည်။ ။ ယှဉ်မှီးတည့်ပုံသွေး၊ ထူနှုန်းဝေး။ ။
 ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၇၁။ အထူးအထူး။ မော်ကွန်းဦး၌။ သွယ်ဖြူးဆိုင်းဆိုင်း။
 ပျော်ဘွယ်နှိုင်းတိ။ ရံတိုင်းလူလို။ သူရဲခိုနှင်။ ထားသိုသိပ်သည်း။
 ပေါင်းပည့်။ ရင်လျောက်။ ခိုနန်းဘောက်လျက်။ ဖြိုးမောက်ရှု
 သာ။ လေးမျက်နှာလုံး။ ရေးရေး ကုံးသို့။ ပေါင်းရုံး နှစ်ဆယ်။
 တံခါးဝယ်တံ။ အကြယ်ထွန်းမြူး။ မှန်ကင်းဘူးနှင့်။ အခြူးကြာ
 ပြန်။ ဗိတာန်အရေး။ လျှပ်ရောင်ပြေးမျှ။ တောင်ကွေးချင်တာ။
 ဆတ်သွားရိုင်းစိုင်း။ ပြိုင်းရရိုင်းတိ။ ဆိုင်းဆိုင်းဝန်းကျင်။ တုရင်က
 မောင်။ ဆောင်ဆောင်သွယ်ဖြူး။ ဌက်ပျောဘူးတည့်။ သောက်ရှူး
 သဏ္ဌာန်။ တသွန်နီးဝေး။ အရောင်ပြေးလျက်။ ပြောင်းလေးရံ
 ကာ။ လက်ရံမှာတံ။ ရှုသာနိမ့်မြင့်။ သုံးဆင့်ရေးရေး။ သူရဲပြေး
 နှင့်။ ရန်ဘေးပျောက်ဖုံး။ အမြို့လုံး၌။ ပတ်ကုံးရောင်မောင်း။ အ
 တန်ဆောင်းတိ။ ရဲလောင်းမှင်ကာ။ ဂှေးစဉ်လာမှု။ ကမ္ဘာကျင့်
 ထုံး။ ပြိုဟ်ရှစ်လုံးနှင့်။ ရှင့်ဘုန်းကြီးထူ။ တည်တော်မူသည်။ ။
 မိုလ်လူတည့်ရန်ဘေး။ ပယ်သင်နွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၇၂။ တတည်တတည်။ ခါကောင်းရည်လျက်။ သာစည်
 ထူးလစ်။ မြို့သစ်ဘာသာ။ လက္ခဏာဖြင့်။ ဖွယ်ရာပြည့်စုံ။ ပြီးစီး
 တုံ့မှ။ ခြေခံတုံ့ဒေဝ။ နတ်ပြည်ကျသို့။ ကာလရက်မြတ်။ နက္ခတ်
 တိတိ။ ရာသီတပေါင်း။ မသာတောင်းဝယ်။ လျှင်ကြောင်းပြီး
 အောင်။ စောဘုန်းခေါင်လျှင်။ မြောက်ဆောင်ပြာသာဒ်။ လျှပ်ပတ်

ရတနာ။ ရွှေသာသတိ။ ရဲရဲညိမျှ။ မရှိနိုင်ကျန်း။ ရန်အောင်နန်းနှင့်။
ရံဝန်း ထူးလည်။ ရှင့်ဘိုး တည်သော်။ သာကြည် ကောင်းချီး။
နန်းတက်နိုး၌။ ရပ်ကြီးထွေလည်။ မိုးကောင်းပြည်မှ။ ဘုန်းစည်
ဘုရား။ တန်းခိုးအားဖြင့်။ သိကြားနတ်ဘုံ။ မြိတုံတထွ။ ထိုကာလ
ဝယ်။ နတ်သဆန္ဒနံ။ စွမ်းသန်ပျိုမျှစ်။ ခါကောင်းနှစ်တွင်။ ထွန်း
သစ်ထူးဆန်း။ ရွှေနန်းလည်းဆောက်။ ဆင်ဖြူရောက်သည်။ ။
နောက်နောင်တည့်ပြောရေး။ အံ့ဘွယ်မွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်
ယင်ဇေး။

၇၃။ အစည် ကြောင်းရင်း။ နန်းထက်မင်းတို့။ ခင်းကျင်း
ဘွယ်ရာ။ နန်းတက်ခါနှင့်။ ဗြဟ္မာရှစ်ဦး။ သာမြူး ကြည်ညွတ်။
လကျာပတ်ဖြင့်။ ပေါင်းမှတ်တည်ပေး။ ဂြိုဟ်သန္ဓေလျက်။ ဦး
ဆေးမင်္ဂလာ။ ကောင်းအခါဝယ်။ ယတြာပြုပြီး။ မြတ်စောထီး
လျှင်။ ထွန်းညှိုးရောင်လင်း။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းသား။ မင်းတို့ဆင်
ရာ။ ရတနာဖြင့်။ တန်းဆာအစုံ။ ဝတ်စားတုံမှ။ ပြောဟုန်အုတ်
ကျက်။ ဓမ္မချက်၌။ အောက်ထက်မိုးမြေ။ ထိန့်ထိန့်ဝေမျှ။ မနေ
ရိုက်ကြည်း။ တော်ရိုက်လည်းလျက်။ ဝှန်သည်းကြီးထူ။ သတင်း
ပြု၍။ ခါရှုစည်းလက်။ ဂြိုဟ်ခြင်းထွက်သော်။ ဓာတ်ဘက်နံ့ခွင်။
ရောက် စဉ်ပင်လျှင်။ ရွှေစင် ရောင်လွတ်။ ရွှေပြာသာဒ်၌။ မြတ်
သားယာဉ်ကြီး။ ရထားစီး၍။ ကောင်းချီးကျော်ဟစ်။ ရင်စစ်သံ
လွင်။ ပဲ့တင်စည်ပြော။ နှဲရောခရာ။ လက်ချပ်ပါလျက်။ သံဝါတူ
လောင်။ သာခေါင်တကောက်။ လက်မြှော့ခုံမင်း။ သာချင်းခရ။
တီးမှုတ်ပြုသား။ သာမှုအလျောက်။ နန်းချင်းကောက်သော်။ လျှံ
တောံအသရေ။ မြို့တေထွန်းဝင်း။ ရှင့်ဘွားမင်းနှင့်။ စံခြင်းမြတ်
သက်။ ရွှေနန်းတက်သည်။ ။ ဘဝဂ်တည့်ထိုင်မွေး။ ကြိုင်ကြိုင်
ဇေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၇၄။ ဓမ္မတလွှား။ သောင်းမြေခြား၌။ များသား ပြည်
ထောင်။ ထွန်းပြောင်ရတနာ။ ဥကသိာမှ။ စကြာထီးဖြူ။ ပစ္စလွ
လွ။ ဖြန့်ပြီးမှလျှင်။ မြတ်ထွဆရာ။ ရှေးစဉ်လာဖြင့်။ ဗြဟ္မာရှစ်

ယောက်။ ဘိသိက်မြှောက်သော်။ ထွန်းတောက်မင်္ဂလာ။ ကျင့်
စရာသား။ မှန်စွာ အောင်ဆု။ ဇေယတုဟု။ လှလှကောင်းချီး။
အောင်စည်တီး၍။ နည်းမှီးစဉ်လာ။ မင်းခမ်းမှာတုံ။ ရွှေကြာပန်း
တောင်း။ ကွမ်းလောင်းကွမ်းချပ်။ ပန်းဇလပ်နှင့်။ ကွမ်းချပ်ကွမ်း
တိုး။ ကွမ်းအိုးကွမ်းလိပ်။ ရောင်ဘိတ်ကွမ်းခွက်။ ညီးညီးလက်
မျှ။ ရှစ်ဘက်ထောင့်ချော။ မုနောလင်ပန်း။ ရောင်ရွှန်းဘလား။
ကရားထွေးခံ။ မင်းစံသိင်္ဂီ။ တရာနားရေး။ ထွန်းလျှံပြေးလျက်။
ရေးရေးရှုသာ။ မြူတာအိုးသစ်။ ထွန်းလှစ်စင်္ဇေ။ ကြွေကြွေပြီး
အင်။ သောက်တင်ဖလား။ မင်းခမ်းနားတိ။ ရိုးဖျားညွတ်သွယ်။
တဝယ်သံလျင်း။ ပြောင်လင်းရောင်လျှပ်။ သားမြီးယပ်နှင့်။ ပန်း
ကပ်သစ်တောင်း။ ပန်းလျောင်း ခွက်အုပ်။ ခြယ်မြှုပ်မျက်ရှင်။
လက်တင်နိမ့်မြင့်။ စလင့်ဂီဝါ။ ရှုဘွယ်သာတိ။ စံရာမကြွင်း။ အစုံ
ကျင်းလျက်။ ပွင့်လင်းဘုန်းလျှံ။ မုနောခံသော်။ သေဇွံပဝရ။ မြတ်
လှမင်းမျိုး။ ထွတ်တန်းခိုးသည်။ ။ ရှင်ဘိုးတည့်ဘုန်းမွေး၊ နေ
နတ်မြေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၇၅။ ဇမ္ဗူတလွှား။ တောင် မြေခြား၌။ များသား ပြည်
ထောင်။ မင်းကုန်အောင်နှင့်။ သုံးထောင် အမတ်။ ရံပတ်အုတ်
ကျက်။ ရွှေနန်းတက်သော်။ နွယ်ဆက်မခြား။ မှူးမတ်များကို။
ခမ်းနားဘွဲ့ရေး။ မည်သာပေးလျက်။ ကျင့်ရေးထုံးရှည်။ နန်းအ
လျည်ဖြင့်။ ကောင်းစည်စီရင်။ စောနတ်ရှင်လျှင်။ ဇွံထင်ကြိုင်
မွန်း။ အောင်မြေကျွန်း၌။ ရွှေနန်းတက်ကာ။ များမကြာဝယ်။ ရတ
နာရောင်ဘိတ်။ မြသပိတ်ကို။ ညွတ်စိတ်ထွေငေါ်။ သိကြားဆော်
၍။ ကော်ရော်မြတ်ခြင်း။ သိဟိုဠ်မင်းက။ အပြင်းလျင်စွာ။ ပိုရလှာ
သော်။ များစွာလူနတ်။ ရှိညွတ်ဝှဲချီး။ တန်းခိုးကြီးဟု။ ဝေးနီးအံ့
အာ။ အကျိုးမှာတုံ။ များစွာနောင်ရေး။ ရှေးအတုလွတ်။ မင်း
မန္တာတ်နှင့်။ နာဂတ် အထူး။ ချီးရိုက် ကြူးသည်။ ။ ကျေးဇူး
တည့်ဂုဏ်လေး။ ထုံးပုံသွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၇၆။ ပြည်ထောင်သေဌ်နင်း။ မင်းတို့မြတ်လေး။ သွီးပေး

လျက်။ရည်သွေးနုတ်သွင်။မွမ်းမွမ်းဖြင်မျှ။ သဘင်ခါမှတ်။ စဉ်မှ
ပြတ်တည့်။ပြာသာဒ်ရွှေနန်း။ရွှေထီးထွန်းသား။ ရောင်ရွှန်းတေဘံ
ပ။ဥကသိန္ဓ။ ဖြန့်လွစကြာ။ ရိပ်ဖြူကာလျက်။ အာဏာဘုန်းထင်။
ချောင်းသစ် တွင်မှု။ သဘင်ပန်းလှ။ ခါရတုဖြင့်။ ပျော်မှုစံခင်း။
တော်သလင်းတုံ။ သစ်ဆင်းအခါ။ ပျော်ဘွယ်သာတိ။ မိုလ်ပါ
ထွေပြီး။ သဘင်ကြီး၌။မပြီးရှုရာ။ ဆင်ကျုံးမှာလည်း။ သာယာ
ပျော်နှိုင်း။ လတိုင်းသဘင်။ ဆင်ကောင်းဝင်လျက်။ နံ့ရွှင်ကြိုင်
မြူး။တန်းခူးကာလ။ရောက်လကမှု။ ချမ်းမြကြည်စွာ။ ဝတိံသာ
၌။ အာဏာ တော်လိုက်။ မှတ်သမိုက်သား။ ရစ်ဝိုက် လကျာ။
အဖြာဖြာတိ။ များစွာပန်းမာလ်။ ချိုလွန်သစ်သီး။ ပင်တိုင်းကြီး
လျက်။မပြီးပျော်ကြောင်း။ရွှေထွေလောင်းနှင့်။ ကြေးမောင်းမြင့်
မျှ။စံပရေဖျန်း။စောကြဌန်းလျှင်။ထက်ဝန်းအုတ်အော်။ သကြန်
ခေါ်သည်။ ။ထွေငေါ်တည့်ကျင့်ရေး။အစဉ်ရှေး။ ။ဇေးလည်း
ယင်ယင်ဇေး။

၇၇။ အမှားတကြိမ်။သစ္စာထိမ်၍။ မြှုပ်တိမ်လိုငြား။ ယိုး
ဒယားလျှင်။ကြိုးစားတဘန်။ နောက်ပုန်ကန်သော်။ ဘုန်းဝန်ရှင်
တိုး။ဇမ္ဗူ။ဗိုးသား။ မျက်ဖြိုးလျင်ပြင်း။ ဝါလတွင်း၌။ ထွန်းလင်း
တေဇာ။ရတနာလက်ရုံး။ဆန့်ယူကြိုးလျက်။တက်ဘုန်းသတင်း။
ရှင်ဘမင်းကို။ အပြင်း လျင်ထွေ။ ချီရလေသော်။ ရွှေမြေဌာန။
မုတ္တမ၌။ နတ်ထွေစက်ရှင်။ တင်စဉ် ပင်ဝယ်။ ဇွံထင် ဝန်ချိပ်။
မိဃ်းရိပ်တိမ်ခြေ။ မှိုင်းမှိုင်းဝေမျှ။ နေလည်းကြတ်တပ်။ နှံ့စပ်
ဝန်ဆူ။ဇမ္ဗူ။တဝေး။ကျာဟစ်ကြွေးသို့။ နတ်ပေးရွယ်လူး။ ရင့်နူး
သန္တာ။ဘုန်းတေဇာကြောင့်။ ကြိုးစွာနိမိတ်။ ပတိတ်လျင်ဆုံး။
ညှိရုံးညီထွေ။ ဆန်လေသုတ်ဖြည်း။ ရိုက်ကြည်းမြည်အုန်း။ တ
ချန်းချန်းလျှင်။ပတ်ကုန်းစက်မီး။မိဃ်းစည်တီးလျက်။ထွန်းညှိုး
ကြက်သရေ။မြို့တေရုပ်သွင်။ရှင်ကိုမြင်သော်။လွန်ကြင်မြတ်နိုး။
ရှင်တိုးဘုရား။ စောတရားလျှင်။ ဆွထွားသတင်း။ရှင်မိမင်းကို။
အပြင်းကံကျွေး။ထပ်များပေး၍။ မင်းရေးမျှော်တင်။ ထိုလတွင်

ဝယ်။လျှင်ပြင်းတွေအား။ယိုးဒယားသို့။ဘဝါးစက်ရွှေ။ချီတုံလေ
သည်။ ။ကောင်းတွေတည့်မင်းရေး။ကြာမနွေး။ ။ဇေးလည်း
ယင်ယင်ဇေး။

၇၈။ ရန်မာန်ပယ်ခွင်း။ ရှင့်ဘ မင်းလျှင်။ သတင်းကြွား
က။မုတ္တမ၌။ ပြင်ကြဖူးလျှင်။ လွမ်းဆွတ်ကြင်မျှ။ မြင်ချင်မျက်စိ။
ရေးရေးရှိသား။ပိတိ ရှင်ဝမ်း။ချစ်အားရမ်းလျက်။ကြောင်းလမ်း
သာဟန်။ချီလေပြန်သော်။ဘေးရန်လွင့်မြို့။စင်မြို့ဆွဆွ။အါစာရ
နှင့်။သီလမကင်း။ရှင့်မိရင်းတုံ။လျှံလင်းကြက်သရေ။ ရဝေသာ
ထွန်း။ တမုတ်နန်း၌။ ကြင်လွန်းမင်းရဲ။ စောရန်ကဲကို။ဘုန်းသဲ
မွမ်းမျှ။စောင့်ရှောင်ရလျက်။ ဖွဖွရွတ်မန်း။ရံဝန်းဘယ်ညာ။ အတိ
ကာဖြင့်။ရတနာတံတိုင်း။ဆိုင်းဆိုင်းဝန်းလည်။ကမ္ဘာတည်ဟု။
နှစ်မည်တသီး။တောင်ထုပ်ကြီးနှင့်။ရံဆီးစက်ရှင်။မာရဘင်တုံ။
များဖြင်အထူး။မြတ်ကျေးဇူးကို။လွန်ကျူးတထည်။ ကောင်းဘို့
ရည်လျက်။ နှစ်မည်အကွ။ သိကြားအုပ်ဆောင်း။ အပေါင်းထင်
ရှား။ မန္တရားဖြင့်။ ပိုင်းခြားထက်ဝန်း။ ကြောင်ချည်ရန်းလျက်။
ရွတ်မန်းပျောက်ငြိမ်း။ သွာဟခြိမ်းသည်။ ။ခပ်သိမ်းတည့်
ရန်ဘေး။စင်အောင်ဆေး။ ။ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၇၉။ အကြောင်း လက္ခဏာ။ ဘုန်းညွန့်ဖြာ၍။ ပည်းစွာ
ညင်းဇေး။ လေးမြတ်သွေးလျက်။ စဉ်ရှေး ထိမ်းမှတ်။ သတင်း
ကျတ်ဝယ်။ဆန်းမြတ်တရက်။လျှံတက်သော်တာ။တနင်္လာသို့။
သန်ကြာသန်လွဲ။ပွင့်ဆဲဆဲ၌။ ထွန်းရဲနှစ်ပတ်။တက်လတ်ဗိဇနာ။
မူသတ္တာဖြင့်။ အင်္ဂါထူနေ။ ချက်ဗွေဒိပ။ ပိုင်ကြောင်း ပြလျက်။
တေဇပညာ။ဂြိုဟ်ဇိဝါမူ။ဗြိစ္ဆာတွင်ဝန်း။ခတ်နံထွန်း၍။ဦးစွန်း
ခေါင်ချာ။သူရိယာလျှင်။ကန်မှီစုထပ်။အောင်မြေရပ်၌။ကောင်း
ကြပ်သောကြာ။တနင်္လာနှင့်။သောကြာကသစ်။ဥရစ်ရပြန်။နန်း
လောင်းမှန်လျက်။ကျမ်းဂန်လာညီ။သောရိရာဟု။ ခြောက်ပါးစု
သော်။ လှူလှူဝမ်းမြောက်။ရနောဆေခံသို့။ထွန်းမြော်ကောင်း
ထွတ်။ ကရကုန်၌။ လက်မြတ်တကွ။ ကြင်းရလျက်။ ကာလ

ရက်ကျော်။ကောင်းချီးခေါ်သည်။ ။ဘုန်းတော်တည့်ပျံမွှေး၊
ဘိုးတော်မြေး။ ။ဖေးလည်းယင်းယင်းဖေး။

၈၀။ ရတနာမဉ္ဇူ။ တောင်ထိပ်ငူ၌။ ဖေးကြူပွင့်ဝန်း။ မဉ္ဇူ။
ပန်းသို့။ပျံမွှေးထိုနှစ်။ သက္ကရာဇ်မူ။ စင်စစ်ကိုးရာ။ ကော်တိံသာ
နှင်း။ မှန်ဖွာလက်မှ။ ကသစ်ရလျက်။ မိဿရာသီ။ ကြိမ်ညီစဉ်
မှတ်။ နက္ခတ်ခေါင်မွေ။တိုင်ဦးနေသော်။ ရေမြေစိုးမည်။ တန်း
ခိုးစည်ဖြင့်။ထစ်မြည်ဝှန်ကြား။ဆိုသောလားသို့။ ညွတ်တွားပွင့်
ရှင်။နက္ခတ်စင်မူ။အောင်မြင်မင်္ဂလာ။ကောဒသ။ ရသည်တပြန်။
သုံးတန် ဗီဇနာ။ တပါးပါးနှင့်။ မင်္ဂလာ ချီကြူး။ ကျေးဇူးသာ
လျှောက်။ရှစ်ယေခံပုဏ္ဏား။ ဘိသိက်ကြားသော်။ ချယားနေစာ။
ဖြန့်မေတ္တာဖြင့်။ မြှော့်လှာသန္ဓေ။မြတ်လေးကော်ရော်။ကောင်း
ချီးခေါ်၍။ သာဗျော်ရံဝန်း။ တမုတ်နန်းထက်။ ရှင်လန်း ကြည်
ညွတ်။မှူးမတ်သွီး။မတ်ကြီးမြေးသား။ များသားဆင်မြင်း။ ကျွန်
ရင်းဘွားဘက်။ နှစ်သက်မြတ်နိုး။ချီပိုးထိမ်းယ။မွမ်းမျှမှတ်ရေး။
အပ်နှင်းပေးသော်။သံလေးမစဲ။ သာညင်းလွှဲသည်။ ။ပျော်မြ
တည့်စက်ပျံမွှေး၊ ကျူးရင့်ဖေး။ ။ဖေးလည်းယင်းယင်းဖေး။

၈၁။ နေ့ညဉ့်မကွာ။ကန့်လန့်ကာနှင့်။ထုံဝါဒိမှိုင်း။ရံဆိုင်း
စာဆွဲ။ရံစောင့်လွှဲ၍။စံခဲရွှေစင်။ပုခက်တွင်မူ။ရုပ်သွင်ရှိုးသူ။ဟန့်
မူလေးပါး။ကွန့်ရှိုးစားလျက်။ ကျေးသားသာလိကာ။ ချီလာပန်း
ခက်။ မြိုင်ရိပ်စက်နှင့်။ စုံမက်ဘော်ကျန်။ နားသောဟန်နှင့်။ ပျံ
သန်းဂဠုန်။ရေစုန်နတ်သား။ ဒေါင်းအားစာမရီ။ ဇနိဆဒ္ဒန်။ ရုပ်
သဏ္ဌာန်ကား။ကြီးပြန်ရေးရေး။ စနစ်ပြေး၍။ ရှိုးသေးညွန့်ရှင်။
တမြို့ပြင်မူ။ရွှေစင်ဝတ်ဆံ။ ပန်းကြာရံလျက်။ နှိုင်းစံမမြော်။ရွှေ
လှော်စကား။ချရားပွင့်ဆင်။ သရက်ပင်နှင့်။ ငုံ့ရှင်ပေါက်ဖေး။
ကွေးရရွေးတိ။ လေးလေးကျင့်ဆောင်။ တောသုံးတောင်ဝယ်။
ရန်အောင်သေဌ်နင်း။ ခြင်္သေ့မင်းတုံ။ ဟောက်လျှင်းသောဟန်။
ရက်မချန်လျှင်။ ဘေးရန်ပျောက်နွဲ့။ လေးထောင့်ခံသည်။ ။
လျှံထွန်းတည့်ပြောင်ပြေး၊ စွေးရရွေး။ ။ဖေးလည်းယင်းယင်းဖေး။

၈၂။ အဆက်အဆက်။ နွယ်မပျက်တည့်။ နန်းတက်မင်း
 သား။ မခြားစီးရိုး။ ရှုမြူးပျော်အင်။ ပုခက်တွင်၌။ သမင်နှာရှုတ်။
 တမုတ်သဖန်း။ နွယ်ရိုးဖန်း၍။ ပတ်ဝန်းထက်ပြင်။ ဗိတာန်တွင်မူ။
 ရွှေစင်ညောင်ရွက်။ ညှိုးလက်ပန်းဆိုင်။ မြတ်နိုင်။ ကျော်စော။
 ဣတိပိသော လေးထောင့်။ ရန်စောင့်မကြွင်း။ လေးကျွန်းအင်း
 နှင့်။ သေဌ်နင်းတေဇော်။ သက်တော်ရှစ်ဆယ်။ ကိုးကွယ်ရန်နံ။
 ပဌမံသောဌသ။ ပေါင်းလုံစသား။ အချမြင်းခွါ။ နဝဘာက။ စမ္ပါ
 နဝကိုးတွင်း။ မှန်ကင်းဗဟိုရ။ မြင့်မိုရ်ကြီးငယ်။ အညင်သွယ်
 လျက်။ အရွယ်သက်တော်။ ရှည်ကျော်တရာ။ တည်စိမ့်ဌာယု။
 မေတ္တာမပြတ်။ ရှေ့မှတ်ကျိတ်။ ဗါလိနတ်စာ။ ဂြိုဟ်မှာဂြိုဟ်ပျက်။
 နှစ်သက်ဖွယ်ရေး။ ဂြိုဟ်စာပေးလျက်။ မြတ်လေးလှူကမ်း။ ရေ
 ချမ်းမပြတ်။ ဖြည့်ဝတ်တခြား။ အပြားများတုံ။ မင်းသားတကာ။
 ကျူးစရာသား။ ရတနာထွန်းပ။ ဗာဝိသဖြင့်။ ထိမ်းယာချီတော်။
 စက်စိမ့်ဖျော်သည်။ ။ ရွှေလှော်တည့်ရပ်ပြည့်ရေး။ စွတ်စွေး
 စွေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၈၃။ ရှင့်ထိုးဘုန်းကြီး။ မြတ်စောထီး၏။ ဦးရီးတော်သွေး။
 မြတ်လေးရောင်ဆင်း။ ရှင့်မိမင်းတုံ။ အရင်း နွယ်မြစ်။ မြောက်
 သားစစ်နှင့်။ ထပ်ရစ်မကွာ။ သက်တရာဝယ်။ တေဇာထွန်းပ။
 နေနှင့်လသို့။ ကြိုင်ပြသတင်း။ ရှင့်ဘမင်းနှင့်။ မယွင်းရိပ်မြို့။ ကြင်
 သက်ပုံ၍။ ဆွေစုံမျက်ရှု။ ပျော်ရာပြုသား။ အတုနှိုင်းရှဲ့။ စောရန်ကဲ
 ၏။ မကွဲသားချင်း။ ထွန်းဝင်းနတ်လျော်။ နှမတော်မြတ်။ အလတ်
 အကြီး။ ဘုန်းမီးထွန်းဝါ။ နတ်သူဇာသို့။ ကလျာငါးအင်။ ပြည့်မြိုး
 ရှင်မျှ။ ကောင်းထင်လက္ခဏာ။ သဏ္ဌာပရဝိ။ မြတ်ဇာတိဖြင့်။ သိ
 ရှိကြက်သရေ။ ကြိုင်နံ့ဝေလျက်။ မြဲနေသိလာ။ ရက်မချာလျှင်။
 သရဏာဂုံ။ ထုံသည် တကွ။ အာစာရတိ။ မရှိတုကျွန်း။ သိလ
 ပန်းကို။ ဦးစွန်းထိပ်ပြင်။ ကုံးနှစ်ဆင်ရှင့်။ ဇွံထင်တေဇော်။ ရှင့်
 နောင်တော်တုံ။ ထွန်းပေါ်မြဝါ။ ဇမ္ဗူချာ၌။ မင်းလျှာထိုက်သား။
 ဆုလှိုက်နီးဝေး။ ညီတော်ထွေးလည်း။ ပျံမွှေးစက်မီး။ တန်းခိုး

ကြီး၏။ ကေခင်းချိုးထိုက်ဘိ။ မြတ်ဇာတိဖြင့်။ တမိသားချင်း။ ညီ
 နောင်ရင်းလျှင်။ မယွင်းမဘောက်။ မင်းသုံးယောက်သည်။ ။
 ပင့်ထောက်တည့် စဉ်ရှေး။ မင်းလောင်းသွေး။ ။ ဇေးလည်း
 ယင်ယင်ဇေး။

၈၄။ အာဏာ ထန်ပြင်း။ ရှင့်ဘိုး မင်းလျှင်။ ကျန်းတွင်း
 ထိတ်ထိတ်။ နိမိတ်ကောင်းအင်။ ရှင့်ကိုမြင်၍။ စက်ရှင်ချီကြွ။ ထို
 သော်ကတုံ။ နရထွတ်ထား။ ပုသိုးဒယား၌။ ရက်များလှည့်။ ထပ်
 ကာတည်၍။ ဘုန်းသည်မွမ်းဖြင်။ စစ်သဘင်ဖြင့်။ မြို့ပြင်ပတ်ကုံ။
 အောင်ပုံသူရဲ။ ကာစွဲလေးသည်။ ရံဆီးလည်လျက်။ ခြေသည်
 မြင်းဆင်။ အတင်တင်တိ။ စက်သွင်ရှယ်ဘောက်။ မြို့လုံးကြော
 မျှ။ အမြောက်တပူ။ ဌန်ဆူရင်ထစ်။ လောင်မီးပစ်သို့။ ထိုးလစ်မ
 သာ။ ရေမှာထွေရေး။ မွမ်းမွမ်းဖွေးမျှ။ ထွက်ပြေးမသွား။ ထိုစော်
 ဘွားတုံ။ အမှားမိုက်ထွန်။ သစ္စာထွန်၍။ ဘောက်ပြန်ယွင်းသွေ။
 ခံတုံလေလည်း။ စက်ရွှေဘုရား။ တန်းဆို အားဖြင့်။ တရားမှန်
 ကင်း။ ရံစည်းတွင်းဝယ်။ ကြောက်ရင်း အာဏာ။ အမိဋ္ဌာဖြင့်။
 သစ္စာသတ်လေ။ စော်ဘွားသေသည်။ ။ လူ့မြေတည့်ဘက်
 ဝေး။ ဘုန်းတော်ပေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၈၅။ ကြိမ်ကြိမ်ကြောက်သည်။ တိုင်းပြည်အလုံး။ ကြောင်
 နံချိုးသို့။ စက်ဘုန်းသစ္စာ။ ကြီးတေဇာဖြင့်။ အာဏာရိပ်၌။ ပျက်
 ဆဲဆဲတွင်။ လွန်ကဲကြိုးစား။ လင်းဇင်းစားလျှင်။ နောင်မှားအ
 ရေး။ ကိုယ်ရည်သွေး၍။ စဉ်ရှေးအထက်။ တိုင်းလုံးနက်ဝယ်။
 အုတ်ကျက်ဗိုလ်အား။ များသားမွမ်းဖြင်။ တသန်းဆင်နှင့်။ မြေပြင်
 တင်းကျမ်း။ ကျောင်းလမ်းရှေ့တည်။ လျှပ်စစ်ခြည်သို့။ ထွေလည်
 အကြံ။ မီးပျံမီးပေါက်။ ရံထောင့်ကြိုမည်။ အတည်တည်လျှင်။ ဆင်
 သည်မတ်ကောင်း။ မများတောင်းတိ။ ထပ်လောင်းရေးရာ။ သဉ်
 တခါမူ။ ကောင်းစွာငါတို့။ နှိုင်းတို့တည်သာ။ မချွတ်ရာဟု။ ကြိမ်း
 ဝါသံအား။ လင်းဇင်းစားလျှင်။ မြေခြားလွန်လွန်။ နောင်ဟန်မှား

မှောက်။ ချီလှာရောက်သည်။ ။ မွေနှောက်တည့်ချင်းတို့ဘေး၊
မှားအရေး။ ။ ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

၈၆။ ရေးရာ အမှား။ လင်းဇင်းစားလျှင်။ ခွန်အား အဲဒိုး။
ဆယ်ခါကြိုးလျက်။ ရှင့်တိုးဘုရား။ သတင်းကြားက။ သုံးပါးရတ
နာ။ ကြည်သာသဖြင့်။ ရွှေကြာပွင့်သို့။ ကဲမြင့်လက်ရုံး။ တက်ပြီး
သတင်း။ သားဘမင်းလျှင်။ လုံးရင်းပင်ဆော်။ ခါရက်ကျော်ဝယ်။
ကြိုတော်စတေ။ ကြိုထိုက်လေဟု။ ပရမေထွတ်ဖျား။ မိန့်တော်
ကြားက။ လေးပါးစစ်အင်။ မြင်းဆင်ခြေသည်။ ရှေ့တည်ကာ
လွှား။ လေးမြားမီးပေါက်။ ထိန်ရိုက်ချောက်မျှ။ လျှံတော်ရတနာ။
မည်သာအံ့မှူး။ ပြောင်လူးနတ်သ။ မျှီရရန်သေဝံ။ ဆဒ္ဒန်ပေါက်
နှင့်။ ပြိုင်ထောက်စစ်ကြီး။ တွေခါနီးဝယ်။ ဘုန်းကြီးရှင့်ဘ။ နရ
သစ္စာ။ အမိဇ္ဈာဖြင့်။ နောင်လာမညှိုး။ ထွန်းဖြိုးသာသနာ။ မင်္ဂလာ
ညွတ်ကိုး။ ဇမ္ဗူလုံးနှိုက်။ လက်ရုံးမကိုင့်။ စိုးအုပ်ထိုက်မျှ။ စိုက်
စိုက်မမှား။ လင်းဇင်းစားကို။ ဝှန်ကြားအံ့ဆော။ အောင်စေသော
ဟု။ ရင့်မောသန္တာ။ တေဇာဝှန်ဖြိုး။ ဘုန်းသစ်တိုးလျက်။ ကောင်း
ကျိုးမျှော်ရှု။ မိဇ္ဈာန်ပြုသည်။ ။ နှစ်ခုတည့်မင်းရေး။ ဘက်မဲ့
ဝေး။ ။ ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

၈၇။ ပြိုင်လာရောက်မှား။ လင်းဇင်းစားကို။ ထွတ်ထား
ရန်နင်း။ ရှင့်ဘေးမင်းလျှင်။ သတင်းဝှန်ချောက်။ ဆဒ္ဒန်ပေါက်နှင့်။
သောင်းလောက်မွမ်းရေး။ အောင်မျှီ မြေဝယ်။ ဆင်ထွေစစ်ကြီး။
အပြီးပြီးကို။ ရိုက်ချိုးသံရည်း။ တစီးတည်းသီး။ တိုက်လှည်းသတ်
နွံ။ ပြိုင်ခံဆင်ထွေ။ သုံးစီးသေမှ။ ပျက်ကြေထွားထွား။ လင်းဇင်း
စားလျှင်။ ပြေးသွားလျှင်စွာ။ ကိုယ်လွတ်ခွါလည်း။ ခိုလ်ပါသူရဲ။ အံ့
အဲဘွယ်မင်း။ သုံးဆောင်တွင်းဝယ်။ မကြွင်းမြေပြင်။ အတင်တင်
တိ။ ပည်းဖြင်ကုဇေ။ မွမ်းမွမ်းသေလျက်။ ဆူဝေသတင်း။ ရှင့်ဘ
မင်း၏။ ကြောင်းရင်းမှန်စွာ။ ဥပမာကား။ သန္တာရင့်ပြင်း။ ကုသ
မင်းလျှင်။ ပယ်ခွင်းစင်စစ်။ ခြိမ်းသံဟစ်က။ ခုနစ်ပြည်ထောင်။
မင်းကုန်အောင်ကို။ ရန်မှောင်ခွါပြေ။ အောင်ဘူးလေ၏။ သက်

သေကျမ်းသာ။ ဥပမာနှင့်။ မှန်စွာမယွင်း။ ရှင့်ဘမင်းသည်။ ။
သံတင်းထည့်ကျော်သွေး၊ ကြိုင်နံ့မွှေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၈၈။ ရှင့်ဘိုး ထွတ်တင်။ ငါးစီးရှင်မူ။ သာရွှင် စကား။
အောင်ပြီကြားက။ တရားကျော်စွာ။ သားမင်းလျာကား။ သည်
ယမဟုတ်။ ပေါင်းထူတ်ဘော်ကြား။ ကျေးဇူး များကို။ ဘုရား
ဘုန်းထူ။ မိန့်တော်မူ၍။ ဇမ္ဗူသေဌ်နင်း။ မင်းတို့ဆင်ရာ။ ရတနာ
လက်ကောက်။ အံ့ဇလောက်ထင်ပေါ်။ ဝတ်လုံကျော်နှင့်။ ရွှင်ပျော်
မြတ်နိုး။ ရှင့်ဘိုးဘုန်းမွှေး။ အတော်ပေးလျက်။ မင်းရေးကောင်း
အင်။ စုတ်လပ်တွင်၌။ နတ်ရှင်ဘုရား။ ယိုးဒယားကို။ ဘုန်းအားကြီး
ထူ။ အောင်တော်မူသော်။ ဗိုလ်လူသာကြည်။ စစ်သည်မနွမ်း။ နေ
ခမ်းကစ။ သုံးပါးရလျက်။ ပည်းမျှအထွေ။ ခွေငွေပုဆိုး။ ကောင်း
နိုးရာရာ။ ထိုအခါဝယ်။ များစွာအနှံ့။ လက်မဆံ့တိ။ အလွှံထိုပွဲ။
ရန်စံသုတ်သင်။ ကောင်းစီရင်မှ။ မြော်မြင်ရေးခြား။ သမက်အား
ကို။ စော်ဘွားတဘန်။ မင်းမြှော်ပြန်၍။ ပြည့်၌နံ့စံကျင်း။ ပြည်
လင်းဇင်းကို။ သေဌ်နင်းစက်ချည်။ ချီအံ့ရည်သည်။ ။ အောင်
စည်တည့်သံလေး။ နိမိတ်ပေး။ ။ ဇေးလည်းယင်ယင်ဇေး။

၈၉။ နိမိတ်ခါကောင်း။ ချီလေး ရှောင်း၍။ တိမ်းစောင်း
မိုးမြေ။ ကွဲကြောတနန်း။ ဗိုလ်ဝန်းရံဆီး။ စစ်သည်ပြီးမှ။ စက်မီးလျှံ
တောက်။ လင်းဇင်းရောက်သော်။ ကျော်ချောက်ထိန်ဆူ။ မီးပြင်း
ပူသို့။ ကြောက်မူကြီးအား။ လင်းဇင်းစားနှင့်။ အများဗိုလ်ခြေ။
ပြေးထွက်လေသည်။ ရှာဖွေဆီးဆ။ ဆင်မြင်းရလျက်။ ကာလမ
ရှည်။ စစ်သည်မမြင့်။ ကြာမသင့်ဟု။ ရေးခွင့်ခင်းကျင်း။ ရှင့်ဘိုး
ပင်းကား။ ထွန်းဝင်းရောင်ဝါ။ သာသနာကို။ စကြာဘုန်းစည်။
မှတ်တော်ရည်၍။ သာကြည်စံခြင်း။ သိကြားမင်းလျှင်။ ရန်ခင်း
ဖွေနည်။ သူရာပြည်မှ။ သာကြည်တဘန်။ နဂိုရပြန်သို့။ ထိုဟန်ပုံ
တူ။ ကျွန်းဇမ္ဗူဝယ်။ ရန်သူပြေးလွင့်။ ရှောင်သဖြင့်လည်း။ မမြင့်
ကြာတင်။ ငါ့ကျွန်ပင်ဟု။ လွှံထင်ကျိုက်ဆူ။ မိန့်တော်မူသော်။ မ
တူပြိုင်ခွင့်။ သိကြားတင့်သို့။ ရွှင်ပွင့်ကြည်သာ။ စောနုရာလျှင်။

တေဇာရငွ်မှန်။ နဂိုရ်ပြန်သည်။ ။ကျော်စွာထည့် နိုးဝေ။
ကျော်ပျံမွှေး။ ။ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

၉၀။ နဂိုရ် ပြန်ရောက်။ စက်မီးတောက်မျှ။ ထိန်ချောက်
နတ်လူ။ အံ့ရာမူ၍။ ဇမ္ဗူဗိုရ်။ ဘမင်းဘလျှင်။ များထွရတနာ။
သင်္ချာ ပေါင်းရေ။ ရွှေငွေမိဗားကြိုး။ ဂွန်တိုးရာဆ။ အနန္တတိ။
သကျသုံးလူ။ သဗ္ဗညု၏။ ရုပ်တုမွှေးရှင်။ ကယ်ကယ်ပင်သို့။ နတ်
ရှင်ဘုန်းထူ။ သွန်းတော်မူသော်။ နတ်လူကောင်းချီး။ မြတ်စော
ထီးအား။ ရှိညွတ်တွားမှ။ တရားဖော်စာ။ ကျမ်းဂန်မှာနှင့်။ အံ့ရာ
စကား။ ကျေးဇူးများကို။ လျှောက်ကြားလက်။ ဖေးချင်းစာဖြင့်။
စဉ်လာစကား။ လျှောက်သည်များကို။ တရားပွင့်လောင်း။ ရွှေ
နားညောင်းလော။ ပျော်ကြောင်းသံမွှေး။ ကျူးဖေးသံချပ်။ ပူထပ်
သံဘောက်။ သံလေးလှောက်၍။ ကြားလျှောက်ထွေငေါ်။ စက်
မိမ့်ပျော်သည်။ ။နားတော်တည့်ပျံမွှေး။ တိုင်သံလေး။ ။ဖေး
လည်းယင်ယင်ဖေး။ ။ဖေးဖေးပျံပျံ။ ရွယ်လူးနတ်ပေး။ မင်းလောင်း
သွေးကို။ ကျူးဖေးမစ။ သာညင်းလွှဲသည်။ ။ရန်ကဲစက်တော်
ခေါ်တိသေး။ ။ဖေးလည်းယင်ယင်ဖေး။

သံတိုင်သံလေးပြီး၏။

၁။ စကြဝဠာ။ ကမ္ဘာပေါ်လတ်။ ဘဒ္ဒကပ်ဝယ်။ ပညတ်
ပြဋ္ဌာန်း။ လေးမည်ကျွန်း၌။ လိုထွန်းပင်ကြိုး။ ရွှေမှည့်သီးသား။ အံ့
ချီးဇွံထင်။ သပြေပင်ဟု။ ခေါ်တွင်မည်သာ။ ဇမ္ဗူချာ၌။ မြတ်စွာ
လေးယောက်။ ပွင့်ပြီးမြောက်သော်။ တထောက် နှောင်းကျန်။
မြတ်မွန်ရှင်တော်။ နောင်သရော်လျှင်။ ကံ့ကော်မြရိပ်။ ဇမ္ဗူဒိပ်
ဝယ်။ အောင်ဆိပ်မှန်စွာ။ မိတည်းလျာသည်။ သစ္စာပျံမွှန်း။ ရှင်တိုး
မှန်းသည်။ ။တောင်ကျွန်းတိုက် တသောင်း တည့်ရန်ကဲ။
တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၂။ သစ္စာလေးတန်။ ပွင့်ပြီးလွန်မှ။ သုံးတန်သာသနာ။ မိန့်ခဲ့

မှာသား။ ဟညာမိကု။ ဂေါတမလျှင်။ ဥာဏဂုဏ်ရောင်။ သင်းပွင့်
တောင်၌။ ဘုန်းခေါင်တေဇာ။ မိန့်မှာတံဆိပ်။ ဇမ္ဗူဒီပထက်။ ရန်
နှိပ်မင်းရိုး။ ရှင်ဘိုးတော်ဘ။ နွယ်စမဝေး။ ဘိုးတော်ဘေးလျှင်။
ပျံမွှေးလှိုင်ကြူ။ နိုင်ငံယူလျက်။ ဇမ္ဗူအုပ်စိုး။ မြတ်ဥမျိုးသည်။ ။
ရှင်ဘိုးနွယ်မပြောင်းတည့်ရန်ကဲ။ ရှင်ဘိုးနွယ်မပြောင်း။ ။ အ
ကြောင်းမြှောက်ဘော်။ လွှဲကျူးဖျော်သည်။ ။ နားတော်လျှောက်
သံညောင်းတည့်ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက်သံညောင်း။ ။ သံ
ညောင်းပျံမွှန်း။ ရှင်ဘိုးမွန်းသည်။ ။ တောင်ကျွန်းတိုက် တ
သောင်းတည့်ရန်ကဲ။ တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၃။ မပြောင်းနွယ်ရိုး။ မင်းမျိုးတလျှင်။ နန်းစဉ်မပြတ်။ အ
ရိမန်၌။ နတ်အသူရိန်။ ထွန်းရှိန်တေဇာ။ နေနှုတ်လကို။ ခဏမခြား။
လက်ညှိုးတားသို့။ လန့်ကြားကြောက်သည်။ တရုပ်ပြည်၌။ အ
မည်ထိမ်းမှတ်။ စန္ဒီနတ်ကို။ ရှိညွတ်စေရ။ ခေါ်ခဏဝယ်။ ထ၍
စိုက်စိုက်။ နောက်တော်လိုက်က။ နှစ်မြှိုက်ဝပ်တွား။ စွယ်တော်
ပွားကို။ ဘုရားဘုန်ထူ။ ဆောင်ခဲ့ယူသည်။ ။ ဇမ္ဗူမြေထိမ်း
စောင်းတည့်ရန်ကဲ။ ဇမ္ဗူမြေထိမ်းစောင်း။ ။ အကြောင်းမြှောက်
ဘော်။ လွှဲကျူးဖျော်သည်။ ။ နားတော်လျှောက်သံညောင်း
တည့်ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက်သံညောင်း။ ။ သံညောင်းပျံ
မွှန်း။ ရှင်ဘိုးမွန်းသည်။ ။ တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်းတည့်
ရန်ကဲ။ တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၄။ နော်ရထာစော။ မုနောဘုန်းစည်။ တိုင်းခွင်လည်က။
နွယ်ရိုးစ၍။ ရှင်ဘဘိုးအား။ သိကြားထိပ်မွန်း။ နတ်တို့ညွှန်း၍။
ရစ်သန်းခပေါင်း။ ပေါင်းလောင်းတကွ။ မြတ်ဌာန၌။ လောကဦး
စွန်း။ ရွှေနန်းပြောင်ပြောင်။ မုနောဆောင်လျက်။ နောက်နောင်
စည်ကွင်း။ ရှင်ဘိုးမင်းလျှင်။ မျှော်တင်းရှုရှု။ ကေတုမတီ။ ခေါ်
ညီတွင်မည်။ နတ်တို့ပြည်၌။ အောင်စည်တီးဖြန်း။ တည့်ခဲ့မွန်း
သည်။ ။ မော်ကွန်းဌာနဟောင်းတည့်ရန်ကဲ။ မော်ကွန်းဌာန
ဟောင်း။ ။ အကြောင်းမြှောက်ဘော်။ လွှဲကျူးဖျော်သည်။ ။

နားတော်လျှောက်သံညောင်းတည့်ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက်
သံညောင်း။ ။သံညောင်းပျံ့မွန်း။ရှင့်ဘိုးမွန်းသည်။ ။တောင်
ကျွန်းတိုက် တသောင်းတည့် ရန်ကဲ။ တောင်ကျွန်းတိုက် တ
သောင်း။

၅။ ထိုမှဆက်ကာ။ဘေးလောင်းရာကို။ရတနာလက်ရုံး။
ဆန့်ကြိုးချင်းနင်း။ ရန်နောင်မင်းသို့။ ရန်တင်း ရှာဖွေ။ ဇမ္ဗူမြေ
ဝယ်။ ပရမေဘုန်းခေါင်။ တွေ့တိုင်းအောင်ချက်။ ထွတ်ခေါင်
အုပ်စိုး။ထွန်းတန်းခိုးဖြင့်။ရှင့်ဘိုးမင်းရဲကျော်။ မယ်တော်ခမည်း။
ရိုက်ကြည်းတေဇာ။ နိုင်ငံရှာသည်။ ။အာဏာဘုန်းသစ်လေဒင်း
တည့်ရန်ကဲ။ အာဏာဘုန်းသစ်လောင်း။ ။အကြောင်း မြွက်
ဘော်။ လွှဲကျူးပျော်သည်။ ။နားတော်လျှောက်သံညောင်း
တည့်ရန်ကဲ။နားတော်လျှောက်သံညောင်း။ ။သံညောင်းပျံ့
မွန်း။ရှင့်ဘိုးမွန်းသည်။ ။တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်းတည့်
ရန်ကဲ။တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၆။ ရှင့်ဘိုးတော်သား။ဘမင်းဖျားကို။ သိကြားလေဘန်။
အောင်မြေပြန့်၌။နတ်ဟန်ဘုန်းဆုံ။ကောင်းပြည့်စုံနှင့်။ကိုယ်ယုံစင်
စစ်။ဆွဲသုံးနှစ်က။တောင်လှစ်ခေါင်ဖျား။ ယိုးဒယားဝယ်။ လေး
ပါးစစ်ခြေ။ သောင်းဆင် တွေတိ။ ဆူဝေသတင်း။ ရှင့်ဘမင်း
လျှင်။ဘေဝံထွင်းနိုင်အောင်။ဆန္ဒနပြောင်နှင့်။မြန်ဘေါင်တမ္ပတ်။
တိုက်လှည်းသတ်သည်။ ။လူနတ်မကြားတောင်းတည့် ရန်
ကဲ။လူနတ်မကြားတောင်း။ ။အကြောင်းမြွက်ဘော်။လွှဲကျူး
ပျော်သည်။ ။နားတော်လျှောက်သံညောင်းတည့်ရန်ကဲ။နား
တော်လျှောက် သံညောင်း။ ။သံညောင်းပျံ့မွန်း။ ရှင့်ဘိုးမွန်
သည်။ ။တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်းတည့်ရန်ကဲ။ တောင်
ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၇။ ပဲကူးရပ်သား။ တိုင်းတလွှားကို။ တရားနတ်ကျော်။
ရှင့်ဘိုးတော်လျှင်။ဥပေါသထာ။ ထွင်မည်သာနှင့်။ အာဏာဌာန
ဆူ။ နိုင်ငံယူလျက်။နတ်လူကြားချောက်။ ပန်းကျော်မြေဝံဝယ်။

သောင်းလောက်မက။ အဆဆတည့်။ ပည့်မျှမွမ်းရေ။ သူ့ဆင့်
ထွက်ကို။ ပုရမေဘုန်းထင်။ နတ်ရှင်မင်းချည်း။ တစီးတည်းလျှင်။
တိုက်ထွည်းချင်းဘောက်။ ရန်စပျောက်သည်။ ။ အံ့လောက်
ပွဲတော်ကောင်းတည့်သခင်။ အံ့လောက် ပွဲတော်ကောင်း။ ။
အကြောင်းမြှောက်ဘော်။ လွှဲကျူးဖျော်သည်။ ။ နားတော်လျှောက်
သံညောင်းတည့်ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက်သံညောင်း။ ။ သံ
ညောင်းပျံ့မွန်း။ ရှင့်ထိုးမွန်းသည်။ ။ တောင်ကျွန်းတိုက် တ
သောင်းတည့်ရန်ကဲ။ တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၈။ နရသိဒ္ဓိ။ စောဘုန်းရှိကို။ မြင်သိလုံးပေါင်း။ အကြောင်း
စေ့ရေ။ ကျွန်ုပ်ဖွေပိမ့်။ ရွှေငွေမြင်းဆင်။ မင်းအင်ခမ်းနား။ အပြား
ပြားနှင့်ချစ်အားကြီးလှိုင်း။ ထိုထိုတိုင်းကား။ မြတ်နှိုင်းပန်းကြီး။
သွီးကညာ။ ရတနာလည်း။ မခြာနှစ်လ။ ခွန်တော်သလျက်။ ချစ်စွ
မြတ်နိုး။ ရှင်ပင့်ထိုး၏။ တန်းခိုးစက်ထိတ်။ သိုက်နိမိတ်သည်။ ။
ဗျာဒိတ်မရှေးနှောင်းတည့်ရန်ကဲ။ ဗျာဒိတ်မရှေးနှောင်း။ ။ အ
ကြောင်းမြှောက်ဘော်။ လွှဲကျူးဖျော်သည်။ နားတော်လျှောက်သံ
ညောင်းတည့်ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက် သံညောင်း။ ။ သံ
ညောင်းပျံ့မွန်း။ ရှင့်ထိုးမွန်းသည်။ ။ တောင်ကျွန်းတိုက် တ
သောင်းတည့်ရန်ကဲ။ တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၉။ အထွေ ဆန်းကြယ်။ အံ့တို့ ဘွယ်တိ။ နည်းသွယ်ပုံ
ဆောင်။ နွတ္တဘောင်နှင့်။ ဘေးခေါင်စည်သူ။ ကျွန်းဇမ္ဗူ။ မြိုင်တူ
နှိုင်းဆ။ စကြာရသို့။ ရှင့်ဘ ခမည်း။ ဂုဏ်သည်းတေဇာ။ ဘုန်း
စကြာဖြင့်။ အာဏာဂုဏ်လည်း။ နိုင်ငံတည်သည်။ ။ သာစည်တု
မဲ့ရှောင်းတည့် ရန်ကဲ။ သာစည်တုမဲ့ရှောင်း။ ။ အကြောင်း
မြှောက်ဘော်။ လွှဲကျူးဖျော်သည်။ ။ နားတော်လျှောက် ဘံ
ညောင်းတည့်ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက် သံညောင်း။ ။ သံ
ညောင်းပျံ့မွန်း။ ရှင့်ထိုးမွန်းသည်။ ။ တောင်ကျွန်းတိုက် တ
သောင်းတည့်ရန်ကဲ။ တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၁၀။ မြင်းရာအကြောင်း။ ရွှေနားညောင်းလေ့။ အလောင်း

ရှင်စစ်။ရှင်ဘိုးချစ်ကား။ထွန်းသစ်နိုင်ငံ။ပိုက်သိမ်းနှံ၍။ကောင်း
 ကြံမှတ်ယူ။နိဗ္ဗာန်ချ။၍။စင်မြူကြည်လွန်။သီလဝန်ကို။ဦးစွန်
 ထိပ်ပြင်။နေ့တိုင်းဆင်လျက်။မဂ္ဂင်ကူးသန်း။ငါတို့ကျွန်း၌။တည်
 ထွန်းရောင်ဝါ။သာသနာသည်။ «မှန်စွာငါးထောင်ပေါင်းတည့်
 ရန်ကဲ။ မှန်စွာငါးထောင်ပေါင်း။ «အကြောင်း မြွက်ဘော်။
 လွှဲကျူးဖျော်သည်။ «နားတော်လျှောက် သံညောင်းတည့်
 ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက်သံညောင်း။ «သံညောင်းပျံ့မွန်း။
 ရှင်ဘိုးမွန်းသည်။ «တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်းတည့်ရန်ကဲ။
 တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၁၁။ ပြန့်ပြောစည်စွာ။ကျွန်းတောင်ညာ၌။ရာဇာယတန။
 အာသဘဖြင့်။မြတ်ထွဋ်ယံရိုး။ရှင်ဘိုးနေနတ်။ရန်ညွန့်ဖြတ်လျက်။
 မပြတ်ပွင့်လင်း။ခွန်တော်သွင်းသည်။ «ရာစင်းထီးဖြူဆောင်း
 တည့်ရန်ကဲ။ရာစင်းထီးဖြူဆောင်း။ «အကြောင်းမြွက်ဘော်။
 လွှဲကျူးဖျော်သည်။ «နားတော်လျှောက် သံညောင်းတည့်
 ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက်သံညောင်း။ «သံညောင်းပျံ့မွန်း။
 ရှင်ဘိုးမွန်းသည်။ «တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်းတည့်ရန်
 ကဲ။တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၁၂။ ပစ္စန္ဓရ။တိုင်းထိုမျှ၌။ခေါသစရိုက်။မိစ္ဆာလိုက်ဖြင့်။
 သူရိုက်စတေ။သစ္စာသွေလည်း။ပျက်ကြေထွားထွား။ဘီလူးစား
 သို့။လေးပါးအကျိုး။ရှင်ဘဘိုး၌။တန်းခိုးစက်မီး။ဘုန်းစည်တီး
 သည်။ «ဝေးနီးတုပ်ဝပ် ပျောင်းတည့်ရန်ကဲ။ ဝေးနီးတုပ်ဝပ်
 ပျောင်း။ «အကြောင်းမြွက်ဘော်။လွှဲကျူးဖျော်သည်။ «နား
 တော်လျှောက် သံညောင်းတည့်ရန်ကဲ။ နားတော်လျှောက်သံ
 ညောင်း။ «သံညောင်းပျံ့မွန်း။ ရှင်ဘိုးမွန်းသည်။ «တောင်
 ကျွန်းတိုက် တသောင်းတည့် ရန်ကဲ။ တောင်ကျွန်း တိုက် တ
 သောင်း။

၁၃။ ရင့်မြတ်ပါရမီ။ ဖြည့်ညီဘုန်းအား။ သိကြားတကွ။
 ကိုယ်တိုင်မ၍။များထွာသင်္ချာ။ရှေးစဉ်လာထက်။ရတနာပုံဖြိုး။

ရာဆတိုးလျက်။တန်းခိုးကြီးစွာ။ မဟာစေတီ။ ဇွံညီတွင်မည်။
ရှင်ဘိုးတည်က။ နှစ်မည်မတွေး။ ကျွတ်ဆုရှေးသည်။ ။လှူ
ကျွေးကုသိုလ်မြောင်းတည့်ရန်ကဲ။လှူကျွေးကုသိုလ်မြောင်း။ ။
အကြောင်းမြှောက်ဘော်။လွှဲကျူးပျော်သည်။ ။နားတော်လျှော်
သံညောင်းတည့်ရန်ကဲ။နားတော်လျှောက်သံညောင်း။ ။သံ
ညောင်းပျံ့မွန်း။ ရှင်ဘိုးမွန်းသည်။ ။တောင်ကျွန်းတိုက် တ
သောင်းတည့်ရန်ကဲ။တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

၁၄။ ဇေယော် ဘဏ္ဍတု။ ငါးပါး စု၍။ ဆုလည်း ထပ်
လောင်း။ ရှင်ဘိုးတောင်းသော်။ အကြောင်း နွေလျော်။ ဝသီ
ဘော်ဖြင့်။နောင်သော်အခါ။သစ္စာလေးတန်။ အမှန်ပင်ကို။သိရ
လိုဟု။မြှောက်ဆိုအခိုး။ အားအန်ကြိုးလျက်။ ရှင်ဘိုးဘုန်းထွတ်။လူ
နှင့်နတ်ကို။ အမြတ် ချမ်းသာ။ ကျွတ်ဆုရှာသည်။ ။မှန်စွာ
ဆုကြီးတောင်းတည့် ရန်ကဲ။ မှန်စွာ ဆုကြီးတောင်း။ ။အ
ကြောင်းမြှောက်ဘော်။လွှဲကျူးပျော်သည်။ ။နားတော်လျှော်
သံညောင်းတည့်ရန်ကဲ။နားတော်လျှောက်သံညောင်း။ ။သံ
ညောင်းပျံ့မွန်း။ ရှင်ဘိုးမွန်းသည်။ ။တောင်ကျွန်းတိုက် တ
သောင်းတည့်ရန်ကဲ။တောင်ကျွန်းတိုက်တသောင်း။

သံဘောက်ပြီး၏။

၁။ သတ္တဌာနေ။ဗောဓိဗြေနှင့်။အောင်မြေခန်းဝါ။ပျော်ရာ
သာမွေး။များမဝေးတည့်။ ဥာဏ်ရေးရှုမျှော်။ ထိုသရော်ဝယ်။
ဟောတော်မူငြား။အကြောင်းအားဖြင့်။ငါးပါးတကွ။ ဒေသက
တွင်။ဗုဒ္ဓဓမ္မာ။ ဒေသနာသည်။ ။မြတ်စွာမချွတ်ယွင်း တည့်
လည်။ အောင်ပြီသာပွင့်လင်းတည့်လည်။ ။တရာပြည်ကြီး။
ဝေးနီး ရပ်ဟောင်း။ ထီးဖြူဆောင်းသည်။ ။အပေါင်းကျွန်
တော်ရင်းတည့်လည်။ တံဆိပ်ခွန်တော်သွင်းတည့်လည်။ ။

ရန်မာန်နွံချိုး။ ဇမ္ဗူစိုးသည်။ ။ရှင့်ဘိုးမင်းထက်မင်း တည့်လည်။ တန်းခိုးစက်ရောင်ဝင်းတည့်လည်။

၂။ သုတ္တန်ဒေသနာ။ မြတ်စွာဟောရိုး။ လူနတ်မျိုးကို။ အကျိုးရှာဖွေ။ ဗျာဒိတ်ရေဖြင့်။ ဓမ္မေသရာ။ ထိုအခါဝယ်။ မဟာသမတ်။ လောကနတ်ဖြင့်။ မပြတ်အလျဉ်။ မင်းစဉ်သို့က်ဝင်။ ဆိုရိုးတွင်သို့။ မျက်မြင်လည်းကောင်း။ အကြောင်းရှင့်ဘိုး။ ဗျာဒိတ်ရိုး၌။ အကျိုးကံဟောင်း။ ထပ်ရုံးပေါင်း၍။ အလောင်းရှင်အား။ ကျွန်ုပ်ကြားသည်။ ။ရွှေနားလျှောက်သံညှင်းတည့်လည်။ အောင်ဖြီသာ ပွင့်လင်း တည့်လည်။ ။တရာ ပြည်ကြီး။ ဝေးနီးရပ်ဟောင်း။ ထီးဖြူဆောင်းသည်။ ။အပေါင်း ကျန်တော်ရင်းတည့်လည်။ တံဆိပ်ခွန်တော် သွင်းတည့်လည်။ ။ရန်မာန်နွံချိုး။ ဇမ္ဗူစိုးသည်။ ။ရှင့်ဘိုးမင်းထက်မင်းတည့်လည်။ တန်းခိုးစက်ရောင်ဝင်းတည့်လည်။

၃။ ရွှေမြို့ရွှေနန်း။ ဇမ္ဗူကျွန်း၌။ ဦးစွန်းဘုန်းခေါင်။ တည်ပြီးနောင်သော်။ ကြီးဆောင် ရပ်ဟောင်း။ ပြည်မိုးကောင်းမှ။ စုံပေါင်းရတနာ။ တေဇာလျှံဘုန်း။ မြဲတုန်းထပ်ထွောက်။ ဆင်ဖြူရောက်၍။ ထွန်းတောက်လွှံထင်။ ငါးစီးရှင်ဟု။ ခေါ်တွင်နတ်လူ။ ကျိုက်ပွက်ဆူသည်။ ။ဇမ္ဗူမြေတိမ်းတင်းတည့်လည်။ အောင်ဖြီသာပွင့်လင်း တည့်လည်။ ။တရာပြည်ကြီး။ ဝေးနီးရပ်ဟောင်း။ ထီးဖြူဆောင်းသည်။ ။အပေါင်း ကျန်တော်ရင်းတည့်လည်။ တံဆိပ်ခွန်တော်သွင်းတည့်လည်။ ။ရန်မာန်နွံချိုး။ ဇမ္ဗူစိုးသည်။ ။ရှင့်ဘိုးမင်းထက်မင်းတည့်လည်။ ။တန်းခိုးစက်ရောင်ဝင်းတည့်လည်။

၄။ အရပ်ထွေပြား။ ယိုးဒယား၌။ ဒီဗျားပြေးတက်။ ရိုက်သက်လူးလာ။ ရေသာဖျင်ဖျင်။ ပတ်ဝန်းကျင်တည့်။ မြေပြင်မလပ်။ ထိုအရပ်၌။ အောင်တပ်စတေ။ ချ၍နေက။ အထွေမလား။ ဘုန်းတော်အားဖြင့်။ ဒီဗျားရေပြင်း။ မိဗန်းတွင်းစတေ။ ဖြစ်ဘူးလေ ချီ။ မကျေက နွှာ။ အံ့အာပြောရိုး။ ရှင်ပင့်ဘိုးသည်။ ။တန်း

ခိုးကြီးလွန်ပြင်းတည့်လည်။ အောင်ဖြိသာပွင့်လင်းတည့်လည်။ ။
 တရာပြည်ကြီး။ ဝေးနီးရပ်ဟောင်း။ ထီးဖြူဆောင်းသည်။ ။
 အပေါင်း ကျွန်တော်ရင်း တည့်လည်။ တံဆိပ် ခွန်တော်သွင်း
 တည့်လည်။ ။ရန်မာန်နွံချိုး။ ဇမ္ဗူဗိုင်းသည်။ ။ရှင်ဘိုးမင်း
 ထက်မင်းတည့်လည်။ တန်းခိုးစက်ရောင်ဝင်းတည့်လည်။

၅။ အရိန္ဒမသိကြားလက်နက်။ ရဲမာန်စက်ဖြင့်။ ပြေပျက်
 ပြေးရှောင်။ ရန်အောင်စစ်မြေ။ အောင်စနေတည့်။ ဆူဝေတိမ်း
 စောင်း။ ဘုန်းမီးခြောင်းမျှ။ နန်းလောင်းမင်းလျှာ။ သားမြတ်စွာကို။
 တရာပြည်လောင်။ မင်းကုန်အောင်လျှင်။ ရန်ရှောင်ကြောက်ဇေး။
 လက်ဝါးပေးသည်။ ။နီးဝေးရပ်ခပင်းတည့်လည်။ အောင်ဖြိ
 သာပွင့်လင်း တည့်လည်။ ။တရာ ပြည်ကြီး။ ဝေးနီး ရပ်
 ဟောင်း။ ထီးဖြူဆောင်းသည်။ ။အပေါင်း ကျွန်တော်ရင်း
 တည့်လည်။ တံဆိပ်ခွန်တော်သွင်းတည့်လည်။ ။ရန်မာန်နွံ
 ချိုး။ ဇမ္ဗူဗိုင်းသည်။ ။ရှင်ဘိုးမင်းထက်မင်းတည့်လည်။ တန်းခိုး
 စက်ရောင်ဝင်းတည့်လည်။

၆။ ငါးအင်စုံမြတ်။ သူဇာနတ်သို့။ အထွတ်ရွှေနန်း။ မှန်းတုံ
 မြတ်လေး။ ကြင်သက်ပေးသား။ ပျံမွှေးသီလ။ အာစာရတိ။ တည်
 ကျရှိလျက်။ ရှင်မိဘုန်းဖြိုး။ မြတ်ဥမျိုးကို။ ချစ်ကြိုးလွန်စ။ ရှင်ဘ
 မင်းကျော်။ လွန်မွေ့လျော်သည်။ ။ကြင်ပျော် သက်လုံးနှင်း
 တည့်လည်။ အောင်ဖြိသာပွင့်လင်းတည့်လည်။ ။တရာပြည်
 ကြီး။ ဝေးနီးရပ်ဟောင်း။ ရိပ်ဖြူဆောင်းသည်။ ။အပေါင်း
 ကျွန်တော်ရင်းတည့်လည်။ တံဆိပ်ခွန်တော်သွင်းတည့်လည်။ ။
 ရန်မာန်နွံချိုး။ ဇမ္ဗူဗိုင်းသည်။ ။ရှင်ဘိုးမင်း ထက်မင်းတည့်
 လည်။ တန်းခိုးစက်ရောင်ဝင်းတည့်လည်။

၇။ နတ်စစ်မယွင်း။ လူချင်းမမျှ။ ပမာကျ လျက်။ သိင်္ဂီစံ
 ရွှန်း။ ရွှေစင် သွန်းသို။ ရွှေနန်း ရပ်ကြီး။ ကမ္ဘူထီးဖြင့်။ စံသီး
 လကျာ။ တောင်နန်းသာ၌။ မင်္ဂလာထွန်းဝင်း။ ရှင်မိမင်းနှင့်။ စံ
 ကျင်းပျော်မည်။ ရှင်ဘရည်လျက်။ သာစည်ရိုက်တီး။ အောင်

ဆုနီးသည်။ ။ကောင်းချီးကြိုင်ပျံ့ရှင်းတည့်သည်။ ။အောင်မြင်သာ ပွင့်လင်း တည့်လည်။ ။တရာ ပြည်ကြီး။ ။ဝေးနီးရပ်ဟောင်း။ ။ရိပ်ဖြူဆောင်းသည်။ ။အပေါင်း ကျွန်တော်ရင်းတည့်လည်။ ။တံဆိပ်ခွန်တော်သွင်းတည့်လည်။ ။ရန်မာန်နွံချိုး။ ။ဇမ္ဗူစိုးသည်။ ။ရှင်ဘိုးမင်းထက်မင်းတည့်လည်။ ။တန်းခိုးစက်ရောင်ဝင်းတည့်လည်။

၈။ ။ရှင်မိဘုန်းမြိုး။ ။ရှင်ဘိုးဘုရား။ ။ဘမင်းဖျားနှင့်။ ။ရှင်အားထွေငေါ်။ ။ရှုစိမ့်ဖျော်လျက်။ ။ဇော်တိရဲသ။ ။မလိမြသို့။ ။နှိုင်းဆလွန်ကဲ။ ။ကြင်မရဲတည့်။ ။ကျူးလွှဲသံလေး။ ။တခြေခြေလျှင်။ ။ပျံမွှေးရိပ်ကြီး။ ။မေတ္တာထီးဖြင့်။ ။ဘုန်းမီးလျှံတောက်။ ။နွယ်မဘောံသည်။ ။ငါးယောက်မိသားချင်းတည့်လည်။ ။အောင်မြင်သာ ပွင့်လင်းတည့်လည်။ ။တရာပြည်ကြီး။ ။ဝေးနီးရပ်ဟောင်း။ ။ရိပ်ဖြူဆောင်းသည်။ ။အပေါင်းကျွန်တော်ရင်း တည့်လည်။ ။တံဆိပ်ခွန်တော်သွင်း တည့်လည်။ ။ရန်မာန်နွံချိုး။ ။ဇမ္ဗူစိုးသည်။ ။ရှင်ဘိုးမင်းထက်မင်းတည့်လည်။ ။တန်းခိုးစက်ရောင်ဝင်းတည့်လည်။

တရုပ်မင်းသစ်ယာဆိုမင်းရဲကျော်စွာ
ဇေးချင်းကားဤတွင်ပြီး၏။

မင်းရဲနုရာဇေးချင်း။

နမောတဿဘဂဝဇောအရဟတောသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ မင်္ဂလာမဉ္ဇူ။ ထွန်းနေပြူသား။ ပြိုင်တူမြဲပန်း။ အကျွန်း
ကျွန်းထက်။ ရွှေနန်းပလ္လင်။ ဗောဓိခွင်ဝယ်။ အောင်မြင်ငါးမည်။
ငါးမာရ်နည်သို့။ မြန်ပြည်လုံးသူ။ ခွန်သစုလျက်။ ကေတုမတိ။
သိင်္ဂီဘုံမြင့်။ ဥကင်ဖွင့်သား။ နတ်ရှင်သည်းချာ။ နန်းပွင့်လျာ၏။
မှန်စွာရင်သွေး။ ရဲဘုန်းမွေးကို။ သာလေးပျံပျံ။ နားတော်ကျ။
အံ့။ ကွန့်မြူးတေဇာ။ ဖွံ့ရိုက်ဖြာသည်။ စကြာတည်ပျံမွေး၊
နာဘိသေး။

၂။ မဝေးစကြာ။ ဘုန်းညွန့်ဖြာသည်။ နုရာသဘ။ နုရဘုန်း
ပန်း။ ရွှေနန်းပွင့်လျာ။ မှတ်စိမ့်နာလော့။ သိတာယဉ်တွေ။ သပြေ
သောင်းဝန်း။ တည်ဟွာထွန်းသော်။ တောင်မွန်းနေတူ။ သင်္ကန်း
သူနှင့်။ ဓမ္မ။ ညွန်းညွန်း။ နိမိတ်ထွန်းက။ မော်ကွန်းတင့်အပ်။ ဘဒ္ဒ
ကပ်ဟု။ ပညပ်ထွက်နေ။ သိမ်းယူလေသည်။ ခြည်ရွှေကွန်ရက်။
ဖြန့်တိုင်းဆက်က။ အချက်ပွေ့ချာ။ ဤကျွန်းသာထက်။ မဟာသ
မတ်။ မန္ဒာတ်တို့က။ လျဉ်းလတ်စ၍။ သကျမင်းကောင်း။ ရှစ်
သောင်းနှစ်ထောင်။ ဖြူရောင်ဖြန့်ဝန်း။ အစဉ်မြန်းမှ။ ကြဌန်းဘုန်း
မြူး။ တောင်ဘိုးဦးဝယ်။ ကျူးတုံဗျာဒိတ်။ မိန့်ခဲ့ဘိတ်သည်။ ။
နိမိတ်တည်မြင်ပေး။ နောင်လာရေး။

၃။ ထွန်းမြူးဥာဏ်ရောင်။ ဗျာဒိတ်ဆောင်၍။ ရွှေတောင်
သိင်္ဂီ။ ပြည်ခေတ္တ၌။ နတ်သယာဉ်စံ။ ဆင်ပျံနှင့်တွေ။ လှံရွှေထွန်း

ရုတ်။ သူရာစစ်ကို။ တိုက်လွှတ်ချင်းသတ်။ အရိမဒ်ဝယ်။ နေနတ်
နဂါး။ နှစ်ပါးတဝန်။ နှစ်သက်ပြန်၍။ နှင်တန်ကောင်းကင်။ မြင့်
လျှင်လေးဆက်။ လည်လျက်နိုင်နွံ။ ရှေ့ယံမြင်စိုင်း။ စစ်ကိုင်းပန်း
ယ။ ဖြူဆွယာဉ်ကြီး။ တစီးရှင်နောက်။ ငါးစီးမြောက်နှင့်။ လွှင့်
ထောက်စကြာ။ ဆက်ကာနွယ်ရိုး။ အစဉ်စိုးမှ။ သတိုးမင်းမျှား။
ဒိကြားမယွန်း။ သန်လျက်ကျွန်းဝယ်။ ရွှေနန်းရွှေပြည်။ ဘုံသာ
ကည်သည်။ ။ ရွှေပြည်တည့်လျှံပြေး၊ ဆုံမြစ်ကွေး။

၄။ သန်လျက်ကျွန်းခုံ။ ရွှေနန်းဟုံထက်၊ ထွန်းတုံနေလ။ ရှစ်
ဆယ်မျှတွင်။ ဇောတရည်ညီး။ ဆောင်းရွှေထီးနှင့်။ ငါးစီးရှင်မြစ်။
စင်စစ်မယွင်း။ မိုးညှင်းစိုးသား။ မင်းတရား၏။ သည်းကြားနှစ်
တော်။ နောင်မြော်နရပတိ။ ထွတ်ဘုန်းရှိလည်း။ မဏိဓမ္မပုံ။ ထူ
ပါရုံကို။ ကြည်ယံရိညွတ်။ တည်ခဲ့မှတ်ရှင့်။ ထိုနတ်ရှင်သား။ မင်း
တရား၏။ သုံးပါးရင်နှစ်။ စုလစ်ရွှေတောင်။ သုံးစိုးဆောင်သား။
မင်းခေါင်ရင်သွေး။ သားတော်ထွေးလျှင်။ သောင်းကျေးဇမ္ဗူ။
သိမ်းယူပိုင်ဘိ။ ဘက်မရှိသား။ နရပတိရာဇာ။ တွင်မည်သာနှင့်။
မြန်ချာထွန်းပေါ်။ သားမင်းကျော်၏။ ဘေးတော်ရင်းပင်။ ရွှေနန်း
ရှင်သည်။ ။ ကျွန်းခွင်တည့်နိုးဝေး၊ ကျော်ပျံမွှေး။

၅။ နရပတိကြီး။ ဂွေချိုးမြေပေါ်။ ထွတ်မင်းကျော်၏။ သား
တော်နှောင်းမြင်။ ဆင်ဖြူရှင်လျှင်။ ပြည်တွင်နန်းရိုး။ ဆက်လွှာစိုး
သည်။ နေမျိုးမင်းသား။ မင်းတရား၏။ သည်းကြားညီနောင်။ ရွှေ
တောင်တုံမြင့်။ အစဉ်တွင်သား။ နတ်ရှင်နှမ။ ခြောက်ပနှောင်း
မွှေး။ တူမဝေးနှင့်။ ရှင့်ဘေးတော်ရင်း။ မှန်ကင်းဇမ္ဗူ။ ကေတုမ
တိ။ သိင်္ဂီစိုးဆောင်။ မြင့်ခေါင်ရွှေနန်း။ အတူမြန်းမှ။ မယွန်းသန္ဓေ။
ချစ်ဆွေတွင်။ ရေမြေစကြာဝဠာ။ အာဏာလွှမ်းမိုး။ တရားမျိုး
ကို။ ကျွန်းရိုးသိမ်းငင်။ ခွန်သချင်၍။ စက်ပြင်ထိပ်စ။ ညွတ်စေရ
၏။ ငါးပါးရှေ့မြော်။ ရှင့်ဘေးကျော်သည်။ ။ ဘုန်းတော်တည့်
ပျံမွှေး၊ ထိန်ရိုက်ကြွေး။

၆။ တန်းစိုးဘုန်းရောင်။ ရွှန်းရွှန်းပြောင်းသား။ မင်းခေါင်

ရန်နင်း။ စားတော်မင်း၏။ နောင်ရင်းပြီးယော်။ ဘွားတော်ချစ်
 ဘ။ နရအမျှား။ မင်းတရားဟု။ သားငါးရာမြေ။ နေသည်အစ။ ခွန်
 တော်သသား။ တရားတစင်း။ မင်းထက်မင်းလျှင်။ ရပ်ခင်းဌာန။
 ဧလကလည်း။ ချီကြစက်ရှင်။ ဖြန့်ရာတွင်၌။ မြေပြင်မည်းမည်း။ သူ
 သူချည်းတည့်။ ဖြစ်လည်းရှေ့ရှု။ သန်ကုမသာ။ ဖြာဖြာချောင်း
 မြောင်း။ ဖက်သည်ကောင်းလျက်။ နိုင်ကြောင်းထိုက်ဘောက်။
 ရန်တလျှောက်ကို။ ထောင်လေဝံ့မိုလ်ပါ။ လုံးရင်းသာနှင့်။ စကြာ
 လက်ရုံး။ ရဲဆုံးဘွက်မဲ့။ ချီးနင်းခဲ့၍။ သုံးဆွဲတထပ်။ ကြွင်းလပ်မဲ့
 အောင်။ မိုက်သည်မှောင်ကို။ သောင်းထောင်နေစက်။ ပြိုင်ထွန်း
 ထွက်သို့။ မြန်ချက်ဇမ္ဗူ။ ကိုးရာ ပြုသား။ ကေတုမတိ။ သိင်္ဂီစံ
 မှောက်။ ရွှေပြည်ရောက်သည်။ ။ မိုးအောက်တည့်စဉ်ရှေး
 မကြာသေး။

၇။ တချေးချေးလျှင်။ လည်းယင်ယင်။ ဧဟုယင်လျက်။ ဘုံ
 ပြင်နန်းထဲ။ ကျူးရိုက်လွှဲအံ့။ မင်းရဲမည်သာ။ နရာဘုန်းမြင့်။ ရွှေနား
 ဘွင့်လော့။ ပျော်လွင့်ရန်မာန်။ ထိုကပြန်၍။ ကျော်ဝှန်သတင်း။
 ဘေးတော်ရင်းကို။ မှန်ကင်းစာနည်။ နောက်ဘုန်းစည်လျှင်။ ရွှေ
 ပြည်ရတနာ။ နန်းသိင်္ဂီနှင့်။ စကြာဖြူဝင်း။ ယူလော့နှင်း၏။ ပြည်
 မင်းသတိုး။ မြို့ကိုကိုးလျက်။ စက်မိုးရှိကြာ။ မညွတ်ဟောဟု။ အချာ
 ကေ။ နှစ်ဖန်ကြွ၍။ ဒီပတန်ဆောင်။ ညီမင်းခေါင်ကို။ ရအောင်ကြိုး
 ဘိ။ မိန့်တော်ရှိက။ မြေကြီးအထူ။ ဗိုလ်ရမြို့တိ။ ပုံဖြိုးလက်နက်။
 ပြည့်နှက်ရေညွှန်။ ကျုံးကိုလွန်၍။ စွယ်ချွန်တောင်ပေါက်။ မုန်
 အာသောက်နှင့်။ ရက်ဖေဝံရင်တား။ လွှားလွှားထောင်ထောင်။
 ကျိုးအောင်ထိုက်လွှစ်။ နတ်စက်ပစ်သို့။ ရန်မြစ်နုတ်ချိုး။ လက်ရုံး
 မိုးသော်။ သတိုးမကြွင်း။ ဆင်မြင်းမြို့ပြ။ အကုန်ရမှ။ ဘဝသခင်။
 နောင်တော် ရှင်လည်း။ မာတင် ပြည်ထိုက်။ ခြောက်ထောင်
 မိုက်နှင့်။ မင်းလိုက်ဝတ်လုံ။ စုပုံရွှေငွေ။ ဗိုလ်ခြေလုံးရင်း ။ ရဲဆု
 နှင်းသည်။ ။ ကျန်းတွင်းတည့်ပျံမွှေး။ ရှင်ပင့်ဘေး။

၈။ သိကြားတရှည်။ လိုတော်ပြည့်သော်။ လင်းစည့်တန်းခိုး။

ဧညီစိုးတော့။ သတိုးမည်သာ။ ဓမ္မရာဟု။ အာဏာယွှံ့ပတ်။ ညီ
 တော်လတ်ကို။ တမ္ဘတ်ဘုန်းသန်။ နှင်းခဲပြန်မှ။ နိဗ္ဗာန်မလူး။ ပြည်
 ပဲခူး၌။ လွန်ကျ။ ကျော်စော။ သမိန်ထောလျှင်။ ဖြင်ပေါမတ်ရာ။
 ဗိုလ်ပါပြီးခိုင်း။ မနိုင်ရေတွက်။ ချပ်ပြန်သွက်သို့။ ရေတွက်တိမျှ။
 မေးမြန်း ရာဟု။ နုရာသိုက်ညီ။ ရွှေစက် ချီသော်။ ယဉ်သီတာ
 လောင်း။ ပန်းကျော်ချောင်းတွင်။ နှာမောင်းဦးကင်း။ စွယ်ချင်းစိ
 ထပ်။ မြို့တပ်အလား။ ကြိုလင့် ထားသော်။ ဗုရားဘေးတော်။
 ယာဉ်ကျော်မန်ပြင်း။ လွှတ်တည်ချင်းက။ မင်းလည်း မြေတွင်။
 ဆင်လည်းတံလုံး။ စွယ်ဖုံးကြွေဌေး။ မသွေမြေကြီး။ သွေးတိဗီး
 မျှ။ ယာဉ်ထီးကျကာ။ မပါပေါင်းက။ ခုတ်ချလျှောဆင်း။ ကြောက်
 ငြင်ပြင်းသည်။ ။ မြီးချင်းတည့်လိမ်းစွေး၊ စွယ်ဖွေးဖွေး။

၉။ အံ့ချီးနတ်လူ။ အောင်တော်မူ၍။ ဓမ္မ။ သောင်းတွင်း။ ထိန်
 ထိန်ချင်းမျှ။ စက်ရင်းသို့သာ။ ပြေးဝင်လာရှင်။ ကျွန်းချာသပြေ။
 ညာကြောဝန်းလျား။ ကိုးစော်ဘွားနှင့်။ ကိုင်းမားလုံးပိုင်း။ ခြားပိုင်း
 ကျယ်ဝေး။ ကလေးကသည်း။ ကျွန်ချည်းခံမင်း။ တနင်းသာရီ။
 ရှေ့ဆီထားဝယ်။ ဇင်းမယ်ဂုံပြည်။ ပြောစည် တိုင်းကား။ ယိုး
 ဒယားလည်း။ သိကြားနှင့်သာ။ ကိုယ်ကိုစာလည်း။ ယာဉ်သာဖြူ
 လွ။ ပေါက်မလေးစီး။ သွီးမြေးသား။ စုထားဦးဆံ။ ကျော်စံမ
 ကြွင်း။ သိဟိုဠ်မင်းက။ သည်းတွင်းရတနာ။ ဆက်လှာသဖြင့်။
 လင့်စဉ်ကြဌန်း။ ဆင်တသန်းနှင့်။ မကျန်းကျန်ရိုး။ ဒလမျိုးတွင်။
 စက်မိုးရှိကြာ။ ညွတ်ခလှာသည်။ ။ ခွန်သာတည့်နီးဝေး၊ နှစ်
 တိုင်းပေး။

၁၀။ ကျွန်းလုံးခွန်တော်။ ဆက်စေသော်မှ။ သားတော်
 မြေးမြစ်။ စံရစ်စဉ်လာ။ ဖြစ်မိမ့်ဌာဟု။ ဟံသာဝတီ။ ဇွံညီသ
 မိုက်။ ပဲခူးတိုက်ဝယ်။ မကိုဋ်ဘုန်းစည်။ ရွှေမြို့တည်ရှင်။ ရွှေပြည်
 လှံပြောင်။ ဘုံခြောက်ဆောင်လည်း။ ရွှေတောင်ကိုကား။ ဆိုရိုး
 မှား၏။ သိကြားတမျှ။ ရာဇဦးခသား။ ရွှေကျွန်းတွင်။ ရွှေနန်းရှင်
 ၏။ ရွှေရင်တော်သွေး။ မိဘုန်းမွေးနှင့်။ ရှင်ဘေးမင်းကျော်။ တူစုံ

ပျော်မှ။ စံမော်သိင်္ဂီ။ ဝေပူမြဲသို့။ သိလသရေ။ သန္ဓေမြတ်မြင့်။
နတ်နှယ်တင့်သား။ မျက်ပွင့်ရှုမျှော်။ ရှင့်ဘွားတော်သည်။
မြောက်တော်တည့်ပြစ်ဝေး။ နန်းထက်မွေး။

၁၁။ ရှင်ချစ်ဘွားတော်။ နန်းထက်မြော်နှင့်။ မြေပေါ်အုပ်
စိုး။ ရှင်ပင့်တိုးကို။ တုန်းခိုးထွန်းညှိ။ ဘေးတော်ကြီးလျှင်။ ဝမ်း
ထီးမှတ်ထား။ မြော်သားနှမ။ ယဉ်ထွမ်းမည်။ သည်လည်းငါ
သား။ မယ်ကားသွီး။ ဇနီးခင်လောက်။ ရှယ်တော်ထောက်၍။ ရွှေ
မှော်မင်္ဂလာ။ မင်းတရားနှင့်။ ငါ့ရာဇဓိ။ မောင်မယ်ယူဟု။ ထွတ်ဖြူ
ဥကင်။ နန်းရင်ပြင်၌။ သဘင်တုလွတ်။ ဆုကြားဘတ်က။ လူနတ်
ညာကြွေး။ ကောင်းချီးပေး၏။ နောင်ရေးစိုးရန်။ သည်လျှင်မှန်
ဟု။ စွယ်ချွန်ပေါက်ပြောင်။ များလက်ဆောင်နှင့်။ ပြည်ထောင်
တကာ။ ဆက်သယာသည်။ ။ မင်္ဂလာတည့်အောင် ရေး၊
မြောက်သန္ဓေ။

၁၂။ ဆင်းရောင်ရုပ်ရည်။ ရှုစံတည်ဝယ်။ ကိုးမည်ရောင်
ထွန်း။ စီးဆင်ရန်းသို့။ ရွှေနန်းသိင်္ဂီ။ စိုးညွန့်ဖြာသည်။ နရာပွင့်
လောင်း။ ရွှေနားညောင်းလော။ တသောင်းဘက်၌။ ကျော်မစဲ
သား။ မင်းရဲနတ်တူ။ သိင်္ဂီသူဟု။ တောင်ငူရွှေနန်း။ ဆက်ရှည်
မြန်းသား။ ကြွန်းသည်းကြား။ မင်းငါးပါးတွင်။ ဝန်းလျားဇဓိ။
သိမ်းယူပိုင်ပြီး။ ဘေးတော်ကြီးနှင့်။ တသီးထိုအောက်။ စော
ရန်ပြောက်မှု။ ပြိုင်ထောက်မမျှ။ မုတ္တမကို။ ဖြူလွှဖြန့်မိုး။ နတ်နှယ်
စိုး၏။ သတိုးမည်သာ။ ဓမ္မရာဟု။ ကြေညာလွှဲပတ်။ ဘေးတော်
လတ်လည်း။ ထိုက်လွတ်လေခြင်း။ မန်ပြင်းကြိုးဖြိုင်။ တွေတိုင်း
ချိုင်လျက်။ ရှစ်ဆိုင်ဖြန့်ဝန်း။ ရွှေပြည် မြန်း၏။ ကြွန်းမှန်ကင်း။
ဘေးတော်ရင်းလည်း။ ဆင်မြင်းမျိုးကို။ ရန်ဖြူပယ်သင်။ လက်
ရုံးအင်နှင့်။ ဥကင်ထွတ်ထွန်း။ ကေတုနန်းဝယ်။ ဘုန်းပန်းဖြိုင်ဝေး။
သိကြားထွေးဟု။ ရှင့်ဘေးတော်နှောင်း။ ကျော်သောင်းမြေပြင်။
ဝဘုရင်လည်း။ သူ့ဆင်မန်သောက်။ သံတွေပေါက်နှင့်။ မလေဝံ
သတ်လည်း။ နိုင်သည်ပည်း၏။ သည်နည်းရှင်ချစ်။ နောင်ရစ်ခံ

ရေး။ဘိုးဘေးစဉ်လာ။ တင့်ခြင်းရာကို။ သိသာသောလျှောက်။
နားတော်လျှောက်သည်။ ။ပွင့်ထောက်တည့်မဝေ၊ နာဆေး
လေး။

၁၃။ ဓမ္မသပြေ။ ရေမြေမလွတ်။ ခွန်တော်ဆွတ်သား။
တမွတ် မြှောက်ချိုး။ ဘေးတော်ကြီး၏။ ၊ ဇနီးသက်နှင်း။ ဘွား
တော်ရင်း၏။ မိမင်းတမူ။ ကျန်းလုံးယူ၍။ ရိပ်ဖြူဖြန့်ဝန်း။ ဝရွှေနန်း
တွင်။ ရွှေနန်းရှင်၏။ ရွှေရင်တော်သွေး။ နန်းထက်မွေးတည့်။ ဝှန်
ပြေးတန်းခိုး။ ရွှေပြည်စိုးသား။ သတိုးဓမ္မာ။ ရာဇာဇ္ဈိပတ်။ ဘေး
တော်လတ်၏။ သက်မှတ်ကြင်ထင်။ မျိုးပုံပြင်နှင့်။ နေပင်နွယ်
ချင်း။ ဘေးတော်ရင်း၏။ မိမင်းဘုရား။ မြတ်နှစ်ပါးကား။ သိကြား
တမျှ။ ပြည်ခေတ္တတွင်။ ဆင်ဖြူရှင်သား။ မင်းတရား၏။ သည်း
ကြားသွီး။ ဘုန်းကြီးနှစ်ဘော်။ နန်းထက် ပျော်သည်။ ရှိန်စော်
တန်းခိုး။ ထပ်သည်မိနင်းသို့။ သတိုးမင်းစော။ ကျော်စောနိုးဝေး။
ဘေးတော်ထွေး၏။ မြတ်လေးစုံပေါင်း။ သက်မပြောင်းကား။
ကျော်သောင်းနိုးဝေး။ ဘေးတော်ကြီး၏။ သွီးတော်ရင်း။ ဘိုး
တော်မင်းနှင့်။ မယွင်းသန္ဓေ။ တဝမ်းနေနှင့်။ ရေမြေဓမ္မ။ သိမ်း
ယူသည်ချည်း။ သည်နည်းရှင်ပင်။ ခံစေချင်၍။ ကြောင်းအင်ဖြစ်
လား။ လျှောက်ဝံ့ကြားသည်။ ။မြတ်ဖျားတည့်စဉ်ရှေး၊ မင်း
ဖျားမြေး။

၁၄။ ယာဉ်ဖြူ ရတနာ။ လကျာတင်ညွတ်။ ရင်ပြင်ပတ်
သား။ နေနတ်နွယ်မှီး။ ဘေးတော်ကြီးလျှင်။ ငြီး၍လူ့ဘော်။ နတ်
ပြည်ပျော်လည်း။ သားတော်နန်းလျှာ။ ဥပရာဟု။ သူဇာတမျှ။
သိင်္ဂီစတေ။ စံရွှေရည်ညက်။ ဦးသစ်စက်သို့။ ပြိုင်ဘက်လွတ်
ကင်း။ မယ်တော်ရင်း၏။ ဘမင်းဘုန်းမြီး။ ရှင့်ချစ်ဘိုးလျှင်။ စိုးတုံ
ရိုက်ရာ။ အာဏာသတင်း။ ထိန်ထိန်ချင်းမျှ။ ထွန်းဝင်း ပြောင်
ပြောင်။ နေအထောင်သို့။ ခြေဆောင်ဘုံရွှေ။ နန်းရဝေထက်။
သပြေတလွှား။ ရန်ညွန့်တားသည်။ ။ကျော်ကြားတည့်ပျံ
မွေး၊ ဘုန်းရှိန်ပြေး။

၁၅။ သရေခေတ္တ။ အင်းဝပုဂံ။ နိုင်ငံတသွန်း။ ဟံသာကွန်း
 ဝယ်။ ရွှေနန်းနှင့်ချည်း။ ဝန်သည်းတန်းခိုး။ ဘေးတိုးမင်းများ။ စံ
 သည်များကို။ ရွှေနားတင်ဝ။ မှတ်ပြီးမှတည့်။ ဒီပသောင်းပေါ်။
 ဟိုးဟိုးကျော်သား။ တိုးတော်မင်းရဲ။ နိုင်သည့် ပွဲကို။ ကျူးနွဲ့
 သံလျောက်။ လျှံလျှံလျှောက်အံ့။ ပြိုင်ထောက်မဲ့နိုး။ ဇမ္ဗူဝိုင်း
 သား။ ရှင်စိုးနရ။ ဆယ်မြတ်ကလျှင်။ လေးပါးနှောင်းမြင်။ ဘေး
 တော်ရှင်ဝယ်။ တိုင်းခွင်စကြာ။ ထည့်တိုင်းပါ၍။ မုန်အာဇာနည်ပြင်း။
 ဆင်မြင်းမြို့စား။ ရေသော်များ၏။ တိုင်းကားကျယ်ဝင်း။ များလုံး
 ရင်းနှင့်။ လင်းစင်သဒ္ဓါ။ 'ဘောက်ပြန်စွာ၍။ တခါနောက်လျှင်။ ချီ
 ရာတွင်၌။ သူ့ခွင်တတိုက်။ လိုက်လံအပ်။ ရင်သပ်အံ့ဆို။ သစ္စာပို
 ဟု။ မြင်းမိုရ်မယွန်း။ တောင်ပြင်ရွန်းထက်။ စီးစွန်းချွေမျှ။ မပြုရ
 တည့်။ စပ်ချလက်နက်။ ဘေးဘုန်းစက်ဖြင့်။ အထက်ကသာ။
 မိဗန်းရွာ၏သို့။ တပ်တိုင်းပို့သား။ ငါတို့စစ်သည်။ မတည်ပြေး
 ဆင်း။ ဆင်မြင်းလန့်ထွက်။ စွယ်ချင်းရှက်မျှ။ မျှော်လျက်ကြည့်ခါ။
 ရှိချေရာတွင်။ သိင်္ဂါရွှေစက်။ ခြေတော်သက်၍။ ကွပ်တက်လည်
 တူး။ ရဲပန်းရူးနှင့်။ လွန်ကျူးရေးရာ။ ဘယ်က ဖွဲ့ဝယ်။ စကြာပွင့်
 ငြိမ်း။ သို့စင်တမ်းဟု။ စဉ်လမ်းရှေးဦး။ မကြားဘူးသည်။ ။
 ပြိုင်ဘူးတည့်ရန်ဘေး။ ဗျာလိမ့်မေး။

၁၆။ ထိုနောက်တတည်။ နားတော်တည်လော့။ ငါးပြည်
 ထောင်သား။ လုံးရင်းအားနှင့်။ စော်ဘွားညောင်ရွှေ။ သောင်း
 ကျန်းလေဟု။ တွက်ရေကြိုးငယ်။ ဆင်နှစ်ဆယ်နှင့်။ နေနှယ်ထွန်း
 ပေါ်။ ရှင်တိုးကျော်ကို။ မယ်တော်တမင်း။ သေဌ်နင်းဇော။ ချီစေရ
 ရှင်။ ပိတ်မျှမြေပြင်။ သူနှင်နှင်တည့်။ မြင်းဆင်ရဲမက်။ ကူးခက်ခဲ
 ချေ။ လှေလည်းမရှိ။ ရေတိညွန့်ချည်း။ အင်းလည်းနက်ကျယ်။ မှင်
 လယ်မယုတ်။ တိုးဆုတ်မအား။ လေးမြားမီးပေါက်။ အမြောက်
 ပြောင်းလျှင်။ ပွဲတင်ရိုက်ကျိုး။ လက်နက် မိဗန်းဖြင့်။ ရွာမြို့နှင့်
 လေ။ ချဉ်းတိုင်းကြေ၍။ ရပ်မြေပြည်ရွာ။ ရော့ပါမည်ပင်။ မထင်
 ချေကြ။ ထိုကာလ၌။ သူကမည်လျှိုင်း။ စဆိုင်းစလုံ။ ကိုယ်ယုံ

မည်ထင်။ဆင်လည်းထက်ကြပ်။မြေပြင်ချပ်လျက်။ထပ်ထပ်နိုင်
 ကြောင်း။ကုသွာပေါင်းသော်။သွေးချောင်းဖြစ်မျှ။သက်လိုက်ရ
 ချ်။လက်ချစုံသည်။ညည်းညည်းလည်မျှ။အပြည်ပြည်သား။
 စော်ဘွားတလျှောက်။ယပ်စောက်မိုးပြီ။မိုးနဲမကျန်။နောင်
 မွန်စကား။ညွတ်တွားစက်ခွင်။ရောက်လီဝင်၍။မာဟင်္ဂကရစ်။
 ပြောင်မုန်ယစ်နှင့်။တထွပ်မြေပြင်။ဆင်တိအနှက်။စွယ်ချင်းရှက်
 လည်း။ချဉ်းဖျက်တိုက်မည်။ဘုန်းစည်ရဲထွတ်။စေလိုက်လွတ်
 က။သက်လွတ်ပါစေ။ကျွန်တော်ဖပဟု။ဗိမ္ဗုလ်မြေမြင်းလျှင်။
 စိုက်ဆင်စတေ။ခြံဆယ်ထွေနှင့်။ညောင်ရွှေစော်ဘွား။သီး
 မယားနှင့်။ဘဝါးစကြာ။တင်ရှက်ဟောနှင့်။ခေါင်ချာနုရ။မယ်
 တော်ဘလည်း။သည်မျှငါ့ညီ။နိုင်ပြီမဲ့ဘူး။မိန့်တော် ကျူးမှ။
 ပြောင်လူးမုန်သွင်။လေးစီးဆင်နှင့်။မည်ပင်ပေးလပ်။ရဲဆုထပ်
 သည်။ ။ရင်သပ်တည့်နိုးဝေး၊အံ့ကြမေး။

၁၇။ ထိုနေ့တခြား။ဟိုးဒယားကို။သိကြားတမျှ။မယ်
 တော်ဘလျှင်။ချီကြွဝန်းရံ။စောင့်လုပ် ကြံ့သော်။ဝန်သျှံကျန်း
 ကြည်း။ရေလည်းဖျင်ဖျင်။မြေပြင်မလပ်။နေရပ်မသာ။ပြန်ချေ
 ရာတွင်။ကြေညာကျိုက်ပွက်။မြို့လုံးထွက်၍။လက်နက်ထံထား။
 လေးမြားမီးပေါက်။အမြောက်တမူ။ကတ္တုလွန်းကျင်။မြင်းဆင်
 ခြေတပ်။ကြည်းရေကြပ်လျက်။လိုက်ထပ်ဖြဖြ။မီးပွားကျသို့။
 ရှန်ပြတ်ကြွေ။ဆုံးချေတချို့။တောသို့လျှိုးဝင်။ရေတွင်မျောနစ်။
 သွေးချောင်းဖြစ်မျှ။မစစ်ကြောင်းလမ်း။ဝမ်းလှမ်းထိုးဘောက်။
 အထောက်ထောက်လည်း။တယောက်မည်သူ။လက်ယူလည်း
 ထား။စကားကိုမျှ။မဟတိတ်ချေ။မိုးမြေမမြော်။ထိုသရော်နှင့်။
 စိုးတော်ရှင်ရင်း။ယာဉ်ကျော်မြင်းနှင့်။မိမင်းမောင်ကြီး။ဦးရီး
 နတ်ရှင်။တူပင်နှစ်ပါး။နောက်နေသား၍။ထံထားချွတ်ဝင့်။တိုက်
 သတ်လွှင့်က။ကြွေလွင့်ပျောက်ရ။ရန်မျိုးခသည်။ ။ကြောက်
 တည့်ပြင်ပြေး၊စင်ကင်းဝေး။

၁၈။ ထိုနောက်တဖန်။မျက်တော်ဝှန်၍။နန်းရန်မဟာ။

ဥပရာနှင့်။နုရာဘုန်းကြွယ်။ ဇင်းမယ်ဘုရင်။ တူပင်မကင်း။ ဘိုး
တော်ရင်းကို။ မိမင်းချစ်ဘ။ ချီးမွမ်းရရှင့်။ ဒိပက္ခန်းခွင်။ မြေအ
ပြင်၌။ စိမ်းရှင်စားယူ။ ဘီလူးဟူလည်း။ တူတော့မည်သာ။ မာန်
ပါမိသားစု။ ဖြန့်ရစ်ဟု။ ကြိမ်းဟစ်မထိမ်း။ ရာဇသိမ်တွင်။ ရှက်
လိမ်မြီးချင်း။ ဦးကင်းစွယ်ညှိုး။ တပ်နှင့်စီးလျက်။ နိုင်ပြီးမှတ်စေ့။
ကြိုကြည့်သော်။ ဘုန်းဟောရဲကျော်။ ရှင့်ဘိုးတော်လည်း။ ယာဉ်
ကျော်နတ်သ။ ဇာဇနယုနှင့်။ သူရဲရန်လွှင့်။ သိကြားတင့်သို့။ နတ်
ရှင်နောင်တော်။ ဇွံပေါ်ထိုစါ။ စကြာရောက်နိုး။ ရှင့်ဘကြီးနှင့်။
နှစ်စီးတူပင်။ ပြောင်မာတင်လည်း။ ပါးပြင်မုန်ပြည့်။ တိုက်လွှတ်
တည့်သော်။ ချီထွေညွှတ်ကင်းပြေး။ ထီးသို့ထွေးမျှ။ ဖွေးဖွေးစွယ်
ရှင်။ ထပ်လျက် ပင်တည့်။ မြစ်ခွင် အိုင်အင်း။ တွေ့တိုင်းဆင်း
သည်။ ။ စည်ကွင်းတည့်ရန်ဘေး၊ ကြောက်တုန်ဇေး။

၁၉။ ရန်မျိုးပျော်ကွာ။ ပြင်းတေဇာဖြင့်။ မင်းလျာကပင်။
မြေပြင်မဆုံး။ ဘုန်းလက်ရုံးကို။ ကျွန်းလုံးကျော်ဟိုး။ ထိန်ရိုက်
ကြိုးသဉ်။ ရှင့်ဘိုးနုရ။ ထွတ်တိုင်းမှလျှင်။ ဒိပက္ခန်းချာ။ ပြည်ဟင်း
သာကို။ လေးခါကျိုက်ဆူ။ ချီတော်မူ၍။ ယာဉ်ဖြူရတနာ။ စကြာ
ငွေတောင်။ ခြောက်ဆောင်သိင်္ဂီ။ ကြွင်းမဲ့ရ၍။ သူရဲနတ်ပြည်။
သိကြားနည်သို့။ ကျွန်းစည်သပြေ။ ရေမြေတဝက်။ ကျော်ဝှန်
တက်၏။ မြတ်ဆက်နှင့်။ ဘုန်းရင်မြေမိုး။ ကြိုးတန်းခိုးဖြင့်။ မျိုး
ရန်မြတ်သန်း။ ရွှေနန်းထက်သာ။ သိင်္ဂီရဝေ။ စံနေသည်ချည်း။
နောက်လည်းရှင်ချစ်။ ဖွင့်ထွတ်ဥကင်။ သာရွှင်မွေလျော်။ ဆက်
ကာပျော်အံ့။ နားတော်ရွှေစက်။ တင်လျှောက်ဆက်သည်။ ။
မင်းထက်တည့်မင်းမြေး၊ နာမိစွေး။

၂၀။ မင်းရဲကျော်စွာ။ မည်သာဝှဲချိုး။ သမိုက်ပြီးသည်။ ဘ
ကြီးတော်လတ်။ နေနတ်ရပ်ကဲ။ နိုင်ဟန်ပွဲကား။ မင်းရဲဘုန်းထူ။
သိဟသူနှင့်။ နေတူထွန်းပြောင်။ မင်းညီနောင်ကို။ အခေါင်ရှင့်
ဘိုး။ ရန်မျိုးရှိရာ။ ထွည့်စေ ရှာ၍။ ဟံသာဝတီ။ ရောက်လေချီ
သော်။ ကြိုးထွအင်အါး။ သန်လျှင်စားလျှင်။ စက်ပါးတုံ ဂပ်ညွတ်

လွှာကပ်မှ။ဝေးရပ်ကျော်သည်း။ပိတ်စရည်းက။ ရွှေချည်းတင်
 ကား။ သံဘိုဗားလည်း။ ကုလားရုဇ္ဈိ။ ဘရင်္ဂါနှင့်။ ပဏိအရိုင်း။
 တလိုင်းစိမ်းစား။ ကျန်းကျန်းသားတို့။ မီးပွားမီးဘိုး။ ပြိုးပြိုးဘယ်
 ညာ။ ဘုံးပါအမြောက်။ ပစ်ဖောက်အပြင်း။ ညဉ့်သန်တွင်းဝယ်။
 တို့ကင်းနှင့်ပင်။ အလျင်မကြွာ။ ဆက်ရောက်ဟော၍။ သူငါမြင်း
 ဆင်။ ကခင်ထားဘိ။ မသိလန့်စိုး။ အိပ်နိုးစံမွှား။ လှံထားမကော။
 ပစ်လေသံမနေ။ ခုန်ပြေးချေရှင်။ ဂူရွှေပျံလွှား။ ဟောက်ကြိမ်းဝါး
 သို့။ နှစ်ပါးမင်းသာ။ ရေးရာမင်းပြင်။ ပြောင်နတ်ရှင်နှင့်။ မုန်ပြင်
 မြည်ရိုက်။ ချဉ်းတည့်တိုက်သော်။ ကျိုက်ကျိုက်ကုန်လေ။ အောင်
 မြင်ပေက။ ဘုံရွှေအုပ်စိုး။ ရှင်ပင့်ဘိုးလည်း။ ကောင်းကျိုးလွန်
 တင့်။ သားဘုန်းမြင့်ဟု။ ခြယ်ဆင့်ပြောက်စုံ။ ဝတ်လုံမြင်းဆင်။
 မာတင်သိန္ဓော။ ရွှေဝေါမကြွင်း။ ရဲဆုနှင်းသည်။ ။ စံချင်းတည့်
 ရည်လေး။ ရောင်ခြည်ပြေး။

၂၁။ ရဲရဲလျှံဝါ။ ရွှေအန်စာကို။ တတ်စွာကျစ်လစ်။ မြချည်
 ရစ်သို့။ ကြင်ချစ်လွန်ပြင်း။ သက်မယွင်းသည့်။ မင်းခင်းဘုန်းခေါင်။
 နားတော် ထောင်လော။ မြန်ဘောင် မြေပြင်။ ထိန့်ထိန့်ရှင်မျှ။
 ဥကင်ဘုံမြင့်။ စကြာရင့်သား။ နေမင်းနွယ်ရင်း။ ရှင့်ဘမင်းလည်း။
 ယှပ်ထွင်းတိမ်ကြား။ နှင်၍သွားလည်း။ သိကြားတမြင့်။ ရဲရင့်
 မြန်သန်။ လက်ရုံးအန်နှင့်။ စစ်ဝန်ထစ်ကြိုး။ ရန်ညွန့်ချိုး၏။ ဆင်မျိုး
 ဖြစ်က။ ပေါက်မဟိုင်းဟံ။ တည့်ထံမကြွင်း။ မုန်ပြင်းအာသေသံ။
 မိတ်ပေါက်မနိုင်။ နောက်ထိုင်ဦးနေ။ လျှောပြေဆင်းသက်။ သူရဲ
 ခက်လည်။ နန်းဆက်ပွင့်နိုး။ ရှင့်ဘမီးက။ ချွန်းသီးမဖြိုး။ ခြေလုံး
 နှင့်သာ။ ယိမ်းတိုင်းပါ၍။ ဘယ်ညာသောသော။ ဥဒိန်စောဟု။
 ဆိုပြောနန်းပွဲ။ ချီးအံ့အသား။ မင်းရဲကျော်ထင်။ မည်တော်တွင်
 သည်။ ။ ကျွန်းခွင်တည့်ပျံမွှေး။ ဘိုးတော်ထွေး။

၂၂။ တထပ်တထပ်။ ကြားမလပ်လျှင်။ ပွင့်ချပ်တရာ။ ရွှေ
 ကြာမျှကြွယ်။ ကန်သာလယ်၌။ မြိုင်ဆွယ်ညွတ်ညွတ်။ ခုန်ကာ
 ဆွတ်သား။ ကြာနတ်အသွင်။ နန်းထက်မြင်သည်။ ပြစ်တင်လွတ်

ကင်း။ မယံတော်မင်းလည်း။ မယွင်းသူစာ။ မိုးကလာသို့။ အာ
ဏာကွန်ရစ်။ ဥကင်တွပ်သား။ မင်းစစ်မသီး။ ရံဆီမကွေ။ ရှယ်
သုံးရွှေနှင့်။ စံနေစမြဲ။ တင့်လွန် ကဲ၏။ မင်းရဲနုရာ။ မည်တော်သာ
နှင့်။ စကြာကော်။ အရောက်မှန်သည်။ ။ ရန်မာန်တည့်ပျောက်
ပြေး၊ နောင်အရေး။

၂၃။ တပျံပျံးပျံး။ ဝေပူဦး၌။ ကျေးဇူးများဖြင့်။ ဇော်တ
ရှင်ကို။ ကောင်းကင်မိုးဝ။ ပျံကြိုက်ရသို့။ မွေးဘမျက်ပွင့်။ မိမိ
ပန်ပန်း။ ဟူမယွန်းတည့်။ ကြင်လွန်းဆကဲ။ လည်ဝယ်ဆွဲသည်။
မင်းရဲမည်သာ။ နုရာလူထိပ်။ နားတော်စိပ်လော။ စက်ရိပ်ဖြူ
လင်း။ သန်းနေဝင်းသို့။ ရာမင်းကြဌန်း။ မြောက်တင်သွန်းသား။
နှိုင်းခန်းမမြော်။ ရှင့်ဘိုးတော်သည်။ မြေပေါ်ဘဝင်။ အာဏာ
စက်ဖြင့်။ မင်းထက်မင်းများ။ မင်းတရားဟု။ သိကြားနတ်ရွာ။
ဗြဟ္မာ ထုတ်ချင်း။ မကြွင်းလောက။ ကျော်ပေါက်ပြု၏။ ထိုမှ
တပါး။ သားတော်များလည်း။ ထူးခြားခြင်းရာ။ အံ့ဘွယ်သာတိ။
ဒိသာရစ်ကြို့။ နေတော်မြို့လည်း။ အောင်မျှော်စာတိ။ မှန်လှဘိ၍။
ဘူမိဝရ။ ရာဇရာဇာ။ မင်းသာစံမှတ်။ သုဒဿန။ သိကြားနေ
ပြည်။ သည်မှာတည်သို့။ လေးမည်အစာ။ အင်္ဂါချနစ်။ ရှင်ချစ်
ဟောညွှန်။ မယုတ် လွန်တည့်။ သဏ္ဌာန် နေရာ။ ကေတုမတိ။
ကျော်ညီရိုက်မွန်း။ သာနုကျွန်းသည်။ ။ ခြောက်ခန်းတည့်တ
ပြေး၊ ပုံမဝေး။

၂၄။ မဝေးခြောက်ဘုံ။ သာမျိုးစုံသာ။ ရိပ်မြို့ပျော်ရာ။ ရွှေ
မျက်နှာ ဝယ်။ အာသာ ဝတိ။ ခေါ်ညီ ဝန်ချောင်း။ မြစ်ပေါင်း
လောင်းနှင့်။ ခပေါင်းလက်ယာ။ ဒိသာရစ်ခွေ။ ရေလည်းကြည်
နက်။ တချက်ပင်လယ်။ ကြောက်ဘွက်ဘွယ်တိ။ မလယ်ချင်းခွါ၊
နောက်မြောက်မှာမူ။ တရာအသူ။ ဟူလည်းမယွင်း။ အိုင်အင်း
တန်တန်။ ရေညွှန်ကျုံးမြောင်း။ မိကျောင်းလိပ်ငါး။ ရွပ်ရွပ်ဝါး
၍။ ရှစ်ပါးပြိုဟ်မြတ်။ လေးပါးနတ်လည်း။ စောင့်လတ်အယူ။ ဖြစ်
သည့်သူကို။ ဘုန်းတူညက်ညက်။ ကြေစေလျက်လျှင်။ သံဟက်

လှံဆူး။ ဆိပ်လူးတံသင်း။ ဆင်တွင်းနရန်း။ ပြညွန်းဆိုင်ဆိုင်။ တူ
ပြိုင်မျိုးတော်ငါး။ သူယောင်ပေါပည်း။ ရှုလည်းမညောင်း။ ရဲလောင်း
သွင်းသို့။ တမင်းမကျန်။ ကြွီကန်နောံထောက်။ ရက်ဖောက်ရင်
တား။ တံခါးလည်းခွေ။ ဆင်ခြေရိုက်သက်။ အထက်မြင့်ထောက်။
လုံမစောက်သည်။ ။ လျင်လျောက်တည့်ရေးရေး၊ သူရဲပြေး။

၂၅။ သူရဲပြေးနှင့်။ ရေးရေး လျင်လျောက်၊ ပြောင်းအ
မြောက်တည့်။ ကန်လျှောံလက်လွှဲ။ ချွန်းစွဲတုံမောင်း။ တစောင်း
စရာ။ တံဖျာ တင်းပုတ်။ လက်တုတ် စဉ်းသွား။ လေးမြားမီး
ပေါက်။ အံ့လောံကြီးထူ။ မျာတမူလည်း။ မြို့တူတလျည်း။ မြေ
ကျည်းသစ်တပ်။ အထပ်ထပ်ကို။ ရှုပ်ရှုပ်မြို့မြောက်။ မြေသို့ရောံ
သည်။ ကမ်းချောက်ဖြစ်အောင်။ သုံးဆောင်စနပ်။ လုံးပတ်ပြောင်
စာ။ တခါပစ်လျှင်။ သိန်းသန်းစင်၏။ မြေပြင်ပတ်ကုန်း။ ကြောင်
နှယ်ချုံးသည်။ ။ ကိုယ်လုံးတည့်နွေးနွေး၊ ကြက်သီးဖွေး။

၂၆။ တဦးတဦး။ မြင်သူမှူးမျှ။ သောက်ရှူး ကြယ်သွင်။
သောင်းတိုက် တွင်လည်း။ မွေရှင် ဘုန်းခေါင်။ မြောက်သွယ်
ရောင်နှင့်။ တိမ်ထောင်ကြွသွား။ ပျံသော့လားသို့။ တံခါးနှစ်ဆယ်။
ပျော်ဘွယ်လမ်းဘောင်။ နှစ်သွယ်မြှောင်လည်း။ နေရောင်မထိုး။
မြရိပ်မိုးလျက်။ ပြအိုးတန်ဆောင်း။ ရောင်မောင်းထွန်းသစ်။ မိဗန်း
လျှပ်စစ်သို့။ ဆယ်နှစ်နှင်နှင်။ ရာသီတွင်၌။ မုန်သွင်ပြောင်ဌေ။ တ
ရာစေ့၏။ မဟေ့ဘက်ရန်။ မိဗန်းသို့ဝန်မျှ။ စောင်းမာန်ရက်စက်။
မြန်ထက်ကြမ်းချော်။ ဘက်မမြော်သား ။ အခေါ်ဘလီ။ ပဉ်းသိ
လုံးရင်း။ ဆင်မြင်းရထား။ တို့ဘုရားလည်း။ သိကြားနတ်ဖြို။ မင်း
ညီမင်းသား။ မင်းများမတ်ရာ။ ရေးရာရှေ့နောက်။ တစ်ခေါ်လောံ
၏။ စံမြောက်အောင်မျှ။ မင်းနေမြို့သည်။ ။ မည်သို့တည့်ဆို
ရေး၊ မနိုင်ဝေး။

၂၇။ မင်းနေအောင်ချာ။ မှန်ယှစွာ၍။ ပမာစက်ဟန်။ ရောံ
သည့်ရန်ကို။ မကျန်တယောံ။ ရှင်းရှင်းမျှောက်၏။ ပြိုင်ထောက်မဲ့
ဖြို။ သည်ကချိ၍။ သူ့ဆီတိုင်းခွင်။ လုပ်ကြံလျှင်လည်း။ အောင်မြင်

စကြာ။ ပြည်တကာကို။ သည်သာငယ်နိုင်။ အခေါင်တိုင်ရှင်။ ဦး
 ကိုင်မန္တာတ်။ စိုးသည်နတ်၏။ စောင့်မှတ်တရား။ ဘုန်းတော်အား
 ဖြင့်။ မမှားရေစာ။ သာယာပြောဝ။ ကျီကြမကန်။ ပြည့်ဖြိုး၌။
 ဆည်ကန်တားခတ်။ ရဟတ် မသွင်း။ ခူမနင်း တည့်။ ရရင်း
 ကောကံကြီး။ သုံးသီးတနှစ်။ တလှစ်တောတောင်။ ကုန်အောင်မ
 ကျန်။ ပန်းမန်သီးပွင့်။ မိဃ်းလေသင့်သည်။ ။ ကြိုင်လွင့်တည့်
 ချိုဇေး၊ ဩဇာလေး။

၂၈။ ထက်ဝန်းဇမ္ဗူ။ ကျွန်းလုံးသူကို။ မွေးမြူမည်တည့်။
 ခေါ်လင့်၏သို့။ ရှုကြည့် ရာရာ။ ရှစ်မျက်နှာ လည်း။ လယ်တာ
 ဥယျာဉ်။ ရိပ်စဉ်နှင်နှင်။ မြစ်မှာမြင်လည်း။ ငွေသွင်ဖြူသဲ။ ဆိပ်
 သာဓွေဝယ်။ မစေတက်။ ကမ်းနားရှက်မျှ။ တခွက်ဝန်းချို။ မျက်
 စိမညောင်း။ ဝယ်ရောင်းမခန်း။ အကျွန်းကျွန်းက။ ကြိုင်မွန်းမွေး
 ထုံ။ ဝတ်လုံခါသာ။ စွန်ပါပြောက်ကွက်။ ဆေးခက်တင့်မော။
 သဘောကရပ်။ အထပ်ထပ်တိ။ နတ်ရပ်အသွင်။ မြို့ထွက်ဝင်ကို။
 ပည်းဖြစ်တိုက်ကြ။ တရုတ်တပါး။ ပုဏ္ဏားသူဌေး။ ဈေးနှင့်အိမ်ရာ။
 ဆက်ကာစပ်နေ။ ရွှေငွေမျက်ရှင်။ လိုအင်မတ။ ကြိုက်တိုင်းရ၏။
 ပိတ်မျှသမ်းပေါင်း။ ဝန်းသောင်းချေချင်း။ ဆင်မြင်းလည်းသွား။
 တိုးမအားသည်။ ။ တိုင်းကားတည့်ကျယ်ဝေး။ နိုင်ငံကျေး။

၂၉။ တတည် တတည်။ သိကြားပြည်နှင့်။ မည်သည်
 ခြားယွန်း။ မသာလွန်းတည့်။ ရွှေနန်းရတနာ။ ဘုံသိင်္ဂီလည်း။
 စကြာသည်ခွေ။ မင်းသာနေသည်။ အောင်မြေ ပေါ်ထွက်။ မြို့
 လယ်ချက်တွင်။ ဘဝဂ်တရှည်။ တောင်မွန်းတည့်သို့။ ရှုကြည့်မ
 ငြီး။ လည်ဆီးကြာပြန်။ ပျံဟန်ကြွားကြွား။ ငါးဆက်လားမှ။ ထက်
 ဖျားတိမ်ထွတ်။ ရောင်ခြည်ပတ်သား။ ပြာသာဒ်သံမြင့်။ ခုနစ်
 ဆင့်ဝယ်။ စွင့်စွင့်လိုက်မုတ်။ လေးဖြာထုတ်၍။ မှိုကုတ်စေတ။
 စိန်မြန်လှ။ ဖလ်ဝါပြယား။ ကိုးပါးပြောင်မြူး။ မှောင်မပူတည့်။
 ငုံဖူးသားသား။ ဆတ်သွားရိုင်ရိုင်။ ပန်းတိုင်သဲကြည့်။ တောင်
 တိုက်ထည့်မှ။ လည်လှည့်စောင်း။ ဥဒေါင်းကြိုးကြာ။ ကိန္နရာ

နှင်း။ ဟင်္သာရေကြက်။ ရုပ်ဌာန်ထူးဆန်း။ မကန်းခြင်သို့။ ရေ
သောက်စေ့သည်။ ။မရွှေတည့် ဆိုရေး၊ ဝေယန်တွေး။

၃၀။ ဝေယန္တော။နတ်နှင့်စာလည်း။ပမာမယွင်း။နတ်ပင်
ငြင်း၏။မှန်ကင်းရွှေစင်။ထွတ်ဥကင်လည်း။ ပလ္လင်တင့်စံ။ ခြင်္သေ့
ခံလျက်။ရောင်လျှံဝင်းဝင်း။ ရဲတစင်းကို။ ခြေရင်းမင်္ဂလာတော်။
ညွတ်ထွေသို့။ ရှုမျှော်မရဲ။ခန်းထဲရဝေ။ ကြက်စာရေဖလ်
သာ။နီလာပတ္တမြား။ကိုးပါးသွယ်ဆိုင်း။ ခန်းတိုင်းပြောင်ပြောင်။
ရွှေညောင်သလွန်။ လေသွန်ပျံညှင်း။ ပြတင်းကွန်ရက်။ ပြိုးပြိုး
ပြက်တိ။ ငါးဆက်ပြာသာဒ်။ မတ်မတ်သွယ်မြင့်။ မြူးကွန်တင့်
သား။စွင့်စွင့်မုတ်လိုက်။တပင်တိုင်နှင့်။ရိပ်မြိုင်သာဝှဲ။ဗြဲတိုက်မြဲ
ဟု။တခဲရွှေရည်။ ဘုံခြောက်မည်သည်။ ။ရောင်ခြည်တည့်
၅၀ပြေး၊ မြူမေ့။

၃၁။ တထောင် သည်ရေ။ မိုးက ကြွေသို့။ ရေမြေအုပ်
မိုး။ကျွန်းလုံးစိုးသား။ ရှင်ဘိုးစကြာ။ပျော်ရာဗိမာန်။ဝေယန်၏။
သဏ္ဌာန် ခေါ်သာ။ နောက်မျက်နှာ၌။ နန္ဒာမလွန်။ ရေနန်းကန်
လည်း။ သဏ္ဌာန်ခြားသန်း။ လေးမည်ကျွန်းနှင့်။မခန်းသီးပွင့်။ပျံ
လွင့်မွေးကြူ။ အူရယူတိ။ ဓမ္မရည်သတ်။ ရွှေပြာသာဒ်လည်း။
မတ်မတ်ဖြိုးမောက်။ ရေကပေါက်သို့။ လှော်မေဝံကြွားကြွား။
ဆယ်ပါးရုပ်မျိုး။ သားတိုးစာမရီ။ တက်မြိုင်ချိ၍။ ရာသီဆွဲနှစ်။
ပျော်ဘွယ်ဖြစ်သား။နေချစ်အာရုံ။ ကြိုင်နံ့ထုံသည်။ ။ကြာငုံ
တည့်မွေးမွေး၊ ခြင်းခြင်းတွေး။

၃၂။ ပွင့်ဝတ်ငုံအာ။ ငါးမည်ကြာနှင့်။ သိတာခြားသန်း။
လေးမည်ကျွန်းကို။မယွန်းမမည်။ရစ်ခဲ့လည်မှ။ နတ်ပြည်ကဲ့သို့။
ရွှေခန်းမြို့ကို။ဝိုက်ကြွေလကျော။ လည်ပြန်လှာ၏။ ထွန်းဝါနေသွင်။
စွယ်တော်ရှင်နှင့်။ရောင်ထင်၌တိတ်။မြသပိတ်လည်း။ သိသိက်
မြှော့်သွန်း။ဓမ္မမြန်းသည်။ဘက်ကျွန်းစဉ်သာ။ ကိုးကွယ်ရာဟု။
မိန့်ဗျာဒိတ်လျှောက်။သည်မှာရောက်ဟု။ ပြိုင်ထောက်မဲ့ဘူး။ရွှေ

နန်းဦးဝယ်။ ကျေးဇူးဆောင်ကယ်။ စံစံပယ်သည်။ ။ပြည်
လွယ်တည့်မနွေး၊ ယူလက်နွေး။

၃၃။ တလလေးခါ။ ဝတိံသာက။ သူစာဆွေစုံ။ ညွတ်ရိပ်
မြို့သား။ စည်းခုံမြဲကျော်။ ဆံတော်ဘုန်းကြွယ်။ ခြောက်သွယ်
ရောင်ခြာ။ မှောင်ဝါမသန်း။ နေ့ညဉ့်ထွန်း၍။ တိမ်ခန်းမိုးဆီ။ စေတီ
အပေါင်း။ ဂူကျောင်း ဗိမာန်။ ဝင်းဝင်း၌ရှိ။ ဟောဝန်တူလျော။
ရှေ့ဘက်တောလည်း။ မယောရော်ရင့်။ သီးပွင့်ပန်းမန်။ ခါမချန်
တည့်။ နိဗ္ဗာန်ယူလမ်း။ ဘုရားငြိမ်းကို။ သခိမ်းဥမင်။ ပြည့်မွမ်းဖြင်
မျှ။ မြင်ထင်မြင်မိ။ ထွန်းညီလျှံပတ်။ တောင်ထွတ်တောင်ဦး။ ပြူး
ရရှူးတိ။ ဆန်ကူးစကြာ။ ဒေသစာဖြင့်။ ရှေးခါလွန်လေ။ ကျင်
လည်ပေဟု။ ဥာဏ်ရွှေဖြန့်လျက်။ ပြီးခဲ့မြွက်သား။ မြစက်သီတာ။
လကျာရစ်လည်။ တရထည်နှင့်။ ရောင်ခြည်တသန်း။ ဆိပ်သာ
ကျွန်းထက်။ ဦးစွန်းနှစ်ဘော်။ ညီနောင်ကျော်သည်။ ။မြင်
တော်တည့်နိုးဝေး၊ စုံကမေး။

၃၄။ တတန်တတန်။ လျှောက် ဝံ့ပြန်အံ့။ နိဗ္ဗာန်ဆုရည်။
ထိုးတော်တည်သား။ ရောင်ခြည်လျှံပတ်။ ကျောင်းပြာသာဒ်၏။
ယွန်းညွတ်လကျာ။ ပျော်ဘွယ်သာတည့်။ သီတာရစ်ဖုံး။ စံဆင်
ကျုံးလည်း။ ပတ်ကုံးတလျည်။ စွယ်ရန်စည်မျှ။ အုပ်ကျည်ဝင်
မောင်း။ ချိုင့်သုံးချောင်းနှင့်။ တန်ဆောင်းတုံမြင့်။ ရုပ်ဆန်းဆင့်၏။
ပေါက်နှင့် ဟိုင်းဟံ။ တည်တံ မုန်ခ။ ဆွဲနှစ်လဝယ်။ ပြတ်ရမ
ထင်။ ပြောင်မျိုးဆင်တိ။ မြိုင်ခွင်စုံဖျား။ အပါးပါးက။ အောက်
မားသွေးငင်။ ဘေးနတ်ရှင်လည်း။ သဘင် ထွက်စံ။ ညီလာခံ
လျက်။ မိုးယံတိမ်ကြောင်း။ ခွင့်ရေးတောင်းသို့။ လက်ကောင်း
လက်မြန်။ ဟန်ပန်ကွန့်ဝန်း။ ရေသွန်းပဇ္ဇနီ။ ပြေးဟုန်ချက်ခြင်
ခြေချင်း လိုက်သတ်။ အင်ထွဲခတ်မှ။ သလတ်ကွန်ရက်။ စည်
ဘက်နောင်တည်း။ ရေသော်ပည်းသည်။ ။ပွဲနည်းတည့်စဉ်
ရှေး၊ ခြင်းစုံရေး။

၃၅။ လျှံမောင်း လျှံမောင်း။ ဆန်လေ ညောင်းနှင့်။ တ

နုသောင်းသာခေါင်။ ပဇ္ဇာန်ပြောင်က။ ညီနောင်ပျိုမျစ်။ သိကာရစ်
လည်း။ ရှင်ချစ်တိုင်မျှ။ ရွှေနန်းကပင်။ ချိုကြွလမ်းခွင်။ မင်းမှတ်သင်
မှ။ စစ်အင်လေးမည်။ ပြုချည်ပြာမွတ်။ ညိုလတ်နွဲ့ချော။ မြင်သူ
မောမျှ။ ရွှေဝေါမုတ်လှ။ သိင်္ဂီလျှံပတ်။ တိုးဘုန်းထွတ်လည်း။ လျှင်
မှတ်လေအား။ တိမ်ညွန့်စားသည်။ ကြားကြားလက်မြေ။ ရှစ်စီး
နောက်ဝယ်။ မခေါက်ရှုကြည့်။ နေစက်လှည့်၍။ ပြန်ဟည့်သော
လား။ စက်ရထားထက်။ နှစ်ပါးမကွာ။ ရံသူစာနှင့်။ ခရာလက်
တံ။ ကျံကျံနွဲ့ရင့်။ ရိပ်ဖြူတွင်လျက်။ မင်းကျင့်သဘင်။ နှစ်တိုင်းရှင်
သည်။ ။ သည့်ပြင်တည့်လျှောက်ရေ။ များလှသေး။

၃၆။ ။ အုံ့မှိုင်းအုံ့မှိုင်း။ မင်းလွင်ဆိုင်းက။ ပင်တိုင်း ညှာ
ကူး။ မြရည်လူးသို့။ တန်းခူးသာလွန်း။ တာလဆန်းသော်။ ရေ
သွန်းသဘင်။ ဆင်ယင်တလျည်။ မျဉ်းရှည်ချပ်ကာ။ မြူတာကြိုင်
လွတ်။ ပန်းစုံသတ်နှင့်။ မှူးမတ်မင်းသား။ ကနွားမုတ်လှ။ ရွှေက
ရွှေထီး။ ညီးညီးလျှပ်လျှပ်။ နေလလှပ်မှ။ သလတ်သတောင်း။ ရွှေ
ပေါင်းရွှေသွယ်။ စလွယ်သင်းကျစ်။ နတ်ကဖြစ်သို့။ ထုံးသစ်ကေ
ရှင်။ လက်သင်ခေါက်ကြိုက်။ ရောင်မြိုက်နွဲ့နောင်း။ ရွယ်ရှိပေါင်း
မျှ။ မှူးလောင်းမတ်သား။ ရည်သွားတလှပ်။ သွန်းဆွတ်လုယက်။
ရည်ငုံလျက်လျှင်။ ဖြူရွက်ဖြန့်ရိပ်။ ရာဇဉ်းထိပ်လည်း။ သုံးကျိပ်
သုံးပါး။ ရံဝန်းလျားသည်။ သိကြားနတ်သွင်။ နွဲ့စံရွှင်၍။ မင်းအင်ရှု
မျှော်။ သာရခေါ်မှ။ စွယ်တော်လကျာ။ ဆံကြာဘုန်းစည်။ နို့မျှ
လည်၍။ စိတ်ကြည်ရွှင်လန်း။ လှည့်ကာသွန်းသည်။ ။ ရည်ညွှန်း
တည့်နောင်ရေ။ ချလှူကျေး။

၃၇။ ။ မှိုင်းပြမှိုင်းပြ။ ခနုကသည်။ မိဿရာသီ။ ပြဿချိ၍။
ကိပ်ဆီအာကာ။ ဝိသာခါနှင့်။ သော်တာမိုးလ။ တူမြိုင်ပသော်။
နတ်မျှရဟန်။ လေးကျွန်းကျွန်မှ။ တန်းခွန်မဲ့ပေါင်း။ ရွှေလောင်း
လှော်ကား။ မတုံးလည်လှည့်။ ရေဖြင့်ပြည့်မျှ။ နှိုင်းရှည်မမြော်။
ရှင်တိုးတော်လည်း။ ရွှေလှော်ရည်ညက်။ ပြာသာဒ်ထက်ဝယ်။
လှစ်ထွက်ဥကင်။ ပည်းပြင်ငုံပွင့်။ ဆင့်ရရင့်ကို။ စင်မြင့်ငြိမ်း

သား။ ဗလဒေးရောင်ထင်။ စိဆင်ရည်ညွတ်။ ထွမ်းယူဆွတ်၍။ ပြာ
လတ်ငြိမ်လေး။ ကြာဆံနွေးသို့။ စုဝေးရံရွှေ။ စုလည်းခွေဝယ်။
ဝေဝေသွယ်ရှက်။ ဆင်ကြလျက်လျှင်။ သည်ထက်ထွက်။ သည်မှ
ကြည့်ဟု။ ခေါ်တည့်သောတူ။ မှန်လျှင်ဟူသည်။ ။ မှန်ကူတည့်
ထွေးထွေး။ လိမ်းတော်ကွေး။

၃၈။ မြူးကွန့်မြူးကွန့်။ ယုဂန့်ညွန့်။ နင်းဆွန့်ချန်ကြား။ လရ
ထားနှင့်။ နဂါးပြည်ထွေ။ ဝါလည်းပြည့်သော်။ မည်သည့်သ
ဘင်။ နှိုင်းမထင်တည့်။ သံလွင်ရစ်ပြည်။ ဆယ်မျိုးစည်နှင့်။ ငါး
မည်စကြာ။ ဖြန့်စကာလျှင်။ ရွှေတာလမ်းစင်း။ စည်ကွင်းမှန်ထွေ။ ရမ္မ
သင်သူ။ သုံးလူပူဇော်။ ဆွဲနှစ်တော်လည်း။ ရေပေါ်ကြားကြား။
ထွေကားရဲထွေ။ ထွေထွေရုပ်ဟန်။ သက္ကတန်ထက်။ လက်ပြန်
မြှော့်ထွေ။ ဇင်ယော်သုတ်ဝဲ။ မစဲသိက။ ခွင်ရေးချ၏။ ပျံကြွဘ
နန်း။ ဆောင်တော်နန်းလည်း။ ကွန့်မြန်းမြူးရွှင်။ တိမ်ခွင်မိုးဆီ။
မဉ္ဇူချီ၍။ ယာဉ်သိကာထက်။ နားလှာသက်၍။ ဖလ်စက်နေသွင်။
မြသည့်ထင်ဟု။ မွေရှင်သိင်္ဂီ။ မြတ်ကမ်းနီသို့။ ကုံးသိရှေးဦး။
ကိုယ်တော်ဖူးသည်။ ။ ပြိုင်ပူးတည့်နောင်ရေး။ မမြင်သေး။

၃၉။ ပတ်ဗွံပတ်ဗွံ။ ရှမ်းဆော် ညံ့လျက်။ ကျူးပျံကျူး
ချန်။ စက်အဟုန်ဖြင့်။ ပဇ္ဇုန်မြဲ။ ခွင့်ရေးနွှဲသော်။ ပြုမြသစ်ဆင်း။
တော်သလင်းဟု။ ငါးစင်းရော။ ဆင်းကာဖြာသား။ ဘာသာယာဉ်
သွား။ ထွေကားထွေလောင်း။ ပဲ့ပေါင်းချင်းပိတ်။ ဝှန်ထိတ်ရည်
ရှင်။ မှတ်သားဆင်မှ။ သည်ထွင်သည်နှင့်။ ဖက်သင့်ပြိုင်ထေဝံ။
မြစ်လုံးနောက်မျှ။ ရေပေါက် ပုလဲ။ ဖျော်ဖျော်ကြံလျက်။ မစဲ
ထွေထွေ။ အရှက်ရှက်ဝယ်။ ပျံဌက် လေဟန်။ ရဲတုန်း ဝှန်
လည်း။ တန်းခွန်ရှေ့ဖွင့်။ မိုးတိမ်လွှင့်သား။ ရိုက်ဆင့်ပုံမောင်း။
သိင်္ဂီလောင်းထက်။ ပေါင်းသည် ရောင်ချက်။ တက်လည်းလျှံ
လင်း။ မင်းလည်းနတ်ပြီ။ အောင်ရေးသိ၍။ ရွှေညီထွေမြောက်။
စွန်းစွန်းရောက်က။ စံမြေရှက်ဆိုင်။ မဉ္ဇူခိုင်ကို။ ဥကိုင်ဘုံမြင့်။
ရှစ်ဆိုင်ဖွင့်မှ။ စလင့်ရွှေကြာ။ ဂီဝါသင်းချော။ မုနောကြန်ပြောင်။

ဆဲငါးတောင်နှင့်။ မိုက်မှောင်မပတ်။ ရောင်ခြည် ဣတ်သား။
 မျက်မြတ်ဇေတ။ စိမ်းမြတ်လိုက်။ ပြည်သာထိုက်သည်။ မကိုန့်
 တုရင်။ မင်းဝတ်ဆင်လျက်။ သံလွင်လက်မြှောက်။ ကျူးလျှော့
 သံညှင်း။ အမင်းမင်းတို့။ စက်ရင်းတပြီ။ ဂြိုဠ်စိ၍။ အာနိဇမ္ဗ။ မဇ္ဇ။
 ခိုင်မြောက်။ ပန်းပေါက်ပေါက်နှင့်။ ဆက်ရောက်မစဲ။ ကန်ဖတဘု
 ဝှဲလည်း။ အံ့အဲမနိုင်။ ရင်ဆိုင်ပြေးထမ်း။ လက်ပမ်းလက်ငွေ။ ခုန်
 လွှဲနင်းဆန်း။ ထားတန်းလှံထက်။ ဆင်ထွက်လွှဲထွေးထွေး။ ကရေး
 ကနား။ အပြားပြားတည့်။ သိကြားနတ်တူ။ စံတော်မူသည်။ ။
 မြင်သူတည့်ရေးရေး။ ရှိညွတ်ကွေး။

၄၀။ မွေးမျှမွေးမျှ။ တဗ္ဗိဗ္ဗိလျှင်။ ချစ်နံ့ကြိုင်မြူး။ လျှောက်
 မျှံပျူးသည်။ ရန်ငှားမစဲ။ မင်းရဲမည်သာ။ ထွတ်နုရာကား။ အာဏာ
 ပြင်းရှိန်။ ပြင်းထိန်၌ဖြိုး။ စက်မိဗန်းကြိုးသို့။ ဘေးဘိုးစဉ်ဆက်။
 နန်းထက်သာပျော်။ မယံတော်ဘမင်း။ စံပယ်ခြင်းကို။ မကြွင်း
 တသွန်။ လျှင်လျှင်ပြန်မူ။ ယုဂန်မျှပင်။ ကျယ်ဝန်းဖြင်ခွဲ။ ရွှေစင်ဂီဝါ။
 စံသိင်္ဂါကို။ တတ်စွာယုယ။ သွန်း၍ပြသို့။ ရှင်ဘမင်းကျော်။ ကြင်
 ချစ်ပျော်သား။ မယံတော်မိမင်း။ ထွတ်မှန်ကင်း၏။ သည်းတွင်း
 ရွှေလှော်။ မျက်နှာမြော်သည်။ ဘွားတော်မြှောင်။ သက္ကရာဇ်မူ။ စင်
 စစ်မှန်လှ။ ကိုးရဲသြော်ဆယ်။ စွန်းသွယ်ချနစ်။ ရောက်လစ်လ
 မူ။ သန်တူပြည်ထွက်။ ခြောက်ရက်စွန်းလှာ။ လူတကာတို့။ ဗျာပါ
 ရှိန်ငွေ။ ငြိမ်းသည်နေ့ဝယ်။ ရသေ့ဆရာ။ ကျမ်းလာအံ့မူး။ တိုင်ဦး
 စဉ်းလက်။ ပြဿစက်၌။ တူဘက်ဆီသင့်။ နဂါးဝင့်လျက်။ မှောင်
 လွင့်လေးကျွန်း။ ကန်ကထွန်း၏။ ဘုန်းတန်းပြင်းပြ။ မှန်မောလှ
 သည်။ နေလရန်နတ်။ ပြန်မှတ်လေပြည်။ သဇာနည်နှင့်။ စွယ်
 ဂျည်ဆန္ဒန်။ တသွန်တူကွ။ မကာရတွင်။ သူဇာသက်ယောင်။ သုံး
 ထောင်ရှင်လည်း။ သိဟ်ခွင်ပြု၏။ အါဏာလှည့်သား။ လျှံပြည့်နက်
 သတ်။ လေးလုံးမြတ်ဝယ်။ နေနတ်မြစ်တော်။ ရှင်ကိုမြော်သည်။ ။
 မျိုးတော်တည့်စုဝေး။ ကျူးပိုက်ထွေး။

၄၁။ စုဝေးမျိုးတော်။ မျက်နှာမြော်က။ တိမ်ပေါ် မိုးဝ။

နက္ခတ်စသား။ နေလစကြဝဠာ။ သီတာမကျန်။ တသွန်ဖြင်ညီး။
 မြေကြီးကောင်းကင်။ နိမိတ်ထင်၏။ သဉ်ပြင်ရာဇင်း။ အမင်းမင်း
 က။ သတင်းရောက်လာ။ ရတနာအစုံ။ ဝတ်လုံမြင်းဆင်။ ပညး
 ဖြင်လက်ဆင့်။ ယူလင့်မစဲ။ လွန်ကဲ ရှေးနှောင်း။ မမြင်တောင်း
 သညီ။ ပွင့်လောင်းသိင်္ဂီ။ မွေးဘရန်နင်း။ မိမင်းမယံတော်။ ကြင်
 သော်မမဲ့။ လည်ဆွဲကုံလုံ။ စုပုံဆောင့်နှင်း။ သက်မယွင်းသည်။ ။
 သည်းတွင်းတည့်ကြင်လေး။ မင်းလျာသွေး။

၄၂။ တန်းခိုးညွန့်လူ။ ထွန်းနေပြုသို့။ ဇမ္ဗူလုံးသို့။ ခွန်သစု
 စသည်။ ဆင်ဖြူသခင်။ ထိုးတော်ရှင်လည်း။ မြင်လျှင်စုံမက်။ နန်းရိုး
 ဆက်သည်။ အသက်တမျှ။ မွေးချစ်ဘဟု။ ထိန်းယတခြား။ မှူး
 သားမတ်မြေး။ ရည်သွေးဆင်းပြင်။ မြင်းဆင်ရွှေငွေ။ ထွက်ရေ
 များလှိုင်။ ခရိုင်မြို့ကျေး။ သွန်၍ပေး၏။ ကြင်ရေးလွန်မော။ ကြည်
 စိတ်စော၍။ ရွှေတိစီးဆင်။ ရှုတိုင်းထင်သည်။ ။ ရင်ခွင်တည့်
 ပိုက်ထွေး။ ချစ်မြတ်လေး။

၄၃။ တန်းခိုးဘုန်းမီး။ ဘကြီးနန်းလျာ။ ဥပရာလည်း။ ကြင်
 နာထပ်ရစ်။ သားမင်းစစ်ဟု။ တင်ပြစ်မရ။ ပြည်တန်မြှင့်။ မုန်မျှ
 မတန်။ ငွေစူးလွန်သာ။ စွယ်ချွန်ရဲဝံ့။ ခြေကောင်းညွှံ့ကို။ ကြိုက်
 စုံချစ်ရေး။ ဖန်ဖန်မေးမှ။ မြတ်လေး ယူပြင်း။ ယူတော့နှင်း၏။
 သတင်းကြိုင်ဖြိုး။ ကြီးတန်းခိုးနှင့်။ သတိုးမည်သာ။ ဓမ္မရာဟု။ အာ
 ဏာစက်လွတ်။ ဘုန်းရောင်ပတ်သည်။ နေနတ်မဝေး။ ထိုးတော်
 ထွေးလည်း။ ငါ့မြေးမင်းလျာ။ မျိုးတကာကို။ ဖျော်လာသောတူ။
 ဖြစ်ပေဟူ၏။ မပြုသည်သာ။ တင်ရာပြစ်ကင်း။ ညင်းညင်းသာလှ။
 ယာဉ်ညင်မကို။ ပေါင်းကရွှေစင်။ တကွပင်သည်။ ။ သာရွှင်
 တည့်မြတ်လေး။ ယူတော့ပေး။

၄၄။ မင်းရဲကျော်စွာ။ မည်တော်သာနှင့်။ အာဏာစက်
 မီး။ ဘုန်းလျှံညီးသား။ ဘကြီးတော်မြတ်။ ရဲနေနတ်လည်း။ ဆွတ်
 ဆွတ်စုံမက်။ သားချစ်သက်ဟု။ ပိုက်လျက် သာများ။ ရင်ခွင်
 ထားမှ။ ဥနားမောင်းရင်။ ကိုယ်ပြင်မျက်နှာ။ ကျလွှာစုံဖြိုး။ ဇာ

နည်မျိုးကို။ ချန်းရိုးရွှေစင်။ ကိုယ်လုံးဆင်မှ။ ပြိတ်ကြင်မရဲ။ ပေး
ဆကဲ၏။ မင်းမဲ့ဘုန်းထူ။ သိဟသူဟု။ ဇမ္ဗူ။ ဂွေချီး။ ရန်ညွန့်။ ဘီးသည်။
ဘကြီးတော်ထွဉ်း။ ရှင်ဘရှေးလး။ ရပ်ဝေးလူ့ခွင်။ ဘိုးကဲဖြင်
သား။ ဘုရင်တုလွတ်။ မင်းတန်ဝတ်နှင့်။ ညွတ်ညွတ်လည်ရောက်။
ရှေ့နောက်လည်တက်။ တိမ်ကြား ထွက်သို့။ လေဌက်။ မပြား။
လျင်သည်အားနှင့်။ လှံထားလည်းကာ။ ဝေလာဟကာ။ မဲ့ဖန်ညှိမြ
ကို။ ရွှေကရွှေကြိုး။ တင့်နိုးရာရာ။ လည်မှာပေါင်းသွယ်။ ရွှေကြယ်
ကွန်ရက်။ လက်လက်ရည်ရှင်။ ထွေထွေဆင်မှ။ သာရွှင်ဝမ်း
မြောက်။ ပေးဆင့်ထွေောက်သည်။ ။ လက်မှောက်တည့်ကွေး
ကွေး။ မိန့်မည်ရေး။

၄၅။ ရံဝန်းရံဝန်း။ ရွှေတသွန်းနှင့်။ စက်ဝန်းဖြူညွန့်။ ဆောင်း
မိုးဖြန့်သား။ ရွှေနန်းသခင်။ ဘွားတော်ရှင်လည်း။ လည်တွင်ပတ်
ရစ်။ ငါ့မြေးချစ်ဟု။ မြတ်စစ်မျိုးမည်။ ထီးစည်မရိုး။ ချီပိုးထိန်းယ။
မဆတွက်ရေ။ ရွှေငွေဥစ္စာ။ ရတနာတိ။ များစွာထိုင်းရှဲ့။ ပေး
လိုက်ဖွဲ့၏။ တဆဲ့ငါးရက်။ ရွှန်းရွှန်းတက်၍။ အဘက်မရှိ။ ထွန်း
လျှံတိသို့။ သိရိရာဇာဒေဝီ။ တွင်ညီမည်သာ။ သူဇာမလျော့။ လေး
ငြိမ့်ကြော့သည်။ မယ်တော် မိရင်း။ ဘွားတော် မင်းလည်း။
သက်နှင်းပုံစု။ မောင်ပုဘုန်းပြီး။ မျိုးရိုးတို့မှာ။ ဆက်ပေယှာ၏။
ဂီဝါရည်ပျောင်း။ ကွမ်းလောင်းကွမ်းခွက်။ ကိုးမျက်ရည်ရှင်။
မင်းအင်ခမ်းနား။ ပေးသနား၏။ စံထားမမျှ။ ဝေပူမြဲသို့။ ဓမ္မရာဇာ
ဒေဝီ။ နတ်ပြီမချွတ်။ ဘွားတော် လတ်လည်း။ သက်မှတ်ပေး
လင့်။ မျိုးဘုန်းမြင့်ဟု။ သင့်တင့်ရာရာ။ လည်မှာမျက်စိ။ အာနိစံ
မြောက်။ လက်ကောက်ခြေကျင်း။ ဆင်မြင်းဆိတ်ကြက်။ လည်
နှုတ်မကွာ။ ဟင်္သာ အသွင်။ ပီပြင်ဆန်းပြား။ ကယ်ကွဲလားသို့။
သနားဘွယ်သာ။ ရွှေအန်စာကို။ ရွှေမှာတည့်တည့်။ ရှုစေကြည့်
မျှ။ ယူထွည့်မွေးဘ်။ ပေးဆုဟသည်။ ။ ကြင်ဆတည့်မြတ်
လေး။ တရေးရေး။

၄၆။ တဇေးဇေးလျှင်။ သံလေးသံဆင့်။ သံဖြိုင်ပင့်လျက်။ သံ

ရင့်သံဖြိုး။ လျှောက်ပျံ့ပျံ့။ သည်။ ရန်ငှားတုန်းစည်။ နားတော်လည်
 လော့။ မည်သည်မယွင်း။ သခင်မင်းကို။ သက်နှင်းဗေပးထင်။ ဘွား
 နတ်ရှင်လည်း။ မြေပြင်ကျွန်းပေါ်။ စိုးသက်မြော်၍။ ဘွားတော်မူ
 စ။ ငယ်သော်ကပင်။ ထိန်းယရံလျက်။ ရွှေတုံထက်ဝယ်။ ပြုံးပြက်
 လျှံထွန်း။ ရွှေတိုင်နန်းနှင့်။ မုတ်ဆန်းရွှေကြာ။ ဂိဝါရောင်ဘိတ်။ ရွှေ
 ချိတ်ပင်လက်။ သွယ်ပျောင်းရှက်သာ။ ပုခက်ရတနာ။ ယာဉ်
 သိင်္ဂါလည်း။ လျှံဝါဝင်းဝင်း။ နန်းလုံးလင်း၏။ လေသွင်းပေါက်
 ထား။ အုံးတားကျည်းကွေး။ စုရေးလက်တင်။ ရဲရဲရှင်မျှ။ ပဉ္စင်
 တူရိယာ။ လွဲတိုင်းသာသည်။ ။ မှောင်ဝါတည့်မမြှေး။ နေ
 နှယ်ပြေး။

၄၇။ ထွန်းမြိုးရောင်ချက်။ ရွှေပုခက်ဝယ်။ လျှပ်ပြက်သော
 တူ။ မျက်ဝေပူကို။ မြင်သူဆွတ်ပျံ့။ အိုဘယ်အံ့သား။ သူဇံသက်
 နှင်း။ နောင်တော်ရင်းက။ ထန်ပြင်းတေဇ။ ပုဏ္ဏကလည်း။ ကြိမ်း
 ပခံသွန်း။ ခြေတော်စွန်း၌။ နေဝန်းလစက်။ နှစ်ဘက်ဘယ်ညာ။
 ဗြဟ္မာဇေဝ။ နတ်မျိုးသသည်။ ရက္ခကုမ္ဘဏ်။ ဝေဿဝဏ်ကို။
 ဘေးရန်မိစ္ဆာ။ ယူဇနာက။ တရာတိုင်အေါင်။ လွှဲစေရှောင်လျက်။
 ပြစ်မှောင်မနှောင့်။ ရှင့်ကိုစောင့်၏။ လေးထောင့်၌မှာ။ ကေသ
 ရာလည်း။ ဟန်ပါကြွားကြွား။ ဆန်းပြားရုပ်မျိုး။ တိုးစာမရီ။ ဇနိမာ
 တင်။ ပြောင်မျိုးဆင်သည်။ မြင်လျှင်ရှု၍။ တစိတလျှင်။ အစဉ်မ
 ခြား။ နဂါးဂဠုန်။ မြိုးချန်မကွာ။ ကိန္နရာလည်း။ ကဏ္ဍာမယွန်း။ အ
 ဆန်းဆန်းသည်။ ။ စိတ်ပန်းတည့်ရွှင်ရေး။ ဗျာပါဝေး။

၄၈။ ရွှင်ရေး စိတ်ပန်း။ အဆန်းဆန်းတိ။ ရွှေနန်း ဘုံထဲ။
 တရဲရဲလျှင်။ တင့်ကဲရွှေချည်း။ နားရေးတည်းမှ။ မှော်လည်းမိန်
 ပွင့်။ ပန်းနှင့်မုန်ညင်း။ ရွဲစင်းကလိုက်။ တမျိုးနှိုက်လည်း။ ကရိုဏ်
 မောင်းမောင်း။ မှန်ကြောင်းခြားနား။ ခြူးညွန့်ကြွားဝယ်။ ဗကျား
 သားကျက်တော။ ဘော်နှောမကွာ။ ဟင်္သာဥဒေါင်း။ သံညောင်း
 တွန်ထိတ်။ ကရဝိက်လည်း။ ချစ်စိတ်တည့်။ မဉ္ဇူ။ ချီ၍။ ကျူးသိစ
 မြီ။ ရင့်ဗွာနွယ်။ ဝမ်းပဲရေကြက်။ လည်ရှက်ပျံ့နား။ ကုလား

တမာ။ သာလိကာဖြင့်။ ဂီဝါရည်ညက်။ ရုပ်မျိုး “ဌက်လည်း။
တောင်ရွက်မြီးသွန်း။ ပါးရန်ရွှေစင်။ ရဲရဲရှင်သည်။ ။သက်တင်
တည့်လည်ရေး၊ နှုတ်သီးတွေ။

၄၉။ ရုပ်မျိုးသားဌက်။ ပြောက်စုံရှက်သား။ ပုခက်သိင်္ဂါ၊
စက်ယာဉ်သိထက်။ ရတနာဇောတ။ ယုယမ္ပေသိမိ။ ဆွဲနှစ်ကြိမ်
မျှ။ ရွှေလိမ်ပုလဲ။ ပန်းစုံကြည်သည်။ သင်တွဲဘုံသာ။ ကုဗ္ဗိပါဝယ်။
ခါသာကြက်ရုံး။ မဇ္ဇ။ ဖုံးနှင့်။ သိကုံးသော့ဟန်။ မျက်တိမွန်သား။
ဗိတာန်ရွှေကြာ။ ရတနာလည်း။ နိလပတ္တမြား။ ကိုးပါးလှံလက်။
တဖြိုင်နက်လျှင်။ ညောင်ရွက်ရွှေခြုံ။ သွင်သွင်လူသည်။ ။မည်
သူတည့်အံ့ရေး၊ ရင်သပ်မေး။

၅၀။ ပြိုးပြက်ပြိုးပြက်။ ရွှေပုခက်ကို။ နှစ်ဘက်ရံခ။ ထိန်းယ
တထပ်။ ပေါင်းကြပ်ကွပ်လင့်။ ချစ်ချင်းဘွယ်တိ။ ရှိရှိရည်သွား။
ရှူးမတ်သားတို့။ မြလားတဖြိုင်။ လက်ပြင်ဆိုင်နှင့်။ ရာတိုင်ဘိုး
ရည်။ ကိုးမည်ပုံခတ်။ ကရတ်ခါသာ။ ဝတ်စကာလျှင်။ မတ်ရာ
ချည်းပေ။ လက်ဝဲနေမှ။ ငြိမ့်ချေရောင်မြ။ လကျာကလည်း။ ဆွတ်
မျှသည်းအူ။ ရှိလိမ့်ဟူသို့။ ပြာဖြူညိုလတ်။ မြိတ်လွတ်စုလည်း။
မြစ်စည်းကေရှင်။ လက်သွင်ညွတ်ကာ။ သူဇာမပြောင်း။ လွန့်
နောင်းတို့။ ညွတ်ပျောင်းရှက်တိုး။ သိင်္ဂါကြိုးကို။ တံငွေမျိုးလွန်း
ဆက်။ လှသည့်လက်နှင့်။ လှမ်းညက်ညှိဖြိုင်။ အသိကိုင်မှ။ သံတိုင်
သံဘောက်။ သံကောက်သံညင်း။ တရွင်းရွင်းလျှင်။ ခင်မင်းရှင်
ချစ်။ ကျစ်လစ်သံပျော်။ စက်တော်ခေါ်ဟု။ နာဖျော်ဖန်လဲ။ လျှော
ခါလွှဲသည်။ ။မစဲတည့်သာလေး၊ ရင့်ကာဇေး။

၅၁။ ညွတ်ခညွတ်ခ။ ချိုထိန်းယနှင့်။ ဆွတ်မျှသည်းခေါင်။
ချစ်လေအောင်လျှင်။ ညှိရောင်သွယ်ရွှန်း။ တံငွေမျိုးကျွန်း၏။ မြခန်း
မြေပေါ်။ ဘက်မမြော်သား။ မနော်ဟရီ။ မှေသိရတနာ။ မိရာမ
ပြား။ ပြာထွားနွဲ့ရှင်း။ လှနတ်ဆင်းတို့။ ခင်မင်ရှင်းချစ်။ ကျစ်လျစ်သံ
ချို။ ဆိုလည်းယုယ။ နှုတ်မွှေးပျံနှင့်။ မွေးဘရန်နင်း။ မိမင်းမျိုးတော်။
ဘေးတော် ဘိုးလောင်း။ စံကြောင်းစံနည်း။ ဤလျှင်တည်းဟု။

သာဖြည်းပျံ့မွန်း။ နှေးတော်ညွှန်းလျက်။ ရွှေနန်းတံခွင်။ တွင်းပြင်
လူးလာ။ လေသာတွင်ဖွင့်။ ချိုးမြင့်ပိုက်ကျ။ ပျံ့ပျံ့ပျံ့ပျံ့သည်။ ။
ရန်သူတည့်ငြိမ့်လေး၊ စက်ပျော်ရေး။

၅၂။ ရပ်ပတ်ရပ်ပတ်။ မလည်ထွတ်ဝယ်။ နေနတ်နဂါး။
ခွေရုလျားမှ။ မြေးသား နွယ်ညွန့်။ အစဉ်ပြန့်၍။ အဝှန့်သောင်း
ကျေး။ တုံ့စပ်ကွေးသား။ တေးလည်းဘုန်းဖြိုး။ ဇမ္ဗူပိုး၏။ တိုး
လည်းမင်းဖျား။ ဘွားလည်းသူ၏။ စံရာတမျှ။ တလည်းမင်းကျော်။
မယ်တော်မင်းစစ်။ ကောရာ၏။ ရင်နှစ်သည်းချာ။ နန်းပွင့်လျာ
ကို။ ဤစာကျမ်းပြု။ မင်းရတုဖြင့်။ မင်းမှုပျော်ကြောင်း။ ကျေးဇူး
ယောင်းမှ။ သံညောင်းချိုသာ။ ဖွဲ့လင်္ကာဖြင့်။ တခါသံတော်။ နား
တော်လျှောက်အံ့။ ပွင့်ထောက်သိင်္ဂီ။ မှန်လှစွာသည်။ ။ နုရာ
တည့်ဘုန်းမွေး၊ နာပြန်သေး။ ။

သံတိုင်ဖြိုး၏။

၁။ မဇ္ဈပွင့်ဝန်း။ သပြေကျွန်း၌။ ကြွန်းငါးဆူ။ ပွင့်တော်
မူသည်။ ။ ဇမ္ဗူကျော်ရိုက်ခြောင်းတည့်လည်။ ။ ဇမ္ဗူကျော်
ရိုက်ခြောင်းတည့်လည်။

၂။ ဇမ္ဗူသုံးလူ။ ခွန်သရသည်။ ကောတုမတိ။ သိင်္ဂီနန်း
တည့်။ သာထွန်း စည်သည်။ ။ နတ်ပြည်တူမပြောင်းတည့်
လည်။ ။ နတ်ပြည်တူမပြောင်းတည့်လည်။

၃။ ကောတုနန်းဝယ်။ ဖြူဝန်းရွက်ရှင်။ ဖြန့်ရိုးဆင်က။ မြေ
ပြင်မကြွင်း။ တုံ့ဝပ်ပြင်းသည်။ ။ ရာစင်း ရှိညွတ် ပျောင်း
တည့်လည်။ ။ ရာစင်းရှိညွတ်ပျောင်းတည့်လည်။

၄။ ရှိညွတ်ကုံးဆင်။ ရာစင်းဖြင်သား။ နတ်ရှင်သားတော်။
နောင်မြော်ဘက်ရှု။ မင်းရဲကျော်ထင်။ မည်တော်တွင်သည်။ ။
မြေပြင်၌တိမ်းစောင်းတည့်လည်။ ။ မြေပြင်၌တိမ်းစောင်း
တည့်လည်။

၅။ မင်းရဲကျော်ထင်။ ခေါ်တွင် မည်သာ။ နန်းပွင့် လျှာ
လျှင်။ သူဇာတမျှ။ လေးငြိမ့်တသား။ မင်းဖျားသွီး။ ဘုန်းကြီးဆွေ
စုံ။ ချစ်ဘုန်းဆုံ၍။ ရွှေငုံပွင့်သွင်။ ရှင်ကုမြင်သည်။ ။ ရှင်လျှင်
နန်းပွင့်လောင်းတည့်လည်။ ။ ရှင်လျှင်နန်း ပွင့်လောင်းတည့်
လည်။

၆။ မင်းရဲမည်သာ။ နရာဝရ။ ရွှေနားဝလော့။ အစကမ္ဘာ။
ပေါ်သော့ခါ၌။ ရွှေကြာမခွ။ သက်နန်းသူကို။ ယူရွှေဥာဏ်စက်။
ဖြန့်မိုးဆက်သည်။ ။ မျှော်ကွက်ကျိုးအကြောင်းတည့်လည်။ ။
မျှော်ကွက်ကျိုးအကြောင်းတည့်လည်။

၇။ ဖြန့်မိုးဆက်ရာ။ အောင်မြေချာတွင်။ မဟာ သမ္မတ။
မင်းကစ၍။ သကျနွယ်ညွှန်း။ အစဉ်မြန်းမှ။ ကြဌန်းအခေါင်။ ဘိုးဦး
တောင်ဝယ်။ ဥာဏ်ရောင်ထွန်းမြူး။ ဗျာဒိတ်ကျူးသည်။ ။ မြတ်
မှူးမိန့်သံညောင်းတည့်လည်။ ။ မြတ်မှူးမိန့် သံညောင်းတည့်
လည်။

၈။ ဗျာဒိတ်ကျူးမှ။ ပြည်ခေတ္တ၌။ နတ်သမာတင်။ လှေ
လျင်ယာဉ်စံ။ တံပျံစေလွှတ်။ အရိမဒ်ဝယ်။ နေနတ်ဘုန်းမြိုး။ မျိုး
တုံနန်းညွှန့်။ ဆက်ကာဖြန့်၍။ မတန့်ထိုက။ ပြည်ပင်းယတွင်။ ငါး
စီးရှင်သည်။ ။ မှန်စင်ဘေးတော်လောင်း တည့်လည်။ ။
မှန်စင်ဘေးတော်လောင်းတည့်လည်။

၉။ ငါးစီးရှင်မြစ်။ စင်စစ်မှန်လှ။ ရွှေဝထိပ်မိုး။ မိုးညင်းစိုး
သား။ သတိုးမင်းဖျား။ မင်းတရားသည်။ ။ သိကြားစံ ဖြစ်
ကောင်းတည့်လည်။ ။ သိကြားစံဖြစ်ကောင်းတည့်လည်။

၁၀။ မင်းတရားမှ။ မခြားမြေးမြစ်။ ကေရာဇ်တိ။ ဖြစ်သည်
မပျက်။ ခုနစ်ဆက်တွင်။ ရွှေနန်းရှင်ဟု။ မြေပြင် အုပ်စိုး။ ဘွား
တော်ဘိုးသည်။ ။ နေမျိုးလူ့ တန်ဆောင်တည့်လည်။ ။ နေ
မျိုးလူ့ တန်ဆောင်တည့်လည်။

၁၁။ ရွှေနန်းရှင်၏။ ရင်ခွင်သွီး။ ဘေးတော်ကြီးလျှင်။ ဇနီး
တူပင်။ စံပျော်ရွှင်မှ။ နတ်သွင်နှိုင်းလျော်။ မျက်နှာမြော်သည်။ ။

ဘွားတော်သွီးနှောင်းတည့်လည်။ ။ဘွားတော်သွီး နှေးခင်း
တည့်လည်။

၁၂။ နေမျိုးမခြား။မင်းတရား၏။သည်းကြားရွှေရင်။ နန်း
ထွက်မြင်နှင့်။မြေပြင်လုံးသူ။ခွန်သစုသည်။ကေတုမတိ။ သိင်္ဂီစိုး
ဆောင်။မင်းခေါင်ဘုန်းထွတ်။စုလျားပတ်မှ။မန္တာတ်နှိုင်းလျော်။
မျက်နှာမြော်သည်။ ။ဘိုးတော်ရှင်အလောင်းတည့်လည်။ ။
ဘိုးတော်ရှင်အလောင်းတည့်လည်။

၁၃။ ရှင်မင့်ဘွားကို။မပြားနွယ်ဖိုး။ဘေးတော်ကြီးလျှင်။
သွီးနှင့်သား။နှစ်ပါးမောင်မယ်။ငါ့နှယ်ဇမ္ဗူ။ မြန်းရစ်ဟူ၍။ ဘုန်း
တူဘက်မဲ့။ ထိမ်းမြားခဲ့သည်။ ။လက်ဖွဲ့ထပ်ကာ လောင်း
တည့်လည်။ ။လက်ဖွဲ့ထပ်ကာလောင်းတည့်လည်။

၁၄။ ။မင်းရဲနုတ်တူ။သိင်္ဂီသူဟု။ တောင်ငူနန်းမြင့်။ ရိပ်ဖြူ
ဖွင့်သား။နတ်ရှင်သားတော်။မင်းငါးဘော်တွင်။ ရွှေမျှော်ထွတ်
ထား။ စောဘုရားလျှင်။ ဝန်းလျား ဇမ္ဗူ။ လုံးလုံးယူ၍။ ယာဉ်ဖြူ
ပေါက်ရ။ရာမကနှင့်။ဒီပကြဌန်း။ ဟံသာကျွန်းဝယ်။ ရွှေနန်းသာ
စံ။ဘိသိက်ခံသည်။ ။ဘုန်းလျှံနေသိန်းသောင်းတည့်လည်။ ။
ဘုန်းလျှံနေသိန်းသောင်းတည့်လည်။

၁၅။ ထိုအောက်နောင်ဘွား။မင်းလေးပါးလည်း။ သိကြား
တမျှ။မုတ္တမနှင့်။ခေတ္တတောင်ငူ။ ရိပ်ဖြူဖြန့်ဝန်း။ သန်လျက်ကျွန်း
ဝယ်။ရွှေနန်းသိင်္ဂီ။နှင်းကြလာသည်။ ။အာဏာစက်ရှိန်လောင်
တည့်လည်။ ။အာဏာစက်ရှိန်လောင်တည့်လည်။

၁၆။ တန်းခိုးစက်မီး။ဘေးတော်ကြီးလျှင်။ ပြီး၍လူထံ။
နတ်ပြည်စံလည်း။ဘုန်းလျှံထွန်းပ။ မယ်တော်ဘလျှင်။ မမျှနှိုင်း
တူ။ရိုက်ရာယူ၍။ ဇမ္ဗူတသွန်း။ လက်နက်မြန်းသည်။ ။ဘက်
ကျွန်း မစံတောင်း တည့်လည်။ ။ဘက်ကျွန်း မစံတောင်း
တည့်လည်။

၁၇။ အက်ကျွန်းသာစံ။မုနောခံမှ။ရောင်လျှံမြိုးပြက်။ ရွှေ
ဘုံထက်တွင်။ ရံလျက်သုံးဘော်။ မျက်နှာမြော်သည်။ ။မယ်

ကော်နတ်မပြောင်း တည့်လည်။ ။မယ်တော်နတ်မပြောင်း
တည့်လည်။

၁၈။ ဟံသာဝရ။ခေတ္တသရေ။ ဖြူဝေဖြန့်ဝန်း။ သန်လျက်
ကျန်း၌။ ရွှေနန်းတော် တောင်။ ခံဆောင်အုပ်စိုး။ ဘေးဘိုးမင်း
ကျော်။နတ်ပြည်ပျော်လည်း။ ဘိုးတော်ဘရား။ ရှင်ပင့်အွားနှင့်။
သိကြားမယွန်း။ ကေတုနန်းကို။ ဖြန့်ဝန်းရိပ်ဖြူ။ ဥကင်ထူသား။
ဓမ္မ။မကြွင်း။ လက်နက်သွင်းသည်။ ။ရာစင်းထီးဖြူဆောင်း
တည့်လည်။ ။ရာစင်းထီးဖြူဆောင်းတည့်လည်။

၁၉။ ရာစင်းဝန်းရံ။သိကြားစံသို့။ မိုးယံတိမ်စွန်း။ ဆိုက်မျှ
ထွန်းသား။ ရွှေနန်းသာခေါင်။ ဘုံခြောက်ဆောင်သည်။ ။ရွှေ
ရောင်တင့်လျှံမောင်းတည့်လည်။ ။ရွှေရောင်တင့်လျှံမောင်း
တည့်လည်။

၂၀။ ခြောက်ဆောင် ဘုံသာ။ နန်းသိင်္ဂီထက်။ သူဇာရိုး
အောင်။သောင်းခြောက်ထောင်လည်း။ မိုက်မှောင်မသန်း။ နေ
နှယ်ထွန်းမှ။ လှစ်ထွန်းဥကင်။ မြောက်သံလွင်နှင့်။ ရင်ပြင်ဝန်း
လည်။တိုင်တိုင်းချည်သည်။ ။ဇာနည်ပြောင်မျိုးပေါင်းတည့်
လည်။ ။ဇာနည်ပြောင်မျိုးပေါင်းတည့်လည်။

၂၁။ ဇာနည်မုန်သွင်။ စစ်လေးအင်နှင့်။ မြေပြင်မြန့်ပြည်။
ဓမ္မ။လည်သည်။ ။မစည်ရန်ညွန့်ညောင်းတည့်လည်။ ။မ
စည်ရန်ညွန့်ညောင်းတည့်လည်။

၂၂။ ပယ်လှစ်ရန်မျိုး။ ကျန်းလုံးစိုးသား။ ဘိုးတော် ရှင်
ရင်း။ဘွားတော်မင်းဝယ်။သည်းတွင်းရွှေရင်။ဘွား မြော်မြင်၍။
မြေပြင်မမျှ။ကျော်ပေါက်ပြသည်။ ။ရှင့်ဘသားလော်နှောင်း
တည့်လည်။ ။ရှင့်ဘသားတော်နှောင်းတည့်လည်။

၂၃။ နှောင်းမြော်ဘက်ကဲ။မင်းရဲကျော်ထင်။ မည်တော်
တွင်၏။မုန်သွင်၌နိထိတ်။ငင်ချိတ်မရ။ သူလက်ချသည်။ချွန်းမျှမ
ပြက်။ မြေတော်တက်က။ နှစ်ဖက် ဘယ်ညွှာ။ ယိမ်းတိုင်းပါ

သည်။ ။အာဏာသွန်နှာမောင်းတည့်လည်။ ။အာဏာသွန်
နှာမောင်းတည့်လည်။

၂၄။ သွန်းလောင်း အာဏာ။ ယိမ်းတိုင်းပါ၍။ ပမာဌက်
သွင်။ ပြောင်မာတင်လည်း။ မြေပြင်မရပ်။ မုန်ဖပ်ဖပ်နှင့်။ ရင်
အပ်နန်းပွဲ။ အံ့မစဲသည်။ ။မင်းရဲမည်တွင်ရှောင်းတည့်လည်။ ။
မင်းရဲမည်တွင်ရှောင်းတည့်လည်။

၂၅။ မင်းရဲမည်သာ။ ဘမင်းလျာနှင့်။ သူဇာတမြင်။ မျိုးပုံ
ပြင်ကို။ ခင်မင်ကိုးတော်။ ဘုံနန်းပေါ်ဝယ်။ နောင်သော်ငါ့ထူ။
စံစိမ့်ဟူ၍။ ဓမ္မ။ လူ့ထွတ်။ စုလျားပတ်သည်။ ။နေနတ်နွယ်
အပေါင်းတည့်လည်။ ။နေနတ်နွယ်အပေါင်းတည့်လည်။

၂၆။ နေနတ်နွယ်ချင်း။ သက်လုံးနှင်း၍။ မယွင်းထပ်ရစ်။
ကြင်ကြချစ်မှ။ ရင်နှစ်ရွှေလှော်။ ရှင့်ကိုမြော်သည်။ ။မျိုးတော်
ကျူး ဖြားယောင်းတည့်လည်။ ။မျိုးတော်ကျူး ဖြားယောင်း
တည့်လည်။

၂၇။ ကျူးနွဲ့သာညွင်း။ သခင်မင်းကို။ နန်းတွင်းဘုံလယ်။
ဘွားဘုန်းကြွယ်လျှင်။ စံပယ်ရှင်ဖြိုး။ သွယ်ပြောင်းကြိုးနှင့်။ ရင်
မျိုးသောင်းဌက်။ ကွက်ရရက်သား။ ပုခက်ရတနာ။ ယာဉ်သိင်္ဂီ
သည်။ ။ကိုးဖြာစီမျက်ကောင်းတည့်တည်။ ။ကိုးဖြာစီမျက်
ကောင်းတည့်လည်။

၂၈။ ကိုးဖြာရောင်လျှံ။ စိန်စိန်သြဿသည်။ သူဇာတမြင်။ နေလ
နတ်လျှင်။ ရန်ဖြတ်ပယ်ဖြောင့်။ ရှင့်ကိုစောင့်သည်။ လေးထောင့်
ရုပ်ဆင်း။ ခြင်္သေ့မင်းသည်။ ။ကျင်းကျင်းဦးလည်ထောင်တည့်
လည်။ ။ကျင်းကျင်းဦးလည်ထောင်တည့်လည်။

၂၉။ သင်းထွဲဘုံသာ။ စက်မွေရာလည်း။ မာလာပျံကြွ။ အံ့
မန္တ။ ရှင့်။ ရွှေရုပ်ညောင်ရွက်။ ချိုးချိုးချက်သာ။ နှိုးမျက်ရောင်ဝါ။
ဗိတာန်ကြာသည်။ ။ဂီဝါရည်ပျောင်းပျောင်းတည့်လည်။ ။
ဂီဝါရည်ပျောင်းပျောင်းတည့်လည်။

၃၀။ ဗိတာန်ရွှေကြာ။ ဖြန့်မိုးကာသား။ လျှံဝါမြိုးပြက်။ ရွှေ

ပုခက်ကို။ နှစ်ဖက်ရံခ။ ချိုထိန်းယူနှင့်။ မတ်သားစံတေ။ လက်ဝဲနေသည်။ ။ မြင်ချေမတင့်တောင်းတည့်လည်။ ။ မြင်ချေမတင့်တောင်းတည့်လည်။

၃၁။ မြင်သူမှူးမျှ။ လကျာကလည်။ မိုးဝသူစာ။ ပျံသက်ဟာသို့။ ပြင်လျာလျကြည်း။ ကြည်ဖွယ်ချည်းတိ။ ဆိုလည်းသောမွေး။ နှုတ်ပျံလေးနှင့်။ ဘိုးဘေးဆွေတော်။ ဆက်တိုင်းတော်၍။ ရွှေထွေ်နန်းနှိုက်။ ကျူးကာရိုက်သည်။ ။ ရောင်မြိုက်နွဲ့နွဲ့နောင်းတည့်လည်။ ။ ရောင်မြိုက်နွဲ့နွဲ့နောင်းတည့်လည်။

၃၂။ နွဲ့နောင်းပြင်လျာ။ ကြင်ဘွယ်သာတည့်။ သိက်ညွန့်လှ။ အူရုကို။ ရွေးယူကိုလျှင်။ လဲထွယ်ဆင်လျက်။ သဘင်နတ်တူ။ စံလျစ်လျူသည်။ ။ ဓမ္မ။ ကြိုင်ပျံ့ထွောင်းတည့်လည်။ ။ ဓမ္မ။ ကြိုင်ပျံ့ထွောင်းတည့်လည်။

၃၃။ ရင့်ရင့်ဇေးဇေး။ နှုတ်သံလေးနှင့်။ သာမွေးပျံပျံ။ သံမြိုင်ကျူးလျက်။ မထူးနည်းနည်း။ ရောင်ညက်ကြည်းနှင့်။ ဖြည်းဖြည်းသံညင်း။ တရွင်းရွင်းလျှင်။ ခင်မင်းမြတ်ကျော်။ ရှင့်ကို မြော်သည်။ ။ နားတော်လည်ကြောင်းကြောင်းတည့်လည်။ ။ နားတော်လည်ကြောင်းကြောင်းတည့်လည်။

မင်းရဲနရာဇေးချင်း၍တွင်ပြီး၏။

